

Bibliotheca Granatensis Societatis Jesu. B9
ANGELVS

ARETINVS DE

MALEFICIIS,
CVM

R-10478

Additionibus D. Augustini Ariminensis, D. Hieronymi
Chuchalon, & D. Bernardini de Landriano.

His accesserunt eiusdem argumenti
tractatus diuersi, nempe

Do. Alberti de Gandino.

Do. Bonifacii de Vitalinis.

Do. Pauli Grillandi.

Do. Baldi de Periglis.

Do. Iacobi de Arena.

fol. 3.
306
609
686
697

Omnia nunc demum ex uetustissimorum exemplarium
collatione ab innumeris mendis, quibus hactenus
scatebant, repurgata, summarijsq; illustrata.

Index præterea in omnes tractatus rerum ac
uerborum copiosissimus.

LUGDVNI,

Apud hæredes Iacobi Iunta

M. D. LV.

Bibliotheca Granatensis Societatis Jesu. 39
ANGELVS

ARETINVS DE

MALEFICIIS,
CVM

R-10478

Additionibus D. Augustini Ariminensis, D. Hieronymi
Chuchalon, & D. Bernardini de Landriano.

His accesserunt eiusdem argumenti
tractatus diuersi, nempe

Do. Alberti de Gandino.

Do. Bonifacii de Vitalinis.

Do. Pauli Grillandi.

Do. Baldi de Periglis.

Do. Iacobi de Arena.

fol. 3.
306
609
686
597

Omnia nunc demum ex uetustissimorum exemplarium
collatione ab innumeris mendis, quibus hactenus
scatebant, repurgata, summarijsq; illustrata.

Index præterea in omnes tractatus rerum ac
uerborum copiosissimus.

LVGDVNI,

Apud hæredes Iacobi Iunta

M. D. LV.

AD ILLUSTRISSIMUM

ET EXCELLENTISSIMUM PRIN-
cipem Herculem Estensem, Ducem secundum Ferrariæ &c. Au-
gustinus Bonfranciscus Ariminensis Doctor, eiusdem consilia-
rius secretus.

ET SI multis uarijsq; contēplatione tuæ excellentiæ,
occupationibus publicis occupatus sim: quinimò ob
rerum multitudinem sæpenumero fastiditus, excellen-
tissime Dux: tamen si quando rerum commoditas pati-
tur aliquid temporis inde furari, ad legatè studium si-
mul et canonicum recreandi animi causa confugio: in quo à teneris un-
guibus, ut aiūt, & uersatus & educatus sum. Nec mihi profectò defunt
& priscorum & modernorum diuina monumenta, quæ me mirum in
modum leuare queant: siue Imperatorū, seu Pontificum sacratissimas
constitutiones contemplari malim: quarū lectione iucundissima atque
omniū humanarū rerū mihi potissima adeo mirificè capior, ut sempiternas
optimo & maximo Deo gratias habeam agamq;. Cūmq; mihi
inter legendum quædam annotatu digna uisa sint, ea ne solus mihi ha-
berem, gratus alijs, non summis quidem et peritissimis Doctoribus, sed
me in hac facultate inferioribus impartire uolui, quæ non tanquam in
aceruum indigeste congesi, ne confusa legentibus multitudine ac ua-
rietate rerū congeries tædio esset, si indistinctè & promiscuè traderen-
tur: sed ea in additionum ordinem ad subsidium memoriæ ita annotaui,
ut coherentia huic operi de maleficijs conuenirent. Neque hoc feci ut
cuiquam detraberem, uerū quia hæc maleficiorum materia dignior
uisa est: in qua de hominum salute & pœna disputatur: qua in re nouas
quæstiones, quæ in ueritate perquam necessaria essent, formare nolui,
& quæ ab ipso quoque domino Angelo, omisæ sunt. Sed his tantūmodo
quæstionibus, & conclusionibus, quæ ab eodem tactæ sunt, additiones
meas copulare profiteor. Quas nomini tuo, diue Hercules, dedicaui,
quem inter huiusce ætatis principes solum huiusmodi muneribus
dignum existimo. Qui etsi alioquin in re immortale decus adeptus
sis:

4
ss: iustitia tamen et pietate maiorem te inuenio neminem : idcirco iustissimo tibi opus hoc de iustitia quam aptissime conueniet. Non me preterea latet multos inuidos et detractores futuros esse, qui meum hoc opus mordaci liuore carpere conabuntur: quibus ut potero adsentiam, si ipsi uel maiora, uel similia edere palam et in medium adducere curauerint: quod si facere neglexerint, eos Fusiæ Caniniæ legis nomine damnabo. Nam cum ex se quicquam tale edere nec ualeant, nec possint, aliorum scriptis maledici more detrahunt: quibus illud Martialis obijciam:

Cum tua non edas, carpsis mea carmina Loli.

Carpere uel uoli nostra, uel ede tua.

Vos autem quibus hoc opus utilitatem allaturum existimatis feliciter legetis, inter uos dicentes, Rumpatur quisquis rumpitur inuidia.

AD MAGN. D. IO. FRANCISCVM

Tridapaleum, patritium Mantuanum,

Calistus Sergius Parmensis.

*Sunt tua quæ audiui sacra dignissima cedro
 Carmina: communis non tibi uena datur.*

*Ocei facunda tibi iam musa Maronis
 Cedat, & ingenio pareat usque tuo.*

*Iam tibi iam cedat tenerorum lusor amorum:
 Iam tibi iam cedat Bilbilitana domus.*

*Iam tibi iam cedat genuit quem Corduba quondam,
 Iam cedat uatum quæq; corona tibi.*

*Se tibi morigerum prestat Latonius heros:
 Se facilem prestat Pieridumq; chorus.*

*Perge igitur Francisce meus, quo dignior alter
 Non fuit: haud Phœbo desine digna loqui.*

ANGELI ARETINI VI-

T A, PER DOMINVM THOMAM

Diplobatacium Constantinopolitanum, I. V. Docto. edita,

ad Ludouicum & Paulum Paduæ legum professores

& sororios, filios excellentissimi artium

& Medicinæ Doctoris, domini

Augustini de Angelis

Pisaurensis.

NGELVS natione Tuscus, patria Aretinus, gente Gambiliona, patre Ioanne, iurifconsultus eximius & celeberrimus practicus (ut ipse refert instit. de pupi. subst. in princ. in ij. col. & in §. si. in fi. inst. de pa. pot.) Audiuit Bonon. Ioan. de Imol. & Floria. de sancto Petro, prout pluries in suis leaturis attestatur, & præcipue in §. affinitatis. insti. de nupt. & Padua, Rapha. Fulg. & Raph. Cuma. prout in suis leaturis refert: & Paul. de Cast. prout ipse scribit in §. si. instit. de in offic. testamen. & in l. j. §. cum ex edicto. ff. quæ senten. sine appel. rescin. Et etiam Perusii Onofrium de Bartolinis de Perusio, ut refert in §. posteriori. in ulti. col. & in §. ex eo. in j. col. insti. quib. mod. test. infr. Quorum doctrina effectus fuit excellentissimus, & anno Domini 1413. fuit licentiatius, & postmodum fuit doctoratus, anno 1422. ut ipse scribit in §. quædam actiones. in vj. col. insti. de actio. in iust. sic. quero de quæstione. Et legi ego in libro secretorum almi collegii Bonon. quod dicitur Angel. die 13. Ianuarii 1422. fuit doctoratus publice more solito, & insignia doctoratus habuit à dicto domino Floriano, & Ioannes de Guasconibus fecit sermonem. Hic Angelus fuit primò assessor Perusii, ut ipse refert in §. j. in fi. instit. ui bonorum raptorum. Et Roma & Castelli, ut scribit in rubrica, Instit. de exceptionibus. in x. col. in fi. & Rotæ fuit locum tenens Senatoris, ut per ipsum in l. j. in ij. colum. ff. à quibus appellat. non licet. & uidet institut. de perpe. & tempo. actio. & quæ in hæred. in princ. in ij. col. Et collateralis Nursiæ secundum Pari. de puteo doct. Neapolitanum, in suo solenni tracta. syndica. in xxxj. colum. Vbi dicit, quod audiuit Angel. prædicum dum legebat appellationes, quod ipse fuit collateralis apud Nursenses, & cum fuisset in syndicatu, fuit incarcerationatus, & stetit per annum in carceribus, & quod decapitabatur, nisi omnia collegia Italiæ consulerent in sui fauorem, ex qua causa relictis officiis exereuit se in leaturis, & ob doctrinæ suæ præstantiam à Borasio Estensi Marchione, & primò Ferrariæ Duce, publico salario ibi conductus fuit, cuius tempore primum literarum gymnasium ibi constitutum (prout ipse refert in proœmio instit.) & ibi legit instit. & alias lecturas. Legit etiam Bonon. tit. instit. de actio. anno 1441. ut ipse attestatur instit. de actio. in principio. & in §. ex maleficis. in

ij.col.eod.titu.Ibi etiam legit appellationes in diebus festiuis,anno domini 1443. Angelus fuit eximius legum doct.prout Ioan.de Imol.fuus præceptor scribit in consi.xxxvij.incip. Vifis & confideratis his quæ latè.in princ. Et uide Ludo.Roma.in consi.cccxcxvij.incip. Diligenter perferutatis prolixo consilio &c.Et præstantissimum & celeberrimum Iurifconsul.appellat Alexand.de lino.in consi.lxxiij.in vj.uol.incipien. Vifio titulo quæstionis. & in consi.iiij.j.uolu.incip. Circa primum.in ix.col.in fi.& in consil.xxvj.in vij.uolu.incip. Cumulatissimè in ulti.col.& in consi.cxcvij.in ij.uolu.incip. Vifio præstantissimo.& in consi.lxxix.inter consilia Mariani Socini, incip. Accumulatissimè & eleganter.in princ. Et solennem doct.ætatè sua appellat Francif.Curtius, in consil.xxxv.in xj.colum.incip. Statuto. Hic Angelus habuit auditores excellentissimos doct. uidelicet, dictum Alexand.de lmo. prout idem Alexan.scribit in consi.xxvj.in vij.col.& in l.fandio legum. in additio. ff. de pœnis.& Bartho. Capo. Veronensem, prout ipse Bartho. refert in authen. sed nouo iure. in xiiij.colū. C. de ser. fugit. Et dictum Pari. de puteo, ut ipse scribit in dicto tracta. syndica. in xxxj. colum. & etiam alios docto. Floruit Bono. & Ferrariæ anno domini 1445. ut per ipsum instit. ad legem Aquil. in princ. in uersu. in glo. in eo anno. Et ibi composuit in iure ciuili plura commentaria in ordinariis & extraordinariis, & præcipuè in materia appellationum in titul. de appell. usque ad titu. si penden. appella. mors interue. inclusiuè. Composuit etiam super institutionibus opus utilissimū & propè diuinū. & tra. in materia maleficiorum infra scriptum multo utilissimū, incipit, Sæpe mihi naturæ munera. quod apud Modernos iudices adoratur: cui fecit addi. August. Bonfranciscus Ariminensis aduocatus consistorialis, quem allegat Ias. in l. j. C. de preci. Impe. offe. & Franci. Curtius in dicto consi. xxxv. in xj. colum. Composuit etiam plura uolumina consiliorum, & tractatum de testamentis per uiam glossarum, incip. Ego Angelus de Gambilio legum doct. Ferrariæ &c. In inclyto studio. & pro tractatu Angeli allegat Philippus Decius in l. precibus. in v. col. C. de impu. & aliis substi. & in l. de alimentis, in j. col. C. de transact. tamen dictum opus attribuitur Castellano domini Salustii de Perusio. Et ita dictum opus habeo intitulatum manu propria, mutato nomine Castellani, in Angelū prædictum. Tandem Ferrariæ moritur, & sepultus est in Ecclesia Carmelitana, ubi est tale Epitaphium.

Angeli Gambilionis de Aretio perspicacium ingeniorum alumno oriundi, perplexarum legum enodatoris, interpretisq; fama noti super æthera, summis ac infimis gratissimi, integritate, comitate, graui genere, diuitiis bono modo partis, ingenua liberorum sobole ornatissimi, uiridi senectæ religiosissimè extincti, ossa hic molliter quiescunt.

ANGELI ARETINI TRACTATVS

DE MALEFICIIS,
CVM

Additionibus D. Augustini Ariminensis, D. Hieronymi Chuchalon, & D. Bernardini de Landriano.

PROE M I V M.

SAEPÉ mihi naturæ munera animo repētenti uerissimum illud Stoicorum uideri solet: Quæcunque à natura ipsa genita essent, omnia ad usum hominū esse genita. Homines autē etiam hominū causa esse procreatos, ut sibi inuicē quacunq; possent ratione auxilio forent. Proinde quantū quisq; ingenio, quantū opera & labore assequi posset, tantū in communē hominū societate conferendū esse. Itaq; cum essem rogatus à pluribus iuris ciuilibus studiosis, & qui in eo administrando uersari cum dignitate cuperent: ut de inquirēdis puniendisque criminibus conscriberē: quo facilius ea & rectius dijudicare, & iustis pœnis emēdare possent: nō ingenio fretus, sed eorū precibus, & eo (quo dixi) naturæ instinctu adductus: minime in hoc à me illis officium meum dene-gandum putau: præsertim recta cupiētibus, & iusta petētibus. Quare cum in hoc de uita & moribus hominū agatur, quæ inter mortalia potissima sunt, collectis multorū doctorū sentētijs, atq; opinionibus ueris & cōmuniter usitatis: decreui eas in libellū cōferre, nec ex me ipso quicquam, nisi breues notulas aliquas addere. Satis enim mihi iustum est, ad similitudinē doctissimi Papyrij iuriscōsulti, si ea quæ ab illis doctissimie uiris summo labore cōquisita, ac literis prodita essent, ita disponerem, atq; ordinare; ut eorū inuestigatio & perceptio facilius uideretur. Quæ de re cū publicè in inclyto, ac in orbe famosissimo studio Bononiæ iura ciuilia legerē: ego Angel. de Gambil. de Arēt. minimus inter legū doctores, id opus aggressus sum, breuiq; tēpore persolui: quod spectabilibus dominis rectoribus, necnō excellentissimis doctoribus, & scholaribus

egregijs Bononiæ cōmorātibus assigno: quodq; omnium iudicio corrigē-
dum, atq; emēdandū trado. Tu igitur lector, uelim ipsum nō detrahēdi,
aut uituperādi studio, sed amore impulsus, diligēter legas: & si quid in
eo aut incōditū, aut parū perfectē scriptum inuenieris, id tua doctrina
suppleas: & quōd minus pro iuris æquitate dictum uideatur, prudētia
corrigas, emēdesq;. Si quid autē ex ipso fructus & utilitatis capies, im-
mortali Deo, & summis illis doctoribus, qui ea nobis scripta relique-
runt, gratias agas. Huius autē liberculi uel tractatus, erit ordo. Primò
nanque loco tex. ponetur, & inquisitio quædam, cum totali processu.
Demū, loco interpretationis, ac declarationis dicti tex. glossas necessa-
rias, & utiles faciam.

INQUISITIO.

AEC est quædā inquisitio, quæ fit & fieri intēditur per
do. T. de Fano, honorabilē potestātē Bononiæ, necnō per
do. Sabbā eius iudicē maleficiorū, ex eorū, & cuiusq; eorū
mero officio, autoritate, potestate, arbitrio, atque bailia.
Et ad querelā infrā scripti Titij, necnō ad denūtiā Ioan. Anbr. mini-
stralis, siue syndici capellæ sancti Petronij: cōtra & aduersus Caiū Sē-
pronij de nobilibus de monte Oliueto, capellæ sancti Blasij de Bononia,
homicidā: & Andrææ Marci lanficē, capellæ prædictæ sancti Blasij de
Bononia auxiliatorē: & Sempronij Rodulphi barbitonforē forensē
de Florētia, mādatorē. In eo, de eo, & super eo, quōd fama publica præ-
cedente & clamosa insinuatione referēte: nō quidē à maliuolis, & suspe-
ctis, sed potius ab honestis, & ueridicis hominibus & personis: nō semel
tantū, sed sæpe ac sæpius ad aures & notitiā dicti domini potestatis iu-
dicis & curiæ, etiam per modū notorij auditu peruenit, quōd de anno
præsenti, & de mēse Octobris, dictus Sēpronius existēs Florētiæ in ho-
spitio leonis: cui à primo latere cohæret platea cōmunis, ab alio bona
do. Andreucij, & alia latera: cōmissit, & mādauit d. Caio, quōd Titium
Ioan. Martinu de Bononia, capellæ sancti Saluatoris in ciuitate Bono-
niæ uulneraret: & ad hoc, colloquium, & tractatum qualiter hoc fieri
posset, in dicto hospitio adinuicē habuerūt. Deinde dictus Caius de anno
præsenti, & de mēse Nouēbris, in festo omnium sanctorū, de nocte, ut di-
ctū mandatū exequi ualeret, armatus uno stochō de ferro, scienter, do-
lorē,

lorē, & appensatē in ciuitate Bononiæ mouēdo se de loco ad locū, feci
insultū contra dictū Titium, in platea cōmunis Bononiæ, in scalis sancti
Petronij: quibus ab una parte cohæret ecclesia dicti sancti Petronij, ab
alia platea dicti cōmunis, & alia latera: & cōtra dictū Titium uerba
iniuriosa & contumeliosa dicen. uidelicet, (Traditore adultero, che hai
adulterata la mia donna, & hai tradito la tua patria, falsario incēdia-
rio, metitor de mali dati, tu nō poi scāpare, io te ne pagaro.) Et ipsum
Titium per pannos siue caputiū capiēdo, dictū stochum quem habebat
ad latus euaginauit, & ipsum admenauit cōtra dictū Titium: ipsumq;
Titium percussit & uulnerauit una percussione, & uulnere in pectore,
ex qua sanguis exiuit: & etiā ipsum percussit una alia percussione &
uulnere in facie super cilio sinistro, cū sanguinis effusione, & cum fra-
ctura ossis, ex qua cicatrix & signū perpetuū erat remansurū. Et non
contētus de prædictis, dictū Titium pluribus & pluribus percussionibus
& uulneribus percussit, et uulnerauit in brachio dextro: ex quibus mē-
brū prædictū remanet debilitatū: & dictus Titius se defendēdo, percuf-
sit dictū Caiū cum uno cultello, in manu dextra uno uulnere, ex quo san-
guis exiuit. Deinde ex interuallo dictus Titius ex dictis uulneribus mor-
tuus fuit, & est. Et ut uotū suū iniquū dictus Caius adimpleret, uestem
cœlestē foderatā de agnelinis dicti Titij, ualoris & cōmunis æstimatio-
nis flore. x. abstulit: & de loco ad locū cōtractando quō uoluit, aspor-
tauit: & in sui utilitatem conuertit. Et ut dictus Caius prædicta omnia
habilius committere posset, dictus Andreas armatus uno ense de ferro,
quem habebat ad latus, dicto maleficio semper astitit. Et prædicta &
quælibet prædictorum facta, commissæ, & perpetrata fuerunt per di-
ctos inquisitos, & quemlibet eorū, singula singulis referendo suprā di-
ctis locis, modis, & temporibus, cōtra uoluntatē dicti Titij, & contra
formam iuris et statutorum communis Bononiæ.

FORMA SENTENTIAE.

SVper quibus omnibus & singulis emergētibus, cōtingentibus, con-
nexis, & depedētibus ab eis, ac prorsus extraneis: prædicti dominus
Potestas & iudex, & quilibet eorū ex eorū, & cuiusq; ipsorū mero offi-
cio secundū formā iuris & statutorū dictæ ciuitatis, inquirere & pro-
cedere intēdunt: & dictos inquisitos, & quemlibet eorum repertos cul-
pabiles

pabiles, punire & cōdemnare intendunt, secundū formā iuris & statu-
 torum communis Bononiæ. Die xxiiij. Nouēbris supradicti anni M.
 ccccxxxvij. inchoata, facta & formata fuit dicta inquisitio per dictum
 dominū Potestātē, & eius iudicē maleficioꝝ, & quemlibet uel alterū
 ipsorū, pro tribunali sedētes, ad eorū solitū bāchum iuris, ex ipsorū &
 cuiusq; eorum mero officio, arbitrio, autoritate, potestate, atq; bailia.
 Die uerō xxv. Nouēbris, ipse dominus iudex, ut suprà pro tribunali
 sedēs, cōmisit N. publico & iurato nuncio cōmunis Bononiæ, quōd di-
 ctæ inquisitionis copiā secum portet, & dimittat ad camerā actorum
 cōmunis Bononiæ. Dicta die dictus N. publicus nuncius, retulit se dictā
 copiam portasse, & dimisisse &c. ut habuit in mādatis &c. Die autē
 xxxvi. Nouēbris, supradictus dominus iudex, ut suprà pro tribunali se-
 dens, cōmisit N. publico & iurato nuncio, quōd citet, & requirat di-
 ctos Ca. An. & Sēpronium, & quēlibet eorum inquisitos, & eis dē sche-
 dulā cōtinentē totum tenorē dictæ inquisitionis secū portet, & eis di-
 mittat. Dicta die, dictus N. publicus & iuratus nuncius prædictus, re-
 tulit se dictos inquisitos, & quemlibet eorū, quoniā ipsos personaliter
 reperire non potuit, citasse domi eorum, & cuiusq; eorū solitæ habita-
 tionis: & omnia alia dixisse, & fecisse quæ habuit à dicto domino Iudi-
 ce in cōmissione & mandatis. Die uerō xxvij. Nouēbris, dict. dominus
 Iudex, ut suprà pro tribunali sedens, quoniā esset cōtra formā statuto-
 rū: uel quia nō est uerū, quōd cicatrix sit perpetuō remāsurā: uel quia
 non fuit de nocte, dicta uerba in inquisitione appōsita, uidelicet, cica-
 trix & signum perpetuō remāsurū, uel de nocte, ademit & detraxit,
 & huius detractionis copiā ad camerā portari iussit, & imposuit di-
 cto N. nuncio publico, quōd ad istā detractionem dictos inquisitos, &
 quemlibet eorū solēnter citet, cū schedula cōtinentē dictā detractionem
 & adēptionē &c. Dicta die N. nuncius retulit se copiā dictæ detractio-
 nis in camerā actorum dimisisse, & etiā dictos inquisitos, & quemli-
 bet eorum cū dicta schedula se citasse domi &c. Die uerō tertia Decē-
 bris, dictus Iudex, uidēs & cognosces dictos inquisitos non cōparuisse,
 & esse cōtumaces, & in eorū cōtumacia perseuerātes: cōmisit S. pu-
 blico bānitori dicti cōmunis dictos inquisitos, & quemlibet eorū ban-
 niri in tali pœna, uel in tanta quātitate pecuniarum: & ijsdē assignet

terminum

terminum octo dierū ad cōparēdum, & defendēdum se à dicto bāno &
 inquisitione, & cōtētis in eis uel altero eorum. Dicta die dictus S. præ-
 co retulit se ita bānisse, præconizasse, & in banno posuisse, & alia fe-
 cisse, ut habuit in cōmissione & in mandatis. Die autē xiiij. dicti mēsis,
 prædicti inquisiti cōparuere corā suprascripto Iudice, & respondēdo
 dictæ inquisitioni, aut negauerunt totū, aut cōfessi sunt totū, aut par-
 tē negauerunt & partē cōfessi sunt &c. aut in eorū cōtumacia perse-
 uerauerunt, & omnia ista ut appareāt, scribi debent in actis. Dicta
 die, præfatus Iudex fecit sibi dari licentiā posse procedi usq; ad senten-
 tiā diffinitiuā inclusiue, à dictis inquisitis cōparētibus, & cetera. Qui
 Iudex dictos inquisitos, & quemlibet eorum monuit singulis diebus &
 horis &c. Qui inquisiti, & quilibet eorum, promiserunt stare, parere,
 & pati omnē cōdemnationē &c. pro quibus & quolibet eorum &c.
 An. Thomæ capelle sancti Antonij de Bononia fideiussit &c. Quibus
 inquisitis, & cuilibet eorum dictus Iudex statuit terminū decē dierum
 ad faciēdas suas defēnsiones. Qui dictus Iudex dictum Caiū detineri &
 carcerari iussit, & cetera. Die xxv. Decēb. cōparent dicti inquisiti, &
 quilibet eorum, & in termino defēnsionis, & pro eorū defēnsione pro-
 duxerunt instrumentum pacis, & alia quæ sunt in filcia, & infra scri-
 ptos testes, quos petierūt citari & examinari &c. Die uerō secūda Ia-
 nuarij, dictus Iudex ad probationē suæ inquisitionis & processus pro-
 duxit infra scriptos testes, quos examinauit &c. facta prius citatione
 de dictis inquisitis, ad uidēdū iurare testes &c. Die quinto dicti mēsis,
 dict. Iudex publicauit processum. Qui dict. Iudex, statuit terminum
 quatuor dierū ad cōparēdum & opponēdum cōtra dictū processum.
 Die viij. eiusdē, cōparēt & opponunt dicti inquisiti contra processum
 & testes, prout est in filcia &c. Die xij. eiusdē, dict. Iudex imposuit S.
 publico bānitori, quōd banniat ad cōcillium generale pro sententijs in
 criminalibus ferēdis. Dicta die, prædictus S. præco retulit se ita bānisse,
 præconizasse &c. ut habuit in mādatis, in nomine domini, amen. Hæc
 est quedam sententia condēnatoria corporalis, et partim pecuniaria
 &c. lata per dominū Thomā de Fano potestātē &c. Bononiæ &c. de
 cōsensu omnium suorum iudicū &c. sub examine do. Sabbæ Iudicis ma-
 leficioꝝ &c. Nos Tho. Potestas prædictus pro tribunali sedens, ad

nostrum

nostrum solutum bāchum iuris malefactorū & c. salvo et reservato sem per & c. et quia nobis cōstat, & c. Sempronium in libris ccc. Bononeorum & c. dandis, et solvēdis camerario: quas si non soluerit intra decē dies, solvat cum quarto pluri, admisso sibi beneficio propter cōfessionē & c. Et sic deducta quarta parte sibi, ac etiā sibi deducta alia quarta parte propter instrumentum pacis & c. And. in libris mille Bononeorum, quas si nō soluerit intra decem dies, manus sibi amputetur & c. Caium quod duci debeat per loca publica cōsuetā usque ad locum iustitiae, et ibi caput à spatulis amputetur, ita et taliter quod moriatur & c. et eius bona publicamus & c. presentibus T. D. et G. infra scriptis testibus & c. presente dict. Caio & appellatē & c. Qui do. Potestas, & eius iudex malefactorum, & quilibet eorum iuris & intellectus, & eius iudex malefactorum, & statutorum cōmunis Bononiae, appellatō nē d. Caij nō admiserunt, imō ut frivole, & contrā, uel prater formam iuris & statuti Bono. nō detulerunt. Quinimo non obstāte dicta asserta appellatōne, mandauerunt Ant. militi suo, qui dictam executionem corporalem faciat, prout habuit in commissione & in mandatis. Qui Antonius miles die dicta de corporali executione fidem fecit per publicum instrumentum & c.

ADNOTATIO.

a ¶ Forma sententiā. Adde tu circa hoc, & uide domi. Alexand. de Imo. in l. si constante. in princip. ij. colum. ubi tenet, quod gloss. male loquitur, dum uult, quod favore fidei, non debeat extendi ad accusationem, & quod contra illam tenet Archid. ibi: quem sequitur Ludo. Ro. in authē. similiter. C. ad l. Fal. & quod causa accusationis sit magis favorabilis, quam causa inquisitionis, patet ex nota. per Bar. in l. infamē ff. de publi. iudic. & l. ij. ff. ex publico. ff. de adulte. & aliquid per Bald. in l. ea quidem. C. de adulte. & in l. ij. ff. de suspe. tu. & pro cōfirmatione predictorum, adde quod uoluit Cald. in tit. de accus. consi. j. & de penis. consi. j. Fulg. consi. cxxxv. & consil. clxxxv. &

Capo. consi. lxxv. Pet. de Ancha. consi. cxi. & Abb. consi. xxxv. In quibus locis cōcluditur, quod inquisitio est uia extraordinaria, & accusatio ordinaria: & quod damnatus ex inquisitione non efficitur infamis: sed ex accusatione sic. Ergo patet, quod quo ad punitionē criminis, accusatio est magis favorabilis. facit quod dicit Alexā. consi. lxxij. in j. uoluit. ubi quod omnis exceptio que potest opponi contra accusatorem. potest opponi contra iudicē inquirentem. & in quantum dixi quod damnatus ex inquisitione non efficitur infamis: intellige ut per Barto. in d. l. infamē. & adde quod per dicta Barto. ibi consuluit Rapha. Cu. in consil. lxxj. quod si taliter damnatus instituitur à fratre

Jbi in efficitur in famis in testi.
nd de quid. Br. q. 330.

in testamento, quod excludetur per querelam inofficiosa ab illo qui de iure debet institui aduerte tamen, quod gloss. in d. c. in fidei. sequitur simpliciter Rom. in consi. cccxxxvij. Ber.

INQUISITIONIS
declaratio.

SVMMARIVM.

- 1. Inquisitio fit ex mero iudicis officio, accusatio ad partis petitionē, denunciatō uerō ad relationem & denunciam officialis.
- 2. Inquisitio est magis favorabilis ad reprimentum delicta quam accusatio, & ideo statuta in fauorem inquisitionis non extenduntur ad accusationem, quod limita prout in additio. ibi.

HAEC est quaedam inquisitio. Hūc ordinem tenebo, scilicet quem tenuit Barto. in extrauaganti, ad reprimentū, quia exponā unum quodq; uerbum substantiale, & clausulas dicti processus, quid importēt, & quare ita praeficiatur, super unoquoq; uerbo faciēdo glo. formādo quāstiones & casus quotidianos, ponendo decisiuē dicta docto. * Et ideo dicitur, Hæc est quædā inquisitio, ad differentiā accusationis, quæ non fit ex mero officio, sed ad partis accusantis petitionē. l. rescripto. §. si quis accusatorem. de mu. & ho. l. qui accusare. ff. de accusa. & dicitur super gloss. in uer. necnon ad querelam. Et etiam dicitur inquisitio, ad differentiā denunciationis, quæ fit ad denunciam, & relationem officialis, de quo in l. Diuis. ibi per Bar. ff. de cust. reo. & per Cy. Bald. & Sali. in l. ea quidem. C. de accu. & infra dicitur, in uersis. necnon ad de-

nunciā. Et de istis tribus dicit Mont. habetur in tex. & ibi Bart. in extrauag. ad reprimen. in uer. per accusationem, denunciatōnem, & inquisitionem. * Aduerte tamē, quod magis favorabilis est inquisitio ad reprimēdum ipsa delicta, quam accusatio: unde multa statuta in fauorem inquisitionis, nō extenduntur ad accusationem: est tex. cum gloss. in c. in fidei. de hære. lib. vj. & Ange. in l. si uacanti. C. de bo. ua. lib. x. in uer. sumus expediti de hac lege.

AVGVS TI. Tu hic in hac prima conclusione adde, quod uerum est, quod statuta in fauorem inquisitionis non extenduntur ad accusationem. Limita hoc procedere, quādo illa statuta in fauore inquisitionis sunt contra ius commune: quia non extenduntur ad accusationem, alius secus. Ista est sententia Ioan. And. & Domi. de sancto Gem. in c. frequens. in uer. primo. extrā. de restit. spo. lib. vj. idem firmiter Domi. in d. c. in fidei. Adde de materia no. per Antonium de Butri. in ca. uenereabili. in fi. extrā. de offic. deleg.

HI E R O N. Præclare scribitur apud Psalmistā celeberrim: Prope est dominus inuocābus eum. quo inuocandi more non tantum in maioribus & arduis unusquisque fidelis Christianus uti debet: ut in ca. in nomine domini. de testib. ubi doct. & j. quæst. j. eum Paulus. cum cōcor. de quibus ubiq; sed etiam in minimis. apud Græcos summx philosophiæ princeps Plato, primo Thimæi prudētē scripsit: Omne quippe opus ex diuini nominis inuocatione principum bonū, melius medium, optimūmq; finem consequitur: ut

tur: ut in auth. quomo. opor. epif. in prin. colla. j. not. gl. & doct. in proc. instit. Bart. & doct. in j. constitu. ff. in princ. idcirco clementissimū ac supremum Deum puro corde & ore, humiliter inuoco, & piissimo saluatore domino nostro Iesu Christo medio, ac immaculata & semper uirgine Maria aduocata nostra, totaque celesti curia, ac beato Iacobo, & diuo Hieronymo patronis meis intercessoribus, dignetur ingressum instruere, progressum dirigere, egressum cōplere, lumēq; claritatis, ueritatis, ac iustitiæ super intellectus mei tenebras infundere, 3 quatenus ualeam quæ uera sunt & maiestati suæ grata, ad eius laudē, iudiciū & aduocatum utilitatem scribere, & in mediū deferre, & omni uana gloria semota ita dicere: Nolite loqui sublimia gloriantes: quoniam Deus est scientiarū dominus: ut j. Reg. cap. ij. sapienter scribitur, & cætera. Nunc ad propositum nostrū deuenio, quia aliquando iuuenes assessorēs ignorant qualiter formanda sit inquisitio (ut uerbis utar domi. Bonifac. in suo tracta. de malef. in rubri. de inquisi.) ideo uideatis eū, qui posuit aliquas diuersas formas inquisitionū: cū unaquæque inquisitio formari debeat, secundū quod qualitas delicti exposcit: ut in l. p̄tor. ff. de iniuriis. & per Papiensem in sua prætica, in rub. de forma inquisitionis. ubi multa tan-

- 5 *Inquisitionis generalis quæ sit secunda species.*
- 6 *Item quæ sit tertia species.*
- 7 *Item quæ sit quarta species.*
- 8 *Inquisitio specialis quæ sit.*
- 9 *Inquisitio duplex est, una generalis, alia specialis, secundum Hostien.*
- 10 *Inquisitio secundum Spec. duplex est, una preparatoria, alia solennis & ordinaria.*
- 11 *Inquisitio alia diffinitio secundum Hostien.*

ANGELVS.

ET pro expeditione istius materiæ antequam diffiniatur ipsa inquisitio, *quæro quōduplex est inquisitio: & ibi dicitur eius diffinitio separatim. Et dic, quod duplex est inquisitio, una generalis, & alia specialis. Generalis diuiditur in quatuor species. Una est, cum præses inquirat generaliter quod ad delicta, & quoad personas: ut cū inquirat ne in suo territorio aliqui sint poena digni, ut l. cōgruit. ff. de offi. p̄resi. Et ex ista hodie succedit illud bannū generale cōtra omnes homines male conditionis & fame. Et hoc faciunt facere Potestatis per proclamaia principio sui officii: & dicitur hic infra, in hac ea. gl. in uer. (ex quo dico tu iudex & cætera.) & ita dicit But. in d. l. cōgruit. & Sal. in l. ea quidem. C. de accu. in uer. sed quia per denunciationē deuenimus & cætera. circa prin. licet Ang. dicat cōtrariū in d. l. si uacātia. * & ita diffinitur, quod est ius procedendi per officii ad inuestigationē omnis facinorose personæ inquirētis in territorio poena dignæ: facit quod no. Inn. in cap. bonæ. de elect. * Secunda generalis inquisitio, est generalis quo ad

- 1 *Inquisitio quædam est generalis, quædam specialis, & quæ sit prima species inquisitionis generalis.*
- 2 *Inquisitionis diffinitio, tam generalis, quam specialis.*

ubi una est. adde. Mart. perlo. d. cord. uidi. G. p. t. et. d. in q. n. 6. p. 1. 290

personas: specialis quo ad delicta, ut cum delictum notorium est, sed ignoratur malefactor. l. i. iij. §. mandatis. ff. ad leg. lul. pecu. & ita diffinitur, quod sit ius per officium procedendi ad inuestigandum personam, quæ iam repertum maleficii commisit*. Tertia est inquisitio generalis quo ad delicta, specialis quo ad personas: ut est illa quam facit uisita tor ecclesiæ contra existentes in ecclesiā, ad inuestigandum & puniendum crimen per aliquem eorum b commissum: de qua in c. per inquisitionem. extra. de accu. uel cum Syndicus Potestatis contra Potestatem & eius familiā generaliter inquirat de delictis: & sic Syndicus ex sua generalis inquisitione posset dānare Potestatem & eius familiam, postea reportam culpabilem de aliquo delicto. * Item est & quarta species inquisitionis generalis contra personas de necessitate, ut cū inquiratur de aliquo maleficio contra aliquam ciuitatem & eius homines: de qua in l. aliud. §. refertur. de reg. iur. & sic ista dux ultimæ diffiniuntur, quod est ius quoddam per officii procedendi ad condemnandum & puniendum facinorosos homines de territorio inquirētis de aliquo crimine, non à maliuolis diffamatos: & hoc etiā de mēte Salic. licet per alia uerba, in d. l. ea quidem. uer. sed quia per denunciationem deuenimus ad inquisitionem. * Alia est inquisitio specialis, de qua loquitur iste processus: specialis dico quo ad delicta, & quo ad personas: quæ potest sic diffiniri, quod est quoddam ius per officium procedendi ad cōdemnationem & punitionē dictos aliquos nomina-

tim inquistos de delictis certis diffamatos. Ista sunt in effectu uerba Bart. in d. l. ij. §. si publico. ff. de adul. tertis. & Angelus in d. l. si uacantia. in uerbo, (sumus expediti de hac lege.) Et uide circa huiusmodi diffinitiones Bal. in l. ea quidem. C. de accusa. in uer. circa quod his præmissis & cætera. qui in effectu idem ponit. Et ita in hac prima conclusione restat dominus Ange.

ADNOT. a ¶ Sed ignoratur malefactor. Adde circa hoc, & dic ut per Bal. in cons. xxix. incip. in causa inquisitionis. in y. uol. Ber.

b ¶ Aliquem eorum. Adde quod cum per iudicem ecclesiasticum inquiratur ad punitionem criminum per penitentiam, tunc poterit interuenire procurator, nec causa dicitur criminalis: secus tamē si ad depositionem: nec superiori casu habet Abbas se necesse inscribere, cum detrudat monachum in carcerem propter crimen. ita tenet Calderi. in titulo de accusatio. consilio cii. & tenet Oldrad. in consilio xlvj. incipiente, uidetur quod episcopus. Bernard.

c ¶ Ex sua generali. Adde circa hoc Bal. in cons. cxxij. in ij. lib. incip. presupposito statuto. de inqui. ubi dicit. syndicus officialiū dicuntur digestiones: quia tunc officialis dixerit, quod inquituit ante. ideo sufficit libellus inquisitionis generalis de generibus singulorum, si postea sequatur probatio specialis de singulis generum: præsertim si in inquisitione ponatur quædam capitula specialia: & dicit esse casum expressum in capitulo ueritatu. in uer. sic. aliusque criminibus. de do. lo. & contuma. Aduerte tamē quod syndici non possunt cognoscere de commissis extra officium: ita Romanus consilio cccxxv.

AVGV S. Tu autem in hac materia adde, quod licet Bart. in d. §. si publico. posuerit has diuersitates inquisitionum: tamē Hosti. in tit. de inquisi. in sum. sua, in §. & qualiter procedatur. non uidetur uelle ex diētis per ipsum ibi, nisi quod duplex sit inquisitio: una generalis, altera specialis. Et idem Rosfr. in sum. sua, in titu. de accu. & in qui. §. j. uer. item uideamus de secunda parte rub. Et idem dixit Gandi. in tract. malefici. in rub. quomodo cogno. de malef. per inquisi. in uer. super inquisitione autem per iudicem faciēda. Adde tamen quod Specu. in tit. de inquisi. §. quando autem uer. quod autem. in hac quaestione quotuplex sit, dixit, ¹⁰ quod duplex est. Vna est praeparatoria: alia solennis & ordinaria. Hostien. uerō in c. qualiter & quando. extrā, de accu. secundum quod referunt ibi Moder. repetentes, & om sequuntur in hac materia: addidit aliam speciem inquisitionis, quod erat una inquisitio ultra generalem inquisitionem, scilicet generalissima inquisitio, quae fit ex mero iudicis officio: cū in generali, uel provinciali, aut diocesali cōsilio inquiratur de statu provinciarū, siue diocesum. & de hac tractatur in authē. de sanct. epif. in §. ut autem omnis. colla. ix. & in c. graue. extrā de praeben. Sed aduerte, quod si quis subtiliter omnia ista considerabit, licet per diuersa uerba haec dicāt: tamen reducuntur ad distinctionem Barto. de qua §. in d. §. si publico. à cuius doctrina non est recedendum in hoc, licet repetentes Moder. in d. c. qualiter & quando. multa in hoc dicāt, tamen resident in idem. Et de mate

ria uide per Salic. in d. l. ea quidem. C. de accu. in materia inquisitionis, in j. quæst. & uide Bal. in d. l. ea quidem: qui multum eleganter loquitur: & de illa generali inquisitione, uide Barto. in l. congruit. ff. de officio præsidis. Item addo, quod Host. in titu. de inquisitio. §. primo. aliter diffinit inquisitionem. Nam * dicit, quod inquisitio est alicuius criminis manifesti, ex bono & æquo iudicis cōpetentis canonicè facta inuestigatio: quæ diffinitio posset morderi, quia inuestigatio sonat in factum. Sed inquisitio est quoddam ius, ut diffinit Barto. in d. §. si publico. & ideo plus mihi placet diffinitio Bar. & quod inquisitio sit ius, & non factum, ad hoc allego Bal. in l. quidē. C. de accu. & ibi uide per eum diffinitionem inquisitionis generalis & specialis: & uide^a Oldra. in consilio suo cclxxvij. qui ponit effectum inquisitionis generalis & specialis: & ponit an ambæ possint concurrere in unomet delicto: & quomodo in inquisitione generali testes domestici sint admittendi.

ADNOT. a ¶ Vide Oldra. Adde tu, & uide eundem in consil. cclxxvij. incipiente, licet quantum claustrales. Bernar.

HIERO. In quantum dominus Angelus quærit quotuplex sit inquisitio, & qualiter diffiniatur, addatis Vitali. in tracta. maleficio. in rubrica de inquisi. & earum forma, in princ. Bonicuntum in tracta. de accusa. & inquisi. colum. iij. uer. restat uidere de quarto. Angelus de Clauasio. in sum. in uerfi. inquisitio. in §. j. latius Prepo. in summa. ij. q. viij. colum. xij. uer. circa inquisitionem.

Inqui

- 22 Inquisitio in quibus casibus de iure formari possit.
- 23 Inquisitionis ponuntur quinque regule, secundum quas potest inquiri.
- 24 Inquisitio formatur, aut ad priuatam utilitatem, aut ad publicam: ad priuatam principaliter, non inquiritur regulariter.
- 25 Inquisitio ad publicam utilitatem, aut respicit principaliter utilitatem publicam pecuniariam & civilem, & potest inquiri: aut respicit casus criminales, & tunc dicitur, ut infra.
- 26 Inquisitio formari potest ubi crimen tale est, quod accusando iuris solennitas relaxetur, & de eo crimine inquiri potest.
- 27 Item, ubicunque crimen committitur coram iudice, ita quod offenditur persona uel iudicis maiestas.
- 28 Item, ubicunque crimen est de atrocioribus, & procedat fama publica à se dignis.
- 29 Item, propter immanitatem criminis.
- 30 Item, in crimine lesa maiestatis.
- 31 Item, in crimine hæresis.
- 32 Item, quando unus socius nominat alios.
- 33 Item, quando fuit impetratus accusator corruptus à reo, & abolitio fuit impetrata.
- 34 Item, quando dominus dicitur occisus à familia, nec constat à quo, sumendo quaestione à familia.
- 35 Item, secundum quoties. C. de submer. lib. xij.
- 36 Item, quando iudex ex inquisitione generalis, inquit contra aliquem de crimine diffamatum.
- 37 Cautela iudicis est, ut in principio sui regiminis faciant fieri bannum prout in litera, quia tunc in casibus expressis in banno & similibus, poterunt in-

- quirere.
- 28 Damnari regulariter nemo potest sine accusatore.
- 29 Inquirendi facultas, utrum sit permissa de iure ad publicam utilitatem & unidictam.
- 30 Inquisitionem non potest formare Iudex contra certam personam, nullo alio præambulo precedente: propter quod iudici uerè, uel præsumptiue consistet de aliqua presumptione legitima, illa personam delictum perpetrasse.
- 31 Inquisitio formari potest ad utilitatem priuatam, quando propter dolum paratis estet præclusa uia agendi.
- 32 Inquirere potest Iudex ad utilitatem priuatam, ubi per fraudem estet impostum silentium aitori uel reo.
- 33 Inquiri potest in casibus de quibus agit do. Anton. de But. & Bald. in locis hic allegatis.
- 34 Inquisitio potest formari in causa civili. sicut in causa usurarum, in causa suspecti tutor. & ubi aliqua pietas mouet Iudicem.
- 35 Inquisitio formari potest civiliter in causa spoliationis: quando causa estet miserabilium personarum, uel episcopus haberet iudicare inter clericos suos.
- 36 Inquisitio civiliter formari potest super iniurijs & uolentijs, si Papa delegat unum iudicem super eisdem.
- 37 Inquiri potest in casibus positus per doct. in locis hic alleg.
- 38 Inquiri potest propter iniuriam illatam presbyteris & illorum ministris, in ecclesia, uel cultu diuino, & in alijs casibus, de quibus per Gandi. in locis hic alleg.
- 39 Item, in charta falsa coram iudice producta.
- 40 Item, quando heres, qui adit hereditatem.

- ditatem cum beneficio inuentarij, alia qua de hereditate subtrahi.*
- 41 *Item, quando socius nominat socium.*
- 42 *Item, in crimine notorio.*
- 43 *Item, in bonis damnatorum.*
- 44 *Item, contra turbantes, uel iniuriantes scholares.*
- 45 *Inquisitio criminalis formari potest, ubi delictum committitur contra miserabilem personam.*
- 46 *Inquiri potest in delicto notorio.*
- 47 *Inquiri quando possit cum glossa ponant regulam, & postea faciant exceptiones.*
- 48 *Inquiri an possit de iure nouissimo de omni crimine.*

ANGELVS.

12 **SECUNDO** * principaliter in hac materia uidentur est, in quibus delictis possit formari de iure ipsa inquisitio : & dico, quod glossa & antiqui communiter post Dynum, dicunt, quod regulariter de iure non est permissa specialiter inquisitio. Sed fallit in sex casibus^a, quos glo. enumerat in d.l. secunda. §. si publi. de adult. Et Bartol. & Nico. de Matarel. in dicto §. si publico. in uer. do ergo regulam. Ponunt * quinq; regulas ex quibus potest inquiri. Prima est, ad denunciam officialis : ut l. diuus. & ibi Bartolus. ff. de cust. & exhib. reo. Secunda, quando incidenter de crimine cognoscitur. l. j. C. si aduer. lib. Tertia, quando praecedit generalis inquisitio, postea specialiter inquiri potest: ut l. congruit. ff. de offic. praefi. Quarta, quando crimine committitur coram eo. l. nullu. C. de testi. Quinta, propter immanitatem criminis^b. l. si quis in hoc genus. C. de episcop. & cleri. & sic quoties potest procedi sine metu calumniae, tunc potest pro-

cedi per inquisitionem. Sed Ang. in dicta l. si uacantia. damnat istam opinionem. Barto. ibi in uer. uenio ad secundum articulum principale. quia falsum est, quod inquisitio formari possit, ubi procedi potest sine metu calumniae: quia fama, licet falsa, excusat a praesumpta calumnia^c: ut l. si. ff. de here. insti. & tamen non potest inquiri de omni crimine, de quo rumor & fama procedit, ut ibi late per eum. facit l. iij. in princi. & quod ibi not. ff. de suspe. tut. & quod no. Dyn. in l. si. eo. titu. quia requiritur inscriptio & accusatio calumniae, ad hoc ut procedi possit, ut ibi not. Item in crimine suspecti tutoris, potest per inquisitionem procedi. l. tertia. §. si suspectus. ff. de suspe. tut. & tamen hoc non est secundum regulas Bart. uidelicet, non ad denunciam officialis, non per incidentem cognitionem, non ob generalem praecedentem inquisitionem, nec propter criminis atrocitatem, nec per offensam iudicis. Vnde ipsemet Angel. in dicta l. si uacantia. in uer. quid dicendum, & istud est difficile *; dicit, quod inquisitio potest formari, aut ad priuata, aut ad publicam utilitatem. Ad priuatam principaliter non inquirunt regulariter, quia quando tractatur de priuata utilitate, debet fieri ad partis petitionem: ut l. quarta. §. hoc autem. & ibi Bartol. de dam. infect. Sed fallit primo, in crimine suspecti tutoris. l. j. & iij. de suspect. tut. Secundo, fallit in datione tutoris. l. credendu. ff. qui pe. tut. Tertio, inquisitor ad priuatam utilitatem inquirat, ad uidentium cuius patrimonium sit minutum, ut releuetur a censu. l. finali. ff. de censu. Quarto, praetor inquirat ad priuata utilita-

utilitate contra executores publicos, ne interim tributis & aliis uexationibus iniuste uexet subditos: in auth. de man. prin. §. coges. Quinto, episcopus contra usurarios inquirat, ut usuras priuato restituant. d. C. ad nostram. extra de iure iur. referunt etiam quod Sali. in dicta l. ea quidem. C. de accus. in uer. sed quia propter denunciations uenimus & c. dicit, quod etiam fallit in l. quoties. C. de naufra. lib. xij. & his casibus exceptis dicit, quod non potest inquiri ad priuata utilitatem. * Secundo casu principali ad publicam utilitatem, distingue: aut respicit principaliter utilitatem publicam pecuniariam & ciuilem, & potest inquiri. d. l. si uacantia. aut respicit casus criminales: & in hoc ibi Angel. dat quatuor regulas, tres affirmatiuas, & unam negatiua. 16 * Prima affirmatiua est, quod inquisitio formari potest, ubi crimine esset tale, quod accusando iuris solennitas aliquatiter relaxetur, & de eo crimine potest inquiri: ut dicta l. ea quidem. & l. j. §. denunciatores. ff. ad Turpil. & ratio quare ad denunciam officialis potest inquiri, est: quia ex hoc crimen efficitur notorium: sed in notorio, proceditur nulla iuris solennitate^e seruata. l. j. C. qui & aduer. quos. & c. uestra. extra de coha. cleri. i. & muli. & ibi per Inno. & alios. * Secunda regula est, quod ubicunq; crimine committitur coram iudice^f: ita quod offendatur persona, uel Iudicis maiestas, de eo potest inquiri. dicta l. nullum. C. de testi. & liubermus. C. de probat. & ibi plene per Bald. C. 18 de proba. * Tertia regula est, quod ubicunq; crimen est de atrocioribus, fama publica praecedente a fide

dignis, de eo potest inquiri. l. quarta. §. mandatis. ff. ad l. Iulia. pec. Et ratio est: quia in his atrocioribus, solennitas iuris relaxatur. l. prouinciarum. C. de feriis. Ergo ratione praedicta, potest per inquisitionem procedi. & probatur in l. si quis in hoc genus. C. de epif. & cleri. * quod propter immanitatem criminis, potest formari inquisitio. Et quae dicantur crimina atrocissima, colligitur ex not. in lab. ea. & in l. omnibus. ff. de re. iur. & in l. liber homo. ff. ad l. Aquil. & l. auxiliu. §. in delictis. de mino. & in auten. de man. prin. §. sed nec homicidas. & in auten. de nup. §. denunciations. in quibus casibus poteris per inquisitionem procedere: & quod propter criminis immanitatem potest inquiri, probatur in l. si quis in hoc genus. C. de epif. & cleri. Et adde Rofre. in materia inquisitionis, in summa sua. & Spec. in titu. de inquisitio. §. ij. addunt alios duos casus speciales, ubi potest informari inquisitio, scilicet in crimine laesae maiestatis. l. ij. & iij. ad leg. Iul. ma. * Item in crimine haereticis^h. l. apostata. C. de apostata. 20 * Item, quando unus socius nominat alios: nam eius dicto non creditur regulariter. l. si. C. de accus. tamen ex hoc solo iudex potest inquirere contra eum. l. j. §. si quis ultro. ff. de quaest. * Item, quando accusatorem a reo corruptum, & abolitionem ipsam impetrasse dicitur: ut l. abolitio. C. de aboli. * Item, quando dominus a familia dicitur occisus, nec constat a quo, tunc potest inquiri, sumendo quaestionem a familiaribus. l. j. in princi. ff. ad Sil. * Item in l. quoties. C. de submer. lib. xij. secundum aliam lect. * Item, quando iu-

dex ex inquisitione generali, inquiri contra aliquem de crimine diffamatum. Nam tunc iudex ad specialem, & solennem inquisitionem super illo delicto, contra illum procedere potest. l. iij. §. j. ff. ad l. iul. pe. Et est ratio, ne inquisitio generalis reperitur frustratorie facta: & maxime, cum iudex nunc scit illum diffamatum esse de crimine. l. illustris. ff. de offic. praef. prouin. ita dicit Sali. in dicta l. ea quidem, in dict. uer. sed quia propter denunciationem, & in uer. est & alia species. Ex quo dico, quod Sali. ibi uidetur uel le id, quod uult Barto. in dict. §. si publico. in uer. uenio ad secundum articulum, in uer. non obstat, quod alia est inquisitio generalis. Et dico, quod

27 * iudices debent assumere hanc cautionem, quod in principio sui regiminis faciant banuum fieri, ad purgandum prouinciam malis hominibus, latum ut comprehendat proditores, sacrilegos, incestuosos, homicidas, fures, raptores, incendiatores, adulteros, falsarios, & omnes homines male conditionis & famae: & postea addenda est clausula generalis in fine: & contra omnem personam, quae aliquid fecerit, uel dixerit contra formam iuris & statutorum communis Ferrariae. Nam in omnibus casibus expressis in illa inquisitione generali, & etiam in similibus expressis, poterit postea fieri inquisitio specialis, licet aliam in illo casu speciali non potuisset formari inquisitio, & faciunt not. in l. stipulationes §. com. diffisimum. ff. de uerb. obliga. & in l. sed & si quis. §. quæsitum. ff. si quis cau. & c. qui ad agendum, de procur. in vj. & in clemen. si. extra de procur.

28 * Vltima regula negatiua est, quoniam regulariter sine accusatore, nemo potest damnari. l. rescriptio. §. si quis accusato. & ibi glo. ff. de mune. & hono. Vltimo in hac difficultate uidetur secundum Sali. in dicta l. ea quidem, in uer. sed quia propter denunciations. ibi, sed mihi uidetur & c. quod practitorum conclusio non sit lege uel ratione, quia non sequitur, accusatio sine metu calumniae fieri potest, ergo & iudex poterit inquirere, quia ista sunt separata. l. Papinianus exuli. ff. de min. & eorum, non admittitur accusator sine metu calumniae praesumptae: ergo nec iudex potest inquirere. Praeterea eorum uerba potius probant, quod iudex potest semper inquirere, sicut quis accusare: sed non tenetur de praesumpta calumnia accusator: unde ipse tenet gloss. aliter intelligendo, quam intelligat Bart. * Et ideo, cum quaeritur, an facultas inquirendi sit de iure permixta ad publicam utilitatem & uindictam: sic ibi inquit Sal. aut quaeritur an sit permixta hoc respectu, ut sit sensus, an de quolibet crimine possit inquiri. & dicit, quod sic, quicquid senserit gloss. & probat primo: quia accusatio de quolibet crimine est permixta: ergo & inquisitio, quae succedit loco eius: capitulo licet Hely. extra de simo. l. cum patronum. §. j. ff. de iur. pa. & sic ad eundem effectum, ne maleficia remaneant impunita. Secundo, inquisitio generalis fit ad effectum descendendi ad specialem. l. iij. §. j. ff. ad legem Iul. pec. ergo sequitur, quod in speciali, de quolibet delicto potest inquiri: iuxta illud generale, propter unumquodque tale, & illud magis: ut in

ut in authen. multo magis. C. de sac. sanct. eccle. & dicit, quod non est responsio bona huic motiui. Vnde subdit ibi Sali. in d. l. ea quidem, quod uera conclusio in materia est ista: 30 * aut quaeritur an iudex possit suam inquisitionem specialem formare contra certam personam, nullo alio praerambulo praecedente, propter quod iudici uerè, uel praesumptiue sibi constet de aliqua praesumptione legitima, illam personam delictum perpetrasse. & dicit, quod non. Et hoc modo intelligenda est gloss. in dict. §. si publico. & potest esse ratio, ut iudicum malitia refrenetur: ut l. iij. in fi. de cu. reo. Si uerò praerambulo legitimo praecedente, propter quod appareat iudici uerè, praesumptiue istam personam illud delictum perpetrasse: dicit, quod inquisitio specialis formari poterit. Pro cuius declaratione cum Canonistis dat talem conclusionem, quod iudex poterit formare semper inquisitionem, ubi clamor ualidus peruenit ad aures iudicis, quod eius subditus diffamatus sit de aliquo delicto. & dicit, quod de hoc est tex. in dicto ca. qualiter & quando. extra de accu. & in l. iij. ff. de offi. praef. pra. & ex eo, quia contra diffamationem, in inquisitione generali, iudex deuenit ad specialem. d. l. quarta. ff. ad leg. Iul. pe. & est ratio: quia tale delictum non potest amplius sub dissimulatione transferri. Nam iudex non debet dimittere indiscussum ius reipublicae: maxime, cum scandalum potest oriri: ut in dicto capit. qualiter. dummodo clamor iste perseveret, qui perueniat ab honestis, & non a maledicis personis. Item, quod sit ualens

clamor: ita quod non ab uno, uel semel tantum, sed saepe & sapinus: & talis clamor debet esse cum diffamatione: & ideo iudex de tali diffamatione non debet inuestigare à uicinis, & ab aliis notis, & postea suam inquisitionem formare: ubi autem talis diffamatio cessaret, non potest iudex talem inquisitionem formare, nisi sit talis persona, uel uerè, uel iuris praesumptione, de tali crimine suspecta: & sic iudici praerambulum constaret sibi, uidelicet, tale delictum commississe, ut in ea inquisitione generali reperitur deliquisse. Item, & quando iudex cognoscit identifier. & est ratio, quia satis sibi constat ut iudici: ideo non potest sub dissimulatione transire, & reipublicae ius indiscussum relinquere: & hoc etiam patet per alios casus numeratos per gloss. in dicto §. si publico. Item probatur in eo qui instituit accusationem, & non probant: quia praesumitur calumniosè, & contra ipsum potest iudex de calumnia inquirere. Sed his cessantibus, non potest inquirere: & sic loquitur opinio gloss. & ista sunt uerba Sali. in dicta l. ea quidem, quae ualde sunt notanda.

ADNOTATIO. a ¶ Casibus. Adde, & uide doct. supra in prima apost. alleg. Et ultra ibi alleg. uide Capo. in consil. xxij. Pet. de Anch. in consil. cxc. & ad ea quae ponit infra do. Augustin. uide do. Alex. in d. §. publico. in apostillis.

¶ Propter immanitatem criminis. Adde, quod propter immanitatem criminis potest transgredi lex, ut puta, propter praeruptam seditionem, ita dicit Bal. in l. si quis filio. §. hi qui. ff. de iniust. est. & sequitur do. Hieron. in consil. edito in fauorem Florentinorum, cum suscipi

di fecerunt archiepiscopum Pisanum, & specialia propter criminis immanitatem, uide per Barb. in consil. suo lxxij. Ber.

C Calumnia. Adde Bal. in consil. clxxij. in ij. uol. ubi ponitur, quod iudex inquirendo excusatur à præsumpta calumnia, licet dicat, fama publica præcedente: & quod dicit famam publicam non præcessisse, id probare debet: & adde quod iudex potest inquirere, licet fama non habeat certum autorem, ita Io. An. in ad. ar. Spe. in tit. de not. cri. in §. fama. & sequitur Franc. de Are. in consil. suo lxxij. Ber.

D Restituant. Adde, quod quando formatur inquisitio contra aliquem, qui fuit publicus usurarius, non requiruntur specificationes circumstantiarum criminum, sed sufficit generalis. ita Cal. in tit. de accusa. consil. ij. Ber.

E Solennitate. Adde, & intellige de notorietate, tam facti permancntis, quam transeuntis: ut dicit Ange. in d. l. si uacantia. uer. sed quæro. & ita alleg. & sequitur Hie. tor. in d. consil. supra alleg.

F Coram iudice. Adde, ut per Raphaela. Cu. in consil. cxxxv. ubi ponit qualiter iudex possit inquirere de scriptura falsa producta per partem. & Pe. de Anc. in consil. clxxij. Ber.

G Crimina atrocita. Adde ad hæc Bart. in consil. cxxxvij. inci. ad declarationem. Io. de Ana. in consil. xliij. Capol. in consil. xi. & no. quod iudex, licet in atrocioribus delictis non possit inquirere, nisi fama publica præcedente: tamen, ut obuietur delicto committendo, poterit sine infamia præcedente inquirere, ita uoluit And. Barb. in consil. lxxj. incipi. scribitur in lib. He. l. v. & dicit fuisse singulare delictum Immo. in capit. j. de postul. præla. & in dicto consil. uide etiam multa concessa: ut futuris delictis obuietur. Ber.

H In crimine hæresis. Adde, quod inquisitor hæreticæ prauitatis, potest procedere contra Iudeum occultantem Christianum, uolentem ad Iudaicam sectam transire. ita Old. consil. xxxvj. & quid sit hæresis, & qualiter debeat probari, uide eundem Old. in consil. cxx. & an inquisitor possit procedere, tam contra hæreticum, quam contra illum qui confessus est se male sentire de fide, qui de dicto peccato suscepit penitentiam, sed adimplere noluit. uide Cal. in tit. de hære. consil. j. Et an similiter procedi possit contra illum, qui predicauit hæretica: & per superiores correctus predicauit oppositum, nõ tamen uoluit corrigere dicta qua suis scholaris scripsit: uide per eundem in dicto tit. consil. ult. Ber.

I Inquirere. Adde, quod Fulg. in consil. clxxij. inci. in causa inquisitionis, tenere uidetur, quod illud habet locum in homine male famæ, ut ex confessione socij possit inquirere contra culpatum, & ita resert Alb. & Oldra. in quadam tract. quæ dicit inseruisse Gand. in tit. de questio. & tormè. & uide Alex. in consil. lxxxix. in ij. uol. & Pau. de Cast. in consil. cxxxij. in nouis. Ber.

Ad specialem. Adde circa hoc, & uide Francis. de Are. in consil. ult. Pet. de Anch. in consil. cccxl. & Paul. de Cast. in consil. xviij. in nouis.

Clauiula generalis. Adde tu, & uide Fulg. in consil. cxxxvj. in ij. col. & de prædicta claufula uide per Ro. in consil. cclxxv. & consil. ccccxcix. & casus alios quos in quibus iudex potest facere specialem inquisitionem: uide per Io. An. in c. j. ut eccle. bene. & uide Cal. in consil. j. de accus. & Pet. do Anch. in consil. cxc. Ber.

Refrenetur. Adde circa hoc Latè And. Barb. in consil. cxxxv. incipi. scribitur præclare ecclesiastes. Ber.

Specialis

Specialis. Adde quod Rapha. Cu. in consil. cxxxv. dicit, quod communis opinio est de iure ciuili, quod iudex possit inquirere: sed de consuetudine contrarium obseruatur: & tamen non potest inquirere, nisi præcedentibus indicijs legitimis. & idem uoluit Ioan. And. in addi. ad Spec. tit. de inquisi. §. j.

AVGVS T. Tu autè in hac materia adde, & dic quod in quantum tractatur hic in isto passu, in quibus casibus potest formari inquisitio. Et primò discussum fuit, an ad utilitatè priuatam possit formari ultra illos casus supra enumeratos. * Adde aliū casum, ubi potest formari inquisitio ad priuatam utilitatem, quando propter dolum partis esset præclusa uia agendi: ita uoluerunt Guil. Lau. & Paul. in cle. j. extrà de offi. ordi. quæ doctrina fuit approbata à Petr. de Ancha. & à Io. de Imo. ibi. & idem uoluit Paul. in cap. fi. extrà de fo. compet. De qua materia latè per doctores. in c. ad nostram. & in capit. quem admodum. de iureiur. & infra dicitur. Dicit tamen do. Car. in dicta clemen. j. quod Lau.

ibi dicebat. * quod ubi per fraudem esset impositum silentiū reo uel actori: quod tunc iudex potest inquirere ad utilitatem priuatam: maxime si sit casus, in quo est peccatum notoriè, ut est in restitutione usurarum, uel in impedimento executionis testamenti: quia talia spectant ad ecclesiã, maxime si actor iurauit non agere: & sic dicit Lau. quod intelligatur dictum capit. ad nostram. Sed dicit do. Card. quod propriè hic non fit inquisitio ad utilitatem priuatam, sed ad interesse publicum. Item adde, quod doctrina posita in dicta cle. j. de offi. ordi. uidetur falsa: nam sententia est In-

noc. Ioan. And. de But. & aliorum in c. ad nostram. extrà de iureiur. & etiã in causa usurarum, quod fortius est, si soluens est exclusus à uia repetendi usuras: quia ita iurauit non repetere: tamen iudex ad priuatam utilitatem: & sic ad priuatam interesse, non potest formare inquisitionem suam, ad hoc ut ille restituat usuras: sed bene poterit formare inquisitionem ad penitentiam imponendam, licet in consequentiam ueniat priuatam interesse, quia fructuosam, non potest agere penitentiam, nisi restituat alienum. cap. non remittitur peccatum. de reg. iur. & ita uoluit Hosti. in capit. j. extrà de usur. * Item adde in hac materia alios casus, quos posuit Ant. de But. & alii in dicto capit. ad nostram. extrà de iureiurad. Item adde alium casum, quem posuit Bal. in l. sancimus. per illum tex. C. de sac. sanct. eccl. qui dicit, quod licet fuerit sententia Inno. in c. ad nostram. quod in causa ciuili nõ potest formari inquisitio: tamen fallit fauore ecclesiæ: quia contra detentores rerum ecclesiæ, poterit iudex formare inquisitionem ciuilitè. Et pro hac conclusiõ bene facit id quod dixit Bal. in c. §. si tres. de pa. iur. fir. qui uidetur uelle. * quod in causa ciuili, iudex nõ potest formare inquisitionem, nisi in tribus casibus: in causa usurarum, in causa suspecti tutoris, & ubi aliqua pietas mouet iudicè. & idè dixit Bal. in c. primo. §. iniuria. de pa. iur. fir. ubi allegat Cynũ in l. mulierè. C. si man. ita fuer. ali. ne prosti. quem sequuntur doct. ibi. quod in causa miserabilium personarũ, potest iudex formare inquisitionem ciuilitè. Sed causa ecclesiæ est causa pia, & dicitur habere

b 4 fauore

fauorem miserabilium personarum. arg. eorum que habentur in l. si. C. de sac. sanct. ecc. igitur & cetera. Et pro hac conclusione facit quod dixit etiam Hostien. & sequitur Ioan. And. in ca. 37 solitæ. extrâ de restit. spo. in j. colum. 35 qui dixit, * q̄ licet uideatur probari, quod in causa spoliationis iudex possit formare inquisitionem ciuilitè: hoc uerum, quando causa esset miserabilium personarum, uel episcopus inter clericos suos haberet iudicare in tali causa. Adde tamen, quod licet Innoc. in dicto capitulo, ad nostram. & in c. quoniam frequenter. extrâ ut lite non contesti. dixerit, quod ciuilitè super iuribus ecclesie inferior à Papa non possit per inquisitionem, existentem legitima causa, procedere: nisi quod domi. Anto. de But. in dicto c. quoniam. §. sunt & alii. declarat hoc, quod erit legitima causa, si quis occupat, uel male trahat iura ecclesie. uide tamen Imo. in dicto §. sunt & alii. qui aliter intelligit dictum Innoc. & Imo. in d. ca. ad nostram. uide dicta Anto. de Butr. in capit. uenerabili. extrâ de offic. dele. in penult. columna. uide Ro. in singula. primi anni, quod inci. Inno. dubitat & est singul. penul. illius primi anni, qui per bonas rationes concludit, quod etiam inferior à Papa, & a quilibet iudex, a potest procedere per uiam inquisitionis super rebus ecclesie, & aliarum personarum miserabilium. * Adde etiam alium casum positum per Fed. de senis in suo eleganti consil. ccix. b qui dixit, quod si Papa delegat unum iudicem super iniuriis & uolentiis: talis iudex poterit formare inquisitionem ciuilitè super eisdem: & non poterit forma-

re inquisitionem ad hoc, ut reus criminaliter puniatur: & hoc concludit per bonas rationes: de quibus ibi per eum. Et tertè mirabilis est illa doctrina. * Adde alios casus collectos per domi. Anto. in d. ca. ad nostram, & alii etiam possent colligi ex doctrina Sali. in d. Lea quidem, & per Bald. ibi, dum allegat l. inter dum. §. qui firrem. ff. de fur. & uide Ange. in l. inter litigantes. ff. de iud. & Bar. in dicta l. si uacantia. Et in quantum do. Angel. hic ponit materiam quando in criminalibus possit formari inquisitio. * Adde, quod ultra alios casus posuit alium Ioan. And. in ca. j. ut eccle. benef. propter iniuriam illatam presbyteris & illorum ministris, in ecclesia uel cultu diuino: per ea que habentur in l. si quis hoc genus. C. de episc. & cle. Gandi. uero in tracta. malefi. in rubric. quomo. cogno. de malefi. per inquisi. & melius in rubric. quid sit accus. & quan. accusa. est necesse. enumerat alios casus, ubi per inquisitionem potest procedi in crimine sacrilegii, dicta l. si quis in hoc genus. * Item, in charta falsa coram iudice producta. l. iubemus. C. de probat. * Item quando hæres qui adit hæreditatem cum beneficio inuentarii, aliqua de hæreditate subtrahit: ut C. de iure de libe. l. sancimus. §. licentiam. * Item, approbat etiam, quando socius nominat socios. * Item, in crimine notorio. & hoc uoluit etiam gl. in c. de manifestis. ij. q. j. & in d. cap. j. ut eccle. benef. * Item, in bonis damnatorum. l. si quis intra. C. de bo. proscript. & tandem multas alias leges allegat etiam, ubi speciale est, quod potest formari inquisitio. uide etiam Ioan. An. in dicto c. j. ut eccle. benef. ponem

te multos alios casus, ubi potest etiam formari inquisitio: sed Imo. ibi eum reprehendit. * Item adde alium casum ultra docto. ut contra turbantes, uel iniuriantes scholares, potest formari inquisitio: ut dicit Bal. in authent. habita. C. ne si. pro pa. in viij. 45 c. l. * Adde aliu casum per Angel. post docto. ibi, in l. mulierem. C. si manci. ita fuer. alie. quod ubi delictum committitur contra miserabilem personam, in omni tali delicto inquisitio criminalis potest formari. * Itè, ubi delictum est notorium: & de materia uide per Bar. in extrauag. ad reprimen. in uer. per inquisitionem. ubi idem dixit, quod in dicto §. si publico. & per Bald. in dicta Lea quidem. Et in quantum quidam nituntur impugnare gloss. illam in dicta l. ij. §. si publico. de adul. quæ dicit, quod regula est, quod de iure ciuili non potest formari inquisitio contra delinquentem. sed ista regula habet multas fallentias, ut supra dictum fuit. 47 * Adde, quod gloss. nostra iuris ciuilibus uidetur uera, pro qua allego aliam gloss. de iure cano. in c. de manifesta. ij. q. j. approbant omnes docto. ibi: & aliam gloss. in c. j. extrâ ut eccle. benef. quæ gloss. faciunt regulam, postea ponunt exceptiones, in quibus casibus potest formari inquisitio. Ad idem allego gloss. inslit. de pub. iudic. in prin. & gloss. in l. tutor. §. præterea. ff. de susce. tuto. & gloss. in l. rescripto. §. si quis accusatorem. ff. de mu. & ho. facient no. per gl. in d. l. nullū. & l. pe. C. de proba. * Sed aduerte, quod ista doctrina uidetur falsa: & primò in hac difficultate allego autoritatem Ioan. And. in c. felicis. extrâ de pæn. in nouel. lib. vj. qui

dicat, quod hodie de iure nouissimo, in omni crimine potest formari inquisitio: per text. in authent. de colla. §. iubemus. per quem text. dicit etiam Ioan. Fab. inslit. de publi. iud. in prin. quod satis hodie possumus dicere, tam de iure ciuili, quam canonico: q̄ præcedente infamia, potest de omni crimine formari inquisitio. & ita dicit, quod de facto obseruatur. Præterea hoc idem est de consuetudine, quia licet de iure non possit formari inquisitio, nisi in certis casibus supra enumeratis: tamen hodie, de consuetudine, potest formari inquisitio regulariter in omnibus casibus: & primò ad hoc allego autoritatem Gan. in tract. malefi. in dicta rub. supra alleg. qui dicit, quod de iure Lombardo, potest formari inquisitio in omnibus casibus, sed etiam de consuetudine in aliis locis. de quo dicto Gandi. fecit mentionem Bal. in dicta Lea quidem. Quinimo saltè de iure cano. hodie in omnibus casibus potest formari inquisitio, præcedentibus his, de quibus in ca. qualiter & quando: extrâ de accusat. Ita in terminis not. Anto. de Butr. in cap. j. extrâ de offic. ordi. per illum text. in j. colū. & idem Anto. in c. j. ut eccle. benef. in vj. col. est & sententia Archi. in d. c. felicis. §. si. extrâ de pæn. lib. vj. & doct. communiter in dicto ca. qualiter & quando. Sed aduerte, quia regulariter teneo, siue de iure ciuili, siue de consuetudine, siue de iure canonico, non potest formari inquisitio, nisi in casibus s̄. enumeratis: & regula est uera, tam de iure ciuili, quam de iure canonico, quod inquisitio non potest formari. Fallit in casibus supra enumeratis: hoc satis s̄. probatum est authori-

tate illarū glossa. de iure civili & canonico, in d. §. si publico. & in dicto c. de manifesta. & in d. c. j. ut eccle. beneſi. ubi gloss. nostri semper posuerunt exceptiones à regula: & sic est falsa illa doctrina Ioan. Andr. in d. c. felicis. & ideo illa gloss. in dicto c. de manifesta. quæ dicit, Fallit quādo crimen probatur per inquisitionem: uo luit dicere, quod ubi præcedunt illæ solennitates, & sunt probata: de quibus in d. c. qualiter & quando. poterit procedi hodie per inquisitionem: quia fateor hic, quod iste est unus de illis casibus ubi potest formari inquisitio, quādo fama præcessit. Et ideo, in hoc reprehēdo Bar. in l. congruit. ff. de offic. præſi. qui dixit, quod ubi sancitum est, quod in certis casibus specialibus possit procedi per inquisitionem: hoc debet intelligi, si fama præcessit: quia dico, quod in omnibus casibus, potest formari inquisitio, si fama præcessit, per d. c. qualiter & quando. Nec ob. ille text. in §. iubemus. per quem tex. Io. Andr. in d. c. felicis. dicit, quod hodie de iure nouissimo, in omnibus delictis potest formari inquisitio. Nam hæc sua sententia est falsa, quia ille text. loquitur in casu speciali, ubi potest formari inquisitio. Et ideo ipsemet Io. Andr. melius, & rectius in hac materia locutus est in addi. Spe. in titu. de inquisi. §. quando autem. in uer. ij. ubi reprehendit iudices qui hodie in Italia de consuetudine in omni delicto formant inquisitionem: & dicit, quod male faciunt. Ecce ergo quomodo Ioā. Andr. totum dixit contrarium eius, quod dixit in dicto capitulo, felicis. Adde tamen quod Guid. de Suzan. tract. de maleſi. sub rubric. quali. fiat

inquisitio. dicit, quod de generali cōsuetudine, hodie Potestates omnes in omnibus criminalibus procedunt per uiam inquisitionis, licet cōtra ius sit: quia nisi in xij. casibus de iure hoc fieri non potest. Et in hac materia multum elegāter locutus est Gaspa. de Calde. in consi. suis, in titu. de accusa. consilio primo. qui ponit, qui sunt casus, in quibus de iure civili potest procedi per uiam inquisitionis. Præterea, quod in omni crimine possit formari inquisitio de iure canonico: hoc etiā nō credo uerū, quia Spe. & Ioan. Andr. in dicto §. quando autem. dum ponunt exceptiones à regula, uidentur sentire contrariū. & Ioā. Andr. in dicto cap. primo. ut ec. beneſi. Et ideo. licet Bal. dixerit in capitulo primo. extrā de offic. ordin. quod inquisitio de iure canonico, est remedium ordinarium: sed de iure civili, est remedium extraordinarium. Nam omnis exceptio, quæ est contra regulam, dicitur esse remedium extraordinarium: & sic Bald. uidetur sentire, quod de iure canonico, nulla est exceptio criminis, quin in omni crimine possit formari inquisitio: quia ordinarium remedium est hoc de iure canonico: sed de iure civili, est secus: quia est extraordinarium remedium: patet, quia non inquiritur nisi in casibus exceptuatis. Nam dico, quod ista doctrina Bald. est falsa. Et contra ipsum allego decis. Innoc. in capit. cum oporteat. de accus. qui dixit, quod inquisitio est remedium extraordinarium: & gloss. hoc dicit in capitulo presbyter. secunda quæstio. in ij. dum dicit, primo debet præcedere accusatio, postea inquisitio faciunt ea quæ habentur in capitulo

talo nullus. iij. quæst. iij. & facit cap. quoniam contra. coniuncta gloss. de proba. ubi appellatio iudicij ordinarij, nō uenit inquisitio: & ideo gl. in indiuiduo de iure cano. in capitulo, cum speciali. extrā de appella. in uer. eum iudicem. uult quod processus inquisitionis dicatur extraordinarius processus: & hoc credo uerum, licet Inno. in capitulo, dilecto. de senten. excom. libro sexto. tenuerit contrarium. & Bal. in capitulo super literis. extrā de rescript. allegat Innoc. hoc uoluisse ibi, quod de iure canonico, inquisitio sit remedium ordinarium. Adde tamen, quod in hac materia uidenda essent dicta Barto. in l. si maritus. §. j. ff. de adult. & do. Bal. in l. j. §. cum urbem. ff. de offi. præſe. nr. & Ang. in l. ea quidem. C. de accus. & dicta do. Abb. in rubr. extrā de iu. ubi uidetur concordare opi. & uide Do. de san. Gemi. latius loquentem in capitulo, multi. ij. q. j. & Bald. in l. prima. C. qui accu. & Angel. in dicta l. si uacantia. Item aduerte, quod in illis casibus exceptuatis à regula, in quibus dixit, quod potest formari inquisitio: possem allegare multas decisiones similes, sed quia in hoc nemo cōtradicit: ideo sum cōtēntus pro nūc de huiusmodi allegationibus.

- ADNOTATIO. a ¶ Iudex. Circa hanc materiam, uidelicet, qui Iudex possit inquisitionē facere contra suos subditos, uide longam & bonam dis. do. Henrici Boye, qui per duas col. eam examinat. in c. primo extrā de offic. ord. Hie. Chucha.
- b ¶ Conſi. ccix. Adde tu, quod est in cōſi. cxvi. inci. do. Fed. & dicit hoc probari in authen. de collatio. §. iubemus. Ber.
- c ¶ Et ideo ipsemet. Aduerte tu, quia

Ioan. Andr. ibi loquitur de iure civili, sed de iure ca. sentit secus, ut supra.

HIERO. In quantum Angel. & Augusti. laborant, ang. gloss. in dicta l. secunda. §. si publico. de adulte. sit uera, quod regulariter de iure civili nō est permissa inquisitio, nisi in certis casibus. dicitis, quod domi. Alber. de Rosa. in l. ea quidem. C. de accusa. & in dicto §. si publico. tenet illum glo. & dicit eam communiter à docto. approbati. subdit tamen, quod de consuetudine, & alicubi de statuto, iudices de omni crimine inquirunt: pro quibus dicit benefacere text. in authen. de colla. §. iubemus. coll. ix. & ff. ad legem Iul. pe. l. iij. §. mādati. l. congruit. de offi. præſi. & Amede. in tracta. de syndic. columna vij. & eandem opinio. gl. tenet Bal. in sua practica: quam dicunt quidā fuisse Tancre. de corne. in rubr. de quæſtio. circa inquisitio. in j. q. ubi etiam firmat, quod nec etiam de iure cano. in omni causa seu crimine generaliter possit inquiri: & respondebit ad c. qualiter & quando. cum suis cōcor. quod loquitur quando inquiritur contra aliquem in sua administratione, uel officio præſidentia, ut suæ uillicationis rationem reddat: tūc enim, quia eius administratio cōſiſtit circa multa: ideo nō est mirum, si de multis inquiratur. arg. l. j. C. de transact. & l. exigendum. C. de procur. & l. j. de admitt. & l. procu. C. de tractat. unde etiā de omnibus delictis cōmissis & per eū perpetratis, potest inquiri: ut authen. ut iud. si. quoquo suffra. & de diuer. & tempo. præſcrip. l. j. & de stat. mo. c. j. in princ. fed. prædicta omnia non sunt trahenda ad consequentiā inquirendi contra specialem personam

nam præter administrationem officii delinquentem: quia de hoc nihil dicitur in dicto c. stabimus ergo iuri, quod non inuenio correctum & c. ut C. de testa. l. fancimus. nec obst. etiã iura alle. uidelicet, §. iubemus. & §. mandis. quia respõdo dupliciter, præsi. & ita uidetur correctum dicit leges intelligantur, & loquatur, quãdo generaliter contra personam inquiritur: ut in l. congruit. ff. de offic. præsi. & ita uidetur sentire ibi gloss. la. Al. & Bartol. & Alber. in d. §. si publico. ubi multas solu. ponit ad dicta iura. uel secundõ, secundum Dy. quãdo crimina sunt notoria & manifesta: nam tuc permissum sit iudici inquirere, & interrogare. subdit tamẽ, quõd de consuetudine contrarium obseruatur: & hanc opi. uidetur tenere Aret. in rub. extrã de iud. ubi dicit, quõd etiam de iure can. regulariter non est permissa inquisitio. Vos tamen domini, reiectis opin. teneatis cum Sali. & Angel. hic & Areti. idem tenenti in ca. qualiter & quando. extrã eod. colũ. xiiij. pro quibus allego Vitali. in suo opere malefic. in dicta rubric. de inquisi. ubi concludit per supradicta iura, quõd procedi possit per inquisitionem in omni casu: & quõd ita de generali consuetudine obseruatur, quæ uicem l. obtinet: ut ff. de leg. l. cõm de consuetudine. l. de quibus. §. fina. & quæ sit lon. confue. C. l. j. & sic cum tam certã habuerint interpretationem, minimẽ essent im mutanda: ut in l. minimẽ. ff. de legi. quod tamen intelligit fama præcedente, clamore, uel indicio uno, uel duobus: per dictum c. qualiter. & ibi nota. & c. cum oporteat. eo. titu. idem etiam tenet loa. Fab. in l. ea quidem.

C. de accus. & Præpo. in sum. ij. q. viij. colũ. xxij. uersic. in criminibus autem & c. & hæc uidetur uerior opi. Secundo, in quantum Ang. tangit, an quando agitur de priuata utilitate, possit inquisitio formari. adde quod Aret. ubi supra, columna xv. uersic. sed quaritur. tangit quæstionẽ, & finaliter cõcludit, quõd sic, per l. cõgruit. de offic. præsi. ubi generaliter uidetur permittere iudicem super omni delicto posse specialiter inquirere. & ponit exemplum in furto, quod est crimen priuatum: ut in l. fina. ff. de furt. & tamen pro eo ponitur pœna corporis afflictuã: ut in authent. nouo iure. C. de furtis. & in corpore, unde sumitur. & ibi respondit ad quædam facientia contra hanc opin. & concordat cum eo Præp. ubi supra, qui de uerbo ad uerbum omnia motiua & fundamenta Areti. eo tacito posuit, dũ tamen ex sufficientibus indicis moueatur iudex ad inquirendum. Tertio, in quantum Angel. & Augu. enumerant hic plures casus in quibus potest formari inquisitio, tam ad publicam utilitatem, quam etiam ad priuatam: uide quam plures per Bal. in sua præti. in d. rub. & q. & Præposi. & Vitali. ubi supra. Zaneti. in reper. c. j. extrã de accus. super ru. col. xij. & Alex. in apoft. ad Bart. in d. §. si publico. Io. de Platea institu. de pub. iud. in princip. col. ij. & tertia. & per Soci. in tract. fallen. quem dicunt fore suum, in cc. regula. ubi ponit vij. fallen. per ordinem: in quibus potest iudex in criminalibus etiam ad priuatam utilitatem inquirere, ut quas ferre non curo, ne longum processum faciamus. Item, in quantum dicunt, quõd quando unus socius nominat alios,

iudex

iudex potest inquirere: addatis quõd contraria sententia uidetur uerior: quam tenet Fulgo. consilio cxxvij. col. fina. uer. nouissimẽ. Alexã. consil. cxxviiij. incip. quoniam abundẽ. col. fi. lib. iij. Phili. Deci. consil. clxxv. in j. parte. incip. in causa falsita. columna ij. uersic. secundõ dato. & in consil. ccxxiiij. incip. in effectu quaritur. col. j. in ij. parte. ubi allegat plures concord. pro qua mihi uidetur quõd faciat doctrina Vitali. de qua supra, in quantum uult, quõd non possit procedi ad inquisitionem, nisi saltem sit unum indicium cõtra delinquentẽ: sed dictũ focii non facit indicium: mult Sal. in l. fi. C. de accus. & Ale. & Phili. in præall. cõsi. ergo dicendũ est iudicem non posse propter eius dictum inquisitionẽ informare. Item etiam facit pro hac opin. doctri. Angel. hic, cum concor. de quibus §. quando sci licet possit contra certam personam iudex suã inquisitionẽ formare & c. Quarto in quantum Ang. & August. dicunt posse formari inquisitionem in causa usurarũ: addatis, quõd hoc procedit de iure canonico, non tamen de iure ciuili: ita Bal. in cap. j. §. similiter. col. ij. uer. extrã not. & c. de contro. inuest. refert & sequitur Philip. Dec. consil. clxx. in j. parte. colum. iij. uer. confirmatur. inci. niso themate & his quæ narrata & cætera.

49 Inquisitionis uia qui iudices procedere possint.

ANGELVS.

TER TIO Principaliter est uidentium, * qui iudices possint per uiam inquisitionis procedere. & dico, quõd Ange. in dicta l. si uacantia dicit, aut est causa meri imperii principaliter, aut incidenter: aut est cau-

sa merè pecuniaria. Primo casu nemo formabit illam inquisitionem, nisi sit iudex qui habet merum imperium, nec potest hoc merum imperium delegari. l. j. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. & l. imperium. ff. de iurisd. om. iudic. Si autem causa meri imperij incidit in dicta causa merè ciuili, etiam pecuniaria, & tunc quilibet iudex coram quo tale crimẽ incidit, poterit cognoscere de tali causa. l. nullum. C. de testi. cum sim. Et est ratio: quia ratione incidentis cognitionis causa meri imperij deuoluta est ad suam iurisdictionẽ. l. quoties. C. de iud. Secundo casu, quando causa est merè pecuniaria & ciuili, spectans ad publicam utilitatẽ: & tuc omnis iudex qui habet cognitionẽ de illa causa, poterit per inquisitionem procedere in dicta causa, ut est tex. in d. l. si uacantia. & ita dicit do. Ang. ibi.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia adde quæ dixit Spe. in tit. de inquisi. §. j. in uer. item opponitur quæ uolens & c. qui dixit, quõd Papa & Imperator inquirũt per suos legatos uel delegatos. Itẽ episcopi in suis diocesisibus. Item metropolitani, non tamen in clericis suffraganei, nisi in casibus qui no. in c. pastoralis. de offi. ord. Item præses prouinciar. Item quicunque habet cognitionem cause criminalis: hoc est, merum imperium, & qui sunt isti, not. per Spec. in tit. de iurisd. om. iud. & allegat dict. c. qualiter & quando. & c. sicut olim. extrã de accus. & c. j. extrã de offi. or. & l. j. §. si quis ultrõ. ff. de quæstio. & in fine concludit; quõd quicunque iudex qui potest corrigere & punire, potest & inquirere: & hanc sententiam tenuit Hostiẽ. in sum. de inquisitio.

quisitio. §. si quis possit. qui in effectu hoc dicit. Adde tamen, quod in hac materia in illa inquisitione generalissima, de qua locutus sum ultra docto. quod illam inquisitionem generalissimam potest facere episcopus, & quilibet metropolitano: secundum tamen formam traditam in c. sicut olim. extra de accusa. & in authen. de san. episco. §. ut autem omnibus. col. ix. Item illam inquisitionem super statu alicuius ecclesiae, uel loci, tam super capite, quam super membris, potest facere quilibet praelatus, qui habet ecclesiam sub se pleno iure: ut in c. conquefente. extra de offi. ord. Item scias, quod Old. in consil. suis, consil. ccxij. ^b dicit, quod iudex delegatus super iniuriis & differentiis, censetur etiam habere potestatem inquirendi super huiusmodi uolentis.

ADNOTATIO. ^a Per suos delegatos. Adde tu tamen, quod delegati Papa in suis prouincijs non possunt dicere sententiam sanguinis. ita lo. An. in c. si. ne cle. nel. mo. lib. vj. tamē si Papa committat sacerdoti causam capitalem ex certa scientia, uidetur dispensare ut sententiam capitalem dicat. ita Fran. de are. in consil. lviij. ubi etiam dicit, quod statutum de duabus diebus, non habet locum in causa inquisitionis. Ber.

^b **Consil. ccxij.** Adde, quod uoluit alsi legare Fed. de sens. in consil. ccxvj. Ber.

HERO. Inquātum quærit Angel. qui iudices possint per uiam inquisitionis procedere: addatis, quod istam quæstionem melius quam alibi reperietis examinata, per do. Hér. Boyc. in c. j. de offi. ordi. extra in j. dif. quem omnino uideatis, & quia longa est eius di. eam referre non curo.

sufficiat uobis remissio.

50 **Inquisitio quot de necessitate requiratur, ad sui substantiam.**

51 **Inquisitio quando teneat, etiam si non præcedat diffamatio.**

52 **Inquisitio non tenet, si non habet debitam formam.**

53 **Inquisitio, uel libellus criminalis, non requirit de necessitate conclusionem.**

54 **Inquisitio debet fieri in scriptis.**

55 **Inquisitio non requirit quod lis contestetur.**

56 **Solemnitates iuris uel statutorum non requiruntur in modo procedendi uel cōdemnandi quando crimina leuia sunt.**

57 **An iudex inquirens ex mero suo officio, possit formare inquisitionem, nulla diffamatione præcedente.**

58 **Inquisitio fit in crimine hæresis, nulla diffamatione præcedente.**

59 **Inquisitio specialis tenet, non præcedente diffamatione, quando de conscientia principis formata est inquisitio.**

60 **Inquisitio siue processus non tenet, nisi si fama præcedat, licet reus non opposuerit, & responderit inquisitioni, & semper poterit opponere.**

61 **Inquisitionem & capturam debet præcedere fama, quæ originem habeat ab honestis & fide dignis.**

62 **Inquisitio generalis non debet continere tempus nec locum.**

63 **Inquisitio in crimine hæresis tenet, sine loco & tempore.**

64 **In crimine falsi tenet processus, sine loco & tempore.**

65 **Inquisitio formata contra certam personam de pluribus criminibus in genere commissis, non requiruntur specificationes circumstantiarum.**

66 **In criminalibus hodie de consuetudine concluditur per illam clausulam: quare peto eum condemnari, secundum formam**

formam iuris & statutorum.

67 **In inquisitione non fit litis contestatio, nisi ex partecui.**

68 **Crimina quæ dicantur esse leuia.**

ANGELVS.

50 **QVARTO** principaliter * quæro, quot sunt necessaria pro substantia inquisitionis: & dic quod quinque. Primò, quod ex parte iudicis inquirentis sit iudex competens: aliàs non ualere quicquid actum esset. C. si à non compet. iudi. per totum. Secundo requiritur ex parte rei cōtra quē inquiritur, quod sit suppositus iurisdictioni inquirentis ^a quo ad illud crimen, aut ratione loci, aut delicti. l. i. C. ubi de crimin. agi oportet. aliàs non possit contra eum inquirere. capit. si diligenti. de foro compet. Tertio requiritur ex parte causæ de qua inquiritur, quia non super omni crimine, de iure ciuili, potest inquiri, ut supra dictum est, secundum Salicetum. Quarto requiritur quod fama publica à fide dignis præcedat: & non semel, sed sæpius: & sit ^d tanta, quod generet scandalum, & sine periculo tolerari nō possit. capitulo, ad petitionem. & capitulo cum ⁵² oporteat. extra de accusato. ita dicit Angelus in dicta l. si uacantia. & si ^e ista diffamatio nō præcedit, nec inquisitio procedit. Sed Angelus in dicta l. si uacantia. in uer. de quinto nota l. si uacantia. dicit, quod in pluribus casibus tenet inquisitio. quantumque non præcedat diffamatio.

51 ^a Primò, quando reus est præsens, & non opponit: ^b ut in capitulo secundo. de accusato. in texto. quia tunc tenet inquisitio sine diffamatione. Item fallit in inquisitione generali

contra caput & membra: ut in cap. j. de offic. ordin. & sic Syndicus potestatis qui inquirit contra potestatem & eius officiales, & sic contra caput & membra, potest inquirere nō precedente aliqua diffamatione. Tertio fallit quando ad denunciam officialium ^c procedit: ut dicta l. ea quidem. Quarto fallit quando iudex ex mero officio inquiri, & non ad postulationem uel querelam alicuius. dicto capitulo primo. de offic. ordina. Quinto, quando iudex inquiri ex necessitate sui officii, uel uertitur periculum animarum: ut nota in capitulo ad nostram. extra de iure iurand. quod notandum est: si per statutum cauetur, quod potestas teneatur inquirere de tali delicto: & si non fecerit, imponit sibi pœnam: & tunc in tali crimine potest inquisitio formari, non precedente aliqua diffamatione: aliàs poterit inquirere si uellet: sed non ardeat à statuto, tunc regulariter requiritur, quod diffamatio præcedat, ^d nisi in casibus supra dictis: ut in c. qualiter. & in c. inquisitionis. de accus. ita dicit Ang. in di. l. si uacantia. uer. de quinto uerò articulo. * Sexto requiritur ex parte formæ inquisitionis: quia si non habet debitam formam, ^e non tenet. d. c. qualiter & quando. & dicto c. inquisitionis. facit l. j. ff. si men. fal. mod. dixit. ita dixit Angel. in l. si uacantia. & in ista forma est, quod pars citetur. ita dicit Aug. in dicta l. si uacantia. in prin. facit cle. pastoralis. de re iudi. Item, quod apponatur locus & tempus, sicut in accusatione. l. libellorum. ff. de accus. quoniam Iudex inquirens, succedit in locum accusatoris, præterquam in subscriptione

f ad pœnam talionis: f quia non debet se subscribere: ita dicit Bartol. in dicta l. ij. §. si publico. uer. quæro utrū in inquisitione. & in uer. utrum in inquisitione iudex. & Angel. in dicta l. si uacantia. in uer. quæro an iudex teneatur ad pœnam talionis. & in uer. quæro an in inquisitione debeat apponi locus. & Salic. in dicta l. ea quidem. uer. si per denunciationem. k
 53 Et subdit do. Ange. hic. * quod licet in libello sit necessaria conclusio, tamen in libello criminali uel inquisitione, non est necessaria conclusio: ut not. in l. ff. de eden. quia ius concludit ad pœnam sine iudice. l. j. ff. ad Turpil. ita not. Bald. in dicta l. edita. C. de eden. Sed de consuetudine accusator concludit. dum petit eum puniri secundum formam iuris uel statutorū: & iudex inquirens concludit, apponendo illam clausulam, super quibus omnibus & singulis &c. Ita dicit Bart. in dicto §. si publico. in uer. tertio quæro utrum inquisitio debeat continere conclusionem. &
 54 Ange. in dicta l. si uacantia. * Item requiritur quod inquisitio fiat in scriptis, & redigatur in scriptis, h sicut libellus in ciuili: ita dixit Ang. in dicta l. si uacantia. in uer. item quæro an quando fieri debeat inquisitio. Et fuit originale uerbum Azo. in auth. de exhib. re. in §. scimus. in fi. gl. magna. Item iudex debet animaduertere, quod antequam faciat inquisitionem, interroget reum super quo intendit inquirere contra eum: alius si primò formaretur inquisitio, & postea interrogaret, non ualeret: ut in capitu. qualiter & quando. in uer. debet igitur. de accusa. Sed Ange. in dicta l. si uacantia. in uer. proceditur

autem in inquisitione ordinaria. dicit, quod hoc de consuetudine non feruatur: quia imò semper ante fit inquisitio, & postea interrogatur. Sed dic quod illa doctrina¹ Ange. in dicta l. si uacantia. procedit quando iudex contra absentem inquirat. Si autem reus est præsens & in fortia officialis, tunc semper iudex interroget^k cum tortura: & si non, in camera pluries, ut uideat bene super quo possit informare inquisitionem, & post eius interrogationem formet inquisitionem. * Itē nō est necesse q̄ super inquisitione lis cōtelle tur: quoniā hic nō est actio: ergo nō est dare contestationē: & licet nō sit litis contestatio, fieri tamē debet per iudicē interrogatio, & per reū respōsio: ut infrā patebit in gl. super uerbo (cōstitutus &c. respōdet &c.) Et maxime hoc militat, ubi contra absentē in aliquibus casibus poterit fieri cōdenatio: ut l. quarta. ff. de fica. & ex forma statutorū cōmuniter per Italiam, proceditur contra absentē: ergo nō requiritur litis contestatio, quia hoc impossibile est. ita dicit Angel. in dicta l. si uacantia. in uer. sic. item quæro an in causa inquisitionis debeat lis cōtestari. Et prædicta omnia procedunt in criminibus grauib: quia istæ solennitates requiruntur. * Sed in criminibus leuib¹ solennitates iuris, uel statutorū, non requiruntur in modo procedendi, uel condemnandi: ut in authen. nisi breuiore. C. de sent. ex breuiore. recit. puta, si quis fuerit reptus ad ludum azardi uel cum armis, uel de nocte: si pœna est pecuniaria & parua, tunc in his non requiritur ordo iuris, uel statutorū: nec requiritur quod processus

cessus formetur: sed sufficit quod in dex faciat mandatū, quod soluat pœnam: & si statuto cauetur, quod de omni delicto iudex faciat processum: intelligitur de delictis grauib, nō g
 aut de leuioribus. ita eleganter dicit Bar. in l. leuia. circa fi. de accusa. & m
 quæ crimina dicantur leuia^m: uide Bar. in d. l. leuia. & plenius in d. l. non solum. §. si mandato. de iniuriis.

ADNOTATA. ¶ Inquirētis, h
 Adde tu, quod tamē delegatus pape poterit inquirere & citare existentē in territorio imperij. ita Bar. in extraua. ad re. pri. uer. totius orbis. & dicit etiam ipse ibi, in uerbo, per edictū. quod licet iudex non possit citare in alieno territorio: pōt tamen scribere iudici illius territorij, ut reum citet. & si fuerit negligens, poterit k
 postea ipse citare. & prædicta sequitur Fran. de Arc. in consil. liij. ubi etiam dicit, l
 quod si inquisitus comparuerit, & respōderit inquisitioni, & deinde recesserit: quod tamen ualet sententia contra eum lata: ex quo uoluntariē comparuit, licet non potuisset citari. Ber.

b ¶ E: non opponit. Adde ad hoc C. a po. in consil. lxxvij.

c ¶ Off: criminalium. Adde Cap. in consil. xl. quem uide.

d ¶ Diffamatio præcedat. Adde Fulgo. in consil. cxxxvj. & consil. clxxv. ubi consuluit pro statuto Vincentia: & uide infrā, in uerbo, fama publica. præcedente. 57

e ¶ Formam. Adde, quod ex mepta inquisitione debet sequi absolutoria. ita tenet Ro. in consil. cxliij. & an sine inquisitione quis possit damnari. uide Cap. cōs. xl. in fi. & Roma. in consil. cx. & Paul. de Cast. cōs. cxlj. in antiquis. & quæ sint præminentie inepti libelli, uide per Bar. in consil. penul. Ber.

f ¶ Pœnam talionis. Adde circa

hoc Io. de Ana. cōs. j. & Ang. cōs. clxxvij. & an procurator fisci debeat se subscribere ad pœnam talionis in crimine lese maiest. uide Cap. consil. xxvij.

¶ Statutorum. Adde quod tunc libellus dicitur præsumptiue concludere, ita Ro. in consil. xx. & an sit necesse quod libellus in criminalibus concludat, uide Cap. in consil. xiiij. col. iij. uer. nec ob. dum dixi. ubi tenet quod non.

¶ Inscriptis. §. uide Spe. in tit. de inquisi. §. nunc tractemus. in tit. de lit. contest. §. j.

¶ Illa doctrina. Adde quod ex his declarantur dicta per istum insi. in uer. fama publica. in vj. col. uer. quæro qualiter &c. & in iij. col. in addi. incip. tu autem adde hoc &c.

¶ Interroget. Adde, & uide Cap. in consil. xl. col. viij. uer. circa sextum.

¶ Leuibus. Adde tu & uide Cap. in consil. xxxviij. & idem est si esset constructus do quod de grauib non fieret processus: ut refert Cap. in cōs. xl. fieri in Alemania & Germania. ita ipse in d. consil. xl. in fi.

m ¶ Leuia. Adde quæ dicantur crimina leuia, tū de iure diuino quāam positiuo & uide per Bart. in consil. cxxvij. inci. ad declarationem. Ber.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia adde, quod quantum primò supra deducta fuit illa singularis doctrina Domini Ang. in d. l. si uacantia. in quarta fallentia. * quod ubi iudex inquirat ex mero officio² suo, & nō ad postulationem, uel denunciā alicuius, q̄ tunc iudex formabit inquisitionem nulla diffamatione præcedente, per c. j. de offic. ord. dicatis, q̄ licet cōmuniter assessores hoc obseruent: tamen ista doctrina est falsa: contra quos primo allego Gandi. in tracta. male. in Rub. quō. cog. de ma.
 c per

per inquisi. in uer. si autem iudex accedat ad inquisitionem, nullo inquisitionem promouente. & in uer. si. item *nor.* quod quando iudex recipit testes super infamia alicuius ex mero officio, & cetera. qui cōcludit ipse, quod ubi iudex procedit ex officio suo ad inquisitionē nullo promouente iudicem, quod tunc si reus neget se de illo crimine infamatum, tunc iudex debet ingredi de fama et infamia: qua reperta, incipiet procedere ad inquisitionē de maleficio. & allegat dictū c. j. de offi. or. Bene uerū est, q̄ Gand. ibi dicit, q̄ si iudex inquirens receperit infamiam cōtra Caium, & Caius neget se esse de illo crimine infamatum: nō tenetur iudex ei facere fidē de ipsa infamia. Nam iudex non faceret fidem de ipsa infamia, nisi sibi iudici, cum ipsemet iudex sit. Dicit tamen quod si à tali grauamine appelletur, tunc iudici superiori fides est adhibenda de ipsa fama. c. eum cessante. extrā de appel. Vnde Gand. ubi uult omnino, q̄ isto casu reo negante, cōtra quem inquiritur, se esse infamatum de tali crimine, q̄ non teneat inquisitio, si non praecessit infamia: & in hoc est differentia bene, quādo iudex inquitur ex mero officio, uel alio promouente iudicem ad inquisitionē: quia ubi iudex ex mero officio procedit, habitis testibus super infamia, & reo petente copiam: iudex non debet dare sibi copiam: secus si ad postulationē alterius uel ad denunciam alterius iudex inquitur: quia ipsi reo petenti copiam de ipsa infamia, iudex debet ei dare copiam infamiae. Et ideo cōtra Ang. concludo, q̄ quod nemo iudex unquam sit tantae audaciae quando inquitur contra cer-

tam personam de maleficio, etiā ex suo mero officio, ut former inquisitionem suam, nisi praecedente infamia de delicto. Et in terminis ad hoc allego Hosti. in sum. de inquisitio. in §. & qualiter procedatur. uer. quod si aliās contra singularem personā inquisitio fiat, & iudex ex suo officio procedat. & ibi in uer. aut praesens est contra quem & c. qui Hosti. determinat illud idem quod dicit Gan. §. scilicet, q̄ ubi iudex ex suo officio procedit nullo promouente inquisitionem, & reus negat se esse diffamatum, iudex nō potest procedere, etiā isto casu, nisi praecedat infamia. & hoc uoluit Spec. b in tit. de inquisitio. §. nūc tractemus. uer. hoc autem scias. & Io. And. in c. qualiter & quando. super gl. magna. extrā de accusa. Adde tamen q̄ pro opin. Ang. uidetur esse casus in c. ad nostram. extrā de iurisdictione. ubi proceditur ad inquisitionē, nulla praecedente infamia. Et ideo dicebat ibi d. Ant. de Butr. q̄ Inn. dicebat, quod ibi erat speciale, ubi iudex ex mero & puro officio procedit: quia non praecedente diffamazione, poterat formare inquisitionē: secus si ad denunciam alterius. Sed do. Ant. de Butr. ibi temperat hoc esse uerū, ubi iudex procedit ex mero & puro officio, & agitur de peccatorum correctione, uel imminet periculum animarum: tunc iudex procedendo de mero & puro officio, formabit inquisitionem sine diffamazione praecedente. alleg. c. ij. & pen. de sup. negli. pra. la. & c. n. de cleri. peregr. & hanc limitationem semper teneas menti. * Item adde alium casum ubi proceditur per inquisitionem nulla praecedente diffamazione, scilicet in crimine hære

ne hæreſis, casus est quem do. Card. dicit ibi esse singulare, & se alibi non legisse, in c. excommunicauimus. §. ad iudicium. extrā de hære. & ipsum sequitur Io. de Ana. ibi in ij. col. Sed ille tex. hoc mihi non dicit. bene uerum est, quod est alia differentia isto casu, quod ubi iudex ex suo officio procedit ad inquisitionē nullo promouente, examinabit testes super diffamazione, q̄ isto casu si compararetur fama, nō auditor: secus si iudex ad postulationem alterius inquitur contra aliquem. ita uoluit Gandi. in loco §. alleg. quia non ita praesumitur contra iudicem, sicut contra aduersariū. alleg. d. c. cum oportet. & de hoc uide etiam in locis supra allega. * Adde etiam alium casum, ubi regulariter tenet inquisitio specialis, nulla praecedente diffamazione, quādo de conscientia principis est formata inquisitio, quae cōclusio: an sit uera uel falsa, late dicā in addi. meis. j. in uer. fama publica praecedente. * Item adde Old. in cōf. suo. ccxvii. qui uult, quod fama praecedat inquisitionem, uel quod testes ipsam probent: aliās non tenet processus, licet etiam reus non opposuerit, & responderit inquisitioni: quia semper poterit probare contrarium. & hoc opponere. * Item adde pulchrum consiliū Pet. de Anch. in consi. suo. ccliiij. qui consuluit, quod opus est, q̄ fama praecedat capturam & inquisitionem iudicis, non autem sequatur: & debet habere originem ab honestis & fide dignis: & ideo ibi dicit, quod fama que probat, quod post capturam rei habuit originem, nō probat, quia opus est, quod appareat à quibus, & à quo

tempore ista fama habuit originē te capturam, & inquisitionem. * Itē inquitur supra dictum est, q̄ in inquisitione debet apponi locus & reus: addatis quod hoc est uerū in inquisitione speciali, secus in inquisitione generali, ut uoluit Bar. in extra. u. ad reprimen. super uerbo, inquisitionē. qui asseruit etiam in d. §. ff. publico. dum respondet ad gl. inffit. de publi. iudi. in prin. * Item addatis, quod hoc nō habet locum in crimine hæreſis: quia procedit inquisitio sine loco & tempore. Ita singulariter dixit Bald. in l. j. C. qui accusa. in ij. col. & ibi uide rationem. Et de ista materia uide omnino Raph. post docto. in l. edita. C. de edē. & ibi Bal. in uer. nono opponitur. & ibi dicit Bal. quod imō in inquisitione non debemus apponere nec locum, nec tempus: quia lege hoc non cauetur. & l. libellorū. loquitur in accusatore qui non caret odio: sed nō sic in iudice. Et omnino uide Abb. in c. ff. extrā de purg. cano. qui uidetur limitare praedicta. & per Bald. in l. j. C. de eden. & per Bald. & Salic. in d. l. ea quidem. & Cy. in l. j. C. ubi conue. qui cert. lo. da. promiss. & per Bart. in l. §. j. ff. de suspense. tuto. & per Ang. in libellorum. ff. de accus. * Item adde quod dixit Bald. multū eleganter in c. j. qui. mo. fen. amit. qui dixit, quod in crimine falsi tenet processus sine loco & tempore. & dixit, quod allegat. gl. que nō reperitur alibi, inffit. de pub. iudi. in prin. Et ratio est, quia crimen tale fit in absconso: & sic etiam possemus dicere, q̄ omnibus casibus ubi nō militat solēntas legis libellorum, in illis casibus procedet inquisitio sine loco & tempore: & qui sunt isti casus,

pro nunc tene mēti quod dixit Ang. multū singulariter in auth. quō oportet. epi. in §. li. & contra cōmittentes delictū contra maiestātē diuinam tenet pro cessus sine solemnitate legis libellorum: quæ solennitas legis libellorum, an habeat locum de iure canonico; Moder. latē posuerunt in c. dilecti. extrā de iudi. * Item adde id quod dixit Gaspar Calde. in conf. suo ij. titu. de accus. q̄ ubi formatur inquisitio contra certam personā de pluribus criminibus in genere commissis: non requiruntur specificaciones circumstantiarum criminū: & allegat Io. An. ita uoluisse, & in hac materia c. uide Ang. in cōf. suo clxxvij. quod incip. uisus actis prædictis. qui dicit, quōd in inquisitione, sicut in accusatione, debet apponi locus & tempus: & dicit q̄ locus & tempus hominū debet apponi, non autem auxilii, uel mandati. * Item in quantum supra dictū est, q̄ in criminalibus non est de necessitate ponere conclusionem in libello: adde gl. Cy. & Ang. in l. in causis. C. de accusa. quam gl. ponderauit etiam Bald. in l. edita. C. de edē. in uersif. ibi. circa secundū, an libellus procedat sine conclusione &c. ibi Bald. notabiliter loquitur, quæ differētia sit, an libellus cōcludat, uel non, in criminalibus. Adde tamen quod Sali. in d. l. in causis. dicit, q̄ hodie de consuetudine concluditur semper in criminalibus, per illam clausulam quæ apponitur in fi. quare peto eum condemnari secundū formam iuris & statutorū. & de hac materia uide pulchra uerba Bal. in l. & si feuerit. C. de his qui no. infra. p. Bar. in l. quid ergo. §. p̄na grauior. ff. de infami. & per Ange. in d. l.

edita. & latius dicā infra in uersif. nec non ad querelam. * Item in quantum dictū est supra, q̄ in inquisitione non fit litis cōtestatio. Adde quod Bal. in l. §. ij. de offi. præf. ur. in ult. col. dicit, q̄ non fit litis cōtestatio nisi ex una parte, scilicet rei. & in ultima col. C. de accus. & ibi dixit unum no. uerbum. & idein Bal. in l. j. C. qui accusa. in x. colu. dicit, quōd licet in inquisitione lis non cōtestetur, tamē quasi cōtestatur per responsonem rei apud acta, dum respondet inquisitioni. Et de materia uide per Bald. in l. j. C. ubi de crimin. in fi. Sed tementi, quæ dixerūt de. Ant. de Butr. & Abb. in c. quoniam frequenter. in §. sunt & alij. extrā ut lite nō cōtest. Nam inō uidetur quōd in causa inquisitionis non possit procedi sine litis cōtestatione. de hoc uidetur text. in c. cum dilecti. extrā de purga. can. Et ideo pro solutione referūt, quod Host. dicebat: aut iudex procedit ex mero officio, & tunc nulla requiritur litis cōtesta. quia non est cum quo lis cōtestetur: aut ad querelam alterius inquiritur: & tunc cum illo promouente querelam, debet lis cōtestari, idem, secundum Innoc. cum inquiritur aliquo specialitet prosequente ipsam inquisitionē, per not. in c. cum olim. extrā, de test. ad fi. magnæ glos. Et de materia in ca. cum l. & A. extrā de re iudi. Referunt tamen q̄ Specu. in tit. de inquisi. §. j. uersif. cum igitur concordat opi. quōd in generali inquisitione, siue sit specialis persecutor, siue non non fit litis cōtesta. fit tamen quasi litis cōtesta. ita loquitur text. in c. cū l. & A. In specialis uerō inquisitione, si non est specialis persecutor, non fit litis cōtesta. fit tamē quasi

quasi litis cōtesta. quæ est inter famam & responsonem factam per ipsum reum, traictis capitulis secundum formam c. qualiter & quando. Si autem est infugator tunc assisēs, uel ibi positus per iudicē, ut adiuret iudicem, tunc non est lis cōtestanda: secus si sit persecutor specialis impetrans & assumens inquisitionis tutelam: quia tunc lis debet cōtestari cum ipso & reo: & hoc omnino ad limitationem Bart. & Ang. & dictorū §. & hoc uoluerunt Inn. & Host. in c. cum clamor. extrā de test. Quando autē est specialis persecutor, & reus est absens per contumaciam, an tūc sine litis cōtesta. possit procedi: uide do. Abba. in d. §. sunt & alij. decidētem quōd sic: per gl. in c. cum l. & A. extrā de re iudica. & hoc affirmat Old. in conf. suo clxxvij. & uide Bal. in l. si pluribus. ff. de leg. j. & uide pulchra uerba Bal. in l. cū mulier. ff. solu. mat. in v. col. qui dicit, quōd licet per talem responsonem factam per reū, inducatur quasi litis cōtestatio: tamen illa responso debet fieri iudice sedente pro tribunali, nō in hortis & non in domo: quod not. * Item in quantum do. Ang. hic dixit quæ crimina dicantur leuia, uel non: & allegauit Bart. in locis §. alle. addatis, q̄ per prædicta non habetis ueram cōclusionem: sed uideatis Ang. temperantem ista in dicta l. non solum. §. si mandato. de iniur. & in dicta l. leuia. de accusa. & adde ultra ipsos glos. in ca. cum illorum. extrā de sen. excom. in uerbo, membri. quæ dicit, quōd hoc relinquatur arbitrio iudicis, quæ crimina dicantur leuia, uel non: & per illam gl. cōtra Bart. approbo do. Ang. in dicta l. leuia. quia secundum

uulgi opi. & consuetudinem, ista ueniunt in considerationē. Nam licet alijs per l. crimen. dicat atrox: tamen secundum consuetudinem hoc nūc non erit. & uide glo. in l. iij. ff. de iniur. in princ. quæ uidetur uelle, quōd omnis iniuria facta cum armis, dicatur atrox crimen.

AD NOTATIO. a ¶ Ex mero officio. Adde circa hoc & de intellectu dicit. c. j. & uide per Barb. in conf. xxxv. incip. scribitur præclare apud Ecclēsiastes. ubi latē de hoc. Ber.

¶ Et hoc uoluit Spec. Adde quōd ubi scandalum uerti possit, & in causa hæresis potest iudex inquirere diffamatione non procedente: ita Specu. in d. §. j. uer. utrius. quod fortifica. ut per Barba. in confil. lxxij. incip. scribitur libro Hester.

¶ Et in hac materia. Adde quod Angel. in confil. clxxvij. & in confil. cccxvij. dicit expresse, quōd in inquisitione, sicut in accusatione, est apponendus locus cōsummati delicti, nec sufficit ponere locū auxilii præstiti, uel mā. uel tractatus: & quōd debeat apponi locus & tempus & solennia libellorum. tenet Alex. de Imo. in confil. clxxij. & confil. cccxij. in y. uol. & uidetur uoluisse Raph. Cuius cōfil. xxxvij. ubi dicit, quod ex quo inquisitione successit loco accusa. sicut offensus accusans nō potest producere testes domesticos, ita nec iudex inquirere: & uide remissiuē p. Ale. in apost. ad Bar. in d. l. libellorū. no. tamē quod sic ut in accusatione requiritur locus & tempus delicti, ita debet poni in mandato dato ad accusandū, secundū Ro. cōf. ix. & nō solum in libello criminali inferendus est locus, sed etiā cū agitur actione famosa civiliter. ita Ro. in cōf. cccj. tamen si cognoscatur uirtute rescripti, in quo esset clausula quōd cognosceret summarie de ueritate & equitate, tunc locus non incertus

nō uitaret libellū ita Ale. in con. vj. in
ij. uo. Bern.

Litis contestatio. Adde tu circa
hoc. & uide Fran. de Are. in consil. lviij.
uerf. ad quintum. ubi quod responsio fit
Ea per reum in iudicio criminali accusa
tioni uel inquisitioni ad interrogationem
iud. etiam absente denunciatoe inducit
lit. cont. allegat Bart. in l. i. qui reus. &
de publi. iudi. & dicit quod ita seruatur
in practica: & index dicitur interrogas
se reum quando detulit iuramentum ca
lumnie, ut respondeat inquisitioni. & licet
et in actis non appareat de interroga
tione: tamen ex quo apparet de solemi re
sponcione, presumitur quod precesserit
interrogatio. allegat Io. And. & Ant. de
But. in c. j. de lit. conte. & an quando est
specialis prosecutor, & reus est absens,
possit procedi in contumaciam litis con
test. uide Oldr. consil. lxxvj. & c. ep. in con
sil. vj. Bern.

HIERO. Primò inquitum Ang.
ponit quinque quæ necessaria sunt
de substantia inquisitionis: addatis
Amede. in tract. de syndica. col. vij.
uer. successiue. ubi per ordinem ponit
ista quinque substantialia Bal. in
sua practi. in rubr. de quaest. circa in
quisi. in prima quaestio. Secundò,
in quantum Ang. enumerat hic quin
que casus in quibus potest iudex for
mare inquisitionem, diffamacione
non precedente: addatis Amede. in
tracta. de syndic. col. ij. in glos. su
per uerbo, in eo & cætera. ubi enu
merat xij. casus, quos referre non cu
ro: in alijs autem casibus regula re
manet firma per iura hic allegata. &
hæc est communis sententia doctor.
in dicto capitulo, qualiter & quan
do. & in capitulo, inquisitionis. de ac
culati. de qua etiam materia latè tra

ditur per Alex. consilio cxxiiij. incip.
quoniam abundè. in prin. sexto uo
lumine. & in consilio cxxxvij. incip.
uisa copia denuncia. in princ. & col.
iij. uer. non obst. eo uolumine. & cō
silio cxx. incip. uiso processu inquisi
tio. in prin. septimo uolu. Phil. Deci.
consilio clxx. incip. uiso thema. &
his quæ narrata sunt. in j. parte. col.
secunda. uerf. sed prædictis. & consil.
clxxv. incip. in causa falsita. colū.
secunda. uer. ij. principaliter. ubi plu
res concor. Hier. Zane. in repe. capi
tul. j. de accus. super rubric. colum.
xij. uer. nec procedit & c. Tertio in
quantum dicit quod forma inquisi
tionis est quod pars citetur: uideatis
notabilius Mar. So. in tra. de cita. art.
xx. q. xxv. ubi ponit formam citatio
nis in criminalibus. Quarto, in quan
tum Ang. sequendo Ang. in dicta l. si
uacantia. tenet, quod quando iudex
ex mero officio inquitur, & non ad
postulationem partis, quod non re
quiritur diffamatio: addatis quod cō
munis opi. doct. est in contrariū, de
qua uideatis Alex. qui eam tenet cū
multis concor. per eū in consil. cxxx
viiij. incip. uisa copia inquisitionis. co
lum. pe. & si. uer. non obst. pro ista cō
munis est tex. iuncta gl. quam sequuntur
doct. ibi, in ca. j. de offi. ordi. ubi
lati (simè Henric. Boyc. in sua j. dist.
quam dicit ibi Bald. procedere, etiā
si Potestas habeat à statuto arbitriū
procedendi liberè in criminalibus,
ut probatur in d. text. in uer. liberā
pro qua facit doctrina Paul. de lea
za. in capitulo grauis. in ultima col.
extrā de deposi. & ante eū fuit Gal.
in rubri. an pote. qui hab. arbi. & cæ
tera. qui uolunt, quod Potestas, siue
iudex quantumcumque habeat am

plum

plum & liberum arbitrium procedē
di in criminalibus: non tamen per
hoc poterit ponere aliquem ad tor
turam, legitimis non precedentibus
indicijs: ut latè tradit Alexand. consil.
clxxxij. incip. habita super conten
tis, & cætera. secundo uolu. & cum
communi tenet Bonifa. Vita l. in d.
opere malefi. in dict. rubri. de inquisi
ti. in prin. uer. si autem iudex Præpo.
in capitu. habet. ij. q. iij. col. secunda.
in princ. uer. conclude. sed aduerte,
posito quod indicia debeant præce
dere inquisitionem: si tamen oppo
situm non fuerit, in ualebit proces
sus: & uidetur quod sic, per textum
in capit. secundo. de accus. lib. sexto.
& ibi doc. & Alex. in d. consil. cxxxvij.
& in consil. cxx. inci. uiso processu. vij.
uol. & practicus Pap. in sua forma
inquisiti. in gl. super uer. fama pu
blica, & cætera. Cōtrarium tamè te
net Vital. in d. opere. in dicta rubric.
de inquisiti. in forma inquisi. con
tra robora. in fi. per ca. inquisitionis.
de accus. extrā. idem Aret. ubi alleg.
Bart. Bald. & Gand. idem tenere in c.
qualiter & quando. pe. col. in fi. Sed
breuiter dicatis, quod prima op. pro
cedit quando présente & tacite in
quisito iudex inquitur: ut in dicto ca.
secundo. de accu. hb. vj. secus tamen
quando absente: & ita procedit, secū
da op. Quintò, in quantum de sub
stantia inquisitionis est, quod ponatur
locus & tempus: adde quod idē
tenet Bal. consilio cccxx. incip. de so
la subscriptione. in tertio uolumine.
Pa. ubi supra in gl. super uerbo. in do
mo Amede. ubi supra. col. septima. in
fine. & Pari. de puteo in tracta. de
syndic. in rubrica, redditio rationū.
in uerbo, an per dictum. char. cj. idē

Bart. & Ang. in sua marga. in uerbo,
inquisiti. uer. j. & notabiliter Hen
ri. Boyc. in cap. fin. de purg. cano. de
quo posuimus infra in gl. de anno
præsentis: & in gl. in l. latea. & traditur
etiam per Angelum infra in uerbo,
(& ad querelam.) num. 55. & adde
quod gl. quam hic allegat Aug. in fi.
de pub. iudi. in prin. reprobat ur
muniter in dicto ca. qualiter & qua
do. tenent quod non, ut ibi per Fely.
post alios. Sextò quæro, in quibus
causis criminalibus non requiratur
libellus. uideatis not. Marian. in cap.
Ignatius episcopus. de libel. ob. ubi
colū. sexta ponit regulam cum lxxx.
fallen. inter quas enumerat multas
causas criminales, in quibus non re
quiritur libellus. sed etiam quæro,
an iurabitur de calumnia in istis cau
sis criminalibus. Et breuiter dico
sic, secundū commune opinionē:
quam latè prosequitur Marian. in ca
pitulo. literas. de iuram. calum. col.
secunda. uer. octaui. Inquantū Ang.
concludit, quod in libello criminali,
uel in inquisitione, nō requiratur cō
clusio. adde quod idem tenet idem
Ang. infra in gl. super uerbo, (& ad
querelam.) & ibi Aug. uer. an autem
dics, & cætera. de quo latè Præposi.
qui idem tenet in cap. libellorum. se
cunda quaest. octaui. colum. secunda.
uerf. nota quod nō & cætera. & Ame
de. in dicto tracta. col. septima. in fi
ne. Octaui in quantum tangit Ange
lus an requiratur lit. contesti. in inqui
sitione: uide unam bonam dist. quam
facit dominus Henric. Boyc. in dicto

cap. qualiter & quādo. lo. ij. in secunda distinct. & rogo, quōd ubicunque allegauero tibi dist. Henr. quōd omnino eas uideas: quia meram ueritatem, quasi semper, in eis reperies.

69 *Inquisitio ex quibus causis possit impugnari.*

70 *Omnis exceptio quae potest opponi contra accusatorem, potest opponi contra iudicem regulariter, excepto quod conseruet, quia est magistratus.*

71 *Inquisitio nomine reipublicae fieri non potest per iudicem, quando exceptio respicit personam offensa: ut quia est malpagus, qui ex forma statuti non est audiendus, nec in civili, nec in criminali.*

72 *Inquisitio potest fieri de delicto in bananum commissio, licet ipse non possit audiri.*

73 *Inquisitio licet possit opponi quod reus non est diffamatus, limita hoc non habere locum, ubi inquisitio ex mero iudicis officio est formata.*

ANGELVS.

69* *QVINTO* principaliter quæro, ex quibus causis potest inquisitio impugnari. Respondeo, secundum Angelum in dicta l. si uacantia. in uer. de tertio articulo principali. quōd inquisitio semper potest impugnari, quando deficit aliquod de natura ex substantia ipsius inquisitionis: & hoc regulariter est in omni actu, ut ex tali defectu potest possit impugnari. I. cum hi. §. cum prætor. ff. de transactio. Sed Salice. in dicta l. ea quidē. in uer. sed quia propter denunciationem. & in uer. quæro quinto. de exceptione dilatoria, alius exorditur materiā, quōd quædā sunt exceptiones respicientes permissionem inquirendi, quædam personam iudi-

cis continentes, quædam eius qualitates, uel officium attendentes. Exceptiones circa permissionem inquirendi pertinentes, & respiciētes, indistincte possunt opponi: ut puta, non est tibi permittum de hoc crimine inquirere: & procedit exceptio, attento quōd de omni crimine non potest inquiri, aliās secus. pro quo facit, quia sufficit dare instantiam. prima quæstio. primo capitulo, sicut urgeri, & est textus cum gl. in l. creditor. ff. de oper. no. nuncia. Item, quia non potest contra me inquiri, quia non sum diffamatus: & ideo contra me non potest procedi, ut dicto capitulo docere: aliās non poterit ad ulteriora procedere. I. ignorant. C. qui accu. non possunt. Secundō potest opponere exceptiones tendentes contra personam iudicis, ut quia sunt inimicitie capitales: ^a ut est textus, & gl. in dicto capitulo, qualiter & quando. sed hoc probabit opponēs. Et aduertas, secundum Bar. in d. l. ij. §. si publico. ff. de adult. in uer. item queritur utrū ^b contra iudicem. Nam dicit, * quōd regulariter omnis exceptio, quæ potest opponi contra accusatorem, potest opponi contra iudicem: ^b excepto eo quōd concerneret, quia est magistratus. allegat de cleri. comu. c. diuersis. ut puta, quia est magistratus, uel quōd habeat plures uno semel inquisitos. Istud non potest opponi. arg. l. cum his. §. j. ff. de conditio. indubit. ita etiam dicit Salic. in dicto loco. Si autem opponeret exceptionē incompetentiæ ^c ratione iurisdictionis: & potest opponi. l. j. C. si a non cōpe. iudi. Item isto casu non poterit iudex

iudex declarare inquisitionem obsecuram, & eius uerba quæ formati eius præcessorita dicit Bart. in l. inter stipulatē. §. j. ff. de uerborum oblig. & ideo hæc exceptio poterit ⁷¹ opponi. * Quædam sunt exceptiones respicientes personam offensa, ut quia est malpagus, qui ex forma statuti non est audiendus, nec in civili, nec in criminali: tunc iudex nomine reipub. non potest inquirere, cum ipse offensus non possit. & istā quæstionem formāt la. de are. & Bar. in l. non solum. §. quāquam. ff. de in iu. ubi iac. tenet, qd talis exceptio potest opponi. d. §. quāquam. in contrariū alle. Bar. in l. j. §. usque adeo. eod. tit. & plus ibi non dicit Bar. sed Sal. in d. l. ea quidem. pro Bar. alle. gl. conuictō tex. in l. falsi. C. de fal. Quapropter distinguit Salic. aut uerba statuti sunt in rem scripta, ut puta de iniuriis illatis in malpagum ius non redatur: & tunc procedat opi. Iaco. pro quo facit d. §. quāquam. in uer. sin autem cum libero. Nam ibi maritus & uxor erant prohibiti agere iniuriarum. aut uerba statuti in personam sunt scripta, quia malpagus non audiatur: & tunc aut uerba aliqua in statuto procedunt, uel sequuntur: per quæ iniuria malpago illata sunt permittæ: & tunc etiam iudex inquirere non potest: quia iniuria non est punibilis: & maxime quia respubl. consentit, quōd iniuria in malpagū fiat: ideo nomine reip. inquisitio fieri non potest. d. l. j. §. usque adeo. in fi. aut talia uerba procedunt, per quæ non appareat quōd malpago iniurie sunt à statuto permittæ, tūc licet malpagus non debeat audiri: tamē resp. de iniuria sibi illata poterit formare

inquisitionem de uulnere malpago illato. d. §. usque adeo. Nec huic contradicit d. §. quāquam. imō conformatur. Nam pro iniuria illata à patrone non leui libertæ, permittitur marito cum liberta proprio nomine experiri, ut ibi in prin. & in fi. Et per hoc accedat gl. in d. l. falsi. & quod ibi Ange. & gl. in l. j. C. si tu. uel cur. nō gef. & Bal. in l. j. C. sen. res. in. non pot. Et pro prædicta diffinitione, a uerba sunt scripta in rem, uel in personam, facit text. in l. hæc uerba. ff. de adul. & quod ibi Bar. & l. aut qui aliter. §. si. ff. quōd in aut clā. quod est no. de qua quidēda sunt dicta per Pet. de anch. in cle. j. de seq. pos. & fruc. refert etiā qualiter Ang. in d. l. si uacantia. in uer. iuxta prædicta quæro. Per uerba ciuitatis statuto cauetur, finaliter concludit, quōd quando statutum facit maleficium licitum: puta quia non soluentis collectas potest impune offendere, tunc non potest formari inquisitio contra facientem tale maleficiū, quia non est illicitum. d. §. quāquam. Si uero statutum non facit maleficiū licitum, sed tantummodo denegat audiētiam malpago: quia dicit quōd non soluenti collectas ius non redatur: tunc aut redditio iuris denegatur perpetuō, & tunc est uera opi. la. de bu. quōd nec per inquisitionē procedi potest. l. filius. §. ueteranis. ff. de proc. Nec ob gl. in l. querelam. C. de fal. ubi post xx. annos falsi querela perpetuō denegatur: & tamen inquiri potest, quia illa gl. secundum Ang. falsa est: & contra d. §. ueteranis. & ita dicit, quōd audiuit Bart. in scholis hoc dicentem: aut redditio iuris denegatur ad tēpus: puta, quia statutum dicit, quōd non soluenti col-

lectas, uon reddatur ius ad annum: & tunc proprie uerba fauent, quod ius non reddatur ad petitionem nõ soluentis: & tunc ex mero officio inquiri potest: & ita loquitur gl. not. si recte inficiatur, in l. j. C. qui accu. nõ pos. & in l. j. C. de calum.

ADNOTATIO. a ¶ Inimicitia capitales. Adde circa hoc & uide Antonium de Prato uer. in consilio penultimo. in consiliis Barba. primo uolumine.

b ¶ Contra iudicem. Adde circa hoc Alexand. in consil. lxxij. & consil. lxxij. & consilio clxxvj. in secundo uolumine. & uide Spec. in §. j. in tit. de inquisi. & Rapha. Cuma. in suo consil. xxvij. Bernardin.

c ¶ Incompetentia. Adde, quod licet reus non opposuerit de incompetencia, & crimen confessus fuerit, dummodo scienter responderit, quod debet absolui. ita Angel. in consilio suo xxvij. in fin. & dicit Cap. in consil. lix. in fine. quod reus non uidetur consentire in iudicem procedentem per inquisitionem. alleg. Innocen. in capitul. ad petitionem. de accusa. & dicit esse singulariter notandum.

72 AVGVST. * Tu autem in hac materia adde quod Bald. in capitul. j. in princip. hic finitur lex Corradi. deinde incipiunt consuetudines regni indistincte: dixit quod licet bannitus non possit audiri, tamen potest inquiri de delicto in eum commissio: & allegat Richard. Malum. ita dixisse, sed uide Bald. in l. j. C. si à non que. iud. in penultim. column. qui multum eleganter distinguit in hac materia, secundum doctrinam domi. Richard. Malum. Et tandem facit illam distinctionem,

quam facit Angel. in dicta l. si uacantia. prout supra refert Angel. & sic autor iste hic credit, quod illa distinctio Angel. in dicta l. si uacantia, fuerit ipsius Angeli. quia dico, quod fuit Richard. Malum. originaliter, secundum Baldum in dicta l. j. à qua doctrina Salic. in l. ea quidem. postea subtilizauit illam suam distinctionem. Sed istam materiam late posuit Baldus in l. cum mulier. a in ultim. char. ff. solut. mat. qui refert illam disputationem Iacob. de Butrigar. arguit pro & contra multum eleganter, per cuius dicta poteris limitare praedicta. Et de materia uide per Bartol. & Angelum per illum text. in l. quaesitum. ff. de in ius uocand. Aliquid per Bartolum in consilio suo xcvi. Adde dicta Angel. in dicta l. querela. C. de fal. per illum textum. coniuuncta gloss. & per Modern. in repe. capitul. qualiter & quando. extra de accusa. per Petrum de Ancha. in capitul. nulli. extra de accusa. per Iacobum Butrig. & per Angelum, multum eleganter per illum textum, in l. quæ adulterium. C. de adul. per Bartolum in l. j. §. quod autem. ff. de aleat. Adde dicta Bald. in l. j. §. filius. ff. ne quis eum qui in ius uocand. est ui exi. & per Baldum in l. falsi. C. de fal. Sed in hac materia adhero sententia Baldi, in dicta l. cum mulier. ex cuius doctrina poteris ibi habere ueram conclusionem. Limitarem etiam praedicta non procedere, si primo iniuria fuit facta malpago, antequam desisset soluere: quia tunc sicut ipse poterat prosequi accusationem suam, non obstante statuto, ita nõ dubito, quod iudex poterit inquirere, per not.

per

per Bal. in l. j. C. qui accus. qui referendo Cyn. dicit, quod si per statutum bannito non debet reddi ius, si ante bannum produxit libellum contra aliquem in criminalibus, licet postea fit bannitus, tamen audiri debet ipse bannitus. * Item inquirunt supra dixit dominus Angelus hic, quod contra inquisitionem potest opponi exceptio, quod reus non est diffamatus de tali crimine: & iudex habet probare de tali diffamatione: limitate hoc non habere locum, ubi inquisitio ex mero officio Iudicis fuit formata: quia licet non possit formari non praecedente diffamatione etiam isto casu: tamen non tenetur iudex facere fidem reo de tali diffamatione: per ea quæ supra dixi in additio. meis, in praecedent. articulo. in quarta quaestio. principi. dum allegaui Hostien. Spec. & Gandi. Et hic adde Oldrad. in consilio suo cxxij. qui dicit, quod etiam si reus responderit inquisitioni, & non opposuerit, quod fama nõ precesserit inquisitionem, semper potest opponi, & contrarium probari.

ADNOTATIO. a ¶ In l. cum mulier. Adde circa hoc, & uide Franc. de Aret. in consil. lxxix. & late per Rom. in consil. cxxij. Feder. de Senis consil. cclxxj. & Alex. in consil. cxxx. in ij. uol. Ber.

HIERO. Circa hanc quintam quaestionem principalem, uide late Specul. in titulo de inquisitio. in §. j. ubi late materiam prosequitur. Secundo, quantum ad quaestionem de malpago: uideatis forte melius quam alibi Areti. in capitulo, nulli. extra de accusat. colum. ij. in princip. ubi post Abba. & doctor. facit unam longam distinctionem.

74 Inquisitione formata per iudicem, si superueniat accusator, an supersedeat iudex in inquisitione.

75 Inquisitione formata, iudex supersedet superueniente accusatore: limita hoc non habere locum in crimine laesae maiestatis.

76 Item limita hoc non habere locum, in crimine heresis.

77 Item limita, quia si offensus dicat se nolle accusare: & ideo iudex formauit inquisitionem, postea offensus producit accusationem, accusatio non debet recipi, quia iudex praenit eam.

78 Inquisitio non impeditur, si iudex habet suspectam conclusionem accusatoris, uel si scissus ex hoc patiatur praedictum, nisi accusator sit in bona fide.

79 Inquisitio non retardatur liquidato maleficio in inquisitione, si superueniat accusator. Idem quoque est, si fuit probata indicia ad torturam.

80 Inquisitione formata per iudicem, poterit accusator testes producere, licet nolit accusare.

ANGELVS.

74 * QVAERO, an inquisitio in inquisitione formata per iudicem, superueniente accusatore, supersedeat iudex in inquisitione, & sic an inquisitio poterit opponere, quod superuenit accusator: Dic quod Dyn. posuit istam materiam in c. adus legitimi. extra de regu. iur. Cynus posuit in l. ea quidem. C. de accusa. Bartol. in l. tertia. §. si. ff. de adulte. ibi concludit, quod si inquisitio est formata ad petitionem uel querelam iniuriati, uel ob neglegentiam, cessat accusatio, nec potest opponi talis exceptio: ut l. ij. in ff. de adulter. aut ista cessat, & tunc si accusator prosequitur

quitur suam iniuriam, quia tenet accusatio: tunc contra talem inquisitionem potest inquisitus opponere. dicto §. fina. & l. si cui. §. eisdem. ff. de accusa. Si uero non prosequitur suam iniuriam, & tunc de iure communi potest opponi talis exceptio: quia accusatio, ut remedium ordinarium, praefertur inquisitioni remedio extraordinario. l. in provinciali. in principio. ff. de oper. no. nunciat. nisi comprehendat iudex, quod animo calumniandi hoc faciat. l. ij. §. finali. ff. de adult. Hodie autem cum per statutum permittatur quod de omni crimine possit fieri inquisitio, & sic inquisitio erit remedium ordinarium, unum ordinarium non poterit tollere aliud ordinarium. Angelus uero in l. si uacantia. C. de bon. uacant. in uersu. quæro an accusatio superueniens in effectu. uidetur uelle illud idem quod Bartol. supra. Salic. uero in dicta l. ea quidem. in uer. sed quia propter denunciations. & in uersu. quæro cum gloss. in capitulo, adus legitimi. latius locutus est. Nam dicit, aut accusator superuenit ante receptionem a testium, seu probationum, seu post. Primo casu, aut negligentia potest accusatori imputari. & tunc non cessat inquisitio, sed repellitur accusator. dicta l. ij. in fine. Et est ratio, quia propter negligentiam se suspectum facit: & sic magis lex confidit de iudice, ut in quarta ratione Cy. aut accusatori non potest negligentia imputari, tunc aut prosequitur suam, uel suorum iniuriam, & tunc auditur, & cessat inquisitio, nisi uideretur iudici, quod animo calumniandi & transgrediendi accusator uenit: ut di. l. ij. §. j. in fine. Et est ratio: quia colludente,

uel desistente accusatore, Iudex potest perficere. dicta l. si cui. §. eisdem. & l. ij. de abolitio. Et pro tanto non debet desistere à sua inquisitione, ut in quarta ratione Cy. aut suam uel suorum iniuriam non prosequitur, & tunc non auditur, & sic inquisitio non cessat. Et isto casu, inquisitus non potest istam exceptionem opponere. Ratio, quia in pari causa, melior est conditio possidentis. Sed Iudex inquirens, cum accusatore contendit, & Iudex est in quasi possessione inquisitionis, uel processus, igitur &c. Item praecipue occupantis melior est conditio. in l. si quis à multis. ff. de noxa. Item, quia in iudice est maior ratio: quia prosequitur uindictam publicam & offensam: & cum ex suo officio incubat inspicere ne maleficia committantur: fortius ut commissam puniantur: & sic non proprio dolore commotus, credendum est, quod fidelius prosequatur, nec accusator suum perdet intentum: quia potest absistere iudici, & necessaria preparare: quod si non facit, satis se suspectum reddit: nec est inquisitio remedium extraordinarium, si teneas quod §. dictum est: uidelicet, quod de omni crimine potest inquiri ad uindictam publicam: tamè in casu, in quo potest Iudex inquirere, cum succedat in locum accusatoris, ut supra dictum est, ipse eligendus est ut idoneior: ut l. si plures. ff. de ui & ui armata. & l. si plures. ff. de accus. Secundo casu principali, quando accusator superuenit, quando probationes sunt iam receptae in inquisitione, & tunc delictum iam erat probatum, & cessat accusatio. Si uero delictum non erat probatum, tunc auditur accusator, ne praepudicium fiat

accu

accusatori, lata sententia absolutoria: & ratio est, ne delictum remaneat impunitum. Item, si teneas quod possit didiscita testificata, potest de nouo Iudex testes recipere, ad ueritatem criminis eruendam: ut not. Bart. in l. j. in fi. ff. de quaest. Et conclusionem causam, quod Iudex potest testes accusatoris examinare, absque nouo processu, ne differatur sententia absolutoria, uel condemnatoria. Et praepudicium b
Poterit obicere. Adde & uide dicta procedunt, quando coram eodem iudice inquirentem sit accusatio. c
Sibi non prodest. Ultra posita j. per do. Augusti. in apost. de inquisi. §. nunc tractemus. uer. si autem. ubi quod inquisitio tunc dicitur remedium ordinarium, quando accusator non comparret. Ber.
¶ Poterit obicere. Adde & uide Bald. in l. ea quidem. C. de accusa.
¶ Sibi non prodest. Ultra posita j. per do. Augusti. in apost. de inquisi. §. nunc tractemus. uer. si autem. ubi quod inquisitio tunc dicitur remedium ordinarium, quando accusator non comparret. Ber.
AUGUSTI. Tu autem in hac materia adde Bar. in extrauagan. ad reprimen. in uer. per denunciationem. qui dicit, * quod licet superueniente accusatore, Iudex debeat superfedere super inquisitione: tamen limitat hoc non habere locum in crimine laesae maiestatis d, per illum tex. d
* Adde aliam limitationem, quam posuit Ang. in l. j. §. j. in fi. ff. de rei uer. quod in crimine haeresis, superueniente accusatore, Iudex non superfedebit in inquisitione. Et isto casu unum remedium non tollit aliud: & has duas limitationes approbavit etiam Ange. in l. ea quidem. C. de accus. per tex. in ca. per hoc. extra de har. lib. v. j. dicit Ang. non habuerit notitiam de doctrina Bart. in d. extrauagan. & uide Bald. in d. l. ea quidem. * Adde aliam limitationem quam posuit Bald. in l. accusationem. in j. col. C. qui accusat. qui dixit, quod si offensus dixit se nolle accusare: & ideo iudex format inquisitionem: & formata inquisitione, offensus producit accusationem, quod tunc sua accusatio non debet

quod accusatur, fiat animo colludenti, uel non, per praedicta: & ita in hoc eleganti passu resideo.

ADNOTA. a ¶ Extraordinarium. Adde hic quæ §. posui in prima addi. & uide Specul. in titu. de inquisi. §. nunc tractemus. uer. si autem. ubi quod inquisitio tunc dicitur remedium ordinarium, quando accusator non comparret. Ber.

¶ Poterit obicere. Adde & uide Bald. in l. ea quidem. C. de accusa.

¶ Sibi non prodest. Ultra posita j. per do. Augusti. in apost. de inquisi. §. nunc tractemus. uer. si autem. ubi quod inquisitio tunc dicitur remedium ordinarium, quando accusator non comparret. Ber.

AUGUSTI. Tu autem in hac materia adde Bar. in extrauagan. ad reprimen. in uer. per denunciationem.

qui dicit, * quod licet superueniente accusatore, Iudex debeat superfedere super inquisitione: tamen limitat hoc non habere locum in crimine laesae maiestatis d, per illum tex.

* Adde aliam limitationem, quam posuit Ang. in l. j. §. j. in fi. ff. de rei uer. quod in crimine haeresis, superueniente accusatore, Iudex non superfedebit in inquisitione. Et isto casu unum remedium non tollit aliud: & has duas limitationes approbavit etiam Ange. in l. ea quidem. C. de accus. per tex. in ca. per hoc. extra de har. lib. v. j. dicit Ang. non habuerit notitiam de doctrina Bart. in d. extrauagan. & uide Bald. in d. l. ea quidem. * Adde aliam limitationem quam posuit Bald. in l. accusationem. in j. col. C. qui accusat. qui dixit, quod si offensus dixit se nolle accusare: & ideo iudex format inquisitionem: & formata inquisitione, offensus producit accusationem, quod tunc sua accusatio non debet

Bald. in d. l. ea quidem. * Adde aliam limitationem quam posuit Bald. in l. accusationem. in j. col. C. qui accusat. qui dixit, quod si offensus dixit se nolle accusare: & ideo iudex format inquisitionem: & formata inquisitione, offensus producit accusationem, quod tunc sua accusatio non debet

Ubi dicitur debet recipi: quia iudex praeuenit eam antequam reuocaret uoluntatem suam: quod est notab. argu. illius tex. iuncta gl. Et adde Bald. in l. j. §. ij. ff. de offic. praef. urb. qui reprobatur Bart. in quantum Bar. uoluit, quod si per statutum de omni crimine potest fieri inquisitio, quod tunc superueniente accusatore, iudex super sedebit in inquisitione. Nam illa doctrina Bar. est reprobata à Bald. & ibi Bal. multum late loquitur: ex cuius dictis, poteris limitare praedicta. Adde etiam omnino Io. And. in addi. Spe. in titu. de inquisitio. §. nunc tractemus. in uer. porro. qui hunc passum late disputat, & refert omnes antiquos in hac materia. Ex cuius dictis poteris etiam limitare praedicta. & uide Bal. in d. l. ea quidem. & adde Bald. in addi. Spec. in tit. de senten. in xvij. col. qui multum eleganter loquitur in hac materia. * Et ibi dicit unum notabile uerbum, quod si iudex habet suspensam conclusionem accusatoris, non debet super sedere in inquisitione. Itē si ex hoc fideus patitur prauidium, quia inquisitio est probata, & accusator uellet de nouo producere probationes, non auditur. Limita tamen, nisi accusator sit in bona fide: quia tunc etiā iudex super sedebit in inquisitione. ar. l. eum qui. §. in populatibus. ff. de iure iur. & dicit, quod practica est, quod si plenior est accusatio, super ea tantum procedet, & pronuntiabitur non esse procedendum super inquisitione. Et nihilominus acta facta in inquisitione, poterunt produci in accusatione: sed attestations non publicatae in inquisitione, non poterunt produci in accusatione. Et ibi dicit, quod superueniens

accusatio non tollet ipso iure inquisitionem, sed opus est quod pronuntietur primo non esse procedendum in inquisitione. allega. l. ij. in fi. ff. de adulte. & uide Gand. in tract. malef. in rub. quomo. cogno. de malef. per inquis. in uer. sed pone iudex inquit. qui per plures rationes probat, quod iudex non debet super sedere super inquisitione propter accusationem superuenientem. & de materia uide per Bal. in l. denique. §. j. ff. de mino. qui dixit ad ampliationem praedictorum unū notabile uerbum: * quod licet liquidato maleficio in inquisitione superueniente accusatore iudex non debeat super sedere in inquisitione. Idem erit, si sunt probata indicia ad torturam: & hoc semper teneas metū, allegat Cy. ita uoluisse ibi in addi. & de materia uide Bald. in l. quaedam. in fin. ff. de eden. qui dixit, quod licet ex doctrina Dy. possit fieri frans: quod reus uidens formatam esse inquisitionem contra ipsum, faciet uenire unū accusatorem, qui accusat, & postea nihil probat, & sic sequitur absolutio: tamen dicit ibi Bald. quod iudex poterit huic malitiae resistere, producendo testes, quos credit scire ueritate: ut not. in l. idem est. §. si tibi. ff. de condi. ob turp. caus. & uide unum uerbum per Bald. in l. ea lege. C. de condi. ob cau. & per Ioan. And. late in c. actus legitimi. extra de reg. iur. in mercu. 30 * Et tene menti, quod dixit Bald. in authē. nunc si haeres. C. de litig. quod licet accusator nolit accusare, tamen in inquisitione formata per iudicem, poterit testes producere. Adde quod dixi in d. l. si seruus plurium. §. ij. ff. de leg. j. an sit uera illa doctrina Bal. & An

& Angel. ibi. & uide Angel. in consil. suo cclxxvj. quod incipit ufo facto & statuto. in fi. per qua poteris limitare praedicta, late per Albe. de Rosa. in iij. parte statutorum. q. lxxvj.

ADNOT. d. In crimine laesae maiestatis. Adde tu quod Barto. non fundat se ex eo quod sit crimen laesae maiestatis: sed ex eo quod ubi competit remedium ordinarium, non potest impediri per aliud remedium ordinarium: & sic dicit cessare rationem Dyn. in c. actus legitimi. extra de reg. iur. & hoc est quod dicit hic Ange. si bene aduertatur. & ad dicta per do. Aug. hic in presenti addit. uide Alex. de Imol. in apof. ad Barto. in l. ij. ff. de adult. Ber.

HIERO. Quantum ad principia. quae addatis, quod dist. Sali. in l. ea quidem. quam hic refert Angelus, communiter tenetur, secundum Felynū. in cap. qualiter & quando. in §. licet. in fin. uer. ulterius tangunt. de qua quaest. ultra allega. per Felynum traditur per Alber. in rubri. ff. de suspens. tuto. & per Signo. consilio xlvj. inci. statuto ciuitatis Mediolani & c. Praep. in cap. porro. de diuor. in iij. notab. Vitali. in d. rubri. de inquisi. in forma inquisi. relata. in j. col. uer. sed pone quod iudex. licet Baldus in dict. praed. in rubri. de quaest. circa inquisitio in tertia quaest. dicat, quod opinio Dyn. quam refert hic Angelus, seruatur in practica. Item, in quantum incidenter tangitur, an inquisitio sit remedium ordinariū, uel extraordinarium: Dicatis ommissis opinio. doct. quod communis conclusio est, quod tam de iure canonico, quam ciuili, sit remedium extraordinariū. Et hanc opi. tenent communiter cano. in rub. extra de iudic. ubi do. Phi-

lip. & Moder. dicunt hanc communem: & eam tenet Bal. Ange. & Paul. in l. j. C. de libe. & eo. libe. Ange. in l. ea quidem. C. de accu. Inno. in c. cum oporteat. de accus. Bart. in l. si maritus. §. si nautē. ff. de adul. Ancha. cōf. cix. incip. plura. Capol. consil. lxxv. incip. super articulo glo. & ibi Praep. & Perusi. in c. cum specialia. de appel. glo. & ibi Lanfran. in c. quoniam contra. C. de prob. uoluit etiam Augusti; ubi etiam dat concor. in secunda quaest. princ. in fi.

13 Inquisitio Iudicis, an impediatur, trāf. actione interposita simpliciter super crimine.

ANGELVS.

81 QVAERO, * an transactione simpliciter interposita super crimine, impediatur quod iudex possit inquirere, uel inquisitionem inchoatam prosegui: dicit do. Ange. quod istam materiam ponit Iacob. & Barto. in l. transigere. C. de transact. & Bart. in l. si maritus. §. si negauerit. ff. de adult.

AVGVST. Tu in hac materia omnino uide per Moder. in dict. l. transigere. & unum pulchrum consilium Bart. quod incip. Domino postestati terrae rochae contractae. per Cano. in c. j. de col. deteg. & uide unum bonum uerbum Ange. in l. iurifigentium. §. si pasciscar. ff. de pact. qui dixit, quod si poena remittitur per statutum: quia dicit facta concordia inter partes, remittatur poena: tunc iudex non potest prosequi inquisitionem inchoatam, facta concordia inter partes.

82 Iudex inquirens & non probans, an incidat in Turpilianum.

ANGELVS.

82 QVAERO, an iudex inquirens & non

& non probans, incidat in Turpilianum. uidetur text. quod sic. I. fenatus. §. nam ad eos. ff. ad Turpil. Tamen gl. & Bar. ibi aliter intelligunt: & ibi dicit Barto. quod si inquirat ex necessitate officii, quod sit excusatus à praesumpta calumnia: ut not. Bar. in l. ij. §. si publico. ff. de adult. & etiam excusatur ne incidat in Turpilianum, nisi sit in evidenti calumnia, dicto §. nam ad eos.

AVGVST. Tu autem in hac materia ^a adde, quae dixit Bald. in l. i. ubi inquit, in fi. C. de probat. quod iudex inquirens, excusatur à praesumpta calumnia, non autem à probata calumnia. Et ideo uoluit ibi dicere Bald. quod si ex processu apparet iudicem inquirentem calumniae, quod tunc tenetur de calumnia: & idem uoluit Bald. in dicta l. i. ubi inquit, in princ. ubi dicit, quod iudex inquirens excusatur à praesumpta calumnia, & à poena in casibus, in quibus ex officio debet formare inquisitionem: & ibi enumerat qui sunt illi casus: & hoc est quod uoluerunt dicere Canonistae: maxime do. Anto. de But. in c. cum dilecti. extra de dolo & contu. quod si iudex praecedente fama formauit inquisitionem, excusatur à praesumpta calumnia: nec debet ipse soluere expensas factas in illa inquisitione, si postea reus fuit absolutus: quia processit ex necessitate officii, fama praecedente, & ita dixit Bald. in l. obseruare. in §. proficisci. ff. de offi. proconsul. & legat. in xvj. quaest. allegat Cyn. in l. fenriter. C. de excusa. tuto. Adde tamen omnino do. Ang. in l. fi. C. ad Turpi. ubi no. loquitur: & probat dicta Barto. in d. §. nam ad eos. & ibi exclamat Angel. in dict. l. fi. quod

caueas tu iudex ut formata inquisitione, non superfeedas in processu, quia teneris in syndicato, quia incidis in Turpilianum.

ADNOTAT. a In hac materia. Adde etiam tu in materia, & uis de Bald. in l. j. §. si praes. ff. de magi. consue. & Bal. in consi. clxxij. in ij. uol. Frac. Arc. in consi. clxxij. & latius per Barb. in consi. xxxv. incip. scribitur praclare apud Ecclesiastes j. Ber.

HIERO. Tu adde, an iudex male inquirens faciat litem suam: & dic, quod aut loquimur in calumnia uera, & tunc facit litem suam: ut in cle. j. de haere. & in l. fenriter. C. de excusa. tuto. aut de calumnia praesumpta, & tunc qualitas officii excusat ipsum, quia praesumitur pro iudice, in ea praesentia, de renun. c. Pisanis. de restit. spolia. l. ij. C. de offic. ciui. iudic. & ita intelligatur Cal. in auth. generaliter. C. de episco. & cler. in l. licet de procu. in l. sancimus. C. de iudic. in l. obseruare. §. proficisci. de offic. procon. in l. secunda. §. si absens. si ex noxali causa. ga. in lathletas. §. calumniator. Anto. de Butri. quem hic refert August. in dicto cap. cum dilecti, docto. in c. finem lit. de dolo & contu. & in c. quoniam contra. de proba. Anchar. in dicta cle. j. de haere. Item adde, quod si iudex formet inquisitionem de mandato principis, non tenebitur, si temere inquiserit, per not. per Inno. in c. cum oporteat. de accu. & Bald. in l. nullus. ad leg. Iulii. maiesta. Item etiam si mandato, uel scientia regentis ciuitatem, quia regens ciuitatem habetur loco principis, secundum gloss. & Cyn. in l. fi. de praescrip. long. temp. Bart. in l. hostes. de capti. Ita uoluit Paris de puteo in tract. de

tract. de syndic. in ru. de fu. officia. in uerbo, dicit constitutio. ij. col. in princ.

33 Inquisitio an formari possit per iudicem originis contra subditum, pro delictis commissis extra territorium.

34 Communis opinio est, quod delinquentes extra territorium puniuntur per iudicem originis, secundum statuta loci delicti commissi.

ANGELVS.

35 **QVAERO** an in delictis commissis per subditum extra territorium, possit formari inquisitio contra eum per iudicem originis. Odof. & la. de Bel. in l. j. C. ubi de cri. agi oportet, quod non: quia inquisitio, regulariter est prohibita: & pertinet ad uindictam publicam. Ciuitas autem originis non offenditur, sed terra ubi est delictum commissum, idem uoluit Gadi. & idem to. And. in addi. Spec. in tit. de compe. iudi. adi. §. j. Sed Cyn. in d. l. j. tenet contrarium: quoniam inquirere, pertinet ad ordinem processus: ideo inspicitur locus iudicij. l. ij. C. quaedam. testa. aper. & sic poterit inquirere de delicto commissio in alieno territorio, si quis, in hoc genus. C. de episco. & cle. & idem uoluit Bart. in l. j. C. de sum. tri. Subdit tamen quod poena debet imponi secundum statuta loci delicti, non secundum statuta loci originis: quod tamen non placet Bal. in d. l. j. C. de sum. trini. uersu. ulterius quaeritur, & uersu. posito quod ciuis &c. ubi dicit, quod tutior est opinio, quod iudex originis possit inquirere, quia obligatio sequitur delinquentem. Nam noxa caput sequitur: merito potest per iudicem proprium puniri, etiam inquirendo, non attenda qualitate loci, sed personae quae est affecta propter delictum. Sicut enim officium suum ex omni causa ciuili impartitur, ita in cri-

minali cum redigatur ad instar ciuili in procedendo. l. absentem. de poenis. Et maxime, quia ponitur illa clausula, super quibus omnibus & singulis. & ita dixit Ang. in d. l. si uacantia. in uersu. sed hic incidenter quaero de inquisitione, quam hoc anno uidi in ciuitate Aretii &c. & dicit d. Ang. hic quod semel habuit istam quaestionem de facto. Et quod multa consilia doctorum peritorum uident pro & contra. Tamen ipse in practica tenuit opi. Cyn. & Bar. ad hoc, ne delicta remaneant impunita.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia adde, quod Bal. & Ang. in l. fi. ff. de iuris. om. iu. sequuntur opi. Cyn. & Bar. & Bal. in l. j. §. ij. ff. de offic. prae. urb. approbat dicta per ipsum in l. j. C. de sa. sanct. eccle. & idem dixit Bal. in l. j. C. ubi de cri. licet Bal. in addi. Spe. in tit. de sent. in pe. col. uideatur transire cum opi. Odof. & lo. And. & uide Bald. in l. i. quod in hoc genus. ^a qui approbat dicta per ipsum in d. l. j. C. de sacrosanct. eccle. Et de materia uide de pulchra uerba Bar. in l. j. C. de eunuchis, & dicta Bald. in l. mercatores. C. de consmer. & per Bal. in l. neganda. C. qui accusar. in vj. col. in uer. pone Florentinus deliquit. & per omnes doctores. in ca. ut animarum. §. j. extra de testib. & in vj. per Canonist. maxime per do. Anto. de Butri. in c. a nobis. extra de sent. excom. & opi. Cyn. & Bar. secutus est Ang. in publica disputatione, quae incip. Bononiensis bannitus. & uide Pet. de Ancha. in solenni sua repetitione. c. postulasti. extra de fo. cop. & de materia per Bar. in l. ij. ff. de offi. praef. Adde tamen quod Bal. ^b in l. j. §. ij. ff. de offi. praef. ur. ut dicitur uelle, quod in foro canonico, saltem militet opi. Odof. quod no. quia

d in terris

in terris ecclesiæ fortè nō poterit iudex punire malefactorem committentem delictū extra territorium: & sic concordabimus opiniones. Et de materia per Bart. in l. si cui. §. si. ff. de accusa. & Pet. de Anch. in repetitio. c. canonum statuta. extrā de cōsti. dum ponit materiam, an statuta extēdant vires extra territorium. & ibi dixit Pet. de anch. q̄ imō Io. And. in addi. Spe. approbat opi. Cy. Puto quōd erravit Pet. de Ancha. ibi: unde non dubito, q̄ ista est cōmunis opi. & si do. Ang. uideret istas decisiones, nō dubitasset formare inquisitionem, ad hoc t̄tū, ut delicta punirentur. Sed dico, q̄ hodie iudex debet formare inquisitionem, quia ista est cōmunis opin.

84 * An autem secundū statutum originis uel loci in quo deliquit ille t̄tū debeat puniri: uide in locis suprā Calleg. communis est sententia, quōd in locis delicti.

ANNOT. a ¶ Si quis in hoc genus. Adde quōd ibi uidetur casus cōtra Odo. & ratio, quia nō differunt procedere per inquisitionem, uel accusationē, nisi quō ad ordinem. l. ab sentem. ff. de pie. & finis inquisitionis rēdit ad hoc, ut provincia purgetur. l. congruit. ff. de offi. pra.

b ¶ Adde tamen quōd Bal. Hoc ibi non firmat, sed remittit se ad dictum c. ut animarum, in quo fundatur dubitatio: sed responde quōd loquitur in pena quā infligitur ipso iure: & de hoc uide in c. cum contingat. in ij. col. de fo. compe. & adde q̄ aliud est in foro canonico, aliud in terris ecclesiæ in foro civili. patet in ca. a cum eses. de testa. & aduerte, quia Gād. in tract. malef. in q̄ incip. licet finem imposuerim. quā est in si. sui operis, sentit, q̄ de iure canonico iudex originis & domicili possit inquirere: secū de iure civili,

per rationes, de quibus ibi per eū. & idē q̄ in iure canonico, & de iure ca. procedat opi. Cy. uult Io. And. in addi. Spe. in tit. de comp. iudi. adi. ut refert & declarat Abbas. Pan. in c. cum contingat. de fo. comp. ubi uide per Moder. & uide aliquid per Ale. in cōsi. cxj. in ij. uol. & latius per Abba in cōsi. xxviii. inc. Rodul. ciuis Corneti.

85 * Potestas tenetur de negligentia, status to dicente, quōd potestas in talibus casibus possit inquirere.

ANGELVS.

85 * QUID si statuto cauetur, quōd potestas in talibus casibus possit inquirere, an si non inquirat, teneatur de negligentia? Bal. in l. Gallus. in prin. ff. de lib. & posthu. tenet q̄ sic. Et sequuntur ibi Raph. & Imo. qui dicunt, q̄ cū potestas teneatur purgare prouincia malis hominibus, l. congruit. ff. de offi. praefi. not. in rub. ff. de iurif. om. iu. necessariō sequitur, quōd uerbum, potest, importet necessitatē: & per consequens si fuerit negligens, teneatur de negligentia. faciūt quod no. Doct. maximē Bal. & Ang. in l. mācipia. C. de ser. fug. quod not. debet ergo iudex de delictis ingreere, aliās tenetur in syndicato, si fuerit negligens, siue statutū dicat, quōd de tali crimine debeat inquirere, siue quōd possit inquirere.

AVGVSTI. Adde hic quā dixi in d. l. Gallus. uide tex. & ibi Bar. in l. j. C. de publi. lēti. lib. xij. qui dicit, quōd acriter puniuntur iudices, qui disimulant inquirere contra malefactores. Adde tamen, quōd dicta Bal. 2. & sequacium uidentur falsa: quia ubi uerbum, potest, dirigitur in iudicem, illud uerbi, potest, nō inducit necessitatē: & ideo dicit Bal. in l. non quicquid. ff. de iudi. q̄ isto casu iudex nō facit

facit litem suam, nec potest appellari a tali negligentia. & allegat Spec. hoc uoluisse in tr. de offi. iud. §. impedit. uerfi. sed nunquid iudex sequitur dom. Cataid. in tracta. syndica. in quod dom. clv.

ADNOT. a ¶ Quod dicta Bal. Adde quod contra Bal. etiam tenet Alex. in d. l. Gallus. & q̄ ideo in ciuitate Bono sunt duo statuta, unū, q̄ iudex teneatur inquirere: aliud quōd possit: sed Raph. Cum in cōsi. extr. in ij. col. tenet quōd uerbi, possit, positiū in statuto, importet necessitatem causatiuam, quia aliter statutum est frustratorium: quādo autem in statuto sunt predicta uerba negatiue prolata, tūc bene important necessitatē præcisam. ita consuluit Alex. in cōsi. lxxvij. in ij. lib. & de uerbo, potest, uide per Pau. de Cast. in cōsi. cccxvj. Ber. 26 Aretinus cōmisit delictū in Marchia, & ibi de delicto conuenitur: an Aretii poterit de delicto maleficio conueniri.

ANGELVS.

86 * QV A E R O, Aretinus commisit delictū in Marchia, & ibi de delicto conuenitur, & est contumax: an Aretii poterit de dicto maleficio conueniri. Bart. format istam quæstionē in l. sepulchri. ff. de sepul. uiol. & ibi cōcludit, q̄ si præcedente processu in Marchia est contumax, & uelit opponere Aretii de litis pendentia, nō potest: quia non potest uti beneficio disti processu in quo est contumax, nisi si compareat, & reficiat expensas. l. sancimus. C. de iudic. & sic nō potest uti beneficio l. ubi ceptum. ff. de iudic. & idem no. Bart. in l. quamuis. ff. de dam. infe. & idē si in Marchia fuit condēnatus, tamen illi sententiæ nō paruit, & fuit cōtumax, tunc non potest uti dicta sententia in sui fauorē.

Leuidēter. ff. de excep. rei iu. Et ideo potest in loco suā originis conueniri: ex quo Bar. ibi in fine infert unum mirabile, quōd si in Marchia est cōdemnatus & Aretii, & sic in loco originis, quōd ualet utraq; condēnatio: & sic imputet sibi, si non cōparuerit in uno loco, & dicta sententiæ paruerit, & opposuerit exceptionem si tibi pendentia in alio loco: sicut in simili dicimus in eo, qui cōdemnatus est & domino & procuratori. l. si seruum. §. cum autem. ff. rem ra. hab. Et dico hoc esse not. quia aliās hoc uide de facto, & tunc si t̄a in Marchia fuerit repertus, quā Aretii, poterit de dicto delicto puniri.

AVGVSTI. Tu autē in hac materia adde quā dixit Bald. in l. senatus. C. qui accusa. qui hoc idem dixit q̄ Bar. in d. l. sepulchri. a quōd contumax nō potest opponere de litis pendentia, quādo in duobus locis in diuersis territoriis formantur inquisitiones. Et idem dixit Pet. de ancha. in repetitio. ca. proposuisti. extrā de fo. cōp. & do. Ab. in c. postulasti. in prin. ult. col. extrā de fo. comp. qui multū magnificet doctrinam Bar. in d. l. sepulchri. & eā approbat, & uide Imo. in c. a nobis. extrā de sent. exc. com. Et hæc fuerunt originalia uerba Iac. de bel. in sua disputa. quam posuit in l. j. C. ubi de cri. quem refert & sequitur Bar. in l. si pluribus. ff. de leg. j. dicens hoc esse uerum, q̄ propter contumaciam inquisiti in diuersis territoriis, poterit formari. inquisitio. Intellige tamen predicta, ut latē scripsi post Mod. in d. l. si pluribus. & uide quōd no. in d. l. ubi ceptum. ff. de iudic.

ADNOT. a ¶ Quod Bar. in d. l. sepulchri. Adde q̄ uide ibi Alex. in capost.

apost. & in consilio suo xj. in j. uol. 87 Iudice inquirente de delicto, de quo nō pōt inquiri, poterit appellari, si appellas alleget cām impediētiē processū.

ANGELVS.

87 * ET notanda est doctrina Bald. quā posuit in l. ij. C. de episc. au. in pe. col. q. si iudex inquit de delicto, de quo non potest inquiri, q. poterit appellari, si ipse appellans allegat causam impediētiē processum: quia grauat litibus & sumptibus: & etiā quia ipsum forte oportet stare in carcere, quod grauem non potest postea reparari: secus si allegaret causam inimicitie: quia non poterit appellare, sed debet se purgare: ut l. is qui reus. ff. de publi. iud.

AVGVST. Tu adde hic quod dixit Bald. in l. si quis prouocatione.

2 C. de appell. qui dixit, q. ubi timetur q. iudex nō prorumpat in actum, quo factū non esset reparabile per appellatiōem: puta ne ponat inquisitum ad torturam indebitē, q. ille poterit appellare: modo in proposito, facta inquisitione, deuenitur regulariter ad torturam, ut infra dicā. unde nō dubito, q. si iudex formabit inquisitionē, casu quo fieri nō potest, qd in istis criminalibus tenebit appellatiōem.

ADNOT. a ¶ Prouocatione. Adde circa hoc quod uoluit Alex. in c. si. ex. l. in j. uol. & Paul. de cast. in consilio cxxij. in antiquis secundo impressis. B.

88 Inquirere an possit iudex contra suum officialem.

89 Potestas, uel superior potest cognoscere de iniuria facta officiali uel eius familiaris, si sic sit consuetudo.

ANGELVS.

88 * QVAERO au iudex possit inquirere cōtra suum officialē delincentem, q. ubi ibi dicitur q. dicitur caper. in multis. 2014. 124. 3.

quētem. dic. aut deliquit in officio, & potest. l. ij. C. de sportu. Si uerō extra officium, tunc si crimen non est notorium, nō pōt, quia esset suspectus. l. senatus. & quod ibi per gl. & Bar. ff. de of. pra. aut est notoriū quia iudex non habet nisi punire. & tūc pōt. l. si quis fortē. §. si quos. & qd ibi Bart. ff. de pōn. & ibi Bar. etiā dixit, q. iudex pōt inquirere cōtra delinquentē in familiā suā, quando crimen est notorium, quia tunc cessat causa suspitionis. ar. l. ea quidem. C. de acc. secus si non est notoriū, nisi delictum committatur circa officium principaliter, & non circa personam officialis, quia tūc potest procedere & punire. d. §. si quos. secus si deliquerit circa personam. d. l. senatus. & dicit do. Ange. q. uidenda sunt dicta Inn. & Io. and. in c. ex parte. extrā de uerb. sig. & ple. nius Pet. de Anch. in cle. j. de fo. cōp. & bonus tex. in c. j. de pōn. in vj. & Cy. in l. j. C. ne quis in sua cau. dixit etiā Bar. in d. l. senatus. q. si duo officiales in simul delinquant eiusdē iudicis, talis iudex idoneus erit in cognoscendo & puniēdo: quia cessat causa suspitionis. ar. l. nō solū. §. j. ff. de ri. nu.

ADNOT. a ¶ Officialem. Adde tu ultra dicta hic per do. Ang. q. opi. Bar. sequitur Alex. in consi. xxxv. & an Episcopus possit cognoscere in causa sua ecclesiastica: uide Oldra. in consilio lxxij. 156.

AVGVSTI. Tu autē in hac materia adde dicta Bar. in l. lex Cornelia. in prin. ff. de iniur. qui ponderauit illum text. ad hoc, quod potestas tunc pōt esse iudex de iniuria facta familiā: nihilominus Bar. ibi approbat dicta per ipm in d. §. si quos. & de materia aliqd per Bar. in l. si quis obreperit. circa si. ff. de fal. Et ad idē allego

allego Dominic. de sancto Gemi. in c. j. de pōn. in vj. qui dixit, quod ibi est casus, q. superior non potest cognoscere de iniuria facta officiali, uel eius familiari: patet ibi in text. quia opus fuit, q. Papa illi superiori delegaret illā causam. Nā frustratoria illa fuisset delegatio, si ille de iure cōmuni poterat procedere circa

89 processum illū. * Limita tamē praedicta secūdū illū tex. & gl. ibi: & Dominic. de sancto Gemi. in d. c. j. q. etiā in casibus in quibus de iure communi potestas, uel superior nō potest cognoscere de iniuria facta officiali, uel eius familiari, nisi consuetudo esset in contrariū, quia consuetudo tribuit ius, ut ibi per gl. quia tūc poterit superior esse iudex in illa causa. Et de materia uide omnino dicta Spe. in ti. de legato. §. j. uer. sed nunquid poterit legatus, & bene faciūt nota. per Spe. in ti. de cōpe. iudi. aditio. §. ij. uer. itē not. Adde tamē in materia unū notabile uerbū, q. eo casu, quo potestas inquit de delicto factū per a officialē, uel ei⁹ familiarē nō pōt appellari ab illa sentētia lata per potestatem. iste est casus, & ibi omnes notāt, in l. nulli. C. quorū appel. nō recipi.

ANGELVS.

90 * QVAERO, reperit un⁹ Eremita mortuus, uel unus aduena qui fuit interfectus à Caio, & ignorat nomē occisi: an cōtra Caiū homicidā possit inquiri, ut ualeat inquisitio uel accusatio, licet ignoretur nomē interfecti. dic q. sic: ut est gl. sing. ij. q. viij. c. libellorū. Et no. Bal. & Imo. in l. quo-

ties. §. si quis nomē. ff. de hære. insti. Et hic dicit Ang. quod cetera pfecta tua ad materiam inquisitionis, dicitur j. in uerb. super fama publica.

AVGVST. Tu autē in hoc articulo suprā dicto adde, q. Bal. in l. solam. C. de testi. in iij. colū. approbat illā gl. in d. c. libellorum. & ibi dicit ipse ego esse singularem. pro qua glo. ego allego casum in l. j. §. interdum. ff. si pars hære. per quem tex. ad hoc ponderauit ibi Ang. qui dicit no. q. hic text. est pro illa gl. in d. c. libellorum. q. si cōstat unum occidisse unū hominē, & ignoratur quis sit occisus, poterit formari inquisitio cōtra occidētē. Et idē dicit in furto, quia quotidiē uidemus in istis furibus qui capiuntur cū diuersis rebus subtractis, & ignoratur cuius fuerint res, q. poterit formari inquisitio. Et dicit ibi do. Ang. quod utrunq. casum ita uidebit praticari. Et ad hoc uide in argumentum bonā gl. in l. si cum exceptione. in §. in hac. ff. quod me. cau. quā gl. ponderauit ibi Ange. a referens Bal. fratē suū aliās uidisse praticari Florentie cōtra unum potestatem, qui in tortura unum occidit, cuius nomē ignorabatur, quia puni tu potestas, licet nomē occisi ignoraret. Quinimō fortius dixit ibi Ange. q. licet acrius puniretur isto casu occidēs cui⁹ forensē, q. in du bio ille occisus in tortura, presūmit magis cuius quā forensis. Nā ex quo occisus erat Florētie, presūmitur potius Florētinus quā forensis, nisi alia eius ostendatur origo: ut l. in fin. ff. ad munic. imō si ille occisus allegator fuisse bānitū. Dicit Ang. ibi, hoc non presūmi: quia non est qualitas insita à natura. dic ut ibi per eum. &

remittit se ad nota. in l. libellorum. ff. de accusa. in reportatis suis, quas fecit Bononie. & hæc omnia bene no. Adde Ang. in l. prator. §. si dicatur. ff. de iniuri. qui dicit, quomodo debet formari inquisitio uel accusatio isto casu: & an ille talis occisus, præsumatur bannitus.

ADNOT. a ¶ Et ibi Ang. Adde & uide Bald. in addi. ad Specula. in tit. de accusa. in iij. parte.

QVAE fit & quæ fieri intenditur. Notanda sunt ista uerba, quia non solum dicitur, quæ fit, sed etiam dicitur, quæ fieri intenditur: quasi uelit non solum præfens tepus, sed etiam futurum comprehendere & manifestare, quod dictus dominus potestas & iudex, uoluit, & intendunt ex eorum mero officio per inquisitionem procedere in casu infra scripto, postea in specie deducto, & in toto processu usque ad sententiam inclusiue: sicut dicit Bar. in simili, quando procurator in principio sui libelli dicit, Titius procurator, & procuratorio nomine agit, & agere intendit: & sic signat futurum tempus: quia licet postea in processu committat procurator dicere, & procuratorio nomine, tamen intelligitur: quia apparet expressè de sua prima intentione, quod in toto illo processu, & sic in futurum, uult procuratorio nomine agere. ita uoluit Bar. in l. si stipulatus §. Chryfogonus. ff. de uerbo. obli. in ulti. col. Nā licet postea in dicto processu in aliquo actu non apparuerit quod actum fecerit, potestas, uel iudex, uel sub nomine proprio, uel sub nomine dignitatis, uel officii, ex inquisitione, & sic ex mero officio, uel quomodo: quod ista clausula in prin-

cipio apposita, est tantæ potentia, quod facit quod præsumatur per uiam inquisitionis, ex mero officio, prosequutum per dominum potestatem, & iudicem maleficiorum usque ad finem.

A V G V S T. Tu autem in hac materia adde inquitum supra dom. Ang. allegauit doctrinam Bart. in dicto §. Chryfogonus. uide pulchra uerba Bart. in l. qui in aliena. §. is qui. ff. de acquirenda hereditate. Et ibi omnino uide Romanum, qui multa allegat. uide Bald. in l. literas. C. mandati. & per Bar. in l. post dotem. ff. solum matrimonio. in sexta lectione. uide quæ dixi post Moder. in d. §. Chryfogonus.

S V M M A R I V M.

1 Iudex causarum ciuilium, & qui habet iurisdictionem tantum, non potest de causa criminali cognoscere, uel punire.

PER Iudicem maleficiorum. *Iudex enim causarum ciuilium tantum, & sic qui habet iurisdictionem tantum: iuxta imperium, in si. ff. de iurisd. dist. om. iudi. & l. ea que magistratus, ff. ad muni. non potest de causa criminali cognoscere, uel punire regulariter, ut dictum est supra in text. in princ. ibi, hæc est quedam inquisitio. in uersa. tertio principaliter est uidentum. Ad hoc enim ut quis possit de maleficiis regulariter cognoscere, & punire: oportet, quod habeat merum imperium. l. imperium. ff. de iurisd. om. iud. & quod ibi. Bart. & l. iubere cauere. eod. tit. l. j. ff. de offi. eius cui mand. est iurisd. facit quod not. Bar. in l. inter conuenientes. ff. ad municipa. Iudex enim causarum ciuilium tantum, etiam si iurisdictione sua esset prorogata, non posset de causa criminali cognoscere: sicut e contra, iudex

Iudex maleficiorum non posset de causa ciuili iudicare: ut l. solemus. §. latrunculator. ff. de iudic. etiam si sua iurisdictione in causis ciuilibus esset prorogata. l. testamenta omnia. & quod ibi Bald. C. de testa. & no. Cy. & Bal. in l. si quis ex consensu. C. de epi scop. audi. & Bart. in dicta l. inter conuenientes. quod est uerum, si principaliter iudex maleficiorum super ciuili aditus, etiam ex prorogatione, fuisset: secus si incidenter, ut quia cognoscit de furto criminaliter, & potest iudicare ultra pœnam furti, quod res ablata restituitur: ut dicit glos. & Bart. in l. interdum. §. qui furem. ff. de furtis. & notat Innoc. in capi. cum oporteat. de accusatio.

A V G V S T. Tu autem in hac materia adde, quod id quod dixit Bar. in dicta l. interdum. §. qui furem. idem uoluit in l. penult. ff. de calum. Et idem uoluit Angel. in dicta l. si uacantia. in ulti. quaestio. & Bart. in l. defuncto. §. fin. ff. de public. iudic. per illum text. qui ita limitat dictum §. latrunculator. Et ideo dixit Bald. in l. quod uitandi. C. de condi. ob turp. cau. quod ex processu criminali, peruenitur ad ciuilem processum ex eadem instantia, ex officio iudicis. Et ideo dicit, quod fur qui criminaliter fustigatur, tamen de carcere non relaxatur, donec furtum reddatur. allegat dictum §. qui furem. Et ideo dicit, quod custodes carcerum caueant, ne talem sic condemnatum dimittant, nisi prius sit satisfactum fisco & parti. Et idem uidetur uelle Bal. in dicta l. ea quidē. in ulti. col. dum allegat dictum §. qui furem. & idem Bal. in l. j. C. si a non compe. iudi. in penul. col. & idē Bart. in l. j. in §. hoc edictum. in j. col. ff. vi

bo. rap. per Bar. in l. j. quan. ciui. actio præiudi. crimi. Adde tamen, quod Bald. in l. si quis a se fundum. C. unde ui. in ulti. col. tenet contrarium: quia iudex maleficiorum incidenter non pronuncia bit super restitutione rei: quia duo processus sunt necessarii, scilicet ciuilibus, & criminalibus. Nec ob dictum §. qui furem. quia respondet, quod ibi fuit processum de facto, non de iure. & alle. Odof. Pet. & Cy. ita tenuisse: uel dicit, quod ibi est speciale, quia delinquens fuit repertus in crimine: ut est etiam speciale in l. cap. quinto. ff. de adul. & in l. ictus fustium. ff. de infra. Ad idem contra Bart. Bal. allegauit text. in terminis, in l. si de possessione. C. unde ui. Nam dicit Bald. in dicta l. si de possessione. hic est casus contra opi. Bar. quod iudex maleficiorum incidenter non potest pronuciare super restitutione rei. Non obli. §. qui furem. quia respondet, quod ibi fallit, nisi latro duceretur ad furcas. & ita intelligit dictum §. qui furem. & sic uoluit, quod ibi illo casu in dicto §. qui furem. esset speciale. Sed non recedatis ab opi. Bar. in locis supra alleg. quia diuiniatio est, quod in dicto §. qui furem. ibi fuerit aliqua specialitas. Limita tamen prædicta, quod uerum est, quod incidenter iudex maleficiorum ex officio potest pronuciare super restitutione rei ablata, quando de maleficio constaret per confessionem: secus si per alias probationes. ita eleganter & singulariter uoluit Bald. per bonas rationes, in l. qui crimen. in ulti. col. C. qui accusare. & certè ista est maxima restrictio ad dicta Bart. & ad dictum §. qui furem. sed certè rationes Bal. ibi sunt friuolæ, quas ipse adduxit.

De hac materia uide per Sal. in d. l. si quis à se fundum. & aliquid per Bar. argum. illius tex. in l. penult. C. si aduers. lib. Et de intellectu dicti §. qui furem. latè per Gand. in tracta. maleficio. in rubri. forma libel. accusa. in uersic. sed interim ego quæro, nunquid in eodem libello &c. & ibi latè examinat intellectum dicti §. qui furem. & uide Barto. in l. j. in fine. ff. ad Turpil. & Bal. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconsu. & leg. qui in fi. vj. q. dicit. & quò dispositio dicti §. qui furem. habet locum in inquisitione, nedum in accusatione: & intellectum dicti §. qui furem. melius posuit Ang. in l. j. C. quando ciui. act. p. re iudi. crimi. & ponit practica qua utitur iudices maleficio. per Bald. in l. j. in j. col. C. de appella. per dom. Catald. in tracta. syndica. q. cxviiij. qui tenet, quòd iudex maleficio. meretur iudex, etiam si de maleficio ageretur ciuilitè.

ADNOTA. ¶ Id quod dixit Bart. Adde tu quòd opin. Bart. uidetur tenere Rom. in consi. clxij. ubi dicit quòd non ualeat sententia iudicis maleficio. in ciuili. cum non condemnat de maleficio. uel criminis causa: & de consensu partium non posset de causa ciuili cognoscere. Bernardin.

ANGELVS.

ET DICO quòd quilibet potestas & quilibet alius officialis iurare debent, quòd officium suum facient bona fide, & sine fraude, remoto pretio & qualibet illicita passione. l. si. & ibi Bal. C. ad legem Iuliam repetitum. Si quidem aut aliquid receperit per cõcõsionem, uel per baratariam acceperit, donum illud cum quadruplo restituet. l. j. & ibi Bal. C. eod. titu.

quæ pœna transit in hæredè officialis, licet contra eum nõ fuerit lis cõtestata, uel ad hæredè eius nihil peruenierit. l. ij. & ibi Bald. eod. titu. Nam officialis debet habere mundas manus. l. omnis. eod. tit. & ibi Bal. de barataria potest à quolibet accuſari. l. iubemus. eod. tit. & ibi Bald. & etiam ab eo à quo extorsit, quomodo ad querelam porrigat intra certum tempus: ut l. unusquisque. & ibi Bal. eod. tit. quod not. pro syndicato, & contra alios officiales baratarios.

AVGVST. Adde tu in hac materia, in quantum dictum est, quòd iudex qui commisit baratariam, tenetur ad quadruplum: dic hoc uerum, quando ciuilitè cõueniretur, secus si criminaliter. Nam & criminaliter potest etiam conueiri, textus est in l. antepen. §. hodie. ff. ad legem Iuliam repetitum. & ideo cœuèr, ne iudices baratariam committant. & quòd etiã criminaliter possit agi, uoluit gl. in l. j. C. eod. tit. & omnes Doctõ. Cy. Pet. & Salyce. in l. iij. C. eod. tit. quonimo dixit ibi Ang. quòd si iudex in causa capitali commisit baratariam, quia condemnauit innocentem, & absoluit nocentem, pœna capitali puniatur, uel deportatur. In aliis casibus, siue criminaliter agatur, siue ciuilitè, etiã si causa sit pecuniaria, relegadus est, per dictum §. hodie. licet Sali. ibi. in dicta l. iij. aliter intellexerit istam materiam. Item in quantum dictum est supra, quòd quilibet potest accusare iudicem, qui commisit barataria. Adde & tempera prædicta procedere quando ageretur criminaliter, seu ageretur pœna quadrupli, & illud quadruplum applicaretur sisco: secus si illud quadruplū applicaretur parti &

ti & sisco: quia tunc non potest quilibet de populo agere cõtra iudicem: sed solum ille, qui dedit pecuniam, & hæres eius cuius interest. Ita dixit Angelus in dicta l. j. C. ad legem Iuliam repetundarum. in prima col. Et de materia uide Barto. in d. l. datur. qui ponit quando hæres iudicis teneatur de barataria, & per Ange. & Sali. in l. iij. C. eod. titu. & uide dominum Catald. in tracta. syndica. in q. cx. qui dicit, quòd in sola promissione committitur barataria, & in uno nummo: & priuatur ipso iure officio, & in q. lxxij. ponit, quando mediator in barataria potest esse testis.

ADNOTA. ¶ Barataria. Quid autem sit barataria, & qualiter fiat: & ad materiam uide Paul. de cast. in consi. clxij. prima stamp. & Petr. de ancha. consi. clxxij. Bern.

HIERO. Tu adde Pari. de pu. ubi latè tradit de hac materia in tracta. de syndi. in rub. de barataria. char. xxvj. & in ead. rub. in uer. corruptio. a char. xxxvij.

SVMMARIVM.

1. Accusationis processus non fit officio iudicis, sed ad partis petitionem.
2. Verba, mero officio, operantur, quòd inquisitio fieri possit absque hoc, quòd procedat diffamatio, & quòd inquisitionis copia reo detur.

MERO OFFICIO, arbitrio, auctoritate, potestate, atque baina. Dic quòd ista uerba, de necessitate, & utilitate, & cum ministerio apponuntur: quoniam quando agitur per accusationem, non fit ex officio iudicis, sed ad partis petitionem: ut dicitur statim in gl. seq. facit l. rescripto. §. si quis accusatorem. ff. de mune. & hono. & dic quòd ista

uerba, ex mero officio, sunt multum utilia apponi in inquisitione: nam per talia uerba apposita in inquisitione, non est necesse quòd precedat diffamatio: sed nec est necesse, quòd copia inquisitionis tradatur reo: ut in capitulo. qualiter & quando. & in c. inquisitionis. eod. tit. ita dicit Angel. in d. l. si uacantia. in uersic. de quinto uerò articulo. & in uersic. item fallit. ubi iudex inquit ex mero officio, & hoc uoluit Ant. de bu. in d. c. qualiter & quando. in iij. col. aliàs non appositis dictis uerbis, non procederet inquisitio, nisi præcedente diffamatione. Et multum commèda in practica, quia multi hoc non ponderauerunt. & quid importet & significet, ex mero: uide Ang. & Imol. in fi. in l. v. in princ. ff. de uerb. oblig. facit text. & gl. in uerb. mero. in fi. de diuis. stipu. §. ij. & ibi dixi.

AVGVST. Tu autè in hac materia adde quæ dixi supra in illo articulo, & in iij. q. princip. in gl. hæc est quædam inquisitio, ubi probaui istam suam practica esse falsam, motus auctoritate Specula. Hostien. & Ioan. And. & Gandi. qui in propriis terminis dixerunt contrarium: quos iste ignorauit, qui uolunt, quòd imò si iudex etiam procedit ex mero officio, necessaria est ipsa diffamatio: imò dico, quòd tu iudex teneris in syndicato, si tu formares etiam inquisitionem ex mero officio, nulla præcedente diffamatione, dic ut ibi: & de uerbo, mero, uide quæ dixi in dicta l. v. ff. de uerb. oblig.

ADNOTA. ¶ In illo articulo. Adde tu, & uide ibi posita. & uide Cap. pol. in consi. lxxvj. ubi transit cum opin. Angeli, scilicet, quòd non fit danda

copia inquisitionis & indiciorum. & dicit quod Ang. in d. l. si uacantia. hoc non dicit. & quod author ista sic correxit infra in uersicu. fama publica. & quod sit dada copia indiciorum & inquisitionis, cum proceditur ex mero officio, dicit tenere Io. Pe. Ferr. Pap. in sua prac. C. ad. & plures alios, quos uide ibi: quado sit dada copia indiciorum cum index habet latum arbitrium, uide Ale. in c. si. xli. in. y. uol. B.

S V M M A R I V M.

- 1 Querelans, aut insligans iudicem, ut inquirat, non proprie dicitur accusator.
- 2 Querelans, siue insligans, aut sollicitans iudicem ut inquirat, tenetur poena Turpil. & condenatur in expensis, sicut si principaliter accusasset & non probasset.

ET ad querelam Titii infrascripti. * Dico quod iste non est proprie accusator, licet querelaret, uel instigaret iudicem ut inquirat: quod patet, quia non facit ea que sunt necessaria in accusatione, ut se subscribat, uel prestat fideiussione, & alia de quibus infra. * Et dico unum metum tenendum, quod talis ad cuius instantiam querela, aut instigatione iudex ingierit siue sollicitauerit: si inquisitio non probatur, tenetur poena Turpiliani, & etiam condenatur in expensis: sicut si principaliter accusasset, & non probasset accusationem: ut est text. & gl. in l. j. §. incidit. ff. ad Turpil. & est text. glo. & Bartol. in l. in senatus. §. an ad eius. in princip. ff. ad Turpiliana. & est text. in l. ob hac uerba. ff. de infam. Et ibi omnino uideas Bal. & Ang. singulariter: quod singulariter no. & tene metum.

A D N O T A T. a ¶ Querelam. Adde tu quid sit querela, & an ponatur pro accusatione & denunciatione. uide Cap. in c. si. lxx. & quod assistet seu ac-

cusans, si non probat, possit puniri de falso. tenet do. Alex. in consi. xj. in j. uolu. & an instigator incidat in Turpilianum. uis de Cap. consi. lxxvj. Fer.

A V G V S T. Tu adde ultra predicta ea que dicit Ange. in l. iij. ff. de cri. stel. qui dicit, quod isti instigatores tenentur crimine stellationatus, & sic puniuntur arbitrio iudicis Et idem uoluit in dicta l. ob hac uerba, quem omnino uide. Si autem unus cum pecunia faceret, & unus denticaret iudicem inique aliquod maleficium, ad hoc ut iudex procederet contra eum, tenetur poena falsi. l. l. Cornelia. §. si. & ibi Bar. ff. de fal. Et adde hic not. per do. Ant. de But. & Abb. in c. cum dilecti. in fi. extra de dolo & contu. Et quod iste promouens iudicem in formando inquisitione tenetur in expensis si reus est absolutus, tenet do. Catald. in tracta. suo synd. q. clxv. secus si iudex ex necessitate officij, ex mero officio suo, format inquisitione. ibi uide, & in q. seq. ibi declarat do. Catald. quid importet hoc uerbum, querela.

H I E R O. Addatis Stephe. auf. omnia ista referentem & approbantem in decisio. Capelle Tholofane. in deci. vij. in ordine.

- 3 Accusare quid sit.
- 4 Accusator iurat quod non animo calumniandi reum accusat.

A N G E L V S.

E T quia hic tractat materia congruentius ipsius accusationis: Primo quero, * quid est accusatio. Vnde dicit Azo. in sum. C. de accu. Accusare, est aliquem in libello reum criminis deferre, uel facere ad uindictam. Et de materia late per Host. in sum. e. tit. & facit l. cum romibus. C. qui accu. * Et ille qui accusat, primo iurare debet, quod non ani-

mo calumniandi reum accusat. Ita uoluit Bar. in l. is qui re. ff. de pub. iud. in uer. sed quero quomodo cum supra dixerim.

A V G V S T. Tu adde quod miror quod iste non allegauerit doctrinam Bart. in l. j. C. de iura. calu. qui melius hoc dicit, quod hodie secundum consuetudinem Italie, accusator iurat in principio, quod accusatio est uera, & quod non animo calumniandi hoc facit, & reus iurat de dicenda ueritate. Idem dixit Gandi. in tracta. malefic. in rubr. qualiter fiat accusatio. in uer. hodie autem de consuetudine per totam Italiam, ubi dicit, quod hodie non produciunt libellus accusatorius, sed simplex quedam accusatio, que continet & b nomen accusantis & accusati, & delictum, locum, & tempus: & ille accusans iurat accusationem esse ueram. Sed ibi Gandi. non adiicit illa uerba, quod non animo calumniandi hoc facit.

H I E R O. Tu adde do. Præpositi. in sum. ij. q. viij. in tj. col. uer. & in primis. cum pluribus sequi. ubi ponit plures diffinitiones, que tamen in idem reuincuntur, & per Bal. in sua pract. in rub. de quaest. circa lib. cri. Hiero. za. ne. post Docto. in repe. c. j. de accusa. super rub. colum. u. uer. sic. quero. Vital. in tracta. malefic. in rub. quot mod. super malefic. proced. in uer. quid sit accusatio. ubi late ponit multas formas accus. sed an accusatio expediatur officio iudicis nobili, & breuiter dico quod sic, secundum Bapti. de sancto Blasio, qui late hac questionem disputat in l. imperium. ff. de iurisd. omn. iud. iij. col. uer. octauo quero, & c.

- 5 Accusator subscribit se ad poenam talionis.
- 6 Inscriptio requiritur de iure canonico.

A N G E L V S.

* **S E C V N D O** requiritur, quod se

subscribat ad poenam talionis. l. iij. C. qui accu. non pos. & ibi Cy. Bal. Ange. & Sal. in l. si cui. in prin. & ibi Bart. ff. de accu. & Spe. in ti. de accu. in prin. uer. his igitur consideratis & c. Itē inscribat se eandem poenam subiturum, si non probet, quam reus pateretur, si probatum esset. l. pen. & fin. C. de accu. & debet per se, siue per alium, si nescit scribere, se subscribere: ut l. libellorum. ff. de accusa. & auth. generaliter. C. de epif. & cle. & not. Salyc. in d. l. iij. & uide bonum tex. in c. tuę. extra de procura. & in c. super his. extra de accu. & hoc procedit de iure, sed de consuetudine non est necessaria subscriptio^b: ut no. Bar. in d. l. si cui. in prin. & in d. l. libellorum. ff. de accu. Sed de iure hoc etiam fallit in l. quamuis. l. ij. C. de adul. & hoc de iure anti quo: hodie uero secus: ut in auth. ut lice. ma. & auix. in §. si de adulterio. Itē fallit in causa abigeatus: ut l. j. C. de abig. & hoc cum agitur de crimine criminaliter: si uero agitur ciuilitate, non est necessaria inscriptio, & sic ad poenam applicanda parti. Secus si poena applicaretur fisco, c licet esset pecuniaria: quia tunc dicitur agi criminaliter: ut est glo. sing. in l. ij. §. j. ff. de sepul. uio. tunc autem necessaria esset subscriptio. Ista distinctio probatur expressis in l. si. ff. de priua. deli. & idē si agitur de crimine & criminaliter per uia exceptionis: quia qui excipit, non proprie accusat, & sic se non subscribit. Et hoc etiam patet, quia si crimē obicitur per modum exceptionis, non est punibile. l. Lucius. ff. de infra. Nec obstat l. ubi. C. de fal. quia illud accessorie officio iudicis, non principaliter: ergo est attendendum: ut l. si quis nec causam. ff. si cer. pet. Si uero non

nō simpliciter excipit, sed impugnat, quia petit puniri illum contra quem excipit, tunc debet se subscribere. Ita in hoc ultimo dixit Bart. in l. si cui. in princ. de accusat. & Sali. in l. iij. C. qui accusa. non pos. Si uerō procedatur per denunciationem, non est necessaria subscriptio: ut l. ea quidem. C. de accusa. Aduertas tamen, secundū Ange. in l. iij. C. qui accus. non pos. q̄ licet quando crimen obicitur tantummodo ad repellendum, non sit necessaria subscriptio. Tamen obiciens, potest iniuriarum d̄ conuenire indistincte, nisi probet, quod non probauit propter potentiam aduersarij, uel quia fuit deceptus à testibus: tunc apparet, quod non animo iniuriandi hoc fecit: ideo non tenetur iniuriarum. Et ita tenet Ioan. An. in addi. Spec. in tit. de accus. in uers. usque. penē ad fi.

ADNOTATA. a ¶ Pateretur. Adde tu Alexā. de Imo. in consil. xj. j. uol. & Ant. de prato net. in cōs. Bar. cōs. pen.

b ¶ Subscriptio. Adde Anto. de prato neto. in consil. proxi. allega. & idem sentit Ro. in consil. cccclj. in fi. Ber.

c ¶ Fisco. Adde circa hac dicta, & uide a qua ponit Alex. in consil. cxxxij. in j. uolu. 6

d ¶ Iniuriarum. Adde ad hoc Alex. in consil. xj. j. uolu. Oldra. consil. clij. & Pet. de Ancha. consil. cccxxvj. Ber.

AVGVST. T. Tu autem in materia hac adde, q̄ uera est ista conclusio, q̄ ubi agitur ciuilititer, nō requiritur illa solēnitas inscriptionis. text. est & ibi Bal. in l. momētaneæ. C. unde ui. uoluit Bald. in l. ij. C. de fide instru. Et in hac materia adde bonā gl. ij. q. viij. in summa. que enumerat sex casus, in quibus de iure si agitur criminaliter, non requiritur inscriptio

ad pœnam talionis. Sed adde ad illā glo. & ad doct. hīc, q̄ ubi crimen est cōtra maiestatem diuinam, nec etiā ibi requiritur talis inscriptio. Ita uoluit Ang. singulariter in authē. quomo. opor. episcopo in §. fin. quod nota, contra blasphemantes maiestatem diuinam. De consuetudine hodie non requiritur inscriptio. Ita dixit Gandi. in tract. malefactorū. sub rub. qualiter fiat accus. in uer. dixi inscriptionē de consuetudine non esse faciendā. Et idem Gandi. sub rubr. quis possit accusare. in uer. hodie autem in cōsuetudine. Et ibi etiam ponit aliquos casus, ubi etiā de iure nō fit inscriptio. Et dixit Bart. in l. pen. §. ad crimen. ff. de pub. iud. in prin. in j. col. q̄ in Italia ex forma statutorū, non sunt istæ inscriptiones. Et ideo Specu. in titu. de accus. in §. j. in uer. nec mirū si criminali. dicit, q̄ generalis consuetudo non obseruat has inscriptiones. Et uide Ioā. And. in addi. Spec. in tit. de accusa. & inquisitione. in iij. parte. in fi. qui remittit se ad bonas remissiones. uide Old. in consil. cclxix. qui ponit quando superior accusat inferiorem, a an requiratur inscriptio ista: & dicit q̄ sic. * De iure canonico uidi dubitari, an requiratur inscriptio ad pœnā talionis: & dubiū faciebat tex. in c. dilecti. extrā de iud. & text. in c. licet in beato Petro. extrā de accusa. Sed certē frustratoria erat dispositio: quia de hoc est casus in c. quisquis. ij. q. viij. & tex. in c. licet Hely. extrā de simonia. ubi expressē requiritur inscriptio: & text. in c. qualiter & quādo. An autē ubi crimē opponitur per uiam exceptionis, requiratur inscriptio? In hac materia ultra s. alleg. adde glos. ij. q. viij. in summa. & Bald.

& Bal. in l. fi. in pen. col. C. si ex fal. instru. & Ang. in l. libellorum. ff. de accusa. & Canonistæ in c. super his. extrā de accusat.

ADNOT. a ¶ Inferiorem. Adde tu & dic hoc uerū nisi ageret ad correctionem morum, & imponeret pœnitentiam. ita Cal. in tit. de accusa. consil. ij. & adde, quod libellus accusatorius in ciuili debet continere omnes solemnitates: scilicet loci, & temporis, que cōtinere debet in criminali. ita Ro. in consil. cxcj. Ber.

HIERO. In hac materia adde Salic. in l. pen. ubi ponit formā inscriptionis. Item in quantum dicunt hic Ang. & Augusti. quod inscriptio hodie non requiritur de consuetudine. adde quod idē tenet practicus Pap. in forma inquisitio. in glos. hæc est quædā inquisitio. j. col. uer. sed quid dices. Item ultra casus positos hic, in quibus non requiritur inscriptio, adde notabiliter Henricum boyce, in c. super literis. de accu. in j. & ij. col. ubi post antiquos ponit xj. casus, & Præpoc. post glo. in summa. ij. q. viij. & per Iacob. de bel. in sua practi. in rub. de inquisitio. j. col. uer. & intelligantur. ubi tenet, q̄ ubicunque cōmunitas, collegiū, seu uniuersitas, accusat, q̄ nō requiritur inscriptio. Sed quæro, in quibus casibus requiritur inscriptio, etiam si nō interueniat accusatio, & an sit nulla. & breuiter dicatis q̄ non, secundū cōmuniter in c. super his. de accus. extrā. de qua traditur per Doct. in l. pen. & fi. hic alleg. & ratio est, quia suppletur à lege, ut accusator intelligatur obligatus ad pœnā talionis, & ad prosequendam accusa. secundum gloss. & doct. libi: q̄ probatur per tex. quē ibi not. Bal. in l. his uerbis seq. ff. de adop. & in l.

j. in prin. C. de rei uxo. act. ubi omisio solēnitate, quæ suppletur à lege ipso iure, nunquā reddit actum ipso iure nullum. & ita declarat etiā do. Præpoc. c. ubi. s. col. iij. sed an ubi proceditur per denunciationē, requiratur inscriptio: uideatis singu. Henrici. boyce, in d. c. super his. de accusa. ubi ponit quid in accusatione, inquisitione, denunciatione, & exceptione.

7 Accusator dicit ius in carceribus sicut accusatus.

ANGELVS.

*** TERTIO** requiritur, ut ius dicitur in carceribus, ut sicut accusatus stat in carcere, ita accusans: & si non probat: possit postea sustinere similem pœnā, & sic ne pœna sit elusoria, ut est casus in l. fi. C. de accusat. quod intelligit esse uerū, quādo reus esset detentus: quia est tale delictū, q̄ non est fideiusoribus relaxandus. iuxta not. in l. j. ff. de cust. Ro. Aliis autē si reus nō cōpareret, accusator nō debet stare detentus plus quā reus: ut est casus in l. nullus. C. de exhiben. reis. Et idē si accusatio fiat de crimine, cuius pœna sit pecuniaria semper, & sic reus ueniret fideiusoribus relaxandus: quia posito q̄ accusator nō probet, & sic tenetur ad similitudinē supplicii: tamē sententiā poterit habere effectū, quāuis accusator nō sit detentus, cū præstet fideiusorē de accusatione prosequenda. arg. l. generaliter. C. de episcopo. & cle. & l. grege. §. post. ff. de fideiuf. & dicit d. Angel. hic, ista esse bene not. quia uidit multos peritos errare. Dicit tamē, q̄ licet accusator debeat stare detentus, unā cū malefactore: tamen relaxabitur liquidato delicto, licet adhuc lata nō sit sententiā: quia nō pōt amplius esse

esse suspitio, q̄ aut colludat, aut nō
probet delictū intētātū. Ita dicit Sal.
in d. l. nullus. in fi. C. de exhi. reis. Bar.
autē in l. pe. §. ad crimē. ff. de pu. iud.
in prin. ij. col. dicit, q̄ hodie cōmuni-
ter ex forma statutorū Italia hoc nō
obseruatur, ut accusator slet detētus:
quia ut plurimū ex forma statutorū,
accusator nō tenetur ad pœnā talio-
nis: quia dicit, q̄ si statuta sunt illa,
obseruāda sunt. aliās autē procedūt
de iure quē s. dicta sunt. & uoluit etiā
Bar. in d. §. ad crimē. & Bart. in l. fi. C.
de accusat. quod intelligit uerum ibi
Barto. nisi accusatus uellet statim ac-
cusare accusatorem suum de falso,
& calumniosa accusatione.

AVGVST. Tu autē in hac ma-
teria adde, q̄ Ang. in l. fi. C. de acc. pō-
derauit gl. in d. l. nullus. q̄ accusator
nō debet ingredi carceres, nisi reus
cōpareat. Sed limito prædicta, q̄ p̄ s̄
terit esse, q̄ accusatus ingrediatur
carceres, quia est uilis persona, ^a & ^a
accusans est nobilis persona. Nā illo
casu, accusans nō ingrediatur carce-
res: ut est tex. sing. in c. quisquis. ij. q.
viii. nisi omnino essemus in casu, ubi
etiam nobilis deberet incarcerationi: ut
declarat Ang. in d. l. nullus. qui ponit
modū & præctīcā quomodo accusa-
tus quandoq; debet relaxari fideiuf-
soribus datis: aliquādo p̄pter utilita-
tē personæ incarcerationē, aliquādo da-
tur in custodia militibus, aliquādo
assignatur sibi unus locus in ciuita-
te. & licet cōtra limitationē meā ui-
deatur expressē decisio Bal. in l. ij. C.
de fide instru. tamē cōtra Bal. ibi est
casus, in d. ca. quisquis. & in l. fi. C. ubi
sena. uel clarif. Tu adde, q̄ etiā stāte
consuetudine, q̄ accusans nō debet
se subscribere ad pœnā talionis, etiā

circūscripto statuto: de quo p̄ Bar. in
d. §. ad crimē. & dictū s̄. Dico q̄ in il-
lis locis ubi uiget talis consuetudo,
accusans non ingreditur carceres:
quia cessat ratio. l. fi. C. de accusat.
l. adigere. §. quamuis. ff. de iure pat.
c. cum cessante. extrā de appellat.

ADNOT. a ¶ Vilis persona.
Adde ad propositū, & uide Ant. de pra-
to uete. in consi. s̄. s̄epius alleg. Ber.

HIERO. De hac materia adde
etiā Prepo. in sum. ij. q. viij. col. v. in fi.
sed aduertendū, q̄ dō. Bonifa. de ui-
talinis dicit, q̄ id quod dicitur de car-
ceribus, non seruatur de consuetudi-
ne: ut per eum in di. trac. in rub. quot
modis super malefic. proced. & c. in
uer. constitutus M. coram dō. P.

3 Accusator præstat fideiussorem de ac-
cusatione prosequenda usque ad finē.
ANGELVS.

* QVARTO requiritur, q̄ fide-
iussorē præstet de accusatione pro-
sequenda ^a usq; ad finē: sicut accusa-
tor tenetur facere in ciuili. auth. gen-
eraliter. C. de epis. & cle. & est tex. in
l. ij. C. qui accus. nō pos. qui loquitur
in plurali numero. & ibi Sal. in prin.
& q̄ se inscribat ad pœnā talionis, &
de lite prosequenda, habet locū, siue
delictū sit publicū, siue priuatū. d. l. ij.
& gl. & ibi Sal. in prin. C. qui accu. nō
pos. Et satis est q̄ in criminali præ-
stet fideiussorem ante litem contest.
l. senatus. §. qui post. ad Turpil.

ADNOT. a ¶ Prosequenda.
Adde circa hoc, & uide consi. Ant. de pra-
to uete. s̄. allegato. & consiliū huius au-
toris, quod immediate sequitur.

AVGVST. Tu in hac materia
adde no. p̄ Albe. de Rosa. post lac. de
But. in d. l. ij. C. qui accu. & per Alb. in
l. senatus. §. qui post. ad Turpil.

HIERO.

HIERO. Circa hanc quartam q̄
uide præpo. ubi s̄. col. v. uer. ponitur
in disti. ubi in fine eiusdē col. hoc li-
mitat. sed aduerte, quia Bonifa. ubi
suprà tenet, q̄ de cōsuetudine non
præstatur ista satisfactio. Sed quaro,
quid si statutū dicit simpliciter, q̄ ac-
cusans, uel denunciāns det fideiuf-
sorem, an ualebit accus. si cōtra factū
fuerit. uideatis Bal. post lac. But. in l.
si tutor. in fi. C. in quib. caus. in inte-
grū. Moder. in l. ij. ff. de lib. & posthu.

9 Accusare in crimine priuato regulariter
non admittitur, nisi cuius interest.

ANGELVS.

9 * QVÆRO, an quilibet possit
de crimine publico accusare. & dico
q̄ distingui debet crimen publicū à
priuato: nam in crimine priuato, re-
gulariter non admittitur ad accusan-
dū, nisi cuius interest: ut uidetur uel
le glo. in l. fi. ff. de priua. deli. quod li-
mita, nisi sit tale delictū priuatū, ex
quo ueniret pœna pecuniaria appli-
canda fisco: quia quilibet de populo
admittitur ad accusandū p̄ illa pœ-
na etiā pecuniaria, quæ applicari de-
bet fisco, nō pro interesse offensū. ita
uoluit glo. sing. Dyn. & Bar. in rub. ff.
de popu. actio. pro qua facit l. j. ff. de
iure fisci. & l. ij. ff. de præua. Sed Bal.
in l. aduersus. C. de furt. tenet contra
gl. & Bar. & per eundem in l. j. C. qui
accus. non pos. ubi dicit primō, quod
ipsis dissimulantibus, iniuria nō pu-
niretur. Itē est contra dictā l. ij. ff. de
præuarica. Item ius & obligatio, quæ
ex facto oritur, coheret personæ quā
factum tangit: ut l. licet. §. ea obliga-
tio. ff. de procur. Non obst. dict. ista
glo. in rub. ff. de popu. actio. quia il-
la loquitur de ciuilibus actionibus,
quæ ueniunt ex edicto prætoris: nā

sunt populares eo ipso, q̄ pœna fisco
applicatur. Ad pœnam autē corpo-
ralem, actio popularis non intentat-
tur, licet in defectū pecuniariæ quā-
doq; pœna officio iudicis imponat-
ur. l. si id quod. ff. de iuris. om. iudi.
Nec obst. l. fi. C. de litig. quia aliena-
tio tēdebat ibi ad impediendū effe-
ctū iudicij, & sic delictū in rē ipsam,
nō in personā. Nec obst. ff. de sepul.
uio. l. qui sepulchri. quia speciale ibi:
quia ibi deliquit in re sacra siue re-
ligiosa, unde est sacrilegiū. Itē ibi lex
ultra proceditur C. de præuarica. l. j.
Item non obst. l. j. ff. de iure fisci. quia
dicit, quod ibi nō est pœna criminalis,
sed defertur in fisco ex contra-
ctū, uel ex contumacia. uel dic, quod
illa l. in disti. dē loquens debet intel-
ligi, secundū aliam disti. cōtionē le-
gij. Itē in criminali fisco nō est cre-
ditur, nisi lata sententiā: ut l. si qua pœ-
na. ff. de uer. sig. & sic ante sententiā,
nihil pertinet ad fisco, quod posset
dici debitū post sententiā. Ergo qui-
libet posset denunciare qd̄ est publi-
cū, id est fiscale. Et cōtra glo. & Bar. ^a
uidetur tex. apertus in l. h. in fi. de lit.
uide aliquid per Imo. in l. j. ff. de pu.
iudi. Et pro Bald. facit glo. sing. in l.
cum emancipatus. §. cum emācipati.
ff. de colla. bono.

ADNOT. a ¶ Et contra gl. &
Bart. Adde quod etiā contra Bart. cōsue-
luit Ro. in consi. cly. incipit. præsens accusa-
tio. & ibi fortificat opi. Bal. in d. l. ad
uersus. & ibi dicit, quod Bald. perfecte
respondet ad motiua Barto. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac ma-
teria adde, q̄ iste Doctor errauit, dū
suprà posuit illā doctrinā Bal. contra
Bart. allegādō Bal. in l. j. C. qui accus.
quia Bal. ibi nihil loquitur de ista ma-
teria

teria. Sed uoluit allegare Bal. in rub. C. qui accu. nō pos. in iij. col. Et unū pōdera, q̄ Bal. in d. rub. dicit, q̄ cōmunis sententia Doctōriū est contra Barto. & certē periculosum est uerbū istud. Sed ego sum in contraria opi. quia dico, q̄ imō cōmunis opinio est cōtra Bal. & pro sentētia Bart. allego aliā glo. in l. fin. C. de litig. quā ibi sequuntus est ipsemet Bald. & sic Bal. est sibi met cōtrarius in hoc articulo. Et ad idē reprēhēdo do. Ang. hic, qui dixit illā gl. sing. in rub. de popu. actio. quia similis est glo. in d. l. si. C. de liti. & ita eam ibi pōderauit Bal. ut dixi. Quinimō inuenio Ang. in rub. ff. de pub. iud. q̄ in hac materia approbat illā gl. in rub. ff. de pop. act. & ibi etiā dicit, q̄ ubi pōna applicatur fisco in delicto priuato, quilibet de populo admittitur ad accusandū. Vnde, cū habeamus autoritatē gl. approbatā à Bar. & ab Ange. nō uideo quare cōmunis opinio non sit illa, quā posuit glo. in d. rub. ff. de popu. act. & maxime cū Bal. reperitur cōtrarius, ut s. dixi. Nec, cū supportatione Bald. respondet rectē ad motiua Bart. quinimō allego in diuinduo Dy. quem refert & sequitur Ang. in l. si quis. ff. de priuatis delict. qui hoc uoluit in terminis. Et ibi Ange. multum exclamat pro statutis, quae ponūt pōnam pecuniariā applicandā fisco, quōd quilibet poterit accusare in hoc casu, licet in statuto hoc non dicatur: & al legant illam gl. in d. rub. de popula. actio. Et ad idē allego Ang. in l. prauariationis. ff. de praerica. ubi approbat etiam praedictā gl. Concludo ergo communem opi. esse illam, quā tenuit praefata gl. Dy. Bart. & Ang. & sic errauit Bal. in d. rub. C. qui accusa.

inquantum uoluit, quōd communis opi. Doctōrum sit contra Bart.

HIERO. Adde, quōd dictam gl. approbauit Albe. de rosa. post And. de pifis in d. rub. de popu. actio. uide Dy. qui ibi dixit, quōd si ex priuato delicto imponatur pōna per statutum applicanda fisco, quōd quilibet de populo admittitur ad accusandū.

10 *Accusare in priuato crimine potest, qui suam aut suorum iniuriā, uel uindictam prosequitur.*

11 *Cuiuslibet criminis, siue publici, siue priuati, duplex oritur actio: una ad commodum iniuriati: alia ad uindictam, siue pōnam fisci.*

12 *Crimē blasphemiae est crimē publicū.*

ANGELVS.

10 * SI uerō est ille qui suam uel suorum iniuriā, uel uindictam propriā uel suorū prosequatur, potest in crimine priuato accusare: ut l. fina. de priuatis delict. & l. fina. de iniuriis & l. si. de furt. & etiam potest agere ad pōnam applicandā sibi, & ad uindictam publicam: & tūc dicitur agere ciuilitē, & criminaliter: uel potest agere ad pōnā applicandā sibi, & dicitur agere ciuilitē tantum: uel potest agere ad uindictam publicā, uel ad pōnam applicandā fisco, & tūc dicitur criminaliter agere: ut est glo. fin. in l. iij. §. j. ff. de sepul. uio. & Bar. ibi. * Nam de unoquoq; crimine publico, uel priuato, oriū duplex actio: una ad commodum iniuriati, quae dicitur actio in factū: & uocatur actio ciuilis. Alia ad uindictam, uel pōnā fisci, quae dicitur criminalis: & de hoc est tex. in l. si. ff. de priu. delict. & in l. si. ff. de furt. & in l. si. de iniuriis. & in l. qui nomine. ff. de fal. & praedicta procedunt quando delictum committitur con

tur contra personam certam, aliās si in incertam ut puta, statuto cauetur, quōd quicumq; blasphemauerit Deū, quicumq; portauerit arma, quicumque uerit de nocte, puniatur in x. Tūc ad accusandū talem reū, quilibet admittitur: quia cum certa & determi nata non sit persona passi iniuriā, ne delicta remaneat impunita: quia persona offensā non conqueritur, ut Deus & res pub. Tūc quilibet de populo admittitur ad accusandū: ut no. Bar. & Imo. in l. j. ff. de pub. iud. & Bar. in l. lex Cornelia. §. si quis libellū. ff. de iniur. Bar. in l. ea quae. C. de acc.

ADNOT. a ¶ Quia cū certa. Adde, & uide Bar. in cōs. suo incip. quod minister fratru. ubi dicit, q̄ si aliquis habeat priuilegium extrahendū duos carcera tos in fisco nauitatis domini, dummodo carceraui habuerint pacem ab offenso, & blasphemator incarcerationis poterit extrahi: quia clausula, & habeat pacem, debet intelligi, quando persona est certa. Ber.

AVGVST. Tu autem adde in hac materia, q̄ falsa est ista conclusio, * quōd crimen blasphemiae sit crimen priuatum: imō teneo, q̄ est crimen publicum: bene fateor, q̄ in hoc crimine quilibet admittitur ad accusandū. Ita allego Bal. dixisse, quē iste non uidit. in l. si reos. C. de acc. in vj. col. qui dixit, q̄ illud crimē blasphemiae est crimen publicū, & quilibet admittitur ad accusandū. Idem, cū crimen cōmittitur cōtra incertā personam: quia crimen dicitur esse publicum, ita uoluit Bal. ibi. Si ergo publicum, ergo quilibet ad accusandū admittitur. est casus instit. de publi. iud. in prin. & hoc dixit Bar. in terminis in l. j. ff. de publi. iud. qui ponit exemplum in blasphemante Deum.

13 *Accusare cuiuslibet permittitur in crimine publico.*

ANGELVS.

13 * IN crimine autem publico regula re est, q̄ quilibet admittatur ad accusandū: & sic regula est permissiua. Et tene bene menti, quōd non tantū permittit ciui dicta accusatio de crimine publico, sed etiam cuiuslibet forensis. ita dicit Bar. in l. is qui reus. ff. de publi. iud. quem ibi sequitur Io. de Imol. super gl. h. quoniam iura indistincte loquuntur. facit l. j. §. cōsequens. ff. de suspect. tut. Et quia non potest reddi ratio diuersitatis inter ciuē, & forensē: & pro hoc etiā facit quod no. lac. de are. & Bar. in l. prouincia. l. §. si. ff. de ope. noui. nunc. & facit gl. in l. ij. §. penul. ff. ne quid in loco publi. Et pro hoc potest allegari quod no. Imol. in rub. de publi. iud. quod dic perpetuo esse notandum. Et dico, q̄ inquantum supra dictū est, q̄ cuiuslibet ciui & forensi licita est accusatio publica: hoc uerum, nisi quis lege, uel statuto prohibeatur, uel consuetudine: ut l. qui accusare. cum pluribus legibus sequentibus. ff. de accus. & ibi not. & plures alios qui repelluntur à dicta accusatione, ponit Spe. in u. de accusatore. in fi. & no. gl. in rub. C. qui accu. non pos. & ibi Bal. & Salice.

ADNOT. a ¶ Forensis. De hoc uide etiā per Pet. de anch. in cōs. l. cccxxvj.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde inquantū dictum est, quōd forensis poterit accusare. dic, quōd imō uidetur, q̄ illa glo. in d. l. is qui reus. ff. de pub. iud. sit uerior, quā uoluit, q̄ forensis non possit accusare. & ita uoluit Ange. in rub. ff. de publi. iud. quia sua non interest, etiam ratione patrie, ergo non admittitur ad

accusandum. sed uide Imo. ipsum reprehendentem in l. j. ff. de publi. iud. qui dicit, q̄ Ang. cōtrarium uidetur tenuisse in l. fi. ff. de priuatis delictis. & in hoc reprehendo do. Ang. qui supra allegauit Imol. posuisse istā materiam, in rub. ff. de publi. iudic. quia non est nerū, quod ibi Imo. loquatur de ista materia. Adde etiam, q̄ Ang. in l. si quis. ff. de priua. delict. attingit istam difficultatem. & ibi in indiuiduo dicit, q̄ imo forensis poterit accusare. & de hoc dicit, q̄ allegat glo. nota. in l. j. §. penult. ff. ne quid in lo. pub. & uoluit Bal. in rub. C. qui accusare. in ulti. col. in illa q. quam ponit: an statuto distante, q̄ quilibet possit accusare, an forensis poterit accusare. & in hac materia mihi placet doctrina Ang. in d. l. j. §. penult. Ex cuius dicitis possumus reducere omnia ad eōdem: dicit ut ibi per eum. Et omnino uide quae scripsi post Mod. in d. l. in puincia. §. fi. ff. de ope. no. nūc.

HIERO. In hac q. sollicit, an cuiuslibet forēsi permittatur accusatio de crimine publico. dicas q̄ uerior opi. uidetur quod non admittat, per tex. in l. in provinciali. in §. fi. de ope. no. nuncia. ubi Pau. uult per illum tex. q̄ stante statuto, q̄ quilibet possit accusare, quod forensis nō admittetur ad accusandum. pro quo Iason ibi allegat Bal. qui idem tenet in c. ex parte A. de testi. col. ij. uerfi. dicit Bart. & c. iuncta gl. ibi per doctri. Bal. & Paul. in l. j. §. huius studii. de iustit. & iure. ubi uolunt, quod si iniuria sit facta sacerdoti, q̄ quilibet de populo poterit accusare: quod intelligūt, scilicet de populo illius loci, scilicet ciuitatis, uel castri. & hanc etiam opi. tenet do. Præpo. in Summa. ij. q. viij. col. vij.

ubi dicit Ang. Paul. & Ro. idem tenent in dicto §. fina.

14 *An regulariter omne crimen sit publicum, uel priuatum.*

15 *Crimen commissum contra incertam personam, licet dicatur publicum, ita quod cuilibet competat accusatio: uel tamen lege cauetur, quod tale crimen puniatur criminaliter.*

ANGELVS.

14 * **QV AERITVR** tamē pro declaratione, an omne crimen regulariter sit publicū, uel priuatum. dicit q̄ regulariter omne crimen dicitur priuatum, nisi lex exprimat q̄ sit publicum. l. iij. in fi. ff. de præuaricat. & ibi Bar. & Bald. in l. j. ff. de public. iudi. & Imol. in l. fi. ff. de priua. deli. & in l. j. ff. de concussio. In certis tamen casibus regulariter omne crimen est publicum. Primò, si committitur in Deū uel in sanctos. C. de hæret. l. Arriani. & supra dictū est. Secūdo, si committitur in sacerdotibus. l. si quis in hoc genus. C. de episc. & cleri. Tertio, si committitur in magistratibus, occupando uel offendēdo: ut l. j. C. de priua. carce. l. fi. C. ad l. iul. de ui. Quarto, quando committitur in religionē diuinam. l. fi. ff. ad leg. iul. pecu. Item est publicum, propter quod offenditur etiā omne genus hominum. l. fin. C. de malef. & mathe. quia non committitur contra singularem personā, sed cōtra genus personarum. Idem in delicto, in quo offenditur incerta persona cōsiderato actu: sed cōsiderata potētia, iniuria potest cadere in quocunq̄. l. eū qui. §. in popularibus. ff. de iureiur. exēplum in appensio. & Ang. in l. fi. ff. de priua. deli. tenet isto casu, q̄ forensis transiens per istam ciuitatem, poterit intentare accusationem

tionem contra tenentem aliquid appensum. & ideo Imo. in l. j. ff. de pub. iudic. allegat glof. in l. j. §. penult. ne quid in loco public. Sed idem in rubrica. ff. de publi. iudic. tenet contrarium: quia non est interesse forensis tueri iura ciuitatis alienæ. Et dicit do. Ang. quod hoc putat uerius. facit l. in provinciali. ff. de ope. noui nunciatio. Non obst. glof. in dicto §. penult. quia ibi loquitur, quando sunt de eodē populo: licet essent de alia contrata, uel alia uicinia.

AVGVST. Tu in hac materia adde, quod illa sunt omnia iudicia publica, quæ sunt numerata, in lit. de public. iudic. per totum. & in l. j. ff. de public. iudic. Et ideo cū legislator uoluit numerare quæ dicantur publica iudicia, manifestē denotat, quod illa quæ nō sunt enumerata, erunt priuata. argu. eorum quæ habentur in l. cum ita. ff. de conditio. & demonst. & l. quod Labeo. ff. de competen. & l. maritus. C. de procurat. & dixit Bal. post Bar. in l. si quis in hoc genus. C. de episcopis & clericis. quod omnis iniuria, quæ sit ecclesiæ, uel clericis, dicitur crimen publicum: & omnia ista dicta do. Ange. fuerunt Bal. in rubric. C. qui accusa. in j. colum. & uide Bal. in l. reos. C. de accusa. in vj. col. q̄ si quis blasphemat Deum, hoc est crimen publicum. & idem, si crimen committitur in sacerdotes. dicta l. si quis in hoc genus. Idem, si crimē committitur in Deum terrenum, id est Cæsarem, uel in his qui sunt ad latus eius. Et ideo crimē commissum in aliquem ex prioribus, uel officialem publicū, est crimē publicum. l. spadonem. §. si cū inter. ff. de exc. to. Et dicit ibi Bal. in d. l. reos. unum singulare uerbum,

15 * quod licet crimen commissum contra incertam personam dicatur esse publicum, adeo, quod cuilibet competat accusatio: tamen nulla lege cauetur, quod tale crimen criminaliter puniatur: quia regulariter debet consistere de persona offensa. l. j. §. item illud. ff. ad Silla. Sed not. quia Bal. ibi uoluit, quod delictum sit factum: sed erat fieri in potentia fiendi: quia nemini dubium factō delicto, confiteret de persona: & sic criminaliter puniretur. An autem forensis possit accusare in crimine commissō in incertam personam: Adde quæ dixi supra, in præcedenti colū. Adde tamen hoc procedere de iure ciuili: sed de iure canonico, omne crimen est publicū. Ita dicit Ioan. fabr. in lit. de pœna temere liti. in §. si in glo. & multa allegat. & ita dicit Bal. in rub. C. qui accusa. in vj. colū. allegat. vj. q. j. in c. infames. in gl. quæ hoc dicit. & infra dicam in hac eadem glo. in illa q. quæ incipit, (quid autem si ex aliquo delicto debet lingua amputari.)

HIERO. Circa principalem q. addatis pro eius intelligentia, quod publicū crimē potest intelligi tribus modis: latissimē, latē, & strictē. quod declara. & psequere, ut latē per Bar. in l. j. ff. de public. iudic. col. ij. uerfi. pro eius declaratione. quem sequuntur Ioā. de platea, & Ang. de aret in §. j. in fi. in litu. de publi. iudi. Præpositi. in summa. ij. q. viij. col. vj. in fi. cum sequen. Item adde, quod publica, alia ordinaria, alia extraordinaria, de quo Spec. titu. de accusatione. §. ij. in princip. de quo uide etiam Vitali. in tracta. malefic. in rub. de publi. iudi. & in rubri. de priuatis delictis.

16 *Accusare de crimine publico quæ per*

sona prohibeantur.

17 *Mulier accusans debet se subscribere ad pœnam talionis.*

18 *Mulier in quibus casibus accusare pot.*

ANGELVS.

ET licet in supradictis criminibus quilibet admittatur ad accusandum regulariter: * fallit in aliquibus personis, quæ prohibentur de crimine publico accusare. ita dicit Bald. in rubr. C. qui accus. non poss. Primò ergo prohibetur accusare mulier, & est ratio fragilitatis sexus. l. de crimine. C. qui accus. non poss. nisi prosequatur suam, uel suorum iniuriam. l. ij. ff. de accusa. & isto casu præsertim in accusando omnibus accusare uolentibus, qui nõ prosequuntur suam uel suorum iniuriã: ut est casus in l. uxor. C. qui accus. non poss. & ibi Salic. Si autem masculus & fœmina prosequuntur suorum iniuriam, & etiam masculus sit in ulteriori gradu, præsertim masculus. l. iij. ff. de lib. causa. & quia masculus admittitur ad accusandum de iure cõmuni, fœmina de iure speciali. l. eius militis. §. militia missus. ff. de testa. mili. Ita dicit Salic. in dicta l. uxor. Si uerò fœmina prosequatur suorum iniuriam, & masculus: & simul ueniant ad accusandum, præsertim fœmina. facit l. j. §. socru. ff. de posthu. ita dicit Salic. in d. l. uxor. Quando autè nec masculus nec fœmina prosequitur suam, uel suorum iniuriam: & in casum in quo mulier posset admitti iuxta not. in l. qui de crimine. & quod ibi Salic. tunc si masculus aliàs est habilis, præsertim. Si uerò est in habilis: tunc locus erit gratificationi. l. iij. §. si mulier. ff. de lib. homi. exhiben. Ita dicit Salic. in dicta l. si uxor. * Sed aduertat, quando tunc

admittitur mulier ad accusandũ, debet se subscribere ad pœnã talionis, aliàs non admittetur. l. de crimine. C. qui accus. non poss. quod fallit etiã in casibus notatis p. gl. & Bart. in l. ij. ff. de accus. ubi mulier admittitur ad accusandum: licet nec suam, nec suorum iniuriam prosequatur. & per gl. in d. l. de crimine. & ibi Bal. & Ange. ibi, addunt ad gl. tres alios casus: uidelicet, in crimine hæresis. l. manicheos. C. de hære. & c. uergentis. extrã eo. tit. Item in crimine sacrilegii. l. si quis in hoc genus. C. de episc. & cleri. & ij. q. j. in primis. Item in crimine simonia: ut l. si quenquam. C. de episc. & cle. Item, quando pastor ecclesiæ dilapidat bona ecclesiæ: ut extrã de simonia. c. licet Hely. quos casus etiam enumerat Spec. in tit. de accusa. in fi. & Salice. in d. l. de crimine, in quibus casibus non tantum fœmina, sed quilibet admittitur, excepto inimico capitali: ut in ca. per tuas. & in c. licet Hely. extrã de simo.

18 *AVGVST.* * Tu autem in hac materia adde, quod Gandi. in tract. malefliciorum, sub rubrica, qui accus. nõ poss. ibi in prin. ponit aliquos casus, in quibus fœmina potest accusare, & ibi dicit, quod licet in crimine falsi possit accusare fœmina: hoc uerum in crimine falsi, ubi falsitas circa testamentum est commissã, in alia falsitate, non: p. tex. in l. & si per te. C. de fal. & uide Spec. in tit. de accusatore. in prima parte. in §. uiso in uer. item q. est mulier, qui enumerat nouem fallentias, ubi mulier potest esse in iudicio criminali accusans. Et de materia uide tex. & gl. xv. q. iij. c. de crimine. & c. ex eo. & c. non est permissum mulieri. & ca. de certis causis. & cap. uxor. &

uxor. & tex. gl. & Arch. ibi, enumerant aliquos casus. ij. q. j. c. prohibentur. §. mulierẽ. & Spec. & Arch. enumerat illos casus in hæresi, in simonia, & in alijs & c. quos enumerat Ange. in l. ij. ff. de accu. Nec est uerũ, q. Ange. enumerat illos casus in d. l. de crimine. & in d. l. uxor. q. ibi nihil dixit. Et in hoc reprehẽdo do. Ange. hic, & ibi dicit Ange. in d. l. ij. q. licet de crimine prælati dilapidantis bona ecclesiæ mulier posset accusare: ut uoluit Spe. in d. uer. §. uiso. hoc debet limitari, quando ille prælatus est superior suus. Nã interest eius tunc bona nõ dilapidari. Adde q. in quantum supra dictũ est, q. fœmina tenetur se subscribere ad pœnã talionis: hoc uerum est de iure ciuili. Sed secus est de iure canonico. Ita uoluit Io. fa. in ff. de susp. tut. §. cõsequẽs. & allegat Host. in sum. de accu. §. q. possit. Et de hoc uide gl. in terminis. xv. q. iij. c. de crimine. & ij. q. j. §. mulierem.

HIERO. In hac materia, in quantum Augu. dicit, quod de iure cano. mulier in casibus in quibus admittitur ad accusandũ, nõ tenetur se subscribere: adde quod istam opi. tenet gl. in sum. ij. q. viij. & gloss. in c. super his. de accusa. & hæc opinio communiter tenetur à canonistis, cū qua concon. Guid. de suza. & Albe. in l. de crimine. C. qui accusare nõ possunt. Item, in quantum ponunt hic Ange. & Augu. casus in quibus mulier admittitur ad accusandum: adde quod per Barba. in c. communia. de offi. deleg. col. v. uer. ego adduco & c. approbat dictũ Bal. in l. j. col. xij. uer. sed an cõ-

circa istos casus, quos hic in fine enumerat Ange. uide Vitalinũ idem tenentem in rubr. de priuatis delictis. Prapo. in c. prohibentur. ij. q. j.

19 *Accusatus etiam de crimine publico, prohibetur accusare suũ accusatorem.*

ANGELVS.

* SECVNDO, prohibetur accusare etiã de publico crimine, accusatus suũ accusatorẽ. l. negãda. C. q. accu. non poss. & credo q. ista sit ratio quã asseruit iuriscõsultus in l. is qui reus. ff. de pub. iudi. uidelicet, q. non relatiõẽ criminis, sed innocẽtia reus debet purgari. Ita uult Cy. in d. l. negãda. Nã ante nomẽ receptũ rei inter reos, potest etiã suũ accusatorẽ accusare. Sed post suum nomẽ receptũ inter reos, nõ: ut habetur in d. l. is qui reus. & in d. l. negãda. & est ratio, quia quando fit ante nomẽ rei receptũ inter reos, uidetur iniuria habita ex accusatione de eo facta propulsa in cõtinenti, quod licet. l. ut uim. ff. de iusti. & iur. Sed quando uellet accusare post nomen suum receptũ, uidetur magis facere ad uindictam, & sic non licet, ut not. in d. l. ut uim.

AVGVST. Sed aduerte, q. iste est maximus passus, an accusatus possit accusare suũ accusatorẽ, & quã. dic ut infra dicã in istamet gl. post d. Ange. ubi in terminis examinabitur ista q.

HIERO. Tu in hac q. uide quæ infra dicam, in uer. quærõ an accusatus. nume. 63.

10 *Accusare non permittitur quis nomis ne alieno.*

ANGELVS.

* TERTIO, nõ admittitur ad accusandũ qui facit, siue accusat alieno nomine. l. ij. C. qui accusa. non poss. & per consequens procurator,

tutor, & actor administratorio nomine, accusare non possunt, ut ibi. & idem in syndico uniuersitatis, syndicario nomine: ut dicit ibi Sali. in uers. extra gl. quero. Quando ergo uolunt admitti, debet accusare proprio nomine, ad utilitatē tamen sui domini, & principalis: ut ibi dicunt doc. & Bar. in l. ij. ff. de acc. in §. j. ubi Bar. dixit, quod cautela est, quod tutor dicat, talis tutor accusat: quia si repetitur, tutorio nomine, fitis est. l. si post mortem. in prin. ff. quādo ex fal. tut. Si proprio nomine debet accusare, intelligitur ut debet. sed ista cautela non placet: quia eo ipso quod dicit, talis tutor, & sic facit mentionem de officio: uidetur facere in dubio, tutorio nomine: ut est casus not. in l. fi. ff. de instit. & allegat rationē ex parte rei, ne iudicia sint elusoria: quia si procurator, uel defensor succumberet, reus aufugeret. Itē ex parte actoris: quia ipse debet subire pœnam talionis, & detineri carcere carceratus, quod non possent esse. Item, quia diligentius facit causam suam per se, quam per alium. de quo per Bar. & Imo. in l. pe. §. ad crimen. ff. de publi. iudi.

ADNOTA. ¶ **Nomine alieno.** Adde tu quando quis possit accusare nomine alieno. & uide Ant. de prato nete. in d. consil. pr. supra allegato, in consiliis Barba.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, quod ista conclusio uideatur falsa, quod tutor non possit accusare nomine pupilli. est tex. in l. Polla. C. de his qui. ut indignis. Sed Bal. ibi uidetur transire cum opi. Bar. tenentis q̄ poterit accusare, sed suo nomine, ad utilitatē tamē pupilli. & ita uoluit Io. And. in c. dilectus. extrā

de simo. & Imo. & Ang. in l. pe. §. ad crimē. ff. de pub. iud. Vide tamē Gandi. in tractatu maleficiorū, in rubric. quis pos. accus. & quis non. in uers. sic. item accusare uentantur tutores, qui idem tenuit. Limita tamen hoc non procedere in personis illustribus, qui per procuratorem poterunt accusare nomine proprio, per l. fi. C. de iniuriis. Et ibi subdit Gandi. hoc procedere, quādo imponeretur pœna à relegatione suprā: scilicet à relegatione infrā: quia nō habebit locū dispositio legis ij. C. de accus. quia procurator etiā nomine alieno, poterit accusare, per ea quæ habentur in d. §. ad crimen. & tene menti. Io. An. in c. dilectus. de simo. qui dicit, q̄ cōmunis est sentētia legistarum, q̄ syndicus uniuersitatis nō poterit accusare syndicario nomine, sed opus est q̄ suo nomine accuset, ad utilitatem tamē uniuersitatis. De qua tamen materia, uide dicta Bar. in d. l. ij. §. j. in fi. ff. de accus. & Bal. & Ang. in d. l. ij. C. qui accusare. ubi Ang. no. loquitur. & Ang. & Imo. in d. l. pe. §. ad crimē. ff. de pub. iud. ibi. viij. fallit in causa uniuersitatis. & uide Gandi. sub eadem rubr. in uer. sed hic quæro, nunquid uniuersitas quæ tenet ipse, quod syndicus uniuersitatis, proprio nomine uniuersitatis poterit accusare.

HIERO. Inquantū Aug. dicit referēdo Io. An. in c. dilectus. de simo. extrā, q̄ uniuersitas non potest per syndicum accusare syndicario nomine, sed proprio ad utilitatē uniuersitatis. Adde q̄ hæc est cōmunis sentē. legistarū. Adde q̄ hæc etiā dicūt cōmunem Henri. boyc. & Pet. de Anch. in d. c. dilectus. de quo, quia melius quāam alibi discussit quillā d. Vianēsis de pap

de pacti. pauperis. ubi per plura fundat cōmunē opi. ad cū me remitto, in q. sua ordinaria nu. 67. incipi. uniuersitas Bazani. à quo quamplurima fundamenta habuit Sali. in d. l. ij. C. qui accusa. non pos. & aduerte, quia quāplures doc. dicunt simpliciter, q̄ uniuersitas potest accusare per syndicum. & ita dicit Ange. in l. pe. §. ad crimē. hic alleg. & Bonifacius uitelinus, in tract. malef. in rubr. de pro. cu. col. ij. uers. sed nūquid. quia debes intelligere secundum prædictā cōmunē opi. Et an, & quādo uniuersitas possit accusari & puniri, uide latē doc. in d. c. dilectus. ubi Henr. facit unā longā dif. & circa accusantes nomine alieno: ut tut. cura. & c. uide Vital. in d. trac. rubric. de his qui accus. non pos.

¶ **Accusare non permittitur, qui expressē uel tacitē renunciauit accusationi.**

ANGELVS.

21 * **QVARTO** principaliter nō admittitur ad accusandū qui renunciat^a expressē, uel tacitē accusationi. l. accusationē. C. qui accu. nō pos. l. si ea. eo. ti. Et est ratio, propter uarietatē & incōstantiā eius euitandā: ut l. in causē. in prin. ff. de procur. De hoc tamen an possit renunciari, & an ualeat renunciatio: no. Bar. in l. maritus. §. si negauerit. ff. de adul. dic ut ibi in fra dicit, ex quibus uerbis inducat repudiatio uel non: no. Sal. in d. l. si ea.

ADNOTA. ¶ **Renunciat expressē.** Adde tu circa hoc. & uide Barba. in consilio lxxj.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, q̄ uera est ista conclusio, quod ille qui renunciavit accusationi, non potest postea accusare. Limita hoc uerum ubi accusatio fuit pro-

posita, & postea secuta est renunciatio. Sed ubi nunquam fuit proposita accusatio, licet quis milles renunciet accusationi, tamen postea poterit accusare. tex. est, & ibi Bart. in l. iij. §. si his. ff. de sepul. uio.

HIERO. In hac q. reperio quādam notabilem distinctionem Petri de bella perti. Cy. & Alberi. de rosa. in d. l. accusationem. & Henri. boyc. eā approbātē in c. crimina. de collu. detegē. q̄ aut quis admittitur ad accusandū una cōsideratione, uel uno iure tantū: ut quia unus de populo, & sic ratione pub. interesse tantū, & tunc si desistit, seu renunciat, nō potest amplius accusare. & sic intelligitur l. accusationē. hic alleg. aut admittitur duplici iure: ut puta ratione iniuriæ sibi, uel suis illate, & tanquam unus de populo: & tūc, aut renunciat accusationi utroq; iure, & tūc neutro iure amplius admittitur: ut in d. l. accusationē. & in l. si maritus. §. si negauerit. de adul. ff. aut renunciat uno respectu tantū: & tūc alio respectu admittitur, & sic intelligatur text. in l. iij. §. si is. ff. de sep. ui. & hoc probatur à simili. ff. de succed. ed. l. j. §. quibus. & §. sed uidentū. in dubio tamē alio nō apparēte, uidetur renūciasse utraque cōsideratione. ar. l. in pluriū. in fi. & l. nec is qui. §. hæres. & l. illud. ff. de acq. hære. & hoc dicit esse ualde notandū, & cū hac dist. dicit ibi Sali. q̄ multi pertransiit, licet ipse uelit ibi eam impugnare, quā tamē dicit in se cōtinere ueritatē. Itē reperio, q̄ Ange. in d. l. accusationē. refert Bar. dixisse, q̄ in casibus in quibus licitū est transigere de cetero renunciās nō auditur, aliās admittitur, per l. transigere. C. de trasac. ubi uerō nō licet, tūc si

renūciat ante accusationē propositā, & ab alio est prauēctus, similiter non admittitur, per tex. in d. l. ij. §. si is cuius. de sep. uio. secus si nō sit prauēctus, ut ibidē: qđ fallit in crimine adulterii: ut in d. §. si negauerit. & in l. miles. §. fo. cer. eo. tit. qđ intelligit ibi Ange. quādo simpliciter renūciavit, per do. Pet. secus si negasset se accusatūrū ex uno capite: quia ex altero admitteretur, per supra dictā distinctionē, & per d. §. sexaginta, & qđ dictū est, qđ fallit in adulterio, intelligit Ange. in uno casu tātū, quādo scilicet quis negat se de adulterio accusatūrū agit ciuilitē solūm ad finē, ut adultera perdat dotē. nā tūc eius odio qđ nō erubuit præponere cōmodū pecuniariū uindictæ domus suæ, introductū est, ut postquā se de adulterio negauit, qđ non audiatur: & maxime cūm primō protestatus fuerat, qđ uolebat de adulterio accusare: ut probatur in d. §. fo. cer. Si uerō renūciat post accusationē propositā, non admittetur amplius ad accusandum: & hoc propter suspicionē & infamiam quā incurrit desistēdo, per l. qui desistit. ff. ad Turpil. & per d. l. accusatio. quæ ita intelligitur, secundū Ang. & Bar. sed hoc intellige, quando propria auto. desistit: secus tamē si abolitione impetrata: quia tūc poterit repetere accusationes intra xxx. dies, secundū Ang. ubi §. per l. libellorū. §. ii. ff. de accus. & cū opi. Bart. trāsit Alex. in l. iuriscientū. §. si paciscar. ff. de pactis. & in d. l. trāsigere. C. de trāfac. Albe. tamē de rosa. in d. l. trāsigere. ij. col. format q. an trāsiciens admittatur ad accusandū de crimine nō obstatē trāfac. & refert tres opi. Primā Gui. & Odo. tenētes, qđ non. Alteram la. de

are. Oldr. Cy. & cōmuniter Moder. tenētū qđ sic, sequēdo opi. Io. approbatā à glo. in l. iuriscientū. §. si paciscar. ff. de pactis. quæ se fundat per d. §. si is cui. hoc tamē intelligentes, quādo ante inchoatā accusationem fuit facta trāfactio: & in quolibet crimine pub. sanguinolēto uel non: & hoc ne melioris cōditionis sit magis delinquēs quām minus, contra l. diuus. de offi. præsi. ff. & l. presbyteri. de epif. & cle. C. qđ effect si ubi pœna sanguinis nō ingeritur, ibi admitteretur: & ubi pœna sanguinis ingeritur, nō admitteretur. Tertia opinio est quorundā, quā sequitur ipse Alberi. eōcor. opi. quōd aut trāfactio non tenet: quia cōtra formā l. trāsigere. & qđ tunc trāsigens possit contravenire, cum trāfactio facta fuerit cōtra legē, aut trāfactio tenuit: quia facta secundum formā dictæ legis: & tunc trāsigēs pro suo priuato cōmodo, non possit contravenire. & quōd ita procedat opi. Gui. & Odo. pro uindictā tamē publica, possit sicut quilibet de populo. & ita procedat opi. la. de arc. & sequacium. Et sic ex prædictis poteris colligere quā magna sit cōfusio circa ueritatē huius q. quid ergo dicendū? Mihi autē uidetur concordando opin. sic posse distingui, qđ aut sumus in casibus in quibus licita est trāfactio, aut nō. Primo casu subdistingue: aut renūciatio fuit facta ante accusationē propositā, & tūc opi. Bart. Ang. & Alex. habes, in d. l. trāsigere. in primo membro: intelligēdo eā, secundū disp. & sequaciū: aut post propositā accusationē: & tūc renūcians repellatur, propter suspicionē & infamiam quā incurrit desistēdo, per l. accusationē. &

per

per l. qui desistit. ff. ad Turp. Secūdo casu prin. distingue ut suprā, secūdū Bar. Ang. & Alex. de quo uide Abb. & Mod. in c. ueniēs. de accu. extrā. Et ex his colligitur malē dixisse hīc Augu. quōd ubi nunquā fuit proposita accusatio, licet quis millies renūciasset accusationi, qđ poterit postea accusare, per tex. & ibi Bar. in d. §. si is cui. quia debet intelligi, ut suprā dictū est. Sed quero, an de iure cano. detur potētia pœnitēdi postquā quis accusationi renūciavit. Ang. mouet q. in d. l. accusationē, sed nō decedit. remittit se ad Ioan. And. c. ij. de collu. detegen. ubi uideatis doct.

21 Accusare fratrem suū fratrem nō potest.

ANGELVS.

22 * QVINTO, repellitur frater a fratre accusare. l. si magnū. C. qui accusa. nō pos. Ratio est, propter coniunctionem sanguinis, quæ est immutabilis. l. ius sanguinis. ff. de reg. iuris. quod etiā pactio, & uolūtate partū tohi nō pōt: ut l. ius agnationis. ff. de pact. qđ est uerū in magnis delictis. Sed in leuibus, permittitur accusatio: ut in l. sororē. C. q. accu. nō pos. Et hoc idem erit in fratre naturali tātū: ut no. Sali. in d. l. si magnum.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde quod dixit Gād. in tractatu maleficiorū, sub rub. quis possit accusare uel nō. in uer. itē frater nō auditur. Qui limitat prædicta, qđ uerum est, quōd frater non admittitur in capitali crimine accusare fratrem, nisi prosequatur suam uel suorum iniurias: quia tunc admittitur, sicut dicitur de matre. in l. propter. & in l. si sororem. C. qui accu. non poss. & ad hoc idem allego Spec. in tit. de accusat. §. j. in uer. item quōd est frater.

ADNOTA. ¶ Fratrē. Adde tu nec soror fratrē: quia appellatione fratris, uenit soror. ita Fulg. in suo cons. c. vij. & de fratre naturali. adde & uide Pet. Anbr. in cōf. lxxxvij. ubi quōd statutū, qđ inter fratres fiat cōpromissum, cōprehendit fratrem naturale: quia est eadem ratio. Bern.

HIERO. Cum istis concor. Vitalinus in tract. malef. in rubr. de his qui accusare non possunt. Ang. & Alber. in d. l. si magnū. ubi Sali. extendit ad fratrem naturale tantū: quia dicta lex magis respicit naturalitatem. arg. l. ponentes. ff. de in ius uocan. & lege, tutelae. de capi. dimi.

23 Accusare nō potest ille qui est infamis.

ANGELVS.

* SEXTO, ab accusatione repellitur infamis: a ut C. qui accu. nō pos. l. qui criminis. Ratio est propter præsumptum calumniam: quia qui se mel malus & c. l. Calsius. ff. de fenat. Vel est ratio, secundum Cy. ibi: quia si ille qui accusat, nō probaret, perdit æstimationem & famam. l. si. C. de accusat. Sed ille qui est infamis, iam amisit. l. cognitionū. §. j. ff. de uariis & extraor. crim. l. ij. C. ut intra certū tēpus. In certis tamen casibus admittitur. l. famosi. ff. ad leg. iul. maie. quod intelligitur, secundum gl. in l. qui iudicio. ff. de accus. Et dicitur infra in gl. super uerbo, (Tu hai tradito la tua patria.) & in uer. (quis possit accusare de hoc crimine.) & intellige in infame infamia iuris, & non facti tantū. l. qui accusare. in prin. ff. de accu. ubi Bar. & l. infamē. & ibi Bart. ff. de pub. iud. & Sali. & doc. in lege, criminis. C. qui acc. non pos. & Ange. & Imol. in l. is qui reus. ff. de publ. iud.

ADNOTA. ¶ Infamis. Adde tu et uide circa hoc d. Ale. in cōf. xj. & qđ possit e s facere

facere iudex vigore lati arbitrii. uide Pe. de anch. in cōsi. clxxvj. R. cōsi. clxxvij. & Alex. cōsi. xli. v. uol. & uide Ant. de prator ueteri in cōsi. seprā sepius allegato, qui dicit, quod est arbitrium iudici an uelit admittere infamem infamia facti ad accusandum. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde que dixit Spe. in iij. parte. §. tertio uidentum est in uer. infamis autem & criminofus. qui dixit, quod illi infames, secundum canones, repelluntur ab omni accusatione. ij. q. vij. c. quarendum. & c. si qui sunt. & uide in c. infames. vj. q. j. & eadē causa, & q. c. cui crimen. & ij. q. j. c. in primis. uersus finē. Sed latius de materia uide p. Spe. in ti. de acc. in j. parte. §. j. uer. itē qui est infamis. q. ponit de his q. sunt infames ipso iure uel per sententiā, uel infamia facti: an repelluntur ab accusatione: & ibi dixit Spe. q. nō reperitur in iure, q. infames infamia facti repellātur ab accusando. Arguit tamē postea cōtrariū & ibi ponit multas fallentias: ubi infamis poterit accusari. & ibi uide an infamis possit infamē accusare. & de materia per Bal. C. qui accu. in rub. & omnino adde dictū do. Abb. in c. j. extrā de accu. qui aliqua noua adducit, an infamis infamia facti repellatur ab accusando. & dicit Bal. in l. neminē. C. de incest. nup. q. ille qui habet unā uxorem, & unā cōcubinā, est infamis ipso facto, & nō admittitur ad accusandum de pub. iudicio, seu crimine. Idē, qui habet duas cōcubinas, quia infamis est: ut uoluit gl. secundum eū, in auth. qui. mo. na. effi. legi. §. si. quod no. tu scholaris, qui aliquādo habet tres in domo. Limita tamē prædicta & tempera, nisi iudex habe-

ret arbitriū procedēdi de iure, & de facto: quia tunc infamis, uel aliis criminofus, uel nō legitimus accusator admitteretur: per ea que dixit Bald. in l. ubi pactum. C. de transac. per illam glo. ibi in ul. col. in fi.

HIERO. In hac materia facimus tres cōclusiones. Prima conclusio, & cōmunis, & indubitata, tam de iure cano. quā ciuili. Infamis infamia iuris repellitur ab accusando. c. infames. vj. q. j. c. quæredū. ij. q. vij. l. qui accusare. ff. de accu. ubi Bar. Secūda cōclusio, quod de iure canon. infamis infamia facti repellitur ab accusando. ita gl. & cōiter cano. in c. j. de accu. cū cōcor. de quibus ibi per doct. Tertiā cōclusio, q. de iure ciuili infamis infamia facti nō repellit. & hanc tenēt Bar. & Alb. qui refert etiā eam tenere Rosfr. in suis libellis iuris cano. in rub. repelluntur ab accusa. & c. Boni. uitalinus in trac. malefi. in rub. de his qui accu. nō pos. Abb. Maria. foci. & Ioā. de Imo. in d. c. j. & hæc uidetur cōmunis opi. attento quod de iure ciuili infamis infamia facti repellitur à testificādo, secundū cōm sententiā doc. in l. j. C. de sum. tri. ubi late per Moder. cū ista duo, scilicet testificari, & accusare parificātur: ut uolūt comuniter doc. in c. de cetero. de testi. licet d. Ant. quæsequitur ibi Felj. & Are. uoluerit, q. de iure ciuili sit in arbitrio iudicis repellere infamē, ubi specialiter nō est determinatum.

24 Accusare non permittitur excōicato.

ANGELVS.

24 * SEPTIMO, repellitur ab accusando excommunicatus, propter periculum participationis. c. pia. extrā de exceptio. lib. vj.

AVGVST. Sed adde, quod ille

cxix.

tex. non loquitur in criminalibus: & casu quo loqueretur i criminalibus, tamen secundū gl. in d. c. pia. in uer. cōmunibus. ibi excōmunicatus repellitur ab actu iudiciali, quoties de proprio cōmodo excōmunicati tractaretur: nihilominus nō dubito, qn excōmunicatus repellatur ab accusando. ita allego Spe. dixisse in ti. de accusatore. in j. parte. §. j. Item, quod est excommunicatus, uel anathematizatus. & Bal. in rub. C. qui accu.

HIERO. Pro ista opi. facit bene tex. in c. illud. de cler. excōmu. & per que Do. post Abb. in d. c. pia. ponit regulā, q. omnis actus qui sine cōmunicacione alterius non procedit, est interdictus excōmunicato. Item pro ista op. uidetur etiā bonus tex. in c. intelleximus. de iudi. iūctis his que ibi notantur extrā, ubi regulariter prohibetur excommunic. esse in iudicio. & hoc expresse tenet Vitalinus in trac. malefi. in rubr. de his qui accu. non pos. ubi ponit de excommunic. suspenso, & interdicto.

25 Accusare non potest qui habet duos accusatos.

ANGELVS.

25 * OCTAVO, repellitur qui habet duos accusatos. l. cū rationibus. C. qui accu. non pos. & est ratio propter turpē questum euitādum, ut dicit tex. in d. l. hos accusare. ff. de accu. si tamē habet plures accusatos, tenet processus si nō opponatur. Fallit in crimine adulterii: ut no. Bart. in l. hos accusare. §. lege. ff. de accusa. & Sali. in l. cum rationibus. C. qui accu.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde Gandi. in tract. malefi. super rub. qui possunt accusare, & qui non. uerficu. Item qui duos accusauit, qui

limitat prædicta, quod licet ille qui duos accusauit, non possit tertiu accusare: tamē hoc nō militat ubi suū uel suorū iniuriā prosequeretur: qa poterit plures accusare. Et dic, quod de hoc est tex. in d. l. cū rōnibus. Adde tamē, q. isto casu quando diuersa sunt delicta, tamē in eodē libello nō poterit qs accusare tres uel quatuor, etiā si psequatur suā uel suorū iniuriā. Ita dixit Ange. in l. j. C. si reus uel accusator mortuus fuerit. Et ibi Ange. approbat dicta Bar. in d. l. hos accusare. §. lege. an autē eo casu quo quis accusat plures, cū nō possit, teneat iudiciū si nō opponatur: adde Bar. i. d. l. j. §. accusationē. ff. ad Turp. qui hoc idē uoluit. Et de ista materia per Spe. in ti. de accu. §. j. in uer. Item opponitur quod nō potest. Et aliam limitationes uide per Bar. in d. §. lege. Et per Salice. post doc. in d. l. cum rationibus. & per Ang. in d. l. j.

ADNOTA. a ¶ Diuersa delicta. Adde tu quod Ro. in cōsi. cxcl. dicit, quod communis opi. est, quod quis ex diuersis delictis non possit pluries eodem libello accusare. Ber.

26 Accusatio nō conceditur alumno contra suum nutritorem.

ANGELVS.

* NONO, repellitur alumnus. l. iniquū. C. q. accu. nō pos. Et est rō: qa iniquitas & ingratitude beatū hominē esse non sinunt: & ingratitude dorfecit fontē pietatis. facit l. si non sorem. §. libertus. ff. de condi. inde.

AVGVST. Tu adde & intellige præmissā, ubi nutritus uellet accusare suū nutritorē, quia nō potest: sed ibi nō dicitur, quod alūnus nō possit accusare eum quē nutritiuit: sed contrā & ita intellige d. domi. Ang. hic.

Limita

Limita tamen prædicta, nisi nutritus uellet prosequi suam, uel suorū iniuriam: quia poterit suū alumnū accusare. Ita not. dixit Ang. in d.l. iniquū.

HIERO. Circa limitationē quā ponit hic Angu. dic. q̄ idem tenet. & ibi Sali. ubi querit, sed an hoc locum habeat in delictis magnis, q̄ uidet̄ per ea quę dicta sunt supra de fratre.

27 Accusare prohibentur serui, familiares, & liberti.

ANGELVS.

27 * DECIMO, prohibentur serui, **2** familiares, **3** & liberti accusare dominū, uel patronū, uel eorū heredē extraneū: ut l. pe. & h. C. qui accus. nō pot. Et est ratio: quia nō est permitendū his, qui calcaneū dirigunt cōtra dominū uel patronū. l. ij. C. de libert. & eorū lib. Et intelliguntur familiares, & etiā nō sunt cōducti propter mercedē. Sed familiares intelliguntur, secundū communē usum loquēdi: ut not. gl. in c. ex literis. de accu. facit l. fin. §. si qua. C. de his qui ad eccle. confug. & not. Sali. in l. si quis ex familia. C. qui accu. nō pot. qd̄ est uerū, nisi in crimine læsæ maiestatis & hæresis, & aliorū quæ habentur in l. lis certis. ff. de iud. & ita habetur in d. l. si quis. & ibi Sali.

ADNOT. a ¶ Familiares. Adde de circa hoc: & uide etiā Old. in consi. lx. in v. uol. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde Gandi. in tract. malef. sub rub. qui accus. pos. in uer. item repelluntur filii liberti, & homines familiares. & uide Spec. in tit. de accus. in j. parte. in §. j. in uer. itē. q̄ est libertus, uel beneficiatus, per cuius dicta poteris limitare prædicta: & uide tex. & glo. & ibi Bar. in l. h. tamē. §. liberi.

ff. de accu. per cuius dicta limitantur etiā prædicta: & quid. e contra. Vide per Spec. in loco s. allegato: ubi bonos tex. allegat in ista materia. Item adde & limita secundū Io. an. Abb. & doct. in c. nulli. extrā de accusa.

HIERO. Circa hanc materiam uide latē doct. in d. ca. nulli. ubi Fely. ponit iij. limitationes, qui tex. intelligitur in familiari criminoso, secundum communē intellectū. de quo uide Phil. Deciū in ca. dilecti. de exce. extrā. col. iij. in medio.

28 Accusatio est prohibita militibus.

ANGELVS.

28 * VNDECIMO, prohibētur milites. in l. nō prohibētur. C. qui accu. nō pot. & est ratio: quia militaribus exercitiis operā dare debent: ut l. miles. C. de procur. & ita in milite cœlestis militia: ut in clerico. arg. l. cōsulta diuina. C. de test. & l. repetita. C. de episc. & cle. & facit gl. Barto. & Imo. in l. miles. in princ. ff. de re iudi. & idē in milite caularū, & sic in doctore. Militant nanq; patroni caularū, ut no. gl. in d. l. miles. & facit l. aduocati. & l. fori. C. de aduo. diuer. iu. sed Sali. in d. l. nō prohibentur. dicit, q̄ in militibus nostri temporis nō est prohibitū accusare, etiā de iniuria aliena: quia nō iurant, & nō exercent stipendia, & ut plurimū negotiātur: unde in eis cessat ratio prohibitionis. & alleg. Spec. & Ioan. And. in tit. de accusa. §. j. uer. item excipitur. pro quo facit quod not. Cyn. in l. j. C. de iur. & fac. igno.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde Gandi. in tract. malef. sub rub. qui accu. pos. in uer. item milites phibentur accusare. Qui limitat, nisi suā uel suorū iniuriā prosequatur: quia

quia tūc milites poterūt accusare. & de hoc est text. secundū Ang. & doct. a ibi, in l. nō prohibētur. C. q̄ accu. & alias limitationes uide p̄ Spe. in tit. de accu. §. j. in uer. itē excipitur. & adde Bal. in rub. C. qui accu. nō pos. in j. co. qui dicit, q̄ ideo milites nō possunt accusare: quia debent suos censes defendere, & castris insistere, & nō uersari circa lites, nec esse terribiles inferioribus. Et ideo si rectē ponderētur, uerba Bal. in militibus nostri temporis, qui nō insunt castris, nō procedet hæc cōclusio. Quinimō allego tex. in c. prohibētur. ij. q. j. ubi est lex cōiuncta gl. q̄ ideo milites nō possunt accusare propter sacramentum quod recipiunt, q̄ nō euitabūt mortem dum creātur milites. Vnde cum hodie nō subiciant se huiusmodi sacramēto: dico, quod poterunt accusare. & hoc dicit textus, coniuncta gl. in l. qui accusare. ff. de accu. in gl. magna. Autē ista hodie procedant in militibus nostri temporis, ut habeant priuilegia militaria: adde hic quæ dicam j. in gloss. super uerbo, (sāma publica.) in uer. Sexto, quæro quæ personæ possint torqueri &c.

29 Accusare non potest pupillus.

ANGELVS.

29 * DODECIMO, prohibetur pupillus. l. j. & ij. ff. de accus. & est ratio, propter fragilitatē etatis, & carētiā intellectus. d. l. ij. §. pupillus. & ibi Bar. ff. de accusa. Sed quid in adulto? gl. in d. §. pupillus. secundū opt. Vgo. tenet, q̄ minor xx. annis non possit accusare, sicut nec potest esse testis in criminali. l. testimoniuū. ff. de testi. quia accusare, & testimoniuū ferre, à pari procedūt. l. qui cū maior. §. j. ff. de bo. lib. & hanc partē tenent doct.

in d. l. ij. & Bart. in d. §. pupillus. Sed hoc non placet a mihi: quia regula est permissiua, q̄ cui libet permittitur accusatio, nisi expresse reperitur prohibitū. l. qui accusare. ff. de accus. sed solū pupillus reperitur prohibitus: ut d. §. pupillus. igitur &c. Nec est bonū simile quod faciunt de testimonio: quia quod minor xx. ann. nō possit esse testis, est exorbitans à iure communi: cum pubes regulariter possit esse testis: ut ibi not. ergo non debet trahi ad exemplū. l. q̄ uerō. ff. de legi. & maximē quādo est diuersa ratio. Nā multi prohibētur esse testes, qui nō prohibētur accusare, propter præiudiciū, quod magis infertur cū testimonio, q̄ per solū accusatorē. facit l. ij. de testi. cōiuncta l. ij. in prin. ff. de accus. & p̄ hoc facit gl. no. in §. cōsequēs. in gl. secūda. in d. de suspē. tur. & in hac quæstione uide latē per Sali. dict. l. ij. C. qui accu. nō pos. in uer. sic. expeditis igitur & pro ista parte uidetur casus in l. clarū. C. de auto. præstan. ubi loquitur siue accusetur, siue accusentur, & tamē quos simpliciter uocat minores xv. ann. postea uocat pupillū, & adultū: ut clarē comprehendat minorē xx. annis.

ADNOT. a ¶ Sed hoc non placet. Adde Alex. in dict. §. pupillus. & Bal. in consi. lx. in v. uol. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde dicta Bart. in l. qui accusare. ff. de accus. & per Imo. & Ro. in l. de pupillo. ff. de ope. no. nuncia. per Spec. & Ioan. And. in tit. de accus. §. j. uerū. quid de pubere. & p̄ Bal. in rub. C. qui accu. in iij. col. & per Sali. in d. l. clarū. C. de auto. præsta. qui tenet cōtra cōmunē sententiā. & idē fecit Ang. in l. ij. C. qui accusare. & in l. ij. ff. de

ff. de accusa. & per Ang. in l. propter insidias. C. qui ac. nō pos. & no. quod 30 Spec. in loco supra allegato limitat prædicta. De qua limitatione dicendum est ut per doct. in locis supra alle. & latissimè posui materiā ultra doc. in collectis meis, in dic. l. de pupillo. Tene tamē meti, q̄ dixit Spec. in tit. de act. in ver. si autē sit maior. in ij. col. qui dicit q̄ maior xiiij. annorū, & minor xxv. poterit facere accusatiōē in spiritualibus, sine tutoris auctoritate. Et adde Gād. in tract. malef. in rub. qui accu. pos. in ver. Sed quæro, nunquid adultus, qui dicit, q̄ in crimine adulterii, & læsæ maiestatis adultus poterit accusare, aliās nō. & de eo qui habet xiiij. an. uide Abb. in c. j. extrā de ac. q̄ notabiliter loquit.

HIERO. De hac etiā materia uide Vitali in trac. malef. in rub. de his qui accu. non pos. col. ij. in medio. & adde q̄ maior xx. an. etiā si suā uel suorū iniuriā non prosequatur, poterit accusare, secundū glo. & Bar. in l. qui accusare. de accus. & hæc est cōmuni sententia doct. quā latè prosequitur Alex. in l. in provinciali. §. si. de ope. no. nunciat. col. ij. uel. sed dicas. de qua per Are. post Abb. in ca. j. de iudi. ubi Zaneti. etiā dixit cōmunē. Pupillus uerō nō admittitur, nisi suā uel suorū iniuriā prosequatur, secundū cōmunē sententiā doct.

HIERO. Circa hanc materiā adde, q̄ do. Barb. in rubrica, extrā de accusa. uolebat, quod stare statuto, q̄ quilibet posset accusare, q̄ furiosus esset admittēdus, motus; quia ubi stultus, uel furiosus facit actū, quē facit sapiens, tūc ualet id q̄ facit furiosus: per not. per Io. an. in c. fin. de suc. ab intest. & c. sed do. Hiero. Zanetinus eius discipulus eum reprehēdit:

30 *Accusare non potest furiosus, surdus, mutus, & mente captus.*

ANGELVS.

* **EX** his potest inferri xiiij. q̄ etiā furiosus repellitur ab accusatione. arg. l. Fulcinius. §. adeo. ff. ex quibus caus. in pos. ca. & etiā xiiij. potest inferri, quod surdus, mutus, & mēte captus. Et idem in prodigo, & cæco, q̄ isti repelluntur ab accusatione. arg. l. j. §. per casum. & §. cæcū. ff. de postulao. & inlit. de curator. §. sed mēte captus. & d. §. adeo. & l. is cui bonis. & ibi Bart. ff. de uerb. ob. & in l. eo. titu. & ibi Bar. Et illud quod dixit de surdo, intelligendū est de eo qui nihil penitus audit. Secus si esset surdaster, qui posset exaudire: ut notatur in l. discretis. C. qui test. face. pos. tunc iste potest accusa. d. §. per casum. & ar. l. j. in fi. ff. de actio. & oblig. Quod tamen est intelligendū, si lingua quā habet expediat. Si autē lingua caret, licet exaudiret, credit quod non admitteretur ad accusandū: quia non posset exponere corā prætorē. ar. l. j. ff. de postul.

AVGVST. Tu de his omnibus uide quæ ultra doct. notauit in l. j. ff. de uerb. obli. an isti æquiparētur pupillis, uel adultis, uel maioribus. Dicit tamen Bald. in rub. C. qui accusa. non pos. in prin. ij. colū. quod illi qui carent mente, uel intellectu, illi accusare non possunt.

HIERO. Circa hanc materiā adde, q̄ do. Barb. in rubrica, extrā de accusa. uolebat, quod stare statuto, q̄ quilibet posset accusare, q̄ furiosus esset admittēdus, motus; quia ubi stultus, uel furiosus facit actū, quē facit sapiens, tūc ualet id q̄ facit furiosus: per not. per Io. an. in c. fin. de suc. ab intest. & c. sed do. Hiero. Zanetinus eius discipulus eum reprehēdit:

quia

quia cōtra d. c. fi. de succel. ab intest. quē uide in repe. c. j. de accusa. super rubri. col. viij. uer. ulterius quærit hic dominus meus & c. item adde, q̄ eādem sententiā, scilicet, q̄ prodigus, surdus, mutus, & furiosus nō possint accusare, tenet idem do. Ange. inlit. de excep. in §. præterea. col. xiiij. uer. iij. prodigus non potest & c.

31 *Accusare non potest qui habet merum imperium.*

ANGELVS.

* **DECIMO QVINTO,** repellitur qui habet merū imperiū. ff. de accusat. l. qui accusare. Et est ratio propter potentiā litigantis. Sed ego assigno aliā rationē hic, scilicet, quia si ipse esset falsus calūniator, nō posset puniri pœna talionis: quia durate officio, cōueniri nō potest. l. nec magistratib⁹. ff. de iniur. Nec carceratus reueneri posset: ut necessariō fieri debet. l. fi. C. de accu. Quoniā inconueniens esset, q̄ magnus magistratus retineretur in carceribus: ergo uideat se succumbere durate officio, cū nō posset interim cōueniri, a auferget: & sic pœna talionis nō posset habere locū. igitur & c. ut l. adigere. §. quāuis. ff. de iurepat. Nā etiā durante officio cōueniri potest. d. l. nec magistratibus. facit qd̄ no. Bar. in simili. in l. pe. §. ad crimē. ff. de pub. iu. Ex quo sequitur, q̄ minor magistratus potest accusare: quia in eo cessant prædictæ rationes, igitur. & c.

AD NOT. a ¶ Conueniri. Adde tu quod de delictis factis in officio possumus cōueniri. ita Ro. in cons. ccccxxv. Itē potest officialis perpetuus per superiorem syndacari durate officio. ita Bar. in l. nisi. §. si. ff. de iute. & rati. dist. tra. Ber.

AVGVST. Tu adde q̄ ista ratio do. Ang. nō mihi placet: quia secundū rationē suā, sequeretur q̄ hodie posset magistratus habens merū, uel mistum imperiū accusare. Ex quo de cōsuetudine nemo tenetur se sub scribere ad pœnam talionis, ut supra dixi. Adde tamen q̄ Spec. in titu. de accusa. §. j. uer. itē q̄ est magistratus. dicit, quod nec præfes provinciar, seu iustitarius, seu seneschalus, possunt accusare nec accusari: qui habet cognitionem misti, uel meri imperii, & alii officiales. de quibus per eū in tit. de iuris. omni. iud. Limitat tamen prædicta Spec. quia dicit q̄ hoc nō procedit ubi pater inuenitur magistratū talē cum filia sua, quia poterit accusare: quia ipsum magistratū, isto casu, poterit occidere: ut est tex. in l. marito. ff. de adult. Minores autē magistratus, ut sunt defensores, seu potestates ciuitatū, ipsi accusant, & accusantur, l. quē ad modū. §. si magistratus. ff. ad l. aquil. & l. nec magistratibus. ff. de iniur. Adde tamē, quod ratio uera, quare magistratus non possit accusare, est illa, quæ est assignata à glo. in d. l. qui accusare. in glo. magna.

32 *Accusare nō potest qui precii accipit, ut aliquē accusaret, uel non accusaret.*

ANGELVS.

* **DECIMO SEXTO,** repellitur qui precii accipit, ut aliquem accusaret, uel nō accusaret. l. qui accusare. ff. de accusa.

AVGVST. Tu adde dicta doc. ibi.

33 *Accusare non potest qui aliās falsum testimonium præstitit in aliqua alia accusatione.*

ANGELVS.

* **DECIMO SEPTIMO,** repellitur q̄ aliās falsum testimonium præstitit

fitit in aliqua alia accusazione: ut l. alii propter. ff. de accusat. Ratio est, propter suspicionem: quia præsumentur quod sicut aliis in alia accusazione falsum testimonium præbuit: ita etiã proferat falsam accusationem, quia procedit à pari: ut l. qui cum maior. §. j. de bo. liber. facit quod not. glof. in l. ij. §. j. ff. de accusa.

AVGVST. Tu intelligas istam conclusionem secundum doct. in d. l. alii propter.

34 *Accusatio est interdicta pauperi.*

ANGELVS.

34 * **DECIMOCTAVO**, repellitur pauper: ut l. nonnulli. de accus. & pauper est in isto casu accusandi, qui non habet quinqueaginta aureos in bonis. Et est ratio: quia lex clarè se declarat isto casu. Nō autē statuit isto casu arbitrio iudicis, ut aliis regulariter fit: ut not. glo. in auth. præterea. C. unde uir & uxor. Et ita dicit Bart. in simili. in l. si constante. ff. solu. mat. Et isto modo pauper repellitur. l. iij. in prin. ff. de testi. quia in accusatiōne procedimus prohibendo, sicut in testimonio: ut not. in l. ij. ff. de accus. Et istud de paupere intelligas, nisi sit fidelis & diligens: quia tunc posset accusare: ut est gl. ordinaria in d. l. nonnulli. & gl. ij. q. j. c. prohibentur.

AVGVST. Tu adde Spe. in tit. de accusa. §. j. uer. item quod est pauper. a qui dicit quod ratio quare pauper repellitur ad accusando: est illa, quia diues cum pecunia posset eum corrumpere. Si ita est ratio, sequeretur quod ubi pauper accusaret aliū pauperem, admitteretur accusatio: quia cessat illa præsumptio, quod accusatus cum pecunia posset accusatorē corrumpere. Sed illa ratio non mihi pla-

cet: & credo quod melior sit ratio si præ assignata: in autem illa limitatio sit uera, quod si pauper est fidelis & honesta persona, possit accusare. Vide Abb. in c. j. de accusa. Et in quantum in alia materia quis dicitur pauper, tangit hic do. Ang. allegando dicta Bar. in d. l. si constante. Adde gl. & Domi. in c. prohibetur. ij. q. j. per Io. and. in add. Spec. in titu. de suc. ab intesta. in prin. p. Ang. post gl. in §. si uero ab. sunt. in auth. de hered. & falc. per gl. & Bald. in l. ij. C. quando fisc. uel pri. per Archid. & Do. in c. quo iure. viij. dist. per Bal. in l. si quis ad declinādā. in ij. col. C. de episc. & cler. per Bal. in l. paupertas. ff. de excu. tut. per do. Abb. in c. super his. extrā de uoto. per Pet. de Anch. & dom. Cardina. in c. ij. de maledi. per Imol. & Abb. in c. Odoardus. de solu. per Imo. post Io. And. in c. quæ in ecclesiarum. de cō. situ. per gl. xy. q. j. in summa. per gl. Bart. & alios in authen. præterea. C. unde uir & uxor. per gl. in c. j. de statu regu. in vj. per gl. in l. sed si susceperit. §. j. ff. de iudi. per Bal. in authē. nisi breuiores. C. de sententiis. per gl. in l. illicitas. §. ne tenuis. de offi. præsi. per Arch. xj. q. iij. c. pauper. Et per Bal. in §. item propter litem. in situ. de excusa. tuto. per Ang. in l. mater & filii. C. qui bo. ce. pos. per Arch. vj. q. ult. in §. actor. circa si. per gl. in l. si quis argentum. in uerbo, donauit. C. de dona. & per gl. in l. paupertas. ff. de excu. tuto. Latè per Ang. in l. i. uer. §. j. ff. qui satisfare cogantur.

ADNOT. a ¶ Pauper. Adde ultra ea que dicit hic do. Ange. an pauper possit accusare. & uide per Pet. de Anch. in consi. cccxviij. incipien. plura ex prædictis. uersic. quarta exceptio. & quis dicitur

catur pauper in causa criminali & ciuili. per Alex. in consi. xxv. in ij. uolu. & qualiter paupertas probetur. uide Ro. consi. cxxlv. Et multa de paupertate, uide per do. Franc. pe. in repe. auth. præterea. C. unde uir & uxor. & adde §. quando quis est pauper & subditus, licet fidelis, quod tunc non testificatur. ita Roma. in consi. cccxxxij. Ber.

HERO. De hac materia uidea ris latif. Zaneti. in repe. c. j. de accus. ubi multa congerit. col. xl. uer. ul. & c.

36 *Accusare nō pot socius eiusdē criminis.*

ANGELVS.

35 * **DECIMONONO**, repellitur socius eiusdem criminis: ut l. si filii. C. de libe. cau. Ratio est propter delectationem participationem: quia nō meam festucam oculi, sed tuam respice trahem. Et quia nil dolus doloso. l. uiro atq; uxore. ff. sol. ma. Quomodo autem repellens possit facere ut sociū ad accusationem remoueat, no. gl. in d. l. blunm. & Bar. in d. l. qui accusare.

AVGVST. Tu autē a in hac materia adde Gandi. istam eandem conclusionē tenuisse in tractatu maleficiorū, in rubri. qui possunt accusare uel non. in uer. item qui est socius. & Bal. in rub. C. qui accu. & Spe. in titu. de accus. in j. parte. §. j. uer. si. item repellit qui fuit socius. qui limitat prædicta. Nam dicit, quod fallit in simonia pro papatu habendo commissā: allegat lxxix. di. c. si quis. Et fallit in crimine læsæ maiestatis. xv. q. iij. c. nemini. & in qualibet alia simonia, ubi esset eadē ratio. c. licet Hel. extrā de simo. & in crimine sacrilegii. ij. q. j. in primis. & in crimine falsæ monetæ. l. j. C. de falsa moneta. & in mathematicis. l. si. C. de mal. & mathema. & in aliis de quibus per eum. Et uide Angel. affir-

mantem prædicta in d. l. qui accusa.

ADNOT. a ¶ Tu autē in hac materia. Ultra hic addita adde tu Ale. xan. in consi. cxxviij. in iij. uolu.

HERO. Circa hanc materiā ad datis Vitalinum idem tenentem, cum fallen. de quibus per Augu. in tracta. malef. in rub. de his qui accusare nō possunt. post principium.

36 *Accusare non permittitur inimicus capitalis.*

37 *Accusatio quando permittitur alicui, ubi alius non permitteretur, puta in crimine hæresis: tamen capitalis inimicus non admittitur.*

ANGELVS.

36 * **Vigesimo**, repellitur inimicus capitalis. ar. no. in l. Labeo. ff. de ar. & in l. inimicitie. ff. de his quibus ut indign. & in l. iij. §. si. & ibi per Bar. ff. de adim. leg. & quod inimicus repellatur, tenet Bal. & Ang. in l. is qui reus. ff. de pub. iud. pro quo facit auth. si dicitur. C. de testibus. & c. cum P. manconella. de accusatio. Sed Imo. in d. l. is qui reus. tenet contrarium de iure ciuili. De iure autē cano. fatetur, quod inimicus repellatur: & assignat rationem inter testem & accusatorem: dicit ut ibi per eū. Sed præcedens opinio seruatur, & communiter tenetur.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, quod miror, quod doct. non uiderint gl. in terminis, quæ dedit istam quæstionē in c. j. extrā, de accusa. quæ uult, quod inimicus non admittatur ad accusandum. Sed aduertat: quia Abbas ibi dicit, quod hoc est uerum de iure cano. sed de iure ciuili. est secus. Et probat hoc modo: quia iure non reperitur, quod inimicus repellatur de iure ciuili. ergo sibi est permittum accusare. d. l. qui accu-

f. lare.

fare. Ego credo inimicum posse repellere: intelligedo tamen ut dicit Spe. in titu. de accusa. in prima parte. in §. j. in uerfic. Item quod est inimicus. quod nedum si est inimicus de presententi, uel etiam si olim fuit inimicus, licet nunc non sit. iij. q. j. c. j. Quae autem inimicitia habeat repellere accusatorem: dicit Specu. ibi hoc arbitrarium esse: quia etiam in fraude posset hoc asserere. c. inquisitionis. de accusa. & ca. per tuas. extra de simonia.

37 * Tene tamen menti unum singulare uerbum, quod etiam in casibus exceptuatis, ubi quis admittitur ad accusandum, ubi alius non admittitur: puta laesa maiestatis, haeresis, uel simoniae & similia: ubi non habiles admittuntur ad accusandum, tamen capitalis inimicus non admittitur. Ista est sententia aurea Spec. in tit. de acc. in prima parte. in uerfic. si. in si. qui ita dicit, per text. in c. per tuas. de simo. De qua doctrina facit festum Ange. in dicta l. qui accusare. ff. de accusa. & idem firmavit Spec. in tit. de accusa. in iij. parte. §. ij. in uerfic. j.

HERO. Sed quaro, quid de te se producto contra me in causa criminali, an presumpat inimicus meus, ad hoc ut repellatur ab accusatione. & breuiter dico, quod sic, per text. & ibi doc. ubi Anch. tertio no. in c. cum P. manconella. de accu. extra. sed quid de aduocato, procura. uel fideiussore accusatoris? & idem est dicendum secundum Ancha. ubi supra, per text. in l. post legatum. §. his uero. ff. de his quibus ut indignis. sed quid de iudice qui aliquem condemnavit ad mortem, an ex hoc inimicitia sit contracta cum fratribus & cognatis occisi, sicut si de facto occidisset: & uidetur

quod non: quia officij necessitate hoc fecit, & ideo debet esse excusatus: ut in d. l. post legat. §. in omnibus. Item quia auto. legis, & ideo non tenetur poena leg. Gracchus. C. de adulte. sed contrarium uidetur uerius: quia in inimicitia contrahenda, non consideratur, quod uerum & iustum est (ut patet in teste, qui licet uerum dicat, praesumitur tamen inimicus) sed consideratur, quod potest animam ad iracundiam prouocare, licet possit illud fieri impune, & etiam cum praemio, ut accusari, testificari, & ad uocare: & ita est casus not. in dicta l. post legatum. §. his uerbis. ff. de his quibus ut indignis. & ibi Bar. & probatur in dicto c. cum P. manconella. secundum Ancha. ibi. Item inquam concludit, quod inimicus capitalis repellatur, adde quod istam opin. communiter tenent doct. in dicto c. cum P. manconella. de accusa. quae tamen conclud. procedit in inimico capitali, & non in quolibet odio: ut in auth. de testibus. §. fin. ita tenet Vincen. in c. repellantur. de accusa. quem ibi sequuntur communiter doct. ubi Ancha. Abb. & Aret. Sed qui dicuntur inimici capitales: respondetur secundum omnes ubi supra, quod possunt dici, qui contendant de omnibus bonis uel maiori parte: ut in lege propter litis. de excus. tut. ff. in l. ubi agitur de statu personae, puta quia aliquis minatus fuit mihi mortem, uel me criminaliter accusauit: ut in lege licet, ff. de arbi. de quo late Abb. & doct. ubi s. & in c. oporteat. eo. titu. post gl. ibi. & not. quod non refert a quo ierit inimicitia causata, ut probatur in d. c. repelluntur. & ibi doct. ubi Ancha. allegat no. in l. athlete. §. dat remissio.

missio. ff. de exec. tut. Item etiam aduertendum est, quod illud quod dictum est de inimicitia capitali, procedit in distincte, ut in d. c. cum oporteat. 38 & c. accedens. de accus. & ita uolunt ibi communiter doct. in aliis autem relinquuntur arbitrio iudicis: & ita procedit do. Spec. hic alleg. & gloss. quae hoc idem tenet in d. ca. cum oporteat. pro quo facit l. j. ff. de quaestio. §. cum quis. ubi Bal. & Abb. in d. c. repellantur. Item est not. quod dicta inimicitia extenditur usque ad quartum gradum, secundum Ancharam in dicto c. repellantur. per text. in l. si femina. C. ad Turpil. & in l. lex Corne. ff. de iniuriis. & perpetuo est ualde memoriae commendandum in hac materia dictum Inno. in c. cum l. & A. de re iud. quod non solum dicitur mihi inimicus, qui est inimicus capitalis, sed etiam ille qui habet causam inimicitiae, licet ostendat contrarium. & de hoc dicto facit magni festum Romae: in rub. ff. de arbitr. col. vij. uer. scias tamen. & Ancha. in c. statutum. §. cum uero. in quarto nota. de rescript. lib. vj. Bald. in c. si grauis. de confirma. utili uel inutili. Item finaliter pro complemento huius materiae est sciendum, quod illud quod supra dictum est, uidelicet, quod inimicus non admittatur ad accusandum, procedit etiam in notoriis, secundum Roma. cons. cccxiii. incip. in proposita consultatione breuiter & c. & Alex. consil. lxxv. incip. uisa inquisitione. in si. in quarto uolu. per text. singularem; in c. nulli episcoporum. in si. iij. q. v. ubi idem tenent Hug. & Cardin.

38 Accusatio interdictur etiam filio emancipato.

39 Accusatio interdicta aliquibus personis.

nis, permittitur illis in octo casibus a Spec. enumeratis.

ANGELVS.

* VIGESIMO PRIMO. Repellitur filius etiam emancipatus, pro leui iniuria accusare patrem: sed pro graui sic, si ciuilitate non potest agere. Ibi tamen in prin. ff. de accus. ad instar liberti. l. si adulterium. §. libertum. ff. de adult. alius si ciuilitate agere potest commode, non agit criminaliter. l. v. C. de falsi. Filius uero in potestate, etiam pro graui, non accusat: sed contra patrem imploratur officium iudicis: ut l. si leones. C. de episc. audien. uide Bar. & gloss. in l. qui accusare. §. liberti. ff. de accusa. Sed plenus Salic. in l. iniquum. C. eod. titu. qui accusare non possunt.

AVGVST. Adde tamen quod dixit Specu. in titu. de accu. §. j. uerfic. Item quod est liberius, quod si filius, ad suam uel suorum iniuriam uelit accusare patrem criminaliter, auditur, per l. propter insidias: C. qui accu. non possunt. Idem in crimine laesae maiestatis. Adde hic, quod si pater accusat filium de crimine laesae maiestatis, quod princeps debet remittere ei poenam. Ita dicit Salic. in d. l. propter insidias. C. qui accu. per text. fin. in l. milites agrum. §. desertorem. ff. de re mili. & dicit Salic. quod ita consuluit Forliui. & fuit obtentum. & dicit Pau. de castr. quod ita etiam consuluit in causa cuiusdam mercatoris Alemanni, per illum §. singulari. & ille mercator allegauit, & ostendit Imperatori illum tex. & ita Imperator pepercit filio illius mercatoris, quem pater accusauerat in crimine laesae maiestatis: tamen Imperator posuit ipsum in exilium per x. annos. Aduertas tamen

& tene menti, q̄ licet iste bonus doctor in isto tractatu de maleficiis enumeravit has xxj. personas, quæ repelluntur ab accusando. Tamen Gand. in tractatu maleficiorũ, sub rubri. qui accusare possunt. alias personas* enumeravit, quæ repelluntur ab accusando. Sed miror, q̄ non alleget Spe. in ut. de accu. s. j. ubi à principio usq; ad finem enumeravit plusquam sexaginta casus, ubi diversæ personæ in diversis casibus repelluntur ab accusando. Et ideo Ang. in dicta l. qui accusare. ff. de accusa. dicit, quod licet gl. in dicta l. qui accusare. enumeravit multos casus ubi quis repellitur ab accusando: tamen latius & melius posuit istam materiam Spec. in loco supra allega. Ego non tracto dicta. Spec. quia hoc mihi parum esset: ne sum nimis longus, sufficiat remissiones pro nunc. Tene tamen menti unum. sin. verbum Specu. quod posuit in dicto. s. j. in. uer. sic. in summa: 39 qui uerficulus est: circa fin. * qui dixit, q̄ omnes illæ personæ, quæ sunt prohibita accusare: tamē in octo casibus enumeratis ibi. per eum. poterunt accusare, & habebunt legitimam personam. Primum, si prosequatur suam uel suorum iniuriam in crimine hæretis, in crimine læsæ maiestatis, & in aliis de quibus per eum ibi: excepto inimico capiti: quia in nullo casu admittitur ad accusandum, etiam in illis octo casibus exceptatis: ubi aliis non habentes personam legitimam, possunt accusationem instituire. Et illam doctrinam Spec. approbavit Sali. in l. de crimine. C. qui accusare non poss. & ibi ultra Spe. addit alium casum not. ubi etiam ultra inimicum capitale quis non ad-

mittitur ad accusandum in illis casibus exceptatis.

A D N O T. A Alias personas. Adde tu q̄ etiã blasphemator nō pot accusare: quia quia deo est infidelis, nō pot esse hominibus fidelis. q. v. c. non potest. tenet. Pet. de anch. in cōs. ccc. xv. nec dos mesticus familiaris. ita Ro. cōs. cly. Et in accusans attinentem, priuatur eius hereditate, uide per Paul. de cast. in cōs. lxxv. in secundo impressis. Ber.

H I E R O. Inquantũ Aug. hic dat remissio. plures, in quibus reperitur quàm plures alia personæ prohibite accusare, addatis Bonifacii in d. tra. da. in rub. de his qui accus. non possunt: ubi enumerat plusquam quinquaginta personas, inter quas etiam enumerauit omnes quas hic posuit Ang. & p. Host. in sua practica, in rub. de q. circa libel. crimina. q. vj. uer. restat uidere. Præp. in summa. ij. q. viij. col. vij. uer. qui autē. & latius. ij. q. j. in c. prohibentur. in prin. j. col. cum seq. doct. in c. j. extrã de accus. Item in quantũ Aug. hic dicit, q̄ personæ prohibita accusare, possunt in quibusdam casibus accusare: adde Bonifacii ubi supra. col. fi. in fi. Anch. in d. c. j. de accusa. Item inquantum dicit, quod inimicus si prosequatur suam uel suorum iniuriam, quod non admittitur, addatis q̄ hæc q. tetigit Areti. ubi melius quam alibi, in c. cū oporteat. extra de accus. iij. col. uer. sed adhuc restat & c. gl. & Anch. in c. per totas. el. j. de simo. extrã, & limitat eam secundu. Arch. in c. accusatores. ubi idē tenet lo. de fant. iij. q. v. arg. c. omnibus. iij. q. vj. ubi dicit hoc procedere, nisi qn quis est effectus inimicus ex cãpter quã accusat, licet Aret. ubi s. non luerit tenere contrã, quẽ uideatis. Itẽ

quæro,

quæro an phibitus accusare, possit esse promotor inquisitionis: uideatis Aret. in d. c. de accus. col. iij. uer. quæritur. ubi ponit longam distinctionē.

40 **Accusatio quando est interdicta aliquibus: an si accusauerint & non fuerit eis oppositum, processus ualeat.**

A N G E L V S.

40 * **Q V A E R O,** si prædictæ personæ prohibita accusauerint, & non fuit oppositum, an ualeat processus. Bar. in l. j. s. accusationem. ff. ad Turpil. tenet quod sic: quia istæ sunt exceptiones, quæ debent opponi ante lit. contestata. iuxta l. si maritus. s. præscriptiones. ff. de adulte. Sed credo, quod etiã post litem cõtest. aliquos exiis iudex ex officio suo a possit repellere: ut sunt mulieres, milites, c infames, excommunicati, & similes. Facit quod notatur in l. ea demũ. C. de procura. comuncta l. quos prohibet. ff. de postulan. Et credo, quod in aliquibus iudicium nō tenebit: ut est in furiosis, pupillis, mente captis, & similibus, qui carent sensu: quia clarum est, quod iudicium aliquo modo non tenet: quia habetur loco absentis. l. si quis cum nullũ. s. ij. ff. de iure codi. Facit l. Fulcin. s. adeo. ff. ex quibus causis in poss. ea. & prædicta uendicat sibi locũ, nisi suã uel suo rũ iniuriam sequantur, & sint iudicii & discretionis capaces: q̄a omnis admittitur ad accusandũ. l. hi tamen. s. omnis. ff. de accu. in princ. Itẽ prædicta uera in iudiciis publicis, in priuatis nō, quæ pariunt actionē, uel accusationē dãnũ passio, uel iniuriã. Itẽ sibi & suis tantum: & non cuiuslibet de populo. Regula est, q̄ quilibet, cuius cõpetit, poterit accusare: & exceptiones statim supra positæ aliq̄e,

nō omnes tamē, sibi locum uēdicent priuato delicto. Quidã enim ut infames, & furiosi, & intellectu carentes, & similes sui natura repelluntur à limine cuiuslibet iudicii publici uel priuati: quia nō possunt se subscribe re ad pœnã talionis, nec alia facere, quæ sunt de substantia, prout dictum est. Facit l. j. C. qui accu. non possunt. Quidã ex his repelluntur moribus: ut femina: & hæc propria iniuriã ulcisci possunt & suorum. d. l. hi tamē. & l. j. ff. de accu. dũmodo quãdo iniuriã uolunt uendicare, non sit alijs idoneior, b qui dictã iniuriã possit, & uelit uendicare. l. senatus. C. qui accu. Quidã repelluntur iure civili, & hi per infamiã. Et isti si accusationē inchoauerint ante infamiã, & non repelluntur. l. is qui reus. ff. de publ. iud. Secus si post infamiã, nisi suam uel suorum iniuriã prosequantur. d. l. hi tamē. Quidã uerò repelluntur propter periculum participationis, ut excommunicati, & isti similiter repelluntur. Quidã ratione pœnalitatis, ut bñrit: & tunc indistincte repelluntur. d. c. pia. De quo no. Bar. in l. uiro. ff. sol. ma. & in l. cū mulier. eo. ti. & in l. de pupillo. s. pe. & ibi Bar. ff. de ope. no. nun. Quidã repelluntur ratione præiudicialitatis: ut l. fi. C. de accu. Quidã ratione ordinis. l. denunciaffe. s. item. ff. de adul. Quidã propter magnam reuerentiã. l. pe. in fi. C. qui accu. nō poss. Quidã propter ingratitudinē. l. iniquum. C. qui accu. non poss. & itã summat Bal. istos casus in l. j. C. qui accu. nō poss. Omnes ergo hæc personæ quæ prohibent accusare liberos, prohibentur etiã accusare

f 3 fare

fare seruos. ut est casus sing. in l. seruos. & ibi Bar. ff. de acc. Cui ergo istæ personæ sint prohibitz accusare, remanet regula, quod quilibet admittitur ad accusandum regulariter.

ADNOT. a ¶ Ex officio suo.

Adde Ro. in consil. lx. & consil. cccclxvii. ubi dicit, quod index ex officio suo debet nulliter agentē repellere, ne elusorii actus coram eo fiant. & uide Ant. de prato uete. in consil. pen. s. sapius allegato, ubi quod index etiam parte non opponente, potest accusatorem inhabilem repellere. Bern.

b ¶ Idoneior. Adde tamen, quod si statuto caueretur, quod proximioris occisitariantur ad accusationē occisoris: quod femina tunc erunt citanda: quia hoc casu masculinum concipit femininum fauere republica, & femina potest habere mandictam iudicalem. ita Ang. in consil. cclxxxvii. Bern.

c ¶ Ante infamiam. Adde, & uide Pet. de Anch. in consil. ccccxv. ubi quod bannitus post accusationem repellitur ab accu. Bernard.

AVGVST. Tu adde inquam d. Ang. allegauit ultimo loco, quod Bal. in l. j. C. qui accusare nō poss. summavit istos casus: puto quod uitio scriptoris ita scriptū sit: quia Bal. ibi hoc non dicit. Sed uoluit allegare Bald. in rubr. C. qui accusare. in ij. col. ubi alios enumerauit, dic ut ibi. Et inquam supra quæsitū est: an si non fuit opposita exceptio contra personam, quæ non potest accusare, nihilominus iudiciū sit nullū. Adde, quod Bal. in l. ij. C. qui accusare, in ultima col. uidetur approbare d. Bart. in d. l. j. §. accusationē. ff. ad Turp. Et idem fecit Bar. in l. hi tamen. §. liberi. ff. de accusa. & omnino uide Bald. in rubr. C. qui accusare. in ij. col. dum quærit, an

exceptio de inhabilitate accusatoris possit opponi post litem contest.

HIERO. In quantum Ang. cōcludit, quod si personæ prohibitz accusauerint, & oppositum nō fuit, quod ualeat processus. addatis quod ista est communis sent. doct. in c. j. extrā de accusa. ubi Aret. dicit eā cōmunem, quam tamē limitat, quando statutum repelleret aliquē ab accusando: puta si diceret, quod bannitus non audietur ab agendo, uel accusando: quia tunc iudiciū erit nullum, secundū Bart. in l. cum lex. in uiltima q. ff. de fideiussor. de quo uide cōcor. per eum in uer. sed supposita &c.

41 Statuto existente, quod quilibet possit accusare de homicidio: an admittatur minus legitimus accusator.

42 Statuto dicente, quod de homicidio nō possit quis accusare, nisi sit agnatus uel affinis: tunc delictū nō est publicū.

43 Statuto stante, quod de tali maleficio liceat cuilibet accusare, & accusator habeat tertiam partem: si officialis curie, uel familiaris potestatis accusauerit de tali maleficio, non habebit tertiam partem a statuto concessam.

ANGELVS.

41 * SVBSEQUENTER quæro de una questione quam posuit Bal. in rub. C. qui accusa. Statuto cauetur, quod quilibet possit accusare de homicidio: an admittatur minus legitimus accusator. Bal. ibi in d. rub. Primō arguit ibi quod nō: quia intelligitur quilibet, scilicet habilis. l. ut gradatim. in §. sed si lege. ff. de mu. & hono. In contrariū determinat: quia uerba statuti debēt aliquid operari. l. j. ad muni. & sic quilibet aliās prohibitus admittetur ad accusandū isto casu: quod est uerum: nisi talis esset

proh

prohibitus iure diuino, ut excōmunicatus: aut iure nature, ut infans, furiosus, & mente captus. Nam accusare est beneficium, quod odiosis nō datur, nec est in bannitis, nec natura impeditur: ut l. Lucius Titius. ff. de le. ij. Mulier ergo, & minor xx. annis, si est doli capax, & inimicus, & ceteri quæ iure communi, uel consuetudine hominū regulariter repelluntur, isto casu admittuntur: quia uidetur distatū cū eis, arg. l. si quādo. C. de inoff. testa. Item admittuntur isto casu forēses ad accusandū, si secundū ius cōmune permittitur accusatio de dicto crimine, aliās secus: quia non est de illo populo: ut l. si non speciali. C. de testi. Rustici tamen admittuntur: quia dicuntur esse de populo, uel ciuitate cui subsunt: ut in authen. de quaest. circa prin. Si autem statutū adduceret nouā permissionē: puta quod quilibet possit de dāno dato accusare, an mulier isto casu poterit? Bald. ibi dicit, quod non, quia intelligitur de persona habili, & legitima: ut l. j. C. de sacros. eccle. Si uerō statutū inducit delictum, ubi aliās de iure non erat, ut ne quis uadat de nocte, & dat potestatem cuilibet accusandi: dicit ibi Bal. in fi. quod hoc statutum limitatur: quia solūmodo personæ habitus admittuntur, & non aliæ. dicta l. j. C. de sacros. eccle. Nec per hoc quod dat potestatem accusandi cuilibet efficitur crimē publicū, quantum ad effectum publici iudicii. Et sic quod dānatus efficiatur infamis, & quod non possit interuenire procurator, & quo ad alia. Ratio, quia hoc nō inducitur aliqua lege publicorū iudiciorū: sed est publicū quo ad illos effectus, assumēdo publicū largē. Ita di-

cit Bar. in l. j. ff. de publi. iudi. Et dicit Bal. ibi, quod si statutū restringit accusationē nō ad certas personas, & adhuc erit crimen publicum: quia in illis personis, ius publicū inducitur, ar. l. sicut. ff. quod cuiusq; uener. nomi. & est text. in leg. quamuis. C. de adulte. & ita uoluit Bart. in l. j. ff. de publi. iudiciis.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, quod imō uidetur distatū si statutum dicit, quod in homicidio quilibet possit accusare: quod imō nec etiam fœmina, nec alii prohibiti poterūt accusare, qui prohibētur de iure cōmuni. Et hoc, quia tale statutū dicit id quod ius cōmune: quia de iure cōmuni, quilibet de homicidio poterit accusare: exceptis aliquibus personis exceptuatis. l. qui accusare. ff. de acc. & satis supra dictum est. Vnde cum tale statutum disponat id quod ius cōmune: debet intelligi, & interpretari secundum ius cōmune. c. dilectus. extrā de cōsuetudine. & ibi casus. c. ex parte. extrā de uerb. signi. & ibi domi. Ant. de But. l. ij. C. de noxa. Sed de iure communi, mulier, & alii prohibētur, de quibus supra. Nō dicō de iure diuino tātum uel naturaliter: ergo Bal. in d. rub. pessimē est loquutus in hoc. Bene approbo dictū do. Bald. quod illi qui sunt prohibiti de iure diuino, non uidentur admitti propter generalitatē illius statuti, nec infantes, furiosi, mente capti, & carentes intellectu: quia hoc censetur impossibile. Nā generalia uerba statuti, nō trahuntur ad impossibilia. hoc modo loquēdi fretus est Bal. in leg. fi. §. in cōputatione. C. de iure de libe. allegat Bart. in l. si quis sub conditione. ff. de condi. insti. & Bal. in l.

omnes populi. ff. de iusti. & iur. allegat. Bart. ubi supra. & Bal. in l. fi. C. de sacrosan. eccle. in v. col. & Bald. in c. cum non ab homine. extrà de iudi. Bald. in c. clericis. eod. tit. & Bald. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de consi. & Bald. in l. sacrosanctæ. C. de episc. & cleri. & fuit originale uerbum Ioannis monachi. in c. ut animarum. extrà de cõsti. Abb. in c. à nobis. el. j. de sententia excõmu. & uide text. in c. tua. extrà de decimis. & ibi do. Anto. de But. & ideo dixit Bal. per illum tex. in l. ij. §. quod ait. ff. qui fatif. cog. quod si statuto cauetur, quod lauda qualitercunq; lata executioni mādentur: hoc debet intelligi dūmodo substāt de iure. argumēto illius tex. & argumēto l. diuus. ff. de testamen. mili. Idē si statutū dicit, quod contra magnatē sufficit qualiscunq; probatio. quæ debet intelligi quod de iure ualeat, argumēto illius legis. Adde tamen, si tu uelles tenere opi. Bal. in d. rub. dum reprobaui ipsū in j. c. Vide quæ allegauī in l. iij. §. p̄tor ait. ff. de damno infecto. ubi posui, an uera sit illa cõclusio: an quado statutum disponit id quod ius cõmune, debeat intelligi, & interpretari, & limitari secundū ius cõmune uel nō: & multa allegauī in iure ciuili & canonico. Tu aut in hac materia adde etiā Ange. in l. p̄tor. §. j. ff. de iniur.

42 * qui dicit, quod si statuto cauetur, quod de homicidio non possit quis accusare, nisi sitagnatus, uel affinis: quod tunc delictum non erit publicum. Vnde damnatus ex tali maleficio, non erit damnatus de delicto publico: ut ponderauit ibi Ange. tex. & gl. cuius contrarium dixit Bald. in d. rubrica.

AD NOT. a ¶ In hac materia. Ultra adducta per do. Ang. j. adde tu Pe. de Anch. in consi. cccxxvij. ubi quod statutum loquens de personis, debet intelligi de habilibus, & adde quod Bald. in consilio suo cccxcij. quod stante statuto, quod nullus possit opponere de nullitate iudicii, quod tamen poterit opponi per filiumfamilias, & etiā uoluit Ro. in consi. cccxvij. quod statutū disponens, quod omnes causa se compromittantur, non comprehendit causas misli imperii, nec spirituales. Item facit, quod statutum permittit iudici inquirere de omnibus delictis: debet omnia intelligi etiam de adulterio constante matrimonio commisso. & an statutum debeat intelligi secundum ius commune, uide Alex. in cõsi. cxxx. in iij. uolu. Raph. cu. consil. xli. Fulg. consil. cxiiij. Ro. consil. cccxlvij. Ange. consil. xliij. Fran. de Aze. pulchre in consi. xxx. & Capo. in consi. p̄sultim. Bern.

HIERO. In hac materia addatis Hiero. Zaneti. in repe. c. j. de acc. extrà. col. vj. uer. restringo. ubi quasi omnia hic dicta per Ang. refert & lequitur. & potest ista sententia. Bal. cõprobati ex multis auto. docto. Nam cū istud statutū respiciat publicā utilitatē, ne maleficia remaneāt impunita, nō debet recipere restrictionē de habilitate, secūdu Alex. post Guil. de cu. in l. si filiusfamilias. ff. si cert. p̄ta. ubi dicit, quod si proclamati sit, quod quicumque ceperit talē bannitum, habeat castrū in feudum, quod tunc etiam inhabiles ad feudum admittētur. quod dictum Guil. dicit ibi Iason in j. col. uer. istud non. quod cõmuniter approbatur: ubi uide latē per do. & per Phil. Decium. in regula si de reg. iur. ff. & in d. l. si filiusfamilias. iij. not. Item adde circa id quod dicit

Aug

August. quod stante tali statuto & c. quod infans nō admittatur. Hyppo. de marsi. in l. unius. §. cognitionū. ff. de quæst. col. septima. in princ. refert Bald. tenere contra. in l. ita nobis. C. de adul. sed male: quia tantū loquitur de inhabilibus non iure naturali. de quo latē Iason in l. j. C. de summa trinita. col. tertia. in fine. uer. regula & c. ubi multa adducit in materia.

43 * sed an stante statuto, quod de tali maleficio liceat cuilibet accusare, & quod accusator habeat tertiam partem si officialis curiæ uel familiaris potestatis accusauerit de tali maleficio, an recipiet dictā partē à statuto cõcessam. Bal. disputat pro & contra in practica sua, in rub. de quæst. circa statuta. q. xij. finaliter cõcludit quod non: eo quia potestas siue rector recipit salariū pro se & omnibus famulis, quo debet esse cõtētus: ut in aut. de iureiur. quod p̄statur ab his qui. in prin. Itē, quia lege cauetur, quod id quod capitur ab hostibus efficiatur capientis: ut in l. si quid. ff. de ca. & postlimi. reuer. & tamen si milites armatæ militiæ qui recipiunt stipendia à reipub. capiant aliquē ab hostibus, non ideo efficitur eius seruus, & idem seruandū fore in officialibus & familiaribus terrarum, arg. l. ne quid. in fi. ff. de incen. rui. naufr.

44 Statuto alterate p̄nā delicti publici, non propter hoc definit esse publicum.

ANGELVS.

44 * QVAERIT etiam Bal. circa si. quid si statutū alterat p̄nā delicti publici, an desinat esse publicū propter hoc, & ibi concludit quod non: ut not. la. But. in l. seruum quoque. in §. publice. ff. de procur. & Bald. in l. teos. C. de accusa. Crimen tamen di-

citur publicū respectu ordinationis iudicii, & eius qualitas, non respectu p̄næ: & lex, & nō p̄na facit publicum iudiciū. & Bar. latē posuit istā materiā in l. j. ff. de pub. iud. Et ibi cõcludit, quod si statutum alterat p̄nā super homicidio, nō accusatur accusatione descendente à statuto, sed accusabitur lege publicorum iudiciorum, & sic de ficiariis. Secus si statutum inducit nouum nomen delicti, & nouā speciē: ut quia falsitati imponit nomē baratarie, seu aliud uocabulum: tunc accusabitur accusatione descendente à statuto, & damnatus non efficitur infamis: quia nō est damnatus publico iudicio.

AVGVST. Tu adde dicta Bar. per illum tex. in l. ij. ff. de cõcessio. & approbant d. per ipsū in d. l. j. ff. de publi. iud. & ibi uide Ang. & Imol. ap probantem dicta per Bar. Et idem dixit Bart. in l. infamē. de publi. iudi. & in l. hos accusare. in fi. in §. fi. ff. de accusa. Vide tamē Bal. in l. j. C. qui test. facere possunt. q. dicit, q̄ statuta sunt priuatorū iudiciorū, & nō publicorū.

HIERO. Addatis eundem Ang. in §. j. in fi. in sti. de pub. iud. & ibi per Io. de platea.

45 Crimen pro quo uenit imponenda p̄na mortis naturalis, uel ciuili, dicitur publicum.

46 Crimen ex quo uenit amputanda lingua, uel aliud membrum mutilari, quando sit publicum.

47 Crimen quodlibet de iure canonico est publicum.

ANGELVS.

45 * ET VNUM est menti tenendum, quod quoties de aliquo crimine est p̄na mortis naturalis uel ciuili, potest dici crimē publicū: ut l. j.

f s ff. de

ff. de pub. iud. & quod ibi latè Barto. quod bene no. quia quoties ex lege uel statuto, ex aliquo delicto est pœna mortis, etiã civilis, q̄ quilibet admittitur ad accusandũ: licet de dicto crimine lex expressè nō dicat quod sit publicũ, dummodo nō dicat expressè, quod sit priuatũ. * Quid autẽ si ex aliquo delicto debet lingua amputari, uel aliud mēbrum mutuari? Respondet Bal. in rub. C. de iur. fi. lib. x. quod si delictum punitur de iure communi tali pœna per legem antiquam xij. tabu. distinguitur: aut punitur per l. publicorum iudiciorũ, & est publicum: aut per aliam legẽ, & est priuatum: ut d. l. j. ff. de pub. iud. aut punitur per legem nouam imperatoris & statutaria: tunc aut delictũ ob quod uenit imponẽda pœna, fuit commissum in rem æstimabilem, sicut in facultates tuas: quia ratione eius delicti multũ expendisti, tũc accusatio nō est publica: sed tantum competit ius accusandi cuius interest: ut C. de dela. l. omnes. in fi. lib. x. & not. in l. fi. ff. de priua. delict. & de popu. actio. in rub. ut cõmittitur in rē inestimabilem, ut in corpus liberũ, uel in rem publicam, tunc accusatio est publica: & tunc maius delictum est. Ita inquit Bal. in d. rub. C. de iure fi. & ita intelligit de pace tenenda, & eius no. in §. si quis alium. quia hodie propter cognationem quãdam quæ est inter homines, commissum in aliquod corpus, ab omnibus potest uindicari: ut l. j. ff. de libe. homi. exhib. ex quo ibi Bal. dicit, quod si statuto dicitur, quod qui uinea incidit alterius, amputetur manus eius, quod nō erit accusatio publica. Similiter autem dicat, quod si notarius fecerit

falsum instrumentum, amputetur si bi manus, quod cuiuslibet cõpetit accusatio, quia deliquit in officio quod est publicũ: & accusatio erit publica omnibus illius prouinciæ, siue territorii, & non aliis: quia quantum ad alios, illa statuta, uel consuetudines, sunt priuati iuris. Ex quo etiã infert, quod licet in statuto sit pœna mortis pro furto: tamen non est publicũ crimen, nec omnibus competit accusatio: quia ad priuatum utilitatem datur: & expressè dicitur, q̄ est priuatum crimen: ut l. fi. ff. de priua. delict.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde quod omnia ista de iure ciuili possunt procedere. * Sed de iure canonico, omne crimen censetur esse publicũ. Ita dixit Inno. in c. ij. extrã de collu. detegen. Sed aduerte, quia Inno. loquitur ibi per uerbum, fortè. Nam dicit, fortè omne crimen est publicum de iure canonico. Sed addatis, quod non debebat dubitare de hoc Inno. quia de iure canonico, de hoc est gloss. in terminis, quæ hoc affirmat sine uerbo, fortè. vj. q. j. c. infames. quam Bal. primò reuelauit legistis. & eam sequitur in rub. C. qui accu. non pos. in v. col. Sed ego ultra Bald. allego aliam gloss. quam ipse ignorauit, quæ hoc uoluit. ij. q. iij. c. prauaricator. in gl. mag. & sic de iure canonico, nō habet locum titulus de priuatis delictis. Et idem dixit Io. Fabri, in situ. de pœ. temere. litigan. in §. si super glo. Miror tamen, quod Spec. in titu. de acusa. in iij. parte. in §. ij. uer. j. hoc non dixerit. imò dixit, quod crimina aliqua sunt publica, aliqua sunt priuata: nisi dicamus per iura quæ ipse allegat, quod ipse loquitur de iure ciuili.

Appel

46 Appellatione suorũ qua persona comprehendantur.

ANGELVS.

48 * SVBSEQVENTER queritur, quia supra uisum est, q̄ hæ persona prohibet̄ possunt prosequi suam uel suorũ iniuriam. Modo queritur, quid cõtinetur appellatione suorũ. & gl. in l. neganda. in fi. gl. j. C. qui accu. nō pos. dicit, q̄ ista uerba nō sunt latè interpretanda. Alibi gl. uidetur uelle, q̄ si uni de cognatiõẽ fiat iniuria, toti familiæ dicitur facta: ut no. in l. lex Cornelia. in prin. ff. de iniur. Facit quod no. Cy. in l. raptores. C. de epis. & cle. Alibi dicit glo. q̄ sui consideratur ratione affectionis. Ita dicit gl. in l. ut uim. ff. de iusti. & iure. alibi tex. limitat usq; ad quartũ gradum: ut l. petitionem. §. egrediete. C. de adu. diuer. iud. Sed Bar. in l. ij. ff. de accu. in fin. prin. dicit secundũ Inno. in c. nōnulli. extra de rescri. quod cõiunctæ persone per consequens sui dicuntur, usq; ad illũ gradũ, in quo possunt succedere. & ita intelligitur tex. in d. l. sed & hæ. ff. de procu. pro b do. de Ro. in deci. cccclx. in ti. de renũ. dicitur, quod suorũ appellatione, ueniunt nedum parentes & consanguinei, sed etiã domestica persone & ibi, quod renũciatio facta de beneficio propter liberatõẽ domestice persone à carcere: non ualet, & dicitur meticulosa, & qui ueniunt suorũ appellatione, uide latè per Barba. in repe. l. cum acutissimi. C. de fideicom. & per do. meum Socii in repe. l. cum auus. ff. de condi. & demon.

a b

AVGVST. Tu autem in hac materia adde dicta Bar. in l. lex Cornelia. ff. de iniur. & quæ dicuntur cõiunctæ persone, uide tex. in l. j. §. si. ff. de postu. & ibi Bal. qui dicit, quod

rum, ut ibi. sed clarum est, quod eis non succeditur: ut not. in l. j. C. unde uir & uxor. facit l. ij. ff. de inof. testa. ergo in ista materia accusatiõis, cõiuncta persona non dicitur per modũ successiõis, nec etiã quod ad hoc ut possit agi sine mādato. Quinimõ omnis ille dicitur cõiuncta persona, pro qua quis inuitus nō cogitur testimoniu ferre. De quibus personis habetur in d. l. lege Iul. & in l. fi. cum l. j. §. seq. ff. de postu. & ita no. in l. sed & hæ. in prin. ff. de procu. & de materia alleg. etiã Spe. in ti. qualiter in accusatione procedatur. §. iij. uidentũ est. in prin. §. ex quibus. Bar. in d. l. ij. ff. de accu. dicit, q̄ sicut fœmina non admittitur ad accusandum de morte fœceri, ita nō admittitur de morte uiri: quia dicitur prosequi suorum iniuriam. d. l. Iulia. cõiuncta d. l. ij. ff. de accusatio.

ADNOTATA. ¶ Toti familiæ. Adde ut per Alex. de Imo. in consi. xcix. in j. uolumi. & in consilio cxi. in ij. uolumi. Ber.

¶ Suorum appellatione. Adde q̄ do. de Ro. in deci. cccclx. in ti. de renũ. dicitur, quod suorũ appellatione, ueniunt nedum parentes & consanguinei, sed etiã domestica persone & ibi, quod renũciatio facta de beneficio propter liberatõẽ domestice persone à carcere: non ualet, & dicitur meticulosa, & qui ueniunt suorũ appellatione, uide latè per Barba. in repe. l. cum acutissimi. C. de fideicom. & per do. meum Socii in repe. l. cum auus. ff. de condi. & demon.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde dicta Bar. in l. lex Cornelia. ff. de iniur. & quæ dicuntur cõiunctæ persone, uide tex. in l. j. §. si. ff. de postu. & ibi Bal. qui dicit, quod

dicitur

diuersis modis accipit in iure, q̄ dicitur coniuncta persona: & ibi uide ipsum Bal. allegat bonas decisiones Spe. & Cy. & illū tex. ponderauit Bart. in l. cui eorū. §. affinitatis. ff. de postu. & uide Bal. in l. sed & h. ff. de p. cu. & pōdera q̄ in hac materia Bar. in d. l. ij. ff. de accus. uide sibi cōtrarius. & uide nouissimos in c. nōnulli. extrā de rescri. & uide Bal. in c. postre mo. extrā de appel. & in repetitione c. si pater. de testa. lib. vj. quid contineatur appellatione suorū. Et aduerte, quia iste passus dubius est. Nā in eo doct. uario modo loquuti sunt, & ideo in diuiduo in proposito nostro do. Anto. de but. post Ioā. and. in c. de cetero. extrā de testi. querit qui contineatur appellatione suorū, ad hoc ut cognoscamus quādo quis potest prosequi suorū iniuriā. & breuiter ibi refert Ioan. and. posuisse istā questionē ibi: qui dixit, quod sui sunt qui pro eo testificari nō possunt. per d. l. pen. C. ad Turp. & ibi glos. refert Azo. habuisse aliā opinionē. Itē Gofred. habuit aliā opinionē. Io. and. in addi. Spec. habuit aliā. dic ut ibi, in d. c. de cetero. per do. & latē de hac materia loquitur Sali. in d. l. penul. C. ad Turp. ubi refert multas opin. & dicit Ang. ibi, q̄ ibi est glo. melior de iure quid cōtineatur appellatione suorū.

HIERO. Inquantū Ang. dicit, q̄ appellatione suorū dicuntur illi pro quibus quis inuitus testimoniū ferre nō cogitur, qui sunt usque ad vij. gradū, addatis Henri. boyc. idē tenētem in c. de cetero. extrā de testi. in ij. dist. in medio. ubi Fely. in fin. colum. post alios latē cumulat hanc materiam. & per do. de Rota, decisio. ccix. sub tit. quod metus causā. in antiquis. Alex.

confi. xxxij. uol. ij. Itē an appel. suorū, ueniant magni amici. Barb. in c. corā. de offi. deleg. col. vj. post princ. tenet quod sic, per glos. in l. ij. C. in quib. cau. colo. lib. xj. pro qua allegat. l. alumna. C. de leg. iuncta gl. in l. in testamento. ff. de fideic. libe. & per alia multa probantia, q̄ amici magni censentur coniuncti. de quo latē ultra eum per Hippo. in repē. rub. ff. de fidei ius. col. lv. in princ. & per taf. ubi etiā dicit, amicus sing. uenit appell. suorū. in l. Titia. ff. de uerb. obli. col. ij. & in l. exigendi. de procu. C. & in l. quā dotis. ff. sol. ma. & in l. si fratres. ff. de leg. j. in j. col.

49 *Filia naturalis potest accusare mortē patris naturalis.*

50 *Filius spurius quando possit accusare mortem patris, & quando non.*

ANGELVS.

49 * **QVAESIVIT** etiam Bart. in l. ij. ff. de accu. An filia naturalis possit accusare mortē patris naturalis, & determinat quod sic: siue sit pater naturalis tantūm: ut l. ij. ff. de liber. cau. siue sit spuria: quia isti admittuntur tanquā idoneiores. arg. l. ij. §. si. ff. de adul. allegat Inno. in c. nōnulli. extrā de rescri. in fi. & idem tenet Bart. in l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusat. Sed Imol. uidetur concludere, q̄ naturalis tantūm admittatur, non spuria, & opin. Bar. sequitur ibi Bald. Ange. & Rapha. ^a Sed in filia naturali potest procedere, quia de iure digestorū, concubinatus est iuris: ut l. j. & pen. & ibi Bar. ff. de cōcu. & quia in certo casu & modo succedit patri: ut not. in l. si qua illustis. C. ad Orfi. & dicit do. Ange. quod credit quod in aliis ex dānato coitu tales nō possint accusare. Primō, quia

q̄q̄

non possunt ostendere patrem, ut l. nulgō cōcepti. & ibi no. ff. de stat. ho. Secundō, quia non sunt nominandi filii, nec ille pater: ut in auth. ex cōplexu. C. de incest. nup. in tantū, quod non sunt alendi de iure ciuili: ut ibi. Secus de iure canonico: ut ibi not. Bar. Tertiō, ille dicitur pater & filius, quem nuptiā demonstrant: ut l. quia semper. ff. de in ius uocan. institui. de nupt. in prin. & in §. aduersus. Quomodo ergo iste dicitur accusare de mortē patris, cum patrem nominare non debet? Præterea isti nō dicuntur de agnatione, nec de cognitione, nec de familia, nec de cippo, nec de castata, nec de gēte illius quem dicit patrē: ut not. Ange. & Imo. in l. ex facto. in §. si quis rogatus. ff. ad Treb. & hoc est uerū si sit spuria, & nata ex coitu damnato: secus si nō possit accusari criminaliter: ut l. quia semper. ff. de in ius uoc. & ibi per gl. & prædicta procedunt in fœmina. Sin autē esset masculus naturalis, b nulli dubium, q̄ admitteretur, ut quilibet de populo: & quādo concurrunt plures ad accusandū, ille debet preferri, cuius magis uerisimiliter interest, & melius prosequatur accusationē: ut l. si plures. ff. de accus. & clarū est, quod sui magis interest ratione affectionis, quam alterius, qui penitus extraneus est, ideo extraneo preferatur. ita dicit Imol. in d. lex facto. in uer. itē per prædicta potest inferri, & facit quod no. Bar. & Bal. in l. si. ff. de uerb. sig. & Bar. in l. tutelam. ff. de cap. di. & Bart. in l. pronuntiatio. §. familiarē. ff. de uerb. signi.

ADNOT. a ¶ Rapha. idem tenet. Ang. in l. senatus. C. qui acc. nō poss. ¶ **Masculus naturalis.** Circa hos

adde & uide: ut latius per Fely. in d. cap. nōnulli. de rescrip. col. pen. ubi dicit, quod opi. Bar. semper fuit uisa aqua. Pro qua tu allega quod uoluit Bald. in consi. cxix. lib. v. ubi spurius poterit uindicare mortē patris, stante statuto, quod coniuncti & ille de domo possint uindicare mortē deo functi. Et an spurij dicantur de domo uel agnatione, uide Ang. in consi. xxx. & Nic. de ubal. in tract. successionum ab intestato. parte ij.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, q̄ Bar. in l. cum scimus. C. de agr. & cens. l. xj. hoc idem affirmat, q̄ spurius admittatur ad accusandū mortē patris: & idem Aug. affirmat uel doctrinā Bart. in Luxorē. C. qui accusare. * Adde tamen, q̄ Bal. in l. j. C. qui accusare, in xvj. col. uidetur limitare prædicta, ut procedant quando esset spurius natus ex certo complexu: quia idem est quod in filio naturali: quia naturalis dolor eos impellit: argu. l. ij. & ij. ff. de lib. cau. Secus si ex incerto cōplexu: ut uulgō cōcepti: quia respectu patris, eius uindictē non tangit: quia nō possunt se probare filios, cum lex fingat eos nō habere patrē. l. uulgō. ff. de litu homi. Respectu uerō matris, admittentur ad uindicanā mortē matris. Et hæc teneas mētī: quia per prædicta opinionēs possent reduci ad cōcordiam. Et uide pulchra uerba Bal. in ca. naturalis. si de feu. sue. contro. uer. de istis spuris, & Bal. in lius ciuile. ff. de iust. & iure. & Bald. & Imo. in l. Lucius. §. fina. ff. de leg. ij. & in l. j. §. diuus. ff. ad. Sil. & ibi per Moder. in l. generaliter. §. cum autem. C. de institui. & substit. Item considera, quod Bart. in hac materia semper allegauit doctrinam Inno. in c. nōnulli. extrā de

trā de

trà de rescrip. Sed Inno. ibi nō quærit, an spurii admittantur ad accusandum mortem patris: sed an admittantur ad agendum. propterea ibi Inno. dicit, quod spurii non sunt cōiunctæ personæ, sed naturales sic. Vnde ibi Inno. est contra Bar. si quis subtiliter respiciat uerba Inno. Item consydera in quantum supra dictum est, quod spurii saltem poterit accusare tanquam quilibet de populo. Nam quidam Moderni in c. nōnulli. extrà de rescri. damnant istam doctrinam, & multiū clamant contra Imol. in d.l. ex facto. & arguunt hoc modo: actio quæ competit alicui tanquā quilibet de populo, debet intentari per eum qui est integræ opinionis. text. est in l. popularis adio. ff. de popu. act. & in l. omnis. in uerbo, si tibi integræ estimatio est. C. qui accus. non pos. Sed spurii & nati ex damnato coitu sunt infames: ut in auth. ex complexu. C. de incest. nupt. per Bar. & Sal. in l. fin. C. de uerb. sig. Cyn. in l. quisquis. ad l. Iul. maie. C. & in l. parentis. ff. de in ius uocan. Ergo necessariò sequitur, quod ut extraneus, & ut quilibet de populo accusare non potest, nisi saluando dicamus, ut dixi supra in xxi. fallentia. qui accusare possunt. allegado Spec. ibi, quod quoties aliquis ut infamis repellitur ab accusatione, uel ex alio capite, quia mulier: tamē si prosequitur suam, uel suorum iniuriam, isto casu admittitur.

HIERO. De hac materia, quia satis habetur in locis hic per August. alleg. amplius nō me intromitto. uideatis tamē Ange. in l. senatus. C. qui accus. non pos. ubi tenet opi. Bart. uideat, quod filia naturalis &c.

11 Idoneior quando admittatur ad accu-

cusandum.

51 Accusari potest quilibet de delicto, nisi sit priuilegiatus.

53 Patri licet nō sit permissum accusare magistratum durante officio: tamē licitum erit propria autoritate ius dicere, si inuenit magistratum adulterantem filiam, & ipsum occidere.

ANGELVS.

*** ET** ex prædictis apparet, quod idoneior admittitur ad accusandū. l. si plures. ff. de accu. quod est uerum, quando principaliter, & non æque interest: quia tunc omnes admittuntur, iuxta l. j. & ibi Bart. ff. de sep. uiol. Et notandum est id, quod dixit Bart. in l. post dotem. ff. sol. ma. quod si accuso Titium de publico crimine, & dico me accusasse de uoluntate Titii, præsentis, & uolentis: quod non dicor facere procuratorio nomine, dic ut ibi. ***** Postquam uidimus quæ personæ possint accusare, & de quo crimine, & quid sibi incūbat, ad hoc ut ad accusandum admittatur, procedamus ulterius: & queramus quæ personæ possunt, uel nō possunt accusari: & quilibet potest de delicto accusari, nisi sit priuilegiatus, ita quod ex priuilegio non possit accusari: est magistratus, ^a dum est in magistratu: uel legatus, uel q̄ semel ritē, uel rectē fuit absolutus de crimine, iuxta notata in l. si cui. §. j. ff. de accu. Aduertas tamen, quod uerum est, quod magistratus non potest accusari durante officio ad hoc, ut contra eum procedatur in accusatione: ut est tex. in l. si adulterium cum incestu. §. fina. ff. de adult. ex quo dicit Bart. in l. hos accusare. ff. de accusat. quod anciani, durante officio, possunt accusari: solum ad hoc, ut recipiatur

piatur accusatio: & deposito officio ancianatus, super dicta accusatione procedatur.

AD NOT. a ¶ Magistratus. Adde Spec. in tit. de accusa. §. j. uer. item quod est magistratus. & Bal. in l. nisi. §. si. ff. de tue. & ratio. dist. ubi, quod officialis perpetuus potest, durante officio, per superiorē syndicare. & Ro. in consi. cccclxv. ubi, quod officialis de delictis commissus in officio, potest durante officio puniri. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, quod Gandi. in tractatu suo maleficæ. fecit unam specialem rubricam, de his qui possunt accusari, & ibi ponit breuiter, an masculi, uel fœminæ, tã præsentis, quàm absentes possint accusari: & tam mortui, quàm uiui, & in quibus casibus, & an serui in quolibet crimine, & in omni pœna: & tã puberes, quàm impuberes. Et an quis in pluribus possit accusari. Ibi autem Gadi. de magistratibus nil loquitur. Sed in hac materia adde, in quantum dictum est, quod magistratus durante officio, nō potest accusari. Limita, nisi in officio committeret crimen, quod spectaret ad eius officium: quia etiam durante officio, nedum potest accusari, sed etiam expelli de officio: puta, si commisit baratariam, uel aliud delictum. ita dicunt doct. maximè Bald. in Iubemus. C. ad l. Iul. repe. & hoc est quod dixit Bart. in l. nec magistratibus. ff. de iniur. & Ang. in d. l. iubemus. Item, tenē mēti, quod dixit Albe. de rosa. in l. si preses. C. de episco. aud. quod licet officialis, durante officio, non possit accusari: tamen in tribus casibus poterit. Primò, si se submittit iurisdictioni, per l. est receptū.

ff. de iurisd. om. iud. Secūdo, si deliquit in officio, per d. l. iubemus. Terzò, in crimine adulterii, per dict. l. si adulterii cū incestu. §. si. ff. de adult. cum hoc, quod non poterit contra eū, hoc casu, procedi durante officio: sed præstabit cautionē, & finito officio, sistet in iudicio. Sed aduertas, quia credo quod ista decisio Alb. in quantum loquitur de adulterio, sit falsa. Primò, ille tex. in d. §. si. dicit, quod super seditur durante officio: & ita omnes doc. intelligunt illū tex. ibi, & Bartol. Angel. & alii doct. ibi intelligunt illum text. nedum procedere in adulterio, sed in omnibus delictis. Aduertas tamen, quod in crimine adulterii, speciale ^{*} est: quod licet nō sit permissum patri accusare durante officio magistratū: tamen sibi licitū erit propria autoritate ius dicere, si inuenit magistratū adulterantē filiā, & ipsum occidere. tex. est singularis in l. marito. ff. de adult. & ibi Ang. & Augu. etiā hoc dixit, in l. hos accusare. ff. de accu. & Spec. in tit. de accusa. §. j. in uer. item quod est magistratus. Et an prædicta militent in magistratu maiori uel minori: uel si officiū sit perpetuū, uel temporale: uel si sunt magistratus habentes dignitatē solā: ut sunt duces, marchiones: uel si sunt potestates terrarum. Adde d. Spec. in loco allegato p me in d. uer. itē quod est magistratus. Et Bart. in d. l. nec magistratus. & latius per Sali. in Iubemus. C. ad l. Iul. repe. Et Sali. in d. l. si preses. C. de epi. aud. dixit, quod in criminalibus approbat d. per ipsum, in d. l. iubemus. & ex omnibus istis poteris etiā limitare prædicta. Adde tamē, quod si maiores magistratus faciūt aliquid cōtra iurisdictionem

ditione superioris, etiā durate officio, poterunt cōueniri. Ita uoluit Bal. ponderans ibi esse text. in l. si appellationem. C. de appell.

HIERO. De hac etiā materia fecit do. Vitalinus unā specialē rub. in trac. mal. in rub. q. accu. nō. pos. & adde. inquantū tangit hic, an magistratus possit, durate officio, accusari: Vide dist. quā facit idem Vitalinus in fi. d. rub. ubi approbat aliqua hic dicta latē per Amedeū in trac. de syndica. col. ix. in fi. cum seq. in gl. super uerbo, olim potest. & Catal. in tra. de syndica. q. xxxij. Parid. de puteo, in trac. de syndica. in uerbo, durate, in uerbo, officialis. char. xliij. & in istis remissio. satis habet de materia.

54. *Exceptio, ego non possum accusari, est dilatoria: & ideo est opponenda ante litem contestatam.*

ANGELVS.

54. **ET** tene mēti, q. talis exceptio, Ego nō possum accusari, est dilatoria: unde necesse est q. opponat ante lit. cōte. & sic ante nomē rei receptum inter reos: aliās autem si tunc nō opponitur, processus remanebit a ualidus^a. ut l. si maritus. §. præscriptio. ff. de adul. Et dicit Bart. in d. l. hos accusare. in prin. & in §. j.

ADNOT. a ¶ Validus. Adde & intellige hoc, nisi inhabilitas procederet de iure naturali, ut in pupillo, & furioso, quia tunc talis exceptio potest opponi, etiam post litē contestatā, per eaque uoluit Pet. de Anc. in cōs. clxxvj. Et an si accusatus uel inquisitus non opponit exceptiones competentes, uideatur illis renunciare. uide Pau. de Cast. in cōs. xviij. in nouiter impressis. Bern.

AVGVST. Adde tamen in hac materia, quod non putare prædicta

procedere, si unus accusaret personam inhabilem ad accusandū, cuius inhabilitas procederet de iure naturali: puta in infate, & furioso, qui nō possunt accusari: quia etiā post litē cōtesta. posset opponi ista exceptio, Ego nō possum accusari. & mouerit ex his quæ dixit Bal. in rub. C. qui accusare. in iij. col. ubi dicit, quod licet ista exceptio, Tu non potes accusare. debeat opponi ante litem cōtest. Tamen si inhabilitas descendit de iure naturali, semper poterit opponi talis exceptio dilatoria.

HIERO. De hac q. satis dictum fuit supra in q. inc. quæro, si prædicta & c. nu. xl. ubi uide quæ ibi dicta sunt. 55 *Accusatio omnis debet continere locū, annum, & mensē delicti commissi.*

ANGELVS.

PROCEDAMVS ulterius in materia accusationū: & aliqua uelut & necessaria uideamus, quæ etiā sunt quotidiana. * Et primō, scias q. in omni accusatione, requiritur in opponatur locus, annus, & mensis delicti: ut l. libellorum. ff. de accus. ff. ubi agitur criminaliter, ut ibi: siue agat de crimine ad interesse partis tantum, siue per modum accusationis crimē deducatur, siue per modū exceptionis: ut dicit Bar. in l. j. ff. de except. dū modo sit talis accusatio q. infamet, siue de iure, siue de facto tantum: ut l. prætor edixit. & ibi Bar. in prin. ff. de iniur. Et idē uoluit Bar. in j. uero atq. uxore. ff. sol. mat. & in l. j. ff. de susp. tut. & in l. j. ff. de exce. & in l. & an edem. in §. actiones. ff. de except. rei iudi. ex quo sequitur, quod si ageretur ex quasi delicto, quod non infamaret: ut l. cessat. ff. de actio. & oblig. quod non est necesse, quod locus &

tempus apponatur: ut dixit Bart. in d. l. prætor. quod perpetuo not. quia quando agitur contra iudicem, qui male iudicauit, qui tenetur ex quasi delicto: ut insti. de obli. quæ ex quasi delict. in princ. cū ibi no. quod procedit libellus: licet locus, & tempus in libello non sit infortus.

AVGV. Tu autē in hac materia adde inquantū dictum est, quod locus, & tempus ponendus est semper in accusatione. Limita omnia ista, per ea quæ s. dixi, in uers. hac est quædam inquisitio. in illo articulo, an in inquisitione sit apponendus locus, & tempus in criminalibus: & ibi addidi aliquos casus, in quibus non requiritur locus & tempus, in criminalibus. Sed aduerte inquantum supra dictum est, quod ubi accusatio est facta

mo, & agitur ciuilitate, requiritur locus & tempus: & ista semper fuit sententia Bar. Adde, quod sententiam Bar. sequitur Sali. in l. atrocem. C. de iniur. & Bar. in l. itē exigitur. ff. de dolo. & sequitur Bal. ibi. & Ang. in l. libellorum. ff. de accus. & Pet. de ancha. post d. Car. in c. tux. extrā de procu. & ibi Abb. & Bart. uoluit in l. j. §. interdictū. ff. uti possi. Et pro hac sententia uideatur tex. & ibi Bart. in l. inde Neratius. ff. ad l. Aquil. & Petr. de anc. post Arch. in c. vt circa. extrā de elect. li. vj. & in c. præsentii. §. testes. extrā de testi. lib. vj. & Inn. post Holt. uoluit in terminis, in c. accepimus. b

extrā de purgatiōe can. Et de materia, uide p. doc. in l. edita. C. de eden. & per Io. an. in addi. Spe. in ti. de accusa. §. j. uer. ij. super l. in fi. Aduertas tamē, licet ista uideatur cōis opinio: tamen non obseruatur in curia Rom. Et domini de Rota contrariū

tenuerūt in decisionibus suis, decisionē xlv. & pro hac parte arguunt terribiliter. Idem Bar. in ca. j. itē si fidelis, qui. mod. feu. amit. & ibi Bal. responderet ad motiua Bar. sed certe ego confundo doctrinā Bart. per ea quæ ipsemet tradidit in l. j. ff. de uul. & pu. ubi dicit, quod triplex est expressio: quædam generalis, quædam specialis, quædam indiuidua: & istā doctrinam sequitur Bal. in l. edita. C. de eden. & in l. humanum. C. de legi. & eam sequitur Pau. de cast. in consilijs suis. con. xxj. Et ideo dixit Bar. per illum text. in l. j. in uerbo, specialis. ff. de in ius uoc. quod scholaris qui debet specialiter renūciare priuilegio suo, sufficit si in genere renūciat, licet non in indiuiduo. Modo sic Bar. fecit non per illum text. in d. l. prætor. ff. de iniur. q. quādo agitur ciuilitate de crimine, debet specialiter exprimi crimen. Ille ergo tex. facit contra Bar. quia sufficit si sit facta certificatio in specie, circa substantiā & qualitatem delicti: non autem opus est, quod apponatur locus & tempus, & sic in indiuiduo, & singulariter ponere delictū. licet dixit tex. d. l. libellorū.

ADNOT. a ¶ Locus & tempus. Adde circa hoc, & uide Alex. in cōs. lxxij. in j. l. & cōs. clj. in ij. uoluit. & ibi quæ requirantur in accusatione. & Ang. in cōs. clxxvij. Ro. cōs. cxcx. & posita supra in prima glof. Bern.

b ¶ Ciuilitate. Adde Alex. cōs. lxxij. & Roma. in cōs. cxcx. & cum supra Ang. allegat Bar. in l. j. ff. de except. adde Cal. in cōs. j. in ti. de exceptio. Bern.

c ¶ Locus & tempus. Adde Bald. in cōs. clxxij. & alios casus in quibus specificatio circumstantiarum nō requiritur. uide per Cal. in tit. de accusa. cōs. iij. Bern.

56 *Accusatio an debeat continere diem delicti, & locū loci, & an sit necessaria conclusio libelli.*

ANGELVS.

56 * AN autem dies sit apponenda, & locus loci, satis dictum est supra, in verbo, hæc est quedam inquisitio. Et an in accusatione sit necessaria conclusio libelli, a sicut in ciuili: ut l. j. ff. de eden. cū simi. Respon- deo, quod non. ut no. Bar. in l. libellorū. in fin. prin. ff. de accusa. & in l. j. §. si publico. in uersicu. tertio quæro utrū. ff. de adul. & idem Bal. & alii in l. edita. C. de eden. & Sali. in l. penul. C. de accu. & nō est mirū: quia in iudice, nō est necesse quod ipse concludat ad pœnā, uel in pœnam condemnet: sed tantū narret, siue declaret delictū: ut in l. j. §. j. & ibi Bart. ff. ad Turpilii. De consuetudine tamen est, quod ipse cōcludat, uidelicet, quare peto ipsum puniri secundum formā iuris & statutū. Ita dicit Bal. in d. l. edita. in uerbi. vj. quærit principaliter. & in l. ij. C. de proba. & no. Bar. in d. l. ij. §. si publico. in d. uer. tertio quæro. & Bar. in l. accusare. §. omnibus. dicit, quod cautē concludat generaliter: quare peto ipsum puniri: quia intelligitur, prout debet de iure: nō autē descendat ad aliquā specificam pœnam, & sic si dicta conclusio non apponatur, sed simpliciter factū, & delictū narret, satis est: quia statim succedit dispositio iuris primitiua inferendo pœnam conditionam: ut l. j. §. j. & ibi Bart. ff. ad Turpilii. Et aduertas, quod licet causæ criminales expeditantur per accusationē: tamen expeditantur officio iudicis nobili tantū, non autem iure actionis. & sic nihil poni-

tur, uel concluditur à parte aduersi, sed iudicis. Ita dixit Bar. i. Imperiū. ff. de iurisd. om. iudi. in uersu. eodemus ergo primū. conuēto uo, quod etiā ipse not. in l. j. ff. eo. tit. uer. item. quæro. Sed putarē, quod si dicta cōsuetudo, q̄ cōclusio apponatur, est præscripta, & aliā obtenta: tunc requiritur iuxta notata per Cy. in l. ij. C. quæ sit lōga cōsuetudo. & ibi Bal. & do. in l. de qbus. ff. de leg. maxime quia dicta cōsuetudo sit ius municipale, nō scriptū. in §. ex non scripto. inst. de iure na. ge. & ciuili. & ista & talis cōsuetudo uincet, & tollit legē. l. ij. §. diuus. ff. de sep. uio. aliā si talis cōsuetudo nō est solēnita, nō est obseruanda, quia est corruptela. l. j. C. de iudeis. Nā stylus curiæ antiquus est obseruandus: ut not. Cy. & alii in l. ij. C. quæ sit longa cōsuetudo. Et de tali stylo curiæ, iudex leuato nelo ex suo mero officio, pro sui informatione potest procuratores & alios circumstantes, & litigātes interrogare cum iuramento, & in actis tot relationes scribi facere: ut dicit Bart. & Flo. in l. ij. §. si. ff. de test. & no. Bal. in l. j. C. ut quæ desint aduō.

ADNOT. a ¶ Conclusio libelli. Adde ultra ea que ponit m̄ra do. Ang. quod si in libello accusatorio sit conclusio, quod ex illa colligitur an euiliter an criminaliter agatur. Ita Cal. in tit. de acc. cōf. ij. & adde quod pro opi. do. Ant. facit gl. ord. in Luinum. ff. si cer. pe. quæ dicit, quod in causis in quibus non requiritur libellus, processus nō uitiatur, licet sit inepte conceptus. & per illam gl. Ro. in consil. cccccc. vij. dicit, quod in casibus, in quibus non erat necessaria citatio: si illa fiat minus solēniter, nō uitiatur processum. ¶ Et statutorū. Adde Ro. in cōf. cr. B.

Tal

¶ Talis consuetudo. Adde quod C. eo pol. in cōf. xl. tenet. quod ualeat cōsuetudo quod reus condemnatur ex confessione facta in loco tormentorum, & ubi sunt instrumenta ad torquendum: & de cōsuetudine statuit dicto. ex cōf. l. i. do. Toris. Ber.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, in quātum dictum est, an procedat libellus in criminalibus sine conclusione. Adde ea quæ late dixi supra in uersicu. (hæc est quedā inquisitio.) ubi scripti, an in criminalibus requiratur cōclusio. Et de materia uide glo. & Ang. in l. in causis. C. de accu. ubi habetur, quod in criminalibus nō requiritur cōclusio in libello. Dicit tamen ibi Ang. quod si est conclusio in libello accusatorio, tamē sententia est ferenda secundum formā iudicii, per text. in c. qualiter. el. ij. extrā de accusationibus. Sed uide Ang. in d. l. hos accusare. in §. omnibus. in ult. co. ff. de accusa. qui dicit, quod licet in libello criminali nō requiratur cōclusio: tamē si pars cōcluditur ad pœnā aliquam que nō cōuenit accusato, reiciendus est libellus. Et de materia uide per do. Ant. de But. in ca. examinata. extrā de iudi. in xj. col. qui concludit cōtrariū, quod i. mo, licet in criminalibus nō requiratur cōclusio in libello. Ratio est, quia iudici, & non parti cōcluditur. Tamē si cōclusio est inepta, cum iudex ex officio possit supplere, supplebit illi conclusioni ineptę, secundum qd̄ sibi uidebitur. Mouetur per doctrinā Bar. in d. §. pœna grauior. & istā partē credo ueriorē. Et de materia uide per Ange. in d. l. libellorum. & per Bal. in l. si quis iure. C. de accusa. qui dixit ibi unū notabile uerbi. & Bal. in l. & si feuerior.

C. de his qui no. infa. qui pro hac parte allegat gl. ordinariā. in c. q̄ præfatus. in ij. q. j. Sed pondera, quod illa gl. nō loquitur in criminalibus: sed allegatur, quod cōtra uolentū inuaforē procedit libellus sine cōclusionone. & in hoc reprehēdit etiā Ang. in l. omnium. C. de testamentis. qui etiā allegauit illā gl. in d. c. quia præfatus. in criminalibus. Sed latius posui istam materiā, & remisiuē ultra modernos, dicit ubi, in l. j. §. hoc autē iudici. ff. de ope. no. nun. Et ideo opus est uidere omnes illas remissiones quas ibi allegauit circa materiā illius glo. in d. c. quia præfatus. in quibus remissionibus habetur etiam iste articulus, an in criminalibus requiratur conclusio.

HIÉRO. Circa materiam præcedentiū quæstio. quæ 3. posui post Ang. & Aug. in uerbo, (hæc est quædā inquisitio.) & j. in uerbo, (de anno.) & in uerbo, (in platea.)

57 *Iudex an possit cogere illum accusare, cui iniuria est illata.*

ANGELVVS

* QVAERO, alicui est illata iniuria, & nō uult accusare, an iudex possit cogere illum, quod accuset. & forte in tali casu, iudex nō pot inquirere cōtra eū, uetante statuto. Et breuiter d. Ang. refert uerba Bar. quæ ipse posuit in l. in eum. ff. de accu. qui dicit, quod Spe. posuit materiā in ti. de accusatore. §. j. uer. quid si nullus. & ibi dicit, quod non potest cogi: ut ibi in rubro & nigro. C. ut nemo inuitus. & Bart. hoc fatetur uerum, in d. l. in eum. præterquā in causa homicidii: quia potest cogere hæredes ut accusent, argu. l. prætor. §. j. ff. de iniuriis. quoniam si nō accusa-

g 2 tent,

rent, delinquent, & sic perderent hæreditate: ut l. ff. & C. de his qui, ut indi. ergo iudex potest cogere hę redę ne delinquat, & sic ne sit negligęs, imo quod accuset: ut in l. j. ff. de offi. præf. urbis. Sed contrarij n̄ uidetur tenere gl. in l. si quis homicidii. C. de accusa. & ibi Cy. Bal. & Sali. & Ang. & Rapha. in dicta l. in eũ. uidelicet, quod in distincte nemo cogatur accusare, etiam in crimine homicidii: ut est tex. qui loquitur indistincte in l. diui fratres. ff. de accusa. Et pro hoc facit gl. in c. licet in beato Petro. extrã de accus. allegat i. j. q. iij. in c. si quęquam. Nō obstat l. prætor. §. j. quia ibi nō omnino desistebat ab accusatione, sed uolebat accusare, sed uno modo: tunc iudex, ne præiudiciũ fiat legi Iulie de sicariis, talę accusationē nō recipiet. & postquã uult accusare, coget q̄ eũ accuset de sicariis. Sed in casu nostro nullo mō uolebat accusare. Nec obstat, quod iudex pōt cogere ne q̄s delinquat: sed nemo deliq̄t nō accusando, imo accusare est contra præceptum Dei: ut tenet gl. in l. qd̄ ergo. in §. pe. ff. de infamibus. dũ allegat illã partem culam Pater n̄. ibi, & dimitte nobis debita n̄ra. Et si q̄s deliq̄t, non accusando de homicidio, rōne negligętię punitur, ut priuetur hæreditate. Vñ satis sufficit illa p̄nã: igitur & c.

ADNO. a ¶ Contrarij. Adde tu. & uide Alex. in apo. ad Bar. in d. l. in eum. & adde Ro. in cōs. lxxvij. ubi quod in crimine homicidij, iudex potest compellere ad accusandum. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod imo uidetur, quod quis cogatur accusare. Et sic uera sit opi. Bar. pro quã ego allego gl. in termi

nis. xxij. q. j. c. si quis per capillũ. & est illa gl. uidetur ibi transire Arc. & dicit, quod fuit opi. Laudonij. Et hoc, ne delicta remaneat impunita. ibi tamen gl. dicit, quod iure adisiõis, nemo cogitur accusare, sed officio iudicis: & sic possumus r̄ndere ad contraria: & uide aliã in terminis. i. j. q. vij. c. quapropter. que aliter v̄ loqui, & g. xcvj. dist. c. in causis, dicit tamę Io. And. in addi. Spec. in tit. de accusatore. §. j. in addi, que incipit, Guid. de Suza. quod Guido de Suzaria, in l. j. C. ut nemo inuitus, & Rolãdinus in prin. sui operis dicunt, quod licet hoc nō caueatur, quod quis cogatur accusare. Tamę iudex bene faciet si coget illũ, cuius interest, quod accuset. Et ideo pōdera d. Bal. in d. l. si quis homicidii. C. de accusa. quod cõiter obseruatur, quod quis cogatur accusare: & ita tenet Sali. in d. l. ex morte, C. ad legę Aquil. in ij. col. quod Bar. male locutus sit in hac materia.

HIER. In prin. q. an quis cogatur accusare, adde quod Bald. in sua practica, & pro & cõtra disputat: an qui dubitat accusare aliquę propter potentiã aduersarii, possit compelli per iudicę ad accusandũ, cogendo aduersariũ satisfacere de non offendendo, uel quid in casibus in quibus iudex nō potest procedere ad inquisitionē: & finaliter uidetur cõcludere, quod ad accusandum ex iudicis officio possit cogi: non tamen iure actio. per c. si quis. in fin. xxij. q. j. & hanc opi. etiã tenet Georg. Nathan, in repetitione cle. scpe. de uerb. sig. col. xxxvij. ubi ponẽdo regulã generalę de qua in l. unica. C. ut nemo inuitus. in secũda fallętia. sequitur hęc opi. Item circa limita. Bar. uidelicet, quod

quod quis cogatur accusare in crimine homicidij: dic quod cõmunis opinio est cõtra Bart. quã etiã tenet Alb. de Ro. in l. vnica. & Bonifacius in tract. maleh. in rubr. de accusat. in forma accusatio. porrectę p̄ syndicũ. col. iij. uer. sed pone quod pater.

58 Iudex an possit præfigere terminum intra quem quis accuset, uel inchoatam accusationem prosequatur.

59 Iudex nunquam pōt imponere alicui perpetuũ silentiũ, nisi præcedat bina monitio facta per iudicę, de qua appareat in actis.

60 Iudex si dixerit processum fore cancellandum: nihilominus iterum causa potest in iudicio deduci.

ANGELVS.

58 * QVAERO, an iudex possit b̄ præfigere b̄ terminũ intra quę quis accuset, uel intra quę accusationē inchoatã p̄sequatur. Istã q. ponit Bar. in l. Titia. ff. de acc. Vbi cõcludit, q̄ ex iusta cã pōt hoc facere: ut puta si tu uadis me diffamando, ego accusabo Titij de tali delicto, per l. diffamari. C. de inge. & manu. & ibi Bal. & do. in l. si ea. C. qui acc. non possunt. ubi Ang. sic concludit, quod quãdo que iudex uult statuere terminũ ad agendum uel accusandũ. Et hoc casu nō potest nisi ex causa: ut puta nisi præcedat diffamatio. Nam tunc interest diffamati terminũ statui. Ita loquitur dicta l. diffamari. & ff. de opti. le gara. l. mancipiorũ. & tamę non obstante lapsu termini auditur ille, saluo nisi iudex per suam interlocutoriam imposuerit sibi silentiũ. Text. est in dictis iuribus. Et Innocen. in c. b̄ cum in tua. qui ma. accusare poss. Ideo sis cautus tu aduocatus, ut per interlocutoria prædicta fieri facias. Et de ista interlocutoria est text. in

d. l. Titia. ex quo sequitur, quod a tali sententia interlocutoria etiam potest appellari de iure civili, ut ibi. quandoque iudex uult statuere terminũ parti ad impediendum aliquę actũ, quominus per aduersariũ fiat: & tũ elapso termino, parte nō opponente, amplius nō datur regressus ad illum actũ impugnandum: ut l. si eo tempore. C. de renus. pignorum. Quandoque statuit terminũ ad opponen. exceptionē, & tũ potest: sed lapsus termini nō præcludit uiam opponendi, nisi ius aduersarii sit factum deterius. Sed in productione instrumētorũ, nō debet præfigi terminus, nisi ex magna causa. ita not. in l. iudices. C. de iud. & Dy. in c. indultus. de reg. iur. & uide Bal. in d. l. si ea. * Vnum tamen singulariter est menti tenendum: quod nũquam iudex potest imponere perpetuum silentium: & sic ferre talem interlocutoriam, nisi tali diffamati, & cui iam terminus statuit ad agendum uel accusandum, præcedat bina monitio facta per iudicem, de qua in actis appareat: aliã dicta bona admonitione non præcedente, nunquam potest sibi silentiũ imponi. gl. est sing. & ibi Ange. in aut. de hæredibus & fal. §. j. quod bene no. in practica.

ADNOT. a ¶ Præfigere. Adde ultra ea, que dicit infra do. Ang. & uide Rom. in consil. liij. ubi etiã cõcludit, quod lex, diffamari. habet locũ, tam in civili, quã in criminali. de quo per nouis. in c. nouit. de iudi. Ber.

¶ Deterius. Adde tu Bal. circa hoc in consil. cccxxvj. in ij. uolũ. & Oldra. consil. ij. circa medium. Ber.

AVGVST. Tu autę in hac materia adde, an iudex possit præfige-

adde cum d̄ in appellat̄ in q̄. infra. Ja c̄. c̄. c̄.

re terminū ad accusandum, ea quæ dixit Abb. in c. licet in beato Petro. extrā de accusa. Innoc. in c. super eo. extrā de app. & vide quæ dixit Ang. in l. j. C. vt nemo inuitus. qui dicit, quod statuto termino per iudicem, intra quem ille deducat ius suum: tamen elapso illo termino audietur, etiā nisi sit fecuta sententia interlocutoria, imponēdo sibi perpetuū silentiū: quia amplius non potest audiri. Et allegat illud dictū Inno. in c. cum in tua. extrā qui matrimonium accusare possit. & ibi dat vnam notabilem limitationē. & idē dicit Bald. in aut. ad hæc. C. de vsuris. in penul. co. in vers. queritur si ego diffamo, an mora possit purgari. & vide Bar. in l. si quis libertatē. ff. de petitione hereditatis. in pe. col. qui approbat dicta sua i. d. l. Titia. in hac materia. Et vide omnino pulchra verba Angel. post gl. & Bar. ibi. in d. l. Papinianus. 60 §. si quis. ff. de inoff. testam. * Adde tamē, quod si iudex diceret processum cācellandū, nihilominus poterit iterū causa deduci in iudicio: secus si iudex funditus imponeret finē liti. ita dicit Ang. in d. l. si quis libertatem. in v. col. & approbat dicta Bar. in d. l. Titia. Et in quātū supra dictū est, quod nunquam potest iudex auferre ius tertio, imponendo sibi a perpetuū silentiū, quod intra certum tēpus agat uel accuset, nisi præcedente bina monitione, per gl. singularē. & ibi Ang. in d. §. j. in aut. de hæredi. & falcii. Adde quod ad idem alleg. Ange. post gl. in aut. de ecclesiasticis titulis. in §. si quis autē. Adde tamē quod Rōm. in l. quando. ff. de acqui. hæredi. in §. j. reprobat dicta Ang. in loco supra allegato, per ur-

gētes ratiōes: & si rectē verba Ang. ponderentur, ibi Ang. loquitur per verbū, forte. Et dicit Rō. in d. l. quando. quod cum quæstio accidisset sibi de factō, nō potuit tantū clamare, quod iudex nō sententiaret pro opinionione Ange. Et in quātū supra dictū est, an dato termino opponēdi suas exceptiones, an post terminum quis possit audiri: adde ea, quæ vltra doctores scripsi: vbi infinitas limitationes dedi in repetitione mea. in l. si insulā. ff. de verb. ob. in pen. & antepen. charta. vbi multa allegaui, quæ hic non recito, ne sim nimis longus.

HIERO. In hac q. adde, quod opin. Bar. in l. Titia. ff. de accusatio. tenet Anch. in c. licet in beato. extrā de accusatio. & Collectarius in c. ueniēs. eo. ti. col. iiii. in princ. de quo vide tex. bonū. & ibi Abb. & Præpo. post alios. extrā, q. filii sint legitimi. *Index producta accusatiōe, facit sibi dari licentiam ab accusatore, quod ex suo officio pro vindicta publica possit profecti in dicta accusatiōe, & facere ea, quæ potest ipse accusator.*

61 *Quādo nomē rei dicat receptū inter reos.*

ANGELVS.

61 * **ET ADDE** quod postquam est facta dicta accusatio & producta, iudex facit sibi statim dare licentiam a d. accusatore, quod ipse ex suo officio, pro vindicta publica, possit prosegui in dicta accusatiōe, & facere ea, quæ potest ipse accusator: ut nō. Bar. in l. is qui reus. ff. de publi. iudi. Sed etiam, ut dicit ibi Bart. si dicta licentia non esset data, nec ab accusatore, nec a reo: tamen iudex ex suo officio possit illud facere, per l. penult. ff. de publi. iudi. & ibi Bart. ex quo infert ad illud, quod

data

data sibi licentia uel non, quod licet accusator sit absens, & nō proseguatur suam accusatiōem: tamē iudex potest si uult, reū absoluerē ab obseruatione iudicii: vel si uult, potest assumere partes accusatoris, & probare illi dictū processum, & absoluerē definitiue, & cōdemnare prout iudicabit, & iustū fuerit. l. penul. ff. de publi. iud. & ibi Imo. & Bar. in l. libellorum. in si. ff. de accusa. Adde hic dicta per Bal. in l. vt perfectius. ff. de annali excep. in penul. col. qui dicit, quod in criminalibus communis est practica, & obseruata, quod iudex facit sibi dari licentiam, quod possit procedere. Et idem dixit Bald. in l. si accusatorib. C. de accusatio. in principio. quod cauti assessores semper faciūt hoc. Et ibi probat per rationē quomodo ualet huiusmodi licentia lata iudici: qua accusatiōe formata, & data iudici, citatur reus ad comparendū & respondendum dictæ accusatiōi, & statuitur certus terminus: ut l. j. & ibi not. C. de requirendis reis. & si cōparet & opponit exceptiones suas dilatorias, & iudex pronunciat, non obstantibus dictis exceptionibus, procedendum esse in dicta inquisitione, nō obstante contumacia rei quam accusat: Tunc iudex procedēdo ad vltiora, vel etiā si accusator istud nō petat: quia etiā ipse non comparet, sed iudex faciat ex suo officio quod potest: tūc statim dicitur nomen rei receptū inter reos. Ita dicit Barto. in dicta l. is qui reus. ff. de publi. iud. allegat l. si maritus. §. prescriptiones. ff. de adult. & adulteri accusatiōe. C. eo. tit. quam opi. Bar. ibi. Imo. approbat, reprobat opinionione Ang. & reprobat opi.

Sali. in l. neganda. C. qui accusa. non possunt. & ista opi. Bart. in practica obseruatur. Dicitur tamē, quod Sali. post Bald. latē posuit istam materiā, quando nomen rei dicitur receptū inter reos, b in l. j. C. qui acc. nō possunt. **ADNOTA.** a **Dare licentiam.** Adde quod Bart. in extrauag. ad reperi. in uer. neglexcrit. dicit hoc nō procedere in crimine lese maiest. Ber.

b **Inter reos.** Adde do. Alex. in l. cōmū mulier. ff. solu. matrimonio.

62 **AVGVST.** * Tu autem in hac materia quando dicitur nomen rei receptū inter reos: adde ea, quæ dixit Ang. in l. adulterii. in si. C. de adulter. Et adde bonū tex. & ibi vide Angel. in l. adulterā. C. de adult. & tamē ibi uidetur approbare dicta Bar. in d. l. is qui reus. & uide tex. meliorem de iure, secundū Odofre. & Bal. ibi; in l. quāuis. C. si penden. appel. mors interuenerit. & Bart. in l. j. C. vt nemo priuatus. Et omnino amplia, & extende istam materiā, secundum Bal. in l. neganda. C. qui accusare. & Ang. in rubr. C. q. accusare. Et omnino intellige prædicta, secundū Imol. in l. cōmū mulier. in tertia oppositiōne. ff. solu. matrimonio.

HIERO. In hac materia quando dicitur nomen rei receptum inter reos, vltra hic allega. addatis notabiliter Bal. in sua practica, in rubr. de quæst. circa ordin. libellorū. in q. x. vera tamen opinio; & communis est, quod si cōtra personā accusatoris sunt oppositæ aliquæ excep. non concernent merita causæ: tunc eo ipso quod iudex procedit ad vltiora, videlicet declarādo eum esse accusatū, uel se esse iudicē cōpetentem, & similia: dicitur nomen accu-

fati receptū inter reos. l. adulterii. & l. adulteri. C. de adult. ubi verò non sunt op. tales exceptio. tunc eo ipso quòd lis non est contestata per accusa. uel inquisitionem, dicitur nomē accusati esse receptū inter reos: vt in l. si maritus. §. præscr. ff. de adul.

63 *Accusatus an possit suum accusatorem, uel alium accusare de alio crimine.*

ANGELVS.

63 * *QUAERO*, an accusatus possit suum accusatorem ^a accusare de alio crimine. Et dic, quòd si suam vel suorū iniuriā prosequatur, siue ante nomen rei receptū fuerit inter reos, siue etiam post: potest suū accusatorem accusare de pari vel minori crimine. Si autem suam vel suorū iniuriam nō prosequatur, non licet, nisi de maiori crimine cōueniat. Iste est tex. & gl. & doct. in d.l. neganda. C. qui accusare. Ita intelligit istū tex. glo. j. coniuncta gl. ij. in dicta l. is qui reus. ff. de publi. iudi. & ibi Bar. Bal. Ang. & Imo. Facit l. j. C. de calum. & in l. ij. §. si publico. ff. de adult. Et aduertat, quòd quando reus accusatus reaccusat de pari, vel minori, etiam ante nomē rei receptum inter reos, prosequendo suam uel suorum iniuriā, non supersedetur in prima accusatione cōtra eum formata. Ista est sententiā Pet. Cy. & Sali. in d.l. neganda. & Imo. in d.l. is qui reus. in versi. sed circa predicta possit esse dubiū, sed Bar. in d.l. is qui reus. & ibi Ang. latē & Imo. & Sali. in d.l. neganda. dicūt, quòd aut uult accusare ante nomen rei receptū inter reos: ante tamen latā sententiā, aliquādo post latā sententiā. Primo casu, de maiori crimine potest: ut l. per minorē. ff. de

iud. & in d. l. j. C. qui accus. non possunt. de minori uel pari non potest: ut d. l. neganda. nisi sit præiudicialis ad primā: vt l. quoniam Alex. C. de adul. Si verò nō esset præiudicialis, & uult suū libellū producere, nō uitem prosequi accusationē, & tūc potest: ut d. l. neganda. in fi. quē debet ut intelligi, secundū Pet. prædicta ven, nisi prosequatur suā, uel suorū iniuriā: quia tunc regulē iuris cessant. hi tamen. ff. de accu. Secundo casu principali, quando nomen rei receptū est inter reos, & uult libellū accusationis simpliciter porrigere, & in causa non est cōclusum & liquidatū: & potest, aliās secus. d. l. neganda. quæ sic etiā debet intelligi. arg. l. si. C. de compēsa. Hoc uerū, nisi prosequatur suā, uel suorū iniuriā: que casu, ad prosequendū admittitur. l. qui publico. ff. de accusa. & hoc in pari, siue in maiori. d. l. neganda. Tertio casu principali, quando post sententiā condemnatoriā latam: & tunc si sententiā non infamat, nulli dubiū quòd potest. Si uerò infamat & tunc super antiqua accusatione proposita potest procedere. Si autē nouā inchoare uult, nō potest: ut d. l. is qui reus. in fin. distingue, aut illi sententiā abstulit sibi ciuitatem, aut libertatē, aut nō. Si quidē abstulit ciuitatē aut libertatē: tunc nō pōt nouā accusationē proponere. Aut nō abstulit: sed est pœna relegationis imposita, uel minor, tunc dicūt doc. aut suā, uel suorum iniuriam prosequitur, & tūc potest: ut l. hi tamē omnes. ff. de accusatio. Aut nō prosequitur suam, uel suorum iniuriam: & tunc aut uult alium accusare quam accusatorem suum, & non potest: quia est

est infamis. l. infamem. ff. de public. iudi. Aut uult suū accusatorem reaccusare, & tunc sibi licet: quia illi qui uult se vindicare, ignoscēdū est. dicta l. is qui reus. arg. l. qui cū maior. §. libertus. ff. de bo. liber. Si uerò ista esset absolutoria: tūc dicē indistincte, quòd potest in accusatione proposita insistere, & actionē nouā producere: ut d. l. neganda. ibi, plusquam. & dicta l. j. in fin. C. qui accu. nō possit de qua quæstione latē per Dyn. Cy. Bal. & Sali. in d. l. j. & Barto. in d. l. is qui reus. & ibi Angel. & Imo. latius. Vel in hac materiā latius concludēdo & clarius dic, cū queritur an accusatus possit alium accusare. Dic, aut queritur ante nomē rei receptū inter reos, aut post, aut vsque ad cōclusionē in causa, aut post cōclusionem in causa vsq; ad sententiā, aut post sententiā. Primo casu, nulli dubiū, quòd accusator nō prohibetur, nisi aliud à lege prohibeatur: ut l. qui accusare. ff. de accusatio. & sibi permittitur accusare quēlibet aliū, siue prosequatur suam iniuriā, siue non, siue de maiori, siue de pari, uel minori crimine. dicta l. is qui reus. & d. l. neganda. in fi. ut super sua accusatione procedatur. Et isto casu, si accusat suū accusatorem, discutietur super utroq; ut in civili: ut l. pen. & authen. & cōsequēter. C. de sen. Si uerò accusat extraneum: tunc quilibet potest procedere, prout solertior erit. Verūtāmē citatus pro uno iudicio, nō cogitur cōparere pro alio: & nō cōparens, potest dici cōtūmax. l. cōtūmaxia. §. si. ff. de re iudi. Secundo casu principali, post nomē rei receptum inter reos, & tūc aut uult inscriptionem accusationis facere ad

finem, ne tēpus sibi currat: & ut post sententiā possit prosequi suā accusationem, & auditur. dicta l. neganda. in fin. siue accuset suū accusatorem, siue aliiū. dicta l. neganda. dūmodo nō faciat in fraudem, ut retardet executionem, & tūc nō ualebit sententiā lata cōtra ipsum: ut not. Ange. & Imo. in d. l. is qui reus. aut uult accusare ad finem, ut procedatur super ea, & tunc prosequitur suā, uel suorū iniuriā, & auditur: siue accuset de maiori, siue de minori, siue de pari. dicta l. neganda. si autē suā, uel suorū & c. nō prosequitur, & tūc aut uult accusare de maiori crimine, & potest quemlibet, siue suū, siue extraneum accusatorem accusare: ut d. l. neganda. potissimē si dicta accusatio superuenit post nomen suū receptum inter reos, arg. l. ij. C. de satisf. Sed aduertendū tamē est isto casu, quando accusat accusatorem suum de maiori. Et tunc aut de tali crimine, quòd si esset uerū, primū crimen cōtra eum obiectū & ascriptū non esset uerū. Et tunc nō solū audietur, sed omni no imponetur silentiū in primo, do nec secundū fuerit discussum: & ex euentu causæ procedatur super primo uel nō. Iste est propriē casus in l. j. C. qui accusare. qui text. potest etiā intelligi post nomē rei receptū inter reos. Aut non opponitur tale crimen, sed aliud: & primū, & secundum delictū possunt esse, & tūc audietur, & super suo secūdo procedatur pariter, sicut proceditur in crimine quod sibi ascribitur. Et iste est propriē casus in dicta l. neganda. Aut uult accusare extraneū de maiori, & tunc nō potest, postquam nomē suū est receptū inter reos. d. l. is qui. & d.

l. neganda. Siue accusatorē suū velit accusare. d. l. is qui. siue extraneū. d. l. neganda. facit l. ij. §. si extraneū. ff. de adulte. vbi de pari non potest accusari vel obici, ut ibi. Hoc tamen fallit in uxore & marito, quando obicit marito de lenocinio post nomen rei receptū inter reos: ut d. §. si publico. & ratio specialitatis patet ibi. Tertio casu principali, post conclusionē in causā ante sententiā: & quarto casu uidelicet, post sententiā: & tūc aut fuit absolutus, & clarū, quod omnīs accusatus accusat de quolibet crimine: ut d. l. qui accusare. Aut fuit condēnatus de crimine priuato tantū: & per consequens nō fuit effectus infamis ex prolatione sententiā, & potest quemlibet de quolibet crimine accusare: vt l. infamem. ff. de pu. iudi. & no. Bar. in l. in eū. ff. de accusatio. aut fuit effectus infamis, quia fuit dānatus de publico iudicio. d. l. infamē. & tunc aut uult accusare extraneum de nouo, & nullo modo auditur de aliquo crimine: ut l. qui iudicio. ff. de accusatio. nisi de crimine læsæ maiestatis: ut l. famosi. ff. ad legē iul. maie. & no. glo. iij. in d. l. is qui reus, Aut uult accusare accusatorē suū, & tunc aut per sententiā debet perdere uitā naturalē, & tūc secundū glo. in d. l. is qui reus. nullo modo potest, per d. l. cū reis. C. de pœ. & puto istam conclusionē esse uerā in hac materia: licet doc. alio modo loquatur: quia in d. l. is qui reus. cū ministerio Iurisconsultus, in uer. illud. dicit, quod Imperator indistinctē uolebat, quod accusatus post condēnationem nō audiretur: & sic est regula negatiua. Tamen Iurisconsultus

tus dicit, quod est uerū demū, quo ad eos qui & ciuitatē, & libertatem perdidērunt. & per cōsequēs, multo minus poterat accusare si perderent uitam naturalē: & idē quod nō admittatur ad accusandum, si perdit libertatē. d. l. is qui reus. Secus autē si simpliciter fuerit relegatus: quia tunc licet sit infamis, suū accusatorē tantū, ut se possit aliquāter ulcisci, poterit accusare de quolibet crimine: ut not. gl. ij. in d. l. is qui reus. sed accusationes prius formatas, pendente sua accusatione, si non perdit per sententiā uitā, ciuitatē, uel libertatē: tamē secundū omnes doctores, poterit prosequi. d. l. is qui reus. in uer. sed hoc puncto. in hōto. uer. fin. Sin. autem perderet etiā uitā naturalē, & tūc secundū glo. nō potest prosequi etiā iam inchoatas: ut no. glo. in d. l. is qui reus, quod nō placet doctoribus: quia cū ibi dicatur de uitā ciuili, ergo idē in naturali. Sed ego credo glōf. ueriotē: quia, ut dictum est, regula stat negatiua, quod accusare non potest post dānationē. quā regulā approbat Bar. in duobus casibus: & dicit, quod per dictionem, demum, quæ sonat in taxatiuā uidelicet, quod istud est uerum, si ciuitatem, uel libertatē perdidit. Ergo in aliis casibus non expressis, remanemus in regula prohibitiua uniuersali quod non possit: ut dicit Imperator. ar. l. cum prætor. ff. de iudi. nō autem dicas, ut dicit Salice. in l. j. c. qui accusare. & Imol. in d. l. is qui reus. argumentum à cōtrario sensu. Sed in aliis casibus remanet sub regula negatiua, ut dicit Imperator, & sic extra casus declaratos per Iurisconsultū remanemus in dicta regula

la pio

la prohibitiua: ergo cum casus mortis naturalis non sit specificatus à iure consulto: necessario sequitur, quod remanemus in dicta regula prohibitiua. Et maximē, cum mors ciuilis nō habet eundem effectum, sicut mors naturalis: facit l. ex ea parte. §. j. ff. de uerbor. oblig. & hoc puto uerius, quicquid concludant doctores.

ADNOTATIO. a ¶ Suum accusatorem. Circa hoc uide Fedē. de se. in consil. xcij. inci. factū quod proponitur. Ber.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia adde ea, quæ dixit glōf. in terminis de iure canonico, in c. neganda. iij. q. ix. & latius posuit istam materiā loā. an. in addi. Spe. ibi post Spe. in titu. de accusatore. §. j. uer. item quod est accusatus. Sed uide Gandi. in tractatu maleficiorum, sub rubrica, qui possunt accusare, & qui nō. in uer. sed ego formabo talem quæstionē ponamus. Qui in hac materia arguit pro & contra. & refert opinionē Azo. in hac materia. Tamen dicit, quod per totam Italiam obseruatur opinio Odofre. & Iacobi Baldolini, qui dicebāt, quod secundus accusator si prosequatur suam, uel suorū iniuriā, quod audiatur reaccusans accusatorē suum, hac ratione: quoniā si te accusaui de crimine cōtra me illato, & non potui meā accusationē probare tempore sententiā proferendā, poteris postulare me de calūnia condēnari, ex eo, quia tua iniuriā prosequeris: ut l. j. c. de calum. Nā & ei ignoscendū est, qui prouocatus, seu accusatus uoluit ulcisci. ff. de bonis libertorū. l. qui cum maior. §. si libertus. & hīc

me non extendo: poteris ibi uidere Cādi. qui respōdet ad motiua Azo. postea ibi Gandi. dicit, quod cū ista quæstio sibi euenisset de facto in ciuitate Bononiæ, & ibi esset iudex maleficiorū, cōsultuit in hac materia dominū Dy. de musello, qui sibi ita deliberatē respōdit: cū aliquis accusatus uult suū accusatorē accusare: aut opponit aduersario suo crimina in modū exceptionis, aut in modū accusationis. Primo casu subdistingue: quia aut lis est cōtestata, aut nō. Primo casu, quādo lis est contestata: tūc accusatus nō potest crimen opponere suo accusatori in modū exceptionis. Secūdo casu sic: ut ff. de adulte. l. j. §. extraneus. & d. l. maritus. §. præscriptiones. Si autem uult accusare suū accusatorē per modū accusationis, tunc subdistingue eodē modo: aut lis nō est contestata, aut sic: aut est lata sententiā. In primo casu quādo lis non est cōtestata, si uult accusare de crimine maiori, potest: adeo quod sua accusatio tanquā maior, præcedere debet in causā. Si autem uult accusare de pari, uel de minori crimine, nō potest: nisi prosequatur suā, uel suorū iniuriā: ut l. negēda. C. qui accu. nō possunt. In secūdo casu quādo lis est cōtestata, tūc aut iste accusatus pretēdit suam, uel suorū iniuriā: aut iniuriā publicam. In primo casu auditur. ff. de accus. & l. hī tātu. ff. siue uelit accusare de maiori crimine, siue de minori, uel pari. In secūdo casu quādo præten dit iniuriā publicam, non auditur. ff. de publi. iudi. l. is qui. In tertio casu quādo lata est sententiā, tūc subdistingue: quia aut sententiā est absolutoria, tunc auditur. ff. de publi. iudi. l. is qui

qui. in princi. & ibi dum dicit quod fuerit excusatus. Ergo à contrario sensu si fuerit absolutus, potest. Si uerò sententia fuerit cōdemnatoria: tunc distingue. aut illa sententia admit uitā, ciuitatē, uel libertatem: aut nihil ex his, si nihil adimit. Aut uult accusare extraneū, aut accusatorem suū. Si uult extraneū accusare, & nō potest: quia infamis. l. infamem. ff. de public. iudi. Si uerò uult accusare suū accusatorem, & potest, dicitur l. is qui. quia hoc conceditur ad iudiciā. Si uerò illa sententia admit sibi ciuitatē, uel libertatem: tūc aut uult de nouo inducere accusatorem, aut inchoatā accusationē uult profequi. Primo casu nō potest indistinctē, nec cōtra extraneū, nec cōtra accusatorem: ut d. l. is qui. ver. pro hoc & c. In secundo casu quādo uult inchoatā profequi: tunc aut sententia admit uitam, aut solam ciuitatē, uel libertatē: si admit uitā, non potest profequi: quia nō debet differri pœna. l. cū reis. C. de pœnis. In alio casu quando sola libertas, uel ciuitas adimitur, & nō uitā: tūc aut accusatio sua perimitur per sententiā cōtra eum datā, & tūc nō auditur: argu mē. l. j. C. qui accusare non possunt. Aut nō adimitur: quia sua accusatio potest esse uera, & tunc etiā contra oēs admittitur: ut d. l. is qui. ff. de pub. iudic. Et ita in hac difficultate resider dominus Dyn. & ibi Gandi. approbavit suam distinctionem. Et certē per prædicta habemus claram doctrinā, & uerā solutionē ad illos tex. qui ita uidentur sibi cōtrariari.

HIERO. Circa hanc materiam, uide Abb. in ca. j. de mutuis petitio. extra col. vij. uer. ulti. glo. & c. ubi se-

quitur opi. Bar. in l. is qui reus. & ibi notabiliter Henri. boyc, qui longē facit dist. col. ij. in v. distin. per doct. in c. fi. extrā de testi. ubi Aret. ultimo notabili. Bonifacium uitalinum, qui etiam facit unā dist. in tra. maleh. in rub. quid sit accusat. in forma accusæ porrectæ per syndicum. costum. ver. sed pone & in ea. forma. col. fin. in si. Alb. e. qui post antiquos distinguit, in l. j. C. qui accusare non pot. col. ij. in prin. Collecta. in c. accedēs. de accusatio. breuiter & cōpendiose per domi. Præpo. post do. in c. prius. ij. q. ij. Itē aduerte: nā inquitum Ang. hic, in si. in uer. (sin autē, si perderet etiā uitam naturalem & c.) approbat gl. fi. in l. is qui reus. dicitis, quod d. glo. cōmuniter reprobat ab omnibus, & eā dicunt cōmuniter reprobatā Abb. & Præpo. ubi supra bene tamē possem hīc adducere quā plures dist. supra dicto. doc. prout etiam fecit hic do. Augusti. sed faceremus ualde longū processum. uideatis in locis s. allegatis

An quis possit aliquem accusare simul & semel de pluribus delictis.

ANGELVS.

***QVÆRO,** an qs possit accusare aliquē simul & semel^a de pluribus delictis. gl. & doc. ponunt in l. qui de crimine. C. de acc. Bar. in l. libellorū. §. sed si aliud. ff. de acc. ubi cōcludit, qd aliquādo alicui obiciuntur plura delicta, quæ puniuntur eadē lege: tūc de omnibus potest simul accusare ut l. non est nouum. ff. de act. empt. Si uerò ista delicta puniuntur diuersis legibus, uel statuto: etiam potest eodem tēpore eundē de omnibus accusare: sed non eodē libello, d. l. nō est nouum, & ibi not. Et uide

latius

latius per Bar. in l. qui de crimine. C. de accusatio. Sed latius per gloss. & Bar. in l. senatus. ff. eo. tit. Et prædicta procedunt quādo ex diuersis factis. Sin autem ex eodem facto plura delicta oriuntur, loquitur lex, qui de crimine. de quo latius per Salic. in l. si quis homicidii. C. de accu.

ADNO. a ¶ Simul & semel. Adde ad hoc R. in consi. cccxl.

AVGVST. Adde tamē hic ea quæ dicit Ang. in l. j. C. si reus uel accu. mor. sue. qui faciens mētionē de hac materia, allegat quomodo gl. dubitauit in d. §. sed si aliud. & quomodo glo. magna in d. l. qui de crimine. aliter locuta est. & quomodo Bar. postea distinxit in d. §. sed si aliud. Et ibi dicit Ang. quod uerum est, quod si quis puniunt diuersis legibus, potest accusari simul & semel eodem tempore, sed non uno libello. d. l. nō est nouum. Et hoc, cum dicta crimina diuersa oriuntur ex diuersis factis: nam si ex uno, tunc glo. in d. l. qui de crimine. scilicet, ut in eodem libello per eundem possint deduci omnia, non autē in diuersis. per tex. illius legis. & ibi limitat Ange. prædicta, & intelligit esse uera, quādo unus accusat unum nō profectū quōd suū uel suorum iniuriā: aliās etiā si delicta sint oīno diuersa, & ex diuersis factis cōtingētia, & siue puniuntur eadē lege, uel diuersis: in eodē libello de omnibus poterit accusari, & etiam in diuersis ad libitum accusantis: quia in criminalibus est eadē forma procedēdi, sicut in ciuilibus. labentē. ff. de pœn. & ibi gl.

HIER. Adde in hac materia, quod cū dicitis per Ang. hic concor. Collecta. in c. licet in beato. de accu.

Sed circa hanc materiā & q. seq. fac istos casus, quos remissiuē psequere. Primus est, quando unus accusat unum. Secūdus, quādo vnus plures. Tertius, quando plures vnū. de omnibus istis uide nō. dist. Albe. post alios antiquos in l. qui de crimine. C. de acc. eo. ij. in medio. uer. & ideo ut plenē liqueat & c. cum colum. seq. Henr. Boyc, in c. j. de collu. dete. in c. de his. de accu. extrā ubi facit not. dist. in c. de lib. obl. col. xxxiiij. ver. circa quartum mēbrū. & col. xliij. in medio. uer. secundo casti.

⁶⁵ *An plures possint simul accusare eundē.*

ANGELVS.

⁶⁵ ***QVÆRO,** an plures possint simul accusare eundē. Istā quæstionē format Cy. & Sal. in l. iij. C. de accu. ubi gl. & Sal. finaliter concludit, quod aut cuiuslibet accusantium interest ratione officii, & tunc possunt de eodē libello, nō diuersis, accusare eundem: ut l. senatus. C. qui accu. nō poss. & ibi Sali. ponit rationem, aut cuiuslibet eorū interest ratione proprii interesse, puta si seruus cōmunis sit occisus, & tunc etiā possit eodē libello: ut ff. de noxa. & l. si retēone. in prin. nō diuersis: ex quo propter idē, & ad idem agitur, & hoc ne de delicto eisdē hominis sapius inquiratur, aut neutrius eorū interest ratione officii uel interesse & communis iniuriā, & tūc nec diuersis libellis, nec eodē libello possunt eundem accusare, sed idoneior ipsorū admittitur, ne reus in plures aduersarios fatigaret, & ne sapius quæratur de delicto eisdē hominis: ut l. licet. §. si. ff. nau. caup. stab.

AVG. Adde tamē & intellige præm

præmissa, secundū Sali. in Luxor. C. qui accu. nō pos. ubi ponit quando plures ratione officii cōcurrunt ad accusandū unū, quis præferatur: & ibi ponit, quando ratione proprii interellē plures concurrūt ad accusandū unū, quis præferatur: & limitat prædicta, & cui debet iudex gratificari, an masculo, an femina. Et de materia uide Bart. in l. si plures. ff. de accu. & gl. & Archi. in c. accusatoris. ij. q. j. & do. Abb. in c. j. de collationibus. Inno. in c. olim. extrā de accu. & Archi. in c. epiphaniā. v. q. j.

HERO. Adde, quod ita etiam cōcludūt cōmuniter doc. in c. ij. extrā de accusa. Ad cuius tamē ueritatē indagandā, uide distinctio. quam facit domi. Henri. boyc. in c. de his. extrā de accu. col. ij. versic. si quæris nunquid possit accusari. & c. Bal. & Albe. post lac. de Are. & antiquos in d. l. fenatus. & idem Sali. in l. si accusatoribus. col. ij. de accusa. quod intellige tam in isto primo membro, quam in aliis tribus: quia in omnibus tribus cōmuniter teneur distincta hic per Ang. ut etiam tradit Barb. post Nico. de Neapo. in l. decreto. §. si duobus. de admi. tut. ff. & doc. in locis hic alleg. Et ratio quod ad primū mēbrū est, secundū Sali. in d. l. iij. quia omnes isti officarij repræsentant personam offensī, quæ una est: & sic sicut non possēt ipse offensus uariis libellis eundē accusare: ut in l. licet. §. si. ff. nau. caup. sta. bu. sic nec etiam isti repræsentantes unam personā: ut in l. si plures. ff. de pact. & hanc rationē ante eū assignat ibi doct. & Henric. boyc. ubi suprā. Item circa ultimum mēbrum Ange. quæro, quid si oppositum nō fuerit,

an ualebit iudiciū. Et dicatis, quod sic, per text. in l. si accusatoribus. C. de accusa. ubi hoc tenet Bart. & idē Bar. in d. l. si plures. ff. eo. Cano. in c. ij. ubi Abb. post alios, extrā de accu. & idem Abb. per tex. & glo. ibi. in c. j. de collu. deteg. extrā, quod tamen intelligit Sal. in d. l. si accusatoribus, quādo in eodē libello isti accusantur, secus tamē si diuersis: quia tunc etiā post litem contestatā, & postquā receptum est nomen inter reos, poterit alter eorum repelli & eligi idoneior per iudicē ex officio suo, eui parte non petēte: quia ad eius decorem spectat ne corā eo, & maxime eodē tempore, de eisdem delictis sepius quærat, cum ea, quæ ad iudicis decore spectant, pars remittente non possit: ut in l. quos prohibet. de postu. ut. ubi per eū: qui pluribus & bonis rationibus hanc fundat. Et in hac materia cadit bene questio uulgata, utrum eodem libello quis possit accusare testes qui depoluerunt falsum, & producentem ipsos: quæ tamen diuiditur in duas. Prima, utrum producens testes falsos sciēter & dolose, possit accusari simul cū dictis testibus falsum deponētibus. Secunda, utriū ipsi tests plures numero, possint simul accusari de falsitate. Et scias, quod ista questio conuigē tempore domini Vianensis de pāta pauperis doct. antiqui, quam possit in quæst. suis nume. lxxv. incip. Vm. ueritas Bazani, licet eam decidat in quæstione sequen. incipiente, Queritur & c. Et quod ad primā concludit, quod si accusator suam non prosequitur iniuriā, quod accusa. nō procedat: aut suā prosequitur iniuriā, tunc sic. alleg. l. hos accusare. §. l. l. ubi

Iulia. ff. de accusatio. & l. athletas. ff. de falsis. uos tamen uideatis Albe. in l. qui de crimine. C. de accu. Bar. in d. l. athletas. loā. And. Are. qui eam singulariter examinat in c. si quis episcopus, de accu. col. si. uer. & tangunt & c. ubi concludit quod sic. allegat Barto. ubi suprā, per d. l. athletas. & eundem Bar. per tex. ubi in l. nihil. §. si. ff. de adul. & lo. And. idem tenentem in tit. de accu. §. j. de qua uideatis etiam Præpo. in c. prohibentur. ij. q. j. col. iij. in prin. De secunda uideatis Are. & Præpo. ubi suprā, ubi faciūt longam dist. quam referre nō curo. Item circa si membrum Ange. potest hic quæri de q. statuto cauetur, quod qui cum armis aliquem percusserit, manum eum qua percussit, amittat. Titius eo impetu duos percussit, & dubitatur quē prius percussit, accusatur ab eisdem eo tempore de dictis percussionibus: queritur, quis istorum admittendus est, & sic quis erit præferendus. uideatis Albe. qui tetigit hanc quæstionem in d. l. si plures. ff. de acc. Concludit tamen, quod ista sint plura facta, & plura delicta: quia plures personæ, & sic quod nō sit locus prælationi, per l. qui de crimine. C. de acc. & quia idem est in ciuilibus nō est locus prælationi in pluribus cōcurrentibus ad agendū: ut patet in petitione hære. ut in l. pe. de pet. hære. & in rei uē. ut l. is à quo. de rei uen. & in noxa. ut in l. si quis à multis. ff. de noxa. ergo arguendo de ciuilibus ad criminalia, quod est licitum: ut in l. omnem. §. de iud. & in l. ij. §. si mulier. ff. de lib. ho. exhi. cōcludendū est, idem esse in criminalibus, q̄ in ciuilibus: & ita residet ille practicus doctor quantum ad ac-

cusationem. Secundō quærit quid quantum ad sententiā, & quid quantum ad pœnæ impositionē, uide per eum: quia magnum facit processum.

66 Accusator non prosequens suam accusationem, an incidat in pœnam, & in quam.

ANGELVS.

66 * QVÆRO, accusator non prosequitur suam accusationem, an & in quam pœnam incidat. Istā quæstionem ponit Barto. in l. iij. §. ff. de præuari. & distinguit, quod ad expressē desistit, non impetrata abolitionē, & punitur pœna quinque librarū auri: ut d. §. aut tacitē, & tūc aut faciendū labi tēpus statutū à iudice, & punitur extraordinariē: ut l. qui crimen. C. qui acc. non pos. Aut patiendo labi tēpus legale, & punitur pœna apposita in l. j. C. ut intra cer. tēp. punitur etiā quandoq; pœna cōventionali: ut l. iij. ff. de cust. reo. & idem Bar. in l. j. §. si quis autē. ff. ad Turp. la. titus dicit, uidelicet quandoq; aliquis desistit expressē & manifestē ab accusatione, & tūc punitur pœna Turpil. ut d. §. si quis autē. Si uerō nō expressē desistit, sed tacitē: & hoc tribus modis cōtingit. Nā quādoq; statuitur terminus absentī, & ipse non uenit, & punitur propter contumaciam pœna extraordinaria, nō pœna Turpil. ut l. qui crimen. C. qui accusa. non poss. Quandoq; statuitur terminus præsentī ad prosequendum, & non prosequitur: & tunc uidetur desistere, & punitur pœna Turpil. ut l. si ea. C. qui accusa. non pos. Quandoq; nullus terminus statuit à iudice: sed ipse accusator intra tempus statutū à lege nō prosequitur, uidelicet intra bienniū, tunc punitur pœna l. ij.

l.ij.C. ut intra cert. tēp. quæstio crimi-
 terminetur. Adde secundū Cy. & But.
 in d.l. qui crimē. q̄ aliquādo nō desit-
 sit, sed non probat suam accusatio-
 nem, & tūc punitur similitudine sup-
 plicii: ut l. i. C. de acc. Itē adde, secun-
 dū Ang. in d.l. qui crimē. quādo sta-
 tuatur terminus à iudice, & nō prose-
 quitur, q̄ etiā punitur in expensis, ut
 d.l. qui crimē. C. qui acc. non pos. An
 autē ad hoc, ut nō prosequens accusa-
 tionē suā, incidat in Turpilianū,
 requiratur quod sit lis contesta. uel
 non, uide latē per Cy. Bal. & Sal. in l.
 j. C. ad Turp. Et nō in Spe. & ibi loā.
 And. in add. in ti. qualiter in accusa.
 proce. §. quomō tractandum. uer. j. &
 Cy. ibi cōcludit, quod siue lite con-
 testata, siue antē desistat, quā incidat
 in Turpil. arg. auri. qui semel. C.
 quomodo & quādo iudex. quod in-
 tellige uerum, secundum Iac. si reus
 iam fuerit citatus & cōparuerit: sin-
 autem reus nō fuerit citatus, uel cita-
 tus non cōparuerit: tunc non habet
 locū dicta pœna, imō impunē potest
 desistere: ut l. quæsitum. ff. ad Turpil.
 q̄ intellige, ut infra dicitur in que-
 stione seq. secundum Bar. in d.l. que-
 situm. Et tene menti, q̄ ille qui desi-
 sit, nō potest ex eodē factō ad illum
 redire, & iterum accusare etiam cri-
 minaliter: ut est text. & ibi Barto. in l.
 qui desistit. ad Turp. & dicit Barto. in
 d.l. quæsitum. ff. ad Turpil. quod post
 litem contestatam super accusatio-
 ne nō licet desistere impunē: ut l. sen-
 natus. ff. ad Turp. in §. q̄ post. Quin-
 imo etiam ante litem contestatam
 post fideiussionem præstitā nō licet
 desistere: ut l. j. C. et. i. & ibi Cy. Si ue-
 rō sumus ante litem contestatam, &
 ante datam fideiussionem, post ta-

men productionē accusationis: tūc
 Bar. distinguit, aut reus est iam cita-
 tus, aut non: si reus est citatus, & non
 licet desistere: ut in authē. qui semel.
 C. quomodo & quando iudex. con-
 iuncta l. absentem. ff. de pœ. ante ci-
 tationem uerō licet desistere, sicut in
 ciuili. Quoddam est tempus ante
 accusationem propositam, licet de-
 derit libellum principi, & licet de-
 sistere. l. miles. §. focer. ff. de adulte.
 Quid si ex forma statuti licet alicui
 à quacunq̄ accusatione desistere,
 dūmodo soluat decem? pone quod
 eodem libello accusauit aliquem de
 pluribus, secundum quod supra di-
 ctum est, & uult desistere, an soluat
 una decem, uel tot quot sunt crimi-
 na intentata: & Barto. dicit istam
 quæstionem in l. libellorum. §. quod
 si aliud. ff. de accusationi. & ibi dicit,
 quod de iure accusatio est ius accu-
 sandi², sicut actio ius est prosequē-
 di quod sibi debetur, & sic quot sunt
 crimina, tot sunt accusationes. Ideo
 tot decem soluere debet: ut l. scire
 debemus. ff. de uerbo. obliga. & l. si
 pluribus. eod. tit. Tamen communis
 usus loquendi est, q̄ unica charta ap-
 pellatur pro una accusatione. Vnde
 si est unus libellus, licet plura deli-
 cta contineat, pro una accusatio-
 ne soluat decem. Vnde desistens,
 debet probare istum communem u-
 sum loquendi, aliās soluet pro plu-
 ribus. & uide Barto. in simili in l. j.
 in fin. ff. de testibus. & Bald. in l. or-
 dinarij. C. de rei uendica. qui Barto.
 dicit in d. l. j. quod aut statutum ha-
 buit respectum ad substantiam, ut de
 quolibet testamento soluantur gabel-
 la, tunc licet essent plures chartæ, ta-
 men si est testamentū unius, unicuique
 est

est testamentum, aut dicit quod no-
 tarius de quolibet testamēto scripto
 tantū accipere possit, & tūc habetur
 respectus ad schedulas. Sed Bal. in d.
 l. ordinarij. dicit magis ad propositū,
 uidelicet, quod circa eandem accusa-
 tionem dicitur unus libellus à cōclu-
 sione. Nam unicus cōclusionis est il-
 la, quæ facit unitatē petitionis, licet
 in diuersis actōnibus & accusationi-
 bus: tunc dicitur unicus libellus, quā-
 do cōclusio est cōmunis utriq̄; actō-
 ni: aliās dicuntur plures libelli. ff. fam-
 il. erasc. l. hæredes. §. de pluribus. l.
 nō est nouum. ff. de actio. emp. Et in-
 ducit ad quæstionem. Dicit statutum,
 67* quod nō probans accusationē, pu-
 niatur in cētum. Modō quidā in eo-
 dem libello accusat plures, & nō pro-
 bat de aliquo: quæritur an debeat
 puniri in pluribus pœnis, an in una. si
 sumatur accusatio pro libello, est tā-
 tū una pœna, & ad hoc facit l. edita.
 C. de eden. ubi actio ponitur pro li-
 bello. Sin autē assumitur pro iure ac-
 cusandi, tunc sunt plures actiones. l. j.
 C. si reus uel accu. mor. sue. & etiā di-
 cit, quod Dy. disputauit istā quæstio-
 nē & dixit, q̄ erat unica pœna, quæ
 habebat locum ex uniuersō, & ex ali-
 quo, id est siue nil probetur, siue pro-
 betur contra unū, & non contra aliū.
 Et hoc ex natura indefinita, quæ po-
 test uerificari in uniuersali & parti-
 culari, secundum Dyn. quod Barto. ibi
 approbat, quod notandum est.

AD NOT. a Plus accusandi.
 Adde quod dom. Bar. sequitur Franc. de
 Are. in consi. lxxix. Ber.

AVGV. Tu autē in hac materia
 in his quæstionibus, adde primō qua
 pœna puniatur qui desistit ab accusa-
 tione, uide tex. gl. & doct. in l. accusa-

tionis. C. de accu. & in l. absentem. §.
 pe. ff. de pœ. Latus ultra doct. posuit
 istam materiam Spe. in tit. de accu. in
 iij. parte. in §. quinto. ubi examinauit
 intellectum omniū legum loquen-
 tium in hac materia, quæ uidentur
 contrariari. Et ibi Spec. latus & me-
 lius loquitur quā fecerint legistæ.
 Adde tamē, quod multæ sunt perso-
 næ, quæ possunt accusando desiste-
 re ab accusatione, & non incidunt in
 aliquam pœnam, ut est mulier, & mi-
 nor. Ita dixit Ange. in l. si femina. C.
 ad Turpil. & intellige, ut dixit tex. cū
 gl. & ibi Bart. in l. mulier. ff. ad Turp.
 Et limita prædicta per aliū text. & ibi
 gl. & Bar. in l. in senatus. §. eos. ff. ad
 Turpil. Et adde pulchra uerba Ang.
 ubi refert Cyn. in l. si. C. de accus. an
 sicut licitum est hæretico pœnitere,
 si est accusatus de hæresi, an etiam
 accusanti hæreticum licitum sit impu-
 nē desistere à dicta accusatione, &
 68* quia pœna puniatur si desistit. * Item
 adde in quantum dictum est, q̄ post
 datum libellū, incontinenti licet de-
 sistere impunē. Limita tamen prædi-
 cta, & intellige, q̄ talis contra quem
 productus est libellus, poterit agere
 iniuriarū: ita dixit Ange. in l. nullus.
 C. de exhibend. reis. referens Iac. de
 Aret. ita dixisse in l. j. C. ad Turpil. &
 ibi Ange. hoc etiam firmauit per illū
 text. in l. utē apud. §. si quis libello. ff.
 de iniuriis. & ibi in d. l. j. dicit Angel.
 quod si accusatorem pœnitet ante-
 quā accusatus compareat, non inci-
 dit in Turpilianum, sed tenetur ini-
 iuriarum, sed intelligo prædicta, ut
 dixit do. Anton. de Butr. in c. licet in
 beato Petro. extrā de accusationib.²
 quod hoc est uerū, q̄ agitur iniuria-
 rum, si ex tali productione libelli ori-
 tur inf

tur infamia ipsi accusato. Et de materia uide etiā ibi, in d. l. licet, per Abb. & per Moder. quando licet desistere ab accusatione. Et adde q̄ dixit Ang. per illam glossā rub. C. de in ius uocando. quōd ille qui produxit libellum accusationis, & desistit ante partis citationē, non tenetur p̄na Turpiliani. De qua materia per Bar. in l. quæstū. ff. ad Turpil. & per gl. & doct. in c. licet in beato Petro. & per Bald. in l. j. in xvj. col. C. qui acc. & per Bal. in l. j. C. ut intra cert. temp. Et de materia uide per Bald. in l. accusationē. in fi. C. qui acc. Aduertas tamen in quantum supra legistæ omnes tenent istam conclusionem, quōd in criminalibus non cogitur accusator profequi accusationem, sed potest desistere: ut suprā dictum est in multis casibus. Tamen limita secundum do. Ant. de Butr. in d. l. licet in beato Petro. in fi. in ultimis uerbis. nisi oriatur infamia ipsi accusato: quia poterit dicere, uolo quōd litiges, & procedas in causa, & super hoc feratur sentētia, & allegat gl. iij. q. v. c. quisquis. & allegat v. q. j. c. quædam. & ultimo. & c. Epiphaniā. Adde Ro. in sing. ij. anni xxxix. quod incipit, instituens accusationem, an postquā accusator desistit ab accusatione, uel per mortem, uel per contumaciā, possit iudex cōpellere tertiū ad profequendum, Et in hac materia uide Inn. in c. j. extrā, de collu. deteg. an instituens accusationē ineptam incidat in Turpilianum, si postea desistit. Limita & intellige prout fecit Ang. in l. fin. ad Turp. C. qui limitat. d. Bar. in l. quærebat. ff. ad Turp. in quantum suprā quæsitum est, an si unus accusauit aliquē de pluribus delictis in eodem libel-

lo, an sint plures libelli, an unus libellus. Adde omnino Salic. qui latē loquitur in hac materia, referens omnes in l. si quis homicidij. C. de accusa. & quādo dicantur plures libelli, uel unus. Materiam latē uide per Bal. in l. edita. in repet. p̄ aduana. in xv. q. C. de eden. Et in criminalibus uide p̄ Bal. in l. cum rationibus, C. qui accu. non possunt.

A D N O T. a ¶ Iniuriarum. Adde hic uerum, etiam si accusator desistat, ita Ro. consi. c. viij. Ber.

H I E R O. In hac materia adde quod Anch. Anto. Abb. & Moder. in c. licet in beato, extrā eo. referunt distinct. Barto. & eam sequuntur: ubi tamen uide Henri. boyc, qui bonam distinctionem facit, quæ multum declarat materiam, de qua materia uide etiam Collecta. in c. cum dilectus, de calum. extrā.

69 Si infamis excommunicatus, uel bannitus qui accusare non potest, accusetur ab uno qui accusare non potest, uel a muliere, an possit excipere, tu non potes me accusare: quia inhabilis es: & an accusans possit replicare, tu non potes contra me excipere.

A N G E L V S.

69 * QV A E R O si infamis excommunicatus, uel bannitus, qui nō potest accusare, ut suprā dictum est, accusetur ab uno qui non potest accusare, ut a muliere, uel ab alio, an potest opponere exceptionem, tu non potes me accusare: quia inhabilis es ad accusandum: & an accusans possit replicare, & tu non potes contra me excipere. & Bar. in l. seruos. ff. de accu. dicit, quōd accusatus potest opponere dictam exceptionem, & accusator nō pōt replicare, quōd etiam

accusat.

accusatus est infamis, uel bannitus, siue excommunicatus: ut d. l. seruos. & c. cum dilecti. extrā, de excep. de qua q̄ per Bart. Bal. & Imo. in l. cū mulier. ff. de matr. & Flo. in l. lege Iulia. ff. de testib. & dicendū est, ut ibi plenē per præfatos doctores. Sed fortē dictum Bartol. in d. l. seruos. procedit quando agitur ciuilitur, uel ad p̄nam applicandam accusatori, uel pro eius interesse. Sin autem ageretur criminaliter ad uindictam publicam, tunc uidetur quōd contra talē exceptionem possit replicari etiam de inhabilitate, ne delicta remaneant impunita. Ita uulneratus. ff. de leg. Aquil. arg. Lapud Celsum. §. Marcellus. ff. de doli excep. & quod not. Innoc. in c. intelleximus. extrā de adult. in glo. & hic uidetur sentire Bal. in d. l. cum mulier. in j. limitatione regulæ, an dolus cum dolo compenfetur. allegat not. in l. is qui reus. ff. de pub. iuri. & quod not. in c. sicut. extrā de iureiur. & in l. uiro atq; uxore. & ibi gl. & Bar. ff. sol. matr. de qua q̄. per Imo. in d. l. cum mulier.

A D N O T. a ¶ Bar. in l. seruos. Adde tu Petr. de Anch. in c. intelleximus. extrā de adult. Anto. de Butr. & Fely. in c. cum dilecti. extrā de excep. etiam Alex. in l. cum mulier. ff. sol. matr. & Io. And. in addi. Spec. in tit. de accusiij. parte. B.

A V G V. Tu adde & latius uide ista disputata per Ro. in dicta l. cū mulier. qui multa allegat, & per Bal. in l. j. §. j. ff. ne quis eum qui in ius uocat. est ui eximat. & per Ant. de Butr. in c. cū dilecti. extrā de exce. & per Petr. de Ancha. in c. intelleximus. extrā de adulter. & per Bald. aliquid in l. in arena. C. de inoficio. testam. ubi prædicta poteris limitare. & aliquid

per Ang. in §. itaq; in atthē. ut iudices sine quoquo suffragio.

H I E R O. Breuiter in hac quæstione dicam, opin. Bar. communiter tenetur per doctō. in d. l. cū mulier. quam etiam tenet Alber. in l. seruos. hic allega. & in l. amplius. ff. rem ratam habe. Abb. & post eum Moder. ubi latē declarant in c. dilecti. de exceptionib. extrā.

70 Accusans an presumatur calumniator, eo ipso quod non probat suam accusationem.

A N G E L V S.

70 * QV A E R O, an accusator presumatur calumniator, eo ipso quod nō probat suam accusationē. Istam quæstionē format Bar. in l. j. in princ. ff. ad Turpil. & in effectu concludit cum gl. in l. athletas. §. calumniator: ff. de his qui notan. infam. in casibus exceptuatis qui ponuntur per gloss. in d. l. j. nō præsumitur calumniator, alijs regulariter contra non probantem præsumitur calumnia, sed non est præsumptio iuris & de iure, & sic admittitur probatio in contrarium: ut d. l. j. quia potest probare iustū errorem, & est iustus error fama publica. l. miles. §. mulier. ff. de adulter. uel si audiuit a personis fide dignis: ut not. Bar. in l. athletas. ff. de infra. Et ut de Bar. in l. fi. ff. de hæc. instit. & Cyn. & doct. in l. j. C. de aduoc. diuer. iudi. & Salic. in l. iij. C. de calum. & ibi Bal. qui not. distinguit, an publica fama excuset a presumpta calumnia, & per Canonistas in c. fi. extrā de calum. Ex quibus sequitur, quōd tu iudex ante quam condemnēs accusatorem de calumnia, statuas terminum eidem ad faciendum suam defensionem, quare de calumnia non ueniat con-

h. dema

demmandus: ut dicit ibi Barto. aliàs si hoc non faceres, faciliter poteris er rare, & teneris in syndicato.

ADNOT. a ¶ An accusator praf. cal. eo ipso q̄ non probat. Adde circa hoc & vide d. Alex. in consil. xj. in j. uol. & clarus per Abb. in consil. lxxvij. ubi dicit, quòd communis opinio est, quòd accusator deficiens excusatur à præsumpta calumnia, si habet alia indicia eidentia, uel famam, uel quòd audiuit à fide dignis, uel quid simile, & an si accusator dicat, quòd non potest probare nisi per duellum, an tunc dicatur in calumnia, uide Barb. in consil. pe.

AVGV. Tu autem in hac materia adde do. Bar. & doct. in l. cū quædam. §. j. ff. de acqui. hære. & dicta d. Ant. de But. in fi. & aliorum in c. cum dilecti. extrà de dolo & contu. & uide Ange. in l. mater. C. de calum. qui ponit in hac materia altercationem inter Cy. & Bar. & breuiter limitat dicta Bar. quòd tunc fama non excusat aliquem, ubi quis accusat aliquem de facto in se commisso, cuius non potest, nec debet ignorantiam prætere. Nam si scio me non esse iniuriatum à te, & fama sit in contrariu, illa fama falsa nõ excusat me. ar. l. fi. C. de calum. & certè per hoc est text. & ibi Ang. ponderans eum in l. fallat. C. de calum. qui dicit, quòd ubi constat de calumnia accusantis, nullus color excusat, nec etiã fama isto casu, nec semiplena pbatio, uel præsumptio, nec rescriptu principis generale aut speciale, nisi dicat in eo, nõ obstante lege aliqua, quia omnia hæc ueritatis succumbunt. Sed doctri na Bar. secundum Ang. in d. l. mater. habet locum ubi quis accusat de facto non commisso in se, sed in res

suas: puta de rebus sublatiis ei de do mo noctis tempore, uel de adulterio commisso in uxorem eo absente, uel aliis similibus. Nec etiam habebit locum doctrina Bart. ubi quis accusat ret aliquem de iniuria non cõcernente eum uel suos: quia fama eõ nõ excusat: quia cū nõ pprio dolore moueatur ad accusandũ, debuit mature deliberare & indagare sufficienter. ar. l. fi. C. de accu.

HIERO. In hac materia adde, quòd cõmunis opi. doct. est, quòd accusator præsumatur calumniator: eo ipso quod nõ probat. ita est gl. cõmuniter approbata in c. ij. de calum. ubi Abb. & Mod. dicunt eã cõmunẽ. idem etiam tenet Collect. post Vinc. in c. j. e. tit. ubi dicit idẽ tenere Arch. & Host. idem etiam tenet Salic. in l. ij. C. de calum. ista tamen regula fallit in pluribus casibus ibi positus per Abb. Henric. & Felyn. quos referre non curo.

71 Calumniator, an & quando condemnari possit.

72 Accusator qui conuersatur cū aduersario, facit sufficiens iudiciu, q̄ calūniatur.

ANGELVS.

71 * QVÆRO, an & quãdo põt calūniator condẽnari, concludẽ, q̄ aut fit eadẽ sententia: quia reũ absoluit, ut quia dicit reũ nõ fore repertũ culpabilem absoluo, & accusatorem declaro dolosẽ & calumniosẽ non probasse. Tunc licet aliter non condẽmet, uel pœnam nõ imponit, statim succedit dispositio iuris condẽnatoria. d. l. j. & ibi Barto. ff. ad Turp. Et intelligitur pœna imposta, si est certa & determinata à iure uel statuto, uel quæ consueuit in similibus imponi: ut l. quid ergo. §. pœna grauior.

grauior. ff. de his qui not. infra. Secus si iudex diceret, absoluo reũ, & declaro accusatorẽ nõ probasse, quia istud nõ probasse, põt esse cū dolo & sine dolo. Ergo necessario non includit delictũ, cū in pœnis minor pœna sit elig. ut l. pe. ff. de pœ. nõ intelligit di ctus accusator de calūnia dãnatus, & q̄ eadẽ sententiã debeat condẽnari, est text. in l. j. C. de calũ. Et est text. & ibi Bar. in l. athletas. in fi. ff. de fal. Aduertas tamẽ, quòd hoc est uerũ, ut præcludatur uia officio iudicis mercenario deseruienti dictæ actioni propositæ, reus debet petere accusatorem puniri eadem sententia. l. iij. C. de po. l. Paulus. ff. de re iudi. Sed nõ negatur, & si principaliter uelit accusare eum de calūnia, & solenniter, & se subscribere ad pœnã taliõis, & alia facere, q̄ ipse nõ possit, etiã post primam sententiã. l. j. ff. ad Turp. Nec etiã negatur quando iudex ex suo officio nobili, per uia inquisitionis post primam sententiã, possit contra accusatorem inquirere, & condẽnare de calumnia. Maximẽ cū tale delictũ fuerit commissum coram maiestate sua: iuxta not. per Bar. in d. §. si publico. coniuncta l. nullum. C. de testu. Ita dicit Bar. in l. j. ff. ad Turp. fa cit quod nõ Bar. in l. athletas. §. h. ff. 72 de fal. * Vnũ not. tu iudex, & nõquã tradas obliuioni, q̄ si tu uides accusatorẽ cõuersari & uti cum aduersario, tũc sufficiens est indicium, quòd accusator sit calūniator. Nã per accusationem solẽt oriri inimicitia: capitales inter accusatorem & accusatum. l. ij. & ibi Bart. ff. de adi. leg. l. si inimicitia. ff. de his quib. ut indig. Si ergo reus ex hac accusatione nõ indignetur, præsumitur collusio, sicut

uir præsumetur leno, qui non indignatur de adulterio commisso per uxorem. l. mariti lenocinium. ff. de a. adulte. Ita sing. dicit Barto. in l. j. §. præuaricatore. ff. ad Turp.

AVGVST. Tu autẽ in hac materia adde omnino, & uide dicta Bart. in l. athletas. §. calumioiator. in fi. ff. de his qui no. infra. qui etiam ponit quot modis potest quis de calūnia accusari, & in effectu idẽ uidetur concludere, quòd dixit in d. l. j. ff. ad Turp. & hos modos approbat Salic. post gl. in l. qui nõ probasse. C. de calum. Sed in hac materia adde, quòd glo. in l. si tibi. C. de libe. cau. uidetur uelle, q̄ eo ipso quòd reus est absolutus, & accusator nõ est de calumnia condẽnatus, eo ipso uidetur accusator absolutus de calumnia, & si ita est, ergo nõ potest contra eum procedi postea per uia inquisitionis uel accusationis: quia obstaret tali processui exceptio rei iudicatæ, & sic remaneret destructa illa sententia Bar. supra allegata, quòd multis modis potest calūniator puniri. & licet Cy. in l. qui non probasse. C. de calũ. uideatur reprobare illam gl. in d. l. si tibi. tamen Ange. in l. j. C. de calum. fal uãdo illam gl. singulariter limitabat dicta doct. quia si iudex dirigit uerba ad accusatorem, & dicit eum calumniatum, & reum absoluit: tunc uera est ista conclusio, quòd uidetur condẽnare accusatorẽ de calūnia, & sic amplius non est querendũ: quia eum uidetur condẽnari similitudine supplicii. tex. est in l. j. §. j. ff. ad Turp. Si autem iudex dirigit uerba ad accusatorẽ, & reũ absoluit: & dicit accusatori, nõ probasti, nõ dicit eum calūniatũ. Nã tũc uera est illa gl. in d. l. si tibi.

nam uidetur iudex pepercisse: & dicit, quod de hoc est etiā tex. in d. §. j. quem diligenter dicit esse ponderandum, & sic contra accusatorē nō poterit formari inquisitio amplius, nec accusatio de calūnia. Secus si iudex simpliciter reū absoluit. Tūc uerū dicit gl. in l. j. C. de calum. quia accusator nō intelligitur absolutus, nec cōdemnatus, & ideo tunc de calūnia poterit accusari, & inquiri. Ita dicit Ange. esse tenendum pro euangelio in d. l. j. C. de calum.

ADNOT. a ¶ In hac materia. Adde tu & uide Fede. de Sen. in consil. xcij. incip. factum proponitur.

HIERO. in hac materia uide dicta d. Henri. Boyc. in c. ij. de calū. per Albe. post antiquos in l. j. C. de adu. diuer. iudi. Itē utrū & qualiter nō probans à præsumptione calūniæ ualeat se purgare, uide doc. in d. c. ij. de calum. ubi Henric. post Host. & Ioan. And. qui notabiliter distinguit.

73 Succumbens in criminali, an debeat in expensis condemnari.

ANGELVS.

73 * QVAERO, an succumbēs in criminali, debeat in expensis condemnari officio mercenario. dic quod sic: ut not. Barto. in l. j. in fi. prin. ff. ad Turpil. & Sal. & doct. in l. ij. C. qui accu. non pos. & facit l. pen. & fin. C. de fruct. & lit. expen. & ibi Bart.

AVGVST. Tu autē in hac materia, an condemnatio expensarum a² ueniat in criminalibus: adde dicta Bal. in l. eum quem temere. ff. de iudic. & per Bar. in l. si postulerit. in prin. & in §. si. ff. de adul. & l. iij. p. Bal. in auth. generaliter. in pe. col. C. de episco. & cler. latē per canonistas in c. calūnia extrā de pœnis. Aliquid

per d. Ant. in c. cū dilecti. extrā de dolo & contu. & per Bald. in l. fancimus. C. de iud. & in prædictis locis habemus alias decisiones.

ADNOT. a ¶ Condemnatio expensarum. Adde quod Abb. in consil. lxxvij. dicit, quod ille uidetur temere accusasse, qui non consulit peritiores, & ideo in expensis condemnatur.

HIERO. Tu in hac materia expensarum, adde Cy. in l. j. C. de adu. diuer. iudi. ubi dicit, quod quod ad cōdemnationem expensarum, non probans præsumat in iustē litigasse, licet nō quod ad pœnam calūniæ, nisi iudex expresse pronunciauerit eū calumniatorem: ut ff. ad Turpil. l. j. §. & sic intelligit d. l. j. & l. qui nō probasse. C. de calūnia. rationē diuersitatis assignat inter calum. & cōdemnat. expensarum: quia cōdemnatio expensarum est quoddā intrinsecum causæ, calūnia uerō quoddā extrinsecum, quod committitur multis modis: ut in d. l. j. ad Turp. & ideo facilius est præsumptio iniuste litis quod ad expensas, quā præsumptio calūniæ. arg. no. in l. ij. C. de cond. ob tur. cau. & per Inn. extrā de acc. super his. & ita intelligit quod no. C. de lib. cau. l. si tibi. & addatis pro declaratione huius materiae, quod de expensis cōtunciaciæ, clara est decisio quod sic: ut in l. qui crim. C. qui acc. nō pos. & ibi Cy. & doc. & habetur in l. pe. hic alle. per Bart. & Bald. & per doc. in c. finē litibus. & in c. cū dilecti. de do. & cōtu. & Lanfrā. in c. quoniā cōtra. extrā de prob. sed de expensis uistoriæ, an succumbēs condēnetur, & in hoc dicitis, quod tā de iure cano. quā ciuili, cōmuniter tenēt doct. quod sic, in c. calūniā, de pœ. & in c.

acced

accedens. de acc. ubi istā dicit cōmunem Are. super gl. in uerbo, in expensis. ij. col. cū plu. cōcor. nec est aliqua differētia inter ius cano. & ciuile, secundū Prepo. qui hāc etiā dicit cōmunem, in c. in primis. ubi est gl. not. ij. q. j. col. iij. extēde istā cōmunē opi. quod in causis criminalibus ubi procedatur per accus. denū. siue inquisitionē, semper uictus uictori cōdemnatur in expensis, secundū gl. no. in d. c. cū dilecti. in glo. si. quā ibi Bal. dicit unīcā. quod etiā extēde, etiam si per modū exceptionis de crimine quæra⁷⁴ tur, per tex. ibi. Itē adde circa id quod diximus, quādo per denunciationē. uide Cy. qui hoc tenet in l. seueriter. C. de excu. tut. & ibi Bald. & hāc dicit cōmunē opi. Albe. in l. fancimus. col. iij. C. de iud. & adde circa id quod diximus, quando agit per modum inquisitionis, quod si iudex malē, uel calumniosē inquirat, tenetur ad expensas & interesse parti: ut tenet Bal. in rub. C. de pœ. iud. in prin. Cataldi. in tract. de syndi. q. c. vij. col. xv. & sequitur do. Præpo. ubi suprā, qui allegat cōcor. & Are. in d. c. accedēs. & nedū ad expensas & interesse, sed etiā punitur criminaliter. ita tenet Cy. & Bal. in l. seueriter. per illum tex. C. de excu. tuto. & Anto. de Butr. in d. c. cū dilecti. ad fi. Paris de puteo in tract. de syndi. in rub. de barataria. in uer. quia. char. xxvij. ubi dat cōcor. & idē Cy. & Bal. in iij. q. in d. l. fancimus. C. de iudi. Itē etiā adde, quod etiā suprā dicta doctrina communis habet locū in instigatore, secundum Bar. in l. j. §. incidit. ad Turpil. ff. & reliqua quæ possent in hac materia adduci, uide in locis suprā allegatis: quia hęc sufficiunt hic pro declaratione huius q.

74 Accusatori an liceat impune desistere abolitione publica legali uel priuata.

75 Abolitio publica, quid sit.

76 Abolitio publica, quid sit.

77 Abolitio publica siue generalis, non porrigitur ad delicta liquida.

78 Abolitio priuata, quid sit.

79 Abolitio; an extēdat ad crimē falsi.

80 Abolitionem priuatam à iudice impetrare non potest, qui propter pecuniam aliquem accusauit, uel qui est in euidenti calūniā.

ANGELVS.

* QVAERO an abolitione publica legali uel priuata, liceat impune accusatori desistere. & sciendū est, quod aliqua est abolitio publica, aliqua legalis, aliqua priuata. * Abolitio publica est, quæ à solo principe, uel superiore conceditur ob diē insignem, puta propter filium sibi natum, uel ob res prospere gestas, uel propter debellationem hostium: ut l. abolitio. cum l. seq. ff. ad Turp. & fit isto modo: quia princeps permittit, quod omnes accusatores impune possunt desistere ab accusatione: ut 76 ibi no. glof. * Legalis uerō abolitio est, cūm accusator mortuus est, uel aliter iustē impeditur prosequi. l. libellorū. §. si. ff. de accusa. Quibus omnibus reo postulate, processibus circumducitur, & nomen rei aboletur. d. l. libellorū. §. si. Quinimo etiā reo non postulate hoc, iudex ex officio suo potest istud facere, cūm in criminalibus maxime ad defensionem, iudex habeat latas habenas. l. si nō defendatur. de pœ. Ita dicit Bart. in d. l. libellorū. §. si. His duobus casibus quāuis abolitio fiat, nō tamē in totum accusator excluditur. Quinimo idem accusator, si uult, potest repetere reum

h - 4 intra

intra triginta dies à die predictæ abolitionis. qui dies utiles sunt: ut l. aut priuatim. §. triginta. ff. ad Turp. & in dicta l. libellorum. ad fi. Et aduertas, quod in potestate accusatoris est, si uult redire ad suam accusationē inchoatam prosequēdam, & sic ad eādem instantiam: ut not. Bar. & glo. in d. §. triginta. & Bar. in l. libellorum. §. fi. ff. de acc. & eodem statu in quo instantiā dereliquit, & eodē modo quo primo agere & prosequi, & nō opponi, & opponi potest: ut est tex. & gl. in l. fi quis repetere. in prin. ff. ad Turp. facit l. si priuatorum. §. abolitionē. ff. eod. tit. licet Cy. teneat cōtrarium in l. j. C. de aboli. Itē est in facultate eiusdem accusatoris dictū accusatū repetere de nouo, & ex nouo processu intra dictos triginta dies utiles: ut d. l. libellorū. §. fi. & est in facultate cuiuslibet alterius eandē accusationem ab alio productā, uel de nouo aliam accusationem inchoare, dummodo inchoet intra triginta dies. Iste est text. in d. l. libellorū. §. fi. ibi, ex integro & c. Licet Bart. ibi, secundum lac. de Are. teneat, quod si ex integro uult accusare, quod potest in uiginti a annos, per l. querela. C. de fal. Sed dicit contra d. l. libellorū. §. fi. ibi, ex integro. & ita dicit Io. de Imol. in l. p. e. §. ad crimē. ff. de pub. iudi. Quinimo, etiam si iudex uult, potest, nō obstante dicta generali uel legali abolitione, eundē reum in eandem instantiā antiquā, uel de nouo per inquisitionem inquietare: ut ibi no. Bar. & prosequitur Ang. & alii in d. l. penul. §. ad crimē. Sed Bar. in d. l. libellorum. §. fi. dicit, quod de nouo potest accusari uel inquiri intra uiginti annos. sed Imo. in d. §. ad crimē. dicit, imō in

tra triginta dies: ut d. §. fi. ibi, ex integro. Nec obsl. querela. quia loquitur quando nunquam fuit per prius accusatus, & ratio differentie est, ne ex delicto eiusdem hominis, sæpius queratur: ut l. licet. in l. ff. nau. campo. stab. Sed fortē secundum do. Ang. hic, opi. Imo. erit uerior in alio priuato: ut d. §. fi. ibi, ex integro. & ibi, intra triginta dies. Secus in iudice: ut ibi patet à contrario: quia dicendo de alio, ergo non uidetur concludere iudicem: ut l. cum prætor. ff. de iudi. & sic iudex poterit prosequi accusationem iam inchoatā intra triginta dies. Item poterit nouum processum formare quomodo cūque, etiā intra uiginti annos: ut d. l. querela. facit l. ij. ibi, in questione formata. C. de aboli. & dicit do. Ange. quod hoc credit uerius, ut iudex ad quē spectat malefactores punire: ut l. cōgruit. ff. de officio præsidis. facilius possit contra malefactores intētare officium suū. ⁷⁷ * Et subdit multum nota. quod ista abolitio generalis, non porrigitur ad delicta iam liquidata: ut est tex. in l. fi. C. de aboli. Item secundū, nō porrigitur ad crimen falsi, licet non sit liquidatum: ut est tex. in l. Lucius. ff. ad Turp. & ibi Bart. Tertiū, non porrigitur ad iam carceratos: ut est text. & ibi Bart. in l. Dominus. ff. ad Turp. quod intellige, ut ibi not. Bar. in d. l. Lucius. in fi. Ita dicit Ang. in d. l. libellorum. §. fi. ff. de accu. Quarto, dicta abolitio non porrigitur ad accusationes nondum inchoatas, & institutas. l. j. & ij. C. de genera. abolitione. Et incidenter, & satis ineptē subdit hic do. Ang. quod nō est, q̄ in ista t̄tia c̄cepta in criminali per accusatorem mortuum, non transit ad heredem

dem eius: ut est casus in l. diui fratres. & ibi Bar. ff. de accu. licet in ciuili actiōe & passiuē transeat in heredem uniuersalem. l. si hominem. & ibi Bart. ff. de fideiussō. facit l. si constante. ff. soluto matrimo. & ibi Bart. & tamen dicta instantia criminalis transire potest in quemlibet extraneum: ut d. l. libellorum. §. fi. quod uidetur mirabile, quod magistransat in extraneum quā in heredem. Et ratio esse potest: quia hæres repræsentat personam mortui per omnia: ideo sicut mortuus nō potest, ita nec hæres qui repræsentat eius personā. Ex quo inferitur, quod si hæres uellet admitti tanquā quilibet de populo, nō ut hæres, quod posset. arg. l. sed si in hac. §. qui duos. ff. de adop. & qd̄ not. gl. & Bart. in l. quidā cum filiū. ff. ⁷⁸ de uerb. obli. * Alia est abolitio priuata, quæ diffinitur secundum Bart. in d. §. triginta. quod abolitio nil aliud est, quā nomē rei abolere inter reos, & eum ab instātia iudicii absoluere. Ista probantur in l. interueniente. ad fi. ff. ad Turp. quæ sit à præfule accusatore impetratē, causa cognita, & partibus presentibus, uel absentibus: tamē parte citata & contumace. l. j. C. de aboli. & sic debet dicere causam ex qua petit abolitionē, alias non esset audiendus: uidelicet, quod ideo petit: quia per calorem, uel errorē, uel temeritatē, & nō melius de negotio informatus, profilius ad accusationē. Itē debet iurare & dicere, q̄ istā abolitionē petit, non corruptus prece, uel precio, uel alia humana gratia. d. l. j. C. de aboli. Requiritur & aliud, uidelicet, quod purē & simpliciter accusatio tantū sit producta, nec reus, uel aliquis alius,

ut testis, iniuriā aliquā sit passus, & tūc si nihil cōtra reū, uel aliū, ut puta testem, mali aliquid nō sit actum intra triginta dies, etiā reo inuito, abolitio cōceditur regulariter, nisi in certis casibus qui habentur in tex. in l. fallaciter. C. de aboli. & in l. ubi. C. de fal. ubi etiam accusatore nihil probatē, reus debet innocentia suā purgare. Si autē reus, uel alius, ut puta testis, aliquā iniuriā sit passus ex dicta accusatione: ut quia captus, uel detētus, uel carceratus: tūc nunquā cōceditur abolitio, nisi uolētē iniuriā passō, quæ omnia tu iudex, quādo cōcedis dictam abolitionē, bene cōsideres, & nisi omnia suprādicta sint uerificata, & in actis appareat, nunquā cōcedas dictā abolitionē. Et subdit do. Ange. in hac materia, quod quādo aliquis accusauit aliquē de pluribus delictis, iuxta not. in l. qui de crimine. C. de acc. oportet, quod abolitio sit generalis, ita quod omnia delicta intētata cōprehendat. Aliās autē si nō esset generalis, non præiudicat in omnibus. l. j. in prin. & ibi no. C. de aboli. Secūdo aduerte, quod impetrata abolitione priuata, nunquā prædicto impetratū abolitionē cōceditur reo accusare de eodē crimine dictū reū, nisi à principe, & sic à superiore, impetrauerit abolitionē abolitionis, id est, quod nō obslātē sua abolitione, possit de nouo accusare. d. l. j. in fi. C. de aboli. Et uide quod no. Ang. in l. j. C. de genera. aboli. & in l. hi. §. fi. ff. de accu.

AD NOT. a ¶ Crimē falsi. Adde & uide Alex. in l. de pupillo. §. si pluri bus. ff. de damn. infest. & Ant. de Prato uet. in cons. pe. quod est in i. uol. cōf. Barb.

A V G V S T. Tu autem in hac materia adde dicta Salicet. in rubrica.

C. de abolitio. ubi ponit istam materiam, quod duplex sit abolitio. Et uide late omnes istas questiones terminatas per Ange. in l. j. C. de gener. abol. Adde dicta eleganter per Spe. in tit. de abol. §. j. in princ. in uer. j. ubi ponit similiter quod duplex sit abolitio, & à quo concedatur, & an, & quādo cōcedatur. Et uide Ange. in rub. eo. tit. qui dicit, quod ista generalia abolitio non porrigitur ad crimina liquida, per l. f. C. de abolitio. nec in crimine falsi, per d. l. Lucius. nec ad crimina nōdū in iudicio deducta. Adde tamen, in quātum * supra dictum est, quod abolitio generalis non extenditur ad crimen falsi, q̄ ista conclusio uidetur falsa, per tex. in l. f. do cueris. & quod ibi gl. C. de fal. ubi si princeps alicui ex causa cōcedit indulgentiā criminum, etiā extēditur ad crimē falsi. Sed dicas, quod aliud est, q̄ princeps concedat hoc uni in genere ex causa: quia tunc etiā in crimine falsi, uidetur indulisse. Aliud est, quādo propter res prosperē gestas conceditur abolitio: quia tunc non uenit crimē falsi in hac generali abolitione. & ita intelligo tex. in d. l. Lucius. & ibi Bart. & ratio differentia est, quia primo casu crimē extinguitur, secundo nō, sed tantum illud iudiciū & instātia. Ideo intra triginta dies finita illa letitia poterit illē accusari iterum, l. f. interueniēte. ff. ad Turplia. & ibi Barto. per quā patet Ro. p̄simē locutum esse, in l. de pupillo. §. si in pluribus. ff. de ope. noui nun. & ibi late dixi post Moder. Item adde, q̄ ista generalis abolitio, non extēditur ad bānitos propter crimē læsæ maiestatis. Ita dicit Rom. in l. f. quis in graui. §. de his quoq; ff. ad

Sillan. alleg. Ang. in dispu. sua incipit, exorta guerra, qui dixit, quod si per statutū cōceditur abolitio delinquentibus, nō comprehenduntur delinquentes in crimine læsæ maiestatis: & forte possemus etiā dicere, quod non cōprehenderentur etiā illi, qui deliquerunt in aliquo enormi delicto, per doctrinā Bal. per tex. in l. iij. C. de episc. aud. qd' pro nūc nō affirmo. Et in hac materia uide omnino aliqua no. quę dixi in d. l. de pupillo. §. si pluribus. ubi etiā aliqua allegauit ultra supra dicta. Vnū tamē * nota, & tene menti, quod in casibus in quibus supra dictū est, q̄ quis potest impetrare abolitionem priuatā à iudice: tamen si aliquis accusauerit aliquem propter pecuniā, uel est in euidētia lumnia, illā abolitionē priuatā à iudice impetrare nō poterit. Ita dicit Ange. per illū tex. in l. j. C. de abolitio. & ideo dicit, quod hoc notan. est. Et in hac materia d. Bart. in d. l. Domitius. approbavit Ang. post Bar. in l. ij. ff. de custo. & exhibi. reo. & Petr. de Anch. in repe. c. canonum statuta. in uerfic. sed alibi querit Bartol. approbavit dicta Bar. in hac materia, in dicta l. Lucius.

HIERO. Hanc materiam satis notabiliter examinat d. Henri. Boye, in c. licet. in ij. dist. de accu. ubi primo ponit, quid sit abolitio. secundo quot sint eius species. tertio quis sit effectus cuiuslibet abolitionis. quarto quando, & usque ad quod tempus liceat ab accusatione desistere. ubi etiā uide late per doct. declarat etiā not. Alber. in l. j. ubi Sali. in rub. C. de abol. glo. nota. in c. prohibentur. in uerbo, triplex. ij. q. j. ubi per doct. Item in quantum dicunt hic Angel

gel. & Aug. quod generalis abolitio non extēditur ad crimē falsi & c. adde, quod idē tenet Ancha. in repe. c. j. de consti. extrā fol. 38. uer. unde si statuto & c. nullus in tract. bannito. in iij. parte. q. xij. ubi querit, statuto cauetur, quod banniti certam quantitatem soluentis eximantur de banno, an bannitus pro falsitate debeat eximi, uel si statutū dicit, quod incarcerati debeant relaxari certa quantitate soluta, an carcerati pro delicto falsitatis, debeant relaxari, & concludit quod cōmuniter tenetur quod nō, per d. l. Lucius. & ibi Bar. & per l. fallaciter. §. j. C. de abol. quod ipse approbat, & limitat, nisi in carcere, uel banno non essent alii carcerati uel bāniti pro alia causa, quā pro falsitate: nam tūc cum reclus futuro pluralis numeri aliter uerificari nō potest, ad illos porrigetur. arg. ff. ad Trebel. l. f. cum ibi no.

81 *Filius familias accusante, an requiratur consensus patris.*

ANGELVS.

81 * QV AERO, quando filius familias accusat, an requiratur consensus a patris. dico quod sic, per l. f. §. necessitate. C. de bon. quæ liber. pro quo allego Spe. ita uoluisse in tit. de accu. in uer. quero si accusator sit filius familias. Et ibi ponit, quomodo pater præstat cōsensum accusationi. Sed Dyn. Bar. Bal. & Imo. in l. f. §. j. ff. de uer. obli. tenent contrarium. & Bar. in l. inter liberos. §. j. & in l. filius familias. ff. de adulte. scilicet, q̄ imo non requiratur cōsensu patris, siue accuset, siue accuset de publico crimine. Quoniā regula est, q̄ quoties patri nō queritur ususfructus, nō est in illo actu necessarius cōsensu.

d. l. f. §. j. & est casus in c. f. de iud. lib. vj. Merito in criminalibus, in quibus patri non acquiritur ususfructus, non requiritur consensus, siue filius accuset, siue accusetur.

ADNOT. a ¶ Consensus patris. Adde ad hoc Bal. in consi. lxxix. in v. uol. & Pe. de Anch. in consi. lxxij. Ber.

A VGS S. Tu autem in hac materia adde, quod Ang. in d. l. inter liberos. §. j. dicit, quod ista quæstio est dubia. Adde etiam, quod Spec. in tit. de actore. §. j. uer. sed nunquid in publicis. ubi expressē tenet cōtrariū eius, quod dixit in uer. quero, si accusator. scilicet quod in publicis iudiciis nō requiritur cōsensu patris. Quoniam imo dicit ibi loā. And. in addi. quod Guid. de Suza. dicebat, quod etiā in priuatis delictis non requiritur consensus patris, per l. quoties. ff. de noxal. & l. iij. ff. de condi. furti. Ego uerō etiam teneo istam partē, pro qua allego casum, & ibi Barto. ponderauit illum text. in l. post legatum. §. si filius. ff. de his quibus ut indig. & est bonus text. & ibi Bart. in l. filii nomine. ff. de iniur. dicit tamen Ang. in d. l. inter liberos. quod tutius est, quod pater præstet cōsensum: quia loā. And. in glo. sua quam fecit in c. f. extra de iudic. in vj. dixit, quod regula est, quod pater prestare debeat cōsensum filio in iudiciis. fallit in certis casibus, scilicet in crimine adulterii, & in certis casibus de quib' p̄ eū ibi.

HIERO. In hac materia addatis, q̄ cū opi. Bart. transit d. Prapo. in summa. ij. q. viij. col. ix. in prin. uer. itē secundum. ubi dicit, quod glo. in c. necessitatem. hic alleg. uolens contrariam sententiā, quod cōmuniter reprobatur per Bar. Paul. Sal. lo. Fab. Philip.

Philip. Cor. Ang. & Alb. de Rosa. qui refert plures antiquos, qui indistincte tenent hanc opi. in d. §. necessitatem. Idem etiā tenet Stepha. auferri in decisio. capellæ. decis. clxxv. super gl. & hæc est cōmunis opi. a qua in iudicādo nō est recedendū, quicquid dixerit Ange. in d.l. inter liberos. puta quōd tutius est, quōd pater præstet consensum. & idem uidetur etiā uelle Bal. in §. necessitate. &c. & cū Bar. tenet etiā lac. de Belui. in sua practica. lib. ij. in rubri. de causis criminal. &c. col. ij. uer. sed an præsens.

82 *Laicus regulariter non potest clericū accusare.*

ANGELVS.

82 * **QV AERO**, an laicus possit accusare clericū. Dicas regulariter q̄ nō, nisi in casibus exceptis, & nisi p̄sequatur suā uel suorū iniuriā: ut no. Spec. in tit. qualiter procedat in accusatione. §. tertio uidendum. uer. & not. q̄ accusatus. & uer. itē q̄ est laicus. & quis sit cōpetens in causa criminali contra clericū, presbyterum, diaconū, subdiaconū, uel episcopū, not. in Spec. in tit. qualiter in accusa. procedat. §. quarto loco per totū §.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde dictā Gandi. in rubri. quis pos. accusa. uel non. in uer. itē repelluntur clericos & alias ecclesiasticas personas accu. qui per tex. & in auth. a causa quæ fit cū monacho. C. de epif. aud. uult. q̄ tūc laicus repellitur accusare ecclesiasticas personas, quoties corā iudicibus secularibus uult accusare. & melius habetur hoc de iure nouissimo. in auth. ad decus & decorē. Sed de ista materia latē uide per glo. & text. Io. and. Inno. Ant. de But. Abb. & Imol. in c. cum P. man-

conella. extrā de accus. ubi glo. enumerat omnes fallētiās, ubi laicus potest accusare clericum. & per Spec. tit. de accusa. in j. parte. §. j. uer. item quōd est laicus, qui non potest clericum accusare. ubi multos text. de iure canonico allegat.

ADNOT. a ¶ Sed de ista materia. Tu ultra hoc adde Fede. de Sen. in consi. xcij. & Capo. in consi. xj. Ber.

HIERO. Vide Bonifa. Vitali. in tract. malefic. in rub. qui accu. nō pos. in medio. uer. item clericus &c. & notabilem distinctionē do. Henrici. boye. in c. decatero. extrā de testib. in j. distinct. & adde quōd ad accusationē clericorum nullus admittitur quisi ignotus, uel suspectus de fallitate, uel inimicitia. c. accusatoribus. canonica. & cap. accusatores. iij. q. iij. & hoc nisi prius inquiratur de uita, & fide, & intētiōe eius: ut in cap. querendum. & ca. si qui. iij. q. vij. & ibi per Arch. & per Inno. & doc. ubi do. Ancha. facit not. distinctionē. in c. cū P. māconella. de accu. per Henricū ubi §. ij. distin. & de ista materia ultra hic alle. uide doc. in d. c. decetero. de te.

83 *Iudex cōpetens in causa criminali est ordinarius.*

ANGELVS.

83 * **QV AERO**, quis est iudex cōpetens in causa criminali. dic quōd ordinarius, nō delegatus, quoniā causa criminalis nō potest delegari, nisi à principe: & nisi in certis casibus. l. j. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. & ibi glo. & doct. & no. Spec. de offic. deleg. §. excipitur. in uer. item quōd est delegatus in causa &c.

ADNOT. a ¶ Delegatus. Adde & uide omnino Fran. de Arc. in consi. lviij. Ber.

AVGVST

AVGVST. Tu autē in hac materia, adde quæ dixi §. in uer. iudicē maleficiorum.

84 *Accusatio si recte producat, & iudex nō uult ipsam admittere, uel postquam admisit, nō uult testes super ea examinare, facit litem suam.*

ANGELVS.

84 * **QV AERO**, an si producat accusatio, & ipse iudex nō uult ipsam accusationē recte productā admittere, uel postquā admisit, nō uult testes super ea examinare: dic quōd talis iudex facit litē suam, & tenetur in syndicato. l. argētarius. §. ad hoc nūc. ff. de eden. Ita no. Bal. in l. mancipia. in prin. C. de ser. fug.

ADNOT. a ¶ Admittere. Adde tu qualiter puniatur denegans iustitiā. uide Alex. in consi. ij. in j. uol. & Car. a in consi. cl. & an represalia possint concedi, si iudex est negligens in ministrādo iustitiā. & uide per Roma. in consi. clviij. & consi. clxxix. Ber.

AVGVST. Tu adde quæ dixi in l. iij. §. in eum. ff. de dam. infe. ubi ultra omnes doct. posui materiā qualiter puniantur. Et in quātum isti iudices nolentes administrare iustitiā, & ibi pulchra multa dixi ultra doct.

HIERO. In ista materia multa possem adducere, sed esset occupare membranas, ideo ultra doct. ubi Lud. & Alex. aliqua dicunt in d. l. iij. §. in eum. dabo remissiones, ubi latissimē examinat materia. & uideatis Amedeum qui latiss. per tres col. multa cōgerit in tract. de syn. in glo. super uerbo. item in eo & de eo &c. Pari. de Puteo. in trac. de synd. in uerbo, negligentia. char. lxxij. & in uer. contra. & in uer. qualiter. char. lxxiiij. Itē qualiter probetur negligentia, ui-

de nota. Bart. in cōfi. cij. incip. charissime domine &c. & Corn. in consi. c. inci. consuluit dominus &c. in j. parte. in prin.

85 *Accusatio pro crimine ciuilitate incōtata, an possit etiam pro eodem crimine ciuilitate inueniri.*

86 *Condemnatus in criminali, an possit conueniri ciuilitate.*

87 *Confessio facta in ciuili, quando præiudicat in criminali.*

88 *Confessio facta in uno iudicio tunc nocet in alio inter easdem personas, nisi contra illam confessionem in primo iudicio fuerit pronunciatum.*

ANGELVS.

85 * **QV AERITVR**, si actū fuerit pro crimine ciuilitate, an possit etiā pro eodē criminaliter accusatio interponi. Istam quæstionem ponit Bart. in l. prætor ait. §. hoc edicō. ff. de publi. iudic. ubi concludit, quōd si obtinuit in ciuili, indubitatē poterit postea criminaliter accusare, non tamen probationes in ciuili sufficiunt in criminali: ut l. si. C. de probat. & sic iterum producti debēt testes: quia testibus, & non attestacionibus creditur. l. iij. §. item diuus. & ibi Floria. ff. de testib. faciunt tamen acta in ciuili aliqualem præsumptionē in criminali: ut not. gl. in l. si quis a se fundum. C. ad leg. iul. de u. & ibi doct. Sed Bal. in l. ij. C. de eden. in uer. uenio ad secundam partem, & dico. dicit, quōd in effectu prædicta sunt uera, quādo probatio est uariabilis: puta, facta per testes. Sin autē nō possent uariari: ut puta, quando in ciuili causa aliquid est consensus, uel sunt instrumenta publica producta inter te & me. Tunc talis probatio facta in ci-

uili, prodest in criminali. l. pen. C. de arb. & extrà de testa. cap. præsentia. si uerò reus fuit absolutus, tunc si fuit absolutus, quia crimen non fuit commissum: tunc non potest accusari criminaliter. & hoc casu absolutoria lata in civili, parit exceptionem rei iudicatæ in criminali. argumentum eorū quæ habentur in l. si. C. de fide instru. Si uerò fuerit lata, quia non fuit probatum: tunc præiudicat in criminali. Si uerò est lata simpliciter: tunc si ex actis potest apparere de causa, ex illa uidetur lata, per notata, in l. si quis ad exhibendū. ff. de except. rei iudic. Si uerò non apparet: tunc in dubio uidetur lata ex eo, quia non probatum^b, per legē Iuliam. ff. de condi. indeb. ibi. Sed si aliquis fuit accusatus, uel inquisitus criminaliter, & absolutus: an possit ipse de eodē delicto ab alio accusari^c. uide tex. glo. Bart. Ang. in l. si cui. §. j. ff. de accusa. & Sal. 86 in l. qui crimen. C. de accus. * Quid autem e contra, an condemnatus in criminali, possit conueniri civiliter^d dic q̄ sic, si remanent sibi bona. ita dicit Barto. in d. l. prætor ait hoc editum. quòd condemnatus in criminali, potest postea civiliter conueniri, si remanent sibi bona. Quinimò plus uidetur, quòd probationes factæ in criminali, faciant fidē in civili: quia cēssant rationes, quæ dictæ sunt suprà. Vnde ex quo eadē quæstio uertitur inter easdem personas, uidetur quod facit fidem: hoc tenet Bar. in l. ij. §. ij. ff. de bon. rapt. Sed Imol. in d. l. interdum. tenet contrarium: quia licet sint eadē personæ, tamen causa est mutata. Igitur non obstat exceptio rei iudicatæ: facit quod notat Inno. in cap. ueniens. extrà de testib.

A D N O T. a ¶ Interponi. Adde tu quādo probationes factæ in civili, probent in criminali. uide Pau. de Ca. in cō. fil. cccx. xvij. in nouiter impressis.

b ¶ Probatum. Adde ultra dicta Augusti. Ari. §. & uide Ro. in cō. cccx. xix. B. c ¶ Accusari. Adde & uide de hoc per Alex. in cō. xi. §. col. in j. uol. vran. de Are. in cō. l. viij. & Ro. in cō. cccx. viij. & an monachus punitus per Abb. possit per ordinarium puniri, uide per Romanū in cō. cccclxxv. Ber.

d ¶ Civiliter. Et an & quando sententia lata in causa criminali faciat fidem in civili, uide Bal. in cō. xxxix. in j. uol. B.

A V G V S T. Tu autē in hac materia adde, quòd in quantum dictum est, quòd si lata est sententia condemnatoria in civili, potest postea agi criminaliter: intellige hoc uerum, ubi illa civilis est intentata ad prosecutionem rei familiaris, sed si sit proposita ipsa civilis ad meram uindictam, & cōdemnatoria est lata & est satisfactum: tunc non possit agi criminaliter ullo modo. Sed bonus iudex non debet tunc pati, ut præponatur civilis, & omitatur criminalis, propter magnum præiudiciū, quod reipublice paratur. sic intelligitur singula. text. in l. prætor edixit. §. j. ff. de iniur. ubi uolēs agere civiliter ad uindictam de iniuria, non debet audiri, sed accuset criminaliter si uult. Ista sunt uerba aurea Angel. in l. j. C. quando civil. actio præiudic. crimina. in j. & ij. col. & Bal. in l. edita. in xxxij. col. C. de eden. & j. in seq. q̄ etiā dicitur. & uide do. Ant. de Bur. & doct. in c. de his. extrà de accusat. Sed aduerte: quia cum suppositione Ang. in d. l. j. male loquitur: in quantum uult, quòd iudex non debet permit-

tere,

tere, quòd primò agatur civiliter ad uindictam: quia speciale est: ut d. l. prætor edixit. §. j. scilicet in causa homicidii: quia licet de omni crimine possim agere civiliter ad uindictam, & criminaliter: ut not. in locis suprà allegatis: & si actū sit civiliter ad uindictam, tunc in distincte sententia absolutoria, uel condemnatoria parit exceptionē rei iudicatæ in causa criminali. Fallit tamen isto casu in crimine homicidii: quia iudex non debet pati, quòd illa civilis ad uindictam primò intentetur, & ita dixit Ang. in l. quod senatus. ff. de iniur. ita intelligens illum text. singularem, in d. l. prætor. §. j. Quinimò Barto. in d. §. j. hoc dixit, & Salic. in l. ex morte. C. ad leg. Aquil. in ij. col. & quia ista materia amplissima est, an si actum est civiliter, possit agi criminaliter, uel e contra: adde omnino pulchra uerba Bal. in l. j. C. ad leg. Iul. de plagia. & ultra omnes posuit Ange. in l. j. C. quando civil. actio præiudic. crimi. ubi ponit aliqua noua. & ibi uide Sali. & per doct. maxime per Bal. Ang. & Salic. post gl. in d. l. ex morte. C. ad leg. Aquil. & multas glos. in hac materia allegat Sal. in l. j. C. quando civil. act. præiudic. crimi. Et per doct. maxime per Imol. in c. de his. extrà de accusa. 87 * Item in quantum suprà dictum est, quòd confessio in civili, præiudicat in criminali. Adde, quòd idem tenet Ioan. And. & alii in c. per inquisitionem. extrà de elect. per l. generaliter. in si. in ratione sui. C. de non nump. pecun. not. doct. in c. ij. extrà de ordi. cogni. Ant. de But. in c. cum dilectus. de capel. monach. quod est uerum in confessione principali: secus in confessione procuratoris^a: quia in eo

cessat ratio posita in d. l. generaliter. & sic non nocet domino in alia causa. Ita eleganter dixit Compo. & Ioan. And. in d. c. per inquisitionē. & Spec. in tit. de confess. §. nunc uidentium. in ueris. sed nunquid confessio, & Pau. de Leaza. in c. fi. de confess. q̄ est notand. secundum do. Anto. de But. & Imol. in c. j. extrà ut lit. non cōtest. & plenius per d. Anto. in d. c. per inquisitionem. ad fi. * Et tene menti, quòd confessio facta in uno iudicio, tunc nocet in alio inter easdem personas, nisi contra illam confessionē in primo iudicio fuerit pronunciatum. glo. est notab. in auth. item possessor. in glo. qui potio. in pign. hab. & ibi Bart. dubitauit de illa glo. sed uide Bar. in l. Papinianus. §. sed nec in puberis. ff. de inoff. testa. Et uide dicta Inno. in c. mulieri. extrà de iureiur. & Bal. in auth. sed nouo iure. C. de pœna iudi. qui male iudicauit. & Bald. in l. si quis in hoc genus. de episco. & cle. An autem sententia absolutoria uideatur lata: quia non fuit delictum commissum, uel quia non probatum. Adde ultra prædicta dicta Bald. & Ange. in d. l. ex morte. C. ad legem Aquil. & do. Anto. de But. & Imol. in c. de his. extrà de accus. & Barto. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de uerb. oblig. Bart. & Imol. in l. ex duobus. ff. de duobus reis. communiter tenetur: quia non probatum, licet Angel. tenuerit contrarium in dicta l. ex duobus. Cuius opinionem possumus intelligere quando ex actis apparet maleficium non fuisse commissum: prout expressē declarant Bald. & Ang. in dicta l. ex morte. quia uerba sententiæ generalia semper debent limitari ex actis. glo.

in c. fi

in c. si confirmationem. de electio. in vj. gloss. & Bartol. in l. si quis ad exhibendum. ff. de exceptio. rei iudica. Bald. in c. cum super. ad fin. de causa possels. & proprietat. Et de materia uide late per Angel. & Salice. ubi latissimè loquuntur, in d. l. j. C. quando civil. actio præiudic. crimina. & ibi Angel. pulchra uerba ponit, an in dubio præsumatur absolutoriam fuisse latam: quia non fuit commissum delictum ultra: quia non probatum.

ADNOTAT. a ¶ **Confessio** ne procuratoris. Adde de hac confessione quod præiudicium faciat. & uis de per Capolin. consil. xxj. & quod confessio reprobata per iudicem sit nullius momenti. adde Ro. in consil. lix. & consilio lxxj. & ibi idem in confessione reprobata ex legis dispositione.

HIERO. In hac materia uideatur ita distinguendum, secundum Petrum de Anchar. in cap. de his. extra de accusat. aliquibus tamen additis: quod aut est secuta absolutoria super facto, ut quia crimen non est commissum, & tunc non possit agi alia. aut pronunciatum est super iure, ut quia non est probatum, & poterit iterum agi: ut in l. si duo patroni. §. idem Iulianus. ff. de iureiur. & not. Dy. in regula, nullus pluribus. de reg. iur. lib. vj. fi. col. uers. dico igitur. aut lata est prima sententia condemnatoria, & tunc sine dubio poterit agi secundo iudicio: ut in l. j. & ibi Cy. Iacob. de Are. Petr. & Alberic. de Rosa. sequuntur hanc distinctio. hoc tamen finale membrum intellige, quod si ista condemnatoria sit lata in civili, tenderet ad uindictam, per l. quod fenatus. & l. prætor. §. j. ff. de adulter.

& secundum doctor. in d. l. unica. & Abb. in c. tua. de procurat. & Fely. in dicto ca. de his. in iij. col. in vj. limita. Sed dubium est, quid si simpliciter lata sit absolutoria, an uideatur lata, quia non fuit commissum delictum, aut quia non fuit probatum. Et breuiter omisis opinio. dicatis, quod communis opinio doct. est, quod lata sit: quia non probatum: ut dicit hic Aug. & ita concludunt doct. in dicto c. de his. de accusa. ubi Fely. allegat plures concord. de qua etiam materia uideatis Henr. boyce, in c. cum dilectus. de ordin. cognit. Secundo in quantum tangitur hic per Angel. & Aug. quod confessio facta in civili, præiudicat in criminali. uideatis latissimi. remissio. per Fely. in cap. qualiter & quando. extra de accus. in §. ad corrigendos. in nona & x. col. & ponit limitationem: de qua hic per Aug. ubi eum uidebitis remissio. quoniam acta in uno iudicio, faciunt fidem in alio &c.

89 *Pendente criminali iudicio super crimine intentato per iudicem inquirentem, uel etiam eo finito, an possit civilis actio intentari per partem offensam ad suum interesse.*

ANGELVS.

89 ** QVÆRO, an pendente criminali iudicio super crimine intentato per iudicem inquirentem, possit civilis intentari per partem offensam ad suum interesse, uel etiam eo finito. Videtur quod sic: quia regula prohibitiua. l. j. C. quando civilis actio præiudicet crimina. habet locum quando unus & idem est promotor iudicii criminalis, uel civilis. sed questio nostra loquitur, quando sunt diuersi, ut iudex & pars, unus non debet per factum unius alteri præiudicare:*

ut in regula, non debet. extra de regulis iuris. In contrarium facit l. j. C. quando civilis actio præiudic. crimini. & quia factum iudicis, est factum partis. l. si ob causam. C. de euidi. maxime cum inquisitio hodie succedat in locum ordinariæ accusationis per statuta terrarum: ut tractat Bart. in l. iij. ff. de adulter. igitur &c. Sed tamen ego teneo primam partem: quia factum partis, non præiudicat iuri publico ad uindictam publicam. l. j. cum gl. & Bar. ff. ad Syllaniam. Ita e contra factum iudicis, non debet præiudicare parti, quando proficitur suum interesse. l. qui de crimine. ff. de falsi. l. fin. ff. de priuatis delictis. l. fin. ff. de fur. Quod sane intelligas, quando actio civilis intentata tendit ad prosecutionem rei familiaris: scilicet si etiam civilis tenderet ad uindictam, iuxta glo. singularem, in l. si eum emancipatus. §. si duo emancipati. ff. de colla. bonorū. Nam si etiam civilis intentata fuisset ad uindictam & non ad prosecutionem rei familiaris, uel pro emendatione dāni, interesse & expensarū: tunc sententia absolutoria lata in criminali, pareret exceptionem rei iudicate in civili: ideo non potest agere etiam civiliter: sin autem ageret quod ad resarcendum suum interesse, & expensas operarum deperditarum: & tunc potest agere, ita no. Bar. in l. ait prætor. §. interdum. ff. ui. bo. rap. & in l. prætor. §. j. ff. de iniur.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, quod miror quod do. Ang. hic in hac sua questione quam formauit in terminis, non allegauerit Bal. in c. j. de appell. in. iij. col. qui dixit, quod illa regula, posita in l. j. C. quando ciui. actio præiudic. crimina.

non habet locum in iudice formate inquisitione: prout supra formauit d. Ang. questione sua, qui præsupponit, quod formata sit inquisitio per iudicem. Et ratio est: quia sunt persone diuersæ iudex, & pars. Et multo fortius posset pars ipsa formata inquisitione per iudicem intendere suam civilem, si ex tali inquisitione reus condēnaretur ad mortem. Ad hoc allego sing. do. Erinā Bald. in l. j. C. de app. in. ij. col. qui dicit, quod ubi quis uenit condēnatus ad mortem: tunc non habet locum titulus quando civilis actio præiudicat criminali. quia isto casu, simul & semel possunt cumulari. Et ratio est quia frustra actor intēret iudicium civile reo mortuo. Et dicit, quod est sua conclusio noua in hac materia. Bene facit notata per Bal. in repe. Perus. in l. edita. in xxxij. co. C. de ed.

90 *Accusatus uel inquisitus criminaliter & absolutus, an possit iterum de eodem delicto ab alio accusari.*

ANGELVS.

90 ** SVBSEQUENTER* quæro. Pone quod aliquis fuit accusatus uel inquisitus criminaliter & absolutus, an possit iterum de eodem delicto ab alio accusari, uide tex. glo. Bart. & Ang. in l. si cui. §. j. ff. de acc. & Sai. in l. qui crimen. C. de accus. Et aduertet quia iste est pulcher passus. & quia communiter omnes doc. ubi supra, dicunt, quod absolutus de certo crimine, amplius accusari non potest.

91 *Baptisma opatur remissionem peccatorum.*

AVGVST. Tu in hac materia adde dicta canonista, in c. de his. extra de accu. maxime do. Ant. de butr. Abb. & Imo. ibi. Et limita prædicta secundum glo. in d. c. de his. quam ibi approbat omnes, nisi quis absolutus esset

esset in foro pœnitentiæ: quia poterit iterum accusari, nõ obstante illa absolutione. Pro qua conclusiõne al lego etiã text. quem ponderavit ibi domi. Abb. in c. j. de purg. cano. & uide gl. in c. ij. de schismaticis. & gl. in c. admonere. xxxij. q. ij. & gl. in c. qui crim. vj. q. j. & gl. in c. pe. de pœnitentiã. dist. ij. & gl. in c. gaudemus. de diuor. & gl. in c. ij. de emp. & uendi. & gl. in c. h. de tempo. ordi. & Spec. in tit. de accusatore. in v. col. & gl. in c. cum percussio. vij. q. j. & gl. in regula peccati uenia. l. b. vj. Sed aduerte, quia do. Ant. de Bu. & Imo. in d. c. de his. limitant prædicta, nisi pœnitentiã fuisset publica. & hoc uoluit Hosti. in c. tux. extra de proc. licet d. Abb. tenuerit contrariũ in d. c. de his. per quam dicitur ratione friuolã: quia tunc dico, qd facta illa absolutione cũ publica pœnitentiã, nõ poterit ille talis amplius accusari. Idẽ dico si absolutio facta in pœnitentiã p omnia operatur eundẽ effectũ, quẽ absolutio iudicialis. ita mirabiliter consuluu Bar. in con. inci. Minister fratru de pœnitentiã. quẽ refert, & sequitur Pe. de anch. in c. ij. in xij. col. de maledi. & ideo si blasphemãt uirginẽ Mariã imponitur pœna linguã per statutũ: & alio statuto cauetur, quod habẽti pacẽ ab offensus, pœna remittatur: tunc si talis blasphemãs egerit pœnitentiã, cũ isto casu, per talẽ pœnitentiã remittatur peccatũ: & si habuerit pacẽ ab eo qui fuit offensus: tunc talis blasphemãns, amplius nõ potest accusari. Itẽ aduerte, qd licet illa glo. in locis supra allegatis per me ultra do. uelint, qd absolutus isto casu i foro pœnitentiã, tamẽ poterit iterum accusari criminaliter de illo

delicto: * limita etiam, nisi crimen fuerit commissum ante baptismum: quia baptismum operatur remissionem peccatorum, etiam in foro iudiciali: in post baptismum quis non potest accusari, etiã criminaliter. Ita uoluit Acc. de But. & Imo. in c. de his. & est glo. in c. quod autem. xxxij. q. j. & gl. in c. sine pœnitentiã. de consecra. dist. iij. & in c. quoniam. xlvij. dist. & uoluit Arch. l. dist. in summa. Sed contrariã sententiam tenet Abb. in d. c. de his. Innoc. Hosti. & Abb. in c. gaudemus. de diuor. per tex. ibi in fi. Et ibi materia late examinatur: quia baptismum operatur solum remissionẽ respectu Dei. Sed Imo. respondet ad c. gaudemus. quod illud habet locũ iure que sito parti læsã propter suum interesse, sicut in debito pecuniario. Et sic limitabitur prædicta cõclusio de forũ, & firma remanebit opinio contra Hosti. & Inn. Item adde, & prædicta limita etiã non habere locum, quãdo quis fuit absolutus, uel punitus in foro ecclesiastico: quia tunc poterit puniri, uel absolui de eodẽ crimine in foro seculari, secundum Bald. in l. placet. C. de sacros. eccle. qui uult, quod pœna spiritualis non tollat temporalem: nec econuerso. Idem Bald. in l. si quis in hoc genus. C. de epis. & cle. & Pe. de anch. in regula, ea quã de reg. iur. in xxxvj. col. qui dicit, qd Bal. ita cõsuluu, licet Bal. nõ ausus sit decidere, i l. j. C. de sumtri. & fid. cath. in viij. col. Et pro hac conclusiõne est casus in terminis in c. felici. de pœ. in vj. quem subtiliter ponderauit & induxit do. Abb. in c. tux. extra de proc. & ibi Abb. multũ exclamauit de illo text. Sed aduertat: quia si ibi speciale inductum est

fauore

fauore Cardinaliũ, ille text. esset in contrarium. Et de materia uide per do. Abb. in c. cum sit. extra de fo. cõpe. per do. Card. & per Pe. de anc. in c. ij. extra de adul. per d. Abb. in c. de causis. in pe. col. extra de offi. deleg. per Abb. & Imo. in c. j. extra de offi. ordi. per Bal. in l. nemo martyres. C. de sacr. san. eccles. alias limitationes uide per doct. in d. c. de his. in locis supra allegatis.

HIERO. Inquantũ concludit Ange. quod absolutus de certo crimine amplius accusari non potest: adde quod idem tenet Bonifa. Vitali. in suo tracta. malef. in rubrica, qui accusari nõ pos. post mediũ. sed circa istam regulam, quẽ traditur in c. de his. extra de accu. uide ibi Fely. qui ponit xij. limitationes, quas tamen colligere poteris ex notabili dist. do. Henr. boyce, super d. c. col. ij. uer. sequitur de secundo membro & c. & per Præpo. notabiliter. ij. q. v. c. habet. fi. co. Sed quarto, aliquis fuit accusatus, quod Titium uulnerauit cum sanguinis effusione, uel cũ spata: aut adiecta alia qualitate: uel eodẽ uerbo fuit accusatus simpliciter sine expressiõne qualitatũ: & quia illa qualitas nõ fuit adiecta, uel nõ fuit probata, ipse fuit absolutus: queritur an de nouo poterit accusari, qualitate detracta uel abiecta. uide Bar. in l. denuncia. ff. qui tamẽ. ff. ad legem iul. de adul. & in l. senatus. ff. de accu. ubi facit quandã dist. Ad cuius tamen declaratiõne uide practicum Papien. in sua practica in forma inquisitionis, in uerbo, hæc est quæsdã. col. ij. uer. sed circa hoc insurgit. & per Fely. in d. c. de his. in ix. & x. limitatione. Item inquantũ August. re

prehendit hic Abb. dicendo ratione Abb. fore friuolã & c. dic quod cum do. Abb. tenent Maria. Fely. & Areti. in d. c. de his. qui respondit motiuis in contrariũ adductis. Itẽ ad id quod tangit hic Aug. de crimine commissõ antẽ baptismum & c. Adde quod cõmunis opin. doc. tenet, quod baptismus nõ liberat baptizatum a pœna delicti, in præiudiciũ reipubl. & hoc tenent cõmuniter doctõ. in c. gaude mus. ubi Innoc. Io. an. Pe. de peru. Hosti. & Abb. post gl. ibi. idẽ Abb. in c. de his. extra de accu. ubi idẽ tenent Maria. soci. Aret. & Io. de ana. & hanc dicit cõmunem, hanc etiã tenet Card. in cle. j. s. sanẽ. q. xiiij. de usuris, & idẽ do. Philip. Decius, in ca. quã in ecclesiarũ. de const. col. vij. in medio. uer. tertio & ulti. & c. ubi eam dicit cõmunẽ, & fundat bonis & no uis fundamentis, & hæc etiam dicit cõmunẽ Fely. in d. c. de his. licet ipse sequatur limitationẽ, seu opi. Io. de Imol. & cũ cõmuni opi. tenet egregius doctor domi. Henr. Boyce, in d. c. gaudemus. fi. col. in ij. dist. ubi allegat plures antiquos, qui hanc opi. tenuerunt. Item circa limita. quã ponit hic Augusti. de punito uel absoluto in foro eccles. & c. adde, hanc etiam limitationẽ ponunt doctõ. in c. de his. ubi Fel. in xij. limita. qui allegat plures concor. cui ultra per eũ positas, adde quod idẽ tenet ibi Areti. in ij. col. in fi. & Henr. Boyce. in sua no. di. col. ij. in fi. uer. aut est tale & c. & idẽ Areti. con. lviij. inci. diligenter cõsideratis & c. in secundo dubio. Io. bap. de sancto Seueri. in l. j. C. de sum. tri. no. co. xj. in fi. uer. super ij. q. & latius per do. Barb. post Ab. in c. j. de offic. ordi. col. antep. uer. capio tertiũ & c.

Cataldi.

Cataldi. in tra&. de syn. q. clxx.

91 *Accusationem falsam qui produxit, an ex hoc accusari possit lege Cornelia de falsis.*

ANGELVS.

92 **QVAERO**, aliquis produxit falsam accusationem: utrum ex hoc possit accusari lege Cornelia de falsis. Dic, quod aut dicitur quod accusabit me calumniosè de falso crimine, & non uerò, quod non probauit: & tunc est pœna calumniæ. l. j. §. j. ff. ad Turp. Si uerò accusatur, & produxit falsam accusationem contra me, propter quod obtinuit à pratore me citari, & contra me procedi: & sic per obreptionem à pratore impetrauit: tunc est pœna falsi: ut est casus, & ibi Bar. in l. si obreperit. ff. de fal. quod not. quia uirtus stat in modo practicandi, an cadat in calumniam, uel in falsum.

AVG. Tu autem in hac materiâ adde quod Bal. in l. quicūque, in fi. C. de seruis fugitiuis. reprehendit **Bar.** & dicit quod Bart. in hoc fortiter errauit: quia isti sunt tituli diuersi: & de calumniatoribus, & de falsis: & quod in capite legis Corneliæ de falsis, nō cōprehēditur accusans falso: sed comprehenditur in l. hernia. Vnde cōcludit, quod si quis produxit falsam accusationē narrādo, nunquā punitur pœna falsi. Sed si ulterius deliquit producendo falsos testes, & falsa instrumenta, fortius punitur: quia pœna falsi. l. j. ff. de falsis. Et subdit, quod d. l. si quis obreperit. quam Bar. allegauit, debet intelligi obreptiōe probatoria, nō narrativa. Et ideo Bal. ibi per multa argumenta alia concludit, q̄ impossibile est, quod solum accusans

aliquē de falso, teneatur pœna falsi, nisi prosecutus sit in producēdo falsos testes, uel falsa instrumenta: & hoc mihi placet. De materia uide per Bal. in l. ij. C. qui accu. in ult. col. & per Bal. in l. data opera. in ix. col. ibi, uerbi gratia, dicit statutū, quod producēs falsam accusationem, teneatur pœna falsi.

ADNO. a ¶ **Quod Bar.** Adde quod opin. Bar. tenet Alex. in consi. xij. j. uolu.

93 *Accusator & iudex dum aliquis accusatur, quando debeant in accusatione uel inquisitione facere mentionem de scientia delinquentis.*

ANGELVS.

93 **ET** nota, quod accusator debet aduerrere: & idē in iudice inquirente, quod quando quis accusatur, q̄ nihil fecit, & sic de omissione, uel negligentia: tunc sciētia est de substantia delicti: ut l. fin. ff. de decre. ab ord. facien. & istud est bene nō. ubi cunque quis accusatur quod nihil fecit, debet in accusatione, siue in inquisitione fieri mentio de scientia: ut puta si accusatur uilla, quod nō cepit malefactorem, debet dici in inquisitione, sciens, uel scire debēs &c. Idem si accusatur syndicus, quod nō denunciavit malefactorem, sed si quis accusatur quod aliquid fecit, puta quod uulnerauit, uel quid simile: procedit accusatio uel inquisitio, licet nō fiat mentio scientiæ uel supinæ ignorantia, quæ pro scientia reputatur. Ita nō. glo. aurea quæ istam dat doctrinam in l. ex maleficiis. §. longe minus. ff. de actio. & obli. facit l. j. C. de falsa mone. Ita dicit Bal. in l. j. C. qui accusa. nō poss. uerfi. super secundo præmitto.

AVG.

AVG. Adde tamē quod ista cōclusio ita generaliter tradita uideatur falsa: quia dico, quod imo potest esse quod aliquid delictū est cōmissum in faciendo, & tamen accusatio uel inquisitio nō procedit, nisi in accusatione uel inquisitione apponatur scientia: ad hoc allego Bar. ita dixisse per illū tex. in l. omnes. C. de agri. & censu. lib. xj. licet aliqui habeant in tit. in quib⁹ causis coloni cēsi. dominos accusare nō poss. e. lib. qui per illū tex. dixit, quod licet per statutum præstati opem bannito debeat truncari manus: tamē si quis opem a bannito cōmittenti delictū præstat, debet poni in inquisitione formata contra præstantē auxiliū, quod sciebat illū esse bannitū. Idē dicit Ang. in l. j. C. de Nili agge. nō rumpen. in ij. col. quod si præstans opem nobili acrius debet puniri, debet probari b illū populare qui præstitit opem debere habere sciētā, q̄ cōmittēs delictum erat nobilis. Et ita dicit obtinuisse Perusij. Præterea cōfunditur predicta doctrina per gl. & Bar. in l. j. ff. de receptoribus. ubi recipiens bannitum debet puniri. Tamen hoc uerum, si est probatum & articulātū illum sciētē, b sciuisse esse bannitū & receptasse. pro qua cōclusionē est tex. & ibi. Bar. in l. ij. §. j. ff. de incendio, rui. nau. & est text. & ibi Bar. in l. j. C. de sena. lib. xij. & tex. & ibi Bart. C. de col. illirica. l. j. lib. xj. & text. in l. Metrodorū. ff. de pœnis. & ibi Bart. Ista ergo delicta cōmittuntur in faciendo: & tamē scientia debet poni in accusatione uel inquisitione: & sic prædicta uideatur falsa. De qua materia uide etiam per Bal. in l. data opera. C. qui accus. nō poss. & Do-

mini. de sancto Ge. in c. cōcertatiōi. extrā de appel. super gl. in uerbo, sci uerit. in vj. Vnum tamē scias, quod si ciuis probaret se ignorasse, & ex diuerso probaretur ipsum illā ignorantiam affectasse: ille talis habetur pro sciente. Ita uoluerūt do. de Rot. in nouis decisionibus. c. liiij. in fi. & est gl. quam ibi ponderauit ad hoc Domini. de sancto Ge. in c. fi. §. ut autem. de offi. delega. in vj. & glo. in c. ad falsariorū. de crimine falsi. & gl. in clem. j. de confang. & affini. & gl. in c. eos. de tempo. ordi. in vj.

ADNOT. a ¶ **Generaliter tradita.** Adde circa hæc dicta, & uide Bartol. in consi. cy. incipi. charissime domine, isti nostri. ubi latē ponit qualiter probetur negligentia uille in capiēdo malefactorē, & qualiter diligentia. & uide etiam Ro. in proposito in consi. cv. Ber.

¶ **Illum scienter.** Adde tu circa hoc & uide Roma. in consi. cccclxxiiij. Ber. ¶ **Se ignorasse.** Adde circa hoc & uide Ro. in consi. cccclxxj. Ber.

HIER. In hac materiâ in quantum Ange. limitat dictum Bald. in l. j. C. qui accu. nō poss. uidelicet, nisi actus ostēderit scientiam, dato quod accusator nō reprimat scientiam, aliās autē si actus nō ostēderit scientiā, q̄ procedat dictum Bal. addatis quod idem tenet Fely. in rub. de accusa. extrā. Item addatis Bar. consil. cij. incipient. charissime domine. ubi consuluit, quod ad hoc ut syndicus nō denunciatus maleficium incidat in pœnam, debet probari, quod habuit scientiam: quia quando aliquis tenetur ad aliquid faciendum in genere, ut in casu nostro syndicus ad denunciandum malefactorē, tunc ad ostendendum negligē-

tiam syndici, debet primò probari syndicum fecuisse maleficium esse commissum, per l. quidam decedēs. §. fin. cum l. sequen. ff. de administ. tuto. ubi periculum tunc temporis spectat ad tutorem, ex quo innouit sibi se esse tutorem: quam sententiam sequitur do. Corneus consil. c. incipien. consulti dom. Bald. & c. in prima parte. ubi allegat quamplures tenentes doctrinam Bart. in d. consil. & pro hoc facit text. iuncta doctri. Floriani ibi, in l. quoties. ff. ad l. Aquil. ubi dicit Flori. per illum tex. quòd nulla non teneatur de robaria commissa in eius territorio, nisi fuerit sciens: sed cōtra hanc sententiam Ange. facit quòd uoluit Bar. in l. nec exemplum. C. ad l. Cor. de falsis. ubi dicit, quòd quando quis accusat alium quem de falso, nō est necesse quòd dicat, quòd commisit falsum scienter & dolose: quia ista tacite includuntur. & ideo pro concordia mihi uidetur inhærendum doctrinæ Bal. in authen. habita. C. ne filius pro patre. qui ita distinguit, quòd aut qualitas exprimenda in libello tacite inest ex natura facti, quòd concludat libellus per locū ab effectu, ut in j. cōsti. ff. in §. duabus. ubi per lac. de Areti. Cy. & Bal. de hoc notatur, aut qualitas possit adesse & abesse, & tūc fecus, per l. meritò. ff. pro socio.

94 *Inſtigans, uel ſolicitans quòd iudex torquet & condemnet reum ad uindictam publicam, & per iudicem puniri, non poterit poſtea agere ad uindictam per iniuriam ſuam.*

ANGELVS.

94 * *ET tene menti tu cui iniuria illata fuit: quia ſi iudicem inſtigas ac ſolicitans, & malefactorē torquet*

atque cōdēnet ad uindictā publicā quòd ſi fuerit punitus per iudicē, tu nō potes poſtea agere ad uindictā per iniuriā tuam: quia eo ipſo quòd fuit tortus & cōdēnatus, ſatisfactum eſt tuæ iniuriæ, ſecundum tuam uoluntatē. Vnde uidetur illam iniuriā pro tua emēdatione remiſſiſſe: ut eſt ter. & ibi Bar. in l. ſed & ſi unius. §. ſi ante. ff. de in iur. ſacit l. interdum. §. qui ſi cē. ff. de fur. Vnde ſis cautus, quòd iſta non facias: aut quādo facis, ſemper pteſteris ad hoc, ut poſtea poſſis agere p tua iniuriā. l. ſi. ff. de iniu.

AVG. Adde tu quòd Bar. in d. §. ſi ante. nihil dicit de hoc: ſed eſt Angel. ibi, qui ita pōderat illū tex. & ibi certē eſt caſus. & illū tex. pōderauit etiam Bal. in l. ſi. ff. de in ius uocan.

HIER. Et hic dixit Alb. de Roſa. in l. interdū. §. qui furem. ff. de fur. per illum tex. quòd ſi paſſus furtum ſua autoritate ducat furem corā iudice, qui tantum de ciuilibus cognoscit, quòd hoc ipſo uidetur actionē criminalem & pœnā remittere: de qua materia uide Alex. in apoſt. ad Bar. in d. §. ſi ante. ubi allegat nota. in l. ſi ab hoſtibus. §. j. ff. ſolu. mati.

95 *Liberi corpus æſtimationē non recipit: ſed ſi quis in aliquo mēbro eſt debilitatus à Titio, tūc propter expēſas inter doctorū et medicinarū, & operas quibus curaturus eſt: poterit agere ut ſibi emēdetur dāni. ſecundū taxationē iudicis.*

96 *Libellus in actione iniuriarum qualiter ſit formandus.*

ANGELVS.

95 * *NOTA etiā, quòd liberi corpus non recipit æſtimationem, ſed ſi membrum eſt tibi debilitatum à Caio, uel fuiſti uulneratus, & propter uulnera & mēbri debilitationē expend*

que intento ſimul & diuiſim.

ADNOT. a ¶ *In modo practicandi. Adde Ro. in conſi. cclxxviij. & Barb. in conſi. xxxv. ubi ponit de iudice inquirente. Ber.*

AVG. Tu in hac materia quomodo formetur libellus in materia iniuriarū, adde glo. in c. ſi canonici. extra de officio ord. lib. vj. Sed ultra omnes latē poſuit materiam & formam^a Spec. in tit. de iniu. in §. j. per totum. j. col. ubi in propoſito multa pulchra dixit. Et adde Bal. in l. ij. C. de ſen. quæ ſine cer. quāti. in j. col. & ibi Sal. in l. atrocē. C. de iniu. per Cy. in l. ſi nō cōuicū. C. de iniu. per Bal. in c. j. iniuria. de pace iur. firm. per do. Abb. in c. j. in fi. & ibi per Imo. de iniu. & dam. da. in fi. Et ibi uide do. Abb. ad illā quæſtio. quam §. poſuit do. Ang. hic ante iſtā. & per do. in c. in noſtra. extra de in iur. & dam. dat. Et uide Ang. in cōſi. xciiij. incipientē, ſuper puncto primo. & ibi uide formā libelli & æſtimationis iniuriæ. & uide in cōſi. cclxlvj. ubi ipſe Ang. ponit, an poſſit cōcludi ad pœnā applicādam ſiſco, ſi ciuilitur agatur.

ADNOTA. a ¶ *Et formam. Ultra reſta hic per do. Ang. uide Ang. in conſi. xciiij. in prin. inci. ſuper puncto & Alex. latē in conſi. cccx. in ij. uol. Ber.*

HIER. De hac forma libelli in actione iniuriarū, uide Iac. de Bel. in ſua practica in princ. ubi ponit formam libelli in quo totam ſuam practicā fundauit latē p Iac. poſt alios, in prin. de actio. ubi ponit, an locus & tempus commiſſæ iniuriæ ſit apponendus in libello. ubi concludit quòd ſic, per l. iniuriarum. la. j. & ibi Bar. ff. de iniu. Item an debeat inferi qualitas perſonæ iniuriatæ. Item &

affimatio iniuriæ.col.xvj.uer.in eadẽm gl.&c. de quibus omnibus per lac.vbi s. & per Pet.lac.in sua practica de libellis in forma libelli de iniuriis.vbi ponit formam libelli tam de iniuria ex l.Cornelia,quam prætoria,cum suis declarationibus.

97 Iudex non tantum quando principaliter aditur per uiam accusationis criminaliter: sed etiã q̄ aditur civiliter super delicto,põr reũ punire de delicto.

ANGELVS.

97 *VLTIMO addo hæc,quod iudex non tantum quãdo principaliter aditur per uiam accusationis criminaliter,potest reum punire de delictis: sed etiã si aditur civiliter, & civilimodo super delicto. Tamen iudex pendente officio civiliter intentato, si reperierit reũ de delicto fore culpabilẽ, poterit eum criminaliter punire. l. quos retrahi. & ibi Bar. C. si aduersus libertatẽ. l. iij. C. de cõdi. ob turpẽ causam. ff. de calũ. l. pe.

A V G. Adde tu ea quæ dixi supra super uerbo. (iudicẽ maleficio rũ.) adde tex. & ibi Bart. in l. pe. ff. de calum. & per Bald. in l. nullum. C. de testi. licet aliter uideatur loqui Bart. in l. diuus. la. ij. ff. de sal. circa ea quæ dixit in d. l. nullum.

H I E R. Miror quod in hac notabili & contingẽti q̄ isti patres tam sicco pede (ut ita dicam) pertrãserint aliter eam nõ declarando. Ideo pro eius dilucidatione aduertendũ est quod conclusio ista sic simpliciter intellecta est falsa: quia iura alleg. hic per Ang. nõ bene hoc probant, nec Bar. ita indistincte ea intellexit: ut j. dicã. sed pro hac etiã cõclusiõe allegantur per Bart. in l. pe. hic allegat. hæc tria iura: de quibus hic per

re etay
neronij
j. misse
passu
oime
fuerit
denjar
u. 13
imo in h

Ang. uidelicet tex. in l. quos retrahi. ibi, non dubitaturus etiam graviorẽ &c. Secundo tex. in l. iij. de ordi. &c. ibi, concussionis crimen inuictum non patietur. Tertio text. in l. de ff. de calum. in fi. ibi, pro modo delicti pœnã irroget. Quarto text. in l. diuus. ff. de re iudic. ibi, rem seue in dica. Quinto text. in l. j. ff. de concussio. ibi, & delictũ coarctet. Sexto text. in l. medicus. ff. de uariis & exaor. cogn. ibi, in ciuile factũ præsepro. uincia coarctet. Septimo text. in l. interdum. §. qui furem. ff. de furt. ibi, maxime si iudex aliquid in eũ constituerit. Octauo text. in l. iij. §. dicantur. ff. finium regum. in quibus iuribus uidetur probari, quod iudex qui cognoscit de crimine ciuiter, eo comperto, potest ex officio suo delinquentem criminaliter punire. Attamẽ, ut dixit Bar. in d. l. pe. e. calumniatoribus. ff. uident q̄ quam, per d. ll. uolebant, quod l. internum. de publ. iud. ff. quæ dicit, q̄ non potest cõcurrere ciuilibus cum criminali: quod debeat intelligi in iudiciis publ. & nõ in priuatis, per d. ll. uod Bar. placuit: quia in priuatis, nõ potest cõcurrere ciuilibus cum criminali, si intenteur principaliter. per argu. la: quia absolutoria lata in vno, rã iudicat in alio: ut l. ij. §. j. ff. ui. bno. rap. & in l. j. quando ciuilibus acti. cri. præui. ideo posuit duos intellectus ad oẽs prædictas ll. Primus, quod d. ll. intelligãtur, q̄ sint duo iudicia, & hoc ne repugnet regula. l. ij. §. vi. bon. rap. & l. j. ff. quãdo ciuiliãtio &c. uidelicet, q̄ absolutoria ita in uno, præiudicat in alio. & istãtiam tenuit in l. quos retrahi. ubi dicit, q̄ ex illo tex. nõ apparet, an ex eodem

iudicio

iudicio uel diuerso iudex criminaliter puniat, ideo remittit se ad dicta per eũ in l. defuncto. de pub. iu. ff. & ita intellexerũt l. quod euitãdi. Bald. Sali. & Guid. pap. ubi dicẽtes, q̄ d. l. intelligitur, nõ q̄ ex eodẽ processu, & ex eadẽ infantia ex qua agebatur ciuilitẽ, imponatur pœna criminalis: sed cum per primã cognitionẽ de delicto sit iudici notificatum, q̄ talis notificatio habeatur loco denũciationis: sicut dicitur de fama, qua mediãte, iudex procedit super crimine: ut in l. j. §. si pub. ff. de adul. Secundo intellectus est, quẽ tenet Bar. in d. l. pe. & d. l. defuncto. & in l. interdũ. §. qui furẽ. ff. de fur. uidelicet, q̄ dicamus, quod quãdo formatur libellus seu accusatio de damno dato, uel robaria facta, dicẽdo: peto eũ puniri, & condẽnari, & rem mihi restitui, seu damnũ emendari: q̄ talis libellus procedat: & q̄ non sum usus intentare ciuilem & criminale in eodẽ libello, sed quod uideor intentare criminalẽ tantum, & incidẽter implorare officiũ iudicis, ut incidẽter faciat mihi rem restitui, seu damnũ emẽdari, & quod ita intelligantur omnia iura s. alleg. & ita etiã declarat idẽ Bar. & singu. in l. ij. §. j. ff. ui. bo. rapt. Flo. in l. iij. §. si dicantur. lo. de Imo. & Ang. in l. interdum. ff. de pub. iud. Sal. in l. si quis ad se fundum. ff. ad l. Iulianã. de ui. &c. & sic uidentur concludere, quod quãdo formatus est libellus eo modo quo supra, quod tunc iudex maleficio rũ per d. iura, cognoscit principaliter de delicto, & incidẽter facit rem restitui, seu damnũ emẽdari: ex quo colligitur, q̄ dicta iura nõ probãt, q̄ ibi principaliter agitur ciuili-

ter, & q̄ iudex ex officio suo punit criminaliter: sed quod agitur principaliter criminaliter, & incidẽter per titur restituitio. Quia domini aduertatis, q̄ licet iste secũdus intellectus in se sit uerus: uidelicet quod quãdo formatus est libellus eo modo quo supra, quod iudex maleficio rũ possit incidẽter ex imploratione officii condemnare ad restitutionẽ rei seu ad emẽdationẽ damni: tamẽ nõ potest adaptari ad omnia supra dicta iura. Primõ, quia in lege, quod euitãdi. principaliter intetata est actio ciuilibus ad restitutionẽ pecuniarum. idẽ in lege, quos retrahi. & in l. penu. & in l. diuus. ubi principaliter fit petita rest. & in l. j. de concussio. licet in aliis uideatur principaliter intentata criminalis. Secundo, quia prædictus intellectus diuinat ad dicta iura. Tertio, quia in eis non cõstat an eo iudicio, an diuerso, & ideo uideatur uerior primus intellectus, scilicet q̄ ex nouo processu ex iudicis officio formato, possit punire criminaliter: & sic quod in citato ex priori processu, procedat ad criminalẽ, ut s. dictum fuit. quod si aliter dicermus, sequeretur quod ex probationibus factis in ciuili, posset quis puniri criminaliter, quod nõ est dicendum: cum in criminalibus requirantur probatiões luce clariore. uulg. l. sciant cuncti. de probat. C. cum ibi no. & in expressis terminis declarãdo istũ secundũ intellectũ Flo. in d. l. si dicãtur. dicit hoc nõ procedere e contra, scilicet si principaliter intentaretur ciuilibus, quod de criminali non potest cognosci accessorie propter disparitatem probatio. allegat dictã l. sciant cuncti. & Barto. in

d. l.

d. l. ij. §. j. ff. ui bon. rap. pro quo faciunt quæ infra dicā in distinctione. & per hoc tollitur illa ratio Paul. de cast. in lege quæ sitū. C. de ser. fugi. & in d. l. quos retrahi. ubi dicit, quod sicut potest iudex malefactorum principaliter aditus super crimine incidēter cognoscere de causa civili, per dictū §. qui furem. hoc est cōdemnare eū ad mortē, & incidēter facere restitu. de re: ita etiā e contra, iudex qui cognoscit de causa civiliter, possit reperto crimine circa cōtingentia causæ ex officio suo extra ordinē punire. sed, ut dixi, ista parificatio nō procedit ratione de qua supra. Præterea sequeretur, quod duo specialia cōcurrerēt circa idē, cōtra legē primā & ibi no. C. de dotis promissione. quod ita probatur, quia cū de iure nemo sine accusatore debeat puniri: ut in lege rescrip. §. si quis. ff. de mune. & hono. c. j. ut eccle. benclī, si iudex ex probationibus factis in civili puniret criminaliter, sequeretur quod dictæ probatio. haberēt loco accusatoris, & loco probationū: & sic cōcurrerent duæ fictiones seu specialitates: cū nemo possit fungi loco accusatoris, & loco testis: ut in c. nullus. iij. q. iij. domini. Pro uera intelligētia sic distinguendū fore arbitrō. Aut loquimur de iudice causarum, quod tantū, aut criminaliū tantū: aut criminaliū & civiliū in simul. Primo casu, dico quod iudex civilium causarū nō poterit criminaliter punire: quia ad hoc, ut quis possit de maleficiis cognoscere & punire, requiritur quod habeat merū imperiū. l. imperiū. & l. cauere. ff. de iur. om. iudi. cum ibi plene not.

& l. j. ff. de offic. eius cui mā. est. iurisd. de quo late per Ang. s. in glo. in verbo, per iudicē malefactorum, sed debet illū delinquentē remittere ad iudicē cōpetentē, per tex. no. in l. quicumq;. C. de ser. fugi. ibi, cōpe. iudi. & c. ubi hoc tenet Rapha. & Guido papæ. ubi Sali. hāc tenes allegat tex. quem dicit fore notabile & mēti tenedū, in l. si. de in ius uocā. ff. & pro hoc facit doctri. Bar. idē uolētis in leg. diuus Ius. ff. ad l. cor. de fal. quæ sequitur Areti. in sub. de iudi. extra. col. iij. in fi. de qua doctri. uidebitis latius infra in glo. super uerbo, falsario. in verbo, quæro, testis dixit falsum coram iudice &c. Secundo casu quādo est iudex malefactorū tantū: dico quod talis iudex non cōpetēs in causa civili principaliter intentata: vt l. solemus. §. latunculator. ff. de iudi. & ibi doct. sed bene quādo cognoscit de civili incidēter, & de tali civili, qui descedit ex eodem facto, de quo criminaliter cognoscit: ut in l. interdum. §. qui furē. ff. de furtis. & in d. §. si dicitur. & uult Bar. & cōmuniter doc. in d. §. qui furem. cū concor. de quibus supra: & tunc nō cadit dubitatio, cū iā de ipso delicto cognoscit & punire: sed dubiū est, quādo de causa civili cognoscat principaliter propter absentia iudicis causarū civilium, quod potest, secundū Ange. in repetitio. l. si vacatia. de bonis uacati. lib. x. inel. quādo agitur conditio ne furtiua: quia tūc debet intentari corā iudice malefactorum, secundū Bal. in leg. si pro fure. §. si. ff. de condic. furti. quem sequitur Cataldus in tractatu de syndi. q. cxv. iij. qui tamen male intellexit Bald. dum uult, quod

quod generaliter quādo agitur de maleficio civiliter, debeat agi corā iudice malefactorū, & nō corā alio: quia Bal. tantū loquitur quādo agitur cōditione furtiua. nā disputando Bald. an cōditio furtiua nascatur ex delicto uel quasi, uel ex contractu uel quasi, dicit secundū Dynum, quod quantū ad natiuitatē, est ex maleficio: quātum ad effectū, est anomala: unde ex hoc inferit, quod si deputatus sit unus iudex super maleficiis, & alius super aliis causis: si agatur cōditione furtiua, quod agi debet corā iudice malefactorum. & hoc, quia quātum ad natiuitatē, oritur ex maleficio: ut in l. si ambo. §. quoties. ff. de cōpēsa. & his duobus casibus, an iudex reperto delinquentē culpabili, poterit eum criminaliter punire: dicit ut in sequenti membro. Tertio casu, quando est iudex civilium & criminaliū, & sic habens merū & mistū imperiū: & hic cadit hæc quæstio, si actum sit civiliter de crimine, an eo comperto possit ex officio suo criminaliter delinquentē punire: & in hoc distingue: aut finita causa civili uult nouum inchoare processum, aut non. Primo casu subdistingue, aut uult punire eū uigore probationū seu actorū causæ civilis, aut uigore cōfessionis in ea habitæ. Primo casu dico, quod licet uerū sit, q. talis iudex possit procedere ex officio ad criminalē sine alio accusatore: ut uoluit Bal. Sali. & Guido papæ, ita intelligendo text. ibi, in d. l. quod euitandi. & hoc quia incitatus fuit ex priori processu & sententia: ut in l. j. §. si publico. ff. de adul. nō tamē poterit eū punire uigore taliū probationū & actorum:

quia probationes in causa civili factæ, nō plene probant in criminalibus: in quibus luce clariore requiruntur probationes: ut in l. sciānt cuncti. de proba. C. ubi Paul. de cast. plura ponit exēpla. tum etiam, quia iudex debet uidere qua uoce, qua trepidatione testes deponunt in l. de minore. §. tormenta. ff. de quæstio. & in authen. apud eloquentissimum. in fi. C. de fid. instru. & hoc maxime, cū cōsuetudo admittat examinationē testiū per tabellionē in civilibus, quod nō facit in criminalibus: est tamē bene uerū, quod dictæ probationes facerēt aliquale probationē, & adminicularē: ut in l. capite quinto. cū ibi not. ff. de adult. & per Bart. in l. j. §. ff. ui bon. rap. & quod tales probationes in causa criminali nō faciāt plenā fidē, tenet glo. in uerbo, definitus. & ibi doc. ubi not. Sali. in l. si quis ad se fundū. C. ad l. Iul. de ui. Abb. & doct. in c. j. de iudi. & in ca. per inquisitionē. de elec. doc. in c. j. de excep. ubi late Fely. Abb. & Moder. in ca. qualiter & quādo. de accus. ubi Fely. plures dat cōcor. & hāc cōmunē opi. late profertur per cōcor. Alex. post alios, in l. ij. C. de edē. ubi Albe. notabiliter loquitur est in hac materia. Et aduerte ne te faciat dubitare dictū Inno. in c. qualiter. de accu. ubi uoluit, q. conuictus de crimine civili, q. potest per suū superiore priuari beneficiis uigore sententiæ primæ, in alia tamē instatia: cū quo dicto cōmuniter ibi pertrāsente doc. quia idēmet Inno. tenuit cōtrariū in d. c. per inquisitionē. & eū reprobat Abb. in d. c. qualiter. quem sequitur ibi Fely. & in ueritate magis cōmunis opi.

nis opi. doc. est illa quã s. dixi, uide-
 licet, q̄ nec probationes factæ in
 causa ciuilitèr intetata super crimi-
 ne, nec ipsa sentetia faciãt probatio-
 nẽ in causa criminãli, nec ita firmãt
 omnes doc. ubi s. c.ũ plu. cõcor. per
 eos tradi. Secundo casu, scilicet
 quãdo ex confessione facta in causa
 ciuili cõstat de crimine: & tũc dico,
 quod sic, secundu Inno. in c. per in-
 quisitionem. extrã de elect. ubi latẽ
 doct. & Abb. & Mod. in c. at si cleri-
 ci. de iudi. & in c. ij. de cõfes. Bald. in
 l. ij. C. de edẽ. per l. locũ. §. si quis. ff.
 de tabu. exhib. qui tamen tex. uideri
 meo hoc nõ probat, licet bene pro-
 bet, quod acta facta in ciuili probãt
 in criminali. & ad hoc illũ not. Old.
 Iac. de Are. & Bar. ubi Albe. de rosa.
 declarat, quod faciũt aliquãd proba-
 tionem nõ tamẽ quod plenẽ. & ita
 idẽmet Albe. declarat illũ tex. in d. l.
 ij. de eden. prout etiã dicit gl. in d. l.
 si quis ad fe fundũ. tenet doct. in c. j.
 de excep. ubi latẽ Fely. & Mod. Ab-
 ba. & doc. in locis s. alleg. Alex. latẽ
 post alios in d. l. ij. de eden. ubi po-
 nit plures cõcor. hãc tamẽ cõclu. li-
 mitabitur secũdũ doc. ut supra. mul-
 tis modis. & primõ intelligetis eam
 in cõfessione principalis, & nõ pro-
 cu. per l. generaliter. C. de nõ nu. pe-
 cu. Secundo in confessione uera &
 nõ fãta. per l. ij. de fid. instru. & l. ij.
 §. diuus. ff. de iure fisci. alias autẽ li-
 mitatio. uideatis per Fel. in d. c. qua-
 liter & quãdo. & in d. c. j. de excep. &
 Alex. in d. l. ij. de edẽ. ubi melius om-
 nibus posuit d. Riminal. col. pe. &
 fi. sed aduertẽdum est domini, q̄ li-
 cet multi pertransiant cũ opi. Inno.
 de qua in d. c. per inquisitionẽ. non
 aliter cõsiderãtes: tamen glo. in c. ex

põnitẽtibus. l. distin. uidetur sentire
 contra. & idẽ tenet expressẽ Maria-
 nus Soci. cõsi. viij. incip. uisũ & dili-
 genter. colũ. iij. in medio. ubi refert
 idẽ tenere lo. an. in c. c. cõtingat. de
 offi. deleg. & idẽ etiã tenet magnus
 practicus in criminalibus do. Vitali-
 nus in tracta. malefi. in rubri. de cõ-
 fessione. in fi. & pro hac sentetia fa-
 ciunt not. per Bar. in l. si cõfessus. ff.
 de custo. & exhib. reorũ. & lo. an. de
 ana. in d. c. qualiter & quando. qui
 allegat Anto. de but. idẽ tenere, per
 tex. in c. olim. de rescrip. ubi Ant. di-
 xit dictũ Inno. in d. c. per inquisi-
 tio. debere nõ procedere, quãdo cõ-
 fessio facta fuit in causa ciuilitèr in-
 tentata super crimine: & ideo Ab-
 bas in c. qualiter & quãdo. de accu-
 si. in fi. dicit cõcludẽdo, quod sola con-
 fessio nõ sufficiat ad condẽnationem
 ; sed quod possit reus com-
 pelli ut perseueret in confessione
 sua, uel ut det intellectũ confessioni
 suã: & quod ita intelligatur dictũ
 Inno. in d. c. per inquisitionẽ. cũ or-
 ta sit suspicio non leuis cõtra illũ ex
 illa cõfessione, argu. l. capite quin-
 to. ff. de adult. & hãc opi. humanior
 & uerior uidetur. Secido casu prin-
 cipali, quando scilicet nõ inchoato
 alio processũ uult iudex in eadẽ in-
 stantia ciuili punire criminaliter:
 prout hic simpliciter dixit do. Ang.
 & hoc casu dicatis iudicẽ nõ posse
 eum punire: quia iura hic alleg. hoc
 nõ probãt. Inno. Bart. ut s. dixi, uoluit
 secundu primũ intellectũ, q̄ d. l. in-
 telligerẽtur, quãdo ex alio iudicio
 de nouo intetato iudex procedit ad
 criminalẽ: quia in d. iuribus nõ ap-
 pareat an eodẽ iudicio, an uero di-
 uerso. & hũc intellectũ sequuti sunt
 in d. l.

in d. l. quod euitãdi. Bal. Sali. & Gui-
 do papæ. & pro hac opi. est text. secũ
 dũ unũ intellectũ in c. ij. de cõfessis.
 & dictũ Inno. qd̄ supra retuli in d. c.
 per inquisitionẽ. de elect. quod ibi,
 & in c. j. de iudiciis. & in c. j. de ex-
 cep. & in c. cum dilectus. de ordi. co-
 gni. & in c. qualiter & quãdo. de ac-
 cu. cõmuniter approbãt doc. dicen-
 tes iudicem, nec ex probationibus,
 sentetia, nec etiã cõfessione nõ pos-
 se procedere ad criminalẽ, nisi nouo
 inchoato processũ: hoc est uel
 p̄ inquisitionẽ ex suo officio, quod
 potest per l. c. v. uel accusatione de
 nouo intetata à parte: ut uult gl. à ne-
 mine reprobatã. in l. j. de conculsio.
 quam approbat Alb. in d. l. ij. de edẽ
 do. C. quã tenet. Reliqua autem cir-
 ca materiã uide in locis supra alleg.

AD LECTOREM.

Charissimẽ lector, iste do. Hiero-
 nymus infirmitate superueniente
 ultra non processit: quapropter nos
 necessitate coacti, finem operi im-
 posuimus.

SUMMARIUM.

Denunciare quid sit.
NEC NON ad denunciatio-
 nem Ioãnis Ambrosij mi-
 nistraks capellæ sancti Petro-
 nij. Hic tractatur materiã denun-
 ciationis. Et dico, quod iudex nõ de-
 bet credere, quod dista forma hic in
 isto processũ sit forma cõmunis: ui-
 delicet quia quãdoq; iudex format
 inquisitionem ex mero officio, ali-
 quãdo simpliciter ad petitionẽ par-
 tis: aliquãdo solũmodo ad denun-
 ciationem officialis. sed perraro
 istis tribus modis formatur inquisi-
 tio: & ideo ista tria simul cumula-
 ui, ut cõmodius possem separatim

tractare de accusatione, inquisitio-
 ne, & denunciacione. * Primõ igitur
 quærẽdum est quid sit denunciare. Et
 dico, q̄ Sali. in l. ea quidẽ. C. de ac-
 cu. reiectis aliis diffinitioibus, di-
 cit, q̄ denunciare est crimẽ alicuius
 deferre apud cõpetentẽ iudicẽ sine
 inscriptione legitima ad pœnã per-
 agendã, uel aliã legitimã pœnam
 subeundã: & ista diffinitio decla-
 rationem recipit ex sequentibus.

A D N O. a Denunciare Adde
 quomodo cognoscatur diffinitio iudicia-
 lis, uide Cald. cõsi. iij. in ti. de accu. Ber.

A V G V S T I. Tu autem in hac
 materiã adde, quod Gãdi. in opere
 suo maleficiorũ, sub rubrica, quo-
 modo de maleficiis cognoscatur
 per denunciacionẽ. in prin. dicit, q̄
 denunciare nihil aliud est, quã de-
 ferre aliquẽ reũ criminis. allegat l.
 ea quidẽ. C. de accu. & l. ab accu-
 satione. §. denunciatores. ff. ad Turp.
 & idem dicit Guido de suza. in tra-
 ctatu maleficiorum, sub rubrica de
 denunciatoribus. Adde etiã quod
 Spe. in tit. de denũcia. §. j. ponit dif-
 finitionẽ denunciacionis aliter. Sed
 ibi intellige dicta Specu. in denun-
 ciatione euãgelica, licet postea Spe-
 cu. dum allegauit ibi text. in d. l. ab
 accusatione. §. denunciatores. uolue-
 rit diffinire denunciacionẽ de qua. s.

2 Denũciationis plures sunt species: quã
 quãdã euãgelica, quãdã criminalis,
 quãdã regularis, et quãdã iudiciaria.
3 Quis potest denunciatores cõstituerẽ.

ANGELVS.

* **S E D** quæro, quot sunt spe-
 cies denunciacionis. & dico, quod
 plures sunt species denunciacionis:
 alia euãgelica, alia canonica, alia re-
 gularis, alia iudiciaria: ut dicit Sali.
 in d. l.

in d. loco. & Bar. in extrauaganti, ad reprimendū, in uerbo, per denunciacionē: & per canonistas in ca. nouit. extrā de iudiciis. Tamen hic solum tractatur de denunciacione iudiciali. Et primō tractabitur de causa efficiēti, uidelicet quis possit istos denunciatores cōstituire. Secundo tractabitur de causa materiali, qui possunt denunciatores cōstitui. **3** Tertio aliqua dubia mouebūt in materia. Primō igitur querendū est de causa efficiēti, quis potest tales denunciatores cōstituire. Respondetur secūdū Bart. in l. diuus. ff. de custo. & exhibi. reorū, uidelicet, quōd quilibet iudex, uel uniuersitas, quæ habet merū & mistū imperium. **2** ut l. j. §. qui. ex. ff. de offi. praef. vr. & l. diuus. ff. de custo. re. unde iudex paruus qui habet tantū iurisdictio, uel iudex delegatus, nō potest tales officiales denunciatores creare: ut in dictis iuribus. facit l. j. C. de decurionibus. lib. x. & l. j. §. denunciatores. ff. ad Turpilia. bene affirmat Sali. in d. l. ea quidem. in princi.

ADNOTATIO. a ¶ **Imprium.** Adde. & dic ut per Paul. de ca. in consi. cccxxij. in ij. impresis. Ber.

A V G V S T I. Adde tamē, quōd ista cōclusio uidetur falsa: quia imo uidetur, quōd quilibet admittatur ad denunciandū criminā, dummodo sit bonæ famæ, & bono zelo se moueat. de hoc est casus in c. qualiter & quādo. extrā de accu. quoniam ui detur casus, in d. l. ea quidē. C. de accu. in uer. ibi, publicū officium: ubi Angel. ibi exponit, id est, officiales deputatos à publico: per quem text. ibi dicit Ange. quōd alii nō deputati à publico, nō admittuntur ad de-

nunciandū maleficia: quia nō reperitur lege cautū. Sed aduerte, quia p. prædicta nō recedo ab opi. Bar. non ob. quali. & qñ. quia ille tex. loquitur in denunciacione, quæ sit ad inuēgendā pœnitentiā. Et de hoc nō loquitur, quæ denunciatio fieri nō potest, nisi p. cedēte monitione, ut ibi habetur in tex. unde ille talis denunciator non op² est, q̄ cōstituitur ab alio iudice uel uniuersitate: sed glibet admitti ad denunciandū, ut supra dixi. Et sic dixit Ang. in d. l. ea quidē. in prin. nō ob. tex. in d. l. ea quidem. quia intelligo illū tex. q̄ satis deputatus est officialis à publico, si est deputatus uel ab uniuersitate, uel à iudice.

4 **Denunciator quis possit constitui.**

ANGELVS.

*** SECUNDO** principaliter queritur de ratione subiecti uel materiæ, quis possit cōstitui denunciator. Bar. in l. diuus. in uer. sed quæro qui possunt cōstitui. dicit, q̄ omnis qui admittitur ad accusandū, admittitur ad denunciandū: & omnis qui prohibetur accusare, iuxta l. q̄ accusare. c. l. l. seq. ff. de acc. prohibet denunciare: c. c. cū omni. extrā de accu. ita dicit Sali. in d. l. ea quidē. uer. tertio rōne materiæ. ex quo nō. q̄ cū per l. qui accusare. & l. seq. ff. de accu. prohibeātur infames accusare, q̄ etiam infamis prohibetur denunciare. Sed dicit do. Ang. q̄ credit cōtrariū: & ita cōmuniter obseruatur. nā isti denunciatores cōstituitur & sunt officiales uiles & minimi, ut nuncii: sed nūciū etiā infamis pōt cōstitui. l. j. C. de inf. lib. x. ergo & c. Præterea dico, denunciatori seu officiali non creditur, nisi probetur postea crimē per eum denunciatiū. Sed solum facit q̄ iudex

inqui

inquiret: ut d. l. ea quidem. ergo & c. Præterea deputatio & mādatum iudicis constituentis istum infamē pro denunciatore, ipsum habilitat: ut l. furti. §. si q̄ iussu. & ibi no. ff. de inf. fa. Et maxime cum ut plurimū hanc tales, etiam inuiti eliguntur ad tale officium. unde ego sic distinguerem, aliquis denunciatur motu proprio, **a** & tūc uerum sit dictum Bart. quia eadē est ratio in denunciante, sicut in accusatore: aut denunciatur uirtute sui officij, quia fuit deputatus à iudice, uel forte inuitus: & tunc infamis potest esse denunciator, & ex necessitate officij hoc facit: igitur non potest repelli ut infamis, sicut dicimus in nuncio, ut dictum est supra.

ADNOT. a ¶ **Motu proprio.**

Adde & tu uide pro opi. Bar. Pe. de Ancha. in consi. cccxxij. Ber.

A V G V S. Tu autem in hac materia adde, & dic quōd uidetur q̄ do. Ange. rectius loquatur contra Bart. **a** in quantum dixit, q̄ infamis admittitur etiam ad denunciandum. pro **b** qua cōclusionē allego decisionem in terminis quam ipse ignorauit. nā gl. in terminis in c. si peccauerit. ij. q. j. in glo. mag. ter. git illā difficultatē, & arguit ad partes. & tandem cōcludit infamē posse denunciare, licet non possit accusare: & licet glo. ij. q. viij. in summa. in glo. mag. uideatur tenere, quōd infames repellātur ad denunciandum: tamen dum gl. in hac materia remittit se ad not. p. ipsum. in d. c. si peccauerit. uidetur uelle, q̄ infames admittantur ad denunciandum. sed contrariam gl. allego in c. præterea. extra de testi. cog. ubi ponderat ibi esse casum, quōd infamis non admittatur ad denunciandum:

& maxime secundum domi. Anto. de But. cum denunciator habeat aliquid de publico: & ibi glof. pro hac parte allegat bonum text. in c. cum dilectus. extra de accusa. & text. in c. cū in tua. extra de spon. & uide Spe. in titu. de denun. in §. quis denunciare possit. in uer. sic. sed nunquid infamis. qui latē disputat istam materiam pro & contra: & ibi tamen uidetur concludere, quōd si quis cogereetur denunciare, infamis admitteretur ad denunciandum, aliis secus. Ego uerō indistinctē approbo dicta Bar. q̄ ille qui non potest accusare, non potest denunciare: & ideo infamis nō potest accusare, ergo nō potest denunciare, per superius allegata. Et ideo rectē dixerunt d. Ant. de Bu. & Imo. in d. c. in omni. q̄ iura quæ dicunt infames admitti ad denunciandū, loquuntur de denunciacione euangelica: secus in denunciacione iudiciali: quia infamis repellitur. ibi tamen limitat d. Anto. de Bu. b istam materiā. nisi in ista iudiciali denunciacione accusatus esset diffamatus ab aliis personis, quia tūc infamis denunciator admittetur: & ista patet credo uerā. non ob. q̄ infames admittuntur in nūcios, quia illa l. j. C. de inf. hoc non dicit. sed casu quo hoc uerū esset, nos loquimur in denunciacionibus maleficia, & ubi agitur de uita hominis: ergo cautius agendum est, arg. l. sciant. C. de proba. c. ubi periculum. extrā de elect. lib. vj. imō pertinenter ad officium iudicis repellere hos infames. l. quos prohibet. ff. de postu.

ADNOT. a ¶ **Loquatur contra Bart.** Adde tu in proposito, & uide Pet. de Ancha. in consi. cccxxij. ubi tenet, quōd

quod infamis non potest esse denunciator, quando statutum dicitur quod statum dicitur denunciatoris.

b ¶ Do. Ant. de Bu. Adde quod contra hanc limita. facit quod voluit Ro. in cōsi. cxliij. ubi quod in notorijs accusator nō admittatur iuxta exceptionem, p̄ta inimicitia. Ber.

¶ Denunciatores tenentur iurare in principio officij sui, quod bene & legaliter exercebunt officium suum.

ANGELVS.

¶ * E T aduerte, q̄ isti denunciatores tenentur iurare in prin. officij sui, q̄ bene & legaliter exercebunt officium suum. ita dicit Ange. in l. si uacata. C. de bo. uacan. in prin. sicut nunciij tenentur etiam iurare. l. comparationes. C. de fid. instru.

AVGVST. Tu autem adde Gandi. in tract. malefic. sub rub. qualiter cognoscatur de maleficis per denunciationē. in h. ij. col. qui idē uoluit, q̄ isti denunciatores teneantur suscipere istud iuramentum, quod fideliter & legaliter exercebunt officium suum. Idem dixit Spec. in titu. de accusa. §. j. in uer. penul. in iij. parte. & hoc iuramentum est maximæ efficacix: ut declarat ibi Gandi.

¶ Denunciatores ad quem finem & effectum constituuntur.

ANGELVS.

¶ * T E R T I O quæro ratione finis & effectus ad quē finem & effectum isti denunciatores constituantur. Respondeo secundum Sal. in d. l. ea quidem. in uer. iij. ratione finis, ut eorum denunciationibus mediantibus puniatur delicta, & per consequens prouincia remaneat purgata: ut l. cōgruit. ff. de offic. præsi. nam facta denunciatōne per syndicum uillæ, iu-

dex duobus modis potest procedere secundum quod dicit Bar. in d. l. diuus. in uer. ulterius quæro quid si uel delictet, uno modo super denunciatōne simpliciter procedēdo. & isto casu possunt opponi omnes exceptiones, quæ possunt opponi contra accusatorē: ut puta, talis non est, nec esse potest legitimus denunciator: arg. l. qui acculare. ff. de accus. licet potest procedere iudex per inquisitionem quā facit propter denunciatōnem: tunc illæ exceptiones secundum Bar. ibi, cessabunt in personam illius denunciatoris. & alleg. tex. in c. licet Hely. extrā de simo. Sed inquantum Bart. dicit, quando simpliciter iudex super denunciatōne procedit, quod potest opponi exceptio sicut contra accusatorem, nō credo uerū: quoniam iste denunciator eligitur ex publico: & uirtute & ex necessitate officij dicitur habilis: unde dicitur Bar. p̄no uerum, quando non est ad illud officium deputatus: sed motu propria denūciat. pro hoc facit quod no. Sal. in d. l. ea quidem. uer. vij. quæro.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, quod Gandi. in tract. malef. sub rubri. quomodo de maleficis cognoscatur per denuncia. & Spec. in titu. de accusato. in iij. parte. §. j. uer. penul. aliter loquitur, dum tradant istā materiā, quis sit finis & effectus istorū denunciatōrum: & in specie declarant finem istorum denunciatōrum. Nam dicunt, q̄ quandoq; nocturni custodes iurati ponuntur, & ut quoscūq; sub noctis silentio transeuntes capiant, & denūcent puniendos: quandoq; etiam ponuntur custodes ad custodiā alicuius passus, ut quoscūq; inuenierint cū rebus uentur-

transeun-

transeuntes capiant, similiter denūcent & præsentent: nonnunquā etiā ponuntur custodes ad agrorū custodiam, ut fructuum depopulatores eo dem modo denūcent & præsentēt, & similiter quadrupes in prædijs damnū dantes. Et hi denunciatores non tenentur accusare, nec iurare de calūnia, sed solū faciunt denunciatōnem, quibus creditur propter officium sibi commissum, & hoc secundū diuersas consuetudines locorū. & sic facta tali denunciatōne, ipsi creduntur: & hoc propter iuramentū quod iurauerunt in prin. sui officij, q̄ legaliter & fideliter exercebunt illud: adeo q̄ nisi delictus probauerit suam innocentiam, cōdenabitur ex tali denūciatione, quæ quod ad hoc fidē & p̄bationē facit, & ita de consuetudine obseruatur. hec Gandi. & Spec. in loco s. allegato. ex quib; habes, q̄ officij denunciatoris q̄nq; solū non est in denunciatōne, sed etiā in capiēdo. Itē effectus denūciationis est, q̄ sine alia inquisitione sequitur cōdenatio. nihilominus nō recedo à doctrina Bart. quia etiā propter illā denūciationē iudex poterit formare inquisitionē suā. an autē tali denunciatori credat, infra dicitur in materia. Et an exceptiones possint opponi, ego teneo cū Bar. & q̄ do. Ang. hic male dicit, per ea que supra dixi in prox. q. præcedēti: & secundū do. Ang. sequeres, q̄ licet denunciator sit deputatus de publico, & denunciaret me occidisse Titium, & esset inimicus meus, q̄ ego nō possem opponere denūciatorē inimicū meum esse: cōtra not. in c. cum oporteat. & in ca. qualiter & q̄n. extrā. de accusa.

¶ Denunciator an teneatur denunciare omnia maleficia etiā impunita de iure

re, cōsuetudine, uel statuto: ut quia pater occidit adulterum.

ANGELVS.

¶ * Q V A E R O, an iste denunciator teneatur denunciare omnia maleficia, etiā impunita de iure, consuetudine, uel statuto: ut quia pater occidit adulterū: ut in l. nec in ea. ff. de adul. dic q̄ sic: quoniam cognitio iuris, utrius tale delictū sit punibile uel nō, nō spectat ad eū, sed ad iudicē. l. si. §. diuus. & ibi hoc no. Bar. ff. de publi. & ibi Imo. & Bar. in l. si q̄s in graui. §. marit. ff. ad Syll. & d. l. diuus. in uer. ulterius quæro. & in l. j. §. q̄ ad denūciationē. in p. q. ff. ad Turp. & Sal. in d. l. ea quidem. in prin. in uer. quæro quæro circa ipse constituit. licet secundū Ro. in cōtrariū posset argui, ex no. per Bal. in d. l. de curiones. C. de infra. quia licet malefici nō puniatur, maleficia tamen sunt: ut uxori. ff. de furt. & l. respiciendū. §. facta. ff. de pœn. sed Ro. in d. §. maritus. tenet opi. Bar. p̄ quo allegat tex. & ibi Bald. in l. j. & j. C. ut nemo priuatus. sed inde q̄ dicā infra in ista glo. in uer. quæro, utrius maleficiū commissum p̄ Titium casu fortuito, &c.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, q̄ cōtra istam cōmūnē sententiā alleg. bo. tex. in l. si seruus. C. de his q̄ ad eccl. cōsu. & ibi Bar. dicit, q̄ si delictum est commissum in casu permissio à lege, quæ occidi Titium ad mei defensionē, q̄ ista accusatio nō debet recipi, pro hac parte allego etiā doctrinā Bar. per illū tex. in l. cū quidā. §. si. ff. de acquir. her. & in l. si. qui dicit, q̄ si iste statuto, q̄ fama præcedēte syndicus teneatur denunciare omnia maleficia: q̄ si fama præcedit, q̄ syndicus ipse commisit delictū, & syndicus in ueritate scit se nō commississe delictū, q̄

k

isto casu

isto casu syndicus nõ denũciãdo nõ incidit in pœnã. nihilominus allego Pet. de anch. in ppris terminis tetigisse istã difficultatẽ in cle. p̄sent. extrã, de cẽsi. ubi facit mẽtionẽ de illa doctrina Bar. in d. l. fi. §. diu. & tidẽ arguit p̄ & cõtra. & approbat illã doctriã Bar. q̄ inõ syndicus tale maleficiũ tenet denunciare: & ista opi. mihi placet. Limite tamen cõmunẽ opinionẽ, nisi notoriũ esset illum occisum fuisse bannitũ: quia tunc maleficiũ non tenetur denũciare. Itẽ cõem opin. limit. Ang. in l. ne q̄s uela. C. ut nemo pri. titulos p̄diis suis imponat.

8 *Denunciator, an quẽlibet delinquentem denunciare teneatur.*

ANGELVS.

8 * *QV AERO*, an quẽlibet delinquentẽ denunciare teneat. Bart. in d. l. diuus. in uer. q̄xro utrũ iste denunciator. dicit, q̄ nõ: sed solum quos accusare potest: ut Liniquũ. & l. pe. & fi. C. q̄ acc. nõ. p̄. sed Sal. in d. l. ea quidẽ. in uer. q̄o. an quẽlibet delinquentẽ. in cõtrariũ allegat necessitatẽ publici officii. facit l. quãstũ. ff. de in ius uoc. sed respõdet, q̄ ibi loquitur in tutore, nõ tamẽ in accusatiõẽ, quam nec tutorio nomine gerere p̄t. C. si tutor nõ gesserit. l. j. sed quia officium istius est principaliter deputatum ad maleficia denũcianda: ideo uidet, q̄ apud eũ sint partes iudicis. hinc est, q̄ Romulus fecit mori fratrẽ, q̄ trãscendit muros, quã uiolata lege. l. fi. ff. de re. iud. & desertorẽ militiẽ filii, pater defert & denũciat. l. milites. ff. de re. milit. & tutor noie pupilli cõtra patronũ implorat officii iudicis, & suspectũ iudicẽ denũciat: ut d. l. j. si tutor nõ gesserit. Itẽ q̄ nõ facit ut ipse, sed tanq̄ alius: ut C. de admin. tut. l. cũ

quidã. & hoc credo uerũ. facit l. mihi me. ff. de religio. & sumptib. fune.

A V G. Tu autẽ in hac materia adde, q̄ ueritas istius difficultatis dep̄det ab illa q̄. quã fuit disputata supra in hac gl. in ij. q. principali. ubi Bart. uoluit, q̄ omnis qui admittitur ad accusandum, admittitur etiam ad denũciandum, alijs secus: quã conuersio an uera sit uel falsa, dic ut ibi.

9 *Denunciator an excusetur à denũciatione, si ignorat nomen illius qui maleficium commisit.*

10 *Syndici qui uolunt se excusare super ignorantia, debent probare de diligentia sua inquisitione.*

ANGELVS.

9 * *QV AERO*, an excusetur ex eo quia ignorauit nomẽ illius q̄ maleficiũ commisit. Bart. in d. l. diuus. in uer. ulterius circa legẽ nostrã. dicit, q̄ sic p̄ l. si ideo. C. de his q̄ ut indi. sed Bal. in l. duobus. §. fi. ff. de iureiur. dicit, q̄ si ignorat quis, licet sciat q̄ maleficiũ sit commissum: puta in multitudine hominũ est commissum maleficiũ, & ignorat q̄s commiserit: uel de nocte est commissum, & syndicus fecit privatã inquisitionẽ: uel in domo, uel in uilla, q̄ excusat. per l. si cũ exceptio. §. in hac. ff. q̄ met. cau. sed Sal. in d. l. ea quidẽ. in uer. s. sexto q̄ro, an excusetur, dicit, q̄ p̄derãda sunt uerba statuti loquentis de his denũciatorib, quia aut sint scripta in rẽ, aut in personã, aut utroq; mō: si i rẽ, ut puta syndici nullã rũ teneant denũciare oĩa maleficia i uillis eorũ commissa: & tũc licet ignoret à quo ipm maleficiũ sit commissum tũ ipm maleficiũ denũciare debet: si uerõ loquit in psonã: puta q̄ denũciat syndicus oēs q̄ maleficia commiserint: tũc si ignoraret malefactorẽ, nõ tenetur

tenetur denũciare maleficiũ: q̄a denũciatio maleficii, tũc in cõsequentiã uenit ad denũciationẽ personã maleficiũ committẽtis. Et ad hoc bene facit d. l. si ideo. Si uerõ utroq; mō sint scripta, ut denũciat oĩa maleficia in eorũ uillis commissa, & oēs personas quã illa commiserint: & tũc licet malefactor ignoret, non excusatur syndicus ad denũciationẽ maleficii, sicut in simili de p̄ceptis factis ab arbitro. l. Celsus. §. ff. de ar. Sed aduertas, quia iusta causa ignorantia ad excusandũ syndicũ est, si maleficiũ sit clã & occultẽ de nocte commissum, uel in loco in quo homines de raro uadunt. l. j. §. occisorũ. & ibi omnino uide Bar. ff. ad Silla. & in l. semper. §. super hoc interdicto. ff. quod ui aut clã. & ibi Bar. & in Lauus. & ibi Bart. ff. de cal. & Bart. in d. l. diuus. in uer. si. sed quid si nõ denũciauit intra tempus. facit quod nõ. Bart. in l. fi. ff. si q̄s testa. liber esse iussus fuerit. & qd nõ. Bal. in l. id quod pauperibus. C. de episcop. & clerici. in l. si quis non dicam rapere. C. de sacrosanctis ecclesiis.

A D N O T. ¶ Iusta causa ignorantia: Adde tu q̄ tempus non currit syndico, nisi à die scientie. ita Ro. in cõsi. cc. xviij. & q̄ non teneatur denunciare maleficia facta clam. Adde eundem Rom. in cõsi. viij. & Alex. in cõsi. xxiiij. in ij. nol. & uide ad hoc latẽ per Bar. in cõsi. suo inci. clarissime do. Ber.

A V G. Tu autẽ in hac materia adde, q̄ nemini dubiũ, q̄ ignorantia excusat syndicum, qui tenet denũciare. ita uoluit Ang. per illũ tex. in l. si cum exceptione. §. in hac actione. in j. co. ff. q̄ me. cau. & ibi ponit etiã exẽplũ, quãdo maleficiũ de nocte fuit commissum, uel in multitudine, & ignoratur

quis commiserit. & q̄ ignorantia excusetur, uoluit Ang. per illũ tex. in l. semper. §. hoc interdictũ. ff. qd ui aut clã. & est bonus tex. in l. j. C. de fal. mone. & ibi Bal. p̄derans illũ text. ibi tamẽ dicit, q̄ licet ignoret à principio, si tamẽ postea superuenit scientia, tenet syndicus denũciare. ad idẽ est bonus tex. & ibi Bal. in l. cũ ancillis. C. de incestis nup. ubi per illũ tex. idem dicit Bal. quod ignorantia excusat syndicũ: tamen si superuenit scientia, tenetur postea denunciare, per illũ tex. & ibi disputat, qd si finito officio postea superuenit scientia: & de hoc infra etiã dicitur. & in tantũ ignorantia excusat syndicũ, q̄ si statuto cauetur, q̄ syndici teneantur denũciare maleficia, nec apponit quãdo, semper intelligitur à tempore scientie: nec intelligas statũ à tempore scientie syndici, hoc est cũ p̄cepti uel festinatã, sed p̄quisita ueritate. ita uoluit Bald. in d. l. cũ ancillis. in argumentũ allegat bonũ text. in l. j. §. confectum. ff. ad Tertul.

10 * Tene tamen menti in hac materia uolunt se excusare ignorantia, nunquã erunt excusati, nisi probet de diligenti inquisitione. eorum aurea est doctrina Bal. per bonas rationes in l. j. C. ad Mac. quã doctrinã semper teneas menti: quã aliã regulariter ignorantia p̄sumitur, ut ibi not. Adde tã mẽ q̄ do. Ant. de but. in c. ab excõcato. extrã de rescrip. faciẽs mentionẽ de do. Bart. dixit, q̄ licet scientia p̄sumatur in syndico commissio delicti: tamẽ eo ipso q̄ probat se inuestigasse malefactores, & iurat etiã se nõ potuisse inuenire, hoc modo probatur ignorantia. dic ut ibi p̄ eũ. in hac materia uide pulchrum cõsiliũ Paul. de cast.

de ca. cōsti. cccxvij. de quadā muliere, q̄sūt impregnata: an tale delictū debeat denūciari postquā peperit: & an tale tempus sit continuū, uel utile, & currat ignorāti. & uide Alb. de rosā. in ij. parte statutorū. q. lxxx. qui ponit, an isti teneantur denunciare furta nocturna & similia: uel si maritus de nocte occidit uxorem.

11 *Syndicus si prauentus fuerit in denunciando ab iniuriato, uel à iudice inquirente, an puniatur.*

ANGELVS.

11 * QUID si fuit syndicus in denunciando prauentus ab iniuriato, uel à iudice inquirente, an puniatur syndicus? Rñ deo, q̄ nō pōt ei negligētia imputari. l. j. §. eleganter. ff. de lib. agno. & uide oīno Bar. in d. l. diuus. in uer. qd si talis denunciator. & Salic. in d. l. ea quidē. in uer. nec prauentia accūsatoris. de hac tamē materia latius dicitur infra in uer. f. quid si debet syndicus denunciare. & ego ibi dicam: & uide Bar. in l. fororem. & ibi Bal. & Ange. C. de his qui. ut indignis.

ANG. C. Tu in hac materia adde Alber. de rosā. in ij. parte statu. q. lxij. qui eleganter loquitur.

12 *Denunciāns nō debet se subscribere ad penam talionis.*

ANGELVS.

12 * QVÆRO, an denunciāns debeat se subscribere ad penam talionis. dic q̄ nō, ut est casus in d. l. ea quidē. nō ob. l. f. eo. tit. q̄a ibi loquitur in accusatore: ita dicit Bar. in d. l. diuus. in uer. quæro utrū ille q̄ denunciā. & Salic. in d. l. ea quidē. in uer. q̄ro, an denunciāns.

ANG. C. Adde tu, q̄ istud idē uoluit Bal. in l. ea quidem. C. de accu. in uer. quæro utrum ordo iuris sit seruandus

super notorio. Et melius Ang. in d. l. ea quidē. in f. j. col. & dicit, q̄ ita seruatur de cōsuetudine. Adde tamen, q̄ licet syndicus nō teneatur se subscribere: tamē illa denūcia sua quam facit iudici, debet esse in scriptis. Ita uolunt docto. maxime Bal. in l. fin. C. de neg. gest. per bonas rationes.

ADNOT. a ¶ In scriptis. Adde tu circa hoc, & uide Alex. de lmo. in cōf. lxxj. in ij. uolu. Ber.

13 *Denunciari an debeant solum maleficia notoria.*

ANGELVS.

13 * QVÆRO, an maleficia notoria tantum possint denūciari. C. j. & a. ij. doct. in l. ea quidem. C. de accu. dicunt, q̄ illa notoria tantum possunt denunciari. Sed Salic. ibi. in uer. octauo quæro, quæ delicta & c. tenet contrariū, q̄ etiā non notoria debent denūciari, dimodo probari possunt. l. j. §. quies. ff. de ofi. praef. ur. & d. l. diuus. uel dic, dicitiple, quod maleficia debent esse notoria: sed non est necesse malefactorem hoc notorie fecisse, uel notoriū esse: ideo iudex inquit an persona denunciata illud crimen fecerit necne: & sic concordat opiniones.

ANG. C. Tu autem in hac materia adde, & dic q̄ imo de iure civili nemo admittitur ad denunciandum, nisi sit deputatus de publico: & opus est q̄ crimen sit notorium. Et iste est casus in dicta l. ea quidem. & ibi Bald. summat hoc modo illum text. sed de iure canonico, quilibet bonæ famæ, motus bono zelo, admittitur ad denunciandum, præcedente primò admonitione charitatiua: per text. in capitu. qualiter & quando. el. ij. extrā, de accu. Et ideo Angel. in dicta

d. l. ea quidē. in prin. dixit, in foro civili seruabis leges: in foro canonico seruabis canones. Et hoc est qd uoluit dicere Cādi. in tra. malef. in rub. qualiter procedatur in malefic. per unā denunciātionis. & Spe. in ti. de denunciātionis. §. j. in j. & ij. col. qui ponit de denunciātionis iudiciali.

14 *Denunciatori an credatur: & sic an denunciatio habeatur pro plena probatione.*

15 *Officiali credatur, & eius dictio statuta: & si statuto hoc expresse dicatur, intelligitur donec denunciatus probauerit contrarium.*

16 *Denunciatori an credatur, donec probetur contrarium: & si contrarium probari potest, etiam si statuto cauetur, quod eius dictio uel iuramento stari debeat.*

17 *Stante statuto, quod stetur dicto alitius: potest probari contrarium.*

18 *Statuto dicente, quod de damno dato stetur iuramento accusatoris usq; ad quantitatē decem librarum, licet accusator iurauerit, tamen iudex potest taxare prout sibi uidebitur falsitate uel calunniam continere.*

19 *Si inquisitor heretice prauitatis aliquem de heresi condemnauit, & ad iudicem secularem remisit puniendum: an requiratur nouus processus.*

ANGELVS.

14 * QVÆRO, an denunciatori credatur: & sic de effectu huius denunciātionis, an habeatur pro plena probatione. Bar. in l. diuus. in uer. quæro quis sit effectus denunciātionis. concludit quod talis denunciātionis in delictis grauibz non facit plenam fidem. d. l. ea quidē. si uerò delicta non sunt graua. Barto. distiguit: quia aliquando ponitur denuncia-

tor ad denunciandum illud, quod inuenit uerè: & illud, quod ipse uidit exemplum. mittitur aliquis ad inuestigandum iudentes pro ciuitate: & tunc creditor tali officiali referenti: ut dicto §. quies. Si uerò non mittitur ad referendum quæ uidit, sed quæ auditu percipit ex relatu aliorum: & tunc ei non creditur ad puniendum, sed ad inquirendum, a ut d. l. diuus. sed de hoc latius per Bart. in l. diuus. in uer. sed quoniam dixi. sed fortius, nec etiam creditor iudicis, sicut dicimus, in inquisitore heretice prauitatis, qui cōdemnatum de heresi tradit puniendum iudici seculari: nam tunc iudex secularis non tenetur stare processui inquisitoris: sed potest de nouo crimē examinare, & nouū processum facere, auth. de sanc. epif. in §. si uerò crimē. ita dicunt Guil. & Bart. in d. l. diuus. sed Salic. in d. l. ea quidem, in prin. in uer. x. quæro. dicit, caue tibi: quia d. §. si uerò crimen. loquitur quando epifcopus remittit degradatum condēnandum: nos uerò loquimur in iam condemnato, cuius executio mandata tunc iudici seculari: tamen non habet ipse cognoscere de uiribus sententiæ: sicut nec in ciuilibz, cum unus iudex alii rescribit, ut exequatur rescribentis sententiā: ut C. de iud. l. prope iā dum. §. si nautē reus. & pro hoc bene facit c. super eo. de hare. li. vj. ubi dicitur, q̄ heretici b̄ deprehensi per inquisitorem, sine ulla audientia relinquātur iudici seculari: & sic executor merus est iudex secularis: ut est casus in c. inquisitionis tenor. de hare. li. vj. ubi dicit, q̄ sententiā inquisitoris, uel epifcopi, iudex secularis debet si ne mora cōtra ipm̄ de heresi dānatū

executioni mandare. Præterea caue, secundum Salic. ibi, licet cognitio & cōdēnatio de hæresi olim spectaret ad iudicē secularē: ut l. cuncti. & l. quicumq;. C. de hære. tamen secus est hodie de iure canonico: sed ad inquisitorē hæreticæ prauitatis, uel ad episcopū tantum: ita quod nō ad iudicē secularē: & ideo cessaret si uerō crimē. & ibi no. gl. & habet locū si ibi sequēs: uidelicet si antē ecclesiasticū, est autē crimē hæresis ecclesiasticū tantum: ut habetur in d. c. Et aduerte, quod inquantū suprā dictū est, secundum Bar. quod creditur officiali quando mittitur per ciuitatē ad uidentū ludētes, uel portātes arma: nam hæc doctrina uenit limitāda per quandā auream decisionem Iaco. de But. in l. j. C. de re iudi. ut refert Salic. in d. l. ea quidē. in d. loco. & in d. uer. uidelicet, quod * ei creditur, & dicto ei^o statur: & si statuto hoc expressē dicitur, intelligitur donec denunciatus^c probauerit contrarium. d. l. j. C. de re iudi. Et in hac materia pulchrē hoc no. Ang. & Imo. in l. qui bona. §. qui damni. ff. de dam. infec. & ibi concludit Imo. quod aut statutu uel lex dicit stari debere simplici dicto alicuius, aut stari debere sacramento alicuius. Primo casu uidetur, quod intē ligatur stari debere in dubio: nisi aliud in contrarium probaretur: etiā si forte sit talis qui sit officialis, & iurauerit fideliter exercere officiū, per no. per Iac. de But. in l. j. C. de re iudi. b
Secundo casu principali: aut lex uel statutum uult stare sacramento alicuius præcedente contumacia alterius cum dolo, de qua cōstat: & tūc uidetur, quod stari debeat iuramēto, nec contrariū probari possit, per ea quæ

habentur in auth. sed nouo iure. de seruis fug. & l. si quādo. C. unde ui. & c. fi. extrā quod met. cau. & hoc operatur delictū delinquentis: de cuius delicto aliās constat: aut non constat aliter de delicto, & tunc aut lex dicit in subsidium stari debere sacramento, & nō potest probari contrariū. c. statutū. §. j. de rescri. lib. vi. & in Spe. de offi. iud. in fi. & ibi per Io. And. ratio, quia iuramentū etiā succedit in locum alterius probationis: & nō est dubium, quod si alia probatio fieret, nō posset contrariū probari. aut lex uel statutum dicit simpliciter stari sacramento: & tunc si sumus in spiritualibus, poterit iudex ex officio, non obstante sacramento, inquirere ueritatē, per suprā dicta: aut non in spiritualibus, & tunc si expressē nō disponatur in casu quo queritur, sed sit extensio per quandā similitudinē: tunc uidetur posse probari contrarium, per no. per Io. And. in c. ij. de iur. reur. aut expressē disponatur in casu quo queritur: & tūc est dubium. Nā uidetur, quod amplius nō debeat agitari, ne periuriū detegatur: ut l. nam & postea. §. j. ff. de iur. reur. quod tamen intellige ut suprā dixi: aut aliter constet de maleficio, aut non: ut plenē colligitur ex no. per Imo. in d. l. qui bona. §. qui damni.

AD NOT. a ¶ Sed ad inquirendum. Adde quod Bar. in d. l. diu. sequitur do. Alex. in cons. j. in iij. uol. Ber. ¶ Hæretici. Vide Ang. infra in sua addi. in fi. & quæ ibi ponit Hiero. chu. ¶ Denūciatus. Adde tu, & dic quod statutum potest disponere, quod stetur dicto saluari, uel officialis. Ita Ful. in cons. cxx. xvj. in ij. col. & quid operetur tale statutū, & qualiter denunciare debeat, & qualiter

qualiter fides de denunciatione iudici sit faciēda: per Alex. latē consil. lxxj. in iij. uol. & quod probatio facta per iramētum uigore statuti possit reprobari, uoluit Rom. in consil. c. j. & uide circa hoc Alex. de Imo. ind. §. damni. Bernard.

A V G V S T. Et ita in hac difficultate quieuit spiritus horum patrū nostrorū. Sed quia hac materia quotidiana & utilis est, ideo altius scribam in hac materia, & multa allegabo istis incognita. Tu ergo in hac materia adde primō Gandi. in trac. maleficiorū. sub rub. quomodo de malefic. cognoscatur per denuncia. in j. & ij. col. latē disputat istam materiā, an istis denūciationibus credatur: & saluariis, & syndicis. & ibi dicit, quod licet de cōsuetudine seruetur secundū uarietates locorū, quod ipsis creditur: tamē uidetur, quod de iure nō est ipsis creditū: quia habetur loco unius testis, & uni testi nō creditur. l. iuris. C. de test. Itē soli arbitro nō creditur. l. ne in arbitris. C. de arbit. Itē hoc uidetur uelle Accur. in l. ea quidē. C. de acc. Itē ubi agitur de crimine, probationes debēt esse luce meridiana clariores. l. sciāt. C. de proba. & ecōtrā, quod ipsis credatur arguitur quia iurauit bene & legaliter suū officiiu exercere: unde nemo præsumitur immemor salutis æternæ. l. fi. C. ad legē Iul. repet. Itē omnia quæ in iudicio aguntur, solenniter præsumuntur acta. l. sciendū. ff. de uerb. obi. Itē pro hac parte solet allegari in d. l. ea quidē. unde pro cōcordia dicit Gandi. quod si isti syndici sunt deputati ad denūciandū maleficia, & ipsi nō creditur: aut officiiu horū non cōsistit tantū in denunciando, sed in inquirendo & cognoscendo: ut quo-

ties ipsi uadunt cū notario, uel iudex cum familia discurrendo ciuitatē de nocte, & uidet, & inuenit aggressorē, uel maleficiū cōmittentē: aut homines eūtes de nocte, uel arma portātes uerita: uel uisualia, uel alia uerita per statutū: nam tunc & eo casu satis dici potest, & uidetur tale esse iudiciū, ex quo iudex uel potestas possit sententiā diffinitiuā ferre, nulla alia super eo excessu probatione reperta: quoniā tale factū dicitur esse iudici notorium, & sibi uidetur de eo excessu cōstare, nō ut priuato, sed ut iudici: arg. ff. finiu regun. l. si irruptione. §. h. & ff. de offi. præsi. l. illicitas. §. ueritas. satis dicitur cōstare de crimine, quod oculis subiicitur iudicis more iudiciario inquiretis: cum oculorū inspectio pro quadā specie probationis habeatur. l. lex quæ tutores. C. de adm. tu. nō ob. quod dictum est suprā, quod officialibus nō est credendū: ut l. diuus. ff. de custod. & exhi. reo. & C. de accus. l. ea quidē, quia illud uidetur intelligi, cum officialis officiiu solum in denunciando, & non inquirendo & cognoscendo consistit. arg. l. j. §. quies. ff. de offi. præf. urb. & l. magis puto. §. ne tamen. ff. de reb. eorum. ¶ Sed aduerte inquantū d. Ang. suprā tetigit illam difficultatem, an eis credatur donec probari contrariū: & si contrarium probari potest: etiā si statuto cauetur, quod eius dicto uel iuramento stari debeat: quia iste est pulcher passus & quotidianus, ideo latē ipsum examino: quia sæpe occurrit de facto: & primō uide d. Abb. in consil. suo l. ij. & adde inquantū d. Ang. hic refert illā doctrinā Imo. in d. §. qui damni. qui dicit, quod si statutū uult, quod stetur

sacramento alicuius præcedente dolo uel cōtumacia alicuius cōtra quē iuratur. de quo dolo uel delicto constat, & tunc nō potest probari cōtrariū cōtra iuramentū: dic quōd Inno. tenet cōtrariū in c. fi. extrā quod met. caus. quē sequitur lo. And. & d. Ant. de But. ibi: quia imō si iurans taxabit ultra debitū, iudex nō obstante iuramento faciet taxationē iustam. & licet Imo. in d. §. qui dāni. nitatur reprobare sententiā Inn. tamē allego ipsummet Imo. approbasse illā sententiā Inn. in hac materia. nā Imo. in l. quod ius ff. de re iudi. approbauit sententiā Inno. in d. c. fi. & ipsamet Inn. in d. c. fi. dixit hoc. & Imo. in l. ait prætor. §. j. ff. de re iudi. nec obit. d. auth. sed nouo iure. quia ille tex. debet intelligi quādo fuit iurātū, & pars aduersa non contradixit, & probationes in cōtrariū nō fecit: & hac pars corroboratur ratione uia: quia est maior dolus falsum iurantis: qui par tem, & etiā Deum offendit. c. debitor. de iureiu. l. j. C. de reb. cred. quāmsit cōtumacia illius qui tantū iudicē cōtemnit. dolus enim culpæ præponderat. l. ite si obstetrix. §. h. ff. ad legē Aquil. & nō licet aduersus delinquentē se uindicare per uia delicti seu per iurii. l. si quis a se fundum. C. ad legē Iul. de ui. & sic ista uidetur esse communis opi. & Ro. in d. §. qui dāni. uidetur approbare istā sententiā: licet Imol. in d. §. qui dāni. uideatur aliter
17 intelligere dictū Inn. in d. c. fi. * Item inquantū suprā dictū est, q̄ si statuto cauetur, q̄ stetur dicto alicuius, quōd tunc potest probari contrariū. Adde q̄ etiā istā sententiā tenuerunt Bal. & Sal. in d. l. j. C. de re. iur. & Pau. de Cast. per illam glo. in l. j. §. si absens. ff. si ex

nox. causa aga. & sequitur Bald. in l. pe. C. de peri. tut. ubi pro hoc adducit multa. & Ang. in l. diuus. de testamili. & Pet. de Anch. in repetitione c. canonū statuto. extrā de consli. in uersu. ulterius quero, statuto cauetur, quicquid in hoc articulo dixerint la. de are. & Cyn. in l. j. C. si aduersus libertatē. limitare prædicta, nisi statutū ultra figeret pedes, prohibēs cōtrariū posse probari: arg. l. fi. circa principii. cum ibi no. C. arb. tut. & l. diem proferre. §. stari. ff. de arbi. nisi quis uellet probare per modos per quos admittitur probatio contra præsumptionē iuris & de iure, quæ regulariter nō recipit probationē in contrariū: de quibus modis tangitur per Ro. in l. si duo. ff. de acqui. hæred. per Moder. in l. inter stipulantē. §. j. ff. de uerb. obl. per gl. in auth. sed ita necesse. & in corpore unde sumitur. C. de do. ante nup. & ibi per Doct. & per Doct. in c. ei qui. extrā de spōsalibus. & Albe. de rosa. in ij. parte statutorū. q. xij. ibi tenet, q̄ potest probari contrariū, nisi statutū expressē uellet, q̄ omnino credatur officiali denunciati uel accusanti. sed dubiū est maximū, quid si statuto cauetur, q̄ stetur sacramento alicuius: an stabitur do. nec contrariū probabitur? Ad dātū ultra suprā allegata, q̄ Ang. in auth. de exhi. & intro du. reis. in prin. dicit, q̄ licet statutū dicat, q̄ de dāno dato stetur sacramento accusatoris usq; ad quātitatē decē librarū. certē licet accusator iuret: tamen iudex poterit illud iuramentū taxare, prout sibi uidebitur tale iuramentū falsitatē uel calūniā cōtinere. & hoc dicit probari per illū tex. & per text. in d. §. qui dāni. & idē dicit Ang. in l. qui uas. in prin. ff.

de fur

de fur. qui per illū tex. dixit, q̄ licet de iure cōmuni, uel ex forma statuti de robaria stari debeat sacramento passi furtū uel robariā: si tamē accusatus probat de uera estimatione, nō est standū sacramento. Et idē dicit in saltuario, q̄ super damno dato, debet stari eius sacramento: tamē ueritate probata, receditur ad iuramento: licet lac. in l. j. aliās fi. C. si aduer. liberta. dixerit standū esse sacramento, sed puniendū esse saltuariū. & quod dixit Ang. in d. l. qui uas. & idē dixit in l. qui restituerē. ff. de rei uend. cōfirmatur hæc sententiā autoritate Bal. in c. j. in j. col. in tit. si de inuestitura inter do. & uas. lis oriatur. qui dicit, q̄ si statuto cauetur, q̄ stetur iuramento alicuius, nisi statutū figat pedes ibi, & nolit ultra de periuicio inquiri, poterit probari cōtrariū. alleg. not. per la. de But. in d. l. j. C. de re iudi. & idē Bal. in l. j. C. de re. cre. & tibi expressius Sal. & Sali. ibi allegat la. de But. in d. l. j. & ij. licet la. de are. contrariū dixerit in d. l. j. C. si aduer. libe. idem dixit Pet. de Anch. in regula, semel malus. de re. iur. lib. vj. in iij. charta. & Sal. in d. l. cōtra negatē. C. ad legē Aquil. & idē dixit d. Abb. per illū tex. iuncta glo. in c. proposuisti. extrā de probationibus. & idē dixit do Abb. per illū tex. in c. cōtinebatur. extrā de despō. impu. & ibi reprehendit doctrinā Ia. de are. in d. l. j. C. si aduer. lib. & uide quæ dixit Ang. in l. uideamus. §. iura re. p. illā gl. ff. de in litē iuran. & Pau. de Cast. in l. fi. ff. de prætori. stip. Et de materia pulchra uerba. in l. h. ff. quōd met. cau. Sed adde, quōd contrariam
20

Bononiæ cauetur. ubi dicit, de dāno dato scholaribus stetur eorū sacramento, & damnū fuit modicū, & scholaris iurauit de maiori summa: q̄ iudex facta inquisitione ueritatis, nō retractabit illud iuramentū. Idē dicit Albe. de Ros. in d. l. j. C. si aduer. li. & dicit, q̄ ad hoc allegat l. j. ff. si mēl. fal. mod. idē uidetur uelle Bal. in d. l. ait prætor. in prin. ff. de iureiu. Et aduerte, quia in hac materia ego scripsi ultra oēs Doct. in d. l. qui bona. §. qui dāni. ff. de dā. infec. Ideo me remitto ad dicta per me ibi. Et aduerte, q̄ licet statutū uelit quōd denunciator credatur: tamē poterit opponi, q̄ est ferenfis, pauper, & bānitus, & alia. ita consuluit Pet. de Anch. in consil. suo ccccxvj. * Et inquantū suprā dictū est: an si inquisitor hæreticæ prauitatis cōdenauit aliquē de hæresi, & remisit ad iudicē secularē ut eū puniat, an requiratur notus processus. Adde omnes Doct. in l. magistratibus. ff. de iur. di. om. iud. & in l. diuus. ff. de custo. & exhi. reo. & Bar. in l. j. ff. si quis ius di. nō obtemp. & uide gl. & Bald. in auth. clericus. C. de episc. & cle. & Ang. in d. l. diuus. dicit q̄ canonistæ tenent contra opi. Bar. & uide Pe. de Anch. in c. at si clerici. extrā de iudi. & Imo. in d. c. j. de offi. ordi. ubi respondet ad d. §. si crimē. Et aduerte, quia Imol. in d. c. j. dicit, q̄ canonistæ cōmuniter tenent opi. Bar. & de materia per Ang. in l. j. C. de exhi. reis.
20 Denunciatores an debeant probare quod denunciatur.

A N G E L V S.

* Q V A E R O, an istu denunciatōres debeant probare quod denunciāt. & dic q̄ sic de iure, in d. l. diuus. & l. accusationē. §. denunciatores. ff.

k s ad

ad Turp. sed usus hoc non admittit: sed solū nomina testium qui scire ppe trata dicuntur, post denūciationē in eadē schedula scribūt. Ita dicit Sal. in d.l. ea quidem. in prin. uer. xij. quero, an denunciatores, & ibi Sali. inquit, omīssis uerbis Bar. in d.l. diuus. qui minus perfectē loquitur in hac materia, q̄ aut denūciatores nō probant: quia nec causā asistūt, imo deserūt: & tūc propter desistētiā, p̄na Turpiliā sunt puniendi. d. §. denuncia tores. qui sic debet intelligi, ut faciat ad titulum, aut nō probant, quia testes denūciationē nō probāt. Et tūc aut quæris an p̄na talionis puniatur: & dic quod non. d.l. ea quidem. quæ dicit, q̄ nō tenetur se subscribere: aut quæritur an extraordinariē puniatur: & tunc aut eorū calūnia est præsumpta ex defectu probationū, aut est euidentē: si præsumpta, & tunc aut denūciator est uolūtarius, & est extra ordinem puniendus, nisi purget suā innocētā: ut in c. si. extra de cal. aut est necessarius, quia ex necessitate officii hoc facit, ut d.l. ea quidem. & tunc præsumpta calūnia nō tenetur, seu non punitur: ut d.l. diuus. in si. quod intelligit Bar. extra ordinē iudicis arbitrio. d. c. si. & l. j. de uar. & extra. cri. & Sal. ibi dicit iudicē ex qualitate calūniæ & doli, & ex circumstantiis feueris p̄nā falsi quādoq; iniungere posse: arg. l. j. in prin cip. in uer. ij. & iij. ff. de falsis.

A V G V S T. Adde tu, quod uera est ista conclusio, quod denunciator, qui cōpellitur accusare uigore officii ex debito, non punitur tanquā calūniator si deficit in probatione, propter regulā traditā in l. ij. C. qui accu. & ideo per illā legem Doc. ibi

in d.l. ij. & canoniste, maxime do. Anto. de But. in c. cū dilecti. extra de do lo & contu. in fin. ult. col. tradunt istā regulam, q̄ ille qui accusat aliquem propter necessitatem officii, excusatur à p̄na calūniæ. intelligo ego de præsumpta calūnia. Adde tamen, quod si syndicus deficeret in probando, qui scierit aliquem falsō accusauit, uel denunciavit, & sic probare non potuit, tenetur p̄na falsi. Ita dicit Bal. in l. ij. C. de erro. aduo. in prin ci. & Bar. melius per illum tex. in l. l. e. Corne. §. si. ff. de fal. & de materia uide aliquid per do. Anto. de But. in c. licet Hely. extra de simo. in v. colū. uerfic. oppo. Secundō uidetur, q̄ isti denunciatores desistentes debeant puniri. Et in hac materia in propriis terminis, adde gl. & ibi omnes Doc. in c. ij. extra de calum. & per Alber. de rosa. in rubri. C. de monopolis, sed latissimē posuit istā materiā Alber. de Ros. in ij. parte statutorum. c. xvij. qui multas decisiones allegat.

21 Index an possit recipere in testem in processu inquisitionis ipsam denunciantem.

ANGELVS.

*** QV A E R O,** an iudex possit denunciantem recipere in testem in processu inquisitionis. dicit Bartol. q̄ sic, in d.l. diuus. per c. licet Hely. extra de simo. sed Sali. in d.l. ea quidem. uer. xij. quero. dicit, quod opi. Bart. est uera, si iudex non procedit super denūciatione: sed inquirit propter denūciationē, & fama eius aures reuerberātem, ita quod modo sub dissimulatione trāsire nō potest: & ita loquitur c. licet Hely. sed ubi super denūciatione procedit: tūc denūciās debet denūciare per idoneos

testes

testes, & nō per se probare: ut d.l. diuus. & d.l. lab. accusatione. §. denunciatores. patet ratione, quod isto casu si non probat denūciata, est puniendus: ut supra dictū est in proxima quæstione: & per consequens nō est legitimus testis. ex quo tu iudex sumas cautelā, q̄ quando non haberes de delicto aliū testē idoneū, nisi officialē positū ad denunciandum, **22** quod non procedas super ipsa denūciā per uiam denūciā: sed per uiam inquisitionis ex mero officio ppter publicā famā precedentē: & poteris dictū syndicū denunciandum in testem examinare. quod tene menti.

A V G V S T. Tu in hac materia **a** adde tex. in terminis, **a** & ibi Bal. in c. in omni negotio. extra de testi. ubi est tex. coniuncta gl. quod denūciator potest esse testis. & ideo illū text. ponderauit ibi Bal. q̄ syndicus uillæ qui habet denunciare maleficiū, potest etiā testificari de uisus per eum: quia aliud est officium publici syndici, aliud testis. Item denūciat secundum conscientiā publicā, sed testificatur secundum propriā, & sunt officia cōpatibilia: arg. l. si consul. ff. de ad op. unde non dubito, q̄ siue procedat iudex per uiam inquisitionis facta denūciatione, siue super ipsa denūciatione, & syndicus facto maleficio, quod maleficiū propter officium suum tenetur denunciare: tamen si uidit etiam fieri maleficiū, q̄ de suo uisū potest testificari: quia ista sunt diuersa: ut dicit Bal. in d. c. in omni negotio. nō ob. quia si non probat, punitur. nam respōdeo hoc falsum: quia imo excusatur à p̄sumpta calūnia: ut supra dixi in proxima quæstio. & sic approbo indifferēter

dicta Bart. in d.l. diuus. quicquid dicant hic Sal. & do. Ange.

ADNOTA. a ¶ In terminis. Adde tu q̄ uide per Fran. de Are. in cōsilio suo xij.

22 Confessio facta coram officiali denunciantē uel remittente ad competētē, an sit sufficiens ad condemnationem.

ANGELVS.

*** QV A E R O,** an confessio facta coram tali officiali denunciantē, uel remittente ad iudicem ad quem spectat denūciatio, sit sufficiens ad ipsius condēnationem. Sal. in d.l. ea quidem. in prin. in uer. iij. quero an confessio. dicit, quod non, tanquam facta corā iudice incompetenti: **a** ut d.l. diuus. & ibi no. Bar. in l. magistratibus. de iurif. Com. iu. ubi etiam dicit, q̄ quādo inquisitor hereticæ prauitatis tradit iudici seculari decapitandum aliquem de hæresi, q̄ nō debet stare processui & confessioni factæ coram dicto inquisitore: sed de nouo faciat coram se confiteri, aliās talis confessio non noceret delinquenti. dicit tamen d. Ang. q̄ talis confessio duo operatur, unū est, qd' est tāta potentia, q̄ talis confessio facit indicium tale q̄ potest poni ad torturam, siue alio indicio. argu. gl. in l. capite quinto. ff. de adul. & ibi Bar. facit quod not. in l. iudicis sustium. ff. de infra. Secundō operatur, q̄ cogitur postea corā iudice ordinario & cōpetenti in tali sua confessione perseuerare: ut no. Inn. in c. at si clerici. extra de iud. quod bene nota, quādo syndico uillæ malefactor confessus est delictum, quod talis confessio facta coram officiali, licet non in iudicio ordinario & competenti, habet dictos duos effectus.

ADNOT.

ADNOT. a ¶ Iudice incompetenti. Adde tu & vide Frā. de Are. in consi. cl. & ibi an ualeat ut extraiudicialis. & Ang. in consi. clxxviiij. & consi. excviiij. Cepol. consi. xj. loā. de ana. consi. xij. & ibi Ludo. Bolo. Alex. consi. xij. & consi. excviiij. in j. uolu.

AVGVST. T. Tu autem in hac materia adde, q̄ istæ conclusiones uidentur falsæ, q̄ imo talis confessio facta corā iudice incompetenti, nullū effectū possit operari, nam hoc probatur, quia ea quæ sunt facta in iudicio reprobato, nullum habent effectum: arg. l. non dubium. C. de leg. Præterea pro hac parte est casus in c. at si clerici. extrā de iudi. in uerbo, aliquatenus. quē text. ibi ad hoc ponderauit do. Anto. de But. & mouetur etiā arg. c. cū super. extrā de offi. del. &ideo Bal. in d. c. at si clerici. dixit, q̄ hoc relinquitur arbitrio iudicis, utrū propter talē confessionē malefactor possit torqueri ut perseueret in tali confessione. sed Imol. in d. ca. at si clerici. dicit comunē opinionē esse contra opinionē do. Ant. de But. licet sua opinio uideatur uerior de iure, & uerū dicit Imol. quia comunis opinio est in contrariū, pro qua b ultra doct. allego, qd̄ Bal. in l. clarū. C. de aut. præf. idem tenuit etiā Bal. in l. j. in pe. col. C. de confes. & Ange. in sua disputatione, quē incipit, Altēsis miles. in ij. col. & Bal. in d. l. magistratibus. qui dicit ita debere intelligi dictū Innoc. in c. per inquisitionē. de elect. & in ca. cum super. extrā de confes. & Ang. & Paul. de cast. in d. l. magistratibus. hoc idē tenuerunt. & Ange. in l. j. C. de confes. qui pro hoc allegat glo. in d. l. iustus fultium. ff. de infami. & Ang. in l. j. ff. de confes. Li-

mito tamē istam communem sententiam, nisi talis confessio esset facta colore iracundiæ: quia non præiudicaret in aliquo cōstituti, per gl. in c. c. literis. extrā de diuortis. ita dixit do. Abb. in d. c. at si clerici. Secūdo limito a to^a hæc procedere ubi talis confessio emanasset ad eundē effectū: scilicet si ad aliū: quoniam quis negare potest, id quod semel est confessus ad aliū effectū: ut est gl. notabilis in athen. itē possessor. C. qui pot. in pig. hab. & ita lingu. limitabat istā communem sententiā / Ang. in l. j. C. de confes. sed aduerte, quia dubito de ista limitatione per doctrinā Bar. in l. j. ff. iudic. sol. Et per glo. not. in l. & quia. §. fi. in uerbo, præludia. ff. de interrog. act. ubi habetur q̄ confessio facta in una causa, & sic ad effectū illius causæ nocet in alia, saltē quō ad presumptionē & indicium. nec obstat glo. in d. auth. item possessor. quia bene uerū est, q̄ quis potest negare quādo contra suam confessionē fuit indicatū, aliās non: & ita declarat Bar. per illū text. in l. Papinianus. §. sed nec impuberis. ff. de inoffi. testa. & Inno. in ca. mulieri. extrā de iureiu. Item adde q̄ tertio b limitabat Ang. istā comunem sententiā in d. l. j. C. de confes. nisi malefactor confiteretur corā iudice penitus incompetenti, cuius iurisdictio nec expressē nec tacitē potest prorogari: quia clericus corā iudice laico confiteretur: & ita intelligit text. in d. ca. at si clerici. & loā. and. hoc uoluit in addi. Spec. in titu. de confes. §. sequitur. in uer. v. Et hoc modo potest saluari opinio do. Anto. de But. in loco supra alleg. licet Inno. in d. c. per inquisitionē. & Ang. in d. l. j. ff. de confes. indistinctē loquantur. Sed aduerte,

contra

contra istā limitationē expressē adduco text. in auth. de sanct. episc. in §. si uerō crimen. in uer. prius ciuile iudicē habeat. quē text. ibi ponderauit Ang. in propriis terminis: ubi si corā iudice laico clericus est cōfessus, & factus sit processus, debet remitti ad episcopū ille clericus cum illo processu, & ibi super illo processu episcopus debet se fundare. alias limitationes in hac materia poteris colligere ex dictis Inno. in d. c. at si clerici.

ADNOT. a ¶ Secundo limito. Ad hanc limitationem uide Alexan. in consi. xij. & consi. excviiij. in j. uol. **b** ¶ Item adde quod tertio. Contra hanc limitationem uide Cal. in consi. vj. in tit. de confes. & Abb. in consi. xxv. in fin. uerba. Ber.

23 **Abolutoria lata super denunciatione, an profit reo sicut abolutoria lata super accusatione.**

ANGELVS.

23 * **QVÆRO**, an abolutoria lata super denunciatione profit reo, sicut abolutoria lata super accusatione. & Salic. in d. l. ea quidē. in uer. quero an abolutoria. dicit q̄ doct. dicunt q̄ sic. Addunt aliqui, q̄ cautus iudex nō debet eū aboluere, sed pronūciare denunciatorē minus bene retulisse: & sic reiterato denunciarī, uel accusari poterit, sed Sali. in d. l. ea quidē. dicit hoc nō esse uerū: quia etiā si procedit super denunciatione, abfolui debet in utroq; casu. d. c. licet Hely. & sic est eadē ratio, sicut in ac-

ro, an abolutoria.

AVGVST. T. Tu autē in hac materia adde, q̄ uera est cōclusio Salic. in loco supra alleg. p̄text. & per ea quæ ibi notantur in l. si cui. §. j. ff. de accusat. ubi dicta in illo §. extenduntur etiā ad alios modos per quos delicta p̄mittuntur, ut abolutoria illa lata p̄sit ipsi reo, & ad hæc possunt adduci multa iura quæ allegantur ibi in Glossā.

24 **Syndicus denunciavit unū deliquisse qui nō deliquerat, subduclius instigatio ne aliquorū: an teneatur denunciator.**

ANGELVS.

24 * **QVÆRO**, syndicus denunciavit unū deliquisse & nō uerē, q̄ nō deliquerat, subduclius instigatione, & dictis aliquorū: an teneatur denunciator. istā q̄stionē mouet Bart. in l. athletas. ff. de fal. ubi cōcludit, q̄ aut talis instigatio, siue notificatio fuit facta ap̄sonis quib⁹ uerisimiliter debet credi, & tūc excusatur. a l. qui cū maior. §. pe. & si. ff. de bon. libe. aliās seculus. d. l. athletas. facit quod not. Bart. in l. athletas. §. j. ff. de infami.

ADNOT. a ¶ Excusatur. Adde & uide Pan. in consi. lxxviiij. Ber.

AVGVST. T. Tu in hac materia hic adde tex. coniuncta gl. in l. pe. ff. de his quib. ut indi. & per lac. de are. in d. l. athletas. ff. de fal.

25 **Syndicus si accepta pecunia aliquē denunciauerit falsō, minuendo, uel aggravando delictum, tenetur p̄na falsi.**

ANGELVS.

25 * **QVÆRO** syndicus accepta pecunia aliquē denunciauerit falsō: intelligo falsō aliquid minorādo de delicto, uel aggravādo delictū ultra quā litatē delicti. & dicit Bar. in l. lex Cornelia. per illū tex. ff. de fal. q̄ tenetur p̄na falsi. & hoc no. q̄ dicit hic do.

Angu

Ange. q̄ semel uidit hoc in ciuitate Perusi: quòd syndicus ad instātiā unius potētis cuius minorauerat delictum. & uide Bald. in l. duobus. §. j. ff. de iureiurand.

A V G V S T. Adde quod dixi supra, in quam p̄cā incidit iste denunciator: ibi feci mentionē de hac doctrina Bar. in d. l. lex Cornelia. §. fin. **26** Maleficio cōmissio in confinibus duarum uillarum, quis syndicus tenetur denunciare dictum maleficiū.

A N G E L V S.

26 * **Q V A E R O,** quando maleficiū est cōmissum in cōfinibus duarū uillarū, & sic in loco cōmuni dictarum uillarū, quis syndicus tenetur denunciare dictū maleficiū. Bal. posuit istā quæst. in l. j. C. ubi de cri. agi oport. qui dicit, q̄ uterq; syndicus tenetur denunciare. alleg. l. si uerò. §. qui ex morte. ff. de his qui deie. uel esu. sed tamē sufficit q̄ unus syndicus denunciaret. Si autē nemo denunciaret, uterq; teneretur. ita dicit Bal. ibi: ex quo infert, q̄ si sunt duo diuersi iudices, & in eorū confinibus in loco medio sit commissum delictū: q̄ uterq; iudex potest punire. alleg. l. iuris peritos. §. cum oriundus. ff. de excu. tu. dic ut ibi per eum.

A V G V S T. Tu in hac materia adde Albe. de rosa. in athen. qua in prouincia. C. ubi de cri. agi oport. ubi idē uoluit, q̄ uterq; iudex cognoscat factū maleficio in confinibus: putarem tamen quòd si unus inquit, & punit, alter non procedet: per ea quæ dixit Bald. in l. iij. §. j. ff. de offic. præfe. uigil. qui dixit, quòd licet maleficiū sit cōmissum in cōfinibus duarum uillarum, utraque tenetur, & sic quilibet syndicus denunciabit. sed si

una uilla soluit, altera liberatur. De prima quæstione adde omnino dicta Albe. de rosa. in quæstionibus suis. q. clxx. in ij. parte, quæ incipit, quæstio disputata fuit per Richar. Malum. in quæstionibus statutorū. & ibi ponit, si homo mortuus reperitur in illo loco, an præsumatur ibi mortuus, ita dixit ibi Albe. in dic. quæst. & Bal. in d. l. iij. §. j. Item limitarem prædicta, quia licet maleficiū sit factū in confinibus: tamen si maleficiū plus participat, & attingit de cōfinibus unius uilla quā alterius, quòd isto casu syndicus illius uille in cuius confinibus plus attingit illud maleficiū, tenetur. Et in hoc adduco omnes leges quas adducit Alber. de rosa. in ij. parte statutorum, quæst. cxxxix. in illa quæst. quā ipse format quando aliquis debet soluere collectam in parochia quā habitat, & aliquis habebat domū in confinibus duarum parochiarum: sed plus participabat de una parochia, q̄ de alia. Et in hac materia bene faciunt not. per Alber. de rosa. in quæstionibus suis statutorum. in ij. parte. quæst. lxxij. qui dixit, q̄ si statuto cauetur, quòd uilla tenetur de damno dato: tamē si maleficiū est commissum in confinibus duarū uillarū, utraque tenetur: si tamen maleficiū esset commissum in loco ubi non esset syndicus deputatus: tunc proximior uillæ tenetur denunciare: per ea quæ dixit Alberi. de rosa. in secunda parte statutorum. quæst. lxxxv. ubi dixit, si uilla tenetur emendare damnum, & damnum est datum in loco indeterminato: tunc uicinior uilla tenetur: & allegat bonas rationes. Sed in hac materia & principali quæstione ad-

de omni

de omnino pulchra uerba Bal. in l. si plures. C. de conditio. inser. in v. col. & Bal. in l. si quis ex aliena. ff. de iudic. in fi.

27 Statuto dante præmium accusanti ludentes ad azardum, an debeatur etiā denunciati.

28 Præmium concessum accusanti ludens rem ad azardum, non debetur officialibus potestatis.

29 Denuncians crimen, nō habebit præmium statuti, si est socius criminis.

30 Familia potestatis capiens bannitum, nō habebit præmium quod datur capienti bannitum.

31 Statuto dicēte, quicumque reuelauerit tale delictum, habeat tale præmium: non comprehenduntur complicēs.

A N G E L V S.

27 * **Q V A E R O,** secundum Sali. in d. l. ea quidē in prin. in uer. xvj. quæro de quæstione Spe. utrū si per statutum datur præmium accusanti ludentes ad azardum, debeatur etiam denunciati. Spec. in tit. de denunc. §. j. determinat quòd sic: per l. cū patronus. §. j. ff. de bo. liber. ubi delator dicitur accusator. nec obstat l. qui cum maior. §. accusasse. ff. de bo. lib. quoniam respondeo q̄ Sali. credit uerū in denunciatore uoluntario, nō autē necessario, ^a qui facit ex necessitate sui officii: quia præmiū nō debet habere, nisi expressē caueatur à statuto: quia turpiter dicit recipere is, qui gratis tenetur facere. l. ij. §. j. ff. de condi. ob turp. caus. pro hoc allegat text. singu. in l. si quis in graui. §. urū. ff. ad Silla. ubi patet, q̄ præmia quæ dantur denunciatoribus: intelliguntur de denunciatoribus spontaneis, non de illis qui de necessitate faciunt: etiā si cautiue hoc fa-

28 ciunt. * Et ideo huiusmodi præmia non debentur familiaribus potestatis, uel alterius officialis ad quē spectat capere bannitos. pro hoc uidetur text. & ibi Bal. in l. j. C. de op. lib. * Itē qd̄ dicit de spōtaneo denunciatore, hoc limita uerū, nisi fuerit socius in crimine, ^b qui socium denunciati: ut si malefactor semetipsum denunciaret, quia tunc nullū præmiū sibi debetur. arg. l. idē est. §. si. cum l. seq. ff. de cōdic. ob turp. caus. & ibi hoc uult Bart. & uide Bal. in l. j. C. de op. lib. Et hoc probat text. sing. cum gl. in l. j. C. de mul. quæ proprius fer. Et ibi Sal. non obstat uerbū statuti, quod generaliter datur præmiū accusanti: quia restringitur, dummodo sint habiles. ut l. gradatim. §. etiam si lege. ff. de muner. & hono.

Sed in hac quæstione principali quædo datur præmium accusanti, an intelligatur etiam concessum denunciati, dubito. nam licet Salic. teneat quòd sic in spontaneo denunciatore: & Spec. in d. l. in d. denunciatore dicat habere locū: tamen facit dubium: quia etiā si expressē statuto canetur, quòd indicans malefactori rem habeat certum præmium qualiter intelligatur indicare, ut præmiū habeat. nam nunquam dicitur indicare, ut dictum præmium consequatur, licet uadat ad iudicem, uel ad notarium malefactorum, & dicat q̄ ille talis commisit tale maleficiū. Sed requiritur, quòd expressē accuset: & nisi expressē accuset, non dicitur indicasse: ut est text. & ibi hoc uult Bart. in l. lex Cornelia. §. si quis libellum. ff. de iniur. Si ergo quando datur expressē præmiū à statuto indicianti, intelligitur dummodo accuset, & aliter præmiū nō habeat. quāto magis

tò magis non debet dare præmium indicanti, uel denuncianti simpliciter, si statuto expressè cauetur, quòd præmium assignetur accusatori. Sed in hoc, an si statutum præmiat accusatorem, habeat locum in denunciatore. Ro. in l. si quis in graui. §. utrum. ff. ad Silla. allegat loan. and. in addit. Spec. in tit. de denuncia. & arguit primò quòd non, ex quo nomine & effectu differunt: nò autem effectu tantum: ut patet in l. ab accusatione. §. nunciatores. ff. ad Turpil. igitur statutum loquens de uno, non extenditur ad aliū. facit l. qui cum maior. §. accusasse. ff. de bon. liber. Sed Ioan. and. ibi tenet contrarium. quòd sequitur Ang. in d. l. diuus. & Alber. de rosa. in suo tract. statutorū. in ij. parte. & hoc per text. optimum in l. patronis. §. qui nomen detulit. ff. de iu. patrona. Secundò fauore reipublicæ qui est ut citius inueniantur homines ad accusandum delinquentes: arg. l. eum qui innocentē. ff. de iniur. Tertio, quòd idem effectus ad illationē pœnæ in illum delinquentem sequitur ex denunciatione, quem sequitur ex accusatione: ut not. in l. sepulchri. ff. de sepulch. uiol. ergo pariter sibi locum debet uendicare statutum, quòd Roma. dicit fore notandum.

A N N O T. a ¶ Necessario. Ad. 31
de tu & uide circa hoc Bal. in consi. cxij. in v. uolū.

b ¶ Socius in crimine. Adde tu & uide
de circa hoc Moder. in d. l. idem est. & Io. de ana. in consi. lix. Ber.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde primò in quantum dictum est, an statutum loquens in accusatore, habeat locum in denunciatore. Adde quòd uera mihi uidetur illa

conclusio, quòd sic: & moueor ex eleganti doctrina d. Bar. per illum tex. coniuncta glo. in l. quem admodum. C. de agri. & censu. qui dicit, quòd licet lex uel statutum pœnale debeat intelligi in proprio significato: nec extra proprium significatum posset fieri extensio. l. cum quidam. ff. de liber. & posthu. c. odia. extrā de regul. iur. tamen si illa lex sit in fauore reipubl. ad hoc ut maleficia puniantur, fiet extensio isto casu, si lex esset fauorabilis. Cum ergo huiusmodi statuta fiant fauore reipubl. ad hoc ut pronuncia purgetur malis hominibus: statutum loquens in accusatore, extendetur ad denunciatorē: & maximè cum secundo loco pro hac conclusione uideatur esse tex. coniuncta gl. in c. si episcopus. extrā de accus. in j. gl. ij. & iij. ubi uerbum, accusator, proponitur, id est, denunciator. * Itē in quantum supra conclusum est, quòd si præmium datur capienti bannitū, nò dabitur isto casu familiæ capienti bannitum. Adde, quòd pro ista conclusione allego text. & ibi d. Abb. ponderantē ad hoc illum tex. in c. ecclesiis. extrā de censi. Et idē uolunt Ang. in l. iij. §. si ex stipulatione. ff. ad Silla. & idem Bald. per illum tex. in l. ab hostibus. el. ij. C. de capti. & postli. reuerf. * Item in quantum supra conclusum est, quòd si statutum loquitur generaliter, quòd quicumque reuelauerit tale delictum, habeat tale præmium: quòd isto casu non cōprehenduntur participes & complices delicti. Adde, quòd istam sententiam tenent Bar. Ang. & Raph. in l. iij. §. si ex stipulatione. ff. ad Silla. & omnes docti. in d. l. idē est. §. si. cum l. seq. ff. de cond. ob. turp. cau. & Sali. in l. pen. C.

de

de condi. ob turp. cau. & Sali. in l. ij. C. de noxa. sed contrarium uidetur tenere Bal. in d. §. si ex stipu. & idē in l. j. C. de condi. ob turp. cau. pro quo in mediū adduco illā doctrinā quā tradunt Doct. per illum tex. in d. §. si ex stipula. quòd fauore reipubl. generalitas statuti non restringitur ad personas habiles: sed statuti loquēs generaliter, generaliter debet intelligi. Vnde isto casu, cum statutū dicat generaliter, quòd quicumque reuelauerit, habeat tantū: hoc statutū debet cōprehendere etiam personas inhables, & sic participes delicti: & hoc fauore reipublice, ut citius delictū puniatur, & ne delictū remaneat impunitū: ut l. cōgruit. ff. de offi. præf. sed pro hoc non recedo ad cōmuni opi. Doc. quia Sali. in d. l. ij. de noxa. respondet huic motiui: quia uerum est, quòd tale statutū nò restringitur ad habiles cōsequēdi præmiū quod eis pollicetur: sed bene restringitur ad habiles faciendi id quòd petitur. quod dicit esse notādū. Limita tamen istā cōmuni opinionē non habere locū in eo, qui fuit socius delicti, qui delictū cōmisit in omittendo, uel in negligendo: quia ille talis cōsequetur præmiū: ut fuit casus in d. §. si ex stipula. Ita uoluit ibi Raph. cu. Sed certerē illa fuit sententia Bart. ibi, & licet Bal. in l. j. C. de condi. ob turp. cau. uideatur cōtradidere Bar. uel saltē limitare d. Bart. tamē eius sententia est falsa, p. rōnes supra dictas. Et in quantum d. Ang. cōcludit hic, quod isto casu ille qui reuelabit nò habebit præmiū nisi accuset: dicatis, quod ista cōclusio est falsa: quia aliud est reuelare, manifestare, pādere, & aliud accusare. Ista probatur ex cōiunctione duorū iu-

riū, in c. j. de noua forma fidelitatis. in uisibus feudo. & in l. q. accusare. ff. de accu. nō obft. doctrina Bar. in d. l. lex Cornelia. §. si quis libellum. ff. de iniuri. quia ibi loquitur de uerbo, indicare. De cuius propria significatione est, quod uerbu, indicare, denotet accusationē, sed cū uerba statuti debeant intelligi secūdū cōem usum loquēdi: ut dicit Bar. in rub. ff. de oper. no. nun. & in l. j. ff. de uer. sig. uerbū, indicare, denotat simplicem manifestationē: quia sic uidemus hodie in practica: quia sufficit sola manifestatio.

A D N O. a ¶ Do. Bar. Adde & fortissima hæc per dicta Ro. in consi. cv. Ber. Officialis ad denunciandū deputatus, an possit capere malefactorē & incarcerare.

ANGELVS.

*** QVAER O, an talis officialis ad denunciandū deputatus possit capere malefactorē & incarcerare. dic quòd nō: ut est tex. & ibi Bar. in l. j. C. de curio. & statio. lib. xij.**

AVGVST. Tu adde quod Bart. hoc ibi expressè nō dicit: sed istā sententia puto uerā, per tex. in l. capite quinto. ff. de adulte. ubi est casus, quod ille qui habet facultatē occidēdi quod fortius est, nō potest retinere in carcere illū malefactorē: nisi dicamus, quòd ille text. loquitur de priuato carcere: quia nō poterit retinere eū, nisi per xx. horas. & ita illū text. hoc modo declarauit Alber. de Rosa. in iij. parte statutorum. q. xcij. quæ incipit, dubitari etiā uidi, nunquid statutū, sed quod maxima differentia sit: an si statutū dicat, quod syndicus debeat denunciare maleficiū, uel syndicus teneatur capere malefactorē, uide rōnes differentia per Bart. in l. si quis in graui. §. si quis maritus. ff. ad Sillania.

1 Stat

33 Statuto dicite, q̄ syndicus teneatur denūciare oīa maleficia de quibus est fama: si sit fama, q̄ ipsemet syndicus deliquit, posito q̄ alias deberet se denūciare: an si ipse syndicus uerē scit quod nō deliquit, debeat denūciare: dic quod nō.

ANGELVS.

33 * QUID si statuto cauetur, q̄ syndicus teneatur denūciare oīa maleficia de quibus est fama: tūc si est fama q̄ ipsemet syndicus deliquit, posito quod alias deberet se denūciare: an si ipse syndicus uerē scit, quod nō deliquit, debeat se denūciare? dic quod non: ut not. Bart. per illum tex. & ibi alij Doc. in l. cū quidam. §. quod dicitur. ff. de acquir. hær. sed Raph. & Ro. ibi tenent contrarium, uidelicet, quod imō debet denūciare, nam talis denūciatio cōstitutio est ex eo ut iudex cognoscat, an inculpatus maleficiū cōmiserit: nō autem debet cognoscere ipse syndicus, nec debet se de hoc impedire: quia x̄qui paratur mero executori, ut colligitur ex no. per Bart. in d. l. diuus. facit quod no. Bar. in l. si quis in graui. §. si maritus. ff. ad Sillania. & l. h. §. diuus. ff. de publicanis. ubi Bar. uult, quod omnino syndicus debet denūciare maleficiū, etiā si nō sit punibile: sed ipsemet de se cognoscere nō debet, imō debet denūciare. Tu uerō pos-
34

AVG. Addatis quod miror de ista saluatione domini Ang. quia nihil dicit, & nō tollit motiuum Lud. & Raph. Addatis tamen, quod opi-

nionē Bar. possumus saluare in uno casu, scilicet: nam licet nō pertineat ad syndicum ad iudicandū, an illud sit maleficiū uel nō: & ideo in distinetē etiā maleficia non punibilia deberet denūciare, quia merus est executor: tamen si notoriū esset illud maleficiū non esse uel non fuisse punibile: tunc syndicus non tenetur tale maleficiū denūciare. Ita in proprijs terminis dixit Ang. in l. ne quis uela. C. ut nemo priuatus per bonas rationes. Intellego ergo doctrinā Bar. & saluo hoc modo, puta: quia cōtra famā notoriū erat illū syndici fuisse absentē tempore delicti cōmissi. An autē syndicus teneatur denūciare maleficia cōmissa per ipsum statē statuto & c. uide per Pet. de an. in repetitioe c. canonū statuta, extrā de cōst. sub rub. quæ personæ ligētur ex statutis, faciunt no. per Bald. in l. j. in fi. C. ex quib. cau. restitutio in integrū non est necessaria.

34 Syndici obligati ad denūciandum maleficia intra certum tempus, alias incidunt in penam: si Titius ut priuatus denūciauit maleficiū, & postea fuit creatus syndicus: an si deinde non denūciat intra terminum, incidat in penam: dic quod non.

ANGELVS.

34 * QUID si syndicus debeat denūciare maleficia intra certū tēpus, aliās incidit in penā. pone quod maleficiū denūciauit Titius, & postea fuit creatus syndicus, & postea fuit creatus syndicus, an iterū debeat denūciare: & si nō faciat intra terminum, incidat in penā: dic q̄ nō, cum iam semel denūciauerit, licet ut priuatus. h. si quis hær. ff. de iniusto rup. & irri. testa. & ibi Imo, quinimō subiungit

do.

do. Ang. q̄ si syndicus uilla tenetur denūciare maleficia sub certa pœna, excusatur, si alijs denūciādo præuenit eum. ita dixit Bal. in l. ij. C. de his quib. ut indig. & l. ij. §. si mater. ff. ad Tertul. & l. ij. ff. de lib. agno. sed Ro. in l. p. ff. ad Silla. dixit, q̄ animaduertēdū est: aut accusatio, seu denūciatio fuit minus sufficiētē instructa per illū præueniētē, & tūc syndicus tenetur ad pœnā, & ad interesse: & hoc propter interesse reipub. facit l. ij. §. nō solum. ff. ad Tertul. & maxime cum timeatur de collusionione: & ideo tali casu non excusatur syndicus, licet fuerit præuenus: & ita intellegit Alb. de rosa, in ij. parte statutorū, qui posuit hęc q. & quod no. Bar. in l. fororē. C. de his quib. ut indig.

AVG. Tu dic ut dixi supra in glossa, in uerbo, (quid si fuit in denūciādo præuentus & c.) Et in hac materia adde, quod uoluit allegare Alber. de rosa, in secūda parte statutorū. q. lxxij. quæ incipit, Item quæro, statuto cauetur quod cōsules uillarū, Et de materia uide omnino Alb. de rosa, & Bart. in l. j. §. eleganter. ff. de libe. agno. & idē uide per Alb. de rosa, in q. statutorum. in ij. parte. q. lxxvij. incipiētē, item dubitatur, statuto cauetur, q̄ si maleficiū committatur in aliquo loco, qui allegādo Gandii in trac. maleficioꝝ, sub rubr. de multis quæstionibus maleficioꝝ dependentibus à statuto, in uerū. item quid erit, uidetur concludere, q̄ si ille malefactor aliās punitus, à cōmunitate absque denūciatione uel captura illius qui sub pœna deberet denūciare uel capere malefactorē, & ob aliā causam uel delictū fuit detētus ille malefactor, licet

punitus propter illud delictū, quod debet denūciari per denūciatē, uel malefactor capi per capientem, quod isto casu ille talis incidit in pœnā, aliās negus. dicit tamē ibi Alberi, quod si negligētia poterit imputari uillæ quæ debebat denūciare, uel capere, licet ille talis malefactor fuerit præuenus uel punitus, quod uilla incidit in pœnā. Adde tamen quod indistinctē teneo isto casu in quæst. nostra, quod syndicus qui fuit præuentus excusatur à pœna propter regulā quam approbant omnes doct. Bar. Ang. Imo. & Raph. in l. cum seruus. ff. de uerb. obliga. per tex. in l. si puellam. C. si mancip. ita fuerit alienatū. qui dat illā regulam, quod quod ad pœnam euitandā, nō refert à quo dispositio adimpleatur. per quā regulam decidunt doct. post Bar. in d. l. cum seruus. infinitas quæstiones. unde cum hęc tractemus de euitatione pœnæ ipsius syndici, licet illud factū, quod debebat adimplere, scilicet denūciare maleficia, aliās incidet in pœnā, hoc factū sit adimpletū propter denūciationem alterius.

35 Syndico existente Titio fuit commissum maleficiū, de quo non habuit notitiam: finito officio habuit notitiam de illo, an teneatur illud denūciare.

ANGELVS.

35 * QVAERO, si maleficiū fuit commissum tēpore quo Titius fuit syndicus, & tempore sui syndicatus non habuit notitiā de uno crimine commissio; postea finito suo officio superuenit notitiā dicti criminis, an denūciare debeat tale delictum. Ista quæstionem format Bald. in l. cum ancillis. C. de incest. nupt. &

I 2 ibi

ibi tenuit quod nō est denunciandū: per tex. in l. j. occisorum. ff. ad Silla sed Ro. in d. §. occisorū. dicit, quod hoc est dubitabile: quia hæc denunciatio habet trāctū & originē^a ex delicto commissio tempore sui officii, ergo denunciare tenetur, ad hoc alleg. l. nam & si seruus. §. si uiuio. ff. de nego. gest. & per l. j. C. ut causæ post pub. ad. tu. & quod not. Bar. in l. j. §. si. ff. de adm. tuto.

A D N O T. a ¶ Tractum & originem. Adde tu circa hoc, & uide Alexan. in cons. vij. iij. libro.

A V G. Tu adde, quod pro opin. Ro. allego optimam decisionē Bal. quā posuit in l. si. ff. de iuris. om. iudi. qui dixit, quod si syndicus intra octo dies debet denunciare maleficiū, & ultima die sui officii fuit commissum delictū, q̄ ad ipsum spectat denūtiatio maleficii, non ad nouū syndiciū: licet statutū dicat, q̄ intra vij. dies debet fieri talis denunciatio: & ratio est: quia in persona syndici ueteris, cœpit obligatio, quæ nō trāsfunditur in successorē in officio: ut C. de decur. l. prouidēdū. & alia allegat de quibus ibi per eum.

³⁶ **Malefium commissum casu fortuito, an debeat per syndiciū denunciari: & si nō denunciatur, an incidat in pœnā statuti.**

A N G E L V S.

³⁶ *** Q V A E R O.** unū maleficiū fuit commissum casu fortuito: an istud debeat per syndiciū, uel ministrālē denunciari: & si non denunciauerit, incidat in pœnā statuti. Et ad huius dubii decisionē, primō uidendū est, an tale commissum per Titium dicatur maleficiū: & uidetur quod non: quia ex casu quis nō punitur aliquo modo, nisi culpa præcedat casum: ut

l. si fortuito. ff. de incen. rui. nau. & not. in l. j. §. idē iuris. ff. ad legē Rhodiam. de iactu. In cōtrarium uidetur tex. in l. respiciendū. §. delinquant. ff. de pœ. & quod ibi no. Est ergo maleficiū, sed est absque pœna. Ex hoc sciri potest in casu proposito, an syndicus teneatur denunciare tale maleficiū. & uidetur quod sic. Sufficit enim quod prima facie sit maleficiū, & iudex postea habet inquirere an sit punibile, ut ff. ad Turp. l. ab accusatio. & ibi Bar. Syndici ergo nō est iudicare, sed indicare & denunciare, q̄ no. Facit quod not. Bar. in l. si. §. di. ui. ff. de publi. Est istā quæstionē posuit Bal. in l. data opera. C. qui accusa. non pos. in uer. quæro utrum maleficiū commissum casu. & idem Bal. subdit, q̄ secus erit si quis occidat hominē se defendendo: quia illud nō dicitur maleficiū. Ratio differentia est: quia occidere aliquem ad sui defensionem, fit lege permittēte, & naturali ratione cōcedente: sed homicidium casuale nō fit legis autoritate, sed fit præter legem. Et ideo quando fit casu, essentialiter est maleficiū: sed nō quod ad punitionē. Et facit extrā de delictis puerorū. c. j. uer. quis uerō & c. & ff. de fur. l. inter omnes. §. j. Ex quo Bal. ibi infert, maleficiū fit secundum legem, & nō est maleficiū, nec essentialiter, nec quod ad punitionē: quia lex est illa quæ occidit & hominē necauit ministerio hominis. argu. l. palam. ff. de ritu nupt. & not. xxiiij. q. vij. in c. occidit. in gl. aut præter legem. & tūc est maleficiū essentialiter, non quod ad punitionem, ut quando fit casu fortuito. aut fit contra legem, & tūc est maleficiū essentialiter, quod ad delictū,

licetū, & quod ad pœnā. ut not. C. de sacrosanc. eccle. l. ij. Sed dico, q̄ licet magna sit autoritas Bal. in iudiciis, quādo non habet contradictorē: tamen dubito de hac sua doctrina dū dicit: quando maleficiū est commissum ad sui defensionē, q̄ syndicus non teneatur denunciare: quoniā, ut suprā dictum est, officium syndici est referre & denunciare & non iudicare. Vnde etiā si delictum non esset delictū effectum, tamen stante dubio de delicto utrum probabitur q̄ fecerit ad sui defensionē uel nō: quia alleganti q̄ fecerit ad sui defensionē, incumbit onus probādi. & non potest negari q̄ delictū, saltem apparēter, nō sit. quoniam dicenti quod fecerit ad sui defensionē, incumbit onus probandi: quia intētio iudicis ad accusantem est fundata, quod occidēs attentauit rem sui natura de genere prohibitorum. l. j. C. de sicar. & dicitur j. in gl. super uerbo, (& dicitur Titius se defendendo & c.) ergo stāte hoc dubio, ad ipsum syndicum nō spectat interim iudicare, sed denunciare: & non denūciando, incidit in pœnam. facit quod no. Bar. in l. si. §. di. ui. ff. de publi. & suprā dictū est. credo tamē q̄ si in processu formato ad querelā Titii offēsi, uel ex inquisitione iudicis apparebit q̄ ille fecit ad sui defensionē, & sic per sentētiā apparebit illi fuisse licitū ad sui defensionē occidisse Titium: & sic notoriū erit, q̄ isto casu syndicus releuabitur à pœna. & ita poterit saluari dictū Bal. quod nō ut possis cum opus erit, saluare amicū tuū syndicum, qui denunciauit, cum tale homicidium commissum erit.

A V G. Tu autem in hac materia

adde, q̄ in quātum Bal. suprā uoluit in d. l. data opera. q̄ ubi homicidium pœnam non meretur: tamen essentialiter est delictū, quia casu fortuito commissum: q̄ isto casu syndicus teneatur denunciare maleficiū: quia delictū est, licet nō, quo ad pœnā. Nam ista cōclusio uidetur esse cōtra tex. ff. ne quis eum qui in ius uocatus est ui. exi. in uerbo, nō deliquit qui exemit. in l. j. §. cū Offilius. nam in l. ij. illius tituli dicitur, quod qui eximit aliquē de manu familiarē quādo uocatus est in ius, ille eximens cōmittit delictū. d. l. ij. in uerbo, qui in simili delicto. tamē si quis eū qui in ius uocatus est ui. eximit: qui uocatus, non poterat uocari: tamē hoc illicitū: cum pœnā nō meretur, nō uocatur delictum: ut est casus in d. §. cū Offilius. unde Bal. ibi not. Nota q̄ illicitē commissum cū pœnā nō meretur, nō uocatur delictum: ergo cum uerba statuti p̄prie debeat intelligi, l. ij. §. hæc uerba. ff. de neg. ge. Syndicus qui tenetur denunciare oīa delicta uel maleficia, non tenebitur etiā denunciare delictū commissum casu fortuito, cum pœnā nō meretur, cū non sit delictū. Præterea uidetur q̄ author hic male reprehendat Bal. in casu quando aliquis occidit aliquē ad sui defensionē: per tex. & ibi Bar. in l. j. C. de his qui ad ecc. consu. ubi Bar. dicit, q̄ quādo homicidū fit lege permittente, & accusator cōparet, iudex repellat talē accusatorem. Vnde multo fortius uidetur, q̄ syndicus nō incidat in pœnā si non denunciatur maleficiū commissum autoritate legis. His tamen nō obstantibus puto falsam esse illam primam conclusionem quam suprā posui contra Bal. de homicidio cō-

missio casu fortuito: quia licet illud pœnam non mereatur: tamen dico essentialiter maleficiū esse, licet nō quō ad pœnam. & ita intelligo dictū §. cū Offilius. & ita ipsum intellexit Bal. ibi illum text. Præterea ut dixit Bar. in l. si quis §. si mari tus. ff. ad Silla. & Bar. in l. diuus. ff. de custo. & exhi. reo. & Bar. in l. j. §. qui denunciationē. ff. ad Turpi. & Sali. in d. l. ea quidē. licet delictū sit factū, & pœnā non mereatur: tamē syndicus tenetur denunciare similia maleficia: quia onus iudicandi nō pertinet ad ipsum. Nec obstat doctrina Bal. in d. l. ij. quia intelligo dicta Bal. quando notorium erat homicidiū commissum esse ad sui defensionem: quia hoc accusator dicebat in suo libello. Et ideo dixit Ange. in l. ij. C. ut nemo priuatus. quod ubi notorium est homicidiū potuisse fieri auctoritate legis: tunc syndici non tenentur denunciare similia maleficia: & hæc nota.

S V M M A R I V M.

1. Delicta quatuor modis committuntur, scilicet facto, dicto, consilio, & scriptura.
2. Nomen, agnomen, & cognomen ponuntur in maleficijs ut fiat cognitio.
3. Officialis quando capit bannitum antequam faciat executionē, facit ipsum consisteri, quod est idem homo qui sic vocabatur, qui fuit bannitus & c.

CAIVM Sempronij de nobilibus, de monte Oliuero. Et quia in multis gl. inferius plura delicta ueniunt examinanda: sciendū est, quod quatuor modis, uidelicet facto, dicto, consilio, & scriptura maleficia committuntur: ut l. maleficia. ff. de adi. & obli. & infra dicetur in suis congruis locis. Et hæc colligitur ex

doctrina Bal. in l. data opera. in uers. præmittendum est autem quod delicta. C. qui accusa. ubi multa allega. Ideo hic ponitur nomē, agnomen, & cognomē ut fiat cognitio. Quoniā per ista agnoscitur homo, & corpus de quo iudex inquirere sentit. ad recognoscendas. C. de inge. & manu. in l. i. de leg. §. si quis in nomine. l. si quis in nomine. C. de test. facit C. de mutatio. nomi. l. j. sicut dicimus in rebus inaminatis: quia ex duabus ad minus demonstracionibus & circūstantiis demonstranda sunt: ut l. forma. & quod ibi no. gl. & Bar. ff. de cōsi. l. si quis in fun di uocabulo. & ibi gl. & Bar. ff. de leg. j. Ita igitur quando describitur homo animal rationale. facit l. demonstratio. in principi. ff. de cōditio. & demonstra. & ibi Bar. in uers. que ro per quæ uerba inducatur demonstratio. & ibi, ex quo uide & c. Et dixit Bar. in l. inter stipulantē. §. j. ff. de uerb. obli. q. quādo officialis capit bannitū antequā faciat executionē, facit ipsum consisteri, quod ipse est idē homo & idem corpus, qui sic uocabatur, qui fuit bannitus & cōdemnatus pro tali crimine, & tali tempore, sub tali nomine, & fuit citatus & recōdemnatus: qua cognicione facta, executio capitalis de eo fieri potest absque nouo processu: & quod dixi, absque nouo processu, intelligas tu per delictū: sed fiet nouus processus, in quo declaretur talem personā captam esse quæ reperitur in banno, & bannū contra ipsam exequen dū esse. ita dicit Bal. titu. de feui. sine culpa non admittendo. c. j. de quo etiam dicetur infra in glo. in uerbo. (& ibi caput à spatulis amputetur.)

& in

& in uer. quod hic dicitur quod decapitetur. Sed Bal. in quodam suo consilio quod incipit, cum appareat Petius & c. dicit, p. talis recognitio est de cautela: nō autē de necessitate. Sed ego dico, q. imō est de necessitate per rationes Bal. in d. l. demonstratio. quinimō plus, dicit autor hic q. melior practica est & forte necessaria, quod talis bannitus nō tantum se recognoscat, ut dicit Bart. sed addatur, quod tale crimen de quo cantat bannū, & cōdemnatio, loco & tempore, modo & forma in ipso processu cōtenta ipse cōmiserit: tunc facta dicta confessione, poterit fieri dicta executio. Aliās autē cū tale bannum & cōdemnatio facta in cōtumacia dicti banniti non probet dictum bannitū tale maleficiū commississe: ut no. Bar. in l. si ideo. in prin. ff. de euictio. & Bal. in l. transigere. C. de transac. circa mediū. necessario sequitur, quod iste magis est bannitus propter contumaciam, quā quod tale delictū commiserit: argu. l. si repudiant. §. si. ff. de inoffi. testa. & ideo iste damnaretur absque delicti probatione, quod est incōueniens. Vnde ut appareat, quod ex delictū & non propter eius contumaciā fiet executio ita acriter, quia decapitatur: semper utile, imō necessarium mihi uidetur, quod bannitus cōfiteatur se tale maleficiū commississe, ut dictum est: & ita etiā sentit Ange. & Imo. in d. l. inter stipulantem. §. j. & hoc etiam uidetur sentire Bart. in d. l. inter stipulantē. §. Stichū. in si. si rectē ponderētur uerba Bar. vnde dicit, q. si iudex nō potest hanc cōfessionē extorquere, habeat probatōes, quod iste est ille homo

qui de hoc maleficio inculpabatur, uel qui illud fecerit. Sic ergo Barto. uult quod probetur quod illud maleficiū cōmiserit: clarū quod sentit, q. tu iudex si potes & eandē confessionē ab eodem exigas, q. illud maleficiū commisit. Et de materia uide per Bar. in d. l. diuus. ff. de custo. reo. & Bald. & Imo. in l. si quis seruū. §. si inter duos. ff. de le. ij. & Ange. & Imo. in l. ij. ff. de libe. & posthu. & Imo. in d. l. demonstratio. & uide Ange. in l. hac cōsultissima. C. qui testa. f. c. post. & in l. j. C. de sen. que sine certa quāt.

A D N O T. a Sed Bald. Adde tu & uide Bald. in consil. lxxiij. in v. uolu. Ber.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod mihi uidetur uerior illa sententia Bar. q. sufficit quod ille confiteatur se esse illud corpus, & non sunt necessaria illa, quæ dicit d. Ange. hic, quod confiteatur quod ipse cōmiserit delictū, & pro sententia Bart. allego Bald. in l. uoluntatis. C. de fideicommissis. & hoc dixit in terminis Bal. in l. hac cōsultissima. C. qui testa. fac. post. & Bal. in l. j. C. si vnus ex pluribus. & Imo. in d. l. demonstratio. & licet Ange. tenuerit contrariū in l. ij. ff. de libe. & posthu. & Ange. & Imo. in d. l. inter stipulantē. §. j. per aliquas rationes, quibus facilliter respondetur per Imo. in d. l. ij. & in d. l. demonstratio. & per Bald. in d. §. si inter duos. per quæ patet, q. hic do. Ange. malē loquitur. Nec est uerū, q. Bart. in d. l. inter stipulantē. §. j. hoc dixerit, si rectē eius uerba ponderentur. Sed bene uerum est, quod cauti⁹ faciet iudex, si ipse interpretetur, q. de hoc corpore sensit in processu & banno: quod quidē facere potest. l. ab

executore. in prin. & ibi hoc Barto. uult. ff. de appel. & Bal. in l. nō igno- rat. in fin. C. de fruc. & lit. expen. Sed adde, quod cōtra istam doctrinā arguit terribiliter Ange. in l. eum quē temere. ff. de iudi. in fi. prin. ubi probat, q̄ lata sententia, ista interpretatio non potest fieri per iudicē. & aliquid de materia per Angel. in l. his uerbis. ff. de hære. insti. & uide Albe. de Rosā. in iij. parte statutorum. q. liij. qui disputat ibi, an bannito capto, statim debeat fieri executio cōtra ipsū. Tempera tamē prædicta, q̄ licet bannitus millies cōsiteretur se esse corpus, de quo in citatione & banno, tamē si tunc opponeret exceptionem, quæ si fuisset apposta à principio, ipse bannitus iudiciū suscipere nō cōpelleretur: q̄ tunc iudex declarabit iudiciū & bannum fuisse nullū. ita dicit Bar. in l. nō uiderur. in fi. ff. de iudi. Quinimō consuluit Paul. de Cast. in suo cōsil. xxx. q̄ si post terminū bāni, cōparet bannitus, & neget se cōmississe delictū, quod uidebatur tacite confessus ex contumacia ex forma statuti, q̄ ipse est audiendus. ibi uide. Et de materia an statim debeat fieri executio contra bannitum captum sine nouo processu, uel opus sit quod iudex faciat ipsū se recognoscere esse illud corpus. Latē posuit do. Nellus in tract. bannitorum. in secunda parte secundi temporis, quæstio. xxxiiij.

ADNOT. a ¶ Confiteatur. Adde circa ista & uide Capo. in cōf. xxxj.

4 Inquisitus habens nomē singularissimū, ut est in gallopresso: nō debet per alia nomē demonstrari in inquisitione.

ANGELVS.

4 *QVAERO, quid si habet no-

men singularissimū, ut est in gallopresso: ut not. gl. in l. hac cōsultissima. C. qui testa. fac. poss. Respondeo, q̄ sufficit in inquisitione idē nomē suū sine alia demonstratione apponi. Aliæ autē demonstrationes, & pronominā apponuntur, ut certus reddatur. Sed si certus est ex sola proprii nominis appositione, nō est necesse quod alia apponantur. ita uoluit Bar. in d. l. demō. falsa. ff. de con. & dem.

AVG. Tu autem in hac materia adde, q̄ uera est ista cōclusio, q̄ etiā in criminalibus opus est, q̄ persona appareat certa, quam intendit iudex punire. Et addatis d. Bar. in l. libellorū. in fi. princ. ff. de accu. qui dixit, q̄ persona ita debet exprimi, q̄ certa reddatur per duas demonstrationes: ut Petrus filius talis de tali loco: nisi esset ita singulare nomē, q̄ persona redderetur per se certa. & allegat d. l. cōsultissima. Nā uoluit ibi Bar. Jo. qui de gallopresso: & idē dixit Bal. in l. certū. ff. si certū pet. de isto gallopresso. & no. doct. per illū tex. in l. j. & ij. ff. de liber. & posth. & ibi Ang. loquitur de illo q̄ uocabatur Papafana.

5 Demonstrationibus pluribus appostis in inquisitione quam sit necessariū: si una demonstratio non necessaria, falsa sit, non uitabitur inquisitio.

ANGELVS.

*QVAERO, quid si plures q̄ sufficient demonstrationes apponantur: puta, quia dicit Titium Sempronii becarium de Gallutiis capellæ sancti Blasii: & ipse non est de Gallutiis, sed de Pepolis: an talis adiectio falsa uitiet inquisitionem, cum aliæ omnes demonstrationes sint ueræ. & Bar. dicit quod non: in d. l. demōstratio. i. uer. vj. quæro quomodo &c.

&c. & in uer. & licet aliqua demonstratio: quia quicquid adicitur ultra necessariā demonstrationē, frustra fit, & nō uitiat. l. j. §. j. ff. de dote præleg. & l. j. in princ. C. de rei uxo. acti. sicut dicimus in simili, quod in summaris potest procedi & in executiuis sine libello. Si tamē fiat libellus & ineptus, nō nocet, ut dicit gl. & doct. in l. uinū. ff. si cert. pet.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, q̄ nunc non intendo examinare illā difficultatē quā posuerunt doct. in d. l. uinū. quia maxima est dubietas de iure an sit uera cōclusio, q̄ multæ decisiones reperuntur in cōtrariū. Sed in prin. aq. adde, q̄ Bar. idē expresse affirmavit in l. j. §. ii. ff. de dote præleg. quia illa falsa demōstratio nō habet uitiare, id, quod certū erat per alias demonstrationes. & not. in l. si quis in fundi uocabulo. ff. de leg. j. Sed hic adde q̄ dicā j. in sequen. quæst. in additionibus meis.

ADNO. a ¶ Sed in principa- li q̄. Adde circa hoc Rom. in consi. cccc. liij. & quando una demōstratio est falsa & uera sunt alia. uide Alex. in consi. lxxij. in ij. uolu. Ber.

6 Error in nomine proprio patris ipsius inquisiti, an uitiet inquisitionē: ut si dicatur, Titius Caij, cum esset Titius Sempronij.

ANGELVS.

6 *QVID autē si erratū fuit in nomine patris: ut quia erat Titius Caij, & fuit citatus Titius Sempronij, an uitietur per hoc inquisitio? Respondeo: aut sub tali & propter talē citationē & inquisitionē ipse cōparuit, & sub tali nomine ipse litigauit, & contra hoc nō opposuit: & tūc talis

processus propter hoc nō uitatur: quia tam iudex quam partes habent istū pro Titio Sempronij. Si uerō fuit contumax, & in cōtumacia processum fuit, & constat quod ille est homo qui fuit de tali crimine diffamatus & inculpatus: licet fuerit in nomine erratū, ualeat processus: & sic si fuerit de tali crimine diffamatus, propter hoc, & propter processum prædictū ipse se absentauit, & se cōtulit ad alia territoria, & ut bannitus stabat, & capi timebat ne decapitaretur. Tūc talis error nois nō uitiat. Si uerō cōstiterit hūc fuisse cōuetum sub noīe Titij Sempronij, & constat quod nō est Sempronij, sed Caij: tunc processus uitatur. Ita dicit Bar. in d. l. demōstratio. in uer. vj. quæro quid in iudiciis. hbc uerū, ut dicit Bar. nisi ille demōstrationes essent ita ueræ, quod sufficerent, ut s. dictum est.

AVG. Tu autem^b in hac materia adde, quod uera uiderur illa cōclusio: q̄ si ille Titius cōparuit tanquam Titius Sempronij, & non opposuit, sibi imputetur. Et ideo dixit Ang. in l. eum quem temere. de iudiciis. q̄ si inquisitio est formata cōtra Titium: & duo erant Titij in ciuitate: & unus cōparuit qui fuit citatus, in ueritate non erat ille de quo iudex sensit: quia ille talis non cōmiserat illud delictum, quod faciat q̄ iudex interpretetur, & declarat se de illo Titio non sensit. Aduerte tamen inquantū Bar. in l. demōstratio. & in d. l. j. §. ii. uoluit, q̄ licet sit erratū in nomine patris: si tamē per alias coniecturas appareat, quod ille est illud corp^o de quo in dispositione, q̄ talis error nō uitiat actū, maxime si sunt duę demōstrationes ueræ, ut in ex-
l § plo.

plo. Pone quod citatur Bartolus Petri de saxoferrato legū doctor. Nā licet nō sit uerū quod uocetur Bartolus Petri, sed quia erat de saxoferrato legū doctor, satis probatur nō esse erratum in corpore. Adde tamē q̄ Pau. de ca. in l. testamēto quiddā. ff. de cōdi. & demon. dicit p̄dicta nō habere locum, ubi essent expressē quatuor qualitates, & duæ cōuenirent, & duæ nō: quia tūc dispositio uitiatur: quia res efficitur dubia, quod intelligit uerū, quando illæ quæ cōueniebāt huic rei, cōueniebant alteri: quia tunc dispositio uitiatur. Ita uoluit Pau. de cast. in l. si in nomine. C. de testa. per ea quæ habētur in l. j. §. fin. ff. de do. p̄leg. Vnde ad p̄dicta dico, q̄ si iudex citat Titium Sempronii beccariū de Galluciis capellæ sancti Blasii: & ipse nō est de Galluciis, sed de Pepolis, quod tenet citatio: quia reperiuntur aliæ demonstrationes ueræ saltē duæ, scilicet, q̄ est Titus beccarius capellæ sancti Blasii: quia illæ duæ demonstrationes ueræ uincunt illā falsam. Sed si citaret Sempronii beccariū de Galluciis capellæ sancti Blasii, sed nō esset Titus Sempronii, sed Titius Caii: & sic errauit in una demōstratione, scilicet de Galluciis: quia uolebat dicere de Pepolis. & errauit in alia: quia dum dixit Sempronii, uolebat dicere Caii. & sic uolebat dicere Titium Caii beccariū de Pepolis capellæ sancti Blasii. tūc isto casu citatio & processus nō ualerēt: quia licet hic essent duæ demōstrationes ueræ, erāt aliæ duæ falsæ, quæ faciebant rē dubiā. Limite tamē secūdu Pau. de ca. si illæ duæ qualitates sal-

te alteri Titio de Galluciis cōueniebant, aliās nō, ut dixi s. quia tunc cum nō cōstaret de corpore, citatio non ualisset. & latē dixi in l. si quis in fundi uocabulo. ff. de lega. j.

ADNOTATIO. a. ¶ Tu autem. Adde tu & uide Alex. de Imo. cons. lxxix. in ij. uol. s.

7 Error in nomine proprio inquisitionis constat de corpore, nō uitiat inquisitionem.

ANGELVS.

* SVBSEQUENTER quæro, quid si sit erratum in nomine proprio delinquentis, cum de corpore constet. Respondeo, nō uitiatur processus nec inquisitio: l. si in iudiciis. ff. de iud.

AVGV. Aduertas tamen, q̄ recte dixit, cū de corpore cōstet: quia si nō cōstaret de corpore: quia erāt duo Titii in ciuitate, & iudex citaret Titium: ille qui fecit facere illam citationē illo modo, debet cōdemnari in expēsis. glo. Bald. & Ang. in l. eū quē temere. ff. de iud. Scias tamē quod ille sic citatus tenetur cōparere & allegare exceptionē, uel quod citatio est obscura, uel quod nō est ille Titius. Ita dixit Bald. in d. l. eū quē temere fuisse iudicatu Florēti.

8 Error cōfinium loci delicti nō uitiat inquisitionem, si constat de quo loco sensit iudex.

ANGELVS.

* QUID si est erratū in cōfinibus delicti, pur tamen cōstet de quo loco iudex hic sensit: dic quod non uitiatur inquisitio, lege, patronus, Sempronio. ff. de lega. ij.

AVGV. Tu adde nō, per doc. in d. l. si quis in fundi uocabulo, de-

j. & ibi latē dixi. & doc. in l. forma. ff. de censu. per Bar. in l. cū pater. §. si. ff. de leg. ij. uide nō. in l. si Fortidianū. 10 C. de leg. uide Bald. in l. penul. in x. col. C. de execu. rei iudi. qui dicit, q̄ a error cōfiniū etiā nō uitiat sententiā.

Error loci originis uel parochie delinquentis non uitiat inquisitionem, dummodo constat de corpore.

ANGELVS.

9 * QUID si est erratum in terra sive loco originis delinquentis, uel erratū fuerit in parochia: dic q̄ nō uitiatur inquisitio. l. quoties. in prin. ff. de here. inst. dūmodo de corpore cōstet. intātū q̄ dicit Ang. & Imo. in l. his uerbis. §. j. ff. de here. insti. q̄ se mel fuit Bononiæ unus decapitatus qui nō credebatur bānū suū ualere, q̄a erat de alia terra quā diceret in bāno: q̄a cōstabat de corpore. q̄d not.

AVGV. Tu autē in hac materia adde, quod uerū est, q̄ ubi cōstet de corpore, error in patria non uitiat dispositionē. Sed limite p̄dicta ubi patria nō esset de substantia actus, aliās fecus: q̄a secūdu diuersas patrias, erāt diuersæ p̄tæ: quia tūc error patriæ uitiaret inquisitionem.

Ita ad hoc allego doc. in c. significate. extra de rescri. maxime Imo. in illa quæstio. de illo qui impetrauit rescriptū cōtra Titium doc. de diceffi Ferrariēsi: & erat Reginus: q̄a si cōstabat p̄ alias circūstātiās de corpore Titii: nō rōne patriæ p̄pter dictas, rescriptū obtinisset & c. ibi uide. Nā cōis sententiā est, q̄ ille error in diceffi, uel patriā uitiat dispositionē, etiā si cōstet de corpore. uide tñ quæ b dixi in d. l. si quis in fundi uocabulo.

10 Error in nomine artificij: quia dixit beccariū, cū esset faber, non uitiat in-

quisitionem, si constat de corpore.

ANGELVS.

* QUID si erratum fuit in nomine artificij, quia dixit beccariū, cum esset faber: a dic quod si de corpore constat, non uitiatur inquisitio. l. qui habebat Flaccum. ff. de rebus dub. ita dixit Bald. in l. si quis in fundi uocabulo. ff. de lega. j.

ADNOTATIO. a. ¶ Faber. Adde & uide Lud. Ro. in cōf. cccxliij. Ber.

AVGVSTI. Tu adde quæ ibi dixi. Adde tamē q̄ ista cōclusio uidetur falsa. Nā error in nomine appellatiuo, uitiat dispositionē. d. l. si quis in fundi uocabulo. unde cū dico beccariū, cū esset faber, uidetur erratū in nomine appellatiuo: & sic ut dixi, uidetur uitiari dispositio, cū etiā de corpore constet. d. l. si quis in fundi uocabulo. & ideo pro pleniori doctrina & uera solutione illius tex. in d. l. qui habebat Flaccum. uide Bald. in l. si in nomine. C. de testa. & aliquid in l. si Fortidianū. C. de leg.

11 Error in proprio nomine iudicis non uitiat inquisitionem.

ANGELVS.

* QUID si iudex errat in proprio suo nomine, an per hoc uitiatur inquisitio: uidetur quod sic: quia error in suo nomine proprio uidetur supinus: ut in l. si. C. de hered. insti. Tamen ille tex. uult cōtrarium: q̄a licet sit supinus, si tamē erretur, nō uitiatur institutio, & sic nō debet inquisitio uitiari, ut not. Rap. in d. l. si quis in fundi uocabulo. in prin.

AVGV. Tu in hac materia adde, quod ista decisio uidetur falsa: quia Bar. Bal. Ange. & do. in d. l. si. C. de hered. insti. cōtrarium uolunt, quod imō uitiatur dispositio pro-

pter errorē nominis proprii. Et Roma. in l. si in nomine. C. de testa. & Modernio & ibi latē scripsi in d. l. si quis in fundi uocabulo. ff. de lega. j. ubi etiam ultra legittas dedi aliam pulchrā limitationē, qñ error in nomine proprio uitiat dispositionē.

ADNOTATIO. a ¶ Videtur 13 **falsa. Ultra dicta hic adde, quod nō solum error in nomine proprio testatis uiuiat testamenti; sed etiā in nomine proprio patris ipsius testantis uiuiat institutionē. ita consuluit Roma. in cōsil. c. lxxix. dic tamē quod error nominis iudicis uel partis, non uitiat rescriptum. ita ipse Romanus. in cōsil. cccxliij. quem etiam uide ad q. sequentem. Ber.**

13 Error in proprio nomine delinquentis, non autem dignitatis seu artificij, etiā uitiat inquisitionem.

ANGELVS.

12 * QUID autē si esset error in a nomine pprio delinquentis, sed nō dignitatis seu artificij: ut quia inquitur cōtra Titium potestātē Aretij, & Sempronius est potestas Aretij, an teneat inquisitionē? dic quod sic: quia attenditur artificij siue dignitas, propter quam dignitātē & artificium administratū cōtra eū inquitur, licet sit erratū in nomine proprio: ut no. Bar. per illū tex. in l. pen. ff. de reb. dub. & in d. l. demōstra. in princ. in uer. item est aduertendum quod quando & c.

AVGVSTI. Adde, quod ista cōclusio est uera, per ea quæ tradidit latē in d. l. si quis in fundi uocabulo. ff. de leg. j. secutus sententiam Bald. in l. si in nomine. C. de testa. & maximē, quia ubi cōstat de corpore per alias demonstrationes, error in nomine proprio nō uitiat disposi-

tionem. d. l. si in nomine. C. de testat. cum similibus.

13 Statutū dicit quod pena augetur: quis offendit annunciatū: Titium offendit Petriū ab annunciatu remotū in proximo: dic quod augetur pena.

ANGELVS.

*** ET** diligētē pōderanda sunt uerba nostræ inquisitionis: quia homicida erat nobilis. Quid ecōtrā? offensus erat nobilis in dignitate presenti, uel preterito, ut puta, Pote q. statutū uult, q. pœna augetur: si qs offendat ancianū, uel potestātē aliquis offendit aliquē ab ancianū, uel potestaria remotū de proximo: an pœna augetur. Ro. in l. si qs in graui. §. de his. ff. ad Silla. allegat Albe. qui tenet, q. sic, in tractatū statutorū: pro quo allegat tex. in l. si ff. de decu. & tex. in l. p. C. eo. tit. facit l. frustra. C. de sent. pas. Sed Ro. ibi dicit fortiter se dubitare, cū qualitas adiūcta uerbo, debeat intelligi secundū tēpus & actū uerbi. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxa. Cum ergo statutū loquatur de potestate, non debet intelligi de remoto, sicut de eo qui finiuit officij. l. si uerō. §. de uiro. ff. soluto. matri. & l. cui eorum. §. affinitatis. ff. de postu. Nec obstat. d. l. si. & d. l. p. quia ibi expressē fit mētio de remoto à decurionatu, nō autē est ita in statuto. Et pro hoc inducit casum in c. j. de uasallo qui cōtra cōstitutionē: ubi uasallus liberat⁹ nō tenetur defendere dñm ut prius, ita nec offendere: & si dñs offenderetur à uasallo liberato, uasallus nō tenet eadē pœna, sed alia iudi. arbi. ut dicit ibi tex. in cuncta glo.

ADNOTA. a ¶ Sed Roma. ad de tu. quod pro op. Roma. facit, quod si

salut

salut Pau. de ca. in cōsil. lxxij. ubi statuit de cōpromisso fiendo, nō cōprehedit socrum & nurum mortuo uiro: Ber.

AVGV. Tn autē in hac materia adde id quod dixit Bal. not. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offic. proconsul. & lega. in vij. q. qui dicit in propriis terminis, q. stāte statuto, quod si qs offenderit potestātē puniatur in tātū: nō intelligitur de remoto, sed de presenti. & allegat in argumento d. §. affinitatis. in d. l. cui eorū. & hoc intelligo procedere, & idem esse in ancianis & aliis prioribus. Limto tamē prædicta singulariter, quod si statutum loqueretur de officialibus, qui finito officio tenentur stare ad syndicatū: statutū loquēs puniendo iniuriantes huiusmodi officiales, cōprehendit etiam officialem remotum ab officio, qui fuit offensus durāte syndicatu suo: dum modo fuerit offensus tempore syndicatus, ratione illius officij finiti: ita singulariter dixit Bal. in d. §. proficisci. in vij. q. argumen. l. j. C. ut causæ post puber. adit tutor. Et hæc not. quia aliās uidi de facto hanc q. a Roma. uoluit allegare Alberi. in ij. parte statutorum. q. xvij.

14 Si Titius qui naturaliter est nobilis, statuto fiat popularis, & deserat esse nobilis, quomodo intelligatur.

ANGELVS.

14 * QUID autē si quis naturaliter nobilis est, sed ex forma statuti efficitur popularis, ut fit Florentiæ: q. magnas efficitur de populo, & desinit esse nobilis, quomodo intelligitur: dic q. quo ad ea quæ cedūt ad eius fauorē, desinit esse nobilis, sed nō ad ea quæ cedūt in ei⁹ odij: ut no. Bar. per illū tex. in l. j. C. de in

fa. lib. xij. facit quod ipse not. in l. j. C. de dignitatibus. lib. xij. & facit l. actionū. §. itē qui sunt. ff. pro socio. secūdū Ro. in d. §. de his. facit quod no. Bar. in simili. in l. j. ff. de lega. j. in uer. & faciūt p̄dicta. qd singulariter no. qa si Florētiē unus qui erat nobilis & magnas, effect⁹ fit postea popularis, & delinquit: tñ punietur pœna populariū, & sic minori: qa quo ad sui odij, nō desinit esse nobilis.

AVGV. Adde tamē q. ista decisio uidetur falsa, per tex. in l. ex ratio ne. ff. de excu. tur. per quē text. dicit ibi Bal. q. si comitatus debet tractari ut ciuis: nedū debet tractari ut ciuis quo ad fauorem: sed quo ad odium. Et idē uult Bal. in l. quod fauore. in vij. oppositione. C. de legi. & Pau. de ca. in l. si duo. ff. de acqui. hæredi. & in l. nulla. ff. de legi. Sed quia ista est maxima difficultas, & multas decisiones Bart. & Bal. & canonistarū reperiūt cōtrariæ: ideo me remitto ad ea quæ dixi in l. j. ff. de le. j. a ubi multas decisiones allegaui.

ADNOTA. a ¶ ff. de leg. j. Ad de tu. quod uerba statutorum uel reformationam quibus nobiles efficiuntur populares, sunt ponderanda, per ea quæ ponit Roma. in cōsil. lxxij. ubi ponit, quod statutū disponēs, quod inter affines fiat compromissum: & alio statuto existēte, quod aliquis nō intelligatur de tali agnatione esse, & habeatur ut extraneus, an hoc non obstante poterit fieri compromissum. Ber.

15 Iudice procedēte cōtra aliquē tāquam cōtra insignē latronē, & ita cōdenante, cū pro sententia presumatur, non potuit cōdenatus appellare, dicendo se esse latronem, sed non insignem.

ANG

ANGELVS.

15 * ET tene bene menti, quod hic in nostro processu proceditur tanquam contra homicidiam, & ita datur. quod facit si iudex procedit contra alique tanquam contra insignem latronem, & ita condemnavit. quod cum pro sententia presumatur. l. Herennius. §. j. ff. de eiusd. no poterit condemnatus allegare quod non est insignis, licet sit latro, ad hoc ut possit appellare. ita dicit Bar. singulariter in l. constitutiones. ff. de appella. & ipsum sequitur Imo. quod singulariter nota, pro inquirentibus qui solent dicere in inquisitione contra Caium publicum & insignem furum & latronem: & in inquisitione dicunt similia verba: ut ita presumatur nisi in contrarium probetur.

AVGVSTI. Adde quod ista conclusio an sit vera uel falsa, pedit ab his que dixi in repetitione l. sciendum ff. de uer. obli. ubi disputavi, an presumatur pro sententia quando iudex in sententia dicit, viso libello, iura litis contestatione &c.

SVMARIVM.

- 1 Statuta sunt in aliquibus locis, quod alia pena sit in ciue, alia in forense.
- 2 Statutum imponens maiorem penam forensi quam ciui, an ualeat.

DE Bononia homicidam. **D**ideo apponitur ista uerba, ut sit maior demonstratio, ut supra in gloss. precedente dictum est: & dic ut ibi. * Ac etiam, quonia in aliquibus ciuitatibus & locis sunt statuta, quod alia pena est in forense, alia in ciue. Vnde, ut iudex postea in limitatione penarum sciat & possit penam de delicto secundum qualitate personarum commensurare. l. auxilium. §. in delictis. ff. de mino. Ideo talia uerba a iu-

dice in inquisitione apponuntur. * Quid autem si statutum uult, quod maior pena imponatur forensi & ciui ualeat tale statutum? & uidetur quod non: quonia lex, siue statutum, debet esse uniuersalis, non particularis: aliam non ualeat. l. Antiochensis. & quod ibi no. ff. de priu. cre. Præterea, lex uel statutum debet esse sancta, & honesta: ut j. q. v. c. hoc oppe. & l. j. ff. de legi. sed non potest dici honestum statutum, quod pariter non punit delinquentes, ac etiam cum propter statutum ciues redderetur audaciores & fortes timidiores, cum maiori pena timerent afficiari. l. j. §. que honoranda. qua. re. act. non da. & quod ibi Bar. contrarium quod ualeat statutum, quonia ciuitas potest grauare ciues suos meritis reabilibus, & personalibus, & militis, & non forenses. ff. de mu. & ho. tota l. incola. ff. ad mun. l. j. ff. de iur. mu. l. rescripto. §. si. & ibi gl. & Barto. ff. de mun. & ho. Ergo non est mirum, si ciuitas potest postea ciues suos in alio alleuiare, ut minori pena de pari delicto afficiatur, quam forenses argu. l. cum qui. in prin. ff. de iure iur.

AVGVSTI. Tu in hac materia adde, quod uera est ista conclusio, quod tale statutum ualeat quod punit in plus forenses quam ciues: quia in delictis est ista una maxima, quod lex non debet esse tantum uniuersalis & generalis quod ad omnes, quin habeatur distinctio personarum, ut in uno eodemque delicto maiori pena afficitur unus plusquam alter. Iste est textus l. in seruorum. in prin. ff. de penis. & ideo dixit iuriscōsultus in l. aut facta in uer. persona dupliciter spectamus eius qui fecit, & eius qui passus est. ff. de penis. quod ad puniendum malefactorem

ad penam infligendam iudex debet animaduertere ad conditionem personam. Vnde non est nouum, quod de pari delicto una persona puniatur plusquam alia, ut ibi habetur: & dic ut dicam infra, in seq. quaestio.

ADNOTA. a. ¶ Forenses. Adde tu quod dic ut etiam per C. apollam, consilio xl.

3 Nomine patrie delinquentis non exi- ste in inquisitione, presumitur quod talis sit de loco in quo fit iudicium.

ANGELVS.

3 * QUID autem si dicta uerba uidelicet, (de Bononia) non apponantur: an in dubio presumatur de Bononia, uel forensis? dico quod in dubio presumitur de loco ubi iudicium, accusatio, uel inquisitio agitur. argumen. no. in l. que conditio. §. cum ita. ff. de conditio. & demonstratio. & l. nulli. C. de episco. & cleri. quia ista qualitas, uidelicet, quod sit forensis, cum non sit apposita, non presumitur, nec subintelligitur. Ista stipulatus. §. Chrysofonus. & quod ibi not. ff. de uer. obli. ga. Et praesertim cum ista qualitas sit causa fundamentalis iudicis ad imponendam maiorem penam. Ideo fuit de necessitate apponenda in inquisitione approbanda, & non appolita & non probata non presumitur: & sic solum pena ciuium & non forensium potest imponi: quia iudex hoc facere & probare incumbebat, cum sit causa suae intentionis, arg. no. per Barto. in l. in illa stipulatione si cal. & l. hoc ius re. ff. de uerbo. obli.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia adde, quod uera est ista conclusio, quod in dubio quod praesumatur esse de illo loco ubi repertus est, siue uiuus, siue

mortuus. Et ideo dicit Ang. in l. si cum exceptione. §. in hac. ff. quod metus causa. ¶ stante statuto, quod maiori pena puniatur ille qui occidit ciuem, quam forenses: & aliquis occidit alium quem in dubio alio non doctus: ille mortuus praesumitur esse ciuis & non forensis: quia in dubio quis non praesumitur forensis. & hoc uidetur esse textus in l. j. ff. ad municip. quem textus ponderauit ibi Barto. in illa quaestio. ibi, quæro quid si est aliquis cuius ignoratur origo paterna uel materna. late dixi in rubrica, soluto matrimonio. in addi. meis.

4 Statuto dicente quod forensis plus puniatur quam ciuis, quis dicatur tunc ciuis? dic quod ciuis est origine propria, paterna, uel auita.

5 Ciuis quomodo efficitur quis quando hoc non consequitur origine sua, aut paterna, uel auita.

6 Ciuis ex privilegio dicente quod habeatur pro ciue, an alicuius & passiuè habeatur pro ciue.

ANGELVS.

4 * QVÆRO, stante statuto quod forensis plus puniatur &c. quis dicatur forensis? dic ut dicit Bar. in simili. in suo tracta. repesaliarum. in principali. quod uer. ad tertium queritur an ciuibus nostris &c. & in uer. ad quartum queritur. & in uer. ad quintum. & in uer. ad sextum. ubi in effectu concludit, quod ciuis est origine propria paterna, uel auita. ut l. assumptio. & quod ibi no. glo. & Barto. ff. ad municip. * Sinautem ibi natus non sit: & tunc est effectus ciuis: & tunc si dictum sit quod in omnibus & per omnia sit ciuis & pro ciue habeatur: & tunc debet sibi imponi pena ut ciui originario. l. si maritus. §. lege lul. & ibi

Bart.

Bar. ff. de adul. & l. si is qui pro emp. circa medium. ff. de usufructu. & hoc est uerum, si factus est primò ciuis dicto modo ante dictum masculinum: aliàs sibi non prodesset: ut l. si quis postea quàm. ff. de iud. & facit quod plenè not. Bar. in l. j. ff. de pœnis. Si autem quò ad quid habentur pro ciuibus, & non quò ad omnia, ut scolasticus: ut l. ij. C. de incol. & tunc in his quæ ad eorum commodum spectât, habentur pro ciuibus, & sic quo ad pœnæ minorationem. In his uerò quæ ad eorum dånium spectât, non habentur pro ciuibus, ut not. in d. l. qd' fauore. C. de leg. & in l. j. & ij. C. ubi de crimi. agi oportet. Si autè statutum diceret, qd' tales tractarentur ut ciues; animaduertendum est, quòd talia uerba non faciunt eos ciues: ut ff. de uerbo. signi. l. mercis loco. in prin. & quòd ibi no. gl. & lac. de Are. importat tamen illa uerba, quòd in iis quæ de iure possunt consequi ut ciues: tales qui haberi debeant pro ciuibus consequatur, ita qd' intelligitur addita dicta qualitas, ut scilicet tractentur ut ciues. sicut dicimus in simili, qd' tutor loco domini habetur: intelligitur in his quæ de iure fieri possunt: ut l. si fundum. §. si tutor. ff. pro emp. Alii autem omnes dicuntur forēsēs, & in his habet locum augmentatio pœnæ, nisi steterint in ciuitate per x. annos: quia ipso iure habentur pro incolis & nō forensibus: ut d. l. ij. C. de incol. & ibi gl. & Bar. in d. l. j. & ij. & ibi do. C. ubi de cri. agi oportet. & in auth. qua in puincia. C. e. ti. quæ omnia singulariter tene mētū: qui aut plurimū statuta terrarū imponunt maiorem pœnā forensibus: ut scias cognoscere qui sint forenses, & qui nōn.

AVGVST. Tu autem ² in materia adde in quantum do. Ang. hic concludit, quòd stante statu. maior pœna sit in forensē quam in ciue, quòd ad hoc ut quis non sit forensis sed dicatur ciuis, & quòd ciuis dicitur propriè origine propria, uel paterna, uel auita, per doctrinā Bar. post gloss. in l. assumptio. ff. ad municip. Sed addatis, qd' imò etiā si esse aliquis qui haberet incolatū uel domicilium in aliqua ciuitate, potest dici ciuis illius ciuitatis. & ad hoc al lego gl. sing. in c. statutum. §. cum uero. in uer. eiusdem ciuitatis. & in uer. sicu. unam dietam. in fin. extrà de rescrip. in vj. ubi glo. dicit, quòd si aliquis habet domicilium in una ciuitate, dicitur esse de illa ciuitate: & ideo Domini, de sancto Gemina. ponderabat illam glo. ad hoc, ut ille qui habet domicilium in una ciuitate, possit dici ciuis illius ciuitatis: maximè in fauorabilibus, non autè strictè & propriè: & alle. l. ciues. cum gl. ibi. C. de app. Et certè hoc etiā uoluit Bal. in d. l. ciues. per ea quæ habentur in l. ciues. C. de incol. & dixit Paul. de cast. in l. in prouincia. §. si in publico. ff. de oper. no. municipia. qui per no. in l. j. ff. ad municipia. & per not. per Barto. in tract. repræsentalia. in v. questio. princip. dixit, quòd si forensis subiret onera ciuitatis & ibi haberet domicilium, etiā quò ad commoda habebitur pro ciuibus: ergo in proposito, cum tractatur in casu nostro de fauore, hoc est, quòd delinquens habeatur pro ciuibus, sic in minoris pœna afficiatur, uideatur qd' forensis habens domicilium in una ciuitate quò ad ista commoda ciuium, debeat haberi ut ciuis.

Et in ista conclusio sit uera uel falsa: dic ut dixi in additionib⁹ meis, in d.

6. §. si in publico. * Et in quantum dicitur est, qd' si aliquis ex priuilegio habetur pro ciue in omnibus & per omnia, h^o uel sine his uerbis dicitur est, qd' talis habeatur pro ciue, an actiue & passiuè debeat haberi pro ciue, uel quò ad commoda, uel incommoda. De hac materia adde no. per Ang. in l. ij. §. fu riosus. per illum tex. ff. de iure codi. & Bal. in l. quod fauore. C. de legi. in vi. oppo. & Pau. de cast. in l. i. duo. ff. de acqui. har. & in l. nulla. ff. de legi. & per Barto. in l. non tantum. & in l. si emancipatio. ff. de contratab. Et Bal. in l. ea lege. C. de cond. ob cau. & Ang. in l. diuus. per illū tex. ff. de testa. mil. & Ang. in l. si à milite. eo. titu. & adde Bal. in auth. habita. C. ne filius p patre. in ij. col. & Bal. in procmo. ff. & Bal. in l. si Rufinus. C. de test. mili. per Ro. in l. adoptiuū. §. patronū. ff. de in ius uoc. Per. de anch. in repetitioe c. canonū statuta. extrà, de iudi. in c. iij. col. & Ang. in l. j. ff. de lega. j. Ang. in l. tale. §. j. ff. de hæc. instu. & ibi Imol. Fulg. & Roma. in dicta l. si Rufinus. & Roman. in l. si is qui pro emptore. ff. de usufructu. Et prædicta limita bat Paul. de cast. in d. l. si Rufinus. & Pau. de cast. in d. l. i. duo. ff. de acqui. hære. & Albe. de Rosa. in questionibus statutorū. in j. parte. q. lxx. in uer. item quæro statuto cauetur, quòd ciues habentes discordiam.

ADNOT. a. ¶ Tu autem. Adde tu & uide pro confirmatione eorum quæ hic dicuntur, quæ uoluit Franciscus de Aret. in consi. lxxvij. ubi alleg. glo. in d. c. status tum. & ad illam respondet, & fortificatur per ea quæ uoluit Alex. in consi. clvij. in q. uolu. & uterque alleg. Bar. in consi.

quod incip. quidam est effectus ciuis. & uide Raph. Cu. in consi. clxxvj. Anto. de Butr. in consi. xxj. ubi alleg. dictam gloss. Bernard.

¶ In omnibus & per omnia. Adde tu & uide Alex. de Imol. in l. j. ff. de le. j. Rom. consi. lxxj. xij. & c. xij. ubi bonum uerbum, & in quantum supra Ang. dicit, quòd qui stetit in ciuitate per decem annos, habetur pro incolis. adde Ang. de Per. in consi. clxxvij. Ber.

S V M M A R I V M.

- 1 Inquisitione eadem proceditur contra principalem, & præstantem opem.
- 2 Inquisitione facta contra plures, non retardatur processus contra præsentem propter absentes & contumaces.
- 3 Adulterij crimen non patitur, quòd ex eadem inquisitione & eodem processu procedatur contra masculū & femina.
- 4 Incestus crimen patitur, quòd contra plures delinquentes simul & semel inquiratur.

ET ANDRÆAM MARCI LANIFICÈ capella sancti Blasij de Bononia auxiliatorem. * Nota quòd ex eadem inquisitione proceditur contra principalem & accessorem, seu opem præstantem, quòd fieri potest. Et idem contra principales & opem præstantes ex eodem facto & delicto, & eodem tempore & loco commissio: ut C. de accul. l. si quis homicidii, & quòd ibi not. doct. in l. nihil. §. si ff. de adul. * Aduertas tamen, qd' isto casu quando inquiritur contra plures, quòd propter absentes & contumaces nō tractatur processus contra præsentem & econtra: ut est tex. & ibi Bart. in l. non idcirco. ff. de iudi. * quòd fallit in crimine adulterij: quia ex eadè inquisitione & processu nō potest procedi contra ma-

sculum & sceminam adinuicem adulterantes. l. si maritus. §. si. ff. de adul. Ita dicit Cyn. in l. iij. C. de sepulchro uiuo. & Bart. in l. hos accusare. §. lege Julia. ff. de accu. & Bar. in l. inter liberos. §. filiusfamil. ff. de adul. Et no. gl. in l. si cui. C. si reus uel accusator mortuus fuerit. Et aduertendum est, quod dictus Andræas nihil aliud fecit, nisi quod femper astitit dicto maleficio, ut dictus Titius habilis committere possit, ut patet in dicta inquisitione. sed dicta uerba, semper astitit maleficio, sunt tantæ importantiæ, quæta si diceretur, auxilium & fauorem præstitit. Ita dicit Barto. in l. si seruus. §. si. ff. de furt. circa fin. & in l. si in rixa. in uers. datis his regulis. ibi, tamē aduerte &c. ff. de fca. facit quod not. Bal. in l. non ideo minus. C. de accu. & Bart. in l. in furti. §. ope. ibi, quandoque quis præstat auxilium in ipso actu &c. ff. de fur. & uide quæ dicam infra in gl. in uerbo, (dicto maleficio semper astitit &c.)

A VGVST. Tu autem in hac materia adde ea que dixit Bar. per illum tex. in l. de uno quoque. ff. de re iud. qui multa allegando, dixit idē quod dixit in d. l. non idcirco. uidelicet, quod non debet retardari processus propter contumaciam aliorum: & idem e contra. & ibi uide Moder. quia ista est uera sententia. Et hoc ne delicta remaneant impunita: & hoc pertinet ad officium iudicis. l. congruit. ff. de officio. præsi. Dixi etiam in l. iij. §. hoc autem iudicij. ff. de damno infecto. * Et inquantum do. Angel. limitabat hoc non procedere in crimine adulterij: quia contra plures simul & semel delinquentes non potest inquiri. Adde Cynum, Bald. Angel.

Salice. & doct. in l. reos. C. de adul. qui ita dicunt per illum text. & ibi Angel. dicit, quod est speciale in illi delicto. Limita tamen hoc non militare in crimine incestus; quia contra plures simul & semel committentes illud delictum potest inquiri. textus in l. uim passam. §. incesti. ff. de adul. & in l. qui pupillam. in si. ff. de tui. licet gloss. uoluerit destruere illos text. tamen Barto. in l. hos accusare. §. j. ff. de accu. damnat illas gloss. Secundo limita hoc debere intelligi, quando quis uellet accusare adulterum & adulteram: quia non potest qui commiserunt simul & semel illud delictum: sed si uellet accusare adulterum, & opem præstarem adulterio: tunc tenet processus. text. est in l. nihil. §. hñ. ff. de adulter. Ita etiam dicit Sali. in l. reos. C. de adul. & hæc omnia nota: quia sunt quotidiana & pulchra.

ADNOT. a ¶ In crimine adulterij. Adde tu an adulter & adulter possint simul & semel accusari. uide Bald. in consi. cclxxxj. in iij. uol. Ber.

5 Opem præstare maleficio quoties quis dicitur.

ANGELVS.

* QVÆRO, quot modis dicitur quis præstare opem. Respondet, quod maleficio præstare opem dicitur duobus modis: ante maleficio, ut præstare ferramenta, & de committēdo maleficio loquitur: ut l. si pignore. §. si. ff. de furt. & l. qui domum. ff. de adulterij. uel assistendo dicto maleficio. ita dicit Barto. in d. §. ope. ibi, uenio ad secundum. ff. de furt. Post uero maleficio præstare opem, ut puta ad euasione homicidij.

homicidij, etiam tunc non dicitur proprie præstare opem maleficio: sed alio modo, ut notat ibi Bart. circa finem.

ADNOT. a ¶ Præstare opem. Adde tu qualiter quis dicatur opem præstare. & uide Bal. in consi. cccxx. in ij. lib. Cæp. consil. j. & Paul. de castr. in consil. cccxvij. Ber.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod melius posuit istam materiam Ange. in l. j. C. de Nili aggeribus non rumpendis: ubi ponit quot modis dicatur præstare auxiliū. Sed aduerte inquantum Barto. & alii uolunt, quod quis præstare auxiliū post maleficio proprie non sit auxiliator. Adde quod contra istā determinationem tenebat expressē Gandi. in tracta. malef. sub rubri. de pœna associantis & fugere facientis: ubi expressē decidit, quod inō dicitur præstare auxiliū post maleficio commissum. & allegat tex. in l. iij. §. si quisquam. ff. ad Silla. & certē ille tex. uidetur destruere communē sententiam doct. Sed uide Bart. multum eleganter in dicto §. si quisquā. respondentem ad motiua Gandi. Et de materia uide Alber. de Rosa. in quarta parte statutorū, q. xxxij. qui facit mentionem de illa doctrina Gadi. in loco supra allegato per me. Limite tamen, quod si consiliū præcessit auxiliū præstitum post maleficio, quod tunc ille talis tenetur de auxiliio. Ita eleganter dixit Barto. in d. l. in furti. §. ope. puta, consulo ut occidas Titium, quia postea transigabo te extra territorium in una nauis: & aliās istum casum habui de facto. Adde unam pulchram limitationem quam ponam nunc in additio-

nibus meis infra, in sequenti quæst. ubi præstare auxiliū post maleficio perfectū proprie dicitur præstare opem.

ADNOT. a ¶ Inquantum Bar. Adde tu quod opin. Bar. sequitur Cap. in in d. consi. j. Et pro limitatione Barto. in d. §. ope. adde Bald. in consi. cccxvij. in j. uol. ubi dicit, quod quidam nimis rigorosi dicunt, quod ubi consiliū coniungitur cum ope, quod debet puniri ut principalis: & quod de equitate putat contrarium esse tenendum. Ideo ibi refert sequi consiliū do. Philip. de regio. & quod præstans consiliū homicidio cum ope, debeat puniri pœna arbitraria. adde Cap. consi. cccxvij. Ber.

6 Statuto dicente, si quis bannito opem & adiutorium præstiterit, qualiter intelligatur.

7 Statuto dicente, si quis dederit auxiliū alicui ad maleficio committendum, qualiter intelligatur.

9 Statuto puniente absoluit, operatur, quod si quis præstiterit auxiliū post maleficio perfectum, ille talis puniatur ac si uere præstiterit auxiliū maleficio.

9 Auxiliū præstare an dicatur quis supplicando principi, uel aduocando.

10 Statuto dicente quod bannito nō possit præstari auxiliū, testificans pro bannito incidit in pœnam.

ANGELVS.

* SI autem diceret statutum, si quis bannito opem & adiutorium præstiterit, qualiter intelligatur, not. Bar. in princ. d. §. ope. ubi dicit, quod quandoque statutum punit auxiliū nō respectu certi actus: puta quia statutum dicit, si quis auxiliū dederit bannito, quandoque statutum punit auxiliū respectu certi actus, ut quia

dedit auxilium ad maleficium committendum. Primo casu auxilium intelligitur multum late pro quolibet adiutorio, siue mutuetur pecunia, siue pariter affocetur, siue quicquid aliud faciat quod ad eius utilitatem pertineat. probatur in l. iij. ff. ad l. Iuliam malefic. ibi, cuius de opera &c. & ibi uide Bar. Prædicta uero non habent locum, quando procuraretur quod rebanniretur per superiorem per uiam gratiæ uel iustitiæ: ut ibi late per Bar. quia non dicitur dare auxilium, taliter quod ipse procuras puniatur. Sed aduerte, quod Bart. in l. post legatū. §. sunt qui putant. ff. de his qui. ut indig. dicit per illum text. quod aduocando pro bannito, est præstare auxilium & fauorem. Vnde dicit, sis cautus, ne sis pro eo aduocatus, nec pro eo fideiubeas nisi mandato iudicis: aliās in penam incurreres: ar. d. l. cogita. Sed de præstante auxilium ante maleficium, & in ipso, & post ipsum, uel ad euadendū, uel per uiam iustitiæ, uel per uiam gratiæ, uel per uiam supplicationis uel misericordiæ, uel præstando alimenta, uel representando: uide latius per Salic. in l. j. C. de raptu uirgi. in uerba. nunc transsumus &c. dic ut ibi: quia hic esset longum rescribere. Si autem puniatur auxilium respectu certi actus: distinguitur aut ante maleficium, ut scalas accommodando, & tenetur: ut l. si piggnore. §. si. ff. de furt. aut in ipso maleficio, & idem: ut d. l. j. Sin autē post perfectū maleficium, ut puta ad euadendum, nō dicitur propriè præstasse opem maleficio: unde nō tenetur simili pœna sicut committēs maleficium, sed arbitrio iudicis tenetur: ut l. j. & ij. C. qui latrocinio. ubi uide Bal.

& Ang. & plenē no. Bar. in d. l. ope. h. istam materiā an & quando quis dicitur præstare opē & auxiliū uel cō. filium, & qua pœna teneatur, uide infra in gloss. in uerbo, (dicto maleficio &c.) ubi latius dicam.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod dixit Angel. in l. j. C. de Nisi aggeribus nō rumpendis. in si. ij. coi. quod uera est illa conclusio, quod quando per statutum puniatur auxilium non respectu certi actus, quod illud auxilium capitur ibi late: & dixit unū notabile uerbum: quod intātum capitur late, * quod si quis post maleficium perfectū præstiterit auxiliū, ille talis puniatur ac si uerè prestasset auxiliū maleficio, per d. l. iij. ff. ad l. Iuliam malefic. not. Et adde, quod uera est illa conclusio, quod quis mutuando pecuniam, dicitur præstare auxilium. Ita dicit Bar. in l. si sciente. ff. ad leg. Pōpe. de paricid. Et inquātum supra dictum est, quod dubium est in iure: * an quis supplicādo principi, uel aduocando, dicitur præstare auxilium. & reperitur quod Bar. est sibi cōtrarius. Adde, quod prima facie uidetur quod uera sit illa conclusio Bar. quā posuit in d. §. sunt qui putant. pro qua cōclusionē allego gl. & quod ibi Bar. in l. post legatum. §. his uerō. ff. de his qui. ut indig. in l. §. dixit, quod si statuto canetur, quod bannito non possit præstari auxilium, alius incidit in pœnam: quod si quis testificatur pro bannito, incidit in pœnam: quia testificans, dicitur auxilium præstare. Præterea in hac parte uidetur text. in l. quisquis. C. ad l. Iul. malefic. ubi nec potest supplicari principi, pro committētibus crimē læsæ maiestatis. Nec dicas quod ibi sit speciale: quia ad idem allego casum in l. quicunque. C. de episcopo.

episcopo. & cleri. ubi habetur, quod episcopus, uel aliquis habens dignitatem spiritualementem, molitur aliquid contra ciuitatem suā, pro eo quis nō potest supplicare principi. Sed his non obteno cōtrariam partem: & falsa uidetur illa cōclusio Bar. quam posuit in d. §. sunt qui putant. & in d. §. his uerō. & uera est sententia Barto. in d. §. ope. & allego pro hac parte Alber. de Rosa. in iij. parte statutorum. q. xxxij. quæ incip. itē querit ipse Gandi. qui faciens mentionem de quadā doctrina Gandi. in tract. malefic. sub rubric. de bannitis. in uer. item pone cōtinetur in statuto, quod nullus prestet auxilium, cōsiliū & fauorem ipsi bannitis. ibi Gādi. uolebat, quod si aliquis aduocatus, uel alius pro eo iuit corā iudice pro bannito ad allegandū causæ absentia: quod iste talis uidetur defendere & fauorem præstare ipsi bannito, si hoc facit coram iudice: secus si coram alio. Et sic ibi Gandi. uoluit id quod uoluit Bar. in d. §. sunt qui putant. Sed ipse Alber. de Ro. in d. iij. parte statutorum, q. xxxij. dicit, quod ista decisio est nimis dura & periculosa: & cōtra tenēs contrariam partem arguit hoc modo. Nā officium aduocacionis & allegandi causas absentia: est publicum, & publicæ utilitatis: ut ff. & C. de postulā. & l. seruum quoque. §. publice. ff. de procur. Ergo tale faciens pœnam non meretur. l. Gracchus. C. de adulte. Et de talibus nō debet intelligi statutū, sed de dātibz auxiliū, cōsiliū & fauorem extra iudicium. Omnia enim iura loquentia de auxilio, cōsilio, uel fauore, uidentur loqui de auxilio extraiudiciali. C. de his qui latro. l. ij. c. sicut dignū. §. si. extra de homici. & ibi per

Inn. c. j. de schisma. lib. vj. Item dicit, quod est speciale in crimine læsæ maiestatis, quod quis pro tali nō possit intercedere, uel allegare coram principe, alle. d. l. quisquis. & istā partē puo ueriores de iure. Nec ob. d. l. quicunque. quia speciale est in illo casu, ut dicit Angel. in l. in furti. §. ope. ff. de fur. Præterea idē ibi est casus, quod in d. l. quisquis. & licet Alber. multa alleget in cōtrariū ibi: tamē dicit, quod prima opi. est uerior. & ideo subdit ipse, quod existēs Romæ coram papa Benedicto xij. pro dominis uiccomitibus de Mediolano, qui fuerāt damnati de hæresi per Ioānē papā xviij. & iniuste, cū peteret dictos processus annullari in publico consistorio, fuit sibi dictum per unum ex cardinalibus, quod caueret ne incideret in fauorem hæreticorum: & quod ipse protestatus est, quod hoc non erat præstare auxilium, coram superiore defendere aliquem. Secus si extrā iudiciū aliter quis præstaret auxilium: & ita dicit, quod aliās obtinuit Pergami. Remanet ergo defensata opin. Bartol. in dicto §. ope. & hæc omnia not.

- 11 Principali conuento de crimine, an libereur auxiliator.
- 12 Pluribus delinquentibus, qualiter debeant puniri.
- 13 Pluribus delinquentibus iuri alieno subiectis, quæ erit pœna.
- 14 Villa tenetur capere malefactorē sub certa pœna: si plures fuerint malefactorēs, & nullus capiatur: an ulla tenetur pluribus pœnis, uel una tantum.
- 15 Auxiliantibus & mandantibus pluribus existentibus: an satisfactio pœnæ unius liberet alios.

16 *Delicto uno commissio a familia seruorum, dominus tenetur tantum pro uno delinquente, si delictum fuit commissum uniformiter, secus si difformiter.*

ANGELVS.

II * *QV AERO* an Caio principa li coueto a de crimine, liberetur ipse Andraas. inter glo. sunt opinionones. Dy. dicit, quod si esset mera poena ex parte couenti & agens, & si deliquit ut uniuersitas uel ut familia: & tunc unius solutio liberat alios. ff. si fami. fur. fecif. dica. per totum. Si non comprehenduntur sub uno nomine, & tunc siue fecerint communicato consilio, siue proprio motu, quilibet tenetur in solidum, nec unius solutione liberatur alter: ut l. si id quod. §. si. & ibi Bart. ff. de iurisdic. omnium iur. dic. & l. item Mela. §. si plures. & ibi Floria. ff. ad legē Aquil. de quo per Bart. in l. semper. §. quod si in sepulchro. ff. quod ui aut clam. & l. j. si fami. fur. fec. dica. & l. si plures. ff. arbo.

12 *fur. cael.* * Et aduerte qualiter puniuntur: quia si omnes aequaliter delinquant: tunc aequaliter puniuntur: ut l. si plures. ff. de iniur. Si uero inaequaliter delinquant: tunc quilibet punitur secundum sui delicti qualitate: & sic factum unius cuiusq; debet per se contēplari: ut d. §. si plures. & l. si in rixa. ff. de sica. & ibi dixit Bar. Si uero est tale delictum cuius ratione poena debet imponi ex parte rei, sed ex parte actoris est interesse: & tunc licet de rigore uno conuento alter sit liberatus: tamen de aequitate liberatur ope exceptionis, legis perceptione. & ibi Floria. ff. de his qui deiecerunt uel effude. Si uero proprio animo delinquant: & tunc aut concurrunt in idem

tempus: & tunc unius couentio & perceptio liberat alium: ut l. j. §. ff. de deli. qui deiece. uel effu. Si uero diuersi temporibus, tunc uno soluento, alter non liberatur: quod patet: quia ubi agitur rei persecutoria, uno soluento liberatur aliter: ut l. j. §. qui rem. ff. fur. Ergo idem, quando ex altera parte est poenalis: ut l. ita uoluerat. ff. ad legē Aquil. uel etiā postsumus breuiter distinguere. Aut sumus in delictis proprie: & tunc poena unius corporalis uel pecuniaria non liberat cōsocio: ut d. l. Mela. §. si plures. aut huiusmodi in quasi maleficiis: & tunc uno soluento, uel poenā sustinente, reliqui liberantur: ut not. Bar. in l. ex maleficiis. §. pen. ff. de actio. & oblig. Et tunc quando sunt plures officiales, & publicae personae simul delinquentes in officio: & tunc sufficit solui unā poenam per unū, & alii liberantur: quia omnes reputantur pro uno: ut l. si nati. ff. de pub. & l. ij. de iure fisci. ita dicit Bar. in d. l. si id quod. §. si. ff. de iurisdic. omnium iudic. & in d. l. si in rixa. in fi. §. col. facit l. tres. & ibi not. Bar. ff. de administ. tuto. & in l. sacriles. capite. §. j. ff. ad leg. iul. pec. Et praedicta procedunt, quando ille qui soluit poenā, comisit maleficiū, uel opē prestuit, de quo inquiritur: uel est uer de malefactoribus dicti maleficii: aut maleficiū in iuritate non comisit, nec fuerit particeps: licet maleficiū cōtra eū intēratū confessus fuerit, & poenā soluerit: tunc talis poenae solutio non liberat uerum delinquentem: ut l. qui seruum. ff. de interrog. actio. & not. Ange. & Imol. in l. quoniam. §. j. ff. de soluto matrimo. unde reporto postea malefactore, cōtra eum de dicto delicto poterit iterū inque-

ri & poena imponi, non obstante sententia condemnatoria & solutione poenae facta per contententem: quod not. Et praedicta procedunt quando plures homines liberi delinquant. 13 * Si uero alieno iuri sunt subiecti, distingue: aut delinquit quilibet ex proprio proposito, non simul comunicato consilio, & tunc dominus tenetur pro quolibet, non pro uno tantum: ut l. si familia. secundum primā solu. ff. de iurisdic. om. iudicium. Aut omnes delinquant comunicato consilio: & tunc aut domino, sciente, & dominus tenetur pro omnibus: ut l. j. ff. si fami. fur. fecif. dica. Aut domino ignorante, & tunc aut est unum maleficiū, & dominus tenetur pro uno: ut d. l. si familia. in fin. aut sunt plura delicta: & tunc aut agitur criminaliter, & sic ad iudicium publicā, ut in albo corrupto, & tunc pro omnibus tenetur: ut d. l. si familia. Aut agitur pro uindicta priuata, & sic ad poenā parti applicandam: & tunc tenetur tanquam pro uno, ac si delictū fuisset commissum ab uno seruo tantū, & non a pluribus: ut l. illud. ad leg. Aquil. & intellige si tempore commissi delicti erat una familia, aliis secus: ut l. quod ait praetor. in fin. de noxa. & haec sunt uerba Bar. in d. l. si familia. 14 * Ex his terminatur talis q. uilla tenetur capere malefactorem sub certa poena, fuerunt plures malefactores simul, & nullū cepit: an teneatur uilla de pluribus poenis, & sic tanquam pro pluribus malefactoribus non captis, dicas quod pro una poena tantū: ac si pro uno malefactore non capto quem capere uilla debebat, & tenebatur uirtute statuti, & non pluribus poenis tenebatur dicta uilla: ita de-

terminauit Dy. & Bar. in d. l. si in rixa. De ista tamen quaest. latius dicam infra in glof. in uerbo, (fama publica. &c.) uerfi. (quaeritur econtra statuto cauetur &c.) sed hic aduerte, quia hic fuit unus qui prestetit auxiliū malefactori. * Quid autem si auxiliantes & mandantes erant plures, an satisfactio poenae unius liberet alios auxiliantes, si simul mandauerint & auxiliati fuerint? Dic quod non: ut est tex. & ibi not. in l. si plures serui. ff. de noxa. & not. Bar. in l. j. in fi. prin. ff. si fami. fur. fecif. dica.

ADNOT. a ¶ *Conuento. Ad de u. an confessio principaliter delinquentis nocet accessorii delinquenti. Adde & uide Bal. in cons. xxxv. in v. uolu. Ber.*

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, quod illa prima distinctio quam primō adduxit do. Ang. in hac materia, de uerbo ad uerbum fuit Bar. in l. semper. §. quod si in sepulchro. ff. quod ui aut clam. * Sed in hac materia adde unam pulchram limitationem, quod licet supra conclusum fuerit, quod ubi maleficium unū est factum a familia seruorum, dominus tantum tenetur pro uno delinquentem: puta si familia comisit unum furtum. Nam intelligas hoc uerum, quando delictum factum fuit ab omnibus uniformiter commissum: secus si difformiter: quia unus comisit furtum manifestum, alios non manifestum: ut est tex. in l. si quis per fundū. in fin. ff. de fur. quem Ang. ad hoc dixit esse non perpetuū, & alibi non esse. Et in hac materia uide pulchra uerba Gandi, in tracta. malefactorū. sub rubrica, de poena associantis & fugere facientis homicidam. in uerfi. poena etiā de facto aliā q. qui arguit, &

in terminis quæstionis nostræ principis: imò uidetur quòd si iste Andræus præstitit auxilium Titio, ut occideret, & secuta occisione si Titius fuit punitus, quòd Andræus auxiliator non debet puniri: quia regula extat, quòd ubicunque sunt culpabiles eiusdem delicti, & appareat ex cuius ictu perierit occisus: ille solus puniatur de occiso, & cæteri de occiso liberentur. Item Mela. §. si plures. ff. ad legem Aquil. l. quoniam. C. de ui publica. not. in l. si in rixa. ff. de fidei. ibi tamen Gandi. arguit pro & cõtra: tãdem concludit, quòd pœna unius nõ liberat alium. & adde Gandi. in rubr. de pœna imponenda pluribus delinquentibus. & uide Bal. in l. j. C. si plures una sententia. in ij. col. & Bal. in l. j. C. de condi. furti. qui decidit q. de uilla quæ tenebatur capere malefactorum, & plures fecerunt delictum, & uilla fuit negligens. & adde Bart. in l. cum si exhibuissent. §. si plures. ff. de public. Et in principali materia adde Inn. in c. sicut dignum. extrã de homici. & per Cy. in c. significasti. eo. tit. Alias limitationes prosequere per Moder. in d. l. si familia. ff. de iurif. omnium iudic. & in d. l. si id quod. §. si ff. eo. tit. & omnino uide arg. Gandi. pro ueritate inuestiganda, quæ ipse posuit pro & contra in d. rubr. de pœna associantis & fugere facientis, quem suprã allegauit.

17 *Auxiliatoribus & mandantibus existentibus pluribus: an satisfactio pœnae unius liberet alium, si simul mandauerint.*

18 *Auxilium præbente uno pluribus: an una pœna tantum tenebitur.*

19 *Delinquentes plures & diuersa facta committentes, quomodo tenebuntur.*

20 *Delinquente primo non inferente letale, quomodo tenebuntur ad*

21 *Vulnere letali illato & non apparente à quo, an uno libello plures potest accusari.*

22 *Pluribus existentibus percussoribus, & non apparente ex cuius ictu mortuus perierit: quando debent omnes condemnari uel non.*

23 *Vulnere uno letali illato, pluribus existentibus delinquentibus: quando omnes debent puniri uel non.*

24 *Vulnere uno letali illato, & alio letali: quando omnes puniantur uel non.*

25 *Pluribus præstantibus auxilium armati erant ad hoc, ut unus aliquem bastonaret, & ille occidit, illi non uidentur puniri tanquam occisores.*

ANGELVS.

ET aduertas, quia hic fuit unus qui præstitit auxilium malefactori. 17 *Quid autem si auxiliatores & mandantes erant plures, an satisfactio pœnae unius liberet alios auxiliantes si simul mandauerint, & auxiliari fuerint: dic quòd non: ut est text. & not. in l. si plures serui. ff. de noxa. & not. Bar. in l. j. in fi. prin. ff. si fa. ser. ff. de iur. iudic. * Quid autem si unus præstitit auxilium pluribus malefactoribus simul, an teneatur pro pluribus auxiliis pluribus pœnis? dicas quòd una pœna tantum tenetur, tanquam omnes illi malefactores pro uno reputentur, cum tractetur de puniendo illum auxiliantem propter illorum delictum. Ita terminauit Dyn. & Bart. in d. l. si in rixa. in ij. col. Prædicta procedunt quando auxilium & mandatum præstitum est per unum pluribus unum maleficium committentibus: secus si diuersa maleficia: quia præst*

præstans auxilium uel mandans, pro uno quolibet tenetur: ut dicit ibi Bartol. * Si uerò plures delinquentes simul & diuersa facta fecerunt: quia unus intulit unum uulnus, alter aliud, quomodo teneantur? Si inferens uulnus letale primò percussit, & alii qui non intulerunt uulnera letalia, secundò percusserunt: tunc omnes tenentur de occiso: ut l. qua adione. §. sed si quis seruum ægrotum. & ibi Flore. ad legem Aquil. 20 *ham. * Si autem qui primò percussit non intulit uulnus letale: tunc secundi & non primi tenentur de occiso. d. l. item Mela. & hoc quando ista possunt apparere. si autem non apparet ex cuius ictu perit: quia nulla uulnera per se erant letalia, sed simul iuncta sic: tunc omnes tenentur de occiso. ita dicit Innocen. extrã de homici. c. significasti. * Si uerò illatum sit unum uulnus letale, apparere autem non potest, quomodo illatum fuerit: quia ignoratur quis illud letale uulnus intulerit, & delictum commiserint simul: licet diuersa & delicta & facta: tunc uno libello, etiam mille possunt accusari, uel contra eos simul inquiri, etiam de occiso, siue de uulnere letali. facit quod not. in l. qui passillum. §. fin. & ibi Bartol. & l. uim passam. §. incestu. ff. de adul. licet quidam Alber. Pap. teneat contrarium. sed opinio glos. Dyn. & Bartol. communiter tenetur. de quo uide latus per Salic. in l. quoniam multa. C. ad legem Iul. de u. uersicul. quero ut prædicta & c. nisi fuisset unus autor tumultus & belli, licet postea multi coadunati sint: quia secundum Salic. ibi in uersicul. quero extra gloss. ubi puniatur & c.*

quia tunc autor solus de occiso tenetur, & alii de culpa: ut d. l. quoniam. & est ratio: quoniam omnes tenentur. nam omnia ista reputantur pro uno facto: ut l. si quis homicidii. & quod ibi not. C. de accusa. Fallit in crimine adulterii, ubi masculus & fœmina non possunt simul accusari, ut l. si maritus. §. fina. & ibi Bartol. ff. de adulter. & suprã dixi.

ADNOT. a ¶ *Auxilium pluribus. Adde tu satis in proposito Bart. in consecrati. incip. lege municipalis cauetur. ubi quòd stante statuto, quòd præstans auxilium ad maleficium committendum puniatur in mille, an præstans auxilium pluribus ad committendum maleficium, debeat puniri pro quolibet delinquente in mille. concludit quòd non. Bernard.*

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, quòd periculosa uideatur illa decisio Bar. post gl. in d. l. si in rixa. in quantum uoluit in illo articulo, quòd si nõ apparet ex cuius ictu quis perierit, quòd omnes debent decapitari: quia certè ista uidentur esse cõtra determinationem gl. in litem Mela. §. si plures. ff. ad legem Aquil. 22 ** Sed dicatis, quòd posito quòd doctrina Bart. & gl. sit uera: tamen ego limito quòd illa doctrina debet procedere, quando omnes qui erant in rixa, percusserunt, & erant tot uulnera, quot personæ uulnerantes: sed si erant decem simul in rixa, & reperitur quòd homo mortuus non habet nisi unum uulnus tantum, uel tria uulnera: tunc dico, quòd omnes decem non debent decapitari, imò nemo. ad hoc allego in terminis Arch. in c. si. xxij. q. uit. & idem uoluit Angel. in d. l. si in rixa. & Angel. in l. quoniam multa. C. ad leg. Iul. de u. & Specu.*

in titu. de homici. §. j. uerfi. sed pone quòd quatuor. & ideo tex. in d. §. sed si plures. in d. l. item Mela. præsupponit, q̄ omnes uulnerauerunt, & ideo ibi Bal. dicit, quòd in illo §. cõstabat omnes deliquisse: ideo omnes puniuntur de occiso, quia omnes uulnerauerunt. & ita consulit Pe. de anc. in terminis. in consi. suo cccxvij. b & ad hoc allego illum magnum prædicum Gandi. in tract. malefici. sub rubri. quomodo puniatur plures aliquem uulnerantes, & illo §. cõstabit decedente ex aliquo dictorum uulneru: quia in criminalibus nemo ex præsumptionibus debet damnari. l. absentem. ff. de pœ. maxime capitaliter, licet ipse nō alleget. est casus in c. afferte. extrã de præsum. & ibi hoc notat Io. An. & omnes: maxime cum in maleficiis debeat esse probationes luce meridiana clariore. l. iul. C. de proba. nec debemus uti mendicatis suffragiis. l. singuli. C. de accu. & iste nō potest probare cuius ictu sit mortuus: igitur & c. & ideo dicit tex. in d. l. si in rixa. q̄ ictus uniuscuiusq; est contemplandus. cum ergo deficiat uera probatio, scilicet quis eorū occiderit, neuter de occiso debet damnari ad mortē. l. duo sunt Titii. ff. de test. tute. nam cum non apparet ex cuius ictu perierit, pœna est potius mollieda. l. interpretatione. ff. de pœ. & ideo dicit Gád. q̄ cū ista quæstio uenisset de facto: cõsilio plurimorū sapientiu nō occidit illos malefactores: sed quia cõstitit ipsos deliquisse, cõdemnauit ipsos in pecunia, ne maleficia remaneant impunita. l. ita uulneratus. ff. ad leg. Aquil. Nec obstat illa gl. in d. l. si in rixa. quia est falsa, secūdu Gádi. quia nemo ex

præsumptionibus debet dānari. ut probatū est. Nec obstat. tex. in d. l. item Mela. §. sed si plures. & l. ita uulneratus. quia locū habet quādo ciuilitate agitur ex l. Aquil. pro dāno dato et seruo occiso: ubi ex præsumptione habita cõtra reos quilibet in solē: ad dānum emēdandū cõdemnatur: sed aliud ubi criminaliter agitur, supra dictū est. Et ad hoc in terminis allego Bal. in l. j. §. cognoscit. de offi. præfec. uigil. qui dicit, q̄ ideo in d. §. sed si plures. omnes puniuntur: quia pecuniariter puniuntur, nō autē pœna capitali & ita uoluit Bar. in d. §. sed si plures. * Intellige tamē prædicta secūdu Bar. in d. l. si in rixa. & Io. an. in d. c. significasti. & Gád. in l. co supra alleg. pcedere quādo in rixa ista sunt facta, & sic tūc nō animo deliberato: sed si animo deliberato iuerunt omnes, & unus percussit, nec apparet ex cuius ictu: tunc omnes tenentur tanquam uideatur prestuisse auxilium unus alteri. ita etiam uoluit Spec. in loco 5. alleg. & colligitur ex doctrina Ang. post Bar. in d. l. si in rixa. & Barto. in d. l. item Mela. §. sed si plures. * Sed aduerte in quantum doctores uolunt in locis 5. allegat. quòd si primum uulnus est letale, alter secundo dedit uulnus nec letale, cum in corpore non sano: sed secūdu uulnus est letale in rixa, ambo debent decapitari: intellige prædicta quando inferens secundū uulnus nō letale omnino efficitur: letale in corpore nō sano: sed si cõstaret secūdu uuln^o illatū in corpore uulnerato nō esse letale, nō haberet locū decisio Bar. per rationes ipsius: met Bar. puta unus dedit unū uulnus letale in rixa in capite uulnerati: l. super

superuenit secūdu, & percussit uulneratum uno uulnere paruo in uno digito: tunc nō dicerē hunc secūdu debere decapitari per rationes Bart. quia nō omne uulnus illatū secūdu loco in personā iam uulnerati, tale secūdu uulnus est mortale. nā Bart. præsupponit, q̄ secūdu uulnus efficitur mortale, ppter primū uulnus: sed Bar. necessario nō decidit, q̄ omne uulnus secūdo illatū sit mortale. & hæc probatur p dictū §. si quis seruū agrotū. & per doctrinā Bart. in d. l. si in rixa. Bene faciunt notata in l. ita uulneratus. ff. ad l. Aquil. Ultimo in hac materia adde unū pulchrum cõsil. Pau. de Cast. in cõsi. suo clxxxix. quod incip. In Christi nomine amē.

25 in causa incarcerationū. * q̄ si plures prestiterunt auxiliū, q̄ erāt armati, ad hoc ut unus bastonaret aliq̄, & sic cum baculo uerberaret: & ille talis postea occidit, quòd auxiliatores nō debent condemnari tanquam occisores, sed tanquam præstantes auxiliū homicidio. quòd no.

ADNOTA. a ¶ In consilio suo cccxvij. Adde quòd hoc dictū Pe. de Ancha. sequitur Alex. de Imo. in consi. xv. in j. uolu. & in consi. xiiij. in ij. uolu. Capol. in consi. xij. & idem Alex. in cõsi. lxxij. in v. uolu. & uide Pau. de Cast. in consi. cccij. in prima stampa. & cccxiiij. in secunda stampa. Ber.

26 Accusare possumus diuersos de diuersis delictis & temporibus: dummodo tantum duos accusamus, nisi nostram uel nostrorum prosequamur iniuriam.

27 Iudex eodem tempore potest inquirere contra mille de diuersis criminibus diuersis temporibus commissis.

ANGELVS.

26 * Si uero uult aliquis diuersos de

diuersis delictis & temporibus commissis accusare: duos tantum tunc potest accusare. l. cum rationibus. quod & ibi not. Angelus, & Baldus. C. qui accusare non possunt. diuersis tamen libellis. ut l. hos accusa. §. lege Iulia. ff. de accusationibus. plures uerò quàm duos^a non potest eodem tempore habere accusatos, nisi suam uel suorum prosequatur iniuriam. d. l. cum rationibus. ita dicit Barto. in d. §. lege Iulia. & Cy. in l. iij. C. de sepul. uiola. & uide Barto. in l. inter liberos. §. maritus. ff. de adu. l. i. * Præterea procedunt in accusatore: sed in iudice inquirentes dic, quòd potest eodem tempore mille de diuersis criminibus, diuersis temporibus commissis habere inquisitos, ne delicta remaneant impunita. l. ita uulneratus. ad leg. Aquil. facit quòd not. Barto. in l. iij. §. si publico. de adulteriis.

ADNOTA. a ¶ Quàm duos. Adde Ludouicum Romanum, in consilio cccxliij. Ber.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia adde gloss. in l. qui accusare. ff. de accusationi. circa medium gloss. magna, quæ etiam reddit rationē quare ille qui accusauit duos, non potest tertium accusare, nisi suam uel suorum iniuriam prosequatur. & uide Angelū, in l. prima. C. si reus uel accusa. mortuus fuerit. uide tamen Gandin. in tractatu maleficiorum, sub rubrica, qui accusare possunt, uel non. in uersicu. item qui duos accusauit, prohibet tertium accusare.

28 Libello eodem & inquisitione eadem potest agi contra producentem falsos testes, & contra falsarios testes.

ANGEL

ANGELVS.

28 * EX prædictis inferitur, q̄ eodem libello, & eadem inquisitione potest agi contra producendum falsos testes, & contra falsarios testes: ut not. Bar. in d. l. nihil. §. j. ff. de adul.

AVGVST. Tu adde Ang. in l. a. j. C. si reus nel accu. mor. fuer. & Ang. in l. hos accusare. §. lege Iulia. ff. de accu. & ibi ponit si plures testes falsum deposuerunt, an omnes uno libello possint accusari: & refert opi. doctorum: tandem adducit optimā distinctionem, ex qua opiniones omnium possunt saluari. dic ut ibi.

29 Statuto dicente, quod uilla teneatur emendare damnū passū sub pena censuræ, si malefactorē non cepit: ille qui passus est damnū, debet etiam contribuere pro rata ad istam penam: si est de uilla.

ANGELVS.

29 * QUID autē si plures tenentur ex unius delicto: ut puta dicit statutū, q̄ uilla teneatur emendare damnū passū sub pena centū: si malefactorē nō cepit: an ille qui passus est damnū, debeat etiam contribuere pro rata sua ad istam penā: si est de uilla? Dic q̄ sic: ut no. Bal. in l. ab omnibus. §. si Titio. ff. de leg. j. Quid eōtra: si statuto cauetur, q̄ condemnationes consiliariorū qui nō ueniunt ad consilium, diuidantur inter eos: an etiam debeant habere partem suam dicti consiliarii condemnati & contumaces? Bar. in d. §. dicit q̄ sic. & ibi uide Bal. Ange. Imol. & Rapha. quod not. An autem cōdemnatio facta de Caio, & sic de principali, præiudicet consociis, uel mādatori, uel auxiliatori: & eōtra, an absolutoria unius proficit alteri: & de multis aliis quæ

faciunt ad istam materiam pro perfectione dicā infra in glo. in verbo, (& ibi caput à spatulis &c.) & uer. (sed quæro an damnato &c.) uer. seq.

AVGVST. Tu adde hic in prima quæstione a de uilla quæ tenetur emendare damnū: q̄ Martini de fano latissimè disputat istā questionem, ut latè prosequitur Io. an. in tit. de censib. §. ij. in uer. q̄ si datus. num. qui allegat omnes antiquos in hac materia: & dānat Dy. qui in h. q. in d. §. si Titio. nimis breuiter locutus est. & uide doct. post Io. an. in c. cū nō debeat, extra de ele. in uer. in nouel. super ult. gl. bene facit glo. l. j. ff. ad le. Rhod. de iact. & ibi Bal. idē decidit quod Bar. in d. §. si Titio.

ADNOT. a ¶ In prima quæstione uilla. Adde etiam tu & uide Io. And. tit. de solu. in addi. Spec. ubi dicit an magister in collegio debeat habere partem quod soluit in introitu: & quomodo intelligatur statutū Senēse disponens, quod si uilla fuerit negligens in capiendō malefactorē: quod pro eo quod soluit diligentia, possit habere recursum ad locum deliquentis & fratrum, uide Ro. in cons. ccccix. Ber.

SVMMARIVM.

1. Mandare quis dicitur.
2. Mandatum dicitur, licet uerba nō sint imperatiui modi.
3. Assasini dicuntur, qui sunt corrupti pecunia.

ET Sempronium Rodulphi Ebarbitonforem de Florētia mandatore, in eo, de eo, & super eo. Ut cognosci possit quis est mandato, & quis est persuasione, uel consilio teneatur: * quæro primò, quis dicitur mādare. Et respondeo, q̄ mand

q̄ mandare dicitur omnis, qui mādatur cōmitti delictū propter seipsum ad suæ uoluntatis satisfactionē, nulla data pecunia, quæcunq; sit ad utilitatē interueniant: ita tamē q̄ sit ad utilitatē mādatis. Sin autē ad utilitatē illius cui cōmittitur: dicitur persuasor & mādator, nō habito respectu quibus uerbis usus fuerit: ut not. Bar. in l. nō solum. §. si mādato. ff. de iniur. uer. uenio ad materiā &c. & uer. uenio ad conductorē &c. Si autē data pecunia, dicitur accipiens ita mandatū per pecuniam, assasinus. & de hoc habetur in c. j. de homi. lib. vj. ubi mādans etiā nō secuta morte, ipso iure cano. lata sententiā, siue alia declaratoria cum suis bonis à toto populo diffidatus est. & facit auth. itē nulla cōmunitas. C. de episcop. & cleri. & d. §. si mandato. & ibi dicitur, q̄ nō uocatur assasinus: sed locator, & dñs cōductor.

ADNOT. a ¶ Quæcunq; uerba. Adde tu & uide per quæ uerba quis uideatur mandare & quis persuadere. 2 do. Alex. in cōsi. cxxvij. in iij. uol. & Ang. consi. cxxij. & an mandatū presumatū eo q̄ quis sit locutus ad aurē alicuius, et statim sit sequutum homicidiū: uide Io. de Ana. consi. iij. & Bal. in consi. cclvj. in ij. uol. ubi quis annuendo capite ad malefactorē, dicitur mandare: & tenet quod non, nisi cōstet quod cōtemplatione ipsius annuents hoc fecit, ut ibi. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde inquantū dictū est supra, q̄ quæcunq; uerba interueniant, dicitur mandatū: & hæc intelligo, dummodo illa uerba quocunq; modo possint importare mandatū: & ideo dicit Bal. in l. hac uerba. ff. de infra. p. text. cū gl. ibi, q̄ ille qui hortatur, nō mādatur: ff. mand. l. si uerō nō remu-

nerādi. §. cūm quidā. & ille qui persuadet, nō mādatur. alleg. l. j. §. Pomponius. ff. depositi. Itē qui cōsultit, uel permittit, nō mandat. ff. de legat. ij. l. cūm pater. §. mādato. unde dicit: si tu uis occidere hominē, & tu dixisti mihi, & ego laudauit q̄ erat bene factū: istud nō est mādare. & ideo dicit ibi Bal. q̄ quando aliquis inducit testes ad probandū mandatū, iudex debet interrogare quibus uerbis fuit usus ille qui accusatur: nā ex serie & qualitate uerborū apparebit, utrū fuerit mandatū necne. Et subdit ibi Bal. q̄ opus est, q̄ mandatū præcedat factū: & sic debet probari ordo temporis, aliis quis nō possit cōdēnari de mādato: & dicit, q̄ ad hoc allegat glo. sing. in l. si uerō remunerādi. §. si post creditā. ff. mand. quod dicit esse singulare. & secundū Iac. de Aret. & hoc idem dixit Bal. in l. j. C. de ser. fugi. in iij. col. & ibi in d. l. j. dixit Bal. q̄ ille qui utitur uerbis imperatiui modi, dicitur mādare. * Ibi tamē Bal. dicit unū notabile uerbū, q̄ licet non sint uerba imperatiui modi, erit mandatū: nā dicit, quod ille qui optat se ulcisci, etiā rogādo, dicitur mādare. & fortius dicit, q̄ si locutus est ad aurē, & secutus fuit factū illo instāti, & præcessit capitalis inimicitia, presumitur mandatū: per ea quæ habentur in l. si quis mihi bona. §. si. & ibi per Bar. ff. de acqui. hered. & dixit singulariter Ang. in consi. suo xxij. incip. pro decisione quæstionis hoc solum mādari oportet, q̄ licet usus fuerim uerbis importatibus mandatū cōtra illū qui aliās deliberauerat primò occidere, & ego nō debeat puniri tāquā mādans, sed tanquā persuadens: licet cōcessus fuerim, q̄ ego mādauit: quia

Ab in mandatoribus, ergo per uerba
Ore. stuciv. te in prima
u. j. de ser. fugi.

ista uerba nō possunt importare mā datum isto casu. Et aduerte inquantū dictū est, q̄ ordo tēporis inspicitur in mādato, aliās nō est mādatū. De hac q̄ uide quā dicā. in materia, in illa quest. an rati habitio in maleficiis æquiparetur mādato. * Et inquantū supra dictū est, q̄ illi, qui sunt pecunia corrupti, dicuntur assassini: addatis, q̄ hoc idē uoluit Bar. in l. Cicero. ff. de pœn. & Ang. in l. qui sepulchra. C. de sep. uiol. & Ange. in l. j. ff. de eo per quē fact. erit. & Salic. in d. l. nō eo minus. in fi. licet Ang. in cōsi. xiiij. incip. Nos Caro. uidetur uelle, q̄ etiā potest esse unus assassinus, sine pecunia. & Io. And. in c. p. e. extrā de cle. nō residē. uidetur uelle, q̄ assassinus dicitur ille, qui exponit fe morti o-bediendo domino in malum, tu uide doct. in ca. j. de homicid. lib. vj.

ADNOT. a ¶ Et in quantum supra dictum est. Circa hoc adde tu ut pulchrē per Ang. in consi. xiiij. incip. Nos Carolus. & per Bald. in consi. lxxxj. in ij. uol. incip. isle betonus. ubi quod stāte statuto, quod assassinus dicatur qui precio dato fieri fecit, uel promissione, si aliquis dicat quod mādans dicit. (ua & dalli. Iti daro la promessa.) probatur per hoc assassinus. & an mādans fieri homicidium pecunia, debeat decapitari ut assassinus: uide quod habetur pulchrē per Arc. in consi. clxv. Ber.

† Socius potest interrogari de socijs in crimine assassinamētū, propter immanitatem criminis.

‡ Hæres assassini etiā lite nō contestata cum defuncto, tenetur restituere illam pecuniam, si ad manus suas peruenit.

ANGELVS.

ET bene nota, q̄ isto casu assassinus tenetur dominū, siue mādato-

rem in iudicio nominare, & per hoc possunt torqueri: ut not. gl. ij. in l. i. deo minus. C. de accusa. ita dicitur Bal. circa princ. in uer. in gl. ij. & c. tene mēti: quia licet aliās socius regulariter nō sit de socio interrogandus, & particeps delicti: ut l. fin. C. de accus. in assassinato tamen secus est ut hīc, propter criminis & proditiōnis immanitatem.

AVGVST. Sed addatis, q̄ illa conclusio uidetur falsa, per gl. in l. C. de accus. & per glo. in c. j. de cōsi. ubi enumerantur casus speciales, in quibus socius potest interrogari de confociis: & tamē iste casus in assassino non ponitur ibi in exceptiōis regula, nisi saluādo dicamus, q̄ propter immanitatem criminis hoc sancitū est. * Et ideo gl. in d. l. h. dicit, fallit in tali casu propter immanitatem criminis: sed assassinamentū est crimē immane, igitur & c. & probatur licet hodie de generali cōsuetudine mundi nō puniatur affectus, nisi sequatur effectus in delictis: fallit in assassino qui punitur capitaliter, licet nō cōsummauerit delictū. ita consiluit Ang. eleganter in consi. suo xiiij. incip. Nos Caro. fundās fe super tex. dicti c. j. de homici. in vj. Et hoc propter immanitatem criminis. & idē Bal. in l. j. ff. quod quisq. iur. in §. hæc uerba. de qua materia uidē omnino lōs. And. in mercu. in regula, in penis. extrā de reg. iur. lib. vj. & aliter uidetur uelle Ang. in l. itē caput. §. si curauerit. ff. de iniur. sed ille tex. nō probat: quia loquitur in delictis leuioribus, ut dixit Bart. & Bar. in d. §. si mādato. & j. dicitur in quæstione quæ incipit, (quero secūdō, aliquis mādat.) * Hoc confirmatur: quia licet hæret

hæres de delicto defuncti regulariter nō teneat, si quid ad manus defuncti peruenit lite nō contestata: tamē fallit in hærede assassini, qui tenetur restituere illi pecuniam, etiā lite nō contestata cū defuncto. tex. est cū glo. & ibi Ang. in l. j. §. ff. de eo per quē fac. erit. & hoc propter immanitatem criminis. Præterea illa gl. in l. h. C. de accus. simpliciter nō approbatur à doct. nam multos alios casus exceptuatos ab illa regula, q̄ socius potest interrogari de socijs, posuit Spe. in tit. de accusa. §. j. uer. itē repellitur. & ita eū allegat Anto. de Butri. in c. j. de confes. Præterea illa glo. illius l. h. derisit Bar. in l. repeti. §. ff. de quest. q̄ in hac materia aliter loquitur. Sed aduerte, quia do. Ang. hīc, & Bal. in l. nō ideo minus. non uidētur aliquid dixisse: q̄ hoc nō est tantū in assassino, ut socius possit interrogari de socijs: sed etiā in omni alio mādatore. tex. est & ibi Ang. in terminis, in l. & li. certus. ff. ad Sill. & hoc est quod uoluit dicere Bar. in d. l. repeti. §. j. ff. de quest. dū dixit, fallit in l. si prius. ff. ad Silla. licet Salic. in l. nō eo minus. in iij. col. C. de accusa. dicat, q̄ distinguendū est, an mādatū sit libero, an seruo: uno casu tenet nominare mādatore, alio nō: ita intelligit gl. in d. l. si prius.

6 Mandatū assassinamentum & assassinū cōueniunt, quæ dicuntur in mandante & mandatario.

ANGELVS.

VNDE Salic. in d. l. nō ideo minus. uer. modo ueniamus & c. circa fi. * querit, an in illo qui mandat assassinamentū & in assassino habeat loci, quæ dicā. in mandante & mandatario. Et dicit q̄ sic: ut probatur in d. §. si mādato. Et allegat rationē: quia 7

licet pecunia detur, tamē mandator data, uel non data pecunia, nō obligatur ex mandato, nec ex locato, uel alia obligatione: quia res est turpis, & à iure improbata: ut ff. manda. l. si uerō nō remunerandi. §. rei turpis. & ideo dicit, dantē pecuniam obligari ex maleficio postea secuto: ut j. uicam in mandatore. & probat ille qui dat pecuniam, ut eius nomine cū tertio cōtrahat, obligat ex cōtractu postea secuto scū quo cōtraxit is, q̄ pecuniam recepit: ut ff. de prescri. uer. l. naturalis. §. pe. uer. uer. tamen ut dicunt doct. & Barto. delictū censetur in utroque ipsorum atrocis, quam si pecunia non interuenisset: & ideo grauior pœna: ut in c. j. de homici. lib. vj. sicut de iudice dicimus, qui magis peccat corruptus pecunia, quam li gratis: ut Luenales. C. quando prouoc. non est neces. coniuncta l. seruo inuito. §. si prætor. ff. ad Trebel.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde pro cōfirmatione prædictorū dicta Bar. in l. Cicero. ff. de pœ. qui dicit, quod uera est illa conclusio, q̄ grauius peccat corrupti pecunia quam illi qui non sunt corrupti pecunia: & adducit hoc exemplū de assassino. Et considera, quod uera est ista conclusio, q̄ ea quæ dicta sunt per Salic. quod dicta in mādatore & mādatario, militant in assassino, sed nō econuerso: ut supra in præcedēti col. satis clarē probauit.

7 Mandans maleficiū quod non est secutum, an teneatur ex mandato.

8 Mandatum tunc puniatur pena ordinaria, quando tale mandatum habetur pro perfecto delicto in se.

ANGELVS.

* **QVAERO** secūdō, aliquis mandat

mandat committi maleficium, quod tamen securum non est: an mandans ex mandato teneatur? Bartol. in d. §. si mandato. uerfi. hoc pramisso &c. concludit in effectu: aut delictum est atrox, ^a & tunc ex solo mandato tenetur, ut extra ordinem puniatur: ut l. j. ff. de extraord. crimin. non autem ut puniatur ex ipso delicto, quod mandauit fieri: aut delictum est leue, & non tenetur: ut l. item apud. §. si curauerit. ff. de iniur. idem tenet Sal. in d. c. l. non ideo minus. uer. quæro tertio &c.

AD NOT. a ¶ Est atrox. Adde Ang. in consi. xiiij. & Bal. in consi. lxxxij. 5. alleg. de ueritate autem uide per Aret. in d. consi. clxxv. Ber.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, quod omnia ista approba uit etiam Imol. l. si ut proponitur. ff. de fideiuf. Sed aduertas, quod ista conclusio legitur est de directo contra text. in ca. pro humano. extra de homi. lib. vj. ibi, uel etiam mandauerit, quamquam mors forsitan non sequatur, ubi Papa uult, quod in assassinato, & sic in gra uiori & atroci delicto mandans puniatur illa pena ordinaria: licet delictum non sit postea secutum, sicut ea pena puniatur quando delictum est postea secutum post mandatum: & tamen doct. hic uolunt, quod puniatur tale mandatum: sed extraordinarie, non pena ordinaria: nisi respondeamus, quod ibi est speciale in assassino: uel dicamus ut dixit Io. And. in regula, in penis in mercuriali. quod ibi in c. pro humano. quod ad illas penas de quibus ibi in d. c. pro humano. factum illud mandatum delictum erat perfectum: non mirum si puniatur pena ordinaria, ac si delictum principale fuisset consum-

matum. * Ex quibus infero unam conclusionem ultra legistas: quod ubi mandatum habetur pro delicto perfecto in se: tunc tale mandatum puniatur pena ordinaria, ac si delictum principale fuisset commissum, per tex. in d. c. pro humano. que tex. aliter non possumus fugere. Itē adde, quod contra prædicta est expressa decisio Dyn. & Angel. l. itē apud. §. si curauerit. ff. de iniur. qui dicit quod in assassinato si de pecuniis alicui ut aliquē occidat me homicidio non secuto, non puniatur mandans. Sed aduertas, quia uerū dicunt: quia non puniatur tanquam de homicidio, sed pena extraordinaria, ut ibi declarat. & de materia uide in illo consi. Ang. quod incipit, nos Caro. & ibi Ang. dicit, quod si delictum non est secutum, licet assassinus debeat decapitari, quia peruenit ad actum primum: tamen ex quo delictum non est consummatum, quia mors non est secuta, bene faciet princeps, si commutet illam penam corporalem mandantis in pecuniariam.

9 Mandans ipse an teneatur, si mandarius non potest teneri.

ANGELVS.

* QVÆRO tertio, si mandarius non possit teneri, an mandans ipse teneatur? Dicendum est ut no. gl. Bar. & alii in l. si id qd. §. si. ff. de iur. om. iu.

AVG. Tu dic, quod in hac materia pulchre consulerunt Bar. & Franchini, in l. si mulier. §. si seruus. ff. rerum amota. ut ipse Bartol. dicit. uide Moder. in d. §. si.

10 Mandans si tenetur, an etiam mandarius teneatur: an uero aliquo tempore excusetur.

11 Beroarius an excusetur propter mandatum iudicis pro executione sententiae

etiam uel præcepti, licet faciat iniustitiam. 11 Incidens ligna in fundo alieno de mandato alterius, quando excusetur. 12 Beroarius potestatis qui torserunt unum indebitē, excusantur propter mandatum potestatis. 14 Laborator inductus in fundum alienum, quando excusetur propter mandatum inducentis.

ANGELVS.

10 * QVÆRO quæro, posito quod mandans teneatur, an etiam & mandarius teneatur: an uero aliquo casu excusetur uirtute mandati. Istam quæstionem Bart. in d. l. non solum. §. si mandatum. ff. de iniur. uerfi. sed quæro quando est secutum delictum &c. & concludit, quod ad mandatarium nulla iusta causa potest se excusare: & tunc clarum est, quod tenetur: ut d. l. non ideo minus. & d. §. si mandato. aut potest se excusare, ut quia credebat non delinquere, ut filius, uel seruus, qui obediunt patri, uel domino: tunc autem est delictum leue, & non tenetur: quia patri, uel domino parere tenetur in leuibus criminibus: ut l. liber homo. in prin. & ibi gl. & Flo. ff. ad leg. Aquil. autem est delictum graue, & tunc propter mandatum non excusantur: quia in atrocioribus & grauibus obedire non tenentur: ut d. l. liber homo. Et est singulariter aduertendum secundum Bar. in d. §. si mandato. quod quælibet iniuria personalis dicitur delictum graue: & sic filius non excusatur, si mandato patris percussit etiam manu uacua aliquem, cum quælibet iniuria personalis dicatur grauior quauis alia pecuniaria: ut l. in seruo. ff. de pœ. & sic filius & seruus tenerentur, quando mandato patris uel domini aliquam iniuriam contra alicu-

ius personam intulerint: ut puta quia percussit manu uacua, quod est singulare. dicit tamen Sal. & Bal. in l. seruus. C. ad leg. Iul. de ui. §. licet mandatum patris uel alterius superioris non excuset in totū: tamen mitigari facit penam, per d. l. seruus. facit l. Grachus. C. de adolte. & quod est singulare, & quæ dicatur delicta grauiora, uel leuia non. Bar. in d. §. si mandato. & l. leuia. ff. de accus. Dicendum est ut ibi per eū, & per gl. in l. auxiliū. §. in delictis. ff. de mino. & quod dixi de filio & seruo quibus casibus parere debeant patri & domino. * Idem in beroario siue executore qui parer iudici pro executione sententiæ, uel præcepti iudicis: licet faciat iniustitiam, propter mandatum excusatur: ut no. Dy. in c. quod si quis mandato. de reg. iur. Et prædicta procedunt regulariter, quod mandatarium propter mandatum non excusatur, nisi ex iusta causa: ut quādo tractamus de his que sunt de iure prohibitorum, ut in maleficis & in aliis prohibitis: secus si mandatū esset de genere permissorum: ut quādo cōduco artificē ad incidendum ligna in fundo: quia bona fide credens fundū meū, licet sit alienus, excusatur propter mandatum: nec ipse laborator potest accusari de dāno dato, sed conducēs tantū: ut l. in rem. §. tignū. de rei uendi. ita dicit not. Bart. & Bal. in d. §. & ibi Angel. nisi fuerit sibi laboratori præstatū, quod non incideret ligna uel ædificaret in tali fundo: quia spectat ad denunciāntē tunc laborando, uel ædificādo constituetur in mala fide: & tenetur, & posset accusari. ita dicit Sali. in d. l. non ideo minus & do. Ioan. de Imo. & Lud. in l. de pupillo. §. si for-

te. de oper. no. nunc. uel secūdo hoc est uerū, nisi ille laborator fuerit uicinus: quia tūc præsumitur scire cuius fuerit ille fundus. ^c ut not. Spec. in tit. de emp. & uend. §. ostenso. circa fi. & uide Bal. in d.l. non ideo minus. uer. in glo. iij. ibi. l. ad ea &c.

AD NOT. a ¶ Delicta grauiā.

Adde & uide C. epol. in consi. vj. ubi latē.

b ¶ Beroario. Adde tu & uide pulchrē per Alex. in consi. j. in iij. uol.

c ¶ Ille fundus. Adde de hoc & dic ut pulchrē per Barol. in consi. cxxix. incip. statuto Papis. in ij. uol. & de hac q. latē per Alex. in consi. xxxvj. in ij. uol. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia ¹³ adde inquantū dictū est, q̄ familia potestatis excusatur propter mādatū potestatis, q̄ Bal. in l. liber homo. ff. ad l. Aquil. idem uoluit, secūdum Dy. q̄ si beroarii potestatis torserūt unū inde uitē ex mandato potestatis, ipsi excusantur. & uoluit Ange. in l. liberorum. §. excusatur. ff. de his qui not. in fa. & quod iustus iudicis excuset, est text. & ibi Barto. in l. i. si quis id quod, in uer. doli mali. ff. de iurfdi. om. iud. sed Ang. ibi uidetur limitare prædicta, ut procedat in leuioribus delictis: sicut in atrocioribus & grauioribus, per d. l. liber homo. & sic Ang. ibi intelligit etiam d. l. liber homo. procedere in potestate & iudice, sed hæc cōclusio an sit uera uel falsa, habeas recursum ad gl. no. quā ibi pōderat Bar. & est gl. magistra in l. nō uidetur. §. quod iussu. ff. de reg. iur. per quā gl. prædicta possunt reduci ad cōcordiā: & prædicta poterūt etiā limitari. Sed cōtra doctrinā istam legistarum de directo est text. cum glof. antepe. in c. quicunq. de sent. excom. lib. vj. quæ gl. dicit, nec

hic excusat iustus maioris uel superioris. sed dic ut dicitur ibi in gl. ut not. in regula, quod quis ex mandato. extrā de reg. iur. & contra prædicta est gl. in c. mulieres. extrā de sen. excom. in antiquis. * Item inquantū dictū est, q̄ si induco laboratorē in fundo, uel aliquē artificem qui laborer, q̄ nō possunt accusari de dāno dato: sed excusantur propter mādatum conducētis ipsos: licet ille fundus fuerit alienus. Sed limitant prædicta, nisi fuerit facta protestatio, q̄ non laboret in fundo denunciatis: quia tūc faber uel operarius tenetur, nec mādatū excusat. Addatis, q̄ ista limitatio uidetur falsa: quia non probatur de iure. nam Imol. & Ro. in d. §. si fortē. allegāt Sal. in d. l. nō eo min⁹. hoc dixisse: sed hoc nō est uerū, quod Salic. dixerit. Secūdo mouentur per doct. Bar. & glo. ibi in d. §. si fortē. sed illa etiā non probat quia gl. & Bar. loquuntur in nunciatore noui operis ex illo edicto: cui parendum est, siue iusta siue iniusta sit. l. j. ff. de oper. no. nunc. & idem in nunciacione noui operis ex edicto quod ui aut clam. l. j. §. & parui. ff. quod ui aut clam. In aliis uerō denunciacionibus extraiudicialibus nō reperitur, q̄ per solam denunciacionē quis constituatur in mala fide, si aliter certioratus non est: & sic nō tenetur eis credere: ut no. Inno. in c. dilecti. extrā de maio. & obed. no. Bar. post gl. in l. pe. ff. pro emp. & dixi latē ultra doct. in repeti. §. morte. in l. non solum. ff. de oper. no. nunc. Aduertetamen, q̄ Ang. in d. §. signū. & Ang. in aut. qua in prouincia. C. ubi de cri. agi oportet. & Ang. in aut. ut omnes obediunt iudicibus. circa ^{col.}

col. uoluit, q̄ per denunciacionē factam operariis, ipsi constituantur in mala fide, per l. si fundum. C. de rei ued. & per tex. in aut. ut omnes obediunt iudicibus. in §. si uerō alter. ex quo text. sumpta est illa auth. qua in prouincia. & bene facit, licet ipse nō ¹⁵ alleget, quod not. Bart. in l. si Stichū. §. si ab alio. ff. de noua. Sed aduerte, quia etiā ista iura nō probant: quia ¹⁵ tex. in d. aut. qua in prouincia. intelligitur, quando operarius nullā causam excusationis habebat: quia nullum præcessit mādatū: quia tunc tenetur: ut ibi dicit Bar. Nec obstat. d. l. si fundū. quia ibi denunciatio fuit facta ante contractū: & sic tēpore quo faber nullam excusationē habebat: quia nullum præcessit mādatū. Non obstat. d. §. si ab alio. quia etiā sibi mādatū cessat: & sic patet, quod opi. Ang. posset saluari, quando illa denunciatio fuit facta operariis ante mandatū, aliā non potest procedere, ut sola deuūciatio cōstituat ipsos in mala fide: & quia in hac materia difficultas uidetur stare in hoc, an per solam protestacionē quis constituatur in mala fide. In hac materia approbo dicta Spec. in titu. de emp. & uend. §. nunc dicendū. uer. si. quia si aliqua adminicula concurrebant cum denunciacione protestantis, ei erat credendum: & ille cui sit protestatio, constituitur in mala fide. & in hac materia adde d. Bald. in auth. ingressi. C. de sacrosan. ecc. in ij. col. & Bal. in disputatione sua, accusatus de ui turbatiua. in xxij. col. & Bal. in sit. de rerum diu. in §. si quis in suo loco. qui dicit, q̄ si coloni ueniūt ad laborandū cum armis, hoc casu non excusantur. Item inquantū suprà di-

ctum est quæ dicantur delicta leuia & quæ grauiā, dic ut latē dixi suprà. ¹⁵ Mandauit tibi ut occideres Titium, diu stetit, & postea commissisti delictū: an ego tenear.

ANGELVS.

* QUINTO querit Bart. in d. §. si mandato. in uer. si mandauit tibi ut delinques &c. si semel mādaui delictū & diu stetit, & delictū postea cōmissisti, an tenear. & concludit cum Innoc. in c. ad audiētū. extrā de homi. q̄ sic. nisi mandatū meum sit expressē, uel tacite reuocātū: ut quia feci pacem, uel parētēlā cum inimico meo: ut l. iij. §. si. & ibi gl. & Bart. ff. de adim. lega. & hoc sequitur Bald. in d. l. non ideo minus. in fi. & hoc etiā probatur per id quod notat Bart. in ciuilibus in l. qui in aliena. §. si is qui. in fi. ff. de acquir. heredit. & l. is qui. §. unde querit poterit. ff. de manu. & hanc tenet Bal. in l. multū. C. si quis alteri uel sibi. in iij. col. in uer. unde dico in simili. & dicitur j. eo. in gl. colloquium & tractatum.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, & dic limitando prædicta, quod si mandatum à prin. fuit tempore limitatū, si transacto tēpore mandatarius interfecit, mandans nō tenetur. ita dicit Sali. in l. nō ideo minus. in iij. q. C. de accu. per tex. in l. diligenter. ff. man. cum simi. Item adde, quod si mandatū non est tempore limitatū: tamē mandans in delictis poterit reuocare mādatum. de hoc est tex. in c. quicunq. extrā de sen. exc. dūmodo re integra sit facta reuocatio mandati: ut est ibi tex. & gl. & intellige prædicta, q̄ facta reuocacione reuocātū mandatū nō teneatur secuto postea delicto, dum

modo illa reuocatio mādātū peruenit ad notitiā mādātarij: aliās nō. ita dixerūt Cy. & Sali. in d.l. nō ideo minus. & ita dicit Sali. intelligenda esse d. Inno. in d.c. ad audientiam. pro qua cōclufione dicit Sali. quōd allegat gl. ordinariā in c. mulieres. extrā de sent. excom. Sed ego allego glo. meliorē in c. cum quis. extrā de sen. excom. lib. vj. & est doctrina Bar. per illum text. in l. si pecuniā. §. si seruit. ff. de condit. causa data. & ex dicit Bartol. ibi colligitur quare opus est quōd reuocatio mandati perueniat ad notitiā illius cui mādātū erat fieri delictū. Quinimō Ang. in l. j. C. de Nili agge. non rumpen. in fi. uidetur uelle, quōd illa reuocatio mandati peruenire debeat etiam ad aures illius qui fuit occisus. sed certē Ange. ibi uidetur loqui in alio casu. Adde tamē, quōd uidetur quōd in delictis factō mandato per me, ut aliquem occidas: licet reuocē mādātū, etiam antequam delictū fiat: nihilominus pōena ordinaria debet puniri mandans: quia talis reuocatio mandati fieri non potest etiā re integra quin puniatur: ut est casus in c. pro humani. extrā de homic. lib. vj. sed responde: ut per gl. in uerbo, mandauerit. & tene mētī illum casum. Adde Bal. in l. j. C. de ser. fugi. in iij. col. qui approbat d. Inno. in d.c. ad audientiam. in hac materia. & ibi tangit, quid si mandauit tibi, ut Titium occideres, & ex interuallo occidisti, omnino aliās facturus: an mādans teneatur? Adde Bald. in c. j. §. furtum. de pace iura. firm. qui ponit quādo mādās uolebat probare mandatarium esse inimicum occisi. & adde etiā quod dicit Bal. in c. j. iniuria. in viij. col.

uer. quāro Titius. de pace iur. firm. & adde dicta Ange. in l. j. C. de Nili agge. non rumpen. in fi. & Salic. in l. j. C. de rap. iur. in vj. col. qui facit mentionem de doct. Inno. in d. cad. audientiam. & de ista reuocatione mandati dicam in hac eadem gl. in ult. q. & uide Petr. de Anch. in cle. j. de renuncia. de intellectu do. Inno. in d. c. ad audientiam.

16 *Mando tibi ut mandes alij: an tu secundo mandans tenearis.*

17 *Nuncius scienter portans literas ut maleficium committatur, punitur secuto homicidio.*

ANGELVS.

16 *SEXTO quāro, mando tibi, ut tu mandes alij: an tu secundo mandans tenearis. hanc q. format Bar. in l. aut qui aliter. §. pen. ff. quod ui aut clam. & in l. j. §. incidit. ff. ad Turpl. ubi cōcluditur, q. aut est crimen le. ue, & talis nuncius, uel habens mādātum ad mādandum, non tenetur: ut d. §. pen. aut in grauibus, & tenetur: ut d. §. incidit. ex quo dicit tibi Bar. not. q. contra istos nuncios, per quos fiunt isti tractatus, per indicem maleficiorū potest procedi, & puniri possunt. de hoc est gl. ordi. & Bar. not. in l. si sciente. ff. de parr. quod singulariter not. cōtra istos portantes literas, uel ambasariā de aliquo tractatu cōtra rem publicā, uel alio delicto atroci: quia tenentur, & puniri possunt, ut principales delinquentes.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde quā dixerunt Pet. & Cyn. ut refert ibi Sali. in d.l. non eo minus. C. de accusa. in antepe. col. i. uer. uiso de mādante an & quomodo puniatur. *Quāro, quid de nuncio. & ibi Salic. breuiter facies mentionem

tionem de doc. Bar. in locis s. alleg. 19 tandem concludit secundum Pet. & Cy. id quod Bar. s. Adde tamen quā in hac materia pulchrē dixit Bal. in l. j. §. ne autē. C. de cadu. tol. in fi. ult. col. qui dicit, quōd nūcius, qui scienter portauit literas ut maleficiū nel homicidium cōmitteretur, punitur secuto homicidio. qui allegat doctrinā Cy. in d.l. nō ideo minus. idē dicit si mādauit Titio, & Titius Seio, omnes tenentur, per tex. quem dicit esse singularem in l. si ego. ff. quod ui aut clam.

18 *Mandans an teneatur ex mādato uel ex delicto postea secuto: quod est uti le scire propter locum, & tempus, & alia quae in inquisitione debent apponi.*

19 *Accusare uel inquirere uolens contra mandantem, debet conseruare locum, & tempus delicti secuti: non autē locum & tempus mandati facti.*

20 *Qualitas quae oritur ex tempore respiciens mandantem & mandatarium, qualificata ex tempore uel loco, an agrauat pariter factū in utroq.*

21 *Mandans obligatur ex mādato, quando mandatum de per se habetur pro delicto perfecto, etiam si non sequatur delictum: & tunc inspicitur tempus & locus mandati.*

ANGELVS.

18 *SEPTIMO quāritur, an mādans teneatur ex mādato uel ex delicto postea secuto: quod est utile scire propter locū & tempus, & alia quae in inquisitione debent apponi. & hanc q. format Bar. in d. §. si mādato. uer. quāro unde oritur obligatio & c. ubi tenet, q. propter mādatum tenetur ex delicto: ut l. j. §. per suadere. ff. de seruo corrup. & ibi gl. & not. glo. in §. ope. de obli. quae ex

deli. nascunt. * Ex quo inferit, quōd quādo uis accusare, uel inquirere contra mandantē, debes conseruare locū delicti secuti, & tēpus delicti: non autē tempus & locū mādati facti: ut l. prator. §. hoc autē edicto. & ibi Bart. ff. ui bo. rap. quod est meenti tenedū. & ibi etiā inferit, quōd locus & tempus delicti cōmissi inspiciuntur ad pōenā augendā nel minuendam in mandante: ut d. §. hoc autē edicto. facit quod not. Bart. & ibi etiam Imo. in l. si ut propus & locū fideiuf. de quo latius per Sali. in l. non ideo minus. C. de accusa. uer. sic. vij. quāro unde obligatio & c. sed Bald. in d. l. non ideo minus. licet in effectu idē uideatur concludere cum Barto. tamen in uer. quāto quāritur an mādans & c. sic dicit, aut mandans obligatur ex eodem delicto: & tunc sine dubio obligatur simul in tempore. aut ex diuersis delictis: & tūc refert an delictum mandantis recipit cōsummationem in ipso mādato: & tunc obligatur mandans: & tunc locus mandati tantummodo, & tempus est apponendum: ut d. §. persuadere. aut in ipso mādato non recipit cōsummationem: sed in delicto postea secuto: tunc dicit quōd simul obligatur: ut l. hac uerba. ff. de adul. & locus & tempus delicti postea secuti sunt apponenda. Ex quibus inferitur, & patet: * an qualitas quae oritur ex tēpore qualificata: & quae respicit mādantem & mandatarium: quia ubicunque delinquit simul in tēpore, ibi sequitur accusatio: q. ea qualitas agrauat factum pariter in utroq.: & eodē modo dicit, an obligentur eo loco: quia aduertendum est, quōd ubicunque obligantur simul

ibi per mandatum & q. scienter in hac q. de infer. u. j. §. obsequio

in eodē tempore, obligantur etiam simul eodem loco: & sic qualitas loci pariter aggravat mandantem & mandatarium: & etiam sequitur, quod mandatarius debet conveniri in loco facti & delicti consummati, nō in loco mādati. Adde tamē quod dicā j. in ver. xij. quāro & c. ubi aliter in aliquibus dicā, secūndum Bal. & plenus.

ADNOT. a ¶ Delicti fecuti.
An tēpus consummati delicti debeat poni in accusatōne, adde tu & vide Angel. in consi. suo clxxxij. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde & limita prædicta, quod verū est, & fateor, quod mandans obligatur ex delicto propter mandatum, & sic locus & tempus delicti consummati inspicitur, etiam quod ad pœnā imponendā: fateor hoc, ubi mādātū de per se solum nō est delictū, nisi fecit malificio. loquor quod ad hoc, ut pœna ordinaria puniatur: sed ubi mandātū de per se solū habetur pro delicto perfecto etiā non secuto malificio ut in alfassino: ut est casus in c. pro humani. de homi. lib. vj. & ibi gl. super verbo, mādauerit. & lo. An. in regu. in pœnis. in mercu. quod factū illo mādato, in hoc delictū est perfectū: tunc dico, quod tempus & locus mandati inspicitur: quia mandans obligatur isto casu ex mandato illo iniusto. & hoc probatur in d. c. pro humani. ibi, uel mādauerit. quāquā mors forsitā non sequatur. & hoc est quod dixit Bal. in d. l. non eo minus. in sua distinctione relata ab isto autore hic, dum Bal. dicit, quod ubi delictum mandantis recipit consummationem in ipso mandato: & tunc ex 23 illo obligatur mādans: & locus mādari, & tēpus esset apponendū in in-

quisitione. d. l. j. §. persuadere. itē intellige & limita dicta Bar. supra allegata, dum tractatur de puniēdo mādantē pœna ordinaria: secus si tractaretur de puniēdo ipsum pœna extraordinaria propter mādātū tantum: quia locus & tempus mandati inspicitur, & nō locus & tēpus consummati delicti. Ita eleganter dixit Imo. in l. si ut proponitur. ff. de fidei. ius. & omnino vide Bart. qui ponit istā eandē quæstionē: si ego existens Ferrariā mādō ut occidas unū Florentiā, & occidisti: an hic Ferrariā ego mādās possum conveniri. si obligatio oritur ex mādato, possum conveniri Ferrariā: si oritur propter delictū consummatū, non, ibi vide: & de materia principali vide Bal. in l. sed & eximēdi. §. prætor. in fin. ff. ne quis eum qui in ius uoc. est vi eximat.

22 *Instigans quod clericus percussit: si scilicet percussione, tenetur instigans canonice, si quis suadente diabolo.*

ANGELVS.

22 ***OCTAVO** quæro, aliquis instigat & sollicitat quod clericus percussatur, an percussione secuta tenetur etiā canone, si quis suadente diabolo. & dicendum est quod sic ut nō. Bald. Ang. Raph. & Imol. in l. quid ergo. §. penul. ff. de leg. j.

AVG. Tu autem in hac materia adde text. in c. mulieres. extrā de sen. excō. §. j. qui tex. nult, quod talis nō possit absolui nisi à summo pōtifice.

23 *Clericus si sollicitat aliquem ad committendum malificium: morte secuta, an sit irregularis.*

ANGELVS.

***NONO** quæro, quid econtra, si clericus instigauerit, uel sollicitauerit aliquē ad malificiū committendum;

dū, & mors sequatur, an ipse sit irregularis. uide ut s. per eosdē id. §. pe.

ADNOT. a ¶ Instigauerit.
Circa hoc adde, & vide Fede. de Sen. in consi. clxxvj. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde not. per doct. in c. sicut dignum. extrā de homicidio. lib. vj. sed melius uide tex. cum glo. in c. Petrus diaconus. eo. tit. extrā de homicidio.

24 *Mandans malificium, eo secuto, nihil agit in passum intrinsece per se, sed per causam extrinsecam.*

ANGELVS.

24 ***DECIMO** quæro, si mādatur committi malificiū seu homicidiū, & eo secuto quid mādās dicatur agere in passū. hanc q. format Bald. in d. l. non eo minus. in ver. in ista materia procedo & c. ubi cōcludit, quod nihil agit intrinsece per se, sed agit per causam: extrinsecā, quod patet: quia nihil potest agere per causam intrinsecā, nisi sit approximatus passū: sed talis agēs potest esse omnino separatus à passū. uerbi gratia, si ille qui est Florentiā mandat percuti illum qui est Bononiā: nam inter illud agens, & illud patiens, nulla est approximatio, unde iste actus non attribuitur illi primo agēti per propriam operationē, sed per alienam.

AVG. Adde & dic quōd ista, pcedit de facto, sed iuris hētiōe aliquādo mādās dicitur uerē facere, etiā in passū, ut in casibus quos plenē examinabo j. in decimaquarta quæst. an mandans dicatur uerē facere.)

25 *Delictum mandantis & mandatarij an sit unum & idem numero.*

ANGELVS.

25 ***VNDECIMO** quæro, an delictum mandantis & mandatarij sit

unum & idem numero. istam q. format Bal. in d. l. non eo minus. uerū sed quæro an delictum & c. ubi concludit, quod quando resultat delictū in mādante & mādatorio, quod est quādo mandatū transit in nomen illius delicti, ita quod nominetur mādator talis quale est delictū: quod tunc in mādante & mādatorio est icē delictū numero ex parte finis: quā nō est nisi unū delictū, igitur & c. quod patet etiā: quia unico libello cōtra oēs agitur: ut l. accusatorib⁹. C. de acc. facit l. ita uulneratus. in fi. ff. ad l. Aquil. quod qualiter debeat intelligi, dic ut not. Sal. in d. l. nō ideo minus. uer. x. quæro an mādans & c. si uerō nō resultat in mādante quod in mādatorio: uel aliquod delictū resultat in mādatorio, quod nō resultat in mādante, & tunc nō obligatur eodem delicto numero: quod patet: quia dicuntur esse plures obligationes numero: ut l. generaliter. ff. de fidei. ius. per d. l. non eo minus. ubi dicit quod qualibet persona: ergo quilibet tenetur ex suo facto, & sic sunt plura facta numero. de quo uide Salic. per alia uerba in d. l. nō eo minus. uer. quæro septimū, utrū delictū mandantis. & ibidē Bal. in uer. quæro an delictum mandantis. sed istas quæst. magis ordinate format Bart. in l. sed si unius. in fi. ff. de inur. dic ut ibi per eum, per Cy. & Sal. in d. l. non eo minus. qui in effectu idem dicunt quod supradictum est, ideo non reituro.

AVG. Tu de hac materia uide dicta Cy. in l. j. C. si reus uel accusa. mor. fuerit. & dicta Bart. in l. j. §. ne autē. C. de cadu. tol. in ult. col. qui dicit, quod factū mandantis & mādatorii est unum factum numero: & allegat

Cy.ita uoluisse in d.l.j.C.si reus uel accus.mor.fuerit. & dicit q̄ de hoc est gl.ualde not.in l.qui de crimino. C.de accus.fed certē ibi glo.nihil loquitur de hoc.& subdit ibi Bal.q̄ ex mandante & mādatario compilatur unū & idē maleficium,per l.si familia.ff.de iurif.om.iu.fed uide postea ibi Bal.terribiliter arguente in contrariū.tu non recedas ab opi.Bar.in d.l.fed si unius. Adde tamē do.Nellum in tractatu bannitorū,in ij.p.primi temporis.in q.vij.& ibi per multas authoritates probat,q̄ delictum madantis & mādatarii est unū & idem in specie, & in numero:licet alleget Bal.alibi contrariū dixisse.Limita tamen prædicta & intellige:ut dixi suprā in vij.q.in additionibus meis,in hac eadem glo.

26 *Qualitas que est in mandante,an sit in mandatario.*

27 *Statuto dicente quod magnas puniatur pœna in duplo maiori quam popularis: si popularis mandet magnati quod occidat Titium: secuto delicto,an iste popularis puniatur pœna dupli.*

28 *Populari mandante magnati quod committat delictum: eo secuto, quando puniatur popularis pœna dupli.*

29 *Qualitas que oritur ex tempore qualificata,respiciens mandantē & mandatarium:debet in accusatione,uel inquisitione contra utrumque apponi.*

ANGELVS.

25 **DVODECIMO* quæro,an qualitas quæ est in mandante, sit in mandatario .hanc quæstio. format

2 *Bar. in l. si qui ope. ff. de furtis. & in d. §. si mandato. ubi cōcludit, q̄ qualitas quæ inhæret mandatario loco & tempore delicti, intelligitur inesse mandati: ut l. utrum. ff. ad l. lul. de*

parrici. qualitas autem post delictū consummatū superueniēs, sicut est qualitas furti manifesti ex apprehensione superueniente: ista talis qualitas nō intelligitur inesse in mandante, dato quod insit in mandatario: ut d. l. is qui ope. Ex quo inferitur, gra-

27 *tia exempli. dicitur statutum, q̄ magnas puniatur duplici pœna quam popularis. popularis mādat magnati q̄ Titium occidat: quæritur an iste popularis, delicto secuto, puniatur pœna dupli. & dicit q̄ sic: quia ista erat qualitas inhærens mandatario: ideo eadē repræsentatur in mandante: ut d. l. utrū aliās fecus. sed istā opinionē reprobat Bal. in d. l. non ideo minus. uerū. hoc præmissō circa q̄ propositā. & quod nō sit uera, ponit exemplū. dicit lex, quod decurio nō possit bestiis subiici, serui autem & aliæ uiles personæ bestiis subiiciuntur: modo decurio mandat uili personæ quod cōmittat homicidiū, an decurio bestiis subiicietur? certē nō respicimus propriam qualitatē ipsi mandati inhærentē, non subiicietur bestiis: si autē inspicimus qualitatē ipsi mandatario inhærentē, & ipsam trahimus ad mandantē, tunc bestiiis subiicitur. sed primā partē dicit fore uerā. allegat casum in l. more. §. iste. ff. de pœnis. ergo opi. Bar. uidetur esse falsa. Et sic qualitas inhærens personæ siue generet odiū, siue fauorē, nō est trahenda ad aliā personā. l. j. ff. de constit. princ. Ex quo inferat ad*

28 *quæst. Bar. quod falsum est, q̄ popularis qui mandat nobilibi cōmitti maleficium, puniatur pœna dupli: cum ratione istius qualitatis, quæ diuersa est, tam in uno, quam in altero, restat diuersa ratio: ergo nō debet esse*

addenda. in h. ad eadem de iurif. n. 9 q̄. s. p. h. 10

eadē punitio in uno quæ est in alio: sed quilibet puniendus est secundū propriam & inhærentem conditionem & qualitatē. Non obstat secundū Bald. in d. l. utrū. quia ibi est speciale propter criminis immanitatē: uel secundo ibi est propter qualitatem, quæ est in offenso, quæ aggrauat factum & qualitatē in persona mandantis & mandatarii: sed in quæst. nostra, solum loquimur de qualitate, quæ solum est in offendentibus. subdit tamen Bal. in dicta l. nō ideo minus. q̄ si non loquimur de qualitate inhærente personis, sed de inhærente circumstantiis, uel concomitantis: dicit quod uidetur opi. Bart. concludere, quod illa qualitas non repræsentetur in mandante, quod dicit falsum, ita intelligendo: quia si mandatarius deliquit de nocte, uel in platea, ut fuit in nostra inquisitione, ista qualitates aggrauant factum in personam mandantis, sicut in personam facientis: nec obstat dicta l. is qui opem. quia ibi dicta apprehensio nō inducit qualitatem in ipso facto propriè loquendo, sed solum in persona apprehensa, & ideo ad aliam personam nō trahitur. Comitatia autē criminis sunt locus, & tēpus: ut in c. Abbate. de re iud. li. vj. & sunt qualitates in rem: ideo non est mirum, si hæc qualitates ad mandantem porrigantur. Et prædicta dicit uera, quando mandans obligatur ex eodem delicto: sed si ex delictis diuersis, tunc sine dubio qualitas inhærens uni, non aggrauat, nec leuitat alii: ut est exemplum in d. §. persuadere. & istam opin. credo ueriorē, quia mitior est: ut l. præses. & l. si de interpretatione. ff. de pœn. ex

quibus Bald. in d. l. non ideo minus etiā infert, an mandans & mādatarius obligetur simul in tēpore: & ut etiam suprā dixi, an obligentur ex eodē delicto: & tūc obligatur simul in tempore, aut ex diuersis delictis: & tunc refert an delictū mandantis recipiat cōsummationē in ipso mandato: & tunc non obligatur eodem tempore: quia antē obligatur mandans: ut d. §. persuadere. an non recipiat cōsummationē in ipso mandato, sed in facto postea subsecuto: & tunc simul & eo tēpore obligantur: ut l. hæc uerba. ff. de adul. *Ex his patet, an qualitas quæ oritur ex tempore qualificata, & quæ respicit mandantē & mandatarium: quia ubicūq; simul deliquerint in tēpore, ibi sequitur, q̄ illa qualitas aggrauat factū pariter in utroq;: sicut uidē tēpus debet in accusatione uel inquisitione contra utrumq; apponi. Insuper idē Bal. infert in d. l. non ideo minus. an simul mandans & mādatarius obligetur eō loco. & concludit, q̄ omni casu quo obligantur: eo tēpore & loco simul obligatur. Ex quo inferit, q̄ qualitas loci aggrauat factū in personam mandantis, & mandatarium.

ADNOTA. a ¶ Format Bar. Adde quod opi. Bar. sequitur latē Barth. Cap. in cons. xxxiiij. ubi uide. Bar.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod in principali articulo quem tetigit d. Ange. hic in hac vij. q. scilicet an qualitas quæ est in mandatario sit in mandante uel econtra. Quod in quantum adduxit illam doctrinam Bartol. in d. l. is qui opem. quam omnes allegat ad hoc, quod ibi Bart. nihil dixit de mandante, sed potius uidetur loqui de opē

præstante. Sed in propriis terminis istam q. posuit Bar. in mādante, in l. utrum. ff. ad leg. Pompeiā de parrici. Tandem cōcludit id quod ipsemet Bar. in d. l. is qui opē. in materia opē præstātis. & addatis q. Bal. in l. unica. §. ne autē. C. de cau. col. in penul. col. circa intellectu dictā. l. utrū. dixit, q. in mādāte & mādatorio adeo nō causatur unū & idē delictum, q. a quālibet persona decernitur de perse, & qualitas cuiusq. in se propriē decernitur. & mouetur per d. l. non ideo minus. ex uersu. in sua persona. Nō obstat dictā lex utrum. de parricidus. quia ibi est speciale. & ibi ponit aliā specialitatem, quam nō posuit in d. l. non ideo minus. Adde tamen quod Ange. in l. j. C. de Nili ag. non rum. fecit, etiā mentionē de doctrina Bart. in d. l. is qui opem. & etiā reprehēdit Bar. qui minus perfectē loquitur, & est uersu. quia licet esset uera illa conclusio, quod ubi qualitas quæ inest à principio in cōmittente delictum, quæ aggrauat delictū quo ad pœnā, & fortius punitur, sit & esse debeat etiam in alio: tamē hoc uerum, ubi ille alter scit illā qualitatem inesse. & hoc probatur: quia tunc ille alter ita acrius debet puniri, sicut ille principalis, qui cōmitit delictum, per dictā l. utrū. in uerbo, participes & cōsors. Quinimō ibi Ange. etiā in aliis reprehēdit Bar. in d. l. is qui opē. Bene faciunt notata per Salice. in l. j. C. de rap. uirg. in v. col. Et sententiam Bart. in d. l. is qui opem. uidetur approbare domi. Anto. de But. & Imo. in ca. j. extrā de offic. delega. qui ita uidentur intelligere dictā l. utrum. sicut intellexit Bar. quia ibi illa qua-

litas inerat à principio. Quādo autem pœna minoretur: uide per Bar. per illum tex. in l. qui seruo. §. j. ff. de furt. uide doct. in l. j. C. de rap. uirg. 30 Mandans & mandatarius an puniuntur eadem lege.

ANGELVS.

30 * TERTIO DECIMO queritur, an mandās & mādatorius puniantur eadē lege. hęc quæstionē format Bald. in d. l. non ideo minus. uer. vij. queritur an mandās & cūbi concludit, quod aut queritur an teneatur eadē lege iuris cōmunit, an municipalis uel cōsuetudinis. si loquimur de iure cōmuni, uidetur sic dicendum: quia aut cōsideramus fictionē, & tunc tenetur eadē lege. ut l. j. §. de iecisse. ff. de ui & ui arma. aut consideramus ueritatē, & quilibet tenetur sua lege: ut l. nō solū prin. ff. de iure iur. si uerō loquimur de iure municipalis, uel consuetudinis, tunc illud est seruādū, & eius uerba: ut l. j. §. is qui nauē. ff. de exerci. sed Sali. in d. l. nō ideo minus. uer. quæro ibi ad declarationem & c. subiigit latius istā quæstionem, uidelicet, an qui fieri mādāt, cōprehendatur sub uerbis legis de faciente disponētis: nā dicit ipse, quod doct. dicunt: aut uerba legis sunt in rē scripta, & tunc tā ex proprio significato, quā ex uirtute cōprehēdunt utrunq. ut ff. de eo per quem fac. est. l. j. §. j. aut uerba sunt scripta in personā, & tunc dicunt, quod mādās nō tenet, nec ex uerbis cōprehenditur. Sed Salic. dicit, quod aut uerba legis disponunt expressē & specificē de utroque, & tunc quilibet expressē ex propria culpa tantū cōprehēditur, nō unus ex alterius culpa: & nedū ex significati-

tu ut

tu uerborum, sed nec etiā ex mente proferētis: ut l. si per aliū. cōiūcta l. præcedenti. in fi. ff. ne quis eū qui in ius uocatus est ui eximat. Et ita dicit debere intelligi l. liber homo. in principi. ff. ad legē Aquil. quæ dicit iubentē teneri Aquila: quia de iubēte damnū dari uel fieri, expressa erat facta mētio in uerbis tertii capituli edicti: ut patet in l. si seruus seruū. §. tertio capite. eo. tit. Aut uerba legis sunt prolata per uerbum cōmune ad utrunq., quale est uerbū, cōmittit: ut l. non dubiū. C. de legi. & tūc si qua lex civilis uel municipalis dicat, q. si quis cōmisit homicidū, uel adulterium: tūc dicit, quod ex proprio significato uerbi, utrunq. cōprehēditur: ut d. l. nō dubiū, & ff. de adul. l. & si quis. & l. nihil. §. fin. & clarius extrā de senten. excō. c. mulieres. Aut uerba specialiter prolata pariter utrunq.; nō cōcernunt ex ipsorū significato: & tunc dicit, quod si ex actū illius de quo queritur finis & effectus, efficacia siue commodum, cōcernunt dūtata agētē remotū uel mediatum, nō proximum & immediatum: tūc ex proprio significato, & ex mēte declarata, ipse mandās ex uerbis legis cōprehenditur, nō ipse immediate faciens. & assignat rationem: quia iste actus soli mediato potest attribui: tamen absq. eius mandato, nō poterat effectualiter fieri. exemplū est in l. iij. §. si procu. cōiūcta l. j. §. si. ff. quod quisq. iuris. Itē in l. pater ex prouincia. ff. de manu. uin. Aut ille actus uel effectus cōcernit tantū ipsum agētē: & tūc ex ui uerborū mandās non cōprehēditur, sed interpretatur. exemplū in l. Aquil. cuius uerba sunt in personā scripta: ut

l. ij. ff. ad l. Aquil. & mandās nō dicitur occidere, sed mortis causam præbere: ideo nō Aquila, sed in factū subsidiaria tenet: ut l. qua actione. §. occisus. & tūc fieri faciēs tenetur ex eius mente: ut l. j. §. de iecisse. cū §. seq. de ui & ui arma.

ADNOTA. a ¶ Eadem lege. Adde tu circa hoc Cap. in cōsi. xxxiij. §. allegato. qui dicitur: aut uerba legis loquantur realiter, & ponitur mādus eadē pœna: aut personaliter, & secus. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde, q. ista quæstio multū dependet ab illa quæstione quā nūc proxime examinabo. Ideo dic, & adde illas additiones quas nūc infrā proxime in additionibus proximis dicā. Adde tamē pro nunc, quod cōtra istam distinctionē Salt. uidetur expressa decisio in c. pro humani. extrā de homi. in vj. in uerbo, uel etiā mandauerit. ubi speciale introductū est in illo delicto. de quo ibi: ut mādans fieri delictū, cōprehēdatur sub dispositione legis puniētis facientē principaliter delictū: ergo in cōtrarium debet esse ius cōmune. In cōtrariū fortiter facit l. j. §. j. ff. de eo per quē fac. erit. in uerbo, manibus suis. inducendo illū tex. aliter quā doct. induxerint. Nā illa uerba, manibus suis, propriē cōprehendunt personā faciētis delictū: ut not. Bar. per illū tex. in l. per hęc. C. de erog. mili. anno. lib. xj. & ibi Bart. pōderās ibi tex. in uerbo, manu sua. & j. dicitur in seq. q. & tamē illa pœna illius edicti cōprehendit etiā mandantē, ut est casus in d. l. j. §. j. Sed, ut dixi, uera decisio colligitur ex his decisionibus, quas j. in seq. q. adducam. Lud. de Ro. in l. si is qui pro emptore. ff.

re. ff. de usuc. multas decisiones Sali. destruxit, quas ipse Salice. posuit in hac materia in d.l. non eo minus. & adde Bald. in l. athletas. §. Pomponius. in fi. ff. de his qui not. infra. per illum tex. ibi.

31 *Mandam. secuto facto, an dicatur uere facere, uel interpretatiue.*

32 *Statuto dicente, quod si quis produxerit exceptionē aliquā cōtra instrumentum cōfessionatū, nec probauerit, puniatur in tantum: si aliquis producat exceptionem cōtra instrumentum per procuratorem habentem mandatum ad hoc, & non probet, ex uerbis statuti, dominus punietur.*

33 *Statuto dicente, si quis proprijs manibus uulnerauerit aliquē, puniatur graui pena: dic quod nō comprehendit, si quis aliquē per aliū uulnerari fecerit.*
ANGELVS.

31 * **QVARTODECIMO** quæritur, an mādās, secuto facto, dicatur uere facere, uel interpretatiue, & sic ad uidentū utrum locū habeat in statutis, in quibus habent locū uerba propria nō fictitia. hāc quæstionē format Bart. in l. sed si unius. §. seruus. ff. de iniur. in uersic. quæro circa hāc legē &c. & post allegationes hinc inde cōcludit, quod quādo mādō tibi aliquid, quod post susceptū mādātū tu habes necesse facere, necessitate ciuili: quia es obligatus ad hoc: puta quia mandatur tibi aliquid quod est honestū, uel si dominus mandat aliquid seruo, quod nō cadat in graue delictū, tunc uerē ille facit cuius mādātō id fit: quoniā instrumentū, quo mediāte agit, de necessitate agit. dico de necessitate ciuili. iste est casus in l. si pater. in fi. de manu. uindic. & l. iij. §. si procura

tor. ff. quod quisq; iuris. Licet enim uerba illius edicti loquatur in personā, tamē locū habet in eo qui per procuratorē impetrauit: cum enim mandatū de impetratō sit licitū, ille procurator de necessitate impetrauit. Et per hoc dixi semel de factis.

32 Et in ciuitate * Alsini, statuto dicitur, quod si quis produxerit exceptionē aliquā cōtra instrumentū confessionatū, nec probauerit, puniatur in tantū: modo aliquis produxit exceptionē cōtra instrumentū per procuratorem, habētē ad hoc mādātum, nec probauit: dixi quod ex uerbis a statuti dominus punietur: quia uerē dominus produxit: quia procurator tanquam instrumentū hoc facit de necessitate ciuili: nec tūc dicit quod debeāt inspici uerba statuti utrum loquatur in rē, uel in personā. Si uerō mādātū nō sit licitū, ideo ille per quē quis facit, nō facit de necessitate naturæ, quia liberū arbitrium habet: nec ex necessitate legali, cū rei turpis nullū sit mandatū: tūc ille qui mandat nō uerē facit, sed interpretatiue, & sic nō habet locū in statuto loquēte in personam. ita loquitur lex prima. §. de iessisse. & l. si pater. cū simi. ff. de his quæ in frau. credi. & ista est ueritas, licet Bald. in d.l. non ideo minus. ut supra retuli, aliter distinxerit. de ista tamē quæstione dicitur in l. si is qui pro emptore. ff. de usuca. & ibi lausimē Ludo. & uide notāter Bal. in l. trāsfigere. circa fi. c. de trāfactio. & doct. in l. iij. §. si procurator. ff. quod quisq; iuris. & Bal. in ca. si quis dixerit. fi. de feud. fuerit cōtrouersa. & l. Gallus. §. quid si is. de libe. & posthu. & per Imo. in d.l. Gallus. §. & quid si tantū. & per Sali-

in l.

in l. nō dubiū. circa princ. C. de legi. & latius per eundem in d.l. nō ideo minus. qui in aliquibus discrepat à Bar. unde sufficit remissio: quia multa scribit in uersic. quæro quinto.

33 * *Quid si statutū dicit, si quis manibus proprijs uulnerauerit aliquem, teneatur graui pœna? dic quod nō cōprehēdit, si quis aliquē per alium uulnerari fecit: ut elegāter not. Bal. in tit. de pace iuramētō firman. in §. furtū. in h. in uerbis feudorū. & hoc uolunt Canonistæ in c. sicut dignū. de homicid. & not. Domi. de sancto Gemin. in c. si quis uiduam. l. dist. & pro hoc facit quod not. Bar. in l. per hanc. C. de ero. mili. anno. lib. xj. ibi, manu sua. ubi dicitur, quod nō potest capere per substitutū. & etiā facit tex. in l. probationes. & ibi Bar. C. de diuer. offic. lib. xij. ubi uult Bar. qd si statuto dicitur de instrumento scripto manu publici notarij, nō intelligitur de exēplato manu publici notarij, sed de primo & originali. de ista quæstione, uidelicet de faciente manibus proprijs, uide Ludo uic. in l. si is qui pro emptore. ff. de usucapi. Et prædicta procedūt quādo mandatū procedit.*

ADNOTATIO. a ¶ Dominus puniatur. Circa hęc an per alium faciens dicatur per seipsum facere, ultra posita. §. per Ang. adde tu pro parte affirmatiua tex. in l. hęc uerba. ff. ad l. Iul. de adul. uide dicta Bar. ibi in uersic. pertinet. item adde & pōdera tex. in l. certē. §. j. ff. de preca. quē Bal. reputat singu. in c. j. §. iniuria. ff. de pac. iura. firm. itē tex. in c. mulieres. in fi. ff. de sent. excō. itē tex. in c. sicut dignum. extrā de homi. adde tamen quod sententiā Bar. tenēt cōmuniter doct. & Bal. in l. nō ideo minus. C. de accu. &

Pet. de Anch. in c. canonū statuta. de consueti. Abb. in d. c. mulieres. & Ange. in l. quē pater. de priuileg. credi. Bal. Ange. & Imo. in l. si seruum. ff. de acqui. hære. & Flo. in l. si uulneratus. ff. ad l. Aquil. Item adde quod statutū puniēs personaliter facientem, nō cōprehēdit mandātum. glo. est in clemē. in uer. publice. de ui. & hone. cle. quam sing. reputat Abb. in d. c. mulieres. & sequitur do. Vas. in lid. quod. ff. de iurisdi. om. iud. & in proposito uide Ro. in cōsi. cr. ubi consuluit, quod stāte statuto, quod uult salfo instrumentū puniatur certa pœna, tale statutum cōprehēdit utentem per procuratorem. quod adde ad id quod dicit S. aul. de expiētē. item adde in principali, quod stāte statuto, quod homicidū capite puniatur, ita quod mortuū statim, ut est Mediolani: & alio statuto caueatur, quod nullus corporaliter puniatur, nisi lege municipalis caueatur, quod mādās fieri homicidij de inuis subilitate, nō cōprehēditur: ita Bal. in cōsi. l. ij. in iij. uolu. & satis in proposito. uide etiā Alex. in cōsi. lxx. in iij. uolu. & Cæpo. in cōsi. xxxiij. §. in præcedenti additione allegato. Ber.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia, quia materia amplissima est, sciicet, an mādās & mādātarius eadē pœna puniantur, & an mādās dicatur uere facere: & an statutū cōprehendat eū: adde dicta Bal. in ca. j. in uerbo, opizoni. de pace Cōstantiæ. per Angel. in l. iij. §. si procurator. ff. quod quisq; iuris. per Bal. in l. j. c. de ser. fugit. per Cy. & Bal. in l. si per aliū. ff. ne quis eū qui in ius uoca. est ut eximat. per Bal. in l. omnes populi. ff. de iustitia & iure. in xv. colum. per Bal. in l. j. §. ne autem. C. de caduc. tollē. per Imo. in l. si seruum. §. prætor. ff. de acqui. hære. per Bald.

in l.

in l. peremptorias. C. sentē. rescind. nō posse. per cano. in ca. sciant cuncti. post glo. extrā de elect. per Abb. in c. mulieres. extrā de sentē. ex comm. qui eleganter loquitur. per Bar. in l. que madmodū. C. de agricol. & celsi. ubi facit unū terribile argumētum. & est mirabilis doctrina pro decisione istius passus. nā dixit. quōd ibi est casus cōiuncta glo. quōd licet lex pœnalis non sit extendenda: tamē si extenditur in fauore publicum. talis lex debet extēdi sicut lex fauorabilis. Et ideo cum interfit reipublica. purgare ciuitatē malis hominibus. l. congruit. ff. de offic. p̄s. l. x. uel statutum puniēs delinquentē. extenditur ad mandantē. Sed ad uerba. quia Moder. in l. j. in princ. ff. de uer. obli. dicunt. quōd communis opinio in hac materia est. quōd statutū pœnale nō cōprehendit mādatū: quia mādans fieri delictū. hoc facit per aliū. & sic uidetur fictē agere. l. j. §. de uiciffis. in uerbo. uidetur. ff. de ui & uer. arma. l. si pater. cū glo. ff. que in frau. credi. Et ideo statutū loquens in casu facientis. & sic in casu uero. non trahitur ad fictū. & sic ad factū per aliū. l. ij. §. hęc uerba. ff. de neg. gest. l. j. §. hoc interdictum de cisterna. ff. de fonte. Vnde isto casu faciens per alium erit puniēdus pœna iuris cōmunis tāquam omissum à statuto. Et ultra prædicta adde Bal. in l. lex hoc iure. ff. de iustitia & iure. & per Ang. in l. j. ff. de eo per quem fac. erit. per Bald. in l. athletas. §. Pomponius. ff. de his qui not. infā. per Bar. in l. aut qui aliter. in §. fin. ff. quod ui aut cīā. per Bald. in c. j. in ult. colum. quibus mod. feu. amit. per Bar. in l. hęc uerba. ff. de adulte. per Pet. de Ancha. in

repetit. c. canonum statuta. extrā de constit. in materia interpretationis. extensiuē in uersicu. hic subiungitur quæstio de mandante. Sed in hac materia allego singularem decisione Albei. de Rosa. legistis incognitam. in iij. parte statutorum. q. l. qui ibi refert opiniones omnium docto. Et allegat omnia quæ pro & contra possunt allegari. Et subdit. q. cum ista quæstio semel fuisset de facto in ciuitate Bononiæ. fuit decisum. q. statutum non comprehendat mandatū. sed male. & ideo secūdum ipsū Iacob. de Are. & Vber. de Bobio. deciderit contrariū. & ibi dicit. quōd præfati doc. dicebant hęc esse magis communem opi. & ibi Albei. respondet ad omnia motiua. que possunt allegari in contrarium. & parum mihi hoc esset deducere & transcribere. Adde tamē ea. que dixi in l. j. in princ. ff. de uer. ob. copiosē ultra doct. & pondera. quia Abb. in c. sicut dignum. extrā de homi. uidetur tenere contra cōmunem sententiam Io. And. & aliorum ibi. quōd si statutum dicit. si quis propriis manibus uulnerauit aliquē. tunc statutum non comprehendit mandantem. & arguit ipse terribiliter cōtra doc. sed puto suā opi. falsam. contra quem arguo. argumento incōuincibili. Nam lex. uel canon loquens de propriis manibus. hęc uerba operatur. quōd propriē comprehendatur persona facientis. & non alterius qui mandat. & iste est propriē tex. coniuncta glo. in c. quicunq. extrā de heret. in v. j. uerbo. propriis manibus. Ad hoc allego text. in clemē. j. de iureiuran. uer. nos itaq. ibi. per manus nostras. ubi per illum text. dicit domi. Card. in xj.

in xj. notab. quōd ubi sunt ista uerba. hęc uerba important restrictionē personæ. per hoc allegat glo. quam dicit singularē in cle. j. in uerbo. publice. de uita & ho. cle. Sed pro opi. do. Abb. in propriis terminis uidetur tex. in l. j. ff. de eo per quem fac. erit. in prin. in uerbo. manibus suis. & tamen in illud edictum incidit etiam ille. qui per alium facit. nisi dicamus. quōd ibi dicitur solum. de manibus suis: nō autem. de propriis manibus. cogita. In j. q. adde domi. Abb. per illum text. in c. ut fama. extrā de senten. ex commu.

34 *Ratihabito in delictis an equiparetur mandato.*

35 *Ratum habens. licet non sit gestum nomine suo. quando aliquid peruenit ad manus eius. tenetur de iure canonico.*

36 *Ratum habere non possum adulterii nomine meo perpetratum.*

ANGELVS.

34 * NVNC xv. quæritur. An in delictis ratihabito æquiparetur mandato. istam quæst. format Bal. in d. l. nō ideo minus. uer. xij. quæritur. & ibi alle. gl. in l. j. §. quoties. ff. de ui & ui ar. qui dicit q. sic quando est delictum perpetratum nomine ratificantis. aliās secus. Sed Iaco. de Are. dicit quōd in delictis ex quibus aliquid adest. operatur ratihabito: non autem in illis in quibus aliquid nō adest: & est ista opinio approbata in l. j. §. de iurare. a ff. de ui & ui ar. per gl. ibi. sed Bar. in l. j. §. sed cum quis. ff. de ui & ui ar. aliter dicit. & no. illam gl. quæ cum ministerio loquitur. ad hoc ut quis ex ratihabitione teneatur. duo requiruntur in maleficiis. scilicet quōd sit gestum nomine meo. & quōd ratū habeam tanquam gestū nomine meo.

& si aliquid istorum deficit ex ratihabitione. non tenetur: ex quo singulariter infert. & est menti tenendum. quod possum habere ratū factum. licet non qualitatem facti: ut l. si quid interdidit. C. arb. tut. & no. in l. Pomponius scribit ff. de nego. gest. & ex his tu iudex sumas cautelam. quādo uis inquirere contra aliquem. q. maleficiū ratū habuit: q. tu dicas qualiter fuit commissum delictū nomine illius. & q. postea ille senties suo nomine gestum ratum habuit tanquam suo nomine gestum. & sic gestum. aliās autem licet ratum habuerit & tanquam sic gestum: quia lætatur q. Titius sit interfectus: quia forte erat inimicus suus: si tamen nō habet ratum ut factum nomine suo. nō tenetur ex ratihabitione: q. perpetuo tene menti. Sed Sal. in d. l. non eo minus. C. de accu. in uer. nunc quero de ratum habente. ponit circa hoc v. q. Prima est. an & quādo ratum habes teneatur. Secūda. an quodlibet delictum possit ratū haberi. Tertia. an ratū habēs puniatur ut faciēs. Quarta. quomodo cognoscitur. quōd faciēs nomine ratum habentis. fecerit. Quinta. an ratum habens immediate ex ratihabitione obligetur. an ex maleficio commissio. de quibus dicit ut ibi per eum: quia decreui non implere chartas.

AVGVSTI. Tu autem ² in hac materia adde. & limita prædicta pcedere in foro iudiciali: secus in foro pœnitentia: quia licet delictum non sit meo nomine perpetratum: tamen si ratum habeo. ipso facto teneor quō ad ecclesiam. ista est glos. singu. in c. cum quis. extrā de sen. ex communi. lib. vj. quæ multa ad hoc allegat

35 allegat ibi. * Item adde, quod prædicta etiam non militarent de iure canonico, ubi aliquod prouenerit ad manus ratum habentis, licet non sit suo nomine gestum. Et ideo dixit do. Anto. de Butr. in c. cum dilectus. extrà de maldi. cogni. in fi. princ. quod licet in maleficiis requiratur, quod ille qui ratum habet, ad hoc ut teneatur: opus est, quod delictum fuerit suo nomine gestum: si tamen non fuerit suo nomine gestum, sed aliquod prouenit ad manus ratum habentis, & sit locupletatus: tunc isto casu tenetur, dicit tamē, quod licet nō cōpeteret directa actio, cōpeteret alia, per ea quæ habentur in c. s. p. de resti. spo. 36 & in c. reintegranda. iij. qj. * Itē adde prædicta non habere locum in adulterio: quia si adulterium nomine meo est perpetratum, nō possum habere ratum, ad hoc ut puniar capitaliter. Ista est gloss. sing. in l. j. §. quoties. ff. de ui & ui ar. quam approbat Bal. in l. quid ergo. ff. de his qui not. infra. & Bal. in l. j. §. si procura. ff. si quis ius di. non obtemperet. licet Bart. tenuerit contrarium in l. j. §. cū quis. ff. de ui & ui ar. & Ang. in l. iij. §. j. ff. quod quisq; iur. Adde tamen, quod Bal. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconsul. & lega. multum elegantanter arguit in hac materia, quod impossibile est, q̄ maleficiū possit ratificari: licet nomine meo sit gestum, ad hoc ut puniar capitaliter. Nec obstat d. c. cum quis. extrà de sen. excommunicata. quia dicit ibi est speciale in sententia excommunicationis, quæ medicinalis est, nō pœnalis. Sed aduertas, quia Bal. dicit, quod communis opinio non est in cōtrarium: licet ipse uideatur sequi sententiam

lac. de Butr. ibi. Adde tamen & dicit per Host. Inno. & omnes doctos. in c. mulieres. extrà de sen. excom. in antiquis. post glo. & ibi dicta Bal. in l. i. C. ad Mace. & per Ange. in l. non solū. §. si mandatum. in ff. de iur. & per Ang. in l. j. §. quoties. ff. de ui & ui arma. uide Bal. in l. ob hæc uerba. ff. de his qui. not. infra. ibi tenet contra Iaco. de bu. & per Ang. in l. lul. ff. qui satisfada. cog.

ADNOTA. a ¶ Tu autem. Adde ad principalem q. Ro. in consil. v. & Oldr. in consil. cxcix. & Franc. Aret. pub. chrē in consilio clxx. & ad limitationes quas ponit hic do. Aug. uide Fed. de Sen. in consil. xxviii. ubi an clericus efficiatur irregularis: quia cum scit delictum suo nomine gestum cōtradixit, deinde aliquo intervallo ratificauit. Ber.

37 Mandans an teneatur ut principalis, uel accessorie ut opem præstans.

ANGELVS.

37 * DECIMOSEXTO quæro, an mandans teneatur ut principalis, uel accessorie ut opem præstans. Ista quæstio. ponit Cy. in d. l. non eo minus. & eam reallūmpit Barto. in d. l. sed si unius. §. seruus. ff. de iniur. in fi. ubi dicit, quod quælibet obligatio qua isti tenentur, est principalis, nec obligatio cedit obligatione: licet factum accedat facto. Et remittit ad not. per gloss. in l. qui seruus. §. j. ff. de fur. Sed Bal. in d. l. non eo minus. in uer. x. queritur. allegat Cy. ibi qui tenet, quod mandans est æque principalis, & magis, sicut ipse mandatarius. ad quod allegat Bar. in l. j. §. non homines. ff. de ui bo. rap. ubi mandans dicitur corporalis & principalis. facit C. ad l. lul. de ui. l. quoniam multa. & hoc dicit uerū de mandante qui

qui obligatur ex eodē facto cum mādatario. Sed quando mandans propriē non obligaret ut mandans, sed de consilio uel ordine delicti: tunc mādatarius debet magis dici accessor. I. hæc uerba. ff. de adult. & huius inuestigationis effectus est: quia qui obligatur accessorie, obligat ad illā pœnam, ad quā tenetur principalis. C. de epif. & cler. l. si quēquā. Sed qui obligatur æque principaliter, potest a suo modo, & sua pœna teneri.

ANNO. a ¶ Teneri. Adde tu 38 & uide Cepolin. in consil. xxxiiij.

AVG. Tu autem in hac materia adde, & dic quod prædicta non militarent, ubi per solum mādatum delictum esset perfectum. Secus si non perficeretur, nisi secuto mandato ad effectum: ut supra dixi in illa q. vj. supra, an mandans teneatur ex mandato, uel ex delicto postea secuto: quia tunc mandans ipse indistinctē tenetur, ut principalis, & non accessorie: ut probatur in tex. in c. pro humani. extrà de homicid. lib. vj. super uerbo, mandauerit, & ibi gl. Quinimō, impossibile est, quod mādans teneatur ut accessorie, sed semper uidetur teneri: ut principalis, & probo argumēto incōiunctibili ex doctrina Bal. in l. athletas. §. Pomponius. ff. de his qui notan. infra. quia dixit per gloss. in l. si plures. ff. de iniur. quod maiori pœna punitur mandans, quam faciens delictum: quia mādans plus deliquit: quia illud dicitur esse maius delictum, quod dinumeratur inter plures personas facientes. d. l. si plures. ff. de iniur. Si ergo puniretur tanquā opem præstans, puniretur tanquā accessorius ad delictum, & eadem pœna puniretur: ut l. si quēquā. C. de epif. &

cler. Sed multas limitationes in hac materia uide per Sali. in d. l. nō ideo minus. C. de accus. in uer. quæro octa uō. pro intelligentia text. & materię dic ut ibi: quia multum elegantior loquitur. Adde tamē Bal. in l. data opera. C. qui accus. in pe. char. qui uidetur uelle, quod mandans sit accessorius. 38 Mandans an teneatur ex sola attentione mandatarij, non autem perficiētis delictum.

ANGELVS.

* DECIMO septimo quæritur, an si mandatarius tantummodo tentauit, sed non perfecit delictum, an ex sola attentione mandatarij mādans teneatur. Ista quæstionem format Bald. in d. l. non ideo minus. in uerf. item quæritur an mandans & c. Et primo dicit quod nō: quia l. si quis non dicam rapere. C. de epif. & cler. non dicit, quod mandans teneatur: quia mandatarius nō est secutus formam mandati. Sed contrariū ibi determinat: quia qui mandat præcedentia, uidetur etiam mandare ea, quæ sunt præambula. ar. ff. de procur. l. ad rem mobilem. probatur: quia mandans tenetur nō tantum quando mandatarius facit totaliter, secundum mādatum, sed etiam quā facit iuxta mādatum. I. ita tamen. §. pen. ff. iudi. solui.

AVG. Adde tamen, quod contra istam decisionē facit text. in c. pro humani. extrà. de homicid. in vj. ubi, quantum mors ex hoc forsitan non sequatur. inducē. ibi text. à speciali. ubi si speciale est, quod ille qui mandat accessario in illo casu ut aliquem interficiat, speciale est, si nō totaliter ipsum interfecit. Sed si attētauit delictum, nihilominus tenetur. Ergo in cōtrarium est ius commune, nisi dicamus quod

Ibi maior pars sequitur. Auct. tract. de iur. in sen. n. 9. fol. vni.

quod in hoc ille tex. non inducit isto casu aliqua specialitate. Sed ibi bene est alia specialitas: ut patet ibi in tex. *39 Mandans an teneatur: si mandatarius excedat fines mandati.*

ANGELVS.

39 *DE CIMO octauo ecotra queritur; an mandans teneatur, si mandatarius excedit fines ^b mandati. Ista q. format Bal. in d. l. non ideo minus. in uer. item quero, an mandans teneatur sicut mandatarius. ubi concludit, quod ut seruire fines mandati non est in potestate mandatarii, & tunc mandans in totum tenetur: ut puta, mando tibi quod gladio aliquo uulneres, & non occidas, hoc non potes facere: quia etiam modicum uulnus est mortale. Vnde mortale, & non mortale non est in potestate facientis. Nam concludit, quod isto casu madator tenetur de homicidio, ac si mandasset homicidium fieri: ut est casus in c. fi. de homi. li. vj. Aut seruire fines mandati, & erat in potestate mandatarii: ut si mando tibi ut percutas aliquem extra plateam, percutis in platea: certe non teneor. ar. l. diligenter. ff. mand.

ADNOT. a ¶ Fines. *Ultra ea qua ponit i. d. Ang. adde tu & uide Bal. in l. si quis mihi bona. §. si quis aliter. ff. de acquir. in her. & Alex. de Imo. in consil. cxxxviiij. in i. uol. & Bar. Cap. in consil. xxxiiij. Bar.*

40 AVG. * Tu autem in hac materia adde, quod contra predicta uidetur esse decisio Inn. in c. ad audientiam. extra, de homi. Et uide Host. in c. Petrus diaconus. extra, de hom. Sed ego non recedo a decisione Bal. in d. l. non ideo minus. quam amplio, quod fortius est non tantum habere locum in

expresso mandato, sed etiam in tacite: unde do. Abb. in c. ex literis. extra, de excels. prael. per illu. tex. dicit, quod ibi uidetur casus, quod ille episcopus de quo ibi, qui tacite uidebatur madari se, & ille minister suus uerberaret aliquem, & si mors secuta est postea, tenetur: ad hoc extendit d. c. fi. Adde aliam limitationem quam posuit Bal. in c. cum mandati. C. man. nisi dominus mandasset, ut mandatarius uulneraret cum cultello ita paruulo, qui non esset aptus ad occidendum, & ille excessit fines mandati: quia tunc non militaret dispositio d. c. fi. extra, de homic. in vj. quod not.

40 Sententia lata pro mandatario, an profit mandanti.

ANGELVS.

40 *DECIMO nono quero, an sententia lata pro mandatario profit mandanti ^c. Ista q. ponit Cyn. in d. l. non ideo minus. & Bal. in uer. item quero an sententia lata. Vbi concludit, quod cum sit possibile mandatarium non teneri: quia tamen tenetur mandans, tunc liberato mandatario, non prodest ei. Praterea si non esset possibile ut in furto, tamen res inter alios acta non preiudicat. ff. de adul. §. que ritur. l. denunciasse. facit L. Lucius. ff. de his qui not. infra. facit quia potest agi simul contra mandantem & mandatarium: ut l. j. C. si reus uel acc. mor. fue. quod fieri non posset, si sententia generaret preiudicium in alteru. l. j. §. in ff. si fami. fur. fecit. dic. facit l. j. & q. ibi no. gl. ff. de fi. instr. & ibi hoc no. oca.

ADNOT. a ¶ Mandanti. *Circa hoc uide late d. Alex. in l. saepe ff. de re iud. & in consil. lxxxix. in iij. uol. Bar.*

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod miror, quod iste doctor

non allegauerit in terminis decisionem Bar. qui ponit istam questionem, referens antiquos in l. adultera. §. si eo tempore. ff. de adulter. Nam Dy. in c. rati habitio. extra, de reg. iur. lib. vj. etiam ibi quaerit, utrum absoluto malefatore, uideatur absolutus madator. & ibi Dy. dixit aliter: quia aut absoluit: quia pronunciat delictum non esse commissum, & tunc sententia absolutoria lata pro madatario prodest mandanti. l. duobus. §. a fideiussore. ff. de iureiur. Et per istam conclusionem limita allegata per d. Ang. hic secundum dicta Cy. & Bal. in d. l. non eo minus. Sed Bar. ibi hoc reprobatur in d. §. si eo tempore. & ita dicit Richar. Malum. determinasse contrarium in publica disputatione, per d. §. si eo tempore. Nam delictum ibi erat coniunctum inter adulterum & adulteram, & tamen absolutoria lata pro uno non prodest alteri, nisi in casu speciali: ut ibi dicitur. Nec obsi. d. §. a fideiussore. quia ibi loquitur in iuramento, & habet uim solutionis: ut ibi dicitur. Aliud in sententia, quia regulariter sententia lata pro fideiussore, non prodest principali. l. aduersus. ff. de arbit. & concludit ibi Bartol. secundum Dy. Idem si pronunciatur mandatarium non fuisse in culpa: quia ista absolutoria non prodest mandanti: & uide bonu. tex. & ibi Bar. in l. denunciasse. §. si ff. de adulter. & dicta Bart. in l. j. §. si quis ultro. ff. de quaestio. an acta & testes recepti pro mandante profint mandatario, & e contra. & dicta Bal. in l. iurifcon. C. quibus res iud. non nocet. An condonatoria lata contra unum, nocet alteri. & Sal. in l. j. C. de rap. iurg. & per Moder. in repe. l. saepe. de re iud. ff. & uide Alb. de Ro

sa. in iij. parte statutorum. q. xlv. quaerit incipit, An autem sententia absolutoria. & ibi uide pro & contra. late per Alb. in l. non ideo minus. C. de accu. & dicitur infra in uerbo. (in uerficu. sed quero an damnato dicto Titio.

41 Mandans & mandatarius coram diuersis iudicibus conuenti, an possint petere se remitti ad eundem iudicem, & coram eodem iudice conueniri.

ANGELVS.

41 *VIGESIMO quero, an mandans & mandatarius coram diuersis iudicibus conuenti, possint petere se remitti ad eundem iudicem, & coram eodem iudice conueniri. Ista q. format Bald. in dicta l. non eo minus. circa si. uer. item quero an mandans & mandatarius qui conueniuntur & c. & ibi primo arguit quod sic, propter cause connexitatem. ff. de iud. l. nulli. §. si quaeritur. ff. de liber. cau. Et quod no. Inn. in c. cum M. Ferrariensis. extra, de constit. Sed tamen dicit, quod de facto fuit determinatum contrarium: & ratio fuit: quia isti obligantur de per se quilibet, & processus cum uno, non ualeret cum alio. arg. d. l. nulli. & l. j. C. de quib. reb. ad eud. iud. eat. & l. j. C. de cri. expil. har.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, quod nemini dubium, quod coram eo iudice non debet esse ista talis cognitio, cum penitus ista sint separata, & sententia siue absolutoria, siue condemnatoria lata pro uno uel contra, non prodest, nec nocet, per ea qua dixit Bartol. in l. adultera. §. j. ff. de adulter. & Dyn. in dicta cap. rati habitio. & Bald. in l. iurifcon. C. quibus res iudi. non noc. & not. in l. saepe. ff. de re iudica. Nec

uideo rationem, quare ista remissio fieri debeat. Limita tamen, ut per d. Nellum in tracta. bannitorum, in ij. parte primi temporis, in q.vij.

42 *Mandans non expresse: puta quia non dixit, uolo quod interficias Titium: sed dominus cui fuerit illata iniuria dixit famulo, non recedas domum, si ego non sentio aliquid de negotio isto, an talis dominus mandans, si famulus occidat iniuriantem, teneatur ex mandato.* a

ANGELVS.

42 * VIGESIMO primo quero, po ne quod non fuit madatum expresse: puta quia non dixit neq; usus fuit istis uerbis que sunt in l. j. ff. manda. b quia no dixit, mando, uolo, rogo q; Titium interficias, sed dum quidam dominus cu suis famulis rediret domum, cui iniuria illata fuerat, uel pater dixit filio, amplius no recedas domum, si ego no sentio aliquid de negotio isto, an si fili^o, uel famulo^o post ea interficiat iniuriantem, an dominus uel pater teneatur ex mandato. Ista questio fuit semel de facto Florentie, & quidam dominus propter dictum madatum fuit decapitatus, ut refert Bar. per illum tex. in l. si quis mihi bona, §. si quis madauerit. ff. de ac. har. quod perpetuo no. & maxime tu pater familias uel domine, q; bene aduertas quob loquaris cu filio uel famulis quib^o est illata iniuria, ne post ea possit dici, q; ex madato tenearis.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod periculosa uidetur ista decisio, & maxime in criminalibus, quod illa directa uerba per dominum in famulum, cum directe dominus non uideatur mandare, important mandatum, & negare no possumus, quin sint dubia: & in penis debemus

in istis ambiguis interpretari in maiorem partem. l. interpretatione. ubi est casus. sed ego no recedo ab opi. Bar. que est comunis: quam sequuntur Ang. & Imol. in d. §. si quis madauerit, pro qua conclusionem allego tex. & ibi do. Abb. ponderantem illi tex. ad hoc in c. ex literis, extra, de excess. prel. & fortius dixit Bald. in l. j. C. de ser. fug. in iij. col. quod si loquor tibi in aure^a, & statim occidas unum qui sit meus capitalis inimicus, debeo puniri tanquam mandator illius homicidii. alleg. Bar. in l. si uentri, §. si de pri. cre. licet Bar. ibi uideatur loqui, sed aduertas b limitandam communem opi. quod uerum est, si dico famulo, facias quod non reuertari quin sentiam noua de iniuria tibi illata, & tu occidas illum, quod ego uideor madare, quod tu committis illud homicidium. Nam est hoc uerum, si iniuria grauis fuit illata illi famulo, ut puta unum uulnus: sed si uia alapa fuisse sibi data, uel alia iniuria no multum grauis, & hoc debet esse in arbitrio iudicis: tunc si illi famulo qui habuit illam alapa, dico ego dominus, facias quod ego sentiam noua, & ille famulus occidat illum iniuriantem, tunc non teneor ego dominus tanquam madans fieri illud homicidii. & probatur per l. j. C. unde u. p. gl. & Bar. in l. si. ff. ad l. Cor. de sicar. quia si habuisti iniuriam cum alapa, debes defendere cu manu. & sic in singulis limita, ut per Bal. in l. si literas C. man. in fi. Et limita etia dicta Bar. doctrinam Bal. in l. cum mandati. C. mand. nisi dominus dixisset famulo, fac cu isto cultello ut sentia nota, & ille cultellus erat ita paruulus, q; no erat aptus ad occidendu. Et ille occidit

cidit, & sic exsoluit fines mandati: quia uidetur solum madasse de uulnere: ut dixi supra in xvij. q. in hac eadē gl. Pau. uero de Cast. per illum tex. cum gl. in l. j. ff. de his quib. ut indign. uidetur habere aliam opinio. in prin. q. Bar. hic.

ADNOTA. ¶ In aure. Adde tu & uide Io. de Ana. in consi. lix.

b ¶ Sed aduertas. Adde quod opi. Bar. & Ang. hic sequitur Pau. de Cast. in consi. ccl. xij. & ibi poteris colligere pro ueritate huius limitationis. & in hac materia uide Alex. de Imo. in consi. cxxvij. in iij. lib. Ber.

43 *Persuadens siue consilium prestas, an teneatur.*

44 *Opem prestans, licet indistincto teneatur, etiam si malefactor erat perpetra turus delictu, tamen limitatur, nisi fauor sit simplex, & malefactor omnino maleficium commisset sine ope uel fauore meo: quia tunc opem prestans mitius punitur.*

ANGELVS.

43 * VIGESIMO SECVNDO quero: tui di materiam mandantis & madatarii gratis, & quando cu pecunia, & sic de assassinis: nuc uideamus a quid in persuadente^a siue prestante consilii, an teneatur. Istam q. format Bar. in d. §. si madato. in uer. quero utru in persuadete^a & ubi cocludit unā cum Cy. quod illa distinctio an esset aliās facturus, uel ne, in his que sonat in delictis no habet locū. probat in l. j. §. incidit. ff. ad Turp. ibi, aut qui instigat & c. psuadere & dare cō silii, est opē ferre: ut l. q. seruo. §. plus Pōponius. ff. de fur. & si persuades, uel cōsilii prestas Titio, q; unū maleficiū committat, quod etiā sine dicta persuasione, siue consilio facturus

erat uel no, quod tu tenearis: qd bene no. tu iudex, q; inquiris de cōsilio uel persuasione: quod etiā si no cocludas, quod nullo modo Titius dictū maleficiū commisset, nisi fuisset talis psuasio uel cōsiliū: tamen processus tuus, pcedit: & ecōtra, tu q; uis defendere, debes articulare q; omnino Titius illud maleficiū commisset, etiā si no fuisset tuū uel cōsiliū, uel tua psuasio. tamen uenies cōdenādus, licet fortē leuius: quod ppetuo no. in practica. sed in prestante opē, sine dubio no adhibetur dicta distinctio: ut not. Bart. in d. l. is q; opē, ff. de fur. & an persuades, uel cōsiliū prestas ad maleficium cōmittent. pniatur uel non: uide Sali. in l. j. C. de rap. ur. in uer. quero ergo an persuades & c. Et qua pœna teneatur psuadens uel consulens, no. ibidem Sal. uer. quero secūdo si in lege non est & c. Scribit in ista q. Bart. an malefactor esset aliās facturus necne, & Bal. & Salice. in l. j. C. de ser. fug. Sed in prestante opem, absq; dubio no adhibetur dicta distinctio: ut no. Barto. in l. is qui opem. ff. de fur. Et prædicta sunt uera, quando persuadet aliquid qd cadit in delictū. Si uero persuasio siue cōsiliū est circa illud, qd in delictum non cadit, tunc adhibeatur ista distinctio, uidelicet, aut fecit dolo aut no: aut erat aliās factur^o aut no: ut l. si quis cu sciret. ff. de dolo. l. ij. in fi. ff. man. l. si remuneradi. §. si tibi. e. tit. Sed aduerte, qa distinctio an esset aliās facturus uel non, no habet locū in madante: quia pro certo præsupponit q; no erat aliās facturus, nisi gratia madantis: ut supra dictū est.

ADNOTA. ¶ Persuadete. Adde ultra dicta per August. an accusatus de

mādato. probetur de persuasione, an debeat condemnari. & uide Alex. de 1 mol. in consi. cxxvij. iij. li. & qualiter quis tenetur de cōsilio, uide Cap. in cons. xxvij. Bart. consi. clxv. Ang. consil. xxij. & Bal. in consil. cxxx. in iij. uol. Ber.

A V G V S T. Tu autem in hac materia adde ultra doct. in quantum supra conclusum est, quod in mandante illa distinctio non habetur, an quis aliās sit facturus uel ne. Adde quod Bal. post multa uerba uidetur affirmare in d. l. non ideo minus. C. de accu. in antepe. col. & uide Bal. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offic. procon. & leg. qui post Iaco. de Bur. tenet contrarium, sed Ange. in l. j. ff. de eo per quem fact. erit. tenet contrarium: quia in distinctōe mandās tenetur, etiam si ille aliās facturus erat. & ideo Bal. mutauit propositum in l. ob hac uerba. ff. de his qui no. in fa. qui dicit, quod illa distinctio, an quis aliās facturus erat uel non: nō habet locum in mandato, sed solum in consilio. & ibi alleg. multas gl. Limita per Bald. in l. metu. C. quod met. cau. secundo limita in persuadente & cōsulente, & prādicta nō militare, quādo solum tractaretur de puniendo persuasorem uel consulentem de solo consilio uel persuasione: quia nō adhibetur illa distinctio: sicut si tractaretur de ipsis puniendis, quando maleficium esset fecutū propter ipsum maleficium: quia adhibeatur illa distinctio, secundum Bal. in l. data opera. C. q. acc. in pe. char. & certē est sententia Bar. in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniu. & j. dicitur in si. istius gl. & ibi Bald. in l. data opera, loquitur in mādante, & uide Inn. in c. querelā. extrā de elect. in uerbo, subtra-

ctam. qui loquitur de consilio. & dicit Mathesil. in notabilibus suis, notabili xcvj. quod ille qui facit furti persuasione uel consilio alterius, nō tenetur actione furti, si fur aliās erat facturus. per tex. §. ope. insti. de oblig. quæ ex quasi delicto. ubi glo. hoc uult, licet Bart. teneat contrarium in d. §. si mandato. sed dicit Mathesil. quod Bar. dixit cōtra mentem illius §. ope. dicit tamen quod Io. de Lig. in c. mulieres. extrā de sen. ex com. sequitur opi. Bar. & uide quæ dicentur in fine istius gl. & uide Bal. in hac materia in l. j. C. de ser. fugi. Sal. in l. j. C. de rap. uirg. & Bart. in consil. suo clx. qui notabiliter loquitur de persuadente & consulente. & Ange. in consil. suo xxij. quod incipit, per decisione quæstionis hoc solum. quæ singulariter decidit, quod licet furti uerba importantia mandatur, tamen erit persuasio uel consilium quando direxit uerba contra illic qui omnino deliberauerat facere hoc 44. micidium. * Item adde in opem prostante. Adde quod licet non adhibeatur illa distinctio, an quis aliās sit facturus uel ne: quia in distinctōe tenetur: limito hoc uerum, nisi fauor sit simplex, & malefactor omnino maleficium commississet sine ope uel fauore meo: quia tunc mitius debet puniri præstans opem. mirabilis est decisio Io. And. in c. felicitis. de penit. l. vj. quā multum ponderat & magnificat Ang. in l. is qui opem. ff. de iniu. & in l. in furti. §. ope. eod. tit. & allego similem gl. in cle. j. de pce. & quomodo adhibetur simplex fauor, uide per Ang. in d. l. is qui opem. & semel ego euaui unum à furca per illam doctrinam, quem iudex malefactoris uoluit

uolebat suspendere tanquam opem præstantem delicto: quia dicebam quod minus debebat puniri: quia omnino principalis fur delictum commississet, etiam si iste opem non præstitisset: quia fuit simplex fauor, intel ligendo fauorem simplicem: ut ibi declarat Ange. Et in hac principali materia adde glo. in §. ope. in arte de oblig. quæ ex quasi delicto.

45 *Consilium siue persuasio, an reuocari possit.*

46 *Persuadens punitur simpliciter quando tractatur de ipsa persuasione puniendo, sed quando tractatur de maleficio puniendo, commissio persuasione, tunc opus est distinctione.*

ANGELVS.

45 * **VIGESIMOTERTIO**

quæro, an possit reuocari consilium siue persuasio, dic, quod si meo consilio, & mea persuasione solū incepisti hoc facere, oportet quod tibi persuadente contrariū, quod sim certus te mutasse propositum: aliās debeo de nunciare ei, in cuius persona maleficium debet committi, ut se custodiat ne offēdatur. ita tenet Inn. in c. ad audientia. extrā de homi. In mādato uero solum sufficit reuocatio. Ita dixit Bar. in d. §. si mādato. in pe. q. de quo uide bonā gl. in c. cum quis. extrā de sen. ex. m. in vj. in glo. quæ querit, si quis mandauit clericum unmerari, & postea ante manus iniectionē mādato reuocauerit, demū mandatarius percussit, dicit quod quod ad Deum mādans nō tenetur, sed quod ad ecclesiam patitur poenā, quia excommunicatus est. quod no. & latē Pe. de Anc. in cle. j. de renun. ponit materiā, an & quādo reuocatio mādati sit necessaria, quod perueniat ad mādatarii no-

titia: & bene & diligēter aduerte, quod oēs actus qui sūt uerbis tantū, & sūt gratia faciētis, nō gratia cōsulentis, possunt dici consiliū: ut ff. de fur. l. in furti. §. cōsiliū. Sed quā peruenitur nō tantū ad uerba, sed ad actū, tūc dicitur quis præstare opem: ut d. l. in furti. §. ope. * Et prādicta sunt uera, quā tractatur de aliquo maleficio commissio persuasione puniēdo. Sed si tractatur de ipsa persuasione puniēda, tūc dist. & opi. supra dicta nō habet locū, sed simpliciter puniretur: ut l. j. §. persuadere. ff. de ser. cor. Ita dicit Bar. in d. §. si mādato. in fi. qd. no. & tene mēri. Et uide plenē per Bal. C. mā. in l. mā datum. in fi. Tu autem de cōsilio uel mandato an esset aliās facturus, uel non, & quomodo: uide not. per Bal. in l. j. C. de ser. fugi. & ibi Sal. & per Sal. in l. j. in vj. parti. de rap. uirg. qui latius & melius loquuntur.

A V G V S T. Tu autē in hac materia adde, quod text. est in terminis in c. quicunq. extra de sent. excō. in vj. ubi probatur quod mādas in delictis, pot reuocare mandatū, licet text. uideatur in cōtrariū in c. pro humani. de homi. lib. vj. Sed dico ut dixi supra in hac eadē gl. in uer. querit. Bar. in d. §. si mādato. & uide gl. in terminis. & ibi oēs doct. in c. mulieres. extrā de sen. excō. & Ang. in l. j. C. de Ni li agge. nō rū. & Bar. in l. si pecunia. §. si seruū. ff. de cōd. ob cau. & Cy. & Sal. in d. l. nō ideo minus. C. de acc. Sed omnino uide quæ dixi in uer. querit. Bar. in d. §. si mādato. Et uide omnino pulchra uerba Bal. in l. mandatū. C. mā. in ult. col. qui ponit etiā quomodo reuocatur consiliū, & Bal. in l. hac uerba. ff. de his qui no. in fa. in fi. qui remittendo se ad dicta Inn. in c.

ad audientiam approbat dicta ipsius Inn. & tene menti dicta Bar. quae posuit in d.l. non solum. §. si mandato. ff. de iniur. qui dixit quod omnes aetuis qui sunt uerbis tantum, & sic gratia facientis & non gratia consulentis, possunt dici consilium: ut probatur ff. de fur. l. in furti. §. consilium. sed quando peruenit non tantum ad uerba, sed ad actum, tunc dicitur quis praestare opem. d.l. in furti. §. ope. & praedicta sunt uera quando tractatur de aliquo maleficio puniendo commissio persuasione: quod si tractatur de ipsa persuasione punienda, tunc distinctiones, & opi. supradictae non habebunt locum, sed simpliciter puniretur: ut d.l. i. §. persuaderi. de ser. cor. Adde hic bonam gl. in §. ope. in fti. de obli. quae ex quasi delict. uide dicta Bal. in l. data opera. in penult. char. C. qui accusa.

SVM MARIVM.

1 Diffamatio non debet esse facta uel producta iudici in occulto, sed ad banchum iuris pro tribunali sedente.

2 QVOD fama publica a praecedente & clamosa infinnuatione & referente. * Not. quod dicit fama publica praecedente: ut in cap. qualiter & quando. de accusa. & non debet esse facta, uel producta iudici talis diffamatio in occulto: ut in c. inquisitionis. de accusa. Ex quo Ange. in l. si uacantia. C. de bonis uacantibus. uer. sed quare diffamantes Titium &c. dicit quod sit cautus iudex, ut dicta diffamationem recipiat ad banchum iuris iudice pro tribunali sedente, ne possit dici quod diffamatio in occulto facta fuerit: quod non. unde quando recipis dicta diffamationem in tuo bastardello, facias quod nota

rius maleficiorum dicat: & praedicta & facta fuerunt ad banchum iuris in dice pro tribunali sedente: quod tene menti in practica, ne erres.

AD NOT. 2 ¶ Fama publica. Aduerte quia iudici aserenti in inquisitione famam praecedere non uidetur addendum: ut per Fulg. in consil. civ. col. uer. denique. & adde quid sit fama, & qualiter probetur: & uide Fran. de Are. in consil. civ. Alex. de Imo. in consil. xlii. uol. & Pau. de Cast. in consil. cxlii. impresis. & adde quod testis deponit super infamia, etiam non interrogatus, debet deponere apud quos. ita Imo. in c. cum oporteat. de accu. & Cald. in consil. iij. in tit. de testib. & adde, si fama non habuit certum autorem, sit tamen iuris creditus. ut, an iudex poterit inquirere in de Fran. de Are. in consil. lxxiij. & quando fama possit per inhabilem probari. per Barb. in consil. xj. Bern.

AVGVST. Adde quod ista potest procedere regulariter, sed non militarent ubi esset contra diffamatum tanta uehemens fama, quod transiret ad notorium a. in notorium non requiritur ordo iuris, per ea quae habentur in c. uestra. extra de coher. cler. & mulier. & ideo si talis diffamatio esset recepta pro iudicem ipso non sedente pro tribunali, quod tene necet processus non dubit.

AD NOT. 2 ¶ Ad notorium. Adde tu circa hanc limitationem: & uide de Fran. de Are. in consil. cxxv. ubi quod in notorio procedit iudex iuris ordine non seruato, cum iam sibi constet de notorio. Bernard.

1 Inquisitio ualet si tempore inquisitionis formata erat fama, licet postea superueniat fama contraria.

2 Inquisitio potest fieri contra Titium, quod

do contra illum sunt indicia, licet non sit diffamatus, & bonus reputetur.

ANGELVS.

2 * ET tene menti, quod si tempore inquisitionis formata erat fama, satisfactum est iuri, & ualet inquisitio, licet postea superueniat fama contraria: quia fama contraria non tollit actum iam in esse formatum, sed formandum sic, & sic cum noua fama superueniat, non poterit poni ad torturam: quia tortura non est actus formatus, sed formandus post primam famam. Unde ex prima fama contra eum facta, licet poterit inquiri, tamen non potuit torqueri, superuenta noua fama contraria, nisi alia indicia habeatur: quia iste est actus de nouo formandus. Ita sing. dicit Bal. & Imo. in l. is potest. ff. de acqui. haere. & pro hoc bene facit quod ibi not. Bart. in uer. pro declaratione huiusmodi q. praecedentium & sequentium. Sed

3 * quid si contra Titium non laborat diffamatio, tamen sunt indicia contra eum, licet communiter reputetur bonus? Credo si sunt indicia contra eum, potest inquiri contra eum: quia 4 indicia sunt loco diffamationis. Cum autem esset diffamatio, sufficit. Si autem sunt tantummodo indicia, etiam sufficit ad inquirendum, & ita declaratur c. qualiter & quando. de accusa. a

AVGVST. Adde hic, & intellige praedicta secundum ea quae infra dicam in addit. meis in eadem gl. an fama sit sufficiens indicium ad torturam: quia d. Ang. uidetur uelle hic, quod nisi fama uenisset in contrarium, illa sola fama per quam fuit formata inquisitio, per illam famam reus etiam possit torqueri. Et subdit do. Ange. hic, quod si contra Titium non labo-

rat diffamatio, sed tamen sunt indicia contra eum, licet communiter reputetur bonus, tamen contra eum poterit formari inquisitio: quia illa indicia credit quod sint loco diffamationis. & ita intellige c. qualiter & quando. extra de acc. Adde tamen quod ista conclusio uidetur uera: quia fortiora sunt indicia super ueritate quam ipsa diffamatio: quia per indicia deuenitur ad torturam. l. i. §. ij. & iij. ff. de quaestio. l. h. eod. tit. quod fortius est, ergo per illa indicia poterit fieri quod minus est, scilicet ipsa inquisitio. Praeterea non possunt esse indicia super ueritate, quin in ipsis non continueatur diffamatio. ipsius rei. Loquor quando sunt indicia propinqua, non remota: ut declarat Bart. in d.l. fin. ff. de quaestionibus. igitur &c.

4 Diffamatio siue indicia debent praecedere capturam, uel arrestationem inquisitionis, formationem & tormenta.

5 Inquisitio emanans de principis scientia non praesupponit de necessitate quod constet de fama.

ANGELVS.

* ADVERTENDVM autem est, quod oportet quod diffamatio siue indicia praecedant sine indicibus autem, & sine suspicionibus praecedentibus & diffamatione in criminali, non potest ad aliquem actum a iudice procedere uel capturam, uel arrestationis personae, uel tormentorum, uel inquisitionis formationem: ut in cap. qualiter & quando. & c. inquisitionis. & quod in eis not. per Inn. Ioan. And. & Ant. de Butr. & not. Ang. in l. si uacantia. extra de accu. uer. ideo autem ponuntur dicta uerba &c. & Barto. in l. de minore. §. tormenta. & l. h. ff. de quaestionibus. & l. j. in prin. eod. tit.

Quod uerum est, quando inquisitio emanat a principe in consulto: secus si eo consulto, & de eius conscientia: b
 maieft. * Et pro hoc facit quod not. In. in c. cum oporteat. de accu. ad fin. ubi dicit, quod quando inquisitio emanat de principis scientia, non est necesse quod constet de fama: quia sola principis scientia supplet defectum cuiuslibet solentitatis. Ita dicit Bal. ar. d. l. nullus. quod no. tu iudex, quando crimē est atrox, & non sunt ita urgentia iudicia, q̄ tu facias inquisitionē tuā de conscientia regētis ciuitatē, & ita facias in actis apparere: quia regēs ciuitatē habetur loco principis: ut no. gl. & Cy. in l. h. C. de præscr. lon. tem. & Bar. in l. hostes. ff. de cap. & postli. reuer. & isto modo non poterit dicta inquisitio annullari ex hoc quod fama & indicia non laborent contra inquisitum.

ADNOT. a ¶ Ad aliquē actū.

Adde tu quod uoluit Ro in consi. cx. inci. questio consultationis. ubi per text. in c. j. & ij. de homi. lib. vj. dicit, quod ex inquisitione formata super delicto contra aliquem diffamatione non procedente, nunquam sequitur condemnatio, nisi delictū confiteatur: imo si de delicto sit inquisitum cum qualitate, & delictū probetur absq; qualitate, sequitur absolutio. Ber.

AVGV S. Tu autē in hac materia adde, quod ista doctrina hoc modo simpliciter relata, fecit errare multos ignorates: quinimō audiui sæpe multos peritos, & aduocatos in hoc errasse, sequentes simpliciter illam doctrinam Bal. in d. l. nullus. quia primō ego limito ^a prædicta, quod uerum est, quod quando inquisitio formatur de mandato principis, nō re-

quiritur quod infamia præcedat: isto casu: hoc uerum, quando motu proprio ^b superior mādatur hoc, secus si ad postulationē alterius. ista est ego, lingu. in c. ij. in gl. j. extra de accu. lib. vj. ita temperas dicta Inn. in d. c. cum oportet. & aliam limitationem uide per Spe. in titu. de inquisitio. s. nunc tractemus. uer. hoc autem notandum, & ibi uide Ioan. And. in additio. in dicto uersicu. limitantē etiam prædicta. & in hac materia multas alias limitationes & restrictiōes, uide per Do mini. de sancto Gemina. post Ioan. An. & Arch. in dicto c. ij. extra de accu. s. de iudicibus. libro vj. & late per Ioan. An. Anto. de Butt. & Imo. in d. c. cum oportet. cui uidetur contrariare & ibi Abb. facit unam distinctionem in hac materia. Et per Hostien. & Io. An. in c. fina. extra de acfationibus antiquis. & omnia ista plenē sunt collecta per Mod. repetētes d. c. qualiter & quando. post Ioannē Andrā. in viij. questio. principa. in xij. questio. & uide Petrum de Anchara. in consilio suo cclij. qui ponit quod ista diffamatio debet præcedere capturam & inquisitionem: & quomodo testes debent deponere de diffamatione ante capturam, non post.

ADNOT. a ¶ Ego limito. Adde tu ad has limitationes, & uide Fel. in rub. de rescr. ubi alle. Fran. de pan. in consilio. post Oldr. & Ro. in rep. l. j. de hære. in sit. & uide Fulg. in consi. c. x. ab quod in grauioribus delictis feruoribus sequi debemus: & pro hoc facit quod elegāter Host. in summa de inquisi. s. qualiter. ubi q̄ si papa mādatur aliquid quod uer. quirit contra talē de tali crimine, uideat mādare, si ea quæ reuertunt ad inquisitum

interueniant. & adde quod do. Alexā. in a consi. cxxx. in ij. uol. intelligit dicta Im. allega. per Bal. in d. l. nullus. si princeps dicat asseruiē sibi constare de infamia, alias non uidetur remittere quin recipiatur testes super infamia. & facit quod dicit And. Barb. in consi. xxxv. inci. scribitur apud Ecclesiastes, referendo Tancrē. in d. c. cum oporteat. & Io. and. quod licet papa narret aliquem de crimine diffamatum, quod propter hoc non impeditur processus super infamia: quia potuit a maluiolis hic procedi. adde tamē quod Cæpo. in consi. xvij. simpliciter sequitur dicta Bald. in d. l. nullus. & ibi uidetur uelle Io. Mo. in d. c. j. licet Arch. ibi uideatur sequi sententiam Gofre. Ber.

b ¶ Motu proprio. Adde tu & uide gl. & quod uoluit Ro. in consi. cxxxvj. ubi motus proprius tollit ea, quæ sunt iuris positui tantum. Ber.

6 Indiciū unū an sufficiat ad formandam inquisitionem.

ANGELVS.

¶ ET regulariter nō sufficit unū indicium, sed plura: ut no. gl. & Bart. in l. j. §. occisorum. ff. ad Sillania. & dicta l. j. in prin. ff. de questio. nisi in casu l. prius. ad Sillania. & ibi no. gl. & Barto. in l. unius. §. in ea causa. ff. de questionibus. & not. Bal. in l. congruit. ff. de officio præsi. & idem in l. j. C. de sum. trinita. & fide catholi. in a l. j. col. & uide Cyn. plenē in l. fina. C. de questionibus. plenius per Barto. in l. fina. ff. de questionibus. Et quando plura indicia uel unum sufficiant, not. Iaco. de bel. in l. j. §. si uerō. in authē. de exhib. reis. Ioan. And. in addi. ad Specu. in tit. de proba. §. si super uer. xij. & Bal. in l. fina. ff. de hære. in situē. & ibi Imo.

AVGVSTI. Tu autem in hac

materia ^a, adde dicta Salicet. in l. fi. C. de questionibus. qui multum eleganter loquitur: & uide Gandi. in tracta. maleficio. in rubri. an sufficiat unus testis de uisu ad tormenta. & Ioan. An. & alios in c. cum in contemplatione. extra de regu. iuris. & Io. And. in addi. Spec. in titu. de presumptio. §. species. in fin. j. col. & Guid. de susza. in tracta. maleficio. sub rubr. qualiter reus subiciat. tormen. & dicitur. infra in hac eadem glossa. in illa questio. quando sufficit unum indicium. & in hac eadem glossa. in addi. mens. ibi in illa questio. quæro qualiter probetur indicium. Et in hoc omnes resident in sententiam Barto. quam posuit in l. fina. ff. de questionibus. & Bal. in l. obseruare. C. quorum appell. non recip.

ADNOT. a ¶ In hac materia. Adde ultra dicta per Augustinum, Petr. de Acha. in consi. cclij. & And. Bar. in consi. xxxv. Ber.

7 Inquisitio licet non possit formari, sine indicio, & diffamationibus: tamen si fuerit formata, & reus non opponat, tenebit processus.

ANGELVS.

¶ ET sic bene nota, quod licet sine indicio & diffamationibus præcedētibz, non possit formari inquisitio: uerum est si opponatur per reū ^a : a lias si nō opponeretur, teneret processus: ut est casus in c. fi. de accusa. in vj. & ideo danda est indiciorum copia reo, ut possit suas exceptiones opponere: ut infra dicam: & sic opponere quod dicta diffamatio & indicia non præcesserint, quod bene not. tu qui uis facere defensionē reo, ut opponas quod inquisitio fuit formata, sine indicio præcedentibus.

ADNOT.

ADNOT. a ¶ Opponatur per reum. Adde Ro. in consi. cc. Ber.

AVGVST. Tu autē adde hīc, inquantū do. Angel. hīc dixit, quōd indicia debēt prācedere inquisitionem: dic quōd iste autor nō vult intelligere q̄ de necessitate illa indicia, quā debent prācedere torturā, debent etiā prācedere inquisitionem: quia sola diffamatio sufficit ad formandā inquisitionē. in c. qualiter & quādo. extrā de accusā. Et satis fuit dictū suprā, in materia inquisitionis. Indicia ergo debent prācedere torturā, non inquisitionē. Quinimō nec captura in criminalibus: & ideo Bal. in l. & si certus. ff. ad Silla. dixit quōd indicia debent prācedere torturam, non capturam: quia ut dixit Sali. in l. nullus. C. de exhibē. reis. per illū text. in maleficiis, statim potestas potest

9 capere malefactorē. dicit tamen primō, habita aliquali informatione de maleficio & malefactorē: quia nemini dubiū, si potestas capit aliquem in criminalibus, temere tenetur: ut dixit Bald. in l. ij. C. de his qui latro. Quinimō Sali. in l. fi. C. de quāst. in fi. vult, q̄ antequā in criminalibus iudex veniat ad capturam, quōd habita informatione primō, & formata inquisitione^a, postea veniat ad capturā.

ADNOT. a Formata inquisitione. Adde Ang. j. ij. col. in ver. quē ro qualiter. Et vide eundē Ang. s. in ver. hac est quādam inquisitio in iij. quāstio. princip. ver. vi. requiritur.

8 Infamia quid sit.

ANGELVS.

8 * QV AERO itaq; quid sit infamia. vide Bald. in l. j. in prin. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. qui dicit, q̄ infamia est macula acquisita ex ma-

lis moribus, diuulgatio in populo detestabilis, & maximē apud bonos & graues viros.

AVGVST. Tu adde quod Bar. in l. j. ff. de his qui not. infam. dicit, q̄ infamia^b est læsa dignitatis statu legibus & moribus improbativis: ut §. cognitio nū. ff. de uar. & extraordin. cogn. Et idem tenet Sali. in l. ea qui dem. C. de accu. in diffinitione fame & infamiae. & Gandi. in tract. malefici. sub rub. de opposi. famae, scilicet infamiae. & Sali. in d. l. ea quidem alleg. Io. And. hoc etiā uoluisse.

ADNOT. a ¶ Infamia. Adde tu quae requiruntur ad hoc ut infamia rogetur. & vide Car. in consi. xcviij. consi. xcviij.

9 Indicium quid sit.

ANGELVS.

* QV AERO quid sit indicium, doct. dicunt quōd nō potest dari certa doctrina: sed totū hoc relinquitur arbitrio boni iudicis, qui secunduū qualitātē personē & delicti, & demonstrationū, seu suspitionū iudicabit indicium esse sufficiens, uel idoneū esse, uel nō: ut l. iij. §. tu magis. & §. eiusdē quoq; ff. de testib. Ita dicit Bar. in d. l. fi. ff. de quāst. Nam indicium dicitur ab indicio indicas: unde indicia, id est demonstrantia adminicula ad ueritatē indagandā: ut C. de adul. l. adulterii. & l. solent. ff. de praescrip. uerb. sed istud est potius quā dā descriptio quā eius diffinitio. Vnde Bal. in l. ea quidē. C. de accu. in fi. ij. col. in uer. indicium uerō est &c. dicit q̄ duplex est indicium: uidelicet semiplenū, dubitatū, & plenū. Et indicium semiplenū est praesumptio mouens forter animū ad aliquid credendū, uel nō credendū, & de hoc in l. cum proba-

tio. ff.

tio. ff. de probat. Indiciū uerō plenū, est dinumeratio rei per signa sufficientia, per quae animus in aliquo tāquam existente uero quiescit, & plus inuestigare nō curat: ut C. de rei ued. l. indicia. & ibi doc. & Io. and. in add. Specu. in tit. de probat. in uer. octauo quia indicia. Vel dic quōd indicium est duplex, scilicet facti & iuris. ex indicio facti dirigitur iudex in uia praesumptionis, & tale indicium potest per quemcunq; fieri: ut ff. de pœn. l. qui ultimo. Indiciū autē iuris, id est, quod habet aliquē effectū iuris, est duplex, quoddā est qd' iudicē dirigit in uia habendae quæstionis, id est torturæ: quoddā est qd' instruit iudicē simul cū aliis in uia cōdēnationis. ita dicit Bal. in l. seruos. C. de testib. dic ut ibi per eum: facit text. cum gl. sing. & ibi Bal. in l. exapiuntur. ff. ad Silla.

ADNOT. a ¶ Indicium. Adde tu quod Bal. in consi. cxxiij. col. fi. in prima parte dicit quōd indicium est minus, quā semiplena probatio. Ber.

AVGVST. Tu autem in hac materia inquantū dictū est suprā, quōd in indicio non potest dari certa doctrina, sed totū hoc relinquitur arbitrio iudicis: adde quōd istam sententiā tenuit Io. And. in c. eūm in contemplatione. extrā de reg. iur. & Bal. in l. obseruare. C. quorū appel. non recip. & Sali. in l. fi. C. de quæstioni. & Bal. in l. cum probatio. ff. de proba. in addit. Gandi. in tract. malef. sub rub. de indi. indub. quib. ad tormen. pro. a & ibi Gandi. dicit, quōd in criminalibus indicium sumitur, & dicitur signū alicuius maleficii cōmissi, uel b alterius rei de qua agitur. Et subdit quōd indicium dicitur ab indicādo. Et idem dixit Gādi. in eo. trac. & me-

lius in rub. quae debeant praecedere quæstio. in uer. quæro, quae & qualia debent esse ista indicia. quōd licet certa doctrina dari nō possit, sed relinquitur arbitrio iudicis, tamē quilibet bonus iudex debet sollicitē instare ad indicia indaganda. Et subdit q̄ indicia sunt proxima aliis probationibus, & indicia dicuntur de demonstratione, & demonstratā ueritatis, & probationis adminicula. l. fin. & l. instrumētā domestica. C. de prob. sunt enim indicia pars clarę probationis. allegat l. hac cōsultissima. C. qui test. face. pos. adde Bal. in add. in d. l. cum probatio. ff. de proba. qui dicit quōd indicium est minus quā semiplena probatio: quinimo dicit q̄ quaedam sunt indicia quae sunt minus, quā semiplena probatio, & tamen ex eis peruenitur ad torturā. allegat gl. ibi, & dicit q̄ similiter habetur in l. capite v. ff. de adult. adde Abb. in c. tertio loco. & extrā de probat.

10 Indicium qualiter probetur.

11 Testes examinati super inquisitione generali, nō prauidicant malefactori, cōtra quem specialiter postea inquiritur, si malefactor nō fuit citatus, quādo testes iurauerunt in inquisitione generali.

12 Testis unus de uisu quando faciat in indicium ad torturam.

ANGELVS.

10 * QV AERO qualiter probetur indicium: dic, quōd ad minus per duos testes^a, qui tamen directē non probant maleficiū, sed qui uiderunt eū prope domū de nocte ibi stantē, in qua furtū cōmissum est b: ut est glo. sing. & ibi doct. in l. fi. C. famul. ercisc. facit quod no. in l. cum Sillanianum. C. de his quib. ut indig. ita dicit Bar.

in l. fi.

in l. fi. de quaestio. Nam unicus testis de usu probat indicium, & facit indicium: ut no. glo. & doct. in l. si quis. C. ad leg. Jul. maiest. & vide Salic. in l. fi. C. de quaestio. Et aduertas quod quando ibi testes examinatur pro habendis iudiciis: necesse est, quod ad hoc ut praedictetur malefactori, quod ipsi illo citato iurent, & sic in contradictorio iudicio: aliis autem si simpliciter examinarentur inficio, & eo non citato, sibi non praedictatur: ut no. Bar. in l. si quis de crimine adulterii. C. de adul. & in l. p. de quaest. & in l. custodias. de public. iudi. ex quo infert ad aliud *, quod testes examinari super inquisitione generali, non praedictatur malefactori, contra quem specialiter postea inquiritur, si malefactor non fuit citatus c, quando testes iurauerunt in inquisitione generali. l. si quando. C. de testa. ita dixit singulariter Bal. in d. l. fi. ff. de quaest. Et ideo, cauti iudices antequam forment inquisitionem, recipiunt informationem a testibus, & in scriptis redigunt, ne postea dicant contrarium, quia informatione habita forment eorum inquisitionem: & si poena est corporalis, citari faciunt inquisitum realiter, scilicet capiendo per personam: non autem simplici uerbo ne aufugiat. arg. l. nullus. C. de exhib. reis. & ibi Salic. & postea faciunt reum respondere inquisitioni, & si negat, iterato examinant testes reo citato, & in iudicium ueniente, ut uideat iurare testes, & potest tunc ipse uel eius aduocatus interrogatorum facere. ff. de adul. l. si postulauerit. §. quaestio. & istae secundae attestaciones non primae praedictant ei in totum si plene probant, uel quo ad torturam si faciunt sufficientia indicia: quod not. dicit

Salic. in l. fina. in fi. ff. de quaestio. uide Bald. in l. si tibi. ff. de condi. ob. turp. caus. in uersic. sed nunquid illi testes recepti.

A D N O T. a ¶ Per duos testes. Adde Cap. in consil. lxxvij. Panor. consil. xviij. Ang. in consil. ij. & Fulg. in consil. cxiij. & per do. Bartho. Soci. in consil. cxxvij. col. uer. postremum. & intellige quod probatur per duos testes, quando iudicium est a motis. ita do. Alex. in consil. v. col. ij. in uol. & idem in consil. xviij. col. vj. uer. p. terea iste testis. & in consil. xxvij. col. i. eo. uol. uer. ij. & fortius in consil. i. col. uer. accedit quia. in ij. uol.

¶ Commisum. Ang. idem uoluit in l. cum cognitionaliter. C. de quaestio. & Salic. in l. fina. de quaestio. & Angel. in l. fin. C. quod metus cau. Imoc. in casibus. de simo. Et hoc uerum est, quando testes deponunt super indicio, a quibus potest esse ueritas, sed quando testes deponunt super actu facti: ut quia testificatur de his maleficio: ut qui uidit maleficio committi, stuprum perpetrari: tunc unus solus testis facit indicium sufficiens ad torturam. glo. & doct. in d. l. si quis. ad leg. Jul. maiest. hoc etiam uoluit Ang. in d. cum cognitionaliter. & in l. fin. C. eo. & idem uoluit Bar. Bal. & Ang. in l. si. circa fi. C. fami. ercis. & Bal. in l. cum proponatur. ff. de leg. ij. et in l. si quis ex argenti. §. ij. ff. de ed. et. C. ij. in l. si. C. de quaestio.

¶ Non fuit citatus. Adde & intellige hoc, nisi stylus palatii aliter se haberet, tunc praedictarent. ita Alex. in consil. xlij. §. proxime alleg. quia consuetudo per testem derogare solemnitati citationis, ut uoluit Bal. in authent. si quis in aliquo. C. de eden. & uide ad materiam Fran. de Ar. in consil. clxv.

A V G V S T. Tu autem in hac materia, adde in quantum d. Ang. hic dicit, quod

quod unus testis de uisu facit indicium ad torturam, uel deponit de ueritate: **12** quia uidit Titium occidere Caium, * **Adde** de hoc uerum a, quando ille testis est omni exceptione maior, aliis non: quia non infamis, non uilis, non attinens, & sic de simi. Aurea est doctrina Bar. in l. j. item Cornelio. ff. de quaest. in l. maritus. in j. col. eo. tit. & de illa doctrina facit festum Ange. in l. si quis. C. ad leg. Jul. maiest. & Ang. in l. fi. C. de quaestio. in fi. & dicitur j. in seq. q. hoc idem tenet Abb. in c. j. extra de confessione. Adde tamen singularia uerba Bar. in Ladmonendi. ff. de iureiuran. in antepen. char. qui multas limitationes dicit: & uide Salic. in l. si quis alicui. C. ad leg. Jul. maiest. qui dicit Dyu. uelle, quod in criminalibus unus testis facit indicium: uide d. Abb. in consil. suo xvj. qui ponit, an unus testis faciat indicium uel duo. Itē adde, quod licet duo testes faciunt indicium ad torturam, quando non deponunt de ueritate, sed per indicia: quia de nocte uiderunt Titium exeuntem illam domum, in qua furtum fuit commissum, & sic cum deponant super actu remoto, opus est, ut sint duo testes: ut supra dixit iste auctor allegando Bar. in l. fi. ff. de quaestio. Dic tamen quod propter hoc indistincte semper illud non debet ponere ad torturam illum hominem, pro quo deponunt illi duo testes: quia opus est, quod illi duo testes, qui deponunt super isto indicio, & sic super actu remoto, dicant indicia ueritumilia. Nam pone, quod ille qui exiuit illam domum erat unus magnus mercator, & uisus fuit habere aliquid sub mantello, licet sint duo testes, qui hoc deponant, cum hoc indicium non sit uerisimile, hoc solum

indicium non sufficeret, licet duo testes hoc dicant: ita declarat Angelus in l. milites. C. de quaestio. per illum text. qui dixit, quod conditio personae excludit praesumptionem resultantem ex iudiciis: & ideo opus est, quod alia indicia concurrant: puta quia uisus de nocte exire illam domum, in qua fuit factum furtum, & habebat aliquid subtus, & incontinenti fuit uisus expendere illam pecuniam stampatam stampam illius monete: quae afferebatur furata. An autem testes examinati in inquisitione generali praedictant, postea in inquisitione specialiter formata: dic quod non. Adde ultra supra allegata Bald. in l. iubemus. C. de probationi. & Innocen. in capi. bonae memoriae Magunt. extra de electioni. & Gandinus in tractatu malefic. sub rubr. quomodo cognoscatur de malefic. per inquisitionem. in uer. sed nunquid introductione testium inquisitor facit citare reum. quam doctrinam multum extollit Albericus de rosate in l. iuriturandi. C. de testi. & ibi declarat dicta Inno. in d. cap. bonae & dicta Gandini.

A D N O. a ¶ Adde quod hoc uerum. Tu circa hoc, adde quod etiam si non sit omni exceptione maior: dum tamen alia concurrant, erit sufficiens indicium ad torturam. ita Ro. in consil. cccclj. & Alexand. in consil. v. & in consil. xlij. in ij. uol. & in consil. xj. in j. uol. Capol. in consil. xl. & ibi quid si deponat directus super maleficio. & Ang. in consil. ij. & in materia, uide etiam Pau. de Cast. in l. si. C. fami. ercis. & not. quod ubi iudex haberet arbitrium in procedendo, posset ad torturam deuenire, etiam si testis non esset omni exceptione maior. ita Alex. in d. consil. xlij.

cuius contrariū tenet Bar. in suo cōf. xxxv. incip. scribitur apud Ecclesiastes. & d. 5. adde etiam infra ad uers. quæro an unū indicium, & quando unus testis de uisu faciat indicium. adde etiam Alexand. in consi. lxx. col. si. in j. uol.

13 Indicum unum, an plura requirantur ad inquisitionem, & torturam.

14 Indicum unum ualde demonstratiuum sufficiens est ad inquisitionem & torturam: puta unus testis integer, & bonæ famæ deponens de uisu.

15 Indicum sufficiens ad inquirendum, & torturam est, si reperitur furtum apud aliquem.

16 Indiciū sufficiens, ut supra est, si quis inueniens inuentus est in domo pulchræ puellæ.

17 Indicum sufficiens, ut supra est, si quis reperitur prope mortuum cum cultello euaginato.

18 Indicum sufficiens, ut supra est, si alius quis uisus est cum cultello sanguinolento exire cū facie pallida de domo quæ non habet, nisi unum ostium, & intus reperitur homo mortuus.

19 Index bonus inquirat cum quibus & per que loca conuersantur delati, seu inquisiti, quos torquere intendit.

20 Indiciorum doctrina certa dari non potest, sed remittetur arbitrio iudicantis.

21 Furtum repertum apud aliquem non est sufficiens ad inquirendum seu ad torturam, si talis est bonæ conditionis & famæ.

22 Præsumptiones & indicia, an sufficiant ad condemnationem.

23 Præsumptio uolenta, puta nudus cū nuda, non est probatio plena ad condemnandum de adulterio in criminalibus.

24 Index multum debet temperare sententiam ex præsumptione uolenta.

25 Index non tenetur temperare penam, quando fert sententiam ex præsumptione, quam lex expresse approbat in criminalibus.

26 Index non tenetur temperare sententiam ex præsumptione uolenta, si agitur de puniendo aliquem pecuniariter, uel pœna corporali leui.

27 Index tenetur temperare sententiam ex præsumptione, si præsumptio est uolentissima.

28 Indiciorum indubitatorum mala exempla ponit Gandi.

29 Inimicitia an sit indicium sufficiens ad torturam.

ANGELVS.

13 * QVÆRO, an unum indicium uel plura requirantur. dic, quod hoc residet in pectore iudicis: ut dicto, eiusdem. nam possunt esse plura indicia ualde leuia: unde non sufficiunt: & potest esse unum ualde demonstratiuum: ut puta, si est uerax testis integer, & bonæ famæ, qui testificetur, quod uidit maleficium committi, tunc talis testis est sufficiens ad inquirendum, & ad torturam: ut gloff. & doct. in l. si quis. C. ad legem Iuliam maiest. & Barto. in d. l. j. §. j. & in l. maritus. & in l. pen. ff. de quaestio. uel etiam ex confesio reitratra iudicialis: ut l. capite quinto. ff. de adult. & ibi gloff. * uel quia res rata est penes eum: secus autem si esset homo malæ cōditionis & alius indicium non haberet contra eum: ita dicit Barto. in dicta l. ff. de quaestio. * & idem si quis inueniens inuentus fuit in domo pulchræ puellæ, uenisset de domo unius pulchræ, presumit supposuisse: ita dicit Bart. post Iaco. de but. in l. si. ff. de hæred. instit.

14

15

16

17

18

17 * uel prope mortuum aliquis reperitur cum cultello euaginato: nam istud solum est sufficiens indicium, imò manifestū. ita dicit Bart. in l. fur

18 manifestus. ff. de fur. * & idem si uisus est cum cultello sanguinolento exire, cū facie pallida de domo, quæ non habet nisi unum ostium, & reperitur intus homo mortuus. ita dicit Tho. piperata, ut refert Ioan. And. in additio. ad Spec. in tit. de proba. §. j. uerficu. xij. intantum quod est sufficiens indicium ad condēnationem. & idem ibi dicit idem Thom. si uisus fuit admenare cultellū, licet non uisus fuit percutere, & postea ibi reperitur interfectus, & postea uisus fuit fugere, & apparet quod erat sibi inimicus, & fama laborat contra eum: & idem probatur quod Titius erat inimicus Sei. ff. de quaestio. l. j. §. præterea. uel quod tēpore occisionis erat in loco, uel quod recepta ut occidentem, uel quod occidēs erat familiaris uel domesticus, uel quod Titius iactabat se quod Seiū interficere fecerat, uel quod inter eos offensæ præcellerant. Sed ibi Io. And. tenet, quod ista indicia non sunt sufficientia ad condēnationem, sed ad torturam: ut etiā ab eo habetur confesio, & istud est tutius. & idem tenet Iuo. in d. l. si. de hæred. institut.

19

20

21

22

23

24

25

cundum loci uarietatem, colligere coniecturam: ut l. in. C. si manc. ita fuer. alien. Item conspicat constantiam, uel uocis trepidationem, uel membrorum pallorem: ut l. de minore. §. tormenta. ff. de quaestio. Itē quaeret cuius uitæ fuerat prius, & an talia uel similia, de quibus inculpatur, facere cōsueuerit. ff. de re mili. l. desertorem. §. is qui. Item inuestiget eius famam & opinionem est in ciuitate: quia secundum famam iudicabo: ut dicto §. tormenta. & quod ibi not. Bartol. item si ibi erat inimicitia, uel displicitia aliqua inter eum & offensum, uel aliqua offensa, uel iniuria fuerit inter eos: quia tunc uidetur præsumptio culpæ. ff. de his quib. ut indignis. l. si militia. & etiā alia de quibus inuestigare debet. Et quibus omnibus curiosus iudex poterit capere indicia ad informandum cōscientiā suam: ita dicit Bar. in tra. ta. suo de quaestio. in rubri. quæro aliqua indicia &c.

ADNOT. a

Extra iudicialis. Adde Ro. in consi. viij. & ibi etiam dicit quod mendacium & domesticitas faciunt indicium ad torturam. & adde Pau. de Ca. in consi. cxcvij. in prima impressione. & ultra prædicta uide que latē post domi. Fran. Brunus de sancto Seri. in suo tracta. de indi. & tortu. char. ij. uers. aliud est indicium generale. in ij. col. & Pari. Neapol. in tract. de synd. in uerbo, tortura. §. quia communiter. circa fi.

Resurata. Adde quod idē est si est solitus emere res furatas. ita Alex. in consi. l. in. j. uol. & ibi quod inuentus in strata mortuus, præsumitur mortuus à frequentibus stratum.

Et istud est tutius. Aduerte quia Tho. de piperata loquitur copulatiue: &

adde q. 10. An loquitur solum in secundo exemplo ibi relato, & per quo. l. i. de for. tial. in tertio: quia est minus uolentium, quam secundum: sed in primo non uidetur aliter sentire quam Th. & Gui. de Suga. & est magis uolentium, quam ceteri: & ultra predicta, adde quod opi. Gand. sequitur Pau. de Ca. in confessorij. in j. i. n. p. res. & ibi quod propter Gaudi. a ueritatem liberauerat quendam a morte: & eandem opi. tenet Alex. in consil. xv. in j. uol. & ibi quod est casus in c. afferte de praesump. quia ibi illa mulier propter plagum merebatur mortem: uerum quia non erant, nisi praesumptiones uolentes, non couidemauit Salomon ad mortem, sed ad restitutionem sibi. & idem tenet in consil. xliij. in ij. uol. 10. de An. in consil. lix. & Oldra. in consil. cxcv. ubi idem dicit de d. c. afferte. C. epol. in consil. xxxij. & consil. xxxix. & Petr. de Anchar. in consil. cccij.

d Mala conuersatio. adde quod Bal. in consil. lxxix. in ij. uol. i. consiluit quod conuersus cum haereticis poterat tanquam haereticus poni ad torturam. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod miror quod iste doctor allegauerit Bar. in tract. de quaestio. quia Bartol. non fecit tractatum de quaestio. sed uide plerosque doct. tenentes quod ille tractatus, qui appropriatur Bar. fuerit Dyn. sed certe non fuit, nec Bart. nec Dyn. sed fuit Gand. & posuit illum tracta. in tract. suo maleficio. Et ideo Gand. in tract. maleficio. sub rubri. de indic. non dubita. qui. ad torm. perueni. in princ. ibi facit mentionem, & allegat tractatum suum de quaestio. & tormen. & de uerbo ad uerbū, una syllaba gan detracta, ille tract. Gand. de quaestio. est sicut ille tracta. de quaestio. qui appropriatur Bar. & ideo in hoc repre-

hendo doct. qui hoc modo allegant Bar. sed iste error cauatur: quia multi doct. sunt sicut pictores: quia non sunt emere libros, sed uiuant super additionibus & apostillis aliorum: & interdum non errant in quotis & de cisionibus legum & docto. sed etiam in libris: & ideo si d. Ange. hic uisus sit originaliter in fonte tractatum Bar. de quaestio. quem ipse allegat: & tracta. Gand. non fecisset tui erroris. * Sed adde in hac materia, primo do. Gand. in tracta. maleficio. sub rubr. de quaestio. in uer. quae debet precedere quaestiones. concludit, quod in materia indiciorum certa doctrina dari non potest, sed remittitur arbitrio iudicantis: & ibi dicit quod iudex ex mala conuersatione rei, capiet indicia, & in quo loco conuersabatur, cuius uita antea fuit, & qualis aestimationis & famae, ac qualis uitae & habitus quid duxerit. ite qualitate maleficio. licet ille qui de crimine inculpatur, erat inimicus occisi, uel offensis. licet si potuit prouidere ne illud maleficium committeretur: & ibi etiam multa, quae & id fecit Gand. in dicto tract. sub rubr. de indi. non dubi. quib. ad tormen. proce. Adde etiam Guid. de Suzan. tracta. maleficio. sub rubr. qualiter reus subiicia. tormen. ponit multa indicia ad ponendum quae ad torturam: & multa indicia ponit Ange. in l. milites. C. de q. & in l. h. C. e. tit. & lo. An. in c. cum in contemplatione. extra de reg. iur. & inquantum dicitur hic de confessione extrajudiciali: adde d. de R. ordin. decimo. cxcij. qui dicunt, quod in delictis extrajudicialis, confessio plene delictum non probat ad effectum poenae ordinariae infligendae, sed ad poenam priuationis beneficii, & facit indicium

et cum ad torturam. * Sed aduerte inquantum do. Ang. hic dicit, quod si res furata est penes unum, est sufficiens indicium ad torturam, & idem affirmat Ange. in l. h. C. de quaestio. per ea quae habentur in l. ancillar. C. de fur. limitata & tempera hoc procedere, nisi illa res reperitur penes unum hominem bonae conditionis & famae, quia tunc non est sufficiens indicium ad torturam: & ita Salic. in l. h. C. de quaestio. limitabat dicta Bart. Nec mirum quia ut dixit Bar. in l. j. §. j. per illum tex. in prin. ff. de quaestio. quod licet reperiantur indicia, quae alias essent sufficientia ad torquendum reum: tamen si pro reo aliqua sint indicia pro ipso, tunc opus est quod illa indicia ad torquendum sint magis urgentia. Et inquantum supra alleg. lo. And. * quod ex praesumptionibus & indicibus licet sint indubitata quis non potest dari, sed bene torqueri. Adde tamē quod pro opi. Thomaz. de piperata allego in terminis Bart. in l. 24 adul. * Adde tamen quod ex praesumptione uolenta iudex debet multum temperare sententiam: & maxime ut non condemnet ad poenam corporalem: iuxta non per Innoc. in c. quia uerisimile. extra de praesump. & affirmat haec d. Card. d. Ant. Abb. & Imo ibi: & Old. in consil. cxcij. quod incip. uisio diligenter. & Petr. de Anc. in reg. semel malus. in x. col. de reg. iur. & d. Ant. in c. quanto. extra de praesump. d. Abb. in c. constitutus. extra de testib. & Bal. in l. h. C. de prob. & Bal. in rub. extra de offi. dele. Spe. in tit. de praesump. §. species. uer. in summa. Abb. in c. ij. extra de cohob. cler. & mulie. & Abb. in c. & si clericus. §. de adul. extra de iudi. & Abb. in c. auditis. extra de praeser. & recte locutus est Bal. in

Imo. in l. i. ff. de haere. inst. & Bal. in l. fi. C. de proba. & uide not. in c. afferre. extra de praesump. adde Bald. in l. sciāt cuncti. C. de prob. & Bart. in l. ca pite v. ff. de adulte. qui loquuntur de iudiciis indubitatis. adde no. in l. si quis adult. C. de adult. Adde Abb. in c. tertio loco. extra de prob. qui uidetur aliter loqui. Et adde hic quae infra dicā in glo. che. ha. adulterato la mia dona. uisus capitulis de uxore, quae ramus qualis debet esse probatio de adulterio. Et uide Mathefi. in no. dictis suis. no. cxviij. * ubi dicitur quod praesumptio uolenta, non est plena probatio ad condemnandum de adulterio in criminalibus, sicut nudus cum nuda, solus cum sola: de qua in c. literis. extra de praesump. quia ibi agebatur ad separationem matrimonij ciuiler: secus in praesumptione uolenta approbata a iure etiam quo ad causam criminalē: quia illa sola sufficit: ut in l. si qui. C. de adul. * Adde tamen quod ex praesumptione uolenta iudex debet multum temperare sententiam: & maxime ut non condemnet ad poenam corporalem: iuxta non per Innoc. in c. quia uerisimile. extra de praesump. & affirmat haec d. Card. d. Ant. Abb. & Imo ibi: & Old. in consil. cxcij. quod incip. uisio diligenter. & Petr. de Anc. in reg. semel malus. in x. col. de reg. iur. & d. Ant. in c. quanto. extra de praesump. d. Abb. in c. constitutus. extra de testib. & Bal. in l. h. C. de prob. & Bal. in rub. extra de offi. dele. Spe. in tit. de praesump. §. species. uer. in summa. Abb. in c. ij. extra de cohob. cler. & mulie. & Abb. in c. & si clericus. §. de adul. extra de iudi. & Abb. in c. auditis. extra de praeser. & recte locutus est Bal. in

d.l.f.C.de prob. quod ubi iudex
 praesumptionibus venit ad condēna-
 tionē, est iusta causa minuēdi poenā,
 per l. quid ergo. §. poena grauior. ff.
 de his qui not. infam. pro quo facit
 tex. & ibi gl. in c. inter sollicitudinis.
 25 extrā de purg. cano. * Limitarē tamē
 praedictā, nisi iudex ferret senten-
 tia per quandā praesumptionem,
 quam lex expressē approbat in cri-
 minalibus: ut dicebat Mathe. supra,
 & alii per d.l. si quis adul. C. de adul.
 & ita tenet do. Abb. in c. accedēs. ex-
 trā de simo. & Bal. in d.l.f. & sic intel-
 ligantur dicta doct. maxime d. Abb.
 26 in c. j. extrā de iudic. in xij. col. * Itē
 limitarē, ut dixi supra, nisi ageretur
 de puniēdo aliquē pecuniariter, uel
 poena leui corporali: puta fustiga-
 tio. rex. est etiā in l. ij. uer. & q. ple-
 runq. ff. de offi. praefect. uigil. ubi ex
 culpa praesumpta, quia incendium
 praesumit culpa inhabitantiū, po-
 test quis fustigari. Item hoc etiā nō
 procedit in grauisimo delicto: pu-
 ta in casu c. pro humani. extrā de ho-
 mic. ibi dū dicitur, probabiliter con-
 27 siterit argumentis, * Item limita-
 bat alio modo Ioan. Andr. in addit.
 Spec. in tit. de prob. §. h. uer. xij. nisi
 iudex moueret se ex praesumptione
 uolentissima: & ita refert Inn. in d.
 c. afferte. extrā de praesump. & d. Ant.
 & do. Abb. in c. tertio loco. extrā de
 proba. & uidetur esse de mente Bal.
 in d. l. excipiūtur. ff. ad Silla. Sed Ro.
 ibi multū eleganter loquitur intelli-
 gendo de illis iudiciis de quibus in
 d. l. si qui adulterin. quā cōclusio an
 sit uera uel falsa, patet ex supra di-
 ctis per me: quia ut dixi, Gād. & alii
 dicunt contrariū: & ideo licet dicāt
 in exemplo, de eo qui uisus fuit fu-

gere cum gladio sanguinolento;
 quod illa fuga arguit plenā proba-
 tionē delicti, secundū do. Abb. in c.
 tertio loco. extrā de praesump. & Bar.
 in d. l. fur est. in prin. ff. de fur. & Ios.
 And. in d. uer. xij. & Bal. in d. neq.
 natales. & in l. f. C. de prob. & Bald.
 in l. f. ff. de offi. procon. & leg. tamē
 istā probationes nō cōcludūt: quia
 poterit esse, quod ille qui aufugie-
 bat cū gladio euaginato, qui quēdā
 fecit, fecit ad suā defensionē: & ideo
 alia opinio uideretur uerior de in-
 re. Fateor bene quod hoc esset iudic-
 iū sufficiens ad torturā: ut uoluit
 Spec. in tit. de praesump. §. h. uer. sed
 28 pone. in fi. * Adde Gandi. in tracta.
 maleficio. sub rubr. de iudic. & praes-
 sumpt. indubita. ex quibus ad con-
 demna. perue. potest. quia multa po-
 nit exempla de illis iudiciis iudici-
 tatis, de illo qui exiit camera cum
 gladio sanguinolēto pallidus. Item
 de capitali inimico. Item quod unus
 uidit admenare. Item quod fugita-
 men do. Gandi. dicit, quod uidit in
 practica obseruari, & omnes sapie-
 tes Bononiae: & alibi nō uolunt ali-
 quē capitaliter posse puniri ex ali-
 quo iudicio quantumque in dubi-
 tatio: secus si poena pecuniaria ueni-
 ret imponenda, & ibi multa allegat:
 & de ista doctrina Gandi. facit men-
 tionē Bal. in addi. Spec. in tit. de sen-
 ten. in ulti. charta. allegat tamen Dy.
 in l. ij. ff. de excusa. tutorū. cōtra nūm
 29 tenuisse. * Item in quantum dicunt,
 quod inimicitia est sufficiens iudi-
 cium ad torturam: adde quod alia
 de facto uidi allegare doctrinā Spe-
 in tit. de praesump. §. j. uer. sed pone.
 & ibi Ioan. Andr. qui dicunt, quod si
 unus reperitur interfectus, & habet

bat aliquem inimicum, potest capi
 ille inimicus & torqueri: quia hoc
 solum est sufficiens iudicium ad tor-
 turam. sed ista decisio est falsa: quia
 alius sequeretur quod unum iudiciū
 remotum a facto, sit sufficiens iudi-
 cium ad torturam, per doctrinā Bar.
 in l. f. ff. de quaest. & uidetur destruere
 illam doctrinam Specu. & Gandi. in
 tracta. maleficio. sub rubri. quā
 debeant praeced. quaestio. qui uult,
 quod concurrant alia iudicia cum
 isto iudicio, si ille qui inculpatur
 erat inimicus offensis: & latius dicitur
 j. in ea. glo. ibi, quare reperitur
 aliquis oculis, & ignoratur a quo.

ADNOT. a ¶ Adde tamen
 quod pro opinio. Thomae. Not.
 quod Tho. de Piperata posuit tres casus
 seu tria exempla praesumptionis uiolenti-
 ssimae seu iudiciorū indubitatorum: in
 quibus uoluit habere locum l. sciant cum
 cti. C. de proba. & in quibus ex iudiciis
 posuit quis damnari: & cum eo transit
 30 Abb. in c. tertio loco. de proba. in c. quan-
 to. de praesump. & satis idem sentit in c.
 quia uerisimile. eo. tit. reprehendit eum
 Barto. in d. l. fur est. solum in exemplo. de
 adulter. patet ex dictis ipsius Abb. in d. c.
 tertio loco. de proba. & in c. tertio loco.
 de praesump. & cum Tho. transeunt mul-
 ti quos hic refert. Sed est dubium an in
 omnibus dictis casibus & exemplis, pos-
 sit quis d. innari, non dico ad moriē: quia
 31 **communis opinio est quod non:** post Innoc. in
 d. c. quia uerisimile. & sequuntur doct.
 hic relati, sed ad penam mitiorē ordina-
 riam: & uidetur de mente sequentium
 ipsum Tho. quod sic: tamen Ioan. Andr. in
 d. addi. & Ange. & Imo. contra relatio.
 uidetur sentire quod solum ad torturā,
 & concordantes cum eis: licet Io. Andr. in

¶ primo exemplo transeat cum Tho. quod
 ad condemnationē sufficiat: & sic uidentur
 contradicere, nisi dicamus saluando,
 q. qui dicunt nō sufficere ad condēnatio-
 nem, sed ad torturam, loquuntur quando
 uellet iudex procedere ad condēnatio-
 nē imponendo penam ordinariam, quia
 ad talem effectum potest torqueri, & nō
 excludant condemnationem mitiorē: pa-
 tet, quia ex praesumptionibus etiam non
 adeo uolentis potest quis damnari ad pe-
 nam pecuniariam uel leuem corporalem;
 ut supra in ij. limita. & nota quia hic in
 dicta limitatio. ij. expressē sentit, q. in secū-
 do & tertio casu Tho. potest ferri senten-
 tia ex praesumptionibus in poena pecunia-
 ria uel corporali mitiore. In primo uerō
 exēplo Tho. licet Io. Andr. post Tho. uellet
 penā ordinariā, seu sentiret imponi posse
 sicut in ij. limitatio. tamē Spe. ibi relatis
 Gand. Mathe. Rom. & alijs relatis cōtra.
 30 Testis unus integer, nō autē seruus aut
 uilis seu infamis facit iudiciū maleficio.

ANGELVS.

* E T bene nota, quia dixit quod
 unus testis integer de maleficio, facit
 iudicium: quia secus si non esset
 homo integer, ut seruus uilis uel
 infamis: tunc etiā deponens de uisito
 non facit iudicium: ut l. j. §. idem
 Cornelio. & ibi Bar. ff. de quaest.

A V G. Tu adde quae dixi supra
 in hac eadem glof. in uerfic. quare
 qualiter probetur iudicium. ubi ad
 hoc multas decisiones allegaui in
 propriis terminis, quas non replico
 breuitatis causa.

31 Particeps criminis aliquando non est
 idoneus testis ad iudicium contra so-
 cium, aliquando sic.

ANGELVS.

* QVAERO an particeps cri-
 minis dicatur testis idoneus contra

1226. 602
1225. 317

socium ad iudicium, dic quod non
 ut no. glo. in l. filium. C. de lib. cau. &
 sic no fuit interrogandus de sociis:
 ut l. fi. & ibi per gl. & doc. C. de accu.
 & ideo interrogatus etiã si sua spon
 te dixerit, non facit iudicium contra
 socium: ut not. Bar. in l. j. §. si servus.
 ff. de quaest. Etiã si inculpatus sit ma
 lae famae, quod est verũ, nisi in cali
 bus not. in d. l. fi. ex quo Bar. in l. i.
 p. §. ff. de quaest. dat certã doctrinã,
 de qua dicit ut ibi per eum: sed Salic.
 in d. l. fi. ver. nunc oppono cõtra se
 cundã quod & c. cõcludit quod sunt
 considerandae qualitates personarũ
 & delictorũ. Nam aut inquisitus est
 servus, & de sociis est interrogãdus:
 ut l. quicũque. C. de ser. fug. & l. j. in
 fi. ff. de quaest. Si verõ erat liber ho
 mo, & tunc in criminibus quae regu
 lariter sine sociis nõ committuntur,
 interrogari possunt: ut l. pronuncia
 rum. C. de ser. Item de falsificanti
 bus monetã: quia plures in eo mini
 sterio sunt necessarii: ut l. j. ff. de fal.
 mo. idem in crimine laesae matesta
 tis: quia unus solus tantum commit
 tere non potest. Idem quando ten
 dit ad salutem comunẽ omnium: a
 ut l. fi. C. de malef. & Mathe. ubi au
 tem delicta non sunt ita atrocita: &
 sunt delicta, quae sine sociis ut pluri
 mũ committi solent: tunc de sociis
 non est interrogãdus, & interroga
 tus non prãiudicat illis nominatis.
 quae omnia not. Sed Ant. de Butr. in
 c. j. de confess. tenet simpliciter opi.
 Bart. sed quod socius faciat iudiciũ
 cõtra sociũ: videtur tex. in c. j. de test.
 & ibi Inn. & Ant. de Butr. & est tex. &
 ibi Butr. in c. neniens. el. j. eo. tit. facit
 tex. in l. cum servum. C. de ser. fug.

AVG. Tu autem in hac materia

adde, quod licet inueniam & glo.
 doct. vario modo locutus fuisse in
 hac materia: tamẽ non recederem
 sententia illorum qui fuerunt magni
 practici in maleficiis. Nam reperio
 Gand. in tract. malef. sub rubr. de q.
 & tormen. in uerf. bonas questiones
 de tormetis, ibi, aliquis subicitur tor
 mentis, cõfiteatur cõtra aliũ: nunquid
 statur dicto suo. cõcludit ibi verã
 esse opi. Azo. quod socius non facit
 iudiciũ cõtra sociũ, nisi in certis ca
 sibus specialibus, in d. l. fi. C. de accu.
 enumeratis ibi per gl. Quinimõ ibi
 concludit, quod etiã in illis casibus
 specialibus, si nõ precedat alia iudi
 cia, non creditur socio. Et istam sen
 tentiã tenet Guid. de Suza. in tract.
 malef. sub rubri. qualiter reus subici
 tur torm. in fi. j. col. & ambo practi
 doc. cõcludant, quod imo si persona
 nominata sit malae cõditionis & fi
 mae: etiã propter talem nominati
 onẽ, non poterit subiici tormentis de
 iure, exceptis casibus illis exceptis
 tis. Et ideo Ang. & Rom. quos doct.
 iste non vidit in l. & si certus. ff. de
 Sill. dicũt, quod bene verũ est quod
 socius a contra sociũ facit iudicium
 ad formandã inquisitionẽ, non tor
 turã. Quinimõ Ro. in d. l. & si certus.
 ff. de Sill. quod ista est cõmunis sententia.
 & Arch. in c. nemini. ix. q. iij. dicit,
 quod præter casus exceptos, socius
 contra sociũ non facit iudiciũ. Et de
 materia, adde ultra istũ doct. d. Pa
 de Anch. in c. j. de cõfess. in vj. & la
 tissimẽ scrip sit ultra omnes do. Abb.
 in c. j. extrã de cõfess. & vide gl. in
 quoniam. extrã de testi. & ibi per doc.
 & Bar. & Ang. in l. fi. C. de accu. quod
 quid sit in practica, nõ recederem
 gl. huius l. fi. C. de accu. approbata &
 deca

Declarata ab illis summis docto. qui
 fuerunt magni practici in maleficiis,
 cõfiteatur Gan. & Gui. de Suza. Et ideo
 do. Abb. in c. j. extrã de confess. bene
 facit, dum reprehẽdit in aliquibus
 Par. in hac materia in d. l. repeti.

ADNOT. a ¶ Socius crimi
 nis facit iudicium ad inquirendum.
 Adde Sal. in l. ea quidem. in xiiij.
 col. C. de accu. & adde Ful. in consi. lxxj.
 & Alban. de Imo. in l. j. §. si servus. ff. de
 quaest. Et de hoc vido latẽ per eũdẽ Alex.
 in cõj. cxxxij. in iij. vol. & in cõf. cxxxij.
 in j. no. & vide Fran. de arc. in consi. lxxj.
 ubi quod licet socius nõ possit interrogari
 de socio, nisi in aliquibus casibus: tamen
 quando de crimine agitur cum sit socius
 semper potest interrogari. alle. Spe. in tit.
 de iste. §. j. uerf. item quod est socius. Et
 ultra prædicta vide Cap. in cõf. cxxxj. Ro.
 in cõf. cliij. in fi. & Paul. de Ca. in cõf. ce
 xxxj. in nouis. Et plene de hoc per Alex.
 in consi. lxxxix. per totum. in iij. volu.
 31 ¶ estis qui non debet examinari, ut pas
 tur si examinatus fuerit, non facit iudicium.

33 ¶ laicus licet contra clericum nõ possit
 examinari in criminalibus, tamen exa
 minatus facit iudicium.

ANGELVS.

32 ¶ QUID si quis testis a non de
 a lit contra malefactorẽ examinari,
 pater, filius, & alii commẽsales &
 omestici: ut l. presenti. C. de his qui
 de eocl. confu. & l. lege Julia. & l. in
 iti. & l. parẽtib. ff. de testib. an ex
 tinati faciant iudiciũ: dic qd nõ: ut
 ot. Bart. in l. j. §. idẽ Cornelio. & in
 diuis. & §. servus. & l. maritus. ff.
 de quaest. & Bald. in l. seruos pro do
 uino. C. de testib. & in l. fi. quis ex ar
 entariis. §. ij. ff. de eden.

ADNO. a ¶ Quid si quis testis.

Adde Alex. in consi. cxxxij. in iij. vol. &
 Ro. in consi. cliij. & Barb. in consi. cxxxv.
 inci. scribitur præclare apud Ecclesiastes.
 Et qui sunt illi testes qui examinari non
 debent: vide latẽ per Franc. bru. in tra. de
 indi. & tor. char. j. col. iij. uerf. ulterius
 generaliter quæro.

AVG. Tu autẽ in hac materia
 adde d. do. Abb. per illũ text. in c. de
 33 cetero. extrã de testi. ubi dicit quod
 licet laicus in criminalibus nõ pos
 sit testificari contra clericũ, tamẽ fa
 cit iudicium. & vide Bal. in c. sacra
 menta. de consue. rec. feud. qui dicit
 quod testis nõ legitimẽ examinatus,
 facit iudicium, quam materiã intel
 ligo secundum d. Bar. in l. admonen
 di. in antepe. char. ff. de iureiuran. &
 multa dixit Bald. in d. c. sacramenta.
 34 Iudiciis omnibus existentibus contra
 reum, tunc iudicium etiam urgens fa
 cit: si uerõ pro eo sint aliqua iudicia,
 tunc iudicia contra reum debent esse
 multum urgentia.

ANGELVS.

34 ¶ ET prædicta præcedũt, quãdo
 oia iudicia sunt cõtra reũ. Sin autem
 pro se b aliqua sunt iudicia reũ excu
 santia, tũc iudicia cõtra reũ debent
 esse multũ urgentia: ut superẽt ea que
 faciunt pro eis excusationẽ: ut not.
 in l. j. §. j. in fi. de quaest. & ibi Bar.

ADNOT. a ¶ Pro se. Adde Ful.
 in cõf. lxxj. & dicta Ang. sequitur etiam
 Franc. bru. in tra. de indi. & tor. char. ij.
 col. iij. circa fi.

AVG. Tu adde id quod dixit
 Bar. in l. j. C. quo. appell. non reci. in
 ij. col. qui alleg. Ioan. Andr. in c. cum
 in contẽplatione: extrã de regu. iur.
 dixit, quod licet unus testis de ueri
 tate faciat iudiciũ ad torturam: hoc
 uerũ est, nisi alia circumstantia resi
 stant

stant illi testi. & pro hoc facit optime id quod dixit Salic. in l. fin. C. de accu. circa gl. in l. inciuit. C. de fur. 35 *Iuramentum non est indicium sufficiens ad torturam, nisi ubi in ciuilibus faceret plenam probationem.*

ANGELVS.

35 *IURAMENTVM autē non est indicium sufficiens, veruntamē in casibus in quibus ciuilitate agēdo facit plenam probationem: ut in l. si quando. C. unde iur. & quod ibi not. per gl. & do. in c. si. extra quod met. cau. in illis casibus facit indicium sufficiens ad torturam. ita dicit Bar. c. in l. si. in fi. ff. de in lit. iur. quod not.

ADNO. a ¶ Ita dicit Bar. Adde, & vide Alex. ibi in apost. qui dicit hoc esse arbitrarium. ar. no. in c. cum in contemplatione. extra de re. iur. & maxime per Ioan. And. Ber.

AVGVST. Adde tamen quod ibi Bart. loquitur per uerbum, forte: & sic Barto. ita ibi clarē hoc non uidetur affirmare: quia certē durum est quod asserēt se esse uidebatum, quod sibi credatur in criminalibus in facto proprio, & ad ponendum reum ad torturam: quia ubi ex dicto unius quis torqueri potest, opus est quod ille sit omni exceptione maior: iuxta no. per Bart. in l. j. §. item Cornelio. ff. de q. & s. latē dixi.

36 *Indiciis non precedentibus, licet reus in tormentis confiteatur, & postea ratificet non poterit condemnari: secus tamē si sponte & absque tortura confessus fuisset.*

ANGELVS.

36 *ADVERTAS tamen quod si indicia non precedentant, & inquisitio formetur nō precedentibus indicis, licet reus confessus fuerit in

tormentis, & postea ratificauerit non tamē ex tali confessione etiā ratificata, & processu poterit dāri, ut est tex. cum glo. singulari. & Barto. in l. pe. ff. de quaestio. secus: men si sponte & absque tortura confessus fuisset: quia tunc etiā nō precedentibus indicis uel etiā nō data indiciorum copia ex tali spontanea confessione, potest damnari ut est tex. & ibi not. in c. j. de accus. l. i. libro vj. ita not. Pet. de Archa. clem. j. de homi. quod singulariter tene menti. b

ADNO. a ¶ Confessio non precedit. in di. Vide Moder. in c. asseri. rici. in princ. de iudic. & isum. j. in c. comparant inquisiti & confiteatur. in ult. col. & vide Capo. in consil. Ro. in cons. cv. & Barba. in cons. an. b ¶ Tene menti. Adde tu ultra eam ponit hic Augu. quod consil. Ro. est m. clxviij. Et uide Alex. in consil. v. in j. cons. j. cons. xxxiij. & consil. in iudic. Cap. consil. xl. & consil. xxxiij. & ibi quod confessio spontanea non uersimiliter non est sufficiens ad condemnationem: uide consil. Pau. de Cast. in consil. clxxv. secundo impressis. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, quod contra istam conclusionem expressē tenet Bald. in l. j. C. de confess. in iij. opp. qui uoluit quod si confessio est facta in tormentis sine indicis, dummodo sit ratificata, nocet consentienti, ut possit damnari ad mortē: & ita solet allegari quod Salic. in l. ij. col. ij. C. de cult. exhi. reo. & hoc idē tenuit: & hoc quod uoluit dicere Imo. in c. si. extra de confess. qui dixit quod Salic. tenet cōtrarium eius quod dicit Bar. in l. pen. ff. de quaestio. Sed uos addatis

teneatis opin. Barto. pro qua allego Imo. post. Ang. in l. Cellus. in fi. ff. de acqui. hære. qui dicit hoc notandum esse, quia poteris lucrari multas pecunias. Et ita aliās obtinui in personam unius qui uocabatur Augu. de Arimino, & libentem feci, quia proprium nomē meum habebat, & erat de ciuitate Arimuni sicut ego, & tūc Romæ eram, & fuit in primo anno quo fui creatus aduocatus cōsistorialis. Pro qua conclusione in terminis ultra doc. allego Ang. hoc idem uoluisse in l. j. C. de confess. & Ang. in l. ij. C. quo. appel. non recip. & Gand. in trac. male. in materia torturæ sub rub. an. confess. per tortu. quam non precedit. indic. & Gui. de suza. in trac. maleficio. sub ru. qualiter reus sub iura. tor. in uer. sed in quæsi. aliquis. & Bal. in addi. Spe. in ti. de confess. in j. col. & Pet. de Anc. in cōsi. suo xxii. incip. In Christi nomine uisa inquisitione. Plus dicebat ibi Pet. de Anc. quod si apparet illum talem iniuste carceratum, & postea confessum, nō dicitur confessio legitima: nec ex ea reus est condemnandus, per bonas rationes, quas allegat, & sequuntur 37 Moder. in d. §. Cellus. & Ro. in cōsi. clxix. licet Pau. de eleaza. cōtrarium tulerit in cōmēto c. granis de deposit. & male. Et uide do. Catald. in materia syndica. in q. cxxij. qui tenet q. talis ratificatio nō tenet, quādo per torturā est habita confessio sine indicis. Limita tamen ibi hoc esse uerū, quando ille reus nō esset repositus in suā pristina libertatem: secus si esset repositus, & postea iret ad iudicē & ratificaret, quia ipse ex tali confessione obligaretur. ibi uide multa quæ allegat, quæ hic non

transcribo: nam mihi hoc esset parum. Et licet iste do. Catal. nō dicat, tamen reperio quod originaliter hoc fuit dictum Mathesi. in notabilibus dictis suis, notabili lvi. Nec obstat dicta Salic. in d. l. secunda. quia ibi Salic. non præsupponit, quod nulla indicia præcesserint: ut in casu nostro nos loquimur. Et de materia per Floria. in rubri. ff. de proba. per quæ patet ueram esse sententiam Barto. in dicta l. penul. quod confessio facta in tormentis sine indicis, etiā si millies esset ratificata, non est sufficiens ad condemnandū hominem ad mortem. Adde tamen quod in tribus casibus potest quis torqueri sine indicis, quos gl. enumerat. xij. q. ij. in c. quaestio. nē.

37 *Indicia non solum debent precedere, & esse nota reo, sed debet dari copia reo.*

38 *Indiciorum copia danda est reo, quando iudex procedit inquirendo in casibus à statuto omisis, & à iure communi permisis: aliās inquisitio non ualet.*

ANGELVS.

*ITEM aduertas quod nō sufficit, quod indicia præcedāt & nota sint iudici, nisi detur copia reo & quod cōtradicta, aliās ad torturam poni non potest. & etiā detur copia aduocato suo: ut l. custodias. & ibi Bar. & Ange. & Imo. ff. de pub. iudic. & nota. in c. qualiter & quando. de accusa. Si tamen indiciorum copia non fuerit data aduocato, non tamē propter hoc ipso iure uitabitur processus: ut not. Bart. in d. l. custodias. arg. l. j. C. de sen. aduer. si. la. lib. xij. Si tamen reo postulante non detur copia diffamationis, & indiciorum, &

ultra procederetur ipso iure, nō ualet processus: ut d. c. qualiter & quādo. & c. inquisitionis. quod ultimum singulariter limitatur per Ang. in l. si uacantia. C. de bo. uac. post formā specialis inquisitionis quo ad personas & delicta: ubi in effectu dicit, quod quādo inquisitio est remediū ordinarium, quod est quādo de tali crimine ex forma statuti potest procedi per inquisitionē, tūc cū procedi possit fama nō procedente, non est fama & aliorū indiciorū copia

38 dāda, aliās sic. * Ex quo bene not. quod si tu iudex, nis per nīā inquisitionis procedere in casibus à statuto omīssis, & qui permittuntur à iure cōmuni iuxta regulas Bart. in l. ij. §. si publico. & ibi glo. ff. de adulte. Sali. in l. ea quidē. C. de accu. & dixi in glo. hęc est quædā inquisitio & c. quod copia indiciorū dāda est, aliās inquisitio nō ualet. Secundo, in dicto loco hoc limitat Ang. esse uerū, nisi quādo iudex inquirat ex mero officio, & nō ad alicuius querelā, ut s. dixi in uerbo, ex mero officio, ita etiā dicit Ant. de but. in d. c. qualiter & quando. in ij. col. Vel tertio quādo procedit per inquisitionē ad denunciā syndici uel officialis, tunc copia famæ nō est dāda: ut dicit Ang. in d. l. si uacantia. Sed an saltē aliorū indiciorum sit dāda copia: uidetur quod sic: & sic saluatur opinio Bart. in d. l. custodias. & d. §. si publico.

3 A D N O T A. ¶ Ex mero officio. Adde quod etiam quādo iudex procedit ex mero officio, quod copia indiciorū sit dāda, tenet Capo. in consil. lxxij. & ibi quod iudex nō dicitur procedere ex mero officio, quando est aliquis qui inligat.

¶ uide Alex. de Imo. in cōs. xij. in 2. ubi quod in ista causa denegandi iudicio est, quando reus est iurisperitus: iudex sibi legit copiam indiciorum: quando est imor subornationis: tunc propter potestatem reus: ut ibi per Alex. per Barb. in consil. xxxv. incipit scribitur apud ecclesiastes.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia, adde unā singularē limitationē, quod uerū est quod copia inquisitionis & indiciorū est dāda, nisi captus aliās sit homo maleficionis & fama: ita singulariter dixit Gui. de suza. in tract. suo malef. sub rub. qualiter fiat inquisitio, in parte qui dicit ista uerba formalia: Quis nunquid facta & cōpleta inquisitione testes debeant publicari, & eis fieri copia illi, cōtra quē est dicta inquisitio. & breuiter dicitur, nat quod sic: per l. vnus. §. cogentur. ff. de quaest. cū multis si. tenet tamen hoc esse uerum. si ille captus fuit bonæ famæ, aliās nō. Et hoc uoluit Gan. in tract. malef. sub rub. quomo. cognosca. de malef. in inquisitione in uer. sed quæro facta & cōpleta inquisitione, nunquid testes & totus processus debet publicari: & de his debet fieri copia ipsi: ubi dicitur quod sic. Tēperatamen hoc esse uerum, nisi ille captus quē est facta dicta inquisitio, sit homo malef. famæ & uitæ: & olim est habitus. & allegat Spe. in terminis hoc uoluisse. Et ibi dicitur quod illud opus Specu. multū pro auctoritate reputatur. Et certē uoluit allegare Spec. ubi ego allegaui s. in glo. uerbo, hęc est quædam inquisitio in illo articulo, an quādo iudex ex officio procedit, requiratur copia

testes examinentur super infamia. Sed certē mihi uidetur ista sententia periculosa, nisi limitarem istā sententiā secundū quod aliās Gād. dixit sub eadē rub. quomo. cognosca. de malef. per inquisit. in ij. col. in uer. sed nunquid in introductione testium. qui dicit quod doctores Bononienses semel interrogauerunt do. Fede. qui in hac materia dixit, quod licet aliās illi, qui olim sit diffamatus quod sit homo malef. cōditionis & fama, copia inquisitionis testium nō sit dāda: hoc uerū ubi inquisitio est formata ex mero officio iudicis: secus si ad postulationē alterius: & istam partē credo uerā, & intelligas sanē, quia intelligo prædictos doctores quod loquuntur de copia inquisitionis: & solū de copia testium super diffamatione, non de copia indiciorū, propter quā quæ postea potest poni ad torturā: quia licet millies sit homo malef. famæ & uitæ: non dubito quin dari debeat sibi copia illorum indiciorū, per ea quæ dicta sunt: quæ defensio quæ est de iure naturali, nemini est auferenda. l. ut uim. ff. de iusti. & iure. cū simi. Et ideo dixerūt Gād. & Gui. de suza. qui fuerūt magistri practici in criminalibus, quod

sibi dilationē ad destruendū illa indicia quæ habet potestas in reū. Ita dicit quod dixit Lāber. de rampo. & hoc dixit Gād. in tract. malef. sub rubri. an uolēs probare cōtra indicia præcedē. ad torturā admitt. & idē Gui. de suza. in tract. malef. sub rub. qualiter reus sub iudicio tormē. in uer. sed quæro ponamus quod præcedat criminis indicia. Vnde cōcludo indistinctē copiam indiciorū ad torturam esse dāda, etiā si reus sit homo malef. uitæ & conditionis, uel etiā si iudex procedat ex mero officio. Nec obstant s. allegata, scilicet quod ubi iudex ex mero officio procedit, nō est dāda copia, quia intelligo & inquisitionis & infamæ: & ita intelligo dictā Ang. in d. l. si uacantia. & Gād. & Gui. de suza. aliter docēt. essent ipsismet cōtrarii. Inquātū autē dixi, quod ubi ex mero officio iudex procedit, copia diffamationis sit dāda: intelligas materiā, ut dixi s. in glo. in uerbo, hęc est quædā inquisitio.

39 Minatus est Titius alicui mortē, postea die sequenti ille cui facte sunt minas, reperiit mortuus, an presumatur mortuus ab eo qui minatus fuit.

ANGELVS.

* QVÆRO, quid si aliquis minatus sit alicui mortem: postea uero sequenti die ille cui facte sunt minas, reperiatur mortuus, an presumatur mortuus ab eo qui intulit minas. Istam quæstionē format glo. Cy. & alii in l. metū. C. quod me. cau. & per Spe. in tit. de presum. §. ij. uer. sed pone. & Cy. in l. j. C. si quis impetra. malef. & Ray. & Bald. & Imo. in l. si. ff. de hære. insti. & per Bart. in l. famosi. §. j. ff. ad l. lul. maie. ubi in effectu cōcludit esse aduertendū, an

minator

minator fuerit homo malae famae, & cōfuetis sit minas suas in interfe-
ctōne hominū executioni mādare, & tunc licet Rayn. dicat quod est
sufficiens iudiciū ad cōdēnationē: tamen Bal. ibi quē sequitur Imo. dicit
q̄ nō, quō ad cōdēnationē, sed quō
ad ponendū ad torturā est sufficiens
iudiciū: quia nemo est præsumptio-
nibus debet dānari. l. absentē. ff. de
pœnis. sed probationibus claris, ut a
l. si. C. de probationibus & c.

AVGV. Tu autē in hac materia
adde, quod miror, q̄ iste doctō. hic
attribuerit istā determinationē Bal.
cōtra Rayn. Sed hoc fuit origina-
le uerbū Spec. quē sequitur ibi Ioā.
and. in addi. in tit. de præsump. §. j.
uer. sed pone. Et istā sententiā secu-
tus est Gādi. in tract. malefic. in rub.
an possit emēdare dānū corā iurac.
do. potesta. in uer. itē pone q̄ quidā
mibi minatus fuit. Et ibi in effectu
concludit per bonas rationes quod
solū est sufficiens iudiciū ad tortu-
rā, nō ad cōdēnandū: & uide Sali. in
l. j. C. si quis impera. malef. Adde
Anto. de butri. in c. iij. loco. extrā de
probatio. Et omnino Ang. in l. si. C.
de quæstio. & per Ange. in l. j. C. de
his quib. ut indig. Adde Abb. in c. li
teras. extrā de præsump. post Bal. ibi
uide Abb. in c. scribam. in fi. extrā de
præsump. Domi. de sancto Gemi. in
c. secundū. xvij. dist. aliquid per Bal.
in l. j. in iij. col. & do. Barto. in l. si. in
penul. q. ff. de quæstio. dū dixit quod
de homicidio præsuntur cōtra illū
qui erat inimicus occisi, & ex minis
capitalib⁹ inducitur inimicitia capi-
talis: ut est gl. no. in l. licet. ff. de arbi.

40 *Fama debet esse talis quod nō possit
tergieruari, & quā possit generare*

*scandalum: alius talis diffamatio nō
sufficeret.*

ANGELVS.

* ET bene nota, quod dicta b
ma de qua suprà debet esse talis
quod nō possit tergieruari, & quā
possit generare scandalum: ut
qualitē & quando. alius talis diffi-
matio nō sufficeret, ut ibi. Quia
quæ fama esse debeat & qualiter
probari debet: uide Barto. in l. 2.
minore. §. tormenta. ff. de quæstio.
Salice. plenē in d. l. ea quidem. C. de
accusationibus.

ADNOTATIO. a ¶ Proba-

debet. Adde tu, & uide circa h
Alex. in cōst. xc. in ij. uol. & Fran. de
in cōst. ciij. Ioā. de ana. in cōst. j. f. h. j.
cōst. clxxxiiij. R. apha. cu. in cōst. lxxv.
lxxviij. Cal. in tit. de proba. cōst. j. & in
nor. in cōst. xij. Ber. Adde ultra p̄
Et circa probationē fame: & uide h
de imo. in cōst. cccxj. col. pe. uer. nec etia
in ij. uol. & in cōst. xix. col. pe. p̄
dum, ibi, quæ singula & c. in iij. uol.
in cōst. xxv. col. ij. & aliquid in cōst. an
col. fi. uer. & sic stat. in ij. uol. & c. in
cōst. lxx. eo. uol. Et quomodo probetur
eunde Alex. in cōst. lxxij. col. uer. nec
obstaret. in ij. uol. & uide eundē in cōst. h
uol. ubi q̄ probatur per testes singula.

AVGVSTI. Tu adde & u
dicta Gan. in tra. malef. in rub. ac.
& à quo loco possit fama proce-
re, qui latē examinat istā materiā
in rubri. qui ad famā proba. potest
debe. de iure admit. qui ponit qu
modo fama sit probanda: & con
Bar. tenet Bal. in l. de quibus. ff. de
gi. in fi. & Bal. in l. testiu. C. de test.
fi. & de materia per Ange. in d. l. ea
quidē. per Inn. & do. Ant. de butri.
c. cū oporteat. extrā de accu. per do
& d.

& Bald. in lectu. & in additio. in l. j.
§. j. ff. de testi. per Barto. in l. si. ff. de
supel. leg. Tancre. in cōpendio suo
pro & contra. fo. lxxix. q. x. per Flori.
in l. si. arbitra. C. de proba. per Bal. in
authen. quod locū. C. de colla. & per
Bal. in additio. Spe. in tit. de senten.
in ult. col.

41 *Fama an sit sufficiens iudiciū ad tor-
turam.*

41 *Fama est iudiciū sufficiens ad torturā,
si est uehemens contra malef. uolentem.*

41 *Item si cum fama addit denunciatio
syndici cum iuramento denunciantis
Titium occidisse Caium.*

41 *Item si cū fama probatū est etiā esse
ipsum alius hominem male famā,
& uite & conditionis.*

41 *Fama an sit sufficiens iudiciū ad tor-
turam, dantur multe remissiones.*

ANGELVS.

* ET an fama^a sit sufficiens iudi-
cium ad torturā: dic ut ibi. & in l. si.
eo. ti. per Bar. & Sali. in d. l. ea quidē.
in materia fame. & facit glo. in l. iij.
§. ei. uide. ff. de testi. quæ regulariter
dicit quod nō: sed iuncta cū aliis in-
diciis ualeat: ut not. Bar. in l. j. §. idem
Cornelio. ff. de quæstio. Tene tamē
mētū sing. glo. in c. uenies. el. j. de te-
sti. quæ dicit, quod fama cū uno te-
ste in causa ciuili facit plenā proba-
tionē: & sic sufficit ad cōdēnationē:
secus in criminali: quod bene not.
de quo tamen dic ut no. Bar. in d. §.
item Cornelio. sed melius loquitur
Bar. secundū Dy. Ray. & Oldra. in l.
ubi etiā est glo. ff. de excu. tuto. dic
ut ibi. & per Anto. de but. in ca. cum
oporteat. de accu. de quo dic ut di-
xi in glo. j. in uer. cōparent dicti in-
quisiti, & negauerunt totum & c. in
uer. quæro an ex diuersis generibus

probationum. & hoc tenet Bart. in l.
si quis ex argentariis. §. j. ff. de eden.

ADNOTA. a ¶ An fama sit
sufficiens iudiciū ad torturā. Ad-
de tu, & uide Alex. de imo. in cōst. n. 5.
in aliis apostil. alle. ubi quod est sufficiens
iudiciū ad torturā in cō. genere mali,
de quo imputatur, puta in furto, quando
est fama, quod sit fur, ubi uide: & uide
etiā Fran. de arc. in cōst. xij. Ro. in cōst.
vij. & de hoc plenē per Pari. de puteo in
tract. syndi. in uer. tortura. uer. an fama.
& adde an fama de iure canonico pro-
bet, & sit sufficiens ut quis reputetur irre-
gularis: ut eius impetrata non teneant:
& uide Cal. in tit. de proba. cōst. lxx.
& an si fama non habet certum autorem,
sit sufficiens iudiciū ad inquirendū, &
uide per Fran. de arc. in cōst. lxxij.

AVGV. Tu autē in hac mate-
ria, quia quotidiana est, adde quod
istū passum latē disputaui pro & cō-
tra ultra omnes doct. Gan. in tracta.
malefic. sub rub. de quæstio. & tor-
men. in illa quæstione: sed de uno
quæro, pone fore probatū de crimi-
ne per publicā nocē & famā: & tan-
dē, cōcludit quod si cū fama est unū
aliud iudiciū, tunc per famā poterit
poni ad torturā reus. Idem Gui. de
fuz. in tract. malef. sub rub. qualiter
reus subiciat. tormē. in prin. qui di-
cit, puta qui erat inimicus, puta quia
iactat^o est uel fugit & c. & hoc dicit
Gan. secundū iura ciuilia, sed secundū
iura canonica, cū fama faciat semi-
plenam probationē, & æquiparetur
dicto unius testis. c. illud, extrā de
præsump. & c. si quis. extrā de purga-
cano. cū simi. tūc per solā probatio-
nem fame quis poterit torqueri. &
subdit quod communiter assessores
hoc obseruant. Subdit tamen quod
multo

101 an fuga regulariter non facit plenam probationem

de celiij, quod fama non est sufficiens indicium ad torturam: & ibi ponit quomodo testis debet deponere super fama. Ad de. Catal. in tract. syn. cxxvij, ubi tractat materiam quando fuga facit indicium: & ibi ponit etiam de fama.

46 Fuga an faciat indicium sufficiens maleficio: & an faciat probationem plenam vel semiplenam seu indicium

ANGELVS.

45 AN fuga a sit sufficiens indicium pro maleficio, die quod aufertur reus antequam contra eum aliquid procedatur: quia nondum accusatus, nec index aliquid praeparauit: & tunc facit indicium & suspicionem contra eum: ut l. lege Cornelia. ff. ad Silla. sed si postquam ipse accusatus uel inquisitus est auertatur uel stat cautus non eundo per circuitum propter crimen capitale fuerit ascriptum, tunc non est praesumptio propter hoc contra eum, quia non debuit & potuit timere. Ita singulariter dixit Bartol. in l. prima. ff. de re qui sibi mor. confci. aliam autem, fuga faciat plenam uel semiplenam probationem, uel indicium, plenam ponit Bart. in dicta l. lege Cornelia ubi dicit quodq; fuga obicitur alicui pro crimine, & tunc ea probatur probatur crimen: ut l. desertores. de deser. & l. desertorem. ff. de re. li. quandoq; fuga obicitur alicui probationem alterius criminis, nec ut crimen pro se: & tunc quandoque est crimen solius suspicionis, & tunc fuga est plena probatio, quia facta quem suspectum: ut l. impuberibus. ff. de suspect. tutori. quandoque est crimine de quo requiritur plena probatio de ipso facto, non de suspici-

ne

netantur, & tunc fuga regulariter non facit plenam probationem: ut l. j. C. de rap. ur. §. j. & ibi doc. C. de exhib. reis. & in auth. §. suscepto. sed uerum indicium facit semiplenam probationem: ut no. gl. in l. in bonae fidei. C. de reb. ere. & l. admonedi. ff. de iurciu. & ibi uide Ang. in uer. in ead. gl. ibi per faga. sed aduertas ad hoc, quia plenius no. Sal. in d. l. in bonae fidei. & etiam aduer te quod illud quod dixi secundum Bart. in d. l. de fug. qui sibi mor. confci. quia Lud. Ro. in d. l. lege. dupliciter limitat. Primo quantum nondum interuenit accusator: tam si interuenit libellus minoris de accusando: quia de hoc resultat in multis casibus effectus idem, qui resultaret ex habello accusatorio: ut est tex. in l. miles. §. si u. h. ff. de adul. Secundo nisi alia suspicio laboraret contra fugientem, quia tunc etiam fuga abrepta post accusationem unam cum hac maximam inducit suspicionem. ar. no. in l. i. C. qui nunt. tu te. & uide gl. in auth. de exhib. reis. §. in uer. in gl. ubi familiaris recedens fugit, uel tur qd si res qua in domo de qua fugit, non reperiuntur, sit furatus: quam glo. bene no.

ADNOTA. ¶ Quale indicium faciat fuga. Et ultra ea quae j. ponit do. Ang. ad l. Bal. in consi. cxxij. & cxxv. & Alex. de Imo. in consi. cxxij. in v. uolunt. Cuius in consi. xliij. & Ioan. de anania. in consi. j. & quod & quale indicium faciat fuga, uide etiam per Francisc. Bru. in tractatu. de indic. & tortu. char. ij. col. v. j. uersic. Item potest esse aliud.

AVGV. Tu autem in hac materia, adde omnino pulchra uerba Bal. in l. in bonae fidei. C. de iureiur. in pen. col. qui ponit de officiali qui syndi-

catur & aufugit, uel de ciuibus qui propter partialitatem aufugit: & uide unum bonum uerbum Bart. in l. quid sit fugitiuus. per illum text. in §. ff. de e. h. edic. & tene meti, quod Ang. in l. fi. C. de quest. in hac materia, an per fugam quis possit torqueri: multum magnificat doctrinam Bar. quam posuit in l. ff. de bo. eo. qui mor. sibi confci. & sequitur Roan. d. l. lex Cor. & adde Bal. in addi. in l. cu probatio. ff. de proba. & ibi indistincte dixit, quod est sufficiens indicium ad torturam: quod doctrina mihi non placet. Et ideo Gui. de suza. in trac. malef. sub rub. quali ter reus suscitator. uoluit, quod si cum fuga fuisset aliud indicium, scilicet publica uox & fama contra fugientem, tunc possit fugiens torqueri: quia aliud sequeretur, quod unum indicium remotum a maleficio, sufficeret ad torturam, quod est falsum, ut s. dixi. Et de materia, adde Gan. in trac. malef. in rub. de quest. & tor. in illa questione, quae debeat precedere questiones. Et de materia, uide Bal. in d. l. lex Cor. ff. ad Silla. & latissime ultra omnes posuit istam materiam Ioan. an. in addi. Spe. in ti. de praesump. §. ij. uer. uolentia praesumptio. & Pe. de anc. per illum tex. in c. ex literis. extra de pig. & Io. de Imo. in c. nullus. extra de praesump. & Bart. in l. impuberibus. §. j. ff. de susp. tu. & Bar. post gl. in l. admonedi. ff. de iurciu. & ibi in effectu ap probat dicta per ipsum in d. l. lex Cor. & idem Ro. in d. l. admonedi. in fin. Et adde Bal. in l. j. C. de reg. re. & Bal. in l. si consiliarios. C. de assc. Adde aliam pulchram limitationem Ro. in d. l. lex Corne. ff. ad Silla. in iij. col. quando quis post accusationem fregit carceres & aufugit: quia potest procedi contra

167. Romi 1191.

112.

cōtra eū tanquā cōtra cōfessum: per l. in eos. & l. ff. de cust. reo. Et de materia, vide Old. cōsi. suo lxxij. quia dicit quod fuga facit semiplenam probationē, & ultra omnes doc. in hac materia loquitur do. Catal. in suo tract. syn. q. xxvij. & in hac materia opin. Bar. quā ponit in d. l. j. ff. de bon. eo. sequitur & magnificavit Math. in nota. didis suis, nota. cxlv.

47 Statuto an fieri possit quod omni casu fuga faciat plenam probationem.

48 Statuto an possit fieri, quod stante rimore de commissio delicto in ciuitate, fugiens capitaliter puniatur.

ANGELVS.

47 * QV AERIT Lud. in d. l. lege Corne. an statuto fieri possit, quod omni casu fuga faciat plenam probationē. & arguit quod sic. ar. c. cum dilectus. de fi. instr. & quod no. in c. ij. de proba. & quod no. Innocē. in c. cum P. tabellio. de fi. instr. Sed contrarium tenet, quia tale statutum est contra ius cōmune, ubi ex suspicionibus quis nō debet damnari. l. absente. ff. de pōe. Itē non potest facere quod debitor usurarū probetur per unū testē: ut no. Fede. de se. in consi. xvij. & xviii. & Bal. in l. solā. in fi. C. de test. & l. si nō speciali. C. de testa. dicit quod nō potest statuto fieri, q̄ per unum testē tātum non reddentē sufficientē causam, possit probari contra bannitum, quia est contra ius cōmune.

2 a. * Quærit idē in d. l. an per 48 statutum possit fieri, quod stante rimore de commissio delicto in ciuitate fugiens capitaliter puniatur. Et bre uiter dicit, quod eo casu quo ex fuga nō resullaret nisi suspicio: quod aut tractamus an possit puniri ratione delicti cōmissi: aut ratione alicuius

adionis intentate. primo casu autē: giens est citatus, ita quod fuit contra max. & tunc possit uirtute statuti, etiā ratione contumacia, quæ in hoc casu est delictum: ut l. omne delictum §. contumacia. ff. de re mil. aut non fuit citatus, & tūc nullo modo ualeat statutum. Primo, quia citatio est de iure diuino: ut in clemē. pastorali de re iud. Secūdo, quia damnaretur ex præsumptionibus, quod non est dicēdū, ut s. dixi. Et hoc colligitur uerbis Bal. in l. j. C. quomo. & quæ iud. & isto casu dicit statutū non ualere: quia ex contumacia non potest quis capitaliter damnari, secūdo gl. iij. q. j. in sum. quam Bal. dicit esse alibi, in repe. l. data opera. C. q. accu. non posset ergo multominus simplicem fugam.

ADNOTAT. a ¶ Contra: commune. Adde tu Cal. in consi. & quod statutum per quod criminariarum possit probari per unū testem, tenet idem Cal. in tit. de consi. filio xxij. Ber.

AVGVSTI. Tu autem in materia adde, quod iste ambax de. Ro. m. uidentur falsæ: quia principale fundamentum est, quod statutum contra ius commune non ualeat, sed de iure cōmuni nemo capitaliter puniatur ex præsumptionibus: ut & c. quia cū suppositione facta cōmuni est, quod statutū contra ius cōmune ualeat, & tenet. Et ita argumētando pro & cōtra determinauit Albe. de rosa. in j. parte statuti vij. qui dicit q̄ totus mūdus ita seruatur & determinatur. igitur & c. Præterea conuincitur autoritas Ro. p. autoritatē Bald. in c. j. furti. de p. iu. fir. q. dicit q̄ statutū fieri potest

quod ex sola cōtumacia quis potest capitaliter puniri: etiam non confitito aliter de delicto. Et alle. Spec. hoc uoluisse in tit. de fideiuf. §. j. uer. sed pone. & Ioan. an. in ca. ueritatis. extrā de do. & contu. & idem dixit Bald. in c. j. qui success. tene. Et hoc dixit melius Bal. in rubr. C. commi. uel episto. in ti. quod licet per solam contumaciam quis non potest de iure communi corporaliter puniri, per l. diuus. ff. de cust. reo. tamē per statutum hoc fieri potest: & sic istæ decisiones sunt de directo contra illam gl. iij. q. j. in sum. quā etiam allegauit & sequitur Imol. in c. ij. extrā de maio. & obed. Præterea ibi præfati doc. alle. per me expressē uolunt, quod statutum contra ius commune in istis criminabilibus ualeat, & tenet etiam ad puniendum. Sed aduerte quo ad primam decisionem Ro. mihi uidetur Ro. bene dicere: quia dico tale statutum non tantum esse cōtra ius cōmune, sed contra ius diuinum. & mo ueor per decisionem Petr. de ancha. in repe. ca. j. extrā, de quæstio. quam posuit in xy. q. de quibus rebus & super quibus rebus possunt fieri statuta in illa quæstione: nunquid ualeat statutum, quod crimen usurarū possit probari per testes singulares uel per famā: qui in decisione illius quæstionis dicit non ualere statutū: quasi b adducēs ad probationes reprobatas uel insufficientes: quia illud statutum est contra ius diuinum: & est in damnum plurimorum, qui possunt de facili succubere: & ibi multas rationes allegat. Iure enim diuino ad minus, dicit ipse, debet quis conuinci per duos testes: cui non potest humana

constitutio derogare. viij. dist. per totum. dico ergo tale statutū esse contra ius diuinū, & non tantū cōtra ius commune. Quod ad secundam decisionem, credo opin. Ro. ueram per rationes suas: & dicta Bald. allegata per me militabunt, si primō ille fuit citatus, & non confitito, aliter de delicto, & ille aufugiāt.

49 Testes quādo pro iudicijs habendis & eruenendis torquendi sunt, an sit seruanda forma l. custod. ff. de pub. iud.

ANGELVS.

49 * QV AER O in quo casu a testes pro iudicijs habendis & eruenendis sint torquendi: quia nō omnis nec omni casu testes in criminalibus sunt torquendi: ut not. Bart. in l. ex libero. ff. de quæst. An quando possunt torqueri sic seruanda forma l. custod. ff. de pub. iud. uidelicet quod eorum aduocati moneantur: & quod uideāt indicia quæ sunt cōtra dictos testes: quod ipsi testes sciunt ea quæ uult iudex ab eis, uidelicet, quod ipsi sciunt indicia qualiter Titus uulnerauit Seium. dic quod non: ut not. Bar. in l. unius. §. j. ff. de quæst. & sic pro indicis a testibus habendis non seruatur solennitas. l. custod. ff. de pub. iud. quando agitur cōtra malefactorem. Et sis bene cautus tu iudex, q̄ quādo tu perquiris pro indicis, incipias a uicinis: quoniam in dubio uicini præsumuntur cōmississe damnū & furtum magis q̄ alii: ut no. lac. de arc. & Bar. in l. si ita. §. fin. ff. de fun. instr. quod not.

ADNOT. a ¶ Quæro in quo casu. Adde ad propositum & uide Caspo. in consi. lxxj. & dicit Fran. de arct. in suo consi. lxxj. quod plus creditur consistenti de se & socio sine tormentis, quam cunctis tormentis. Ber.

b *¶* Auicinis. Adde circa hoc quae ponit Roma. in consi. viij.

A V G. Tu in hac materia in quantum do. Ange. hic dixit, quod non omni casu testes sunt torquendi. Adde omnino Gandi. in trac. malef. sub rub. de quaestio. & tormen. in uer. an possit testis torqueri, ubi ponit ibi melius enumerando, quando persona testis possit torqueri, quam fecerit Bar. in d. l. ex libero. ff. de quaestio. Et scias unum notabile uerbum quado eris iudex tu, & eleganter dixit Bal. in repetitio. l. data opera. C. qui accusa. circa medium, & ubi testes torquentur, sufficit torqueri duo uel tres factum scientes, & non oēs: nam fraxnan da est tortura. l. quoties. C. de naufr. lib. xj. Item in quantum do. Ange. hic dixit, quod uicinus magis praesumitur commississe furtum quam alius. Adde & intellige praedicta, si uicinus aliās est malae fame: secus si aliās esset honestae uitae, arg. eorum quae tradidit Sali. in l. fi. C. de accusatio. circa intellectum gl. l. inciuiem. C. de fur.

50 *¶* Indiciū sufficiens ad torturā an sit, si aliquis reperitur mortuus, & ignoratur a quo: habet tamē inimicum capitale, uel pro magna lite magna qualitatis in ciuitate praesentem.

A N G E L V S.

50 *¶* **QV A E R O.** quid si reperitur quidam occisus, & ignoratur a quo, habet tamē inimicum capitale, uel pro magna lite magna qualitatis in ciuitate praesentē, an sit indicium contra eius inimicum: adeo quod ob hoc torqueri possit, dicit Spec. in titu. de psum. §. ij. uer. sed pone, quod sic, quod Lud. in l. j. hoc rescriptum. ff. ad Sill. ibi, qui suspicione caedis. dicit fore uerum de

a inimico capitali, a uel si de maiori si

parte bonorum erat litigium inter eos. ar. gl. in l. licet. de arb. & no. Bz. in l. ij. §. fi. ff. de adimen. leg.

A D N O T. a *¶* De inimico capitali. Adde quod damnus praesumitur datum ab inimico. ita Ro. in consi. viij.

A V G V S T. T. Tu autē in hac materia adde, quod istam eandem sententiam tenuit do. Ange. in l. fi. C. quaestio. ubi dicit, quod istud est maximum indicium ad torturā, si probatur illum esse inimicum occisus inculpat de delicto. Et Bar. hoc tenuit in l. fi. ff. de quaestio. ibi, ut in homicidio reperitur homo mortuus, ignoratur a quo. Sed certē non ex bito istam doctrinam esse falsam: ideo Imo. in l. fi. ff. de hered. instit. antepe. col. tetigit istam difficultatē in propriis terminis. & allegat ea de bclui. tenuisse contrarium: quod unum indicium non sufficit ad torturam. Nam Bart. & omnes fatentur. l. fi. ff. de quaestio. & dixi supra, quod ubi per unum indicium probatur & est remotum a facto, hoc est indicium, tunc unum indicium non sufficit ad torturam: sed hoc est remotum a facto, ut ibi declarat Bar. igitur. Et ideo propter hoc nunquam poterit aliquem ad torturā, nisi alia indicia concurrerent, secus si quod datur uelle Gandi. in trac. malef. rubri. de quaestio. & tormen. ubi, quod debeant praecedere quaestiones. de hoc etiam dixi supra in hac eadem glossa. ibi, quod an unum indicium uel plura.

51 *¶* Mortuo iuxta domum Titij reperitur an sit indicium contra Titium, qui eum interfecerit.

A N G E L V S.

51 *¶* **QV I D** autē si reperitur mor-

a tuus iuxta domum Titij, an contra Titium sit indicium, quod eum interfecerit: Bar. in l. fi. ff. de ui publi. dicit quod sic: quod Lud. in d. §. hoc rescriptum. intelligit uerū, si ille aliās erat solitus committere homicidia. argu. not. per glossam in l. inciuiem. C. de fur.

A D N O T. a *¶* Domum Titij.

Adde quod Bald. in l. ij. ff. de offic. praef. uig. de hoc dubitauit. pro Bar. facit tex. in l. si uendita. de pover. & commo. rei uendi. & plenē per Varr. in trac. syndic. in uerbo, tortura. §. madauit. col. v. in princ.

A V G. Tu dic ut infra nūc dicam, in additio. in proxima quaestione.

51 *¶* Mortuus in strata reperto, si ignoratur a quo, dic quod praesumitur mortuus ab eo qui multum frequentabat in illa uia.

A N G E L V S.

51 *¶* **QV I D** autem si quis in strata reperitur mortuus, & ignoratur a quo? dic quod praesumitur mortuus ab eo qui multum frequentabat in illa uia. ita dicit Bartol. in l. iusto. in princ. ff. de usuca. & talis uiam frequentans potest torqueri: intellige tamen si ille erat malus homo: pro quo facit quod not. Bartol. in l. in omnibus mensuralibus. ff. de priu. cre. & per Bald. in l. multum interest. C. si quis alte. uel sibi. & in l. j. C. de seru. fug. facit quod not. Bartol. in l. fur manifestus. ff. de fur. & Bald. in l. hna. ff. de heredib. instituend. & in l. fi. ff. de probat. & Ang. in l. j. C. si quis imple. maledi.

A V G V S T. T. Tu in his duabus quaestionibus adde, quod mihi durum uidetur, quod propter locum ubi corpus mortuum reperitur, quis debeat torqueri, siue reperitur in

strata ubi quis frequentabat, siue reperatur corpus mortuum ante domum Titij: quia dicit Bald. multum eleganter in l. tertia. §. primo. ff. de offic. praef. uig. in prima colum. allegat Richar. Malū, quod corpus mortuum non praebet testimonium loci, scilicet in quo loco caedes facta sit. Et ita uoluit Alber. de ro. in secunda parte statuto. quaestio. clxx. quaestio. inci. talis quaestio disputata fuit per dom. Richar. Et est etiam ratio uera, quia aliās sequeretur, quod per unum indicium i motum a facto, quis possit torqueri contra doctrinam omnium doctō. maximē Bartol. in l. hna. ff. de quaestio. & supra dixi in illa quaestione quot indicia requirantur ad torturam: fateor tamen si essent alia indicia: puta quia & ille Titius talis consueuerat facere: uel ille qui ibi uerlabatur erat malus homo: non dubito, quod statibus istis indicis posset torqueri, per ea quae dixit Bald. in dicta l. tertia. §. primo. & Alber. de ro. in loco §. alle. quicquid dixerit Ang. in l. fi. C. de quaest. qui dixit, quod si aliquis uisus fuit ire per locum in quo quis fuit interfectus, est sufficiens indicium ad torturā, maximē si ille qui inculpat, non erat solitus ire per illud locum: & sic Ang. uidetur dicere contrarium eius, quod dixerunt doctō. §. Adde tamen, quod non reperio, quod Bar. in d. l. iusto. hoc dixerit, secundum quod allegat d. Ange. hic, quia errauit ipse: sed bene reperio quod illud fuit dictum Ray. de Forli. ibi in l. iusto. arg. illius text. secundum quod referunt ibi Ange. & Rapha. & ibi Ange. dicit quod uerum est, quod ille qui locum frequentabat, praesumitur occidisse illud corpus, quod reperit mortuum ibi, si

ignoratur qs occiderit: sed ibi Ang. dicit, maxime si ille talis erat consuetus facere talia: & sic uidet uelle id qd uoluit Ro. in d. §. hoc rescriptū. ui de qua nunc j. dicam in additio. px.
 53 *Mortuo reposito in una domo in qua erant quinque, si ignoratur a quo, an praesumatur occisus ab illis.*

ANGELVS.

53 * QUID autem si sint quinque; in una domo, & unus reperiatur interfectus, ignoratur autē a quo: an praesumatur occisus ab illis? Dy. in l. j. §. hoc autem tenatur consul. ff. ad Silla. per illum text. ipsoform, tenet q. sic. Hanc questionem posuit loā. and. in c. significasti. de homi. & tenet idem per l. ut Mela. §. si plures. ff. ad leg. Aqu. idem Bal. in l. iij. §. j. ff. de otn. praef. iug. sed Alb. in suo tract. statuit. in ij. parte, circa si. tenet contrariū dicens, quod §. si plures. loquitur quando contabatur unum ex illis deliquisse, sed ignoratur quis fuerit. In questione autem nostra nō erat certum aliquem deliquisse. Lud. autē in d. §. allegat lo. an. in add. ad Spe. in tit. de homi. §. j. uerfi. sed pone quod aut qritur, an omnes praedicti possunt puniri poena capitali: & dic quod non: quia talis poena requirit indubitatas probationes. l. si. C. de probat. an autem possit torqueri: & dicit quod sic, per praedicta iura. Et materiam indiciorū uide per Bal. in l. excipiunt. ff. ad Silla. & in l. si. & ibi. Imo. ff. de harr. insti. & per Cy. & Sal. & alios doct. in l. si. C. de quaest. & per Bar. in l. pe. & si. ff. de quaest. & per lo. an. in addi. Spe. in tit. de proba. §. si iuxta finem.

AVG. Tu autē in hac materia, ad de de ista questione quā posuit lo. and. in d. c. significasti. alleg. glo. in termi-

nis, quae arguit pro & contra. xliij. de stm. n. c. quiescaimus. & uide Arch. c. nolite. xj. q. ij. & per Brixien. in illa questione, quinque; erat in domo. per Hofst. in summa in tit. de homi. §. qui in ti. de deleg. in tract. dispensatione. §. iuxta. uer. sed quid si in rixa. & melius in tit. de homi. §. j. uer. sed pone q. quatuor c. homines. Adde omnino dicta Moder. in d. c. significasti. Nos dubitare si essent aliqui qui essent malae conditionis & uitae, quin iudex ab illis deberet incipere torturare: per ea quae dixi supra in additio. proxima in praecedenti questione. Etal. de hic quae dixit Roma. in l. excipiuntur. ff. ad Silla. in si. qui disputat, quis reperiatur occisus in una camera, & locus suus tacet & nihil dicitur indicium est contra eum, & potest torqueri: & ibi disputat an poterit cōdemnari. Et materiam indiciorum, uide per Bald. in l. excipiuntur. ff. ad Silla. & in l. si. & ibi Imol. ff. hared. instituen.

ADNOTATA. a ¶ Pone quatuor. Adde quod haec dicta sequitur Bald. in consil. lxxxj. in v. Bernar.

54 *Officialis uolens tenere malefactorē qui fugere uult, & se armis defendere, an possit illum impunē occidere.*

ANGELVS.

54 * VERVM quia praecedentibus uicibus deuenit aliquando ad capturam mandato diligenti iudicis: ideo quia hic cadit congruentius, quā in alio loco, de captura, & carceratione uideamus. Et primo quando officialis uadit pro malefactore capiēdo, & ipse uult defendere (sēq; armis defendere, an possit

fit per officialem & eius familiā impunē occidi. a. dic quod non: imō occidens tenetur de sicariis: quod intelligo uerū, nisi in mandatis a superiore habuerit, q. si nō potuerit eū capere uel ducere, q. ipsum interficiat. ita uidetur uelle Bal. in simili in l. additos. C. de epif. aud. ubi dicit q. miles ducēs malefactorē ad supplicium timens ne ab eo auferatur, q. interficiēs tenet, nisi in mādatis hoc specialiter habuerit: ut l. ita uulneratus. ff. ad leg. Agl. uer. si q. igitur & c. ad hoc. ff. de reg. iur. l. nō ex singulis. quia tunc nō ut priuatus, sed ut publica persona facit. uide Floria. in l. quādamodū. §. magistratus. ff. ad leg. Aqu. ubi uidetur arguere q. officialis nō uidetur delinquere uulnerando resistentē: sed in l. seruus. in princ. eo. ti. dicit, q. si talis malefactor erat bānitus, qui poterat ex forma statuti impunē occidi, tūc clarū est q. occidens nō tenetur: quia tali bānito nō permittitur sui defēnsio: ut l. fina. C. quan. hc. fe. si. i. u. un. ita in isto casu in bannito uoluit Barto. & Bal. in l. ut uim. ff. de iust. & iur. sed si nō reperiat talis, tūc potest dici, quod si uolens capere utatur iure suo, possit eū impunē occidere. l. si seruus. C. de his qui ad ecc. cōsu. sed si utatur iure publico, uidetur magis dubiū. & tex. in l. si. C. de malef. & mathe. uidetur pbare quod non liceat hoc: dic ut ibi per doc. quod nō. Sed Sal. in l. neminem. C. de exhib. reis. no. ex gl. quod iudex potest dare licentiā cui libet priuato capiendi malefactorem, & tūc si capit, non delinquit: facit d. l. si. C. de malef. & mathe. & quod ibi per doc. & si resistentē uulneret, non tenetur: ut d. l. si seruus. ff. de his qui ad

ecc. cōsu. Bar. ibidē. no. q. quādo aliquis potest licitē capi, si se defendat, & in certamine a familia occidatur, q. occidēs nō ueniet puniendus. arg. dicte legis, quod singulariter nō. sed fortē tale mādātū de quo dicit Bal. nō excusaret eū in questione p me §. posita: quia in atrocioribus mādātum superioris nō excusat. l. liber homo. in princ. & ibi glo. & Floria. ff. ad leg. Aqu. Nō obstat dictū Bal. q. ibi loquitur, quādo aliq. ducebatur ad supplicium, & sic iam damnatus erat, & sic ex sententiā delictū iam erat factum notoriū: ut l. emptorē. in princ. ff. de actio. emp. in casu autē nostro nōdum erat damnatus: & sic de delicto plenē nō cōstabat: ergo priusquam dānaretur, de eo fieri nō poterat executio: ut l. j. C. de executio. rei iudic. & l. constitutiones. & l. non tantum. ff. de appel. & l. & si non defendantur. ff. de poenis.

ADNOTATA. a ¶ Occidi. Adde uide Bal. in consil. cv. in j. uol.

AVG. Tu autem in hac materia tenas & concludas, quod si familia potestatis uulnerat, uel occidat aliquem quē uolebat capere, & ille resistebat, quod familia non incidit in aliquam poenam. Et istam sententiā tenuit Bald. in l. si. C. de exhib. re. qui dicit, quod uidit de facto, q. ubi cūq; aliquis potest capi, si ille resistat & in terueniant uulnera, quod uulnerans nō punitur: & dicit quod uidit de facto, quod unus fugiebat quē familia potestatis uolebat capere, & un° biuarius eum percussit, quod ille biuarius nō uenit puniendus: per d. l. si seruus. & ita uoluit etā Rapha. ful. in dicta l. si seruus. & Alb. de rosa. in iij. parte statu. q. xxxvj. ibi dum dicit,

licet resistēt interficere. & de materia uide Bal. in l. j. C. unde ui. in re petito. penul. char. circa intellectum dicta legis, si seruus. Adde tamē unā pulchram limitationem quam dedit Bal. in authen. & omnino. C. ne uxor pro mari. in pe. col. qui dixit, quod hæc procedunt in officiali cui commissa est captura. Sed si iudex daret licentiam creditori ut capiat debitorem: & dum uult ipsam capere, debitor aufugit: tunc creditor eum uulnerare cepit & duxit ad iudicem: ne dū creditor punitur de uulnere, sed imò captus illo modo debet relaxari in pristinam suam libertatem tanquā malè captus. arg. l. extat. ff. quod met. cau. Quinimò ibi Bald. uidetur sentire, quod etiā familia potestatis punitur de uulnere, nisi saluādo dicas, quod aut quis pro debito civili debeat capi: & ille talis non potest occidi, nec uulnerari: ut uidetur sentire Bal. in auth. & omnino. qui loquitur in causa civili, aut in criminali. Et tunc habent locum dicta Barto. in d. l. si seruus. cogita, nō decide. & ad intellectum d. l. i. seruus. uide Bal. in l. ut uim. ff. de iust. & iur. & omnino uide Bal. in l. nec timorē. ff. quod met. cau. qui allegat Inno. in hac materia: & ibi expresse tenet, q̄ licet impune occidere resistentē: & quod impune possit familia potestatis occidere resistentem, tenuit Pau. de Cast. in consi. suo cxcij. & alle. la. but. ita uoluisse in l. j. C. de his qui latro. & idē dixit do Catal. in tracta. syndic. q. ccxxvij. si ille qui nolebat capi, uolebat se defendere. & adde quæ dixit Ang. in l. i. qui uirginē. ff. de iniur. quod uerū est, quod ille qui capitur à familia potestatis, nō potest se defendere.

hoc uerum, si cognoscebat illos esse de familia potestatis: secus si illi barbararii non habebant aliqua insignia quia eis non est credendum, unde citata est defensio: ita dixit Ang. Bull. determinatum aliās.

55 *Eximens de manibus officialium exptum, quomodo puniatur. & eximens malefactorem de carcere, quomodo puniatur.*

56 *Malefactore existente in carcere sentente ad supplicium, si conuicti sint se appellat, & iudex nihilominus uult prosequi, potest de facto resisti iudex, & talis executio impediri.*

57 *Eximens aliquem de carcere, in causa civili, non tenetur in plus, quam tenetur exemptus.*

ANGELVS.

* SECVNDO quæro, quando quis iam est captus ab officialibus, de manibus familiae eximatur: quatenus eximens tenetur. Bal. in d. l. adētos. C. de episc. au. dicit, quod tenetur ac si pro eo in omnem casum de iusserit: ut l. iij. C. de exac. tribu. l. x. Si autē officialis iam posuisset malefactorem in carcere, tunc eximit eum de carcere: tenetur leg. l. l. i. i. i. e. ut l. iij. ff. ad leg. iul. maie. quod intellige uerū, quando iam esset damnatus uel damnāus, quia aut cōfessus, uel de crimine conuictus, ut d. l. iij. aliās autē si nondum confessum, uel conuictū, uel damnatū eximat, uel eximens punitur: iuxta §. eripiantur auth. ut om. obed. iud. nisi in casu l. de malef. & mathe. ubi punitur ad mortē. ista sunt uerba Bart. in d. l. iij. facit qd idē no. in l. lege iul. ff. de u. p. publi. * Aduertēdū tamē est, quod si uel malefactor sit in carcere damnatus, siue ducatur ad supplicium, & conuicti

iuncti sui iustē appellat pro eo, iuxta l. non tantū. ff. de appel. & iudex non obstante appellatione iuridica uult ulterius prosequi in exequēdo, quod isto casu pōt iudici de facto resisti: & talē executionē impedire impune: quia per appellationē ablata est iudici iurisdicō: à quo, secundū Inn. in c. si quādo. extra de offi. dele. quod est no. dignum: & hoc tamen nō est mirum, quoniam quando executio non est reiterabilis, tunc facilliter potest impediri. facit l. si quis prouocatione. & quod ibi no. C. de appe. hinc est quod licet cōtra tres sentētiās cōfōmes de nullitate opponi nō possit: ut in clej. de re iudica. istud uerū est, nisi executio esset irreiterabilis uel personalis: ita ibi dicit Pau. de Elea. & Pet. de Anc. nam ut dicit Inn. in c. pastoralis. de offi. dele. nūquam executor pœnæ corporalis debet illam exequi, quando eam uidet iniustam: sed referre superiori: pro quo est casus in l. j. in fi. ff. de quaestio.

ADNOTA. ¶ *Burn de carcere. Tu autem dic, ut per Cap. in cōs. xliij. & latius per domi. Alex. in cōsilio xxxv. q. uolunt.*

b ¶ *De facto resisti. Adde quod Alex. in cōs. cxliij. in q. uolu. consuluit, quod stante statuto quod aufugiens de carcere habeatur pro confesso de delicto: quod aufugiens de carcere, quia tortus non praecedentibus iudiciis, non debet haberi pro confesso: quia illo casu licuisset de facto resistere iudici. & adde etiam Angel. in cōsili. clxxij. quod iudici uolenti exequi sententiam nullam potest de facto resisti. Bernard.*

c ¶ *Non possit. Adde tu hoc, & dic ut per Old. pulchre in cōsili. cvj. & per Alex. in cōsili. lxxvij. in ij. uol. Bern.*

¶ *Superiori. Adde tu & uide Ang. in cōsili. cccvij.*

AVGVST. Tu in hac materia in quantum Bal. in d. l. additos. uoluit, quod ille qui malefactorē eximit de manibus familiae, teneatur ac si pro eo fideiusisset: secus si erat in carceribus. Adde & dic, quod mihi uidetur quod non sit aliqua differentia, uel quod unus sit in manibus familiae, uel sit in carceribus: & hoc per doctrinam Bar. in l. j. §. transfuga. ff. de sca. qui hoc uoluit. Et ideo Raph. in d. l. additos. reprehendit ibi Bald. per hanc eandem rationem. Dicit tamen ibi Raph. quod communiter isti eximētes hoc modo pecuniariter puniuntur: ut l. si quis. ff. de custo. reo. & de pœna frangētium carceres, uide Salic. in l. j. C. de sal. mone. in vij. nor. Ang. in l. j. ff. de effra. ubi poteris limitare praedicta. & no. in l. si quis. ff. de cust. reo. & uide pulchra uerba Ange. in l. j. ff. ne quis eum qui in ius uoc. est uel ipi, qui ponit quomodo punitur, qui eximit captum à familia etiā in debitē captū: & in l. sed eximēdi. §. j. eo. ti. & Bal. & ibi uide Sal. in l. fi. C. de malef. & mathe. qui approbat distinctionē Bar. quam posuit in d. l. iij. & uera est ista conclusio, quando executio est irretractabilis: potest de facto resisti iudicis officialibus & iudicibus: est sentētia Cy. in l. j. in ult. quaestio. C. unde ui. ubi multum magistratiter distinguit, & Bal. in l. ut u. ff. de iust. & iur. & materiam late ponam j. in uerbo, praesente Caiō & appellante. in uerbi. quid autem si non obstante appellatione. & uide Abb. in c. si quando. de offic. delēg. & Ang. in d. l. j. ff. ne quis eum qui in ius uoc. est in l. i. §. i. * Et tene mētū unum tex. cum

gl. quem ibi Ang. ponderavit in l. j. §. hac uerba. ff. ne uis fiat ei. quod ille qui exemit aliquem de carcere, non tenetur in plusquam teneretur ipse principalis qui fuit exemptus: hoc intelligo in ciuili, ut in plus non teneatur: sed in criminalibus nō procedet hoc per praedicta.

58 *Stante statuto quod bannitus possit impunē occidi, an bannitus existens in manibus familiae potestatis, possit impunē per priuatum occidi.*

ANGELVS.

58 * **TERTIO** quaeritur, si bannitus & condemnatus capiatur, & existens in manibus & fortia familiae, an possit impunē occidi per priuatum, a stante statuto quod bannitus possit impunē occidi. Dy. lac. de Are. ponūt in l. in laqueum. ff. de acqui. rer. do. & ibi Bar. & Bar. ponit in l. iij. §. si. ff. de fica. & Dy. & lmo. in l. Publius. §. j. ff. de condi. & demonst. ueritas est quam ponit Bar. in d. l. iij. §. si. uidelicet quod non possit occidi, aliis occidens tenetur: quia licet sit hostis, tamē hostis captus est seruandus. l. seruos. ff. de sta. homi. igitur & c. & per alias etiā rationes ibi allegatas: tu dic ut ibi per eū: & aliquatūlus latius per Sal. in l. fi. C. de malef. & mathema.

A V G V S T. Tu autē in hac materia adde Io. And. in addi. Spe. in ti. de accusa. §. sequitur uidere. in v. col. uerū. tertium membrum fuit, an bannitus captus qui per familiam ducebatur, & latē uide per Alber. de Ros. in iij. parte statuto. q. xxxvj. incipien. adhuc quaerit. eo. tit. de banni. & malef. uidelicet ultra duas quaestiones. qui faciens mentionem de doctrina Gand. in ti. de bannitis. & ibi etiā facit mentionem quomodo la. de Are.

hanc quaestione[m] disputauit: & est in libro magno quaestionum disputarum. q. cxxxiiij. quae incipit, quae in statutis uel consuetudinibus, cuius ciuitatis habetur. Tandem abbe. dicit ibi, quod decisio Gan. communitur obseruatur in hac materia. Adde omnino & limita per Bar. in l. libertus. ff. de statu. hom. & lmo. do. Nel. in tracta. bannito. in iij. parte secundi temporis.

59 *Malefactor an uilibet & scietia in ecclesia capi possit.*

ANGELVS.

59 * **QUARTO** quaero, an uilibet liceat capere malefactorem, a sic etiam in ecclesia. a. dicit quod propter crimina atrocita, ut propter homicidium, raptum uirginum & similia potest capi in ecclesia. b. & dicitur eximi: ut est tex. & ibi ple. gl. in addi. de man. prin. §. neque autē. no. gl. & Bar. in l. ij. C. de his qui ad ec. ecc. quod Sal. in aut. si quis ei. C. de ad. intelligit uerum, dummodo prius quaerit episcopum, ut sibi tradi faciat. d. aut. ipso autē annuente potest postea extrahere. ut §. neque in d. thē. dic ut ibi per eū: pro aliis uero criminibus non atrocioribus de ea extrahi non potest, uel eius coemiterium ibi no. gl. & doct. quod non in praedicta: & sic ostium scalarum ecclesiae coemiterium sunt priuilegiata, ibi ipsa ecclesia, ut aliquis de eis extrahi non possit, nec capi, sicut nec possit in ecclesia: uide quae in simili dicitur in gl. in uer. in scalis sancti Petri nii. Et quod dixi, quod non potest extrahi de ecclesia, habet locum in hospitali constituto autoritate episcopi: ita dicit Arch. xviij. q. iij. c. diffiniunt. Bal. in l. si quis ad declinandam. §. in omni.

omnibus. uer. sed quaero iuxta hoc de duabus quaest. C. de Epif. & cleri. Et praedicta procedunt de iure ciuili, de iure uero canonico, ecclesia cum suo coemiterio habet immunitatem praeterquam quando in eis aliquis occiditur, uel membrum mutilatur, & postea in ecclesia aufugit: ut extra de immu. ecc. c. si ita dicit Sal. in d. au then. si quis ei. tenet etiam quod forte per rationem positam in d. c. si potest extendi ad quodlibet delictum, per quod ecclesia uiolatur. Itē quando esset latro publicus, qui homines in stratis publicis inuadit, uel quando esset agriorum populator: ut in c. inter alia. eod. tit. & not. glo. ibidem, quod dicit esse notabile propter illos qui sunt de terris ecclesiae: quia in illis seruatur ius canonicum: ut notat. gl. in c. ij. de arbitris. in vj.

ADNOT. a ¶ Et sic etiam in ecclesia. Adde tu de hoc, & uide Rom. in consi. cxxxvij. & cxxxiiij. ubi dicitur quod non solum in laico, sed etiam in clerico habet locum delictio. praesenti. & non solum in delinquente in ecclesia, sed etiam extra ecclesiam allegat glo. sing. in c. frater. xv. q. iij. & quod fugiens ad hospitale sit tutus, sicut fugiens ad ecclesiam, ponit idē Rom. consi. ccccij. & uide Pau. de Castr. in q. ccccxxvj. in ij. uol. ubi habetis pulchram limitationem ad praedicta. Bern.

b ¶ Pro quibus delictis quis possit capi in ecclesia. Est tex. in c. inter alia. extra de immu. eccle. ubi patet, quoniam potest quae extrahi nisi in duobus casibus, uel delictis in publico latrone & depopulatione agrorum: etiam quatuordecimque delicta grauiora sunt, nisi deliquerit in ecclesia. c. lina. eo. tit. facit tex. in ca. reum. xvij. q. iij. ubi dicit reum simpliciter indefinitē: & sic comprehendit omnem reum. fa-

cit c. sicut antiquitas. ea. q. & c. frater coepiscopus. ibi, quod nec potest latibus quidem uel principibus inquam licuit pertrahere, ut hominem in saeuicariis constitutum, captata sacerdotis absentia, reuelantem, reclamantēque, uiolenterque abstraherent. & in c. diffiniunt. ubi dicit regia seueritate plebendum. facit l. ij. & l. praesenti. C. qui ad eccle. confu. ubi indefinitē datur priuilegium. In contrarium facit, quod quando delictum est commissum ex proposito & sit atrox, possit extrahi de ecclesia delinquens: ultra dictos duos casus comprehensos, in c. inter alia. Primo. tex. in c. j. de homi. ubi in homicidio pensato conceditur. facit doctrina Guil. de cu. in auth. licet. C. de liber. pra. & tex. in d. §. neque autem homicidus. in auth. de man. prin. & tex. in c. j. §. praedictis. uer. sed quia, quae fuit prima causa bene. amit. & ibi lac. alua. idem tenuit Im. Hostien. & Ant. de But. in d. c. inter alia. in sua distinctione. ubi in grauius delictis concludit fugientē nō gaudere: licet do. Abb. ibidem tenuerit contrarium. idem tenuit Cy. in d. l. praesenti. & Io. For. in practica in materia inquisitionis. & Old. in consiliij. Et maximē quādo sumus in terris imperii, debet seruari ius ciuile: ut uoluit Pet. de Anch. in d. c. inter alia. ut referat Ab. sic. in l. facit. etiā optima ratio adducta per Bar. in l. si ui. de usucap. & in l. ob ea. §. ubi lex ponit regulā & excipit aliquos casus: tamē alij casus qui reperiuntur excepti uēdicāt sibi locū. Et sic casus exceptuati in c. inter alia. nō restringunt regulā in ceteris: quia etiā nō est bona consequentia. l. canonū excepti aliquos casus & c. Ergo in nō numeratis & exceptis est lex correctā. p. quo gl. in c. quomā frequenter. ut lit. non conte. Et ita seruatiū fuit Veronae, dū ego Frac. a signa. esse in d. malefactorū magnifici do. Anto. V.

verio ptatis Verona die xvij. noueb. 1481.
in personā Pet. peroni de insula scalarum
qui fuit captus in ecclesia sanctae Mariae
insulae Porcaritiae. & fuit pro furtis suspē-
sus, cū cōsensu ipsius clarissimi domini po-
testatis, & curiae suae ac curiae consuliū ci-
uitatis Verona, excepto sapientis. doct. do.
Anto. de pelegrinis: in qua curia omnia
supra scripta allegauit.

AVG. Tu autē in materia in qbus
casibus q̄s pōt capi in ecclesia, quia
maxima est, pro nūc sufficiat remif-
siones, quia doc. diuersimodē loquū-
tur: adde & uide do. Ang. in d. auth.
si qs ei. & Sali. in d. l. j. C. de his q ad
ecc. cōfū. & doct. in d. c. inter alia, &
doct. in d. c. si. extrā de immu. eccle.
& Albe. de Rosa. in rubri. C. de his
qui ad ec. cōfū. & longā distinctionē
Cy. quam posuit in l. praesenti. C.
de his qui ad eccle. cōfū. & latē scri-
bit lac. de bel. in §. sed neq. in auth.
de māda. prin. & Imo. in cle. j. col. pe.
extrā de pōnit. & remif. omnino
uide Hostiē. in summa sua in titu. de
immu. eccle. in §. inquantū. in princ.
ij. col. ubi ponit notabilē intellectu
ad tex. in d. §. sed neq. Et adde Old.
in consi. suo l. j. & gl. xxxvj. q. j. c. de ra-
ptoribus. & ibi Archi. & xxij. q. v. c.
reos. & xvj. q. iij. c. reū. omnino adde
quae dicam infra, in gloss. super uer-
bo, in scalis sancti Petronii.

60 Malefactor qui cōmiserit atrocē delictū,
si habeat saluū cōductū, an nō obstan-
te saluo cōducto per iudicem concessio,
possit iudex facere eū capi & punire.

61 Iudex an possit dare fidenciam accus-
sato seu inquisito, quod ueniat ad eū
pro se excusando, uel pro aliqua infor-
matione curiae.

ANGELVS.

60 * QVINTO quæro, si cōmit-

tens atrocē delictum habet saluū cō-
ductum, an non obstante saluo cō-
ducto per iudicem concessio, iudex
poteſt eū facere capi & punire. &
de tex. q̄ sic, in §. neq. aut. in auth.
de man. prin. & pro hoc facit l. j. &
& ibi glo. in uer. hostes & duces in
li. ff. de dolo. Guil. de cu. ibi dicit, q̄
est talis malefactor, qui poteſt in-
trahere extrahi de ecclesia, q̄ tūc iudex
pōt saluū cōductum frangere, ut d. j.
neq. autē. aliās fecit. Cy. uerō in l. i.
sententi. C. de his qui ad ec. cōfū. dicit,
semper est seruandū: quia etiā hāc
fides seruanda est: ut d. l. j. §. ij. ff. de
lo. & l. cognitio nē. de bo. au. iun. p.
Bal. & Ang. ibidē dicit, q̄ si est iudex
cū causae cognitione, & plena infor-
matione, tūc semper seruandū est:
ut no. gl. Bar. & Imo. in l. i. si quis
ff. de pub. iud. aut sine causae cog-
nitione, uel iusta causa uel ex ar-
bitrio, & tunc non tenetur illud ob-
seruare, quoniam concedere non po-
tuit in prauidicium reipublicae:
l. relegati. ff. de pōnit. nam ut dixi, hāc
etiā est seruanda fides: ut no. gl.
xxij. q. j. c. noli aestimari. ubi dicit,
istud est uerum, si ipse etiā ob-
seruat: quia de nouo nullum male-
factorum committitur. hoc etiā uult Ang.
in d. l. j. §. ij. & uide quod no. Luc.
de Ro. in l. tertia. §. si quis seruauit
de acquiren. pos. * Sed prius esse
dendum, an iudex possit accus-
satum in inquisito dare securitatem,
uel saluū cōductum, uel saluū cōductum
ueniat ad se excusandum, uel per
aliqua informatione curiae: uide
& doct. & Ioan. de Imol. in l. i. si
reus. ff. de accus. & latē Sali. in l. i.
indulgentia. in ij. col. C. de sent. p.
dic ut ibi plenē.

AVGVST. Tu autē in hac ma-
teria ultra doctō. adde & uide istam
materiam latē disputatam per do.
Nico. capocium cardinalem Roma-
nae ecclesiae, quam disputationem re-
fert de uerbo ad uerbū Albe. de Ro-
sa. in iij. parte statuto. q. xxxvij. quae
incip. quæro etiā aliam quæstio-
nem: bannitus de maleficio accusa-
tus, de alio maleficio uolens se de-
fendere petit fiduciam. ibi ponitur
& allegatur omnia iura pro & con-
tra, quae possunt allegari in hac ma-
teria: & adde longā distinctionē quā
ponit lac. de bel. in auth. de manda.
prin. in §. sed neq. Sed omnino in
hac materia, adde pulchrā doctrinā
Ange. in l. utimur. ff. de sepul. uro. &
ibi aliqui per Bar. & per Ange. in l.
Papini. §. si quis mortis. ff. de inof. te-
sta. & per Bal. in l. libertas. ff. de sta.
ho. an autem iudex possit saluū cō-
ductum facere, uel princeps debeat
facere, uide doc. in locis supra alleg.
& per Ang. in l. j. ff. ad le. lul. maie. &
ibi Bal. & per Bart. in l. relegati. ff. de
pōnit. Adde Ro. pōnētē istas quæstio-
nes & allegatē multas gl. de iure ca-
noni. in l. reculare. §. sed si alio. ff. ad
Treb. & uide Ang. in dispu. sua quae
incip. Bononiensis suae ciuitatis bāni-
tus in vj. q. qui disputat, an iste saluus
cōductus possit dari per iudicem,
& quādo. & uide Bal. in l. reos. C. de
accu. in antepenul. char. & omnino
Albe. de Rosa. in quarta parte statu-
torū. q. lxxxvij. Et de omnibus istis
quæstionibus ultra omnes posuit istā
materiam domi. Nellus in tract. ban-
nito. in ij. parte secundi temporis. in
xv. & xvj. quæstio. & ibi uideas an sal-
uus cōductus debeat obseruari per
superiorem.

61 Officiali an liceat capere in alieno ter-
ritorio malefactorem quem inceperit
prosequi in suo.

ANGELVS.

62 * SEXTO quæritur, an si officia-
lis uult capere malefactorem quem
in suo territorio inceperit prosequi:
ille uerō in alieno postea fugiat ter-
ritorio, & officialis suam prosequa-
tur capturam, an liceat ei capere in
alieno territorio. hoc posuit Bal. &
Flo. in l. sequenti. §. Aristo. ff. si ser. uē.
ubi primō arguit, q̄ non licet: ut in
d. §. Aristo. In contrarium allegat l.
capite quinto. ff. de adul. sed tenent
primum dictum ea ratione: cū enim
ad alienū territorium se cōtulit, statim
domin⁹ primi territorii priuatus est
potestate capiēdi, pro hoc facit d. §.
Aristo. quia probat quod nō licet po-
nere pedem in alieno territorio: nā
mutato territorio statim dicitur mu-
tata potestas. argu. l. si dominiū. ff. de
fur. facit ff. de uidi. edi. l. qd sit seruus
fugitiuus. §. idem Celsus. Nec obſt. l.
cap. v. quia ibi durabat potestas reti-
nēdi patris fami. facit ff. de adul. l. qd
ait lex. §. qd ait lex. idē tenet Sali. in
l. j. c. de ex. reis. in casu autem no-
stro, secus est propter territorii mu-
tationem &c. Si non iuste capere-
tur, tūc iudex in cuius territorio in-
iuste captus est, potest repetere talē
captum, & allegare q̄ capi non po-
tuerit, facit dic. §. idem Celsus. & q̄
potuerit repeti, tex. est in cap. ex par-
te. extrā de uerbo. sig. ita dicit Barto.
in l. si cui. ff. de accu. & sic capiens nō
posset de eo facere executionem,
etiā si iudex alterius territorii non
repeteret: sed deberet suae pristinae
libertati restituere: cum captura sit
nulla: quinimo & capiens & retinens
iudicatur

uidetur obligari adione iniuriarū: ut dic. capi. ex parte. ita dicit Flor. in dicto §. Aristo.

AVGVST. Adde tamen q̄ illa decisio est falsa ^a in prima quæstio. per doctrinam Bar. quam posuit in l. quod ait. §. quod ait. ff. de adul. & ibi eū omnes sequuntur: qui dicit quod quoties initium est licitum, & habet causam licitā, finis uerō est illicitus, tunc initium inspiciunt: ut est tex. ibi in d. §. quod ait. & est tex. in l. qui eū maior. §. j. ff. de lib. cau. secus quādo finis & initium sunt illiciti: quia inspiciunt finis. Sed in casu nostro initium est licitum: ergo inspiciunt locus initii: & ita decidit Ang. per illum tex. in propriis terminis quæstionis nostræ. in l. Gracchus. C. de adult. & per hanc rationem ita decidit Ro. multa allegando in l. j. occidit. in octava col. ff. ad Silla. & ad hoc uide pulchram disputationem Alberi. de rosa. ultra omnes doct. in tracta. statuto. quæst. lxxvj. in quarta parte. quæ incip. disputauit etiā ipse Old. aliam pulchram quæstio. qui in hac difficultate scripsit xij. col. & allegat omnia quæ possunt allegari: & uide aliquid per Ioan. And. in reg. in obsecris. de reg. iur. in mercuria. facit no. per Ang. in l. nemo carcere. C. de exact. tribu. & do. Bal. in l. j. C. de ser. fugiti. & in propriis terminis istius quæstionis uide Bald. pulchrè omnino in l. j. C. de sum. triū. & fi. catho. in repet. in vij. char.

ADNOTA. ¶ Falsa. Adde tu quod imò uidetur uera: & allegata contra Ang. procedunt ubi est eadē ratio & congruitas terminorum: sed ubi est diuersa ratio & qualitas terminorum, quicquid ⁶³ est licitum in termino à quo non est licitū

in termino cōtinuato. ita Bal. in l. p̄ nō dicam rapere. C. de episc. & de. ex diuersis non inferitur: allegat Bal. quid si fugitiuus. hic alleg. & sic Bal. quod ubiqueque est licitū ex stat. uti offendere aliquem deprehens. aliquo crimine & in domo: certe de deprehens. ausugiat de domo. potest totum territorii statuentium impendi. sed si sequatur in alieno termino & offendat, hoc non poterit, quia stat. hoc non potuisset permittit, uerū simile ita permisit: & ita loquitur. L. quid si fugitiuus. & Io. An. in addit. in tit. de accus. §. si in iij. parte. quia est diuersitas terminorum, et per cōtra: nominis. sed si exinde sequatur exitum per territorium statuentis, in principio est licitū, & ubique casus. & ita loquitur Bar. in d. §. quid: qui se fundat in hac ratio: & uoluit Bal. in d. l. sicuti. dū dicit quod in toto territorio est mutata potestas. & tenet Ang. in specie in l. nec in ea. s. cident. ff. de adult. intelligens d. §. ait. ut s. dixi: unde non meruit reperi. Ang. iuxta illud Senec. Qui parcaulus est, parcus ut uerū dicitur. & pro: facit quod uoluit Bal. in consil. lxxvj. quidam subditus. ubi cōsuluit pro quod subdito ducis Sabaudie, qui alium subdito ducis interfecerat, & uoluit rat in dominio comitis uir tū, & uoluit per subditos ducis Sabaudie, & cōsuluit in eius dominio, & cōsuluit deberet relaxari. & idem cōsuluit in consil. xxxvj.

⁶³ Carceratus propter unum maleficium an possit per unum alium officium alio maleficio recommendari.

ANGELVS.

⁶³ SEPTIMO quæro, an carceratus propter unum maleficium

per alium officialem ex alio maleficio recommendari: dic q̄ sic: facit qd' no. Bar. in simili in l. ij. §. si. ff. de cust. reo. & in q. sua. Lapsus fuit captus. qd' est uerum, dummodo processus per primū officialē inchoatus nō impediat, imò primò expediat: ita dicit Bar. in l. i. cui. §. si. ff. de accusa. Sed aduerte quia per secundā recommendationē nō potest impediri executio primæ pœnæ: quod tamen intelligo ut no. Bar. in l. ij. §. si. ibi, ulterius quero & c. ff. de cu. re. & not. Rapha. in l. j. nil no. appel. pen. qui uidetur aliter dicere.

AVGVST. Tu autē in hac materia, an carceratus ex una causa possit recommendari ^a ex alia: adde Bar. in l. ij. §. sed & eximendi. ff. ne quis eū qui in ius uocatus est ut exi. uide Bal. in l. quia pleriq. ff. de in ius uoc. Bal. in auth. ei qui. in vj. col. C. de bon. auto. iud. pos. Bald. in l. turpia. ff. de lega. j. omnino Ang. in d. l. ij. §. si. ff. de cust. reo. qui breuius & melius loquitur q̄ Bar. & Ang. in d. l. i. cui. §. si. ff. de accusa. & Bal. in l. pen. & si. ff. quod metus caus.

ADNOTA. ¶ Recommendari. Adde tu, & uide Bal. in consil. cclxxxiiij. in q. li. & ibi ponit cautelam ad uitandam istam sequestrationē: & etiā an carceratus pro delicto possit pro debito recommendari: & uide eundem in consil. cclxxv. ubi an carceratus per potestatem possit per episcopū recommendari. & adde Bar. in disp. sua. incip. Lapsus. & in consil. cxxvj. & etiā uide Alex. in consil. clix. in q. uol. ubi quod recommendatio in carcere nō poterit fieri in die feriato. unū etiā not. q̄ si reperitur unus carceratus pro delicto, & fiat proclama. q̄ talis est in carcere, et quod petit relaxari, si est aliquis qui uult

cōtra dicere, quod cōpareat: quod si nullus cōparet, q̄ iudex debet illū relaxare: ita dicit Pau. de ca. in consil. lxxij. in j. impres. B. ⁶⁴ Malefactor pro crimine quod ueniat relaxatus captis fideiusoribus, an iuste possit detineri et carcerari, ut doceat suos, mandatores & auxiliatores.

ANGELVS.

⁶⁴ OCTAVO quæro, an si est tale delictū q̄ debeat captis fideiusoribus relaxari: iuxta no. in l. j. ff. de cust. reo. an sit iusta causa detinēdi & carcerandi eum, ut doceat suos, mandatores, & auxiliatores. dic q̄ sic: ut not. Bar. per illū tex. in l. ij. §. p. ff. de iu. fil. quod intellige uerū, quando sit in casu quo possit de sociis interrogari: iuxta not. l. fi. C. de accusa. ita tenet ibi Cy. & Sal. aliis si nō possit interrogari, interrogatus etiā nō facit indicium no. Bar. in l. j. §. si seruus. ff. de quæst. qd' uidelicet quando possit de sociis interrogari: ponit Bart. suā determinationē in l. repeti. §. ij. ff. de quæst. quam damnat Sali. in l. fi. C. de accusa. & suam ponit, quam suprā recitauit in ista glo. uer. quæro, an particeps criminis & c.

AVGVST. Tu autē in hac materia inquantū dictū est, an mādatorius possit in carcere retineri: & in aliquo casu ad hoc nomen mādatorē, adde gl. not. in l. non ideo minus. C. de accu. in gl. ij. & ibi Bal. circa prin. in uer. j. gl. ij. no. q̄ dixit q̄ assasinus tenetur dominū, siue mādatorē in iudicio nominare, & super hoc potest torqueri, quādo autē socius tenetur sociū nominare, latē dixi in addi. in d. uer. negro, an particeps criminis. & uide Ang. in l. & si certus ad Sil. ⁶⁵ Iudici cui libet competenti, licet malefactorem capere.

ANGELVS.

65 *NONO nota, quòd cuilibet iudici suo còpetenti, licet capere malefactorem. Vnde clericus nò potest capi à iudice laico, nisi de licetia sui ordinarii ecclesiastici, uel nisi in flagranti crimine reperiat: quia tunc potest capi per laicum ut ducatur ad iudicē ecclesiasticū: ita dicit Inno. in cap. ut fama. de sen. excom. & no. Florian. in l. iij. ff. ad legem Aquilianam. Si clericus capiatur, uel inquiratur à iudice laico, an possit petere se remitti ad iudicē ecclesiasticum, si non est in habitu, & tonsura: uide Bal. in l. si qua per calumniā. C. de episcop. & cleri. Et not. quòd non tantum officiali licitū est capere clericum delinquentem: imò etiam laico priuata personā, ut ad suum iudicem ducatur not. per Barto. in l. si quis in seruitute. ff. de fur. facit l. j. C. de rap. uirg. Et hoc etiam uoluit Bal. in l. si qua per calumniā. C. de epif. & cleri. Secundò etiam casu licitum est cuilibet capere malefactorem, ut quando aufereret. arg. l. ait prator. §. si quis debitorem. ff. de his quæ in frau. cred. Tertio si ex forma statuti esset casus, in quo liceret ipsum reū offendere: ergo fortius potest capi, & etiam omni casu, & per quēconq; quādo quis reperit ut in flagranti crimine, tunc quilibet habet mandatum à lege de capiēdo quēlibet malefactorē: ut l. raptores. C. de epif. & cleri. & l. capite quinto. ff. de adul. ita dicit Bal. in l. fin. C. de requi. re. qd̄ not. Et aduertat q̄ non potest retinere captum, nisi per xx. horas, ut ad iudicem ducatur: ut no. glo. & Bar. in d. l. cap. v. & ita dicit Bal. in d. l. ij. & idē ibi Sal. in casibus in quib⁹ liceat pri-

uato capere malefactorem, de quibus ibi per glof.

ADNOT. a ¶ Ad iudicem adde, & uide in proposito quando deprehensus possit per laicum capi per Alex. in consi. viij. in j. no. & Cap. in consi. xv. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia in quantum dictum est, antequam sit capere clericum delinquentem, repertum in flagranti crimine, uel fugientem per quemlibet licet adde quod Host. in summa de sen. excom. in §. quibus debet. uenit. dicit quòd non uult diffinire illam quæstionem, & ibi dubitauit de eadem decisione. Et eundem recitat similiter Arch. in c. presbyter. lxxij. quinimo Host. in c. nuper. de sen. excom. dicit se nō fateri, q̄ ubi licet capturam permittunt, possit illi si clericus capi, nisi de iure canonico expressum: & uide in hac materia Laudinum. & Ioā. de Ligero doct. in cap. j. de offi. ord. in cle. de sen. excom. Adde q̄ istam materiam Card. do. Anto. de But. & comment. fuerunt in cap. cum non ab homine: & ibi ultra omnes locutus est dicit Abb. & ibi uide Mod. extra de iur. in l. i. ff. de iur. iur. Ang. in l. i. ff. de iur. iur. de his qui no. iur. & ibi §. si quis. de pa. iur. fir. qui dicitur per rifici capi possunt, ut presentat episcopo, ut uoluit lo. And. in no. in d. cap. ut fama. sed ex interu. nemo potest eum capere, nisi de commissione episcopi: alleg. no. in d. no. ab homine. extra de iud. An. & clericum debitorē fugientē licet creditori capere: uide Abb. & Mo-

in ca. cum non ab homine. De prima quæstio. uide Domi. de sancto Gemi. post Arch. in c. de his clericis. el. ij. in c. ante omnia. xxv. distin. & Domi. de sancto Gemi. l. dist. c. de his. uide Bal. per illum textū, in l. nec timorem. ff. quod met. cau.

66 Captus si sponte se presentet, an sit carceratus, uel fideiussoribus relaxandus.

ANGELVS.

66 *DECIMO quæro, an postquā est captus, si sponte se presentauerit, sit carcerandus, uel fideiussoribus relaxandus. dic q̄ aut ex tali delicto, qd̄ sibi adscribitur uenit pœna corporalis, uel corporis afflictiua, imponenda de iure uel à statuto, & tūc ne pœna deludatur, nō est à fideiussoribus relaxandus. Quinimo si sit graue crimen non tantū est carcerandus, sed etiā in uinculis ponendus. l. diuus. & l. si confessus. ff. de cust. reo. uel si crimen confiteatur, etiā in uinculis ponendus est, dato q̄ crimē nō sit graue, uel etiam si sit testibus conuictus: aliās si crimen nō sit multū graue, solum in carcere ponetur. d. l. si confessus. Si autem pœna non sit corporis afflictiua, & tūc fideiussoribus est relaxandus, etiam antequā astringatur uel confiteatur: ut est tex. & ibi Bart. in l. j. ff. de cust. reo. quod singulariter not. contra aliquos latrunculares, qui antequam malefactorem captū uelint fideiussoribus relaxare, casu quo sit fideiussoribus relaxandus, cōpellunt eum ad confitendum, quòd ipsi postea tenentur in syndicato.

AVGVST. Tu autē in hac materia quando aliquis fideiussoribus sit relaxandus: adde nota. per Bald. & Angel. in l. j. C. de exhi. re. & uide illas decis. quas allego nunc infra in

proxi. seq. q. & dicitur in glof. pro quibus Anto. fideiuf.

67 Pœna à principio existente pecuniaria, in subsidium uerò corporis afflictiua, an sit malefactor fideiussoribus relaxandus.

ANGELVS.

67 *VNDECIMO quæro, si à principio pœna erit pecuniaria, in subsidium uerò erat corporis afflictiua, an sit fideiussoribus relaxandus. dic quòd non, quia possibile est illam pœnam corporalem imponi: igitur iudicatur pœna corporalis: ut not. Bart. in l. j. ff. de pub. iudi. & ita idem determinat in l. j. ff. de cust. reo. Aduertat tamen quòd cautela est, quòd si talis uult relaxari quòd soluat pœnam sisco transferendo in eum dominium, sub hac conditione si cōdemnabitur: ut l. si sub conditione. ff. de solutionibus. non autem pecuniam deponat etiam apud siscum: quia deposita fortē periret, secundum Bartol. ibi: sed Angel. in l. j. C. de exhi. re. dicit hoc uerum, si fuit deposita in sacco: secus si fuerit numerata, quia tunc dominium transferitur in siscum: & sic perire nō potest: ut l. diem sponsaliorum. & l. Lucius. ff. de po. nec etiam fideiussores de soluendo damno relaxabuntur, quia poterunt efficere nō soluendo: & sic possibile est quòd pecunia nō soluat: & sic corporalis posset imponi: non ergo depositum, uel fideiussores admittuntur, ne pœna corporalis sit elusoria. ita not. dicit Barto. in l. j. & litem liberatur. §. j. ff. quibus mod. pig. uel hypo. sol. ubi plura singularia dicit. Nam in dic. quæst. alio modo distinguit, uidelicet aut statutū dicit, quòd condemnatur in certa

quantitate, quam si solvere non poterit, amputetur sibi pes ^a: & tunc datus fideiussoribus, uel factio depositi relaxabit: quia non potest dici, quod solvere non possit: quia fideiussores idoneos adiuuenit: ut i. nemo dubitat. de reg. iur. quod intellige uerum, si sunt fideiussores qui habent bona uersimiliter non peritura, aliis secus: ut l. ij. §. j. & ibi no. ff. sol. ma. Si uero statutum dicat quod condemnatur in certa quantitate, quam si non soluerit, amputetur sibi pes: tunc non debet relaxari datus fideiussoribus: quia potest esse quod nec ipse, nec eius fideiussores soluent, quantum sint locupletes, & factum requirit solutionem, ergo non sufficit satisfactio, uel datio fideiussor. ut d. l. ite liberatur. §. j. & eo modo factio depositi non relaxatur, nisi transferat dominium, ut dixi. Sed dubium est, an massarii fisci cogantur talem dominii translationem in dicta pecunia recipere. Bart. in d. l. item liberatur. §. j. in fi. dicit quod non: quia nemo cogitur recipere pecuniam per quam quis obligatur ad reddendum: ut l. qui po. in pig. hab. Sed dicit massarii possunt obligari ad restituendum, si ille ueniret absoluedus: ergo non potest cogi recipere. Ex quo not. quod si dicti officiales uolunt recipere possunt & facere, quod illi fiat gratia, quod fideiussoribus relaxetur: alius si non uoluit facere dictam gratiam, arrestabitur & carcerabit. ita dicit Bar. quod non: quia eorum officium poterit esse uenale. facit quod notat Bar. in l. uentre. circa fi. ff. de acq. he. quam cautelam non perpetuo tu iudex, quando uis arrestare aliquem dicto casu, quod facias quod camerarius communis non uelit dictum depositum sub dicta conditione, & ita semel practicaui Nur-

fia: de quo dic ut etiam dicam in i. uer. pro quibus Anto. fideiussoribus. **A D N O T. a** ¶ An sit fideiussoribus. **A**dde in materia, et uide l. de i. & Cap. in cos. xl. & ibi etiam quod uultus factio. quod quis relaxetur fideiussoribus ubi uenit pena corporalis. & addit. Pau. de Ca. in cos. cccclxv. in cap. claris in iure. in ij. uol. in ultimo impresso. quod iudex ex causa potest rem fideiussoribus, etiam ubi pena sanguinis ingens & ibi etiam uidetur ponere in iudicibus, quod lo. quis sit relaxatus fideiussoribus, quicquid dicitur doc. in l. j. de iur. magne conditionis accusat aliquem magis uirum de crimine, ingerente pena sanguinis & ibi etiam dat cautela iudici, ut in appaere faciat causam, quare remittunt fideiussoribus, sicut quando pro auget uel immutat: & hac not. Ber. ¶ **S**um pes. **A**dde an si statutum dicitur debeat solvere intra mensem condempnatio pecuniaria, an iudex possit intra mensem cogere ad soluendum: uide Cal. in titu. de pro. & quid si appellauit, a quo pore incipiat curere mensis: uide d. de in consi. xxxv. in iij. lib. Ber. **A V G.** Tu autem in hac materia adde primo, quod licet per iura uulgata sancitum sit, quod captus in aliquo casibus fideiussoribus sit relaxandus: iuxta not. in dicta l. j. ff. de cust. rei. quod ibi per Bar. & alios, & factio praeter in his duabus proxi. quae notandum fuit. Tamen limita hoc uerum nisi ille qui est captus, qui uult fideiussoribus relaxari, alius frequentes & aufergit, quia tunc nullo modo fideiussoribus est relaxandus: singulariter dixit gl. quae est singularis secundum Roman. ibi in l. Cornelia. ff. ad Silla. & ibi Ro. d.
 quod not.

quod nemo unquam eam ponderauit: sed certe errauit Ro. quia Bal. ibi in d. l. lege Corne. eam ponderauit, quae ipse non uidit, & infra dicitur in hac eadem gl. in uer. quarto notandum est. & ibi laius. Et idem uoluit Bal. in l. ij. C. de episco. audien. ubi etiam limitauit istam materiam per auth. nouo iure. C. de custo. & exhib. reo. Et adde pulchra uerba Bal. in l. sed si his. ff. de in ius uoc. & ibi dicit, quod quando aliquis est inuentus cum armis, non est fideiussoribus relaxandus: quia constat de delicto manifeste, licet delictum non sit graue. uide Bal. & do. in l. si quis post. ff. de testa. Adde tamen quod Ang. in l. more Ro. ff. de fer. per il. sam gl. ibi dicit, quod si quis comparet & uult dare pignora etiam de nocte pro carcerato: quia carceratus debet relaxari: & tene menti sententiam Bal. in l. eos. §. super his. C. de app. quod si causa est capitalis, & unus uellet dare nedum centum, sed mille fideiussores, talis non debet relaxari. ita dicit Bal. ibi secundum Petrum. quod not. Et de hac quae quam formaui hic in xj. quae uide Bar. dubitantem in l. nemo dubitat. ff. de reg. iur. uide Bar. per illum tex. in l. statu liber. §. ij. ff. de statu liber. omnino per Angel. & Rapha. in l. j. ff. de cust. reo. per Moder. in d. l. item liberatur. §. j. ff. quibus. mo. pig. & cetera. uide Bal. in terminis in l. data opera. circa medium. C. qui accusa. Et tene menti quod dixit Bal. in l. j. ff. qui satisf. co. & quod dixit Bald. in l. j. ff. si quis in ius uoca. non ier. quod si iudex malefactorum acceptauit fideiussores non idoneos, & captum relaxauit: nihilominus potest iterum capere eum & facere quod iterum praestet fideiussores: quibus praesti-

tis nihilominus etiam primi fideiussores sunt obligati. & in hac materia bene faciunt not. in l. si quis ab alio. ff. de re iur. in l. iij. §. ait praetor. eo. tit. ff. de re iud. per Bar. in l. solutionis. ff. de solut. Quinto adde do. Bald. & Ange. in l. j. C. de exhib. re. Et certe Bal. in d. l. secunda notabiliter loquitur, nihilominus non recedo a doctri. Bart. in d. l. item liberatur. §. j.
 62 Statuto dicente quod uilla teneatur capere malefactorum & non potuit capere, an & quomodo teneatur.
 63 Statuto dicente quod uilla teneatur custodire & saluare territorium suum ne incendia, robaria, & damna committantur, alias teneatur ad emendam damnum. si non appareat malefactor. & maleficium. punita ignis. missum fuit de nocte, & ignoratur malefactor. an uilla teneatur.
 70 Villa si teneatur pro delicto de quo supra, quomodo imponitur collecta.
 71 Carcerari quando aliquis possit pro crimine.

ANGELVS.

68 *D V O D E C I M O circa praedicta quaeritur, quia supra uidimus quando aliquis teneatur uel non, quando malefactor capitur uel captus est: modo uideamus quando aliqui teneantur quia fuerunt negligentis in capiendo malefactorem, quoniam per Italiae communiter sunt statuta, quod uilla teneatur capere malefactorem & non ceperunt: & quomodo teneantur distinguendum est: quod si non potuerunt capere: quia forte uenit cum tanta gente, quod eum capere non potuerunt, uel maleficium in confinis uillae commissum fuit, & incontinenti se transtulit ad alienum territorium, ^a uel tertio de nocte commissum

sum est dictū maleficiū: ita q̄ in notitiam uillæ maximè maronis partis hominum non deuenit, & tunc uilla nō tenetur: ita singulariter dicit Bar. in l. j. §. occidit. ff. ad Silla. & in l. ne quid. ff. de incen. rui. naufr. & in l. in delictis. in prin. ff. de noxa. aliās tenetur, ut ibi. facit quod no. Bal. in l. si quis nō dicā rapere. C. de epil. & cle. & ibi in uersū. modo iuxta prædicta. ibi, ut quia puta de nocte, & cætera.

¶ **Q**uid si statuto cauetur ut est Bononiæ, q̄ uilla tenetur custodire & saluare territorium suū, ne incēdia, robaria, & dāna cōmittantur, aliās tenetur ad emēdandū damnum passū, si non apparet malefactor, & maleficiū ignis, siue damnū cōmissum fuit de nocte, uel in cōtinuis uillæ, & ignoratur malefactor, an tenetur uilla? & dic q̄ sic: quoniam statutum iniungit sibi custodiā: ergo si nō custodit & de die & de nocte, dicitur esse in culpa, & magis debet custodire cōfinia: ut est text. in l. secunda. §. j. C. de of. præf. Aphr. ibi, ut festinent die nocteque & cætera. & quod ille qui tenetur custodire, dicitur esse in culpa, & ita præsumatur si non custodiat, text. est. & ibi hoc uult Bar. in l. tertia. in prin. ff. de of. præf. uigi. & tenetur: quoniam lex, siue statutū mandat custodiam: ergo si non custodiat, facit cōtra statutū: ergo pœna statim eidem cōtinuata est: ut est text. in l. imperator. ff. de of. præf. uig. ita dicit Ang. in consil. suo quod incip. in quæstione proposita dubium faciunt mihi plura & c. facit l. ne quid. cum gl. & ibi Bar. ff. de in-

70 cen. rui. naufr. ¶ Sed tūc insurgit dubium casu quo uilla teneatur ad pœnā uel damni emendationē: quomodo

imponatur collecta, an per libi & solidos, an per capita: not. Bart. in d. l. ne quid. & l. iij. §. actor. & l. mo. ff. de re iu. & per Bar. in lau. facta. h. ff. de pœ. Sed in d. l. ne quid. dicitur minatur in casu nostro, & nō alibi, dicitur in uer. sed quæro in uniuersitate & c. ubi primò arguit, quod imponitur per capita, quia uniuersitas que delictum & c. ut l. si quæquam. C. de epil. & cle. in contrariū, quod imponatur pro patrimonii quantitate. C. de patrimo. l. j. lib. x. & de naufr. l. h. lib. xj. & hoc sequitur Dy. & Spe. in tit. de rapt. §. j. uer. sed pone uer. & no. plenè Bal. in l. j. C. de executione iudi. Vt ergo scias quando & quomodo possit in carcere detruđi pro crimine, not. plenè Bart. in l. sacrilegus. cum eo. aliās incip. Labeo. fr. ad leg. l. pecu. ubi concludit, aut est priuatus qui uult capere malefactorē, aut iudex. si priuatus capere uult obdelictū cōmissum: & tunc si est crima capitale uel eidem pœna sanguinis sit imponenda, tunc in flagrante crimine licet eū capere, aliās secus. l. j. C. de rap. uirg. & l. capite quinto. ff. de adulte. dum tamen postquā cēperit, ducat ad iudicē intra xxx. di. rās, si fieri potest: ut no. in d. l. capite quinto. aliās priuato capere nō licet, ut l. j. C. de pri. car. Secūdo casu principali, an iudicē hoc liceat, distinguere q̄ pro delicto capere potest etiam in domo propria: ut C. de off. diuer. l. j. & not. in l. nemo de domo. de iur. Fallit in muliere quæ cōmittit fideiussoribus in crimine pecuniario: ut d. l. j. C. de of. di. iudi.

AD NOT. a ¶ Alienum territorium. Adde & uide Bar. in consil. incip. charissime domine. sibi nostri

rini. & quod syndicus non teneatur denunciare maleficia clandestina, tenet Ro. in consil. vj. Ber.

¶ **E**t dic quod sic. Adde tu & uide Bal. in consil. xxxvj. in j. uol. & ibi consuluist super statuto Cremonæ, quod uilla teneatur de incendio facto siue clam siue palam: & uide eundem in consil. clxxvj. & consil. clxxxij. ubi consuluist super statuto Mediolani disponente, quod uilla teneatur emendare robariam, nisi intra xxx. dies malefactorē consignauerit: an si fuerint quatuor malefactores quorum unus fuit carceratus, non tamen per uillam, an uilla dicatur liberata. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia, in quantum dictū est supra, de uilla quæ tenetur capere malefactorē: & si non capit nō tenetur quādo in l. nō erit potēs: adde not. per Bal. in l. nō idcirco. C. de his qui. ut in dig. pro quo allego tex. in c. fi. de pœ. libro vj. & ibi Ioan. An. super uerbo, affuerit: ubi ciuitas uel uniuersitas punitur si non capiūt ibi malefactores: & tamen dicit ibi Io. And. super uerbo affuerit, hoc uerum; nisi malefactores essent potentes: & ratio est, quia uerba statuti nō trahuntur ad impossibilia: & ita dicit Bald. in d. l. nō idcirco. Et tene mēti id quod dicit Bald. in l. fi. C. de his qui latro, q̄ licet uilla nō possit capere malefactorē propter impotētiam, tenetur tamen denunciare. arg. illius tex. Et isto casu an uilla excusetur, si delictū est factum clam uel de nocte, uide not. per Bart. in lauus. ff. de calumn. per Bar. in l. diuus. ff. de custo. reo. Et dixi s. in uer. nec nō ad denunciam. in materia, an illi denūciatores & syndici teneantur denunciare huiusmodi maleficia clandestinē commissa, dic

ut ibi. licē in quantum dictū est supra, an emēda quæ debet fieri per cōmunitatē, an pro modo facultatū illorum de uniuersitate fieri debet, uel secūdū numerū personarū: adde quod uidetur, quod fieri debet pro numero personarū, quia oēs negligentes fuerūt: ergo oēs æqualiter tenentur: ut l. si nō fuerit. ff. pro soc. & ibi Alb. de Ro. in termi. hoc dixit in contrariū pro numero facultatū & patrimoniorū: probatur ex cōiunctione duarū legū: per l. fi. C. de naufr. ubi dicit quod pro rata cōtingentis numeris: per l. primā. C. de mu. patris. per quas duas leges ita uoluit Dy. in d. l. ne quid. & ita Mart. de Fano dicit se cōsuluisse de factis: & pro hoc C. de ope. publi. l. omnes. & l. forma. ff. de censu. & ita uidetur determinare Albe. de Rosa. in ij. parte statuto, q. lxxvj. quæ incip. quæro quomodo fiet ita emēdatio per cōmunitatē. Et de materia, adde d. Inno. in c. graue. extra de sen. exc. & ibi per doct. Item in quantum dictū est supra, quod licet persona priuata possit capere malefactorē: tamē nō potest eum retinere in priuato carcere, nisi per xx. horas. Limita prædicta, & dic quod si quis posuit aliquē in priuato carcere, & non erat tantum ligatus, nec in uinculis positus: quin de facili possit fugere: nō incidit in l. j. C. de pri. carceri, ita dicit Ang. in l. si quis in grati. §. subuenient. ff. ad Silla.

72 Iudex an possit statuere premium capienti malefactorem.

73 Premium statutum capienti malefactorem, de quibus bonus sit soluendum.

74 Officialis publicus non debet habere premium statutū capienti malefactorē.

75 Statutū dante premium inuentori ban-

miti, quomodo intelligatur.

ANGELVS.

72 *TERTIODECIMO quero, an iudex possit statuere praemiu capiēti malefactorē. uidetur tex. quod fit: in l. si Barfatoram. C. de fideiuss. & q̄ ibi no. per gl. & doc. Sed tu dic q̄ aut consensu regentiū ciuitate hoc bannū fecit praemiu statuēdo, & potest salariū cōstituire: ut l. j. in princ. ff. de iust. & in. aut praeter dictū consensum, & praemiu statuere non potest: ut l. j. C. de sala. nō prax. lib. xj. & ibi Bar. ita dicit etiā Iac. But. in l. j. in prin. & etiam ibi Bar. ff. de iust. & in.

73 *Et aduerte q̄ isto. casu nisi aliud in banno specificetur, tale praemium in dubio, primō debet solui de bonis delinquentis: si uerō non sunt bona sufficientia, debet solui de bonis offēnsi, ad cuius iniuriā uindictā hoc fit. Si uerō ista bona nō sint sufficientia, ult. loco debet solui de bonis fisci: ita dixit Bart. per illū tex. in l. lege. ad Silla. sed etiā in isto casu est considerādū, q̄ si quis nō ex proposito, sed casu obuiauerit malefactori, & casu eū indicauerit, uel ipsum eperit: quia nō ibi isto proposito, ut eū caperet & perquireret, tūc talis non debet habere aliquod praemiu. Sed * nec officialis publicus debet habere praemiu, quia ex necessitate sui officii cogitur perquirere, & prouinciā purgare malis hominibus: tūc etiā si ex proposito cepit bannitū uel malefactorē, nō debet habere praemiu etiā nō a se constitutū & ordinariū, sed uniuersaliter ordinatū, & a statuto deputatum: ut not. Bart. in l. iij. §. utrū. ff. ad Silla. & Salū. in l. ea quidem. in prin. uer. xvj. quero & c. C. de accus. not. Bart. ff. de

acqui. re. do. l. is qui. §. q̄ si seruus. facit quod habetur in l. iij. ff. de cōdi. & demō. & ibi Bart. & Imol. & Bal. in l. genero. ff. de his qui no. infā. & idē in l. si quis hāredē. in pe. q. C. de iust. & substi. sub condi. fac. sed idē Bald. tenet contrariū in d. l. genero. con. fundēs fundamētū Bart. primō, quia nō est ista cōditio merē potestatis: ut patet, quia partim pēdet ex fortuna, ut bannitus obuiet capientibus: quia talis cōditio est difficilis in implēto: unde sufficit si factū impletur: ut d. l. ij. de cond. & demon. & l. multū. e. tit. & hoc sequitur Lud. in d. §. utrū cōsiderādū mentē dicitur statui, quā est ut bannitus capiat: pro executiōe pōenae faciēda: unde cum tale quid habeat locum in casu Bart. merito & statuti uerba, arguit quod dictū. ff. de pac. & sic capientis uel fortuna ipsum bannitū, licet ex proposito cōsequatur praemiu: statuti, quod credo uerū: quia effectū purgatur prouincia malis hominibus, & reip. interest: ut l. cōgruū. de off. praes. siue ex proposito capitur bannitus, siue casu: & facit quod not. Bart. in l. oēs populi. in xij. col. de iust. & iur. * Sed aduertēdū est: cōtelligitur dūmodo eū apprehēdit: nec sufficit sola inuētiō: ut d. l. si Barfatorā. C. de fideiuss. facit quod not. Bart. in l. j. in prin. ff. de acquir. pō. quod est uerū secūdū Ang. in l. iij. Neratius. e. tit. si statuti praemiatu uentorē maleficii. Si autem punire quēcūq̄; inuentū cum armis: tūc etiam si nō capiatur, punitur pōena statuti si fuerit inuētus, aliās sequeretur, nisi quis apprehēdatur, licet delictū probaretur, nō posset puniri, comen

l. j. C. de rap. uirg. & d. §. Neratius. & ibi uide Imo. q̄ etiā per d. l. j. de rap. uir. dicit, q̄ quis satis dicitur inueniri, si fuerit de maleficio cōmictus. dic ut ibi per eū, de quo dixi j. co. in gl. in uer. & dicitus Andreas armatus.

ADNOT. a ¶ Delinquentis.

Addē & uide per Rom. in cōf. cccx. Ber.

b ¶ Officialis publicus. Addē tamen quod Bald. in cōf. c. j. in q̄. uol. ult. quod syndicus denunciatus debet habere praemium, quod per statuti denunciante maleficio est cōstitutum. Ber.

c ¶ Apprehendat. Addē & dic ut per Alex. in cōf. xxxij. ubi. an sitē statuto q̄ inuētus in domo possit uulnerari & occidi, an sit necesse q̄ manu capiat. Ber.

a AVG. Tu autem in hac xij. q. in principali articulo, an iudex possit statuere praemiu capiēti malefactorē, addē & uide d. Ange. per illū tex. cū gl. in l. j. quod quisq̄; iur. qui dicit quod ipse uidit istam quaest. de facto Perusii infinitis uicibus: & dicit Alb. de Rosa. in iij. parte statu. q̄. xlvj. quae inci. item colligit Dy. q̄ cōiter tenetur, quōd potestas sine statuto pōt statuere tale praemiu capienti malefactorē: per gl. in l. j. C. qui ad libe. perue. non pos. & ff. de re mil. l. nō oēs. §. si. & l. j. & ij. C. qui. ex caus. ser. pro praem. libe. accip. pos. & uide Bal. in d. l. j. ff. de iust. & iur. De quibus aut bonis debet solui dictū praemiu, an de bonis delinquentis, an de bonis offēnsi, uel de bonis reipubl. addē quōd per sententiā Bar. ibi in d. l. lege Cornelia. uidetur approbare ibi Bal. & Raph. & dicit Ang. in l. lege Cornelia. §. si. ff. de iniur. per illū tex. ibi. q̄ illud praemiu quod statuitur capiētibus uel indicātibus malefactorē, semper debet solui de sub-

stantia malefactoris. Et in quātū dictū est, q̄ tale praemiu nō debetur officiali qui ex casu fortuito capit, addē text. & ibi do. Abb. in c. ecclē. extra de cōsi. & idē uoluit Ang. in l. iij. §. si ex stipulatione. ff. ad Silla. & Bal. per illū tex. in l. ab hostibus. la. ij. C. de capti. & postli. reuer. Et pro hac quaest. bene faciūt no. per Albe. de Rosa. in iij. parte statu. q̄. lxxvj. quae inci. ipse Odo. quāerit aliā pulchra quaest. An autē quis dicitur inuenisse nisi apprehēdat propter statutū praemiatē inuētorē, addē do. Cy. post antiquos in l. licet. C. de acqui. pos. & omnino pulchra uerba Ang. post Bald. in l. si Barfatorā. C. de fideiuss. & Pau. de Ca. in l. j. ff. de acquir. poss. & Bal. in l. itē lapilli. §. j. ff. de re. diui. qui ponit de statuto quo cauetur, q̄ si dominae fuerint inuentae cum perlis, soluant decē: nam si sunt uicē per officialē & non retentae, non debent soluere decem. De materiā per Ang. in l. qui seruum. ff. de uer. obli. & per Angel. in l. si fugitiui. C. de ser. fug. & ista uidetur uera sententiā, & communis, q̄ quis non dicitur inuenisse nisi apprehendat, licet Ro. in l. j. & Ang. in d. §. Neratius. ff. de acqui. poss. aliter distinguantur: & uide Bar. in l. j. C. de peti. bo. subla. lib. x. & Albe. de Rosa. in ij. parte statuto. in q. cxvj.

ADNOT. a ¶ Tu autem. Addē & uide Bal. in cōf. xliij. in v. lib.

76 Bannitus capiens bannitum an cōsequatur praemiu statuti.

ANGELVS:

* QVAERO, an bannitus capiens bannitum cōsequatur praemiu statuti. uidetur q̄ nō: quia statuta sunt fauorabiliora, ergo nō cōprehēdet bannitū: ut l. amissio. §. j. & ibi Bar. ff. de

cap. di. In cōtrariū uidet̄ ueritas, quia de iurē cōmuni manifestās, & capiēns sociū criminis punitur: ut l. nōn omnes. §. si. ff. de re mili. Secūdo quia uerba fauore reip. capiūt ampliatiōnē: ut d. §. utrū. & est rex. in l. hoc mo. do. ff. de cō. & demon. & istud tenet
 a Lud. in §. utrū. sed. Bar. in l. iij. §. si ti. bi. ff. de con. ob. tur. cau. dicit nō. istū uer. ad excusatiōnē cōis Perusii, qd fecit bāniri, q̄ quicūque indicaret oc ciosos sabbati iudaei, haberet tantā quātitatē. nā debet intelligi de aliis indicantibus q̄ de sociis & criminis participibus. illi enim licitē accipere nō possunt: & ideo dicit q̄ ille For narolus qui indicauit alios, licitē a fuit suspensū: qd est uerū, nisi statu to dicatur expresse, q̄ prēmii detur etiā si esset de sociis criminis: quia b statutū ualet b & p̄na remittitur: ut auth. sed nouo iure. C. de p̄. iud. qui ma. iud. ita dicit Bar. in d. §. si tibi.

ADNO. a ¶ Sed Bar. in l. iij. Adde tu, & ibi uide noui. & Alexan. in cons. j. in iij. mol. Ber.
 b ¶ Statutum ualet. Adde circa hoc, & uide Io. de ana. in cons. lix. Ber.

AVG. Tu autē in hac materia adde text. & ibi Sali. in l. j. C. de mul. ier. quē pro. ser. & Ang. & Raph. in l. iij. §. si ex stipulatiōe. ff. ad Silla. & oēs do. in l. idē est. §. si. ff. de cōdi. ob. tur. cau. & Sali. in l. pe. C. de con. ob. tur. cau. & Sal. in l. j. C. de noxa. Sed contrariū uidetur tenere Bal. in d. §. si ex stipulatiōe. & Bal. in l. j. C. de cō. ob. tur. cau. pro quo adduco id qd tradūt do. per illū tex. in d. §. si ex sti. pulatiōe. q̄ fauore reip. generalitas statutū restringitur ad p̄sonas ha biles, sed statutū loquens generali ter, generaliter debet intelligi: unde

isto casu cū statutū ḡnalter loquit̄ quicūq; indicauerit, &c. debet tale statutū cōprehēdere etiā in abili biles etiā si sit bannitus, uel focus crim. nis. Sed uide omnino Sali. in d. l. j. C. de noxa. notabiliter respondēt: ad istud motiū in hac difficultate, & eius uerba posui §. in gl. necō. ad denuntiatiōnē. in illa q. quae incipit. quero secundū Sali. in d. l. ea quidē.
 77 Bannitus qui alium bannitum posuit in manibus potestatis, an possit per p̄ testatē rebanniri.

ANGELVS.

77 *AN autē bannitus qui aliiū bāniti posuit in manibus potestatis potest per potestatē rebāniri? uidetur q̄ sic: ut homines facilius inducētur cāpiēdū bānitos: ut d. §. utrū. ad Sili. cōtrariū autem tenet Bar. in l. amb. titio. ff. de decre. ab ordi. sac. & in oēs populi. ff. de iust. & iur. & per l. §. si. ff. de quaest. facit l. relegati. & l. u. fratres. ff. de p̄. nis. & C. e. n. l. p̄. & primā partē sequitur Albe. in l. trāct. statuto r̄u in ij. parte per d. l. oēs. §. si. & l. ij. C. qui ad liber. pro. d. nō lic. & l. ij. C. ex qui. cau. ser. p̄. ber. ac. sed pro Bar. facit l. ij. §. p̄. ber. ff. quod u. aut clam. Lud. autē in d. §. utrū cōcordat. aut potestas est affir. ptus cum mero & misto imperio. tūc possit ip̄sum rebāniri: mouet̄ per l. illicitas. §. qui uniuer. ff. de cō. p̄. aut est ut cōiter eligitur, & aut talis bannitus erat certo loco. legatus ad expediēdā certā operō uitatis: & tunc potest saluari Albe. q̄ potestas rebāniri nō possit: ut l. m. tallum. ff. de p̄. aliis tenet opi. Bar. & hoc sequitur Bart. in l. j. circa R. C. de p̄. imp. offer. & tangit postea Gui. f. l. j. circa si. prin. ff. de iust. & in

ADNO

ADNO. a ¶ Rebāniri. Adde, & uide Alex. de Imol. in cō. xxvj. in j. uolu. AVG. Tu autem in hac materia adde, quod Bar. in d. l. ambitiosa. de decre. ab or. fa. non loquitur ali quid in quēstione proposita, scilicet de potestate, an possit rebāniri: sed loquitur tāū ipse de decurionibus: quibus est datū liberū arbitrium &c. an uigore dicti arbitrii possit rebā niri: & sic loquitur Bal. per illū tex. in l. Lucius. §. Lucius. el. ij. ff. de le. ij. sed melius facit quod dixit Bart. per illū tex. in l. relegati. ff. de p̄. quod solus princeps est ille qui potest rebāniri, & nō iudex. Nec ob. q̄ iudex ex causa potest hoc facere: quia intelligitur scilicet autoritate prin cipis, & nō aliter. Idē dicit de popu lo qui nō recognoscit superiorem.
 78 Statuto cauetur, quod si uilla non ceperit malefactorē teneatur ad p̄nā centum: modo fuerint plures malefa ctores in territorio uille, quorū nullū uilla cepit, an debeat uilla in totum in centum puniri uel pro singulo male factore in centum.

ANGELVS.

78 *QVAERITVR econtrā, si statutū cauetur q̄ si uilla nō ceperit malefactorē, teneatur ad p̄nā cen tū, molo fuerūt plures malefactores in territorio uillae, quorū uilla nullū ceperit: an debeat in totū in cētū pu niri uel pro singulo malefactore in cētū, & pro singulo teneatur, uide tur casu in lege lul. ff. ad Sill. & etiā q̄ personarū multiplicatio uel resū, inducit multiplicatiōnē p̄narū: ut l. agraria. ff. de ter. mo. & l. pe. & si. ff. de colle. scit. Præterea quot sunt personae, ut uidetur esse delinquē tes: ut l. si pures. ff. de iniur. & l. si fa-

milia. ff. de iur. om. iud. Si igitur plu res delinquentes, ergo pures negli gēti: interuenērūt in uilla non ca piēdo aliquē: ergo pro singulo debēt puniri. pro hoc l. senatus. in si. ff. ad Turpi. & statutū singulariter lo quens pluralitatē inducit. l. si quis id qd de iur. om. iud. Præterea unū quis; unū maleficiū cōmississe in telligitur: ut d. l. si ex familia. ergo ex malefactorū multitudinē p̄narū nū merus multiplicat: ut l. nōquā plurā. ff. de priua. delict. Sed cōtrariū tenet Alb. in suo tract. statuto. in ij. parte. in si. & Bart. in l. cū si exhibuissent. ff. de pub. & l. ex maleficiis. §. in. ff. de act. & ob. quia uerū est q̄ sūnt plura ma leficia, habito respectu ad ipsos de linquentes: sed quantū ad uillā quae tenetur, dicitur unū maleficiū: ut d. l. cū si exhibuissent. Et ideo cū uilla te neatur ex quasi maleficio, quia pro pter alterius tantū delictū, una tāū p̄nā solutio, liberat oēs totaliter & totā uillā: ut l. j. §. si. cū duabus seq. ff. de his qui deie. uel eff. & plenē per Bar. l. semper. §. sepulchro. ff. qd u. i. aut clam. & l. si plures. ff. si fa. fur. fe. di. & in litem Mela. §. si plures. ff. ad leg. Aquil. not. in l. si multū. ff. de pu bli. iud. quinimō dicit Bal. notāter in l. j. C. de cond. fur. q̄ stante statuto, q̄ quicūq; non ceperit malefactorē, puniatur tāta p̄nā: q̄ si plures fue rūt, & nullus eorū ceperit: solutio facta ab uno, oēs liberat: cuius con trariū uidebatur dicēdū per dictio nē, quicūq; quae est distributiua: ut plenē per Bar. in l. in hoc artic. ff. de here. instit. & ideo hoc est, quia isti inducitur ex quasi maleficio: ideo so lutio facta ab uno oēs liberat, ut sū prā dictū est. Et omnia ista uide per

t 4 Lud.

Ludo. in l. lege Cornelia. ff. ad Silla. Et aliquid dixi supra in glo. in uerbo, & Andream &c. in uerbo. ex his determinatur talis quaest.

AVG. Tu aduertas quia mirabar qd iste doctor tanta allegasset in hac materia: sed omnia uerba sua de uerbo ad uerbum fuerunt Rom. in a l. lege. ff. ad Silla. qui allegat omnia ista: & ipse Rom. in d. l. cum si exhibuisssem. faciens mentionem de hac doctrina Bart. dicit, qd de hac materia late dixit in l. diuus. ff. ad Sill. sed errauit, quia uoluit dicere in d. l. lege. ff. ad Silla. & ibi allegat d. Bar. in l. si rixa. ff. de sica. Et uide omnino d. Bal. in l. cum rationibus. C. qui accu. & d. Bal. in l. j. C. si plura sen. in ij. col. & hic potes addere ea quae dixi supra in glo. in uer. Andream auxi-

liatorem. in additio. mets, in illa q. quae incip. ex his determinatur talis quaestio. Et adde Moder. in d. l. cum si exhibuisssem. §. si plures. Et certe ille tex. multu facit pro ista quaestione: sed istam quaestione melius probat tex. in l. perceptioe. ff. de his qui deie. uel effu. & uide Alb. de Rosa. in loco allegato a Ro. in d. l. lege. ff. ad Sillan. qui allegat omnia bona iura quae possunt allegari in hac materia.

79 Officialis dicens se in usu praesidis debere aliquem capere, quod uerum non sit, & propter hunc timorem fuit sibi aliquid datum, tenetur de concussionione.

80 Carcer regulariter ad custodiam non ad penam est inuentus.

ANGELVS.

79 *TENE tamen menti, quod si officialis dicat quod in usu praesidis debeat aliquem capere, quod non erat uerum, & propter hunc timorem fuit aliquid sibi datum, tenetur de concuf-

sionibus: ut not. gl. in l. j. ff. de concuf. Postquam uero reus se praesentauerit, uel captus est, ponitur in carcere: dicamus aliquid de ipsa carceratione, & uinculis, & custodia, quoniam hic congruenter cadit. Et primo sciendum est, qd carcer regulariter ad custodiam non ad poenam inuenitur: est. l. aut damnum. §. solent. ff. de po. Sed si punitio delicti non exspectat, alia poena a lege uel ab hominibus ponenda: tunc carceratio a lege ordinaria datur ad poenam: ut l. j. in §. de alea. & in casu speciali, in l. mo. & ibi Ange. C. de exact. tribu. ita dicit Sal. in l. j. C. de cust. reo.

ADNOT. a Non ad poenam. Adde circa hac & uide Fulg. in c. xliij. Ber.

¶ De carceratione. AVG. Adde & intellige praedicta, quod uerum est, qd carcer regulariter inuentus est ad custodiam, non ad poenam. hoc uerum quando carceratus est in se aliquid aliud accidit: ut est in casu declarato pulchre dicitur in l. j. §. diuus Severus. ff. de episc. & cleri. & dicam infra late in materia: adde omnino do. Ioan. in l. do. Ant. in capit. a nobis. de p. extra. Sed omnino ibi uide omnia Abb. qui eleganter loquitur: & uidet c. quatuor. de poen. li. vi. uidet. Car. in tract. syn. in q. clj. qui postea quod carcer est mala inanis, & ibi quod potest torqueri, non potest carcerari: quae conclusio a sit uerum uel falsa, ibi uide.

81 Carceratio reperto mortuo non inuenitur quomodo uel a quo res famula contra ipsum officialem inuenitur inuenitur, qui cum retineat in carcere.

ANG

ANGELVS.

81 *SECVNDO quare: carceratus reperitur mortuus, & ignoratur quomodo uel a quo. Dic qd praesumitur contra ipsum officialem, uel commentarialem qui eum retinebat in carceribus: qui nisi probent qd non dolo uel eorum culpa sit mortuus, tenentur de quo est glo. singularis in l. cu res. §. species. ff. de leg. ij. & est casus ibi, & in casibus per glo. alleg.

AVG. Tu autem in hac materia adde ea quae dixit Ange. in l. si quis ex argentiariis. §. praetor. in fi. ff. de ed. qui dixit qd hodie custodes carcerum adhibent istam cautela, quod eo ipso quod unus est in carceribus mortuus, adhibent medicos qui dicunt mortuum absq; culpa ipsorum, & morte sua mortuum, & ita faciunt notarium esse rogatum: & hoc probat illa prima solutio glo. ibi, & est tex. in l. fi. ff. de cu. reo. & ibi Ange. hoc etiam dixit: & ibi etiam data aliam cautelam antequam carceratus sit mortuus.

82 Carceratus pro aliquo crimine quod tamen non commiserat, si fracto carcere aufugiat, habetur pro confesso dictum crimen, & contra eum tanquam si dictum crimine commississet & confessus fuisset procedi potest.

ANGELVS.

81 *TER TIO, quid si quis positus fuit in carcere pro aliquo crimine, etiam si dictum crimine non commiserit, tamen si effracto carcere aufugerit: habetur pro confesso dictum crimine: & contra eum ut tanquam dictum crimine commississet, & tanquam contra confessum dictum crimine procedi potest: ut est tex. & ibi gl. & Bart. in l. in eos. ff. de cust. reo. & l. fin. eo. tit.

AVG. Tu autem in hac materia

adde, qd opus est quod ad hoc ut fuga de carcere inducat illa plena probatione propter fractionem carceris, quod opus est quod fugiens fregerit carceres: aliam si reperierit ostium apertu & negligetia custodis aufugisset, illo modo & illa poena non debet puniri, secundum quod dixit d. Ange. hic. Ita in terminis uoluit Guil. de cu. in l. succurritur. ff. ex q. cau. ma. & ibi Bal. & Bald. in l. ad moned. ff. de iureiur. & Ange. in l. j. ff. de effra. Et de materia uide pulchra uerba Ioan. an. in ti. de praesum. §. ij. uer. uiolenta. & uide no. in c. cu non ab homine. extra de iu. & Bal. in d. l. succurritur. dicit quod si sine fractura aufugit, quia inuenit ostium apertum, non habetur pro confesso. Si autem extra muros exiuit, tunc est uiolator carceris: & sic tenetur poena frangentis carcerem, & tunc dico quod habetur pro confesso. Idem si fractis coepedibus exiit per ostium: uide ibi Bald. post Guil.

83 Delinques qui non ueniret carcerandus sed relaxandus fideiusoribus, si aliam aufugit de carcere, carcerandus est & diligenter custodiendus.

ANGELVS.

*QVARTO notandum est, quod licet quis esset fideiusoribus relaxandus ex aliquo delicto, nec carcerandus: si tamen aliam semel de carceribus aufugit, carcerandus est, & diligenter custodiendus: & pro hoc amittit beneficium l. j. ff. de cust. reo. cu si gl. est in l. lege. ff. ad Sil. ex hoc dicit ibi Lud. qd insurgit intellectus ad glo. quae semper allegat in l. si pec. ff. de co. ob. cau. circa med. uidelicet qd ubi qd est de delicto absolutus, non est diligenter custodiendus, sicut danandus: ita no. in d. l. si pecunia. §. pe. qd bene debet tenere

r s mēti

mētīcōmētārīes: q. ppter hoc mlt
toties excusantur: tamē illud est uerū
nisi aliās talis malefactor aufuge
rit, ut d. l. quia: cum semel aufugerit,
pr̄sumitur q̄ semper aufugeret: &
ideo perdidit priuilegiū quod non
ita arētē cōstringatur: facit l. quid sit
fugitiuus. in princip. ff. de rēdi. edi.
quod bene not.

AVGVSTI. Tu autem in hac
materia, circa intellectu illius glo. in
d. l. lege Corne. adde quod Roma.
ibi dixit, quod illa glo. nūquam fuit
pōderata ab aliquo nisi ab ipso: sed
ipse errauit, quia Bal. ibi eā ponde
rauit, licet Bald. in l. nemo deinceps.
in fi. C. de epif. audi. non recordatus
fuerit de illa glo. in d. l. lege. sed a
ipse Bal. ibi pōderauit quod de hoc
erat tex. in d. l. nemo. Nā dicit quod
licet quis non esset in carcere deti
nendus, si aliās fugit^a de palatio: tūc
si iterum capitur, debet in carcerari;
b propter illā primā fugā, & hoc no.^b

ADNOTA. a ¶ Si alias fugit.
Adde tu an aufugiens de carcere habeat
tur pro confesso. adde & uide Bal. in cō
sil. cccxx. j. uol. & Alex. in consil. clviij. in
uol. ij. & qualiter puniantur plures con
spirantes ad frangendum carceres: uide
per Rapha. ca. in consil. cv. Ber.

b ¶ Et hoc no. Adde tu; & uide Joā. de
ana. in cūsi. j. & ibi Lu. dolo. in addi. Ber.

34 Carceratus senex uel debilis, non sunt
ita diligenter custodiendi sicut iuue
nis & robustus.

35 Carcer quatuorplex sit:

36 Detentus sub fida custodia, an dica
tur carceratus.

37 Carcer quadruplex est:

38 Carceri perpetuo iudex ecclesiasticus
potest condemnare clericos, non autē
laicos, licet efficerentur fori ecclesiast.

sicuti ratione delicti.

ANGELVS.

34 * **QVINTO** etiā aduertetur
stos carceris, quod nō ita diligenter
est custodiendus senex sicut iuuenis
& non ita debilis sicut robustus.
not. gl. in l. si ut certo. §. nūc uide
ff. cōmoda. Et bene notādū est quod
liter intelligatur, quod q̄s diligēter
custodiendus sit, q̄a de hoc habet
in l. j. in fi. ff. de ser. fugi. cuius gl.
mā sequi debes tu custos carceris.
35 * Quatuorplex autē sit carcer, no
nē Bal. in authē. si captiui. C. de epif.
& ele. ubi uideas de pluribus car
rū speciebus. Nā quidā est carcer
minus pœnæ, & imponitur detenti
canonico pœna perpetui carceris.
Secūdo carcer est, q̄n quis detetur
pro criminis inuestigatione.
l. ij. ff. de exhib. reb. Tertius est
eer, quādo q̄s iā cōdēnatus est. Ar
tinetur in carcere, ut soluat cōdē
tionem, uel de eo fiat executio.
carcer hostiū: ut in toto ut. de re.
Est & alius latronum, ut l. nā dō
uius. in prin. ff. de neg. gest. ¶ Q̄
ro, aliquis detinetur sub fida cus
todia, an dicatur carcerat^{us} uel tē
in carcere: ita q̄ si esset tale deli
ex quo phibita esset carceratio.
iudex teneat in syndicato necesse
q̄ nō dicit in carceratu^{us}, ut est tex.
& Bar. in fi. C. de cur. & stat. litig.
bene not. pro excusatione iudicis.
ponit biruarios circa caput necesse
giat, q̄ tū nō dicit ipsum carceratu^{us}.

ADNOTA. a ¶ Perpetuus
in clerico, non autē in laico effectus
rō ecclesiastico: ita Rom. in fin. extra.
adde quod licet damnatus ad perpetuū
carceres fugiat de carceribus, nullus

*ut seruus pœna remanet: ita consuluit
Rapha. Fulg. in consil. xliij. Ber.*

37 **AVGV.** * Tu autē in hac materia
in quātū dictū est quatuorplex sit car
cer, adde Bal. in l. imperiū. ff. de in
ris. om. iud. in iij. col. qui dicit quod
quadruplex est carcer, scilicet pœ
næ perpetuæ: & est meri imperiū,
quia mortī æquiparatur: alle. In. in
ca. qualiter. extrā de accu. Secūdo
est carcer modicæ coërcionis, exē
plū, quia baiulus nō bene facit am
basiatā iudicis, & iudex facit eū po
ni in cippis. Tertius est carcer cus
todiz. Quartus est carcer domesti
cus. dic ut ibi per eū, & uide Ange.
in l. j. C. de priuat. car. qui dicit, quod
etiā ille qui detinetur in uia & rece
dere non potest, dicitur in carcerat
us, & talis detinens illo modo inci
dit in pœnā, de priuatis carceribus.
Itē qui de loco liberē & tutē recede
re nō potest, dicitur in carceratus, ui
de ibi. & ibi Bal. in l. j. C. de cōfes. in
xj. col. quod ille qui est bene custodi
tus dicitur in carceratus, p. l. q. neq.
ff. de uer. sig. & dixit Ange. in l. qui
in carcerē. ff. quod me. cau. q. carce
ratus est qui de loco ad sui libitū re
cedere nō potest. Quinimo uult ibi
quod etiā dicitur carceratus ille cui
assignatus est unus locus amplissi
mus: unde si uni nobili assignatur
palatium totū, a quo nō recedat, uel
ciuitas tota: ille dicitur in carcerat
us: & satisfactū est statuto q̄ accu
sator ponatur in carcerē, qui autem
dedit fidei iussores & iurauit de non
recedēdo, nec in unculis, nec in cus
todia est. Et uide dominū Catal. in
tract. syndi. q. cxlvij. qui dicit quod
maior custodia adhibēda est illi
qui debet cōdēnari, quātm illi qui

debet absolui. & uide ipsum ibi in
quæstio. cccxviij. & ccclix. qui dicit
quod ille dicitur in carceratus, cui
locus est assignatus quē exire non
potest: & ibi ponit quādo quis dica
tur esse sub fida & securā custodia:
& ibi dicit, q̄ ille dicitur esse sub fi
da & securā custodia, qui est liga
tus, & licet aufugiat cōmētariēnsis
dicitur excusatus. Et quod dixit su
prā de carcere, q̄ carcer perpetuus
est meri imperiū. * Scias q̄ licet iud
ex ecclesiasticus possit cōdēnare
ad perpetuū carcerē: intelligas hoc
esse uerum cōtra clericos, nō cōtra
laicos, etiā q̄n laici propter crimen
efficerentur de foro ecclesiastico: ita
dixit Rom. in sing. suis secūdi anni
clxxxiiij. quod incip. Tu scis quod
de iure ciuili.

39 *Constens delictum an possit poni in
carcere, ad hoc ut consocios manife
stet & mandatorem.*

ANGELVS.

39 * **QVAER** O aliquis constitutur
delictū, an possit poni in carcere, so
lummodo propter hoc, ut manife
stet cōsocios & mandatorem: dicit
Bar. quod sic: per illum text. in l. ij. §.
pen. ff. de iure fis. & in ista glo. §. di
xi uer. ostādo quæro, an si est tale &
cætera. Vnde tu iudex, si tu retines
eū in carcerib^{us}, propter hoc semper
facias apparere in actis: aliās talis
carceratus posset agere actione in
iuriarū cōtra iudicē: ut no. Bar. in l. si
uerō p. cōdēnato. §. j. ff. q. satif. cogā.

AVGV. Tu in hac materia ad
de & intellige prædicta, ubi sumus
in casu, quod quis tenetur nomina
re socios criminis: iuxta not. in l. fin.
C. de accusa. & in c. j. extrā de cōfes.
Et latē dixi supra in hac eadē glo. in
illa q.

illa q. quæ incipit, quæro an participes criminis dicatur ad iudicium idoneus testis.

90 Iudex tenetur uisitare carceratos & facere quod habeant necessaria sibi.

91 Custodibus carcerum existensibus duobus, si unus eorum aufugiat cum carcerato, alius custos non tenetur pro illo carcerato qui aufugit.

92 Carceratus non debet relaxari sine bulletino illius iudicis qui fecit eum incarcerare.

ANGELVS.

90 * ET aduertat tu iudex, quod obligaris uisitare carceratos & facere & curare quod habeant necessaria sibi: ut C. de epis. aud. l. iij. & si uides aliquem carceratum sine causa, siue sine delicto ad nullus petitione, potes

a ex mero officio relaxare: ut not. Bar. in l. si quis uxori. §. si fugitiuū. ff. de fur. Et isto casu bene aduertat custos carceris: quia si ipse sine iudicis mandato relaxaret, eū illum qui sine causa positus est in carceribus tenetur, alias tenetur iudex, si minus quam iuste mandauit quod relaxetur: ut not. Bar. in d. §. fugitiuū. & sic dictus custos semper uelit de mandato iudicis præcipietis sibi q. relaxaret apparere in scriptis & cōtra. Etiā tu iudex bene aduertat, qualiter mandas aliquem carceratum relaxari, ne postea tu tenearis fisco uel creditori ad interesse: & ita saepe in urbe practicaui, dū essem locūtenēs fenatorū. * Tene etiā mēti, q. si sunt duo uel plures carcerū custodes, & unus ex eis aufugiat cū carcerato, q.

b alii custodes aliquo modo non tenentur pro illo carcerato qui aufugit: ut est text. in l. p. §. j. ff. de cust. reo. Ita etiā dixit Bal. in l. filio exhæ. §. eius qui.

ff. de in iu. testa. quod perpetuus quia semel habui de facto incipit te Castell. Adde quod dictū in glo. in uerbo iudex detineri & carcerari iussit. Sed aduertat si fuit iniuste captus & detentus, fugit, quod non tenetur de fugi. Bart. in l. ius ei. 2. & ibi doc. C. de.

ADNOTA. a ¶ Officio relaxare. Adde tu, & uide Paul. de cons. xliij. in j. impres. Ber.

b ¶ Quod alij custodes. Adde carceratus presumitur aufugisse negligenter si custodiam inuoluntate per se habet presumptionem probat text. in l. fina. circa media ibi glo. §. fin. ff. de cu. reo. item adde custos carceris non est diligens si in duos carceres ad obseruandum: est in d. l. fin. in princ. & ferrari. frangendo carere non presumitur inferri in carcerē, nisi ex culpa & negligentia custodis. casus est not. in l. in prim. ff. de cust. reo. de quo late Francis. de Aye. in cons. xxxvj.

AVGV. Tu in his questionibus de in quantum dictū est, q. iudex tenetur procurare, quod carcerati habeant sibi necessaria. Adde q. carceratus non habet unde aliquid alimētari per eū qui fecit incarcerari eū. glo. in l. si. C. de erog. mil. no. lib. xij. uide Bart. in l. sancti. princ. ff. de rer. diuisio. Et Ang. minimē. C. de appella. & in c. adde Ang. in d. §. si fugitiuū. q. firmat do. Bar. ibi. & Bal. in l. ff. de condit. insti. quod si iudex det aliquem incarcerationum sine nec ad alicuius petitionem relaxare.

* Et not. quod Ang. in l. pleriq. ff. de in ius non si. quod carceratus non debet relaxari.

si sine bulletino illius iudicis qui fecit eū incarcerari. Adde quæ dixit Roman. in singula. suis primi anni xxvij. quod incipit, si dicit statutū. quod ille tex. in l. fin. §. interdū. ff. de custo. reo. est singularis, scilicet, q. si unus carcerat aufugit cū altero custode carceris, q. alter non tenetur. a

93 Tortura quando possit adhiberi tam contra malefactores, quam contra testes, & pluribus existentibus inculpatu de uno debito, a quo debeat incipere tortura.

ANGELVS.

93 * NVNC uideamus de tortura. post indicia, capturā, & carcerationē ad torturā deueniri: hic enim cōgruentius ponitur quam in aliqua glo. huius tractatus: ideo hic de ea aliquid dicā. Præmittas primò quādo ad torturā potest deueniri, tam cōtra malefactores, quam cōtra testes, quod non plene. Sali. in l. si. C. de questio. uer. tertio quæro quāto ad questiones possit deueniri. & quē ordinem debeat tenere iudex, unde plene per Ange. in d. l. fin. Et primò quæro quando iudex habet plures inculpatos de uno delicto, a quo debet initiū facere de torquendo. Bar. in l. j. in prin. ff. de quest. dicit q. iudex debet animaduertere a quo melius sperat & citius extrahere ueritatem, & ab illo in torquendo faciat initium: si autē sperat ita ab uno sicut ab alio, tunc initiū faciat ab eo qui magis de crimine est suspectus: si autē omnes pariter sunt suspecti, tunc incipiat a magis debili: ut d. l. j. coniuñcta l. unius. in prin. eo. ti. Itē si est pater & filius, a filio in conspectu patris incipiat, qui magis timet in filium quam in se: ut l. isti. quidē. ff.

quod metus cau. Itē si est masculus & femina, incipiat a femina, quia est debiliior: ut l. filio. C. de inoffic. testa. & l. deferre. in princ. ff. de iur. fil. ita dicit Dy. in suo tract. de questio. uer. sic quod ordine sit habenda tor. & cætera.

ADNOTA. ¶ Ad torturam. Adde & uide Bal. in cōsil. cclxxv. ubi quod triplex est tortura, grauis, grauior & grauisima, quæ cū imponitur bene esset quod adessent medici, quia aliquādo ita esset molles q. expiraret torti in tortura.

AVGV. Tu autem adde quod Gan. in tract. suo malefactorū in rubri. de questio. & tormē. in uersico. nunc uide dū est quo ordine sint habenda tormēta. dicit quod iudex sagax cōsiderabit a quo facilius ueritas erui possit, ut ab illo quæstione incipiat tāquam a timidiore & a magis suspecto, & a magis debiliore, & non a fortiore, per legē primā. §. j. ff. de quest. & d. l. unius. & dicit quod cū femina habeat cor mōtaneū & instabile. l. deferre. in princ. ff. de iur. fisci. primò torquēda est femina magis quam masculus. Itē filius quam pater. Et certē dū do. Ang. hic allegauit Dy. in suo tracta. de questio. errauit ipse, & alii qui allegant Dyn. fecisse illū tractatum: quia fuit Gan. qui fecit illū tractatū de questio. & tormētis, quem posuit in suo tracta. malef. Et de materia ista uide Ioan. And. in terminis formantē istā quæstionē in c. cū cōteplatione. extrā de regu. iur. & Pau. de leaza. in cōmento. c. grauis. extrā de deposito. Adde tamē in quantum dictū est supra, quod post indicia deuenitur ad torturā. quod gl. in c. quæstionē. xxij. q. ij. dicit quod licet regulariter

ad torturam deueniri nō possit, nisi praecedentibus indicis: tamen hoc fallit in tribus casibus ibi enumeratis: ubi ad tormenta peruenitur, nullis indicis praecedentibus. Itē fallit in teste quae est uilis persona, qui potest torqueri sine indicis. Bald. in l. milites. C. de quaestio. & ibi uide alios casus.^a

ADNOTA. a ¶ Alios casus. Adde *uide Barba. in consil. xxxv.*

94 *Iudex nō debet ad torturā deuenire, nisi in subsidiū, & quādo aliter ueritas non potest uerisimiliter haberi.*

ANGELVS.

64 *SECUNDO quāro ante omnia, an liceat iudici deuenire ad torturam quādo uult dic quōd nō, sed in subsidiū deuenitur, ut quādo uerisimiliter ueritas aliis haberi nō potest, aliās autē si per aliā uia ueritas reperiri possit, deueniendū non esset ad torturā, ut est tex. & ibi Bar. in l. edictū. ff. de quaestio. Ex quo nō. & cautus sis quōd facias in actis apparere quōd iudex nō possit aliter ueritatē habere, declarauit deueniendū ad torturā, aliās autem in syndicato possēs teneri. Sed adueritas quōd praedicta procedit in causa capitali, & graui, in pecuniaria autem non tantū q̄ in subsidiū ad torturam deueniatur: sed nō ita facili ter deuenitur, sicut in criminali: ut Letiam liberi. & l. diuus. ff. de quaest. 65

ADNO. a ¶ Aliter habere ueri a ratē. Adde quōd etiam ad torturam deuenitur, quādo causa civilis habet annexum delictum ita Alex. in consil. lxxvij. in j. uol. & Barba. in consil. xxxvij. incipit. scribitur in lib. iudicium.

AVG. Tu autē in hac materia adde quae dixit Gadi, in tract. malefici, in

rub. de quaestio. & tormētis, in p̄a qui dixit q̄ iudex q̄ de aliquo op̄ationē habere intendit, ante op̄ationē, & considerationē hanc, accipet ut nō faciliē & repentiē ad op̄ationē proficiat: si aliqua alia uia ueriori potest obiecti criminis ueritatē inueniri: quantuncq̄ ad finem ueritatis uel uerisimilitatis argumētā: ut l. diuus. ff. de quaest. Et ideo diuus. ge. in l. si certus. ff. ad Silla. q̄ si uelociū est liquidatū per probatōres ueras, malē facit iudex ponere in lesa factorē ad torturā, & tenet in syndicato. & uide Bal. in l. milites. C. de quaest. & Ang. in l. i. C. de quaestio: hoc dicit lo. an. in terminis in: in contēplatione. extra de regim. d. Catal. idē dixit in suo tract. iustit. in q. cxxij. & in q. ccix. ca. Qui ponit q̄ de facili nō est deueniendū ad torturam, & q̄ nō habet paschalibus. an autē in casibus uili possit ad torturam procedi: canonistas in c. j. extra de depon. maxime per domi. Anto. de batis dixit quōd in causa civilis aliquae ad ueritatem eruendam potest procedi ad torturā, quando ciuili causa habet in se annexum delictum: uide glo. xv. q. vj. in summa.

ANGELVS.

*TERTIO quāro ante omnia, an possit iterū torqueri & repetitio mentis. Barto. in l. unius. §. j. ff. de iur. iudic. dicit, si primō fuit sufficienter tortus, nunquam in tormētis potest repeti: nisi superueniat in indicia aliquos crudeles iudices qui quōdie torquet, & tormēta repetit.

nouo alia indicia nō habēt, quoniā tenēt in syndicato, quia nō poterant illū in tormētis repetere: & idē tenet Bal. in l. j. in fi. C. de cult. & ex. re. intantum q̄ Bal. in l. decurio nes. C. de quaest. dicit, quōd illa lex est in ar. q̄ de quacūq̄ tortura quā iudex facit dolo malo & sine causa, sit poena capitis, ut eū ipse nō. in l. j. C. de priua. car. q̄ bene tu iudex debes cōsiderare. Aduertas tamē secundū Dy. in suo tract. in uer. qd si alqs & c. ubi dicit, q̄ assessores hoc ex cōsuetudine nō seruāt. Sed iudicio malo faciūt, imō continuē repetunt in tormētis, sine nouis indicis quousq̄ de obiectis criminibus ueritatē eruant, pro quorum opinio. saluanda Dyn. alleg. in auth. iud. sine quo. supra. §. oportet. & ibi iudices torquebunt uires: nisi prius, & cetera.

ADNOT. a ¶ An & quando tortus possit repeti. *Quid autem si sit sufficienter tortus, iudex tamen propter indicia uehementia suspicetur, quōd sit culpabilis, an debeat definitiue absolueri. uide Sal. in l. ea quide. in antepe. col. C. de accus. in l. si quis. C. ad legem iul. ma. & in l. si quis adulter. ff. de adulter. Mod. in l. unius. §. reus ff. de quaestio. uide tamē dictum do. Abb. post alios Mod. in c. j. vj. char. de offi. or. & ultra praedicta adde tu & uide Alex. de lmo. in consil. v. in j. uol. & Cep. in consil. lxxvij. & aph. ca. in consil. cxxxvij. & Bal. in consil. cclxxvij. in j. uol. & ibi quae sint noua indicia. Str.*

AVG. Adde tamen tu, q̄ Bal. in l. milites. C. de quaest. dicit q̄ semel tortus nō potest iterū torqueri: & si faceret hoc iudex quia repeteret & tortus decederet, iudex, punitur acriter. Et hoc dicit Do. Cat. in materia sing. quaest. ccvj. & sequitur Bal. in d. l. mi-

lites. & dicit domi. Catal. in q. ccxx. q̄ leuiter tortus potest iterum torqueri, quantuncq̄ Bal. in l. obseruare. C. quo. appell. non recit. dicit, q̄ semel tortus etiam insufficienter, non potest torqueri sine nouis indicis: quam sententiam nō credo ueram: quia caret ratione, per doctriā Bar. in d. l. unius. quia Bar. uoluit quōd si sufficienter fuit tortus secundum indicia non possit iterū torqueri: aliās sic: & licet lo. an. in c. cum in contēplatione. in fi. extra de reg. iur. referat ibi opinio. diuersorum Doct. in hac materia, & nihil afīrmet. & Cyn. habuit aliam opinio. in l. i. C. de quaest. Tamē ibi dicit Cy. quōd assessores qui repetunt tormenta sine nouis indicis, uel sine nouis argumentis, non habēt nec Deum nec leges p̄ oculis. Mihi autem in hac materia placet sententia Gandi, in tracta. maleficio. sub rub. de quaestio. in uer. an quaestio possit repeti. qui dicit quōd licet assessores qui sunt audi honoris obseruent, ut repetat quaestioem sine nouis indicis: tamē communis opinio. doc. est q̄ sine nouis indicis nō potest repeti tortura. Et idē affirmauit Gandi. in d. tract. malefici. sub rub. de quaest. in j. col. licet ibi dicat quōd de cōsuetudine multi assessores hoc non obseruent, & dicit Ang. in l. j. §. si quis inortus. ff. ad Silla. quōd semel illata tortura caueat iudices ne iterū torqueat. & dicit Bal. in c. j. iniuria. de pace iur. fir. semel tortus bis & ter, & sufficienter, si tamē perseuerat negando, & superueniat indicia de nouo, potest iterum torqueri. Et idem dixit Bal. in l. j. C. de confess. in vij. col. q̄ tortus cōpetenter nō potest iterū torqueri, sine nouis indicis.

Repeti

96 Repeti nõ debet malefactor in tormẽtis, sine nouis indicijs: poterit tamẽ repeti etiam post publicationem processus, quando sunt euidentiora primis.

97 Articulus formans super maleficio, & publica uoce & fama, & testis deponat super maleficio, ac subiungat se nihil plus scire: tamen super articulo de fama poterit testis repeti & examinari.

98 Indicia que dicantur noua, ad hoc quod quis possit in tormentis repeti.

ANGELVS.

96 SED * tu caueas, & sine nouis indicijs nõ repetas malefactorẽ in tormentis: ut supra dixi. Et potest etiam in tormẽtis repeti etiã post publicationẽ processus, quando sunt indicia euidentiora primis: ita dicit eleganter Bar. per illum tex. in l. unius, §. i. ff. de quæst. quod nõ. perpetuo. Quinimo etiam si publicatus fuerit processus & nõ fuerint testes examinati super omnibus articulis, nõ obstat quin testes super articulis super quibus nõ fuerunt examinati testes, possint examinari: ut nõ. Spec. in tit. de noto. crimi. §. fama. uer. fi. & hoc uoluit Bar. in l. de minore. §. tormen. ff. de quæst. & hoc probatur secundum regulã & doctrinã do. Bar. & aliorũ in aũth. qui semel. C. de pba. quia super nouis articulis, uel super aliis qui nõ cõprehenduntur in publicatione priorũ, nõ obstat publicatione nouis testibus: ut ibi a. 97 * Et aduertãt quod si feci articulos super maleficio: Item alios super publica uoce & fama: & testis super maleficio aliqd dixit, & subiũxit se nihil plus scire: tamẽ super articulo de fama poterit repeti & testis examinari, nõ obstat publicatione processus:

ut nõ. Spe. & Io. an. in tit. de teste. §. nunc uidẽdũ. uer. illud autẽ. & nõ. Io. an. & Ant. de bu. in c. fraternitatis. de testi. qd bene nõ. quia uidi de facto Ferrarie. * Quæro quæ dicantur noua indicia, ad hoc ut possint repeti in tormẽtis. Respondeo esse ea quæ differunt à præcedẽtibus specie uel substantia. Verbi gratia: prima indicia erant de mala fama rei, uel quod erant inimicũ & c. superuenisse postea uer. testis qui dicit se uidisse reũ perire: uel dicit quod uidit cũ gladiis euaginato. Talia enim indicia dicuntur noua, que à prioribus specie differunt uel substantia, sicut dicimus articulus nouis: ut l. per hãc. C. de test. ap. & c. fraternitatis. de testi. quod bene nõ. ne erres: quia si tu primo habuisti indicium ex fama per aliquos testes, licet postea plures habeas super fama, nõ dicitur noua indicia: sed dicitur noua pbatio primis: & sic propter nouos testes sic fama non possit in tormẽtis repeti.

AD NOT. a ¶ Repeti ut in Adde quod Bald. in consil. cetero uol. alius est in consil. clij. inci. in Christ. mine plura tanguntur: & quod dicitur nõ. in c. cum clamor. de testi. inter quorum quando iudex proprio motu, quæ questio est facta ex mero officio: ubi esset prosecutor inquisitionis. ¶ Quæ dicantur noua indicia Adde etiam tu & uide domi. Aluani de 1 mo. in consil. clxxxiiij. colum. §. incip. in ij. uolumi.

AVG. Tu autem in hac materia adde, in quantum dictum est, propter indicia de nouo superueniens reus potest iterum torqueri: dicit uerum, intelligendo noua facta indicia uerisimilia contra caput

nõ intelligẽdo noua: scilicet impertinentia. & hæc sumuntur ex doctrina do. An. in d. c. fraternitatis. extrã, de testi. dũ tractat in materia, & dicant noui uel antiqui articuli: & uide Spe. in tit. de teste. §. satis uoluit. uer. illud autẽ. & Holt. in summa de teste. in fi. bene faciunt. d. Aug. in l. j. in fi. principu. ff. de quibz iuris. cũ tractat in materia, qui dicitur noui casus. & gl. in c. generali. de elec. lib. vj. in glo. super uerbo, de nouo. & glo. xvij. q. i. c. quidã. in glo. nouũ. & uide Ant. de butr. in c. fraternitatis. allegantem multa in hac materia, qui dicitur nouus uel antiquus articulus, ex cuius dictis poteris arguere ad hanc materiam, quæ dicantur noua uel antiqua indicia.

99 Delictõ existente, quod pro eo reus ex forma iuris uel statutorum non possit torqueri: uel fuerit sufficienter tortus, & non supersunt indicia, an si retineatur in carceribus ut sit, uel fame moriatur, dicatur tortus.

ANGELVS.

99 * QVÆR. O quid si est tale delictum pro quo non potest torqueri ex forma iuris uel statutorũ: uel fuit ad sufficientiã tortus, & nõ supersunt indicia: an si retineatur in carceribus, ut fame aut siti moriatur, dicatur tortus? ita quod si uirtute talis sitis cõtineatur, teneat talis confessio: dico quod nõ, nisi in ea postea ritẽ & rectẽ plesuerit. ita dicit eleganter Bar. in l. j. §. diuus Senerus. ff. de quæstio. & facit l. ij. §. si quis autem uisus. ff. de ui & ui arma. Et sic facit contra indices ignorantes qui nõ possunt torqueri, uant carnes ualde salitas ad comedẽdum malefactori, & non bibere: quia tunc dicuntur torqueri, & teneri debent in syndicatu.

AD NOT. a ¶ Dicatur tortus. Adde tu, quod dicatur tormẽtum. & uide de per Alexã. de Imolin. consil. xlviij. in ij. uolu.

AVG. Tu autem in hac materia, adde hic quæ dixerunt Pau. de leaza. & Pet. de Anch. in c. j. extrã, de depo. Et hic bene faciunt nõ. per doctũ in l. ij. C. quod metus causa. & in l. interpositas. C. de transla. & dicit Bal. in l. j. C. de his qui ad liber. perue. nõ possunt quod carcer est tormẽtum & ponere in compedibus. uide Bart. in l. j. ff. de cust. re. & ideo rectẽ dixit Bal. per illum tex. in d. l. j. C. de his qui ad liber. perue. nõ possunt, quod iudices nõ possent adhibere ista genera pœnarum extranea. Adde d. Io. an. in c. cum in cõtẽplatione. extrã, de reg. iur. qui dicit, quod tormentũ fit etiam cum ieiunio: & quod ieiunia sint tormenta, uide gl. in cle. j. de here. & ibi uide docto. & ideo rectẽ dicit Ioã. an. in d. c. cum in cõtẽplatione. dũ corpus habet dolorẽ, illud est tormẽtũ, & uoluit Bald. in l. obseruare. C. quor. appe. non re. imo aliqui uoluerunt, quod solus carcer sit tormentũ. Sed hoc est falsum, quia carcer tunc est tormentum, dum sibi uictus denegatur. Ang. in l. itẽ apud. §. quæstione. ff. de iur. idem dicit in hac principali quæstione melius Aug. in tracta. malefactorum, sub rub. de quæst. & tormen. in uer. dictũ est supra, quod confessio facta & c. in fi. j. col. Et do. Catal. in q. cvij. & in q. ccc. in tractatu suo syndicat. ubi ponit quid est tormentum, & quid est quæstio. & Alber. de Rosa. in ij. parte statutorum. q. xxxj. qui ponit de eo qui nõ dat aliqui, nec comedere nec bibere, ut talis dicatur tortus.

100 Torqueri timens contra ius appellet:

s quoniam

quoniam appellatione pendente, si alia qua confessio emanauerit, erit ipso iure nulla.

ANGELVS.

100 * **ADVERTAS** tamen eleganter, q̄ si captus timet torqueri cōtra ius, cōsilium est, quod appelleret: quoniam appellatione pendente, etiam si aliqua confessio emanauerit, talis confessio ipso iure nulla: ut arg. l. j. ff. nil no. appella. pen. nec in hoc articulo opus est ut iudex appellatio nis superior inhibeat: q̄a periculosum esset. ita dicit Bald. in l. prima. C. commina. uel episto. quod not.

ADNOT. a ¶ Ipso iure nulla. Adde tu & uide Alex. in consi. c. lxxij. in ij. uolu. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia, adde Bal. per illū tex. in l. si quis pro uocatione. C. de appel. qui dixit, q̄ licet ante factum nō possit appellari: sed post factū. tñ ubi factū est irreparabile, ante factū tenet appel. Et exēplū ponit. Et ideo dicit, q̄ ubi de intētionē aliqua iudicis cōprehēdit ali quo mō, q̄ uult aliquē torquere, uel q̄a cōminatus: tñ ante tormēta possit appellari: q̄a post factū illud irreparabile est: non mirum ergo si non teneret talis confessio, appellatione pendente.

101 **Tortus fuit unus contra quē uerē erāt indicia sufficientia: non tamen apparebant in actū nec erant nota iudici, postea superuenerunt indicia uera ad notitiam iudicis, quē in actū apparēt, dicta tortura non iustificabitur ex indicis postea notis iudici.**

ANGELVS.

101 * **QVINTO** quæro, iudex tor sit unum, & in ueritate indicia erant a sufficiētia cōtra eū, nō tñ apparebat

in actis nec erāt nota iudici, post torturā indicia supuenerūt & uera: & notitiā iudicis deuenērūt, & in actū apparet: an d. tortura iustificet ex indicis postea notis iudici, dic q̄ non, ut no. Bar. in l. marit. 2. in prin. de iur. gl. ff. de q̄ō. & non est mirū, q̄a sic est in ciuili: ut no. Bar. in l. hoc autē. ff. de cond. & demonstr. quod no. in syndicato postea teneatis, q̄a ante quā torqueas, facias indicia prima apparere in actis.

AVG. Tu adde, q̄ istā eandē cōclusionē approbaui Bal. in l. ea q̄a dem. C. de accus. Sed in propriis terminis Bal. in l. si. C. de accus. forma. istā q̄ōnē, & multū extollit illā gl. maritus. ff. de q̄ō. secundū fecundū. Et urā. & ibi dicit, q̄ indicia superuenientia nō iustificāt torturā: & allegationē, q̄a dicit, q̄ ordo iuris est uersus. & sic Bald. ibi tenet, q̄ est ordine essentiali. & ita cōsultū. in consi. suo clxxij. 2.

ADNOT. a ¶ Cōsi. clxxvij. de tu etiā Petr. de anch. in consi. c. lxxij. Alex. in consi. liij. in ij. uolu. Ber.

102 **Torqueri quæ psona possint & quæ**

ANGELVS.

102 * **SEXTO** quæro, quæ psonæ possint torqueri. dic q̄ regulam oēs: & sic regula est affirmatiua, nō expressē reperiat̄ phibita: & sic liberi, siue serui, siue mares, siue femine, siue paterf. siue filius. ut l. i. §. j. & l. labeo. ff. de q̄st. Sed ex eo quod minores xiiij. an. q̄a debet ferula caedi: ut l. j. §. impu. ff. ad Sil. Itē in dignitate cōstitur, ut decurio & eius tñ. Itē maior magistrat, durate officio. Itē doctor. Itē cleric, a i sacris & aliorū fili. Sed milites nostri tps cū no

sint milites propriē, poterāt torque ri: ut no. Cy. in l. iij. C. ad l. lul. maie. & l. milites. & ibi Ang. ff. de q̄st. & no. Dy. in suo tracta. de q̄st. in uer. q̄ psonæ possint torqueri. Et etiā circa fin. p̄dicti tracta. in uer. in modo dictū est su p̄d. q̄n & c. Itē decrepit, nō torqueat: ut l. iij. §. ignoscit. ad Silla. Aduertas tñ, q̄ in certis delictis etiā p̄dicti exceptiua: ut magistrat, doctor & similes, torquent, ut in crimine læsē maiestatatis, ut l. de minore. in prin. & l. libero. §. j. de q̄st. de re milita. l. p̄ditores. & in crimine h̄sis: ut not. gl. in l. iij. C. ad l. lul. maie. Itē mulier p̄gnās dū est grauida nō torqueat: ut l. p̄gnā. ff. de p̄c. ex quo Bal. in l. decu. C. de q̄stio. dicit no. q̄ si potestas huius factio torqueat aliquē de prioribus, siue de ancianis q̄ sunt de loco curionū, puniet̄ pena capitis, exceptio crimine læsē maiestatatis, & proditionis populū. l. fallaciter. C. de aboli.

ADNOT. 2 ¶ Clericus in sacris. Adde q̄ si clericus qui ex cā torque ri pot fuit tortus super diffamatiōe unius delicti, & cōfiteatur de alio, ubi nō essent indicia, talis cōfessio ualet. ita Car. in consi. clv. & ponit etiam lo. an. in consi. j. Ber.

AVG. Tu autē in hac materia adde & uide lo. an. in c. cum incōtēplatione. extrā de reg. iur. qui latē ultra doct. examinat istā materiā, quæ psonæ possunt torqueri, & q̄n milites & senes, & iuuenes, & minores possunt torqueri, & in quibus casibus. Itē q̄n serui siue liberi, siue statu liberi. Itē q̄n clericus, siue intelligamus de clerico, siue de presbytero. Itē qd si ista psona examinat̄ propter se, siue propter aliū, sin testē, quido & quō pnt torqueri. & ibi latē loquit̄ lo. an. referens dicta antiquorum. Et

de clerico & de presbytero adde dicta Bal. in l. presbyteri. C. de episc. & cle. & ibi per alios Moder. Et de materia uide per Gand. in tracta. malef. de quæstio. & tormen. in rub. in uer. q̄ psonæ possunt torqueri. ubi multa alle. in hac materia, & bonos tex. & per Bar. in l. ex libero. ff. de quæst. & ibi latē, & p̄ Gand. in d. tracta. in uer. an testes possunt torqueri, & in uerf. pulchra quæstio. dictum est supra. & ibi ponit quid de militibus nostri tēporis & quid de aduocatis: & p̄ lo. an. in c. j. extrā de depo. ubi ponit qd de clericis: & ibi per doct. & an consiliarii ciuitatū nostri tēporis possint torqueri, uide Gand. in loco s̄. alleg. in uer. s̄. dictū est. decuriones nō possunt torqueri. qui dicit, q̄ cū isti decurionibus æquiparent, & decuriones non possint torqueri & c. sed dicit, q̄ de ḡnali cōsuetudine contrariū obseruet. & ita uidet Bononia obseruari, & cōsulti p̄ sapiētēs, & obseruari auctoritate cōsuetudinis, q̄ cōsuetudo p̄ lege obseruatur. Adde tñ quæ dixit Ro. in sing. primi anni cclxxj. quod incipit, milites, doctores, decuriones & c. q̄ nō ualet cōsuetudo in cōtrariū, ut p̄fat̄ p̄sonæ possint torqueri. Et hoc dicit Bar. in l. oēs. C. de dec. li. x. q̄ loquit̄ de militibus. Sal. uerō in l. j. C. de iur. & fa. igno. dicit, q̄ milites nostri tēporis nō possunt torqueri, & Guil. de cu. quē uidi in fonte in l. pe. ff. ex q̄. cau. ma. & approbat̄ Mod. in l. cēturio. ff. de uul. & pup. sed ego in tractatu meo allegationū quē uererrimē facio, dāno opinionē istā, & teneo, q̄ milites n̄i tps pnt toq̄ri, & q̄ nō gaudēt priuilegiis militariū.

ADNOT. a ¶ Quod milites. Et quod milites nostri tēporis nō gaudeāt priuilegiis.

privilegio antiquorū, tenet Franc. de arc. in cōsi. xv. sed cōtrariū, q. imō gaudeat tenet Ro. in cōsi. cccxvi. & q. aduocatus nec miles possunt torqueri, cōsultul Fulgo. cōsi. clxxix. qui alleg. Cy. & Alb. ita tenere in d. l. milites. cōtrariū tamen tenet Cap. in cōsil. xl. & ibi q. de cōsuetudine decuriones & cōsiliarij ciuitatis possunt torqueri alleg. Gan. p. Ang. supra d. l. & Odof. in tract. de quest. in si. qui dicit, quod ita uidit cōsuli & seruari. et Alb. de Ro. in l. diuo Marco. in si. de quest. & ibi etiā Sal. qui dicit q. nō seruatur privilegij quō ad torturā, q. cōsiliarij nō torquentur. & dicit q. ita est generalis cōsuetudo: & ita seruanda, nisi ejet specialis cōtraria in loco, ut est Florentia: ut dicit Bal. in l. nihil. de questio. & ibi latē. Ber.

103 Tortura seu questio quo moderamur ne sit habenda.

ANGELVS.

103 * SEPTIMO quæro cum quo moderamine sit habēda questio. respō. deo moderate, ut l. de minore. §. tor a mēta. ff. de quest. & hoc totū residet in peccore boni iudicis, quō cōsiderabit cūius fortitudinis sit torquēdus, cui⁹ ætatis, ualitudinis, & secūdu qua a litatē psonæ ⁹ & delictorū: nec a gra uiorib⁹ nec a leuioribus tormētis ini tiū faciet. facit l. iij. §. h. ff. de re mil. & ff. ad Sill. l. si qs in graui. in prin. & l. j. §. impubes. e. ri. & sic ut innocētē uel supplicio eū cōseruet indēnē: ut l. q. stionis modus. ff. de questio. ita dicit Dyn. in suo tract. uer. qualiter inquisitio fieri debeat &c.

ADNOT. a ¶ Qualitatē personæ. Adde tu & uide Alex. de Imo. in cōsi. clxxv. in si. in ij. uolu. Ber.

AVG. TU in hac materia dicit se pe dixi in isto tractatu, q. cū sup portatione iste tractatus q̄stionis appro-

priatur Dy. fuit Gan. in tract. malef. fecit rub. de q̄stionibus & tormentis. Quinimō dixit Gand. in d. cracca. in prin. in uersu. quinimō not. q. iudices hoc tēperamētū teneat, ut tormento nō sumāt immēta de aliquo, nec inquantum accusator postulat ueritatem put moderatē rationis tēperamenta desiderāt, adeo q. totus sanus uel sanus innocētis uel supplicio cōseruetur: ita dicit lo. an. in c. cū in cōtēptione. extrā, de re. iu. per tex. in loque stionis modū. ff. de q̄t. & Adde Bald. in l. j. C. de cōf. in vj. co. q. dicit q. quo moderamine sit habēda q̄stio, hoc relinquit arbitrio iudicis. ibi uide: sed intelligo dictū arbitriū secūdu uerū discretum, non indiscretum, per quā habentur in l. j. ff. de leg. ij.

ANGELVS.

104 * OCTAVO quæro, qd sit⁹ tus ⁹ moritur in tormentis, an iude teneatur. uidet dictū Bar. q. sic, in lege Cornelia. ff. de fica. ubi dicit, q. tortores torquet reū, uel testē, ita q. ex hoc moriatur, q. tenētur l. Cornelia de sic. per illā legē. ad idē faciunt aut damnū. §. j. ff. de pœnis. Sed Bar. in l. quæstionis. ff. de questio. & Cr. Bal. & Sal. in l. Gracch⁹. C. ad le. uide adu. tenēt cōtrariū. & idē tenet Ang. in l. iij. C. de adulte. quod tamē Cr. Ang. & Sal. intelligūt uerū, dūmodo indicia præcedant, & in actus de iudiciis appareat: tunc cum iudex fecerit ex permisso legis: quia ad torturam debet teneri, ut l. sed an ultro. in prin. cip. ff. de nego. gest. & hoc etiam intelligunt uerum: dūmodo iudex nō fuerit egressus terminos torturæ: de

quo p. Cyn. in d. l. ij. & per Bal. in d. l. Gracch⁹. In dubio aut nō psumit q. fuerit egressus, imō q. suū officij tēperatē gesserit, ut l. Herēni⁹. §. Caia. ff. de eui. Vñ allegat q. iniuste torfit incūbit onus p̄badi, secūdu Ang. qd est no. dignū: nō ob. dictū Bar. in d. l. lege. quia imō facit pro ista parte si bene cōsideretur: quia dixit reū torfit cōtra iustitiā & c. & sine indicis: & sic excessit formā & modū torquēdi: aliās sentit si fecisset secūdu iustitiā q. nō tenetur. Et de materia per Flo ria. in l. qui occidit. ff. ad leg. Aquil.

ADNOT. a ¶ Si tortus. Adde & uide Bal. in cōsi. cccxxxv. in iij. uolu. incipit. factum sic proposuit. ubi q. si in casu etiā a iure permisso iudex dolose torquet, q. tenetur pœna l. Corne. de fica. l. lege. §. ff. ad l. l. l. pecu. aut rigide & nō dolose torquet, & tūc tenetur minori pœna. l. respiciendū. §. qui delinquit. ff. de pœ. aut nec dolo nec culpa torquet, & facti sicut quilibet diligens, & tunc nullo modo tenetur. Si uerō iure prohibēte uel nō permisso ponit iudex aliquē ad torturam, puniatur l. Corne. de fica. ita Iaco. de are. in tract. de questio. & uide Franc. de are. in consilio lxxx. Ber.

AVGVST. Tu de hac materia adde dicta Gasparis de Cald. in c. j. extra de depoi. Sed in hac materia reperi unū pulchrum consiliū domini Zilioli de Cauitel. qui cōsultul. pone q. iudex excessit modum in torquēdo reū excessiue, uel in casu non permisso: ut quia fortē nō erāt indicia legitima: uel fuerunt purgata per alias probationes, uel quia non erat de calibus, de quibus possit torqueri de iure, an teneatur directā l. Corne. de ficar. & sic debeat decapitari. Nā uidetur q. sic, cū iudex nō possit

prætere se ignorare iura, quorum asseruit se forte peritū cum electioni de se ut de perito factæ cōsenserit. l. ij. & ibi no. ff. qd quifq. iur. Nā licet ignorare iura sit lata culpa: quia potest consulere peritorē: ut ff. de infra. l. liberorum. in fi. & ita dicit ibi glos. in l. ex maleficiis. §. si iudex. ff. de ac. & ob. & probatur per tex. in sti. ad le. Aquil. §. prætere. uer. imperitiā. & ff. de regu. iur. l. imperitiā. tamen hoc uerum in personis quæ non sunt astrictæ scire iura, ubi in pœnalibus lata culpa nō æquiparatur dolo: & ita intelligitur d. l. imperitiā. cum simili. Sed in iudice qui se asserit iurisperitū ignorare ius, est adeo lata culpa, q. dolus in eo præsumitur cū iuris ignorantia nō præsumitur, sed uerius sciētia iuris. Et isto casu lata culpa equiparatur dolo. l. ij. cū glo. ff. qd quifq. iur. Et pro hoc uidetur q. iudex debeat decapitari tanquā dolose occiderit illum in tormētis, & ita uidet tenere Sal. sed certē est error: quia secūdu dictū domini Zilioli, isto casu lata culpa æquiparatur dolo, sed non dolo uero, sed p̄sumpto. Itē æquiparatur dolo tacito, & non expresso. & ita debet intelligi tex. & gl. in d. l. ex maleficiis. & gl. in l. f. C. de pœ. iud. qui male iud. Et idem in medico qui per imperitiā aliquē debilitauit uel occiderit: ut dicit glo. in d. l. ij. quod quisq. iur. & tex. in d. §. prætere. in sti. ad leg. Aquil. & idco errauit Sal. dum uoluit talē puniri directā l. Aquilia. sed nō est uerū, quia in pœnis corporalib⁹ infligē. iis lata culpa nō æquiparatur dolo. Sed eū dico teneri ut in Cornelia, ut extrā ordinē iudicis arbitrio puniatur. & ita dicit Bar. in l.ulti. ff. de adult. in q. de occi-

so bannito probatur in l. lex Iul. §. fi. ff. ad leg. Iul. repetū. lex enim Cornelia directa requirit uerū dolū: utilis autē requirit fictū seu praesumptū, q̄ insurgit ex lata culpa cōmissa per illū qui est astrictus scire iura, ut in iudice & medico. Et licet quādo iudex ledit partē ciuilit̄er per imprudentiā non teneatur ad merā penā sisco applicandā: sed tātū ad satisfactiōē dāno rum & expēsarū seu interesse partis laesae: ut dicit Bar. in l. fi. in fi. de ua. & extraor. cogni. & in disputatione sua, quae incipit, a sentētia iudicis qui male iudicauit &c. tñ quādo iudex per imprudentiā laedit in corpus aliquē scilicet torquēdo, uel eū aliter debilitādo, uel occidi faciēdo in publico arengo, iste iudex tenetur extra ordinē utili lege Corneli. ut suprā dixi. & ita consuluit dñs Ziliolus in ciuitate Mātuae, qui dixit q̄ nisi dolus expressus probetur in iudice, scilicet, quodd uel odio, uel gratia alterius, puta ini mici passū, uel corruptus pecunia, illū laederet in corpus, nō teneatur directa l. Cornelia, scilicet, poena corporali: quin potius dici debet ipsum iudicem fuisse in culpa lata, quā in dolo uero & expresso: quia saltē prae textu officii sibi cōmissi id fecit: & per cōsequētiā nō prae textu homicidii cōmittēdi: nā ad excludēdū uerū dolū & expressum, & penā quae pro tali dolo imponēda uenit, sufficit q̄ aliquo colore iusto, uel praetextu, id factū sit: licet facere iure nō debuerit: ut l. Gracchus. C. de adul. ubi casus. **Quē** sufficit eū fuisse motū aliquibus rationibus, siue iustis, siue iniustis: quae per hęc calliditas excluditur: licet uera culpa cōcludatur, quae ex quasi maleficio peruenit, non ex maleficio: ut

dicit gl. in d. lex maleficio. §. si iudex & d. l. ff. de uar. & extraor. cop. pro hoc tex. in l. iugur. §. potest. ff. de liber. cau. & gl. in l. j. ff. de abige. C. de plagarij. C. de plagia. & in l. j. C. de causa status. & ibi Bal. & per Bar. in l. fi. de adul. & in corporalibus laesae culpa nō aequiparatur dolo, scilicet uero & expresso: ut l. in lege. in prin. ubi Bart. ff. de sica. Et hanc opi. dicit ipse dominus Ziliolus tenere laesae. Are. in addi. in d. l. Gracchus. & Guido de Suza. tamē dicebat iudicē huiusmodi debere cautē protestari si errasse in iure, & suū errorē iuris legare, & protestari: q̄ si aliis similibus reus sibi occurreret, eū taliter nō timeret. arg. l. si adulteriū eū in corp. §. idē Pollioni. ff. de adul. & dicebat eū extra ordinē prae textu quā in corp. puniendū. & ita ipse Dominus Ziliolus de facto cōsuluit in ciuitate Mātuae pro Domino Bidia de Fauera: ibi iudice, qui tantū torqueri fecerit: unū reū modum debuit excedere q̄ mortuus fuerat: & in syndicatū. tra iudicem procedebatur. & nota. pro medico cuius lata culpa perire firmus: pro quo instit. ad leg. Aquilia. praeterea. uer. imperitiam. & l. illas. §. sicuti medico. ff. de offic. praet. & gl. in l. ij. ff. q̄ quisque iuris. Sed in hac materia ad Gan. in tracta. maleficio. sub Rub. de quaestioneibus & temen. in illa quaestione quae confesio dicatur facta formidine tormentorum in uerfi. sed quid si iudex in tormento adeo modū excedit, q̄ tortus ibi debet fecit, uel membrū debilitauit, quilibet similitimē disputauit istā quaestione aequando pro & contra. & refert Guido de Suza. dixisse, q̄ ubi iudex modum excedit torquēdo, statim q̄ modum

excedit

excedat, tenetur: quia fingitur nō iudex: sed est priuatus: sicut tutor male administrando, fingitur non tutor, & tenetur tanquā quilibet. l. tutor. ff. de susped. tut. cum similibus. Ipse uerō Gan. dicit, q̄ si dolo fecit, tenetur: si uerō aliam culpā commiserit, nō tenetur: dicit ut ibi. Adde domi. Ang. no tabiliter loquētē in l. lege Iul. ff. ad legem Iuliam de ui publica. Adde domi. Catal. in tracta. syndica. q. clxiiij. ubi approbat in hac materia d. Bart. in l. quaestio. ff. de quaestio. & Cy. in l. Gracchus. C. de adulte. & idem domi. Catal. q. ccv. & ccvj. dicit, quod si aliquis in tortura repetitur, & ibi moriatur, assessor tenetur tanquā homicida. **205 Trepidatio, balbuties & nauatio in actis redacta, etiā sine illis iudiciis, an sint sufficientia iudicia ad torturam.**

ANGELVS.

205 *NONO quāro, quid si alia iudicia non sunt: iudex tamen interrogat & ipse trepidat, balbutit & nauat: tūc iudex faciat ista in actis scribere: & haec sunt sufficientia iudicia sine aliis iudiciis ad torturā. ita dicit Inno. in c. quonia. de probat. & Bar. in l. de minore. §. tormenta. uer. plurimū. ff. de quaestio. Ex quo pulchrā & salubre capias cautelā, q̄ quādo praecedētibz iudiciis torqueas aliquē, & uno sero dicit unū, alio uerō sero dicit aliud uariādo, tūc nō parcas calamo: imō omnia quaeque dicit: & istas uarietates facias scribi in actis, tūc securē & saepe & saepius etiā aliis iudiciis nō superueniētibus potes eū in torturā repetere. ita dicit Bar. in d. §. tormenta. in prin. quod bene not. quia hoc praecando multoties fecit mihi honorem, & maximē in urbe dum ibi assidebam.

ADNOT. a ¶ Variando. Et quod mendacium sit sufficiens iudicium ad torturam, uide Rom. in consue. Ber.

AVGVST. Tu autem adde & intellige praedicta nisi torques reū iniuste sine iudiciis, & ipse tunc uaria ret & uacillare: quia uno sero diceret unum, alio sero diceret, aliud in tortura: quia omnes illae confessiones & uacillationes factae illo modo in tortura, etiam si essent millies ratiocatae, non ualere: ut suprā in hac eadem gl. in uerfi. aduertat tamen si iudicia non praecedant & inquisitio formetur: licet reus fuerit confessus in tormentis. & in quaestione quam tetigit domi. Ange. hic. Adde Bart. in l. ij. ff. de quaest. in h. j. col. qui dicit, ex uoce, & trepidatione, & inconstancia, poterit iudex habere iudiciū uel praesumptionem contra aliquē: & ubi inuenit illum in mediatio, hoc est sufficiens iudicium. **Sola autem trepidatio, uel mutatio coloris uultus, non sufficeret: ut uidetur uelle Bal. in l. presbyteri. in prin. C. de episc. sco. & clem. nisi concurrent alia quae arbitrio iudicis relinquuntur: ut dicit ibi Bald. & certē est sententia Bar. in d. l. iij. ubi uidetur uelle quod copulatiue illa concurrant: dum dicit ex uoce & trepidatione & inconstancia. **206 Inculpatio quam facit socius criminis, an sit sufficiens iudicium ad torturam.****

ANGELVS.

206 *DECIMO quāro, an inculpatio quā facit socius criminis sit sufficiens iudiciū, ut quis possit torqueri, dic quod in casibus in quibus quis potest interrogari de sociis, quod est in sex casibus no. in l. fi. C. de accus. q̄ a talis inculpatio est sufficiens ad po-

nendum inculpatum ad torturam: ut ledictum. & l.j. §. eum qui latrones. ff. de quaest. ita dicit Dy. in suo tracta. uer. sed nunquid propter talem praesumptionem &c. aliis secus. facit quod supra dixi in ista gl. uer. octauo. an si contra talem delictum &c.

ADNOTA. ¶ Sufficiens. Adde tu & uide Alex. in consil. lxxxvij. in uij. uol. Bernard.

AVGVST. Adde quod miror quod iste doctor in isto articulo tam arduo & quotidiano, & ubi tractatur de torquendo homines, ita incaute locutus est. primò, quia ut sepe dixi ille non est tractatus Dy. sed Gandi. in loco supra alleg. Sed siue sit Dy. siue Gan. hodie assessores communiter uidentur obsequere doctrinam Bar. in hac materia quam posuit in l. repeti. §. j. ff. de quaest. Et materia est amplissima quam latè posui supra in add. meis, in hac eadè gl. in uer. qui incipit, quæro an particeps criminis. & ibi iste autor posuit latius in materia: sed nō fuit recordat⁹ hic.

107 *Hospiti existenti in hospitio aliquid reperitur subtractum, & ignoratur à quo: nec aliqua suspicio, uel indicium est contra familiam hospitis, an iudex ex suo officio sine aliis iudiciis potest torquere familiam hospitis.*

ANGELVS.

107 VNDECIMO quæro, alicui hospitari in aliquo hospitio aliquid reperitur subtractum, & ignoratur à quo: nec aliqua suspicio uel indicium est contra familiam hospitis: an ex suo officio iudex sine aliis iudiciis potest torquere familiam hospitis. & alios qui erant in domo. dic quod sic. ita dicit Bart. quod semel practicaui in l. j. in fi. ff. si fa. fur. se. dic.

AVGVST. Tu adde quod doctor errauit: quia Bar. ibi nihil dicit de hoc: sed uoluit allegare Bart. in l. j. ff. fur. aduer. nau. cau. & stabu. & etiam si tu consideras uerba Bart. ibi Bar. nihil dicit de hoc. Sed Bart. dicit quod practicaui semel, quod dicitur potest torqueri ad deponendum quod erat in illa ualisa. & Spe. uidetur aliter dixisse in tit. de fur. §. j. uer. pon. sed posito qd Bart. hoc diceret, negat autem ita indistinctè non torquere familiam hospitis, sed haberem recursum ad dicta Spe. in d. uer. uerba tam illa col. coniecturando si hospes est bonæ famæ uel malæ: ut ibi dicit Spe. si peregrinus est, pauper uel ues, & aliæ praesumptiones: de quibus etiam per Bart. in d. l. j. ff. fur. aduer. nau. cau. sta. dicit tamen Bal. in j. C. loca. quod generaliter est praesumptio contra hospites, qui sunt in mines malæ conditionis & rapaces istud d. Bal. habet locum, quando dubitatur, an hospes sit malæ uitæ, & conditionis uel bonæ uitæ. Sed si est bonæ famæ, & constat, ut in hac ciuitate Ferrariæ, habemus hospitem Angelum qui fidelis est & bonæ famæ. non habet locum doctrina Bar. 5. alle. quia non probatio excludit praesumptionem. l. j. C. de probat. l. nō est uerisimile: quod me. cau. & ita uidetur esse mente Petr. de Anch. in consilio fecit cclxxxvij. qui multum eleganter loquitur. dicit tamen dominus Catala in tracta. synd. in q. cclxxiij. quod dicitur res datur in custodiam alicui: & illi res est derobata, talis custos potest torqueri. & multa allega. ibi uide.

108 *Tortura non debet adhiberi pro maleficio priusquam constet curia maleficio fuisse commissum.*

ANG

ANGELVS.

108 * DVODECIMO tu iudex sis bene cautus ne aliquem ad torturam pro maleficio ponas, priusquam constet curiæ tuæ id maleficio fuisse commissum: licet ignoretur quis illud commiserit: ut l. j. §. illud. & ibi Bar. ff. ad Silla. unde si fortū dicitur factum, facias in ballardello tuo per diligentem inquisitionem, querelam & testes, & missionem tu officialis, ubi furtū commissum est describi & ponere per tuum notarium. Et sic de homicidio quod mittas officialē ad uidentū mortuū & uulneratū & uulnera describi: & redigas prius in actus: aliis autē nisi facta tali diligentia si aliquid torqueres pro dicto maleficio, posset in syndicato teneri: ut no. Bart. in d. §. illud. facit quod idem not. in simili in l. hac autē. §. j. ff. ex qui. cau. in pos. ea. & l. multum. de cond. & dem.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde quod Bar. hoc nō dixit in d. l. j. §. item illud. ff. ad Sil. quem uoluit allegare iste doctor, & ibi nihil dicit de tortura magis quam de processu. Sed dico quod in d. iudex non debet procedere, quod fortius est, ad inquisitionem specialem, nisi primò constet de delicto. & ita dicit Bar. in l. fi. ff. de quaest. in prin. Si autem aliquid sponte confiteretur delictū, puta occidisse Titium: & postea constaret Titium fuisse occisum per famam uel hominem, & proiecisse in mare: an sufficiat hoc modo constare de delicto, dicā infra in gl. in uerbo, & uestem ecclesie abstulit. in uersic. quid si aliquis confitetur se plura furti commisisse, dicam infra in proxi. col. & sequent. omnino uide. & uide Roma. in d. §. item illud. in l. j. ff. ad

Sil. qui uidetur uelle quod si non sit oppositum & postea cōstaret, de delicto, in processu sufficeret. Limita tamen praedicta secundum Bal. in l. inde Neratius. ff. ad legem Aquil. in §. fi. & uoluit Bar. in d. §. item illud. Adde tamen quod Bal. in l. tertia. §. eiusdem. ff. de testi. in addi. per textū in d. l. j. §. item illud. ff. ad Silla. dixit quod prius debet constare liquidè de facto, ante quam quis torqueatur: unde tortura fit ad liquidationem personæ nō ad liquidationem facti, allegat d. §. itē illud dicas. sed quod dispositio dicit. §. itē illud. fallit in crimine furti per l. ubi. C. de fal. & in crimine furti per l. cui feruus. ff. de cōdic. ob cau. & in crimine adulterii per l. prospexit. ff. qui. & a quibus. Ego uerò pro nunc dubito de istis tribus fallentiis: quia illæ leges mihi hoc non probant.

109 *Torqueri possunt custodes, quando curia constat de maleficio.*

ANGELVS.

109 * SED si curiæ constat de maleficio, puta de furto, potes custodes torquere ut iudicent furem, & non teneri postea in syndicato: licet dictos custodes sine iudiciis torseris. ita dicit Barto. in l. j. ff. de offi. præfe. uigil.

AVGVST. Tu adde, & uide Bal. in d. l. j. de offic. præfe. uigil. & hoc est quod uoluit dicere Bar. in l. j. in fi. ff. fur. aduer. nau. cau. sta. de illis qui tenentur custodire res positas in stabulo, uel caupona, qui possunt torqueri. & die ut supra dixi in xj. q.

110 *Confessio facta sine tormentis prius dicat, nec est opus quod reiteretur.*

111 *Confessio unica & sola sine tormentis aut metu tormentorum facta, non prauideat.*

- 112 Tortus quantum tempus quiescere debet, antequam ducatur ad tribunal, & ratificet.
- 113 Confessio sine tormentis facta non praedudicat, si postea contra eam probetur falsitas.
- 114 Item non praedudicat, si non est iuris similis.
- 115 Confessus se occidisse hominem & proiecisse in mari, si non constat de corpore mortuo: non potest occidisse nisi saltem per famam probetur illum esse mortuum.
- 116 Item non praedudicat confessio facta sine tormentis: nisi fuerit facta ante sententiam.
- 117 Testis confessus per torturam, non debet preferri nisi in confessione illa.

ANGELVS.

POSTQVAM aliquis est captus & carceratus, aliquando sine tortura confitetur, & sine metu: aliquando cum tortura uel metu tormentorum: aliquando negat, de quibus omnibus uideamus. * Et primo quando sponte confitetur sine tormentis, an talis confessio praedudicat, dic qd sic a: & unica sufficit nec est opus qd reiteretur: ut no. gl. & Bar. in l. j. §. diuus. in prin. ff. de quaestio. & Dy. in suo tracta. uer. restat uidere quid sit confessus &c. & idem no. Bar. in l. j. in fi. ff. de custo. re. idē no. doc. & Sal. in l. ij. C. de cust. & exh. re. ut ibi plenē per eū: sed cautus uidere semp facit eū in confessione reiterare ad tribunal: & in ea pferre ne aliquo modo possit dici qd illa confessio fuerit extorta metu tormentorū. nā confessio dicitur facta metu tormentorū, si facta fuit tormentis adhibitis: uel si ligatus est in tortura, uel ante torturā ductus, & minā praedat qd si nō

ibi originē adde f. l. iij. ff. in rub. c. si d. p. te. v. m. n. 29

confiteatur torquetur, tūc dicitur facta metu tormentorū. ita dicit la. b. Cy. & Sal. in l. ij. C. de cust. & exh. re. & no. Bar. in d. §. diuus. Dicitur eū facta metu tormentorū si tantummodo ante torturam quis spoliatus fuerit, & nō ligatus, nec minatus: ubi de tortura, si nō confiteatur, ita debet gāter dicit Bar. in l. nouissimē. per d. lū tex. ff. q. fal. tu. aut. ubi dicit qd si mel habuit de facto Florētis, qd nō sed aduertat quia multi iudices faciunt malefactorē qui confessus est in tormentis, statim ad banchū rari care: & malē faciūt: quia adhuc inē dolor & metus tormentorū, quia ne tequā ducatur ad ratificādum, debet esse interuallum, ita dicit Bur. Bal. Sal. in l. ij. C. quod me. cau. & ibi Ange. & infra dicā. possēt tamen esse aliquo modo non presumeretur confessio facta metu tormentorū: uel quis captus esset praecedētibz incitiis, & statim cum captus est ante carceretur, uel aliquo modo et in tortura, cū esset in palatio ante tribunal, sponte dixit & confessus fuit iudici pro tribunali sedēti, ex tali unicitate confessione poterit dānari: nec est opus quod perseveret: ita intelligatur b. 111 to. * Secundo no. quod si confessio facta sit in tormentis uel tormentis metu, quod unica & sola non praedudicat: ut dicit §. diuus. & ibi Bar. qd do dicitur facta metu tormentorū: & idem no. la. Butr. in d. l. ij. de cust. & exhib. reo. Vbi dicit * quod tortor debet quiescere saltem per unam diem naturalem post torturā, & tūc quā ducatur ad tribunal, ut ratificet uel secūdū Bar. hoc erit arbitrio iudicis relinquendū, qui iudicabit arbitri aequē: ut reducat eū

112

ad reiterandū confessionē ante tribunal, eo tempore quo uerisimiliter tormentorū metus cessauerit, qd puto uerius, cū dolore & metu tormentorum cessantibz, ducitur ad tribunal, & sic in loco publici iudicii corā notariis & publicis personis: ut qd in secretis palatii dixerit cōfirmet, & in publicis cōfiteat, ut dicit tex. & ibi Ange. & Sal. in d. l. ij. qbus omnino addas qd no. Sal. i. l. fi. in j. col. C. de qst.

ADNOT. a ¶ Quod sic. Adde tu ultra ea qua ponit do. Ang. & uide Alex. de Imo in cōsi. cxxvij. in iij. uol. & ibi q. sola confessio sufficit ad cōdemnandū, etiā si processus est in ordinatus. Et idem uoluit Abb. in cōsi. xxx. & quādo confessio dicitur facta metu tormentorū, & si notarius scripsit spōte confessus, uide Pau. de ca. in cōsi. cclxxxiiij. & Ale. de Imo. in cōsi. cclxxvij. in ij. uol. & in cōsi. ij. in ij. uol. b ¶ Metu tormentorū. Adde tu quādo confessio dicitur facta metu tormentorū, & debeat perseverare, & qd interuallū esse debeat. Et uide Alex. in cōsi. j. & cōsi. l. ij. in ij. uol. & in cōsi. v. in j. uol. & Cep. latē in cōsi. xl. ubi dicit q. ualet cōsuetudo quod reus interrogetur in loco tormentorū. & uide Frā. de are. in cōsi. xiiij. no. tamē quod confessio rei in benis maiorē partem, & pro reo est interpretanda. ita Roma. in cōsi. cccclv. & Caspo. in cōsi. lxxvij. Ber.

AVGVS. Tu autē in hac materia adde quod Gandi. in tract. malef. sub rub. de quaest. & tormē. in uer. quis sit effectus quaestiois. ibi arguēdo pro & contra: an confessio sponte facta in criminalibus debeat ratificari per eū: tandem concludit, qd illa quē est facta sine tortura & metu tormentorū, illa sola & unica sufficit ad cōdemnandū: & dicit quod ista est

communis opi. doct. & idem tenet Bal. in addi. Spe. in tit. de confes. in j. col. & Bal. & doct. in l. ij. C. quod metus cau. & Bal. & Ang. post glo. in l. j. C. de confes. & idem Ang. in l. j. ff. de confes. * Qui limitat primō praedicta, nisi illa confessio quae est spōte facta sine tortura, & una contra eum probetur postea falsitas, qd ex illa confessione spōte facta in criminalibus, tunc non potest sequi cōdemnatio. alleg. Spe. hoc uoluisse in tit. de confes. §. effectus. ad fi. Et hanc sententiā approbavit etiam Bal. in l. si quis in hoc genus. C. de epif. & clē. Ex cuius dictis potes limitare praedicta. * Secūdo quando uerū est quod propter solā confessionē spōte factam in capitalibus, quis potest condemnari, si talis confessio est uerisimilis: secus si nō sit uerisimilis. alle. l. j. §. si qs ulro. ff. de quaest. & hic possum ponere exēplum Ange. qd posuit in l. j. C. de confes. de illis malandrinis qui confessi sunt se occidisse plures mercatores peregrinos, & proiecisse eorū corpora in mari: an istandū sit illi confessioni: quia inspiciedū est, an mare uel flumē esset ibi ppe, uel nō. Ex illis enim cōprehenditur uerisimilitudo: quia si erant homines malae uitae, & ibi aqua erat prope, potuerunt dānari: aliās non. Sed dubito de illa decisione, quia cōtrariū uidetur inuenire ipse Ange. in l. certū. ff. de cōf. Itē dubito propter text. in l. j. §. itē illud. ad Silla. ubi primō opus est qd cōflet de maleficio, antequā pcedat: & satis ē. dixi in proxi. co. & ideo Bal. in addi. Spe. in tit. de sentē. in xvij. col. * dixit qd si qs cōfiteretur hominē occidisse, & proiecisse in mari: cū nō cōflet de corpore mortuo, ille non potest

*uide quid d. ibi p. occidit
sita f. §. b. c. de uer. c. l. c. n. 28*

occidi falsam nisi probetur per famam
illum esse mortuum, per *de iure illud*.
quae doctrina, an sit uera uel falsa,
nunc infra dicam, quantuncunque Bal.
hoc affirmauerit in l. cū probatio. ff.
de prob. in addi. suis, & idē dixit Bal.
in authen. sed nouo iure. C. de fur. q.
qui confessus est se plura furta fecisse
à diuersis personis, per istā solā cō
fessionē nō potest dānari: nisi iudex
inuestiget an illis personis à quibus
dixit se furto subtraxisse: an hoc sit
uerū, uel falsum dubito etiā de illa
doctrina Bal. in addi. in titu. de sent.
quia ubi tractatur de magno praui
dicio, mors nō probatur per solā fa
mam: ut dicitur doct. in l. si quidē. C.
sol. mat. & Ang. & doct. ibi. & p. Ang.

116 in l. ff. de his qui not. infra. * Ter
tio limitat Bal. in d. l. si quis in hoc ge
nus. q. opus est q. illa confessio fiat
ante sententiā: secus si fiat lata senten
tiā extra iudiciū: ut l. non tantū. ff. de
17 app. & ibi dicit, q. est gl. ord. * Quar
to limita praedicta nō habere locū in
teste: quia testis qui confessus est per
torturā, nō debet perseuerare in cō
fessione illa. ita per bonas rationes
cōcludit Bal. in l. h. C. de quāst. & istā
sententiā quā etiā s. dixi in q. prin. ten
ent etiā lo. And. in ca. cum in contē
platione. extra de reg. iur. qui dicit q.
quando fit ista ratificatio, opus est q.
reus nō sit territus tormentis: & ex
tra locū tormentorū illa nō uidens:
aliās si prope tormēta, uel illa uide
ret nō ualeret illa ratificatio. & ita di
cit q. doct. tenent hoc: & hoc uoluit
etiā Bal. in ca. j. furtū. de pace iura.
fir. Ang. uerū in litem apud. g. quā
sionem. ff. de iniur. dicit q. licet af
fessor ducat malefactorē ad funē, illa
est leuis terrore: nec dicitur cōfessio

facta metu tormentorū, nisi fuerit
gatus ad funē. p. d. §. quāstio. Sed
de Gād. in trac. mal. sub rub. de quā
& tormen. in uer. dictū est s. q. cō
fessio in tormētis nō ualeat: qui
doct. latē disputauit istas quāstiones
& breuiter respondet ad dic. §. quā
sionē. & ibi tenet q. sufficit q. nō
penes torturā: licet non fuerint lega
tae manus de retro. & ibi Gand. dicit
q. si extra locū in quo homines tor
quentur, iudex dixit, aut confite
tur aut ducat te ad tormenta inferre:
sibi terrore de hoc quantū poterit
& reus his auditis fuit cōfessus: in
casu non dicitur cōfessio facta me
tormentorū: quia leuis est terro
d. §. quāstio. Et de istis minis
faciunt iudices, ut an dicitur male
factor confiteri metu, uide quae
Bal. in l. j. C. de confes. in l. viij. de
uer. sequitur tertiū membrū. & ibi
Bal. in c. j. §. iniuria. de pace iur. Et
ponit etiā, an uultus terribilis ter
rioris inducat iustū metū, & quae
non. Adde Gand. in loco supra
circa ij. col. qui querit quantum
debet esse intermediū ab horro
fessionis factae per tormenta, ad
ad horā ratificationis. Et breuiter
xit q. in d. l. ij. C. de cust. & exhib.
hoc nō dicitur: sed hoc debet esse
arbitrio iudicis considerata quā
te personarū, & leuitate, & gra
criminis: quia cum tēpus nō praet
tur à iure, hoc in arbitrio iudicis
per l. j. ff. de iur. delib. idem l. mo
qui in alienas. §. si. ff. de acqui. her.
in materia principali. Adde etiā
And. & alios in c. olim. extra de re
& doct. in d. c. cum in contēplatio
ne. & tene mēti quae dixit Pet. de
in consi. suo xxij. qui dixit, q. si es

confessus est, per istā primā confes
sionem non debet condēnari: si dicit
postea quōd confessus est metu tor
mentorū: & licet curia dicat, q. imō
sponte attestatur: ita nō. nihilominus
praesumitur metus tormentorū, & ta
lis confessio dicitur metu facta, cum
semper potestas habeat biruarior, &
torturā ad sui libitū, & reus est in car
cere: semper omnis confessio in cri
malibus dicitur facta metu tormē
torū, si reus hoc alleg. & ideo secun
dū Pet. de Anch. opus est q. isto casu
semper reus ratificaret qui allegaret
confessionē metu factā. & uide do.
Catald. in tracta. syndica. in q. cl. qui
allegando Ang. dicit q. cōfessio tra
citur metu facta: quando reus est du
ctus ante funem: licet nō sit ligatus.

A D N O T. a ¶ Qui primo li
mitat. Adde & limita etiā ut per Alex.
de lmo. in consi. xv. ubi uult quōd si reus
constitatur se ueneno interfecisse aliqū:
qui iudicio medicorum non erat mortuus
neneno, quōd ex tali confessione nō debet
condemnari. Item limita quōd confessio
minoris aui. xxv. alio non probato, nō est
sufficiens ad condemnandū. ita Ang. in l.
certū. de confes. & ponit Alex. ubi supra
& praedictis adde q. cōfessio nō uerisimi
lis non est sufficiens ad condemnationem.
Ita Capol. in consi. xxxiiij. & Paulus de
Cast. in consi. cxxlvj. Et an confessio cri
minis possit praetextu erroris renouari, uide
de Franc. de Aret. in consi. cxxlvj. & inci
denter nō. quando mors probetur per fa
mam, & uide Alex. in con. iij. in ij. uolu.
Item not. aliud, an constens se fecisse ho
miciidū possit ex interuallo dicere, quōd
fecit ad defensionem. & uide Ale. in consi.
j. in iij. uolu. Ber. & consi. Alex. supra al
leg. m. xv. est in consi. cxxv. in ij. uol.
118 Interrogatio in tormentis, quomodo

debeat esse in genere, & non in specie.

A N G E L V S.

118 * T E R T I O sit bene cautus iu
dex ne dicatur confessionem in tor
tura habuisse per suggestionē: quia
non debet interrogare reū, an per
cussit Caiū in brachio cum ense tali
die, & tali loco, quoniam esset ipsum
instruere, & per suggestionē eū in
ducere ad sic confitendū: ut est tex.
& ibi Bar. in l. j. §. qui quāst. ff. de quāst.
& ideo h. d. Bart. in teste torto & in
terrogare: sed debet eum in genere
interrogare, si cum aliquo fecit ali
quam rixam, uel etiam ad speciem de
scendēdo si cum Caio: uel etiam ad
speciem magis si Caium uulneraue
rit, non autem in specie magis incli
net, uel dicat & rectius si aliquod ma
lesiciū cōmiserit, nec plus dicat, nec
ulterius interroget: aliās forte ille
metu tormentorū, ut doctus illud di
ceret q. nunquā sciuisset dicere, nec
dicere potuisset: & sic contra ius cō
fessionē haberet de delicto, qd' for
tē nunquā commisit, qd' est iniquū.
facit qd' no. gl. in l. si prius. ff. ad dill.
& no. Cy. in l. h. C. de accu. ibi. & Sal.
in uer. quāro. nunc de modo & c.

A V G V S T. Tu hic adde dicta
Guido. de Suza. in tract. malef. in ru.
quando reus subiciatur tormentis.
in si. in pe. col. qui dicit, quōd quādo
aliquis torquetur, non est interro
gandus in specie, an Caius occiderit
Seiū: sed est interrogandus in ge
nere: puta quis fuit ille qui occidit
Seiū: alleg. l. j. §. quāstio. ff. de quāst.
putarem ego ista uera ubi indicia nō
essent nimis manifesta: sed ubi con
staret de delicto uerē contra culpa
rum, non uideo quare iudex ad con
uincendam malitiā malefactoris qui

negaret: ad hoc ut sibi denotaret, q̄ imò iudex scit omnia, & quare iudex peccaret si hoc diceret reo, p̄ ea quæ habentur in l. cum hi. §. si cum his. ff. de tranſact. cum sim. ubi malitiis hominum obviandum est.

119 Reo negante & in negatione perseverante quid de eo fieri debeat.

ANGELVS.

119 * SI uerò negat crimen, & in negatione perseveret: debet in carceribus reponi, & iterum torqueri, si noua indicia superuenierunt, uel uacillaret, ut supra dictum est. & sic in carcere per plures dies retineri: aliam si noua non superuenierunt indicia, debet relaxari. ita dicit Dyn. in suo tracta. in uer. quæro si dicat in tormento &c.

AVGVST. Tu adde q̄ ista nõ fuerunt Dyn. sed Gandi. in tract. maleſi. sub rub. de quæſtio. & tormen. in quæſtione illa: an quæſtio poſſit repeti, in ſi. uer. quid ſi tortus dicat, teneatis me ad tonduſũ quantũ uultis: & ibi dicit, quod ſi ille qui ſemper conſtanter negauit in tormentis fuit accuſatus, & nõ inquiſitus, debet iudex reponere reum in carceribus, & aſſignare unam dilationem accuſatori intra quantum tempus debeat produxiſſe contra inculpatum quicquid uelit, aliàs relaxabit ipſum.

120 Iudex neteneatur in ſyndicatu, ſi apparet in actis torturæ cum moderamine ſecundu quod exigebant indicia, habitam fuiſſe de tali inculpato, & purgatis bene indicis non reperti culpabilem relaxari. & 121.

ANGELVS.

120 * SED aduerte q̄ bona cautela eſt, ne tu iudex in ſyndicatu tenearis, q̄ facias in actis apparere tor-

Ista cautela ponitur sequ. Genuus de iudicis. q. 5. in fi. ubi dicitur per me relaxari q̄ ista.

turam cum moderamine, ſecundu quod indicia prædicta demonſtrabant habitam fuiſſe de tali inculpato, & purgatis bene indicis nõ culpabile relaxari. ita nõ dicit Bar. in l. ſi. in princ. ff. de quæſtione menti perpetuo: quia hoc raris præſtauit: & in urbe Penſiæ Nurſiæ, & in aliis quibus aſſerit quis uerò confeſſus fuerit crimine quo ſunt indicia: an poſſit interrogari de delictis: de quibus indicia ſunt. dic quod non de iure: ut in princ. ff. de quæſt. sed de conſuetudine ſeruatũ contrarium, quæ conſuetudo poteſt probari per l. no. mnes. §. à barbaris. ff. de re milit. congruit. ff. de offi. præſid.

ADNOT. a ¶ Seruatur contrarium. Adde tu, quod ſententiæ & Angel. ſequitur Capol. in conſult. xj. & idem uoluit Card. in conſult. dicit quod ex quo confeſſus eſt illi: mens ob quod poſſus fuit ad torturam quod præſumitur criminoſus in alio iur. & uide Alex. in conſ. l. ij. in uer.

Modus interloquendi in relaxata purgatis indicis.

AVGVST. Tu in hac materia adde, & dic quod iſta eſt periculofa decifio: & miror quod iſte autor allegauerit pro ſe illam pulchram decifionem Gandi. quam poſuit tract. maleſi. sub rubri. de quæſtione tormen. in illa q. quæ incip. bene quæſtiones de tormentis. in uer. quid de quæſtione, quæ quotidie occurrit de facto: quidam de ſurſu cuſatur & indicis præcedentibus quæſtione, & conſuetur ſe illud feciſſe: nõ quid debet procedi in tortura, & interrogari q̄ conſuetur

aliis ſurtis, ſi qua fecerit ad quæ nulla habebamus indicia. Rñ. ipſe Gád. q̄ non de iuris ſubtilitate: quia ſine indicio nemo torquetur. l. milites. C. de quæſt. Sed dicit Gandi. q̄ de generali conſuetudine totius Italię ſeruatũ cõtrariũ, & ſpecialiter in ſurtis, quia magis frequentatur, & dicit q̄ illa conſuetudo poteſt adiuuari per i. las leges quas alle. §. iſte autor hic. Ego uerò credo illã conſuetudine nõ ualere: quia irrationabilis cõtra tex. in c. ſi. extrã de conſuet. & l. ij. C. q̄ ſit lon. cõſue. nam opus eſt quod primo conſtet de delicto, antequam procedatur, ut eſt tex. in l. j. §. item illud. ff. ad Sil. Bar. in l. ſi. in princ. ff. de quæſt. dixi §. in proxi. iij. col. niſi forte poſtea iſta furta uerificarentur: ut dixit Bar. in auth. ſed nouo iure. C. de fur. & dixi §. in iſta gl. in uer. poſtquã aliquis eſt captus, & carceratus. in addi. meis: quæ cõcluſio, an ſit uera uel falſa, pendet etiã ab his q̄ dixi in addi. meis. §. in hac eadẽ gl. ubi quæro, an prius debet cõſtare de delicto ibi dum diſputo, an opus eſt q̄ cõſtaret de delicto. * Tene bene menti q̄ dixit Ang. in l. ſi uacantia. C. de bo. uacan. l. i. x. in xxiiij. col. q̄ ſi iudex inquirat de homicidio cõtra me, & apparet in proceſſu me eſſe culpabile de adulterio, & homicidio, q̄ propter illã inquiſitione nõ iudex nõ poteſt me cõdẽnare, niſi appareat per meã confeſſionẽ ſpontaneã de aliis criminibus non poſſitis in inquiſitione: quia tunc licet illud aliud crimẽ nõ ſit in inquiſitione deducitũ, tamẽ ratione cõfeſſionis poteſt ſequi condẽnatio. ita eſt caſus in c. j. extrã de accuſ. in vj. quia in cõfeſſum nullę ſunt partes iudicis, niſi in cõdẽnando: ut

l. proinde. §. non dũ. ff. ad leg. Aquil. hæc credo uera ut dixi, ubi conſtare de maleficio: ut §. dixi. præterea in cõfeſſione ſpõtanea hæc poſſent procedere: ſed in cõfeſſione extorta per tormetã ſine indicis, hoc nõ credo uerũ, imò credo conſuetudine nõ ualere, per ea quæ ſupra dixi, & niſi ſit uera ſententiã Bal. in l. ij. §. eiusdẽ. ff. de testi. in addi. qui uoluit q̄ in crimine adulterii, falſi, & ſurti poteſt procedi, etiam ſi non conſtat de delicto. ſed dubito, ut ſupra dixi in hac eadem gloſ. ubi quæro, an opus eſt quod prius conſtet de delicto.

SVM MARIVM.

1 Verba non quidẽ à maliuolis & c. ponuntur in inquisitione: quia ad hoc quod fama ſit iuſta, oportet quod habeat initium à perſonis honeſtis, & ueridicis, non ſemel tantum, ſed ſape & ſapienter ad aures & notitiam dicti domini poteſtatis & iudicis & curie.

NON quidẽ à maliuolis & ſuſpectis, ſed ab honeſtis & ueridicis hominibus & perſonis. * Ideo apponuntur iſta uerba, quando aliàs nõ eſt iuſta fama, quoniã oportet q̄ habeat initium à perſonis honeſtis, & ueridicis: ut not. gl. in l. cum quidam. §. quod dicitur. ff. de acqui. hære. & ibi Bar. & in l. de minore. §. tormenta. ff. de quæſtione. & ibi la tẽ per Bar. & Salic. in l. ea quidem. C. de accuſat. Et ſic ſine diffamatione procederet qd̄ nõ permittitur, & ſic inquiſitio nõ pcederet: iuxta no. in c. qualiter & quando. extrã de accuſ.

AVGVST. Adde quod Ang. in l. ſi uacantia. C. de bonis uacant. hoc idem uoluit: & Bald. in l. congruit. ff. de offi. præſid. Et limita prædicta, q̄ uerum eſt, q̄ non eſt formãda inquit

inquisitio, sine diffamatione, quæ habuit ortum à maluolis: hoc uerū super delicto, sed super fama inquirenda sufficit: et. Ita singulariter dixit Ro. in singul. cccclxxix. a quod reputat not. & alleg. Ioan. Andr. hoc uoluisse in ea, cum in iuuentute. extrā de praesumptio.

ADNOT. a ¶ Singulari. cccc. lxxix. Adde quod est alias sin. cccc. xviij. & uide eandem in consi. cclij. Bor.

S V M M A R I V M.

1 Verba non semel tantum & c. sunt necessaria ad substantiandum famam, quia non sufficit semel uociferatio, sed debet esse reiterata populi, uel uicini uociferatio.

NON semel tantum sed saepe- & sepius ad aures, & notitia dicitur domini potestatis, & iudicis & curiæ. * Necessaria sunt ista uerba ad substantiandum ipsam famam: quia non sufficit semel uociferatio, sed debet esse reiterata populi, uel uicini uociferatio: ut no. Bar. in d. §. tormenta. ut est tex. in d. c. qualiter & quando. el. ij. extra de accu. & q. fit talis uociferatio, & fama quod non queat tergiversari, & quæ possit generare scandalum, ut ibi: & dixi supra in gl. in uerbo, fama publica. circa prin. & Sal. ponit multum latè in d. l. ea quidem.

A V G V S T. Adde hic dicta Gan. in tracta. malefic. sub rubr. quis sit famæ effectus. & sub. rub. quomodo debeat fama inuitum capere. & subrubric. à quibus debet fama inuitum capere.

S V M M A R I V M.

1 Verbum notorii positum in inquisitione, an faciat remitti omnes iuris solennitates.

ADNOT. a ¶ Est notorium. Tu adde quod notorium est, quod ante oculos situm est, uel in mētibus hominum ita uas dicatur, quod uell non pot. ita dicit Bal. in l. eius. C. de app. & in notorius requiruntur loci, qualis est temporis, astantium multitudo ita Spe. in ti. de not. & est communis opinio, quod ea quæ sicut facti momentanei possunt transire in notorium. ita Cy. Abb. Bal. & Sal. in l. ea quidem. C. de accus. & Bald. in c. j. de pa. tenend. & in authen. qui semel. C. de proba. ubi saluat Bar. & actus facti momentanei non possunt transire in notorium, quod reuelat ab onere probandi. Et dixit idē Bal. in c. j. §. iniuria. de pace iur. fir. quod in notorio facti non permanentis non ualent probationes factæ non seruato ordine. & subicit, quod si quis accusatur de homicidio tanquam notorium, quod non ualent probationes receptæ ordine non seruato. & cognoscere iuris ordine non seruato, tollere est defensionis. alle. c. statutum. de her. in vj. & dicit Alber. in d. l. ea quidem. col. xxj. quod antequam procedatur super notorio facti transiens, debet index recipere probationes super notorio. alle. c. consilium. de app. Et cum aliquid est præambulum alterius, oportet prius constare de præambulo, si illud negetur. l. si ignorat. C. qui acc. & dicit Im. Ant. de But. & Abb. in c. uestra. de coh. cle. & mul. quod habere aliquam excusationē. Itē adde quod non creditur papa cū deponit de not. qd ab alijs audit: quia plura specialia conuenerēt. primo, q. uni soli credatur. secundo, q. sibi crederetur de eo quod ab alijs audit, quod esset contra regulas iuris. Itē quod illi à quibus audiuit essent tot & tales quibus esset adhibenda fides. & ad id quod dicit d. Ant. in c. uestra. de coh. cle. & mu. quod effectus notorii non im-

pediunt, licet accidentia non sint notoria. adde quod illud procedit, quando accidia esset tale, quod si esset notum non haberet excusare ipsum facientē: secus si haberet excusare. Ita dicit d. Hiero. tortus in eius consi. edito per Flor. eo tempore quo papa in eos protulit sententiam excoicationis: quia propter seditionē motā ab archiepiscopo Pifa que laqueus uitam finire fecerunt. & in d. consi. cōcludit papam non potuisse prædictā sententiā profere absque citatione: licet aferret, notorium esse quod Flor. fecerunt carcerare archiepiscopum in palatio: quia talis detentio non poterat esse noto. & idē, & in eodem facto consuluit Fran. de Are. in consi. clxv. in specie dicit, q. iudici inquirenti & dicit noto. non creditur: quia agitur de maiori præiudicio, q. quando aferit famam esse. & etiam ibi addit, q. processus factus super noto. actus transiens non ualeat iuris ord. non seruato, nisi prius facta fuerit fides iudici de noto. & in actis appareat, etiā si iudex ex mero officio procedat. Et ex hoc cōclude, quod illud quod dicitur, quod in notorius proceditur iur. ord. non seruato, debet intelligi postquam de notorietate cōstat iudici. & iudici dicitur cōstare quando pars fuit uocata. ita glo. in c. facio. de sen. excō. & alias concordat uide per Are. in d. consi. clxv. Item not. q. illud quod dicitur quod notorium equiparatur sententiæ, procedit quo ad liquidationē facti non ad iuris effectū ita Bal. in l. is cui. ff. de testa. & quod notorium debeat ex actis constare iudici, ut iudici. adde d. Alexan. de Imo. in consi. cxviij. in iij. uol. & Card. in consi. lvi. ubi etiam multa de notorio. Ber.

A V G. Tu autē malè facies ponere si delictum non est uotorium: quia uidetur q. in delictis notoriis ordo iuris non sit seruandus: ut dicit Bal. in l. j. C. de iudi. & Bal. in l. prope rādum.

dum. in fi. prin. eo. tit. & pulchrè posuit Gandi. in tract. malefi. sub. rubri. quomodo de delic. cogn. quando crimen est notò. Spec. autè uidetur loqui in tit. de no. cri. & ibi uide bonas leges & capitula quæ possunt pro & contra allegari in materia. & ibi uide doc. in dictis iuribus. & adde doct. & Bald. in l. ea quidè. de accusa. & gl. & do. in c. porro. extrà de diuor. & in c. ad nostrà. extrà de iureiur. pulchrè per Innoc. in c. statumimus. extrà de offic. deleg. Quando autè dicatur notòrium & per quot testes, uide Gand. & Spec. & doct. in locis s. alle. & doct. in d. l. ea quidè. & Bal. in l. j. §. ius autè gentiù. ff. de iusti. & iur. & Bal. in l. de quibus. ff. de leg. in viij. col. & Bal. in l. si uerò. §. j. ff. qui satisda. cog. licet autè delictū sit notòrium: tamen minor magistratus nò potest punire: ut dixit Bal. in l. magistratibus. ff. de iuris. om. iud.

S Y M M A R I V M.

I Delinquens Ferrariæ, an possit puniri Bononiæ.

EXISTENS Florètiæ in hospitio leonis, cui a primo latere cohæret platea còmunis, ab alio bona do. Andreuci, & alia latera, còmisit & mandauit d. Caio quod Titius Ioà. Martini de Bononia capellæ sancti Saluatoris de Bononia uulneraret.

A N G E L V S.

I * AN de delicto alibi commissio possit quis puniri Bononiæ. Bar. in l. si cui. §. ff. de accusa. secundum Dyn. dicit per illum tex. quod est uerò: nisi sit ciuis huius ciuitatis: tunc enim ratione originis de quouis delicto ubique terrarum commissio potest puniri hic Bononiæ: ut l. j. C. ubi de cri. agi oportet. Sed delicta alibi commissio

aggravant delictum hic commissum, & faciunt quod acrius puniatur, si sæpe & sepius alibi est còsuetus facere huiusmodi tractatus, uulnerationes & furti: tunc acrius hic pro uno delicto punietur: ut l. iij. C. de episc. aud. l. seruo. C. ad legè Iul. de ui. c. simi. ita dicit Bar. in d. l. si cui. §. ff. & Bal. in aut. sed nouo iure. C. de ser. fugi. uer sic. sed dubitatur & c. uide quæ dicuntur infra in gl. ueste cœlestem abstulit.

A V G. Tu adde quæ dixi s. in gl. hæc est quædam inquisitio: ibi querit dominus Ang. an in delictis còmissis per subditum extra territorium possit formari inquisitio contra eum per iudicem originis. & ibi late disputauit multa allegando, an si Ferrariensis Florentiæ occidit unum, possit hic puniri Ferrariæ. Adde tamen quod Petrus de Anch. in cle. j. extrà de pœn. approbat opi. Barto. in d. l. si cui. §. fin. quod delicta extra territorium commissæ aggravant delicta hic facta. Et idè dicit Ange. in d. l. si cui. §. fin. & dicit quod ita de consuetudine obseruatur. & uoluit Bal. in l. si. ff. de iurisd. om. iudic. & lac. de Bel. in aut. ut nulli iudi. §. si uerò cõprehensorum. & Sali. in l. seruos. C. ad legè Iul. de ui. dicit quod si statuto cauetur, quod qui duo furti fecit suspendatur: licet hic Ferrariæ unum furtum commisit, & aliud Florentiæ: tamè debet furca suspendi: & uidetur esse de mente Bald. in auth. qui semel. C. quomodo & quomodo iud. & Sali. in d. l. iij. C. de episc. audi. certè ista sententià est rigorosa. Si essem iudex maleficiorum, hoc nõ facerè. & ita reperio Bal. sensisse in l. j. C. de acti. sed in indiuiduo expressus. & in terminis reperio Ioà. And. uoluisse in addi. Spec. in rub. de fur. & Salice. in d. l. seruos. posuit quid si

malefactor fuit punitus de delicto Flo. commissio: & opi. Io. Andr. tenuit Gand. in trac. malefi. sub. rub. de furi. & latronibus. in pe. col. in uer. sed item pone aliam q. de facto. & ibi uult secundum Vbertum de Bobio, quod delicta alibi commissio non aggravant delictum hic. adde Alb. de Rosa. latius disputantem istam materiam in iij. parte statutorum. q. xxxix.

A D N O. a **¶** Extra territorium. Adde tu ad prædicta Abb. in cõs. xxvj. sed an delicta alibi commissæ aggravent delicta commissæ in loco originis uel domicilij, uide Bal. in cõs. ccccl. xxvj. in iij. uol. Ber. Mandatum fuit factum Flo. sed homicidium fuit perpetratum Bononiæ, ubi ille mandans poterit puniri.

A N G E L V S.

2 * QVAERO primò hic, mandatum fuit factum Flor. homicidium uerò fuit perpetratum Bononiæ, ubi ille mandans potest puniri. ^a hanc q. format Bart. in l. si ut proponitur. ff. de fidei. ius. ubi cõcludit quod cum mandans teneatur ex homicidio secuto: ut not. gl. in l. j. §. persuadere. ff. de ser. corrup. & hic est commissum maleficium: ergo hic Bononiæ mandans potest puniri. Pet. autè de Anch. in cle. j. §. fin. extrà ut lite pend. tenet cõtrarium per gl. in d. cle. quæ facit differentiam inter procuratorem & negot. secuta rati habitatione. nam in procuratore & sic in mandatore uidetur mandans deliquisse, ubi delictum est commissum: & ibi etiam potest puniri. ita intelligitur opi. Bar. secus in ratum habente à gestore factum: quia uidetur deliquisse in loco ubi ratum habet: & ibi potest puniri per illam glo. no. sed Imol. in d. l. si ut proponitur. dicit quod illa glo. per dictum ³

Pet. non procedit in maleficiis, ubi quis obligatur propter maleficium factum, & nõ uerbo: ut l. si quis uxori. §. neque uerbum. ff. de fur. igitur etiam in ratum habente obligatur ratum habens in loco delicti: quia propter delictum tenetur: ut d. §. persuadere. Item ibi Imol. dicit quod prædicta procedunt, quando mandator uenit puniendus de delicto commissio. Si autem ageretur de ipso puniendo extra ordinem: quia punitur mandando delictum ita atrox: uidetur & posse conueniri in loco ubi mandauit: ut not. Bart. in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniuri.

A D N O. a **¶** Puniri. Adde Ang. in cõs. l. cxxvij. in princ. & Panorm. in cõs. l. xxv. Ber.

A V G V S T. Tu autè in hac materia adde, quod ista quæst. pendet ab illa quæst. an mandans teneatur ex mandato de delicto postea secuto: quam q. late posui supra in glof. Sempronii mandatorè. in vij. princ. q. & ibi allegaui multa, & tandè conclusum fuit, quod tenetur de delicto postea secuto. unde ille locus delicti commissi, & tẽpus debet inspiciri: ut pulchrè uoluit Bar. in l. nõ solum. §. si mandato. ff. de iniuri. de qua materia habetur per Bald. & latius per Sal. in l. nõ eo minus. C. de acc. & uide Bal. in l. sed & eximè d. §. prætor. in fi. ff. ne quis eum qui in ius uocatus est ui eximat. adde tamen & limita prædicta, ut s. dixi ibi. in d. vij. q.

3 Delinquens Titio Bononiæ, si conueniatur Florentiæ à iudice sua originis: an imponetur pena statuti Florentiæ, an loci delicti.

A N G E L V S.

*** QUID** si dictus delinquens Bononiæ

noniā cōueniatur Florentiā à iudice suæ originis, an possit dictus iudex imponere pœnam sui statuti Florentiæ, an pœnam statuti loci delicti. istam quæst. ponit Bart. & Bal. in l.j. C. de sum. trinita. & ibi Cyn. & Bart. in l. si. ff. de extraordi. crim. ubi concludit, quod pœna loci delicti, & non loci in quo delictum cognoscitur est imponenda, quod semel de facto mihi occurrit Nursiæ: sed obuiaui propter generalem & pingue clausulam quam posui: uidelicet su per quibus omnibus & singulis &c. ex qua clausula secundum Bar. in d. l. j. si est late concepta, tu iudex, potest late imponere etiam pœnam statuti Bononiæ & iuris cōmunis. arg. not. per Bart. in l. j. ff. de ui bo. rapt. & dicam in glos. infra super uerbo, super quibus omnibus.

ADNOT. a ¶ Statuti loci. Adde & uide circa hoc Franc. de Are. in consi. lviij. & quod debeat puniri secundum statuta loci delicti uoluit Alexand. in consi. xj. in j. uolu. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia si uelis uidere ueritatem istius difficultatis, adde & uide ea quæ hic dixi remissiuè supra in gl. quæ incipit, hæc est quædam inquisitio. in uerfi. quærit hic d. Ang. an in delictis cōmissis per subditum extra territorium, possit formari inquisitio contra eum per iudicem originis.

¶ Tractans Florentiæ de homicidio cōmittendo Bononiæ, an possit cōueniri Florentiæ de tractatu solummodo.

ANGELVS.

4 *QUAERO in casu nostro, an iste qui tractauit Florentiæ de homicidio cōmittendo Bononiæ possit Florentiæ de tractatu solummodo

do conueniri, hanc quæstionem format Bart. in l. & si amici. §. j. ff. de adult. & dixi supra in glos. proximè præced. & in effectu dicit quod sic, per illum tex. quem dicit esse intelligendum, quod puniatur de ordinatione & tractatu aliter facto, quam si in mète sua tantummodo tenuisset: quia sola cogitatio nō punitur: ut l. cogitationis. ff. de pœnis. & ibi late per Bart. & prædicta dixit Bart. esse uera in d. l. & si amici. in eo qui ordinauit cum aliquo, ut aliquem occideret. sed si ipsemet hoc ordinasset & deliberasset alibi Titium occidere: tunc dicit Bart. quod propter sequens homicidium pœna tractatus est extincta: ut l. illud. in si. ff. ad legē Aquil. quod tamè intellige uerū, si de homicidio esset punitus, uel cōdemnatus, uel posset puniri, uel cōdēnari: sed si esset cōtumax in loco homicidii perpetrati, ita quod ex homicidio pœna nō potest habere effectū: tunc dicit, quod satis probabiliter potest dici, quod ex solo tractatu ueniret puniendus ubi tractatū, & ordinationē fecit. Nam principale tūc extinguit accessorium, quando principale habet executionē, aliās secus: ut l. si hæres à debitore. §. si seruus. ff. de fideius. quod bene no. quia mihi semel contingit de facto hic Bononiæ: sicut dicimus de insoluto, qui cōfunditur cū uulnere secuto uulnere: ut l. qui crimē. C. de acc. & dicā j. in glo. in uerbo, fecit insoluto.

ADNOT. a ¶ De tractatu. Adde tu in proposito, & uide consilia Philip. de regio. quod habes inter consilia Bal. nume. ccxj. in ij. uol. Ber.

AVG. Tu in hac materia adde quod non est dubium, quod in istis delictis

delictis quis punitur de tractatu ubi delictū est consummatū. & hoc uoluit Bart. in l. si ut proponitur. ff. de fideius. dum ponit quod sum hic Ferrariæ: ordino quod tu occidas unum Florentiæ: & ita mado tibi: hoc mandare est principiū delicti cōmittendi: & iste est tractatus contra illum qui debet occidi: & ita ibi determinauit, quod Florentiæ ille talis possit puniri: & dixi supra in hac eadem gl. in uer. (quæro hoc madata sunt factū Florentiæ.) Bar. uerò in d. l. & si amici. nō decidit quæstionem istam, ut eam proponit do. Ang. hic: sed melius colliges ex dictis Bar. in d. l. si ut proponitur. posset etiam talis species tractatus esse: quod etiā delicto non secuto ille tractans puniretur hic Ferrariæ: ac si delictum fuisset cōsummatum, & hic Ferrariæ posset puniri in casu c. pro humani. de homic. lib. vj. & dixi supra in glo. Sempronium mandatorem in multis finem committendi. Adde tamē quod Ang. in d. l. & si amici. ff. de adul. uidetur decidere contra Bar. in illo articulo quādo quis est cōtumax in loco delicti cōsummati: an cōfundatur tractatus cū delicto secuto postea: & ibi arguit cōtra Bar. dic ut tibi.

SVM MARIVM.

1 Tractatus factus Florentiæ, quando postea delictum fuit alibi cōmissum, an possit puniri Florentiæ.

2 Tractatu habito per Titium & Caium, quod Caius interficeret Seium, si postea ipse Caius occidat, præsumitur quod fuit secutus ipsum tractatum: & quod ita fuit ordinatum inter ipsos: licet testes dicant se nescire de finali ordinatione.

ET ad hoc colloquū & tractatū qualiter hoc fieri posset in dicto hospicio adinuicem habuerunt: demde prædictus Caius. *An autem de isto tractatu possit puniri Flo. ubi tractatū fecerunt: dic. quod sic, ita determinat Bar. per illū tex. in l. & si amici. §. j. ff. de adul. & dixi supra statim in prox. gl. & non est mirum: quia ille tractatus fuit principiū huius delicti. Vnde istud delictū habet necessariā causam ad sui principium, uidelicet ad tractatū: igitur ad eum refertur: & de principio iudicabimus sicut de fine l. damni. §. Sabini. ff. de dāno infec. *Et no. quod si inter Titium & Caium fuit habitus tractatus quod ipse Caius interficeret Seium: postea Caius occidat, præsumitur quod fuit secutus ipsum tractatū: & quod ita fuit ordinatum inter ipsos: licet testes de finali ordinatione dicant se nescire. ad hoc facit quod not. Bar. in l. qui aliena. §. is qui. ita dicit Bald. in l. multum. in viij. col. C. si quis alteri uel sibi.

AVG. Tu adde & cōsidera quod de tractatu factu Flo. ut quis occidat unū Bononiæ: uerū est quod poterit de isto solo tra. puniri Fl. ita dicit Bar. in d. l. & si amici. sed an puniatur. l. Cor. de sicariis. uel extraordinariē, uel delicto secuto, uel nō. Hec omnia colliguntur ex dictis Im. post Bar. in l. si ut proponitur. ff. de fideius. & dixi supra in glo. in uerbo, existens Flo. in uer. quæro: quia hoc madata sunt factū Flo. quia ut dixi supra in proxima gl. in additio. finaliibus; iste tractatus delicti committendi; æquiparatur proprie his qui mandant aliquod delictum fieri: & tene menti quod dixit Bar. in d. l. & si amici.

ci. §. j. quod ille qui praestat locum vel domum ad hoc, ut aliqui habiliter possint colloqui habere simul: ille talis possit puniri de auxilio. vide in l. in furti. §. ope. ff. de furt. Et de materia istius tractatus quomodo dicatur tractatus in maleficis. adde Alber. de Rosa. in quaest. statutorum. in iij. parte. q. lxxij. & Ange. in consi. suo xxij. & ibi Ange. ponit quis vocatur tractator & quis ordinator delicti.

S V M M A R I V M.

1. *Locus & tempus, an necessarii sint apponenda in criminalibus & etiam in inquisitione.*

DE anno praesenti & mense 2. **N**ouembris. *Locus & tempus necessarii sunt apponenda in criminalibus, & etiam in inquisitione speciali, non generali, ut not. Salic. in l. ea quidem. C. de accu. versic. sed quia propter denunciations &c. & versic. quare an debeat &c. licet gl. not. in l. i. de pub. iud. in prin. teneat contrarium. facit l. pe. C. de accu. ubi gl. ponit formam libelli in criminalibus. & Bar. in l. libellorum. ff. de accu. & hoc tenet expressè Bart. in l. ij. §. si publico. ff. de adult. secundum Ia. Bu. ibi, quare utrum in inquisitione &c. & Cy. in l. j. C. quod certo loco.

A V G. Tu autem in hac materia adde Bal. in l. edita. C. de eden. in re. pet. in ix. opp. terribiliter arguit, quod non est de necessitate, ut in inquisitione apponatur locus & tempus: quia hoc l. non canep. dicitur. ubi l. libellorum. ff. de accu. & alia iura, quia loquuntur in accusatore, qui non caret odio: sed non sic in iudice inquirente pro quo lex praesumit. Item limita hoc non habere locum in crimine hereticis: & ratione vide per Bald. in l. j. C.

qui accu. in iij. col. Item nec praedicta militat in crimine falsi: ut dixit Bal. eleganter in c. j. qb. mod. feud. amit. & ibi alle. gl. singulari. & ibi vide rationem & multas alias limitatōes: & multa alia allegavi s. in glo. haec est quedam inquisitio. in additio. in ver. (item inquitū supra dictū est, quod in inquisitione debet apponi locus & tempus.)

2. *Dies cum non sit apponendus in criminalibus, si ego imploro officium iudicis ut ipse inquirens apponat, vel accusatorem apponere faciat diem, quid faciet iudex.*

A N G E L V S.

*S E D circa haec plura sunt videnda. Primo quia necesse est quod apponatur annus & mensis commissi delicti: ut d. libellorum. & in l. de publi. iudi. in prin. an etiam dies sit apponendus? quod non: ut d. libellorum. & dictis iuribus. Quid si ego imploro officium iudicis ut ipse inquirens apponat, vel accusator apponere faciat diem, ut meas defensiones facere possim: vel quia dicta me fuisse absentē tota ea die: ut est gl. singu. in l. optimā. C. de contrah. stipul. Bart. in l. i. §. si quis Ephesi. ff. de eo quod certo. loc. vel quid feci ad meam defensionem, quid erit: Bar. in l. is qui reus. ver. sed quare an in accusatione. ff. de publi. iudic. dicit quod æquum est quod apponatur, ne reo auferatur defensio, & ut libellus sit talis per quem reus plene instruat, an velit cedere vel contendere: ut l. j. ff. de eden. quod talis dies debet exprimi. facit l. penult. ff. de interro. act. ibi, quoties æquum iudici videbitur. Aduertas tamē isto casu, quod licet aliquando dies ad rei petitionem declaretur, non ta-

mca

men de necessitate probandus est. ita dicit Bart. in d. libellorum. in fi. ver. circa tempus &c. & hoc etiā no. Sali. in l. pen. C. de accu. Si autem non uult exprimere, vel iudex non uult compellere accusatorem ad dicendum diem, quod remedium erit ipsi reo: tunc dicit Bart. aut delictum probatur per mei confessionem: & tunc satis est mihi, licet dies non exprimatur: quia probatio mea quam faciā per testes ad mei defensionem concludet necessario: quia probat de illo delicto de quo sum confessus, cum confessio mea iudicialis debeat regulari, & intelligi secundum contentis intentionem: ut l. i. quis intentionem. ff. de iud. & sic intelligitur confessum fuisse illud crimen, quod postea probatur fecisse ad sui defensionem. Si uero crimen sit negatum, & per testes probatum: tunc reus debet facere articulos, quid illo mense una tantum rixa intrinuit inter ipsum & uulneratum, in qua fuerunt praesentes tales testes. Item quod in dicta rixa fuit primus insultatus à Titio: testes inquisitionis hoc faciliter probabunt, scilicet uulnus esse factum, si uerum est: & etiam testes mei poterunt probare defensionem: ut in cap. cum Ioannes. de fle instru. Sed aduertas, quod in eo uod supra dixi secundum Bart. quod quies iudici æquum uidebitur ad petitionem rei, dies sit apponendus, per l. penult. de interro. act. quia imō d. l. is qui reus. in uersic. item add. dictis Bar. &c. dicit dictum Bart. non esse verum: quia uidetur absolutum quod iudex possit arctare accusationem ad apponendum diem in accusatione: ex quo expressè in d. libellorum dicitur, quod non debet

cogi. Nec obstat l. pe. de interro. act. per quam mouetur Bar. quia illa debet intelligi in casibus in quibus à iure non reperitur facta prouisio in specie specificata: quia clausula generalis non refertur ad specificata: ut l. doli clausula. ff. de uerb. oblig. facit quod habetur in d. l. sanctio legum. & maxime ibi per Bar. ff. de pœn. (sed uerius) credo d. Bart. per id quod ipse notat in d. libellorum. in uerbis. circa tempus, in fine. quod apparet: quia accusator propter hoc non grauatur: quia licet cogatur apponere diem, non tamen probare, & si non probat, reus non absoluetur propter hoc, & sic non grauatur in onere probandi: & istud est, quod uoluit d. libellorum. in fi. prin. ibi, neque autem diem, &c. Aduertas tamē, quod ita demum cogitur apponere diem, si reus in iudicio exprimat diem, in qua uult facere suas defensiones. ita dicit Sali. in l. penult. C. de accu. quod not. tene etiam menti quod Imo. ibi dicit, quod fiat unus articulus, quod unica tantum rixa intrinuit &c. alios testes mei non probant defensionem: quod est uerum, quando delictum est reiterabile, puta percussio: secus si non sit reiterabile, ut mortis, vel amputatiōis membri, quia tunc testes mei etiā absque dicto articulo probando insultum factum à te de dicto mense: necessario probat, quod ad mei defensionem, probando insultum factum à Titio de dicto mense.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod imō uidetur, quod Imo. rectius loquatur: & hoc per doctri. Bal. quā posuit in addit. in l. ubicūq. ff. de interro. actio. qui dixit, quod d. l. ubicūq. non habet locum in casibus ubi à iure contrarium expressè est

t 4 prohib

prohibitum: & in illis casibus iudex non interrogabit partem: quia aequitas ibi non dicitur adesse, ubi lex expressè prohibet. Et ideo dicit eum in lege sancitum est, quod nemo cogitur dicere titulum suae possessionis. Ideo nulla aequitas debet monere iudicem quod interrogat partem quo iure possidet. Et si expressè in dicta libellorum sancitum est, quod non dies apponatur: ergo iudex non potest cogere partem ad edendum diem: nec est bona responsio d. Ang. dñi reprehendit Imol. respondendo: quod si pars apponat diem, propter hoc non grauat in onere probandi: quia si quis non grauat in hoc, tamen grauat in alio: quia apponendo dies satis in hoc grauat: quia facilius pars aduersa probat contrarium: & probando contrarium, praesumitur ille alter columinator. l. j. ff. ad Turp. l. athletas. §. calumniator. ff. de his qui notant. infra. Sed aduertas his non obstantibus, puto ueram esse sententiam Bar. contra Imol. quia dico quod in criminalibus ubi aequitas potest mouere iudicem, potest iudex partem interrogare & cogere etiam ad edendum diem, quando delictum fuit commissum, ad hoc, ut facilius pars possit probare contrarium. Et istam sententiam reperio quod etiam tenuit Bald. in terminis in l. j. C. de re iudic. qui dixit, quod si ego accuso te quod mihi damnum dedisti, & tu uis probare negatum, damnū non esse datum: & sic uis reprobare de falso testes meos: quod isto casu dies debet dari, argu. in fit. de in iur. stipula. §. item uerborū. Et probatur per modū traditū in l. optima. C. de cōtrahen. & cōmit. stipu. scilicet quod

tota illa die non fuit uisus damnum dare, nec potuisse dare, quin custodes uiderent dare: ut not. in l. j. §. j. ff. de rtine. actūque priua. & dicit Bald. quod non cogitur edere diem in libello: sed iudex ex officio interrogabit de die, per l. ubicumque. ff. de interroga. actio. Subdit tamen quod hoc est in arbitrio iudicis, & sententiam Bart. secuti sunt docto. & maxime Ro. post Bar. in l. Pantoniū. §. rei perduellionis. ff. de acquiren. h. ere. j. Nec obstat motiū Imo. quia lex libellorum debet intelligi, quando ad petitionem partis accusator cogere tur edere diem: quia accusator non cogitur. sed nos loquimur, an iudex ex officio suo possit hoc facere: & ista sint penitus diuersa sicut not. in c. cum Ioannes. extrā de fide instru. & maxime per Ant. de But. & in c. cum auisam. extrā de iura. calū. & in d. l. uicij. per doc. in cle. sape. de uerb. sig. ubi post conclusum in causa ad petitionem partis, non possint fieri iste interrogationes: quia lex ita diam hilominus post conclusum in causa, iudex ex officio potest ita facere.

AD N O. a ¶ Sed nos loquitur. Adde tu etiam quod iudex post cōclum in causa possit partes interrogare: de Lud. de Roma. in consi. clxxvii. & in si. cccclxxix. ubi quod etiam post diu testificata potest testes ex officio interrogare: & adde quod pro opin. Bart. a quod uoluit Abb. in consi. xxj. quod tunc quis non cogatur in libello exprimerenem, tamen ex causa cogi potest: est etiam iudex ex causa cogitur causam primere in sententia. Ber.

3 Dies cum non sit apponendus in libello criminali, apponatur per accusatorem

mel inquirentē à principio, & reo non instante, & non probetur, sed omnia alia probantur: an absoluetur reus.

4 Dies appositae in libello criminali, si postea ponatur clausula in fine libelli, non tamen se astringens ad probandum non necessaria, tunc accusator non astringitur ad probandum diem.

ANGELVS.

3 * S E C V N D O quare, dies de necessitate in libello criminali non est apponendus: ut d. l. libellorum. Quid si uel apponatur per accusatorem uel inquirentem à principio, etiam reo non instante, quod apponatur: & tamē non probatur, omnia uerba alia probantur? dic quod reus debet absolui: nam licet de necessitate hoc apponi non debuit: tamen si apponatur, sibi imputet, si non probat: ut l. habebat. ff. de instito. & maxime cum uariatio diei faciat uideri aliud delictum in substantia: ut in c. Abbate san. de re iud. in fi. lib. vj. & no. Bar. in l. denūciafle. §. quid tamen. ff. de adult. ita dicit Bart. in d. l. is qui reus. uerū. quare cum de necessitate & c. de quo uide latē per Bal. in d. l. j. C. qui accus. non poss. & latius per Salic. in l. pe. C. qui accusa. uerū. quare quando dies, & c.

AD N O T. a ¶ Sibi imputet. Adde tu & uide Ale. in cōs. lx. in ij. uol. ubi de clau. non se astringens. & ad questionem Ange. uide Paul. de Cast. in consi. xxvj. in secundo impressis. Ber.

AD D I T I O. ¶ Sequitur Hipp. in repe. rub. de fideiusso. col. xij. in fi.

A V G. Tu autem in hac materia adde Bal. in l. habebat. ff. de instito. adde Bart. Bal. Ang. & Imo. & Ro. in l. Pantoniū. §. rei perduellionis. ff. de acquiren. h. ere. qui idem uolue-

runt. sentit Bart. in d. l. libellorum. Ang. in l. denunciafle. §. qui tamen. ff. de adult. Quinimō dixit Bal. in l. ij. C. de prob. quod si dixisti delictum esse factum in tali hora, puta x. & probas xj. hora, sequi non debet condemnatio: quia aliud est delictum. cōtra istam primam determinationem uidetur expressè decisio tex. & Bar. in l. circa. ff. de proba. qui dixit per illum tex. quod ille qui in se assumpsit onus probandi, id quod ipse probare non debebat, non probando sibi non praedudicatur. Posito quod sententia communis prima esset uera: tamē limitare praedicta quod licet dies sit appositae, & accusator in fine libelli diceret, non tamē se astringens ad probandum non necessaria: quod tunc accusator propter illam protestationem non esset obligatus ad probandum diem. colligo ego ex decisione Bart. in l. diuus. ff. de re iud. & fuit sententia Ioan. And. in c. licet causam. extrā de proba. qui uoluit quod licet proponens in libello tali modo ineptē proponat, quod de necessitate illa probare debeat, quae non sunt de necessitate pro uictoria causae: tamē si proponit cum clausula illa, non se astringens & c. saluatur etiā si non probat illa. dicit ubi per doct. & per Bart. in d. l. circa. Tene tamen menti quae dixit Ang. in l. libellorum. ff. de accus. quod licet possit cogi ad edendum diē officio iudicis, ad hoc ut possit reus se defendere: tamē si dicit, quod non recordatur de die, non cogitur: sed excusatur. & ita dicit quod praedicitur.

5 Stāte statuto quod aliquid sit delictum in uno die, quod non est in alio, tunc debet exprimi dies.

ANGELVS.

* TERTIO quæro, aliqua sunt delicta ex statuto in una die, quæ non sunt delicta in aliis diebus: ut puta in festo sancti Donati advocati Aretini: an illa dies sit exprimeoda. dic quod sic: & idè si una hora esset delictum, alia non: ut no. per glo. in l. eum actum. ff. de nego. gest. aliàs si taceatur, non erit delictum. ex quo sequitur quod si poena propter non esse augmentetur, debet illud tempus apponi: aliàs poena non augmentatur: ut dicit Bar. in d. l. libellorum. in princ. uer. circa tempus &c. Et pro hoc notanter facit, si statuto cauetur, quod usque ad medium mensem Maii liceat pascu lari in pascuis communis, & non postea sub poena &c. si nolo inquirere quod tempore prohibito de mense Maii pascu lasti, debeo dicere quod de hoc anno & de mense Maii ultra medium mensem, & citra eius finem pascu lasti: aliàs autè simpliciter dicendo de mense Maii, necessario non includitur delictum, quia potuisset de mense Maii in principio: & sic tempore permisso. Ita notabiliter dicit Bar. in l. non solum. §. sed ut probari. ff. de oper. no. nuncia. & Bal. in l. matrem tuam. ubi omnino uideas. C. de probat. & ibi Sali. & hoc tenuit etiam Ange. Imo. Raph. & Lud. in d. §. sed ut probari.

ADNOT. a ¶ Tempore permisso. Adde tu & uide in terminis Bar. in consil. ccix. inci. uiso processu Ioa. & quod quando qualitas deducitur in inquisitione quæ agitur de delictum, debeat sequi absolutio. consuluit Ro. in consil. cxxvj. Et idè tenet do. Alex. in consil. j. & consil. lxxxij. in iij. uolu. & ibi refert notabile dictum Io. And. in c. pro humani. de homic. & uide Bar. in consil. cxxvj.

inci. accufuit in sti. & opi. Bar. sequitur etiam Cæpo. in consil. lxxj. Ber.

AVGV. Tu in hac materia considera, quod omnes doct. in locis alleg. sequuntur sententiam Bar. que fundatur in regula iuris: qua cauetur, quod ubi certum & limitatum tempus: uel certa seu limitata pars loci, seu alia similis qualitas habet esse fundamentum alicuius intentionis: oportet quod illa qualitas & illud tempus deducatur, & specifice probetur, aliàs succubiter: ad hoc possumus etiam allegare bonum text. in l. si. C. an ser. ex suo fac. que text. ibi ponderauit Bal. & Sali. & Bar. in l. denuncias se. §. quid tamè. ff. de adul. d. alleg. l. prator. §. docere. ff. ut bono. rap. & habemus glo. not. in c. venerabilis. de sent. excom. in vj. glo. penul. & Bar. in l. si quis. §. si. ff. de iur. sci. & si ciunt not. per Bal. in l. si quis non dicit rapere. C. de epif. & cle. circa iij. uel iij. col. d. uel refert singulare dictum Io. An. in c. j. extra de homic. in vj. in uella. Et uide da sunt dicta Bar. in l. post princ. ff. ne quid in flumi. public. & uide Bar. Bal. & Ang. & R. aph. & omnes in l. eum actum. ff. de nego. gest. Et certè ibi est bonus text. cõiuncta gl. Nã ibi agebatur contra unum actione nego. gest. qui dicebatur administratice tempore quo erat seruus, & tempore quo erat liber: & ibi non est probatum de tempore, ibi dicitur quod sententia absolutoria: & principalem questionem quam supra posuit do. Ange. hic format Mod. repetentes in c. qualiter & quando. extra de accu. in xxxvj. q. in ij. col. xj. q. prin. & breuiter nil aliud allegat: nisi Bar. in locis alleg. & eum sequuntur. Adde hic not. per Ro. in addi. in d. §. sed ut probari.

Acco

Accusatore plenè probante suam intentionem, si per exceptiones & probationes rei talis probatio redditur dubia, an reus sit absolueudus.

ANGELVS.

* QUID si accusator plenè probauit intentionem suam: sed propter exceptionem & probationem rei redditur dubia probatio actoris: ut puta accuso te quod tu uulnerasti Titium de mense Nouëbris, & proba. Tu dicis quod de mense Nouëbris Titius fuit bñditus: nec doces an hoc fuerit antequam tu uulnerares eum, uel postea. & dicit Bar. quod debet absolui, quia in delictis probationes in cõdennando debent necessario concludere & clarissime. l. si. C. de prob. sed probatio accusatoris non concludit quod uulnerauit ipsum ante bñdum: uigil &c. & pro hoc alleg. l. ij. C. de peti. hare. & istam sententiam sequutus est Sali. in d. l. matrem. in fi. Sed contrarium tenet Bal. in d. l. matrem. C. de proba. quia iste accusatus excipit obscure: nec probat exceptionem suam: ergo debet succubere. l. ab ea parte. ff. de probatio. Tu teneas opi. Bart. quam do. Io. de Imo. & Rap. sequuntur in d. l. non solum. §. sed ut probari. §. ff. de oper. no. nuncia. ubi Bart. hoc dixit, & non alibi, per d. l. ij. C. de peti. hare. di.

ADNOTA. a ¶ §. sed ut probari. Adde tu & uide do. Alex. in d. §. sed ut probari. Ber.

AVGV. Tu autè in hac materia pulchra & quotidiana in qua aliàs allegaui & cõsului, an uera sit sententia Bar. quod in criminalibus dubia probatio exceptionis ipsius accusati habeat releuare probantem: aduertit quia contra istam decisionem Bar. for-

titer obstat doctrina Bar. quæ posuit in l. Aurelius. §. idè que sit. ff. de libe. lega. quod si accusaui Sempronium quod occidit Titium, & Sempronius excipiat pro defensione quod occidit Titium ad sui defensionem: quod potest ex sua confessione cõdennari, quia licet confessio prædicta sit qualitate probata, & sub una constructione: tamè quia præsumptio iuris orta ex homicidio quod dicitur esse illicitum, & de genere prohibitorum: tunc est contra ipsum cõsententem: contra cõsententem recipi quatenus contra cõsententem est, & respui quatenus est pro eo: ut ibi per Bar. & ita reperio do. Abb. in ca. auditis. extra de præscrip. territorialiter arguente contra istam doctrinam Bart. nihilominus do. Abb. ibi sequitur Bar. & respondet quod hoc non habet obstare: quia in illo casu tractatur de exceptione fundatè intentionem rei, quæ non erat prohibita: nisi per confessionem ipsius rei, quæ confessio non releuat eum, ubi est præsumptio contra ipsum: per not. in ca. cum uenissent. extra de insti. Sed in questione nostra erat facta probatio rei per testes uel per instrumentum. Et subdit ibi Abb. unum mirabile iuribus, quod quauis ex tali confessione sic qualificata intentio rei non fit probata: scilicet quod ad sui defensionem occiderit: tamè illa sola confessione sic qualificata non poterit cõdennari, saltem capitaliter: & quia ex præsumptione quæ est contra qualificatè cõsententem, non debet quis ita asperè cõdennari, per no. per Inn. in c. quæ uerisimile. extra de præsum. quod est mirabile & singulare uerbum. Sed de hac materia dixi plenè post Imo. & Mod. in l. dec. ff. de

uer

uerb.obli.Itē aduertas quod contra Bart.multū obliat in principali articulo nostro, quod praesumptio est cōtra delinquentē, seu uulnerantē, nisi probet ipse se fecisse in casu licito.l.fi nō conuiciu.C. de iniur.not. Bar.in d. §.item quartij.& l.j.C.ad legem Corne.de fca.ergo hac praesumptio fundat intentionē accusatoris, & transfert onus probandi in aduersariū: iuxta l.cū de indebito.ff. de probat.& in l.sue possidetis.& ibi not.C.de proba.ergo clarē debet probare id quod est fundamentum intētionis suae: & probare de limitato tēpore.d.l.matrē.& ibi plenē per Ange.& l.de rebus.C.de dona.ante nup. aliās si opinio Bart.uera esset, uideretur sequi quod contingere posset, quod homicidium fieri posset cū dolo, & sine dolo: & quod ad defensionē fuerit factum, deberet praesumi factū licito modo: & sic accusator simpliciter homicidio probato non posset obtinere, etiā dato quod reus nihil probasset, cōtra l.j.C. de fca. Nec obli. isto casu d.l.j.C. de peti. here. quia responderi potest: quia licet ibi praesumatur contractū ibi fuisse celebratum tēpore permisso, & ante litē contestatā: nisi per actōrē contrariū probetur: tamē illud ideo est: quia fundamentū intētionis actōris est, quod probet possessorē fuisse in mala fide: seu possessorē scienter emisse post litē contestatā. cōtra actōrē ipsius possessoris. l.j. eo. titu. ideo cū illud esset fundamentū intentionis actōris, debuit probare; illud, non reus: iuxta l. actor. C. de proba. & ita Bald. declarat illam l. ij. Aduertas tamen quod licet illa l. ij. non probet opi.

Bart. quam cōmuniter doct. sequuntur, & est cōmunis opi. ut infra dicitur, tamen opi. Bar. satis uidetur probari per alias probationes suas, dū allegat l. merito. ff. pro socio. cū similibus. Et per quam rationē responderet ad obiecta per Bal. in d. l. matrē. & tenēdo opinionē Bar. dicit Moder. possumus respondere ad id quod dicitur est supra, quod sequeretur quod semper debet interpretari quod homicidium factum fuit in casu licito: quia respondetur quod praesumptio factū in casu licito: quando ex parte rei erat probatū quod interuenit causa, quae poterit facere ipsum actū esse licitū: ut patet in d. l. merito. & prout in quaestione nostra in qua apparebat de bāno probatū, sed nisi causa quae posset reddere actū esse licitū, nō est clare probata nec dubia: tunc procedit l. j. C. de fca. Et quibus sequitur notabilis cōclusio, quod si probatur per accusatorem, quod Titius occiderit Sempronium, & ex aduerso Titius probat, quod Sempronius contra ipsū cū armis insultū fecerat: satis dicitur probatū esse, quod Titius incontinenti post insultū ad defensionem Sempronium occiderit, quāuis specificē nō fuerit probatū quod incōtinēti fecerat, nō obliat quod illud quo dicitur actū ui repellere posse, intelligitur incontinenti fuerit factū. l. ij. §. v. in vi. ff. de ui & ui arma. plenē no. in l. j. C. de ui. & in cle. j. de homic. Item aduertas quod contra istā doctrinā Bar. multū obliat. & ibi Pet. de Ancha. & do. Ant. de but. & do. Abb. in c. cōstitutus. extrā de rescript. quem text. dicit doctō. maxime do. Abb. ibi in j. col. quod ibi erat casus

in f.

in fin. illius c. quod ubi statutū propter aliquod inualidat actū, & dubitatur an statutū praecesserit actū uel econtra: dicenti statutū praecessisse, incūbit onus probandi: quia est fundamētū intētionis suae. Vnde in terminis quaestionis nostrae cū probatum fuerit cōtra: occisorē, quod fecerit id quod à iure est reprobatū, puta homicidiū. d. l. j. C. ad legē Corne. de fca. Si uult se excusare uigore banni, opus est quod asserēs bannū fuisse ante actū, & sic ante homicidiū probet illud. Et ideo dixit Pe. de Ancha. in d. c. cōstitutus. quod quādo est quaestio de prioritate & posterioritate tēporis, tēpus debet limitatē allegari, & probari, ut per hoc fundetur intentio rei, uel actōris, ex prioritate uel posterioritate temporis. Et dicit quod Bart. in hac materia multū eleganter est locutus in d. §. sed ut probari. Et sic ibi Pet. de Ancha. sequitur doctrinā Bar. allegatā. Cū ergo in terminis quaestionis nostrae sit quaestio de prioritate uel posterioritate tēporis fundans se in tēpore ad excusandū se, limitatē debet probare illud tēpus, maxime coniuncta doctrina Bald. quam tradidit in d. l. ij. C. de peti. here. qui dixit illā glo. esse singularem, ad hoc ut ibi agens habeat intētionem suā fundatā, probatio tēporis incumbit excipiēti. Sed isto casu agens habet intētionē suā fundatā: quia nemo debet cōmittere homicidium: ergo excipiēs quod sibi est permissum homicidiū propter tēpus: ipsi excipiēti incūbit onus probandi de tēpore: cū ergo probatio tēporis nō concludat & nō releuat probantem. c. in praesentia. extrā de

proba. & hoc uidetur de mēte Pet. de Ancha. in c. cū cōtingat. de offic. deleg. Adde tamē quod nō recederem ab opi. Bar. in d. §. sed ut probari. & allego do. Abb. in ca. per tuas. extrā de cōdi. apposi. qui dixit quod ibi erat casus, quod ubi actor plenē probat intentionē suā, nisi reus illā clarē cōfundat, debet actor obtinere: nec sufficit quod reus reddat eā dubiā. Sed dicit, fallit hoc in criminalibus: quia sufficit quod reus clarē nō probet intentionē suā: sed sufficit quod reddat eā dubiā per mirabilem doctrinā Bart. in d. §. sed ut probari. & cū sentētia Bar. trāsit etiā Bal. in l. j. ff. sol. mat. licet in d. l. matrē. aliter sit locutus & malē. Et idē dixit do. Abb. in c. in praesentia. extrā de proba. in iij. col. ubi multū exclamat dicens, quod omnia iura clamāt quod probatio dubia nō releuat probantē in dubio: tamen in criminalibus hoc nō militat ex parte rei per doctrinam Bar. in d. §. sed ut probari. & in simili causa tenet Bal. in l. precibus. C. de impu. & aliis substi. in vj. col. ego uerō latius etiā scripsi in additio. meis in d. §. sed ut probari. post Moder. dic ut ibi, aliter distinguo: sed in practica nō recederem ab opi. Barto.

7 *Accusatore non ponēte in libello quod delictum fuerit commissum tempore punibili: & sic in libello existente inepto: an si postea illud probat, debet sequi condemnatio.*

ANGELVS.

* QUID autem, si accusator non apposuit in accusatione quod delictum fuit commissum tēpore punibili, & sic libellus est ineptus. an si postea illud probat, debet sequi cōdemna

demna

dénatio: & ut refert Ro. in d. §. fed ut probari. Francif. Accur. confultuit quod fequi debeat abfolutoria: quia nō potest fequi cōdemnatio fuper tali libello: pro quo allegat Ang. in l. fi cū actor. ff. de neg. gest. & Spe. in tit. de actore & peutore. §. fequitur. uer. hoc quoq; praxmittendum. cum uer. fequen. & in tit. de iurif. di. om. iud. §. deferuit. uer. si. fed nunquid libellus. & in tit. de teffe. §. j. uer. quid fi capitula. & ibi Ioan. And. in addi. & Bal. in l. j. ff. de iurif. om. iudi. & in l. j. §. ff. si mensor fal. mo. dixit. & doct. in c. examinata. de iudi. sed do. Lud. tenet contrariū: quia quādo libellus est ineptus; propter aliquod omiffum, illud poſtea probādo cōualidatur libellus, & fequi debet cōdénatio: pro quo alleg. gl. fing. in l. j. §. fi quis argētū. ff. de po. quam glo. fequitur Inno. in c. j. de ordi. cogni. Præterea cū finus in eo quod est uti litatis publicæ, uidelicet ut delicta puniatur: probationes factæ in uno iudicio quātuncunq; inualido, licet nō effent quo ad probationē: tamē erunt ualidæ quo ad iudicem, quatenus fe ex actis poterit informare: ut dicit gloff. not. in ca. cupientes. in uer. cæterum. in uer. excludentes. de electio. in vj. Et iſtud tenet Roma. quod est multū not. facit quod not. Bar. in l. fi confeſſus. ff. de custo. reo.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia adde, quod inuentio fuit Rapha. qui ita cōſuluit in hac materia, & nō Fran. Accur. fed dicit Ro. quod in uno cafu poteſt ſaluari opi. Raph. ubi probatio reſultaret ex cōfeſſione cōuenti: quia hæc ſpecies probationis nō inualidatur propter iudiciū inualidū. caſum notabilē

alleg. in cle. cōſtitutionem. de elec. in c. Piſanis. extrā de reſti. ſpo. & ſu. cit. c. j. & ij. extrā de uer. in vj. & licet ipſe nō alleget, uer. ut determi. naſſe Bal. in l. j. ff. de iurif. di. om. iud. qui dixit, quod ſi libellus eſt ineptus, & probatio apta: tamē cōdénatoria fequi nō poteſt, niſi probatio per cōfeſſionē fuerit facta. Sed in hac materia addatis pulchrū cōſiliū Ang. in ordine ſuo cxcxvj. quod incipit, uer. actis prædictis. ubi apparet qd in libello nō fuit appoſitū tēpus, & tamē conſuluit quod ſententiā condénatoria non ſit ferenda: quia ubi opus eſt qd tēpus ponatur, nedum opus eſt, qd tēpus probetur: fed quod tēpus deducatur & probetur. & alleg. d. l. eū actum. & d. l. matr. & doctrina Bar. in d. §. fed probari. & facit pro hac doctrina id quod dixit ipſe idē Ang. in l. Claudius Felix. ff. de his qui pot. in pig. hab. ubi dicit quod ſi in libello fuit actū ex cauſa incongrua, & ex actis apparet quod agi potuiſſet ex cauſa congrua & apta: & nihilominus iudex non poteſt condénare, & alleg. fratrē ſuum d. Bal. eius præceptorem ita uoluſſe in l. Behius. ff. de pac. dota. & ita uoluit Bal. C. de hæredi. inſti. in l. ſi in xj. col. Nec obſt. la gl. quam pro ſingulari allegat. Ro. in d. l. j. §. fi quis argētum. quia illam allegauit Bal. in l. fi. C. de anna. exc. ad hoc ſcilicet quod libellus generalis ualeat, & tenet ſi nō opponatur, nihilominus in probatione debet li. quidari. facit glo. in l. j. ff. de eden. & in cle. ſæpe. extrā de uer. ſig. unde illa gl. nihil facit: quia præſupponit libellū ualere: nos uerō, quādo libellus nō tenet. Præterea ibi in illa gl. permittitur: quia uerifimile eſt, quod

ille ignoret pondus argenti: ſicut dicimus in colore: ut no. gl. & Bar. in l. in furti actio. ne. ff. de fur. non autem eſſet illa gl. uera in alia ineptitudine libelli: ut uoluit Bal. in l. edita. C. de edē. in uer. fed dubitatur an actoris probatio ſufficiat. Quinimō hoc in terminis uoluit illa glo. dum dicit quod illud procedit in incertitudine ponderis, nō ſpeciei: quia potius poteſt ignorari pondus quā ſpecies. alle. l. qui ſuis. C. de reſcin. uen. Item adde ad cōfirmationē prædictorū in terminis quæſtionis noſtræ in criminalibus, quādo tēpus uel alia ſolēnia quæ requiruntur in accu. uel in inquisitione deſiciunt, an poſſet ſententiā condénatoria fequi ex probatione poſtea ualida & apta: reperio Ange. cōſuluiſſe in elegati ſuo conſi. clxxv. ^a qui fortius dicit, qd etiā ſi talis probatio apta eſſet p cōfeſſionē ipſius in quiſi ſup in quiſiōe inualida, nō pot fequi condénatio. Et ita dicit qd ſemel in ſyndicatu defendit d. Ray. de piſ. olim poteſtatē Peruſii, qui ſemel abſoluit quēdā malefactorē ppter ineptū in quiſiōne, licet cōfeſſus eſſet ſe feciſſe tale delictū: & mo uerſe: quia ubi libellus eſt ineptus, quicqd ſequitur eſt nullū ipſo iure. Et ideo dicit qd Guil. de cug. per illū tex. in l. ſi liberti patronū. ff. de iure iur. dicebat qd exceptio ineptitudinis libelli ex quo reddit iudiciū retro nullū, etiā poſt ſententiā pōt opponi. Si ergo ppter ineptitudinē libelli nullū proceſſus intelligitur factus, habetur pinde ac ſi cōfeſſio ſine proceſſu emanafſet: in quo caſu impoſſibile uidetur ferri ſententiā diſinitiuā: in auth. offeratur. C. de lit. cōte. l. j. C. de ſentē. ex bre. reci. & fa-

cit gl. in l. iubemus. C. de lib. cau. quæ uoluit qd ſi iudiciū nō eſt legitimum, confeſſio nō præiudicat: & eſt bonus text. in c. olim. extrā de reſcrip. Nec huic cōcluſioni ob. tex. in d. cle. cōſtitutionē. quia ibi nō fuit defectus circa ſubſtantiā iudicii. Nec ob. c. j. & ij. de accu. in vj. quia ibi nō fuit defectus circa ſubſtantiā iudicii: ſed circa ea quæ poterit omitti: & ideo ibi dicit Io. mo. quod tam in c. j. quā in ij. extra de acc. in vj. fuit reſcrip. tū proceſſi, qui præmitti debuifſet, ſi petitū fuiſſet. Nec ob. c. Piſanis. quia loquitur quādo libellus nō tenet ex aliquo defectu extrinſeco, an conſtitens poſſet renūciare. Nec ob. quod no. Bar. in l. ſi cōfeſſus. ff. de cuſt. reo. quia p illū text. allegādo Inn. dixit qd ſi confeſſus eſt ualidus, & reus eſt cōfeſſus crimē corā iudice ad hoc principaliter ſedēte, poterit puniri: quia nō dicitur in d. l. ſi cōfeſſus. qd libellus fuerit ineptus: ſed dicitur ibi, qd ſi reus eſt cōfeſſus, ſtabit in uinculis donec pronūcietur: debet intelligi iudicio exiſtēte ualido: & ſic inchoabit nouū iudiciū: ut dicit Ang. in d. cōſi. Nec ob. quod cōfeſſio facit delictum notorium: ex quo non requiritur ſolēnitās: quia reſpōdetur, quod licet notoriū non requirat omnimodam ſolēnitatē, tamē requirit aliquale ſolēnitatē. c. ad noſtram. extrā de iure iur. & ideo requirit ſolēnitatē libelli: ubi dicitur. per quæ patet qd peſſimē eſt locutus Bald. in l. j. C. de re iud. q dixit qd cōfeſſus non po teſt opponere de ineptitudine libelli, uel de aliquo inordinato proceſſu. alleg. tex. no. in l. ait prætor. §. p mitti tur. ff. de mino. & text. in c. Piſanis. & idem uoluit in d. l. edita. in re. Pa duana.

duana. in pen. char. & Bal. in l. j. C. de ind. qui alle. Inn. in c. per inquisitione. extrâ de elec. & Ang. in l. denunciasse. §. quid tamē. ff. de adul. qui alle. Inn. in c. qualiter & quando. extrâ de accu. Scias tamē q̄ Ang. in d. cōf. consulti. q̄ per talē cōfessionem poterit continens extra ordinē puniri: non autem capitaliter & sic pœna ordinaria: & multa bona allegat: & idem uoluit Ang. in d. l. si confessus. de custo. reo. & idem Inno. in c. per inquisitionem. extrâ de electio. uide omnino Pet. de Ancha. in d. cle. constitutionem. extrâ de elect.

AD NOT. a ¶ Co. ii. clxxv. *Ad de tu quod alius est consi. clxxvij. & est idē quod alleg. supra numc. cccvij. & q̄ libellus ineptus sit ipso iure nullus: adde Pau. de Cast. in consi. cclix. & cclxij. in j. impressus. & Ang. in consi. cccxj. & Roma. in cōf. lxxix. & uide Abb. consi. xxv. ubi tenet cōtrariū eius quod uoluit Ange. & uide Alex. de Imo. in consi. xxxvij. in j. uol. ubi quādo libellus est ineptus, an probationes facte super ipso sint aptæ. B.*

* *Infultus si factus est uno tempore, puta de die, & tātō tempore durauit uel fugauit, quod de nocte percussit, quod tempus debet apponi.*

9 *Infultus factus ut supra immediatē quod tempus debet apponi de iure cōi.*

ANGELVS.

* **QVARTO** quæro, quid si infultus est factus uno tempore, puta de die & tātō tempore durauit uel fugauit, q̄ de nocte percussit quod tempus debet apponi. Bar. in l. libellorū. in prin. uer. sed quæro aliquis infultauit. dicit quod attendēda sunt uerba statuti: aut dicit, si quis percussit, & tempus percussione attendatur: aut dicit, si quis insultauerit uel

percussit, & tempus insultationis attendatur. Sal. in l. pe. ff. de accu. dicit latius: nam interdū lex punit infultum: licet grauius factū sequatur: interdū ecōtra, lex punit principaliter factū sequutum, sed grauius, propter infultū præcedentē: & tūc ipsū uolūnus & infultus debet attendi & poni in libello. Interdū lex uel statutum principaliter punit utrūq̄: & tūc utriusq̄, pœna peteretur, utriusq̄; locus & tempus debet assignari. Interdum dubitatur, an lex principaliter pro utroq̄; per se puniat: & tūc infultus tendēs ad finē uulneris sequuti successiue nō debet attendi. d. l. illud. in si. ff. ad leg. Aqu. no. C. de acc. l. qui de crimine. non solū locus uel tempus uulneris debet attendi: & apponi, ut inquit Ray. quod procedit ubi utriusq̄; sit in eodē territorio. Si autē insultus sit in eodē territorio, & fugadō uolnus in alio territorio de die uel de nocte, q̄s locus uel tempus debet inspicere? Sal. in d. l. pe. uer. quæro aliquis insultauit in uno territorio & c. eum fugando: dicit autē sumus in iure communi: & tūc locus percussione est attendēdus, sicut & tempus, & iudex percussione exhibet iustitiā. ita no. Cy. in l. qui de crimine. C. de accusa. Si autem statuta sunt in eis locis, tūc aduertas ad uerba statuti, q̄ si dicitur de insulto uolūtat centum, & de percussione decem: tūc iudex infultus de insultu pœnam imponet, & pro eo insultu locus in suo territorio est considerandus, & alius iudex pro percussione pœnam imponet, & pro eo insultus locus ab eo considerabitur & tūc tempus. Si uerō statutū dicat pro insultu percussione sequuta soluatē-

tum:

tum: tūc uidetur, q̄ solus iudex percussione de utroq̄; debet cognoscere, & punire: quia cū lex punit infultū principaliter sic qualificatū cum percussione, debet intelligi de percussione sequuta in suo territorio: q̄ de alio disponere nō pōt. ar. l. si. ff. de iurisd. om. iu. tamē latius ibi p̄ Sal. * Sed qd si statutū nō est, sed sumus in dispositione iuris cōmunis: tūc credo q̄ cū insultus cōfundatur sequuto uulnere, nec infultus sit punibilis: ut no. gl. & Cyn. in l. qui de crimine. C. de accus. qd satis est si apponatur tempus percussione: quia istud est punibile. Ita dicit Cyn. facit l. ait lex. & l. huic scriptu. §. j. ff. ad leg. Aqu. ita dicit Bar. in d. l. libellorum. in uer. quæ-

ro aliquis aliquem percussit. **AVG.** Tu autē in hac materia ad de no. per Flo. in l. ait lex. ff. ad legē Aqu. sed cōsidera, q̄ indistinctē uidetur dicendū, q̄ uterq̄; locus & tempus debeat apponi, scilicet infultus & percussione: quia duo sunt delicta: per text. in l. si uulnere seruo. ff. ad leg. Aqu. cū simi. Quinimō uidetur q̄ in omnibus casibus locus infultus nō debet poni: quia sequuto uulnere, nūquā ipsum delictū infultus est in consideratione: & moueor autoritate & ratione Ang. quam adducit contra Bar. in l. qui de crimine. C. de accus. qui dicit, q̄ semper fuit in ista opinione: q̄ de insultu non nascitur actio nec accusatio: quia ex quo ordinatur ad certū, & determinatū finē, & sequitur finis: ex sine sequitur actio solū, & nō ex principio. casus est in l. illud. §. j. ff. ad legē. Aqu. qui dicit, q̄ nō uidit responsum: quia ibi dicit, q̄ una nascitur actio de occiso. Et not. quia dicit nascitur, non ergo cōfun-

ditur. Nec ob. leges Bar. quia loquitur cū obligatio accessoria nascit, & ex ea nascitur actio & uolnus, non est qd accessoriū, sed preparatoriū. Vnde nihil de preparatorio quærendū, sed de preparatorio d. l. illud. in uno tamē casu saluati opi. Bart. dicit ubi. Et in hac materia bene faciūt no. p̄ doct. in l. j. C. ubi de poss. agi oportet. & maximē per Bal. & per Ant. de bu. in c. si. extrâ. de foro cōpe. & per Ioā. an. in mercurialibus. in regula. in obsecuris. de regu. iur. in vj.

10 *Vulnerato aliquo uno tempore, & alio tempore sequuta morte, quod tempus apponetur.*

ANGELVS.

* **QVINTO** quæro, si uno tempore fuit uulneratus, alio tempore moritur ex dictis uulneribus, dic q̄ tempus uulneris, nō tempus mortis debet apponi. l. huic scripturæ. §. j. ff. ad l. Agl. ita dicit Bar. in d. l. libellorū. in uer. quæro aliquis aliquem percussit.

AVG. Tu autem in hac materia adde, ut dixi supra in præcedenti additione: contra istā decisionē uideatex. apertus in l. si uulnere seruo. ff. ad l. Ag. ubi uer. dicēdū, q̄ tempus utriusque debet apponi: quia duo separata sunt delicta: ut dicit ibi tex. & cogita.

11 *Maleficio commissio per plures dies ante natiuitatē domini, si inquitur post natiuitatem, & dicitur, quod de hoc anno de mense Decembris, an ualeat inquisitio.*

ANGELVS.

* **SEXTO** quæro quando maleficiū est commissum per plures dies ante natiuitatē domini, & inquitur post natiuitatē, & dicitur, q̄ hoc anno de mense Decembris, an ualeat inquisitio. Iaco. But. institut. de actio. in

prin

prin. dicit, q̄ sic: q̄a colligitur de anno legali cclxxvij. dierū ut l. cum hares. §. Stichus. ff. de fidei. lib. & sic est factum intra tempus praedictum. sed Bart. in l. libellorum. in prin. in uerſi. quæro aliquis perc. tenet contrariū cūm in inquisitione debeāt inferri anni Christi. & sic q̄ apponunt in principio quinterm notariū intelligūtur repetiti, in d. l. inquisitione. facit l. si qs ex argētariis. §. initium. ff. de edic. & sic illa uerba, hoc anno, intelligūtur hoc millesimo: & sic concludit, q̄ talis inquisitio hoc maleficiū nō comprehendit, sed pro Ia. facit, quod no. gl. lmo. Rapha. & Bart. in l. diuortio. ff. sol. matri. in prin. in uerſi. menses. ibi, de mense Augusti: ubi glo. uult & doct. q̄ ualeat accusatio si te accuso de mense Augusti, q̄ de eodem anno & mēse Nouēbris praeteriti uulnerasti Titū, q̄ intelligatur eodē anno, scilicet legali cclxxvij. dierū. Ita in casu nostro: uel possimus dicere dare opiniones: q̄ aut ex uerbis inquisitionis apparet clarē, de quo anno loquitur est. Et tunc procedit: & ita intelligatur opi. Iac. aut nō apparet, sed est ambiguū. Et ita procedat opi. Bar. nam quando inquirunt de mēse Augusti, q̄ de mense Nouēbris commissit maleficiū, & dicitur hoc anno: si intelligitur de annis domini à natiuitate, uel incarnatione, nō possit aliquo modo mēsis Nouēbris praeteriti cōprehēdi: intelligitur ergo eo modo quo potest, scilicet de anno legali: argu. l. quoties. in princ. & quod ibi doct. ff. de uerb. obliga. sed quādo de mense Decēbris dicit hoc anno, potest illud intelligi duobus modis, scilicet de anno legali: & tūc procederet accusatio, uel inquisitio,

& de anno à natiuitate: & tunc non procederet, nec cōprehēderet delictum. Igitur nec sit dubiū nō ualeat, & in pœnalibus potius deuenit ad absolutoria, quā ad condemnatoria: ut l. Arrianus. ff. de act. & oblig. Et ut incertus libellus non procedat: ita intelligit opi. Bar. & imputet sibi iudex inquirēs, uel accusator qui non cōfici libellū clarū, & maxime si oppositū fuit per reū, ut ar. l. i. C. de an. except. aliās si opponatur, ualebit, p̄cessus, ut res poti⁹ ualeat quām percat: ar. l. quoties. ff. de re. du. & ne delicta remaneāt impunita: arg. l. ita uulneratus. ff. ad leg. Aquil. & sic intelligitur de anno legali, uel de anno domini nostri Iesu Christi prout iudex, uel accusator declarauerit: ut l. si qs intentione ambigua. & qd̄ ibi no. gl. & Bar. ff. de iud. de qua tamē quaestio ne uide latē per Sali. in l. p. C. de accus. in uer. quidam commisit aliquid delictum ante festum.

A V G. Tu autē in hac materia in quantum iste doctor hīc allegādo, si quis intentione ambigua. ff. de iud. dicit, q̄ illa l. habet locū etiā in criminalibus, ut uerba libelli accusatoris obscura interpretentur secundū mentē accusatoris, ut si nō opponat p̄cedat libellus intelligēdo de anno legali: & allegatur quod Bar. in hac quaestione nostra principiāli uoluit in d. libellorū. in decisione huius quaestio nis. Addatis, q̄ cōtra istā decisionem uideat expresse decisio Bal. & lmo. in l. quoties. §. si quis ita. l. ij. ff. de har. inli. & in l. aduersus. C. de furt. & in auth. sed nouo iure. in uerſi, si cōfiteatur. C. de ser. fug. & Bal. & lmo. in l. diuortio. 2 uer si. e contrario. ff. sol. mat. qui dicit per illū text. decidit, q̄ si accusati

accusati Titū, q̄ cōtra me insultum fecit, & statim, uel mox uulnerauit me: an intelligat statim per interual- lū, & sic ueniat de utroq; excessu puniendus: uel intelligat, q̄ in eodē actu sit factum uulnus & insultus: quia tūc nō puniet nisi de uno uulnere: ut est gl. sing. in l. qui de crimine. C. de acc. quā lmo. reputat singularē in d. uerſ. e contrario cōcludit praefati docto. in locis supra alleg. q̄ cū praedicta uerba sint equiuoca, quia dictio, statim & mox, possunt accipi ex interuallo, & sine interuallo: ut l. si pater captus. & ibi no. ff. de uulg. & pu. in auth. de incest. nup. in prin. cū gl. & in c. quia propter. extra de elec. debet intelligi in cōtinenti, & sic in mitiorē partē. ar. l. praes. infra, de pœ. Et ideo per istā decisionem Ro. dicebat in d. l. diuortio, q̄ licet uerba ambigua libelli secundum mentē proferētis debeāt intelligi: & sic secundū mentē libellātis. d. l. si quis intentione ambigua, tamen hoc nō militabit in criminalibus, per praedicta: quia d. l. si qs intentione ambigua. nō p̄cedit in criminalibus. Sed ista conclusio an sit uera, uel falsa, dixi latē in addi. meis in d. l. diuortio, in uerſi. e contrario. De principali tū quaestione adde, qd̄ d. Bar. in effectu cōcludit, id quod ipsemet dixit in d. l. libellorū. & Ange. in d. §. annum. sequitur etiā dicta Bart. licet Bal. in dicta l. diuortio. pōderet gl. ibi contra decisionem Bar.

ADNOT. a ¶ Et lmo. in l. diuortio. Adde tu & uide Alex. in d. l. di. 13 uortio. in ij. col. ubi dicit decis. Rom. falsam: quia iure nō probatur. item quia in criminalibus p̄ceditur ad instar ciuilib. l. absentē. ff. de pœ. & decisio Bal. procedit ex eo quādo praesupponitur, q̄ p̄batio ac-

cusatiōis nō aliud cōcludebat: & ideo cū probatio accusatoris debeat interpretari cōtra ipsum, & in praesentia. de proba. ideo dicta uerba interpretantur pro incōtinenti: & ita aperte tenet Bal. in d. §. si quis. & eādē decisionē sequitur Alex. in consi. ex. in ij. uol. & ibi de muliere qua consessata fuit dedit aqua uenenatā infirmo, & iudicio medicorū, q̄ dicta aqua nō erat sufficiens, ut infirmus moreretur.

12 Delicto durante per annum continuē, puta quia tenet aliquam terram, an menses sint exprimendi.

ANGELVS.

* SEPTIMO quæro, quid si deliquit cōtinuē p̄ annū, q̄a tenet aliquā terrā: an menses sint exprimēdi: dicit Bar. in d. l. libellorū. in uer. sed pone, q̄ aliquis tenet, q̄ nō: quia illud qd̄ dictū est, q̄ mēsis est exprimēdi, intelligit in delictis momētaneis, secus in successiuis: ar. aut. credētes. C. de hær.

A V G. Tu autē in hac materia adde & intellige p̄dicta, & limita secundum doctrinā Bar. in l. inficiando. §. infans. ff. de fur. qui uidetur limitare p̄dicta, nisi interruptū esset in medio tēpore: q̄a dicta Bar. hic & istius doctoris non procederēt: & uide Ang. in di. §. infans. qui uidetur aliter loqui, & d. Bald. in l. quicumq; C. de ser. fug. & uide doct. in l. nunquam plura. ff. de priua. delict.

13 Anni domini nostri Iesu Christi, uel Imperatoris, an sint ponendi in libello accusatoris.

ANGELVS.

* QV AERO an anni dñi nostri Iesu Christi, uel Imperatoris sint ponendi in libello accusatoris: Bart. in d. l. libellorum. dicit, q̄ non: sed Sali. in d. l. p. C. de accus. dicit cōtrariū: licet dicat, q̄ nō est in usu: nec et sunt

de substantia formalis libellorum accusationum, & nihilominus inquisitionibus: sed dic, quod anni domini quod apponitur per notarios in principio libellorum suorum, intelliguntur repetiti in qualibet inquisitione postea formata, donec anni domini non mutentur. arg. l. si quis ex argentiarius. §. si in iudicium. ff. de ede, ita sentit Bar. in d. l. libellorum. circa prin.

A V G. Tu adde no. per Ang. in d. l. libellorum. in ij. col. ubi etiam dicit, quod hodie non est in usu, quod dies consulis apponantur in libello accusatorio: licet de iure non deberet apponi. Et in hac materia bene faciunt quæ late scripsi ultra doct. in rubric. ff. de oper. no. nunciat. ubi ultra doct. examinaui illam materiam, an anni domini nostri Iesu Christi hodie sint apponendi in instrumentis.

S V M M A R I V M.

1 *Dies quando sit ponenda in libello accusatorio, seu inquisitione.*

2 **I**n festo omnium sanctorum.
3 *Hoc necessarium apponi debet: & sic dies, quando ex forma statuti in tali die est maior poena in delictis: aliam autem si poena non augmentetur magis in una die quam in alia, non est de necessitate, quod dies apponatur: ut not. Bar. in d. l. libellorum. in prin. ff. de acc. in ver. hoc anno & de mese &c.*

A V G. Adde & vide quod dixi supra in proxima præcedenti gl. in ver. secundum quæro. & uerfic. tertio quæro, aliter me non extendo.

S V M M A R I V M.

1 *Nox quando dicatur.*

2 **D**E NOCTE ut mandatum dexe qui ualeret armatus.
3 *Quæro quando dicat nox. Dic quod sol non est super terram. hæc uerba. ff. de uerb. signi. Ita dicit Bar. in l. j.*

§. hoc senatus. ff. ad Sill. & Bar. & Bal. in l. Titius. §. Lucius. ff. de li. & posth. uel dic ut colligitur ex infra dicendis.

A V G. Adde tu quæ infra in si. huius gl. dicam.

2 *Mane uel sero, an dicatur nox uel dies.*

3 *De sero & nocte quomodo intelligatur n. 4.*

A N G E L V S.

2 **Q**U AER O an mane, uel sero dicatur nox² uel dies. Bart. in l. quæ duos. §. j. ff. de manum. testa. per illum l. dicit, quod sero dicatur dies: & mane quando incipit clarescere, dicatur nox: sed in l. aut facta. §. tempus. ff. de pœn. dicit, quod nox est de sero, uel de mane, quando sol non est super terram: aliàs de sero uel de mane dicitur dies: sed idem Bart. in l. Titius. §. j. ff. de libe. & posth. dicit aliter, uidelicet, quod aut est dies, aut est nox: ut l. hæc uerba. ff. de uerb. signi. Tunc dicit, quod si quaeritur quid est nox, tunc dicit, quod est priuatio lucis: ut probatur in c. consuluit. de offic. de leg. * Nunc ad propositum, quando dicitur de sero, non est facta nox: sed sunt tenebræ. Tamen adhuc non est nox: ut probatur in dicta l. qui duos. §. j. ubi dicitur, quod uiuens moritur. Item etiam dicit quod dicatur mane: quia caelo albescente dicitur dies: ita dicit in dicta l. Titius. §. j. Ange. autem in l. prima. C. de cust. reo. dicit, quod mane intelligitur dies post gallicantum, qui cantat de mane & sero: intelligitur nox, quando factæ sunt tenebræ: & ita quod de facili homo non cognoscit: casus est in c. si quis perfordiens. extra, de furt. probatur hoc expressè Marci xij. ca. in fi. & xv. ca. Cum ergo coelum albescit, dies est: licet sol non sit super terram, cum speratur de proximo, & tanta sit claritas

ritas quod homo bene potest cognoscere. Et prædicta procedunt de nocte naturali.
4 **Q**uid aut si statutum alio modo nominatur nocte, ut quod dicitur quod nox intelligatur à sono campanæ, quod pulsatur de sero usque ad alium sonum, quod pulsatur de mane: Et quod si commissum delictum in loco ubi campana non auditur, an dicitur de nocte commissum, ut poena ex statuto duplicet: ista quaestio ponit Bar. in d. §. hoc senatus. & ibi per plures rationes conclusit, quod si quis deliquit in nocte uera, puniatur in poena duplici: licet non possit exaudiri campana: quia si non essent tenebræ, tunc non puniatur: quia campana non potest audiri: & sic attendimus ueram noctem: ut ibi eleganter dicit Bar. per bonas rationes secundum la. but. sed Bal. in l. si. C. de his quibus in indi. primus dicitur Bar. intelligit, nisi statutum expressè restringat, quod poena illa non habeat locum nisi in delicto commissum in nocte licita: quia tunc cum casus ueræ noctis sit obmissus statuto, remanet in dispositione iuris communis. alleg. c. susceptum. de rescri. in vj. & in l. si cum dotē. in prin. ff. sol. matri. Secundum autem membrum distinctionis Bar. sequitur Bald. sed Ro. in d. l. j. §. hoc senatus. ff. ad Silla. dicit, quod aut iste non audiens campanam non audit propter uinum accidentale: quia erat in loco remoto: tunc non uidetur uerum dictum Bar. quia licet audire non potuerit: tamen considerare debuit tempus consuetum, quod campana pulsabat: mouetur per l. libellorum. §. j. ff. de his qui no. infra. & quod ibi not. Bal. in similibus uerbis dicit, quod stante statuto predicto, licet non pulsaretur campana, ut tempore suo est prohibitu, ut in die ueneris sancti: tamen inspicere debet communis consuetudo & tempus, secundum

quod quod aliàs solebat pulsare. Unde licet caderet excusatio propter inauditum sonum: atramen hoc tollitur, quia consuetudine debuit consuetudinem communem & solitum tempus. aut talis non audiuit, non propter accidens, sed propter uitium naturale, ut puta quia delinques erat surdus, & tunc dicit talem excusari debere à poena statuti: alleg. l. iij. §. surdus. ff. ad Sill. & l. j. §. iij. ff. de postu. credit tamen hoc casu locum habere secundum membrum dist. Bar. Ego autem credo quod licet surdus sit, si non à natura, & sic scuit consuetudine ciuitatis, quod si campana est sonata tempore consueto, licet non audiuerit ipse, sibi debet imputare: quia ipse sciebat & debebat considerare sylum & consuetudinem, & tempus pulsandi campanam. arg. l. si quis domum. §. j. ff. loca. & l. discretis. & ibi no. C. qui test. fac. pos. Et prædicta credo procedere quando campana sonauit eo tempore quo consuetum est sonari, licet ante naturalem noctem: quia ut dixi, qui etiam non audiuit campanam, non potest prætere ignorantiã, propter antiquam consuetudinem temporis prædictæ pulsationis dictæ campanæ. Si autem illa die qua commissum est maleficium per illum qui non audiuit campanam, quod sunt sonata anteriori tempore quam solitum fuisset: & tunc credo opinari. Bar. fore ueram: quia non fuit huius propositi uelle delinquere de nocte. igitur &c. Sed Sal. in d. l. si. C. de his quibus ut indi. dicit, quod prima pars statuti quod duplicat poenas in commissis de nocte, per totum territorium debet intelligi, etiam si campana ibi non posset exaudiri: sed si sequens pars statuti eam declarat, uel fingit noctem uel diem ad pulsatum certam campanam,

folium habet locum usquequo exaudiri potest, & non ultra: sed in loco ulteriori remanens respectu illius particulae in iure communi, ut ibi dies uel nox appelletur secundum communem usum loquendi & hominum interpretationem. l. cum de lanionis §. a finem molendinariae. ff. de fundo instru. & uide Bal. in l. ij. c. appellata. ff. si cert. pet. in uersu. & facit ad statutum, qui dicit, quod si dicatur quod post sonum campanae finitum poena duplicetur, si iudex inquirat & dicat post sonum campanae, & non dicat finitum, non includit ad poenam duplicatam, ut d. §. appellata. & in l. infulam. ff. solu. matri. quod tamen limita per Bal. ibi.

ADNOT. a ¶ Dicatur nox. *Adde tu & uide Fede. in consil. xliij. cōsili. c. lvi. & quando dicitur dies, & quando nox: & an per statutum possit induci dies uel nox: qualiter debet formari accusatio uel inquisitio: & qualiter testes deponere, cum per statutum maleficia commissi de nocte duplicentur poenis, & q. nox intelligatur à pulsatione campanae de sero illius diei usque ad pulsationem campanae diei. no. tamen quod si per statutum duplicentur poena malefactorum commissorum de nocte, quod non duplicentur poene malefactorum uel male scriptorum de nocte: ita not. Bar. in l. aut facta. ff. de pre. & sequitur Alex. in consil. lxxviij. in j. uolu.*

AVGVST. Tu in hac materia adde d. Bal. ubi pulchre sequitur in l. more. ff. de fer. qui ponit uera materiam, quando dicatur dies prout distinguitur à nocte, & quando dicatur nox prout distinguitur à die: & infert ad statuta quae distinguunt in maleficus diem à nocte: ita tamē Bal. uult per illam gl. quod dies dicatur ab aurora usque ad occasum solis, & aurora

dicitur secundum ipsum caelo albescere: alleg. l. Titius. §. si. ff. de lib. & post hu. Et subdit quod duplex est dies, naturalis, & artificialis: artificialis est duplex: unus est uniformis, qui semper incipit ab aurora, & durat usque ad crepusculum noctis. Alter difformis, & potest incipere in qualibet parte diei, & appellatur dies emergens, qui quandoque incipit à mane, quandoque in uesperis uel in meridie, secundum uel occurrit de facto: ut C. de app. auth. hodie. & faciunt ea quae habentur per Arch. lxxv. dist. c. quod à patribus. in gl. seq. & §. seq. Ang. tamen in d. l. more. uult contrarium, quod in eo si statutum punit maleficiū factum de nocte, tunc dicitur maleficus commissum de nocte, cum sol super terram non est, uel etiam si caelum albescat, & alleg. d. l. Titius. Et in hac materia adde quod d. Abb. in c. si perfodiens. extra de homi. dicit quod contra determinationem Bar. quam fecit in hac materia in l. aut facta. §. tempus. ff. de penis. est expressa decisio Io. And. in d. c. si perfodiens. dicit tamen ibi idem Abb. quod ille tex. in d. c. si perfodiens. probat expressè quod ibi poterat discerni, quod dies dicitur post ortum solis: quia poterat discerni: dicit ergo ubi est tanta claritas, quod potest discerni, ibi est dies, licet sit post occasum solis, uel ante occasum solis, dicit tamē quod canonista tenent opi. Io. And. ibi quod si sumus in loco ubi sunt statuta quae communiter per Italiam distinguunt diem à nocte, secundum sonum campanae, illud est seruandum: aut cessat tale signum, & est arbitrium. Vnde iudex considerabit an esset tanta claritas ut attribueretur diei: an tanta obscuritas ut attribueretur

tur nocti: in dubio dicit mitiore partem eligendam. Et istam sententiam communiter canonista tenent, ut dicit ibi d. Abb. & subdit d. Abb. hoc communitur prout dicitur de herma phodito, ut attribuitur illi sexui in quo magis incalcescit. l. quaeritur. ff. de sta. ho. Adde d. Anto. post Ioan. And. in hac materia in c. cum dilectum. in uer. dubitari solet. extra de dolo & contum. Sed Bal. ibi melius loquitur per Alber. de Ros. in ij. parte statuto. q. xxj. quam decisionem doct. solent allegare: sed non reperi in Alberico meo, sed uoluit allegare Alberi. in ij. parte statutorum. q. xvij. qui ponit quando maleficus est factum de sero: an dicitur factum de die uel de nocte. & ibi uide quid est dies uel nox. Adde pulchra uerba Bald. qui multa bona dixit in hac materia, in l. ij. C. quibus iudi. non nocet. in uer. moueo tibi tale dubium. & ponit materiam quid in testibus: & omnino per Sali. in l. non minorem. C. de trans. per Alber. in d. l. more. & per Sal. in fi. C. ad Sil. & Bal. in c. j. §. porro. circa si. pen. colum. quae sit prima causa beneficii amittendi, & adde no. per Ang. in l. j. §. propter casum. ff. de postu. qui dicit quod furdus qui non audiuit sonum campanae de nocte, punitur poena dupli, quia punitur ex quo deliquit in hora qua considerare debebat noctem esse, aliàs fecus. Adde Pe. de Anc. in repe. c. canonum statuta. extra de consti. in vj. principali quaesito. in xxvj. col. illius quaesiti. in uersu. in ista materia. qui ponit de illo qui non audiuit campanam. & uide Albe. de Ros. in ij. parte statutorum. q. vj. vij. & vij. incip. Item statuto cauetur quod nullus uadat sine lumine. & ibi ponit

an illa poena comprehendat illum qui uadit de nocte in die ueneris sancti, quo tempore campana non pulsatur: uel in illo qui uadit non credens campanam pulsatam: & an illa poena extendatur tantum, ubi campana potest exaudiri. uide Salic. in lege, non minorem. C. de transact. Et de omnibus istis quaestionibus campanae uide omnino Ange. in l. si quis mortuus. §. furdus. ff. ad Silla. & uide Ioan. Andre. in c. alma. §. fina. super gloss. in uerbo, assumptiue. de sentent. excommunic. in vj. ubi dicit quod dies dicitur à dica, quod est claritas, & idem dixit Ioan. Andre. in d. c. si perfodiens. De hac materia uide per docto. in c. ij. extra de ser. & allego solenne consilium Federic. de senis in suo consil. xliij. & consil. ccxlix. & omnino uide glo. de consecratione. distinct. tertia, capitu. primo, quae ponit quando dicatur dies. uide not. in c. consuluit. extra de offic. deleg. Et adde not. in capitu. primo, extra de treug. & pace. In istis poenalibus ego profecto non recederem ab opinio. Io. And. quam supra dixi, intelligendo diem & noctem prout ipse intellexit: cuius opinio mihi placet, cogitata. De hac materia adde Gand. in tracta. malefic. sub rubric. de pluribus delinquent. in uersicul. praeter ea pone contineri in statuto quod poene malefactorum de nocte duplicentur. Adde Albe. de Rosa. in secunda parte statutorum capitu. xvij. quae incipit, deinde quaero statuto cauetur, quod si quis fecerit feritum de nocte. Et multum eleganter loquitur Ang. in consil. suo clxxxij. incip. uisus processibus. char. principali. pe. col. & in antepe. col. per quae po-

teris limitare prædicta: & uide Fede. de senis in consil. suo. xliij. qui ponit de statuto quod duplicat pœnas in delictis factis in festo beate uirginis. Aliquis fecit delictum in festo beate uirginis: an iste talis incidat in pœnam. & ibi uide quomodo capiat-ur dies, & uide in consil. ccxlix.

SVM MARIVM.

2 *Armorum appellatione quid ueniat.*
VN O stocho ferreo. Opponitur quod ista uerba, scilicet ferreo, sicut superflua: quoniam appellatione armorum fustes & lapides continentur: & omne id quod nocere potest: ut l. ij. ff. de ui et arma. Quoniam armorum appellatione comprehenditur omne id quod nocere potest: ut ibi, & l. armatos. cū ibi no. in gl. ff. ad l. lul. de ui pub. igitur & c. Respondeo quod imò sunt necessaria dicta uerba, quoniam licet appellatione armorum etiã fustes, & lapides, & alia offensibilia cōtineantur, tamē nō proprie, ut no. Ang. in l. si de pignore. §. fure. ff. de fur. & Ro. in l. j. §. occisorum. ff. ad Sil. in prin. Vnde si in statuto fieret mētio de uolentia facta cū armis, fustes, lapides, & talia nō cōprehenduntur: quia proprie non sunt arma: ut est gl. sing. in cle. j. de statu mona. in uerbo, arma. sed statutum debet uerificari uerbis propriis: ut l. cōstitutionibus. ff. ad municip. l. iij. §. hæc uerba. ff. de neg. ge. igitur & c. Vnde dicit quod quā tu iudex mitis militē & officialē tuū ad perquirendū portatē arma: quia si reperis scholarē uel notariū cū suo penifero & moderatorio ad moderandum pennas, uel rusticum, uel alium habentem cultellos ad incidendum panem, quod isti non incidunt in

pœnam: quia talis cultellus non continetur appellatione armorum: ut est gl. sing. in authen. de armis. §. fin.

A D N O T. a ¶ Non proprie. Adde tu an paruus & breuis cultellus ueniat appellatione armorum: & uide Frã. de Are. in consil. lxxx. Bern.

A V G. Tu autē in hac materia adde, quod licet appellatione armorum ueniat oēs res aptæ ad nocendū: ut l. p. e. §. si. ff. ad l. lul. de ui pub. Tamē intellige secundū quod dixit Ang. in l. armatos. ff. ad leg. lul. de ui pub. scilicet in tellige quod nocere potest, quia principaliter ordinata est res ad nocendū, aliter autē nō. Et dicit fore notandū hoc pro statuto Perusino, quod punctualiter sic dicit, quod si quis offenderit aliquem cū armis uel re aliqua apta ad nocendū, nō cōprehendit illū qui percussit aliquem cum amphora plena uino, uel cū uase uitreo uel terreo: & dicit quod uidit hoc semel praticari cū uno qui percussit cum pera, in qua erat panis, & exiuit sanguis, quod ille nō uidetur percussus cum armis. & adde Ang. in l. j. ff. de ui. pub. qui dicit, quod ille qui percussit in corpore de armis est sing. Adde etiã quod illa gl. in d. §. si. dixit sing. d. Ang. in disp. sua incip. exorta guerra. in j. cōclusio. in j. col. & Ro. in l. j. §. occisorum. in prin. ff. ad Silla. qui ad hoc alleg. Bart. in d. l. j. ff. ad l. lul. de ui pub. Et adde aliã opi. gl. in proposito. in rub. C. de fabricensib. l. iij. quæ idē uidetur uelle Ia. & ibi Bar. in d. l. j. dicit hoc no. uerbi, quod ille cultellus paruulus ad incidendū panē uel ad tēperandū calamū possit portari: quia nō sunt in usu nocēdi: tamē dicit aduertendum est, ne fiat fraus, ne quis dicat se portare cultellū aptum ad incidendū panē, cū sit ad offendend

dēdū: quia talis cultellus appellatione armorum cōtinetur, cū sit talis qui nocere potest. Sed ut supra dixi non credo, quod propter pœnā statuti, ille talis incidere in pœnā: quia principaliter nō est ordinatus ad nocendū, licet fortē secus esset de iure cōmuni. quod contineatur appellatione armorum in statutis, uide Ia. de Bel. in aut. de armis. in j. col. Itē adde quod Bar. cōsultuit in cōsi. suo c. j. quod appella. armorum per statutū, non incidit in statutū ille qui cum dentibus fecit sanguinem.

2 *Statuto puniente portantes arma ofensibilia, si aliquis reperit portare arma defensibilia & offensibilia, ut puta tabulatum: an cadat in pœnam statuti.*

A N G E L V S.

2 * **Q V A E R O** statutū puni portatē arma offensibilia: & aliquis reperitur portare arma quæ sunt offensibilia & defensibilia: ut puta tabulatum, cū quo potest offendere & defendere, an cadat in pœnā statuti. istam quæstionē mouet Bar. in l. pediculis. §. argento. ff. de auro & argen. leg. Vbi dicit inspiciendū consuetudinē, uidelicet ad quem usum tabulatum portatur: arg. d. §. argento. quia si cōmuniter solet portari ad defensionē, nō incidit in pœnā statuti, aliàs secus.

A V G V S T. Tu in hac materia adde dicta Ray. de forl. & in lectu. & in additio. in d. leg. pediculis. §. argento. ff. de au. & arg. leg. Sed aduerte, licet doct. iste hic consuetudinē inspiciendā dicat: tamē intelligo prædicta nisi doceretur quod ille portans tabulatum, animo offendendi portaret: licet enim cōtrā esset consuetudo, quod animo defendēdi solet portari in loco, per ea, quæ dicit Bar.

de cultello paruulo in l. j. ff. ad l. lul. de ui pub. in prin. & dixi in proxima præceden. quæst.

3 *Statuto puniente portantes arma, an si quis itinerationis causa portet arma, cadat in pœnam statuti.*

A N G E L V S.

* **Q V A E R O** statutū puni portatē arma, an si quis itinerationis causa portare arma, puta ensē, incidat in pœnā statuti. de iure digestorum, itinerationis causa licitū erat arma portare in itinere etiã offensibilia: ut l. j. ff. ad lul. de ui pub. Hodie uerò indistinctē sine principis licentia, quæcunque arma etiam in itinere nō licet portare. & no. Bar. in d. l. j. per text. in aut. de armis. §. pe. quod est uerū de iure, sed communiter per statuta ciuitatis aliter prouidentur in itinerationibus, quando haberet signum itinerationis, ut stiuallium, capellam, caputium, & alia: unde uerba statuti sunt attendenda.

A V G V S T. Tu autē in hac materia adde, quod uerū est quod hodie itinerationis causa nō est licitū portare arma. hoc intelligo procedere ubi nō esset locus suspectus, uel ubi inimici uel latrones nō essent: aliàs credo quod licitum est portare arma: ad hoc allego tex. in c. j. §. si quis rusticus. de pæcete. in usi. feu. ubi dicitur quod licet mercator trāsies per prouinciã non possit portare arma. Tamē si ad fellã portet arma, uel sub uiculo, non animo occidēdi, sed causa se defendēdi à latronibus, sibi hoc est licitū, nec incidit in pœnā, aliàs si hæc conclusio nō esset uera, illud aut. de armis. sonaret iniquitatem: quia uim ui repellere licet: & est lex naturalis. in l. ut uim. ff. de iusti. & iur. & in l. j. C.

unde ui. & in d. §. si quis rusticus. habes, in quam pœnam incidit ille qui portat arma.

4 Statuto puniente delatorem armorum, an etiam intelligatur punire portantes arma, ut interficiant baniti.

5 Armorum appellatione non proprie continentur, nisi ea que sunt apta ad nocendum & sic ad offendendum.

ANGELVS.

- 4 * QV AERO statutum punit delatorem armorum, an etiã intelligatur portantes arma punire, ut interficiant baniti. & uidetur qd non: quia hoc est factum favore publicæ utilitatis. l. ij. §. sed utru. ff. ad Silla. & maxime quia licitum est ex causa iusta transgredi à præcepto superioris: ut l. si hominẽ. in fi. ff. inã. Et qd in simili dicim⁹, qd belli calamitas introduxit, pacis lenitas sopiuit. l. j. in prin. C. de ca. tol. Ita ecõtra possum⁹ dicere qd pacis lenitas introduxit, belli calamitas sopiuit: facit qd no. in. in c. j. de cõsti. Ita dixit do. Nellus de sancto Gemi. in suo trac. baniti. qd hoc fuit disputatum Bononiæ, & refert Ro. in l. ij. §. utrum. ff. ad Silla. Nota tamen quod licet appellatione armorum fustes & lapides cõtineantur: ut armorum appellatione. ff. de uer. sig. ut suprà dictum est: tamẽ appellatione telorum nõ cõtinentur fustes, lapides. l. j. §. occisorum. & ibi Ro. ff. ad Sil. qd no. pro statutis. Et licet appellatione armorum cõtineatur tã arma ad defendendum, quàm ad offendendum. * Tamẽ Bar. uidetur in d. l. j. ad l. Iul. de ui. & clari⁹ Ro. in d. §. occisorum, qd nõ proprie continentur nisi ea quæ sunt apta ad nocendum, & sic ad offendendum: ut d. l. armorum. ex quo sequitur qd arma defensiva, ut sunt galea, panceria,

& brazalia & similia, proprie nõ continentur appellatione armorum: ex quo sequitur quod si statuto punitur portans arma, maxime statuto pœnali, quod non uerificatur si quis inuentus fuerit portare lorica, & brazalia, quod not.

AVG. Tu autẽ in hac materia adde que dixit Bar. per illũ text. in l. i. qui des. §. si. ff. ad l. Iul. de ui. pub. qui dixit quod quidã dicit, qd appellatione armorum cõtinetur tantum arma offensibilia, per illũ §. qd nõ est uerũ: quia ibi fit mentio de uerbo telorum: & subdit Bar. qd appellatione telorum nõ cõtinetur nisi arma offensibilia, d. l. armorum. de uer. sig. & expressẽ hoc dicitur in auth. de armis. Adde tamẽ qd Alb. de rosa. in ij. parte statuto. q. cxij. in uer. itẽ querit dominas. & ultimo uer. Pone statuto cauetur qd nullus portet arma sub certa pœna, & uidetur quod non, quia hoc est pro salute & defensione hominis, quod nõ uidetur fuisse de mente, qd talis prohiberetur: & dicit quod Gandi. in suo opere malef. hoc uoluit: nisi statuta de armis uetitis loqueretur: & ita dicit Gandi. contineri, in quæstionibus statuto. Et fuit quæstio Marti. de Fano. Sed dicit Albe. quod uidit seruari contrarium, cum sumere arma sit prohibitum à iure communi: ut in authentic. de armis. & probatur in l. j. ff. ad l. Iul. de uipublic. & ibi not. quod lorica continetur appellatione armorum, & l. ij. C. quæ res expor. nõ debet. & l. j. armorum appellatione. de uerbor. significat. & insitu. de public. iudic. in §. item lex Cornelia. & dixit Alberic. in alfabeto in dictione, arma. Subdit tamẽ quod prima opt. quod arma

intcl

intelligentur tantum que, sunt fabricata ad nocendum, est probabilis. & ibi Albe. multa allegat: dic ut ibi per eũ: & uide Gandi. originaliter in opere suo qui illud idem dicit.

6 Portas arma uetita, si tamen nõ fuerit repertus per familiam portare arma, non tenetur.

ANGELVS.

- 6 * ET diligenter tene menti, quod licet aliquis arma uetita portauerit, si tamen non fuerit repertus per familiam portare arma, nõ tenetur, in infra dicam in glo. in uer. & dictus Andræas armatus & c. Si autem fuerit inuẽtus cum armis de nocte per familiam, uel ludere ad azardum, & cũ uoluit ipsum scribere, delinquens mutauit sibi nomen, & aliud nomen scribifecit, ut faciunt aliqui, incidit in falsum, quia mutauit sibi nomen in falsum, & fraudẽ ut l. j. C. de mutat. nomi. & ibi Sal. facit l. eos. in fi. & ibi Bar. ff. de fal.

AVGVST. Adde tu, an licitum sit alicui mutare sibi nomen, ea quæ habentur in l. hoc iure. §. j. ff. de dolo. per Bar. in proœmio digest. §. nos a uerbo per Bal. in l. fina. in j. & ij. q. C. de hære. insituen. per glo. in proœ. sexti, in uerbo, Bonifacius, per Bal. in proœ. Digesto. in xij. quæstio. per Iaco. but. & per Bal. in princip. C. per Bar. in l. demonstratio falsa. in prin. ff. de condi. & demonstra. per Imo. in proœ. Gregoriano. sed latius ibi per do. Ant. de bu. & Domi. de sanc. Gemi. in d. proœ. sexti. aliquid per doc. in c. cum secundum, extrã de preben. pulchra uerba Bal. in rubr. C. de fide instr. in v. col. latius locutus sum in addi. meis post Moder. in rub. ff. solu. matrimo.

SVM MARIVM.

1 Pœna corporalis quoties est imponenda ex delicto, nunquam imponitur nisi si dolus interueniat.

2 Statuto dicente, si quis turbauerit aliquem in possessione sua uel molestauerit aliquem: tunc requiritur dolus: si autem dicat statutum, si quis ingressus fuerit possessionem, tunc sufficit lata culpa.

3 Statuto dicente, si quis derobauerit rem alienam uel damnnum dederit in re aliena, uel similia uerba: quod si damnnum datum est uel fructus sunt derobati, quod colonus uel ille qui conduscit fundum, non potest accusare, sed propriarius.

4 Delinquens si est in lata culpa, an teneatur ac si dolo commississet maleficium.

5 Delinquens si est in leui uel leuissima culpa uel casu aut impetu deliquit, an teneatur.

SCIENTER DOLOSE cum mi
Smisterio. Ista uerba apponuntur. * Nam quoties est pœna corporalis imponenda ex delicto, nunquã imponitur, nisi dolus interueniat. Bar. to. in l. j. §. j. ff. si quis testa. liber esse iustus fuerit, uer. iuxta hoc queritur. Et idem dicit Bal. in l. data opera. C. qui accusare non possunt. in uersic. item si statutum punit præcisẽ homicidam ad mortem, ubi dicit, quod si statutum punit homicidã ad mortem, & non facit dolumentionem: ita men ubi nõ est dolus, sed culpa fuit homicidium commissum: iudex debet suam sententiam & pœnam temperare: ut l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui notant. infra. Nam statuta restringuntur per rationem iuris communis. l. ij. C. de notali. unde

Ibi et nõ facit nolam
Irefert et seq. caroll. in
ult. membra. ff. de homicid.
ut quidã

uoluntas & propositū distinguūt ma-
 leficiū: ut l. qui iniurię. ff. de fur. Idē
 tunc si statūt requirit doli expressē,
 quia tunc ad uerificationē delicti re-
 quiritur quōd dolo fuerit cōmissū.
 Sin autē simpliciter loquitur, & tunc
 aduertat, quia quædā sunt uocabula
 quæ sui natura doli importāt: ut pu-
 ta dicit statūt si quis cōmisit doli,
 uel salitate, facit lex nec exemplum.
 C. de fal. nec etiā lata culpa suffice-
 ret. Si uerō uerba statuti non impor-
 tant delictum in se. Et tunc aduertit:
 quia aut statūt punit actū qui prin-
 cipaliter infertur in personam, ut si
 quis percussit aliquē, tunc requir-
 ritur dolus: quia talis iniuria nō po-
 test inferri in personam, sine effectu
 iniuriantis. l. ij. ff. de iniur. Si uerō pu-
 nit actū qui affertur in rem, tunc suf-
 ficeret lata culpa: & pro hoc dicit in
 statuto de turbata possessione, an
 debeat absolui, si doceat aliqua ra-
 tione se fuisse ingressū: ita q̄ do-
 lus absit. * Aduertat ad uerba statu-
 ti, quia si dicit si quis turbauerit ali-
 quē in possessione sua, uel molestau-
 erit aliquem, quæ uerba denotant
 actū illatū in personā, tunc requiri-
 tur dolus. Si uerō actū illatū in rem,
 ut puta si quis ingressus fuerit pos-
 sessionem alicuius, tunc sufficit lata
 culpa. insti. ui bo. rap. §. quia tamē. &
 isto casu nō excusatur, nisi probet se
 fuisse ingressū iusta ratione^b, ut
 not. dicit Bar. in l. j. ff. si quis testa. lib.
 esse iustus fue. §. j. & l. iusta possidet.
 ff. de acqui. pos. facit qd̄ idē not. Bar.
 in simili in l. pen. ff. de adul. * Aduer-
 tas tamē diligētē, q̄ si statuto caue-
 tur, q̄ si quis derobauerit rē alienā,
 uel damnū dederit in re aliena, uel
 ingressus fuerit rē alienā: uel similia

uerba, q̄ si damnū datū est, uel fru-
 ctus sunt derobati, uej exportati, q̄
 colonus^c, uel ille qui cōducit fun-
 dū, nō potest accusare, sed dominus
 proprietarius. Ita dicit singul. Bart. in
 l. si fur. ff. de usufruc. facit qd̄ idē no.
 in l. si seruus. §. locati. ff. de fur. quod
 tu bene not. p̄ statuto de dolo dato,
 ut scias quis accusare potest, an do-
 minus, uel colonus de damno dato.
 * Quid autem si est in lata culpa, an
 teneatur ac si dolo cōmississet male-
 ficiū? uidetur q̄ sic: quia lata cul-
 pa æquiparatur dolo. l. quod Nerua.
 ff. de po. & ibi plenē Bar. in contrariū
 uidetur, quia in penis corporalibus,
 uel infamā irrogantibus lata culpa
 nō æquiparatur dolo: ut plenē not.
 gl. & Bart. in l. actionibus. ff. de in lit.
 iuran. & institut. de suspe. tuto. §. si
 spectus. & habetur in l. lege. & ibi ca-
 sus, & Barto. ff. de fica. Sed qui fue-
 rit in lata culpa: ut in casu l. si puta-
 tor. ff. ad leg. Aquil. si hominē occi-
 dat, non tenetur de fica. Sed officio
 iudicis extraordinarij punitur in mi-
 nori pœna: ut l. respiciendum. §. ij.
 ff. de pœn. sic iste putator tenetur ex-
 traordinarij ex lata culpa. * sed ille
 qui est in leui, uel in leuissima culpa:
 uel etiam casu deliquit, uel impetu,
 uel proditorie, an teneatur, uide Bar.
 in l. j. ff. de leg. & etiā in l. respiciēdū,
 §. delinquent. ff. de pœ. & ibi gl. & ui-
 de bonū text. & ibi gl. & Pet. de Anc.
 in cle. j. de homi. & hoc statim dicā,
 in seq. glo. j. & no. Sal. in l. j. C. de fica.
 Quod dixi de lata culpa, est uerum,
 quādo est culpa talis, principaliter, &
 cōmuniter in aliquē, secus si prin-
 cipaliter nō respicit personā alterius:
 ut l. si adulteriū cum incestu. ff. de 2.
 dult. §. nonnunquā. & ibi Bart. & Bar.
 in d. l.

in d. l. in l. & uide Ang. in l. si is qui cū
 telo. C. de fica. quia tūc isto casu quā-
 do non cōmittatur in aliquē prin-
 cipaliter: an quis ex latā culpa ueniat
 puniendus & quomodo, no. Bar. in l.
 si adulteriū cum incestu. §. nonnun-
 quā. ff. de adult. & Bar. in l. respicien-
 dū. §. delinquent. in fi. ff. de pœn. ubi
 etiā ponit quando uolebā percutere
 Titii, & percussit Seium, an ego pu-
 niar. & ibi dixit q̄ sic, per leg. eū qui,
 in §. pen. in fi. ff. de iniur. & ibi plenē
 not. per glo. & Bar. Et ideo subdit, q̄
 si cursu equi^d puer occidatur, & nō
 proposito equitatis: tunc nō dicitur
 equitans occidere, sed causam mortis
 præbere: ut l. qua actione. §. pro-
 inde. ff. ad leg. Aquil. & culpe, & non
 dolo equitans asseribitur: ut l. idem
 iur. §. mulionē. eo. tit. ex quo sequitur
 q̄ equitans non tenetur pœna legis
 de occidēre loquētis: tum quia illa re-
 quirat doli: ut ff. de fica. l. ij. quantū-
 cunque esset municipalis, quia patit-
 ur interpretationē restrictiuā & de-
 claratiuā. l. ij. C. de noxa. tum etiā quia
 uerē nō occidit, cum in sui potestate
 equū nō habuit, nec ex pposito in-
 terfecit, facit l. j. §. ij. ff. si quad. paup.
 fecit. dic. & ibi Flo. ita dicit Salic. in l.
 nō ideo minus. C. de acc. in uer. quā-
 ro quinto an mandans, & etiā in uer.
 & ideo si in cursu equi puer occida-
 tur, & idē erit si ducebas, uel cōcistasti
 cōtra me canē tuū: quia si dolo tuo,
 & excitatione canis aliquē mordeat
 ex quo moritur, tenetur de sic. aliās si
 ideo q̄ canē cōtinere nō potuit: si ta-
 men eum per aliū continere potuit,
 uel per illū locū pub. duci nō debuit,
 quia fuit in culpa, tenetur de culpa:
 aliās autē nullo modo tenetur: ut est
 text. in l. j. §. si canis. & ibi Floria. ff. si d

quadru. pauper. fecit. dica.

ADNOT. a ¶ Interueniat. Ad-
 de tu quōd hęc cōclu. tenet Pau. de Cast.
 in cōsi. cccxij. incip. in causa carceratorū,
 ubi quōd accessores male faciunt, cū sta-
 tutū intelligant ad literā, cū dicatur, li-
 tera occidit, spiritus uiuificat, & ibi etiā
 dicit q̄ nec lata culpa sufficeret: & eandē
 opin. tenet in cōsi. cccxvij. & seq. ubi di-
 cit, quōd ad hoc, ut quis puniatur de falso
 requiritur dolus: uide Franc. de Aret.
 in cōsi. lxxx. Bal. cōsi. cxj. in ij. uol. & Cap.
 in cōsi. xxxvij. ubi etiā dicit quōd nō suffi-
 cit lata culpa. & idē tenet Raph. eu. in
 cōsi. cxxvij. & Alex. de Imol. cōsi. lxxxvj.
 & cōsi. cix. in j. lib. & cōsi. cxxvij. in
 ij. uol. & quōd lata culpa nō sufficit, ubi
 dolus requiritur, tenet Abb. in cōsi. lxxvij.
 & ibi quōd theoricā Bar. hic alle. est no.
 uide tamē Ang. in cōsi. cclxxvij. incip.
 uiso thema. ubi cōcludit latam culpā non
 æquiparari dolo in penis capitalibus im-
 ponendis. Et dum dicit nō reperiri casum
 in quo ex lata culpa quis capitaliter puni-
 tur: de quōd contrariū probatur in l.
 j. C. de prin. excec. & in l. j. C. ad leg. Jul.
 de ui. & in rub. nemini licere signū salua-
 toris. uide Ang. in l. ad cōmentarien-
 sem. C. de cu. re. & in l. fina. ad leg. Jul. de
 plag. Salice. in l. j. C. de fica. & ibi an ex
 lata culpa quis possit capitaliter puniri.
 Bernardi.
 ¶ Iusta ratione. Adde cōsi. Bar. inci.
 in quæstione uertente. & Pet. de Ancl. in
 cōsi. ccvij.
 ¶ Colonus. Adde ut per Alex. de Imo.
 latē in cōsi. lxxx. in ij. uol. & in cōsi. r.
 in iij. uolumi. & ibi, an stante statuto
 quōd de malo laborario stetur sacra-
 mento Domini: an debeat stari sacra-
 mento usufructuarij, & cōcludit quōd
 sic. Ber.
 ¶ Cursu equi. Adde ad materiā, &
 uide

vide Bal. in consi. cix. in ij. uolu. incip. corā nobis. & uide quod consulti Alexan. in cōs. cxl. in ij. uol. ubi ponit de eo qui posuit offendiculum ad fenestrā, ut caperet ingrediētem. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia, quā ardua est & periculosa propter doctrinam Bar. qui semper dixit primō in hac materia faciēdo suam conclusionē in locis s. alleg. q. in criminalibus quis nunquā corporaliter indistinctē potest puniri: nisi dolus interueniat: & in istis nunquā lata culpa æquiparatur dolo: adde q. contra istā determinationē suā de directo allego text. in l. ad cōmentariensem. C. de custo. reo. ubi ex lata culpa quis punitur corporaliter, & ideo illum text. ibi pōderauit Ang. qui dixit nō. istū tex. contra regulā traditā per Bar. in l. lege Corne. ff. de fca. Adde etiā tex. C. de priua. carce. in l. ubi dicit Ange. not. hic casum cōtra regulā Bar. nā potest esse q. absq. dolo quis capitaliter punitur, ut ibi est casus: ad idē allego Ange. in l. lege Cornel. ff. de fca. qui dicit, Bart. hic dicit nō inueniri casum in quo p. lata culpa homo possit ad mortē danari: sed tu dic cōtra, quia casus est C. de cust. reo. l. pe. & est alius casus in l. pe. ff. de incē. rui. nau. ff. de fca. Cōcedit tamē Ang. ibi, q. si ad pōnā inferendā uerba legis exigunt doli, q. tūc lata culpa nō æquiparatur dolo. Et ita dicit q. intelligit illā legē in l. lege Cornelia. ff. de fca. Et ita cōcordat Bar. gl. & omnes doc. Et contra Bart. tenet etiā Ang. in l. j. ff. si quis test. lib. esse ius. fue. Et sententiā Ang. sequit Bar. in l. si usumfru. cū. j. deniq. ff. de usufru. dū allegat d. l. ad cōmentariensem. Et omnino uide Sali. in l. j. C. de fca. in ulti. col. &

Ang. in l. fi. ff. de incē. rui. nau. & Ang. in l. in actionibus. ff. de lit. iur. qui dixit q. certē Bar. errauit in d. l. in lege Cornelia. & q. ipse Ang. cōsultit cōtra Bart. & illud consiliū cōfirmauit collegiū Paduanū: quia imō sunt casus ubi ex lata culpa quis potest cōdemnari ad mortē. Ad idem allego Ang. in l. fi. C. ad leg. Flauia de plag. ubi mirabiliter locutus est in ista materia, & ibi enumerat bonos casus, ubi quis ex lata culpa corporaliter punitur contra Bar. & ibi uide Ange. notabiliter loquentē quomodo quis à dolo potest excusari, uel ab ista lata culpa, uel ratione erroris, uel temeritatis, & quomodo: & ibi capit illam doctrinā Bar. quā posuit in d. l. j. ff. si quis test. lib. esse ius. fue. & omnes suas distinctiones: & ibi disputat, an illæ cōclusiones sint ueræ, uel falsæ, & quomodo ab illis quis potest se excusare: & quādo lex, uel statutū simpliciter loquitur, an requiratur dolus, uel nō: uide ibi per Ang. & in hoc adde Bal. in l. iij. j. quod prætor. ff. ne quis eū qui in ius uoc. est ius. exi. per Bald. & Sali. in l. si ferui. C. de noxa. Bald. in l. in actionibus. ff. de in lit. iuran. ibi Ro. Bal. in l. quæ fortuitis. C. de pigno. act. in ulti. col. Bal. in l. quicumque. in vj. col. C. de ser. fug. Bal. in l. j. ff. de leg. Bal. in l. & si uerior. C. de his qui not. inf. in v. col. Et per Sali. in l. pe. C. de fca. per d. Ant. de but. in c. ij. extrā de cōtr. do. Car. in c. lator. extrā de homi. & per Bal. in l. quid ergo. §. cum autē. ff. de his qui not. inf. Adde Bal. in c. j. in pen. col. quibus mod. feu. amit. quādo in statuto non est facta mentio doli, an sit distinguendum, & Paul. de Cast. in consil. cix. qui reprehendit iudices qui

qui credunt in statutis solum requiri factum, hoc est homicidium, non autem animum, id est, dolus. & de materia uide per Bald. & Ang. in l. si quis id quod. §. doli. ff. de iuristi. om. iud. an lata culpa æquiparetur dolo. In ista materia nō obliuiscamini uide re Sal. in l. j. C. de fca. qui se latius iactat examinare istā materiam, quā aliquis alius per Bal. in l. cunctos populos. C. de sum. trini. & pulchrē per Angel. in l. j. ff. de leg. & Bal. in l. que fortuitis. C. de pig. act. in fi. & quæ ponit Ange. in consil. suo cclxxxv. in ip. uiso themate supra dicto. in fi. illius consilij. ubi dicit quod est conclusio Bar. quæ dixit nullum casum reperiri, in quo etiam ex culpa lata possit imponi pœna capitalis. l. in lege. ff. de fca. & dicit Angel. hoc uerū, cum Bart. concludit latā culpam nō æquiparari dolo in pœnis capitalibus imponendis. Sed dum Bart. infert, nullū reperiri casum in quo ex lata culpa quis capitaliter puniatur, Bar. nō dicit uerū, & ibi uide Ang. allegantem aliquos casus: & omnino in materia pulchra uerba Ang. per illum text. & gloss. in l. ij. §. interdum. ff. de negot. ubi disputat, an in istis dolus cōprehēdat latam culpam, sicut dictio taxatiua tantum &c. Et uide Bal. in l. j. & ita de facto. per illū tex. ff. nau. cau. stab. quod dolus interpretatiuus dicitur lata culpa: & de materia per Ang. in l. si mora. ff. solu. matrimo. Et in quantum supra do. Ang. hic alleg. Bart. in dicta l. iuste possidet. Idem tenet Ang. in l. fi. C. de plag. & Barto. in consil. suo incip. missus in possessio-nem. & in consil. incip. in quertente in curia. & Pet. de Anc. in consil. ccvij. de eo autem qui cum equo currit,

& casualiter aliquem occiderit, an teneatur, uide doct. ubi est casus in terminis de iure canonico in c. signi-ficasti. extrā de homi. & in c. dilectus filius. eo. tit.

6 *Infans qui commisit homicidium, uel maleficium, an puniatur.*

ANGELVS.

* QUID de infante qui cōmisit maleficium, uel homicidium, an teneatur dicit q. non: quia dolo caret & uoluntate delinquēda: ut l. infans. ff. de fca. & l. infans. ff. de fur. & cle. j. de homi. & ibi gl. & si est doli capax, potest omne delictū cōmittere preter delictum carnis: ut l. auxilium. & ibi not. ff. de minor. in §. j.

ADNOT. a § Omne delictū.

Ad le. & uide Capol. in consi. xxx. qui cō-siluit pro uno regato, qui in ludo proiece-rat lapidē, & occiderat unū, quod nō te-neatur pœna corporali, sed ad plus in-quinquennium relegari, & uide Pet. de Ancha. consi. ccxxv. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde quod falsa est illa conclusio d. Ange. hic, quod infans doli capax potest puniri de omni crimine, quia potest committere omne delictum preter delictum carnis: quia errauit iste doctor propter regulā quā tradunt doct. per illam glo. ibi in l. impuberē. ff. de iur. & ibi Ang. in terminis, qui dixit quod isti minores, & impuberē qui committunt delicta, cum sint doli capaces, nūquam possunt puniri de delicto perpetrato per ipsos, nisi sint proximi pubertati. Duo ergo requiruntur, quod sint doli capaces, & proximi pubertati. Et ideo dicit quod sæpe uidimus, quod isti pueri qui excefferunt infantiam, prociunt lapides, & occidunt unū: & dubit

& dubitatur, an capit aliter possint puniri: quia veritas colligitur per supradicta: & ita ego aliàs hic Ferrariae euasi unum pueru qui occiderat super ripa padi unu sachinu. Nec obst. iura dicentia quod imò sufficit, qd ille impubes sit doli capax: quia di co quod una lex suppletur per aliã, 8 posito autem quod isti minores sint doli capaces, & proximi pubertati & committunt delictum: an possint directè puniri l. Cornel. de fca. dicam infra nunc in ista glo. in addit. meis. Ego istam materia latè posui. Et ibi de his omnibus dixi in addit. meis. in l. j. ff. de uerb. oblig. dic ut ibi.

7 *Furiosus committens maleficium, an puniatur.*

8 *Furiosus habens dilucida interualla, si maleficium committat: an in dubio presumatur factum tempore sanæ mètis, & sic teneatur.*

9 *Furiosus habens dilucida interualla, si delinquat tempore sanæ mentis: & nunc in presenti est in furore: non tenetur, nec potest puniri de delicto commissio tempore sanæ mentis dum est in furore.*

10 *Furiosus habens dilucida interualla si delinquat, an presumatur deliquisse tempore furoris uel sanæ mentis.*

11 *Furiosus habens dilucida interualla, si tempore sanæ mentis hominem occidat, ac postea furiosus efficiatur: an poterit tempore furoris condemnari, & puniri ad mortem.*

ANGELVS.

7 * **QVID** in furioso 27 dic idè qd nō tenetur: quia fati suo furore punitur. l. congruit. ff. de offi. præf. & est tex. in cle. j. de homi. & ibi gl. dicit quod idem in eo qui habet dilucida interualla: quia si illo tempore

quo uexatur dolore delinquit, non tenetur. Nam ut dicit gl. in cle. j. istæ personæ sunt aptæ natæ ad suscipiendum iniuriam, non autem ad inferendum alteri, hoc est si aliquis ex istis personis iniurietur, tenetur: facti. l. cum aliquis. C. de cur. furio. * Sed quid si maleficium est commissum ab illo qui habet dilucida interualla: an in dubio presumatur factum tempore sanæ mentis, & sic teneatur? dic quod si probetur quod aliquando fuit in furore, presumitur quod tempore delicti fuerit in furore, & sic non tenetur nisi probetur, quod tunc erat sanæ mentis. & sic antiquus furor transferat onus probandi in aduersarium: ut not. in c. fi. de success. ab intest. & Bar. in l. secūda. ff. de bo. poss. infan. uel furio. delata. & Pet. de ancha. in d. cle. j. de homi. quod singulariter no. ad euadendum amicitium. * Aduertas, quod fortius dico, quod si tempore sanæ mentis delinquit, & tunc in presenti est in furore, nō tenetur nec potest puniri de delicto commissio *etiam tempore sanæ mentis dum est in furore* b.

Ita singulariter dixit Bald. in l. furioso. C. qui testa. face. poss. licet Imo. in l. ex dō. in princip. ff. de uulg. & pupil. arguit pro & contra, & postea dimittat in solutum. Sis tamen tu iudex cautus, qd non credas ita faciliter aliquem esse fatuum, ut pœnam criminis euitare possit: sed uelis retinere ipsam, & p multas, & uarias interrogatiōes per te uel aliū hēdas, teneat, ut cōprehēdi possit si est furiosus, uel nō: ita dicit Bald. in lege obseruandum. ff. de cura. furio. Interim tamen si non apparebit, quod uerè est furiosus, diligētius custo diendus erit. Et si uidebi

Handwritten notes:
 In l. furioso...
 addit. in...
 dicitur...

tur iudici, uinculo coercendus est: quoniã hoc tam ad pœnam furiosi quàm ad tutelã eius & securitatem proximorū pertinebit. ita dicit text. in l. diuus. ff. de offi. præf.

AD NOT. a **Furioso. Adde quod licet ipse non puniatur, punitur tamen qui sibi dedit gladium in manu: ita Aug. in cōs. cclxxxviij. circa fi. Ber.**

b **Dum est in furore. Adde tu & Alex. in d. l. furiosum. & Imo. in cle. j. de hom. ubi si quis ante furorē statuisse baptizari, superueniente furore non potest baptizari. Ber.**

10 **AVG.** * Tu autè in hac materia adde in quantum tactū est, an delictū factum per illum qui habet dilucida interualla, presumatur factū tempore furoris uel sanæ mentis: uide Dominicu de sancto Gemi. in c. j. si uerò. de cle. ægro. in vj. Bar. not. in trac. t. i. ibi uidetur limitare materiã, qd si occidit fratrem uel matrè, presumitur, qd ille erat furiosus: & sic Bar. ibi uult quod si occideret aliū, non ita presumeretur. Certè magnus est iste passus. An factus per illum qui habet dilucida interualla, presumatur factus tempore furoris uel sanæ mentis tempore. Bal. Odo. Ang. & doc. uario modo loquūtur in d. l. furiosum. Aduertas tamè quod indistinctè uidetur dicendū, quod semel furiosus semper presumatur furiosus: quia passiones huiusmodi presumuntur durare, nisi cōtrariū probetur: ut no. gl. in c. cū inter canonicos. de ele. & ibi omnes canonice tenent istã cōclusionē: & expressè hoc dicūt in furore ibi d. Card. & Imo. & hoc idem dicit gl. in c. indicas. tertia quæst. ix. quæ glo. coniuncto tex. hoc expressè

probat. Et idè uoluit gl. in c. fi. de success. ab intest. maximè lo. And. Anto. de Butr. Abb. & Imo. in c. dudū. in vj. col. de præsump. & Sal. in d. l. furiosum. & Pau. de Leaza. post antiquos in cle. j. de homi. & hoc etiã uoluerunt Petr. de ancha. & do. Card. in d. cle. j. qui fortius dicunt, quod si probatū est aliquo tēpore fuisse furiosum: ex aduerso probatū est ipsum fuisse sanæ mètis: nō sufficit hoc ad cōcludendū quod tēpore actus erat sanæ mentis. alleg. no. per Dyn. in c. quod semel. extrã de reg. iur. & dicit ita semel obtinuisse. & dicit Car. qd ita aliàs consuluit per gl. in d. c. fi. de suc. ab intest. De hoc articulo adde d. Spec. in tit. de dona. f. probatur. uer. pone quidã erat furiosus. ubi ponit opi. multorū. & ibi uide Ioã. And. in add. Adde Imo. in l. qui testamento. in §. nec furiosus. ff. de test. & in l. j. ff. de uerb. ob. in §. si aliter locutum esse in hac materia: & uide Pau. de Cast. in d. §. nec furiosus. uide Sali. in l. nec codicillos. C. de codici. * Et in quātū suprã tactū est, an si quis sanæ mentis hominè occidat: postea si furiosus effectus est: an poterit tempore furoris cōdēnari & puniri ad mortē: & iste doctor refert hīc Bald. tenuisse quod nō. Addatis quod cōtra istã decisionem uidetur expressè text. in l. j. ff. de pœ. quæ text. ad hoc pōderant ibi Ro. in d. l. furiosum. & per illū text. tenuit cōtra sententiam Bal. ibi. Sed aduertas quia istã quæst. aliàs uidi de facto: & iudex maleficiorū nesciebat allegare, nisi ea quæ sunt allegata à do. Angel. hīc in isto suo tractatu, qui est refugiū miserorū: & tamè est unū refugiū tale quale uidetis: & licet do. Ang. hīc allego

uerit Imo. in l. ex fa. & o. nō decidisse aliquid in isto passu: tamē allegare nos, quōd Imol. formauit istam q. & decidit in c. Raynut. in materia substitutionis exemplaris, extrā de test. ubi concludit, quōd nō potest fieri processus cōtra furiosum nec condemnari: quia loco absentis habetur. l. ij. §. furiosus. ff. de codic. Sed contra absentē ad talem sententiā procedi nō potest. l. absentē. ff. de pœnis. nec potest procedi cum curatore furiosi: quia ubi talis pœna uenit imponenda, nō admittitur procurator nec cōsequenter curator illius, qui nullum habet intellectū. allegat l. pen. §. ad crimē. ff. de pub. iud. Et istā sententiā tenet Bal. in l. humanitatis. in xvj. c. C. de imp. & aliis substi. & Bal. in c. j. an ille qui interfecit fratrem domini sui. quinimō dicit Imo. in d. c. Rayn. q. si furiosus esset dānatus ante furorē, & postea sibi superuenit furor, quōd sibi uidetur, quōd superior sit cōsultēdus: cuius arbitrio hoc sibi constituitur. l. diuus. ff. de offi. præsi. tamē ille tex. non uidetur loqui aliquid de eo qui esset dānatus ante furorē, & postea furor interuenit tempore executionis faciēdæ: ideo uidetur tutius, q. nō deberet decapitari, antequā rediret ad sanā mentē: quia ut dicit Bal. in d. l. humanitatis. in viij. col. in uer. quartā sferētia. mortuus & furiosus à pari procedūt. allegat l. honorū. ff. rem. ra. ha. ergo sicut corpus mortuū nō pōt regulariter suspēdi. l. defuncto. ff. de publ. iur. ita nec furiosus. pro hoc facit tex. in d. l. diuus. dum dicit, quōd satis suo furore punitus est. Et per hæc patet nō obstare l. j. ff. de pœ. quæ nō pōt habere locū in eo qui est ad instā mortui.

11. *Minor doli capax licet teneatur ex omni delicto in facto consistente in committendo: non sic si consisteret in negligendo, quia non tenetur.*

ANGELVS.

12. * E T licet minor sit doli capax, & teneatur ex omni delicto in facto consistente in cōmittendo: non sic si cōsisteret in negligēdo: quia nō tenetur: ut l. j. & l. j. C. si aduer. delicatamen cautus debet esse iudex in casu quo minor ex delicto in cōmittēdo commissio teneatur, q. mitius debet agere cū minore quā cū maiore, ut est tex. gl. & Bar. in l. auxiliū. §. ff. de min. & no. gl. & Bar. in l. si ex causa. §. nūc uidēdum. ff. eo. tit. & Bar. & Bal. in l. j. C. si aduer. deli. etiā quāuis sit delictū atrox: ut patet in l. aut facta. §. persona. in si. cōiuncto prin. alius legis. ff. de pœ. & gl. Bar. & doc. in l. & si seuerior. C. de infam. quod tene menti tu iudex, ne erres: quia credo, quōd sit beneficiū datū à iure, & sic non potest ab eo auferri: ut in c. indultū. extrā de reg. iur. & quōd sit ipso iure tale beneficiū concessum, patet in d. l. auxiliū. §. in dēditis. & in d. l. aut facta. §. persona.

ADNOT. a ¶ Quam cum maiore. Adde tu quōd idē consuluit Raph. Cu. in cons. xcv. & Raph. Ful. in cōs. lxxv. & consuluit Pet. de Anc. in cōs. cclxxxv. quōd minores ludentes. ut uulgariter dicitur battagliolas, excusantur si aliquem occidunt, & non solum minores, sed maiores propter cōsuetudinem & an minor excusetur à dolo presunto, uide Ale. in consil. ciij. in j. uolumi. & uide do. Maria. Soci. in consil. xvj. ad excusationem ludentis in loco consueto, & proyicientis palum & homicidium secutum fuerit. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia

ria adde, & dic quōd imō si delictū est commissum in omittendo, & sic negligendo, quōd impubes punitur criminaliter. Et intelligo si est doli capax, & proximus pubertati: per tex. in l. excipiuntur. ff. ad Silla. scilicet si concurrant illa de quibus ibi, quē tex. not. idē Ang. in l. impuberē. ff. de fur. & omnino uide Bar. in hac materia in d. l. excipiuntur. & sic per illum tex. potes limitare prædicta. Adde aliā pulchrā limitationē positam per Rom. per illum tex. in l. j. §. impuberē. ff. ad Silla. qui dixit, quōd licet per delictū cōmissum in omittendo minor nō puniatur: tamē hoc militat, ubi minor aliquo modo nō 13 esset particeps delicti, per illum tex. & semper intelligo prædicta, ut dixi suprā in præced. q. ubi ille impubes est doli capax, & proximus pubertati: & aduerte quia ubi dixi impubrem & minorem debere puniri criminaliter, nūquā intelligo ipsum directē puniri lege Cor. de fca. sed alia pœna: & ideo si isti minores occidunt aliquē, non credo debere decapitari: sed iusta est causa dispensandi cum eis, quōd minori pœna afficiātur. ita dicit Bar. in terminis in l. administrates. §. si. ff. de excu. tut. & Bal. in l. & si seuerior. C. de infami. & probatur ista conclusio per tex. rotundū in l. si adulterii cum incestu. §. imperatores. ff. ad l. l. ul. nam quoties in delicto est minor dolus, ibi delictū mitius punitur: ut ibi probatur: sed in minore non est tātus dolus quantus in maiore: ut dicit Bal. in d. l. & si seuerior. C. de infami. sed de hac materia dixi etiam aliquid in l. j. ff. de uerb. obli. in addi. meis: dic ut ibi. uide Pet. de Anch. in cōsil. suo

cclxxxv. qui consuluit, quōd minor qui lusit ad battagliolam, per cōsuetudinem, si occidit aliquem, debet decapitari. adde tamen quōd iudex ex causa possit augere uel minuire pœnas: iuxta l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui not. infra. intelligitur hoc uerū in ordinario nō in delegato. ita dicit Arch. ut refert & sequitur do. Catal. in tract. fi. q. clxxj. & ibi dicit, quōd si aliquis nō potest soluere, potest in executione etiam pœnam alterare post sententiam.

13. *Culpa leuis & leuissima, an faciant delinquentem criminaliter teneri.*

ANGELVS.

* E T aduerte Bar. in d. l. respiciendum. §. delinquent. ff. de pœn. uult quōd non tantum ille qui est in lata culpa teneatur criminaliter, licet nō de fca. arbit. iudicis: sed etiā ille qui est in leui, uel leuissima culpa per illum tex. Et sic not. diligenter, quōd etiam ex leui, uel ex leuissima culpa potest inquiri officio iudicis cū possit criminaliter puniri: & sic ad pœnam fisci: sed contrariū tenet Cy. in l. si quis non dicā rapere. C. de pise. & cie. & sentit in leg. data opera. C. qui accus. nō possit ubi dicit Bal. quōd pro leui culpa non potest inquiri: quia res publica nō læditur, nec iudex potest inquirere ad priuatā utilitatē: ut not. Inn. in c. ad nostram. de iureiur. & ex quo dicit Bal. in d. l. data opera. in uer. nūc de tertio quando incendium &c. dicit quōd multæ inquisitiones possunt impugnari: facit pro eo ligitur. ff. de liber. causa. sed etiā ibi Bal. dicit quōd licet d. §. delinquit. non faciat pro Bart. quia loquitur in culpa dolo proxima: & sic in lata: tamē pro Bart. est casus in

l. si fortuito. ff. de incē. rui. & naufra. ex quo ipse Bald. sequitur opi. Bart. not. ergo & tene mēti, quod ex leui culpa potest etiā inquiri, & not. etiā q̄ ex leui culpa nō tantū ciuili- ter, sed criminaliter potest puniri.

14 * Sed aduertas, q̄ licet criminaliter puniatur, non punitur corporaliter sed pecuniariter. d. l. si fortuito. & l. q̄ ædes. in h. e. ti. & l. j. §. j. ff. de sic. ita dicit Bal. in d. l. data opera. q̄ est no. & mēti tenēdū. & uide quæ dixi j. e. in gl. super uerbo, incēdiario. in uer. ex quo sequitur, q̄ pro leui culpa non potest procedi per inquisitionem.

AVG. Sed in hac materia adde quæ dixit Sali. in l. j. C. ad l. Corn. de fca. in ult. col. qui faciēs mētionē, de hac altercatione inter Bar. & Cy. q̄ pro leui culpa, secūdū Bart. quis criminaliter possit puniri. sed Cy. fuit in cōtraria opi. quod imō si punitur, punitur pecuniariter: tamē si nō potest soluere pecuniā, luat in personā. Et dicit quod est etiā sentētia Iac. de Are. in d. l. data opera. C. qui acc. tan dem Sali. ibi saluat opinionēs. nam dicit, q̄ ubi malū non cōcernit rem familiarē, habet locū opi. Bar. sed mī- tius puniētur, aliās, secus quia proce- det opi. Cy. & dicit hæc esse notāda, quia quotidiana. adde tamē q̄ Bar. in l. j. de offi. præfe. uigi. in fi. uidetur uelle, q̄ pro leuissima culpa quis pe- cuniariter puniatur in criminalibus. & de materia uide Bal. in l. si ususfru- ctus. §. denique. ff. de usufr. qui facit mentionē de doct. Cy. in d. l. si quis non dicam rapere. in hac materia, & ibi limitat prædicta: qui dicit, q̄ nun quā propter leuissimā culpā potest cōmitti maleficiū si est in omittēdo.

15 * & ideo dicit quod est arg. q̄ syn-

dicus ex leuissima culpa nō tenetur, si non denunciatur maleficia, maxime quia Cy. in d. l. si quis nō dicā rape- re. uoluit quod criminaliter leuissi- ma culpa nō possit puniri. dicit tamē quod cōtra Cy. est text. de direc- to in l. ad commentariensem. C. de custo. reo. sed respōdet ibi Bal. in d. §. deniq; q̄ illud habet locū in culto de carceris. & de materia per Flo. in l. sed quēcūq; §. iniuriā. ff. ad l. Aqu. qui scripsit in hac materia. non recedo à doctri. Ang. in l. j. ff. de legi. qui cōcordādo opi. multū eleganter lo- quitur, & quomodo intelligatur d. §. delinquit. & Bal. in d. l. j. & Bal. in l. qui fortuitis. in pe. co. C. de pig. ad.

15 *Prodigus cui bonis est interdictum, au- teneatur si deliquit.*

ANGELVS.

* QUID in prodigo cui bonis est interdictū, an teneatur si deliquit: gl. in l. si quis in tantā. C. unde ui. uide- tur dicere quod non. sed Bar. in l. is cui bonis. ff. de uerb. obl. uidetur te- nere contrarium: quia æquiparatur proximo pubertati. d. l. is cui cōiun- cto. §. sed quod diximus. in st. de in- uti. stipu. sed pupillus proximus pu- bertati tenetur ex delicto. l. pupillus. ff. de reg. iur. eodē modo prodigus: sed §. sed quod diximus. qui allegat- ur per Barto. non probat: quia imō proximus infantie potest acquirere: ergo prodigus æquiparatur proxi- mo infantie: ergo non debet obli- gari ex delicto. l. infans. ff. de fca. i. §. tur & c. sed Bal. Ang. & Imo. in d. l. is cui. dicūt quod est uerū, si delinquit in cōmittēdo, & sic in faciēdo: secus in his quæ cōtingūt in negligēdo: quia tunc prodigus sicut minor nō tenetur: quia non uindicauit mortē defuncti

defuncti, uel prodiga nō petit tuto- rem filius suis: ut l. ij. C. si aduer. deli.

AVG. Tu autem in hac materia adde & dic, quod imō si ideo doc. di- cunt prodigū obligari ex delicto ex eo, quod æquiparatur personis, quæ ex delicto obligātur: habeo iura quæ probabit non teneri ipsum prodigum ex delicto: quia lex æquiparat prodigū furioso. est casus in l. furio- si. ff. de regul. iur. & in l. Fulcinus. §. adeo. ex quibus cau. in pos. ea. & casus in d. l. is cui bonis. & suprā probaui in hac ead. gl. furiosum ex delicto non teneri etiā in faciēdo cō- missio. Igitur doc. malē loquuntur: & rectius dixit gl. in d. l. si quis in tan- tam. quæ uoluit, quod prodigus ex delicto nō teneatur. & allego Bald. quē isti non allegant in l. certi con- dicio. §. quoniam. ff. si cer. pe. qui dum querit in delictis cui prodigus æqui- paretur: dicit ipse: dicit ut dicit gl. in l. si quis in tantā. C. unde ui. & sic Bal. uidetur approbare illā gl. sed his nō obstantibus credo Bar. rectius dice- re. & ideo Ang. in d. l. is cui bonis. di- cit quod omnes doc. in hac materia reprobant d. glo. l. si quis in tantam. nec ob. quod prodigus æquiparetur furioso: quia dico hoc uerū esse, sed nō in omnibus: ut dicit Sali. in d. l. si curatorē. de in integ. rest. ti. genera- li. dixi ego aliqua in hac materia in d. l. is cui bonis.

17 *Ebrius si propter ebrietatē delinquat, an teneatur.*

ANGELVS.

17 * SED quid si quis propter ebie- tatem deliquit: dicit Bart. in l. respec- tiendū. §. delinquunt. ff. de pœnis. q̄ tenetur. sed idē Bart. in l. aut facta. in prin. ubi uenit rixa ex loco uelebric

tate. ff. de pœn. uidetur dicere quod non tenetur: sicut non tenetur, quan- do aliquid fit ex ioco: pro quo facit l. omne delictum. §. si propter lasci- uiam. ff. de re militari. & facit gl. in l. j. C. si quis impera. maled. quod ego intelligo uerum, quod distingui de- beat: eō modo & forma quo distin- guitur in dormiente qui deliquit. de quo per Bart. in l. pen. ff. de parrici. ubi dicitur an dormiendo si quis cō- miserit delictum teneatur: querit- ur an sciebat naturam, quia solitus erat surgere, & dormiētes secū per- cutere, & tenetur, aliās secus: ut dicit Bart. in d. l. penult. Bal. uerō in l. data opera. C. qui accusa. in uers. nunc de tertio quod incēdiū & c. dicit quod animaduertendū est, q̄ nimia ebie- tas delictū extenuat, nō autē in totū eximit, ut sic leuius propter magnā ebrietatē puniatur: sed omnimodo tenetur. Si uerō fuit parua ebrietas, tunc nō minuitur. Et ponit exēplum in diuina scriptura in filiabus Loth quæ inebriauerūt, & delictū per le- uē inebrietatē seu calore uini mēte turbata, nō tamē cū exilio mentis di- citur impetu factū. Ideo nō dicit ille nec. culpa: sed dicit impetu. i. nō ap- pensatē, & deliberatē, sed incon- sultē, subito motu: unde potest dici, q̄ est minor dolus quā qui fit ap- pensatē, quod not. ut nō permittas te destitui & turbari uino: quia nō esses excusatus delinquēdo: facit ff. de te- mili. l. omne delictum. §. j.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod Ro. in isto passu multum elegatē locutus est in l. j. in prin. ff. de uerb. obl. in iij. col. qui dicit quod licet legitur istū passum attingat, an ebrius delinquēdo puniatur: tamen

de hoc nullū text. habent, nisi text. in d.l. omne delictū, qui loquitur cum quis se propter unū uulneraui: sed ille text. nihil ad rem: quia alia pœna est illa quæ infertur delinquenti in seipsum: alia pœna quæ infertur delinquenti in personam alterius: patet in titu. ff. de bonis eorum qui sibi mortem conseruerunt, nec etiam probat text. in l.j. C. si quis impera. maledixerit. iuncta gl. quia ille text. a loquitur de ebrio solū delinquentem uerbaliter: nō autē de delinquentem realiter: sed in his est differentia. d.l. aut facta. in prin. & text. in l. respiciendum. §. delinquent. ff. de pœ. quia licet text. dicit ebrīū ex impetu delinquere, nō tamē ibi in text. ponitur pœna qua affligitur ebrīus delinquens: ideo dicit, quōd canonice de hoc habet text. rotundū & singularē. xv. q. j. c. sanē. & c. inebriauerunt. quapropter concludit sicut infans delinquendo non punitur, ita nec ebrīus: sed solū ebrīus delinquēs puniri debet pro leuitate: quia ad inebriationem deductus est: & hęc pro iudicis arbitrio. & ideo dixit Sali. in l.j. C. de sica. in fi. quōd delictū ebrietatis non est ex toto impunitū: secus in dormiente, adde d. Pet. de Ancha. & Imo. in cle. furiosus, extrā de homi. & Barto. in l. ut uim. ff. de iusti. & iur. & Ro. in l.j. §. adipsē. ff. de acqui. pos. qui dicit, quōd imō uidetur quōd dormiēs in aliquā pœnam non cadat: quia æquiparatur infanti & furioso. & facit mentionē de doct. in Barto. in d.l. p. ff. de partic. ubi Ang. ibi sequitur doctrinā Bar. & uidet text. & gl. in c. si cū in concupiscētia. xv. q. j. & Flo. in l. si seruus seruū. §. si fornicarius. ff. ad l. Aqu. & Do.

de sarcto Gem. xxxv. distinc. uent. ter. & Bal. in l.j. C. unde ui. in repeti. & notatur in c. sicut. extrā de test.

18 *Percutens cum pomo ensis quem habebat, an teneatur de sicariis.*

ANGELVS.

* QUID si habebat arma, puta ensē, & percussit cū pomo, uel cum hasta. an teneatur de sica. dic quōd non: quia non præsumitur, quōd habuerit animū occidēdi: ut l. omne delictū. §. ij. ff. de re milit. & est text. & ibi Bar. l.j. §. ff. de sica. & est text. in l. j. C. de emēdatione seruo. & ibi Sali. in l.j. C. de sica. quod est uerum, nisi quando quis percussit in loco periculoso: puta in capite, & sic ex proposito uel impetu: ut dicit eleganter Bar. in d. l.j. §. j. de sica. in fi.

ADNOT. a ¶ Animum occidēdi. Adde tu qualiter probetur, quōd quis non habuerit animū occidēdi. & uide Capo. in consi. xxxiij. Ber.

AVG. Tu in hac materia adde not. per Ang. in l. is qui cū telo. C. de sica. qui dicit quōd ille qui percussit aliquē cū hasta, cū haberet telū in manu, nō punit lege Cor. de sica. Et ad hoc no. ibi bonā gl. & uide p. Canon. p. illū text. in c. significasti. extrā de homi. & d. Bal. in l.j. C. de emēd. seruo. & Ang. in l.j. §. diuus. ff. de sic. 19 *Verba scienter, dolose, & appensate, quare apponuntur in inquisitione.*

ANGELVS.

* ADDE Ang. in l. si uacātia. C. de bo. na. lib. x. uersic. pro intellectu istorū uerborum, scienter, dolose & appensate. qui tamē perfectē nō loquitur: nam dicit, quōd ideo dolose & c. apponuntur, ut dolus de necessitate includatur, licet semper dolus præsumptus includatur, cum factum illic

illicitū deducitur: ut l.j. C. de sica. ita dicit Ang. in d.l. si uacantia. ibi, forma inquisitionis specialis. sed dicit ut dictum est: quia sua non est perfecta doctrina, & in multis defectiua: ut patet ex supradictis.

AVG. Tu adde, an ista conclusio sit uera uel falsa: patet ex his quæ dixi suprà: in hac eadem glo. in j. q. principali in additionibus meis.

SVM MARIVM.

1 *Verbum, appensate, quare apponatur in inquisitione.*

ET appensate in ciuitate Bononia, mouendo se de loco ad locū. * Ista uerba apponuntur, quia maior pœna imponitur, qm̄ q̄s appensate & deliberatē deliquit q̄ ex abrupto, uel in rixa, uel calore iracundiæ, uel impetu, uel casu: ut est text. & ibi habes in l.j. §. ff. de sica. ibi, casus magis q̄ uoluntariē, facit l. respiciendū. §. delinquit. & ibi gl. & Bar. ff. de pœ. & in l. qd̄ calore. ff. de reg. iur. & habetur in c. j. de homi. in vj. & aliqd̄ tetigi s. in præced. in gl. sed Bar. in l.j. ff. de leg. dicit, qd̄ qm̄ aliquis deliquit casu, q̄ aut culpa præcedit casum, & tenet: ut l. fluminū. §. hæc stipulatio. ff. de dam. inf. Si uerō culpa nō præcedit casum, tūc nō tenet de casu. l. ij. §. si eo tempore. ff. de adm. rerū ad ciuitatē pertinentiū, de hoc tū articulo, dicit ut plene no. in l. itē Me la. ff. ad legē Aqu. in prin. & ibi Flo. an autē prædicta sint uera. qm̄ quis dabat operā rei licite, uel illicitē: dicit ut Bar. ibi dicit in d. l. j. Et uidetur casus in lege, sciāt cuncti. §. cū aliter. ff. ad legē Aqu. ita dicit Bar. in d. l. j. AVG. Tu in hac materia adde quæ dixit Ang. in l. j. ff. de legi. qui dicit quōd uerū est, quōd delictum

cōmissum casu, nō punitur nisi culpa præcedat casum: dicit tamē quōd isto casu in libello accusatorio locus culpæ est apponendus, & nō locus casus: quod nota tur: quia aliās tūc cōmissimū procuratori ē errasse. adde quæ in hac materia dixit Ang. in l. j. C. ad l. Cor. de sica. qui cōtra prædicta uidetur allegare casum in c. cōtinēbatur, extrā de homic. ubi delictū uidetur casu cōmissum: & tamē ibi uult quōd puniatur l. Corne. & uide doct. in l. item Mela. & bonas leges quas allegat gl. in l. j. C. ad l. Corne. de sica. & per Bald. ibi in d. l. j. qui dicit quōd est differentia inter casum fortuitū & casum improuifum: nam ubi culpa præcedit casum, ille dicitur casus improuifus, non fortuitus: nam casus fortuitus est, ubi nulla culpa præcedit: & dicit quōd hoc nullū ibi ita bene explicatur, nisi ibi.

2 *Delinquens ignoranter ignorantia facti uel iuris, aut iuris naturalis uel positui: & an fuit iusta ignorantia uel iniusta, et an et quādo teneatur, uel nō.*

ANGELVS.

* SI quis autē deliquerit ignoranter: aut ignorantia facti uel iuris, aut iuris naturalis uel positui: & an fuit iusta ignorantia uel iniusta, & an & quādo teneatur uel non, not. Sali. in l. seruatus. C. de his qui sibi ascribunt, & sufficienti remissione: quia clarē & longē tamen loquitur.

ADNO. a ¶ Ignoranter. Adde tu quod uoluit Ro. in consi. cccc. xj. quem uide. & Alex. in consi. ciiij. in j. uol. Ber.

AVG. Adde tamen tu in hac materia gl. in lex maleficis. §. lōge minus. & ibi doct. ff. de actio. & obli. & glo. in l. j. C. de colonis Illirici. li. xj. & Ang. in l. h. C. de plagiaris: & per

Bar. in d. §. delinquent. & per Bal. in l. qui fortuitis. C. de pign. actio. in fi. Bal. in l. ex more. C. ad legem Aquil.

3 *Delinquere cogitās, & in animo proponēs in una re, si deliquerit ultra & præter cogitatum, an & qualiter teneatur.*

ANGELVS.

3 *QVAERO quid si aliquis cogitauit, & in animo proposuit delinquere in una re, & deliquerit ultra^b & præter cogitatum, an & qualiter teneatur. istam q. format Bar. in l. diuus. ff. de fca. & Cy. & Sali. in l. quoniam multa. C. ad l. lul. de ui. unde secundū Sali. dic plenē: aut in eo quod cogitabat siue facere intēdebat nō est ratū. Primo casu aut dabat operā rei licitā: & tūc delinquendo præter cogitātū uel culpā nō tenetur. ff. ad l. Aquil. l. qui occidit. §. pe. aut dabat operā rei illicitā, & tunc aut cogitatum uerisimiliter tendit ad finē secutum, & tunc punitur secundū finem, ut not. in c. fi. de homic. in vj. & in d. l. quoniam multa. & in l. ex incendio. ff. de incen. rui. nau. aut cogitatum non tendit uerisimiliter ad finē secutum, & non punitur quis ultra cogitatum. l. si iniuriarum. ff. de fur. Secundo casu principali quādo cogitatum est ratum: tunc est incidere in dubium, an in prædictis opinio præualeat ueritati. Circa quod dic, aut opinio uel error uersatur circa delicti productionem, aut circa delicti specificationē. Primo casu putata, quando non putauit delictū committere: dic aut cogitatum & attentatum est de genere permissorū: & tunc secundū cogitatum iudicabimus, quōd præualeat opinio ueritati: ut ff. de iniur. l. item apud. §. si quis

uirginem. quia attentatio meretricis est permissa: ut in l. quæ adulterii. C. de adult. aut cogitatum est de genere prohibitorum: & tunc secundū ueritatē iudicabimus: quia talis opinio & iuris error regulariter nō excusatur: absurdum enim esset dicere quōd scienter aliquem occidēs non puniretur ex eo: quia nō putaret delictū: licet iustus dolus excusetur uel mitius puniatur. facit l. j. §. ff. de fca. Secundo casu quādo error uersatur circa delicti specificationē: ut quia putauit delinquere: sed in delicti specie errauit. Et tunc aut error iste excusatur à iuris ignorantia: ut quia scit quis delinquere subtrahendo rem sacram de loco sacro, & putat simplex furtū delinquere, ubi sacrilegiū committit: & tunc secundū ueritatē punitur. l. j. C. de interd. matri. aut excusatur ex ignorantia rei uel personæ in qua error committitur: & tunc aut error est in substantia rei uel personæ, aut in qualitate: si rei uel personæ, & tunc secundum ueritatē iudicatur: ut de errore personæ patet. ff. de iniur. l. eum qui. §. si iniuria. & ibi Barto. de re patet. ff. de fur. l. unlgaris. §. si quis res. quando autē errat in qualitate, distinguatē à persona rei cōtō errore & opinione: & uidetur quōd secundū qualitatem rei iudicetur. l. fi. de cri. expi. hæc red. mitius tamen aliquantulum tenetur propter ignorantia. l. ij. in fi. ff. de termi. moto. sed in errore qualitatis personæ, dic quōd error attenditur: nec propter qualitatem tertie personæ noua obligatio oritur, ut patri per filium, marito per uxore sufficit una obligatio oriri, d. l. eū qui. §. si. sed quā est error in substantia personæ, si se

cund

eundem illam iudicaretur, delictum remanet impunitum: tunc non attenditur. d. l. eum qui. §. pe.

ADNO. a ¶ *Et deliquerit ultra. Adde de hoc ut latē per Cap. in cōst. xxxiij. ubi ponit de illo qui uolebat occidere inimicū, & occidit patruū suum. & uide Pau. de Cast. in cōf. cxcij. ubi ponit de illo qui uolebat percutere adulterum cum baculo, deinde occidit. Ber.*

AVG. Tu autem in hac materia adde Ange. in d. l. diuus. qui approbat do. Bart. ibi in omnibus. & uide Ang. in d. l. quoniam multa. qui ponit etiā ipse exēpla in eo qui credebatur uerberare laicū, & uerberauit clericū: & uerberare seruū, & uerberauit liberū: & facere iniuriam uirgini, & erat meretrix: & percutere Titium, sed occidit Seium: & surripere unā rem, & surripuit duas: & uerberare unum, & uerberauit duos. & adde Io. And. in mercuria. in regu. cum quis. extrā de reg. iur. qui ponit etiā ibi de eo qui credebatur iacere cū soluta, & erat maritata, uel econtra, quid iuris? & ibi disputat, an in delictis præualeat opinio uel ueritas: & certē in hac materia nō mihi displicet distinctio multum solennis do. Bal. per quā potestis limitare prædicta, quā ipse posuit in l. si quis seruo. C. de fur. qui dixit: aut ueritas & opinio habet se ut cōtraria: aut ut excedentia & excessiva: aut unum alteri compatitur per omnia. Primo casu si ueritas est causa delicti, & opinio, non tunc dicitur Bal. magis cōsideratur opinio quā ueritas. allegat l. inter omnes. §. rectē. ff. de fur. quæ lex optimē probat. facit l. impubere. §. j. ff. de sal. ubi autē delictū est ex parte opinionis & nō ueritatis: tūc in cōsideratione

est ueritas. mouetur & per l. si seruo. §. ait prætor. ff. de acqui. hæc tēpera tamē prædicta, quia dicit q. fallit hæc regula in casu d. l. si quis seruo. quādo autē ex utraque parte est delictū, scilicet ueritatis & opinionis: dic ut ibi: & dicit q. prædicta procedūt quādo plus est in opinioe quā in ueritate. Itē quādo ecōtra, per d. §. si quis uirginē. & l. apud Labeonē. ff. de iniur. Quid autē si habeant se ut excedentia & excessiva: Et tūc ueritas est in cōsideratione, ubi opinio ueritatem excedit, per l. unlgaris. §. si quis æs. ff. de fur. Si autē ueritas excedit opinionē, & tūc aut in diuersis delictis: & cōsideratur opinio l. eū qui. §. cū aliquis. ff. de iniur. aut in eadē persona: & tūc cōsideratur ueritas: ut l. eū qui nocentē. §. si iniuria. ff. de iniuriis. secundum Andr. de Pisis. Et dicit Bal. quōd hæc procedunt in delictis in quibus animus requiritur: sed ubi animus nō est de substantia delicti, ibi ueritas inspicitur. Si autē ueritas & opinio per omnia sibi cōsonant, tūc non est dubiū quōd utriūque inspicitur, & subdit quōd aliquando delictū extendit ad casum improui sum propter ipsius facti naturā, quæ ad talē casum uerisimiliter se extendit per. c. fi. de homic. in vj. & per d. l. quoniam multa. & quomodo probatur opi. Bal. allegat, quōd materia habetur in d. §. rectē. & inst. de obl. quæ ex deli. naf. §. placuit. & facit l. fenatus. C. de his q. sibi ascribūt. & in l. cū quidam. §. quod dicitur. ff. de acqui. hæc. Et adde gl. in c. j. quib. mo. feu. amitt. quæ ponit de uasallo, q. iacuit cū uxore domini non credēs eā esse dominā suā. Et ibi Bal. subdit de uasallo qui interfecit unū, & deliquit

x s im

in plus, quia reperiebatur dominus
suus postea, quod iuris. Et in hac ma-
teria bene faciunt no. per Bal. in l. ue-
nia. C. de in ius uocan. Et per Bal. in
l. si qua per calum. C. de epis. & cleri.
& in l. si quis ignorans. ff. locati. &
ea quae habentur in l. pen. ff. de adult.
S V M M A R I V M.

I Insultus quid dicatur esse.
FECIT insultum contra dictum
Titium. * Insultus autem dicitur
in alium saltus. l. ij. C. de iud. ibi, ue-
lut insultates. ita dicit Ang. in l. si ua-
cantia. C. de bo. uacan. in uer. forma
autem inquisitionis specialis est & c.
lib. x. facit l. respiciendum. §. delinquit.
ff. de pec. sed Dy. dicit in d. §. delin-
quunt. quod insultus est motio de
loco ad locum. & ibi Bar. & idem Bar.^a
in l. j. §. cum arietes. ff. si quadru. pau-
pe. §. de. dicit quod insultus dicitur
promouere se de loco ad locum: &
aggredi, & insultare idem importat:
nam aggredi est ducere, id est, ad alium
ire: & assilire est aduersus alium sali-
re. sed Ro. in l. si percussor. §. si. ff. ad
Silla. dicit quod aliquando uolumus
hoc uocabulum intelligere secundum
eius allusionem & distinctionem: & non
uerificatur quod dicit Bar. in d. §. de
linquit. quia est bona interpretatio
ab allusione uocabuli. l. j. ff. de testa.
aut secundum eius distinctionem, & uer-
tificatur id quod dixit in d. §. cum
arietes. facit ff. ad l. Aquil. l. si seruus.
§. Neratius. & ibi Floria. & hoc de
insultu circa personas: sed de insul-
tu circa uel contra castrum. uide Bal. in
c. j. quib. mo. feu. amit. ubi dicitur quod
tunc insultus dicitur quando homines
sibi propinquat quod possint pro-
iicere cum lapide, & hoc de uerbo.
insultus, sed de uerbo, assilire, uel

assultus. quod idem significat, habes tex.
in c. j. §. porro. quae fuit prima causa
benefic. amit. Et subdit do. Ang. quod di-
ctus insultus potest fieri pedes & eques:
ut d. §. cum arietes. & in terra & in ma-
ri: ut in l. quae admodum. §. si nauis alte-
ra. ff. ad l. Aquil. ita dicit Bal. in uerbis
feu. in c. j. §. similiter. q. mo. feu. amit.
A D N O T A. a ¶ Et idem Bar.
Adde quod opi. Barto. sequitur Fran. de
arc. in cons. xxxiiij. Ber.
A V G V. Tu autem in hac mate-
ria adde Ga. in trac. malefic. sub rub.
de poena imponere pluri. delinquentium
in uer. pone in super. q. quae assessoribus
& rectoribus quotidie occurrit de
facto, qui dicit quod ille dicitur assul-
tus, ubi insultus est factus cum actu: uo-
luit dicere cum percussione: ubi autem
est sine percussione, ille dicitur in-
sultus: quia actus non est consummatus. &
declarat hoc modo: quia uoluit te per-
cutere & non potuit: quia sui detentus,
uel quia cecidi in terram, uel quia fone
assultus aufugit: uel aliud quid simi-
le accidit, quod non percussus, ille di-
citur insultus. & sic concludit ibi Ga.
quod est differentia inter insultum, &
assultum: quod non credo: quia multi pla-
cet sententia Bart. quam posuit ipse
in d. §. cum arietes. tene tamen metum
nuncquam aliquis dicitur fecisse insul-
tum contra aliquem, nisi insultatus esset tan-
tum propinquus illi qui fuit insultatus
quod posset uerberare ipsum. Ita
est aurea sententia Bal. in c. j. §. simili-
ter. qui. mo. feu. amit. Et ideo si unus
esset in una turri, non posset insultare
alium qui esset in alia turri: ita de-
clarat Bal. in loco §. allegato in d. c.
j. nisi diceremus quod ille cum una bal-
lista uel alio modo posset offendere
illum qui erat in alia turri, per suam

met

met doctrina Bal. in d. uer. similiter.
& hac omnia bene nota: quia alias
ista quaestio uidi de facto in hac ciui-
tate Ferrariae. Adde in hac materia
Catal. in tracta. syndic. quaest. cxxxvj.
qui notabiliter loquitur.

I Insultus quando puniatur una cum
actu secuto, & quando non.

A N G E L V S.
ET aduertas tu iudex, quod si
post insultum sequatur aliud malefici-
um punibile: & de tali maleficio est
maior poena quam de simplici in-
sultu: tunc nunquam de insultu puni-
tur: immo poena insultus confunditur
cum poena uulneris: ut l. qui crimen. &
ibi glo. & Cy. C. de accu. not. Bar. in
d. §. delinquent. & Bal. in d. §. simili-
ter. Si uero ex forma statuti maior
esset poena pro insultu quam pro
maleficio postea commissio: tunc de in-
sultu puniatur: ut no. in dictis iuribus,
& plene no. Bart. in l. nunquam plura.
in uer. iuxta hoc quaero. ff. de priua.
delic. licet Ang. in d. l. qui crimine. te-
nuerit contrarium & male. & praedicta
procedunt quando in inquisitione sim-
pliciter dicitur, fecit insultum in quo
etiam Caius uulnerauit: & sic continua-
tiue. Secus autem si poneret uerba im-
portantia interuallum temporis inter in-
sultum & uulnera, ut puta, fecit insultum
contra Caium, & interuallo temporis
ipsum uulnerauit. Et tunc de insultu
& uulnera, ut puta, fecit insultum
contra Caium, & interuallo temporis
ipsum uulnerauit. Et tunc de insultu
& uulnera poterit poena imponi. Ita
dicit Bald. in l. fructus. & in l. diuor-
tio. ff. sol. mat. quod bene not. tu iudex
in limitatione poenarum: secus si
diceretur, fecit insultum, & postea
uulnerauit: quod non intelligitur ex
interuallo, sed successiue: ut l. quon-
ties. §. si quis ita scripserit. & ibi Imo.
& Ang. de here. insul. & no. Ang. Ra-

pha. & Imo. in d. l. fructus. quae omnia
bene nota. quia semel habui de facto.
A V G V. Tu autem in hac mate-
ria adde quod Gan. ista quaestio late disputa-
uit in trac. malefic. sub rub. de poenis,
& percussoribus, & insultu. in uer.
pone in super. q. quae assessoribus, &
rectoribus quotidie occurrit, & ar-
guit pro & contra. tandem dicit quod
Frac. Accursus, ista quaestio disputauit, &
re fert eius opin. sed iste Gan. uidetur
approbare sententiam Gui. de suza. qui
in hac quaestione soluendo dixit, quod si
insultum feci eo animo ut percuterem,
& tunc tantum de percussione fit puni-
tio & non de insultu: quia unum delictum
est, per dictam l. quoniam multa. Si autem
insultum tantum facere proposueram,
& pro ipso insultu crescente rixa etiam
percussio: tunc dicit quod deo poeniri
& pro insultu & percussione: quia uo-
luntas & propositum distinguunt male-
ficia. ff. de fur. l. qui ea mente. sed quod
praesumemus in dubio, de eo animo
& uoluntate non constat: dicit quod insultatus
uoluerit tantum percutere. d. l. quoniam
multa. adde tamen quod Alb. de Ro. in
questionibus statutorum in ij. parte. q.
xxviij. in q. inci. ij. q. est, statuto caue-
tur, quod pro insultu quod puniatur in ce-
tum. ubi etiam ipse in hac materia ar-
guit pro & contra: & multa allegat, &
doc. antiqua. in quibus locis disputa-
uerunt ista quaestio. & allegat Bar. in c. j.
& uulnera poterit poena imponi. Ita
dicit Bald. in l. fructus. & in l. diuor-
tio. ff. sol. mat. quod bene not. tu iudex
in limitatione poenarum: secus si
diceretur, fecit insultum, & postea
uulnerauit: quod non intelligitur ex
interuallo, sed successiue: ut l. quon-
ties. §. si quis ita scripserit. & ibi Imo.
& Ang. de here. insul. & no. Ang. Ra-

da

cto perpetrato: sed delinques punietur de utroq; & in hac materia oino uide Sali. in l. in causis. C. de accu. In hac materia unū pulchrū cōsiliū fecit Bal. qd' incipit, Michael archāge li. ubi multa mirabilia dixit: & oino pulchra uerba dixit in l. aduersus. C. de fur. in ult. co. Et uide Catal. in tra. Et. syn. in q. cxxxvj. & uide Nellū in trac. bānitorū. i. ij. parte fecūdi tēporis. q. liiiij. q. multū elegāter loquitur.

ADNOT. a ¶ Et uide Bald.

Adde quōd dictū Bal. in d. §. furtum. sequitur Frā. de are. in suo cōsi. x. & in materia uide etiā Alex. in cōsi. cxxvj. si dicitur fecit insultū, & postea uulnerauit. B.

3 Statuto magis puniente insultum factum ad domum alicuius, quando dicitur factum ad domum.

ANGELVS.

3 * QUID autē si statutū punit magis insultū factū ad domū alicuius: qn̄ dicatur factū ad domū, uide tu gl. in l. qdā Iberus. ff. de ser. urb. pre. dīo. & ibi Flo. q. per quinque pedes. Itē uidetur uelle Bal. in d. §. similiter. sed Bar. in d. l. apud Labeonē. §. cōiutiū. ff. de iniur. dicit q. importat quōd nenerit iuxta domū uel in per tinentis domus: ut ff. qd' ui aut clā. l. qui uita. §. q. ad ianuā. siue sit p. p. ria, siue sit cōducta: sed nō uerificatur, si fiat ad stationem: ut est text. in l. lex Corne. §. domū. & §. in fundū. & ibi Bar. ff. de iniur. & idē dicit in l. q. domū. ff. de adul. Si autē puniret insultum factū in domo, an sit punibile si est factū in porticu uel ostio. Bart. in l. meminisse. ff. de offi. procō. & leg. uidetur uelle q. factum in ostio uel porticu, si cohāret in domo, dicitur factum in domo: sed in l. j. §. j. ff. de clōa. dicit, q. si statutū dicit in do-

mo, nō sufficit esse in ostio, nisi fiat inter clausuram ostii: secus si fiat in ostio in illa parte quā aperitur ab extrā. l. j. in flumine. ff. de fluminibus. sed Bal. & Flo. in d. l. qdā Iber. dicit q. quo ad materiā fauorabile appellatione domus cōtinetur porticus ostiū, ut puta quicūq; fuerit in uētus de nocte sine lumine extra domū, soluat x. si inuētus fuerit in suo ostio uel porticu, dic q. non incidit in pœnā: quia tūc porticus appellatione domus cōtinetur. l. prædiis. §. pe. & si. ff. de leg. iij. & hoc uult Bal. in l. prædia. §. senatus. ff. de leg. j. & ibi Raph. sed ad prædicta uide Bar. & Imo. ibi, aut esse odiosa dispositio ut in augēdo pœnā insultati ad domū: tūc porticus nō cōprehenditur: ita intelligatur alia opi. Bar. sed forte isto casu nō esset malū dicere: ut ibi dicit Flo. utrū porticus sit affixus domui: & tūc ut pars domus iudicabitur, aliās nō: & maxime qn̄ statutū pœnale loquitur per dictionē ad, uidelicet ad domū: & non per dictionem in, uidelicet in domo.

AVGV. Tu autē in hac materia, an appellatione domus a ueniat ostiū: adde Ang. in l. pleriq; ff. de in ius uoc. ubi dicit quōd de ista materia est melior text. qui sit in corpore iuris. insti. qui. mo. ius pa. po. sol. §. si ab ostibus. & §. seq. de qua materia per Bal. in l. Gallus. §. illē casus. ff. de libe. & posthu. & per Bal. in rubri. ff. sol. matri. per Bal. in l. data opera. in xv. col. C. qui acc. per Bal. in l. præsent. in prin. C. de his qui ad eccle. con. fu. per lo. an. in addi. Spec. de immu. ecc. Adde bonā gl. in c. hāc de charitate. in gl. si. de pœ. diff. ij. quā dicit quōd ille qui est in porta, partim est in do

in domo, & partim extrā. & uide Bal. in l. & ita de facto. ff. nau. caupo. stabu. qui dicit q. illud quod fit iuxta ostiū, non dicitur fieri in domo. uide notabile uerbū Bal. in l. fistulā in §. scalas. ff. de ser. urb. pre. qui dicit quōd appellatione domus non uenit scala, quā est extra ostium domus, quātūcūq; sit cōtingua cū muro domus. Adde Io. An. in c. unico. extrā de cōsecra. eccle. in vj. & Ang. in l. codicil. mili. ff. de testa. mili. an autē appellatione domus cōtineatur porticus, adde Paul. de Cast. in l. quod cōclauē. ff. de dam. infe. & per Bal. in rub. ff. sol. mat. per do. Ant. de but. in c. inter alia. extrā de immu. & per Spe. in ti. de iniur. §. j. uer. sed po. ne statuto. per Ang. in l. pleriq; & in l. seq. ff. de in ius uocan. & ibi no. dicit, quōd licet q. non possit capi in domo, tñ poterit in porticu qui est diuisus & separatus à domo. quā gl. in cle. causam. extrā de elect. in uerbo, domo. uult quod tantū est quōd aliquid fiat ante domum quantum si in domo. & ibi Imo. dicit quōd si aliquid est factū in porticu, censetur esse factū in domo: qd' facit pro statuti: & ibi allegat aliquas remissiones. & uide do. Abb. in c. ecclesie. extrā de immu. eccle. qui per tex. in c. si q. contumax. xvij. q. iij. dicit q. porticus ecclesiarū gaudet priuilegio

ter no. istū tex. tu qui expressē decidit, q. stāte statuto quōd qui percutit aliquē in domo, incidit in tantā pœnā. Si aliq. est percussus in porticu, nō incidit in pœnā. & uide Bal. in l. sed si. ff. de in ius uoc. qui approbat do. Io. de are. in hac materia in l. cetera. §. hoc senatus. ff. de leg. j. adde Imo. in cle. j. in fi. extrā de pœ. & Alb. de Rosa. in ij. parte statutorū. q. xc. & ibi arguit pro & cōtra: & multum notabiliter loquitur. & adde Albe. in eadem parte. q. xxxiiij. adde Ang. in l. militis codicillis. ff. de test. mili. in fi. princ. & per Hosti. in summa de accu. §. ij. in uer. sed si crimē, qui ponit quid sit porticus. & Bart. in d. l. quod conclauē. Latē dixi de ista materia in additionibus meis post Moder. in d. l. cetera. §. hoc senatus. ff. de lega. j.

ADNOT. a ¶ Domus. Adde tu quid neniāt appellatione domus, & an stante statuto quōd nullus possit capi in domo, an poterit capi in apotheca, siue habeat accessum per domū siue nō. & uide per Paul. de Ca. in consil. xiiij. in primo impressis: & an factum in porticu dicatur factum in domo, uide Per. de ancha. in consil. clxx. Ber.

4 Verba mouendi se de loco ad locum denotant insultum.

ANGELVS.

4 * E T bene nota, quōd in inquisitione nostra dicitur, mouēdo se de loco ad locū: nā prædicta uerba denotant insultum. aliās autem si tu ueniens mecum ut socius aliō iturus, nulla rixa inter me & te interueniente me offendis, diceris proditoriē fecisse: non autem fecisse insultum, uel si sedes mecum in mensa me offendis, tunc non potest dici quōd

ci quod insultus interuenerit. ita no. dicit Bar. in d. §. delinquūt. & Bal. in l. j. in prin. quib. mo. feu. amit. ubi plenē no. de isto actu proditorio.

AD NOT. a ¶ Proditorie fecisse. Adde & uide j. in uer. che hai tradito la tua patria. & uide Cep. in cō. st. xxxiii. quod stante statuto quod bannitus possit impune offendere. quod proditorie occidens bannitum nō mutatur statuto. nisi sit bannitus propter crimē lesa maiestatis. Ber.

AVGV. Tu autē in hac materia adde qd dicitur proditor. uide id qd tradidit Pe. de Auc. in repe. c. j. de cō. fit. in ordine meo in lxxij. charta. ibi no. loquitur. & Bal. in l. inter nulla. C. de epi. & cle. q allegat loā. An. in c. j. de homi. li. v. in nouella. uide glo. in c. clerici. el. j. xlvj. di. Ang. in l. nō impossibile. ff. de pac. uide not. in l. j. ff. de pac. Bald. & Sali. in l. j. C. quæ res exportari possint. & dicit Bal. in c. j. de eo qui interfecit fratrem domini sui. quod proditor nō debet stare corā principe: & ille q occidit cū ueneno. dicitur proditor. Bald. in l. fi. de summa tri. & fide catho. & in l. cū fratre. C. de his quibus ut indi. §. Statuto loquēte de insultu facto ad domū. an habeat locū in domo cōmuni.

ANGELVS.

* AN autē si domus sit cōis^a. habeat locū statutū prādictū de insultu facto ad domū uidetur q nō: qa quod cōmune est. meū fide est: ut l. illud. ff. de ritu nup. & fictio nō habet locū in statutis: igitur & c. Bal. in d. l. illud. & in l. j. C. qui test. face. pos. distinguit quod aut illa domus erat cōmunis cū uoluerat: & tūc statutum non habet locū. l. sed & militis. ff. de excu. tuto. aut cū alio. & tūc sta

tutum habet locū. no. in d. l. j. & in l. serui elect. §. si. ff. de lega. j. & ita debet intelligi quod ibi no. Bar.

AD NOT. a ¶ Sit cōmuni. Adde tu & uide Pau. de ca. in cō. cccclij. ubi ponit an stante statuto quod nemo possit auocare rem emptam ab emptore. si sunt duo socij domus pro indiuiso. an unus possit auocare. & id quod est cōmune dicatur meum. uide Abb. in cō. sili. lxxij. in q. uol. & Socin. in cō. sili. col. v. uer. sed ad hoc fundamentum.

AVGV. Tu autē in hac materia adde q pro decisione Bal. facit. qa statutu punitis inferentē intiriā ad domum alicuius. habet etiā locū in domo conductā. quæ penitus nō sit illius insultati. l. lex Corne. §. domum. ff. de iniur. ergo multo magis in domo cōmuni: qā solū statutū cōsidera uit domū pro habitatione. & hoc uoluerūt Pau. de ca. & Ang. in d. l. j. C. q. test. fa. pos. & Bal. in l. illud. ff. de rit. nup. in reportatis antiq. & Ro. in l. illud. §. edictū. ff. ad Sil. & similiē decisione posuerunt ibi Bal. & Ange. sed Ro. in l. j. C. q. test. fa. pos. tenet cōtrariū: qā id q cōe est. meū fide est. & nō propriē: ut no. Bar. & oēs docent d. l. serui electione. in §. si. ff. de leg. j. sed uerba statuti propriē & nō fide debēt intelligi. l. iij. §. hæc uerba. ff. de neg. gest. l. j. §. hoc interdicitū de cisterna. ff. de fonte. igitur & c. Sed puto nō esse recedēdū ab opin. Bal. in d. l. j. atquā cōmuni: quia ubi cōmuni una sola ratio reddi potest pro statuto. licet in eo non fuerit expressa: tamen habetur pro expressa. not. gl. in l. quanuis. C. de fidei. cō. est text. in l. militis agrū. ff. de re mil. quē text. ad hoc allegauit Bal. in l. maximum uitium. C. de libe. prætē. & Rapha. & Paul.

Pau. de cast. in l. si uerō. §. de uiro. ff. sol. ma. & lmo. in l. fi. ff. de hære. insti. sed ita est. q ubi ratio est expressa in lege. tunc fit extēsiō. etiā in correcto riu. no. gl. in cle. j. in uerbo. eligatur. extrā de elec. & ibi p Pau. de leaza. & dixi in l. j. ff. de lega. j. sed ita est in casti nostro q non potest alia ratio reddi: qā domus debet esse tutissimum refugiu. l. pleriq. de in ius uo. ergo dicendū est. istud statutū debere intelligi etiā in domo cōmuni: & in quantum do. Ang. hic. & Bar. in d. l. serui electione. §. si. ff. de leg. j. per glo. quā reputauit singularē in l. id qd nō ltrū. ff. de reg. iu. dicūt q id quod commune est. meum est fide & non propriē. Adde quod Albe. de Rosa. in j. parte statutorum. in q. clxvi. expressē decidit cōtrarium: qā nō est uerū q fide debeamus intelligere. quod cōmune est. meū sit: imō propriē. hoc est de proprio significatu uocabuli. & alleg. tex. in d. l. illud. ff. de rit. nup. & certē ille text. uidetur decidere contra Bar. & do. Ang. hic. nam ibi sunt reprobatā sentētia taboleni iuriscōsulti. qui dicebat. quod res communis nō est propriē illius. qui habet partem in re. & ibi dicit quod multi iuriscōsulti dixerunt cōtrariū: quod libertas cōmunis dicitur esse propriē illius qui habet partē in ea. uide tamē Pau. de ca. in cō. sili. q limitat dictā Bart. & gl. in d. l. id quod nostrū. & quia multas & infinitas decisiones posui in hac materia in additioni. meis. quas feci in d. l. serui electio. §. si. ff. de leg. j. in j. col. ideo dic ut ibi dixi. sequitur gl. in platea communi.

SVMMARIVM.

¶ Hoc commissi delicti confinatus

maximē duobus confinibus. an in inquisitione sit ponendus & quando. IN platea communi. * Dic quod locus commissi delicti cōfinatus. maximē duobus confinibus in inquisitione est ponendus: ut notatur in l. libellorum. in princ. ff. de actu. & in l. ij. in §. in publico. ff. de adult. p Bar. quod est uerum in omni crimine. qd committitur in committendo prætēquam in crimine falsi: quia in eo non est necesse ponere locum delicti: ut no. glo. in l. titu. de pub. iudic. in princ. & dicam infra super gloss. in uer. sili. fal. sili. in uer. & tenē mentu iudex. secus autem est in delictis quæ committuntur in omittendo: quia in illis nō est necesse quod apponatur locus delicti. ut dicam infra. in hac ea. glo. in uer. & prædicta procedunt in delictis.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde quæ dixit Bal. in l. edicta. C. de eden. in uer. viij. opponitur. qui dicit quod in inquisitione non debemus apponere locum: quia nulli bi in l. aliqua hoc cauetur. nec obstat libellorum. ff. de accusatio. quia lex procedit in accusatore qui non caret odio: sed nos in iudice. item addatis hæc non procedere in crimine heretis. ubi non requiritur locus: ita singulariter dixit Bal. in l. j. C. qui accusare. in v. col. & ibi uide rationem. Et quia multa in ista materia dixi in gl. §. hæc est quedā inquisitio. in additionibus meis. in illo articulo. an in inquisitione requiratur locus: & tēpus. & multa allegauit ibi. ideo me remitto ad ea quæ ibi dixi: & ibi tēti gi qd in crimine falsi: & ideo approbo quæ ibi dixi. In delictis uerō in omittēdo. dicā infra in hac eadē gl. in d. uer.

d.uer. Et prædicta procedunt in delictis in additio. meis.

1. *Locus loci an debeat poni in inq[ui]sitiōe.*
ANGELVS.

2. * **QV A E R O** an locus loci debeat apponi: dico quod si uniformiter delictum nō est punibile: quia ex forma statuti fortè post medium plateæ est maior pœna: & tunc locus loci est inferendus ad hoc ut necessariò concludatur in maiori pœna. l. de pupillo. §. qui nunciat. ff. de ope. no. nun. ita dicit Bar. in l. libellorū. ff. de accu. in uer. quæro circa tempus.

AVG. Tu autem in hac materia, adde quod Spe. in ti. de acc. & inq[ui]. & denunciatio. in ultima parte in §. j. circa prin. tetigit istam q. & ibi decidit expressè & indistinctè: dicit q[ui] locus loci est apponendus: & probat autoritate testamenti ueteris: quia illi qui calumniabant Susannam, fuerūt interrogati de loco loci, scilicet in pomerio & sub qua arbore: & sic de loco loci. In hac tamen materia potes addere omnia ea quæ dixi in l. de pupillo. §. q[ui] nūciat. ff. de ope. no. ubi multa dixi an locus loci sit ponend[us] in instrum[en]to: dic ut ibi dixi.

3. *Locus pluribus existentibus eiusdem nominis, an requiratur ut demonstretur expresso nomine.*

ANGELVS.

3. * **QV I D** si sint plura loca eiusdē nominis ut duæ uillæ, an requiratur ut demonstretur expresso nomine? Bar. in d. l. libellorum. in prin. in uer. secundò quæro. dicit quod si uerè locus est sub iurisdictione dicti iudicis qui tali nomine nuncupatur: licet alia plura sint eiusdem nominis, quæ tamen non sunt sub illa iurisdictione: & sufficit quod locus demonstr-

tur: quia præsumetur dixisse de eo qui est sub sua iurisdictione: secus si sunt sub sua iurisdictione plura eiusdem nominis loca: quia tunc tanquā incerta inquisitio non procedit nisi alio modo specificetur locus. l. ita si dei. ff. de iur. hf. Et ita etiam uidetur sentire Bar. in l. quos in stipulationibus. ff. de uer. ob. sed Bar. in l. quæ conditio. ff. de condi. & demonstrat. tenet, quod quamuis locus appositus & nominatus in inquisitione sit sub iurisdictione iudicis: tamen si sint loca similis nominis & alterius iurisdictionis: quia ciuitas non subintelligitur in inquisitione: imò debet apponi in d. l. libellorum. tunc etiam debet aliis signis specificari: aliàs repelitur tanquam accusatio uel inquisitio sit obscura propter locum obscurum. & ita ibi tenet Imo. sed ego credo primum dictum uerius. & maxime in inquisitione: quia si iudex inquirat de delicto commissio in uilla sancti Martini: & una uilla subdita iudici inquirenti, nuncupetur dicto nomine de ea quæ est sub sua iurisdictione, & non de aliena ipse intellexit: aliàs de delicto alibi commissio non ita faciliter potest fieri puni: nisi fortè ratione originis. l. j. C. ubi de crimi. agi oportet. & maxime per modum inquisitionis: ut no. Bar. in l. j. C. de summa trinita. & fid. catho. & supra dixi in uer. hæc est quedam inquisitio. igitur de sua intelligitur ne delicta remaneant impunita. & hoc tenet Raph. etiam in accusatione. in d. l. quæ conditio. §. j. per gl. in l. quoties. de uerb. obli.

AVGVS. Tu autem in hac materia adde, quæ dixit Bart. per illum tex. in l. ita fidei. ff. de iure fidei. c. ita

prin. qui dixit propter diuersitatem rerum legatū dicitur obscurum, per quod infert q[ui] si in inquisitione continetur delictum esse commissum in uilla sancti Martini: tamen si in comitatu Perusii sunt plures uillæ: hoc nomine nominatæ, nō uidetur appositus certus locus, per illū tex. tamen Bart. ibi se remittit ad dicta per ipm in d. l. libellorum. sed aduertat, quod mihi uidetur contrariū, q[ui] ille locus ceseatur appositus, quādo sunt plura loca eiusdē nominis in quo loco nūcius citauit reū: & p[ro] hoc adduco id quod eleganter tradidit Bal. in l. eum quod temere. ff. de iu. qui dicit, quod licet citatio reddatur obscura, quādo sunt plures eiusdem nominis: tñ fuit iudicatum Florentiæ, quod ille censetur esse certus, quē nuncius citauit: & pro hoc creditur citatio clara propter illā citationē, & nūcio creditur. in c. cum parati. extrā, de appellat. & pro hoc possumus concordare opinioniones: cogita tu.

4. *Pœna si imponatur maior delinquenti in principio plateæ, queritur, quod dicatur plateæ principium.*

ANGELVS.

4. * **QV I D** autem si pœnam ponat maiorem in principio plateæ: queritur, quæ dicatur plateæ principium. notat Bar. in l. j. ff. de fur. & dicit, q[ui] principii dicitur à parte superiori usque ad xij. partē. & inferior pars plateæ est ad quam descendit curius aquæ. uide etiā Bar. in l. j. in prin. ff. si quis ius dicens. non obtempe. & in l. nemo. C. de tempo. app. & Bal. in rub. ff. de re. di. in uer. si, sed quando cognoscam, q[ui] alueus est mutatus, cum uerfic. seq.

AVG. Adde² tu dicta Bar. in tractatu suo Tiberiadis: qui ponit ali-

qua de isto principio, & sine. & uide Ang. in l. j. ff. de fur. qui in aliquibus contradicit Bar. Moder. uerò in l. j. in §. j. ff. si quis ius dicens. nō ob tēpe. ap. probant ut Bar. ibi. & uide ibi doct.

ADNOT. a ¶ Adde tu. Et uide Pet. de anob. in cōf. xcvij. qui dicit Bar. in d. l. j. de fur. bene loqui. Ber.

5. *Platea quæ dicatur.*

ANGELVS.

* **QV A E R O** quæ dicatur platea: quia ut plurimum statuta augēt pœnam in delictis commissis in platea. pone si unum ædificium erat p[er] nes plateā, destruitur autoritate publica: an uia quæ erat penes dictum ædificiū remaneat uia: an uerò ceseatur platea. Bar. in l. j. ff. de uia publi. & loco publico. dicit, q[ui] illa uia ammodo censetur platea: sed ut plurimū continet platea per statuta quæ sunt seruanda.

AVG. Tu in hac materia cōsidera, si nō sunt statuta, quis sit communis usus hominum in illo loco, & quantum contineat ipsa platea. ar. eorum quæ habētur in l. de re. diu. in §. uniuersitatis. uel distinguere: aut sumus in odiosis, aut in fauorabilibus, ut uideamus quid comprehendatur appellatione plateæ iuxta ea, quæ dixi in simili, in l. j. ff. de uer. ob. cogita.

Statuto dicente si quis offenderit aliquem in tali uia per quam itur ad talem locum, puniatur pœna dupli, an includatur offensa facta in fossatis quæ sunt in dicta uia.

ANGELVS.

* **QV I D** si statutum dicit, quod si quis offenderit aliquem in tali uia, per quam itur ad talem locum: puniatur pœna dupli: an includatur offensa facta in fossatis, q[ui] sunt in dicta

Et uia. dic q non: quia illa non est uia: quia nemo per dicta fossata uadit. l. ij. §. ait prator. ff. ne quid in loco publico. ita dicit Bar. in l. riparum. ff. de rerum diui. Si autē quis offendit in dictis fossatis^a quæ sunt extra sepem & uia, an dicatur offensus in re sua, ut comprehendatur à statuto, quod duplicat pœnā offendēti in re aliena? Bald. in d. l. riparū. dicit, quod non: quia non sunt plenē sua: quia talia fossata de per se non censentur sua, nec per se sola possent uendi: ut ibi per eum.

ADNOT. a ¶ In fossatis. Adde tu & uide Alex. in consl. xxxvij. in si. in j. uolui. & ibi quando fossata stent in consubibus, uel sint domini prædiorum. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia fossatorum, dic quod decisio etiam melius potest colligi ex his quæ eleganter tradita sunt per Bar. in tractatu suo, & Tiberiadis. circa prin. in uer. ago. uide aliquid p Bald. in rub. ff. de re. diu. in xiiij. col. uide no. in l. p. dia. ff. de fun. instru. & instrumen. leg. in §. item legatū. & uide no. per Bar. in l. quod impensa. ff. de impen. & in consl. suo clxxxvij. & ibi colligitur in prædictis locis, quando fossata ueniant in stipulatione.

7 **Percutitur quis in uno loco, & in alio loco incontinenti moritur, quis locus debet apponi.**

ANGELVS.

7 * **QVÆR. O** quis in uno loco percutitur, & in alio loco incontinenti moritur, quis locus debet apponi, dic percussio, & non mortis: quia uideretur mortuus ubi est percussus. l. ait. ff. ad leg. Aquil. ita dicit Bart. in d. l. libellorum. uerū. sed quæro aliquis percussit. ff. de acc. & Sali. in l. penul.

C. de accusa. in uerū. adhuc quæritur.

AVG. Tu autem in hac materia adde, q̄ imò uideatur indistincte dicendum, quod uterq; locus debeat apponi, per tex. in l. si uulnerato seruo. ff. ad l. Aquil. qui uidetur uelle, q̄ uterq; locus sit apponendus, ex quo duo cēsenē delicta. uide Flor. in lai lex. ff. ad leg. Aquil. sed hic non me extēdo: quia omnia ista fuerunt tacta in glo. in uerbo, de anno præsentis. in iij. q. prin. & in sequenti q. & ibi uide quæ dicta sunt, & in tex. & in addi. meis. & adde Bar. in terminis ponentem istam q. in litem Mela. §. si plures. ff. ad legem Aquilianam. in fine.

8 **Delinquente cum sagitta existente in platea, & uulnerante aliquem existentem extra plateam, quis locus consuebitur.**

9 **Vulnerato aliquo extra plateam qui fuerat apprehensus in platea, & extra illam portatus, an puniatur percussus tanquam uulnerauerit ipsum in platea.**

10 **Statuto cauetur, quod licitum sit inuentum in possessione sua damnum dantem percutere sine pœna: si aggredior dantem in possessione mea, & prosequor ipsum fugientem extra meam possessionem, & percutio extra meam possessionem, nūquid licite percussus.**

ANGELVS.

8 * **QVÆR. O** quid si aliquis existens in platea, sagittat aliquem extra plateam^a, quis locus consuebitur. Bart. in d. l. libellorum. in uerū. tertius quæro. dicit q̄ uerba statuti sunt attendenda. nam si dicit, si quis sagittauerit aliquem, & tunc platea est confinanda: aut dicit, si quis percussit: & quia percutere est erigere cutem: consuebitur locus, ubi erat qui percu

percussus est: uide Cy. in simili. C. ubi de cri. agi oportet. l. j. sic ergo uideamus, quod aliquando inspicimus principium, id est locum, aliquando ultimum: & tunc cautela est secundum Bar. q̄ semper uterq; locus apponatur, q̄ Saly. in l. pe. C. de accu. in uer. quia in ballistante. dicit fore necessarium, ut reus possit facere plenas suas defensionēs, & deliberare an uelit cedere, uel contendere: ut l. qui accusa re. C. de eden. & l. j. ff. de eden. Si autem statutum dicit, si quis sagittando aliquem percussit: & tunc dicit Salice. q̄ uterq; locus debeat apponi per supradicta, & idem si statutū dicit, si quis sagittauerit, & aliquē percussit: quia copula & principaliter copulat: & sic locus uterq; de necessitate debet apponi: prædicta uera b quando initium^b & finis sunt prohibita, per supradicta, ne reus teneatur duplici pœna propter loca diuersa. Si uerò initium erat licitum, & habebat causam licitam: tunc inspicimus initium, & non finem. l. quod ait. §. quod ait. & ibi per Bart. ff. de adul. facit l. quicūq; maior. ff. de bo. lib. §. j. * **Quod facit ad multa:** pone, aliquis cepit aliquam personam in platea, & eam portauit extra plateam, & ibi uulnerauit: an puniatur tanquam percussit ipsum in platea. d. l. qd̄ ait. facit quod sic, sed tamen per prædicta apparet contrarium, quia initium fuit licitum: ideo inspicitur locus finis: & eodem modo si aliquis insultat aliquē in platea, & ipsum infugat & percutit extra plateam, nō uideretur ipsum uulnerasse in platea: & per hoc Cy. in l. qui de crimine. C. de accu. in iij. q. dicit, q̄ si aliquis insultat aliquē cum gladio euaginato in ter-

ritorio unius iudicis, & eum insequendo in territorio alterius iudicis interfecit, debet fieri executio, & iustitia, ubi est factum homicidium. arg. l. ita uulneratus. in prin. ff. ad l. Aquil. & l. quoniam multa. ff. ad leg. tul. de ui. & uide Bar. in d. l. libellorum. & Floria. in d. l. ait. ff. ad l. Aquil. * **Tertio** facit, pone statuto cauetur, quod licitum sit inuentum in possessione sua damnum dantem percutere sine pœna: pone q̄ aggredior damnum mihi dantē in possessione mea, & ipsum fugientem extra possessionem prosequor, & ipsum percutio extra possessionem meam: certē ipsum licite percutio: quia initium fuit licitum, ita no. dicit Bar. in d. §. quod ait lex.

ADNOT. a ¶ Extra plateam.

Adde tu & uide Bal. in consl. xxxvij. in y. uo. & prædictus adde Are. in c. si. de foro cōp. ubi ponit de sagittante in uno territorio, & uulnerante existente in alio territorio, quis erit iudex. & adde etiam, quod dictum Bar. in d. l. libellorum. sequitur d. Maria. fo. in c. postulasi. extra de fo. cō. pe. & adde etiam prædictus Abb. in c. j. de presump. & Io. an. in c. j. de conse. ec. uel alta. & do. Maria. in c. j. de raptō. & in c. qualiter & quando. el. y. art. xj. prin. q. vj. de accu. Strad.

¶ **Quando initium.** Adde & uide Alex. de Imo. in consl. xxxij. in y. uol. ubi ponit de eo qui fuit inuentus in domo, & uulneratus, & extra domū mortuus. B.

AVG. Tu autem adde doc. maxime do. Ant. de but. in c. h. extra, de foro compe. qui uidetur uelle, quod si quis sagittat in uno loco, & ipse sagittatus est in alio, q̄ in utroque loco potest dici factum esse delictum: & ideo subdit ipse, quod si quis in uno territorio habet arcum in ma-

nu cum sagitta, & sagittat unum qui est in alio territorio alterius iudicis, & respectu loci ubi delicta sunt facta ambo erunt iudices: subdit si utriq; concurrant, ille iudex obtinebit in cuius territorio sagitta percussit, & ibi multa allegat. Et certè ista materia propriè dependet à dictis Io. an. ubi format similes quaestiones in maleficis in addi. ad Spe. in ti. de inquisitione. in §. nunc tractemus. uerfi. super hoc uide decretalè statuimus. que allegat Ia. bu. in q. sua que incipit, statuto ciuitatis. qui ponit qd. de eo qui fuit captus in uno loco, & positus super equum expoliatur in alio loco, ubi debeamus dicere delictum fuisse commissum, & uide doct. & Io. and. in c. j. de priu. li. vj. qui ponit q. de eo monacho monasterij exempti, qui stans in loco exempto, percussit cum lapide existentem extra locum exempti. Et ibi dicit, q. ista q. fuit Egidii cremontensis: & ibi uidetur concludere, quod illud delictum in utroq; loco constat esse commissum, adeo, q. uterque iudex potest inquirere. ar. l. si plu res. ff. arbo. fur. c. in fi. & idem uidetur uelle Fran. secundum eum in c. fi. de foro compe. per c. illorū. extrā. de sen. excō. & c. pastoralis. extrā. de testi. & adde Io. an. in reg. in obscuris. de reg. iur. in mercu. ibi in prin. dum dicit primus immisit in secundū gladium, lanceam uel sagittam, dubitatur in quo loco quis sortiat forū. Et in terminis nostris omnino uide pulchra uerba Bal. in l. j. C. ubi de causa. pos. agi oportet. quicquid sit, lege oēs istos doct. plus mihi placet sententia Bart. quā posuit in d. l. libellorū. dicat Saly. quod uelit in d. l. pe. C. de acc. & adde Bal. c. j. in §. furū. de pa. iur. fir.

11 *Locus an confinari debeat quādo quis mittit gentem ad terram alienam.*

ANGELVS.

* **QVÆRO** quid si quis mittit gentem ad terram alienam, quis locus confinabitur. Bar. in dicta libellorum. uer. iuxta hoc quaero. dicit statutum, quod in delictis habentibus causam successiuam, locus & tēpus perfecti delicti debet inspicere, & confinari. l. semper. ff. quod ui aut clam. Si uerò maleficium respicit totum commune ciuitatis: ut quā ipm occupauit, ut ciuitatem Afsis: tūc in inquisitione contra occupantem non est necesse apponi confinia: ut l. de pupillo. §. qui nūciat. ff. de ope. nun. ita dicit Bar. in d. l. libellorum. in uer. quaero, uolo aliquem accusare. & hoc no. Bar. in l. pe. C. de insti. sub cond. factis. dic ut ibi: sed hoc non est mirū, nam debes scire, q. quando contractus, uel maleficium fit in loco notorio, non est opus, quod confinetur: ut puta quando fit in palatio potestatis uel in ecclesia sancti Petronii: tunc non est necesse, quod ex confinibus uerificetur, quod clarum est. l. j. in fi. ff. de dot. praeg. ita dicit Barto. in l. demonstr. ff. de condit. & demonst. & Barto. in l. si quis in fundi uocabulo. ff. de leg. j. & sic not. quod si in dictis locis non apponuntur confinia, non uitiabitur processus, & contractus: possunt tñ apponi, & apposta nō uitiatur: ut l. quæ dubitatiōis. ff. de re. iur. quonimo fortius dico, q. si cōfines apponuntur in loco notorio, & erret, non uitiatur inquisitio. ar. no. in l. uin. ff. si cer. per. & l. j. §. j. ff. de rei uendi.

AVG. Item adde tu in quantum dictum est, quod si maleficium fit in loco notorio, non est opus, quod

confinet

ANGELVS.

confinetur, ut puta in palatio huius ciuitatis: dic q. hoc idem tenuerunt Moder. maxime Imo. Pau. de cast. in d. l. si quis in fundi uocabulo. per l. cum seruo. §. j. ff. de contrahen. emp. & d. l. j. §. j. ff. de do. praeg. cum propter qualitatem expressam reddatur certus: & fuit sententia Bar. in d. l. cū seruo. §. j. & Bal. in l. certum. ff. si cer. pe. & Ang. in l. hac consultissima. C. qui test. fa. pos. per id quod dixit ibi glo. de gallo presso qui fuit bidellus Accursi. Sed adde quod Gan. in suo tract. malef. expressè tenet cōtrariū. & refert Ang. in l. hac consultissima. ubi etiam dicit fortius q. eius opi. in practica obseruatur. sed aduerte quā opi. Bart. & aliorū potest saluari per ea quæ not. Guil. de cug. & Bal. in l. comparationes. C. de fid. instrumen. circa iij. col. ubi concludunt quod licet in instrumentis debeat inspicere locus contractus celebrati, iuxta l. generali. C. de tabula. li. x. & l. optimam. & ibi doc. C. de contrahen. & committ. stip. tamē si ex inspektione contractus apparet de loco, ubi consueuit fieri talis contractus, non requiritur expressio loci: ut in actibus qui communiter fieri solent, puta in thesauraria. alle. l. j. C. de apoch. lib. x. sed aduerte si quis uellet tenere opinio. Gan. facilius posset responderi ad doct. strinam Guil. & Bal. in d. l. comparationes. quia illa doctrina est falsa: ut latè dixi post docto. in l. de pupillo. §. qui nūciat. ff. de operis noui nūciatione.

ADNOT. a ¶ In loco notorio. Adde & uide Bald. in consi. liij. in §. uol. incip. casus breuis & arduus. Ber. **11** *Locus an sit confinandus in delictis quæ committuntur in negligendo.*

12 * **ET** prædicta procedunt in delictis quæ committuntur in faciem. scilicet in delictis quæ committuntur in negligenti. ut puta quia in syndicato conuenitur potestas de negligenti, quis locus sit confinandus. Respondeo, quia aut debebat aliquid facere in certo loco, ut custodia, uel ad certum locum denunciare maleficia: & tunc ille locus est cōfinandus: quia ibi fuerit commissa negligenti: ut l. de fertorem. §. qui stationis. ff. de re mili. Si uerò locus nō erat determinatus, tūc nō est aliquis locus apponendus: ita dicit Bart. in d. l. libellorū. in uer. sed q. in maleficiis. & idē tenet Sal. in l. pe. C. de acc. uel. q. ro in castibus in qbus omisio uel negligenti: sed de aliis negatiuis, an locus & quæ sit cōfinandus: uide latius p. Bal. & Sal. in l. actor. C. de proba. in li. dic ut ibi, sufficit remissio. & Bar. in l. libellorū. in fi. princ. ff. de accusa.

AVG. Tu in hac materia, adde q. dixit Bal. in l. j. C. de his qui. ut indic. in fi. col. ij. qui dicit, quod non entia non sunt in aliquo loco circumscrip. & idem dicit, quod in casu l. i. ff. de decre. ab ordi. fa. quia ibi erat maleficium negatiuum, quod non circūscribebatur per locum aliquem determinatum; & idem dixit Bald. in l. presbyteri. C. de episc. & cle. quod ubi locus omnino est incertus, tunc locus nō debet apponi in libello criminali. Et de materia principalis quaestionis nostræ adde Bal. Ang. & Imo. in l. si mora. ff. solu. matri. & Sali. in di. Et l. actor. C. de probat. per Ioan. an. in addi. Specu. in tit. de accu. in liij. parte circa prin. & uide Ro. omnino ibi in d. l. mora. & ibi dixi.

13 *Locus & tempus an poni debeant in lege Aquilia.*

ANGELVS.

13 * AN in l. Aquil. sit locus & tempus inferendum. dic quod non ut no. Bar. in l. Neratius. ff. ad legem Aquil. per illum tex. nec etiā dānatus lege Aquil. uel me. cau. uel etiam interdicto unde ui, est infamis: ut no. glo. & Bar. in l. j. in prin. ff. de infami.

AVG. Tu adde quod Odo. in libellis suis dixit, quod in l. Aquil. non est locus & tempus apponen. refert & sequitur Bart. in l. prætor. in prin. ff. de iniur. & ratio est ista: quia ubi actio ciuiliū descendens ex delicto non infamat, ibi non habet locum solennitas legis libellorum. Ista fuit sententia Bar. ubique in l. item exigit. ff. de dolo. & in d. l. Neratius. & in d. l. prætor. quæ conclusio an sit uera uel falsa, supra disputauī & latissimē.

14 *Statutum duplicans penas an ualeat & quomodo debeant duplicari.*

15 *Statuto dicente quod in delictis commissis in ecclesia pena dupletur si quis commisit sacrilegium, quod non potest nisi in ecclesia committi, an propter ecclesiam pena duplabitur.*

16 *Qualitates quando sunt post maleficium consummatum, ut contra negantem maleficium, quomodo faciant penam duplicari.*

17 *Qualitas quæ inest à principio, ut pusta in statuto de nobili offendente, quomodo faciat penam duplicari.*

18 *Duplicatio penarum quando habeat locum, & quando non.*

19 *Statuto dicente, si quis percuterit alium quem in platea cum sanguinis effusione, amputetur sibi manus: modo alius quis percutit alium pluribus percussibus cum sanguine, an plures man-*

nus debent amputari.

20 *Statuto cauetur quod portans blasphemum extra territorium, perdat anisimal: modo quis portauit blasphemum de nocte cum uno animali, in qua debet pena duplicari, an teneatur ad duo animalia.*

21 *Statuto cauetur, quod magnas condemnatur in quadruplum quam popularis: magnus uulnerauit aliquem de nocte, ubi popularis pro qualitate noctis condemnaretur in duplum: quo modo condemnabitur ille magnus?*

22 *Statuta duplicantia penam propter locum, intelligi debent quando illud delictum potest fieri indifferenter in illo loco & in alio.*

23 *Pena quando imponitur per respectum ad alium, intelligitur cum omnibus qualitatibus illius pene ad quā sit relatio.*

24 *Statutum de penis duplicandis non habet locum in penis correlatiuis.*

25 *Statuta dicentia quod de nocte pena duplicetur, non habent locum in pena abscessionis membri.*

26 *Statuta loquentia de penis duplicandis non habent locum in pena manus uel pedis.*

27 *Statutum dicens penam duplicari pro delicto commissio in palatio intelligitur de delicto quod potest committi in palatio & extra.*

28 *Statutum de penis duplicandis an militet in tempore: puta si pro uulnere debeat uulnerans stare in exilio per decem annos: an si fiat de nocte propter quam qualitatem pena sit duplicanda: stabit xx. annis.*

ANGELVS.

* ET ADVERTENDVM est ad inquisitionem nostram: quia in ea ponuntur aliqua, ex quibus ut plurimum per statuta Italiae commu-

niter

niter pena duplicatur. Et quia ista sententia duplicacionis penarum magis cadit hic, quam alibi: deo aduertitas: quia si ex statuto pena duplicatur de nocte, & etiam duplicatur propter locum: uidelicet in platea: & etiam duplicatur, quia in festo natiuitatis domini commissum: uel in festo omnium sanctorum: uel in festo sancti Donati episcopi Aretini: an tribus uicibus in casu nostro duplicetur, & quoties duplicetur. Et primo est uidendum, an tale statutum duplicans penas propter locum uel similia ualeat. dic quod sic, in §. atroc. in fi. de iniur. & ibi hoc notauī. Secundo dicas, quod istam, q. posuit Bart. in l. aut facta. §. locus. ff. de pen. & in l. Memus. §. duobus. in fi. ff. de lega. ij. & in l. uulgaris. in prin. ff. de fur. & plenē in l. sanctio legum. ff. de penis. & in l. hideicommissariis. §. decem. de leg. ij. ubi in effectu concludit, quod inspicitur statutum: nam aut propter istas qualitates pena augmentur, non tamen per nomina multiplicatiua, ut puta, in nocte puniatur in x. plus in platea in vj. plus in festo Natiuitatis in v. plus quam si alio tempore deliquisset: tunc omnes dictæ penæ possent habere locum: ut d. l. aut facta. aut per nomina multiplicatiua loquentur: ut puta propter noctē penæ duplicentur: & tunc etiam si essent mille qualitates, non possent multiplicari ultra quadruplum: in fi. de actio. in §. omnes. Bal. autem in l. contra negantem. C. ad legem Aquil. dicit quod primo duplicandum est simpliciter: quia duplum à simplo formatur: duplicatum autem ex qualitate temporis, non debet duplica-

ri ex qualitate loci: unde dicit quod ex duabus qualitatibus concurrētibz ad duplicandum, erit pena tripli uel quadrupli: Verbi gratia, dicit statutu quod de percussioibus fit pena centum librarum: aliud statutū dicit, q. pena de nocte duplicetur: aliud quod in platea de nocte, duplicetur: modo quidā percussit aliquē in platea de nocte, certē cōdemnabitur in ccc. libris nō in cccc. sed si pena huius qualitatis sit simplex, duplicabitur pena qualitatis. uer. g. dicit statutum q. popularis percutiens puniatur in centum: magis uerō percutiens puniatur in centū quinquaginta: modo quidā magis deliquit de nocte, certē duplicabitur cl. nā licet in eo attendatur qualitas personæ: tamen cl. sunt simpliciter quo ad eum: & hoc secundum Bald. probatur ex theorica. d. l. contra negantem & l. cum exceptione. in §. quadruplatur. ff. quod me. causa. unde secundum istam doctrinam quæ mihi placet, procedamus in casu nostro. ponamus quod pro uulnere esset pena centum: tunc quia de nocte ista centum duplicabuntur, etiam si esset statutum per uerba multiplicatiua, & essent ducenta per plateam, etiam illud erit simpliciter, non autem tunc duplicatum propter noctem multiplicabitur: & sic erunt trecenta: & quia in festo Natiuitatis: & etiam ex statuto duplicabitur illud simpliciter: & prior pena originalis pro uulnere quæ erat centum: & sic in totum in casu nostro erunt xl. Et sic ex prædictis apparet, quod sit duplicatio propter locum, quod est uerum: quando in omni loco illud sui natura est delictum: tunc propter locum

privilegiatum: augmētatur, quod potest: si autem delictum non potest pariter omni loco committi, sed tantum in uno loco: tunc nunquam propter locum fit duplicatio: ut puta in delictis commissis in palatio uel in ecclesia pœna dupletur. * Po-
 15 ne quodd quis commisit sacrilegium, quod non posset nisi in re ecclesiastica committi: an propter ecclesiam duplicabitur pœna? dic quod non: ut d. l. diu. ff. ad legem Iul. pecu. quia duplicaretur illud quod aliās esset simplicandum, uel ut in l. hoc edictum. in fi. & ibi Bar. ff. de publi. sed simplū non reperitur aliās: quia alibi quā in ecclesia non potest cōmitti sacrilegium: ergo nō potest duplicari: ita dixit Bar. no. in l. aut facta. §. locus. ff. de pœ. sed Bar. in l. sanctio legum. ff. de pœ. ubi latē & amplissimē loquitur & singulariter tractat hanc materiam, dicit quod aut qualitates ex quibus debet fieri duplicatio concurrūt eodem tempore: & sic tempore delicti pariter & simul, & una nō est anterior uel posterior altera: ut puta percussisti Titium in platea de nocte & in festo omnium sanctorum. aliquādo qualitates aliquæ sunt post delictum consummatum: ut puta, dicit statutum quod cōtra negantem maleficium pœna duplicetur: aliquando qualitates insunt à principio ante maleficiū: ut puta dicit statutū q̄ nobilis puniatur in duplū eius in quod puniretur plebeius. Primo casu quando qualitates concurrunt eo tempore: & sic una nō potest dici antiquior alia: & simplicum tunc primum tātum modo duplicabitur semel, ut suprā
 16 dictum est. * Secundo casu quando qualitates sunt ex postfacto: & sic

post maleficium consummatum ut contra negantem: & tunc duplicabitur cum omnibus dictis qualitatibus, & de nocte in platea, & in festo omnium sanctorū. l. cum exceptione, §. quadruplicabitur. ff. quod me. cau.
 * Tertio casu quando qualitas inest à principio: ut puta in statuto de nobili offendente: & tūc tota pœna que imponeretur habito respectu ad omnes illas qualitates, scilicet de nocte, & in platea &c. est simplicum, & illud totum duplīcabitur: & sic potest ascendere ad multū. pro hoc allegat casum in l. j. cum gl. si fami. fur. fe. di. & l. uerum. cū ibi no. ff. de parr. quia intelligitur cum qualitatibus omnibus: ut l. à filio. §. pater. ff. de ali. & cib. leg. uide tamen multo latius per Bar. in d. l. sanctio. quod perpetuo tene
 18 mēti. * Et prædicta de duplicatione pœnarum habent locum, quando est tale quid quod potest duplicari: uel quitas, uel quæ consistit in pondere, numero, uel mensura: secus si consistat in speciebus: ut puta quia amputetur sibi manus ex certo delicto si commisit de nocte, etiam si pœna deberet duplicari, non tamen sibi amputabuntur duæ manus, sed tantum unia: ita dicit Bar. in l. Lucius. §. impuberem. ff. de leg. ij. & in l. Meuius. §. duobus. in fin. & d. l. sanctio legum. in fi. Idem in tempore quādo tempus est specificē designatū, scilicet cum designatione principii & finis ipsius temporis. ita dicit Bal. Rap. & Imo. in l. et factio. §. j. ff. de uulga. & pupil. & propter noctem tale tempus non duplicabitur: quia est designatū ut species. Et prædicta procedūt quādo aut pœna duplatur propter locū, aut in loco unicū maleficium committitur
 * Sed

19 * Sed quid si statutū dicat, si quis percussit aliquē in platea cum sanguinis effusione, amputetur sibi manus. modo aliquis alium percussit pluribus percussioneibus cū sanguine, ut est in casu nostro, an plures manus debeant amputari: distingue, aut statutū dicit, amputetur sibi manus simpliciter & indiffinitē: nec dicit de dextra uel sinistra: & tunc ambæ manus amputari possunt: sicut enim genus generalissimū quod est in quantitate multiplicatur: ita hoc genus subalternum recipit multiplicationē donec durat, l. in ratione. §. diligenter. ff. ad legem Fal. Si uerō dicat manus dextra, tunc si illa plura delicta præcesserāt antequā aliqua fieret condēnatio: tunc sufficit amputari illā manum dextram pro omnibus percussioneibus: ut l. uulgaris. ff. de fur. Si autem prius erat facta condēnatio & executio, pro uno delicto in manum dextrā, postea committeretur aliud delictum, posset iudex ne delicta remaneant impunita alterare pœnā in aliam manum sinistra: ut l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accus. ita no. dicit
 20 Barto. in d. l. uulgaris. * Inducuntur prædicta ad q. statutū cauetur, quod portās bladum extra territorii perdat animal: modo quidam portauit bladū de nocte cum uno animali, in quo pœna debet duplicari. dic qd̄ iste non teneatur ad duo animalia, cū sit species que duplicari nō potest: ut d. §. impuberē. ita dicit Bar. in d. §. duobus. Et eodē modo quādo pœna non esset reiterabilis, nunquā duplatur: ut puta pœna mortis: ut no. gl. & Bar. in d. l. uulgaris. circa mediū. quod est uerum, quando omnes pœnæ essent mortis. Si autē una esset pœna mor-

tis, alia manus amputatio: tūc distinguatur: aut pœna mortis primō habuit locū & executionem, & pœna manus cessat: aut primō locū habuit pœna manus: & tunc pœna mortis locū habere pōt. in l. ij. §. si. ff. de cust. reo. sed Raph. in l. j. ff. nil. no. app. p̄. uidetur in simili aliter dicere: dicens dubito an intentio d. l. j. nil no. allegata per Bar. fuerit quod damnatus fuerit ex diuersis criminibus ad pœnas incōpāsibiles: quomodo enim iudex potest condemnare aliquem ad furcas & ad decapitationē: quia & hæc sententia cōtinet incōpāsibilitatē: nec enim in una sententia, nec in diuersis quis potest ad duplicem mortē cōdemnari: semel enim mortuus amplius non potest, sicut nec testamentū semel ruptū amplius rumpi potest: ut l. nā & postea. §. j. ff. de iniusto rup. testa. & sententię essent illusoria, ut l. si prætor. in prin. ff. de iud. unde p̄pter hoc intelligit quod in d. l. j. erat damnatus ex duabus causis concurrentibus simul iunctis ad unam mortem, ipse appellat à sententia, quatenus ea cōtinet ipsum tale delictum cōmississe, ab alio autem non appellatur: unde sicut in l. iij. ff. de appellat. qui contra unū contra oēs appellatur: ita in d. l. uidebatur: quia ratione unius delicti appellauit, an ratione alterius uideatur appellasse: & in d. l. j. dicitur, quod si de graui appellauerit, uidetur etiam de alio appellasse: aliās secus: & appellatio erit tota nulla, alioquin cum grauius esset damnatus, non debet fieri executio: quia nulla est, propter indiuiduitatē: & hoc dicit uidetur fuisse de mente gl. propter iura per eam allegata: unde concludit sibi placere
 y s quod

quod ubi ambo delicta sunt decisa, eadem sententia debet suspendi maioris executio: quia dici non potest, quod fuerit praeuentum: & tunc suspendi debet executio maioris: sed ubi in eadem sententia non sunt praeci fa: quia alius uelit ex alio delicto accusare: primum delictum debet precedere, iuxta no. in l. si quis ex multis. de noxa. & l. si uero. de pecu. sed tu dic q. Barr. loquitur, quando poena est unica mortis, alia membri mutilatio, dictum uero Raphael. loquitur quando diuersa sententia siue poena mortis inferitur, & sic diuersi casibus loquuntur: & sic unusquisque eorum in casu suo potest dicere uerum.

AVG. Tu autem in hac materia duplicationis poenarum adde, q. contra communem sententiam fortiter obstat tex. in l. si cum exceptione. §. quadrupletur. ff. quod me. cau. ubi habetur, q. quoties aliquid debet duplicari uel quadruplicari, non simpliciter debet duplicari, sed dupliciter duplicabitur, uel quadruplicabitur: & ideo recte illud tex. poterat Bar. ibi dum dicit. iste text. facit ad questionem: aliquis commisit delictum in platea de nocte in festo sancti Herculanis, quae poena debet duplicari: an duplicabitur secundum simpliciter, uel secundum dupliciter, uel quadrupliciter. iste text. facit q. secundum dupliciter, non secundum simpliciter. Inquantum dicitur ibi quod cum fructibus & omni causa debet fieri duplicatio. dicit tamen Bar. ibi quod hoc est falsum, & in effectu in hac materia approbat dicta per ipsum in d. l. si praeses. in fi. Item adde, quod contra istam communem sententiam fortiter etiam obstat tex. in l. si cum exceptione. §. si quis. ff. q. me. cau. que tex. ibi poterat Bal. g

dicit no. q. licet probetur q. non factum quadrupletur res: sed etiam accessiones. Et ideo dicit hoc est argumentum, q. si de nocte debet poena duplicari, q. non solum duplicetur simpliciter: sed etiam poena quae in poena ponitur ratione alicuius qualitatis. Sed dicit q. doctores tenent contrarium in causis criminalibus, qui dicit q. quicquid additur simpliciter non uenit duplicandus: & exemplificat. uerbi gratia, de uulnera est poena centi: si committatur in strata duplicatur poena. Modo pone q. istae ambae qualitates concurrunt, quia in strata & de nocte condemandatur iste in trecentis: quia ratione cuiuslibet qualitatis duplicatur centum: non autem condemandabitur in quatuorcentis: quia ista uerba debent ad simpliciter referri. nec obstat iste §. quia respoderat Bal. ibi q. imo ille text. facit pro questione: quia totum hoc habetur pro simplo. Et ideo totum quadrupletur: sed in ratione proposita non est ita: quia illud quod additur per nomina multiplicatiua, non potest habere locum nisi in simplo. * Subdit postea Bar. pone statuto cauetur q. magnas condemandetur in quadruplum quam popularis. Modo magnas uulneratur aliquem de nocte, ubi popularis pro qualitate noctis condemnaretur in dupliciter, unus magnas condemnabitur in quadruplum illius dupliciter: an in quadruplo simpliciter uidetur q. sic: peccata quae dicta sunt. Sed dic q. uidetur q. in simplo debet hic accipi totum in quo condemandatur popularis: quia habetur respectus ad illam summam: & sic ratio multiplicatiua respectu personae non respectu simplicis facti: hoc uerius: unde dictus magnas ueniet in casu praemisso sic condemandus. & ita

& ita consilium la. de bel. secundum Bal. ibi, & dicit q. ista est communis practica: quia ex termino ad quem fit relatio, debemus istam multiplicationem assumere. Et ita in istis questionibus dicitur Ang. in d. §. si quis. qui facit mentionem de doctrina Bal. fratris sui, & in omnibus approbat dicta sua allegans etiam Bar. in d. l. si praeses. Et de materia uide pulchra uerba Bal. post gl. in c. j. §. si. de pace tenen. Item adde quod unam pulchram limitationem ponit Bar. in hac materia 22 in consil. suo excij. * qui dicit q. ista statuta duplicatiua poenas propter locum intelligi debent, quando illud delictum potest fieri indifferenter in illo loco, & in alio: sicut sitale delictum non potest fieri, nisi in illo locum: & ibi uide exemplum. Item adde inquantum supra decisa est questio de nobili offendente, ubi poena debet quadruplicari, q. contra istam decisionem est tex. in l. in furti. ff. de furt. que tex. in hac materia reperio poterat Bal. Bar. in l. j. §. cum plures. ff. si fami. fur. fe. di. que tex. ibi in d. §. cum plures. iuncta gl. poterat etiam Bar. qui 23 dixit no. ex isto text. iuncta glo. * q. quando poena imponitur respectiue ad aliam, intelligitur cum omnibus qualitatibus illius poenae ad quam fit relatio: & pro hoc dicit, hoc anno erat questio, dicit statutum q. nobilis puniatur poena quadrupli eius in quo puniretur popularis. contingit quod nobilis delinquit de nocte, uel in platea: quaeritur utrum poena debeat quadruplicari poena simplicis malefici: an uero poena malefici sic qualificati: & dicit q. hoc ultimam uidetur uerum: quia ad illa refertur cum omnibus qualitatibus suis: sed dicit q. in

contrarium facit d. l. in furti. in si. tamem in hac materia approbat Bar. dicta per ipsum in hac materia in d. l. sanctio legum. ff. de poen. * Item adde & intellige praedicta non habere locum in poenis correlatiuis: & hec fuit aurea decisio Bal. in l. athletas. in §. calumniator. in fi. ff. de his qui no. in fa. quia ex illo text. iuncta doctr. Guil. ibi dicit ex hoc not. q. licet magnas debeat puniri in quadruplo quam popularis crimine pbato contra eum: & ueniet q. magnas fecit falsas accusationes contra popularis, ita quod ueniet puniendus poena talionis, non punietur in quadruplo, sed punietur in simplo: sicut debet puniri popularis crimine pbato contra eum, & hoc facit poenae idem: unde dicit ibi Bal. q. statuta loquentia de poena quadrupli debent intelligi ubi poena imponitur: non habito respectu aliquo alio, sed simpliciter, non autem in poenis correlatiuis. qd dicit esse notabile, & me 25 ti tenendum. * Item adde aliam limitationem quam posuit Bal. in l. cum in furti. ff. de in lit. iuran. qui dicit, quod statuta talia quae dicunt, q. poena de nocte sit duplicata, non habet locum in poena absconitionis membri, puta manus nel pedis: quia dicit q. in poenis corporalibus una executio sufficit: unde dicitur q. homini semel statutum est mori: & mors est ultimum terribilium. Sed aduerte q. contra istam decisionem uidetur esse doctrina Bar. in l. uulgaris. ff. de fur. Et dictum est supra q. Bar. uidet uelle q. si statutum non uenit ad speciem: sed dicit q. abscondat manus, & non dicit plus dextra, q. sinistra, q. sicut multiplicatur quantitas in genere generalissimo in istis poenis: ita multiplicabitur poena in hoc genere subalte

re subalterno. Sed ego nō approbo doctrinam Bart. sed plus mihi placet doctrina Bal. & ea ratione quam posuit in l. j. C. de sent. quæ sine certa quantitate dicitur, q̄ si quis cōmiserit delictū unū cum mille qualitatibus, & qualibet qualitas haberet de perse pœnam, tamen inter pœnas non possunt excedere quadruplū, & hoc in pœnis pecuniariis. quod est notabile. * Postea subdit quod statuta loquentia de pœnis duplicatiuis non habent locū in pœna manus, uel pedis: quia fiscus in pœnis præterdit causam lucratiuam. l. apud Celsum. §. de autoris. ff. de exce. doli. sed plures causæ lucratiuæ non concurrunt. Itē sicut totus homo est species quedam: ita quodlibet membrū: & lex dicit, q̄ si testator duplicabit legatum, non porrigitur ad species. ff. de leg. ij. l. Lucius. §. impuberem. Ergo quia non potest duplicare personalem pœnam, imponet illam pœnam personalem simplicem, & ultra hoc pœnā pecuniariam arbitrio suo: quasi pœna personali nō cadente. Alii dicunt q̄ si nō potest amputari una manus, amputabitur altera. Sed dixit Bal. qd̄ dixi uerius, & humanius est: quia mutilatio secundæ manus est longē maior pœna quā prima: & ideo plus esset quā duplicatio, sicut patet in euulsione oculorū: & ita hoc approbo. Sed bene not. q̄ talis condemnabitur in pecunia arbitrio iudicis. Et uide Bal. in l. Lucius. §. impuberē.

27 ff. de leg. ij. * Item adde qd̄ statutū loquens de pœnis duplicatīs, si delictum factum est in palatio, opus est quod illud delictum quod fit in palatio, sit tale delictū quod potest cōmitti, & in palatio, & extra ad hoc, ut

pœna duplicet: quia potest esse delictū quod non potest cōmitti, nisi in palatio. Et not. quia ista fuit elegans decisio Bar. in quodam consilio suo in ordine cxciij. qd̄ incipit, Tuder. tinus. ibi uide. * Et an tale statutum de pœnis duplicatīs militet in tempore: statutū dicit, si quis uulnerauerit, stet per x. annos extra ciuitatē. Et alio statuto canetur, q̄ pœnæ duplicet in delictis de nocte factis. Adde Bar. in d. §. impuberem. & remittit se ad dicta per ipsum in l. j. §. ff. ad Turp. An autē species possit duplicari, propter statutū qd̄ duplicat pœnas, adde Bal. in c. j. §. si duo. de pace tenenda. Et uide Bal. in l. j. in fi. C. de sent. quæ sine certa quantitate. & Bal. in l. si cum exceptione. §. quatenus. ff. quod met. cau. Et adde Moder. in d. §. duobus. in l. Meuius. & in l. Lucius. §. impuberē. ff. de leg. ij. & omnes dicunt quod tale statutū non habet locum in pœnis corporalibus in specie quæ multiplicari non possunt: quod not. Adde quæ dicam j. in gl. quæ incipit. quas si non soluerit intra x. dies amputetur sibi manus dextra.

29 *Inquiritur simpliciter de uulnere, & pendente iudicio sequitur mors, quid faciet iudex.*

30 *Qualitas mortis, quando possit addi processui formato de uulnere.*

31 *Consuetudine generali totius mundi est derogatum omnibus legibus presentibus homicidium nō consummatum.*

32 *Accusauit Titius Seium quod eū uulnerauit: hac accusatione pendente, & probato illo maleficio per testes mortuus est Titius ante sententiam: an iudex poterit procedere ad condemnationem super morte.*

ANGEL

ANGELVS.

29 * QUID si aliqua dictarū qualitatū omittatur? Et primò quæro simpliciter inquiratur de uulneribus, & pendente iudicio sequitur mors: quid faciet iudex? Respondeo: aut iudex in sua inquisitione apposuit illam clausulā, & in bonā formā, scilicet, super quibus omnibus &c. & tunc etiā eodem processu morte secuta: postea nō, per modū additionis: ut dicā infra in gl. super uerbo, quid, iudex addidit &c. & probata morte in eodē processu poterit de morte puniri: ut dicā infra in gl. super uerbo, (emergentibus & cōnexis.) aut dictā clausula non est apposta, uel si eam apposuit, nō possit eā latē, ut decet: & tunc aut loquimur de iure cōmuni: aut secundū statuta. Primo casu potest in eodē processu de morte cognosci, & puniri: quia de iure cōmuni ualuit accusatio, & inquisitio, si simpliciter de uulneribus fuerit dictum, licet de morte omissum fuerit: quia lex Cornelia de sicariis, non requirit q̄ percussus moriatur, sed sufficit quod animo occidendi percussisset: ut l. si is qui cum telo. C. de sicar. Vnde si dicta qualitas mortis postea in processu de simplici uulnere addatur: nihil dicitur addi, sed exprimi, qd̄ tacitē inerat: ut l. ij. ff. de leg. j. sed secundū formā statutorū quæ requiritur, q̄ aliquis uerē occiderit, necesse est, quod fiat additio ad hoc, ut de dicta morte secuta, possit fieri condemnatio: ita no. dicit Bar. in l. senatus. ff. de accus. aduerte quia &c. facit quod idem not. in l. prætor. §. j. ff. de iniur. & in l. nunquam. plura. ff. de priuar. delict. uersic. quæro circa hoc &c. Tu iudex, sis tamē bene cau-

tus, q̄ aliquādo ex forma statutorū, ut est Perulii, maior pœna est de uulneribus, q̄ sit de morte: q̄ tunc quando proceditur per inquisitionem de simplicibus uulneribus nō facias dictam additionē tuā inquisitioni de morte: & idē quando proceditur per accusationē, quod nō patiaris accusatorem addere qualitātē de morte. Et isto casu à principio debes pati, quod accuset simpliciter de uulneribus. ita elegāter dicit Bart. in d. l. nūquā. & in d. uer. * Sed dubiū insurgit, quādo dicta qualitas possit addi dicto primo processui. Hęc quæstionē format Bar. in d. l. senatus. uer. extra glo. quæro. de qua dicā latē infra in glo. super uerbo, quid, iudex addidit &c. concludit tamen Barto. in d. l. senatus. in accusatione formata simpliciter quod uulnerasti Titium, sed in ea non est dictum de morte: sed quia uulnus erat tale quod remaneret cicatrix: an propter mortem, uel cicatricem omissam possit nouū iudicium inchoare. nam dicit quod si secunda accusatio producitur ante nomen receptum inter reos in prima: & tunc super secunda audietur omissa prima: ut l. j. §. si. ff. de adult. Item si hoc fiat post nomen receptū inter reos: quia super secunda tanquā grauiori procedetur: ut l. per minorem. ff. de iudi. ita dicā in inquisitione: quia iudex inquirens succedit in locum accusatoris: ut l. ij. §. si publico. & ibi Bar. ff. de adult. Sed adde quod no. Bart. in l. denunciaffe. §. quid tamē. ff. de adult. in fi. sed latius no. Sali. in l. qui de crimine. C. de accusat. uer. iuxta prædicta quæro. si in una &c. Adde etiam quod dicam infra in glo. super uerbo, (qui iudex addidit

addidit &c.) circa princi. & in versu. quid si in prima inquisitione &c. sed ego memini alias practicasse, cum casus de facto contingit ad tollendam omnem dubietatem, quod ego absolui inquisitionem ab observatione iudicii primi, de simplicibus vulneribus, tantummodo referuando mihi iudici, & curiæ ne maleficia remaneant impunita, ius iterum inquirendi de dictis vulneribus, & de morte ad vindictam, & pœnam corporalem imponendam: & mandabam circumdanti dictum processum, & feci cum caute cognitione, uidelicet cum mihi nouiter uenit in notitiam, quod talis ex talibus vulneribus nunc mortuus est &c. facit c. pastoralis. extra de exceptio. & postea formaui processum de morte. facit quod no. gl. & Bart. in l. postquam liti. C. de pact. in l. Titia. & ibi Bar. ff. de accu. quod bene no.

A V G V S T. Tu autem in hac materia adde, quod Bar. in l. damni. §. Sabini. ff. de dam. in se. in ij. col. tetigit istam q. princi. & refert Richar. Malum. q. disputauit istam q. scilicet quando agitur ex uulnere, an sequi debeat condemnatio ex ipso processu de homicidio. Et Richar. Malum. dicebat, quod si dictum fuit de uulnere mortali, & potest sequi condemnatio de homicidio, si uero hoc non fuit dictum, & non potest sequi condemnatio de homicidio ex eodem processu, per l. si uulnerato. & in l. q. occidit. ff. ad l. Aquil. sed ibi Bar. dicit, quod ista sua distinctio est uera de iure communi: quia non requiritur mors, sed sufficit animus occidendi: idem ergo si accusatio, uel inquisitio contineret illum percussisse animo occidendi. Sed hæc non procederent secundum statuta

quæ requirunt mortem: quia licet inquisitio sit facta de uulnere mortali, non potest sequi condemnatio de occiso: quia illa accusatio non fuit proposita: secus si accusator dixisset, quare peto eum condemnari de morte, & dic ut ibi late per eum. Adde tamen quod hæc doctrina Bar. & d. Ang. hic non uidetur uera de iure. Et hæc distinctio non ualet, imò indistincte debemus dicere, siue loquamur de iure communi, siue municipali, non potest sequi condemnatio, etiam si dictum est quod uulnus est mortale, imò falsa uidetur conclusio sua etiam in eo casu: in quantum concludit Bart. talem etiam posse puniri non expectata morte: quia ut habeat locum pœna homicidii, sufficit uolens fuisse illatum animo occidendi, per d. l. is qui cum telo. Adde quod istud hodie non uidetur uerum, nec habet locum hodie: quia reperitur quædam mirabilis doctrina. Spe. quam posuit in tit. de accusa. §. j. quæ refert & sequitur Bal. in l. iij. C. de ser. fugit. & Ang. in l. j. in fin. ff. quod quisque iur. quod de generali consuetudine totius mundi est derogatum omnibus legibus punientibus homicidium nondum consummatum. Et ita dicit d. Catal. in tract. syndi. q. clxxxvij. quod cum ista sit generalis consuetudo, non indiget probatione, & ideo uidetur concludendum de iure communi, sicut de iure municipali concluditur in casu statuti. & ita in hoc passu concludit Ro. in d. l. damni. §. Sabini. in ij. col. Adde etiam in hac materia quæ dicitur Gand. in tract. malef. in q. illa. Pone statutum fore in ciuitate, si quis dederit alicui alapam soluat centum. in uer. pone quod Titius mortiferè uulneratus accusauit Seium, quod eum

32 uulnerauit. * Qui dicit, quod si iste Titius accusauit Seium quod eum uulnerauit, & hac accusatione pendente, & probato illo maleficio per testes mortuus sit ille Titius ante condemnationem & sententiam, quod iudex super dicta accusatione non poterit procedere ad condemnationem super morte: quia istud est unum de generibus abolitionis, quæ ipso facto à lege ceditur absque petitione à principe facienda. Nam mortuo accusatore, sicut mortuo accusato perit omnis instantia iudicii, & omnia acta: ut C. si reus uel accu. mor. fue. l. j. §. fin. & l. libellorū. §. fin. ff. de accu. imò absolutur accusatus ab obseruatione iudicii: dicit tamen quæ accusatio potest institui ab alio intra xxx. dies, & etiam ab hæredibus accusatoris mortui, non ut ab hæredibus, sed ut ab aliis. d. l. libellorū. §. fi. & ibi concludit, quod si postea hæredes accusant illum malefactorè secuta morte, quod illa acta de uulneribus facta cum uulnerato non iuuant hæredes super morte secuta. Vnde non puto quod ista doctrina Bart. possit militare aliquo modo in accusatore, qui accusauit de uulnere, & sequitur postea mors: quia de morte in eodem processu non potest sequi condemnatio: dic ut ibi. Et de materia uide Ang. omnino in d. l. senatus. discedens aliquo modo à doctrina Barto. ibi, & adde Bal. in l. & si seuerior. C. de his qui no. infra. circa med. qui Iaco. de But. consuluit contrarium. Et ita refert Bal. qui dicit, quod contra doctrinam Bar. in d. l. senatus. reperitur quod in l. ancillæ. C. de furt. in fi. Et uide Floria. in l. uulneratus. ff. ad leg. Aquil. qui tenet contra Bart. in aliquibus sequendo doctrinam Spe.

ADNOT. a ¶ In hac materia. Adde tu & uide Alex. de Imo. in consi. xv. in j. uol. & ibi an per generalem consuetudinem sit derogatum omnibus legibus punientibus homicidium nondum consummatum, & an cum quis est accusatus de uulnere, & an sequatur mors, possit sequi condemnatio. uide etiam Bal. in consi. lxxvij. in v. uol.

SVM MARIVM.

1. Delicto commissio in loco religioso, iudex laicus & non clericus habet cognitionem, & punitionem, etiam si esset commissum in clericum.
2. Delicto commissio in ecclesia, uel eius cimiterio: iudex laicus non potest extrahere malefactorum de loco religioso, sed ipse debet eum capere, & iradere iudici seculari.

IN scalis sancti Petronii, cui ab Imo dicta ecclesia S. Petronii, ab alto platea communi, & alia latera & contra dictum Titium. * Quamuis delictum commissum sit in loco religioso, iudex tamen laicus, & non clericus habet cognitionem, & punitionem, etiam si esset commissum in clericum: ut l. si quis in hoc genus. C. de epif. & cle. facit c. inter alia. de imm. eccle. ita dicit Bart. in l. si cui. §. ff. de acc. & Sal. in auth. ite nulla communitas. C. de epif. & cle. uer. quero delictum committitur &c. Et isto casu iste occidens poterit teneri de homicidio & sacrilegio: quia in loco sacro hominem interfecit: ut d. l. si quis in hoc genus. ita dicit Bart. ut refert Sal. in l. q. crimē. C. de accu. in uer. oppono tertio &c. & dixit Barto. in l. senatus. in prin. ff. de accu. etiam si esset tale delictum, ex quo ut dixi incurreret duplicem pœnam, & una est ciuilibus, alia ecclesiastica: ut excommunicationis, quamuis

quamvis à iudice fuerit absolutus & cōdemnatus, & pœnam soluerit, tamen poterit cōdemnari à iudice ecclesiastico: ita dicit Iaco. But. & Bald. in l. placet, in pe. q. C. de sacrosanct. eccle. Et aduertat* quòd si delictum sit cōmissum in ecclesia, uel eius cœmisterio, iudex tamen laicus nō potest capere^b malefactorem, & eum de loco religioso extrahere, sed episcopus debet eum capere, & tradere iudici seculari: ut est tex. in authen. si quis ei. C. de adult. secus autē si deliquit extra ecclesiā, & in ecclesia postea fugit: quia per iudicem laicū potest capi, & extrahi: ut in authen. de manda. princ. §. sed neq; homicidæ. Et est ratio: quia quando deliquit in ecclesia, nō deliquit in territorio iudicis secularis: ideo ipsum in ecclesia capere non potest: ita dicit Cyn. in auth. si quis ei. quod no. ad limitationem eorum, quæ dixi §. in glo. super uerbo, fama publica, scilicet in materia capturæ.

ADNOT. a ¶ Laicus. Adde in hoc, & uide ut pulchrè per Cal. in consil. iij. in ti. de iud. & Pe. de An. cōs. xv. Ber. **b** ¶ Capere malefactorē. Adde alis quid circa hoc, & uide per Ro. in consil. cccxxij. & cccxiiij. Bern.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, quod Cy. in l. præsent. C. de his qui ad ecc. confu. expressè tenuit, quòd si delictum est factū in ecclesia, iudex secularis nullo modo se intromittit, sed iudex ecclesiasticus est ille qui debet punire, tanquā delictū sit cōmissum in sua iurisdictione. Ita reperio d. Abb. ipsum allegasse in c. fi. extrā de immu. ec. & ibi d. Abb. refert doctrinā Bar. in d. l. si cui. quē iste doctor alleg. hic ubi Bar. expressè te-

nuit cōtrariū, per l. si quis in hoc genus. C. de Epif. & cler. & ibi hoc etiā uoluit Bald. ponderans illum tex. ad hoc. Sed dicit d. Abb. in d. c. fi. quòd opi. Bar. est uerior, & pro sua opinia duxit optimè illum tex. in d. c. fi. & tandem d. Abb. remittit se ad no. per ipsum in c. inter alia. extrā de immu. eccl. Et certè do. Abb. ibi optimè distinguit: uide omnino ipsum in d. c. inter alia. Et in hac materia adde Sa. li. in d. auth. si quis ei. qui dānat opi. Pet. & Cyn. quòd etiam si de iure ciuili delictum est factum extra ecclesiam uel in ecclesia, potestas secularis nō potest ipsum extrahere de eccle. sine licentia iudicis ecclesiastici, per §. sed neq; in auth. de mād. prin. & ibi ponit, quid si iudex ecclesiasticus denegat tradere iudici seculari: Hęc autem uera de iure ciuili, sed de iure canonico an procedant, ut confugiens ad ecclesiam possit extrahi inde, siue delictum est factū in ecclesia siue extra, & in quibus casibus. uide Inn. io. And. But. & Abb. in d. c. inter alia. & in d. c. fi. extrā, de immu. eccl. & per Alber. in rubr. C. de his qui ad ecc. confu. & omnino per Cyn. in d. l. præsent. qui ponit q. an & quando aliquis sit immunis, uel nō, et eo q̄ confugit ad ecclesiam, & an possit extrahi per iudicem secularē sine licentia iudicis ecclesiastici. Et uide omnino quæ dixi supra in glo. in uerbo, fama publica præcedente in materia capturæ. & Ang. in d. auth. si quis ei. C. de adult. uidetur transire cū opin. Petr. & Cyn. cum aliqua limitatione: dic etiam ut ibi per eum.

3 Priuilegium concessum ecclesia dicitur etiam esse concessum per xxx. p. q. s. in eius circuitu.

ANGELVS.

3 *ET no. quòd priuilegiū cōcessum ecclesiæ dicitur etiā esse concessum per xxx. passus in eius circuitu. xvij. q. iij. quisquis inuētus. & sic factū in cōsibus ecclesiæ dicitur esse factū in ecclesia, & sic captus in scalis uel ostio ipsius ecclesiæ dicitur esse factū in ecclesia: ut l. præsent. §. sanè. C. de his qui ad eccl. cōfu. & ibi Bar.

AVG. Tu in hac materia dic, ut ibi dictū fuit supra proximè in uerbo, in scalis &c. & adde, quod in glo. Io. An. in c. per exceptionē. de pri. li. vj. in uerbo, exempto, super glo. ibi, & ibi Io. And. multa alle.

4 Priuilegiatus siue exēptus qui nō tenet corā potestate respondere si delinquat, an possit per potestatem puniri.

ANGELVS.

4 *QVID autē si sit persona exempta^a uel priuilegiata, ut quia coram potestate nō tenetur respondere, & deliquit, an possit puniri per potestatem? no. Bar. in l. beneficiū. ff. de const. prin. ubi in effectu dicit secundum Pet. aut queritur de casu in quo specialiter est exēptus aut nō. Primo casu propter delictū uel cōtractū nō potest conueniri: ut l. ij. post prin. C. ubi de cri. agi oportet. Secundo casu, aut quis conuenitur ratione publicariū functionū, & tunc exēptio sibi nō prodest: ut d. l. ij. in fi. Si uerò alia ratione cōueniatur, & tunc aut data est exemptio loco & personæ, aut personæ tantū. Primo casu aut delinquit in territorio potestatis, & exemptio ei nō prodest: ut in auth. qua in provincia. C. ubi de cri. agi oportet. Si uerò deliquit in loco exempto & extra iurisdictionē potestatis, & tunc corā potestate uel ex inquisitione for-

manda per potestatem nō potest conueniri: ut c. uolētes. de pri. li. vj. & ibi no. Si uerò exēptio siue priuilegiū sit data personæ tantū, & tunc aut est data ratione dignitatis, aut præeminentiæ, & tunc recurrit ad l. ij. C. ubi sen. uel cla. & circa hoc distinguit, ut ibi: aut est data ratione publicæ utilitatis ut in militibus, & tunc aut loquimur in ciuili aut in criminali. Primo casu nō potest coram potestate cōueniri: ut l. magisteriū. C. de iurif. om. iud. Secundo casu aut delictum est cōmune & enorme, & tunc corā potestate potest conueniri: ut in d. auth. qua in provincia. aut delictum est singulare, ut uēdere arma: & tunc dic ut not. in l. pe. ff. de iurif. om. iud.

ADNOT. a ¶ Persona exempta. Adde tu & uide Fede. in cōsil. xxxv. Card. consil. cxxij. in fi. & Calde. in titu. de foro competen. consil. iij.

AVG. Tu autem in hac materia adde not. uerbo Cyn. in auth. qua in provincia. qui dicit, quòd priuilegiū exemptionis perditur, si exēptus aliquando graue scelus commisit. & adde Ioan. And. in c. j. de uerb. sig. in vj. in nouel. ponderantē ibi tex. sing. in hac materia exemptionis. & scias quòd exēptus dicitur esse sub papa. c. per exemptionem. de pri. lib. vj. Si tamen exēptus deliquit in loco potest conueniri sub ordinario nō obstante priuilegio exēptionis. c. j. de pri. li. vj. probatur in l. j. C. ubi senat. uel clar. ibi uide oēs doc. ubi tex. dicit, quòd reatus omnē honorē excludit, & idē si exemptus negorietur in aliquo loco: ut in d. c. j. & Bal. in l. j. C. in quibus cau. nulli fori præf. &c. Et de istis exēptis, uide omnino Bal. in aut. quas actiones. C. de sacrosan.

eccles. Et ad prædicta optime facit text. in l. si quis in hoc genus. C. de epis. & cle. qui probat, quod delictum commissum in territorio in loco tamen excepto, iudex territorii non potest punire: nam ista iudicatur a pari, delictum committi extra territorium, aut intra territorium in loco excepto. Et ita disputato tenet Io. Cald. in c. Ro. §. contrahentes. de fo. compe. in vj. Et omnino in hac materia adde Pet. de Anch. & Card. & Imo. in c. j. extra de offi. or. in cle. j. & But. in c. fi. de cler. peregr. & Bal. in c. fi. de capel. monacho. ubi habetur, quando ordinarius habet iurisdictionem in exemptos.

S V M M A R I V M.

- 1 Verbum iniuriosum siue in genere, siue in specie, quod dicatur.
- 2 Pluribus delictis in processu cõitum si etiã contingantur verba iniuriosa, an processus pcedat etiã super illa uerba.
- 3 Verbum quodlibet iniuriosum præsumitur dictum animo iniuriandi, nisi contrarium probetur.
- 4 Verbis iniuriosis si aliquis in iudicio excipiat, an possit agi cõtra illum iniuriarum, si postea non probat.

Verba iniuriosa & contumeliosa dicendo adultero. 1 Vnde si statuto cauetur, quod de quolibet uerbo iniurioso puniatur, hic esset primò uideñdũ, an hoc sit uerbum iniuriosum, 2 & quot uerba sint. 2 Respondeo, quod in casu nostro est uerbum iniuriosum. Nam uerbum iniuriosum dicitur siue in genere, siue in specie impropere tur aliquod delictum commissum: ut in casu nostro, traditore &c. uide Bar. Bald. & alios in l. iij. in princ. ff. de lib. & posth. & Bar. in l. turpia. ff. de leg. j. & in l. his uerbis. §. j. ff. de hære. insti. Secundo

dico, quod omnia ista, traditore tu non potest scampare, sunt unicum uerbum tantum, & pro uno uerbo iniurioso debet tantum puniri. ita dicit Bart. dando doctrinã in l. item apud Labeonẽ. §. sed quod adicitur. ff. de iniur. idem not. Bar. in l. si quando. C. de bon. uacan. lib. x. & idem Ang. in l. si non cõuiciti. C. de iniur. Et ibi dicit Cy. quod libellus in uerbis iniuriosis non procedit, nisi addatur, quod protulit talia uerba animo iniuriandi: nam potest esse quod sit prolata à propinquis magistro uel maioribus, quibus corrigendi gratia, licet talia uerba profere: ut l. j. C. de emen. serup. q. & emend. seruo. Ang. uerò ibi dicit, quod ualet processus, si non apponantur talia uerba, uidelicet animo iniuriandi. arg. l. si. C. de ann. exce. Ego credo, quod si libellus accusatorius formetur solummodo de dictis uerbis, uidelicet, quia dixit traditore, nulla est dubitatio: & idem in inquirete solum de dictis uerbis: quia cum accusator petat eum puniri, & iudex dicat, quod interdicit cõtra eum procedere, & reuertitur culpabile punire, apparet de eorũ intentione, quod intetatur quod dicta uerba sunt prolata animo iniuriandi. sicut quod maxime no. per Cy. in l. nec exemplũ. C. de fals. & in l. si quis intentione ambigua. ff. de iud. Quando autem in processu plura alia delicta continentur, est magnum dubium, utrum de dictis uerbis, ut iniuriosus procedat. & etiã credo, quod sic: quia unumquodque uerbum appositum in inquisitione debet intellegi appositum cum ministerio. arg. l. si quando. ff. de leg. j. & sic quod de eis etiam puniatur.

ADNO.

ADNOT. a ¶ Verbum iniuriosum. Adde quod dicatur uerbum iniuriosum, & an requiratur, quod iniuriatus reuocauerit ad animũ. & uide Io. de Ana. in consil. xliij. & Bart. in consil. cxiij. incip. in quertente. & ibi qualiter intelligatur unũ uerbum iniuriosum, & per Rom. in cõsil. cxlvj. & ibi an iniuria possit fieri per scripturã, & an qui obicit alteri crimen, si non probat teneatur actione iniuriarũ. Pet. de Anch. in consil. cccxxvj. Oldr. in consil. clivj. & an possit experiri discipulus in magistrũ uerberantem actione iniuriarum, uide Barrol. in cõsil. cxiij. & qualiter formetur libellus in actione iniuriarũ, uide Alex. in cõsil. cexij. & uide Ang. in cõsil. cxcv. & cõsil. cccxxvj. & an iniuria facta fratri dicatur facta sorori, uide p. Ale. in cõsil. cxcvj. in j. no. Ber.

AVG. Tu autẽ adde in hac materia, quod Ang. in d. l. si non conuiciti. n. 1. h. dicit de hoc. Sed imò Ang. ibi dicit, per l. iij. ff. de iniur. quod non potest agi iniuriarũ, nisi ille qui facit, iniuriandi animo hoc fecit. Et ideo ponit exemplũ de astrologo, & de ebrio, qui appellant aliquẽ furẽ cum animo iniuriandi: si hoc nõ faciunt directo, iniuriarũ nõ tenentur. Sed bene uerũ est, quod Sal. in d. l. si nõ cõuiciti. dixit distinguẽdo, secundũ doct. quod aut dictũ uel factũ allegatur, quod de se est iniuriosum, & tũc aut persona quæ allegatur commississe iniuriã, est persona quæ facit præsumptionẽ iniuriæ cessare: ut quia magister pccussit discipulũ tũc debet dici, quod nõ animo iniuriandi fecit. l. iniuriarũ. §. j. Aut persona cõtra quã allegatur, nõ facit cessare præsumptionẽ iniuriæ, & tũc non est necesse dici in libello, quod animo iniuriandi fecerit: quia sufficit illud allegare, ex quo

cõclusio sequitur. ff. quæ in frau. cre. l. oes. §. Lucius. Si uerò dictũ uel factũ est indifferẽter ad utrũq; oportet dicere, quod animo iniuriandi hoc fecerit. Et ideo cũ Veneti dicat, quod fatui sunt astrologi, & sic alicui potest dici in bonũ, alicui in malũ, debet dici in libello, quod dixerit animo iniuriandi. & dicit Sal. quod hoc tenuerunt Pet. & Iac. de Raven. adde tamẽ quæ dixit Bal. in l. si nõ cõuiciti. C. de iniur. dũ summat illã legẽ, quæ dixit, quod omne uerbum iniuriosum præsumitur dictũ animo iniuriandi, nisi contrarium probetur. Et sic cõcludo, si uerbum est iniuriosum de se, nõ opus est, quod illa uerba dicatur in libello: quia eo ipso lex præsumit hoc: ut dicitur in l. ibi Bal. in summario: probatur autẽ cõtrariũ, quod nõ animo iniuriandi hoc dixit. ut dixit Bar. in l. ut uis. ff. de iust. & iur. quãdo à mẽte capto uel cõiuncto est dictũ uel à magistro, p. glo. in l. j. C. de fidei. cum si. nõ dubito, quod quãdo est uerbum indifferẽs, quia potest esse iniuriosum, uel nõ opus est, quod hoc dicatur in libello, quod animo iniuriandi hoc fecerit. Sed etiam hoc nõ sufficeret, nisi etiã postea probaretur p libellantem, & hæc probatio sufficeret p cõcluras: quia dolus hoc modo probatur. l. dolũ. C. de dolo. & moueor ex elegatũ doct. Bar. quam posuit in cõsil. suo. cxiij. inc. in quertente inter dominã N. & S. Qui dixit, quãdo aliquod uerbum profertur in aliquã psonã, quod uerbum potest sonare iniuriã uel nõ. Et sic est indifferẽs uerbum: uerba illius inquisitionis accipiẽda sunt in mitiorẽ partem. l. si de interpretatione. ff. de pœn. Et uide Ro. in cõsil. suo. cxvj. & ibi pulchrẽ & late ponit, quãdo alicui dicitur uer-

bū cōtumeliosum quod est uerū, an possit agi iniuriarum. Et dicit Pē. de Anch. in cōsi. suo cccxxvij. quod siue q̄s dicat uerbū iniuriōsum, quod est uerū in iudiciū siue extra iudiciū, nō tenet iniuriarū. & uide Pet. de Anc. in cōsi. cccxxvij. q̄ ponit pp̄rie quando dicit & dicat fieri iniuria alicui. * Et an contra illū q̄ per uia exceptionis in iudicio dicit alicui uerba iniuriofa, possit agi iniuriarum qui postea nō pbauit & dicit quod sic. Et uide Ang. in cōsi. cccxxvij. q̄ ponit de eo qui accusauit notariū de falso & nō probauit, an possit agi iniuriarū: ubi multa alleg. de omnibus istis uide la tē per Old. in cōsi. suo l. & in consi. suo ccc. per doct. in l. si non cōuicci. C. de iniur. per Bart. in l. eū qui. ff. de iniur. per Bal. in l. apud Labeonē. §. si quis libellos. ff. de iniur. quando autē uerba denotant plures iniurias uel unā, ego infrā dicā in hac eadem gl.

5 *Statuto stante quod de maleficio commissio de nocte sit pena dupli, an pro uerbo iniuriofo dicto de nocte sit pena duplicanda.*

ANGELVS.

5 * QUID autem si statuto cauetur, quod de maleficiis commissis de nocte sit pena dupli, an si dicatur maledictū uel uerbū iniuriōsum de nocte sit pena duplicanda? Bar. in l. aut facta. in prin. ff. de p̄c̄n. dicit, quod nō: quia dictū statutū est odiosum, & maledictū proprie nō est maleficiū: igitur dicto statuto non cōprehēditur: quod tamē intellige ut dicam j. ea. gl. uer. quid si statuto dicatur & c.

A V G. Tu adde quod dubitō, q̄ ista doct. Bar. & Ange. sit falsa: quia Bal. in l. ignorātia. C. de cri. stel. uideatur ipse aliter loqui. Et licet per uer-

bum fortē, loquatur, tamē eius impūgnatio mihi placet. Præterea contra Bar. de directo est gl. insti. de oblig. quæ ex quasi deli. in uerbo, sed non ui. ubi gl. uult, quod maleficiū nō iā tū cōmittatur re, sed etiā uerbo. ad idē gl. in l. ex maleficiis. i. ff. de act. & obli. Et de directo est tex. contra Bar. ubi maleficiū dicitur etiā si uerbo cōmittatur, in auth. ut nō luxu. cōtra nat. in tribus locis. Ad idē tex. in l. sed si unius. §. quēdā. ff. de iniur. nisi dicam⁹ quod ista nō obstat: q̄a habet locū quod improprie cōprehēdatur sub uocabulo maleficii: secus pp̄rie: & ita de mēte Bar. i. d. l. aut facta. sed doct. Bal. i. d. l. ignorātia. alio modo est fundata: uide ibi eū. Et adde q̄ reperio, q̄ opi. Bald. cōtra Bar. tenet d. Catal. in materia synd. q. cxxvj.

6 *Statuto dicente quod pro quolibet uerbo iniuriofo puniatur pena decem, quomodo cognoscemus quod uerba iniuriofa sint, si aliquis utitur uerbis iniuriosis contra aliquem.*

ANGELVS.

6 * E T bene aduertas in casu nostro, quæ uerba iniuriōfa dicantur si statutū dicit, quod pro quolibet uerbo iniuriōfo puniatur p̄c̄na decem: quia hic dixit, traditore falsario tu mai adulterato la mia dona, tu non poi scampare & c. Credo quod sint tria uerba tantū: q̄a sunt duæ orationes separatē, traditore falsario, sunt duo uerba cōtumeliosa, & illud uerbū falsario qualificat: igitur nō facit nouū uerbum. tu me hai adulterato, est aliud, & illud quod sequitur, tu nō poi scampare, nō est uerbū iniuriōsum, sed minatoriū: ita dicit ibi Bart. unde si de p̄c̄nis minatoriis esset alia p̄c̄na, p̄ istis minatoriis teneret.

A V G.

A V G. Tu autem adde quod iste doctor uoluit allegare Bar. in l. item apud Labeonē. in §. sed quod adiucitur. ff. de iniur. ubi ponit istā materiā de statuto puniētē quodlibet uerbū iniuriōsum, quomodo cognoscemus, an sit unius uerbū iniuriōsum uel plura. Ex cuius doctrina potes etiam prædicta limitare. & uide Alberi. de Rosa. in q. statutorum. in ij. parte. q. xxxix. inc. viij. q. est, quod si quis uno impetu dixit alicui multa uerba iniuriōsa. & ibi per rationes bonas multū cōcludenter manifestē probat, q̄ sit unā iniuria, si quis uno impetu dixit plura uerba iniuriōsa: ita dixit quod Dy. dicebat quod pluries consuluit & obtinuit, & istā partē per rationes & leges Dy. credo plus quam uerisimā. & adde doct. Barto. in l. nūquā plura. in fi. ff. de priua. delict.

7 *Statuto dicente si aliquis diffamauerit aliu de aliquo maleficio puniatur in tanta pena, quando dicatur q̄s diffamare.*

ANGELVS.

7 * QUID autē si statutum dicat, si aliquis diffamauerit aliu de aliquo maleficio, puniatur in tanta p̄c̄na, quādo dicatur diffamare: dic quod dicitur diffamare de maleficio, quādo pronūciat aliquod uerbū, quod uerbū alterius importat in specie: ut dicendo, quod tale maleficiū commissit uel similia: ita dicit Bar. & alii do. in l. turpia. in prin. ff. de leg. j. Quæro quādo dicatur diffamari de maleficio, dic q̄ nō sufficit, quod in genere dicat ipsum esse impū & pessimū, sed requiritur quod descendat ad speciem: uidelicet quod homicidiū commisit uel tale furtū, licet nō ponat ea quæ habentur in l. libellorū. Et de accus. ita dicit Bart. & alii in d. l.

turpia. Imo. autē dicit, q̄ cum statutū sit stricti iuris, quod nō dicitur diffamasse, nisi apud bonos & graues propter hoc sit infamatus: secus si dicenti nō crederetur: q̄a propter hoc nō est diffamatus: uide per eum ibi.

A V G. Tu autem in hac materiā adde, quod mihi uidetur opi. Bar. uerior, & falsa opi. Imo. per tex. in l. itē apud Labeonem. §. si quis libello. ff. de iniur. ubi dicit, quod quis debet diffamare aliquē per libellum diffamatoriū cū producit libellū contra ipsum, nec requiritur quod apud bonos & graues sit diffamatus, & in dubio præsumitur, quod animo iniuriādi hoc fecerit: ut dicit ibi Ang. & doc. quia in hoc cōsideratur animus & nō finis. & opi. Bar. uidetur approbare Bal. in l. diffamari. C. de inge. & man. Et pro hac opi. est bonus tex. in cle. j. in uer. diffamatur ecclesia. iūcta prima expositione gl. de offi. ord. & facit ratio text. in c. cū in iuuentute. extrā de pur. can. dū text. dicit, quod dictū facile sequitur multitudō. itē sicut famosus seu diffamatorius libellus dicitur ille qui cōtinet illud, q̄d significat in familiā alterius nō habita distinctione, an illud trāsiuerit in opi. bonorū & grauiū uel nō: ut l. j. C. de famo. lib. cum si. ita debet dici diffamator, q̄ talia quomodo libet profert. & licet pro opi. Imo. uideatur tex. in c. qualiter & quādo. extrā de accu. ubi tex. uidetur uelle, q̄ ille diffamatus sit apud bonos & graues. Et ad idē est tex. in l. ea quæ. C. qui. ex cau. infā. irro. & in c. pe. extrā de pur. ca. tamē iura illa nō obstat, quia ibi agitur de sumendo indicio ad procedēdū cōtra diffamatū crimine. Nam requiritur, q̄ talis diffamatio

matio laboret apud graues & non suspectos: ut est bonus tex. in l. item apud. §. ex his apparet. ff. de iniur.

8 *Minatoria uerba prolata, an inducant iustum metum accedendi ad prætorē ut sibi caueat.*

ANGELVS.

8 * QUID si uerba minatoria protulerit, an inducant iustum metum, quod possit accedere ad prætorē ut sibi caueat: iuxta l. denūciamus. C. de his q. ad ecc. confu. Et ibi uide doc. quibus casibus quis possit implorare officium iudicis, ut sibi caueatur: ut l. illicitas. §. ne potentiores. & ibi Guil. & Bart. ff. de offi. præsi. Et tunc est aduertendum quæ persona, & cuius qualitas sit ille qui minatur, ut no. gl. & doct. in l. metus. C. quod met. cau. & in l. j. C. si quis impe. maled. & habetur ibi per Bar. in l. famosi. ff. ad l. lul. maie. gl. & ibi Bart. in l. met. cau. ff. ex quib. cau. mai. uidelicet, an solitus sit mittere suas minas executioni necne. facit qd no. Bart. in simili in l. de pupillo. §. si qs ipsi prætori. ff. de oper. noui nūc.

2 A V G. Tu autem in hac materia adde no. in l. interpositas. C. de tractatio. sed aduerte: quia illæ decisiones allegatæ per d. Ang. hic non probant, de quo in q. princ. sed in terminis q. nostræ, uide omnino Bar. in l. hæc autem satisfatio. ff. si cui plura per l. Falci. & ideo faciunt ibi doc. & maxime Imo. ibi, quod ille tex. probat, qd non semper possit peti cautio de non offendendo ab illo, qui minatur est alius offendere, sed demum quando uerisimiliter potest iuste timeri: de quo per Guil. in d. §. ne poteriores. & alleg. Bart. in l. qui bona. §. si quis iuxta. ff. de dā. infec. ubi not. loquitur, an si quis primo percussit

propter quod timet ab illo offendere, an tunc possit petere ab illo cautio nem de non offendendo. & decidit quod sic, si uerisimiliter potest suspicari de offensa quod fing. tene meti: & ego ibi dixi late ultra doct. dic ut ibi cōcludo. Et subdit etiā Imol. in l. hæc autem stipulatio. qd in casu quo nostra etiā anima duertendū est, an possit præsumi, quod tunc uerisimiliter ille minas sint habituræ effectum, pro quo alleg. l. j. C. si quis impe. maled.

ADNOT. a ¶ Tu autem. Adde ultra prædicta, & uide Petr. de Anchin. cons. l. j. Ber.

9 Verbum iniuriosum uel contumeliosum dictum cum protestatione, ut puta tu mentiris per gulam saluo honore tuo: an faciat sic dicentem teneri de uerbo iniurioso.

ANGELVS.

* QUID autem si dixit uerbum iniuriosum uel contumeliosum cum protestatione: ut quia dixit, tu mentiris per gulam saluo honore tuo, an teneatur de uerbo iniurioso? Dyn. in l. si quis extraneus. in princ. ff. de acqui. hæc. per illum tex. dicit quod sic: ut ibi, quæ sequitur Bar. quod tamen debet intelligi uerū, nisi faceret gratia sui iuris uel hono. cōseruandi, uidelicet, quia ille ei aliquid primo improprietur: quia tunc etiā de iure licitum est dicere tu mentiris: ut l. quæ omnia. & ibi Bar. ff. de procu. facti. qui cum maior. §. si libertus. ff. de ope. lib. multo igitur fortius licitum est dicere alicui improprietati cum protestatione, tu mentiris saluo honore tuo.

A V G. Tu autem in hac materia adde Alber. de Rosa. in ij. parte statutu. q. xlj. quæ inci. sed quid si quis dicit, tu mentiris saluo honore tuo: ubi

concl

concludit quod teneatur iniuriarum, per l. si quis extraneus. & dicit quod ibi de hoc dixit. Ergo si esset uerum quod mentiretur: tunc licitum esset dicere illa uerba, per l. quæ omnia. ff. de procur. & ibi dixit. adde etiam in hac materia quæ in propriis terminis dicunt cāno. maxime d. Ant. & d. Abb. in c. tū. extr. de æta. & quali. & Bar. in l. item apud. §. si quod adicitur. ff. de iniur. Bal. & Ange. in l. fin. post Guil. de Cun. ff. quod quisque iur. Et uide doct. in d. l. quæ omnia. ff. de procura.

10 Prouocatus aliquo dicto uel facto iniurioso ad irā, si tali ira durante aliquid iniuriosum dixerit contra prouocantem, non teneatur iniuriarum.

ANGELVS.

10 * QUID plura? si aliquo dicto uel facto tuo iniurioso ego fui prouocatus ad irā, & propter irā iam mihi à tecōmotā, & durante dicta ira aliquid iniuriosum dixerō tibi, non teneor iniuriarum. facit tex. in l. qui cum maior. §. accusasse. ff. de bon. lib. ubi dicitur quod prouocat licite potest se ulcisci. facit tex. in l. j. §. si cū arietes. ff. si quadrup. paupe. fecit. dic. ita dicit Spe. in tit. de accu. §. j. uer. quid si uocauit latronē. prope fi. quod no. in practica: quia est utile scire.

ADNOT. a ¶ Iniuriosum. Adde circa hoc Are. in consi. xxxij.

A V G. Adde istam doctrinā Spec. esse uerā per ea quæ habentur in l. a j. C. uide u. per gl. & per Bald. ibi in repe. quia licita est defensio: si cū armis est offensio, debet esse cū armis defensio: si sine armis est offensio, & defensio sine armis: quinimo dixit Ang. per illum tex. in l. si adulteriū cū incestu. §. imperatores. ff. de adul. qd

si cum uerbis iniuriōsis prouocasti me, & ego non cū aliis uerbis iniuriōsis offendi te, sed cū gladio quod fortius est, debeo subueniri. Adde tamē quod Bar. in illo consi. suo c. ij. dicit. quod si constabat, quod uerba hinc inde erant iniuriōsa: adeo quod dicendū est, quod unus fuit prouocatus, teneatur: nihilominus Bar. non uidetur approbare prædicta, nisi dicamus, quod non apparebat ibi quis fuerit prouocatus.

11 Statuto cauetur quod pro maleficiis commissis in palatio potestatis pena duplicatur, pone quod in palatio quis blasphemauit deū, an pena duplicetur.

ANGELVS.

* QUID si statuto dicatur, quod pro maleficiis factis in palatio potestatis pena duplicetur? Pone quod in palatio quis blasphemauit Deum, an pena duplicetur? Bal. in l. si. C. u. bo. rap. refert Bart. ac cōsuluisse quod non: quia hoc fuit dictū & factū: ut supra dixi in uer. quid autem si statuto cauetur & c. statuti uerba sunt strictè accipiēda. sed Bal. ibi dicit, quod fortè non bene dixit, p. latroc. C. de iniur. nam statutū duplicat atrocitatem delicti, & in casu nostro resultat maior atrocitas propter locū, ergo habet locū pena statuti: cogita. Sed per Bal. allega gl. in sti. de obli. quæ ex quasi deli. nascū. in princ. & quod ibi scriptū, & istud credo uerius.

¶ Bart. consuluisse. Adde quod distum Bart. sequitur Alex. in consi. xij. in ij. uolumine.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod do. Ang. hic non bene loquitur, sed pessime: quia non est uerū quod Bal. in l. si. C. u. bo. rap. reprehendat Bart. quia Bald. in d. l. si. nec

2 4 alleg.

alleg. Bar. nec facit aliquā mentionē de ista questione quam tetigit hic d. Ang. Sed allego Bal. in l. ignorantia. C. de cri. stel. qui reprehendit Bar. & facit mentionē de q. nostra: reliquit tamen sub dubio, & dicit cogitandum esse de sua reprehensione quā facit contra Bart. & licet Bal. in d. l. ignorantiam. & do. Ang. hic nō allegent Bar. in aliquo loco, dic quod nō dubito quod uoluerūt allegare Bart. in laut facta. in princ. ff. de pœn. **Quicquid** sit de opi. Bar. uidetur text. in l. sed si unius. §. quædam. ff. de iniur. ubi probatur, quod maleficium non tantū committitur re, sed uerbo. Et idē tex. cū gl. in l. ex maleficiis. in fin. prin. ff. de acti. & oblig. & hic potes allegare omnia quæ dixi in addi. supra in hac eadē gl. in uer. quid autē si statuto cauetur quod de maleficiis commissis de nocte. d. Catal. in materia syndicatus. q. cxxiiij. tenet opin. Bal. cōtra Bar. scilicet quod blasphemans incidit in pœnam statuti.

11 *Blasphemans an dicatur dicere uerbum iniuriosum, ita quod de uerbo iniurioso possit puniri.*

12 **QVID** autē si nō dixit uerba cōtumeliosa uel iniuriosa. sed blasphemauit, an dicatur ptulisse uerbū iniuriosum, ita quod de uerbo iniurioso possit puniri? Bar. in l. itē apud Labeo. nē. §. sed quod addicitur. in fi. ff. de iniur. dicit quod sic: quia dicitur cōtra bonos mores ciuita. item per illū text. qui dicit ad infamiā uel alicuius iniuriā &c. nā in eo quod dicit ad infamiā, loquitur de eo qui dicit malū de præsentī uel præterito, sed in eo quod dicit ad iniuriam, loquitur in eo quod oprat malum de futuro propter iniuriā quā ei gerit.

AVG. Tu autem in hac materia adde: quia cū regulariter omnia delicta nō sunt nisi cū iniuria alterius: ut colligitur ex l. j. & ij. ff. de publi. & blasphemari sit delictū: ut in aut. ut non luxur. contra nat. in tribus locis illius auth. sequitur quod ille qui blasphemauit, dicatur dixisse uerbū iniuriosum: & dicā etiā infū in hac eadem glo. in prox. q. ubi autor ille hic uidetur limitare prædictū. & uide Abb. in c. j. de maledi.

Blasphemare & maledicere, an differat.
ANGELVS.

* **QVAERO**, an inter blasphemare & maledicere sit differentia. Respondet Bar. in d. §. sed quod addicitur. in pe. q. quod prout ista uerba referuntur ad Deum & sanctos eius, omne maledictū est blasphemū: ut no. de maled. c. j. & in passione ubi audiuitis blasphemā &c. Et de hoc etiam uide Ang. & Imo. in l. his uerbis. §. j. ff. de hæc. inst. Sed prout uerba referūtur in casu, maledicere cū quod malū de præterito uel præteriti blasphemare, est optare malū de futuro, ut ibi dicit. iste est communis usus loquendi, qui debet attendi. l. librorū. §. quod tamen Calsi. ff. de leg. iij. & secundum Bar. apparet, quod illud quod dixi §. in uers. præced. quod blasphemare est dicere uerbū iniuriosum, procedit de iure, sed nō haberet locum in statutis ex quibus uerba iniuriosa puniuntur, uel cōtumeliosa noua pœna: quia statuta debēt intelligi uerbis propriis, sed blasphemare non est propriē licere uerba iniuriosa uel cōtumeliosa: ut dixi, igitur &c.

ADNOT. a ¶ **Blasphemare.**
Adde tu an ille qui dicit, non le poterit
fare

fare dio: dicatur blasphemare. & quid si statim se corrigat: & dic ut per Alex. in cons. xv. in ij. nol. & per do. meum Soci. in cōf. cū per totū. ubi de Iudeo qui dixit uat ei, nō poterit fare dio chi io te lauasse cambiato. & an blasphemans uno contextu plures blasphemias debeat puniri pro pluribus. uide Cepo. in cons. lxxviij.

AVG. Tu autem in hac materia adde quod etiā uidetur, quod omne maledictū etiā in aliū quā in Deū sit blasphemā. ita uidetur uelle Bar. in l. j. in princ. C. si quis impe. male. ubi Bar. ex illo tex. hoc nō licet postea hoc arguat quo ad Deū: pro qua cōclusionē cōtra istā opi. Bart. alleg. casum in ca. si igitur Michael. xxiiij. q. ij. ubi probatur quod maledicere est etiā blasphemare: licet hæc uerba referantur ad diabolū. pro cōmuni tamē opi. uidetur tex. in c. fi. in uers. blasphemare. iuncta rubr. in c. j. extra de maled. In quo tamē dico feruari debet cōmunis usus loquendi: de omnibus istis latē ultra omnes multū eleganter posuit d. Catal. in tract. syndi. in q. clij. & cliij.

14 *Pœna quæ sit contra blasphemantes Deum & sanctos.*

15 *Statuto dicente quod blasphemans Deum aut uirginē Mariā aut sanctos puniatur in centū: quomodo punietur blasphemans semel bis aut ter: & quo modo blasphemans ex consuetudine.*

ANGELVS.

14 * **QVAERO** quæ erit pœna cōtra istos sacrilegos blasphemantes Deū & sanctos. dic quod sicut illi qui iurāt per humanitatē Christi, ut per caput, pedes, manus &c. est pœna capitalis, tāquā nomē Dei sumpserint in uanū: ut in auth. ut nō luxur. cōtra natu. per totum. multo magis debet

esse pœna capitalis blasphemare Deū, & sanctos eius, cū optet malum eis: ut dicit tex. ibi, uidelicet multo magis, qui ipsum blasphemat &c. & ibi, & ultimis subire supplicis &c.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod iste doc. minus perfectē est locut⁹ in isto passu, & periculosē est locuti istam q. & licet inimicus sim blasphematorū Dei & uirginis Mariæ & aliorū sanctorū, tamē scribā in isto passu aliter quā scripserit iste doc. hic: & ueritatē scribā, & quantūcūq; tex. in auth. ut nō luxur. contra natu. propriē loquat⁹ in iurātē: tamē scias, quod uerē ista iuramentā i Deū sunt blasphemā: ut est text. in c. fi. q. per capillos. in prin. xxij. q. j. & Bald. hoc dicit in l. ij. in fin. ff. de reb. cre. & satis hoc apertē dicit ille tex. i aut. ut nō luxur. cōtra natu. Sed aduerte: quā imō uidetur, quod nō sit amplius pœna capitalis blasphemare Deū. Sed adinuēta est alia pœna iur. per tex. in c. fi. extra de cler. male. ubi expressē dicitur, quod ille qui blasphemat Deū, & uirginē Mariā, & alios sctos, debet ieiunare in pane, & aqua publicē, cū corrigia in collo, & debet adire ecclesias. Et interdicitur sibi sepultura & multa de quibus ibi. Sed responde, quia ista est pœna adinuēta de iure canonico, & est pœna spūalis: ut dicit Iac. de Bel. & Bar. in d. aut. ut nō luxur. cōtra natu. Et ideo dixit gl. in d. c. fi. de iure ci. ille qui blasphemat Deū & sanctos, ultimo supplicio dānatur. per tex. in d. auth. ut nō luxur. contra natu. Et ideo reperit glo. Io. dixisse in c. fi. quis per capillos. xxij. q. j. quæ etiā dicit, quod de iure ci. blasphemās debet decapitari, per tex. illius auth. ut non luxur. &c. Sed aduertatis uos

& tencatis mēti, quōd Pe. & Cy. uoluerūt, quōd ille text. in authē. ut nō luxu. procedat in blasphemate Deū ex cōsuetudine, & in cōtēptū. ita sūgu. dixit Bal. in d. l. ij. C. ad leg. Jul. ma rest. & Bald. in l. ij. C. de reb. credi. in fi. Vnde prāfati doct. uoluerūt, quōd si semel unus blasphemauit non debet decapitari, sed opus esset quōd ex consuetudine hoc faceret: quinimo mirabilius dixit Bal. in d. l. ij. C. de reb. cre. quōd de cōsuetudine nō obseruari hodie pœna illius auth. ut nō luxu. &c. Itē per statuta etiam prouisum est. quā oīa sing. no. circa dispositionē illius authē. ut nō luxu. contra natu. Et ideo dixit Cy. in l. ij. C. de reb. cre. quōd si q̄s blasphemat Deū bis, ppter hoc nō habebit locū text. ut nō luxu. cōtra natu. dic ut ibi per eū: & hæc oīa not. Ex decisione 15 in Cy. ibi colligo*. quōd si statuto cauetur, q̄ blasphemās Deū aut uirgine Mariā aut sanctos, puniatur in cēru: intelligitur in eo q̄ semel bis uel a ter blasphemauit Deū, sed si ex cōsuetudine hoc faceret, forte decapitaret. Pōdera bene uerba Cy. ibi, & ultra oēs, latissimē uide illā materiā p do. Catal. in tra. syn. q. cl. ij. & cl. ij.

16 *Exceptio turpis si opponatur a clori agentis ex causa ciuili, an rem potest conueniri iniuriarum.*

ANGELVS.

16 * QUID si turpis exceptio sit opposita in actorem, qui ex aliqua causa ciuili egit, an reus possit conueniri iniuriarū? & Io. And. in addi. Spe. in tit. de accu. in fi. dicit, aut excipit animo nocēdi & diffamādi, & hoc cōstat, & tenetur iniuriarū. ar. l. si uerō pro cōdenato. §. j. cū ibi not. per Bar. & doc. ff. qui satis. cog. & fa

cit. l. iij. C. de iniur. & l. si tibi. ff. de lib. cau. aut excipit nō calumniosē, nec animo nocēdi, nec diffamādi: & tūc aut pbauit suā exceptionē, & nō tenetur, aliās secus: ut l. ij. C. de cal. q̄ nō pbādo psumitur q̄ aio diffamādi dixerit. ita etiā dicit Sali. in l. si nō cōuici. in fi. C. de iniur. qd bene no.

A V G V. Tu autē in hac materia, adde, quōd ista sentētia uidetur falsa, per ea quę tradit Sali. per illū tex. in l. de tutela. C. de in integ. rest. qui dixit, q̄ si uni testi deponētī contra me, dico tu dicis falsum, & sic excipio, q̄ nihilominus nō potest agere iniuriarū: uide ipsūm.

17 *Condemnatus de iniuria, dummodo non sit leuissima, an infamet.*

ANGELVS.

* QUID si uerba iniuriosa uel cōtumeliosa uel aliā iniuriā etiā uerbale quis intulerit, & de tali iniuria, dummodo nō sit leuissima fuerit condemnatus, an sit infamis? dic quōd sic: ut est tex. glo. & doct. in c. cū te, extrā de re iudic. Vnde quādo aliqui actione iniuriarū cōuenitur, cautela est quōd procu. cōpareat, quia procuratore damnato, nec ipse nec dñs erit infamis: ut l. furti. §. qui alieno. ff. de infra. uel soluat ut absoluat: ut no. Bar. in l. infamē. ff. de publi. iudi.

ADNOT. a ¶ Quod sic. Adde Ro. consi. c. c. vj.

A V G V. Tu autē in hac materia adde, quōd Bal. & Sali. in l. de curatione. C. qui. ex cau. infra. iud. uidentur tenere, quōd actio iniuriarū nō infamat, nisi iniuria sit atrox, & ita Ang. in l. infamē. ff. de pub. iud. tenet, & dicit quōd omnes doct. ita tenent, licet Imo. ibi eū aliter recitet. Spec. etiā in tit. de resti. in inte. §. uide dñi.

in fi.

in fin. uidetur tenere id quod tenet glo. in d. c. cū te. extrā de sentē. & re iudi. ut si iniuria est modica, nō infamat, aliās secus: ut ibi Abb. multū ponderat illā glo. & Imo. ibi allegat ad hoc Spe. in loco s. allega. Sed cōtrariam partē, quōd etiā si est modica quōd infamat, tenet Bart. & Imo. in d. l. infamē. & Inn. lo. An. & Imo. in do. Anto. de but. in d. c. cum te.

18 *Iniuria uerbalis uel realis, quādo dicitur atrocior.*

ANGELVS.

18 * ET iniuria uerbalis uel realis dicitur atrocior respectu proferentis, & respectu illius, cui dicitur, ut si est doctor, uel respectu loci & tēporis, quādo dicitur: ut si fieret in imperatoris cōspectu: ut insti. de iniur. §. atrox. Et qualiter de iniuria formetur libellus. a no. glo. & Bar. in l. iniuriarū. ff. de iniur. & ego dixi s. in gl. in uerbo, nec nō ad querelā. in fi.

ADNOT. a ¶ Libellus. Adde Ange. in consi. c. xlv. & Alexan. in consi. c. cix. in ij. uolu.

A V G V. Tu adde quod ibi dixi in d. glo. nec non ad querelam.

SUMMARIUM.

- 1 Fornicatio producit ex se omnia ferē delicta.
- 2 Marito habēti aliquem suspectum de adulterio cum uxore sua, quando liceat eum interficere.
- 3 Maritus qui inuenit eum quem habet suspectum de adulterio cum sua uxore, & cui fecit tres denunciations in scriptis, loquentem cum ea, extra domum suam uel alienam, quid facere debeat.
- 4 Marito an indistinctē liceat in casu authen. si quis ei. C. de adul. interficere quemlibet adulterū etiā nobilem.

5 *Marito non licet interficere adulterū uilem repertum cū uxore, si ipse etiā est uilis.*

6 *Marito non licet neque patri occidere adulterum suum repertum cum uxore, si uxor est ignominiosa uel ducta contra legem.*

7 *Maritus uel pater licet occidat adulterum uel adulteram deprehensos in actu ueneris, tamen peccant.*

CHE hai adulterato la mia dona. Hic bene cadit materia adulterii incestus & lenocini.

* Et ex fornicatione omnia ferē de lista proficiscuntur: ut no. Sali. in rub. C. de adul. hinc est quod propter criminis enormitatē nō licet de adulterio transigere: ut l. transigere, & quod ibi not. C. de transact. licet de aliis criminibus quæ pœnā sanguinis ingerūt sic: ut ibi facit l. codicil. §. matre. ff. de lega. ij. Et aduertas q̄ hic marit⁹ interfecit adulterū: quod ei nō licet nec per se nec alteri mandare etiā filiis, nisi adulter sit uilis persona: aliās impune homicidium non committitur: ut l. Gracchus, de adul. quia uilē licet interficere, licet uxore nō interficiat, dummodo eā sine mora dimittat: ut l. marito. ff. de adul. Aduertas tamē quōd de scar. nō tenetur propter iustū dolorē: & maximē si nocte fecerit, aliās datur in exilium: ut d. l. Gracchus, in fi. & l. diuus. ff. de parri. & idē si interfecit uxore deprehensam in adulterio: quā nō licet impunē. Cū ergo non liceat interficere uxore, maritus nō lucrabitur dotē uel partē eius ex statuto, q̄ uxore prædecēdit in matrimonio uir partē dotis lucratur: ut l. si ab hostib⁹. §. j. & ibi Bar. ff. sol. mat. Sed ut dixi maritus humilis in opus me-

tali:

talli, aliàs: in insulâ relegatur: ut l. si adulteriū cū incestu. §. imperatores. ff. de adul. Multo minus licuit dicitur marito in casu nostrâ inquisitionis: quia ut ex ea patet, ipsum interfecit, nō in actu ueneris inuentum, sed ex intervallo, igitur non licet: ut d.l. marito. & l. quod ait lex. ff. de adul. Et sic regula est quod nō licet marito impunē occidere adulteriū, etiā uilē inuentū in actu ueneris: licet interficiens uilē leuius teneatur.

2 Et q̄s dicatur uilis adulter, uel non uilis siue humilis, habetur in d.l. marito. & in l. humilē. C. de incest. nup. no. Sali. in d.l. Gracchus. hoc tamen est uerū, nisi maritus illi quē habet suspectū ter in scriptis denunciauerit, & in presentia triū testiuū fide dignorū, quod dimittat uiuere in pace suâ uxore, & cū ea aliquid cōmune non habeat: & si post dictas denunciations factas diuersis diebus & horis. argu. l. iij. ff. de pign. actio. inuenerit cū uxore sua cōuenientē in domo propria, uel uxoris, uel alterius, aut in popina, uel in suburba nis, tunc sine ullo periculo maritus potest eum interficere per seipsum.

3 * Si autē alibi ipsum alloquentem cū uxore reperiret, cōuocatis tribus testibus eum capiat, & iudici tradat, qui iudex sine aliqua inuestigatione, uilis dictis tribus denunciationibus, & auditis dictis tribus testibus qualiter spretis denunciationibus, maritus reperit eū loqui cū uxore, sumet ultimū suppliciuū. Si in ecclesijs reperit loquētē, potest protestari clericis, qui eū sub periculo clericorū cōferuent episcopo, donec episcopus eū capi faciat & puniendū tradat iudici seculari cōpetenti:

ut est tex. singu. in auth. si quis ei. C. de adul. * Quærit Cy. an indistinctē in casu d. auth. si quis ei. licet marito interficere quēlibet adulteriū etiā nobilē. arguitur primō quod sic: q̄a generaliter loquitur: igitur & c. ut l. j. §. generaliter. ff. de leg. prælan. & hoc tenet gloss. in d.l. marito. Sed q̄ solū loquatur in uili adultero, tenet gloss. in corpore, unde dicta athen. sumitur. Et hāc ultimam tenet lac. & Cy. cū legū correctio sit euitanda: nā si de iure antiquo etiā uilē in actu ueneris inuentum nō licet impunē occidere: ut no. in d.l. Gracchus. ergo multo minus interficere nobilē ex illis denunciationibus & suspicionibus: intelligitur ergo d. authē. quod permittat, q̄ possit impunē occidere adulteriū uilē, nō autē nos bñē, secundū lac. & Dy. ibi. sed Sali. in d. authē. per multas bonas rationes tenet primā partē: dic ut ibi per eū. Ego cū casus accideret, tenerem opinionē Sali. quia ut ipse dicit, illi qui nō sunt uiles magis sunt solliciti ad cōinquinanda aliena matrimonia. Et ideo fuit necessariā provisio dict. auth. ut à tali delicto arceatur.

ADNOTA. a ¶ Transigere.

Adde & intellige quod nō licet transigere ut impediatur processus, sed bene potest haberi pax ut remittatur rancor inter maritum & adulteriū. ita cōsultus Barto. in consi. clxxx. & quid sit adulterium, uide Alex. in consi. lxxij. in ij. uol. & an Iudæus habēs rem cū Christiana dicatur cōmittere adulteriū, & quam penam mereatur, uide Oldr. in consi. ubi. & quādo cōmittatur adulteriū, & an habens rē cū propria sclaua dicatur cōmittere adulteriū. in consi. clxxvij. col. j. & ij.

¶ Vilis. Et quis dicatur uilis & huiusmodi.

milis, uide Cap. in consi. xlij. Ber.

AVGV. Tu autē in hac materia adde, q̄ inō uidetur quod conclusio horū doctorū sit falsa, in quā tū uoluit quod liceat marito occidere propriā uxorem deprehensam in actu ueneris cum adultero: quia de directo est cōtra tex. xxxij. q. ij. in §. in hoc cap. & in capi. inter hec. & in cap. quicumq; propriā uxore, eadē causa & quæstione: ubi expressē in text. habetur q̄ nō licet marito occidere uxore adulterā deprehensam in actu ueneris: quoniam ille tex. uidetur uelle, q̄ nō licet, etiā si nō est in actu ueneris, sed etiā si adulteriū cōmiserit, nisi limitādo prædicta: dicamus quod si mulier est uilis, tūc licet marito occidere ipsam adulteram, aliās nō. Et hoc est quod uoluit tex. & ibi gl. in l. j. §. ff. ad l. Corne. de fca. Sed aduertas: quia nō recedo ab opi. doc. & teneo quod nullo casu mundi licet marito occidere uxore suā adulterā, per text. in l. nec in ea. §. ff. de adul. & uoluit glo. in d.c. inter hæc. Nec obft. ille tex. qui dicit quod iura patiūtur maritum posse occidere uxore suā, nō autem ius canonicū: quia hoc nō patitur, quia gl. ibi dicit, q̄ illud ius est ius Lombardorū, non autē est ius ciuile Romanorū. Nec obft. tex. cū gloss. in d.l. j. §. ff. quia illa glo. nō tenetur à docto. per prædicta. Nec obft. text. in l. si q̄s in graui. §. si maritus. ff. ad Silla. ubi expressē uidetur tex. uelle, q̄ marito licet impunē occidere uxorem adulterā: quia respondetur q̄ ille tex. loquitur in casu sicut intellexit gl. in d.l. nec in ea. §. ff. * Adde tñ limitādo prædicta in quātū doct. s. uoluerūt, quod licet marito occidere adul-

terum uilē deprehensum cū uxore sua: dicatis non habere locū, si maritus esset uilis persona. Et ratio est: quia sicut uilis persona nō potest accusare iure mariti. l. iij. ff. ad leg. Iul. de adul. ita nec poterit occidere. Ita dicit tex. in l. marito. §. ff. de adul. & ibi expressē dixit Bart. & ibi doct. & maximē Salice. in l. Gracchus. C. de adul. * Itē limita prædicta nō habere locū, si uxor esset ignominiosa uel ducta cōtra l. quia tūc nō liceret ipsi marito occidere ipsum adulterum uilē deprehensum cū uxore, nec etiā patri: ratio est, quia nō possunt accusare iure mariti: ut l. si uxor. §. planē. & §. q̄ si ea. ff. de adulte. licet glo. cōtrariū dixerit in l. j. §. ff. ad munic. quod reprobatur in d.l. marito. §. ff. de adulte. Et uide Salic. in d.l. Gracchus. * Et tene menti quæ dixit lmo. in l. qd ergo. §. si hæres. ff. de le. j. quod licet pater uel maritus occidat adulteriū uel adulterā deprehensos in actu ueneris, tamē peccat, per c. admonere. & c. inter hæc. xxxij. q. ij. quæ cōclusio est, si uxor, dic ut ibi per doct. & per Abb. in c. ij. extra de homic. & uide Angel. in l. marito. ff. de adul. q̄ tenet quod per d.l. marito. limitatur d. aothē. si q̄s ei. Et ego approbo istā partē per rationes suas.

8 Patri licet impunē interficere adulterum, si filiam reperiat in actu ueneris.

9 Item si in præludij adulterij puta in ofculis & similia.

10 Item quod reperiat adulteriū in actu ueneris in domo propria, uel generis.

11 Item quod filiam & adulterum pariter & simul occidat.

12 Item quod filiam habeat in potestate.

13 Item patri licet, non autem matri filiam

liam nec fratri sororem, nec auo uerē etiam quam habet in potestate.

24 Item quod tempore homicidij, pater habeat eam in potestate, licet tempore matrimonij auus eā habeat in potestate.

25 Item quod sit nupta.

26 Item licet patri legitimo & naturali, uel legitimo tantum.

Si nupta
27 Item licet interficere adulterum existentem in magistratu.

in nupta
28 Oculās mulierem siue sit clericus siue a laycus, quando presumatur actu uenero.

1. 4. n. 9
29 Patri quare non liceat interficere filiā adulterantem in domo ipsius patris, in qua non habitat.

30 Pater interficiens adulterum & non filiam, tenetur l. Cor. de sica.

31 Pater si occidat filiam uel adulterum debet alterum etiam incontinenti occidere.

32 Frater licet non possit sororē nec adulterum occidere, nec filium matrem nec adulterum in adulterio, attamen frater potest interficere raptorem sororis, & filium raptorem matris.

ANGELVS.

3 * AN patri liceat impunē occidere adulterū: dico quod sic: dū plura simul copulatiuē cōcurrāt, aliās autē si eī aliquid deficit, non licet impunē. Primō quod filiā reperiat in actu ueneris: quā post actū perfectū, quod intelligitur postquam ad alios actus extraneos adulter & adultera diuerterūt, arg. not. in l. cōtinuus. ff. de uer. obli. & in l. si duobus. in prin. ff. duob. reis, sibi nō licet. Et intelligitur in actu ueneris, nō tantū si actua liter sit nudus cū nuda in actu carnali uenero, sed etiā si cum reperiat in praeludijs, ut solus cū sola in

camera cū uerbis blandis, lasciujs, uel cum basijs, uel cū tactu mamillarum, quoniā ista omnia sunt adulterij praeludia: ut no. glo. & Bart. in l. i. ff. de uar. & extraord. cri. & est glof. no. & ibi Bart. in l. quod ait lex. ff. de adul. & in l. capite quinto. & Salice. in d. l. Gracchus. quod uerū est in laico. si autē reperiat clericus osculās aliquam mulierem, nō presumitur animo uenero, sed q̄ charitate & bono zelo³ osculat⁹ fuerit: unde in clerico nō presumitur adulterij praeludij. ita dixit glo. in c. ab sit. x. q. iij. quod est not. tamen ut alibi dixit gl. in l. diuus. ff. si cui plusquam. per l. Falc. quod à tali paupertatis professe libera nos domine: ita & à tali charitate & dilectione, & bono zelo, q̄ uxores nostrā à clericis osculētur libera nos domine. * Secūdo requiritur etiam copulatiuē, quod reperiat adulterum in actu ueneris in domo propria, uel in domo generis: nam reperiedo alibi non possit occidere: & intellige in domo propria uel conducta, dummodo eam inhabitet: nam si pater uel gener haberet plures domos, & in una in qua pater uel gener nō habitat, reperiat filiam adulterantē, nō potest impunē eam occidere, ut l. nec in ea. & ibi glo. & Bart. ff. de adul. * Tertio requiritur q̄ filiā & adulterū pariter & simul interficiat: & intelligas q̄ filiā possit occidere, quamuis sit pręgnans: ut no. Bart. in l. imp. e. la. ij. ff. de statu ho. & etiam intelligo simul uel uno impetu, uel uno ictu, uel prius filiam & postea adulterum: ut l. nihil. ff. de adul. uel. pariter intelligitur, q̄ & filiā & adulterū, nō adulterū tantū interficiat: ut l. patri. & ibi gl. ff. de adul.

Et b

Et bene no. q̄ si adulterū interficeret, filiā uerō solum uulneraret, eidē nō licet impunē: nisi taliter uulneraret q̄ uerisimile est ipsam mori debere: quia si ei grauius uulnera intulerit, licet postea euadat, patri nō imputatur. inspicias solum in patre indignationem & seueritatem, quia si istis etiā in filiam usus fuit occidēdo adulterum, licet filia uulnerata euadat, nō tenetur pater: ut est casus in d. l. nihil. * Quarto requiritur quod filiam habeat in potestate, aliās eam emancipatā uel in aui potestate existentem, tunc patri non licet occidere: ut d. l. patri. & l. sic euenit. ff. de adul. * Quinto requiritur, q̄ sit patri, non autē matri filiam, nec fratri sororem, nec auo nepotem etiā quā habet in potestate: ut d. l. patri, in fi. cū l. seq. sed nec filio pmittitur occidere adulterantē cum matre: ut d. l. Gracchus. & ibi Cy. & Sal. licet gl. dubitauerit in d. l. qd̄ ait lex. talis enim lex ut exorbitās à iure cōi & odiosa, quia permittit homicidiū, & loquitur tantū in patre. Ergo ad alios parētes etiā qui habent in potestate, ut puta ad auum, non extenditur ut dictis iuribus. & Bart. in d. l. patri. facit l. si uerō. 24 §. de uiro. ff. fol. mat. * Sexto requiritur, quod tempore homicidij pater habeat in potestate, licet tēpore matrimonij fuisset in aui potestate: ut d. l. quod ait lex. uer. ergo sufficit patri & c. * Septimo requiritur, quod sit nupta: nā si esset uidua, nō credo quod patri ista permetterentur pręceteris: quoniā ex adulterio cōmissio per filiā uiduam ipse nō habet ius pręcipuū ut alijs extraneis pręferatur in accusando: ut est casus in l. nec in ea. ij. resp. ff. de adult. ergo multō

minus q̄ occidat habebit ius pręcipuū: quia si denegatur principiū in accusan. qd̄ est minus, ergo fortius nō cōceditur occidere quod est maius. Sed aliās etiā marito nō conceditur, 16 ergo nec patri, in filia uidua. * Et ad uertas quod nō sit differentia inter patrē legitimum & naturalem, uel legitimum tantū, maximē hodie, quādo erat de descendētibus: ut d. l. nec ea. in prin. & ibi glo. quā omnia no. ut scias articulare quæ necessaria sunt ad probandū pro euasione patrisfam. interficientis adulterum. 17 * Et adde quod suprā dixi, quod patri licet interficere quemlibet adulterum, an eidē liceat interficere adulterum qui sit in magistratu. dic quod sic: quia si expectaret, quod magistratū deponeret, iam amplius ei non liceret, quia pmittitur in actu uenero: ita dicit Bar. in d. l. quod ait lex. §. illud. aliās l. marito. §. illud. ff. de adul. & dicitur interficere incontinenti, & in domo sua, uel generi, si inuentos in actu uenero sit insultat⁹, quāuis aufugiāt: & eos semper insequatur: & post plures horas in alio loco interficiat: quia dicitur interfecisti in actu uenero & in domo patris, uel generi: ut est text. in d. l. qd̄ ait lex. §. quod ait. & ibi Bar. b

ADNOTA. a ¶ Et hono zelo. Adde tu qualiter sit puniendus clericus se iactans de adulterio, si scandalum sequatur. uide Pau. de Cas. in cons. ccc. & cō si cccxlv in primo impressis.

¶ Et ibi Bar. Tu circa prædicta uide Alex. in cons. cccxiiij. in ij. uol.

AVGVVS. Tu autem in hac materia in quantum dictum est, quod laicus osculans mulierem, presumitur quod animo uenero. Secus uidetur in cler

in clerico: quia præsumitur quòd bo
 18 no zelo osculatus fuerit. * Addatis
 quòd credo, qd doct. male loquatur,
 ita loquendo indistincte: quia illa sunt
 considerata secundum circumstantiã
 loci, temporis & personarum. text. ad
 hoc nota. alle. in c. in omnibus. lxxj.
 dist. ubi papa dixit, quòd etiam si cle
 ricus nedum osculatur mulierẽ, sed lo
 quatur de secreto cum muliere, in ma
 lum præsumitur, & ideo recte glo. in
 d. c. abstit. dixit, quòd cum sola fabula
 20 tio clerici cum muliere in malum in
 terpretatur aliquando, puta quado in
 secreto fieret, multo magis dicerẽ in
 osculo. Et ideo uide do. Abb. in c.
 quato, extrã de præsum. in iij. col. li
 mitatẽ multũ no. in d. c. abstit. & limi
 tantẽ prædictã. Idẽ dico in laico, qd
 si laicus mulierẽ oscularetur in pu
 blico, & multa alia concurrerent, qd
 nõ præsumerem quòd animo uene
 reo ita faciliter, nisi alia concurrerent,
 quia una præsumptio tollit aliã:
 ut l. non est uerisimile. ff. quod met.
 cau. Et ideo dicit Ange. in l. si hi qui.
 C. de adul. secundũ la. but. quod etiã
 si esset nudus cum nuda & oscularẽtur
 inuicẽ & amplecterẽtur: licet per ista
 probetur adulterium: tamen si probat,
 quòd erant consanguinei: illa
 præsumptio consanguinitatis tollit
 aliam, quod no. idẽ Ang. in l. ij. §. fin.
 19 ff. de adul. * Itẽ inquantũ dicitur, qd
 si pater habet duas domos, & in una
 filia cõmittit adulterium in qua pa
 ter non habitat, quòd pater non potest
 occidere filiam ubi impune. Et al
 leg. glo. & Bar. in d. l. nec in ea. Adde
 quòd errauit iste doctor, quòd Bart.
 ibi nihil dicit de hoc, sed uoluit alle
 gare text. in d. l. qd ait lex. §. quare. ff.
 de adul. Et ratio redditur ibi in tex. qd

maior iniuria fit patri, quando tale
 delictum fit in domo propria ubi ha
 bitat, quã in domo propria ubi nõ
 habitat. Item adde quod Cyn. Bal. &
 Ang. in l. imper. ff. de sta. hom. uolunt
 quòd pater filiam prænantem occi
 dere potest, quod non uidebatur ue
 rum per illum text. ubi si mulier est
 damnata ad mortẽ quẽ sit prægnã,
 non potest fieri executio, sed differ
 tur usq; quo partum fecerit: dic ut
 20 ibi per eos. Item * adde, quòd si pa
 ter filiam interficeret, & non adulter
 rum, tenetur l. Cor. de sic. ut pulchre
 declarat Azo in summa C. de adul.
 & est text. in d. l. nihil. ff. de adul.
 21 * Item adde, quòd si pater occidit fi
 liam uel adulterũ, opus est quòd in
 continẽti adulterũ occidat. Et licet
 d. Ang. hic dixerit uno ictu & uno im
 petu: opus est quòd ambos occidat.
 Ego suprã addidi, qd incontinenti
 hoc faciat, ut uno mortuo alteri oc
 cidat incõtinẽti: quia sic dicitur uno
 ictu & uno impetu. Tamẽ intelligas
 qd si pater occidat adulterũ, & in
 erim filia fugiat: adeo qd statim mor
 tuo adultero pater cõperit prole
 qui filiam suam: & horis interpositis
 ipsam inuenit & occidit: tamẽ uno
 impetu & ictu dicitur occidisse &
 equali: ita & tunc etiã pater non dicitur
 incidisse in leg. Cor. de sic. quia
 illud incõtinẽti dicitur fieri qd dicitur
 te eadem ira. Iste est casus in l. quod
 ait. §. qd ait. ff. de adul. & infra hoc
 etiã dicit d. Ang. hic. *Quinimò for*
 22 *tis dico, qd si filia fugisset in quod*
dam castrũ, quòd fortasse fuisset ma
riti, & pater staret per sex menses ad
præparandum se continẽtẽ filiam
occideret, quòd pater dicitur in con
tinenti fecisse: & hoc per elegãtem
doctri

doctrinam Vgutionis quam tradit
 j. dif. §. ius naturale. de qua fecit ma
 gnum festũ Bald. in l. f. C. de his qui à
 non. do. ubi habetur, quòd licet uim
 ui repellere incontinenti. l. j. C. unde
 ui. l. ut uim. ff. de iust. & iur. Tamen in
 continẽti dicitur fieri: si alter qui ex
 pulsit me, erat potens, & ego ad præ
 parandum me iteti per sex menses, ut
 23 illum potentẽ expellerem. Ne huic
 cõclusioni obst. text. in d. §. qd ait. in
 prin. ubi habetur, qd si pater occidit
 adulterum una die, & alia die uult fi
 liã occidere, & ita occidit, qd pater
 incidit in l. Cor. de sic. quia respõdeo,
 qd illũ tex. debemus intelligere, quã
 do pater potuit occidere filia, & nõ
 24 luit: quia illã iram deposuit. secus in
 casu nostro: quia semper uoluit, & nun
 quã potuit. Itẽ in iij. v. & vj. cõcl. d.
 Ang. in quantum dictũ est, qd si pater
 nõ habet filia in potestate, uel filia sit
 uidua, qd pater nõ potest adulterum
 22 occidere. Idẽ * in fratre, qd nec foro
 rẽ, uel adulterũ. Idem in filio, qd nec
 adulterũ in matre. Limita prædicta p
 cedere in crimine solo adulterii: se
 cus in crimine rapti. Iste est casus in
 24 gul. in l. j. C. de ra. uir. in §. j. & uoluit
 Cy. in l. Gracch. C. de adul. Et qd ista
 facultas sit data etiam illis qui non
 habent alios in potestate, si in flagrã
 ti crimine inueniunt hos sceleratos, ut
 impunẽ possint occidere, probat ille
 tex. dum dicit, qd consanguineis hoc
 eis permittit. Quinimò & tutoribus,
 & curatoribus. & gl. libi extẽdit etiã ad
 cognatos. Et clarum est, qd ibi non
 23 habent alios in potestate. * Item ul
 timo errauit d. Ang. hic inquantũ per
 text. in l. quod ait. in §. illud. dixit, qd
 etiam patri licet occidere adulterũ
 existẽtem in magistratu. Addatis, qd

ille §. non reperitur in d. l. qd ait. sed
 uoluit allegare text. in l. marito. §. il
 lud. ff. de adult.

23 *Filia si sit uilis, & pater honesta per
 sona, aut pater uilis, & filia probata
 uilẽ patri non licet interficere adul
 terum.*

ANGELVS.

* ET prædicta procedunt, nisi fi
 lia esset uilis persona: tunc patri licet
 honesto, nõ liceret interficere adul
 terum: facit. l. si eam. C. de adul. nec
 etiã patri uili, licet filia sit probata: uil
 te, etiam uilem adulterũ interficere
 licet: quia ei non conceditur accusa
 tio iure mariti: ita dicit Bar. in l. quod
 ait lex. §. illud.

AVG. Tu adde, quòd d. §. illud.
 non est in l. quod ait lex. sed est in l.
 marito. §. illud. ff. de adul. ubi Barto.
 hoc dixit: & dixi suprã in addi. meis.
 in j. conclusionẽ huius glossi.

24 *Pater mandans alteri, quòd filiam &
 adulterum interficiat: puta quia ipse
 erat senex, an liceat facere tale man
 datum.*

ANGELVS.

QVID si pater mandat alteri,
 quòd filiam & adulterum inuenetos in
 adulterio interficiat, an liceat: quia
 fortẽ pater est debilis, & senex uel
 infirmus: credo qd sic. ar. l. Gracchus.
 C. de adulte. nam ibi ideo non tenet
 mandatũ: quia maritus interficere nõ
 potest: secus ergo si sibi liceret. facit
 lita tamen. §. gessisse. ff. de adm. tu.
 & isto casu credo, qd nec pater nec il
 le cõmittens homicidium teneatur:
 quia si est delictũ impunibile quo ad
 maddãtẽ, debet esse nõ punibile, quo
 ad mandatarium. ar. l. adultero. §. j. &
 ibi Bart. ff. de adul. Aduertat tñ, ut j.
 dicã circa hæc iur. an marit. possit.

A VG. Tu autē adde ea, quæ ego dicā ibi in d. uer. an maritus. sed pronunc cōsidero, q̄ cū in l. q̄d ait lex. ff. de adul. lex ipsa ponderat, quōd si pater durante cadē ita interficiat adulterū, & adulterā, non incidit in aliquam pœnā, q̄ mihi uidetur impossibile, q̄ si pater alii mandaret quasi impossibile esset, q̄ dispositio illius s̄ uerificari posset: quia pater credēs fortē, q̄ ille mādatarius adimpleuisset uoluntatem suam interficiēdo filiam suā ita cessasset, & sic pater incideret in l. Corn. de sica. cogitamen in uer. an maritus.

25 *Marito an liceat accusare uxorem de adulterio, ut dotem perdat, & puniatur leg. Jul. de adul.*

26 *Mulier quando possit accusari criminaliter de adulterio per maritum, ad hoc ut ipse dotem lucretur.*

27 *Uxor sicut perdit dotem propter adulterium, ita perdit bona paraphernalia.*

ANGELVS.

25 * **QVÆRO** quia uideo, quōd marito nō liceat interficere ^a, an liceat de adulterio accusare, ut ipsa p̄dat dotē, & etiā ut ipsa puniatur l. Jul. de adul. dic q̄ sicut l. j. & ibi gl. & Cy. C. de adult. & not Bar. in l. rei iudica. §. morū. & ibi doct. ff. so. mar. nō autem contrā licet uxori accusare uirū ^b de adulterio per eū cōmissio in aliquā solutā, uel cōiugatā, ut puniatur l. Julia de adul. ut d. l. j. q̄d not. qm̄ per uxore sit iniuria uiro, nō e contra ut ibi habet, qd̄ no. bene: & uide Cy. & Sali. in d. l. j. q̄ ponit rationē: quia per maritū nō pōt uiolari torū, pōt tamen mulier accusare uirū ciuilit̄ ut separetur tor^o, & ut perdat donationē propter nuptias: ut ibi dicunt doct. per l. consensu. C. de repudiis.

ADNOT. a **Interficere.** Adde *hoc & uide Ale. in cōs. lxxvij. in j. no. B. Virum.* Adde quōd contrariū cōsultuit Ro. in cōs. clxxvij. ubi quōd ad hoc ut condemnatio sequi possit, mulier debet probare matrimonium: sicut tenetur uir. Bernar.

A VG. Tu autē in hac materia adde, & dic q̄ imō uidet, q̄ etiā mulier pōt accusare maritū de adulterio hodie p̄ ius auth. ut est casus in auth. de nupt. §. si igitur secundum Theodosium. ibi, maritū adulterio delinquētē. Quinimō etiā de iure C. per text. in l. cōsensu. §. j. C. de repud. ibi, si qua igitur mādat suū adulterū. ubi mulier accusando maritū facit ipm̄ perdere etiā donationes. p̄pter nuptias: nisi saluando dicamus, q̄ ibi agitur ciuilit̄, nō autem criminoliter: sed certē est diuinare ad illa iura: & Sali. hoc modo respōdet in d. l. j. ubi Sal. ponit unū casum singu. qm̄ uxor pōt accusare maritū de adult. etiā criminaliter: & hoc est quādo uxor prosequitur suam iniuriā, puta quia maritus commisit adu. cum uxore: ip̄s uis mulieris nati ex alio matrimonio: uel cum uxore fratris ip̄s mulieris, dic ut ibi per eū. De hac materia uide etiā quæ scripsi in l. rei iudic. §. morū. ff. so. ma. post Mod. & Rom.

26 * Adde hic omnino d. Imo. in l. cum mulier. ff. so. ma. in viij. col. qui ponit materiā, quādo mulier potest accusari criminaliter per maritū de adulterio, ad hoc ut ipse possit lucrari dotem. Et Pau. de ca. in cōs. suo cxxvj. & uidetur sing. cōs. Pet. de anch. in cōs. suo ccccix. q̄ cōsuluit in casu uno p̄grino, q̄ erat maritus qdā, q̄ acriter uerberauerat uxore suā, & ipsa auisgit, & uenit Ferrariā: maritus habitā

Bono

Bononio accusauit ipsam de furto, & adulterio, ut poneretur in banno, ad hoc ut perderet dotē: cōsuluit ibi, q̄ ipse maritus, tanquā inimicus nō est idoneus accusator isto casu: & tale bannū nō p̄fecit, nec marito nec hæredibus mariti, ad hoc ut lucret̄ dotē. Et uide cōsiliū Oldr. in consil. suo clxxvij. q̄ marit^o qui expulit uxore de domo p̄pter adulterium, cū adulterium nō sit notorium, uel sn̄ia aliqua fuerit lata, debet uxor aliā marito interim.

27 * Et scias, q̄ sicut p̄p̄ adulterium uxor perdit dotē: ita p̄dit bona paraphernalia: gl. est fin. in l. p̄terūq; de dona. inter uirū & uxo. & allegat & sequitur Rom. in singularibus primi anni cccxv. quod incipit, propter adulterium uxor perdit dotem & c.

28 *Socero an permittatur saltem uilem adulterum interficere, ut patri: uel saltem sicut uir non tenetur de sica. sed lenius puniatur, ita & socer.*

ANGELVS.

28 * **NVNQV̄ID** socero pmittit saltē uilē adulterū interficere, ut patri, uel saltē sicut uir nō tenet̄ de sica. sed leu^o puni^o, ita & socer: & uidet, q̄ sic: & fortius cū loco patris habeatur: ut l. q̄a patris. ff. sol. mat. Cōtrariū uidet, quoniam lex loquēs in patre nō habet locū in alio ascēdente, uel collateralit̄: ut l. patri. ff. de adulte. ita ergo lex loquēs in uiro nō extēditur ad socerum: ut l. si uerō. §. de uiro. ff. solu. ma. quod no. q̄a uidi de facto. Et prædicta p̄cedūt p̄terquā in raptoribus monialiu, & eorū auxiliatorib^o q̄a in flagratī crimine inuētū: nō tantū à patribus monialiu inuenti, sed etiam à consanguineis, & à tutoribus, & à curatoribus poterunt occidi: ut l. raptoribus. C. de episco. & cleri.

A VG. Tu adde, q̄ mihi uidet q̄ ista q̄stio nō est dubia, cū casum legis expressum quodāmodo habeam^o in l. sic eueniet. ff. de adult. ubi aui, q̄ forti^o est, nō pmittit occidere adulterā nec adulterū: quia cū hæc potestas occidēdi exorbitet à iure cōi, ut q̄s pp̄ria autoritate sibi ius dicat, & uindictam faciat: ut no. Bar. i d. l. sic eueniet. ideo nō mirum, si nō possumus extēdere ipsam legē, iuxta not. in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. & in c. canonum statuta. extrā. de cōsili. & in d. §. de uiro. & in le. cōmodissimē. ff. de libe. & posth. & maximē cū socer uxorem filii non habeat in potestate: ut not. in d. l. patri. & in d. l. sic eueniet.

29 *Marito sciente uxorem adulteram, & non accusante siue ignorate: an liceat eius hæredi maxime propter dotē perdatam illam accusare.*

30 *Si uir ipse teneat concubinam, & mulier committat adulterium, non debet perdere dotes suas per adulterium.*

ANGELVS.

30 * **QV̄ID** si maritus scit uxorem adulterā ^a & nō accusat: an liceat ei^o hæredi maxime p̄pter dotē perdēdā accusare: dic q̄ nō, siue maritus scierit, & non sit cōquestus, q̄a uidetur remissile: imō uidet̄ de lenocinio tenentur: ut l. ij. C. de adul. & l. ij. §. ij. ff. eo. ti. siue etiā ignorauerit eius hæres, non pōt etiā ad finē, ut perdat dotē, cōtra uxore agere, uel excipere de adulterio: ut l. rei iudicata. §. morū. ff. solu. ma. & ibi Bal. Ang. Raph. & Imo. nam prout dicit ibi Bal. istud tēdit ad uindictam, ergo talis actio, licet maritus ignorauerit sibi cōpetere, nō transit ad eius hæres: ut leg. cum emancipatus. §. cum emancipati. & ibi gloss. ff. de colla. Sed Salic. in l. fi. C. de adult.

A 2 tenet

teneat, quod si uir ignorauerit, quod eius hæredes possint excipere de adul. ut mulier petens dotem eam perdat. Sed Bar. in l. pen. C. de adult. dicit, quod ita iniuriatur cõsanguineus de stupro cõmissio in uidiua: sicut de adulterio commissio tempore mariti defuncti. Et uide Cy. Bal. & Ang. in d. l. fi. & uide quæ scripsi, in d. l. rei iudicata. §. j.

¶ Allegatio in causa adulterii d. Alex. de Imo. de Tartar.

¶ **Mulier quæ cõmissit adulterii, & maritus non est conquestus de ea, hæredes nõ possunt obicere ei exceptio. adulterii ad finem priuandi eã dote, quia uidetur ei remissum per maritum hoc uerũ, nisi mulier cõmississet in arti. mortis mariti: quia non uidetur ei remissum quo ad illũ, quod cõmissit in arti. mortis.** & sic pot. illud p. hæredes apponi ad hoc, ut perdat dotẽ. ut fir. mat. Sali. in l. j. C. de adul. & no. per glo. in l. fideicõ. C. de fideicõ. & ar. l. nõ est fẽ. redũ. ff. de trã. fac. & idẽ tenet Ro. in l. rei iudi. §. j. ff. sol. ma. ubi pro hoc etiã allegat l. j. cũ ibi no. per Bar. ff. de his qui. ut nudi. idem uidetur uoluisse Cy. in l. j. m. si. C. de reuocam. dona. ubi dicit, quod si dominus nõ reuocauit feudũ cũ uasallus cõmississet aduersus eũ feloniam, quã ignorauit idẽ si sciuit, & nõ habuit cõmoditatẽ reuocandi: quã statim mortuus fuit. poterit hæres eius reuocare seu. alle. arg. utilitatẽ. & l. in cõfirmãdo. ff. de cony. tut. idem etiam tenet Andr. de Iser. & Bald. in c. j. §. porro, quæ fuit prima causa benef. amit. ubi idẽ dicunt, si sciuit, & non habuit cõmoditatẽ ten. uindicandi morte præuictus pro quo Sali. in d. l. fi. C. de adulter. allegat in arg. bonum. tex. in l. ij. C. de inoffici. testa. & idẽ etiã tenuit do. Abb. in præalleg. c. fi. de do. & quãdo est in arti. mortis semp. præsumitur ignorare, ut dicunt præfati doct.

in locis superius alleg. quoniam adulterii in articu. mortis commissum, ac etiã quia non habuit facultatem uindicandi, & accusandi.

¶ Allegatio do. Alex. de Tartar. de Imola.

¶ Nota in uersis. Quid si maritus sit uxorem adulterã & c. quod mulieri possit per hæredes crimẽ adulterii opponi ad finem priuandi eam dote, probatur expressẽ per d. l. ex consensu. C. de rep. auct. ut liceat matri & auie. §. quia uerõ plurimas. & in l. rei uindicandi. §. & hæredes. ff. sol. matr. cum simi. Nam hoc est uerum, quod hæredes possunt de hoc obicere, nisi maritus mores mulieris adulterã ap. probasset seu conquestus nõ esset: quia tunc est secus. Sed si improbasset mores uxoris adulterã, aut conquestus esset dũ uiuere, tunc etiã ad hæredes transit facultas obiciendi crimẽ adulterii ad finem priuandi de mulieris iure dotis, ita uoluit Ioan. de Imo. l. cum mulier in uij. col. in uersis. item aduerte, quod hoc procedit quando uir uiuit & c. ff. sol. matr. ubi dicit, quod si maritus reprobat mores mulieris adulterã, licet cõtra eã in iudicio nõ egerit, hæredes possunt eide mulieri opponere de adulterio ad finem excludendi eam a dote, ita dicit trã. sire Ia. de bel. in præalleg. §. quia uerõ plurimas. & in auct. ut liceat ma. & ibi hoc ponit Iac. de bel. in fi. ubi pro hoc d. l. l. si uxor. in fi. ff. de adul. & in c. plerũque. de do. inter ui. & uxo. hoc etiã uoluit Ang. in l. rei iud. §. & hæredes. ff. sol. ma. ubi dicit, nec sub silẽtio præsumitur hoc clarius uoluit Pau. de cast. in d. l. cum mulier. ibi dum dicit, quod si maritus in uita idẽ uide. tenere Bart. summãdo illam l. & l. rei iud. §. in j. cõtrario. et i. l. Lucius. circa si. dũ dicit, quod si maritus nõ fuit in uita de adulterio conquestus, nõ pot. hæres eius de adulterio opponere, p. d. l. rei iudic. h. apert.

te uoluit Andr. de Iser. in c. j. §. porro. quæ fuit prima causa benef. amit. dũ dixit, quod si uasallus offendat dominũ, tamẽ dominus cũ in uita nõ inquietauit, nõ potest rui per eius heredẽ feudo priuari, per l. si. C. de reuo. do. & l. omnimodo. cũ gl. & l. nõ tantũ. §. si micipatus. ff. de cõtrata. & not. in c. imperialẽ. §. in super. de prohibi. feu. alie. per Fed. Subdit tamẽ hoc esse uerũ, nisi dominus fuisset conquestus in uita de offensa. allegat l. que a patre.

Eiusdem allegatio.

¶ Mulier propter adulterii perdit dotẽ. l. ex consensu. C. de rep. auct. ut lic. ma. & auie. §. quia uerõ plurimas. c. plerũque. de do. inter ui. & uxo. Tamen illud uerũ est, si maritus accusauerit eã criminaliter de adul. & se ad penã taliõs inscribat. tex. est secũdũ intellectũ Barto. in l. miles. §. focer. ff. de adul. & pro hoc etiã alleg. Bar. in d. §. si uerõ plurimas. & no. per gl. in præalleg. l. ex consensu. Præterea dico quod nõ est necessaria criminalis accusatio, tamẽ ex quo maritus dũ uiuere, silẽtio usus est, nõ uidetur hæredes ad retinẽdã dotẽ posse mulieri obicere crimẽ adulterii. l. rei iudi. §. & hæredi. ff. sol. ma. & ibi gl. & cõmunitur scribẽtes, & Specu. in ti. de excep. in d. uer. siẽ queritur. ecce. & in ti. de do. inter ui. & uxo. §. ij. uer. quid si mulier. licet ibi clarẽ nõ firmat. et no. Sali. in l. fi. C. de adul. & ibi etiam per Bal. & ad hoc l. fi. & quod ibi not. C. de reuo. do. & qd. legitur & no. in d. c. si. de do. no. C. eo. l. si. in simili. C. de reuo. do. & qd. no. gl. in l. omnimodo. in uer. si. licebit. C. de inoff. test. quæ dicit no. quod hæredes domini nõ possunt auferre feudũ uasallo propter feloniam cõmissam uersus dominũ, si dominus nihil dixit dum uixit.

¶ Responso cõtra prædictas alleg. d.

Vgolini de Ariminio.

¶ Nõ ob. in cõtrariũ allegata, scilicet, q.

neceße sit, ut maritus lucretur dotẽ propter adulterii, ut uxorẽ accuset de adulterio criminaliter: ut hic Bar. in d. l. miles. §. focer. per illũ tex. secũdũ intellectũ Bart. quia respondeo, quod cõis. opi. est in cõtrariũ, & qua in iudicãdo nõ est recedendum, & de hoc q. nõ requiratur accusatio est text. in d. l. cũ mulier. ff. sol. ma. & ibi hoc sequitur Bald. l. o. de Imo. & Pau. de cast. & etiã tex. in l. l. uicius. ubi etiã sequitur Ro. et. i. & text. in c. l. gl. in l. uiro. cod. titulo. & est tex. clarus in præalleg. c. plerũque. & in l. fi. cũ ibi no. C. de adul. & ita tenet etiã Ia. bu. Pe. Cy. Bal. Sul. in auct. sed hodie. C. de adul. & Ia. de bel. in §. quæ uerõ plurimas. in auct. ut li. ma. & auie. Et ideo patet quod illo intellectu Bar. ad d. §. si focer. si potest procedere, est cõtra prædictã iuram. nec etiã probatur opi. sua in d. §. quia uerõ plurimas. quia ubi non negatur, quod si maritus nõ accusat criminaliter, sed aliã per modũ exceptionis opponatur de adulterio, quod uxor dotẽ non perdat. & ita etiã respondetur ad no. per gl. in d. l. ex consensu. confirmo prædictã ex alio capite. nam nõ est dubiũ quod p. adulterii dicitur illata iniuria marito. l. si maritus sit. §. l. ex uir. ff. de adul. & l. miles. §. focer. c. eo. ubi probatur, quod nõ solũ marito sit iniuria, sed etiam omnibus & agnatiõis mariti, ut probat tex. ibi in uer. uindicte domus. iuncta l. j. in prin. in uer. domus. secũdũ expositionẽ Iac. de are. & ibi Bar. ff. ad Silla. & l. cũ unus in prin. cũ gl. in uer. domũ. ff. de alim. & cib. leg. & est regulare, quod iniuria facta uni cõsuetur facta omnib. de genere suo. l. lex Corne. in prin. & ibi Bar. ff. de iniur. & l. j. & ibi Bal. C. si qua. prædi. po. l. cũ scim. & ibi Bar. C. de agri. & cõsi. lib. xj. & l. j. et ij. ff. de li. cã. ergo si filij mariti ex propria psona eorũ petat iustitiã ministrari super actiõis iniuriarũ aduersus mulierẽ,

nō potest negari, quin iudex debeat dictā iniuriā, quæ estimāda sit p iuramētū actō ris accedēte taxatione iudicis. l. sed si un^o. §. feruus meus. & l. iniuriarum estimatio. cū ibi no. per. Bar. ff. de iniuriis. & pleni^{us} per alios in l. si non conuicū. C. de iniuriis.

¶ Marit^{us} q nō approbavit in uita sua mo res pudorē adulterii cōcernētēs, etiā extra iudicialiter hāc dōs possunt cōtra mulie rē repetēte dotē excludere propter adulte riū cōmissum in uita mariti. allegat Io. de imo. in l. cū mulier. in viij. col. in uer. itē ad uerte quōd hoc procedit. & alios docto.

¶ Hāc sententiā esse cōmunē, licet Bar. sen tiat cōtrariū in l. miles. §. focer. ff. de adul. & c. ibi, requiritur inscriptio. & c. sic per uia iudicis, ad quod respōdetur cū o mni reuerētia opi. Bar. poti^{us} esse cōmunē, quoniā cōfirmatur per tex. gl. & doc. plu res maioris autoritatis: nā probari uideo tur per tex. expressū in auth. ut liceat ma tri & auis. §. quia uerō plurimas. ibi, si de adulterio maritus putauerit posse uxo rē suā cōmūci, oportet prius uirū inscribere & c. & gl. ibi super uerbo, si de adulte rio. expressē firmat ibi, quod est uerius ap probās quōd l. quamuis. C. de adul. corri gatur. & clarius gl. idē cōfirmat in l. consensu. §. uir quoq; in j. glo. & in glo. super uer. sibi haredi. hāc sententiā sequitur & firmat Spe. in tit. de do. inter uirū & uxo. §. si. uer. sic. quid si mulier agit. de excep. & d. uer. itē sequitur ecce. cū quo ibidem trāsit Io. And. in add. etiā Io. And. omni no sequitur opi Spe. remittēs se ad eū in c. plerūq; de do. inter ui. & uxo. & ibi etiā But. idem sequi uidetur, dicēs teneas quōd non cōpetit exceptio, cum nō lucrētur ma ritus dotē, nisi accuset de adulterio, & in scribat & c. Idē expressē uoluit & cōfir māt Bal. in cōs. incip. si uxor recedit. ibi dis cit formalitē. si uir dissimulauit adulterii uxoris. & nec criminaliter nec ciuilitē

egit, & nec i^{us} uindictā uit hares mariti, nō pōt accusare mores quos nō accusauit maritus. ff. so. ma. l. rei iud. §. & haredi. & ibi p Dy. & ad hoc c. de rep. l. & cō sensu. §. uir. et ibi gl. Et uerba mariti nō in iudicio sed extra iudiciū nihil operā tur ad trāsmittēdā a chonē per naturā do tis nec ad ppetuādā in successores & c. paulo post sub dit, sed cōtrariū est: cū om ni uir dissimulauit, & in iudicio cōquest nō fuit hares, audiri nō debet. & uidetur ap probasse patiēdo labi tēpus accusandi de adul. & c. hāc etiā op sequitur est Ang. et in d. l. rei iud. §. & hare. ad si. ibi ultimo scias, q sicut licitū est uiro propter adulte riū retinere dotē, sic & haredi uiri: si mo do uir expulit mulierē, alius sec^{us}. & ma gis expressius firmat in auth. ut lice. ma. & auis. §. quia uerō plurimas. licet liber meus uidetur intitulare Bar. sed cōmūni ter dicitur q Bar. nō scripsit sup auth. post oēs predictos. Raph. eu. predictōrū cōfir mat sententiā, in d. l. cū mulier. ff. so. ma. si igitur opi. Bar. roboratur p tex. gl. & illu stres doc. quo colore pōt dici cōtrariā opi. esse cōmunē: pterea nec Io. de Imo. in predicta l. cū mulier. ut supra alleg. nec Ia. de Bel. & alii cōtradiciūt, licet dicāt q si maritus nō approbavit mores uxoris, est certū q haredes possūt oppon. de adul. nō tamē dicit extra iudiciū. ideo intell gētur nō approbavit, iuxta formā traditā in d. §. quia uerō plurimas. & glo. & aliorū doc. supra qui expressē dicit de nō approbatione in iudicio: ut supra dicit gl. deinde si expressē dicerent, quōd sufficiat quōd maritus est quocelatus extra iudiciū, tamē plures sunt & magis digni tex. gl. & alii supra numerati: ideo magis pra ualere debet opi. Bar. & sequa. nā qui plu ribus & c. c. prudētiā. de offi. dele. et est ex pressū xx. di. c. de qbris. & xxxij. q. ij. hoc ipsum hāc fuit alle. de. V. golin. de arim. AVG

40. no. de do. p. 101
de do. 379 q. 150
p. 116
20. m.

AVG. Tu autem in hac materia adde quod Ro. in d. l. rei iudicatae. §. morū. tenet expressē quōd haredes mariti possunt excipere de adulte rio ad hoc ut mulier perdat dotē: per no. per gl. in l. fidei cōmissum. C. de fi deicom. & per tex. in l. j. cū ibi no. per Bar. ff. de his quib. ut indig. facit l. in confirmando. & l. in utilitatem. ff. de confir. tuto. & quod eleganter deci dit Cyu. in l. f. C. de reuo. dona. & qā pulchre decidit Io. And. & alii cano nista in c. h. extrā de do. na. ubi singu. limi. l. f. C. de reuo. dona. procedere in donatore decedente, & sciēte do natarium fuisse ingratum: secus si do nator ignorauerit: quia poterit eius hares donationē reuocare. Sed his non obst. teneo opi. Bal. quia illa alle gata in contrariū, nō militāt, nec tol lunt rationem illam, per quā Bal. tenet suam opinionem: & hoc idē uol uit Bal. in l. cū mulier. ff. solu. mat. in repe. in xv. oppo. & sequitur ibi in viij. col. Io. de Imo. Limita tamē prædi cta quādo maritus uiuēs post adulte riū cōprobasset mores mulieris: uel esset dubiū an approbasset: sed si im probasset: tūc dicit Ia. de Belu. in au thē. ut liceat matri & auis. in §. quia uerō plurimas. quōd hares eius poss et opponere exceptionē adulterii: & idē tenet Imo. in d. l. cū mulier. in viij. col. Idē etiā sentit Ang. in d. §. mo rū. dū intelligit illū tex. quādo mari tus sub silentio transiuit. In hac ma teria Bar. in d. l. rei iudicatae. allegat Spe. in duobus locis: & uide doc. in 30. d. l. f. C. de adul. * Adde tamen Pau. de cast. in cōs. suo cxxvj. incip. In Chri sti nomine Amē. hāc mulier nō de bet excludi à petitionē dotis. quē per bona iura cōsultuit: quōd si uir tene

bat cōcubinas, & mulier cōmisit adu teriū, nō debet perdere mulier dotes suas per adulteriū. Idē si maritus sci uit eā adulterā & eā carnaliter cognouit postea. Idē si uir nūquā est cōque sus: dic ut ibi per eū in d. confis. Item adde prædictum cōs. cxxix. incipiē. In Christi nomine Amen. reuocatur in dubiū. qui disputat, & terribili ter arguit, an sit uera illa doctri. Bar. quā posuit in l. p. C. de adul. quōd si uidea cōmisit supru. an haredes uiri possint excipere de stupro, ad hoc ut ipsa perdat dotē: & in fi. appro bat d. Bart. in d. l. pe. Et adde d. Nellū in tracta. bannitorū in secundo tem pore post bannū perfectū, in xxx. q. 31 Inquisitio an possit fieri de adulterio & lenocinio.

ANGELVS.

* QV A E R O an de adulterio possit per uiam inquisitionis de iure procedi. dic quōd sic tam de adulte rio, quā de lenocinio: ut l. ij. §. si pu blico. & ibi gl. & Bar. ff. de adulteris.

AVG. Tu adde hic ea quæ dixi §. in gl. hāc est quæ dā inquisitio. in prin. ubi latē disputatū fuit in quibus casibus & in quibus criminibus pōt for mari d. inquisitio: dic ut ibi latē dixi.

32 Marito agēt cōtra uxore de adulterio, an possit mulier excipere de lenocinio.

ANGELVS.

* QV I D si per maritū agatur cōtra uxore de adulterio, an ipsa possit excipere de lenocinio? respōdeo q aut agitur ad uindictam publicam: & ad pōenā corporalē imponendam: & tunc exceptio lenocinii eam non excusat: nam talis exceptio solū ma ritum aggrauat ut puniatur, non au tem facit ut se liberet: ut d. §. si publi co. de quo latē per glo. Bart. & Imo.

in l. is qui reus. ff. de publi. iudi.

A V G V S T. Tu in hac materia adde ea quæ dixit Pau. de Cast. in d. consil. supra allegato per me cxxvj. qui dicit, quod imò videtur casus contra istam conclusionem d. Ang. in l. cū mulier. ff. solu. mat. ubi si uir agit contra mulierem, ut perdat dotem propter adulteriū cōmissum: mulier excipit de lenocinio, excludit maritū: sed dic quod ibi agitur ciuilitè, secus si ageretur criminaliter: dic ut ibi per eum.

33 *Adulterii accusationē q̄s facere possit.*

34 *Maritus & pater an præferantur in accusando, & an possunt accusare de adulterio: quia uxor est ignominiosa: & matrimonium fuit contra leges contractum.*

A N G E L V S.

33 * **Q V I S** possit de adulterio accusare: dic cum crimen sit publicum, ut l. j. ff. de pub. iud. quod quilibet admittitur: ar. §. cōsequens. insti. de suspe. tut. Sed aduerte q̄ si extraneus accusat, & maritus & pater concurrat, quod maritus præferatur omnibus, etiā si pater iam accusationē & subscriptionē proposuerit, & maritus nō fuerit in negligentia: ut l. ij. §. fi. & glo. & ibi Bart. ff. de adul. in hoc dic latius, ut not. Azo in summa de adul. circa prin. uidelicet q̄ maritus in accusatione adulterii præferatur omnibus, etiā patri mulieris: nisi pater doceat generū infamē, aut arguat eū colludere cū uxore magis q̄ animo accusandi, aliās præferatur maritus, etiā si pater præuenierit, & libellū porrexerit: marito tū nō negligēte, ut dictū est: nec distingui iustū an in iustū fuerit infamionū, siue fuit uxor uilis & uulgaris, siue non: ut l. si uxor.

§. planē. ff. de adul. In tantū q̄ sponso admittitur ad accusandū de adulterio in sua spōsa cōmissa, & p̄feratur aliis: quibus nec matrimonii ualecunq; nec spem matrimonii uolare licet: ut ff. de adul. l. si uxor. §. diuus. & in §. si minor. & tene menti, quod in sponso uel marito nō attēditur ut sit pater. uel filius. quia etiā sine uolūtate patris sui, quādo est filius. de adulterio accusare potest: ut l. inter liberos. §. filius. ff. de adul. Sed bene attēditur in marito sit liber uel seruus: quia seruus ob uiolatū cōuberniū accusare nō pōt. C. de adul. l. serui. Sed nō cōsiderat̄ si ætas mariti sit minor, quia etiā minor cū suo curatore admittitur ad accusandū pro suo toro uiolato. ff. de adul. l. si maritus. §. lex. Post maritū admittitur pater mulieris iure mariti, id est, ut alius præferatur intra sexaginta dies à die cōmissi adulterii: ita dicit gl. in l. iure mariti. C. de adul. & l. patri. §. j. ff. de adul. sed ille tex. dicit à die diuortii: unde de iure quādo incipiāt currere dicti lx. dies, plenē no. Sal. in d. iure mariti. uer. quæro secundū &c. qui lx. dies cedūt pariter marito, & patri neutri ipsorū accusanti: si tamē intra lx. dies maritus occupat accusationē: tamen residuū quod de dicto tēpore restabat, cū maritus cœpit accusare, nō cedit patri, donec incepit accusare posse: ut ff. de adul. l. si maritus. in prin. Sed hoc nō procedit de iure aut. quia etiā nō factō diuortio maritus pōt accusare de adulterio, & tēpora sibi currūt & nō patri, quia demū factō diuortio potest, & si ueniant pater & maritus ordine successiuo, nō currūt tēpora patri, nisi marito excluso: ut no. Sal. in d. iure mariti. facit

ti, facit l. nouo iure. C. de adul. Et bene no. q̄ illud quod supra dixi, maritū omnibus præferri, etiā primō accusantibus, uerū est intra xl. dies. his autē finitis cōcurrentibus cū marito & nō præuenientibus: tamē etiā maritus tāquā idoneior præferatur: ut d. l. j. in fi. & l. ij. & ibi gl. & Bart. ff. de adul. & eodē modo post maritū datur prælatio patri: ut d. l. j. in fi. cū l. ij. In quibus autē maritus omnibus aliis præferatur, not. gl. Bal. & latē Sal. in d. iure mariti. in uer. quæro modō &c. Et tene cordi, q̄ prædicta procedūt, quando patri permittitur accusare adulterū: sed de filio dicta iura nō loquuntur. Tu autē dic idē ut tex. sing. in l. q̄ si maritus. cū glo. ff. qui & à quibus. & no. Sal. in d. iure mariti. uer. quæro dixi, quādo pater &c. scias tamē q̄ hoc die correctū est, q̄ siue cōstare matrimonio, siue postea, siue maritus, uel pater, uel alii cōiūcti fuerint negligētes, uel nō: tamē nūquā extranei admittuntur ad accusandū de adulterio uxoris alienæ, licet sit publicū crimē: ut no. gl. & ibi Bar. quāuis se non firmet, in l. miles. §. uolenti. ff. de adul. Sed clar⁹ Rich. malū. Cy. & Sal. in l. quāuis. la. ij. C. de adul. in uer. oppono. cū gl. iij. cū uer. sequēti, & ibi asināt rationē quare &c. Et quia dixi de cōiunctis q̄ admittuntur, dic siue sint ex latere cōiūcti mulieris, siue uiri: ut no. Sal. in d. l. quamuis. quod no.

A V G. Tu autē in hac materia adde, q̄ in tantū marito permissa est accusatio mulieris de adulterio, q̄ imò si extraneus accusauerit mulierē de adulterio, & mulier fuerit absoluta: & maritus uult iterū ipsam mulierē accusare de adulterio: q̄ poterit: ut est tex. in l. si maritus. §. si. ff. de adul.

dū tamen ipse probet à principio, q̄ iusta causa fuerit impeditus: quod in tra tēpus legitimū nō potuit accusationē instituere. Itē adde q̄ Ang. in l. quāuis. ff. de adul. & Ang. in l. si maritus. in prin. ff. de adul. uult q̄ falsæ sint gl. quæ dicit, quod d. l. quāuis, nō corrigat iura antiqua: quia imò hodie extraneus nō pōt accusare uxore alterius de adulterio: quia nō licet fœdare matrimonia aliena. Et ideo dixit Ang. in d. l. si maritus. q̄ si uxor fuit repudiata à uiro, ex quo maritus eā cōtemnit, nemo poterit eā accusare de adulterio. Quæ autē personæ possunt accusare, sancitum est in d. l. quāuis. Itē in quātū dictū est, q̄ maritus & pater præferuntur in accusando, & possent accusare mulierē de adulterio: * limita nisi uxor fuerit ignominiosa, quia nō poterūt hoc facere: uel fuerit uxor: sed matrimonii cōtra leges fuerit factū, ita uoluit Bart. in l. marito. §. illud. ff. de adul. casum allegat in l. si uxor. §. planē. & §. sed in ea. ff. de adul. Et hoc intelligas quādo iure mariti uellet accusare: aliās secus: ut ibi habetur. & quando dicatur accusare iure mariti uel nō: & quæ priuilegia habeat, uide Cy. in l. iure mariti. C. de adul. ibi uide doc. & uide Bar. in d. l. marito. §. illud. qui dicit q̄ si maritus & pater sunt infames, uiles, & ignominiosi, repelluntur ab accusando: hoc intelligo si iure mariti, aliās secus. Itē in quantū Sal. in d. l. si iure mariti. & d. Ang. hic allegauerūt illū tex. pro singulari in l. sed si maritus. qui & à quibus. quod pater ita potest accusare filiā adulterā, sicut adulterū. & Sal. ibi dicit quille tex. alibi nō reperitur. & ita pertrāit d. Ang. Aduertat q̄ certē miror de istis

clarissimis doc. q̄ luminaria iuris erāt & ignorauerūt tex. magistrales. nā ille tex. in d. l. sed si maritus. nō probat nisi cō iūcta gl. sed ego in indiuiduo allego casum in terminis in l. is cuius. §. marito. ff. de adul. ubi expressē tex. hic dicit, q̄ pater pōt accusare si liā adulterā intra lx. dies, & nemo alius extraneus praefertur, sicut in ipso marito dicitur. Quinimō contra istā sententiā uidetur tex. in l. nec in ea. §. j. ff. de adul. ubi dicitur q̄ pater in accusando filiā adulteram praeter ceteris nullū ius praecipuum habet. Vide ergo quomodo ille tex. in l. sed si maritus. est sing. cū reperiamus multa iura de ista materia loquentia. Sed responde ad tex. in d. l. nec in ea. quia loquitur in patre qui uult accusare si liam uidiuā, quae cōmisit stuprū. & ita dixit ibi gl. aliās fecus. Et tene menti quod dixit Ro. in singu. primi anni, cclviii. quod incip. scis quod adulter. qui dixit quōd in eod. libel. adulter, & adultera non possunt accusari. tamen ibi limitat. no. hoc.

35 *Pater & maritus si intra lx. dies non probant accusationem, an condemnentur de calumnia.*

ANGELVS.

35 * *QVAERO* si pater & maritus intra lx. dies nō probāt accusationē, an cōdēnentur de calūnia. dic quōd non, nisi sint in euidenti calumnia. C. de adulte. l. quamuis. de quo tamen uide latē per gloss. & Salic. in l. absolute. C. de adulte.

A V G. Sed adde q̄ contra istā decisionem est text. in l. pater. & in l. is cuius. §. si. ff. de adul. ubi expressē dicitur, q̄ si uir iure mariti accusat, tenetur de calūnia: faciunt ea quae habentur in l. auxilium. ff. de minori. &

ideo uide gl. in d. §. si. & ibi Bart. extra pressē dicit, q̄ si intra lx. dies accusat, non tenetur de calumnia, si probat: secus si accusat elapsis lx. diebus: quia tenetur de calumnia: de eundē tū uerō calūnia tenetur. dicit ibi Bart. & ita intelligatur d. §. si.

36 *Pater & maritus licet intra lx. dies negauerint se uelle accusare de adulterio: tamen intra quatuor menses utiles admittuntur iure extranei.*

ANGELVS.

36 * *SCIAS* tamen quōd licet intra lx. dies negauerint se uelle accusare de adulterio, tamen iure extranei admittuntur in iij. menses utiles: ut d. l. iure mariti. C. de adulte. & l. iij. §. hoc si maritus. & l. maritus. §. si negauerit. ff. eo. titu.

A V G. Tu adde q̄ uera est ista conclusio, q̄ maritus duplici uia potest accusare uxorem suā, & iure mariti, & iure extranei: ut est casus in l. iij. §. de adul. & in l. si uxor. in princ. & in §. sed si ea. ff. eod. titu. Privilegia autem quae magis dantur in uno casu quam in alio, satis supradictum fuit. & in l. iure mariti. per Cy. & alios. C. de adul.

37 *Maritus si intra lx. dies incipit accusare & non finit, & non profectur ultra, an considerato sine tenetur de praesumpta calumnia.*

ANGELVS.

37 * *QVAERO* an si maritus incipit accusare intra lx. dies, & non finit, & non profectur ultra, non probet an considerato sine tenetur de praesumpta calumnia. Salic. in d. l. iure mariti. in uerfic. quareo an maritus & c. dicit quōd non, tanquam principium sit spectandum: ut ff. de bo. liber. l. qui cum maior. §. j.

AVG

A V G V S T. Tu adde quōd mihi uidetur, quōd satis pulchrē dixit Barto. in l. si is cuius. §. iure mariti. ff. de adul. in quantum diffiniuit praesumptam & ueram calumnia: nam dicit quōd si maritus accusat intra lx. dies, excusatur à praesumpta calumnia: à uera uerō calumnia quis non excusatur.

38 *Pater, frater uel auunculus an admittantur etiam iure mariti.*

ANGELVS.

38 * *QVAERO* an pater, frater, uel auunculus, admittantur etiā iure mariti: quia utile est iure mariti accusare propter praesumptam calumnia: & ut praefertur. Azo in summa de adult. in ij. colū. dicit fortē quōd sic, per l. quamuis. C. de adul.

A V G. Tu adde q̄ dubito de ista decisione. Et primō scias q̄ quando pater accusat, propriē nō dicitur accusare iure mariti, sed iure patris dicitur accusare: ut est text. in l. mariti. §. illud. ff. de adul. ibi, iure patris maritiue. Sed in hoc considera q̄ imō iure patris etiam pater semper non potest accusare, nisi concurrant certa quae de iure cōcurrunt: ut est text. in l. nec in ea. §. in accusatorem. ff. de adul. Si ergo pater non potest accusare semper iure patris: quantum minus & frater & alii coniuncti separati? Et maximē requiritur quōd ille qui accusat iure patris & mariti, habebat adulteram in potestate: ut est text. in l. is cuius. §. marito. ff. de adulte. Nec obstat, quōd maritus non habet uxorem in potestate: quia respondeo quōd imō est falsum hoc: quia pater habet filiā in potestate quōd ad reuerentiam: sed maritus habet uxorem filiam familias in potestate, quo ad

opera & debitum carnis. ita eleganter tradidit Bart. in l. rei iudicata. §. focero. ff. sol. matrimo. Et not. gloss. institui. ad Tertul. §. ij. & l. si uxorem. C. de condi. insertis.

39 *Extranei post quas personas admittuntur accusare in crimine adulterij.*

ANGELVS.

39 * *ET* post has personas coniunctas extranei admittuntur, cum sit crimē publicum: ut d. l. quāuis. & licet olim aliud esset: hodie etiam constante matrimonio potest fieri accusatio: ut in authē. ut lic. mat. & auix. §. quia uerō plurimos.

A V G V S T I. Tu adde hic quae suprà dixi in tribus proximis additionibus.

40 *Capitula in adulterio quomodo formabuntur ut concludant.*

ANGELVS.

40 * *QVOMODO* formabuntur capitula in adulterio, ut cōcludant: & sic ut scias quae probationes sunt ne cessariē: & sic uideas modū, & formā practicandi de adulterio: dic, q̄ aut proceditur per accusationem factā ab extraneo: & tunc sufficit quōd capitulet, quōd talis, scilicet Berta habebatur & reputabatur ut uxor Caii: ergo idem, quando per uiam inquisitionis proceditur, quoniam iudex succedit in locum patris extranei, non autem inquit iure mariti: ut habetur maximē per Bartolum, in l. ij. §. si publico. ff. de adulte. Sin autē maritus iure mariti accusat: & tunc non sufficit ita capitulari, nisi capitulet quōd uerē sit uxor, non autem capitulet quōd habebatur, & ut uxor reputabatur. Sed aduerte, quia etiā maritus quādo ita capitulari, & probaret, sufficit quōd ad hoc,

ut praesū

ut præsumatur uxor, & onus probādi in reū transferatur: ut l.in uerbis. ff.de ritu nup. unde si reus faceret capitula q̄ illa non poterat esse uxor, non releuat se: sed capitulare debet. q̄ Berta nō habebat, nec reputabat ut uxor: quo probato etiā absoluetur. Et sic ex his habes capitula pro parte inquiringis, & pro parte accusatoris & rei: & ita eleganter dicit Bart. per illum tex. in l. si uxor. §. sed in ea. ff. de adul. Adde qd̄ idem ipse no. in l. si uxori. §. qd̄ si in uxore. ff. e. quod bene not. quia non omnis scit bene capitulare: & consequenter minus bene probare in adulterio: ex parte uerō cōmittentis adulteriū nō refert, an credat eam ueram uxorem Titii, & sciuerit, an eam in animo reputauerit, & tenuerit pro uxore Titii, quia Titio iniuriam inferre uolebat. ita dicit Bar. in l. de iure. §. si. ff. ad municip. quod not.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde q̄ Ange. in l. si uxor. §. plane. ff. de adul. posuit istam materiam, & refert istā materiā aliter: nam Bar. dicit q̄ uir accusans de adulterio, ut uir, debet probare matrimonium uerum. quod probat eo ipso, q̄ probat se tractasse, & tenuisse illā in uxore, per d. l. in uerbis. Sed quando accusat simpliciter sufficit probare matrimonium putatiuē: quod probat probando tractatū: & quod licet aduersarius probet, q̄ illa uxor esse nō potest, nō eximitur à pœna, nisi probet negatiuam, scilicet q̄ non tractabat eā ut uxore. Et subdit Ang. q̄ si inspiciantur uerba Bart. q̄ sibi ipsi uideret contrarius. Nam dicit primō matrimoniu uerē debere probari: & deinde subdit q̄ nō sufficit probare

reo, q̄ ista uxor esse nō potest: unde secundum Ange. dic q̄ ubi maritus accusat ut maritus, matrimoniu debet probari uerē. Et ideo si aduersarius probet, q̄ ista uxor esse nō potest, absolutiuit, quantuncque tractaretur ut uxor: quia præsumptio matrimonii insurgēs ex tractatu, litur pro contrariā probationē sū. q̄ ista uxor esse non potest. Et ceteri plus mihi placet ista sententia Ange. Nec obst. text. quē Bart. alleg. scilicet. tex. in d. §. sed si in ea. quia ille tunc cōmittenti nō probat id qd̄ ipse dicit. & no. id quod dixit Bald. in l. mo. igno. C. qui accusa. q̄ efficacia p̄batio matrimonii, q̄ uir tractabat Berta in alimētis, & uctibus precensis, quā q̄ uir nominaret Berta uxore suam, quia parū curamus, dicit ipse, de solo nomine: cū sapienter rō ista stant per fictionem: quod not. 41 Capitula seu probationes de adulterio qualia esse debeant.

ANGELVS.

* VISIS capitulis de uxore, successiue queramus, qualis deest esse probatio de adulterio: & per se sequens etiā illa capitula de aduenero: quia post capitula sequē debet probatio. dic q̄ adulteriū nō test probari directō a, & quia si uideres duos nudos in lecto, nescire directō quid uerē facerent: unde cō q̄ ex præsumptionibus probatur, c. præterea. de testi. & c. tertio loco extrā de prob. ut quia uidisti eos nudos in lecto: uel q̄ uidisti p̄ lecto ostiū eos solos in camera clausa: erāt iuuenes, & luxuriosi, & nihil rē tela coniungebātur, & alia similia probādo, & deducēdo: ita dicitur in l. ij. §. si. ff. de adul. Item dico q̄

*De fuller
f. v. 66.
f. v. 67.
nar in for
na fone
Uy pag.
v. 2 pag.
102.*

actibus ueneris probatur, & præambulis: ut no. gl. & Bart. in l. j. ff. de uar. & extraor. cri. & l. qd̄ ait lex. in princ. & ibi Bar. ff. de adult. & l. cap. v. & ibi Bar. ff. de adul. & supra dixi.

ADNO. a ¶ Probari directo Adde tu & uide Rom. in cons. cccclj. ubi etiā, an ex eo quod mulier uadit de nocte ad domū mariti præsumatur adultera. B.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde ea quæ dicit Bar. in l. ij. ff. de fur. in prin. q̄ ut p̄batur adulteriū, si in domo alicuius pulchrę puellæ est aliquis inuētus, de qua doctrina ego dubito in istis præiudicialib⁹, q̄ ille dicit manifeste adulter, quia poterit esse, q̄ ex alia causa iuerit in domū illius mulieris: uel quæ erat frigidus, & nō potuit fornicari. Sed uide d. Abb. in c. p̄terea. extrā de testi. approbant illā doctrinā Bar. in d. l. ij. sed ipse uult q̄ uir, & mulier in latebris domus reperiātur. Aduertas quia reperit d. Abb. in c. tertio loco. extrā de prob. in vj. col. facientē mentionē de hac doctrina Bar. in d. l. ij. & dicit q̄ illa doctrina Bar. est falsa: quia ad probandū adulteriū non est uerū, q̄ sufficiat probari, q̄ aliquis fuerit inuentus in domo unius pulchrę mulieris: quia poterit esse q̄ ille ingressus sit illā domū, & tñ ignora uent ibi mulierē habitare. Et ideo dicit q̄ illa doctrina Bar. in d. l. ij. debet intelligi quādo aliquis in latebris domus fuerit inuentus: & erat in actu præambulo ueneris: puta quia se osculabatur: & uide Bal. in l. neque natales. C. de proba. q̄ dicit, q̄ si mulier admittit uiros p̄sals de nocte, & de die in domo, præsumit meretrix. Et ideo scho-laris qui ingreditur in simile domū nō est præsumendū q̄ dicat pater no-

ster. * Tene menti quæ dixit Ang. in l. si qui adulteri. C. de adul. & in l. ij. §. si. ff. de adul. q̄ adulteriū directō probari nō potest uerē, sed ex præsumptionibus, ut supra dicitur: dicit tamē q̄ illa præsumptio excluditur per aliā præsumptionē, puta ratione cōsanguinitatis. Subdit tamen q̄ licet ratione cōsanguinitatis sententia absolutoria fuerit lata contra adulterū, tamē si uerē postea probaretur adulteriū, potest iterū procedi cōtra adulterū nō obst. illa sententia absolutoria. tex. alleg. in l. si qui adulteri. C. de adul. ita dicit Ang. in d. §. si sic. Et omnino uide quæ dixi supra in hac eadē glo. in uer. quid in patre. in addit. ubi examinauit, an prædicta militent in clerico osculante, uel alloquente mulierē. An autē criminaliter ex istis præsumptionibus liceat criminaliter, & ad mortē condēnare aliquē: uide d. Abb. multa elegantē in c. quanto. extrā de præsum. & melius in c. afferte. eo. ti. * Adde tamē, q̄ licet p̄ istas præsumptiones probaretur adulteriū: tamē uideretur q̄ mitius debeat puniri, p̄ doctrinā Bal. in l. si quis nō dicā rapere. C. de episc. & cle. in illa sua distin. quādo distinguit qualiter unus puniatur, quādo fuit inuentus cum una muliere iacente in terrā: uel quādo fuit inuentus osculari mulierē, & alleg. gl. in l. j. ff. de uar. & extraor. cri. qui dicit quod mitius puniē: & illa fuit doctrina lac. de are. & Guil. de cu. ibi: nisi dicamus q̄ ibi cōstabat q̄ illi ad ulteriora nō processerant: cogita & uide quæ late dixi in gl. fama publica præcedente. in uer. quæro, an unum indicium, uel plura requirātur. in illa addi. magna mea, ubi examino istam materiam.

- 44 Pœna adulterij quæ sit.
- 45 Adulterij pœna licet in uiro sit capitis index tamẽ illi ex causa minuere pœt.
- 46 Muliere committente fornicationem cum sacerdote, index ecclesiasticus nõ laicus cognoscat, quia effecta est fori ecclesiastici.

ANGELVS.

44 * QVÆR O quæ sit pœna adulterij ^b, quia facta probatione, & liquidatione adulterij, sequitur pœnæ impositio. arg. l. j. §. j. ff. ad Turpil. dic q̄ masculo est pœna mortis naturalis: ut l. quãuis. la. ij. C. de adult. & ibi uide latè per Sali. In fœmina autè est pœna, de qua in auth. sed hodie. C. de adult. quia clauditur in monasterio, & alia patitur, de quibus ibi. De iure autè canonico sentètia lata cõtra fœminã adulterã, licet emendata fuerit, si maritus nõ uult ipsam recipere, tradi debet in monasterium in perpetuũ ad pœnitentiã peragendã: ut c. gaudemus. de conuer. coniuga. Et prædicta intellige quãdo est simplex adulteriũ. Si autè esset adulteriũ cũ incestu, uel cũ nefario coitu: tũc etiã in fœmina est pœna capitis, & sic punitur fœmina, ut masculus: ut est text. in d. l. si adulterium cum incestu. in prin. ff. de adul. & ibi glos. & Bar. nec hoc hodie corrigitur p̄ auth. positã in l. quãuis. C. de adul. ita dicit Bar. i. d. l. si adulteriũ. qd̄ no. De iure uero canonico si marit⁹ uult, est pœna adulterij, ut habetur, & not. in ca. gaudemus. extrã de conuer. coniug.

ADNOT. a ¶ Pœna adulterij. Ultra ea que ponit hic August. & uide Fulg. in consil. cl. iij. & Fede. de sens. in consil. lxxij. ubi si mulier fuerit fornicata cũ uno sacerdote, index ecclesiasticus, & nõ laicus cognoscat. & adde quòd licet cum

muliere nupta inhonestè uiuere committatur adulterium, tamen committens nõ punitur, sed ipsa mulier. ita Pau. de Cast. consil. cccvij.

AVGVST. Tu autè in hac materia adde, q̄ Ioan. Fab. insti. de pub. iud. post gl. ibi latius loquitur, & cõsiderat in hac materia quatuor iura. primũ ius diuinũ quo adulter, & adultera occiditur: ut Deuteronomij xxj. c. & xxxij. q. v. c. hæc imago. cũ c. seq. Itè secundũ ius digest. quo iure uidetur q̄ nõ esset certa pœna statuta. Itè nõ uidetur q̄ esset capitalis: ut not. glo. in l. qui cũ uno. ff. de re milit. §. adulterio. & de his qui not. infra. l. cũ miles. Itè de iure C. fuit statuta pœna capitis, tã in masculo, quã in fœmina: ut l. quãuis. C. de adult. Itè de iure auth. est ordinatũ, & statutũ, q̄ in muliere mutatur pœna, ut non sit pœna capitis, sed alia pœna: de quibus in d. authen. sed hodie. Solũ est pœna capitis in masculo committente adulteriũ: & ista est cõmunis sentètia. Et ita tenet glos. & omnes doc. & maxime Ant. de but. Abb. & Imo. in c. tuæ. extra de procur. ubi Imo. dicit, q̄ italegista cõmuniter tenent. Et de materia uide Ro. in singul. suis, secũdũ anni sing. cxlvj. qd̄ incip. nos sumus in materia adulterij. qui dicit q̄ hodie sunt statuta tres pœnæ. Et ibi ponit quis erit iudex. Adde d. Bar. in l. inter liberas. §. j. post gl. ff. de adul. & Bart. in l. si quis iudiciũ. post gl. ff. de quest. & Sali. in l. castitati. & in l. eũ q. duas. C. de adul. & Ang. in auth. ut nulli iudi. §. adulterã. & lac. de bel. in l. raptores. C. de epis. & cle. & §. necessitatè. in auth. ut nulli iudi. col. ix. & gl. in c. de benedictio. xxxij. q. j. & Barto. in l. Claudius. ff. de his quib. ut indig. ex

q̄ bising: 146. 15674 quibus

quib⁹ dictis possumus colligere unã pulchrã limitationẽ, * q̄ licet in uiro sit pœna capitis, tamẽ ex causa iudex potest minuere illã pœnã: per l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui no. infra. & uide Pau. de Cast. cõfi. suo cccij. ponentè, an si mulier nupta, q̄ uiuit inhonestè, si adulteriũ committit: an ipsa, & masculus adulter debeãt capitaliter puniri: & ibi alle. Ang. no. loquentè. Adde Fed. de sen. in cõfi. clxij. qd̄ incipit, mulier accusata. qui dicit q̄ mulier quæ cõmisit adulteriũ credẽs maritũ mortuũ, nõ debet puniri de adulterio, sed de 46 simplici fornicatione. * Itè dicit ibi, q̄ si una mulier fecit fornicationẽ cũ uno sacerdote, iudex ecclesiasticus, nõ secularis punit ipsam, quia effecta est de foro ecclesiastico: & ibi dicit, q̄ si mulier respondèdo inquisitioni dicit se cõmisisse adulterium, uel incestũ, & in ueritate non sit: nõ debet puniri de adulterio, uel incestu: quia fortè erat fornicatio, ibi uide: & dixit do. Abb. in cõfi. suo iij. q. a quãdã mulier que fuit ui coacta facere adulteriũ, cũ quo dã officiali, cũ do losè non cõmiserit crimẽ adulterij, nõ incidit in pœnã, nec perdit dotẽ, nec alimẽta, & tene mẽti qd̄ dixit gl. in ca. tuæ. extrã de procur. q̄ mulierẽ dãnata de adulterio, pœt uir secũ reconciliare, & ipsam retinere, & ita dicendũ est ecõtra in uiro respectu mulieris: est text. in d. authen. sed hodie, quinimò fortius dico, q̄ etiã inuita muliere dãnata de adulterio, potest maritus ipsam retinere penes se: est gl. no. in c. ex literis. extrã de diuort. quã approbat ibi doct. maxime Abb. licet d. Ant. de but. cũ aliquali distinctione ipsam approbet, & ita illã gl.

intelligit do. Anto. sed hodie de iure canonico clericus cõmittens adulterium in monasteriũ detrudatur, & laicus excommunicatur, per tex. in c. si quis clericus. lxxxj. dist. ita dicit lo. Fab. in fit. de publi. iudi. §. ij.

47 Fornicationẽ cõmittentes, an euitet pœnas, si dicat se cõtraxisse matrimoniu.

ANGELVS.

47 * AN autè postea dicti tales cõmittentes fornicationẽ euitare possint pœnas, si dicant, & cõfiteantur se contraxisse matrimonium. no. per Bald. in usib. feud. in tit. de pa. iur. fir. dic ut ibi per eum. & dicam j. eo. uer. pone quòd est iuuenis. *157. 16. uide xced*

ADNOT. a ¶ Cõfiteantur. *157. 16. uide xced*

AVGVST. Tu adde, & dic ut dicam ibi in d. uer. pone q̄ iuuenis.

48 Cõcubina alicuius si cognoscatur carnaliter à Titio, an Titius punitur, et quomodo.

ANGELVS.

48 * QUID si concubina alterius carnaliter cognoscitur: dic q̄ aut talis cõcubina perdidit nomẽ matronæ, & honestatẽ mulieris: & tunc talis coitus est impunit⁹: aut nomẽ matronæ, & honestatẽ mulieris retinet, ut quia liberta stat cum suo patrono: & tunc talis coitus est punibilis: ut est tex. & ibi glo. & Bar. in l. si uxor. circa prin. ff. de adul. Et prædicta procedunt si est libera mulier que passa sit adulteriũ, si nautè mulier sit, habet locũ iniuriarũ actio, & de seruo corrupto. l. Aquil. ff. de adul. l. miles. §. pe. & l. pe. Et si uis scire quis coitus sit permisus, & etiã quis damnatus, uide Bart. glo. & ll. quas allegat in l. si adulterium cum incestu in prin. uer. oppo. d. l. qui contra. ff. de adul.

ADNOT.

157. 16. uide xced
157. 16. uide xced
157. 16. uide xced

A D N O T. a ¶ **Concubina.**
Adde qua proprie dicatur cōcubina *Pau.*
de Cast. in consi. cccclxxij. & do. Lud. sur-
dum in trael. legi.

AVGV T. Tu in hac materia
adde & dic, q̄ cū hodie de iure cano-
nico nullus concubinatus sit licitus:
ut uoluit Io. And. sequēdo opi. Host.
in c. lator. extra qui h. sint leg. tex. in
ca. nemo. xxxij. q. iiii. Quinimo secū-
dum Host. etiā hodie de iure nouiss.
uidetur dicendū, q̄ leges dānant illū
coitū cōcubinatus illicitū: quia leges
nouæ dānant fornicationē, & omne
peccatū: ut in auth. de lenonibus. co.
ij. & scen. mulieres & c. col. v. & ut nō
lux. cōtra na. col. vj. unde & dicit im-
perator, castitatis sumus amatores:
ut in auth. quib. mod. na. col. vj. §. il-
lud. & l. si qua illustris. C. de Orfi. & in
talibus potissimē ubi de peccato agi-
tur, leges sequuntur canones, in au-
then. quomo. opor. episco. col. j. & de
ec. titu. col. ix. tenēt per has rationes:
& Io. And. & Host. hodie indistinctē
saltē de iure cano. q̄ omnis cōcubi-
natus est illicitus. Si ergo omnis cō-
cubinatus est illicitus: ita potest impu-
nē haberi accessus ad omnē concu-
binā, sicut potest haberi ad illam quæ
uulgariter meretricat, ad quā impu-
nē sine dubio habet accessus, p̄ text.
in l. si uxor. §. planē. ff. de adulte. & l.
quæ adulterū. C. de adul. & ideo dice-
bat Ang. in d. l. si uxor. in prin. Not. tu
scholaris qui quotidie habes accessu-
sum ad cōcubinas Bono. quæ nō sunt
sclauæ: sed fantolastæ: unde de tali
accessu nō debes puniri, cōsiderato
q̄ talis cōcubinatus est reprobatus de
iure ciuili, & fortius de iure cano. et
si sit libera Bonon. cōsiderato, q̄ de
iure p̄dicto omnis cōcubinatus im-

probat⁹ est: nisi dicas, q̄ ex quo om-
nis fornicatio est phibita iure cano-
nico, etiā talis accessus debet puniri
in terris ecclesiæ in q̄b⁹ habet tēpo-
ralē iurisdictionē: & sic iura canonica
sunt spiritualia: ut no. lo. an. in c. ij.
extra, de reg. iur. in vj. Sed tu uide
omnino Bart. in l. j. ff. de cōcu. optimē
saluantē, in quo cōcubinatus de iure
canonico est approbat⁹ uel reproba-
tus, sed uide tex. cū gl. in c. cōcubina.
xxxiiij. dist. qui uidetur uelle, q̄ de iu-
re canonico quādoq; cōcubinatus sit
p̄missus: & xxxij. dist. in summa. uide
omnino Abb. in c. cū sit generale. ex-
tra de fo. cōpe. disputantē, an hodie
de iure ciuili cōcubinatus sit prohi-
bitus: uide Matth. in sing. suis singu-
lari c. j. qui ponit materiam, de qua in
j. q. hic tracta. dicit tamē ibi in fi. quod
si filius habet rem cum concubina
patris, est iusta causā exhæredandi
eum. ibi allegat bona iura.

49 *Mulier accusata de adulterio qua de-*
fensiones facere potest.

50 *Maritus approbans mores mulieris:*
an uideatur approbare futuros.

ANGELVS.

49 * **QV A E R O** quas defensiones
potest facere accusatus uel accusata
de adulterio. dic quod d iures facere
p̄mittitur. Primō si dicat q̄ iure ma-
riti post lx. dies accusare nō p̄t, uel
si dicat q̄ plures accusatores de adul-
terio habere nō potest, licet secus sit
in crimine incestus: ut l. si maritus. §.
pe. & l. uim passam. §. duos. ff. de adul.
litē opponi p̄t exceptio perēptoria:
ut si dicat trāfactū est quinquennis,
quia quinquennis accusatio adulte-
rii tollit: ut l. si maritus. §. p̄scriptio-
ne. ff. de adul. quod tamē intellige: ut
no. gl. & latē Sal. in l. adul. C. de adul.

& etiam

& etiā in l. querela. C. de fal. Secūdo
si dicatur maritum desitisse: ut ff. de
adul. l. j. §. j. & l. absolutio. de uel si mul-
lier dicat adulterū esse absolutū: q̄
ampli⁹ in aternū accusari nō potest:
ut l. denūciafle. §. j. & quod not. gl. &
Bar. ff. de adul. Et sic cōdēnatoria fa-
cta de adulterio non nocet mulieri:
sed absolutoria facta de adulterio
prodest mulieri: ut d. §. si. Ratio autē
est, quia in absoluen. sumus p̄optio-
res: ut l. Arriani. ff. de act. & obl. Ter-
tiō, si uir dicatur fuisse autor malo-
rū morū: iudex enim inquirere de-
bet, an maritus pudicē uiuēs mulieri
quoq; colendi bonos mores autor
fuerit: aliās perniquū est ab uxore
alios mores exigere, quos ipse mari-
tus nō habet: ut ff. de adul. l. si uxor. §.
si iudex. Quartō opponitur q̄ mari-
tus eius mores approbauit, ut si eā
propter adulteriū de domo expulit,
postea uerō eam reassumpit: ut l. si
uxor. §. si. ff. de adul. Et cōsequēter di-
citur approbasse mores uxoris non
tantū p̄teritos, sed etiā futuros: ut
uult gl. in l. castitati. C. de adul. & ibi
Sali. in pe. q. qui remittit ad not. per
ipsum in d. l. quoniā Alexandrū. Ulti-
mō quod maritus fuit leno: ut l. quā.
& l. ita. C. de adul. & dicit leno mul-
tis modis: ut ibi plenē per Sal. quod
est uerū, si opponat antequā nomen
suū recipiatur inter reos, postea autē
uir nō repellitur: mulier tamē obii-
ciēs uiro eū aggrauat: sed se nō libe-
rat, ut d. §. si publico. & quod ibi per
gl. & Bar. de quo tamē latē per Imo.
& Bar. in l. si reus. ff. de pub. iud.

AVG. Tu autem in hac materia
adde, & dic quod ad iiii. & v. & vj. de-
fensionem tex. in l. quæstui. §. si. ff. de
adul. per quē text. colligitur, q̄ licet

maritus desistat ab accusatione ante
cōdēnationē, q̄ non p̄t ampli⁹ eā
accusare, q̄n in ueritate cognosce-
bat mulierē fortē nō culpabilē: & di-
cit gl. ibi q̄ licet desistat, nō t̄n crimi-
ne lenocini punitur: intelligas hoc
uerū, q̄n non erat dānata de adulte-
rio: q̄a si erat damnata de adulterio,
ipsa mulier uel marit⁹ in uerū eā co-
gnoscebat culpabilē, & mulierē re-
ducat, punit ipse maritus p̄na leno-
cini, p̄ text. in l. sine metu. C. de adul.
Aduertans t̄n q̄ hodie per tex. in aut.
sed nouo iure. & i corpore, unde su-
mit. licet marito sine p̄na etiā mul-
ierē dānata de adulterio reducere
ad domū eius: uide do. in l. castitati.
maximē la. de Arc. Cy. & Ang. qui di-
cunt, q̄ cum hodie maritus p̄na le-
nocini puniretur, si reduceret mul-
ierē ad domū suam, quando mulier
meliorē utā nollet facere, sed uel-
let esse meretrix, quicquid dicat in
d. l. sine metu. & uide Salice. in locis
p̄xalleg. * Sed aduertans in quantum
do. Ang. hic post Salic. in d. l. quoniā
Alexand. uidentur tenere, quod ma-
ritus approbans mores mulieris nō
modo p̄teritos, sed etiam futuros
uidetur approbare. Addatis, q̄ imō
credo, quod futuros nō uidetur ap-
probare, nec etiā p̄t, & hoc pro-
bo per tex. cōiuncta gl. c. quæ admo-
dum. extra de iure iur. ibi tutius ergo
in hoc casu uidetur, ut propter iu-
risiurandi religionē uir accusare de-
sistat uxore ad diuortiū celebrādū.
ubi fortius dicitur, q̄ si maritus ex-
pressē per pactū etiā cum iuramēto
promittat non accusare mulierē de
adulterio futuro: & sic uideatur ap-
probare mores mulieris, q̄ hoc pactū
inquantū uenit cōtra publicā uti-

B litatem,

litatē, q̄ dolus de futuro remittatur, quòd hoc fieri nō pōt, per tex. in l. si yaus. §. pacifici. & §. illud. ff. de pac. & ideo dicit do. Abb. hic, tex. coniuncta gl. probat, quòd non ualet pactū, per quòd maritus promittat mulieri nō accusare ipsam de adulteriò futuro, inquantū hoc pactū uenit cōtra utilitatē publicā: & sic maritus possit ipsam accusare pacto non obstante, & etiā iuramēto non obstante: ut uult ille text. bene ualeret illud pactū & iuramentū inquantū cōtineret utilitatē privatā ipsius mariti: ut uoluit ille tex. cōiuncta gl. & sic uoluerunt Host. Io. And. & Iunoc. ibi: & ideo si rectē pōderatur ille tex. in d. c. quē admodū. cōiuncta glo. & d. doct. ibi. & d. Ant. de Butr. & Imo. Sed melius per Abb. ibi, ubi multū elegantissimē loquitur, habemus maximā limitationē in hac materia: & ita reperio clarissimū patrē meū in allegatione sua xlviij. multū extollentem dicta d. Abb. ibi ad limitationē dictorum Salii. in loco præallegato: & ita dicit obtinuisse de facto: quæ omnia no.

51 *Stuprum quando dicatur committi.*

ANGELVS.

51 ***QVAERO** quando dicatur committi stuprū. dic q̄ committitur siue cum masculis, siue cum fœminis uidiuis uel uirginibus solutis: siue una fœmina cū alia: siue mulier sit agens & puer patiens, & per consequens semper etiā quando cōtra naturam coitus committatur, dūmodo in quas cōmittitur sint personæ liberæ: non autem serua: ut l. inter liberas. ff. de adul. in l. i. de publi. iudi. §. itē lex Iuli. de adul. & dummodo etiā nō sint meretrices: ut l. stuprum. primo responso. & §. j. ff. de adulte.

AVG. Tu adde in hac materia, quòd ille text. in d. l. inter liberas. & ille §. in l. i. de publi. iud. nō probat ea quæ dicit d. Ang. hic. Quinimò ille tex. in l. i. de publi. iud. uidetur pbare, q̄ nō sit stuprū, quādo cum masculo committitur coitus. Sed ista conclusio probatur de directo in l. stuprū. §. j. ff. de adul. ubi iurisco. hoc expresse dicit, & bonus tex. in l. quæ domū. ff. de adul. Quando uerò fœmina cum masculo & fœmina agit, ut masculus, quòd sit stuprū, uide in l. fœdissima. C. de adul. & text. cū gl. xxxij. q. iij. c. nemo. ubi gl. ponit quid est stuprū. & dicit quòd ista procedunt de iure ciuili. Alio modo capitur stuprū, de iure canon. ut xxxvj. q. j. §. j. ubi propriè dicitur quid est stuprū. sed uide gl. ibi. aliquādo capitur stuprum pro adulterio, & aliquādo econtra. uide doct. in locis s. alleg. & glo. in d. §. j.

52 *Stuprum committens cum serua quomodo teneatur domino, & quando stupri accusatio fieri possit.*

ANGELVS.

52 ***QVI** autem cum serua stuprum commiserit, tenetur domino serui corrupti iniuriarū. l. Aquil. ut d. l. inter liberas. & pōt extra ordinē puniri. ut ibi. & l. si. ff. de offic. præsi. ita dicit gl. & Sal. in l. serui. in prin. C. de adul. Item accusatio de stupro pōt intra quinqueniū institui: si tamē stuprum per uim committitur in masculo uel fœmina sine tēporis præfinitione, accusatio pōt institui semper. ff. de adul. l. marito. §. quinqueniū. & §. si.

AVG. Tu adde doct. in l. serui. C. de adul. & in d. l. si. ff. de offi. præsi.

53 *Pœna stupri qua sit.*

54 *Sodomia quæ pœna de iure canonico puniatur.*

Stupro

55 *Stupro q̄ non sit pœna capitis quando nō interuenit uis, quomodo intelligitur.*

56 *Stupro quō dicatur mulier cōsentire.*

57 *Raptor an per subsequēs matrimonii ducēdo in uxore raptam euitet mortē.*

ANGELVS.

53 ***QVAERO**, quæ sit pœna stupri. dic quòd cū masculis, & sic fodo in iuriscō. est pœna gladii, & sic decapitari debet: ut d. §. item lex Iulia. & l. cum uir. C. de adul. & in auth. ut nō luxu. contra naturā. §. j. Item quādo fœmina cum fœmina stuprū committit, quia gladio materiali puniatur: ut l. fœdissimam. & ibi gl. & Salic. C. de adul. Itē quādo mulier est agēs cum masculis, quia eadē est ratio. Itē est pœna gladii, quādo per uim stuprū committitur: ut d. l. fœdissimā. cū simi. Sin autē sine ui committatur in fœminis, tunc si inferentes sunt honestæ personæ, pœna est dimidia partis bonorū publicatio: humiliores coërcionis corporis & relegationis: ut d. §. item lex Iulia. Et eadē pœna est in muliere patiente stuprū: quòd est uerū quādo uirgo, quæ est uiri potens

57 *Quando per uim. Adde tamen q̄ si tale crimen committat minor xxx. annorū, debet mitius puniri. Ita Raph. C. in cōsi. xcv. ubi etiā dicit, quòd iuuenis rapit mulierē in una publica, & ducēs tam seorsum à rina raptā cognoscēdi, non dicitur committere raptū. & dicit Par. de Cu. in cons. cccv. q̄ raptens mulierē solutam inhoneste uiuentē etiam per uim non incidit in pœnā raptū. & uide Alex. in cōsi. in iij. uolu. quæ sit pœna raptens moeniale. uide Ioan. de Anch. in cōsi. j. Ber. AVG. Tu autem in hac materia de multiplici modo peccadi contra naturā, ut dixit tex. in c. adulteri mali. xxxij. q. vij. & glo. uide in c. c. c. causationes. ea causa. & q. quæ uide-*

dum Salic. ibi. quæ seruo proprio se occulte immiscerit, capitis pœna punietur: seruus uerò igne cremabitur: ut l. j. C. de mulie. quæ ser. propri. se imm. q̄ no. cōtra istas maledictas mulieres & maximē uiduas luxuriosas, quæ seruis uel famulātibus propriis se immiscerit, ut merito decapitari debeatur no. gl. si. in d. §. itē lex Iul. Et prædicta procedunt etiā si patiens coitus cōsentiat: si autē dissentiret tunc habet locū l. j. C. de rap. uir. quia acriter puniatur uim in aduherio uel stupro inferēs & socius, & particeps tam in pœna quam in bonis, ut ibi. Et ea mulier quæ passā est uolentiā nō puniatur, imò aliquādo præmiatur: ut hæc oīa habentur per tex. Cy. Bal. & Salii. in d. l. j. C. de rap. uir.

ADNOT. a §. Sodomiticum.

Ad l. tu & uide And. Barb. in cōsi. lxxij. inc. scribitur Hester. & uide in cōsi. do. Anastasi plati. quod est in cōsi. Barb.

ADDITION. Adde notabiliter d. Vitalianum in suo opere malefice. in rubri. de raptoribus, & c.

¶ Quando per uim. Adde tamen q̄ si tale crimen committat minor xxx. annorū, debet mitius puniri. Ita Raph. C. in cōsi. xcv. ubi etiā dicit, quòd iuuenis rapit mulierē in una publica, & ducēs tam seorsum à rina raptā cognoscēdi, non dicitur committere raptū. & dicit Par. de Cu. in cons. cccv. q̄ raptens mulierē solutam inhoneste uiuentē etiam per uim non incidit in pœnā raptū. & uide Alex. in cōsi. in iij. uolu. quæ sit pœna raptens moeniale. uide Ioan. de Anch. in cōsi. j. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia de multiplici modo peccadi contra naturā, ut dixit tex. in c. adulteri mali. xxxij. q. vij. & glo. uide in c. c. c. causationes. ea causa. & q. quæ uide-

tur enumerare in isto delicto illum, qui propriis manibus se corrumpit: non credo tamē, quod simili pœna puniatur: & uide tex. in cap. flagitia. xxxj. q. vij. qui p̄priis appellat ipsos sodomitas. & ibi est bona gl. quæ dicit, q̄ isti qui peccant contra naturā, aliter, puniuntur de iure civili aliter de iure cano. nam de iure civili est pœna gladii: sed de iure cano. nō dicit tamen illa glo. quod hoc crimen tēpēstas & pēsilentias inducit per tex. in auth. ut sit lux. cōtra naturā. Et subdit quod qui puerū corrumpit ad stuprū morte puniatur, per tex. de pœ. di. j. in c. sollicitores. §. qui puer 10. * *Que autē sit pœna de iure cano. contra laicos cōmittentes delictum cōtra naturā, & sic cōtra sodomitas est tex. in c. clerici. extrā de excessi. p̄latorū. qui dicit quod laici debent excommunicari, clerici uerō deponuntur à beneficiis & in monasteriū detruduntur, & in tantū hoc crimen est exosum de iure cano. quod propter enormitatem delicti pœna extenditur ad nō peccantes, ut dicit do. Ant. de But. in d. c. clerici, per gl. ibi. & ecclesia habet iurisdictionem in laicos propter hoc crimē, ut multū eleganter dixit d. Abb. in d. c. clerici, qui cōquid dixerit ibi d. Ant. de Bu. quia decisio Abb. est uerior, p̄ ea que habentur in c. cum sit generale. extrā de fo. cōpe. & per doctri. Innoc. in c. quod super his. extrā de uoto. Item in hac materia a. de ea que s. dicta sunt in sup̄ro, ut illud delictum puniatur eo modo, & ead. l. que dicta sunt, habēt locum de iure civili: sed de iure cano. aliter puniatur, quia aut eam quā stuprauit accipiat in uxore aut dotet, aut alio modo castigetur:*

secundū distinctionē tamen de qua per tex. & doc. in c. j. & ij. extrā de stupris, & adulterio. & uide Mathe. in not. suis dictis not. cētēsimō, qui dicit quod non est pœna capitalis, qui stuprat uiduā uel uirginē honestē uirē, nisi sit uilis & infamis de iure, uel de facto: q̄a tunc relegabitur uel fustigabitur. Nec obstat. d. l. j. quia ibi interuenit aliqua uis, ibi uide. * Item adde, q̄ licet semper allegetur q̄ nō sit pena capitis uel gladii in sup̄ro, quādo uis nō interuenit in muliere uolētē. hoc uerū, quādo p̄cessit uolūtas mulieris, & sic est simplex uolūtas, & masculus fecit stuprū sine aliqua uiolētia. ita loquitur. tex. in st. de publi. d. §. sed ead. l. secus si p̄cessit uolūtas uiri, & sic masculi, qui in sup̄ro est pœna capitis, & sic mortis per tex. in l. j. §. fin. ff. de uariis, & extrā. cri. ita limitabat istā materiam Bal. in l. raptores. C. de episc. & cler. & est notabilis limitatio. Sed aduerte quia Bar. in d. l. j. §. si. allegādo lac. de Aret. intelligebat illū tex. in d. §. si. q̄ ibi uis aliqua interuenit: & certē est una diuinatio in practica, tamē non recederem ab opi. Bart. sed melius declarādo p̄dictā ultra do. dico, * q̄ ubi mulier cōsensit stupro in sua simplici uolūtate: quia nō uis, nō uerbis uiri, nō aliquo dolo subducta, non precio, nō promissionibus cōsensit: sed magis s̄ilo capta in uirū cōmisit stuprū, nō est pœna capitis, per illū tex. i. d. §. sed eadē. quia hic est simplex uolūtas nō coacta, n̄ subducta uerbis quoquomodo. Sed ubi nō est raptus p̄priis cū uiolētia de facto: sed uolūtas uiri p̄cessit, uel cū lenocinio, uel cū promissionibus mulier fuit subducta ad stuprū cōmittē-

dum:

dum: tunc est pœna capitis, per illū tex. in d. §. si. quia uiolētia etiā cōmittitur sine facto: sed uerbis isto casu, per tex. in d. l. raptores. & per text. in d. l. j. C. de raptu uirginū. & ita intelligo p̄dictā. & uide Bal. in l. si quis nō dicā rapere. C. de episc. & cle. qui ponit que pœna sit in eo qui nō uiripotētē stuprauit: & quādo dicitur, q̄ raptus committatur, uide pulchrē per Hosti. in summa de rap. qui not. loquitur ultra doc. per Ang. in l. sed eximendi. post doc. ff. ne quis eū qui in ius uo. est ui exi. uide Alb. de Ros. in ij. parte statutorū. q. lxxj. qui allegat. l. Bu. & Gand. in trac. malef. q. cētēsimā. & Cy. & do. in l. j. C. de rap. 18 Pau. de Ca. in cōs. suo cccij. qui cōsuluit, q̄ ille qui raptiū mulierē soluta, quæ semel ab alio fuit tacta, uel quā alius osculat⁹ est: nō incidit i crimē rapt⁹, s̄ate statuto, q̄ debeat decapitari ille q̄ mulierē honestā rapuerit: & ibi uide an raptus cōmittatur in muliere nupta inhonestē uiuētē. Alb. de Ros. in ij. parte statut. q. lxxj. dicit quod Dy. dicebat, q̄ si faciebat quæstū cū persona sua, nō puniūt pœna raptus ille rapiens, aliās sic: licet 17 aliās eam cognouisset. * An autē persequens matrimoniiū raptor si ducit raptam in uxore euitet mortē, & sic pœnā legalē: uide Spe. in tit. de le. §. nūc de dispensatione ep̄i. uer. xxix. & Io. Cal. cōsuluit q̄ euitet pœnā: hoc dixit I. c. si. extrā de rap. & uoluit Bu. in l. j. in fi. C. de rap. uirg. per gl. in c. ij. extrā de hære. li. vj. uide tex. xxxvj. q. ij. c. de puellis. Et hæc no. q̄a habui de facto: & ita obtinui secundū opi. Io. Cal. Itē inquātū d. Ang. hic dicit, q̄ mulier quę proprio seruo se facit

stuprari, puniatur pœna capitis. per l. j. C. de muli. quæ p̄priis seruis. adde, & dic q̄ illa lex loquitur in persona nō libera, & sic in seruo: & ideo ibi est ipse iale in illo casu: ut dicit doc. ibi, maximē Ang. cū ergo lex sit pœnalis in persona seruorū, non debet extendi iuxta notata in reg. odia. de reg. iur. l. cōmodissimē. ff. de libe. & posth. l. si uerō. §. de uiro. ff. sol. mar. 18 *Iuuenis solutus inuentus est cū quadam muliere etiā soluta, cōtra quem fit inquisitio de tali carnali missione: si uterq̄ eorū cōfiteatur quod unus alterū desponsauerit, nunquid credatur?*

ANGE LV S.

* P O N E quod quidam iuuenis qui est solutus, inuentus est cū quadā muliere etiā soluta: contra quem fit inquisitio de tali carnali missione: modo uterque eorū confiteatur, q̄ unus alterum desponsauerat: nūquid credatur: dic quod sic, a nisi signa in contrariū appareant: ut C. de rap. uirg. l. j. ut quia inuenta fuit femina plorans & similia: ita dicit glo. Bal. & doct. in l. pe. C. de fideiuf. qd̄ nō. ad euadēdū aliquos à stupro.

AD NOT. a ¶ Quod sic. Adde tu Alexand. in consil. j. in j. uolu. & Bartol. in consil. lxxj.

A V G. Tu autem in hac materia adde ea que dixit Bal. in addi. Spec. in titu. de confess. in ij. col. qui dicit quod hæc cōfessio matrimonii excludit accusationē stupri. Sed fallit in crimine raptus, per l. j. C. de rap. uirg. Et idem dixit Bal. in d. l. pe. C. de fideiuf. & uide ibi Angel. qui dicit quod semel defendit unum iuuenē, qui debebat decapitari qui accusabatur de adulterio. de hac materia adde Spec. in tit. de confess. §.

B 3 sequi

quitur. aeru. sed pone. & uide Bal. in L. quicunque. C. de ser. fugi. in pe. col. qui dicit quod ipsa mulier poterit tamen torqueri, quod est unū uerbum periculosum: & credo illā doctrinā falsam, nisi sint alia indicia in cōtrariū: arg. l. non est uerūm. ff. quod met. caus. & eorū quae dixit Salic. in l. si. C. de q. Sed in hac materia mihi placet sententiā Bal. in c. j. furtum. de pace iura. firmam. qui dixit quod illa allegatio matrimonii praetensi ante, nō excusat ab accusatione stupri: & quod iudex in hoc debet inspicere alios cōiecturas. Et ad hoc est bonus tex. in l. j. C. de collusio. detegen. quem Bal. ibi ponderauit & dat exēplū: quia dicit q̄ illa glo. in l. p. C. de fidei. nō militaret, si masculus & femina erāt impares, uel si nō essent alia indicia in cōtrariū: pro qua cōclusionē est bona gl. xxx. q. v. in c. aliter. & uide Bal. in l. j. C. de confes.

59 *Inquisitione facta de adulterio, si probetur stuprum, an sequetur condemnatio de stupro.*

ANGELVS.

59 *NOT. tamē & tene menti quod licet inquisitio uel accusatio fiat de adulterio, & probetur stuprū, sequetur cōdēnatio de stupro: secundū gl. in l. si ea. C. de adul. Dy. autē in q. sicut tenent cōtrarium, & allegat l. qui adulteriū. in fi. eo. ut. cuius opinionē sequitur Salic. in d. l. si ead. dic tamen plenē ut ibi per eum.

ADNO. a ¶ De stupro. Adde & uide Alex. in cōsult. in y. nol. ubi quod cū inquisitio sit de uno delicto, & de alio probatur, sequi debet absolutio. & uide eundem in cōsult. xxxij.

AVG. Tu adde quod ego limitatē praedictā, & dicerē gl. esse uerā

cōtra Dy. & Sali. nisi super illa inquisitione de adul. sequeretur cōfessio de stupro, quia ex eadē confessione sequi potest cōdēnatio in criminibus, secundū tex. in c. j. & ij. extrā de accu. & hoc in terminis dixit Ang. in repe. l. si uacantia. C. de bon. uac. in xxij. col. qui dixit, quod licet inquisitio sit formata de homici. uel accusatio, tamē si in processu apparet de furto uel alio delicto, an sequi possit cōdēnatio. & ibi elegāter decidit limitādo praedictā duobus modis. ego in addi. meis. l. late disputauit istum passum. dic ut ibi dixi.

60 *Pax erat inter aliquos, & promiserunt se nō offendere sub pena: an adulteriū do uxorem incidat in penam pacis.*

ANGELVS.

60 *QVID autem si pax erat inter eos, & promiserant se nō offendere sub pœna, an adulteriū do uxore incidat in pœnā pacis: Bar. in l. uerū. ff. de furt. dicit quod nō: quia fecit causa libidinis & nō causa iniuriandi: uide quod no. Bar. & Imo. in l. licitatio. §. quod illicitē. ff. de pub.

ADNOT. a ¶ Dicit quod nō. Adde quod idē tenet Ro. in cōsult. xxxij. & cōsult. c. v. late tenet Alex. in cōsult. xxxij. in y. uol.

AVG. Tu autem in hac materia adde, & dic, quod Ang. in d. l. uerū. uideatur dicere, quod in dubio praesumitur quod causa pacis rēpendā illud fecerit, quā causa libidinis, per bonas rationes: & contra istā communē sententiā fortiter ob. ea, quae dixit Bar. in l. ita stipulat. §. Christogonus. ff. de uerb. ob. quam mirabilē doct. approbavit Bal. in c. j. §. similiter. qui mo. feud. amit. & ibi multum exclamauit Bal. de ista doctri. & dicit

caū

eam menti esse tenendā, qui dicunt a confessus est quod pluries carnaliter cognouit uxore Titii: an una uel plures pœna imponatur: Bart. ponit in l. uulga. ff. de fur. & in consil. quod incip. Anto. cōmisit adulteriū & c. & Io. Cal. & Io. de Lig. in cōs. suis, quae incip. Inquisitionis huius thema. & c. & aliud incipit, Queritur an multiplicentur pœnae & c. facit quod not. Bar. in l. nunquā plura. de pri. deli. & in l. j. §. uulgaris. ibi uideatur uelle saluare gl. quod ibi ideo contingit, quod unica pœna pro omnibus uicibus imponitur: quia pœna adulteriū cū sit pœna capitalis, ut l. quamuis. la. ij. C. de adul. nō est reiterabilis. Ex quo inferitur quod si esset pœna pecuniaria pro adulterio, ut plurimū est per statuta, tūc pœna multiplicabitur secundū delictorū reiterationem. Sed Bar. in d. suo cōs. dicit, quod imo d. gl. in l. uulgaris. est uera: etiā si pœna pecuniaria esset imponenda: quia pro omnibus uicibus adulteriū unicā tantū pœna imponitur, per gl. & quod ibi no. per Bar. in d. l. nunquā plura: nam ad hoc ut ex delicti pluralitate pœna multiplicetur, necesse est, q̄ sint diuersae delinquēdi species. facit d. §. unde queritur. & ibi Dy. Bar. & Imo. Sin autē eadē species delicti est, licet reiterata, nō reiteratur, etiā pœna pecuniaria, & maxime quādo ex reiteratione nō oritur nouū interesse pecuniariū: ut l. in sciencia. §. infans. ff. de fur. & ibi Bar. Et sic licet ceteros Bertā carnaliter cognouerit, unica tantū pœna etiam pecuniaria a statuto inducā imponeretur, quod no. & tene bene menti istā doctri. ad multa, & maxime in limitatiōe pec-

61 *Statutum imponens penā pecuniariā pro adulterio, si reus confessus est quod pluries cognouit carnaliter uxore Titii, an una uel plures pœna imponantur.*

ANGELVS.

71 *QVID si statutū imponat pœnā pecuniariā pro adulterio, & reus

B 4 natura

narū quādo delicta sunt reiterata.

ADNOT. a ¶ Quod pluries. Adde & uide Pet. de Anc. in consiij. & ibi an adulterium dicatur crimen continuatum. Ber.

A V G. Tu autem in hac materia adde quæ dixit Bal. in l. quicūque. C. de ser. fugi. in ij. col. qui dixit, quod si eodē loco & continuato proposito sapius quis cognoscat uxore alterius aut uiduā: ut not. in l. uulgaris. ff. de fur. & in l. pe. ff. de ac. & obli. i. gl. ord. quia hic delictū cōtinuū est, reputatur hic quasi unū delictū, per l. eū qui in popularibus. ff. de iureiur. Et sic Bal. ibi uult, quod si diuerso loco hic fieret, uel nō proposito continuato, prædicta nō limitaret. Et ad idem in terminis alleg. gl. vj. q. j. c. limitarem. quæ gl. per illū tex. concludit, quod si cū eadē muliere pluries cōmitto fornicationē, quod toties debeo puniri tāquā pro diuersis delictis per c. cōsideret. de pœni. dist. v. & c. misericordiā. de pœ. dist. j. & de illa gl. fecit mentionē Abb. & ipsam sequitur in c. sicut dignū. extrā de homic. & uide gl. in c. uirginibus. xxvij. q. ij. & uide gl. & Bar. in l. si quis diuino. ff. de pœ. & gl. & Bar. in l. marit. §. sex mēsiū. ff. de adul. sed Ang. in d. l. uulgaris. uidetur in hac materia approbare doct. Barto. ibi, & uide Sal. in l. adul. C. de adul. Sed ultra oēs latius locut⁹ est in hac materia Pe. de Anc. in cle. j. extrā de priuile. in §. quibus. in vij. no. ubi facit mentionē de contrarietate Bart. in hac materia. & de illo cōf. Bar. dic ut ibi per eū, a cuius sententia nō discedo. & uide Pet. de Anch. in quodā consi. suo quarto in ordine meo, ubi not. loquitur. & uide Bar. in d. l. nūquā plura. de priua-

tis delic. Arch. in c. ad apostolica. de re iudic. lib. vj.

62. Inquisitio quando fit cōtra eū qui habet duas uxores, & negat inquisitōnē, an iudex secularis possit inducere probationes super matrimonijs.

ANGELVS.

* QUID in casu l. eū qui duas. C. de adul. quādo inquiritur cōtra aliquē qui habet duas uxores, & negat inquisitionem: an iudex secularis super matrimonijs possit inducere probationes: uidetur quod nō: quia est spirituale: ergo ad episcopū pertinet: ut c. nam. de ordi. cog. c. lator. qui fil. sint legi. Contrariū tenet Bal. in l. quoties. C. de iudi. per illam l. & idē Pet. de Anc. in cle. dispēdiōsam. de iudic. quia illa capitula loquuntur quādo agitur ciuilitate, secus si criminaliter: quia sicut in criminali punitione spectat ad iudicē secularē, ita & cognitio: ut c. iij. de rap. quod singulariter tene mōti: quia est notabilis limitatio ad d. c. cum similibus.

A V G. Adde quod ista questio nō est ita faciliter decidēda, ut dicit d. Ang. hic, sed essent uideāda dicta Bal. in l. omni in nouatione. C. de sacros. eccl. & pulchrū cōf. Gasph. de Cal. quod incip. In nomine domini nostri Iesu Christi, ubi latissime locutus est in hac materia, & d. Io. de Li gna. & Imo. in d. cle. dispēdiōsam. extrā de iu. & dicta doc. pōt. Bart. in d. l. Titia. ff. so. ma. & per Spec. in tit. de recōuētōe. §. nūc uideamus. uer. sed nūquid incidēter. Ego quia late posui istā materiā d. l. Titia. me remitto ad ibi dicta per me & Moder ni late scripserunt in d. c. tiam.

63. Pater uel maritus reperies clericū in flagranti crimine cum sua uel uxore iuxta

iuxta l. Gracchus. c. de adul. an possit eum occidere, ita quod non incurrat canonem, si quis diabolo.

ANGELVS.

63. * QUID si pater uel maritus iuxta l. Gracchus. C. de adul. reperiat clericū in flagranti crimine cū filia uel uxore, an possit occidere, ita quod non incurrat canonē, si quis suadēte diabolo. Bal. Ang. & Rap. dicūt quod sic, in l. ergo. §. si hæres. de lega. j. & ibi uide l. mol.

A V G. Adde, quod ego miror quod isti doct. alleg. Bal. & doct. ponentes istā q. ego allego tex. cū gl. in terminis, in c. si uerō. extrā de sentē. excō. in si ibi dicit tex. si clericū cū uxore uel filia inueni turpiter iacētē, possum ipsum capere, & ibi gl. dicit quod in casu l. Gracchus. C. de adul. possum inferre iniuriā ipsi clerico. & ibi uide an sim excommunicatus, uide tamen omnino doct. in d. c. si uerō. sed omnino Ioann. Andr. qui ponit quid faciendum sit isto casu ipsi laico impunē.

64. Maritus an possit demandare alteri occasione uxoris deprehense in adult. ANGELVS.

64. * AN maritus possit demandare alteri occasione uxoris deprehense in adul. Bal. in usib. feu. c. j. §. si uerō. de pa. iu. fir. tenet quod non, per text. in l. si quis in graui. §. quod si maritus. ff. ad Silla. ubi uideas Lu. de Rom. pro quo facit gl. in l. cum fund. ff. de ui. & ui ar. & hoc uult Cyn. in l. j. circa ult. q. C. unde ui. & non mirum, quia lex specialiter demonstrat solummodo personam mariti, ergo alteri demandari siue committi non potest: ut l. si seruus. §. si hæredi in ratione sui. ff. de sta. libe. Et hoc etiā tenet Sal.

in d. l. Gracchus. uer. & hæc tertia est & c. Licet Bal. ibi teneat cōtra dicēs, quod si statuto licitū sit marito interficere adulterū, pōt alteri demandare & assassinus interficiens nō tenetur. sed prima pars est uerior per d. l. Gracchus. quia tantū filiis potest mādare: ut est gl. in d. l. cū fundum. Sed an pater qui potest adulterū occidere, possit alteri demandare, dixi supra in ista glo. in uer. (quid si pater mandat alteri.)

A V G. Tu in hac materia adde, quod cū hæc questio semel occurrisset de facto, & allegaretur cōtra me hæc doct. d. Angel. hic, & Bal. in d. c. j. & Cy. ego contra ipsos allegabam Roma. in l. j. §. si. ff. de oper. no. nunci. qui expressē tenet cōtrarium, & approbat doct. Bal. in d. l. Gracchus. pro cuius opinione allegat text. in l. metum. la grande. §. sed licet. ff. quod met. caus. ubi probatur. quod si pecuniam ideo dedi tibi ut à uolentia me liberēs, illam pecuniam repetere nō possum: ergo ibi est casus quod translatio istius iuris uendicandi propria autoritate fieri potest in alium, etiam si pecunia interueniat. Adde tamen quod contra istam sententiā fortiter obdicta per doc. maximē per Cy. & Bal. in l. ad officium. in fi. C. cōmuni diui. & Bal. in repetitiōe l. j. C. unde ui. in xv. colum. & Bal. in l. accusationis. C. quod met. cau. & Paul. de Castr. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. solu. matrimo. & Bald. in l. ut iur. ff. de iusti. & iu. Qui dicunt quod si statū dicit quod licitū sit offensus occidere propria autoritate, & se impunē uēdicare, quod talem facultatē uēdicandi propria autoritate nō

B § potest

poteſt alteri demandare ipſe offenſus. & in terminis noſtris uide Sali. in l. nō ideo minus. C. de accu. in v. colibi. quæro quinto. an in delictis q̄s excuſatur rōne mādati. Et ibi tenet q̄ ubi per priuilegiū cōpetit alii cui hoc ius uēdicādi propria autori tate, nō poteſt cedi nec mādari. Nec ob. d. l. Gracchus. q̄a dicit q̄ ibi cōce dit filii tātū: ergo alius uidetur inhi bitū. Et ad idē ego alleg. Pau. de Ca. in cōſi. ſuo xij. inci. in Chriſti nomi ne amē. uidetur dicēdū, q̄ ſi dictus Chriſtophorus. qui dicit q̄ in d. l. Gracchus. pater nō pōt illud alteri demandare. Et hæc opi. mihi magis placet. Nec ob. d. §. ſed licet. quem a tex. alle. Ro. cōtra cōem ſententiā: q̄a ille tex. nō habet obſtare, quia ibi in d. §. ſed licet. ille qui me à uolentia defendebat, oīno me poterat defen dere ſine trāſlatione talis iuris. Nā licitū eſt alicui me adiuuare pro de ſenſione rerū mearū nedū pro pſo na, ut no. in d. l. ut uim. Præterea ille tex. loquitur de facultate iuris; defen dēdi, quē cōpetit iure naturali. d. l. ut uim. nō enim loquitur in caſu noſtro, ſcilicet q̄n facultas uēdicādi p̄pria autoritate conceditur in priuilegiū pſona cōtra regulā ioris cōis, tūc ta lis facultas nō pōt in alterū trāſſerri: dic tñ ut latius ultra doct. ſcripſi in d. l. j. §. ſi. ff. de no. ope. nū. quam par tē cū multo labore & tāto t̄pis ſpa tio cōmētaui ut affirmē nūquam ad ditioēs cōficiā copioſi⁹: nec p̄ceptor me⁹ unquam aliud elegāti⁹ cōficiet

65 *Suprum committit non autem adul terium, qui duas habet uxores, & ſic non debet capitaliter puniri.*

ANGELVS.

65 * E T aduertat q̄a uidi multos in

dices errare in intellectu d. l. eū qui duas. nā puniūt capitaliter eum qui actualiter habet duas uxores, quod tamē nō credo de iure p̄cedere: q̄a d. l. dicit q̄ cōmittitur ſuprū, & glo. ibi in uerbo, inferitur, expreſſē hoc uult q̄ nō cōmittatur adulteriū, ſed ſuprū, licet maritus accedat ad al iquam ſolutā: ſed p̄na ſupri nō eſt p̄na capitis: ut §. itē lex lul. de adul te. inſti. de publi. iud. & dixi §. in uer, quæro quæ eſt p̄na ſupri & c. & d. l. eū qui. locū habet ſive q̄s eodē tē pore habeat duas uxores ſive duas ſponſas: ut l. j. ff. de infami. Idē ſi unā uxorē & unā ſp̄ſam: ut no. gl. in d. l. eū qui. quæ oīa nota, q̄a cū ſemel ca ſus mihi cōtingeret, nolui illū qui duas habebat uxores decapitari, ſed alia p̄na afflixī, ſcilicet p̄na ſupri. & ita tenet ibi Sal. i. d. l. eū q̄ duas.

ADNOTA. ¶ Quæ omnia no. Et adde tu in materia d. l. eum qui duas. Bal. in conſi. ciij. in iij. uolu.

AVGV. Tu autē in hac materia adde, q̄ imō uidetur q̄ cōmittat adulteriū ille, q̄ duas uxores habet, ut eſt caſus i. c. gaudem⁹. extrā de di uortiis. ibi, qui plures ſimul dicūtur habuiſſe uxores, ab adulterio excu ſantur. ubi illi ſancti patres excuſan tur ab adulterio pro pluralitate uo rū, alij nō: ibi certē eſt caſus contra prædictā. Sed ego nō recedo ab opi. do. Ange. hīc per tex. in l. j. C. de inceſt. nupt. & ibi Sal. hoc etiā dixit ibi in terminis, quōd iſte talis qui duas uxores accipit, p̄na ſupri eſt puniendus criminaliter: & licet Bal. in d. l. ij. dixerit q̄ criminaliter punia tur ille q̄ habet duas uxores, intelli go criminaliter ſcilicet p̄na ſupri. d. l. eū qui. nō ob. c. gaudem⁹. q̄a ille

tex. loquitur de iure cano. quō iure ſi uir habēs uxorē tacet cū una ſolu ta, de iure cano. adulterā cōmittit, de iure cano. autē de iure ciuili: ut pulchrē declarāt Cy. Ang. & Sali. in d. l. eū q̄ duas. & Cy. in l. j. C. de adul. & in ter minis noſtris Bal. affirmat in d. l. eū qui duas. q̄ p̄na ſupri p̄na ſupri. An autē ſit p̄na capitalis p̄na ſupri, dixi §. in ca. gl. Et p̄ prædictā reprehē do Ro. in ſuis ſingu. ſecūdi anni, q̄d incitū ſeis quæ p̄na eſt de iure ci uili: capiētī duas uxores. & ibi dicit q̄ eſt p̄na capitis. & alle. d. l. eū qui duas. Sed hoc eſt falſum ut uidiſti. dicit tñ Ro. ibi & bene, q̄ de iure ca no. uxori debet incidī capilli & pan ni anteriores & poſteriores. tex. alle. quē dicit ſingularē in c. de benedi cto. xxij. q̄. iūcta gl. licet do. Ant. de Bu. cōſuluit, q̄ ſi uilis pſonas duas nobiles acceperit uxores, ſit p̄na

66 *Adulterium ſuprum, nefarius coitus, inceſtus, quæ uero committi dicantur.*

67 *Coitus illicitus de quibus in præceden ti uer. quomodo puniuntur.*

68 *Inceſtus nuptias cōtrahētes ſunt ino ſames, & etiā approbantes & de ſendentes, ſeu patrociniū præſtates.*

ANGELVS.

66 * Habeas etiā aduertētiā: q̄a adulteriū dicitur cū uxorata ſuprū uerō cum mafculis uel uirginibus, uel ui dus libers: tñ ut §. dixi. Q̄n uerō cōiūcti cōmiſcētur, & inter aſcēden tes & deſcēdentes dicitur nefarius coitus: inceſtus autē dicitur inter col laterales & affines: ut inſti. de nup. §.

ergo. & cū matrimonio & ſine: ut ff. de adul. l. ſi adulteriū cū inceſtu. in prin. Ita habet in auē. de inceſt. nupt. in prin. Et iſta del. c̄a, ſcilicet coitus nefarius & inceſtuſ uſus puniūtur, ut adulteriū: ut d. l. ſi adulteriū. Quod eſt uerū, q̄n ſciētē: ſi uerō per uirum ignoriātiā à marito cōmittatur, p̄na mitigabitur: ut d. l. ſi adulteriū. §. nōnunquā. & §. inceſtū. Sin autē à ſcōmina cōmittatur p̄ignoratiā iuris naturalis uel gētiū puniē, ut mafculus: ſi uerō p̄ uiris ciuiliſ ignoriātiā, excuſatur in totū: & idē in minore: ut d. l. ſi adulteriū. §. j. & §. inceſtū. & §. Imperatores. & dic latius ut ſta tim dicā ſecūdū Bar. in d. l. ſi adulteriū. §. j. Et aduertat q̄ omnis coit⁹ à iure reprobat⁹ eſt punibilis, & xiiij. modis dicitur improbat⁹, & ſic puni bilis: ut no. gl. in ſti. de nup. §. aduer ſus. & dic ut ibi. * Et diſtinguas ſecūdum Bar. in d. l. ſi adulteriū. §. j. q̄ aut talis coitus ſit ſine colore matri monij: & tūc in diſtinctē puniatur ſecūdū heritatē: & nō ſecūdū q̄d de linquētes putat⁹: ut puta ſi erat cō ſanguinea, puniētur de inceſtu: ſin autē erat nupta, puniētur de adulte rio: q̄a ab initio dabat operā rei illi citat⁹: & erat in dolo: ut l. uulgaris. §. ſi q̄s accē. de furt. Q̄n q̄ talis coitus ſit ſub colore matrimonij: & tūc eſt aduertēdū: aut tu queris utrū punia tur l. lul. de adul. deſtu. & de inceſt. aut queris, an puniatur de adulterio ex cōſtitutionibus quæ puniūt cōtrahētes inceſt. nupt. Primo caſu aut ipſi ſcūt ius & factū: & puniūtur de inceſtu & ſupro: ut d. §. j. aut igno rauerūt utrunq̄, & tūc ſunt excuſati: ut l. qui contra. C. de inceſt. nupt. aut ignorabāt factū & ſciebāt ius: & tūc idem:

idē: ut d. §. j. prout ibi dicitur de errore: aut econtra sciebāt factū: & ius ignorabāt, & isto casu si quidem est mulier, excusatur. d. l. si adulteriū. ibi in uer. cōsequēter mulier. & uer. fratres. si erat masculus, & tunc aut minor, & excusatur: ut d. uer. sic. fratres. aut maior: & tūc aut statim cōcognouit eū pœnituit, quæ pœnitētia probatur p̄ diuortii uel p̄ supplicationē, & parcitur: ut ibi in uer. Imperatores. & uer. idē Pollioni. aut statim nō pœnitet, & tunc punitur, sed mitius: ut d. §. nōnūquam. aut dubitatur utrū sciuerit uel ignorauerit: & tūc aut matrimoniū cōtractum est elā, & p̄sumitur scientia: ut l. ulti. ff. de ri. nup. aut fecit palā, & p̄sumit ignorātia: ut d. l. ult. quāmaximē in muliere & minore p̄sumitur: & in eoque statim pœnitet factō diuortio uel supplicatione porrecta: ut d. l. si adulteriū. Si uerō quæratur qualiter qs puniatur illis cōstitutionib⁹ quæ puniūt incestas nuptias. aduertēdū est q̄ in hoc est triplex pœna: una q̄ matrimoniū nō ualeat, & ista in distinctē habet locum: nec excipitur ignorātia uel atate: ut l. j. C. de interd. ma. alia est p̄ quam qs repellitur à lucro: & in hoc distinguitur: aut fuit sciēs, & habet locum illa pœna: aut ignorās, & tūc aut fuit ignorātia iusta, & tūc à pœna excusā: aut iniusta, & nō excusatur: ut d. l. q̄ cōtra. C. de incest. nup. Ex quo sequitur q̄ si errauit in iure, quōd cū esset iniusta ignorātia, q̄ teneatur pœna illius l. qui cōtra. Tertia est pœna p̄ quam punitur in p̄sona & reb⁹: & talis pœna nō habet locū, nisi tales nuptias cōtraxerit dolosē & sciēter: & ideo quæcūq; ignorātia ab illa pœna ex-

cusaret: ita loquitur tex. in auth. de incest. nupt. §. j. Quod nota, ut scias formare inquisitionē, & concludere in sciētia & dolo. Et p̄dicta procedunt q̄n ambo sunt scientes, sin autē unus est sciēs, & alter ignorās, sciēs tenetur: ut sup̄rà dictū est: & ignorās excusatur intantū q̄ etiā alia pœna extraordinaria nō uenit puniēdus: nā regula est: q̄ quoties delictū nō cōmittitur principaliter in alicuius iniuriā, tūc si cessat dolus, nulla pœna uenit imponēdus: ut d. l. si adulteriū. §. j. etiā si sit in culpa, ut ibi: scus si iniuriā alicuius respiceret principaliter: ut no. Bar. in l. p. e. ff. de adul. ita dixit Bart. in d. l. si adulteriū. §. j. in fi. ut ibi: & adde q̄ dixi s̄. in gl. su per uerbo, sciēter, & dolosē & c.

ADNOT. a ¶ Ut adulterium. Adde tu latē & per Cu. in consi. c. liij. & ibi quid si matrimoniū sit cōtractū de cōsensu patris uel matris cōtrahētis incestus nupt. & Rom. in consi. cccvi. & ibi an miles cōtrahens incestus nup. excusetur à pœnis iuris, & quid in muliere, & an iuris ignorantia excuset p̄dictos, & quid de minore cōtrahēte incestus nup. Et uide Bal. in consi. c. ij. in ij. uol. & adde quōd pœna de incestis nuptijs, nō habet locū in eo qui cognouit fororē uxoris sue. ita Pet. de Anch. in consi. cccxii.

AVGV. Tu in hac materia adde ea quæ singulariter dixit Ang. in l. si adulteriū cū incestu. §. incesta. ff. de adul. qui dixit limitādō p̄dicta, quōd licet à pœna incestus cōmissi nō in figura matrimoniū, nullus error exculet iuris id facti, ex quo operā dabat rei illicitæ. per l. uulgaris. in prin. & §. si quis æs. ff. de iur. ubi delinquēs in plusquam ipse credebat delinquere, punitur in illo pluri.

pluri. Adde q̄ hoc uerū cū incestuosus credebat delinquere, sed si non credebat iusto duct⁹ errore, q̄a ignorabat consanguinitatē, & merito, & credebat mulierē meretricē, q̄a merito meretricio incedebat, & uiuebat: tunc uulso modo punitur. ar. litem apud. §. si qs uirginē. ff. de iniu. con iūta l. p. e. ff. de iur. & l. quæ adultēriū. C. eo. & subdit Ange. ibi q̄ uerū est q̄ ubi incestuosus matrimonium cōtraxisset errore facti & iustissimō, quia cōsanguinitatē ignorabāt: exemplū ponit in Florētino qui habebat fororē in Angliā, & ipse illā duxit in uxore quam nūquam uiderat, & tūc nulla pœna imponitur: & filii nati ex tali matrimonio sunt legitimi per d. l. q̄ cōtra. Si autē dictas error nō esset iustissim⁹, sed iust⁹, exemplū in effeta tradita nuptui publice, & palā auunculo suo p̄ auā ipsi⁹ puellæ, & hoc casu similiter excusatur à pœna. Sed soboles nō est legitima nisi matrimoniū durauerit per annos xl. ut d. §. diu⁹ Marcus. & ibi Ange. in hac materia multa pulchra dixit in d. §. incestū. Et affirmat etiā Ang. ibi in d. §. incestū. q̄ p̄sumitur sciētia, q̄ incest⁹ cōmittatur etiā si cōtrahētes matrimoniū postquam sciuerūt iuris dispositionē in matrimonio. p̄seuerauerunt, p̄ §. idē Pollioni. ea. l. dicit tñ q̄ excusatur ab ista pœna mulier, & in totū, q̄n matrimoniū erat solū interdictū de iure ciuili, si errorē alle. ut est text. in d. §. incestū. & in uer. s. x. Excusatur etiā mascul⁹, ut p̄batur in d. l. si adulteriū cū incestu. §. idē Imperatores. & si mulier, excusatur in totū. Nec ob. q̄ gl. de directo sit in cōtrariū, in §. fratres deniq; in d. l. si adulteriū cū in-

cestu. q̄a dicit Angel. in d. §. incestū q̄ gl. in d. §. fratres. est falsa, nec rectē loquitur, sed tēpera, & dic hoc esse uerū, si à crimine se distrahat antequam accusetur, ut est text. in d. l. si adul. cū incestu. §. idē Pollioni. excusatur similiter minor, & similiter in totū. Et hoc casu excusatur siue matrimonium sit interdictū iuregētū, si ue ciuili: ut d. §. incestū. & probatur in d. §. fratres. Et subdit Ang. ibi unū notabile uerbū, q̄ tūc minor probat errorē uerboso q̄ ipse probat minorē etatē, & dicit q̄ hoc probatur expressē in d. §. incestū. & affirmat etiā Ang. ibi, q̄ ab ista pœna excusaretur masculus & femina maiores quantūcūq; matrimoniū sit interdictū de iuregētū, sed incōtinētī habita sciētia supplicauerint se cōiūgē & diuerterunt: dicit tñ q̄ hoc casu nō releuatur ex toto, sed aliquo modo puniūt, & dicit q̄ hoc p̄batur in d. §. incestū. in. uer. punitur ubi cōiūgētione & c. Et p̄batur ista cōclusio in d. l. si adulteriū cū incestu. in §. non usq; & de istis & de ista materia latē uide per gl. & Bar. & Mod. in l. ff. de cōdi. sine causa. ubi Bart. multū elegāter loquit: uide aliquo modo in l. ff. ad legē Iul. de adulte. uide latē p̄ Bal. & Sal. in l. q̄ cōtra. C. de incest. nup. per Ia. de bel. in auth. de incest. nup. in prin. aliquo modo p̄ Io. And. in c. exteriorē. extrā q̄ fil. sint legi. de errore iuris, an habeat excusare à pœna: latē uide p̄ Ia. de bel. in l. si qs id qd. ff. de iurif. om. iud. ibi p̄ Mod. uidebis infinitas remissiones. Et tene mēti ea q̄ dixit Ioā. fab. insti. de nup. 68 in §. aduersus, q̄ cōtrahētes incestas nuptias sunt infames, & etiā approbātes & defendētes, seu patrocini

cinium præstātes. j. q. ij. c. cōsanguineorū, & ipso iure sunt excōicati. & probatur in cle. j. extrā de spōsa. dicit tñ hoc esse tēperādū, q̄ prædicta militēt in illis sex casib⁹ ibi tāū enumeratis, in aliis verō nō: & uide pulchrū cōsiliū Pet. de Anch. in cōsi. suo cccxxxij. q̄ cōsuluit, q̄ licet ego cōcubuerim cū una sōrore fecerētē, & postea aliā palā duxerim in uxore, propter hoc nō debeo puniri pœna incestus: q̄ ad hoc ut habeat lo cū ista pœna incestus, habetur alio modo respectus affinitatis q̄ uelint canones in celebrādīs matrimoniis.

69 Lenociniū est delictū maius adulterio.

ANGELVS.

69 *NVNC de lenocinio dicam⁹, & dicitur maius adulterio, & maius delictū quā sit adulteriū, quā adulter peccat in se & in unā fœminā, leno autem peccat ipse & etiā duos peccare facit: ut no. gl. in Lathletas. §. qui lenociniū. ff. de infra. & sic erit grauius delictū, cū dicam⁹ in cōi maius est homicidio, ut not. aliqui doc. in l. p. e. §. matre. ff. de leg. ij. An autē lenociniū sit maius adulterio, & quo respectu, uide Barto. Aug. & Imo. in l. is q̄ reus. ff. de publi. ind. est autē leno qui adulteriū subiicit, uel p̄tū p̄ cooperato stupro accipit, uel dān atā de adulterio duxit in uxore, uel quæstū ex uxoris aduterio facit, uel deprehēnsi uxore in adulterio in matrimonio retinuit. Et aduertat q̄ etiā lenociniū pœna tenetur is ex cer⁹ ope & cōsilio dolo malo factū est ne uir & fœmina in adulterio deprehēdatur, si pecunia alia de pactiōne se redemerūt: ut C. de adul. l. ij. & l. castitati. & ff. eo. l. is cui. j. rñ. cum si. Et quō de lenocinio accusari

uel excipi possit, & quō puniatur, habetur plenē in l. ij. §. j. & ij. & ibi per Bar. ff. de adul. & lati⁹ Bar. & Imo. in d. l. is q̄ reus. Et an ut simpliciter pellat accusantē, an etiā ut eū punire faciat de lenocinio, & an opponat ante nomē suum receptū inter reos uel postea, & quot sint species lenocinii, dic ut ibi. per gl. & doc. & per Sal. in l. quoniā Alexandrum. C. de adul. dic ut ibi. ponit multa bona ex quibus potest imputari marito lenocinium, sufficiatq; tibi remissio.

AVG. Itē adde q̄ cōmittit lenociniū propriē p̄suādēdo adulteriū uel stuprū sequitur, ut l. j. ff. de extraor. cri. & dicit Host. e. t. de adul. q̄ leno est q̄ adulterū & adulterā subiicit, & dicit tex. in Lathletas. §. ait pretor. ff. de his qui no. infra. q̄ leno est q̄ seruos habet ad luxuriā prostitutos & quæstū facit, & q̄ plus delinqt quā meretrix, & hoc apparet in authē. de lenonibus, circa mediū. Nā illud est maius delictū q̄ dinumeratur inter plures p̄sonas patiētēs uel faciētēs, ut ff. de miur. l. si plures serui. Adde gl. xxxij. q. j. c. crimē. que ponit quot modis cōmittat lenociniū, & ibi est casus: & ibi est alia gl. ord. quæ ponit quot sunt species lenocinii, ultra §. allega. & uide l. si lenones. C. de epi. aud. ubi pœna lenocinii in domino aperte est priuatio potestatis, & præscribitur in metallū, & sic in eis non est mors naturalis pro pœna: sic est differentia inter patrem & alios qui cōsentiant raptui: ut C. de rap. uirg. l. j. §. pen. & quia dicunt doct. quod qui retinet uxorem malæ uitæ, uel adulterā, punitur ut leno, an puniri possit ut leno ille qui habet uxore suspectam, quam nō inuenit in actu

ueneris. Sed maritus habet aliquam umbrā suspicionis, quod ipsa cōmittat adulterium. Adde & uide dicta Bal. Cy. & aliorū in l. crimen lenocinii. C. de adul. & de materia ista uide Sali. in l. castitati. C. de adulte. & not. quod tex. in c. quemadmodum. §. il. lud. extrā de iureiu. dicit quod patro nus est turpidinis, qui celat crimē uxoris. Adde dicta Inn. in c. intelleximus. extrā de adul.

SUMMARYM.

1 Proditio patris est crimen enorme, & in eo non appellatur: tamen in eo non proceditur ad torturam nisi præcedentibus iudiciis.

2 **E**t huiusmodi traditio la tua patria. Quamuis sit crimē enorme, & etiā in eo appellari non possit, ut dicā infra in gl. præserte Caio & appellatē &c. tamē etiā in hoc crimine non potest procedi ad torturam, nisi præcedentibus iudiciis, & aliis præsumptionibus: ut est tex. & gl. Cy. Bal. & Sal. in l. si quis alicui. C. ad leg. lul. maiesta. Dicitur autem iudiciis præcedentibus omnis pōt torqueri nullo priuilegio^a obstante, siue sit miles, siue doctor, siue etiā clericus: ut in c. j. de depo. qui priuilegiati aliās excepto dicto crimine torqueri nequeūt, sine principis cōscientia: ut l. milites. C. de quæst. Et q̄ pro tali crimine quicūq; sit, & quocūq; munitus sit priuilegio, possit torqueri, casus est in l. nullus. C. ad legem lu. maiesta. tenetur autem hoc crimine qui commisit aliquid de contentis, in l. ij. §. ij. & in j. ff. ad leg. lul. maiesta.

ADNOT. a ¶ Nullo priuilegio. Adde tu & uide Capol. in consi. xl. & Pet. de anchara. in consi. ccccxl. & ibi quomodo probetur rebellio & consp̄

ratio, & qualiter contra conspiratores procedi possit, & quod crimine lese maiesta non possit procedi ad torturam iudicis non præcedentibus, uide Barba. in consi. penul. & ibi est etiam consi. Angel. areti. Ber.

AVG. Tu in hac materia adde, q̄ Bal. in l. quicunq;. C. de ser. fugi. in h. uideur uelle q̄ in istis tract. q̄ sunt secretē propter probationis difficultatem, incipiendum esset à tortura: præterea sunt alii casus ubi peruenitur ad torturā sine iudiciis, ut no. gl. xij. q. ij. c. quō. & tñ in illis casibus est tantum facinus quantum est crimen lese maiesta: nisi dicamus quod ille text. in d. l. si quis alicui. loquitur quando iudicia poterunt haberi, secus si non potuerunt haberi. Sed certē multum stringit ille text. in d. l. si quis alicui. Et dicit doc. ibi, maxime Ang. qui doc. uolunt q̄ nullo modo quis torqueatur in isto crimine, nisi præcedant iudicia, licet in isto crimine sint alia multa specialia.

1 Crimen lese maiesta an incurrat congrog. u. gentē in alia ciuitate quā in Romana ciuitate.

2 Crimē lese maiesta an censeatur crimen commissum contra dominos seu tyrannos Italia cum loco principis habeantur.

3 Crimen lese maiesta est attentare aliquid contra uicarium principis.

4 Crimen lese maiesta est attentare aliquid contra uicarium principis, an se extendat contra filios delinquentis.

5 Crimen lese maiesta cōmittitur non solum contra Regem, sed etiā contra quemlibet dominum ciuitatis.

6 Crimen lese maiesta cōmittitur proprie, quando unum castrum rebel-

ubi nisi præcedentibus iudiciis proceditur ad torturam, licet in istis casibus sit

laret propria ciuitati.

8 Crimen lese maiestatis non est quando una pars ciuium expellit aliam propter partialitatem.

ANGELVS.

2 * QV AER O aliquis congregat gentē in alia ciuitate quā in ciuitate Romanā, an incidat in hoc crimen. gl.in l.j. ff. ad leg. lu. maieft. dicit quod non. Sed Bar. ibi dicit quod congregans gentem in aliis ciuitatibus tenet lege lul. de ui. Sed ego credo quod hoc fit uerū, nisi sit talis ciuitas quæ superiorē non recognoscit, quia tunc cum illa ciuitas Romæ æquiparetur uel principi, ut no. Bar. in l. hostes. ff. de capti. & in l. lex xij. tabu. ff. ad leg. lu. maieft. igitur in talibus ciuitatibus habet locum etiā hoc crimen, quando cum; aliquid contra eā fiat. sicut si fieret cōtra ciuitatem Romanam: ut d.l. j. ij. iij. & iij. pro quo est gl. in l. fallaciter. C. de aboli. ubi tamē Sal. aliter distinguit, uidelicet q̄ aut patriā, p̄dit, ut ā principe auferatur, & tenetur crimine lese maiestatis, secus si proditur nō ad finē, ut principi auferatur: & ita propriē loquitur ibi tex. Quod nota cōtra istos q̄ quotidie in ciuitatibus, & maximē Bononię, cōcitat populū & gentium faciunt cōgregationem, & ipsi lege lul. maieft. tenentur, & dicitur crimine puniri possunt. * Itē si cōtra dominos uel Italix tyrannos cōmittitur, qui cū loco principis habeātur, ut no. Bar. in d. l. hostes. perinde est ac si tale delictū cōtra principem esset cōmissum tam cōtra delinquentiū personā, quā cōtra personā ipsorum filiorum, ut l. quisquis. Cad leg. lul. maiefta. uide Bar. latē in tracta. qui sunt rebell. s. in gl. contra

nostrum honorem infidelitatis, uer, sed an hæc cōstitutio locum habeat, ubi tenet q̄ non habet locū crimen lese maiest. qđ credo uerū propriē ut uoluit Cy. in d. l. si quis. & ibi Sal. in uer. oppono primō extra gl. & c. & uide Pe. de anch. in cle. pastora. uer. octauō no. de re iud. & qđ no. Bar. in auth. ad reprinē dū. in uerbo, rebellādo. * Secus si cōtra aliquē uicariū ipsius principis, & eius personā attētur, q̄ quod ad delinquentis personā perinde est, ac si contra ipsum principē esset attētur, sed nō cōtra filios delinquentiū: quia casu filii aliquā p̄cā nō patiuntur. ita dicit Sal. in d. l. quisquis. in prin. quod est not. præcipuē cōtra delinquentes contra istos dominos uicarios Papę, ut sunt isti domini de Romādiola: quia licet contra delinquentes dicatur cōmissum crimen lese maiestatis, non tamen quod ad eius filios, quod not.

A D N O. a ¶ Ciuitate Ro. adde tu Ange. in cōsi. cccxii. incip. proponitur quod sorti guerra. ubi q̄, contra alia ciuitatē etiā non recognoscetē superioris cōmittitur crimē lese maiefta. licet dicitur quod talis ciuitas pōt statuerē quod memoria hominis dānari pōt, & cōtra alia ciuitatem quam Romanā nō cōmittatur crimen lese maieft. adde Pet. de ancha. in cōsi. cclxx. xix. & uoluit Cal. in tit. de accu. cōsi. ult. & uide tu de hoc per Socr. in cōsi. xxij. col. ij. & in cōsi. cclxxv. col. ij. uer. sed pramissis. ubi quid in ciuitate Lucana.

A V G V S T I. Tu autem in hac materia adde, & dic q̄ mihi uidetur quod hæc conclusio domi. Angel. sit falsa, in quantum uult quod congregans gentem contra patriam propriam, incidat in crimen lese maiestatis.

statis, maximē quando nō recognoscit superiorem: quia gl. nostrā semper pōstulerunt contrariū, quæ dixerunt, q̄ nisi hæc fiant contra ciuitatē Romanā, aliās non committitur crimen lese maiestatis. Et ad hoc ultra doct. allego aliam gl. paruam. insit. de public. iudic. in §. publica. in una gl. paruā quæ incipit, Romanorum, & ibi Ioan. fabri, qui dicit, q̄ non est crimen lese maiestatis quod ad hoc, ut filii puniantur sicut puniuntur, quādo propriē committitur crimen lese maiestatis, secundum formam traditam in l. quisquis. C. ad leg. luliam maieft. Et ideo quod ad propositū nostrum pro opi. meā mihi uidetur tex. & rub. ubi in l. j. C. de seditiosis. ubi tractatur quæ p̄cā datur istis qui propriē committunt aliquid contra rem publicam propriam, uel aliquid molitur: & ibi omnino uide Ang. post antiquos, & ideo dico falsam illam esse gl. in l. fallaciter. C. de aboli. proprie ille text. in d. l. fallaciter. expressē dicit contrarium, si quis illum tex. ponderat, ubi ille tex. ponit ut casus separatos, quando aliquis committit crimen lese maiestatis, & quando aliquis demolitur contra patriā propriam. Et in hac materia uide unum pulchrum consiliū Bal. quod incipit, quanquam allegata sint multa, & plura. * Item inquantū dicitur, quod quando committitur aliquid contra uicarium a Papā, uel Imperatoris, q̄ non committatur crimen lese maiestatis quod ad filios. Certē credo istam opi. falsam, & pōdero tex. in d. l. quisquis. ubi expressē dicitur, q̄ si aliquis demolitur aliquid contra personam principis, uel suorum cōsiliariorum, uel suorum militum, quod incidit in

crimen lese maiestatis, etiam quod ad filios, ut ipsi puniātur secundum formā illius l. quisquis. Certē nescio quis est ille qui diceret, quod acrius puniretur ille, qui occideret unum militē Imperatoris, quā ille qui occideret unum uicarium Imperatoris, uel Papę, qui sit uicarius in tēporalibus cum omnimoda iurisdictione meri, & misti imperii: cogita. Et per hoc patet falsam esse sententiam Sal. in d. l. quisquis. & rationem suam, per prædicta, & uide Imol. & dominum Cardin. in d. clemer. pastoralis. qui ponunt, an sit crimē lese maiestatis, qui contra tyrannos Italix cōmittit aliquem tractatum quā contra uicarios. & dixit Bal. in l. data opera. C. g. accusa. in v. col. quod committens aliquid contra unum Baronem, ut sunt isti castellani, non committit crimen lese maiestatis, quod intelligo uerū proprie ad hoc, ut filii puniantur: secus improprie secundum quod declarat Cy. in d. l. quisquis, quia proprie, & improprie sumitur crimen lese maiestatis, quod ad p̄cānam infligendam: ut declarat Sal. ibi in d. l. quisquis. & Ange. in l. ff. ad l. lul. maieft. Et de materia no. uide Bart. in l. hostes. ff. de capt. * Dicit tamen Brixiensis in reproto. suo in uerbo, maieftatis, q̄ crimen lese maiestatis cōmittitur nedū cōtra Regē, sed etiā cōtra quemlibet dominum ciuitatis. allegat casum in l. nemo. C. de episc. audi. quod intelligo improprie nō proprie, ad hoc ut puniantur filii eorū, secundum l. quisquis. C. ad leg. lul. maieftatis. ut dicebant ibi Cy. & Salic. quod crimen lese maiestatis capitur proprie, & improprie. & dicit Ioā. and. in c. felix. de p̄c. quod crimen lese maiestatis

cōmittitur, etiam in personā inferioris à principe supremo. uide pulchra uerba do. Pet. de anch. in consi. cccxl. pulchra uerba posuit Dominicus de sancto Gemi. in d. cap. felicis. & uide

7 Pet. de anch. in consi. suo cclxxxix. * q dicit, q̄ non committitur crimen læsæ maiestatis proprie, quando unum castrum rebellaret se proprie ciuitati.

8 * Item etiam quando per partialitatem una pars ciuiū expelleret aliā, non est crimē læsæ maiestatis, ibi uide. & uide Oldr. in consi. suo xliij. qui ponit quid est proprie, quando committitur crimen læsæ maiestatis. & ibi uide, quod si quis non recognoscit ab Imperatore nisi unum feudum, in reliquo nō est subditus Imperatori, quod non potest talis cōmittere crimen læsæ maiestatis in personā Imperatoris proprie, & uide in hac materia d. Nellum in tract. bannitorum, in secundo tempore de concurrentibus post perfectum bannū, in xv. q. qui multū eleganter, & diffusē loquitur, an & quando committatur crimē læsæ maiestatis, quando una pars ciuium expellit aliā, uel aliquis rebellat contra patriam propriam, uel aliquem populum, uel aliquem dominum, uel aliquem uicarium.

ADNOT. a ¶ Vicarium Papæ. Adde circa hoc late, ut per C. ap. cōsi. xvij. Pet. de ancha. consi. cclxxv. Raphael. Cuma. consi. clij. Oldr. consi. xliij. & do. Alexā. de Imo. in consi. ciij. in j. uol. & an contra Cardin. committatur crimen læsæ maiestatis. uide Pet. de anch. in consi. cclxxv. & Cal. in consi. vlti. tit. de accusa. Bern.

9 Accusare quis possit in crimine læsæ maiestatis.

ANGELVS.

9 * QVÆRITUR quis possit accusa

re de hoc crimine. dic q̄ omnis, etiā ille qui aliās est prohibitus, de quibus dixi supra in uerbo, (necnō ad querelam.) de quo tex. est. & ibi Bar. in l. famosi. & in l. in quæstionibus. ad le. Iul. maie. Et per consequens etiam infames admittuntur, dummodo non sint infames ex eo, quod dānati sūt publico iudicio: nam tunc de nullo crimine possunt accusare, nisi suam & suorum prosequantur iniuriam: uel est gl. singularis in l. qui iudicio. ff. de accus. ubi Bar. nihil dicit, sed in l. qui accusare. eo. titu. uerū item hic dicitur & c. & ibi, uel nisi in causis exceptuatis & c. sentit, q̄ imo omnis infamis etiam crimine publico dānatus possit de crimine læsæ maiestatis accusare. & illud credo uerius: a quia nō potest reddi maior ratio prohibitionis, quare magis prohibeantur accusare de crimine læsæ maiestatis dānati crimine publico, quam alii infames, & alii inhabiles, qui aliter admittuntur: ut d. l. famosi.

ADNOT. a ¶ Verius. An ipse mis possit accusare in crimine læsæ maiestatis. uide in consi. Ang. Aret. Ant. de pro. ucteri, & Barb. quæ cōsilia habes in cōsilijs Barb. & in dictis cōsilijs, si accusari nō potest probare, nisi per duellum, an repellendus. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde tex. cum gl. in l. in mulierem. ff. de accus. qui tex. uidetur uelle, quod infames admittantur, & ibi gl. in casu l. famosi. ff. ad leg. Iul. maie. Et sic uult illa gl. infamē posse accusare de crimine læsæ maiestatis. Aduertastamen quod ille tex. iuncta gl. non dicit quādo est infamis propter sententiam: quia sit dānatus de publico iudicio. Sed ad hoc allego Ang. in l. in

animis ultra supra alleg. in l. qui iudicio. ff. de accus. ubi expressē damnat illum gl. ibi, & dicit, q̄ illa gl. est falsa, quæ dixit, q̄ in omnibus casibus ubi reperitur infamem posse accusare, debemus intelligere de illo qui nō sit infamis per sententiā: & sic sit dānatus de iudicio publico. Et ideo dicit Ang. illam gl. falsam, & gl. & Bar. allegat dixisse contrarium in d. l. qui accusare. & ideo dicit, q̄ in crimine læsæ maiestatis & hæres illi tales q̄ sunt dānati etiam propter publicū crimen, possunt accusare in crimine læsæ maiestatis. uide quæ dicta sunt supra in glo. necnō ad querelam. in materia accusationis, in illo articulo, an infamis possit accusare.

10 Crimen læsæ maiestatis an committatur per illum qui in simplicem scientiam incidit.

11 Scientia simplex facit aliquem teneri crimine læsæ maiestatis, si illa scientia est probabilis, id est si illud, quod ipse scit, probare potest.

ANGELVS.

10 * QVOD crimen læsæ maiestatis committitur, etiam ab eo qui in simplicem scientiam incidit: licet nulla operatio, uel factum interuenerit: ut l. qui quis. in fi. & ibi doct. C. ad legē Iul. maie. & quod sola scientia quis teneatur ex tali delicto, & pluribus alijs, no. Bar. in l. utrum. ff. de parrici. & plenē Sali. in dicta l. qui quis. §. ad

11 quod. * Quod tamē limitat Bald. in quodam suo consilio, quod incipit, quāquam allegata sint multa & c. esse uerum si talis scientia esset probabilis, per l. qui accusare. C. de edend. ad quid enim teneatur quis reuelare, quod probare non possit: certē nemo debet se submittere tormentis, q̄

hoc casu delatori inferuntur: ut Liij. C. ad l. Iul. ma. & squalori carceris: ut l. fi. C. de accusa. nulla enim culpa est in uitæ discrimine se non ponere: ut uoluit gl. in l. nemiū. C. de infā. qui enim solū audiuit, & non reuelauit, quia probare non poterat, immūnis est à delicto per tex. in l. nostris. in fi. C. de calū. Ex hoc infert Bald. quod assessores sequētes Bar. in d. l. utrum. & occidentes homines solummodo: quia non reuelant secretum nō probabile, omnes sunt homicidæ: quia uisus uidit, uel it, nolit, auris audit, q̄ sensus corporis, & primi motus non sunt in potestate nostra: ut no. in glo. in l. j. §. ius naturale. in uerū. coniugatio. ff. de iustitia & iure. Et ppter hoc ipse Bal. in d. consi. deplorat memoriam fidelissimi militis do. Donati de barbadoris, qui ob hanc causam cum aliquibus suis sequacibus fuit decapitatus. Ita refert Ioā. de Platea doct. Bono. institut. de public. iudi. §. publica autem. pro quo facit iij. questio. vij. c. quia plerunq; quod nota. Opinio tamen Bar. & Salic. obseruatur in practica, ut etiam dicit Bal. Ex quo sequitur, quod quilibet quamprimū audiuit, uel notitiam habuit de aliquo tractatu contra suum Principem uel cōtra rempublicam, illicito debet reuelare, & reuelans statim præmiū consequitur. Sin autem ex interuallo reuelauerit, priuquam dictū delictū fuerit executioni mandatum, & antequam per alium fuerit reuelatum, tunc sibi parcurit, & non punitur, sed præmiū perdit: ut d. l. qui quis. & ibi Cy. Bar. & Bal.

ADNOT. a ¶ Si talis scientia. Adde tu pro hac parte, quod sola scientia non sit digna hac pena. facit

quia l. quis. punit principales satellites, & cōsocios ac ministros, conscius aut uideatur accipi pro particeps, nō autem pro simplici sciente, de quo scripsi in c. j. de re. spolia. ncl. de offi. deleg. & q. ita sit, confirmatur ex tex. cū gl. & ibi Io. mona. Iod. and. & alii omnes in c. felicit. in §. illud. de pe. in vj. ubi simplex, & nudum cōsiliū suū fauor nudus nō punitur pena quā principalis, sed minore & arbitraria, & tamen nudum cōsiliū, & fauor presens sciebat: unde dicunt ibi Ioan. mona. & alii quod punitur: quia debuit reuelare, & tamen illud delictum confetur, ut crimē lesa maiest. ut ibi in principio. imō magis secundum Angel. in l. quisquis. pro his faciunt quæ no. Io. And. & Dominicus ibi, in princ. de eo qui prestat cōsiliū & fauorem non nudum, nisi dixerimus aliud esse in casu illius c. in quo non punitur conscius simpliciter, ut patet in prin. & aliud in casu d. l. quisquis. Ad hoc etiā pondero dicta Car. & Imo. in cle. pastoralis. de re iudi. dū tractant post antiquos quomodo cōmittatur crimen lesa maiestatis: & nullo modo in enumeratione casuum ponit simpliciter scientem sine participio coniurationis, imō uidetur ex qualitate casuum inclusorum ipsum excludere. facit etiam c. sicut dignum de homicidio. ubi mitius puniuntur etiam cōsulentēs, aūmodo nō induxerint regē ad homicidiū, & similiter opem ferētēs, ut ibi, cū ergo l. quisquis. cōsocios eadē pena punit, debet intelligi de participibus, aliis & c. In saculo etiā uidi de uocato ad impedendum occultē, ne dominus occideretur crederibus aliis cōiuratoribus, q. inuare deberet: an retēta opi. quod nuda sciētia puniatur, debeat puniri. & uidetur, q. non: quia non fuit cōsciū, nec a cōiuratoribus uocatus, sed ab impedire uolētē: tamen q. omnino sciuit qualiter cūq. & uidit cō-

iuuratores persuerare in machinatione tentis dicta opi. non fuisse tutus.

Opinio tamen. Adde tu & uide Io. an. in c. penas. de homi. & Spec. in de leg. §. iuxta. uer. quid si amici. & cōsultul Bal. in cōst. xxxiij. q. li. quod nō uelās crimen proditiōis, qd effectum habuit, quia sciens contradixit, debeat legari, maximē si erat affinis. Ber. **S**ed premium. Vide Bal. in l. gementis. ff. de heredi. instit.

AVG. Tu autē in hac materia adde, q. aliās uidi istam questionem practica, & fui iudex in illa causa contra unū potentem dominum, qui tunc principi nō reuelauit tractatum mittendū contra principē, & suppetrem suum: quia erat ciuis suus: feci ipsum decapitari sequutus sententiam Bar. in d. l. utrum. quā sententiam sequutus est Bar. in l. plem. l. j. §. occisorū. ff. ad Sill. & ibi expresse Ang. & sequitur do. Abb. in c. extra, de rest. spolia. & uide dictum Abb. in c. j. extra, de offic. deleg. Da tamē Roma. in l. j. §. occisorum: quod contra istam sententiā Bar. fuluit Bal. Florentiā in personam filii militis, & ita obtinuit. Quod credo uerum, quia propter exortitū illius criminis iura ita uoluerunt, ut uoluerunt in §. alia. insti. de public. iudic. & in d. l. utrum. & canonice d. c. j. marimē dominus Abbas. Adde tamen, quod dixit Ang. in l. fratris ad legem lu. de parricid. q. uideat capitari plures ciues, qui non reuelauerunt tractatū ciuitatis sue, qui sciebant solummodo tractatum, & cōfuerunt participes, & hoc male factum, & iniquē: quia iura hoc patiūtur: quia dicit, q. si filius sciat futurā mortē patris, & nō reuelat

nō debet decapitari, sed relegari debet: ergo & ciuis debet relegari. pena capitis est solū qn fieret tractatus cōtra principē & Papā, & sic cōtra ecclesiā uel imperiū, & dicit Ange. hoc esse mēti tenendū: quia quondianū est. Et subdit quod unus forensis qui nō esset de populo, & sic ius populi nō debet ueri, licet sciat conspirationem, tamen non debet puniri ex hoc q. non reuelauit, & dixit q. hoc tenet gl. in d. l. utrum. in uerbo, conscius. dum subaudit de participibus: quia de sola scientia iste talis nō punitur in forense: credo istā sententiā Ang. ueram: sed credo sententiā Ange. falsam dum se restringit tantum in personam Papā uel Imperatoris, p ea quæ suprà dixi. & not. bene ista. **C**rimen lesa maiest. cōmissum per patrem sue per matrem, facit quod non solum delinquens, sed etiam filij masculi puniantur.

ANGELVS.

ET aduertendum est, quod propter tale delictum commissum per patrem uel etiam per matrē, quia licet d. l. quisquis. loquatur in patre, habet etiam locum in matre, & sic in femina, licet sit exorbitans & pœnalis: ut no. gl. in d. l. quisquis. in uerbo, auras. & non est mirandum de dicta gl. quoniam aliquādo lex exorbitans loquens in femina ex rationis identitate extenditur ad patrem: ut no. gl. in l. femina. C. de secū. nup. & quod non tantū punitur delinquēs, sed etiā filij masculi: prout habetur in d. l. quisquis. quod no. licet uideatur inuliatum quod mulier tale crimen committat: tamē uidi semel de facto Bononiæ: filiz. ut feminae de bonis facti, & non patris delin-

quentis habēt falcidiā: ut l. pen. C. ad leg. lul. maiest. & uxores delinquentium dotes non perdunt: ut d. l. quisquis. §. j. Sed Sal. in d. l. j. §. j. dicit q. licet Pet. & Cy. tenēt d. gl. quæ dicit idem in matre: tamen sibi non placet, quia materia est odiosa & pœnalis: ideo ex rationis identitate extendi non debet, & maximē si pater esset uiuus, tunc filij domicilium patris non perderent, tamen glo. communiter tenetur.

AVG. V. Tu autē in hac materia adde, quod uidetur q. gl. in d. l. quisquis. sit uera: quia extat doc. Bar. p illū tex. in l. quem admodum. C. de agric. & censu. qui dicit quod statuta pœnalis sunt fauorabilia, & possunt extendi, ubi faciendū extēsiōnem delicti non remaneat impunita, & ciuitas purgetur malis hominibus. Nō mirum ergo, si lex, quisquis. loquatur in patre, si possumus extēdere ad matrem, sed hac ratio est nimis generalis, & periculosa. Sed ultra doct. gl. ordinariā de iure canonico allego in hac materia, quæ uult idem, qd gl. nostra iuris ciuilibis: quia gl. in c. sta tutū. el. ij. extra, de hær. lib. vj. expressē hoc dicit in terminis, q. lex, q. quisquis. habet locū in matre, & in filiis: & licet huic sententiæ sit tex. in cōtrariū in c. ubi cūq. extra, de pœn. in vj. tamē gl. in d. c. statutū. in d. ad hoc cōtrariū, sed eius respōsiō nō mihi placet, & credo in pūdo iuris falsas esse illas gl. quinimo gl. in c. fi. q. vj. q. uo luit, q. tex. in l. q. quisquis. loquat solū de filiis qui sunt in potestate nō in emācipatis. Sed mater non habet filios in potestate: igitur in practica non recederem a gl. propter enormitatem criminis: uide imo. in materia nostra

*Ibi non recedenda princip
referunt ubi vlt. Boer in hac de
Sedho. q. b. in fi.*

principali in lex factio. §. si. quis rogatus. ff. ad Treb. ibi uide. Tene tamen menti, quod ista pœna non afficit filios, si sint clerici. Ita dicit gl. in c. satis peruersum. lvi. dist. contra facit tex. in c. statutum. extrâ de hære. & ibi Petr. de Anch. si crimen hæresis æqui paratur crimini læsæ maiest. & ibi uide quid in matre. & uide Arch. in c. si quis. vj. q. j.

ADNOTA ¶ Statuta pœnalia. Et quod statuta pœnalia debeant extendi favore rei publicæ, tenuit Roma. in cons. cccxxxvij. & an crimine læsæ maiestatis masculinum concipiat femininum, uide Fran. de Aret. in cons. xxxix. & an delictum matris in crimine læsæ maiestatis noceat filiis, uide Petr. de Anch. Ioan. Andr. mona. in d. c. statutum. Ber.

33 Crimine læsæ maiest. commisso per filium familias, an pater puniatur: & an l. quisquis. C. ad legē Iuliam maiestatis noceat filiis, uide Petr. de Anch. Ioan. Andr. mona. in d. c. statutum. Ber.

ANGELVS.

13 * **QVÆRIT** ibi Sali. si filiusfamil. commisit dictum crimen, an pater teneatur & puniat. & dicitur non: ut d. l. quisquis. §. ratio. quia cessat ratio successione sanguinis improbat. ergo & c. Cy. ibi querit an habeat locum d. l. ita in filius nascituris. & dicit quod sic: quia ratio d. l. ita in eis sibi locum uendicat, sicut in iam natis. argu. l. adigere. §. quamuis. de iure patro. & hoc tenet ibi Salic.

AVGVST. Tu autem in hac ultima conclusione, an illa l. quisquis. habeat locum in iam natis uel nascituris, sapius ego fui interrogatus de hac quæst. adde glo. magistrum in c. si quis. vj. q. j. quæ decidit istam questionem in terminis, & omnino uide doct. maxime Io. And. in c. quibusdā.

de pœ. in fi. ij. col. & Ang. in d. l. quisquis. & uide not. per text. & glo. Bar. Bal. & Salic. in l. ij. C. de liberis & eorum liberis.

14 **Crimen læsæ maiest. d. l. quisquis. an habeat locum in filiis naturalibus tantum & spuris, & usquequo extendatur, & quomodo sint incapaces.**

15 **Lex in materia pœnalis loquens de filiis, an comprehendat naturales.**

ANGELVS.

* **QVÆRIT** Cyn. & Sali. in d. l. quisquis. §. j. an illa lex habeat locum in filiis naturalibus tantum, & dicitur quod sic: arg. l. iij. C. de interd. ma. coniuncta rub. licet Cyn. in d. l. iij. q. deatur tenere contrarium: ut refert Bar. in l. ex factio. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. ubi ipse nō decidit. Sed Ang. tenet tibi opi. Cy. in d. l. quisquis. ne plus uideat habere Iuxuria capitalitas: & hoc uidetur uelle gl. in c. statutum. in uerbo, uolumus. de hære. in vj. & idē erit in spurio, ubi eadē uiget ratio. & hoc etiam sequitur in Imo. Item in d. l. quisquis. Sali. & communiter omnes doct. concludunt quod ob quandam constitutionem. Fede. de qua ibi Cy. in fi. facit mentionē, quod filii etiam in infinitum que tamen ad secundam generationem comprehendantur: quod quæst. restringunt in patre: in matre autem dicunt, quod delictum non transit ultra primum gradum ad similitudinem hæresis, quod crimen læsæ maiestatis æquiparatur: ut no. gl. & Sali. in l. iij. ad legem Iul. maiest. & pro hoc ad leg. c. statutum. el. ij. de hære. in vj. notandum est quod tales filii non tantum ex testamento, sed nec ab intestato sunt aliquo modo capaces ab omni successione sunt alicui

dicit text. in d. l. quisquis. ubi quod a successione proximorum habeatur alieni. & sic etiam non capiuntur ad commodum filici: filix autem femina extraneis ex testamento; & proximis ab intestato succedere possunt etiam ad earum utilitatē, quia nō reperitur contrariū iure cautū. ita dicit Sali. in d. l. quisquis. §. ad filias.

15 **AVGVST.** * Tu adde in hac materia an appellatione filiorum contineatur naturales & bastardi: q. iste passus habet multa capita, sed passus noster est iste, an in materia pœnali lex loquens de filiis comprehendat naturales, sed in casu d. l. quisquis. mihi uidetur quod gl. in d. l. quisquis. uidetur tenere, quod bastardi non comprehendantur, dum gl. uult ibi quod ille tex. loquatur de filiis in potestate, nō de emancipatis. Et in terminis hoc uoluit alia glo. de iure cano. in c. si quis. v. q. j. Quinimō ibi Archi. dixit unū stupendū uerbū, quod d. l. quisquis. nō cōprehēdit filios clericos. Si ergo uera est ista conclusio: ut d. l. quisquis. nō cōprehendat nisi filios in potestate: ergo nō cōprehēdet spurios & naturales, qui nō sunt in potestate. §. si. insti. de nup. sed docto. cōmuniter in d. l. quisquis. tenent contrarium. & Io. And. cōsultit pro hac parte cum quæ plurimis doct. ut ipse refert in d. c. statutū. de hære. in vj. quæ sequitur ibi Dominic. de sancto Gemi. licet Cy. uideatur tenere cōtrarium in l. libertinū. C. de liberis & eorū libe. per l. fi. C. de naturalibus libe. quæ lex nihil facit: quia ibi quærebatur an auus qui posset relinquere substantiā suā nepotibus per dispositionem legis, posset etiā relinquere nepotibus naturalibus. &

dicitur quod non: ibi enim non resultat absurdum, ut beneficiū quod conceditur legitimis non extendatur ad nepotes naturales. Sed in quæstione nostra si sententia pœnalis nō comprehenderet naturales, sed legitimos tantum, contineret absurdum, quod est contra tex. in authen. de resti. & ea quæ parit. post princ. Et in hac materia uide per Moder. in d. §. si quis rogatus. & dicta Cy. in hac materia amplius ut Ang. in consilio suo xxix. quod incipit, domina Francisca. in uulgo autem conceptus, qui patrē demonstrare nesciunt, non habet locum d. l. quisquis. ut ibi not. Cy. & Io. and. & Dominic. de sancto Gemi. in d. c. statutum. Et dixit Roma. in singularibus secundū anni clxij. quod incipit, tu scis quod in condonatione patris familiaris filius clericus habens beneficium ecclesiasticū non priuatur illo beneficio propter delictū patris.

ADNOTA ¶ Naturales. Et an filiorum appellatione ueniunt naturales & bastardi, uide Bal. in consil. cxix. & in consil. clxij. in quinto. Fulg. in consil. clx. & quod filium legitimū ex patre spurio non uenit appellatione coniunctorum. & idem uoluit Pe. de Anc. in consil. cccc. B. **16** **Crimen læsæ maiestatis quamprimum quis tractare incipit, statim perdit administrationem rerum suarum, & omnis alienatio interim facta est ipso iure nulla.**

ANGELVS.

16 * **ET** beneficias, quod quamprimum quis incipit tractare dictum crimen, statim perdit suarum rerum administrationem, & omnis alienatio interim facta in bonis suis ipso iure nō ualet: ut est tex. in l. fi. & ibi Cy. C. ad l. Iul. ma. & no. Bart. plenē in l.

post contractū. ff. de dona. non tamē ipso iure bona sunt confiscata: ut d. l. pe. ad fi. licet gl. in c. cum secundū. de hare. in vj. dicit cōtrā. scilicet. q̄. intell. ligunt cōfiscata ipso iure à die cōmissi si criminis harefisis. ita dicit Bar. in l. si debitor. ff. q̄. in frau. cre. qd bene no.

AVGVST. Tu adde quod dixit Ang. in l. meminisse. C. ad l. Iul. a maie. ubi uideretur æquiparare reū criminis læsæ maiestatis & heresis. in hoc scilicet. quod postquā deliquerunt. non possint alienare quicquā de bonis uendendo. donādo. uel do rem confituedo. & dicit quod illa dī stinctio quam ipse ibi posuit in reo criminis læsæ maie. per omnia dicens dum est idem in reo cōmitrēte hare sim^b. & ibi limitat materiam istam in duobus capitibus. Primò postquam in l. qui à debitore. ff. quæ in frau. credi. & per tex. in l. si fraudator. §. j. ff. quæ in frau. credi. sed uide Moder. in d. l. qui à debitore. & in d. l. post contractum. Et uide quod dictum est infra. in gl. & eius bona publicamus. in penultima additione mea.

ADNOT. a ¶ **Meminisse.** Adde ut per Pet. de Anch. in consil. clix. Ber. **b** ¶ **Hæresim.** Adde Pet. de Anch. in cōf. cccxiiij. in fin. & quod licet quis non priuatur beneficio ipso iure. nisi propter crimen h. x. v. s. i. & simonia. quod tamen si Papa mandat prouidere alicui de beneficio criminoso. si confiterit crimē commississe. quod in uim talis commissionis executor poterit prouidere. Bern.

17 Crimen læsæ maiestatis. etiam post mortem delinquentis potest intentari.

ANGELVS.

17 * **T** bene aduertas. quod tale crimen etiam post mortem delinquentis potest intentari. & quomodo in-

tenetur no. gl. in §. per contrariū. in sti. de hæredi. quæ ab intesta. dese. & dicā infra. in gl. in uerbo. qui iudex. uidens quod dicti inquisiti nō cōparent: & bene nota q̄. in hoc crimine. licet Caius qui iam mortuus est nō potest citari & cōdemnari: ut l. j. C. si reus uel acc. mor. fue. & l. de qua re. §. j. ff. de iu. sed memoria q̄. Caii est damnanda: ut no. gl. in d. §. per cōtrarium. & contra eius defuncti memoriā formāda est inquisitio. & processus debet agitari. ita dicit Ang. in l. j. C. ad l. Iul. maie. Et fiet isto modo uidelicet: hæc est quæ dā inquisitio que fit &c. contra & aduersus memoriā Caii proditoris in eo de eo &c. Postea citentur filii & successores conuicti. qui ueniant ad contradicenda quicquid uolūt. & possunt. ne memoria domini Caii damnetur uirtute occasione cuiusdā inquisitionis contra eius memoriā formatæ. & eius bona. cuius inquisitionis in effectu tenor est iste uidelicet &c. Et nō est mirum quare isti citentur. quia eorū intere est: ut l. j. ij. & iij. ff. de libe. cau. & etiā propter bona: ut l. fi. C. si reuel acc. mo. fue. & l. j. & per totū. C. si pen. app. mors interuenit. sententiæ autem formam uide per gl. in d. §. per contrarium. quod nota: quia sepe de facto contingit. Not. etiam quod tali iuri damnandi memoriā delinquentis præscribitur quinquennio. arg. l. ij. C. de apoft.

ADNOT. a ¶ **Sed memoria.** Adde tu & uide Cap. in cōsil. xvij. ubi in facto consuluit quod memoria possit delinari. & uide Angelum in cōsilio cccxiiij. & Bal. in consil. lx. in ij. uolumi. ubi citat ponit prædicta. & dicit q̄. prædicta prædictis cum crimē cōmittitur contra præ-

tem uel rem publ. Romanorum. Bern.

AVGVST. Tu autē in hac materia cōsidera & adde. quod canonistæ habēt unā bonā gl. in summa xx. iij. q. ij. quæ dicit quod canonistæ nō permittūt post mortē aliquē accusari nisi in tribus casibus. Primò in heresi. per c. fi. de here. Secundò quādo quis hæreticū instituit hæredē: ut in c. si qs epi. extrā de hæreti. Tertius casus est si quis in notorio crimine decesserit in d. summa. quod leges dicūt aliter: nā nō permittūt aliquē accusari post mortē. nisi propter bona tantū. nō q̄ alia pœna sibi imponatur: & dicit q̄ in crimine læsæ maie. hoc statuit per l. fi. C. ad legē Iul. maie. & per alia iura & multos casus enumerat etiā ibi gl. illa. & similis est gl. in c. accusatus. de hære. in vj. cōiuncto tex. in uerbo. post mortē. & illa gl. in d. c. accusatus. dicit unū singulare uerbū. quod licet post mortē possit agi: & hoc etiā ut bona hæredum cōfiscentur & applicentur fisco: tamen hoc uerū. si intra xl. annos hoc fit. aliās non. & illā glo. semper teneas menti. quam gl. intelligo etiā in crimine læsæ maiestatis: & ita illā gl. intelligit Io. Andr. ibi in nouella. & etiam Dominic. de sancto Geni. Quinimò expressē hoc uoluit gl. illa dum allegat tex. in l. fi. C. ad legem Iul. ma. Adde quæ dicā infra in gl. in uerbo. quod incipit. q̄ iudex uidens quod prædicti inquisiti nō cōparent. & uide Rom. in singularibus primi anni cccx. quod incipit. de crimine læsæ maiestatis. qui ponit quātū durat istud ius accusandi post mortē rei. & allegat illam gl. xxiiij. q. ij. in summa. & uidetur ibi tenere quod durat quinquennio: dic tñ ut ibi. per eū:

18 **Sacerdos qui in cōfessione audiuit cōfitemem crimen læsæ maiestatis. teneatur uel possit confessionem sibi factā reuelare.**

ANGELVS.

* **QVÆRO** an sacerdos qui audiuit aliquem in confessione. qui confessus fuit aliquod crimen læsæ maiestatis. teneatur uel possit dictam confessionem sibi factam reuelare. Ista est materia cano. & non licet mihi immittere falcem in messem alienam: ut in c. uenerabilem. de elec. at tamen ut aliquid dicam. & ut materiam aliis melius dicēdi tradam. submittendo me canonistarum & theologorum determinationi. uidetur quod aliquo modo sacerdos dictam confessionem non debeat propalare: ut in c. omnis utriusque sexus. de pœni. & remis. in uersic. caueant autem &c. & quod ibi not. per Inno. & Ant. de But. hoc etiam confirmatur: quia crimen læsæ maiestatis. hæresis & simonia æquiparantur: ut not. gl. in fi. in c. j. de cens. in vj. sed ego habeo in crimine simonia. quod si plures confessi fuerunt dictum crimen. & unus inducat dictum sacerdotem in testem. potest contra illum consistentem qui sacerdotē inducit in testē su per dicto crimine pcedere: alios aut dictū crimē cōfitemes celare debet: ut in c. nemo. de simo. & sic loquitur c. significasti. de adul. Et sic habeo q̄ etiam in crimine simonia illum qui non inducit sacerdotem in testem. non potest sacerdos promere: ergo eodem modo in crimine læsæ maiestatis. que ut dixi æquiparantur. & quando duo æquiparantur. statutum in uno de æquiparatis trahitur ad reliquum: ut l. si quis seruo. C. de furt. merito

merito ergo &c. Et pro ista parte q̄ omnino celeri debeat, facit q̄d habetur in c. sacerdos. de offi. or. facit etiā q̄d no. inno. in c. omnis. q̄ q̄cquid facere p̄t hoc bono modo, sacerdos ut peccatū q̄d in cōfessione audiuit, impediatur, sine expressiōe persone uel p̄ditione cōfiteris, & cōfessionis p̄t sacerdos facere, aliās aut quodcūq; malū exinde seq̄ p̄ssit, hoc ei denegatur ne p̄adat. Caue tibi, quia etiā nullo casu sacerdos p̄t reuelare delictū, siue crimē sibi in p̄nitentiā cōfessum, secundū Arch. de p̄nit. di. vj. c. sacerdos. q̄a illud peccatū scit ut Deus, de offi. or. si sacerdos bene facit. de re iudi. c. omnis res. de hoc etiā no. de excels. pla. c. dilectus. uide sacerdos iudici quarētū etiā p̄ iuramentū, p̄t respōdere nihil scio oīno, scilicet ut homo, & etiā nihil scio p̄ cōfessionē, subintelligēdo nihil scio tibi reuelādū, sicut dicitur Matt. xiiij. de die & hora illa nemo scit, neque Angeli in cælo neq; filij, scilicet ut reuelent. In contrarium uidetur face re, uidelicet q̄ sacerdos possit illud manifestare, q̄d no. Anto. de bu. in d. c. oīs. uer. sed quæro qd si aliq̄s cōfite tur &c. ubi dicit secūdū quōsdā, q̄ si q̄s cōfite tur se uelle occidere aliū uel aliud malū committere, dicēs q̄ nō p̄t tētationi resistere, an sacerdos possit reuelare. & ibi qdā dicit q̄ p̄t hoc reuelare illis q̄ p̄t p̄desse & nō obesse. alle. xxx. dif. c. hoc uidetur. cū simi. pro hoc etiā facit se cundū eūdē ibi, q̄ nō est uera cōfessio, ubi q̄s nō confite tur peccatū cōmissum, sed cōmittēdū, de quo etiā p̄nitentiā dari p̄t, & q̄ libet tene tur impedire: ut no. i. c. quēdamodū. §. si. de iureiu. ubi aut peteret p̄nitē

tiā p̄teritē uolūtatis: tūc bene esse cōfessio. alle. de p̄c. & remis. c. cū qdā. p̄ssit fortē ex p̄dictis sic disti nguī, q̄ aliq̄s cōfite tur crimē læsæ ma iest. iam p̄fectū & cōsummatū: ut p̄ta, ego cōfiteor q̄ in tali tractatū est annus p̄ tales celebrato etiā ego interueni, & omnia sciri, & oīa tra ctari, licet de me dictū & ratiōnari nō fuerit, & petit p̄nitentiā, & hū iniūcta est, & tūc tale crimē nō potest per sacerdotes propalari: q̄a eo ipso q̄ p̄nitentiā iniunxit, & peccatū est iam cōmissum & p̄fectū, & ex hoc sciat, uel non, cōmunitas lædi non potest, & res publica, nō debet reuelari: ut d. c. sacerdos. & c. nemo. & c. significasti. & c. cū qdā. de p̄c. & c. mit. & idē si confite tur q̄ actū est in tali tractatū, & ipsum p̄nitē, & p̄teritē uolūtatis petit p̄nitentiā quæ sibi inuncta est, & tūc hoc nō potest propalari: ut d. c. c. quidā. Si autē dicat quōd habuit libet tractatū, & quotidie exercet tra tra tempu. & tali tētationi resistere non potest, & nullo modo potest habere animū desistēdi, & quōd omnino quantū in se erit cū cæteris aliis executiōi mādabit: tūc ego credo q̄ si sacerdos manifestet illis q̄bus p̄desse & nō obesse p̄t, nō specifi cando personā, uidelicet caueatis, quā die oīno & tali loco debet fieri t̄ multus, uel aliquod scādālū in populo: tūc ego credo q̄ hoc facere & p̄palare possit: ut d. c. hoc uidetur. dist. Et q̄a nō est cōfessio illa ex q̄a nō recipit nec recipere p̄t p̄nitentiā, ut d. c. cū quidā. Et p̄dicta sunt t̄ra, si tātūmodo dicat de se: si uerbō dicat cōfocios in specie, uel disti i hoc tractatu sunt plures alij, uide

etiā p̄nituerit de suo malo proposito, & p̄nitentiā petat, tunc credo q̄ sacerdos non malē faceret notificare illis quibus obesse & non p̄desse possunt: q̄ tractatus est in ciuitate contra rem publicā: ut c. hoc uidetur. nō autē nominet aliquo modo dictū confitētē: ut d. c. omnis. nec etiā alios qui confessi non sunt, sed tantū nominati ab illo confitētē: arg. d. c. nemo. de simo. q̄a ipse sacerdos illos nominādo uidetur eos accusare, q̄ ei nō p̄mittitur. igitur & c. Ego ut legista hæc dico, quæ extraxi ex dictis Ant. de bu. & Inno. in d. c. omnis. cogita & corrige tu, ut iuris est.

AVG. Tu autem in hac materia adde quōd mihi uidetur, quōd nullo modo sacerdos debeat reuelare cōfessionem, per id quod dixit sanctus Thomas in quarto sententiārum dist. xxi. nam dicit quōd in sacramētis illud quod geritur exterius, est si gnū eius quod geritur interius: unde sicut Deus peccatum hominis tenet, ita confessor debeat tegere exterius: & ideo tanquam uiolator sacramēti qui peccat, qui reuelat cōfessionem: quia per cōfessionem etiā homines magis ad cōfessionem attrahuntur, & simpliciter confitentur. unde etiā dicit, si aliquod periculum futurum immineret, & hoc fatetur solum per cōfessionē, ut de hæretico qui corrūperet fideles, uel de matrimonio illicito, quod aliquis uellet facere, uel aliquod magnū tēporale damnum, non propter hoc reuelare debet, sed potius monere eos qui confite tur ut obuiet, uel desistant, & p̄lato dicere quōd uigilet super gregē, & huiusmodi sine ulla reuelatione, per c. sacerdos, de p̄nit. dist.

vj. & d. c. omnis. Quinimō dixit do. Abb. in c. dilectus. extrā de excels. p̄la. quōd etiam per Papam non potest quis cogi ad reuelandū cōfessionem alterius. limitat tamen p̄fatus doctor in loco p̄allegato, nisi sacerdos alio modo sciret quā p̄ cōfessionē ea quæ audit, & scanda lū immineret: quia p̄t reuelare. Et ad hoc uide Abb. in d. c. dilectus. Materā autem istā, & istā distinctionem do. Ang. uide latius per Arch. quem ipse non uidit in c. sacerdos. de p̄c. dist. vj. per Io. an. in d. c. omnis. & per doc. in d. c. nemo. & in c. significasti, & in c. si sacerdos. extrā de offi. ordi. pro nunc ista nota, & materiam latē uide in pisanella in litera C. in uerb. cōfessio. ibi, cōfessionis cōfessio. ibi, cōfessionis cōfessio.

SVMMARIVM.

¹ Falsum quid sit. FALSARIO. Videndum hęc censeo de crimine falsi. * est autem falsum ueritatis mutatio: ut in authen. de instr. cau. & si. in prin. & not. Azo. in summa de fal. in prin. quoniescung; ergo quis dolo, & non alio modo immutat ueritatem, incidit in p̄nitentiā falsi: nam sine dolo, & proposito, tale delictum non cōmittitur: ut l. nec exemplū. C. de fal. & ibi Cy. & à dolo quis excusatur quibuscunq; excusationibus, uel p̄sumptionibus, etiam iniustis: ut l. igitur. §. j. ff. de libe. cau. & in l. j. in fin. & ibi Bartol. ff. de abige. quod tamen qualiter intelligatur, not. plene, & eleganter Salicet. in l. senatus. C. de his qui sibi afferit. Ex quo sequitur, quōd si aliter reperitur scriptum à notario, quā fuerit dictum à partibus, tamen non propter hoc solū p̄sumitur falsum, nec de falso debet dā

nari, nisi appareat ex aliis circumstantiis quod falsum commisit, ita singulariter dicit Bar. in l. quoties. §. j. ff. de hære. insti. Et non est mirū, quia Bal. in l. j. C. de sacrosan. eccle. dicit quoties est unū verbū quod potest importare falsitatem, & non falsitatē, faciendum coniecturā, quod falsitatem non importet, pro quo facit quod no. Bal. in l. errore. C. de test. ubi propter officium publicū præsumitur, quod magis errore quam falso fecerit: ut l. ij. C. de offi. iudi. pro quo facit quod not. Bar. in l. gerit. in vj. col. ff. de acquir. hæred. quoties potest capi coniectura quod quis delinquit, & non delinquit, capimus illam, ut in delictum non incidat: ut l. merito. ff. pro soc.

ADNOT. a ¶ Veritatis mutatio. Adde quid sit falsum, & an committatur sine dolo. uide Cap. in cōs. xxxj. & ibi quid si testes dicunt, quod aliter scripsit notarius quam fuit dictū, an præsumatur falsarius. & per Rapha. Cu. in cōs. cxlvij. ubi & in quibus rebus falsum committatur, & quomodo committatur, & qua pena puniatur. & per eundem in cōs. cxxxv. & in cōs. xcj. & ibi ponit, an testis deponens non uerum, sine dolo puniatur: & quot modis dicatur falsum, uide Alexā. in cōs. lxxij. & cōs. lxxiiij. & cōs. lxxxvij. in j. uolu. & quid si est sine dolo, & si non nocet, nec potest nocere, per eundem Alex. in cōs. lxx. eo. uol. col. fina. & in d. cōs. lxxij. col. ij. & quando falsitas præsumatur in teste: & quid in scribente in libro proprio, uide per do. meū Soci. in cōs. ciiij. per totū. & an in notario præsumatur potius error, quā dolus, per Alexā. in d. cōs. lxx. Franc. de Aret. in cōs. xlvij. & Paul. de Cast. in cōs. clj. & per do. meū Soci. in cōs. cxiiij. & ultra prædicta quid sit falsum, uide

Bar. in cōs. cxcj. incip. Tuderimū. & Io. do Ana. in cōs. j. xv. die tamē quod licet in notario præsumatur potius error, quā falsitas: tamen si ex aliis præsumptionibus appareat de falsitate, potest inquiri. ita uoluit Barb. in cōs. xxxv. incip. scribitur lib. iudicum.

AVGVST. T. Tu autē in hac materia inquantū auctor iste hic loquitur de excusatione notarii, adde no. per Bal. in l. ij. C. de fal. libi dum dicit, quia notarius erat persona fide dignissima. & uide Bal. in l. p. C. de hiis qui sibi ascribunt, qui dicit, quod ille text. est melior text. de iure, qui probat quod ubi ignorantia est tolerabilis, tēper præsumitur error, potius quā malitia. limitare tamē prædicta secundum doctrinā Salii. in l. in exercen. C. de instr. in pe. col. quia si quis per tres probaret notariū falsum dixisse, ipta per tres, uel quatuor testes etiam non descriptos in instrumentū, quod instrumentū nō coadiuuaretur aliis testibus, quod tunc potest ex illis instrumentibus notarius cōdemnari de falso, & si solum per duos testes nō descriptos in instrumentū probaretur contra instrumentū, quod non aliis testibus coadiuuaretur, & illi testes etiam reprobatorii essent omni exceptione maiores, tūc etiā notarius nō potest propter hoc condemnari de falso, sed bene esset præsumptio, & suspicio falsi. Ita intelligo dic. Bart. in d. quoties. & adde Tanc. in viij. rubic. xij. q. qui dixit, quod si notarius omnia scribere protocollū in totum, uel in partē, uel solēnia, uel substantialia commisit scribere, potius præsumitur ex simplicitate, quā dolo hoc fecerit. Adde dicta doct. in l. si quis decet. C. de fal. in illa quæst. quādo nō

dicit unū, & notarius aliud, an magis credatur, & an potius præsumatur quod nuncius dicat falsum, quā notarius. & uide Bar. in l. prædia. ff. de acquir. pot. licet testes dicat aliud quam instrumentū, excusatur notarius a falso. An autē tunc si testis contradicat notario, quia testis dicit nunquā dixit id quod scripsit notarius, & ipse notarius dicat contrariū, cui magis creditur? & in ciuilibus, & in criminalibus materia uide per Spec. in titu. de teste. §. j. uer. sed pone. ecce ubi dicit quod crederetur notario, nisi testes accusaretur de falso, quod putat notabile do. Abb. in capi. cum causa. de testi. ista est maxima materia, de qua ibi per Io. And. in addi. & per Salii. late in l. si quis decet. C. de fal. licet aliter sentiat do. Ant. de But. qui notat loquitur in c. ad audientia. extrā de præscrip. & ibi do. Ant. limitat materiam, & per Inno. & Imol. in c. cum Ioannes. extrā de fide instr. & Ro. in l. j. §. si. ff. de uer. obli. qui notat loquitur. & duas limitationes uide per Ang. & Imol. in l. j. §. si quis neget. ff. quemadmo. testa. aper. per Abb. in d. cad. audientia. per Bald. in c. literas. extrā de præsum. & Imol. & do. Card. in cle. j. §. si. de hæred. Pet. de Anch. in cap. cū ab uno. de re iudi. per Flo. ria. in l. de ætate. ff. de proba. per do. Abb. in c. sicut. extrā de testi. per Bal. in apostil. in l. ob. carmen. ff. de testi.

- 2 Falsum quot modis dicatur.**
3 Falsi crimine quis puniri nō potest, nisi talis falsitas alteri noccat, uel nocere possit.
4 Crimine falsi tenetur, qui manu sua (sebedlam) scripsit in sui fauorē, si probari potest, quod illa scriptura sit falsa.
5 Falsum largē non comprehenditur per

statutum mentionem faciens de falso.
6 Falsi crimen quomodo consuetudine excusatur.
7 Scriptura falsa, uel in instrumento, aut dictio testis quibus nullum præiudicium pareret alicui, quamuis pena falsi nō adhibeatur, attamen pena extraordinaria erit exercenda.

ANGELVS.

*** QVAERO,** quot modis dicatur falsum, respondeo, ut dicit Bart. in l. quid sit falsum. ff. de fal. qui concludit quod uno modo dicitur largisime, & istud est illud quod non est uerū, siue dicatur dolose, siue nō. istud probatur per l. si is quod ducenta. §. utrū. ff. de reb. dub. Secundo modo dicitur falsum largē, scilicet omnis ueritatis mutatio, quæ in se habet doli: ut in d. authē. de fide instr. & supra dictum est. Et hoc modo loquendo omnis ille qui dolum committit potest dici, quod falsum committat, & hoc est uerum, quantum ad accusationem de falso. Tertio modo dicitur falsum strictē, quod incidit in aliquod capitulum l. Cor. ut d. l. quid sit falsum. ex quo Bar. infert, quod non ex omni dolo, nec ex qualibet deceptio ne quis incidit in falsum: ut puniatur d. l. Cor. de fal. nisi in certis capitulis expressis. C. & ff. de fal. & tamē idē sequitur Salic. in l. nec exemplum. C. de fal. quæ capitula enumerantur per Azo. circa prin. in summa de fal. in ij. quæst. dic ut ibi per eum, & per Salic. in l. j. C. de fal. Ex quo secundo loco etiam infert Bar. in di. l. quid sit falsum. quia cum statuta debeant proprie intelligi, & nō per uerba latissima, uel largā: ut l. constitutionibus. ff. ad municip. quod si statuto cauetur, quod damnatus de falsitate

fitate nō admittatur ad honores, intelligitur de condemnato de falsitate ex aliquo ca. quod enumeratur in ff. & C. de fal. quod not. uide si esset damnatus ex aliquo statuto, uel reformatione inducente falsitatem, a. Et aduertendū q̄ consuetudo communis scribendi, aliter quam sit ueritas rei excusat à falso, ut pone, Perusini est officii conservatorū, qui sunt tres numero: quādo duo faciunt aliquid, est cōsuetudo, q̄ licet alius absens sit, scribitur sub nomine omnium, q̄ tamen propter talē consuetudinē excusatur scribens etiā scienter à falso: ut no. eleganter Bal. in ca. Obertus. in f. j. col. de feu. da. in uicē legis cōmissio. & etiam in dicto loco ponit exemplū, si consuetudo est q̄ notarius massariorū, licet ultima die sui officii recipiatur solutiones, si ponat in alia die, quōd propter dictam cōsuetudinem excusatur à falso. qd̄ not. * Habeas tamen pro fundamēto uero, quōd de falsitate quis puniri non potest, nisi talis falsitas sit alicui nocitura: nam si alteri damnū nō inferat, licet falsum cōmissum sit, & dolosē, tamen talis falsitas nō punietur: ut est tex. cum glo. no. & ibi Cyn. Bar. Bald. & Sali. in l. damus. C. de fal. qd̄ not. perpetuo. Sed quod dixi, nisi nocēat, supple. uel nocere possit: quia tunc teneretur de falso. ita dicit Bal. per illum tex. in l. falsos. C. de fal. quod tamen limita: ut no. Sali. in l. qui sepulchra. C. de sepul. uio. & statim dicam in sequenti quæstio. Ex quo Bar. in l. si quis legatum. in prin. in uer. hoc præmissō hæc l. & c. ff. de fal. quærit, an notarius teneatur de falso, quādo suū instrumentū falsum b

est nullum ex defectu solennitatis, & ibi concludit, quandoq; instrumentum est nullū defectu ipsius instrumenti, tunc si quidem est nullum, ita q̄ ex eo nullū præiudiciū nullum alteri parari: tunc de falso nō punietur: ut d. l. si quis legatū prout dicit de testamento non signato: & allegationē, quia notarius noluit eum posset perficere: ergo non præsumitur: ut l. qui falsum. ff. de fal. Sed si ex hoc posset aliquod præiudiciū parari, ut quia licet non esset publicum, esset tale quod peti posset, q̄ publicetur, uel si procederet ad comparationē ad aliquod aliud, tunc talis notarius de tali instrumento punietur de falso: ut d. l. damus. cum gl. Et quod dixi de tali tabellione uidetur sequi Bal. in l. j. C. de sep. uio. Sed ibi Sali. aliter dicit, & latē distinguit, dicit utriusq; per eum, quia sua distinctio esset ualde longa. Aduertas tamen ad unum quod dixit Ang. per illū tex. in l. qui ueluti. C. de fal. quōd * si quis manus sua scripserit schedulas in sui fauorem: nam licet dictæ scripturæ scribentibus non profint: ut l. instrumenta. & l. exemplo. C. de proba. tamen si probari possit, quōd ista scriptura sit falsa, qui scripsit eam tenetur de falso: & pro hoc facit, quia quantum in eo fuit, fecit quod potuit. argu. l. j. ff. de extraor. crimi. ita dicit glo. Bar. & ibi Ange. in d. l. damus. quod nota ibi. & in l. p. e. o. tit. uide Sali. in d. l. j. C. de sepul. uio. hoc idem uoluit Bar. in l. si quis legatū. in iij. col. ff. de fal. AD NOT. a. ¶ Ab honoribus. Adde quōd dictum Bar. sequitur Alex. in consi. lxxij. in j. uol. & uide Pat. de Cast. in consi. ccij. in j. impressis. Bar. ¶ A falso. Adde Alex. in consi. lxxij. in iij. lib. 2. in iij. lib. 2. in iij. lib. 2. in iij. lib. 2.

j. uol. & Barb. in consi. xlvij. Ber. c. ¶ Not. perpetuo. Adde do. Alex. in consi. lxxij. in j. uol. d. ¶ De falso. Adde & dic ut per Paul. de Cast. in consi. clj. & seq. incip. uidetur dicendum quod dictus presbyter. & per Bal. in consi. cccxxj. in j. lib. & consi. cccxxij. in iij. lib. AVGVST. T. Tu autē in hac materia, in quantum supra tractatum est, quid sit falsum, adde Bart. in cōsi. excitij. & adde quod Salic. in rub. C. de fal. in hac materia approbavit dicta per ipsum in d. l. nec exemplū. & etiam Ang. in d. l. nec exemplum. tripliciter distinguit, quid est falsum. * Sed addatis, q̄ in quantum supra dictum est, secundū Bar. quōd si per statutum sit mentio falsi, quōd illud falsum largē nō sumitur, sed stricto modo, quōd contra istā doct. allego tex. & ibi Bal. per illum tex. in l. si nō uerum. C. de don. inter uir. & uxor. ubi Bal. dicit q̄ cum instrumentum simulatū largo modo dicatur falsum stāte statuto, quōd nulla exceptio possit opponi contra instrumentū: nisi exceptio falsitatis, quōd isto casu exceptio simulationis poterit opponi: quia largo modo simulatio est falsitas. Sed dicatis ueram esse sententiā Bar. & falsam illam Bal. per rationes Barto. in d. l. quid sit falsum. quibus Bal. non respondet. * Item in quantum dictum est q̄ consuetudo excusat à falso: addatis non mirū, quia cōsuetudo operatur etiam quōd locus loci sit de substantia instrumenti, aliās instrumentum præsumitur falsum, ita dixit Bar. in l. si quis ex argentariis. §. si initium. ff. de eden. non in lectura, sed in repetitione dixi latē in l. iij. §. qui nunciet. ff. de oper. no. nuncia. Et 7

ideo Bal. in l. j. C. de confes. in xj. col. dixit q̄ generalis consuetudo excusat iudicem, & notariū à falso. Et hoc dixit in illa quæst. quam ponit de eo, qui fuit tortus, postea notarius confitetur ipsum sponte confessum fuisse. Item in quantum dictū est q̄ falsitas committitur, etiam si alicui dānum inferatur. adde q̄ ista quæstio potest etiam adaptari in teste deponente nulliter. de qua materia uide loā. And. in regula, nō est sine culpa. extra de reg. iur. in mercu. Et uide Bal. in l. si. C. si ex fal. instru. qui dicit, q̄ si testis deponit nulliter, & nullū præiudiciū paratur aduersario, nec aliqua utilitas adducitur illi, qui produxit, quōd nihilominus punietur de falso. per l. iij. §. j. de fal. sed postimus dicere q̄ ibi Bald. loquitur de teste qui punietur ex eo, quia offendit aures iudicis: nos in notario, qui conficit instrumentum in camera. & uide Bal. in l. si post. C. de iur. & fact. ign. & uide Paul. de Cast. in consi. suo cxxij. incipiente in Christi nomine amen. uidetur dicendum quōd dictus presbyter ueniat puniendus, qui dicit quōd ubi scriptura nullā fidem, seu plenam, seu indicium facit, quis nō punietur de falso. allegat gloss. quam dicit ordinari in l. diuus. de falsis. & dicit ita tenere Bartol. in l. j. §. qui rationibus. ff. de falsis. Adde Bald. in l. iubemus. in fine. C. de testamen. qui ponit materiam, quando reperitur instrumentū notarii falsum qd̄ nullum est. & Gandinum in tractatu maleficiorum, sub rubrica de fals. quæstio. cxxj. qui latē disputat hoc, & ibi mirabiliter loquitur. Adde tamē quæ dixit Cyn. multum eleganter in l. j. C. de sepulchro uiola. * qui dicit quod

76 de falso refer
O. S. q. fam. Slav. deus
699. n. 3. O. U. 1. 12

quod licet ex scriptura falsa, uel instrumento, uel dicto testis nullū pre- iudicium pareat alicui, licet pœna falsi regulariter puniri non debeat, tamē pœna extraordinaria punietur crimine stellationis: quā sententiam credo uerā, quia iura multū contra istos falsarios laborant magis specia liter eos puniendo. que omnia nota. Adde Bal. in rub. C. de fide instru. qui ponit de illo, qui falsificat literas alicuius, & alleg. l. Titio cum esset ad munic. & hoc nota inquantū d. Ang. hic terigit materiā, quā tractat Ang. in l. qui ueluti. C. ad leg. Fal. Et adde Bal. in l. si quis decurio. super uerbo, priuatis. C. de fal. ubi colligitur qd scriptura priuata falsa imponit pœna falsi: & hoc etiā apparet in testamento in scriptis, quæ dicitur scriptura priuata: ut not. in l. ij. ff. quem ad. test. aper. & tamē scriptor tenetur de falso, & apparet etiā in d. l. qui ueluti, licet ibi scriptura priuata contineret uerā nominis mutationem: quia erat formata in personam eius, qui nunquam scripserat: & omnino uide Ange. & Bart. in d. l. damus. & Barto. in l. j. C. de sepul. uiola. & doct. in d. l. diuus. & hæc omnia not. quia quotidiana sunt.

8 *Aduocatus, procurator aut sollicitator unius causæ, aut unus depositarius scripturas unius partis alteri ostendens, an ex sola ostensione incidat in falsum.*

9 *Lacerans, comburens, uel celans scienter scripturas publicas uel priuatas alteri spectantes, ita quod amplius non appareant, an incidat in falsum.*

10 *Aperiens & dissigillans literas alienas ut ostendat aduersario scribentis, an incidat in falsum.*

ANGELVS.

* **QV AERO** si aduocatus, uel procurator, siue sollicitator unius causæ, uel etiam unus depositarius scripturas unius partis ostendat alteri parti, an ex sola ostensione incidat in falsum. *a.* dic quod sic, est tex. & ibi Bar. in l. j. §. is qui depositam. ff. de fal. Ex quo Bar. in l. que instrumentū. eo. ti. refert qd ille qui aperuit literas priuatas alienas, an incidat in falsum: nam aut ostendat aduersario scribentis, & incidit in falsum: aut ipse tantum aperuit, & solus legit nemini alteri ostendendo, & tunc de falso non tenetur, sed extra ordinem punitur: pro quo allegat c. cum olim magister. et de offic. legat. * Et bene aduersario qd scienter lacerans, comburens, & celans, ita quod amplius non appareant scripturæ publicæ, uel priuatae quæ ad aliū spectant, incidit in falsum: ut est casus. & ibi Bar. in l. Paul. de fal. quod nota contra aperientes literas alienas, & omnibus ostendentes, & lacerando. Incidit etiā in falsum quod de literis do. Papæ aliqd amouit, uel bullas, uel aliorum dominorum sigilla, uel plumbū: ut no. Bart. in d. l. Paul.

ADNOT. a ¶ Incidat in falsum. Adde Pet. de anch. in c. clerico. ponit de illo qd produxit instrumentū, cui pars protestaretur, & intendebatur redarguere de falso, producit arripuit manib⁹ notary, & piccit in igne. & uide que sunt specialia in crimine falsi & an tale delictum possit puniri a iure delegato, uide Bal. in consi. cccxxij. uolū. & ibi, quod ex eo, quod quis fecerit est combussisse scripturam, ponit ad torturam, ut dicat quæ de combusserint. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia de reuelante scripturas aduersario, adde tex. cum gl. in l. si quis aliquid. §. si instrumentū. ff. de pœ. ubi gl. allegat text. in l. j. §. is qui depositū. ff. de fal. & sic glo. cum text. uult quod ille qd reuelat aduersario instrumenta, punitur pœna falsi. Et ideo dixit Bar. in l. ij. ff. de præuaric. in illa q. quam consuluit ut ipse ibi. uide Gandi in tract. malef. sub rubri. de falsariis. q.

10 **cx.** * Item de aperiente & dissigillante literas alienas, adde Bart. in l. Titio cum esset. ff. ad municip. & uide not. in d. l. si quis aliquid. §. si instrumentū. & in l. si quis in graui. §. si quis tabulas. ff. ad Silla. & Rom. in d. §. aperire. qui multa allegat. adde tamen quod mihi uidetur, quod falsa sit sententia cōmunis, quod ille qui aperit literas alienas, & dissigillat, ut ostendat aduersario, quod committit crimē falsi: nam ille tex. allegat. per Bart. in d. c. cum olim magister. cum gl. dicit cōtrariū: nam ibi ille aperuit illas literas, & acta dissigillauit. qui erat aduersarius ipsemet dissigillās, & tamē gl. dicit qd punitur tanquā falsarius, uel quasi falsarius: pōdero ergo uerba quasi, uel tanquā, qd est uerbum improprietatis. Modo stat doc. Bal. in c. olim. extrā de rescrip. qd ille qui debet puniri quasi falsarius puniatur extraordinariē cogita. Et adde de pulchrū consiliū Rom. in hac materia in consi. c. olim. extrā. *a.* in secundo dubio illius consilii, qui cōsuluit in hac materia in consi. c. Bassiliens. in effectu uidetur approbare d. Bar. in d. l. qui testamentum. & uide Bar. in l. Paul. ff. de falsis.

ADNOT. a ¶ cccxxij. Adde 13 quod alias est cclxxj. & uide Federic. in

consi. cccix. Ber.

11 *Dictans scripturā & scienter aliquid omittēs: si notarius bona fide scribat, an dictans teneatur de falso instrumento.*

12 *Dans notario schedulam falsam, ut registraret in scriptis, quam notarius bona fide registrauit, si ob hoc sententia reporteret, an possit de falso puniri.*

13 *Aperens se creditorem mercatoris falsi, cum non sit, incidit in falsi crimē, quia illud ad damnum aliorū tendit.*

ANGELVS.

* **QV AERO** aliquis dicitur aliquam scripturam, & scienter aliquid omittit: notarius tamen bona fide scribit, an dictans teneatur de falso instrumento. & Bar. in l. si quis obreperit. uer. quæro cum pars dictaret, & c. ff. de fal. dicit quod sic: quia delictū radicitū est in ipso dictatore, ergo ipse tenetur: ut l. presbyteri. C. de episc. & cleri. facit l. ea quæ cōmendādi. ff. de contrah. empt. Quærit Barto. in d. l. si quis obreperit. in ueris. quæro de quæstio. & c. * quid si pars dedit notario unam schedulā falsam, ut registraretur i actis, & notarius bona fide registrauit: & ob hoc obtinuit sententiā, an ppter hoc possit de falso puniri, & cōcludit, qd aut iste accusatur, qd fecit falsum instrumentū, & hoc est uerū: quia notarius cum fecerit bona fide, ipse nō fecit falsum instrumentum: ergo nec ipsa pars fecit fieri: ut l. si is qui. §. te & Titium. ff. de furt. aut conuenitur quia obrepsit iudici: quia uirtute talis schedulæ falsæ obtinuit sententiā, & tunc tenetur de falso: ut d. l. si quis obreperit. quod nota, quia uirtus consistit in modo practicādi. * Nota tamen & tene meti quod quotidiana

nū est in istis mercatoribus, qui uulgariter dicuntur falliti, q̄ si aliquis coniunctus, uel amicus, uel quilibet qui etiā de conscientia & debitoris uoluntate faciat, siue fingat se creditore cū non sit, uel sibi solutū non esse asserat, cū tamen in ueritate sibi solutū esset, quia tenetur p̄na falsi: ratio: quia hoc tendit ad dñū aliorum creditorū: ut est tex. not. & gl. Sal. & ibi do. in l. si creditor. C. de fal.

A D N O. a ¶ Schedulam falsam. Adde & uide per Alexand. in cons. lxxvij. in j. uolu. & cons. lxxvij. col. ij. circa princ. & in cons. lxx. col. ij. Bar. in cons. cxix. incip. T uertimus. Ber.

b ¶ Creditorum. Adde tu Bald. in cons. lxx. in ij. uolu.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod Barto. in consil. suo inci. T uertimus quidā. & est in ordine suo xciiiij. consuluit idem quod supra, scilicet de illo qui cōparuit coram notario, & dicit unā cum nuncio, scribe tu notari, ut in ista scheda & tali relatione, & iste talis qui fecit scribere falsum notario existentem in bona fide obtinuit sententiam. ibi disputat Bar. an notarius debeat puniri p̄na falsi. & in hac materia adde quæ dixit do. Abb. post glof. in c. quāto. extrā de his quæ sunt à prela. in fin. qui dixit quod ille tex. cum glo. debet intelligi secundum quod multum eleganter dixit Barto. in l. si quis obrepsit. ff. de falsis. quia notarius scripsit secundum quod partes dicebant: nam instrumentū tunc nō est falsum, neque partes possunt accusari de falso, sed de obreptione: quia offendat propter hoc aures iudicis. Et ideo dixit ibi Abb. substantia instrumenti fundatur super ipso

notario, per c. cum Ioan. extrā de fide instrum. Et ideo dic. ut ibi, an illi puniantur tanquam falsarii. & etiam adde Bal. in l. iubemus. C. de testa. in fi. qui in effectu concludit idē quod Barto. in l. si quis obrepsit. Et ultimo in hac materia tene menti d. li. creditor. C. de fal. & ibi glof. quæ sequuntur omnes do. de debitoribus, qui uolunt decipere creditores, ut incidant in falsum.

14 Procurator uel pars in causa ostendem iudici statuta, uel reformationes correctas, ut secundum ea decidat causam, an incidat in falsum.

ANGELVS.

*** QVAERO** procurator pars in causa ostendit iudici statuta uel reformationes correctas, ut secundum ea decidat causam: an incidat in falsum, dic quod sic: ut est casus in l. fin. & ibi Barr. ff. de fal. quod perpetuo nota contra procuratorē, qui ostendit iudici statuta aliquarum reformatione sublata, ut pro eo ferat sententiam, quia tenetur de falso.

A D N O. a ¶ Correctas. Adde tu de hoc. & dic ut latē per Fely. in canonum statuta. extrā de consilii.

A V G. Tu autem in hac materia adde quæ dixit Bal. in l. j. C. de iust. Cod. confirmando. qui dixit quod uerum est, quod ille qui allegat leges corruptas, incidit in p̄na falsi. Sed ibi multum eleganter limitat istam materiam, & dat aliam limitationē, nisi allegaretur ex eo: quia illa causa per antiqua & uetera statuta debebat decidi, nisi per statuta noua hoc expressē esset ueritum: & ibi omnino uide eleganter Paulē Cast. limitantem prædicta.

15 Verbum, produxit, intelligit

actuali, non uerbali, & ideo si notarius scribat, produxit: & tamē produxit sicut solū uerbali, incidit in falsū.

ANGELVS.

*** QVAERO** in actus reperitur scriptum per notarium actorū, quod Titius instrumentū sui mādati produxit: & in ueritate realiter nō produxit: sed allegauit uerbo tantum, an incidat in falsum, dic quod sic, quia nunquam notarius debet dicere, quod aliquid produxerit, nisi sit uerum de actuali & uera, & non uerbali productione: ut not. Bal. in l. fi. C. de eden. quod est notandum contra notarios actorum.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod cum suppositione ista conclu. uidetur falsa: quia ad excusandum notariū à falso, uerba notarii intelliguntur etiam in actu ficto & non uero: ut est sententia Bar. multum elegans, in l. prædia. ff. de acquiren. possessio. & Bal. in rubri. C. de contrahen. empt. Vnde illa uerba posita in instrumento, Titius enumerauit pecuniam, possunt intelligi de numeratione ficta, scilicet de confessione de recepto. & istā partem credo ueram.

A D N O. a ¶ In l. prædia. Adde & uide ibi nouissi. & in l. singularia. ff. si cert. pet. Bald. in cons. xxvij. in ij. uolu. & quando sufficiat uerbali productio, uide Roma. in cons. cclxxvj. Ber.

16 Notario damnato quia falsum commisit in arte notaria, an iudex possit reseruare in sententia instrumentorum confessionem.

17 Notarius infamis etiam aliter quam ex ministerio artis notaria, an possit exercere officium tabellionatus, quod in se habet dignitatem.

ANGELVS.

*** QVAERO** aliquis notarius damnatus est, quia comisit falsum in arte notaria, an iudex possit sibi reseruare in sententia instrumentorum confessionem. dic quod non: ut est glo. ordinaria, in authen. de tabel. §. pen. secus autem si esset damnatus de falso ex alio, quā in suæ artis ministerio, ut not. docto. in l. ex militibus. C. de testa. mili. & not. Bar. in l. nō potest. ff. de fur. Ex quo Bart. in l. eadem. §. hac l. ff. ad leg. lul. repe. multum latē, & in l. iij. §. item uideamus. ff. de susp. tu. quærit & infert, quod notarius infamis etiam aliter quā ex ministerio artis notaria, non potest exercere officium tabellionatus, quod habet in se dignitatē: ut l. ij. C. de digni. ut est esse cancellarius principis: ut l. j. C. de man. princ. & l. laudabile. C. de offic. diuer. iud. uel aliud officium sibi de publico iniunctū, ut quod esset notarius ad banchum actorum: ut l. ij. §. miles. ff. de his qui no. infra. secus si à partibus assumatur, ut de aliquo conficiat publicum instrumentum, quia dicitur munus publicum: ipse etiam dicitur seruus publicus, quod munus infami non interdicitur: ut l. neque infames. C. de decu. libro x. coniuncta l. fin. in princ. C. qui mill. non poss. lib. xij.

A V G. Tu autem in hac materia adde Cy. in l. & militibus. C. de test. mili. qui dicit id quod do. Ange. supra dicit, tamen quod etiā ex causa iudex potest reseruare sibi confessionē instrumenti, etiam si sit dam-

natus ex eo, quia cōfecit instrumentum falsum, per l. diuus. ff. de iniur. & istam, quide ibi per Dy. Bar. & Ang. idem uoluit Ray. & Bar. in d.l. & militibus. & Ange. in l. & si feuerior. C. de his qui not. infra. & per Rayn. & Bar. in l. si quis. in prin. de testa. ff. de leg. iij. §. miles. licet aliter dicat Ang. in l. quid ergo. §. pe. in ult. col. ff. de infra. & Oldr. & Bal. in d.l. & militibus. & Bald. Ang. & Fulg. & Paul. de Ca. in d.l. & militib. Ro. uerò ibi aliter dicit. & Ang. in d.l. & militibus.

18 * Adde Bal. in tit. de pace Cōstan. in uerbo, in criminalibus, an notarius infamis, uel quia aliàs sit cōdēnatus de falso, possit conficere alia instrumenta. adde Bald. in l. si quis decur. C. de fal. per illum tex. & Inno. in c. fraternitatis. de hære. Bal. in l. j. C. de testa. Bal. in l. in exercēdis. C. de fide instrum. & in l. Casius. ff. de fena. & Bal. in l. ij. C. de sententiis. & Bald. in auth. habita. in x. col. C. ne filius pro patre. & Bal. in c. iater pares. de lege Conradi. & per Spec. in tit. de instr. edit. §. instrumentū. uerū. item opponitur, quod tabellio, & in §. testis. uersu. quid si tabellio. Angel. in l. si quis ex argentariis. §. j. ff. de eden. Barto. in l. ad testium. ff. de testib. de istis quæst. uide Bart. in consilio suo incipiente. Ioannes. Bal. in l. qui depositum. ff. de positi. Bald. in l. ij. C. de fide instrum. Bal. in l. iubemus. §. sanē. C. de sacrosanct. ecclesi. per Iaco. de Bel. in auth. de tabellio. in princ. in vij. q. per Imol. in l. infamē. ff. de publi. iudi. & uide Paul. de Ca. in consuevj. qui ponit etiam, an utilitas & infamia notarii uitiet instrumentum. & de materia per Paul. de Cast. cons. suo ccij.

ADNOT. a ¶ Consilio suo. Adde quod est numero clxxij. & consil. Pau. de Cast. est numero ccix.

19 Testis accipies pecuniam, ut dicat testimonium etiam uerum, an incidat in falsum.

20 Testi dare palam pecuniam, ut ueri dicat an liceat, & etiam in iudice.

ANGELVS.

19 * QV A E R O aliquis accepit pecuniam, ut dicat testimonium etiam uerum, an incidat in falsum, dicitur sic: ut est tex. & ibi Bar. in l. j. in prin. ff. de fal. quod not. contra dantes, & recipientes pecunias pro ferendo testimonio.

ADNOT. a ¶ Etiam uerum. Adde quod testis tacens uerum, punitur de falso. Cap. in consil. lxx. col. ij.

AVG. Tu autem in hac materia adde dicta Bar. in l. presbyteri. C. de episc. & cleri, & etiam uide ibi M. Adde tamen unam mirabilem rationem, * quod si do pecuniam, ut dicat ueritatem, punitur hoc facere idem in iudice. Alioquin dictum Bal. per bonas rationes c. si. extrā de app. hæc not. nedū in c. gnita do. Ange. hic, sed etiā legibus, & ita limito etiam Barto. in l. diuus. ff. de re iur. qui idem dixit, & Spec. tit. de teste. §. j. uersu. quid si testes licet Inn. teneat cōtrarium in c. iate. extrā de prob. & intellige hoc uerū si pars spōte offerat pecuniam testis, cundū Iac. de Bel. in auth. ut iudic. in ne quoquo suffr. §. j. & uide Bald. in d. l. presbyteri. dicentem, q. qui etiam ueritatē, tenetur pœna falsi, & illa conclusionem credo uerissimā, per tex. in auth. de fide instrum. in prin.

ADNO. a ¶ Iudice. Adde in iudex possit accipere pecuniam pro p

uione alicuius qui uerè sit culpabilis, & puniendus ab inimicis illius. uide Pau. de Ca. in cōs. xvij. in secundo impressis. Ber.

21 Testis dicens falsum cuius dictum non ualet, an incidat in falsum.

ANGELVS.

21 * QV A E R O, testis dicit falsum, sed eius dictū non ualet, an incidat in falsum. dicit Bar. quod si suum dictum non ualuit, quia nō iurauit, punitor de falso: ut notat Bartol. in l. si quis obreperit. ff. de fal. in uer. iuxta hoc quero, aliàs secus. dicit ibi per eum, de quo tamen uide Bal. in l. j. C. de sepul. uio. Sed Sali. ibi in fi. dicit latius, dicit ut ibi per eum.

AVG. Tu autem in hac materia adde illas decisiones hic, quas supra dixi in ista gl. in illa quæst. (an produxerit instrumentum falsum nullum puniatur pœna falsi.) & ultra supra dicta adde Gandi. in tractatu malef. sub rubr. de falsariis. qui late tractat istam quæstionem. & ibi dicit Gandi. quod communis conclusio docto. est, quod testis non puniatur pœna falsi: sed bene punitur crimine stellionatus, hoc est pecuniariter, dicit ipse: & dicit Alber. de Rosa. in ij. parte statutorum. q. cxlv. ubi multa allegat pro & contra, & multos doct. allegat, quod communiter uidit teneri, q. testis nō punitur pœna falsi, sed pœna extraordinaria. Idem dicit in tabellione cōficiēte instrumentū falsum, aliàs nullum, & Ioan. And. in regula, non est sine culpa, in mercurialibus. extrā de regul. iuris; Bald. in l. data opera. in xij. col. C. qui accusare. qui allegat gl. in c. ne quis arbitretur. xxij. q. ij. Bal. in l. presbyteri. C. de episc. & cleri. dum dicit, q. saltem punitur et crimine stellionatus:

Bal. in l. iurifurcan. C. de testi. in fi. & in rubric. de inuesti. seu. controuer. sue. in fi. & Bal. in l. fi. C. si ex fal. instr.

ADNOT. a ¶ Adde Gandi. Adde tu ultra prædicta Fulg. in cons. xcj. in fi. & quod dicit Alex. de notario cōficiēte instrumentum nullum, in consil. lxx. in j. uol. Ber.

22 Statuto cauetur quod inducens falsos testes incidat in falsum, an inducens unum testem tantum incidat in falsum & in pœnam statuti.

ANGELVS.

22 * QV A E R O ut plurimum statuto cauetur, quod inducens falsos testes incidit in falsum, si unicum testem tantum induxerit, an incidit in falsum & in pœnam statuti: & dicit quod sic. ut not. Bal. in l. ij. §. si unus. per illū tex. ff. ui. bo. rap. quod est no.

AVG. Tu adde Bal. in l. j. ff. de procur. Bal. in l. Gallus. §. j. ff. de lib. & posthu. & quod ipse not. in l. iubemus. §. pe. C. ad Treb. & omnino uide Bal. in l. j. C. de condi. infe. adde Bar. in l. ij. §. j. ff. de ne. gest. & Alb. de Ros. in ij. parte statutorū. q. xxvj. & Gandi. in tractatu malef. in rub. de falsariis & falsitatis. Pe. de An. in c. j. de litis contest. Pet. de Anc. in c. relatū. extrā de test. el. ij. Bald. in l. diuus. §. diuus. ff. de peti. hære. gl. & Do. de sancto Gemi. in c. pe. de testi. spo. in vj. faciunt no. per ipsum in c. quamuis. de præb. in vj. lmo. in cle. ij. de referi. facit gl. in c. si cōpromissarius. de elect. in vj. Ange. in l. j. §. j. ff. de dolo. & in d. l. ij. ff. de neg. gest.

ADNOT. a ¶ Tu adde. Ultra hic addita uide Fely. in c. humanum gemus. j. dist. & ibi quando pluralitas res soluatur in singularitate. & adde Card. in cons. lxx. Bal. in cons. x. in v. uol. & an

statutum loquens in singulari, verificetur in plurali uel e contra. uide Pan. de Cas. in cons. c. lxxij. in uouiter impressis. Ber.

23 Testis dicens unum in iudicio & aliud extra iudicium. an incidat in falsum.

ANGELVS.

23 * **A**N testis qui dicit unum in iudicio, & aliud dixerit extra iudicium, incidat in falsum. Bar. in l. eos. in prin. ff. de fals. tenet quod sic, per d. leos. ij. responso. Contrariū autē not. gl. fi. in c. causam quæ. de test. & Spec. & Io. And. in ti. de teste. §. j. uer. quod si idē testis. & uer. sequē. Bal. in l. iuris iurā. & in l. h. C. de testi. & est lex. cōtra Bar. & ibi Bald. in c. j. §. j. quid sit inuesti. & not. Flo. in l. qui falsa. ff. de testib. & istud communiter tenetur. quia primū dicitur extra iudicium cum non fuerit præsstitutū cū iuramēto, nō ualuit: sed standū est secūdo dicto in iudicio facto cum iuramento.

AV G. Tu autem in hac materia adde, quod sententiā Bart. tenet do. Ant. de But. in c. cum in tua. extrā de testi. & est text. quē ibi ponderat do. Card. ad hoc in c. per tuas. in princ. extrā de probat. & do. Abb. in c. inquisitioni. §. iij. extrā de accusatio. & Pet. de Anch. in cle. iij. in fin. de testi. **a** Sed contrariā a parte tenet Ange. in in consi. suo clxxxix. & Ang. in l. quidam tabularum. ff. de fur. & Ro. in l. qui bona. §. si quis stipulatus. ff. de dam. infect. & Imo. in d. c. cū causam. & Ang. in d. leos. & Bal. & do. Abb. in d. c. per tuas. ita consuluit Bald. in quodam cōsi. suo, quod incipit, licet accessores pos. Bar. & Bal. in l. nullū. in princ. C. de testi. Bal. in c. j. §. cum autē. in fin. de cōtrouersia inuesti. & Bal. in c. j. §. notandū. de notis feudo rū. istā partē credo uerā, non obstet

per tuas. quia do. Abb. ibi optimē respondet: & uide Abb. in cōsi. suo lxxij.

ADNOT. a ¶ Sed contrariū adde quod Ang. in cons. c. lxxij. quod licet debeat stari dicto secūdo cū iuramēto, quod tamen ei non tenetur stes est adhibenda, quantū si contrariū non dixerit in casu suo, scilicet in quo dicitur testis extra iudicium sit aliquod propter subiectionem materiā: & quod stetur secūdo dicto iudiciali, firmat Alex. in consi. lxxiiij. in c. col. in j. uol. ubi dicit hanc esse magis communem opi. & Franc. de Aret. in cōsi. tamen dicit non decidere: quia dubiū est opi. proximē relatā firmat Romā in consi. ccccvi. & Bal. cōsi. clev. in v. uol. limitat mē cōmūne conclusionē procedere, nisi primo dicto testis cōcurrerēt alia cōtra. re. ita Abb. in consi. lxxij. allegat Ant. But. in c. cum in tua. de testi. Et Imo. preterea. de testi. cogen. & quod quædam præsumptio est pro primo, quod est stes, & non secūdo, tenet Ro. in allegato. ccccvi. per c. per tuas. supra allegato. & aliquid etiā uide per Cap. in cōsi. lxxij. & per Tindarum in suo eleganti tract. de testib. uariantibus. & Socin. in consi. cclij. colum. j. circa princ.

24 Testis dicens falsum corā arbitro uel arbitratore, an possit puniri de falso & per quem.

25 Iudex ex suo officio potest punire, quādo in actu iudicario sit aliquod delictum coram iudice, uel a parte, uel a notario, uel a teste, uel ab aduocato.

ANGELVS.

24 * **Q**U A E R O, testis dixit falsum corā iudice arbitro uel arbitratore, an possit puniri de falso, & per quē uide Ange. in l. si uacantia. C. de uacant. lib. x. in uer. sed tunc quæ licet possit iudex contra teste & cōtra

uersi. seq. & conclude, quod si iudex habet imperium, potest ordinariam poenam imponere uel extraordinariam: ut no. gl. in l. nullū. C. de testi. si nō habet imperium potest extraordinariam tantum imponere, nisi consulto pncipe: quia tunc etiam ordinariam imponet: ut l. pen. ff. de fals. nisi sit clerus testis. quia tunc licet, gl. in d. l. nullum. uel quod etiā per iudicem laici possit puniri: tamen ibi doct. dicit contra, per auth. statuumus. C. de pis. & cler. & c. si diligenti. de forc. compet. Si autem coram arbitro uel arbitratore falsum deponat peos puniri non potest, quia non habent imperium, sed per iudicem competentem: ut l. h. C. de testi. ibi, aduersus eos, referuato. & c. coniuncta. o. ita dicit Ange. in d. l. uacantia. u. sic. sed tunc dubitatur compromissum & c.

AV G. Tu autem in hac materia adde, quod de hac materia dicitur etiam j. tenenti charta, in illa quest. quæ incit, quæro an quilibet iudex de falso commissio coram se possit puniri. Sicut omnino Pet. de Anc. in consi. clxxxij. & uide quæ dixit Bar. in l. diuus. ff. de fals. la. ij. quod iniquod ibi uidetur esse text. contrax. l. nullum. C. de testi. nam uidetur obari in d. l. nullum. quod omnisdex coram quo talis falsitas est facta potest punire testes illos. Sed tū in d. l. diuus. uidetur uelle quod de demum ille solus potest puniri qui habet facultatē & autoritatē iudicis, aliās debet remittere ad maiorem iudicē: & dicit Bar. istā partē esse uerā, per tex. in auth. de testib. in ij. col. & sic Bar. uidetur sibi contrarius his quæ dixit, in d. l.

nullum. Adde tamen in hac materia & uide dicta Salic. in d. l. nullum. ubi multum eleganter loquitur. & dixit Barto. in l. si quis obrepsit. in fi. ff. de fals. quod quando in actu iudicario sit aliquod delictum corā iudice, uel a parte uel a notario, uel a teste, uel ab aduocato: tunc iudex ex suo officio poterit punire: ut l. athletas. §. j. ff. de his qui not. infra. & per alia iura que ipse ibi allegat. Adde tamen dicta canonistarū in hac materia, & unam gl. in c. illi. v. q. v. & in terminis Anto. de But. in c. uerum. in viij. col. extrā de foro comp. & Bal. in l. si lis. C. de falsis. & quid in clerico deponente falsum coram laico. & per Inno. & doct. in c. ij. extrā de falsariis. & per Inno. in c. dilectus filius. extrā de poenis. & ibi per doct. & late ponit Ang. ubi uidetur saluare Bart. a contrarietate, in l. quoties, in fi. C. de iudi. ubi multū elegantē loquitur, qui uidetur uelle quod saltem extraordinariē poterit semper puniri ille testis falsarius, qui falsum deposuit corā illo iudice, qui aliās punire nō potest criminaliter. & ita uoluit Francis. de ramponibus, in l. ij. C. de condi. ob turpem caus. & hæc omnino bene nota, quia sæpe in practica ueniunt.

ADNOT. a ¶ **C**onsilio suo. Adde Ioan. And. in addi. Spec. in tit. de compet. iudi. adi. ubi ponit de Cremonese examinato ad instātiā potestatis per me, si dicit falsum, a quo debeat puniri. Ber. **26** Produens falsos testes, an possit unā cum eis eodem libello accusari, & cōtra demnari eodem iudicio.

ANGELVS.

* **Q**U A E R O an producens falsos testes possit unā cum eis eodem

libello accusari & condénari eodē iudicio: dic quod sic. ut l. j. & ibi Cy. C. si reus uel accu. mor. sue. & est casus. & ibi Bart. hoc dicit in l. nihil. ff. de adulte. Scias tamen quod sententia lata de falso contra producētem falsos testes, non nocet testibus: & e contra lata contra testes nō prauindicat producenti: ut l. Lucius. & ibi Bar. Bal. & Ang. ff. de infami. & not. Cy. & doc. in l. j. C. qui accu. nō pos. & facit l. j. & quod ibi no. gl. & Salic. C. de fal. unū etiam scias, quod si quis testes subornauerit, ut falsum dicat, licet postea eorū attestationibus nō utatur: tamen poenā falsi nō euitabit: ut colligitur ex l. si falsos. C. de fal. & hoc not. ibi Salic. in fi.

AD NO. a ¶ Producenti. Adde Alex. in l. sepe. de re iudi. & Bal. in consi. xxxv. in v. uol. & in consi. lxxxix. in fi. in h. j. uol.

A V G. Item adde quæ dixit Bar. in l. hos accusare. §. j. ff. de accusa. & ibi latissime ultra omnes uide Ang. an in eodē libello pars & testes pos. sint accusari. & doc. in d. l. j. C. si reus uel accu. mor. sue. Adde tamen quod Ang. in l. Lucius. ff. de his qui no. infra. dicit quod si testes sciunt processum de falso agitari cū parte, tūc illa sententia nocet testibus. uide de materia Moder. in l. sepe. ff. de re iudic. & Bar. in l. j. §. si publico. ff. de adult. in ul. col. & doc. maxime Ant. de But. in c. ij. extrā de ordi. cogni. aliquid in c. ij. extrā de confes. per do. An. de Bu. Bar. in l. si ueteris. C. de fi. inf. Bal. in l. j. C. de eden. qui allegat Inno. Spe. in hac materia.

17 Plures testes dicentes uaria & adinui cem discrepantes, an sint reducendi ad concordiam, ne incidant in falsum.

18 Limitatio Pau. de Castr. l. ij. ff. ne qui eum qui in ius. pro concordia testium uariantium.

ANGELVS.

* QUID si sunt plures testes dicentes uaria & adinui cem discrepantes, an sint reducendi ad concordiam ne incidant in falsum: de quod sic. sed nō ut probent: ut c. i. tu. de testi. & not. Bar. in l. in insulā. §. fructus. ff. solu. mat. & ibi Imol. & Bar. in l. j. §. pe. ff. si cert. pe. & Bart. in l. si finita. §. si ante. ff. de dam. infect. & Ange. in l. qui sententiā. C. de pœ. Flor. in l. de ætate. ff. de prob. Imo. i. l. inter partes. ff. de re iudi. & per andē late in l. inter stipulantē. §. j. ff. de verb. ob. & Bar. in l. Labeo. §. qui si testis. ff. de supel. leg. quod intelge ueni in pluribus testibus eiusdē partis: uentem sunt testes uarii diuersarū partium statu dignioribus pluribus numero: ut l. ob. carnē. §. f. de testi. & ibi gl. & Flo. Et prædū procedunt, quando plures testes eiusdem partis sunt inter se uarii. i. autem unus & idē testis sibi ipsi contrarius uel uariis: tūc non hant locū prædicta: imō ut falsarius p. uita singulariter dicit Barto. in l. eos. quod no. Itē aduertat q. te: cū dīto partis nunquā reducunt ad concordia: ut in c. cū contingat. in Inno. de offic. deleg. & no. Bard. l. j. ff. si cer. pet. Et aduertat: qui ædificata sunt uera in se, secundū eaz dixit Bart. in l. si quis intentio ambigua. ff. de iudi. ubi dicit hoc uerū, nisi pars dicat, ego intellē & intelligo dictum meum, prouocent testes. quod singulariter no.

A V G. Tu autem in hac eni adde do. Ant. & Abb. in d. c. i. tu

qui ponūt quando unus testis contradicit sibi ipsi. & per Iaco. de Bu. in l. optima. C. de contrahen. & comiten. sup. & Iac. de Bu. in l. cū de ætate. ff. de pro. & Iacob. de But. in l. sed si possessori. §. itē si iurauero. ff. de iureiur. & Bar. in l. j. in prin. ff. de ope. no. nuncia. & Bar. in l. j. in fi. C. de usu fru. & Spe. de notorio crimine. §. fama. in fi. & gl. & do. Ant. de Bu. in c. in nostra. extrā de testi. & contra ea quæ dixit Bart. in d. l. eos. in hac materia contrarium uidetur tenere. ff. de minoribus. in l. de ætate. qui uidetur tenere quod unus & idē testis reducitur ad concordia, etiā ut probet, qui saluat testē deponentē Caiū maiorem ex aspectu: interrogatus quid est aspectus, nesciuit responde re. & idem Bal. in l. data opera. C. qui accus. in xv. colu. Nec aliter uidetur sentire Spe. in d. §. fama. Et ita uoluerunt quidā Moder. in d. c. cū tu. & idē Bal. in l. si defensor. ff. de interroga. actio. facit quod uoluit Imo. in l. qui bona. §. si quis stipulatus. ff. de dam. infect. Si unus testis contradicit alteri, reducitur ad concordiam ut periuriū euitent: non autē ut probent, secundū Spec. & Io. An. in tit. de teste. §. iam de interrogatoriis. uer. i. addi. incipiente, hinc autē. & secundū do. Ant. de Bu. & Abb. in d. c. cum tu. sed quod imō etiā ut probent, tenet Bar. in l. Gallus. §. ille casus. ff. de liber. & posthu. & Imo. in d. l. inter stipulantem. §. j. & Bar. in l. in insulā. §. j. ff. solu. mat. sed cōcorda opi. secundū do. Abb. in d. c. cum tu. distinguendo utrū reducēdo ad concordia testes, remaneant singulares, uel nō. Quando autē plures cōtradiciūt pluribus, & sunt inæquales, glo. uidetur uelle

quod fiat concordia, etiā ut probet, non tantū ut & euitent periuriū, ut sentit gl. iij. §. iij. §. si testes. & glo. in c. in nostra. extrā de testib. & ibi do. An. de Bu. & Abb. in d. c. cū tu. & Imo. in d. l. inter stipulantem. §. j. dicens q. fortē in practica seruaretur ista opin. propter autoritatē gl. & Inno. in c. cū contingit. extrā de offic. delega. & idē Imol. in d. c. cū tu. qui dicūt q. sit concordia, ut euitent periuriū, non ut probent: quia statur pluribus & dignioribus, secundū gl. in d. c. cū contingat. & ibi Imol. in iij. colu. & Bar. in d. l. j. ff. si cer. pet. & Bar. in d. §. ille casus. & Bal. in j. constit. C. §. quibus. & Bal. in d. l. in insulam. & Paul. de Cast. in d. l. j. & Flo. in d. l. cum de ætate. Quando autem sunt plures testes & æquales & discordant, possunt reduci ad concordia, ut probet secundū do. Ang. in l. in ambigua. ff. de legi. & Bald. in rubr. C. si ex falsis instrumentis. in ul. col. sentit gl. in d. c. in nostra. & do. Anto. de But. in c. ex literis. in ul. colu. extrā de spon. sa. & Bal. & Imo. in d. c. cū tu. & idem Abbas ibi, & Bart. in l. in exercendis in prima combinatione. C. de fide instrum. & Bart. in d. l. j. §. penul. & in d. l. Labeonē. & i. d. §. ille casus. & Barto. in d. l. in insulam. sed quod tamen concordentur, ut probet, tenet Barto. in l. j. in fi. C. de usufruc. & Bal. in auth. qui semel. in iij. colu. de probatio. & Florian. post Iac. de Butri. in d. l. cum ætate. Secus dicens de iure canonico cum Bartol. in d. l. inter stipulantem. & Iacob. Butr. in l. sed si possessori. §. sed si iurauero. ff. de iureiur. & Ro. in l. si finita. §. si autē plures. ff. de dam. infect. primā partē credo de iure ueriorē, & procedit.

quado testes producantur ab eadem parte siue ab utraq; & uariet testes unius partis siue alterius: ita indistincte uult gloss. in d. c. in nostra. & ibi Abb. & glo. in d. §. si testes. iij. q. 30 ij. & Imo. in d. c. cu tu. & in d. §. j. licet Ant. de But. teneat cotrariu in d. c. cu tu. licet ergo fiat ista concordia inter testes unius partis, no tam fit inter dicta testiu & cofessione partis: ut uoluit Abb. in c. cu loanes. extra de fide instru. in ulti. notabili. & Imo. & Abb. in d. c. cu tu. Pau. de Ca. post Bart. in d. l. ij. §. pe. Inno. in c. cu cotingat. de offi. deleg. Flo. in d. l. cu

23 de etate. Bal. in d. j. constit. C. * Adde tamē hic unā pulchram limitationem Paul. de Ca. in l. ij. ff. ne quis cu qui in ius uoc. est ui exi. qui alleg. Bart. in quibusdā lectoris latē ibi. & b

idē uidetur tenere Bal. post Cy. in l. cu falsam. in fi. C. de iur. & fact. igno. Salic. in l. cu precum. C. de libe. cau. & hæc bene nota, quia singularia sunt, & bene collecta. Adde hic omnino quæ dixi in d. l. inter stipulam. post Mod. ibi latissimē uidebis materiā. de hac materiā per Pet. de Ancha. in consil. suo cccxxxvj. & cccxxxix. & per Bar. in consil. suo cxj. incip. accusatio fuit instituta. in fi. & unde Rom. in singularibus secundū anni xlvij. quod incipit, si testes. qui ad cōcordādum testes ut falsum euitent, dicit unū notabile exēplū.

29 Aurifex qui facit aurum uel argentū de minori liga quam sit statutum uel ordinatum in sua ciuitate, an incidat in falsum.

30 Expendens falsam monetam an teneat tur crimine falsi.

ANGELVS.

29 * QVAERO an aurifex qui fa-

cit aurū uel argētum de minori liga quam sit statutū, uel ordinatum in sua ciuitate, incidat in falsum. de nelia ff. de fal. * Quæro an ille qui expendit falsam monetā, teneatur crimine falsi. Barto. in d. l. lege. dicit quod aut expedit nūmos plumbeos uel stagnos, & incidit in falsum. d. l. lege. aliās si aliter monetā falsā, nō incidit in falsum, sed extraordinariē punitur: ut l. saccularia. extra prin. de extraordi. cri.

ADNOT. a ¶ Minori liga. Vnde de Old. in cōs. lxxiiij. & ibi quod sic quod facit de stagno argentū, & de arauo, non peccat: nec debet puniri: quod ab aliis gans scienter es pro auro, statim de falso.

¶ Monetam falsam. Adde quæ dicitur monetā falsa per Bal. in consil. xliij. in v. uol. Et qualiter intelligatur statutum puniens falsificantē monetam, qualiter intelligatur, & de qua monetā & quæ sit pœna, & an cōprehendat falsissimā: ut sunt bagatini. uide per Alciā 1mo. in consil. ciiij. in j. uol. & Caplini fil. lxxvij. & ibi an maior pœna pœnari falsificans monetā auriē quam aurius materici. & de falsificantē monetam uide Cy. in consil. cxxv. Bar.

AVGV. Tu autē in hac materiā adde, quod licet expēdit falsam monetā, incidat in illā pœnā, de qua supra: tamen adde qd ille expēdit illā monetā falsam excusaretur: si daret a quo habuit: nec est necessē secundū Iaco. But. quod doceat se habuisse à Titio uel Seio: sed sufficit quod doceat se ab alio habuisse: testes qui hoc uiderint: licet nō teneantur per quē. ita multū singulariter dixit Iac. de But. in l. maior. C. de alleg.

ad leg. Iul. de falsis. quam cōclusiō nē multā singulariter limitat Ange. ibi, si psona est honesta & bonæ famæ, aliās nō. Nā de facili quidā ignotus possit submitti, & tēpore submissio nis testes adhiberi: & pro hoc allega casum in l. inciuilem. C. de furtis.

31 Vendens scienter eandem rem duobus, an incidat in falsum.

ANGELVS.

31 * QVAERO, an uendēs scienter eandē rē duobus, incidat in falsum, dic quod sic: ut l. qui duobus. ff. de falsis. quod Bar. ibi intelligit stri ctē, quando in diuersis contractibus eandē rē duobus donat, uel alio titulo quam titulo per uēditionē alienat: quia nō pœna falsi, sed crimine stellationis tenetur: ut l. iij. ff. de cri. stello. quod est uerū, secundū Bart. ibi, si dixit uerum: aliās si interrogatus dixerit se non donasse uel non obligasse alicui parti prius, & mētur, tūc incidit in pœnā falsi, propter mēdaciū: ut l. si à debitore. ff. de fal. & ideo Bar. ibi dicit aduertēdum, qd si in instrumento apposita sunt illa uerba, qd de dicta re nemini ius dedit qd præiudiciū fieri possit, tunc si alteri etiā donauerit uel alio titulo quam uēditionis ius cesserit, tenetur pœnā falsi: ut d. l. si à debitore. qd. no.

AVGV. Tu autē in hac materiā inquantū tractatur hic, de eo qui uēdidit rē duobus, an incidat in crimine falsi: primō limita non habere locū in eo qui uendit in casu l. à diuo pio. §. sed. si emptor. ff. de re ind. & ita not. ibi Mod. scilicet de iudice uendēte rē in executione sententiæ: quia si primus emptor qui offert preciiū nō soluit illud preciiū, potest iudex sine pœna falsi uendere illā rē 31

duobus, scilicet alteri secūdo soluenti preciiū: & hoc ut finis sit executio rei iudicate: & quia iudex nō potest uendere habita fide de precio. Et ideo dicebat Odof. & Bald. in reportatus antiquis in l. uēditor ex hereditate. ff. de hære. uel ac. uen. l. qui duobus. ff. de fal. non militat in illo qui uēdidit secūdo loco, quādo primus emptor emit, non habita fide de precio, nec offerendo preciiū: & ita uoluit Bal. in c. si facta. sub rub. si de feu. sue. contro. inter do. & agna. & in l. quories. C. de rei uendi. Item limitare prædicta, nisi ille qui uēdit rem secūdo emptori, nō tradidisset actualiter rē uēditā, per doctrinam Bal. in c. j. §. aut si liuellario. qui. mo. feu. amit. & Bal. in c. j. §. h. quæ sit pri. tau. benef. amit. & in c. imperialem. de prohib. feu. alie. per Fede. qui dicit quod l. qui duobus. de fal. nō habet locum in pignorāte rem duobus. & idē Bart. in l. si qs in pignore. §. j. ff. de pigno. actio. & hæc nor.

32 Ascribens sibi in testamento in scriptis uel nuncupatio, incidit quasi in falsum.

33 Hæres scribens totū testamentū manu sua, & se heredem instituens, & postea dans notario qui id legit coram testatore & testibus, & fuit rogatus, an incidat hæres in illā pœnā.

34 Notarius quando non possit notarius esse in facto proprio.

35 Notarius licet non possit notarius esse in causa propria: tamen si testes adhibiti in instrumento affirmarent totum contentum in instrumento isto casu probarent omnia quæ in tali instrumento continerentur.

ANGELVS.

* QVI sibi in testamēto in scriptis

ptis uel nuncupatio ascribit, incidit quasi in falsum: ut l. j. §. & illa quoq. ff. de fal. & ibi Bart. quod autem dixi de testamento nuncupatio qualiter debeat intelligi, uide Salic. in l. j. C. de his qui sibi ascri. etiam si sit filius qui sibi ascribat, dummodo in testamento patris sibi plus ascribat quam esset portio quam habiturus esset ab intestato: ut no. Bar. in l. j. §. j. ff. de fal. & not. gl. & Sali. in filio & patrono, in l. quaquam. C. de his qui sibi in testa. ascri. siue sit pater qui etiam ascribat pro filio in potestate, etiam hodie in aduentitiis: ut no. Bar. in l. impuber. §. j. ff. de fal. secus autem si scriberet instrumentum uel in testamento alicui pro filio emancipato, uel e contra filius emancipatus pro patre, quia ualet instrumentum, nec incidit in falsum: ut est tex. & ibi Bart. in l. si pater. & in l. filius. in princ. ff. de fal. in prin. Et maritus potest ascribere in alteri testamento uxori suae, & ualet: ut l. ea lege. §. maritus. & ibi Bar. & no. Salic. in l. quae in testamento. C. de his qui sibi ascribi. sed filius potest esse rogatus de instrumento in utilitate matris, & ascribens matri non incidit in falsum: ut est tex. & ibi Bartol. in l. si pater. ff. de fal.

33 * Quid autem si haeres scribat totum testamentum manu sua, & se haeredem instituat, & postea dedit notario qui eum legit coram testatore & testibus, & fuit rogatus, an incidat haeres in illam poenam. Sali. in l. j. in fin. ff. de his qui sibi ascri. dicit quod non: quia haereditis scriptura non probat, sed conficienda a tabellione.

AD NOT. ¶ In quasi falsum. Adde tu & uide Fran. de Aret. in consi. lxxviii. ubi pulchre, & an notarius pos-

sit de proprio contractu instrumentum facere, uide Bal. in consi. xliij. in j. not. & uide l. i. §. & illa quoq. ff. de fal. & ibi Bart. quod autem dixi de testamento nuncupatio qualiter debeat intelligi, uide Salic. in l. j. C. de his qui sibi ascri. etiam si sit filius qui sibi ascribat, dummodo in testamento patris sibi plus ascribat quam esset portio quam habiturus esset ab intestato: ut no. Bar. in l. j. §. j. ff. de fal. & not. gl. & Sali. in filio & patrono, in l. quaquam. C. de his qui sibi in testa. ascri. siue sit pater qui etiam ascribat pro filio in potestate, etiam hodie in aduentitiis: ut no. Bar. in l. impuber. §. j. ff. de fal. secus autem si scriberet instrumentum uel in testamento alicui pro filio emancipato, uel e contra filius emancipatus pro patre, quia ualet instrumentum, nec incidit in falsum: ut est tex. & ibi Bart. in l. si pater. & in l. filius. in princ. ff. de fal. in prin. Et maritus potest ascribere in alteri testamento uxori suae, & ualet: ut l. ea lege. §. maritus. & ibi Bar. & no. Salic. in l. quae in testamento. C. de his qui sibi ascribi. sed filius potest esse rogatus de instrumento in utilitate matris, & ascribens matri non incidit in falsum: ut est tex. & ibi Bartol. in l. si pater. ff. de fal.

AVGV. Tu autem in hac materia per praedicta uide, quod do. Ange. attingat illam difficultatem, quod si notarius potest esse rogatus de contractu facto in utilitatem patris: & e contra, quod pater potest conficere instrumentum in utilitate filii: & an quis ultimum potest conficere instrumentum in utilitatem suam, dum attingit illam difficultatem, quid si quis scripsit testamentum manu propria & c. De prima questione an pater potest esse rogatus de actu qui tendebat in utilitatem filii uel e contra: adde ultra dicta Bar. in l. si filius. ff. de fal. quod uoluit Bar. in l. instrumenta. C. de proba. in consi. incip. filius facta. notarius & presbyter, per Spe. & Io. An. in tit. de instru. §. instrumentum. uers. quid ergo per Barto. in l. quod dicimus. ff. de iur. iur. in §. si pater. & lmo. in c. ex libris. extra de transac. qui aliquo iure pugnat dicta Bar. in d. l. si pater. allegat do. Ange. hic, & eum sequitur Moder. uideatur approbare in l. si filius. in prin. post Ro. ff. de uer. obli. uide Sali. in l. quae testamenta. C. de his qui sibi ascri. & do. Anto. in c. per eo. el. ij. in fi. extra de testi. & aliquo iure per Abb. & per Florent. l. testis idoneus. ff. de testi. & ibi Bartol.

Ange. in l. quod adhibitus. C. de his qui sibi ascri. & in materia ista uide latissimè ultra doct. per Ange. in l. j. C. de his qui sibi ascri. & etiam per praedicta uidetur, quod quis in causa ubi consistit quod modum, potest esse notarius. Et de materia adde Ange. in d. l. j. & latissimè ultra doct. scripti in d. l. sciendū. in repeti. mea. ff. de uer. obli. * Tene tamen menti singulare uerbum, quod licet iura dicat, quod in facto proprio notarius non potest esse notarius: hoc uerum, quando notarius immediate tractat de sui commodum a principio confessionis instrumenti: quia tunc in causa propria non potest instrumentum conficere: secus si mediate: puta quia fuit rogatus de quadam donatione facta Titio, & successit Titio: quia tunc poterit releuari tale instrumentum: hoc uoluit singulariter Dy. per illum text. in l. de eo. §. illud constat. ff. de fal. & ibi Bar. * Scias tamen unum mirabile uerbum, quod licet in causa propria quis non possit esse notarius: & tamen illud instrumentum non facit fidem si instrumentum est factum: tamen si illi testes adhibiti in tali instrumentum dicerent & affirmarent totum id quod dicit instrumentum: tamen isto casu probarerent omnia quae in tali instrumentum continetur. in hoc multa posunt allegari: sed expressius haec colliguntur ex notabili doctrina Sali. in l. j. C. de his qui sibi ascri. in testa. in fi. adde tamen unum notabile uerbum, quod licet ascribens sibi in testamento incidat in poenam legis Corneliae: tamen ad istam poenam euitanda est inductum remedium: ut ipse ascribens repudiet legatum: & quod probet, quod propter iuris civilis ignorantiam hoc

fecit, quod ius iustum potuit ignorare. ista sunt uerba doct. maxime Salice. in l. fenatus. circa med. C. de his qui sibi ascri. in testa. Et tene menti quod Odoffre. tenent istam sententiam, quod cum in testamento nuncupatio principaliter facta coram testibus: non militat illud edictum de his qui sibi ascribunt in testamento: quia cessat praesumptio fraudis propter testes, quod non est ita in testamento in scriptis: & hoc uoluit Spe. in tit. de instru. edi. §. instrumentum. uers. quid ergo si testator, quod limitat Dy. ut dixit Sali. in d. l. j. C. de his qui sibi ascri. & uide Sali. in d. l. j. qui dicit, quod ad excusandum illum qui ascripsit sibi in testamento, duo testes sufficientes qui erant praesentes, quando testator sibi legauit: secus ad petitionem legatarii: quia septem testes requirerentur: & hoc bene nota. Reliqua uide per Azo. in summa. C. de his qui sibi ascri. 36 Quilibet iudex an possit de falso coram se commissio punire.

ANGELVS.

* QVAERO an quilibet iudex possit de falso coram se commissio punire. uidetur quod sic: ut nullus. C. de testi. & pro hoc est glossa. ordi. in l. si lis. C. de fal. sed Bart. in l. diuus. la. ij. in fin. ff. de fal. tenet contrarium, quod imò ille iudex potest de tali falsitate punire, qui aliam habet potestatem de tali falsitate puniendi & cognoscendi: aliam debet ad maiorem remittere iudicem, allega. in auth. de testi. ij. colū. & c. penul. & antepe. de pae. per Inno. sed Bal. in d. l. si lis. nuntur concordare opi. licet de Bart. non faciat mentionem. de quo etiam not. Ange. in l. si uacantia. C. de bo. uac. sed communiter sunt statuta, quod talia de-

hæta per iudicē maleficiorū punian-
tur. ubi autem nō esset statutum, ab
opi. Bar. in practica nō recedat: quia
gloss. loquitur qñ incidēter quæstio
facti evenit & nō fuit principaliter.

ADNOTA. a ¶ Punire. Adde
Et dic ut per Petr. de Anchara. in consil.
c. lxxij. Et ibi uide specialia in crimi-
ne falsi.

AVGV. Tu autē in hac materia
adde Angel. in l. quovies. C. de iudi.
qui latissimē loquitur in ista mate-
ria, & facit mentionē in hac mate-
ria, quomodo Bart. reperitur cōtra-
rius: & tamē ibi uidetur saluare Bar.
à cōtrarietate: & ibi concludit quōd
saltē extraordinariē poterit ille iu-
dex punire testē falsum deponentē,
licet aliās ille iudex criminaliter nō
possit procedere. Et in hac materia
omnino uide additiones, quas feci
in hac eadē glo. in uer. subsequen-
ter quærit hęc do. Angel. testis dixit
falsum corā iudice uel arbitratore,
an poterit puniri de falso, & per
quē: & ibi posui materiā, quid si cle-
ricus coram iudice ecclesiastico uel
seculari, & sic nō suo iudice falsum
deposuit, an poterit puniri de falso,
dic ut ibi dixi: & hæc nota. & uide
Spec. in tit. de teste. §. j. uer. quid de-
arbi. & uer. seq. & sequē. & Sali. in l.
si quis decurio. C. de falsis.

37. Inquisitio uel accusatio de falso non
exigit de necessitate locum uel tēpus
commissæ falsitatis: Et an locus iura-
menti uel depositio debet poni in
accusatione testis, qui falsum deposuit.

ANGELVS.

37 * E T tēpē mētu tu iudex inquirēs
de falso, q̄ etiā in accusatione non
est necessē quōd apponas locū uel
a tēpus cōmissæ falsitatis, licet re-

gulariter in delictis debeant appo-
ni: ut est glo. ordi. insti. de publi. iud.
circa princi. & not. Bald. in c. j. circa
prin. qui. mod. feu. amit. sed in teste
qui iurauit in uno loco, & in alio
falsum deposuit, quis locus pone-
tur in accusatione? secundū Bart. in
l. dāni. §. Sabini. ff. de dam. infe. quia
depositio trahitur ad iuramentum,
uidetur quōd locus iuramēti debeat
apponi. & uide Bal. C. de sacrosanc.
ecclē. in l. ii.

ADNOTA. a ¶ Falsitatis. Adde
tu quod Bal. in consil. lxxii. in uer. uoluit
cōtrarium: Et dicit Alex. in consil. lxxvij.
in j. uol. quōd in occultis iudex debet esse
prior ad torturam. Ber.

AVGVST. Tu in hac materia
in accusatione falsi, uel inquisitione,
an sit necessē quōd locus appona-
tur: adde quōd illa gl. insti. de pub.
iud. non uidetur dicere id ad quod
allegatur: de qua glo. dixi supra. hæc
est quædā inquisitio. in uer. illo tē-
tractatur quæ sint necessaria. p. sū-
stantia inquisitionis. Et adde in illa
cōditione an locus iuramēti uel de-
positionis testis debeat poni in libel-
lo falsitatis. aliqui allegant Bart. te-
gisse istam quæstionē in l. ff. de bo.
pos. ex testa. mili. quam allegat etiā
Ro. in l. damni. §. Sabini. ff. de dam.
infect. qui dicit quōd hoc reperitur
in quibusdā lecturis Bar. & pondera
quod Bal. in d. l. ij. clarē in hac mate-
ria nō uidetur aliquid affirmare.

38 Falsi cognitio quinque modis fieri
potest.

39 Falsi cognitio per multas & diuersas
vias fieri potest.

ANGELVS.

38 * E T de falso potest cognosci
pluribus modis: ut est glo. & ibi.

in l. si ex falsis. C. de transac. & no. ple-
nē Imo. in l. diu. de reg. iu. uer. extra
gl. & c. & ibi uide latē per eum: & etiā
est glo. & ibi Sali. in l. querela. C. de
fal. in q̄bus dicitur quōd quinq; mo-
dis. Vno modo per accusationem, ut
d. l. querela. Secundo per actionem
in factū: ut l. damus. eo. ti. Tertio per
modū exceptionis. Quarto per mo-
dum replicationis: ut no. gl. in l. si ex
falsis. & in d. l. querela. Quinto offi-
cio iudicis: ut l. sciāt. C. de proba. &
l. nullum. C. de testi.

19 AVG. * Tu autem in hac materia
adde text. & ibi doct. in c. lator. extrā
de re iud. & uide Spec. in tit. de sent.
§. fin. uer. in summa nota, quōd sentē-
tia lata per falsos testes. qui dicit q̄
de falsitate procedi potest per mul-
tas & diuersas uias, inter quas enu-
merat quōd etiam per querelam fal-
si: per d. l. querelam. & per actionem
in factum allegat. Item uel secundum
canones per iudicis officium quan-
do ecclesia est læsa, per d. e. lator. ex-
trā de re iud. Item prætextu falsi per a
in integrum restitutionem: per d. l. di-
uus. ff. de re iudi. & ibi uide Spec. in
dicto uersicu.

40 Cognitionem falsi fieri per modū exce-
ptionis, an sit uerum simpliciter &
semper.

ANGELVS.

10 * SED unum nota in eo quod di-
xi, quia etiam per modum exceptio-
nis & replicationis potest cogno-
sci de falso, utrum illud sit uerū im-
pliciter & semper, an sit opus primō
impetrare restitutionem in integrū.
not. Cyn. & Ultramon. in d. l. quere-
la. & ibi latē Salice. & no. Barto. An-
ge. & Imo in l. diuus. ff. de regulis iu-
ris, ut ibi.

ADNOTA. a ¶ Exceptionis.
Adde tu an crimen obiectum per modum
exceptionis possit puniri: uide Oldra. in
consil. lxxviij. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia
adde glo. singularem in l. qui agna-
tis. ff. de inof. test. latē per Ioan. an. &
doct. in c. cum uenerabilis. extrā de
except. & in c. licet causam. extrā de
proba. Bal. & la. bu. in l. sub prætextu.
C. de transac. & in l. si ex falsis. C. eo.
tit. & in l. si. C. si ex fal. instrumen. Sed
Moder. latē posuerunt istam mate-
riam dictē l. diuus. ff. de re iudic. ubi
multa allegant: quia diuersę opinio-
nes fuerūt in isto passu, ut ibi uidere
potestis.

41 Querela falsi usque ad quantum tem-
pus duret.

ANGELVS.

* QVÆR O usq; ad quantum
tēpus duret querela falsi. dic quōd
usq; ad xx. annos pōt de falso co-
gnosci: ut d. l. querela. & q̄ ibi not.
gloss. & doct.

AVG. In hac materia adde Spe.
multum eleganter loquentem in ti.
de senten. in §. h. in uer. nota quōd
secundum canones. & per canonis-
tas. in c. licet causam. extrā de prob.

ADNOTA. a ¶ In hac materia.
Adde tu & uide Alex. in d. l. si falsos. in
apo. C. de fal. & no. g. sublato iure que-
relandi est etiam sublato ius inquirens
di. ita Per. de anc. in consil. ccc. Ber.

42 Falsum anita committit: sicut ille qui uti-
tur falso instrumento: sicut ille qui fa-
bricauit uel dictauit.

43 Falsum an incidat in testibus, si quis
non uult uti illis.

44 Falsum an incidat Titius qui me-
cum utebatur uno instrumento cum
protestatione, quōd non uult eo
uti

uti si apparebit falsum: ego dixi quod erat falsum, & assignavi causas falsitatis: postea quasi in sine causa uult desistere.

ANGELVS.

- 42. * ET scias q̄ ita cōiter committit falsum, q̄ utit̄ falso instrumēto, sicut ille q̄ fabricauerit, uel didauerit, uel fieri fecerit: ut l. si falsos. C. de fal. sed differētia est, quia ille fuit autor falsitatis abstinēdo, postea ab usu non excusatur: quia falsitas fuit cōmissa in eius fabricatione. Sed utens simpliciter falso instrumēto, & postea abstinēs, releuatur ab ea p̄cna: ut d. l. si falsos. & ibi glo. & doc. & Sali. ubi etiam glo. & doct. & Sal. ponunt quā p̄cna puniatur utens falso instrumēto uel rescripto: & quā primū utitur illis uerbis, uidelicet quod non uult uti statim: tale instrumētū caret uiribus & effectu: ut C. de fi. instr. l. si aduersarius. Sed cautela est secundū Bar. in d. l. diu. ff. de fal. quod ad instātiā partis statuatur terminus producenti, an uelit uti dicto instrumēto: & ita in testib⁹ & attestacionibus. arg. l. mācipiorum. ff. de optio. leg. & l. Titia. ff. de acc. in quo termino debet respondere clarē & apertē, ubi
- 43 per Bal. & Sali. in d. l. si falsos. * Sed diligenter aduertas: quia in testibus si non uult uti, nō incidit in falsum, nisi p̄fuerit aliqd falsum, super quo petiit testes examinari: teneat eo ipso p̄ testes super dictis capitulis p̄dixerit, licet postea non uelit uti dictis attestacionibus, tamē incidit in falsum. ita uult subtiliter intelligendo Bar. in l. si falsus. C. de fal. qd̄ est not.
- 44 dignū. * Sed pone, Titius utebatur mecū uno instrumēto cum protestatione, quod nō uult eo uti, si appar-

bit falsum: ego idem dixi quod erat falsum, & assignavi causas falsitatis: postea quasi in sine causa uult desistere, an excusetur de falso. hęc protestationē format Gā. in suo opere de lesi. ti. de falsa. & falsi. & cōcludit q̄ falsitatis p̄cna non euittat: quia deterioratus & statim nō desistens nocuit dolo: ut ff. de lib. exhi. l. iij. §. si Secus si probetur instrumētū falsū cū tantū, nō autem falsum, nisi produccens dicto instrumēto fide altit̄ gat: ut C. de proba. l. iudemus.

ADNOT. a ¶ Sed utens simpliciter. Adde tu quod utens instrumēto debiti iam soluti sine per se in opero lium tenetur cri. ff. de i. Ro. in c. p̄. & quod utens falso instrumētū in protestatione nō teneatur falsi, tēq̄ hinc in consi. lxxxix. in iij. uolu. & uidet̄ q̄. consi. cxxxv. & Fulg. consi. cxxxv.

AVG. Tu autem in hac materia adde quod doc. Moder. maxime in Ant. in c. imputari. extrā de fidei. circa fin. de uerbo ad uerbum, ut uerba Bar. que posuit in hac materia in d. l. diuus. ff. de fal. & in omnib⁹ q̄ probat & sequitur Bar. sed adde q̄ contra ista faciunt originalia q̄. Gui. de suz. in aut. si quis in aliquo. C. de eden. ubi dicit Ioan. an. in d. dicitio. Specu. in tit. de instrumētis. §. uidentum restat. circa principio quid si uelis. & ibi Spe. hoc etiam uult ubi dicit, quod produccēs instrumētum quod dicitur falsum, dicit dicere, ego talis fateor tale instrumētum scrip̄tū etiā manu talis noui. & dico tale instrumētū, uerum non sed si apparebit esse falsum, tunc lo eo usus esse: & perinde uoluit eo usus non fuisset: & dicunt̄ iuuabit eū talis protestatio. & ibi

aduersarius, certifica me an uelis eo uti, nō tenetur aliter certificare. Adde, q̄ idē uult Bal. in l. si aduersarius. C. de fide instr. licet cōtrariū tenuerit Lopus alleg. cix. quæ incip. quæro pone. Et aduerte, quia licet Bart. in d. l. diuus. dicat, q̄ saltē debeat dari producenti terminus ad deliberandum an uelit eo uti, uel nō. Aduerte quia Salice. in l. si falsos. dicit, q̄ hoc dictū Bart. nō p̄cederet, nisi doceretur, q̄ de falsitate foret instruct⁹, uel instrui noluit cum potuit. Et scias quod do. Anto. de but. dicit in d. c. imputari. q̄ idem in testibus: dicit limitando præ dicta, q̄ ista non procederet, q̄ ille qui utitur falsis testibus, uel instrumēto falso procurasset ipse illam falsitatem faciendā. allegat Bar. ita dixisse in d. l. diuus. Adde tamē in hac materia dicta Bal. in l. si. C. si ex fal. instr. & Gand. in tracta. maleficio. sub rubr. de falsa. in questione, an produccens falsos testes cui denunciatur.

ADNOT. a ¶ Producenti. Adde & uide Bal. in consi. lxxvij. in v. uolu. ubi si interrogatus respōdeat, q̄ uult uti in passibus, & punctis pro eo faciētib⁹, & non aliter, quod debet intelligi, q̄ nihil respondit. Ber.

45 Instrumentum falsum in uno capitulo, an in toto uideatur.

ANGELVS.

45. * PONE, q̄ unū instrumētū habet plura capitula, & in uno reperitur falsum, in ceteris uerū, an in totū uideatur. & credo, q̄ nō: quia tot sunt instrumenta quot capitula: ut l. et. §. j. & ibi gl. & doct. ff. de mino. & l. scire debem⁹. in prin. & ibi Bar. de uer. ob. AVG. Tu adde dicta doct. maxime Bal. & Paul. de castr. in l. si ex falsis. C. de tran. gl. & doct. in l. ij. C.

de uete. iu. enuc. Inn. in c. fraternitatis. extrā. de heret. & ibi per doct. gl. iuncto tex. in l. ij. C. de fal. gl. ix. distin. in c. si ad sacras. lo. an. in c. eccle. el. ij. extrā. de elect. Tancr. de corneto in opere suo, rub. viij. q. x. Vide omnino Sali. in d. l. si ex falsis. Bal. & Imol. in l. j. §. si quis simpliciter. post Ang. ff. de uer. obli. & ibi per Moder. uide doc. in c. quanto. de his quæ fiunt à præ. sine conse. ca. Oldra. in consi. lxxxvj. Gandi. in tract. maleficio. sub rub. de falsariis. & Spec. in tit. de instru. ed. §. instrumētū. uerbi. quid si aliquid limita per Archid. in c. si papa. de pri uil. in vj. & Inn. in c. cum in iure. extrā de offic. deleg. limita secundū Iaco. Butr. & Bal. in l. iudemus. C. de testa. in fi. & Bal. elegāter in l. quāuis. C. de fideicō. liber. per Bal. in l. nec exemplum. C. de fal. & in l. fin. de conuen. hsci debi. lib. x. & in l. fi. C. de edic. di. in iij. oppo. Moder. latē ponit in d. l. si ex falsis. & quid in teste, dic ut ibi.

ADNOT. a ¶ Si ex falsis. Adde quod Bal. in consi. lxxvij. incip. in quodam instrumēto, & ibi an si instrumētū cōtineat plura capitula separata, & in uno est falsum ratione loci, uel in tota substantia ipsius, an uideatur. & uide Pau. de ca. in consi. ccc. in nouis. & quod instrumētū cōtineat plura capitula in uno falsum, sit in omnibus falsum, cū ex parte notariū causetur falsitas. uide do. Alex. in consilio xliij. in iij. uol. qui alleg. text. in c. ad scrip̄pturas. lx. dist. & idem uoluit Bald. in al legato cōsilio, quid anti⁹ in teste. uide Oldra. cōsi. lxxxvij. ubi quod si est circa substantialia, in totum corrumpit, ex quo iuramentum est unicum. Si uero sit falsitas circa extrinseca, solum uitiat falsum, & non uerum: & ibi ponit an princeps possit facere, quod stetur dicto testis deponētis

partim uerè, & partim falsè. Et qualiter tale rescriptum intelligi debeat. Ber.

- 46 Tabellio scripsit instrumentum super re illicita extra casus à iure permisos, an incidat in pœnam falsi.

ANGELVS.

- 46 * QVÆRO tabellio scripsit instrumentum super re illicita extra casus à iure permisos, an incidat in pœnam falsi. no. Bar. in l. j. C. de pœn. bo. subla. lib. x. dic. ut ibi per eum.

AVG. Adde quòd cum illa decisione Bar. ibi transeunt omnes doct. ibi ego aliter non me extendo: quia opinio Bar. approbatur ab omnibus ibi, in ista materia. Adde Bald. in l. si post. C. de iuris & facti ignorat.

- 47 Tabellio in instrumento dicit, & hoc pro centum, quod precium totum dedit, & numeravit &c. & testes in instrumento descripti dicunt, quòd non est uerum, quòd numeravit: sed quòd uenditor tantum confessus fuit habuisse: an instrumentum dicatur falsum, ita q. tabellio dicatur falsarius.

ANGELVS.

- 47 * QVÆRO tabellio in instrumento dicit: & hoc pro precio centum, quod precium centum dedit & numeravit &c. & testes in instrumento descripti dicunt, quòd non est uerum, quòd numeravit, sed quòd uenditor tantummodo fuit confessus habuisse, an instrumentum dicatur falsum, ita quòd tabellio sit falsarius: dic quòd non: quia illa uerba habuit & recepit, possunt uerificari ex actu facto: uidelicet per dictam confessionem, de qua testes deponunt: ita dicit per illum tex. Bart. in l. prædia. ff. de acquire. possessione. quod no. quia semel habui de facto Bono-

na.

AVG. Tu autem in hac materia adde q. ista quæstio sæpe accidit de facto: & uide, quòd Barto. in hac materia uidetur tibi cõtrarius: nam cõtrarium uidetur dixisse in l. singularia. ff. si cer. pet. & contra Bart. in d. l. prædia. expressè tenuit Ange. scilicet, ibi in dicta l. prædia, quæcit audacter teneas contrarium, per glo. in l. si ex cautione. C. de non m. pecu. ubi glo. decidit, quòd notarius nunquam debet apponere hæc uerba, nisi uideat uerè pecuniam adualiter interuenisse in præsentia suis testium: & idem uidetur tenere glo. in l. si ex precio. C. si cer. pet. Et respondet ad illum text. in d. l. prædia, quia loquitur in scriptura priuata. Et omnino in hac materia adde dom. Anto. de butr. & ibi omnino Moder. qui multum eleganter loquuntur in c. si cautio. extra, de fide instrum. & reducit omnes ad concordiam in d. l. prædia. & in d. c. si cautio. & Mod. in d. l. prædia. maxime Ro. multa allegat.

ADNOT. a ¶ In d. l. prædia. de tu q. Moder. in d. l. prædia. committer tenent cõtra Bar. & de hoc uidetur per Alex. in consil. xxxv. in j. uolu. & Bald. in consil. xxvii. in ij. uolu. qui examinat dicta Bar. in d. l. prædia. & in l. singularia. ff. si cer. pet. & uide Pau. de Casta. consil. cxij. in ij. impressis. Ber.

43 Statuto canetur, quòd falsarii instrumenta puniatur pœna manualium: quis falsificauit acta, an incidat in statutum.

ANGELVS.

- 48 * QUID si statuto dicatur, quòd falsificans instrumenta incidat in pœnam manus, & aliquis falsificauit ita an incidat in statutum? dic q. sic: per not. Barto. in l. fraudem. §. neque

de in

de iure fide. & sic appellatione instrumentorum continentur acta etiam in materia pœnali, quod not. Et aduertat, quòd sicut ille qui committit falsitatem circa acta perdit causam: ita & qui committit falsitatem in causa: ita dicit Barto. in d. l. in fraudem. §. quoties.

ADNOT. a ¶ Quod sic. Adde Bald. in consil. cxxvij. in ij. uolu. Et an appellatione actorum ueniat sententia, uide Bald. quòd sic, in consil. cccxxvij. in j. uolu. & an acta possint per testes probari, uide per Paul. de Cast. in consil. xj. in ij. impressis. Petr. de Ancl. consil. cclxxxvij. & omnes concludunt, q. sic. & an instrumentorum appellatione ueniant acta, uide per Paul. de Cast. in consil. cxxvij. & consil. cccxxvij. in ij. impressis. Ber.

AVGVST. Tu in hac materia, adde quòd glo. in l. prima. §. editio. nes. ff. de eden. uidetur sentire, quòd appellatione instrumentorum non continentur acta. Et ideo Barto. rectè ibi ponderauit in hac materia illam glo. ad hoc: quia Barto. ibi dicit, illa glo. ponit ibi tanquam separata acta & instrumenta, ergo sunt diuersa. Sed Barto. in si. approbat dicta per ipsum in hac materia, in dicto §. neque. in ulti. quæstio. Adde quòd hic cadent bene not. per Barto. in l. si quis obrepserit. ff. de fal. & per Bald. in l. lina. C. de pœn. iud. qui malè iudi. Adde text. contra Barto. in capit. cum olim. de rescript. ubi dicitur, quòd falsificans literas absolutionis perdit causam: & ibi uide Imo. Et adde gloss. in cap. uenerabilis. de religio. domi. & Bald. in l. testamenta. C. de testib. Adde quod contra Bar. tenet Iaco. de Aret. ut refert Gandi. in tracta. malefic. sub rubri. de falsariis.

in uersicu. sed pone statuto cauetur in ciuitate Paduæ. & approbat Alberi. de Rosa. in secunda parte statuto, quæst. xxxvj. ibi. Gandi. dicit, quòd licet appellatione instrumentorum ueniant acta: tamen statutum puniēs facient fallum instrumentum, nõ comprehendit notarium falsificantem acta: & ideo pœna falsi de iure communi debet puniri. Subdit tamen Gandi. quòd cum hodie deportatio, quæ est pœna falsi, non sit in usu, quòd bene faciet potestas punire notarium falsificantem acta pœna statuti. Et aduertat quia dicit Gandi. bene faciet potestas: sed non cogit potestatem ad hoc: quinimo audiui aliàs Bald. consuluo contra Barto. & dicit ibi Bald. quòd Bartol. non ponderauit dictum §. neque. pro hac sententia bene faciunt dicta Pet. de ancha. in cap. peruenit. de testib. & Sallicet. in l. prima. ff. de fide instrum. qui uolunt, quòd statuta punientia producentem falsum instrumentum, non comprehendant producentem falsos testes, licet testes ueniant appellatione instrumentorum. Et sic bene not. quæ sit pœna falsi, cum hodie deportatio non sit in usu: dicit Gandi. ibi, si est statutum, serua illud: quòd statutum puniat delictum, quod cum deportatione puniebatur: si autem non est statutum, pœna erit arbitraria. Et ita uidetur esse de mente Imo. in l. secunda. ff. de public. iud. Quinimo dicit Gandi. quòd in notario est pœna manus de iure Lombardorũ: & ita dicit, quòd hodie non obseruamus: sed Roma. in singu. primi anni cccxij. quod incip. pone, quòd notarius scribat falsum instrumentum, qui

E 2 dicit

dicit, quod est pœna ignis, si notarius scribat falsum instrumentum immunitatis: est etiam pœna manus, si scribat instrumentum simulatū: & ibi bona iura allegat, ibi uide: sed Rom. in sing. secundi anni xlvj. incip. scis, q̄ relegati, dicit q̄ in locum de portationis hodie successit decapitatio: sed sua conclusio est falsa per prædicta: licet Ang. in l. iij. §. legis. ff. ad legem Corn. de sica. uidetur innuere, quod dicit Roma. supra.

49 *Aduocatus recipiens salarium ab una parte, uel cui pars reuelauit secreta suæ causæ, & ille patrocinium promissit, si reuelat iura, uel secreta partis alteri parti, incidit in falsum.*

ANGELVS.

49 * *SIS etiam cautus tu aduocate, quod si tu recipis salarium ab una parte, uel etiã pars ipsa reuelauit iam secreta suæ causæ, & tu postea promissisti patrocinium, si tu alteri parti reuelas iura alterius partis, & sua secreta, incidis in falsum. l. pen. ff. de post. & no. Bar. in l. ij. ff. de præuari.*

ADNOT. a ¶ *Incidis. Adde tu & uide Roma. in consi. cclxxxij. Bern.*

AVG. Tu autē in hac materia omnino adde Fulg. in rub. C. de proc. qui quærit tibi, an titulus ff. de præua. habet locum in procura. Et adde ea quæ dixit supra do. Ang. & ego addidi in additio. meis in hac eadem gl. in ueris. quæro si aduocatus, procurator, uel sollicitator unius causæ. dic ut ibi scripsi.

50 *Testis uacillans an ut falsarius puniri possit.*

ANGELVS.

50 * *QVID si testis uadit uacillado, an ut falsarius possit puniri dic quod sic: ut est gl. j. q. iij. in c. testimonij.*

& est tex. iij. q. iij. ca. qui falso, facti qui falsa. ff. de testi. & ibi Flor. uia tamē tene menti in ista materia, q̄ cōt accusator suam intentionē nō debet, tamen reus nō debet absolui. xta l. qui accusare. C. de ed. m. i. re. suam purget in nocentiã b ut est in l. ubi. C. de fal. Et idem in pluribus casibus in l. fallaciter. C. de abol. uertas tamen, q̄ talis purgatio innocentia sufficit per iuramentum. ut dicit Petr. & Cyuus in dicta. l. ubi. nota.

ADNOT. a ¶ *Quod sic circa hoc, & dic ut per Alex. in consi. in iij. uol. & ibi quid si testis dicit, quia quæ primò dixit sunt falsa. ut*

b ¶ *Innocentiam. Adde tu præ q̄ no. Roma. in consi. cclj. ubi uolens scire de crimine qui obtinuit iuramentis absolutorias, cō quibus nō probaret tamen se purgationis subiacere, mansit suspectus. allegat casum in rebus. xj. q. iij. & uide in dictis consi. sunt sufficientia ad inducendam purificationem. Ber.*

AVG. Tu autē in hac materia quantum dictum est, q̄ in accusatore falsi si actor non probauit intentionem suam, tamen opus est q̄ reus purget innocentia. Adde, q̄ hoc est uerum, ubi ipse actor allegauit probasset: puta licet non plene semiplenē: tamen aliquid uentim probasset cōtra reum accusatum falso: quia tunc reus saltem debet purgare id quod aliquo modo est probatum contra ipsum. Si autem non fuisset penitus probatum contra ipsum accusatum, non est necesse ipse reus se purget, sententia est illa & Ang. & Sal. post do. in d. l. ubi autē fiat hodie de iure canonico

gatio per sacramentū, uidēda essent no. in rub. & in nigro. extra de pur. cano. secundū Ang. & Sal. in d. l. ubi.

51 *Notarius qui in actu aliquo de quo est rogatus non adhibuit debitam sollemnitate, an incidat in falsum.*

ANGELVS.

51 * *AN autē notarius qui in actu aliquo de quo est rogatus, nō adhibuit debitā sollemnitate incidat in falsum? & uidetur præsumptione iuris & de iure q̄ sic ut est tex. cū gl. notab. in l. iubemus. C. de testa. Sed Bar. in l. si librarius. ff. de re. iur. & in ner. sed contra hoc facit, dicit quod est speciale in testamētis quod nō adhibēs sollemnitate debitas incidat in falsum. & hunc intellectū sequitur Bal. & lmo. in l. quoties. ff. de hære. insti. & sic in contrarium est ius cōmune. uel dicit Bar. in d. l. si librarius. q̄ in d. l. iubemus. non fuit sollemnitas seruata nec scripta, tūc notari⁹ falsari⁹ est. aliquādo in actu seruabit sollemnitate, sed postea eā nō scripsit: & tūc de falso nō punitur, sed errorē suū corrigere poterit, iuxta ea quæ habētur in d. l. si librarius. qd̄ no. Quādo autē notarius errauit in aliquo de substantia ipsi⁹ instrumenti, an & quomodo possit corrigere & emendare, uide latē per Dyn. & Bart. in d. l. si librarius. & no. Cy. in l. imperatores. ff. de sta. ho. & Bal. C. de no. co. consir. in li. & Barto. Bal. & Ang. in d. l. imperatores.*

ADNO. a ¶ *Sollemnitate. Adde tu Ioā. de ana. in consi. xxxij. quod notarius omitens aliquod necessarium ad ualiditatem instrumenti præsumitur falsarius, adeo quod nō potest probari in contrariū. allegat quæ habentur in l. actus. C. de actua. lib. xj. & in l. iubemus. hic allega. & quando notarius plus uel*

minus scribit, præsumatur falsarius uel potius per errorem, uide Raph. C. in consi. cxxxv. adde tamen quod notarius præsumitur rogatus apponere clausulas consuetas: ut latē tenet Alex. in consi. lxxxix. in iij. uol. & ibi etiam uide quando & quomodo notarius possit errorem suum corrigere, de quo etiam per eundē in consi. xxxvj. & in consi. cv. in ij. uol. per Bal. in cō. si. cxxxvj. in v. uol. & per Ang. in cō. ccxcj. & adde q̄ licet notarius etiã rogatus nō debeat cōscribere instrumentum de actu inutili: tamen si cōscripsit, cogitur illud in publicam formā redigere: ita dicit Ang. in consi. cclxxxij. & an instrumentū reddatur suspectū ex eo quod notarius solitus est errare in suis instrumentis uel scire instrumenta discordantia uide Paul. de ca. in cō. xix. & de princ. quādo Bar. in cō. xxxvj. inci. præclare scribitur in libro Iudicij. Et ultra prædicta in notariis præsumitur potius error quam falsitas: uide domini meum Soci. in cō. sil. xciiij. col. ij. & ibi quando possit corrigere errorem suum.

AVG. Tu autem in hac materia de notario omittente sollemnitate debita, an sit falsarius, materia est lata: adde q̄ ita committit falsum omittendo scribere uerū, sicut exprimedo falsum, p̄ tex. in c. j. extra, de cri. fals. & in l. presbyter. C. de episc. & cle. Adde Bar. in l. si post. C. de iur. & fac. ign. qui dixit, q̄ testamētū nō solēne habetur pro falso quantum ad puniendū tabellionem, nō quo ad alias & quia hoc nō reperit iure cautū, adde Bal. in l. si ueritas. C. de fideiur. & Bal. in l. si. C. de edi. di. Adria. in uer. l. exto op. pono. & Petr. de Anch. in consil. suo cclxxvij. inci. In Christi nomine tria principaliter &c. Et ibi dicit Petr. de Anch. quod si notarius omittat scri-

bere instrumentū secundū ordinē cōsuetū, nō per hoc est suspectus de falso. Nec obf. d. l. iubemus, quia dicit quōd loquitur de solēnitāte substāntiali omīssa. Adde Bar. per illū tex. in l. nulli. C. de nu. & actu. lib. xij. Adde Bal. in l. iubemus. §. sanē. C. de sacro. sanc. ecc. aliquid per Bal. in rub. C. de fide instr. in x. col. & in l. super chirographis. C. si cer. pet. cōmunis sententia doct. maximē Mo. d. in l. iubemus. C. de testa. dicit post Sali. q. nisi in casibus à iure expressis notarius solēnitāte omittēs nō punitur de falso, aliās sic, & optimē. uide Mode. col ligētes omnia in d. l. iubemus. Adde quā dixi. §. in hac ead. gl. in prin. in addi. quam feci ad dictā Bart. in d. l. quoties.

S V M M A R I V M.

- 1 Incendarius qualiter puniatur.
- 2 Incendium dolo commissum qualiter puniatur.
- 3 Statuto dicente si quis incenderit domum, an comprehendatur capana.
- 4 Incendium lata culpa commissum qualiter puniatur.
- 5 Incendium leui culpa commissum qualiter puniatur.
- 6 Incendium negligentia commissum sine leuissima culpa qualiter puniatur.
- 7 Statutum puniens comburentem domum, an comprehendat capanam.
- 8 Statuto dicente si quis combuserit domum, puniatur in tanta pena, an contineatur comburens parnam domum.

INCENDIARIO. * Qualiter autem incendarius puniatur not. Bar. in l. iij. ff. de offi. praef. nigi. Cy. in l. data opera. C. qui acc. non pos. & ibi latius Bal. & Sal. & hoc quando criminaliter agit & puniatur. Qualiter autem incendarius civiliter te-

neatur, no. Sali. in l. quā fortuitū. C. de pig. act. & in l. si uēditā. de pen. & cōmo. rei uē. qui Bal. in effectu dicit aduertendū esse, quōd committitur incendiū dolo malo quando; quādoq; lata culpa, quādoq; leuissimē; quādoq; cōmittitur in ciuitate uel in oppida; quādoq; cōmittitur in uel dolo & in ciuitate uel oppido, & delinquens siue incendarius sit persona, & quōd domus sit actus, uel accensa, uel aliud aedificium, uel aceruū frumētū positū iuxta domum, quia quōd sit iuxta aedificium in ipso aedificio factū dicitur, & quōd incendiū sit magnū; & sic omnibus circumstantiis concurrētibus, tūc incendiarius debet igne cōburi: ut iter. et gl. in l. qui aedes. ff. de incendio. Et est ratio quare igne cōburi in incendiū in ciuitate uel oppido, tūc ignis multis preparat: & ideo incendiarius mortē quā aliis preparat recipiat. argu. ff. de extror. et. saecularii in ratione sui. si autem praedicta quatuor cōcurrunt, & incendiarius sit in aliquo gradu constitutus, tūc nō cōcremabitur, sed decapitabitur, ut est tex. in l. capitali. §. nō nunquā. ff. de pen. uel sic de secunda Bal. in d. l. data opera. quōd iudex bitrabitur an eum decapitet, antequam suspēdat, an igne coneremabitur, attendit delictū qualitate & personarū statu. argumen. not. in l. q. ergo. §. pena grauior. ff. de infam. uerō incendiū fiat extra mētia ciuitatis uel castrorū, & tunc aut incendiū est magnum & dolo malodictum, & tunc etiam est pena mortis nisi delinquentis persona sit in dignitatis uel status gradu, quō-

ta deberet ei cōcedi ex benigna dispensatione: quia tūc debet deportari: ut l. si. ff. de incen. rui. nau. Et praedicta procedunt quando dolo scien- ter & appensate incendiū immissum est: & semper praesumitur dolus, si inimicitia praecesserit inter immittentē ignē & illū cui immittitur: ut est text. no. in l. capitalium. §. qui ob inimicitias. ff. de pen. * Quid si statutum dicit, si quis incēderit aedes uel domū, an cōprehendatur qui incenderit capanam ad usum hominis? dic quōd nō: ut ior. Bal. de fra. de no. benefic. inuest. ij. pro quo facit tex. in l. lenatus. §. iuratus. ff. de leg. j. & quod no. Bar. in l. cetera. §. hoc lenatus. eo. tit. 4 * Secundo casu prim. quando incendiū cōmittitur lata culpa: & tunc secundū locum, pro magno incendio imponitur pena corporalis, tamen mitior quam pro dolo: ut l. si fortuito. ff. de acen. rui. nau. & secundū eum specie est. nā pena mortis uel quasi motis naturalis, ut cum membrū truncatur regulariter nō imponitur nisi pro dolo: fallit secundū eundem nisi in incendio, quod uerū intelligitur uili persona. Sed Bal. in l. data opera. dicit quōd fortē d. l. si fortuito ion cogit nos dicere de pena mortis siue membri mutilatione: & ideo intelligēda de alia pena corporal uel pecuniaria grauisima. ar. l. j. diuus. ff. de fca. ut iura iuribus cōcordētur: nā si lata culpa nō infam: ut not. insti. de suspe. tu. §. suspēs. ergo multominus inducit penam mortis uel mutilationis membri, quod iudicio meo ista æquiparatur: ut est in aut. de colla. §. & hoc prohibebis. Intelligit tamen Bal. q. semper in incendiū etiā lata cul-

pa tantū dānū debeat etiā ex eadē instantia inquisitionis uel accusationis resarciri: quia civilis & criminalis ueniunt eadē l. ideo nō sunt necessarij duo processus: ut l. qui aedes. ff. de incen. rui. nau. * Tertio casu prim. quādo incendiū sit leui culpa tantū, dicit Cy. in l. data opera. q. isto casu nulla pena criminaliter puniatur: sed bene puniatur in dāni emēdatione tantū: si tamē dānū emēdare non pōt, luit in corpus: ut d. l. qui aedes. unde ex leui culpa nō oritur duplex uia agēdi: uidelicet civiliter & criminaliter: sed una tantū, scilicet civilis: & idē not. Cy. in l. si quis nō dicam rapere. C. de epif. & cle. Ex quo sequit q. pro leui culpa nō pōt pcedi per inquisitionē: quia respu. nō reputatur offensa, nec eius interest: quia iudex inquirere nō potest ad priuorū cōmodū: ut no. per Inn. in c. ad nostrā. de iureiur. Et ex hoc multae inquisitiones possent impugnari: quia si cōstat, & dōlū, & latā culpā abesse, secundū Cy. accusatio uel inquisitio formari nō potest, pro quo facit l. j. in si. ff. de arbi. & l. igitur. §. si. ff. de libe. cau. Sed Bal. in d. l. data opera. in uer. nūc de tertio quādo incendiū & c. dicit q. cōtra Cy. uidentur casus in d. l. si fortuito. ubi puniē criminaliter ex culpa dolo proxima, ista est lata culpa. Item puniatur culpa proxima lata culpe, ista est leuis culpa: ita dicit tex. in d. l. si fortuito. Nō obstat. d. l. q. aedes. q. loquitur ibi de culpa leuissima: dicit enim si nō casu: unde ibi loquitur de culpa quae est proxima casu fortuito. l. de culpa leuissima q. nō puniē criminaliter: uel dicit Bal. aut leuis culpa est infaciēdo, & puniē criminaliter: aut negligēdo, & nō puniē criminaliter: nā est grauior cul-

pa facere quam omittere: ut ff. de usu fru. l. si eius. §. de prateritis. sed Bart. uult qd etiā ex leui culpa quis puniatur criminaliter. alleg. l. respiciendū. §. delinquent. ff. de pœ. sed secundū Bal. in d. l. data opera. ibi loquitur de lata culpa, cū quis delinquit propter ebrietatē: nam lata culpa est propter ebrietatē delinquere: & sic nō loquitur ibi de leui culpa: unde dicit qd. §. nihil facit ad hoc. alleg. l. omne de licitū. §. pe. ff. de re mili. nimia ergo ebrietatis delictū attenuat: nō autē in totū tollit: sed parua ebrietatis delictū nō minuit: & allegat exēplū in diuina scriptura qm̄ sibi. Loth eum uino inebriauerūt. & tex. ibi nō dicit culpa & c. sed dicit impetu. id est, nō appētatē & deliberatē, sed subito motu: nā istud est minus delictū q̄ si esset appētatē cōmissum: unde dicunt qd §. delinquent. loquitur in tribus casibus, scilicet in dolo præmeditato, & maiori in dolo nō præmeditato, & in minori: & in casu fortuito: & sic nulla culpa: & sic nō facit pro Bar. sed dicit qd. p. Bar. facit d. l. si fortuito. sed p. Cy. alleg. ubi lex loquitur in pœna, figit pedē in dolo & lata culpa: ut l. j. §. nō autē. & ibi Bar. ff. si qs testat. lib. esse. inf. sue. Sed pōt responderi secundū Bal. ibi, qd edictū prætoris ibi requirit doli: & ideo culpa dolo remota uel leuis culpa nō cōtinet: sed ubi lex simpliciter punit factū nec facit doli mentionē, tūc punitur culpa, nisi sit leuis culpa, quę criminaliter nō punitur. & dicit qd hoc est uerū, qd leuis culpa punitur pœna pecuniaria nō autē capitali: ut l. in lege. ff. de fica. quia nulla culpa leuis, est crimē capitale: & sic in effectū tenet opinio. Bar. qd etiā ex leui culpa possit inquiri & damnari:

licet nō corporaliter sed pœna pecuniaria. quod not. & idē dixi s. in gl. per uer. sciētē dolo sē & c. in uer. ad. uertas tamē qd Bar. & c. Ex quo potest inferri ad incendiariū, qd ipse ex culpa etiā leui pōt per iudicē criminaliter dānari ad pœnā pecuniariā appētatē dānari, & ad emendā dānū pœnā. * Quarto casu quādo incendiariū in immissum negligentia, siue culpa cōmissa leuissima, tūc isto casu nō loquitur Cyn. nec Bald. in d. l. data opera. Sed ego uidi unū cōsili. Sal. quod in sp. uatoris nomine inuocato ad uisitationē propositā & c. uult qd quis enatur ex leuissima culpa nō ad uisitationē pœnā, sed tantūmodo ad dānandam dationē. alleg. l. capitalium. §. nō inimicitias. ibi, ex negligentia & c. ff. de pœ. & sic punit negligentia ergo leuissimā culpā. pro hoc hō. iij. §. j. & quod ibi nō. ff. de offi. fe. uigi. & in l. si uēdita. ff. de pign. commo. rei uend. ibi, si seruator negligentia & c. & ibi, eam negligentia.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde de pœna incendiariū, ut tex. in l. j. ff. ad le. Cor. de fica. in. uoluit quod etiā pœna leg. C. de. sicar. teneatur, quę est pœna capitalis, ille qui dolo malo fecit incend. sicut tenetur etiā pœna ignis: ut ibi tex. in l. qui edes. ff. de incē. rui. unde ideo gl. in d. l. qui ædes. dicit nec leg. Cor. de fica. Bar. tamen ibi d. l. qui ædes. & ibi Ang. approbat hac materia in d. l. Cyn. quę punitur hac materia in d. l. data opera licet Bar. in l. iij. ff. de offi. præfe. uigil. dicitur approbare Dy. lac. de Arē hanc materia. Adde tamen in hac materia gl. in c. cum deuotissimam. xq. q. uer. incendii. quę dixit quod alia

pœna iuris canonici: quia incendiarius est ipso iure excommunicatus, nec prius absoluitur quam satisfaciatur & iuret quod nunquam amplius talia faciat: hoc probatur in c. si quis mēbro. rii. xxij. q. viij. c. si quis mēbrū. & si talis incendiarius fuerit denunciatus excommunicatus, nemo pōt ipsum absoluerē nisi papa: ut in c. tua. extrā de sen. exc. dicit tamē illa gl. quod secundū leges puniuntur p. l. capitaliū. §. nō nunquā. ff. de pœ. ubi dicitur quod si qs intra oppidū uel propter inimicitias uel præde causa cōbuserit, igne cremetur: sed si uillā cōbuserit, igne punitur, per l. qui ædes. ff. de incen. rui. nau. & subdit illa gl. quod nō reperitur quod incendiarius sit ipso iure excommunicatus, nisi sit incendiarius ecclesiæ: de qua q. ultra illā gl. in hac ultima cōclusionē, uide Io. And. in c. quęstus. extrā de for. cōpe. ulti. gl. & per Anto. de But. & Abb. in c. tua nos. extrā de sen. excō. & not. in c. cōquesti. eo. titu. Et de materia ista latē per Host. in sum. in ti. de rap. sub rub. de incendiariis. §. & qua pœna. quę al leg. Io. And. in d. c. tua nos. ubi Host. late distinguit: & uide no. in d. c. in li teris. extrā de rpto. Et adde gl. xxij. q. si. c. pēsima. in gl. quę incip. damno. quę dicit quod pœna canonica incendiariorum prædicatur in c. si quis domum. extrā de iniur. & dam. dat. Et pondera gl. in dicto c. si quis pēsima. quę disputat an episcopi uel archiepiscopi possint consulerē de interdicendo incendiarios. Et breuiter illa gl. dicit quod iuxta legis tenorē incendiarii uariē plectuntur, si sunt incendiarii spontanei, uel cum nouissimo infortanio notatur uel deportantur, uel alio modo fortē

puniuntur: postea gl. ibi uidetur distinguere, aut est nobilis uel ignobilis: quia si nobilis, capite nō punitur: si ignobilis, supponitur bestis bonis profcriptis: & hoc quando dolo incendiū fuit factum: aliās sufficit damna restituerē: ut l. qui ædes. ff. de incen. rui. nau. Adde quę dixit do. Anto. de But. in c. tua nos. extrā de sen. excō. in j. col. qui dicit quod tex. in l. capitaliū. §. nō nunquā. ff. de pœ. uult quod incendiarii capite puniuntur. debet intelligi ille tex. secundum doct. quādo incendiarii sunt dolo facti: quādo sunt in culpa, puniuntur ciuilibiter, id est tenentur leg. Aquil. & in d. c. tua nos. ibi doct. disputat an incendiarii ecclesiarij uel aliorū locorū sint ipso iure excommunicati, & quis pōt ipsos absoluerē, & an papa uel legatus uel episcopus pōt ipsos absoluerē. uide ibi omnino do. Abb. Itē in hac materia adde gl. in l. si mora. ff. solu. matr. quę induci pōt, quod licet leuissima culpa ueniat, in leg. Aquil. l. in lege Aquil. ff. ad l. Aquil. tamē hoc uerum, si est in faciendo: secus si negligendo: pro qua conclusionē uide tex. aureū secundū doc. in l. si auus. §. de præteritis. uer. deniq. ff. de usu fru. & Bar. ibi dicit quod ille tex. gl. totū tit. ff. ad leg. Aquil. & Ro. allegat illū text. pro singulari, in l. diuus. ff. ad Silla. & Imo. in l. fluminum. §. quāquam. ff. de dam. infect. & no. Bar. & alii in l. qui bona. §. cum inter. ff. de dam. infect. licet Ro. in d. l. mora. & in l. cum quis. ff. de dolo. limitant illum tex. & ideo dato quod per prædicta possimus inferre ad materiā nostrā, quod si aliquis cōduxit domū quę incendio sit combusta, ut ipse cōductor nō teneatur in dubio. Nā licet dicitur in-

cendium præsumi ortū culpa inhabitantium. l. si uendita. in princi. ff. de peri. & commo. rei uen. l. nam salutē. §. cognoscit. uer. & quia plerumq. ff. de offic. præfec. uigi. tamen in dubio illa culpa præsumitur leuissima. gl. est ualde notabilis. in §. præterea. in fl. quib. mo. re contrahi. oblig. gl. in uer. unde furtum. quæ pro singulari allegat Salic. in l. quæ fortuitis. in ult. colū. uer. unum tamen singulariter est notandum. C. de pig. act. cum erga cōductor nō teneatur de leuissima, sed de leui. l. si ut certo. §. nunc uidentū. ff. cōmo. cum ibi plenē nō. & infl. loca. §. pe. ideo nō uidetur teneri de incendio, nisi expressē appareat de dolo suo, uel lata culpa, uel leui. & si obiciat qd talis culpa licet præsumatur leuissima, tamē pōt puniri lege Aquil. d. l. in lege. potest respōderi qd & culpa leuissima incendii præsumit in nō faciēdo: ut sentit gl. in d. §. præterea. & uidetur tex. in l. qui ædes. in uer. negligat. ff. de incē. rui. & nau. qui tex. intelligitur de leuissima: ut no. Bal. in d. l. data opera. in prin. iij. col. C. qui acc. nō pos. Cū ergo sit leuissima culpa in nō faciēdo, nō uenit in leg. Aquil. p. §. dicta, & hæc tene mēti: & hæc adde ad ea qd superius dicta sunt. Adde tamē quæ dicā nūc §. in prox. addi. mea, in seq. q. ubi examinabo istū passum etiam qñ cōductor tenetur de incēdio: & uide Pe. de anch. in cōsi. suo cccxlix.

7

* Itē adde inquantū dictū est qd si statutū punit cōburentē domū, nō cōprehendit illum qui comburit capanā. & ad hoc adde unā glo. institui. de re. diui. in §. cū in suo. in uer. appellatione. Addatis tamē qd cōtra istā decisionem in terminis alle. Ang. in l. j.

ff. de tig. iniun. qd dicit qd appellatione domus uenit capana, etiam in statutis: & idēo ipse infert qd statutū in domibus habet locum in capanis. Ideo dicit, qd sicut domus cōstruitur de alieno tigno nō pōt destrui: nec capana constructa de alieno tigno. Nec ob. illa gl. in d. §. si quis suo. quia Ang. ibi respōdet. Sed ad uerte quia pro prima cōclusionē faciūt ea quæ dicit doct. in l. cetera. ff. Marcellus. ff. de leg. j. qui dicit qd statuto cauetur si quis domū comburit, puniatur tanta pœna. * Tamen quis comburit unā parua domum nō incidit in illā pœnam statuti: pro qua cōclusionē faciūt quæ dicit non in illa. l. mili. qd licet res comburte, de qua in auth. si quis pœnam. C. de sacrosan. ecc. & in c. fine exceptione. xij. q. ij. tamē fallit in re: uel seu minima, in cuius alienatione nō est necessaria tanta solennitas est text. ualde not. in c. terrularum. ij. & posset etiam pro hac parte argui id quod dixit Bal. in l. si pœna. C. de ædil. edic. ubi dicit, statutiens inferentē uulnus nō uidetur sibi locū in faciēdo uulnusculum. l. qui clauum. §. si. ff. de eue. Adde men ut dixi, cōtra istam decisionē, uidetur decisio Ang. in d. l. j. ff. de comburitis domum, incidat in pœnam, habebit locum etiā in eo comburit domum paruam. Nec quod dicitur qd solēntas alienationis in re ecclesiastica nō militat parua alienata: qd de dire.

ANGELVS.

trariū tex. in c. casellas uel mācipio. la. xij. q. ij. nā casa reperitur in iure. l. si area ususfructus. ff. de usufr. ibi, me posse casam ædificare. nā casella est diminutiū casæ: ergo dispositio in domo militat in domuncula. de qua tamē materia an illa solēntas ecclesiæ in alienandū requiritur in re parua uel minima ultra §. alle. uide per Io. an. in reg. qd tacet. in mercu. Et no. Ang. in auth. de alie. & emphy. & §. hoc etiā. in si. & per gl. in c. ut super. extrā. de reb. ecc. nō alie. & ibi Anto. de bu. & Imo. per Pe. de anc. in cōsi. cxvj. & Io. an. in addi. Spec. in rub. de reb. ecc. nō alie. in si. & Fed. de sen. in cōsi. l. j. tex. & Abb. in c. cōtinebatur. de his quæ sunt à prela. si. cōsen. cap. Si quis tamē uellet tenere cōtrariā partē, quæ fortē est uerior, cū loquamur in pœnalibus, possumus respōdere ad illū tex. in l. j. ff. nau. cau. stab. super quo Bal. se fundat, qd ibi quō ad terminos illius edicti utroq; casu erat eadem ratio: secus in q. nostra. uide que latē dixi in d. §. Marcellus.

- 9 Incendium quando casu fortuito incipit in una domo & uicinas cōbusit, an dominus primæ domus teneatur ad illas ad emendationem.
- 10 Incendium cuius causa fuit paterfamilias quomodo puniatur.
- 11 Incendium cuius causa fuit habitator, non tamen dominus neque paterfamilias, quomodo puniatur.
- 12 Incendium quando dubitatur à quo fuerit immissum quomodo puniatur.
- 13 Incendij culpa apud se non fuisse, quomodo probabitur per inhabitantes domum, ubi ignis fuit.
- 14 Statuto dicente quod damnum datum per incendium debeat emendari, quomodo emendabitur.

* CUIVS rei gratia, quoniam ut plurimum incendium committitur ex negligentia nō custodientis: bene ignem, & sic ignis incipit in una domo & alias uicinas comburit, an dominus domus in qua incendium habuit exordium teneatur ad emendationem domorum uicini. Sal. in d. cōsi. & in d. l. quæ fortuitis. C. de pigno. actio. sic dicit, aut incendium fit casu fortuito, & dicitur factum casu fortuito, quādo est factum taliter qd præuideri nō potuit: & sic culpa nō ascribitur: ut d. l. quæ fortuitis. Et sic ut dicitur factū casu fortuito, oportet quod sit factū à latronibus uel ab hostibus: ut ff. pro foc. l. cū duobus. §. damna. uel etiam subita uis uentorū ignē longius produxit: ut fit sepe quādo quis incendiū mittit in stipulas pro seminādo: & ille qd ignē imposuit, omnia que oportuit obseruauit, ne ignis longius procederet: ita qd culpa ei imputari nō potest: ut ff. ad leg. Aquil. l. qui occidit. §. in hac tūc etiā isto casu fortuito casu ascribitur. Et isto casu quando incendiū fit casu fortuito, omni respectu est impunibile: nec etiā ad aliquam emendationē tenetur ille, in cuius domo incendium habuit exordij: & sic determinatus est quartus casus, supra positus, uel licet, quādo incendium casu commissum est. facit l. pen. ff. de incen. rui. nau. & hoc uult Cy. & lac. de Are. in d. l. data opera. in si. ubi autem prædicta cessarent, casu fortuito nō ascribitur: licet quandoq; dominus rei, siue domus in qua incendiū habuit exordij, non teneatur ad emendationem damni pãsis. * Unde pro huius rei declaratione Salie. in dicto

in dicto consi. & in d.l. quæ fortuitis. facit tria membra: nam quandoque constat quod paterfamil. dominus domus fuit causa incendii: quandoque constat qd aliquis habitator non dominus, uel paterfa. quãdoq; dubitatur, siue ignoratur quis fuerit causa dicti incendii. Primo casu non est dubium, & ipse in cuius domo incendium habuit initiũ, tenetur de dño ex incendio alteri dato: ut ff. ad leg. Aquil. l. si seruus seruuum. §. si fornicarius. & §. si furnũ. An autẽ ille qui est tertius in ordine, possit propria autoritate medias ædes vicini decidere pro suarũ tuitione? & dic qd sic: ut l. si quis fumo. §. j. & ibi Flor. ff. ad leg. Aquil. & l. ij. §. qd ait pretor. ff. de incen. rui. nau. qd intelligas uerũ, si illa domus media omnino erat cõbustura, aliàs destruens tenetur: ut est tex. in l. si alius. §. est autẽ & alia. ff. qd in aut clã. ibi, æque periturus ædibus.

11 * Secũdo casu distinguit, aut ille alius est de familia inhabitantis, tũc quãdã gl. uidetur tenere qd dominus teneatur: ut not. glo. in l. ne quid. ff. de incen. rui. nau. in prin. per tex. instit. de oblig. quæ ex quasi deli. na. §. fin. sed illa glo. reprobat ibi per Bar. quia dominus domus, tunc de factõ familiaris tenetur, si familia deliquit officio seu ministerio, in cuius opera utitur dominus: ut ff. de pub. l. j. §. familiar. pro hoc uidetur casus in d.l. si uedita. ff. de peri. & cõmo. rei uend. nã ibi de feruorũ negligẽtia dominus non tenetur, si debita diligentia adhibuit: sed ille seruus, uel familiaris tenetur: unde dominus dãdo seruũ pro noxa liberat: ut d.l. si uedita. uel si ille familiaris erat homo liber, eo ipso qd dominus, uel paterfa. eum denũciat, &

exhibet damnũ passio, liberatur esse: ut no. Bar. in simili, in l. j. §. quod nouissimẽ. ff. de pub. & Bal. in l. obsecrare. §. proficisci. in prin. ff. de offi. procon. & leg. & uide tex. Bar. & Flor. l. si seruus seruũ. §. Proculus. ff. ad leg. Aquil. quod no. quia semel uidi d. d. cto. Si uerõ fuerit prorsus extraneus, qui ignẽ immisit: quia nõ de familie nec de habitantibus in dicta domo, tunc uidetur qd dominus domus ad emendã nõ teneatur: quia culpe sue non potest ascribi, facit ff. locat. qu. quando dubitatur à quo ignis fuerit immisus, & tũc uidetur præsumptio ne iuris præsumi immisus ab habitantibus, & eorũ culpa factũ incedere d. l. iij. §. j. ff. de offi. præf. uig. & ibi doct. adeo qd si nullus inhabitans præsumptio cessat: alio autẽ habitante, præsumptio est de aliquo habitante: sed nõ de certa persona eius, sed de incerta, & indeterm. ex illis: ut probatur in d.l. si uerũ uerũ tamẽ, nisi doceatur à quæp. sona inhabitantium hoc proccidit, culpa patrisfa. ascribitur: cuius uerũ ceteri obediũt, quasi minorẽ diligentiam iuris præsumptione adhibuerit quã debuerit: hoc probatur in d.l. si uedita. quã pondera ibi d. d. prin. uidelicet ibi, respõdet d. d. qd facit generalẽ regulã præsumptio incendii, sine culpa patrisfa. fieri põt: postea ab illa regulari, & generali præsumptione recedit in casu rui. si cõstat quis fecerit: & sic cõstat qd paterfa. omnẽ diligentia requirit adhibuit, ita qd culpa eius nihil potest imputari. Aduertendũ tamẽ d. d. intellectũ d. l. iij. §. plerunq; quæp.

illud uerbũ, plerunq; datur intelligi regula in contrariũ: quod regulariter non præsumitur negligẽtia, siue culpa inhabitantis, nisi probetur qd circa ignẽ erat solitus uersari, & uersatus fuit: ita dicit tex. in d.l. si uendita. aliàs autẽ agens cõtra habitantẽ, nisi deducat, & probet negligẽtia solita: & etiã tempore incendiũ adhibita, non potest de igne cõdemnari habitator. quod no. singu. Et pro hoc facit qd culpa patrisfa. incendiũ ortũ in domo ascribatur. C. de peri. tu. l. si res pupillares. & ff. locat. qui in sulã. §. colonus. & d.l. capitaliũ. §. qui ob inimicitias. unde cum incendiũ dicitur oriri apud patresfa. illius domus, tunc eius negligẽtia dicitur ortũ. Et est ratio, quia ad ipsum principaliter diligẽtia, & custodia domus, & eorũ, quæ in domo sunt, spectat: & si alteri diligẽtia, & custodia dimisit, in culpa fuit, si minus diligenti commisit: ideo de incendio proueniẽte ex eius negligẽtia teneatur: ut l. si seruus seruũ. §. si fornicarius. ff. ad leg. Aquil. & l. uideamus. in prin. ff. loca. & insti. de obli. quæ ex quasi deli. §. pe. Non obli. qd quilibet præsumatur bonus, & diligens: ut l. cum quidã. ff. de leg. ij. quia uerũ est quãdã præsumptione generali, cui derogatur per quãdam præsumptionẽ iuris: ut c. generi per speciẽ. de reg. iur. in vj. præsumptio enim specialis qd minus diligẽs fuerit in custodiẽdo ignẽ, colligitur ex incendio orto in ipsius domo: ut d. l. iij. §. j. nam ibi dictio plerunq; facit regulã in præsumptione: ut ff. de iure do. l. plerunq; & ideo paterfa. teneatur uicinis ad emendã dani: ut d. l. si seruus seruũ. §. qui in sulã. & §. si furnũ, & d.l. capitaliũ. §. qui ob inimici-

tias. uide Bar. in l. j. in princ. ff. ad leg. Rhod. de iact. nõ autẽ ad aliquã pœnam applicandã fisco tenetur, ut s. d. xi. quæ omnia no. Et qd dominus domus, in qua inceperit incendiũ teneatur, & eius culpa factũ præsumatur, determinat etiã Ang. in suo cõsil. qd incip. in quæstione posita dubiũ faciunt mihi plura. & ibi allegat pro casu l. imperatores. ff. de offi. præf. uigi. ubi dominis domorũ indicitur à lege sub intimatione pœnæ, ut sint solliciti, & attenti, ne in eorũ domibus incendia cõmittantur: qui igitur nõ fuit sollicitus, & attentus, nõdum quod reus sit culpa, sed transgressõ legis: quapropter meretur mori: ut in c. ij. de maio. & obed. & in dubio præsumitur in culpa, & negligẽtia, cum incendia ut plurimũ culpa accidant: ut d. l. iij. & d. l. si uendita.

ADNOT. a ¶ Non custodiẽtis. Adde an ignis præsumatur processisse culpa inhabitantium, & teneantur ad emendam damnorũ. & uide 10. de Ana. in consi. lxxj. & Ludo. bolog. in addit. & uide Bal. in consi. xij. in j. uol. & in cõsil. ccc. lxxij. incip. quidã magister Grammaticæ. & cõf. cxx. in v. uol. Pet. de Anc. cõf. ccc. lxx. C. pol. consi. lxx. & Ange. consi. cxcvij. & Alex. de Imol. in cõf. l. in j. uol. ubi plenẽ quando sunt plures habitantes in domo: & ignis incipit à parte inferiori. & uide etiam Ro. in consi. cccc. ubi si erant duo habitantes eandẽ domum, & ignis exortus sit, & nescitur à quo, quod propter incertitudinem uterque erit absolendus. Ber.

AVGVST. T. Ut autẽ in hac materia adde, qd Bal. in l. si res. C. de peri. tut. dicit qd ignis semper ueniet culpa inhabitantium, per l. iij. ff. de offi. præf. uigi. & certẽ hæc est periculosa decisio

deciso, q̄ ignis semper dicitur euenire
ibi uoluit, q̄ si ignis est in loco q̄
l. si uendita. ff. de peric. & com. rei uē.
maximē Fulg. nō dicunt affirmatiuē,
q̄ culpa inhabitantiū semper ueniat:
sed dicit q̄ in dubio præsūmitur, q̄
culpa inhabitantiū eueniat: & ideo
ibi quærit, an in dubio præsūmatur,
q̄ culpa patrisfa, hoc euenierit: nam
potest esse, q̄ culpa tertiū, uel alter-
rius ibi inhabitantis, uel fulgure: dicit
tamen q̄ hoc debet probari, & per
quoslibet uide: & ideo Ang. in l. si quis
ex argētariis. §. pen. ff. de eden. dicit
multū eleganter, q̄ sunt aliqui casus,
qui nō solent euenire, nisi cū culpa,
& exēplificat in casu ignis. Nā dicit
q̄ ille talis, q̄ cōbūrat aliquid, si uult
dicere q̄ nō culpa sua hoc euenierit,
debet illud probare: quia præsūm-
ptio culpa degenerat, cōtra ipsum p
l. creditor. C. de pig. act. cū si. & sic uo-
lunt præsati doct. quōd ista est præsū-
ptio, quōd culpa inhabitantium
ignis euenierit, contra quam præsū-
mptionem admittit probatio in
contrariū. Et scias quōd Bald. mul-
tum eleganter docet in l. si creditor.
C. de pig. act. quomodo probat culpa
abesse in igne: & quomodo inha-
bitantes in domo probabunt ignem
fuisse sine culpa ipsorum. Nam dicit
maximē probando ortū, & principū
ignis, scilicet unde ignis habuit prin-
cipiū: puta ab hostiū incurfu, idē dicerē
si ignis habuit ortū in loco nō
cōsuetō cōmuniter: quia non potuit
imputari, q̄ nō adhiberint inhabi-
tantes curā diligentē in igne custo-
diendo, ne ignis euagaret: & hoc
est qd' uoluit dicere Bal. in propriis
terminis in l. j. C. de positi. per ea quæ
habentur in l. si seruus seruū. §. si for-

nicarius. ff. ad leg. Aquil. & ideo ibi
ibi uoluit, q̄ si ignis est in loco q̄
raro cōtingentibus ibi solet esse: ut
enumerat casus fortuito, q̄ est casus
insolitus, & ideo nō enumeratur: ut
p̄: ut ff. pro soc. l. cū duobus. §. dā.
& l. fistulas. §. q̄ frumēta. ff. de cōtr.
empt. Et ideo si uis defendere illi
cōbūsit domū in qua inhabitat: u-
deas probare q̄ ignis habuit prin-
cipiū in loco, ubi de facili ibi ignis nō
debebat adesse: q̄ hoc modo pro-
batur culpa inhabitantiū nō afflic-
& ita nō fuerit in negligentia, q̄
nō euagaret: & certē ista fuit senten-
tia Bal. in d. l. j. C. de positi. dicit tñ Bald.
l. si creditor. C. de pig. act. uniuersu
losum uerbū, q̄ si nō apparet, q̄
cendiū habuerit culpā a famulā-
spitis, uel a forēstibus ibi inhabitā-
bus, uel ab ipso met hospite, q̄
sentētia nō potest ferri cōtra uerū,
quā res sit dubia, per l. si uerū. §. qd'
ex media. ubi tex. no. ff. de his que
uel effud. & dicit q̄ de facto
mel Bononig in hospitiō leonit
adde quæ dixit in hac materia Bald.
l. in iudicio. C. loca. ubi ipse etiam
quæsiuit multū eleganter ad ac-
dū illos q̄ inhabitat domū, ubi
fuit, quomodo probabūt se nō esse
in culpa, imō diligentē diligētē
hibuisse: & ideo ibi querit, locatō
tio domū: regacin? eius tenuit
diligētē lucernā in stabulo, prop-
qd' domus est cōbūsta, quaritur
Titius teneatur ex locato. Et aduer-
tas antequā ulterius procedā ad ob-
cisionē Sali. q̄ istā quæsiōnē etiā
tigi §. in proximi. addi. mea in hac cō-
gl. dū disputauit, an cōductōr teneat
de culpa leui, uel leuissima: & ibi
adde etiā hic ea quæ ibi dixit. Res-
tendq

tēdo ergo ad dicta Sali. in d. l. in iu-
dicio. dicit Sali. q̄ in hac quæsiōne
uidetur prius investigandū, an ex fa-
cto, uel culpa huius regacini: & tenet
q̄ sic, per ea, quæ dixit in d. l. que for-
tuitus. Secundo, an Titius tenēdo tale
regacinū, uel ei cōmittendo tale
officiū fuerit in culpa leui, an solū le-
uissima, quia si in leui, uidetur tene-
ri. arg. eorū quæ §. dicta sunt: & pro-
hoc accedit l. uideamus. §. si. l. scq. ff.
loca. & l. ex cōducto. §. si. eo. ti. Postea
querit ibi Sali. in d. l. in iudicio, quid
si ipse cōductōr domus minus dilige-
ter ignē tenuit, uel lucernā dicit, q̄
si ista minor diligentia, cadit in leuissi-
mā culpā: quia solū diligentissimus
prouidisset, & tunc nō teneatur: aut
cadit in leuē culpā, quia non tantum
diligentissimus, sed etiā quilibet di-
ligens prouidisset, & tunc teneatur,
ut hic dicit tamē q̄ in dubio glo. sin-
gulariter est notada. in l. i. quib. mo. re
cōtrahi. obli. §. præterea. dicit q̄ cul-
pa quæ præsūmitur incendiū præces-
sisse, iudicanda est leuissima: quæ gl.
menti est tenēda. de qua glo. latissi-
mē per Sali. in l. si uendita. in fi. ff. de
peri. & cōmo. rei uen. & ibi latē exa-
minat quid de cōductore cuius do-
mus est cōbūsta, quādo teneatur, ibi
uide: & ibi ponit q̄ ex his habemus,
quid si habitatio gratis est concessa,
ut tunc recipiens teneatur de leuissi-
ma culpa in minus custodiēdo dili-
genter adhibita. l. si ut certo. §. nunc
uidendū. ff. cōmo. & quia hæc etiā pē-
det ab illa conclusione, an aliquo ca-
su leuissima culpa ueniat in actione
locati: adde quæ dixit Sali. in l. si nul-
la. C. de pig. act. & in d. l. in iudicio. Et
an in actione locati ueniat leuissima
culpa, uide Sali. in l. qd' Nerua. post

doct. ff. de positi. Et in hac materia ad-
de quæ dixit Sali. in l. si uendita. ff. de
peri. & cōmo. rei uen. qui etiā multa
ibi dixit, scilicet q̄ nō est culpa tene-
re ignē in domo, scilicet, q̄ est unū
& elemētis: sed tenere ignē magnū,
de immoderātū est culpa, & etiā ua-
gantē: & dicit q̄ dicitur immodera-
tū habere tribus modis, re, loco, & tē-
porē: re ex nimia quantitate lignorū
super igne positorū, per quod ignis
fuit nimis excessiuius: ita q̄ nimis in
altū flammā extendat. Itē culpa est in
loco, quādo in loco incongruo ignē
tenet, & periculoso propter toleran-
tias, uel p̄pter seipsum: puta si ignis
sistat in taxello, & ibi nulla sit rola. Itē
tēpore, quia flante uento ignē immi-
sit, seu accessit in loco aperto, & ibi
ponit quādo aliquis non tenet ignē
uelatū, uel cooperitū: & ibi etiā ponit
quādo famulus, uel fœmina in coqui-
na faciunt minus diligētē in custo-
diendo ignē in coquina: uel si fuerit
diligētēs, aliter familiaris nō depu-
tatus ad coquinā discooperuit ignē:
& postea non bene cooperuit ignē,
an paterfamilias teneatur: & quid si
hospes receptus in domo posuit cā-
delam, uel alius in loco periculoso,
quis teneatur ad istud damnū, & an pa-
terfamilias teneatur de facto fami-
liaris, uel alterius. ibi uide eleganter,
& an cōductōr teneatur: & quid de
eo qui domū incensam conducebat:
& quid si incendiū ab intrā, uel extrā
habuit ortū: & quid si unus inhabi-
tat in domo, uel plures: & quid si agi-
tur l. Aquilia. Item quid si mandato
magistratus, uel alterius propter a-
lias ædes liberādas alia domus pro-
sternūtur, quis tenetur ad illud dā-
num: ibi uide. Sali. in d. l. si uendita. Et
in hac

in hac materia incēdiū, uide pulchrā limitationem Ro. in consi. suo ccccj. Et in hac materia incēdiū, adde Albe. de Ros. in ij. parte statū. q. lxxvij. q. po
 14 nit, statuto cauetur *, q. damni datū per incendium debeat emendari: domus alicuius est combusta, ipse petit emendationē, nūquid teneatur probare ignē immixtum: dicit quod sic licet non teneatur probare necessario certā personā, quā immiserit: per l. j. §. si scribi. ff. ad Sill. & ibi Albe. de Ros. & ibi quærit quid si unus destruxit domū suā, propter quod aliæ domus sunt saluæ: an illi quorū domus sunt saluæ, teneantur emendare. re mittit ad not. per ipm in l. j. ff. ad leg. Rho. de iac. & ibi etiam ponit, si ignis est in domo mea, & aliæ domus sunt cōbustæ, an teneat emendare illud dānum. & in ij. parte statuto. q. lxxvij. q. r. si incendium oriatur casū fortuito, putā per fulgur, an cōmune teneatur emendare illud dānum: & cōcludit, quod nō: & ita Paduæ fuit determinatū propter quoddā incendiū fulguris in mōtagnana: & ij. parte statuto. q. xc. dicit multa allegādo, quod si statuto cauetur, q. cōmune debeat emendare damni, propter ignē, qui ignis clā impositus fuit, & in una domo ignis clam impositus est, & uiuētorū multæ aliæ domus postea combustæ sunt, q. illud incendiū secutus ex primo incendio dicitur clandestinum incendium: unde commune teneatur. & ibi etiam ponit per statutū, q. omnes debent currere ad ignem extinguentū: turba superuenit, & destruxit plures domos, ne ignis lōgius euagaretur, quis teneatur emendare hoc damni, an uicinia, uel ciuitas. Et de hoc quis teneatur emendare hoc

damnum domorū destructarum. unde Ange. in consi. suo cxcvj. quod incip. incendium ortum in domo Titii Fabri. & ibi uide cuius culpa. Adde Alber. de Ros. in ij. parte statuto. quæst. xc. & xcj. Et uide pulchrū cō. Pet. de Ancha. in consi. suo ccccj. excusationem conductoris, ut non teneatur de incendio domus condicā: & dixit Rom. in singula. prim. anni, singul. xxvij. quod incip. q. r. permiserit, qui dicit, quod si quis dicit pactum, q. non uult teneri de incendio, teneatur si sua culpa sit, sicut per eius familiam.

15 Statuto dicente quod uilla teneatur custodire territorium suum si ignis immixtus, & ignoratur a quo de die nocte, an uilla teneatur emendare.

ANGELVS.

* SINAVTEM statuto cauetur quod uilla teneatur custodire territorium suum, si ignis immixtus, ignoratur autem a quo de die nocte, an uilla teneatur emendare: uide quæ dixi s. in gl. super uerbis ma publica & c. uer. xij. circa prædicta quæritur & c. cum uerfic. seq.

AVGVST. Hic aliud non addo, quia latē scripsi in dicta gl. sic publica præcedente. Et omnino adde ea quæ dixi supra in ista eadē glo. in additio. proximi. Pro nunciis sufficiant. Sequitur alia glo. quæ bona gl.

SVMMARIVM.

- 1 Ludens cum falsis taxillis, puniatur na falsi.
- 2 Ludus in quo luditur pecunia uel res, quomodo sit prohibitus.
- 3 Clericis quomodo licet ludere ad scachos.
- 4 Clericis & laicis quādo sit prohibita

re in istis ludis qui cōstitūt in ingenio.
 METIDORE de mali dadi. **M**di, tu non potes scampare. ro tene pagaro, & ipsum Titium. * Not. quod dicitur quod iste intromittebat & ludebat cum taxillis falsis, nam ludens cū falsis taxillis puniatur pœna falsi. ar. l. arbitrio. §. de eo autē. & quod ibi no. ff. de dolo. & etiā teneatur de furto: quia non efficitur dominus pecuniæ quā uicit arg. l. falsus. in princ. ff. de fur. uel falcem extra ordinē puniatur. & pecuniam restituet: quia turpitudine est solius uincens: ita dicit Bal. in rub. C. de condi. ob turp. cau. quia teneatur crimine stellionatus cum certū criminis nomē nō sit. facit l. ij. ff. de cri. stel. Et si uelles hoc probare, uel etiā quod fama sit quod luserit, & uicerit tibi cū taxillis falsificatis, potes probare etiā per homines barros & similes conditionis & uite: quia in tali ludo non conuersantur homines bonæ famæ: unde quāuis fama prædicta habeat exordium à personis infamibus & malis, isto tamen casu ualeat: ita dicit Salic. in l. ea quidē. C. qui accu. in materia famæ. in uer. ad quāta quæstionē. unde & à quibus & c. Et pro hoc optimē facit quod not. Inno. in c. cū l. & A. de re iudic. in si. ubi uoluit quod in causa inquisitionis etiā criminosis recipiantur, cū inquisitio non fiat nisi cōtra criminosos: extrā de accusc. qualiter & quando. * Secundo aduertas quod omnis ludus in quo luditur pecunia uel alia res, est prohibitus, ut j. dicā: & non tantū ludus azardi, sed etiam alearū est prohibitus, etiā si cū taxillis iustis & idoneis ludatur: ut est text. in auth. alearū usus. & ibi not. C. de

reliq. & sump. su. & in auth. interdicimus. C. de epif. & cler. & in corpore unde sumitur. in auth. de san. epif. §. interdicimus. sic enim ludus in quo perditur pecunia, & uersatur fortuna, ut in taxillis siue fortuna & industria, ut in aleis & chartis, est prohibitus: ut no. gl. in l. j. ff. de alea. & ibi si filiofamilias. §. j. ff. qua. re. ac. non da. Ipse nanque ludus prohibitus est eo maxime: quia in ludis blasphematur Deus, & eius sancti: ut d. auth. alearū usus. Et prædicta procedunt quando est talis ludus in quo uersatur fortuna & ingenium, siue hominis industria, ut in ludo alearū: ut dixi. Si autē esset ludus in quo uersatur tantū modo ingenium siue hominis industria, ut in ludo scachorum: tunc gl. in d. auth. interdicimus. uult quod non tantū laicis, sed etiā clericis talis ludus non sit prohibitus: & idē uoluit gl. in c. quoniam. de ui. & ho. cle. ubi uult, quod nō tantū laici sed etiā clerici possint ludere ad scachos. Sed lac. de Aret. in l. si quis cū sciret. ff. de usucap. pro emp. & Petr. & Cy. in d. auth. interdicimus. dicūt quod laicus potest ludere ad ludo scachorū, non autē clericus: quoniam ludus in clericis maxime uetus est, ne uacent à diuinis officiis. Sed magis uacaret à diuinis officiis propter ludū scachorū, quia lōgius tēpus requirit quā alius ludus: igitur dicitur ludus etiā clericis est prohibitus: sed etiā bene nota, quia etiā isto casu quo dixi quod laici possunt ludere ad scachos, uel alios ludos in quibus simpliciter uersatur hominis ingenium, & sic ad ludū licitū aduertat. & tene menti quod laici tamen ludere non possunt, nisi parua quantitatē

tatatem pecunie: ut puta, nisi unū solidū etiam si ludētes essent milites, doctores, siue diuites, ne ex tali ludo permissio graue casum sustineat: quia possent isto ludo omnia ludere: iste est casus in d. aul. alearū usus. uersic. sed nemini permittimus &c. Aduertas quia ego intelligo ibi unū solidū, secundū quod l. appellat. u. delictet quorū lxxij. faciunt unā librā auri: ut l. ij. C. de susce. & arc. li. xj. nō tamē ruditer intelligo, ut pro omni uice, & ludo possit ludi unus solidus: sed pro tota illa die qua duo adinuicē ludūt, nō fētō aliquo interuallo: quoniam pro toto dicto tēpore dicitur unus ludus. & non plures: ut not. Bar. in l. inficiādo. §. si infans. ff. de fur. aliās autē si pro singula uice possit ludi unus solidus, possit sequi q. graue casum sentiret. cōtra casum d. aul. facit l. nō dubiū. cum ibi nō. per gl. & do. C. de leg. cogita tamen.

AD NO. a ¶ **Fama** prædicta. Adde tu. & uide Ro. in cōs. ccc. lxxj. ubi fama pōt habere initiū a maliuolis, quæ est sufficiens ad purgationē in lucēdā. dūmo do apud graues uiros sit diuulgata. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde quantū ad primā conclusionē, quod ille qui ludit cum falsis taxillis, teneatur in distinctē pecuniā restituere: quia ista est uera conclusio. tenet Io. An. & alii, maximē Imo. in c. clerici. extrā de ui. & ho. cle. & sanctus Th. ij. q. xxxij. & Pisanella in l. tera l. in uerbo, ludus, in uer. utrūq. fraudulenter ludit. & multa allegat Imol. in d. cap. clerici. Sed quia do. Ang. hic allegando Bal. in rub. C. de cōdi. ob tur. cau. dicit, quod tenetur etiam furti: ego credo, quod dicitur furti nō tenetur tanqua latro, ut

mo. in c. de cōdi. ob tur. cau.

possit furca suspendi, sed teneatur saltē in hoc, ut extra ordinem possit puniri aliqua pœna: & ideo Bald. in d. rubr. dixit: uel extraordinarie potest puniri. Nam parē credo uerū, sicut faciūt isti barri, qui dant alicuius as affirmā lo hoc esse aurum: nam hoc nō est furtū propriē: sed contra tales potest agi tanquā contra dolosus: ut est casus in l. si id quod auerū & ibi dixi. ff. de uerb. obl. idē quōdō isti barri suppignorāt as pro auro: nam tenētur crimine stellionatus: ut est casus in l. j. §. si. cū gl. ff. de pig. act. ergo nō est furtū: quia aliās nō esset crimen stellionatus. l. pe. ff. de cri. stel. Nec mirū quia in sorto nullo modo adesse potest animus: cōsensus domini rei subtrahitur: furtū fit inuito domino. l. ff. de furt. Sed in istis barramentis aliquibus inest animus, & consensus illius: decipitur siue ludēdo, siue pigndō. l. j. ff. de pigno. act. Et ita alibi spōdi semel, cūm fuisset de ista: su interrogatus ab illustris. duce barriarū. Et ideo nō mirum si Bald. in d. rubri. per di. iunctiū, u. locutus: dum dixit: uel extraordinarie punitor ille, qui cū falsis taxillis uicē hē inquantū dictū est, an clericis licitū est ludere ad scachos: adde quod Io. And. in c. clerici. ultra §. alleg. tenetur q. sic. & etiā ibi sequuntur doctrinā maximē Abb. & Imol. & ibi Abb. dicit, quod cōiter doc. tenēt istā partē: pro qua cōclusionē allego gl. affirmatē hoc, in §. interdicimus. in aul. de san. epif. & illa gl. nō loquitur per uerbi fortē: ut fecit gl. in d. aul. interdicimus. C. de epi. & cle. Idē uoluit Imo. in c. lator. extrā de ho. & Archi. in epi. xxxv. dist. & Odoff. in d. aul. alearū

terdicimus. ut refert ibi Alb. de Ros. & ibi Alb. dicit, q. Mar. Syl. tenebat cōtrarium. * **Ego nō recederē a cōi** opt. q. imō clerici possint ludere ad scachos: & ita dicit Fulg. in auth. interdicimus. C. de epif. & cler. & dicit quod aliqui allegāt unā gl. in cōtrariū in c. clerici. & in c. quoniam. de ui. & ho. cle. & quod nūquā inuenit illā gl. nec in hoc debemus tenere opi. Ultramon. Pet. Cyn. Iacob. de Are. & aliorū. **Limita tamē prædicta, nisi clericus** luderet ad scachos causa avaritiæ & cupiditatis. Ita dicit Arch. secundū Lau. in d. c. epif. xxxv. di. sequitur Imo. in d. c. clerici. in ix. colū. qui dicit, quod etiā isto casu laicis non esset permissus in foro cōsciētiæ: dicit tamē quod ex quo ludus est in se permissus, nō tenetur restituere uicē, nec distribuere inter pauperes Christi. sed uidetur isto casu, q. debeat agere penitentiā de cupiditate, & avaritia sua. Sed Abb. ibi est in cōtraria opi. q. saltē pauperibus sit id, quod uincitur, erogandū, cum causa cupiditatis, & avaritiæ ludunt. Et omnino adde d. Io. de Imo. in l. si quis cum sciret. ff. de uerb. obl. * **optimē loquētē** quādo clericis & laicis sit licitū ludere in istis ludis, qui consistūt in ingenio: & ibi etiā ponit an sit restituendū: & quid in foro cōsciētiæ, quando luditur causa avaritiæ, uel cupiditatis in istis casib⁹, & quare ludus ad aleas sit prohibitus: uide Old. in cōs. suo lxxvij. q. allegat Arc. in c. epif. xxxv. di. Itē adde, quod Abb. in d. c. clerici. in pe. col. dicit, q. licet sit permissus ludere, & ad scachos, & ad alios ludos, qui consistūt in ingenio: tamē nō licet ludere in maxima quātitate, iuxta d. aul. alearū

ū usus. uoluit dicere, q. licet ludere usq; ad unū aureū: ut dicit do. Ant. & si ultra aureū uincitur, opus est restituere uicē. Sed Imol. in d. c. clerici. dicit unū periculosum uerbum in vj. col. q. licet nō liceat de iure positiuo ludere, nisi usq; ad unū aureum in istis ludis permissis in ingenio: tamē de consuetudine uidetur derogatū illi legi: pro qua cōclusionē facit quod dixit Bal. in d. l. alearū usus. qui dicit etiā quod uidetur derogatū illi legi per cōsuetudinē. & Sal. in d. l. alearū usus. allegatō sanctū Th. & Ray. an autem ludus tabularū seu azardi sit prohibitus quō ad hoc, ut ludens teneatur restituere, id quod uicit, dicam j. in hac ea. gl. dum tractabo materiam, quando ludens, & uincens tenetur restituere id quod uincit. Et de ista materia adde doct. in c. inter dilectos. extrā de excessibus præla. maximē Moder. & Ange. in l. si. §. j. ff. quarum rer. actio nō datur. dicit ludū scachorū permissum esse, & an prædicta militent in foro contentioso, uel in foro poli, dic remissiuē, ut j. dicit in ultima addi.

AD NOT. a ¶ **Stellionatus.** Adde tu. & uide Old. in cōs. lxxiiij. & de hac materia, uide plenē, per d. Paris. de Neapol. in suo tracta. de Ludo. & per Barb. in consil. incipi. scribitur, in fallor. quod est an. vj. in j. uol. Ber.

- ¶ **Ad scachos.** Adde cum ludus non est prohibitus, & clericus nō stat in fraudibus, an ludens incurrat irregularitatem. uide Cald. in tit. de accu. consil. vj. Ber.
- 5 **Domus in qua luditur debet publicari.**
- 6 **Ludum tenēs quam acriter puniatur.**
- 7 **Ludens non solum puniatur, sed etiam particeps, & ideo si statuo imponatur pena ludenti, comprehenditur**

etiam particeps seu socius.

8 Ludū tenēs, quādo possit impunē offēdi.

9 Ludere quomodo quis dicatur cōpelli.

10 Vidua & pupillus, an puniatur pœna, quod domus eorum publicatur, si in illis ludatur.

11 Statutum puniēs ludentem, an puniatur participem.

ANGELVS.

5 *ET VISO quod ludus est prohibitus, videamus quas pœnas patitur ludens. Et primò sciendū est, quod illa domus in qua luditur, debet publicari: ut d. auth. aleariū usus. ibi, domibus eorū publicatis, quod fortē debet intelligi, nisi illa domus fuisset cuiusdā pupilli, uel uiduæ. arg. l. j. C. de fal. mone. & ibi hoc in simili uult Cy. & idē in omni domo miserabilis psonæ. ar. no. per Cy. in l. j. C. quādo imp. inter pop. & uid. Et idē si dominus domus licet sit maior, ignoret, quod ibi ludatur: quia nō publicatur. argu. no. per Sali. in l. j. C. de fal. mo. in h. * Secūdo sciendū est, & bene not. quod ille qui retinet ludum, acrius punitur: quoniā si percutiatur & uerberetur, talis iniuria nō est puniēda, nec ex tali iniuria nascitur actio quandoquē; & ubicunq; sibi facta fuerit, & sic siue tempore quo luditur, siue alio tēpore, siue in loco in quo luditur, & ipse ludū retinet, siue alio tēpore, ut sentit Bart. & est text. in l. j. in princi. & §. j. ff. de ale. ibi, ubicunq; & quandoquē; & c. Quod ego intelligo pcedere, quādo alibi percutiatur, quā in ludo: dūmodo occasione ludi fuerit percussus, aliās iniustum uidetur, quod semper & omni tēpore, & omni loco impunē possit offēdi, quin salte iudex ex officio suo possit percutiē-

tē punire, saltē ad uindictā publicā uindictādā: ut l. nō solū. §. quēquā. ff. de iniur. & ibi Bar. Sed si occasione ludi fuerit percussus ubicunq;, tūc pœtio est impunita, quod est singulare. Itē patitur alias pœnas: quā si de domo in qua luditur, tēpore quo ludū fuerit aliqd furto subtrahū, siue à libroribus, siue à quocunq; alio, nō habet retinēs ludū actionē, nō tantūm pœnalē furti, sed nec ad rei perfectā tionē: ut est text. no. in d. l. j. §. j. ibi, impunē fit. & in §. ait prator. ff. de alea. pōt etiam mulctari arbitrio iudicis: quoniā retinēs ludū causa est multorū malorū, scilicet blasphemiarū, torū, depauperationū & homicidiorū, dicta auth. aleariū. & docet experientia. Et pōt etiā poni in carcerē cōpeditibus: ut est text. in l. j. §. finē. alea. Nec obst. ille text. qui dicitur: pulsit ludere & c. & sic uidetur etiā illū tantū qui cōpulsit: quia ego generaliter intelligo: & quis satis dicitur cōpellere eo ipso, quod stat. in altari parato: hoc est parat & prestat domū, & taxillos, & scamnia ludēdū, & lumina: tūc etiā ex suanibus & istis illecebris, & aliis dicitur cōpellere iuuenes ad ludēdum: qui iuueniles calores refrēnare nō possunt: ut l. si. §. filius autē. C. de bo. que lib. sicut dicim⁹ in materia Alcedoniani: ut l. j. & iij. & per totū ad Macedon. & ita acriter intelligo materiā, ut homines abstinēat à tali morbo: quoniā alio modo, nisi ut dixi, nō cōpelluntur homines ludere inuiti, ergo aliās dicta lex effēdit non haberet, quod nō est dicēdū l. si prator. in prin. ff. de iud. & d. l. j. §. si. ff. de aleato. & potest intelligi omnibus aliis qui suasionibus

ditiis, & malitiis, inducunt homines ad ludendum, tunc isti tales dicuntur cōpellere, quia nisi fuissent isti, non tantū per iuuenes maximē luderetur, quātū luditur: sicut dicimus de lenonibus qui nisi essent, adulterium nō ita sœpius cōmitteretur: ut l. i. §. i. ff. de adul. tunc acquisitum esse arbitror, quod tales persuasores tāti mali possunt mulctari, & in uinculis poni, quod not. * Tertio aduertas: quia non tantū ludens punietur, ut infrā dicā: sed & ipsius ludi particeps, licet ipse non ludat: ut est text. in d. aut. interdicimus. Et sic si statuto imponitur certa pœna ludēti, cōprehendetur etiam à tali pœna particeps, siue socius in ludo: ut quādo unus ludit pro se, & quodā socio suo, ita dicit Guil. de Cu. & Bal. in d. auth. interdicimus. Nam particeps in ludo dicitur facere fraudē legi, & statuto, qui ludit per interpositā personam, ideo tenetur. argu. not. in l. nō dubium. C. de leg. & l. pupillus. §. per interpositam. ff. de auth. tut.

A D N O. a ¶ Non est puniēda. Adde quod hoc non uidetur procedere in eo qui locitat baratariam: quia tunc facit iure permittente: ideo penam non meretur. l. Gracchus. C. de adul. Ber.

A V G. Item in quantū tractatur in ista materia: hic tractatur quas pœnas patitur ludens & c. si attendere mus ad malū quod facit ipse ludēs, multas deberet pati pœnas ipse ludens. Nam reperio quod Arch. in c. episcopus. xxxv. di. ponit multa mala perpetrari per ipsos lusores. Et hoc dicit Hosti. in summa sua in tit. de exceff. præla. uerf. clericis uerō. Et idē uoluit Host. in c. inter dilectos: extrā de exceff. præl. in lect. ubi dixit,

nec cū taxillis ludēdo crimina sūt. Diuinis spretis, usura, rapina, scādāla, uel nuge, blasphemia, siue faciēdi furti doctrina, uolentia, crimina falli: & mortis causa, deceptio, pditiōq; tēporis. adde desideriu, corruptiōq; iunctis prædictis adulatō, uirāque turpis. & ideo ludus appellatur crimē: ut est text. in proœ. digest. §. illud uerō. & ibi Bar. qui dixit, qd si statuto cauetur, quod bānitus ppter crimē possit impunē occidi, qd si quis occiditur qui fuerit bānitus ppter ludū, poterit impunē occidi: & uide text. in d. c. inter dilectos. & legitur etiā in sacra scriptura, quod maxima pœna afficitur ludētes. Nam Cyrillus scribit inter miracula Hieronymi, qd fuerit tres qui in tyro ludebāt, & in cōtēptū Hieronymi finē ludo nō imponentes terrā hiatu absorptos. Itē refert Cyrillus aliū ludentē fulmine illicō percussū fuisse. Item & refert alium, qui delectabatur ludo Ruffum nomine damnatū fuisse. Itē adde quod & lex ciuilis afficit ipm aliis pœnis. Nā lex psumit ipsū ludentem dilapidatorem bonorū suorum, & ita lex psumit ipsū uti malē substantia sua. ita dicit Bal. in auth. quod locum. C. de col. in fi. quod bene not. ad materiā l. ubi adhuc. C. de iur. do. cū fi. Item adde quod ualere statutu in pœnā illius qui tenet ludū in domo sua, quod domus ubi luditur cōburetur: ita præsupponit Bal. in l. cū proponas. C. de nau. scēn. Et dicit ibi Bal. quod isto casu supellestilia, quæ sunt in domo nō deberēt cōburi. Limita tñ nisi essent instrumēta & supellestilia apta ad ludū, ut scānū super quo ludatur & similia. ita dicit Bal. in d. l.

3 cū proponas. quod not. *Item adde quod in quantū dictū est suprà, quod ille qui est aleator, & tenet barataria siue ludū in domo, quod incidit in illas pœnas, de quibus suprà, scilicet, quia potest uerberari & iniuriari & furari: intelligo de illo qui causa emolumentū & lucrū tenet ludū in domo. Ista est gl. no. in l. j. in prin. ff. de alea. in una gl. paruula ibi. Secus ergo esset, quādo unus nobilis non causa emolumentū teneret ludum in domo, sed causa recreationis, sicut fit in domibus aliquorū nobiliū, & aliorū, in quibus non cadit præsumptio, quod causa emolumentū & lucrū principaliter faciant. Et istam sententiā affirmat Azo in rub. C. de reli. & sump. f. in fi. scilicet, quod causa emolumentū opus est, quod aleator teneat ludū in domo, ad hoc ut incidat in illas pœnas. & ibi Azo dicit quod illa regula quæ dicit, quod aleator potest ubique inueniri: hoc uerū dicit, quādo causa ludi iniuriaretur: ut quia dedit malos dados uel malū uitiiū: alijs nō pōt iniuriari: quia iniurians teneretur. *Itē adde quod in quantū do. Ang. hic dicit, quod ille qui cōpellit aliū ad ludēdū, incidit in pœnā, de qua suprà, & satis dicitur cōpellere, quādo uerbis solis dicit inuitat aliqū ad ludēdū, & ita allicit tenendo etiā ludū in domo. Addatis quod pro hac cōclusionē uidetur text. in l. j. C. de rapt. uirg. ubi cū uerbis blandis dicitur quis etiā facere raptū, qui sit cū uolentia aliqua. sed certē teneo contrariū. Et hanc doctrinā non teneo tanquā nimis rigorosa: quia tex. in d. l. j. ff. de aleat. uidetur cōprehēdere unum: maxime text. in d. l. solent. in

prin. ff. de alea. Vnde cum ille legi sint pœnales, nō debet extēdi in regula, odia. de reg. iur. Nec obstat. in l. j. C. de rap. uirg. quia ibi est speciale odio raptoris, sicut alia specialia ibi: unde non debent extendere unū casum ad aliū. Ite. quātū *dictū est, quod pupillus & uirgula nō cōprehenduntur, ut si ludant in domo ipsorū, nō incidunt in illas pœnas, de quibus s. per l. j. C. de f. mon. Addatis quod hoc falsum est, si intellexerimus in pupillo qui est incapax & proximus pubertati, per quæ tradidi in l. j. ff. de uerb. obli. per l. impuber. ff. de fur. per c. contrā de deli. puer. l. pupillus. ff. de reg. iur. Præterea tex. in d. l. j. super fundat, loquitur in impuberē: quod uidit ignorat, & sic loquitur in infante. Quinimō nec etiā excusaretur, nisi & ipsa esset ignoras: secus si sciens: ut habetur in c. Præterea in uida nulla est specialitas: quia nō cōnumeratur inter miserabiles personas, nisi quādo est pauper, uel ei denegaretur iustit. ut no. cano. post lo. An. in c. exte. re. de foro com. Alia autē pœna dicitur ludēs: quia si clericus est & datus, deponēdus est, nisi desistat. Ricū. xlv. di. c. epif. xxxv. di. habetur c. clerici. de uir. & ho. cler. Quinimō nō debet ad ordinē promoueri, si ludis tēporibus deseruit. xxxiii. di. maritū. *Itē ultimō dicit d. Ang. quod si statutū punit ludētem, punit etiā participē, id est, qui facit ludem per aliū. alleg. Bald. & Guil. de C. ubi s. Aduertas tu & adde quod dicit & Gui. de Cun. amplius loquitur licet quod statutū tale punit nec participes, sed etiā inspectores

uidēt ludere illos qui ludūt ad ludū prohibitū. Sed addatis quod Alber. de Rosa. in aut. interdicimus. C. de epif. & cler. facit mētionē quomodo Vber. de Bobio expressē tenebat cōtrariū, quod imō tale statutū nō cōprehēdit participē nec inspectore: & ita affirmat Alb. de Rosa. in d. aut. interdicimus. & idē dixit in ij. parte statuti. q. cxv. quæ inci. quid si statuto cauetur, quod ludentes ad taxillos puniantur in decē: qui dicit, quod imō tex. in d. aut. interdicimus. uult cōtrariū: quia ibi inspectores ponuntur diuersi à lusoribus. Et idē dicit in eo qui iurauit nō ludere: quia si super sit ludo, nō est perius: quia statuta sunt pœnalia & stricti iuris: ideo ad personas nō ludētes nō extēduntur, per l. si ita stipulatus. §. Chrysofonus. ff. de uerb. ob. Sed aduerte: quia Raph. Fulg. in d. auth. interdicimus. miratur de ista contouersia, inter Vber. de Bobio, & Guil. de Cu. qui uidēt cōtrariari in una eadēq; sententia. Et certē mirādā est quod in una eadēq; lege doc. sint uarii, & sint diuersæ opinionis, & in una eadēq; lege unus sumat argumentū quod sic: alter sumat argumentū quod nō, & ideo scientia nostra est periculosa, difficilis & mirabilis, & ideo tot capita tot sententiæ. Et mihi placēt doc. qui delectantur habere diuersos libros, & doc. in studio. & ideo dicit Fulgo. quod uidit de facto hoc esse uerū, quod ille qui dat pecuniā alteri ut ludat, est perius: sicut si ipse luderet: quia particeps. & hoc modo uera est sententiā Guil. de Cun. Secus in inspectore qui uidit ludere: quia in hoc uidetur uerior sententiā Vber. de Bob. & isti sententiæ inha-

reo tanquam æquiori.

12 *Contractus celebrati inter ludentes ludo prohibito omnes sunt nulli, nec uendens tenetur de euictione.*

13 *Ludo prohibito uincens, an dicatur habere titulo lucratiuo.*

14 *Ludens ludo prohibito, an teneatur satisfacere mutuantibus sibi in ludo.*

15 *Ludenti si tertius mutuet pecuniam, an repetere possit.*

16 *Ludens mutuanus collusori, si postea ex intervallo ille qui pecuniā mutuo accepit promittat per stipulationem illam pecuniam restitutum, poterit pecuniam mutuanam repetere.*

ANGEIUS.

12 * **Q**UARTO aduertat, quod omnis contractus celebratus inter ludētes adinimicē non tenet: unde si ego ludens tecū in ludo uendo uesit, talis cōtractus nō ualet: ut not. Bar. in l. si quis cum scierit. in fin. ff. de usuc. pro emp. nec uendēs in ludo tenetur de euictione: ut est tex. in l. si filiosa. §. j. ff. quar. rer. act. non da. * **Q**uero an uincens in ludo prohibito & illicito dicatur habere titulū lucratiuū: & uidetur quod nō: ut l. si pater. C. de inoffi. testa. in cōtrariū esse uerum: quia quicquid habetur ex maleficio, dicitur ex titulo lucratiuo: ut ff. de dol. exce. l. apud Cellum. §. de autore. & ideo filii possunt reuocare usq; ad eorū legitimā, quod pater eorū in ludo predicto perdidit: secus si fuisset ludus licitus: ut l. in executione. §. si ff. de uerb. ob. ita dicit Bal. in l. j. in fi. C. si quid in frau. patr. quod tene mēti. * **Q**uinto sciendū est, quod si ludēs mecū mutuet mihi pecuniam ut luderē secū, uel ille qui tenet ludum aliquā quātitatē pecuniæ mutauerit lusoribus, quod tale mutuū repe-

ti non potest: ut est glo. ord. in l. j. in prin. & in l. fi. in gl. super verbo, accipit pecuniā. ff. de alea. fecus autē si ab alio: ut est gl. in dicto uer. accipit pecuniā & c. quod fortē uerū est, quādo talis qui mutuat ignorat, an ille ludere uelit uel nō: nā si mutuū sit illi quē scio uelle ludere, & lutū postea, & pecuniā perdidit, licet ego nō ludā secū, uidetur quōd ego repetere nō possim: ut l. uerū. §. ff. de minore. nec dicas, quōd ibi loquatur in minore: ut etiā loquitur l. si uerō nō remunerādi. §. adolescens. ff. māda. quoniam respōdeo, quōd d. l. uerū. §. pe. loquitur etiā in minore, qui minor est priuilegiatus, & mutuat minori priuilegiato. & tamē licet ibi sint in pari priuilegio, potior est cōditio illius qui pecuniā perdidit: facit quod nō. Bar. in d. l. si quis cū sciret. Et prædicta procedūt, quādo ludatur in ludis ut supra prohibitis. Si autē ludatur in ludo in quo uirtus ostenditur, ut in saltando & in curredo, & qui longius proiecerit unū iaculum & similia: tunc talis ludus est permissus: & pecunia quæ perditur, uel aliud, uincenti acquiritur: ut nō. gl. in l. in executione. §. si. & ibi doc. ff. de uer. obl. & est tex. in l. ij. in §. pe. ff. de aleat.

A V G. Itē adde quōd uerum est, quōd cōtractus factus cū lufore nō ualet nec tenet, & nec tenetur de euicōne. Adde & dic, quōd hoc uerū, siue loquamur de ludo prohibito siue permissio: ut potest colligi ex dictis gl. & Bar. Sed melius per Ang. in d. l. si. §. j. ff. quar. rer. actio non dā. Et pondera quod Ange. ibi uult, quōd nec uedēs teneatur actioe ex ēpto ad restitutionē precii illi emptori

collusori à quo res est euicta: quia dicit quod ille qui perdit precium, nō est factus locupletior, scilicet ipse uenditor. uoluit ergo Ang. ibi fecus esse: si uendens non perdidisset precium: quia licet de euicōne nō teneatur tamē ad restitutionē precii, per l. empt. Et istā partē credo uerā, & de aliquid per Imol. in d. l. si quis sciret. & per doct. in l. si cū doct. ff. sol. matri. & ibi dixi, & per car. in d. c. clerici. Adde tamen, quōd rectē ponderētur uerba Bar. & gl. d. l. si. §. j. in fin. ff. quar. rer. actio non datur. nō uidetur uelle, quōd in ludo permissio prædicta procedat: quia potest agi de euicōne, ex cōtractus tenet. nec mirū: quia in ludo permissio possum uincere res proprias, quare non potest uedēre rem tuā. Nec obs. quod contra unū aureū nō licet ludere: sed ludo permissio: quia hodie per consuetudinē est abrogatū illi aurū usus. in hoc ut dixi supra, in prima additio. mea, in ista glo. dicitur etiā materiā scachorū, an liceat ludere ultra unum aureū, cogitur nūc. Itē adde in ista materia, quod tuas ludētis possit repetere quicquid dixerit do. Ange. supra: quōd si tertius qui nō ludit, mutuat pecuniā ludētis, quōd datur repetitio, si sententia Azo. in summa de reprobato sump. sine. & Abb. in d. c. clerici. affirmat Sali. in d. aut. alearū uult est sententia Imo. in c. clerici. extēdit uir. & honesta cleri. & dicit lo. And. ibi hoc uoluisse, & idem affirmat Imo. in l. si quis cū sciret. ff. de uer. pro emp. dicimō regulariter, quod mutuatur in ludo repetitur. Fallit quatuor casibus. Primus, nisi mu-

stet collusor. Secundus nisi sit aleator. Tertius si mutuatur minori ludenti. Quartus si sibi bonis est interdicitum. & dicit quōd ista opinio obseruatur in practica. & hoc teneo quicquid dixerit Ioan. And. in rubric. extrā de obli. & solu. in addi. Spec. in prin. qui distinguebat secūdū quod dixit d. Ang. hic, an mutuans sciebat illū ludere, uel non. Primo casu nō datur repetitio. Secūdo sic, quæ doctrina confunditur per doctrinam Bar. in d. l. si quis cum sciret, quia ludēs possibile est, quōd uincat. Sed adde unā mirabilē limitationem in hac materia, quia si pecunia mutua retur, etiā in casu in quo non datur repetitio: puta, quia inter collusores pecunia est mutua, tamen si postea ex intervallo ille qui accipit pecuniā mutuo, promittat per stipulationē se illam pecuniā restitutum, uel accipit præceptū in confessum coram iudice, potest tunc illa pecunia repeti. mirabilis est decisio Alb. galeo. in l. solent. §. j. ff. de aleat. quā reasumit, & magnificat, & sequitur Io. And. in addi. Spec. per bonā rationem in dicta rub. de obli. & solu. Adde etiā quod Imol. in d. c. clerici. dū tractat istā materiā, uidetur decidere, an etiā prædicta habeant locum inter collusores in ludo permissio: uincit pecuniā mutantes, & maximē ut infra dicetur. Hodie de consuetudine uidetur derogatū illi aut. alearū usus. & hodie de consuetudine pecunia non restituitur quæ perditur in ludo reprobato, per dictā aut. alearū usus. & in fine istarū conclusionū dicit, quōd licet de consuetudine hodie in omni ludo pecunia deperdita nō restituitur, & sic

uidetur quōd licitū sit hodie ludere indistincte: tamē in practica seruatur illa opinio, ut mutuans possit repetere. Sed fallit in illis quatuor casibus, & sic sentit quōd in ludo etiā permissio etiā per consuetudinē mutans collusori nō potest repetere. Sed aduerte, ut supra dixi, si hodie cōtractus factus inter collusores in ludo licito ualeret: idem deberet posse dici mutuū tenere, & daretur repetitio. cogita.

17 *Ludere etiam in ludis uentitis, licitum est aliquid uescendi causa.*

A N G E L V S.

*E T tene mēti, quia etiā in ludis uentitis, ut in taxillis permissum est, ut aliquid ludat uescēdi causa: ut puta. quando scolares inter se cā solatii ludūt ad aleas unū hœdum, uel unum par caponum: ut est tex. in l. si. ff. de alea.

A V G. Tu adde quod Flo. dicit, quod d. l. quod in cōuiuio. non habet locū in clericis: quia non licet clericis facere cōuiuia, quia debēt quotidie clericis esurire: ut not. in c. à crapula. extrā de uir. & honesta. cleric. & si luderent propter lasciuia, tenerentur facere penitentiā. argu. not. per Ioan. de Imo. in d. c. clerici. & per ea quæ supra dixi: & uide omnino Abb. in ista materia ad ueritatē permissorū: qui notan. loquitur in d. c. clerici. in pe. col. melius per d. Ant. de Butr. in c. inter dilectos. extrā de excel. prel.

- 18 *Ludētū pena ludo prohibito que sit.*
- 19 *Ludē ludo prohibito si nois repete- re, uel negligēs sit, qui possint repetere.*
- 20 *Ludens, uincēs & perdens potest puniri arbitrio iudicis de hoc inquirētis.*
- 21 *Statuto concedente arbitrium officia- li contra ludentes ad ludum azardi, an poterit officialis omnia bona ludētis tuum confiscare.*
- 22 *Ludens ludo permisso & uincens, an possit ab eo repeti in foro contentioso.*
- 23 *Ludens ludo reprobatō & uincens, an debeat restituere.*

ANGELVS.

13 ***QVAERO**, quae sit pena ludentū ad ludos phibitos, dic quod illud quod uicerūt, cogūtur restituere, & cōtra tales ludētēs & uincētēs, potest agi ad restitutionē ei⁹ quod uicerūt, & cū bonis nō tātū falsis taxillis usq; ad quinquaginta annos: ut est text. in d. auth. alearū usus. ibi, sed solum reddatur &c. & ibi non obit, nisi quinquaginta annorū &c. Secūdo quod si uicerūt, & de uictis fidē habuerūt, tūc de tali ludo actio nem nō cōsequētur, nec uincētī cōtra uictū dabitur actio: ut d. authen. ibi, nulla sequatur cōdēnatio. Et est aduertendū quod si filius uel seruus in tali ludo uicerit, nō tantū ipsi ad restitutionē rei uictae tenentur, sed etiā eorū pater uel dominus peculiotenus teneatur: ut est text. in d. l. si. ff. de alea. * Et not. quod si ille qui perdidit in ludo uictio, non uellet repetere, uel negligēs esset ad repetendū quod perdidit, tamen episcopus loci uel fisci procu. potest repetere: & quando ignoratur cui uictum sit, expendetur in piā causam, uel in opus publicū quod aufertur uicenti in ludo: ut d. authen. ibi, in

opus publicū cōuertatur &c. quōd autē scitur cui uictū est, illi uictio- situctor: ut ibi habetur, & ibi Bal. an autē quod in ludo perdit possit repeti: unde quod no gl. & Ant. de But. in c. p. de uit. & ho- ri. * Vltimō scias, quod ille qui cit, & ille qui luit, potest arbitrio dicis inquirētis de hoc puniri, sed dum personarū & delicti qualitas siue in publico, siue in priuato, tur, nec licitum est ludere in spē, nec in genere: ut est text. in d. alearū usus. ibi, neq; in publico, ibi, neq; in specie neq; in genere ibi, puniri &c. & talis inquisitio non ludatur nec blasphemate, test fieri per episcopū loci: sed seculare: ut in d. auth. ibi, si per si per statutū concedatur arbitrio officiali cōtra ludētēs ad ludēdi, non poterit uirtute talis cōdēnatio omnia bona ludētis cōfiscare: arbitriū intelligitur secundū cōp- tatē eius cui cōceditur: ut in d. plet. & qualitatē delictorū: ita dicitur in l. j. C. ne sine iuss. prin. not quae plurimum per statuta datur arbitrio officialibus contra ludentes.

AVGV. Tu autē in hac materia adde: quia hīc intendo tractare materiā, quādo id quod perditur in ludo possit repeti, & in omnibus sibus, & materia est amplissima: quid in ludo permisso, & quādo prohibito, & quid in foro cōtentioso, & quid in foro poli, & cōfiscatiōe: & quia doct. inculcāt casus quosdam quē debent ponere in foro poli, & cōsciētiae, ponunt in foro cōtentioso & econtrā: ideo habentur

me extendā quāam doct. scripserint. Et primō scias: quia materia est amplissima. & primō tāgitur ista materia per gl. in l. si. ff. de alea. & per gl. in c. clerici. extrā de uit. & hone. cle. & ibi per Ioan. And. lo. Cal. Anto. de Butri. per Abb. & latius per Imo. & per Bal. in rubri. C. de condi. ob tur. cau. & per Imo. latissimē in l. si quis cum sciret. ff. de usucap. pro empto. & per Innoc. loā. And. Anto. de But. & alios in cap. quia pleriq; extrā de immu. eccle. & per gl. in c. j. xxxv. dis. & ibi latissimē per Domini. de sancto Gemi. qui notanter loquitur: & per Bal. in rub. ff. de aleat. & per Bal. in quodā consilio suo, de quo ipsemet Bal. facit mētionē in d. authen. alearū usus. per Hosti. in summa sua de excep. p. l. §. unico. uer. clericus. seu sub. §. clericus autē. & per eundē Hostien. in summa de pen. §. j. & ibi per beatū Tho. in secūda secūda. q. xxxij. & per Mod. in c. inter dilectos. extrā de excep. p. l. Sali. in d. auth. alearū usus. & sanctus Bernardinus ponit materiā in suo opusculo de restitutione & usuris: & per Pisanel- lā in litera l, in uerbo, ludus. & per Ray. in summa, in secūda parte, in fin. quē etiā recitat Sali. in d. authen. alearum usus. & Mod. in d. c. clerici. & Mod. in aliquibus tractatibus de ludo. Sed aduerte: quia nō reperio aliquē possisse materiā, nisi Imo. in d. c. clerici. & in d. l. si quis cū sciret.

22 * Et ideo primō quæro, an id quod uincitur in ludo pmissō in foro cōtentioso possit repeti. Et habetur in d. auth. alearū usus. quod nō: quia ludus est permissus. & no. Inu. & Abb. in d. c. clerici. Tene tamen menti, q; si luderetur in maxima quāitate in

ludo permisso, posset peti restitu- tio: ut suprà dixi in a. i. materia sca- chorū, sed hoc est derogatū per cō- suetudinē, ut ibi dixi: quia etiam in maxima quāitate posset ludi, & sic nō ueniret restitutio in foro cōten- tioso. Limito tamē prædicta, nisi lu- deretur cū falsis taxillis uel cum illo qui nō habet administratiōē rerū suarum: quia filius famil. uel mona- chus: quia tunc ex parte ludētis qui nō habet legitimā personā lusoris, quia filius famil. uel quia dolosē cū falsis taxillis ludit, non est bonus ludus, daretur restitutio, per dicta per Bal. in rub. C. de cōdict. ob turp. cau. & per dicta doct. in d. c. clerici. si ergo in foro cōtentioso ista uenirent restituēda: multo magis in foro con- sciētiae: quia iste qui uicit, uicit lege nō permittente. Si autē ista cessaret, & quis uinceret in ludo permisso causa auaritię, uel blasphemare lu- dendo, an id ueniat in restitutione, non reperio quod de iure positio ista talis debeat restituere ista: sed in foro cōsciētiae, an ista ueniat in restitutione, uide quod dixi suprà in materia scachorū in additio. meis. quia Imo. uult quod nō debet resti- tuti, sed sufficit agere pœnitentiā de auaritia uel blasphemia. Sed Abb. dicit, quod pauperibus est erogādū. Sed opi. Abb. tutior est per ea quae dixit Ant. de But. in d. c. quia pleriq; & quia dixi hīc cū falsis taxillis, & sic ludus nō esset permissus. loquor ego quādo cōsuetudo faceret ludū taxillorum permissum. idē dico si lu- deretur cum falsis chartis, uel socius intelligeret se cū alio socio in luden- do, tūc ubi sit fraus in ludo permis- so, semper uenit restitutio de iure

*Si ambrosius
21. de Gue
ve ca. 28
restituere
m. l. i. q. 1
Iust. 23
l. 1. de
Epl. cd
ubi cetera
Angel. 5.*

cōtentioſo, & de iure poli per prædicta. Si autē ludus eſt reprobus ut taxillorū & alearū, unincēs debet reſtituere. Omnes docto. indiffinētē uidētur approbare gl. in l. ſi. ff. de alear. quod hic, ſcilicet quod id debet reſtitui. Sed aduertē; q̄a Imo. in d. c. clerici. & in d. l. ſi quis cū ſciret. dicit quōd hodie eſt abrogatum per cōſuetudinē illi legi, quia quod perditur nō reſtituitur: allegat ſanctū Tho. ita uoluiſſe, & d. Car. & do. Pet. & Ioā. Cal. & Io. And. in d. c. clerici. & idē uidetur uelle Sali. in d. a. the. alearū uſus. Limi to tñ prædicta, niſi ille q̄ uinceret, uinceret filiūfamil. uel monachū, uel minorem, uel ſimiles perſonas cum taxillis falſis, per ea quæ dixit Sali. in d. l. alearum uſus. & per Imol. in locis præallegatis. An autē in foro cōſcientiæ prædicta militēt: uide longā diſtinctionem Imo. in d. c. clerici. qui omnes allegat, & in d. l. ſi quis cū ſciret, licet, Car. & Ioā. Cal. & Sali. & Inn. in locis ſ. allega. multa dicant & diuerſa: dicit tamen Cal. in d. c. clerici. in additio. ſuis, quōd ſi quis ignarus ludi luderet cū illo qui eſſet magnus magiſter alex & ludi & taxillorum, tunc in diſtinctōe ille uincens tenetur reſtituere, ex quo uidetur dolo uerſatus ludendo cū illo ignaro. quam ſententiā credo militare de iure poli, non cōtentioſo in loco ubi ludus per cōſuetudinem eſſet permiſſus. adde etiā q̄ etiā id quod uincitur in ludo reprobo nō uenit in reſtitutione, ubi ille q̄ uincit erat in maxima neceſſitate, & ratio eſt: q̄a tēpore neceſſitatis poſſum furari alium. cap. ſi quis pro neceſſitate. de furt. Hæc eſt ſententia Richar. in iij. diſt.

xv. articulo. v. q. iij. hæc tamē intelligitur in foro cōſcientiæ, ſed in foro contentioſo ſi ludus eſſet reprobus: etiā cōtra exiſtentē in maxima neceſſitate, daretur repetitio, per Etā. athen. alearum uſus.
24 *Stante ſtatuto quōd ludens ad expum. puniatur tanta pena, ſi alius luſit cum pluribus & pluries uincit & perdidit, an dicatur uincens uel plures, & ſic an dicatur delictum uel plura.*
25 *Ludens, ut ſupra in uer. præcedendo dicatur committere unum delictum uel plura.*

ANGELVS.

24 * **QVAERO** ſi ſtatuto cauetur quōd ludēs ad azardū puniatur tanta pœna: modo aliquis luſit cōtra pluribus & pluries uno die uic & perdidit, an dicatur unus ludens uel plures, & ſic an dicatur uincens uel plures: qm̄ ſi ſunt plures plurius pœnis afficietur iuxta legem. l. nonquā plura. ff. de pri. de. in caſu noſtro dic, quōd unus ludus dicitur, & ſic una pœna tribitur: quoniā licet ſit hora quæderit, poterit poſtea alia hora perdere: & multa accidere poterit: & uincere poterit. arg. laqueū. ff. de acquir. rer. domi. dicitur unus ludus tantū quod ipſæ partes nō habuerint eum perfecto & abſoluto: ut l. cōtra. C. de fide inſtro. & quod ibi non alio ſe & ad diuerſa loca ludere cōtulerint: ut l. cōtinuus. in prin. uer. obl. & ita ſingulariter dicitur in d. l. inſiciando. §. inſans. ff. de de. in uerſi, pro huius declaratore de.

ADNOT. a ¶ Cum plures adde & uide do. Alexan. in q̄ſt. 1. q̄ſt. 1.

inſiciando. §. inſans. ff. de fur. & do. Maria. Soci. in conſil. xxxij. colum. iij. uerſi. inſuper etiam.

AVGV. Tu autem in hac materia adde quōd uera eſt iſta conſuſio, quōd ille qui ludat ad azardū toto uno die, & plures uic, & ludat, & perdit etiam quōd puniatur pro uno delicto: limita hoc uerum, niſi perdidit illam pecuniā quam primō extraxit, & poſtea ſecundō extraxit alia: quia dicitur alius ludus, & tunc bis deberet puniri tanquā in deoibus ludis luſiſſet. Iſta eſt aurea ſententia Bar. in l. Pomponius in negotiis. ff. de nego. geſt. quam ſequitur ibi Bald. Itē limita ſecundō quōd eſt unus ludus, quādo omnes colluſores nunquā reſceſſiſſent. Nam ſi unus ex colluſoribus reſceſſiſſet, & poſtea reuertetur licet ſtatim, tūc diceretur alius ludus, & bis ludens deberet puniri. Ita limitat Ange. iſtā materiā in d. §. inſans. qui tertio limitat iſtā materiā ibi, niſi ſtatutum puniret. inuentum ludere: quia ſi millies fuerit inuentus, tūc pluries debet puniri: & hæc bene nota.

26 *Ludus qui ſit permiſſus.*
27 *Statuto prohibente ludere ſimpliciter, licet ille ludus non ſit proprie turpis, tamen quia reprobus uincens, tenetur uiſto & uia fori & uia poli.*

ANGELVS.

26 * **IN** iſta tamē materia ludi, ego poſtea uidi Bal. in rubri. C. de condictio. ob turp. cau. in uer. uenio ad ſecundū quod de ludo & c. Et dicit quōd alius eſt honoris luſor & laudis amator, & iſte ludus eſt permiſſus: ut ff. ad legē Aquil. l. qua actio. ne. §. ſi quis in colluſtatione. Alius

eſt luſor alieni fraudator, & iſte ludus non eſt licitus: unde ille qui ludat cū monacho qui nō habet proprium, uel cū filioſamil. qui luſit patri pecuniā, uel cum inſtitore qui luſit domino neceſſario ſententia, non ſolū nihil lucratur, ſed furti tenetur. argu. l. ſi feruus cuiuſdā. ff. de condi. indebi. Idem dico ſi luſit cum falſis taxillis: quia furti tenetur nec efficitur dominus pecuniæ. argu. l. falſus. in prin. ff. de furtis. uel ſaltem extra ordinē puniatur & reſtituat pecuniā: quia turpitudō eſt ſolius uincens. Alius eſt luſor nature recreator, & iſte ludus eſt permiſſus: ut in dicta athen. alearum uſus. Alius eſt fortuna tentator, ſeu perſecutor, ut accidit in taxillorū ludo, uel ubi fortuna cum aliquali induſtria commiſcetur: quē ludū quidam dicūt ex accidenti contra bonos mores non per ſe, ſed quaſi ex eo multa mala orientur, blaſphemix, furta, & ſimilia, ut uidemus: unde uidetur quōd iſte ludus ſit turpis ratione cōſequētiæ & accidenti ſibi. Alii dicunt, q̄ ſi ludatur bona fide in parua quantitate ſine magna, ludus eſt permiſſus, & quōd par periculi cauſa: quia uterq; pariter ſubiaceat fortunæ, facit hunc ludū eſſe permiſſum: ſimilis ratio habetur in l. ſi pater puellæ. C. de inoffic. teſta. unde qui bona fide ludat in foro cōſcientiæ, non tenetur ad reſtitutionem, nec confeſſores faciunt de hoc cōſcientiam: quod non eſt uerū: ut ſuprà dictum eſt, & patet in dicta athen. licet Bal. non dicat, ſed ſanctus Thomas dicit, quōd ubi de cōſuetudine eſt licitus, ut eſt in ciuitate mea Aretii in feſto natiuitatis, tunc ſi quis uicerit, non

non aratur ad restitutionē, nec in foro ciuili, nec in pœnitentiā. Idem dicit Io. And. in c. clerici, de uita & honesta. cler. in nouel. & uide Salic. in dicta authen. alcarū usus. qui recitat uerba Ioan. And. * Si ergo non permitteretur, sed loci statutū ueraret ludere simpliciter, uel etiam puniret ludentes, licet iste ludus nō sit propriē turpis, tamen quia reprobatu est uincens uicto tenetur & uia fori & uia poli ut dicta authen. Et si nesciret cui uicerit, debet erogare in pauperes: ut extrā de Iude. c. cum sit. & ita dicit ibi Bald. & hoc ibi sequitur. Ego autem latius suprà dixi: unde dic, ut suprà dictū est, quod uerius puto. Ad unū aduertas, si statuto dicatur, quicunq; fuerit inuentus ludere, uel ad ludum azardi & similia, an intelligatur inuentus & captus per familiarium, uel simpliciter inuentus: dic ut dicam infrā in glos. super uerbo, dictus Andreas armatus & c.

A V G V. Tu autem in hac materia adde inquantū suprà tactū est, an hodie alcarum usus sit permissus, & quo ad forū iudiciale, & quo ad forum poli, quod nemo est qui latius tangat istū passum, nisi Ioan. And. in d. c. clerici. extrā de uita & honesta. cler. qui dicit, quod dicta authē. alcarum usus. hodie & per consuetudinē non obseruatur: & ista consuetudo excusat ludentē, ut nō teneatur uincens quo ad forū iudiciale ad restitutionem, & ista consuetudo potest iuari: quia sicut uincens in ludo qui consistit in ingenio, ut in ludo scachorū uincens nō tenetur ad restitutionē, ita & in isto ludo qui partim consistit & in ingenio & in fortuna: quia

ratione mixturæ multa permittitur, quæ aliās nō pmitterentur, per sacris. extrā de sepul. dicit tamē prædicta nō militaret in eo qui uiceret filiofamil. uel infortior, uel in nacho, uel illi cui bonis esset interdictum, uel aliās administratio interdicta: unde cōcludit, secūsd. Host. in summa de excels. prædict. j. uer. cleric. quod uincēs multo do teneatur ad restitutionē: dicitur do nec cū salis taxillis, nec præ ludatur, & cessant blasphemie & turpia, quæ euenire solent in ludo. & dicit, q; nec cōfessores faciūt confessionem. quæ cōclusio, an sit uera, uel per Car. & d. Abb. & latius perlect. ibi, in d. c. clerici. quam opinio in materia ego approbo, & ceteris nemo in hac materia latius uisus sit & meli⁹ quā Imo. in d. c. clerici & in d. l. si quis cū seiret. Sed ubi locutus est in d. c. clerici. quia uer. facio differentiā inter ludum azardi & ludum azardi. An autē id quod dicitur in parua siue in magna quantitate ueniat in restitutione. uide d. dixi suprà in proxi. add. & ante uincitur in festis natiuitatis ueneris restitutionē: ad Car. in d. c. cleric. de cuius opi. facit mentionē de Imo. in d. c. cleric. Item add. licet Bal. in rub. C. de condic. ab. cau. nesciuerit allegare decem de beati Tho. in hac materia: tamē allegauit ipsū in d. authē. alcarum usus. & eius uerba de uerbo adhibum posuit & bene fecit, quia dō nostri canon. & legisse in hac materia uario modo referit & intelleg. Io. Cal. & Imo. in d. c. cleric. & nella declarat in litera l. in uerba

das. dic ut ibi per eos. Sed nullo pacto in omnibus istis nō recedatis ab opinione Imo. in d. c. cleric. quicquid dixerit Anto. de but. in d. c. cleric. & in c. quia pleriq; extra de immo. eccle. & hæc sufficiant pro nunc in ista materia.

S V M M A R I V M.

I niuria illata alicui capiēdo per uesimenta, an dicatur iniuria personalis.

PER PANNOS siue^a caputiū capiēdo dictum stochochum quæ habebat ad larus euaginauit & ipsum. * An talis dicatur iniuria personalis & illata in corpus, Barto. posuit in pluribus locis, scilicet in l. sed est. per illum text. ff. de iniur. & in l. j. §. hoc autem edictū. ff. de ope. no. nuncia. & ibi Imo. in l. licitatio. §. q. illicit. ff. de pub. & Floria. in l. si seruus seruū. §. rupisse. ff. ad leg. A qui. & l. j. §. hæc autem uerba. ff. de his qui deie. uel effu. & uide Bal. in l. ad testium. §. si. ff. de testa. & in dictis locis Bar. cōcludit, quod dicitur iniuria personalis & illata in corpus, & maxime quando est odium rauonabile. Guil. de cu. & Bal. in l. si qua per calūniam. C. de epis. & cler. faciunt differentiā, an dicatur offensa^b personalis uel offensa in personam: quia scindere uestes dicitur offensa personalis, nō autem in personam: quia offensa in personā dicitur, quoties persona tangitur, uel quod affixum cohareret personę, ut in capillis. & idē not. Bar. in d. §. quod illicite. ubi latē uideas ut scias formare accusationē uel inquisitionem, & etiam si statutū puniret delictum cōmissum in personā, an tunc illo casu teneatur pena statutū.

A D N O T. a Caputium. Adde tu quod appellatione caputiū ueniat uel sit. & uide Alex. in consi. r. in ij. uol. B. **¶** Offensa. Adde tu quid sit offensa & quotuplex: & uide Pau. de ca. in consilio cccij. & cccxxix. & ibi an frangens ostium ut cognoscit mulierē, dicitur in ferre uim personalem: & uide Alex. de Imo. in consi. cxxij. in ij. uol. ubi an pax dicitur rubt. a per raptum filie eius cū quo fuit facta pax: & per Ro. in cōsi. clxxxij. & cclv. & siate statuto quod offendēs puniatur certa pena, an habeat locum in eo qui offendit negligendo. uide Ang. consi. lxxij. Ber.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quæ ego latē & remissiuē dixi in l. j. §. hoc edictū. ff. de ope. noui nun. & uide & adde Ia. de are. in l. si quis in graui. §. si quis. ff. ad Silla. & Bal. in l. j. §. hæc uerba. ff. de his q. deie. uel effu. & omnino ibi Bal. in add. & per Inno. & Ioan. an. Anto. de but. & docto. in c. nuper extrā de senten. excommu. & uide Bal. in rubri. solu. matrimo. in ii. colum. latē per Ro. in dicto §. illicite. qui dicit, quod propriē est iniuria personalis, quando persona propria offenditur. Et ideo si aliquis ponitur in carcerem priuatum, est iniuria personalis: & ideo uera est sententia Inn. in dicto c. nuper. pro quo uidetur casus in c. j. §. si quis aliquando. cum §. sequen. de pace tenen. & eius uiolato. & ideo dicit ibi Roma. etiam quæ uera est ista conclusio, quod licet iniuriatio uerbalis dicatur offensa simpliciter modo sumpta: attamen non dicitur offensa in personam, & dicit quod in hoc est casus in l. omnes. §. præterea. C. de epis. & cle. inducendo illum text. hoc modo: quia ille text. inter ista duo

loquit

loquitur alternatim: & hoc not. Adde Albe. de Rosa. in ij. parte statutorum quaestio. xlix.

1. Iniuria illata fratri meo, an dicatur iniuria personalis quantum ad me. & quando dicatur fieri iniuria personae alius alicui.

ANGELVS.

2. * QVAER O, an dicatur offensio personalis si fratri meo infertur iniuria. Bar. in l. si stipulatus. §. Chryfogenus. in fi. ff. de uerbo. ob. dicit quod non: quoniam sunt certa persona per quas dicitur offendi, inter quas non est frater: ut l. j. cum seq. ff. de iniur. Item tunc mihi dicitur fieri iniuria, quando nomine meo mihi competit actio: ut l. in testamento. de manu. testa. sed non nomine meo, sed fratris mei nomine competit actio, ergo non dicitur offendi personaliter. Ang. ibi tenet contrarium per titu. in uerbis seu. an ille qui interfecit fra. domi. sui. c. j. Sed Imo. in d. §. Chryfogenus. dicit quod illud capi. est contra Ange. quoniam ibi dicitur, quod si interfecit fratrem domini, non reddit feudum ad dominum, & tamen si iniuria fieret domino, rediret ad eum: ut in c. j. quae sint cau. seu. amit. & sic per iura sua tenet opinio. Bart. Ego autem dico quod ego sum offensus, & iniuria dicitur personalis, licet non in personam mea: ut dixi supra, secundum Guil. Bart. & Bal. nam negari non potest, quin ego sim prouocatus ad iracundiam: ergo dico offendit offensione personalis: ut d. l. in testamento. uide omnino Bart. in l. j. ff. de his quib. ut indig. qui elegat. loquitur. & opinionem Bar. tenet ad litteram Bal. quib. mod. seu. amit. c. j. §. similiter. dic ut ibi.

ADNO. a Chryfogenus. de & uide Alex. ibi limitantem opi. ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde Rom. in l. licitatio. §. quod licite. ff. de pub. & uide Bal. in l. j. C. si qua. pred. po. Et de dicta Ioan. an. in regula. fructu. mercu. extra de reg. iur. Et in ista materia quando dicatur offensa committi, uide Bar. in l. quida cum frater de her. insti. & ibi p. Bal. Ang. & doct. & Bar. in l. cum te. C. de testam. Bal. in l. si qua per calumniam. C. de epis. & cleri. & in l. solam. C. de libe. causa. & per doct. in clem. de pccnis. Ange. in consi. suo. moder. in q. nostra principi. lat. p. prferunt in d. §. Chryfogenus. ulu. quaestio.

SVM MARI VM.

1. Admenatio cultelli, bastoni, an inueniens, etsi non percutiat, an inueniens.

ADMENAVIT contra actum Titium. * Na ista solus admenationis cultelli, bastoni, uel manus, etiam si non percutiat, tamen est punibilis: ut est et in regula. & ibi Bar. in litem apud Labeonem §. si quis pulsatus. ff. de iniur. not. sed forte in casu nostro admenationem secutum fuerit, & de uulnere punitur, unde quod de admenatione punire debeatur, sicut de insultu diximus tenet enim de admenatione, quod ea non est secutum uulnere: unde per doct. ex forma statuti esset maior poena de admenatione quam de percussione: ut supra dixi de insultu in q. super uerbo, in insultum &c. punire de admenatione sicut de percussione, quod not.

AVG. Tu adde, quod Ang. in dicto §. si quis pulsatus. in dicta litem apud Labeonem. fatetur in hoc illud §. esse singularem & non esse alibi, & dicit, quod proprie illa dicitur admenatio, quando aliquis manum contra alium leuat, uel uerberaturus, uel percussurus, sed quia non uerberat, nec percutit, non tenetur iniuriarum directa, sed utili: & dicit hoc esse utile propter statuta, quae dicunt quod percussus puniatur in decem: nam si non percutit, sed admenat, tenetur utili ex illo statuto non ad tantam poenam: quia non consummavit actum: ut plenè no. in l. si quis non dicam rapere. C. de epis. & cler. Sed aduerte: quia dubito de ista decisione, in quantum loquitur de statuto: quia statuta poenalia regulariter extra casus suos non debent extendi, in regula, odia. extra, de regu. iuris. cogita.

1. Pater percussus filium, propinquum propinquum, maritus uxorem, dominus seruum, uel magister discipulum, an teneantur.

ANGELVS.

2. * QUID autem si pater percussit filium, uel propinquus propinquum, uel maritus uxorem, uel dominus seruum, uel magister discipulum, an teneantur: uide l. j. C. de emendatio. seruo. & l. j. de emendatio. propinq. & utrobique no. per gloss. & doct. & in l. iij. §. si magister. ff. ad legem Aquiliam. & ibi Barto. & Floria. ubi Barto. conchidit, quod debet articulare, quod tunc monebat, corripere, uel instruebat eum, & ex qua ratione instrumenti cum quo percussit, & percussione qualitate praesumetur, an animo admonitionis, & sic no

teneatur: an causa delinquendi, & sic tenetur: quibus probatis percutiens debet absolui, uel deferri iuramentum purificationis, quod dicit semel fuisse obseruatum Perusii.

ADNOT. a Seruum. Adde tu qualiter sit permissa castigatio seruorum domino & uide Alex. in consi. lxxxv. in ij. uol. & de magistro castigante discipulum. uide Bar. in consi. ciiij. Ber.

AVG. Tu omnino adde Bal. Angel. & Sali. & doct. in d. l. j. C. de emendatione seruorum, & in dict. l. j. C. de emendatione propinquo. & dicit Angel. in d. l. j. C. de emendatio. propinquo. quod magistri mechanici hoc faciunt, & alii magistri scholarium, sed non magistri, & doctores legum, & canonum qui non corrigunt discipulos suos, quos non habent in potestate sicut alii magistri, an autem maritus possit uerberare uxorem: uide Ioan. And. in addi. Specu. in rubri. in tit. de iniuriis. Bart. in l. cum scias. C. de agricolis, & cen. & tex. in auth. sed hodie uerberato. C. de repudiis. & ibi doctores, ubi non licet marito sine causa sultibus cedere uxorem. uide tex. in auth. ut cum de appellationibus. cognof. §. quia uero. quid liceat mulieri diuiti si maritus ea flagellat.

SVM MARI VM.

1. Uulnerare & percutere quomodo distinetur.

1. Uulnus dicatur an percussio si ex percussione facta est tumefactio.

ET ipsum Titium percussit, & uulnerauit una percussione, & uulnerare in pectore, ex qua. Inter ista est magna differētia: nam uulnerare siue uulnus proprie est, quando fit scissura, uel separatio in corpore: ut est text. ad litteram: &

ram: & ibi Floria. in l. si feruus feruū.
 §. rupisse ff. ad legem Aquiliam. per-
 cedere autem siue percussio est etiā
 sine scissione corporis: ut ibi habe-
 tur: dummodo carnem tangat: quia
 percutere, est cutem tangere: ut ibi,
 & in l. libellorum. in prin. ff. de accu.
 unde sit cautus iudex, quando nō est
 scilla caro, quod non dicat in inquisi-
 tione uulnerauit, sed dicat percussit.
 * Quid autem si ex percussione fa-
 cta sit tumefactio, an dicatur uulnus,
 uel percussio? Respond. aut ex tali
 tumefactione fit scissura carnis latēs,
 licet nō appareat, uel oportet quod
 per medicum scindatur: quia facit sa-
 niem subtus, siue latenter, tunc etiā
 dicitur uulnus, aliās non dicitur uul-
 nus, sed percussio. ita no. dicit Barto.
 in l. prætor. §. qui atrocem, ff. de ini-
 iuriis.

ADNOTA. ¶ Siue uulnus. Ad
 de Federic. consil. lviij. ubi quod si testes
 dixerunt, quod Titius percussit Seium
 cum sanguinis effusione, an necessariū sit
 intelligendum, quod fecerit uulnus, &
 quid sit uulnus, & quando processit tu-
 mefactio, uide Cap. in consil. xli.

A V G. Item adde, quod licet uul-
 nus sit, quando est scissura, tamen si
 scissura esset facta cum ungue, non
 dicitur propriè uulnus, quando sta-
 tutum puniret facientem uulnus. Ista
 uidetur esse decisio Ang. si rectè eius
 uerba ponderentur, in l. si pignore,
 §. furem, ff. de furt. Nec mirum: quia
 statutum puniens uulnus nō uidetur
 uelle punire uulnuscūlū: ut pulchre
 declarat Ang. in l. extat. ff. quod me-
 cau. qui ponit differentiam inter fe-
 rire, & uulnus, & cicatricem. facit tex.
 in l. j. in fi. ff. ad Silla. & Bar. in l. edita.
 C. de eden. & per doct. in l. j. C. de p.

dil. actio. & etiam uide Bar. in l. si ge-
 mina. in fi. ff. arbor. furt. cesar. ubi
 differentiam inter uulnus, & percus-
 sionem: & ibi omnino uide Ang. qui
 ponit, an parua scissura dicatur uul-
 nus. & Bal. in l. si prædium. C. de re-
 edict. qui uult, quod modica scis-
 sura non dicatur uulnus: & dicam in
 in gl. una alia percussione, in pen-
 additio. & pulchra uerba de uulne-
 nere, uide per Bar. in consil. suo cū
 incipien. contra Titium processit
 fuit. uide Oldra. in consil. suo l. iij.
 ponit differentiam inter percus-
 sionem, & uulnus, & sanguinis effu-
 sionem, & ibi decidit si est probatum
 percussisti me cum spada cum sangui-
 nis effusione, propter hoc propriè
 est probatum uulnus. adde de
 in tracta. synd. q. cxxxv. qui
 doct. Bar. in d. §. atrocem. & dicit
 si sanguis exiuit in modica quanti-
 te, quod non præsumitur de percus-
 sione cum sanguine. & dicit, quod
 dicum uulnus non habet in se, &
 finem. Et dixit idem Catal. q. cii. quod
 appellatione uulneris, nō uenit per-
 cussio faciens tumorem sine emul-
 sione sanguinis: casum allegat
 dicit singula. in l. si feruus feruū,
 rupisse. ff. ad leg. Aquil.

¶ Vnico actu & ictu inferentis si plura
 resultat uulnera, puta cum bidentis, quod
 modo punietur inferens.

ANGELVS.

* QUID si ex uno ictu, & admi-
 ferentis resultat plura uulnera: ut
 quia cū bidente percussit Bar. in l. i.
 gemina. ff. arb. fur. cæf. dicit, quod uerba
 statuti sunt aduertenda: quia aut dicitur
 si quis admenauerit, & tūc si uno ictu
 & admenatione plura uulnera infer-
 rūtur, pro una tantū tenetur. Si uero
 q. c. c.

considerat actū, prout inferitur in ali-
 quē, ut quia dicit, si quis aliquē percuf-
 serit, tunc Iaco. de Are. dicit aut statu-
 tum dicit, quod pro percussione, aut p
 uulnere. Si pro uulnere, & tunc quot
 sunt uulnera pro singulis tenet. aut
 dicit, si quis percussit, & tūc pro uno
 tantum tenetur: quia unus est actus p-
 cutiendi. Sed Bar. ibi in hoc casu di-
 cit, quod imò pro pluribus punietur: quia
 statutum cōsiderat actum, qui infer-
 tur in aliū qui non pōt considerari,
 ex parte agētis, quin consideretur ex
 parte patientis: & ideo pro pluribus
 tenetur. Sed opi. Iac. de Are. cōiter te-
 netur: ut no. Floria. in l. iij. ff. de leg.
 Aquil. uide omnino loā. and. in mer-
 cur. in c. delictum, de regul. iur. in vj.
 ubi uidet aliter loqui quā Bar. Ego
 autem in practica semper uidi obser-
 uari opi. Iaco. Et prædicta secundum
 Bart. ibi sunt uera, quā sunt uno ictu,
 secus si successiue: ut si percussi in ca-
 pite, & descēdit in spatulis, postea in
 crure, licet fiat uno ictu tantū: quia suc-
 cessiue fit, pro omnibus tenetur: ut l.
 ter enixa. ff. de uerbo. sign. Et idem si
 uno ictu in pluribus digitis: quia p plu-
 ribus delictis, quia loca sunt distincta,
 tenetur: ut l. de pupillo. §. qui nūciat.
 ff. de oper. noui nunc. Si autē percussit
 aliquē, & fregit os, & os fractū facit
 uulnus, an de utroq; teneat. Respōd.
 quod duo sunt uulnera, & de duobus po-
 test puniri, si autē de osse fracto, & nō
 de simplici uulnere inquireretur, nō
 posset postea de præcedenti uulne-
 re puniri: quia uulnera præcedentia
 tendunt ad frangendum os, ideo de
 solo illo tenet. I. si feruus feruū. §. si
 illū. cōiuncta l. illud. ff. ad leg. Aquil.

ADNOTA. ¶ Cum bidente.
 Tu adde & uide Bal. in consil. clxxvj. in v.

uol. & si quis uno ictu cū instrumēto non
 bifurcato faciat duo uulnera, an debeat
 de ambobus puniri, uide Ang. in cōf. cxc.
 ubi ponit de illo qui fuit inquisitus à ius-
 dice Pifano de uulnere in suspicio dextro
 si soluit condemnationē, an possit ab alio
 iudice inquiri de uulnere in suspicio si-
 nistro. & uide Bal. in consil. cix. in ij. uol.

A V G. Tu autem in hac materia
 adde, quod Ange. in d. l. si gemina. indi-
 stinctè approbat dicta Bar. in hac ma-
 teria. Sed adde Alber. de Rosa. in ij.
 parte statuto. q. xxij. & qā latius exa-
 minauit istam materiā Alber. de Ro-
 sa. in ij. parte statuto. q. xxxvij. quæ in-
 cip. septima questio est, si quis uulne-
 rauit aliquē cum forpice, uel furca, q
 dicit in hac materia, quod doct. antiqui
 communiter tenent, quod pro uno
 uulnere tantū quis debet puniri, quan-
 do cū forpice, uel furca uulnerauit:
 quia unus est ictus, & ab eodē instru-
 mento processerunt, per d. l. si gemi-
 na. & quod ibi glo. & leg. Gandi. in
 tracta. maleficiorum. hoc uoluisse in-
 titu. de pœn. percussis, & insultu. uer.
 sed pone, aliquis percussit. & quia ab
 una radice ista processerunt, ergo
 una l. tolluntur & c. l. si. C. de nup. Sed
 dicit ibi Alb. quod putat, quod puniatur
 p duobus uulneribus: constat enim,
 quod sunt duo uulnera, & quo ad dolo-
 rē, & quo ad expēsas, p ea q ipsemet
 Albe. disputauit in ij. parte statuto. q.
 xxix. quæ incip. statuto cauetur, quod
 si quis aliquē percussit, cōdemnetur
 in centum. Si uerò percussit in capi-
 te in cc. Modo aliquis percussit ali-
 quem in capite, & in manu simul u-
 no ictu, an debeat condemnari bis.
 & in questione nostra princip. dicit
 Alber. quod aliās daretur materia fa-
 bricandj arma, ex quibus uno ictu

plura uulnera possent inferri. Non obſt.d.l.ſi gemina. quæ dicit, quod ſi iunctura duarum arborum apparet ſupra terrâ, una eſt arbor ex quo arguitur, qđ forpex, uel furca bifurcata eſt unum inſtrumentum, ex quo cõcludunt, quod unum eſt uulnus: quia iſta conſequentia eſt falſa: quia licet ſit unum inſtrumentum bifurcatum, tamen ſunt duõ uulnera. Nam etiam ex uno enſe uno iđu pnt fieri duo uulnera, unum in capite, aliud in brachio, qđ exponeretur pro defenſione capitis, & idem poſſet contingere in una ſagitta qua percuteretur q̄s in brachio tenente clypeum, & ſagitta ultra penetraret, & tráſiret ad aliã partẽ corporis, & ſic eſſent duo uulnera. Si ergo iſta ſunt in inſtrumento non bifurcato, multo magis bifurcato, dicit tamen, quod iſta ſua concluſio eſt cõtra communem opinionem, cogita. Adde etiam dicta Bal. in l. quicunq; . C. de ſer. fugi. & limita p Ang. in conſ. ſuo clxxxij. inci. Titius fuit inquiſitus per iudicem Piſanum.

* *Fugiens ſi cadat, & ſe uulncret, an inſequẽs teneatur de uulnere, & ſi percuffit tein cerbellaria, & ex tali percuffione ſit uulnus in fronte, an percutiens dicatur uulneraſſe, & quid ſi eodem loco bis percutiã.*

ANGELVS.

* *QVID ſi inſequar te, & tu in ſu gacecidisti a, & te uulneraſti, nõ teneor de uulnere, ſed teneor quaſi fecerim te uulnerare. l. qua aõione. §. proinde. ff. ad leg. Aquiliã. Si quis aut percuffit in cerbellaria, & ex percuffione cerbellaria fecit uulnus in a fronte, dicor uulneraſſe te: ut l. item i Mela. in princip. ff. ad legem Aquiliã. Si uerõ eodem loco bis percui-*

tiam, conſideranda ſunt uerba ſtati: quia aut punitur uulnus, & unum uulnus eſt, aut percuffiones, & plures ſunt: & iſto caſu pro pluribus tenetur: ut l. nunquam plura. ff. de pign. u. delicta. ita dicit Bar. in dicta l. §. gemina. quod nota.

ADNOT. a ¶ *Cecidisti. Adde Cepo. in conſ. l. xxxix. ubi ponit de illa fugit, & cecidit in terra, & fugit.*

AVGVST. Tu autem in hac materia adde ea quæ dixit Bal. in l. p. cunq; . C. de ſer. fugi. & in terminaſtis noſtris uide omnino Angel. in dicta l. ſi gemina. ff. arbor. furc. caſar. qđ datur limitare illam concluſionem, quando percuffus aliquem ſuper bellaria: poſtea cerbellaria fecerit: uulnus: dic ut ibi per eum. & etiam tangit aliam quaſtionem, quæ quis eodem loco aliquem percutiat an teneatur percuffione bina, per bino uulnere. & ibi expreſſe contra dicta Bart. in dicta l. ſi gemina. & allegat bonas rationes, in effectu approbo dicta Angel. contra Bartol. quando ex ſecunda percuffione illud idem uulnus reperitur, aliã ſecus.

SVMMARIVM.

1 *Iudex in ſua inquiſitione debet: ſanguis exiit: quia tunc uerificata etiam ſi gutta ſanguinis exiuerit: ſi dixerit cum ſanguinis effuſione.*

SANGVIS exiit, & ipſum percuffit. Iſto modo debet iudex loqui in inquiſitione: quia ſua inquiſitio uerificabitur, etiam gutta a ſanguinis * exiuerit: ſecundum ſi dixerit cum magna ſanguinis effuſione, uel cõ effuſione ſanguinis uel intrulit tale uulnus ſanguinis

tum: quia tunc eſt neceſſe ad prædictõrum uerificationẽ, quod magna & non parua ſanguinis copia fuerit & exiuerit & probetur: aliã ſeq. debet abſolutoria ita dicit Bal. in l. i. j. C. de iu. emphy. & eſt gloſſ. ord. in c. cõ illõrum. in uerbo effuſionẽ. extrã de ſen. tẽ. excom. & in c. Ro. in uerbo, effundẽdũ. de elec. in vj. & eſt text. xvj. q. ij. c. reuertimini. quod tu latrunculator tene bene menti in formatione tua: inquiſitionis.

ADNOT. a ¶ *Gutta. Adde & uide tu Bar. in conſ. cix.*

AVGVST. Tu in hac materia adde quæ dicit do. Abb. in d. c. cum illõrum. extrã de ſen. excommu. qui etiam notauit illã gl. in d. c. ibi. & de illa glo. facit mentionem Ioan. an. in addit. Specu. in titu. de accuſa. in rub. i in ſin. in ultima parte. & ibi inſert ad quaſtionem ſtatuti imponẽtis pœnã de uulnere cum ſanguine: & tẽpera prædicta ſecundum doctrinã Bal. in l. ſi prædiũ. in ſij. col. C. de ædi. edictõ. & uide quod not. Bal. in l. j. §. ſed a & ſciendũ. ff. de ædi. edic. in lectura antiqua. Nec inuenio Bald. in l. i. j. C. de iure emphy. tangẽtem iſtam difficultatem: ut allegat iſte autor hęc, niſi liber meus ſit corruptus. Et dicit Ro. in ſingu. ſecundi anni, ſingu. xij. quod incip. excapillans aliquem. qđ excapillans aliquẽ in pilis uel in barba ſine effuſione ſanguinis, tenetur in libras decem parti, & in xx. ſiſco. allegat caſum ſingularem in c. j. §. ſi quis aliquem. de pace tenen. Et dicit do. Catal. in tracta. ſyndica. q. cxxxv. quod ſi probatum eſt, quod ſanguis exiuit in modica quãtitate, non præſumitur de percuffione cum ſanguine. & idem Catal. in q. cij. an ap-

pellatione ſanguinis ueniat aliqua gutta ſanguinis. alle. gl. in c. cõ illõrum. extrã de ſen. excommu. omnino pro intellectu iſtius gl. uide do. Nelum in tract. bãnito. in ij. parte ſecundi temporis. q. liij.

SVMARIVM.

- 1 *Vulnerato aliquo mortiferẽ, an poſſit contra delinquentem inquirere de occiſo.*
- 2 *Vulnerato aliquo mortiferẽ, an ex proceſſu de uulnere ſimplici ſequi poſſit condemnatio de homicidio.*
- 3 *Vulnus quod ſit mortale, quando ſtetur dictõ unius.*
- 4 *Inquiſitione facta de uulnere, ſi poſtea mors ſequatur, an poſſit in eadem inſtantia ſententia ferri ſuper morte.*

VNA ALIA PERCVSSIONE & uulnere. * Si autem quis eſt mortiferẽ uulneratus, an poſſit contra delinquentem inquiri de occiſo: Et primõ bene notes, quod dicitur uulnus letale iudicio medicorum, & ſi potes habere plures, nunquam permaneat unius iudicio a ita dicit Bar. in l. ſi in rixa. in ſi. ff. de ſica. Iſtã quaſtionem ponit Bartol. in l. damni. §. Sabini. ff. de danno inſectõ. & Bald. in l. ſi quis non dicam rapere. C. de epiſcop. & cleric. & x. col. quibus modis feud. amit. c. j. in princip. ubi concludunt, quod non poteſt inquiri de occiſo: quia dum ille uiuit, non poteſt dici mortuus: ut l. qui duos. ff. de manum. teſtamen. Item quod mortiferẽ uulneratus dicatur mortuus, eſt ſicẽ, & pef ſiõtionem, quæ non habet locum in ſtatutis: ut l. tertia. §. hæc uerba. ff. de nego. geſtis. Idem not. Bald. in l. non quæcunq; . ff. de iudic. & uide omnino eundem in c. j. §. furtum. in penult. colum. de pace

ius. fir. **Q**uæro, hic loquitur, quando ex vulnere non dubitatur de morte.

- 2 * Sed quid si vulnere erant mortalia, an ex processu de vulnere simplici sequi possit condemnatio de homicidio? Bar. in dicto §. Sabini. dicit, quod secundum statuta quæ actualiter requirunt mortem, tunc non potest sequi condemnatio, etiã si in inquisitione dicatur de vulnere mortiferis: quoniam illa inquisitio non fuit ad hoc proposita. Si autem fuerit ad hoc proposita: ut quia dicit quod intendit etiam de morte inquirere, tunc ex eodem processu posset de morte condemnari & puniri: quia ius superueniens actori ex causa de præterito confirmat ius & iudicium suum: ut l. si rem alienam. §. si. ff. de pign. actio.

ADNOT. a ¶ Vnius iudicio. Adde tu quod imò statur iudicium unius medici, concurrentibus aliquibus coniecturis, quæ adiuvant eius dictum: ut puta, si vulnus non est in loco mortali, & quod post vulnus vulneratus supervixerit aliquibus diebus. ita consuluit Bald. in consil. cix. in ij. volumi. incipien. proponitur quod Titius percussit, & quando vulnus dicatur mortale, & quid si medici referant, quod vulnus erat aliquantulum mortale, uel aliquantulum periculosum, & qui sint preferendi, cum aliqui uiderunt corpus mortuum, & dicunt vulnus non fuisse mortale, & illi qui uiderunt uiuum, dicunt, quod erat aliquantulum mortale. uis de late Capol. in consil. lxxij. & adde quod statur dicto unius periti, cum plures haberi non possunt, & quod sufficiat si talis deponit de credulitate. ita Roman. in consil. xxij. & ibi etiã quod sufficit unus, licet statutum requirat plures, quando procederetur sola facti veritate inspecta.

& quando stetur peritis uel saltem deo unius, uide Alexan. in consil. xv. col. p. m. & in consil. xxxvj. in primo uolumi. in consil. cxlix. in ij. uolu. & uide aduertentiam quæ late ponit do. Bart. Socin. a consil. clx. xvij.

ADNOT. a ¶ De homicidio. Adde tu & uide Capol. in consil. lxxij.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde in quantum incidenter minus Ang. hic dixit, quod nunquam standum est dicto unius, an vulnus mortale, uel non. Sed duo medicorum debent haberi. Adde etiam Ang. in l. qui luminibus. ff. de iur. iur. urbanorum prædiorum. mox exclamat dans cautela iudicibus maleficiorum, ut nunquam iudicent dicto unius medici, & sic unius periti. Sed ad minus duos medicorum, quorum fama sit præclarior, ibi dicit, quod si sint in loco periti, tenetur mittere pro eis extra legem. Sed aduerte, an standum sit dicto unius periti, uel an plures debeant haberi. uide doct. in §. fin. in l. j. ff. de obligation. per Bar. & Bal. in prologo Digestorum. in §. p. in cap. de qua dixi in additio. & in text. in uerbo, cicatrix. ubi tractatur circa istam materiam medicorum: & in l. i. in uentre inspicere. & per Bal. in l. mento. & ibi Sali. & Bar. in l. quæ. C. de ponde. auri. libr. x. per Bal. in l. iudices. C. de senten. per Ang. in l. ut propona. no. impera. in §. p. per Abt. de Butr. & Abb. in cap. propono. §. i. extrã de probationibus. per Bal. in l. directas. C. de manum. & ceteris.

* Et breuiter communis cõsentit quod stetur dicto unius, si est extra partibus. Idem si est de publico.

putatus. Idem si in ciuitate non est, nisi unus: quantum conque do. Abb. in c. cap. proponisti. teneat contrarium & male: quia Bart. in l. idẽ quæ. ff. pro foc. hoc uoluit, quod si nõ est nisi unus in ciuitate, non est necesse, quod extra locum mittatur pro alio. Idem Bar. in tracta. de teste. in uerbo, lata culpa. Limitat tamẽ Bal. in prologo Digestorum, nisi statutum in loco requireret plures: quia tunc etiam si unus tantum esset in ciuitate, non sufficeret: quia ille numerus taxatus est per statutum. Limitat etiam Bal. in additio. Specula. in titu. de homicid. quia statur dicto unius, quando solus est in ciuitate: hoc uerum si bonus homo est. Itẽ adde in principal. quæstione, quam tãgit hic dominus Ang. quod pro nunc nihil addo, nisi illas additiones quas multum elegãter in hac materia fecit Ludou. de Ro. in l. damni. §. Sabini. ff. de damno infecto. qui multum elegãter loquitur. Et omnino Imol. post Angelum in l. in ratione. §. si seruus. ff. ad legẽ Falciariam. Et uide unam pulchram quæstionẽ Richar. Malumb. quæ incipit, Titius vulneratus extitit à Sempronio, qui pro & contrã, multum elegãter loquitur, & Gandinus in tractatu maleficiorum. in quæstio. quæ incip. an super accusatione de uulnere instituta moriẽte accusatore & c. Et ad hoc uide Speculato. in titu. de accusatore & accusato. & ibi lo. And. in additio. §. primo. in uer. sed pone, & uer. quid si uulnerasti, & uer. quid si primo actum fuit de uulnere. Adde Alberic. de Ro. sa. in secunda parte statutorum. q. xlvj. * ubi etiam disputat an inquisitione facta de uulnere, si mors postea sequatur, possit in ea

dem instantia ferri sententia super morte. & bene faciunt notata per Alberic. in secunda parte statutorum. in quæst. l. j. ubi disputat. si uulneratus consecutus esset cõtium nomine pœnæ impositæ per statutum propter uulnus, & postea mors sequatur, & hæres agit de morte, quid erit de illis centum. & quæstio. l. j. disputat idẽ Alberic. an lata sententia absolutoria super uulnere possit agi de morte. Et ista etiam adde infra in quæstione proxima. ubi nil addam. Et adde Albericum de Ro. quæstio. liij. in secunda parte. ubi disputat, si aliquis esset mortiferẽ uulneratus, an potestas possit procedere de morte non expectata morte.

¶ Punito aliquo de uulneribus, si postea mors sequatur ex dictis uulneribus, an possit puniri de morte.

ANGELVS.

* **Q**UID si quis sit punitus de uulneribus, an si postea mors sequatur ex dictis uulneribus possit puniri de morte: dic quod non: unde sit cautus iudex, quod licet aliquis uellet accusare simpliciter de uulnere, quando dubium est de morte, quod non permittat: ita etiam quando ipse inquirat, quod nunquam inquisitionem former, nisi certus sit de morte uel de uita: uide Barto. in l. nunquam plura. uerfic. quæro circa hoc. ff. de priua. deli. & in l. senatus. ff. de accus. & in l. prætor edixit. §. si. ff. de iniur. quod no.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde quæ dixi s. in proxima additio. mea: sed aduerte: quia dubito de ista decisione, quia si hodie de consuetudine totius mundi quis nõ punitur de morte, nisi quis uerẽ oc-

occiderit: ut dixit Spe. quam allegat & sequitur Ang. in l. j. §. hæc autem uerba. ff. quod quisque iur. & Ro. in l. dāni. §. Sabini. ff. de dam. infec. & interimpendente processu de vulnere parte instante ad sententiam, iudex non potens, nec uidens cōdemnare de morte per supradicta, si puniret solum de uulneribus, non dubito quin postea de morte posset condemnare, iuxta notata per Bar. in d. l. damni. §. Sabini. ff. de dam. infec.

6 Statuto puniente uulnus simpliciter, an de omni uulnere intelligatur.

ANGELVS.

6 * QVÆRO, statutū punit uulnus simpliciter: dic quod intelligitur de magno non de qualibet scissura, siue scorticatura, siue graffignatura: ut est text. in l. j. in fi. ff. ad Silla. & in l. j. §. sciendum. & §. uitium. ff. de ædil. edic. & no. Bal. in l. i. C. de ædil. ed. & no. Ang. in l. i. pignore. §. fur. ff. de fur. quod bene nota: quia ut plurimum statuta dicunt, quod pro quolibet uulnere facto in tali parte personæ soluat tantum, quia si fecit unā scorticaturam, licet sanguis exiuerit, non tenetur pœna dicti statuti, sed extra ordinem arbitrio iudicantis cōsiderata qualitate scissuræ, & aliis qualitatibus, quod est notandum: & ita semel uidi in practica Perusii me assidente.

ADNOT. a ¶ Magno. Adde Alex. in consil. ciij. in j. uolū.

AVGVST. Tu adde Ang. in l. extat. ff. quod met. cau. qui dicit, quod uerbum, ferire, & uulnus, non differunt, quia uerbum ferire est uulgare Tuscorum. Et dicit quod est uulgare licet multa iura faciant mentionē de uulnerē, tamen etiam de iure habemus

mentionem de uulnusclo, per l. i. admonet. & l. fabricula. ff. de ædil. ed. & ideo pœna statuti loquentis de uulnere non habebit locum in uulnusclo: loquitur tamē per uerbum fortē, sed dicit quod pœna fortē erit arbitraria: sed uide quæ dicitur in alia glo. in uerbo, & ipsum Titii percussit & uulnerauit. in add. j. q.

SVMMARIVM.

- 1 Facies quæ dicatur.
- 2 Statutum quod pro furto quis debet in facie bullari, est contra formam iuris.
- 3 Accusatio uel inquisitio an debeat declarare in qua parte corporis percussio aut uulnus sit illatum.
- 4 Statuto dicente quod pro uulnere in facie illato quis puniatur in eadem in alia parte, corporis in xxv. si probata fuerit percussio sed non in sequi debet absolutio ad accusatorem.

IN FACIE SVPERCILIO SIMILITUM sanguinis effusione, & fractura oīsis ex qua. * Quæcatur facies ut possit sciri de parte grauanda: quoniam ut plurimum de percussione in facie quam in alia parte corporis, quod de iure fieri test: ut est tex. insti. de iniur. §. atque ibi, ueluti in oculo. & ff. eo. l. itē apud Labeonem. §. si. cum l. seq. Et est illud quod Ang. in l. i. si quis in metallum. C. de pœn. dicit quod facies pro tenditur descensue usque ad barbam exclusiue & inclusiue, siue suspensa ad capitis capillos exclusiue. Nam tota frons est de facie ex transuerso, quæ ad aures, inclusiue totaliter auxiliis ex parte apparet: & dicit quod hoc sentit tex. cum gl. recte in uerbo ff. ad leg. Aquil. in litem Meli.

2 prin. & d. l. si quis in metallū. * Ex quo etiam ibi no. Ang. quod contra formam iuris est statutum, quod pro furto quis debeat bullari in facie, quia non debet: ut d. l. si quis. quia tale statutum nō ualet, quia facies hominis non debet maculari. igitur & c. sed contrarium de facto seruat. * Quæro an debeat declarari & apponi in accusatione uel inquisitione in qua parte corporis percussio uel uulnus sit illatum. & dicit Jac. Bu. quod sic de iure communi: quia eius uarietate uariatur pœna: quia aliās est grauior pro percussione facta in facie quam in alia parte corporis: ut d. §. atrox. & idem si per statutum uariatur pœna secundum diuersas partes corporis. * Ex quo inferitur quod si statuto cauetur, quod pro uulnere illato in facie quis puniatur in centum: & in alia parte corporis puniatur in xxv. Si quis alū accusauerit, quod ipsum in facie percussit, & percussione probauerit, sed nō in facie, quod debet sequi absolutoria: ita refert Sali. in l. pe. in fi. C. de acc. sed de hac ultri. quide Bar. in l. fenatus. ff. de accu. & in l. denunciaffe. §. quid tamen. ff. de adul. Sali. in l. qui de crimine. C. de acc. & ego dixi in glo. super uer. in platea cōmunis & c. & j. in gl. qui iudex addidit uel detraxit.

AVGVST. Item in hac materia adde in quantum do. Ange. loquitur de facie, & allegauit Ange. in d. l. si quis in metallum. dic quod ista fuerunt originalia uerba Bal. in rub. C. de uind. liber. qui dicit quod homo constat ex septem membris, scilicet maioribus, id est pedibus, tibiis, collis, inguine, uentre, cum suis interioribus, collo & capite in quo est fa-

cies, quæ est ad imaginem Dei: quia ibi est forma pulchritudinis & decoris: & ideo dicit quod iudicibus non est licitum pro aliqua pœna mundi faciem hominis cicatricibus deformare, uel nasum amputare, uel extrahere oculos, uel amputare auriculas: quia quicquid est, disco opertum, facies appellatur. alleg. l. si quis in metallum. C. de pœ. Et aduerte quia si recte ponderentur uerba Bald. ibi Bal. non uidetur se concordare cum Ang. quia Bal. ibi multum late loquitur, dum dicit quod quicquid est disco opertum, facies appellatur: sequeretur ergo quod guttur & collum quæ sunt disco operta, dicerentur esse de capite & facie hominis. Sed Ange. in d. l. si quis in metallum. dum diffinit faciem assensiuē & descensiuē ex transuerso, nullo modo uult quod guttur & gula & collum contineantur in faciem: nisi dicamus, quod si recte uerba Bald. ponderentur in dicta rubr. Bal. ibi uoluit quod dixit Ang. in d. l. si quis in metallum. ut gula & collum non ueniant appellatione faciei. Item in quantum do. Ange. hic tetigit illam ultim. q. adde quæ ego dixi in additio. meis. in illa gl. super uerbo, in platea communis. in gl. super uerbo, qui iudex addidit uel detraxit. & quia factis ibi dictum fuit: & ideo amplius me nō extendo: & bene notetis ea quæ ibi dicta sunt, quia sæpe ueniunt de facto: sequitur alia gl.

SVMMARIVM.

- 1 Cicatrix duplex est.
- 2 Cicatrix dicitur excacans faciem, id est deuypanis.
- 3 Stante statuto quod super cicatrice non possit fieri cōdemnatoria, nisi meo

dicis adhibitis qui ita iudicent, si cicatrix est notoria iudici: & cuiusque poterit fieri condemnatio medicis adhibitis uel non.

4 *Iudex semper debet mittere medicos peritiores in loco ad uidendum, & referendum cum iuramento, an cicatrix sit remansura uel non.*

5 *Statuto puniente euidentem cicatricem, pœna illius statuti an habebit locum in percutiente in tibiis uel cruribus.*

6 *Medicus an unus uel plures sint adhibendi ad uidendum, an uulnus sit letale, & cicatrix sit remansura.*

7 *Iudex eligens medicum imperitum ad uidendum an cicatrix sit remansura, si malè referat medicus, an iudex teneatur in syndicato.*

CICATRIX & signū perpetuum erat remansurum: & non contentus prædictis dictum Titium. Vide l. ff. de noxa. & ibi Flor. qui dicit per illum text. in uer. & cicatricum. per illam disiuncti uam aut, quæ debet poni inter diuer-
1 *sa, q̄ ibi uidetur probari posse * duplicem esse cicatricem, unam deformatem faciem, aliam non deformatem: pro quo est etiam casus in l. ex hac. ff. si qua. pau. fe. di. ibi, deformatatis. & ibi Flori. & sic ubi per statuta augetur pœna propter cicatricē deformatem, non sufficit inquirere de cicatrice simpliciter, nisi addatur deformatem &c. facit ff. de usufr. l. locū. §. j. * Et no. q̄ cicatrix dicitur exccans faciē, id est deturpans, & quæ post sanatū uulnus remaneat: ut j. q. j. accusatus. & Bal. in l. si quis in metallo. C. de pœn. dicit q̄ cicatrix est quædam scissura apparens in exteriori parte cutis: ex quo sequitur q̄*

per cicatrices & signa dicitur honoris dignosci: ut l. j. §. ff. de fer. l. de ista cicatrice uide confi. do. Fra. de alberg. de are. * *Quero, dicitur tutum quod super cicatrice nō potest ferri condemnatoria, nisi medicis adhibitis, qui ita iudicent, & cicatrix est notoria oculis iudicis, & cuiuscunq; medici sunt uel nō sunt adhibiti: pōt tamē fieri condēnatio, quæ in notoriis iudex pōt supplere ea in facto: & ita dicit Bald. in l. j. c. i. princ. C. ut quæ def. aduo. * Et ad uertus tu iudex ut temp mittas medicos peritiores in loco ad uidendum iudicandum & referendum iuramento, an cicatrix sit remansura uel nō: ut no. Bar. in proce. ff. in princ. uer. item nota quod illis & Bal. Cy. & Bal. in iij. col. & stabitur cicatricum medicorum: ut l. qui ferrel. C. de mili. Et menti habeas, quod si p̄ibi haberi possunt in loco medicorum: non sufficit, quod unus referat: plures haberi nō possent: ut in de nō alie. §. quod autem, facit no. in l. j. in prin. ff. de uen. in p̄i. q̄ quid tamen. §. si arbiter. ff. de arbit. ita dicit Bartol. in l. si in circa si. ff. de sica. & idem dicitur an uulnus sit letale, an membrum debilitatum: quod no. de quo dicitur in uerbo, una alia percussione. hęc etiam no. Bal. in c. j. in prin. q̄ mo. feu. amit. in uer. quid est quod dicitur. & Spe. in tit. de baptis. §. i. uer. & hoc quoque no. facit l. q̄p̄ ties. C. de pond. au. lib. x. Si unus iſti medici iniquè fuerint arbitriū retulerint iniquè, ab eorum rebus ne poterit appellari, uel etiam per iudicem qui eos elegerit, poterit eorum arbitriū corrigi: ut est casus*

eundum unam lectu. & ibi Bar. Bal. & Ange. in l. arbitro. ff. qui falsu. cog. & lmo. in l. h. in prin. ff. à quib. appel. non lic. Sin autē in eorum relationibus discordant, statur peritioribus. arg. glo. cut ueterū. ix. dist. si sunt pariter periti, statur his qui uerisimiliora dicuntur: l. ob carmen. §. fina. ff. de testi. ita dicit Bal. in d. c. j. sin autem in sententia: ut l. fauorabiliore. de reg. iur. ita dicit Ludo. in l. j. §. fi. de uerb. oblig. de quibus dic latius, ut ibi per eum.

AVGVST. Tu autē in hac materia de cicatrice uide d. Nel. in trac. bannitorum. in ij. parte secundi temporis. q. ij. qui eleganter loquitur. Et adde quæ dixit Ang. in l. extat. ff. quod met. cau. in j. col. qui dicit quod de cicatrice habemus tex. in l. quæro. §. fi. ff. de ædil. edic. & dicit quod duplex est cicatrix: quedam est euidēs & periculosa, quedam tecta à uestimentis: ut probatur in d. §. sin. iunctis his quæ dicuntur per Cy. in l. j. C. de edic. edict. quem ibi uide. per quod dicit Ang. * quod si statutum punit facientem euidentem cicatricem, pœna illius statuti, nō habebit locum in percutiente in tibiis uel in cruribus, quæ calceis teguntur: uel in capite quod caputo tegitur, sed in eo qui infert cicatricē in uultu uel in manu, quoniam hæ partes corporis nō sunt tectæ, & omnibus euidenter apparent uidere uolētibus: q̄ nota. Et de ista cicatrice uide Ang. omnino in cons. suo. cxliij. incip. super primo dico sententiam fore nullam. & ibi uide si dubium est, an cicatrix sit remansura uel non, non adhibitis medicis quando sentētia sit nulla: & uide ibi

differentiam inter cicatricem & signum uituperabile: & uide Ang. in l. si uenditor. §. j. ff. de ædi. edic. & dixit domi. Catal. in trac. syn. q. cxxix. quod nunquam quis potest cōdemnari de cicatrice, nisi ibi perpetuo sit remansura: & an opus est quod medici hoc referāt, licet milies reus hoc confiteretur & nō statur dicto unius medici, nisi sit salariatus de publico. * Et in quantum §. distū est, quod medici debeant adhiberi, an uulnus sit letale uel cicatrix sit remansura, an unus medicus uel duo: adde ea quæ latè dixi §. in glo. quæ incip. una alia percussione & uulnere. in prima addi. mea: & aliqua pulchra dixi in glo. quæ inci. ex interuallo dictus Titius. in addi. mea. in q. ij. quæ incip. quero quid si ex interuallo. Itē in quantum §. tactum est, quādo medici & periti in arte se discordāt, quid faciendū est: adde tu dicta Spe. in tit. de proba. §. si. uer. hoc quæro. & Spe. in tit. de homi. §. j. uer. sed pone A. & ibi Ioā. an. & do. Ant. de bu. in c. proposuisti. extra de p̄ba. & Bal. in proce. arbi. qui dicit q̄ stabitur peritioribus. Si autē sciētia & numero essent æquales, stabitur illis qui fauorabilius deponūt: etiā si illi qui fauorabilius deponūt, deponerent negatiuè, licet dicatur magis credi duob⁹ affirmatiuè, quàm mille negatiuè: est & gl. not. in l. diē proferre. §. si plures. ff. de arbi. tamē hoc fallit in criminalibus, ubi testes deponūt negatiuè fauorabiliter. tex. est sing. cū glo. sua lxxxj. dist. in c. cle. uel continētēs. quæ tex. primò reuelauit legisit Bal. in l. data opera. in pen. char. C. qui accu. non pos. & sequuntur Mod. in l. j. §. fi. ff. de uerbo. op̄. Et in hac materia adde quæ hic dixi

dixi in gl. que incip. interuallo dictus Titius. in addit. q. ij. & Bald. aliter uidetur loqui. in c. j. quib. mo. feu. amit. Et tene meti quæ dixit Ang. in luti. que. §. culpa. ff. de rei uen. * qd si iudex elegit medicū imperitū, qui habet referre, an cicatrix sit remanens uel non, & refert qd non, & malè, & iudex eum sequatur, qd iudex in syn dicatu tenetur: quia elegit medicum imperitum cum peritiore possit habere: & idem dixit in l. qd si nolit. §. mancipiū. ff. de ædil. edic. & intelligo medicū imperitū, quādo est medicus nouellus: ut dixit Ang. in l. j. §. pueritiam. ff. de post. & de illa glo. in d. c. ueterū. facit mentionē Imo. in l. si uero. §. de uiro. ff. solu. mat. in xv. col. & illum tex. cū glo. in d. c. clerici. multum magnificat Abb. in c. cum P. manconella. extrā de accu. & d. Abb. in c. ex literis. extrā de proba.

S V M M A R I V M.

- 1 Verba pluribus & pluribus percussio nibus intelligitur de quatuor percussio nibus.
- 4 Verba multis uicibus percussit, quomodo uerificentur & intelligantur.

PLVRIBVS & pluribus percussio nibus, & uulneribus percussit, & uulnerat in dextro brachio ex quibus. * Dic qd intelligitur de quatuor percussio nibus: nā unūquodq; uerbū plurib^o, de per se importat pluralitē, & sic ad minus duo: ut l. ubi numerus. ff. de testi. ita dicit Bart. in l. si gemina. in fi. ff. arbor. fur. cæsar. sed proprius loqueremur, si diceretur plures percussit: quia tunc intelligitur de diuersis ictibus. ita dicit Bar. in d. l. si gemina. in fi. * Quid si dicatur multis uicibus percussit dic quod etiā intel

q. capo
de cal.
2 di

ligitur, & uerificari potest in dubio, & fauorabiliter in pœna de duabus ut no. Bar. in l. licet imperator. de leg. j. in l. j. per illū tex. in §. hoc referre. ff. ad Silla. facit gl. in l. de iu. per. §. si licet prædicta uera sint, possit uerificari in xl. uel maiori multitudine, ut est tex. in c. latores. de clerice. com. ministran.

AD NOT. a ¶ De quatuor. Adde & uide Ro. in consi. ccc. ubi quod si aliquis in capitulo dicat, quod tunc possedit per plures, & plures amos, quod debet intelligi de quatuor: & si tertius interrogatus super capitulo, respondens possedit temporibus in capitulo amantibus, quod debeat intelligi de quatuor mensibus, ut saluetur à falsitate rationibus, quibus ibi per eū: & potest etiā dici quod dicitur, si fiat cōpromissum ceteris testate prorogandi semel, & pluribus uicibus possit prorogari. de quo per Bar. in cōsi. ccc. xix. & seq. in j. uol. per Laci. de Brixia in tract. de arbi. char. ubi quod poterit prorogari per duas.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde ea quæ dixit Bal. in l. com. §. si quis x. ff. de leg. iij. que dicit qd si quis in libello dicat se percussit percussum, qd intelligitur de tribus percussio nibus: & hoc per illū tex. uide Ang. in authē. de tri. & l. c. j. & qd sepe. qd dixit, qd cum ueritas sit propriè debeat intelligi qd in istis deponit, qd uidit Caiū percussit Titium pluribus uicibus, qd debet sic condēnatio de tribus percussio nibus. Sin autē dixisset de plurimis, nō debet fieri condēnatio de duabus percussio nibus, quia diuersitas diuersio pluries uerificatur in duobus ut l. ubi numerus. ff. de testi. Et alio no. in l. si post tres. ff. de curat. Et quantum tactū est quid cōprehendatur

appellatione multorū: adde not. in c. ad nostrā. extrā de reb. ecc. nō alie. Et adde tex. cū glo. in c. uidua. xxxiij. dist. qui tex. dicit, qd uidua est illa, que patet multis. nam glo. propter illud uerbū multis, dicit qd opus est qd excedat numerū xl. personarū: & Albe. 2 de rosa. in j. parte statu. q. xxxiij. Adde gl. in l. j. ff. de leg. j. & ibi per doct. & ego latissime dixi ibi in addi. meis post Moder. dic ut ibi.

S V M M A R I V M.

- 1 Membrum quod dicitur.
- 2 Digtus an sit membrum.
- 3 Barba an possit dici membrum.
- 4 Membrū aridum, an possit dici membrum.
- 5 Membri permutatio, an fieri debeat propter membri sterilitatem, & debilitatem.
- 6 Statuto imponente penā amputationis manus dextra, si illa sit arida, an illa erit amputanda, uel sinistra.
- 7 Inquisitione dicite, quod Titius Caiū percussit in barba: cum barba accipiat dupliciter, alio non docto, non condemnabitur percussor, tanquam percussit in facie.
- 8 Digtio debilitato, an dicatur debilitatum membrum.
- 9 Digtus, an sit membrum.
- 10 Iudice condēnante aliquem quod ampuerit sibi manus, an intelligatur de dextera, uel sinistra.

MEMBRVM prædictū remanet debilitatum in dextero brachio. * Quid dicatur membrū, ad hoc ut dicamus membrū debilitatū: & membrū dicitur ad metioris, quod est diuidere, & partiri secundū Hug. & sic membrū dicitur: quia corporis est pars secundū Bar. in l. j. ff. de pub. iud. uel secundū Bal. Ange.

& Imo. ibi membrū propriè dicitur, quod in corpore nostro habet propriam, & distinctā operationē: ut tangit Arist. iij. metaphy. ad fi. uide omnino Bal. in l. iij. C. de accus. in uerfi. quæro hic quid est membrū: & in uer. quæro, an pœna & c. * Quæro igitur primò, an digitus sit membrū: nā uidetur tex. in l. non sunt liberi. coniuincta glo. ff. de sta. ho. qd nō, sed officium membri, dic, ut ibi per doct. & plenè per Bar. & Imo. in l. j. circa fi. ff. de pub. iud. pro hoc uidetur casus in l. Offilius. ff. de ædil. edic. quia inter membrū, & digitū ponitur alternatiua. finaliter ibi Bar. concludit quod propriè membrū est illud: & sic qd habeat locū in statutis, quādo habet diuersa officia, ut pes ad ambulandū. manus ad palpandū & c. alia autē quæ coadiuant ista: ut digitus propriè appellantur officia membrorū, non autē membrū secundum Bal. & Ang. ibi, nisi de mēte statuētis aliud appareat. ut puta si statutū dicit, si qs absciderit alicui membrū, similiter sibi abscindatur. quia si digitū abscidit, similiter ei abscindatur ex relationibus qualitātū: ut nonnunquā, ff. ad Trebel. uel dic clarus, secundū Bal. Ang. & Imo. in d. l. j. qd sicut membrū propriè dicitur, qd in corpore nostro propriā, & distinctā habet operationē: ut tangit Arist. in loco præal. sicut etiā uidetur in oculo, qui est ad uidendū: & secundū hoc etiā uirilia dicuntur membrū: facit l. si quis seruum. ff. de fca. & idē not. Bal. de mēbro uirili in l. iij. in fi. iij. col. C. de accusa. * Quæro, an barba possit dici membrū. respondeo secundū Ang. & Imo. in d. l. j. in fi. qd hoc potest accipi duobus modis: uno modo pro

ubi videtur
fuit

4

10

3

3

pilis: ut l. itē apud Labeonē. §. generaliter. ff. de iniur. & hoc modo sumpta nō dicitur membrū, quia licet pili adhaerent capiti: tamē reuera sunt quid separātū à corpore, & nullā operationē habent in eo. Secūdo modo accipitur barba pro mēto: ut x. co. de p. te. & eius uisō. §. si quis aliquē. & similiter nō est membrū, quia distinctā nō habet operationē in corpore: intelligitur secūdo eū, quod nō est membrū instrumentale, sed bene formale, quia dat formā corpori, & sine illa parte corpus esset deforme, & imperfectus: ut l. si rem. §. j. ff. de rei uen. uide Bal. in l. iij. C. de accusat. in uer. quāro quid sit membrū. Idē de labiis secūdo eū in dicto loco, quia labia sunt ianua gutturis, & palati: & idē iudicatur de ianua quod de anterioribus: ut l. si uitē. §. ad ianuā. ff. de iur. iud. quod ui aut clā. Idē dicunt de dente, ut nō sit membrū, sed existat intra mēbra, & nō habet per se operationem propriā, sed mediātibz aliis mēbris: ut l. cui dens. ff. de ædil. edi. * Vtrum membrū aridū dicatur mēbrum? dicitur non: quia nō habet uitā mēbri, sicut nec oculo. Lymphosus: si autē habet uitā mēbri, sed est sterilis, tūc dicitur membrū, sicut dicitur mulier, licet sit sterilis: ut l. quaritē. §. si de sterilitate. ff. de ædil. edi. Ex quibus Ang. in d. l. ij. infert, qd si quis debilitat alicui digitū, nō debet puniri de membro debilitato, nisi in consequentiā manus esset debilitata propter digitū debilitatū: de quo latius j. dicā. * Et per prædictā infert, an propter sterilitatē, & mēbri debilitatē debeat fieri mēbri permutatio in alio. de quo remittit ad not. per doc. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fu. * Et sic uide-

tur uelle, qd si statutū imponat amputationis manus dextræ, qd si illa sit arida, & nullā habeat uitā, qd illa nō debeat amputari, sicut si illa nō haberet: sed alia sit amputanda. l. ij. C. ut intra cer. temp. sed si habeat aliquale uitā mēbri: & sic etiā uidetur ibi sensisse Bal. Sed Imolus dicit, qd in d. uidetur, qd ex quo habet manū dextram, illa amputetur. arg. pe. ff. de pcc. & pro hoc facit qd dicitur in l. ij. ff. ar. fut. ca. qd uita danda, an dicatur uita ibi habetur, & uidetur Bart. & similiter si statutū dicitur qd debeat manū amputari, sufficit illa amputari: licet Cy. cōtrā d. a. n. sed nouo iure. Sed Iac. & Bar. b. n. nent contrariū: quia negari nō potest qd quāuis sit arida, tamen est pars corporis decorē. & uidetur Bal. & in d. auth. Ex quo * Ang. infert, qd inquiritur contra Titium, qd percussit Caiū in barba, cum barba dupliciter sumat, ut supra dictū est, alio nō. Et cum ruditer sit probata inquitio, nō cōdemnabitur percussor: quā percussit in facie. Ita dicitur de facto uidit Perusū. Quod etiam pra dixi, qd debilitato digito dicitur debilitatū membrū, elligimō aduertendū *, an digitus dicitur mēbrū: & ut dixi s. lex uidetur dicere qd nō: sed officii mēbrum: ut statu ho. l. non sunt liberi. in f. d. Bal. & alii doc. & ff. de ædil. edi. l. Ofilius. In contrariū uidetur c. presbyterū. de cle. egro. & in c. Thomas cor. uita. quid enim sit precioso flori, uel scriptori pollex sit adhibendus, uel debilitatus? certē tota manus debilitata uidetur. l. idē Neratij. Iulia. ff. ad l. Aquil. Ex quibus inferri qd largo modo sumptur

zabulo in totū debilitato tali pollice, uel simili: & manus, siue mēbrū p cōsequens, tanquā cōnexum debilitatū esse uidetur: & hoc si rigorē, uel asperitatē quis uellet sequi: uerū si qs uellet æquitatem sequi: tunc iudicio meo esset aduertendū ad supra dictā distinctionē, qualis esset ille digitus, qui debilitatus esset: nā si esset ille q reddit quasi totā manū inutile: tūc tenetur tanquā membrū sit debilitatū, aliās secus: ut patet per prædictā. ar. l. peculii. §. quadriga. ff. de leg. ij. Et ideo isto casu iudex habeat iudicium medicorū: & in arte expertorū, cui stare debeas, & scribi facias in actis: ut l. iij. C. de re milit. j. xij. qui digitus sit ille qui remanet debilitatus. Et per cōsequens scire poteris, an ex debilitatione talis digiti dicatur manus debilitata: & etiā scribi facias in actis, an percussus sit scriptor, uel pictor, uel similis, uel non: ut patet ex prædictis. Et de ista materia uide Bal. in l. iij. in f. iij. col. C. de accu. ubi etiā dicit quod membrum genitale, quia habet distinctam operationem, dicitur membrum, quod not.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, qd Bal. in rubri. C. de indi. liber. dicit qd homo habet vij. mēbra, scilicet pedes, tibias, coxas, inguē cū uētre cum suis interioribus, collo, & capite in quo est facies: & dicit qd ista appellatur mēbra maiora, & sic Bal. ibi sentit, & in homine aliqua sunt mēbra maiora, aliqua minora, cum qua doctrina posslemus saluare omnia supra dicta. Sed Apostolus rectē locutus est de istis mēbris ad Corinth. j. c. xij. quē alleg. Ang. in l. publicorū, ff. de pub. iud. & Bal. in l. data opera. C. qd accu. in antepe. col. & ibi Bal. dicit

q in corpore nostro multa membra habemus, nō autē eundē effectū habent: & dicit qd illa propriē sunt mēbra: quæ habent in corpore nostro p seipsa principaliter actū: ut manus, pedes, oculi, nasus, & aures: dū ergo Bal. ibi ponit oculū p membrū, uel namquam, illa propriē sunt parua mēbra, & nō maiora mēbra, p ea qd supra dixi: & dicit qd mamillæ mulieris sunt mēbrū: nō autē mamillæ hominis: quia mamillæ mulieris habēt officii sui, nō autē mamillæ hominis. Itē genitalia hominis sunt mēbrū: & de barba, & de labiis, an sit membrū, dicit cogitata: dicit tñ qd digitus hoīs nō est mēbrū, sed debilitat mēbrū digiti mutilatio, per l. quaritē. ff. de sta. ho. Sed aduerte in ista materia in quātū doc. uidentē dubitare: * an digitus sit mēbrū, qd Bar. in l. non sunt liberi. ff. de sta. ho. dicit, qd si statuto cauetur, qd si aliquis alicui aliquid mēbrū amputat, quod idē membrū sibi amputat. Modo aliquis abscidit alicui digitū, an puniri possit ex forma statuti: & dicit qd nō: per tex. illū cū glo. quia digitus nō est membrū: sed officii mēbri, p text. in l. Ofilius. ff. de edi. edi. & dicit qd iam semel de facto fuit interrogatus: & ita cōsuluit de facto: & licet doc. hoc nō dicant: adde quod Bar. hoc cōsuluit in cōsilio suo c. xvj. qd incipit, quaritē nunquid digitus uocetur mēbrū. ubi cōcludit qd digitus non est membrū, & multū se fundat super illo tex. in d. l. item Ofilius. ff. de ædil. edi. ubi dicitur, quod si cui digiti abscissus sit, uidet quidē mēbri diminutio: nam dicit quod regula est, quod ubi copulatiua oratio ponitur inter diuersa, diuersa tantū habet copulare, p gl. in rub. ff. de iur. &

jur. & fac. igno. Sed sic est in d.l. idē Offilius. igitur. nā dicit, sine ponatur in vim disunctiua, siue copule, quōd habet intentū suū: quia necessariō cōcluditur esse diuerſum membrū. Et dicit q̄ ita tenet Mar. fil. & Odof. in d.l. non sunt liberi. Et istā sententiam tenet Raph. Fulg. & Sali. in d.l. idē Offilius. Ang. uerō in d.l. idē Offilius. facit mentionē de doct. Bal. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugi. & ibi in d. auth. Bal. etiā approbat doct. Bar. in d.l. ij. ff. de pub. iud. qui limitādo prædicta uoluit quōd si de mēte statuētis aliud possit cōiecturari, tūc appellatione mēbri ueniret digitus, & etiā dens. Puta quādo statutū diceret si quis abscinderet alicui mēbrū, simile membrū sibi abscinderetur: q̄a si quis alicui abscinderet digitū, sibi digitus tūc abscinderetur. Et ita etiā uoluit Ang. in d.l. idē Offilius. approbās doctrinā Barto. in d.l. ij. & sic semper doct. secuti sunt, & magnificiunt doctrinā Bart. de qua doctrina semper dubitauit: q̄a sic in statutis uerba propriē debent capi: ut dicunt doc. in locis præalleg. quomodo in istis odiosis extendemus hūioi statuta contra regulā, odia. de regu. iur. Et non credo q̄ in puncto iuris posset sustineri, q̄ si digitus est abscissus alicui, q̄ ppter statutū ille digitus debeat abscindi. Adde etiā Albe. de Rosa. in q. statutorū in ij. parte. q. xxiiij. quæ in cipit, q̄ si statuto cauetur q̄ debilitas aliū in mēbro, qui dicit etiā q̄ digitus nō est membrū: dicit tamē quōd si ex debilitate digiti debilitaretur tota manus q̄ cōtingit sæpe ex debilitate pollicis: tūc locus esset pœnæ statuti. Et hoc etiā uoluit Ang. in d.l. ij. & de materia per Bal. in c. j.

de no. for. fideli. & tene mēti q̄ appellatione mēbri intelligitur de manu. Vnde si statutū dicit q̄ amputatur alicui mēbrū, intelligitur de manu: ut dicit Bal. in l. data opera. circa mediū. C. qui accusa. * An autē intelligatur de dextra uel sinistra si iudex cōdemnat aliquē q̄ amputetur huius manus: uide omnino per Ang. in l. ab executore. ff. de app. Adde Mode. de materia in c. cū ex iniunctio. extra de hære. Ad de tamē q̄ de materia q̄ propriē dicatur membrū, habes recursū ad d. Bal. in l. publicorū. ff. de publi. iud. licet pauci doct. habeant illā lectū. qui Bal. allegando Bar. in tracta. minoricarum, multum eleganter loquitur de naso, ore, tibiis, capite, labiis, barba, dente, digito: & quid est membrum instrumentale, & quid est male, & quid de mēbro debilitate: an dens sit membrū: dic q̄ dno. Bar. in consil. suo c. j. & quid de manu sibi membrū. ibi uide etiā Bart. in consil. cxcvij. qui ponit de digito, an sit membrum. & dicit, q̄ non: & ibi dicit, q̄ digitus ex percussione mutauit formam, propter hoc nō dicitur, q̄ digitus sit deperditus: de oibus istis latissime posuit materia d. Catal. in tract. syndica. q. cxxiiij. & idem d. Catal. q. cxcj. dicit appellatione capitis cōtinetur collū, in statutis etiā personalibus. & alleg. Bal. ibi uide. & uide do. Nellum in tracta. bannitorū, in secunda parte secundi temporis, in q. ij. & ibi quando digitus dicatur membrū & quid de membro arido, & de aliis membris. & uide in q. lxxij. in dubio quid contineatur appellatione mēbri, de quo membro intelligatur.

S V M M A R I V M.

1. *Defendere seipsum non tantum est licitum*

citū sibi: sed etiā cui libet de populo licet defendere offensum.

1. *Defendens alium si uult euit. uere opiniones doctorum, quid facere debeat.*
2. *Defensio pro rebus, an sit licita sicut pro persona.*
4. *Defendere consanguineum, an liceat.*
5. *Defendere offensum an quilibet cogatur, qui illum tueri potest.*

ET dicitur Titius se defenden-
tū uno cultello in manu dextra
ex qua sanguis exiuit. * Aduer-
tas quōd nō tantū sibi met licet de-
fendere: ut l. ut uim. ff. de iur. & iur. &
ibi Bar. & Bal. & alii, & in l. scientiā.
§. qui cum aliter. ff. ad l. Aquil. & ibi
Flo. cū moderamine tamē inculpate
tutelæ: ut l. j. C. unde ui. & ibi gl. Cy.
Bar. Bal. & Sali. sed qualiter intelli-
gatur istud, cū moderamine, statim
infra dicā. Sed etiā cui libet de po-
pulo licet defendere offensum: ut
eleganter not. Bar. in l. si quis in ser-
uitute. in fi. ff. de furt. & in d. l. ut uim.
in uer. quarit gl. quid & c. & ibi gl. &
Cyn. & Petr. in d. l. j. C. unde ui. facit
optimē tex. in c. dilecto. extra de sen-
tentiā. in vj. uers. & quidē cum li-
ceat. * Sed aduertat ad tollēdas oēs
opi. Bar. consuluuit in d. l. ut uim. in d.
uer. quarit glo. quōd ille tertius de-
fendēs faciat sibi mandari ab iniu-
riam passō quōd ipsum defendat, si-
ue etiam acclamando & dicendo
accurre, adiuuare, & similia uer-
ba: ut not. Bal. in l. j. C. unde ui. & tūc
defendēdo secūdū oēs defendēs nō b
tenetur. arg. l. Gracchus. C. de adult.
quod dicit Bar. esse notandū in pra-
dica. * **Quæro** an sic sit licita defen-
sio pro rebus meis sicut pro perso-
na: dic quōd sic: ut l. j. & ibi glo. &

doc. C. unde ui. & Bar. in d. l. ut uim.
4. * **Quæro** an liceat defendere con-
sanguineū: dic quōd sic: ut l. lex Cor-
nel. in prin. ff. de iniur. & ibi gl. Bar.
& in d. l. ut uim. & doc. in d. l. j. C. un-
de ui. Flo. in d. l. scientiā. §. qui cū alie-
ter & Sali. in l. j. C. de rap. uirgi. quod
est intelligendū, etiā si mihi nō man-
datur per consanguineū meū, quia
mea interest. l. i. ij. & iij. C. de liber.
cau. * **Quæro** cum licitū sit cui libet
extraneo defendere quēlibet de po-
pulo, ut supradictum est: an quilibet
qui potest, cogatur adiuuare & de-
fendere illum cui infertur iniuria.
Bar. & doc. in d. l. ut uim. dicit, quōd
non pro quo allegant gl. in c. quāto.
de sentent. excō. & text. in c. dilecto.
eo. tit. in vj. & est casus etiam, & ibi
doc. in l. metū. §. sed licet. quod mer.
cau. nec si ille potuit opem ferre &
non tulit, dicitur te offendere: ut est
tex. & ibi Bal. & Raph. in l. filio pater.
ff. de leg. j. licet nō præstando auxi-
lium cum possit & negligit uideat-
ur iniuriantī fauere, ac esse parti-
ceps huius culpæ: ita dicit ad literā
tex. in c. dilecto. de sentent. excō. in vj.

AD NO. a. ¶ **Accurrite.** Adde
Bar. in l. deuotiū. C. de metal. lib. xij. ubi
quōd si aliquis uult me expellere de pos-
sessione mea uel amici mei, quōd uicini
& peregrini possunt percutere uolentem
me expellere. & uide Pau. de Cast. in cōs-
cxiij. in primo impressis, ubi quōd non
permittitur defensio amici nec uicini
quando offensio est licita. Ber.

¶ **Quod licet.** Adde tu tex. in l. iij. §. l.
duodecim tabularum. ff. ad leg. a. qui &
Bal. in l. si allegas. C. de sicar. adde tamē
quōd pro re non licet occidere, sicut nec
pro persona, quādo res est ualoris à duc-
bus aureis infra ita in specie Mathæ. not.

cxccc. & limita etiã ut per Bar. in *furẽ nocturnum*. Item limita non habere locum in clericis, nec personis ecclesiasticis: quia non licet occidere pro defensione rerum suarũ. lex. in ca. suscepimus. extra de homi. & sunt uerba las. in lex hoc iure. ff. de iusti. & iur. uide Franci. de Are. in consi. lxxx. ubi quod pro defensione rerũ non licet occidere: & si occidatur, puniatur quis de excessu. de quo etiã per Cep. in consi. xix. Ber.

C Quilibet extraneo. Adde tu & uide in gl. in § iuris pretext. in si. de iusti. & in. per Moder. in c. j. de off. deleg.

A V G. Tu autem in hac materia adde Bar. in l. prohibitũ. C. de iure fisci. lib. x. qui dicit, qd ibi uidetur casus, quod illi tantum possunt resistere insultanti, quando eorũ interest: dicit tamẽ, quod si sunt amici, insultatus potest ipsos conuocare, & etiã sine conuocatione possent uenire amici, & uicini, per l. ij. §. igitur. ff. de u: & ni armata. dicit tamen quod ad hoc, ut oppressis citius succurratur, consuetudine inuentũ est ut oppressi exclamet, succurrite succurrite: ex quo uidetur omnes audientes conuocare. Et de materia uide Inno. in terminis qui ponit quid de consanguineis, & quid de extraneo, in c. finere. lo. j. extra de senten. ex. & ibi per Moder. & per glo. bonam. xxiij. q. iij. c. non est inferenda. ubi bonus text. que glo. ponit an cogatur quis defendere. & Bar. in l. metũ. §. sed & licet. ff. de quod met. cau. & uide doc. in c. dilecto. & dicit Bald. in d. l. ut uim. ff. de iusti. & iure. quod etiã inimicũ meũ possum adiuuare, si est insultatus ab alio: & allegat istã rationem: quia propter iniuriã que fit inimico meo, offenditur res publica: ergo

quilibet de populo potest propulsare illã iniuriã. & uide Bald. in l. raptores. C. de epis. & cler. qui dicit, qd si adiuuando consanguineũ meum occidã aggressorẽ, quod nõ teneor: & remittit ad not. in c. j. de pace tenenda. uide aliquod per Ang. in l. j. §. si feni. in fi. & in §. occisorũ. ibi in §. si sibi manus. ff. ad Sill. Et omnino in hac materia adde pulchra uerba Ange. in l. j. in j. col. C. de rap. uir. qui dicit quod illa clamatio requiritur propter extraneos, qui ueniant ad adiuuandum, sed non requiritur in propinquis. Adde Bald. in l. j. §. si in eo. ff. ad Silla. Adde d. Abbate in c. olim. extra de resti. spo. Aliquid per Ange. in l. is qui aggressorem. Cad leg. Cornel. de sicar.

6 Statuõ permittente uulnerato cõpõtente uindictã cõtra uulnerantẽ, an tẽle ius uindictã possit alteri demãdari.
ANGELVS.

* QV A E R O, statutum permittente uulnerato cõtra uulneratẽ cõpõtente uindictã: an tale ius uindictã possit alteri demãdari. Bal. not. in aut. de pace iur. fir. in §. iniuria. dicit qd nõ, & idẽ nõ. in l. ut uim. ff. de iusti. iur. Et pro hoc facit æqui ratio, quia si statutũ demonstrat specialẽ perniciã, à qua debet fieri uindictã: ergo potest specialiter concessim tali personẽ, alteri cedi non potest: pro quo facit text. optimus in l. seruus si heredi. in ratione sui. ff. de sta. lib. fa. cit quod notat Cy. in d. l. j. circa uult. q. C. unde ui. uide quod not. Bart. in simili in l. j. in fi. cũ l. qui uis. in prin. ff. de oper. no. nuncia. & l. Gracchus. C. de adul. & quod not. glo. in l. eum fundam. in fi. ff. de ui & ir. ar. & dicit supra in glof. super uerbo, chebiã

adulterato la mia dona.

A V G. Tu autem in hac materia adde Rom. in l. si quis in grau. §. si maritus. ff. ad Silla. & Bal. in repetitio. l. j. C. unde ui. in xv. col. & Bal. in l. accusationis. C. quod met. cau. & Bald. in l. ad officiu. post Cyn. C. cõmuni diui. & Pau. de Cast. in l. si cum dotẽ. §. transgrediamur. ff. solu. mat. Sed aduertas, quod Bald. in l. Gracchus. C. de adul. per illũ tex. dixit cõtrariũ, ubi pater qui potest propria author, occidere adulterum, potest hoc mãdare filio qui impunẽ interficiet. Sed aduerte quia potest respõderi ad illũ tex. ut respondet Bar. in l. nõ solũ. §. si mandato. ff. de iniur. in uers. secũdũ quãro. quia uerum quod nõ potest alteri demãdari, nisi filiis. Sed adde Ro. in l. j. §. fin. ff. de ope. no. nun. qui pro opi. Bal. alleg. casum in l. metũ. la grãde. §. sed & licet. ff. qd me. cau. Sed in hac materia nõ recedas ab opi. cõi. Nec ob. ille tex. alle. à Ro. qd late rũdeo in addi. meis quas dedi t. d. l. j. §. si. ff. de ope. no. nõ. dic ut ibi dixi, & dixi. t. in illa gl. che hai adulterato la mia dona.

- 7 Defensio quando dicatur cum moderamine inculpatã tutela.
- 8 Fugere non potens quin percutiatur ab aduersario. an licitẽ possit aduersarium interficere.
- 9 Probari quomodo possit aliquid factum fuisse ad sui defensionẽ, & quomodo facit articulos.
- 10 Articuli ad probandum quod fecit ad sui defensionem.
- 11 Presumitur quis in discrimine uitæ constitutus, cõipso quod sibi error interfertur cum armis.
- 12 Probato quod cum armis fecisti insultum cõtra me, lex presumit quod

- eram constitutus in discrimine uitæ.
- 13 Probato quod tu cum armis insultasti me, satis dicitur probasse quod occidisti te ad mei defensionem.
- 14 Coniecturã probatur quod quis fecerit ad sui defensionem.
- 15 Insultatum posse cũ armis offendere insultatẽ, intelligitur quando insultus factus fuit cum armis euaginatũ.
- 16 Defensio satis est probata, si testes dicant & deponãt quod uiderũt Titũ occidisse Carum ad sui defensionem.

ANGELVS.

DIXI quod licita est defensio cũ moderamine inculpatã tutela, quomodo intelligatur dicta uerba gl. in l. j. C. unde ui, multũ laborat. sed Bart. ibi, & in l. furem. in fi. ff. de fidei. dicit quod dicitur inculpatã tutela, quãdo aliter se defendere non potest. ut est text. in d. l. sciẽtiã. §. qui cũ aliter. & in dictis locis per dictã l. lege. intelligit si aliter se defendere nõ potest sine periculo rerũ siue personã: unde non debet pati quod damnificetur in aliquo, si damnũ esset irreparabile, aliã secus: ut d. l. furem. * Ex quo etiam inferit, quod si non possem effugere quin me percutias, nisi te interficiã, licitẽ possum te interficere: quia cũ quãlibet iniuria personalis sit maior quacunque reali: ut l. in seruorũ. ff. de pcc. & propter realẽ irreparabile possum te interficere: ut d. l. furẽ. ergo fortius propter personalẽ. facit glo. de rest. spo. c. olim. lo primo. ad finẽ. gl. fi. & extra de homi. c. signifi. casti. de quo ibi omnino uide, & istud etiã dicit Flo. in d. §. qui cũ aliter. in prin. * Quomodo autẽ posset probari factũ ad sui defensionẽ, de hoc habes gl. ordina. in clemen. j. de

homici. in glo. j. & ibi Pet. de Anch. qui uidetur uelle quod necesse sit quod articuletur & probetur quod iste erat arcatus & angulatus. ita & taliter, quod neque clamare, neque fugere uel aliter se iuuare poterat, & per circumstantias debet hoc probare: quia in foro contentioso sibi adherenti non creditur. Sed etiam aliud articulare & probare debet: uidelicet quod non potuit cum suo honore & saluatione euitare insultum: aliter imputaretur ei cur non euitasset, ut maius malum euitaret: ut ff. ad leg. Aquil. l. quemadmodum. §. si nauis
 10 alteram. & ibi Flo. * Ex hoc inferitur quod etiam debet articulare, quod per ille aggressorem fuit in discrimine uitae constitutus: tunc uidetur ei statim licere aggressorem occidere: ut in l. is qui aggressor. C. de sicar. & ibi not. & Bar. in d. l. scientiam. §. qui cum aliter. dicit facias articulum ad probandum defensionem caute: quia non sufficit dicere quod ipse fuit aggressus, unde tu percussisti eum. Sed dicas quod tu aliter te tueri non poteris: nec ab eo euadere nisi eum uir repelleres: quod bene non. * Et aduer-
 11 tas quod quis praesumitur in discrimine uitae constitutus, eo ipso quod terror inferitur cum armis. ita sentit notabiliter gl. in l. v. ff. ad l. Aquil. & ibi Bart. not. dicit in prin. quod eo ipso quod probat, quod aliquis ueniebat contra me cum cutello, quod ego occidi eum statim, probata est mea defensio: ut ibi est casus cum gl. & hoc etiam tenet Bal. in l. j. C. unde ui. in lectura ordinaria illius l. si ex plagis. §. tabernarius. ff. ad legem Aquil. & ibi etiam Bar. dicit, quando que ego percussio te antequam me

percussas, quando es in actu percussendi: tunc in dubio uideor facere ad defensionem: & hoc modo potest intelligi ibi glo. quandoque quis est percussus: & tunc non licet repercutere etiam incontinenti: quia haec esset uindicta: quia iam habita offensa euadi non potest, nisi forte percuteret euadens alias offensas, quae aduersarius uolebat infligere de m. uo. Si uero non apparet quae percussio praecesserit: dicit ut no. in d. l. j. C. unde ui. Et hoc casu potest intelligi quando praesumatur culpa in eo qui prouocauit: faci. l. j. §. cum arictes. ff. si quod pauper. fecit. dic. De hoc etiam uide Sal. in l. j. C. de sicar. In tantum quod innoc. in c. si uero. de sentent. exco. dicit, quod sufficit probari, quod probabiliter dubitari poterat de offensione, ut defendens se excusaret: arg. d. §. qui cum aliter. & l. sed & si quocunque. in princ. ff. ad l. Aquil. & quantum lic. se si. in. l. j. & d. l. is qui aggressorem. quod no. Et praedicta procedunt nisi sit miles in insultu rusticum uel robustum ad debili: ita sine dedecore fugere non poterat: occidat illum rusticum non punietur: quia uidetur se aliter tueri non potuisse: arg. ff. de condi. instit. l. si filius & ita dicit Dy. & Bar. & Cy. & Arg. & Bal. in l. j. C. unde ui.

AD NOT. a ¶ Moderamine inculpatæ. Adde tu an licitum sit cum moderamine offendere cardinalē pro uisione corporis. Ioan. And. in c. si. de par. dicit quod sic. & Ange. in l. ut uim. ff. de iust. & iur. & quando dicitur fieri moderamine inculpatæ tutele. uide Cap. in cōs. xliij. & cōs. xliij. Bal. in cōs. in iij. uol. ubi dicit quod defendens potius pati quam agere. & ubi

Alex. in cōs. cix. in j. uol. ubi quod non requiritur necessario quod testes dicant, quod aggressus non poterat euitare mortem: sed sufficit quod dicant quod non poterat euadere iniuriam personalem. & ibi allegat Bar. in cōs. inc. Vanutius. & quod etiam sufficit si testes deponant de credulitate: licet in alijs non ualeat dictū testis de credulitate. Ber.

b ¶ Euadere. Adde & uide Taf. & Morder. in d. l. ut uim. de iust. & iur.

c ¶ Quae percussio. Adde & uide Cap. in cōs. xli. ubi, quod habes plura uulnera praesumitur quod passus fuerit aggressorū. allegat Car. in cle. j. de hom. B.

d ¶ Tueri non posse. Adde quando quis teneatur fugere. & uide Bal. in cōs. c. in iij. uol. Cap. in cōs. xli. & d. Alex. in cōs. lxxvj. & cōs. cix. in j. uol. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod in theorica & in practica melior decisio non potest allegari quam decisio Bal. & Ang. in quodam suo consilio: ubi ambo in ciuitate Venetiarum consuluerunt & uictoriam obtinuerunt, quia captiuus euasit a poena mortis: ut de omnibus istis fecit mentionē Ang. in l. is qui aggressor. C. ad legē Corneliā de sicar. qui dixit, quod ibi erat text. & gl. sing. not. quae coniuncta text. tradit aduocatis formā practicaē cum uolunt defendere accusatū praetendentes eum non debere puniri, eo quod omnia fecit ad suam defensionē. Deberet enim articulare quod accusator armatus tali loco & tēpore, cum talibus armis, insultum fecit, & impetum contra accusatū, causa eum percussendi cum dictis armis: & tūc dicitur accusatus uidens se sic insultatū, & in uitae discrimine constitutū: eisdem loco & tēpore uulneribus

in dicta accusatione descriptis percussit accusatorē: & dicit, quod ista est recte practica uel forma: quia te coartas ad locū, & ad tēpus, & uulnera in accusatione descripta: & ita te coartando deducis, quod cum eras in discrimine uitae constitutus per dictum insultum, tu percussisti. & dicit, quod ista practica est bona, quando accusatus percussit post insultum antequam percuteretur. sed si accusatus fuisset prius percussus, non licuisset ei repercutere percussorem: nisi propter timorem geminanda percussione: & isto casu ista est practica articulan. l. quod accusator armatus insultauit & percussit: & cū se iterū ad percussendum pararet, dicitur accusatus dictū accusatorē percussit uulneribus in dicta accusatione descriptis. Et hoc modo habebit practica ad defensionē quam aduocati nesciunt articulare: quia dicit Ang. quod nesciunt eā cōcludere deducere. Et subit, quod non debemus illud intueri, quod insultatus poterat fugere. nā sufficit solū sibi quod insultatus est, & quod erat in periculo: & dicit, quod de hoc est casus in d. l. is qui aggressor. & in l. proximi. quae hoc clarum probat quā aliquid lex quae sit in iure. Vnde dicit, quod non sentit illis tenētibus, quod tenetur fugere, si fuga non est uerecundia sibi: quia nullo casu tenetur per has l. cū sibi suffecerit esse in dicto discrimine. & alle. Bar. hoc uoluisse. & dicit, quod hoc putat uerū & equū. Et dicit ista mēti esse tenen. quia lucraberis multā pecuniā. Et sic mirabiliter not. quod eo ipso quod probat, quod cū armis fecisti insultū contra me, lex praesumit, quod erā constitutus in discrimine uitae: &

ista etiā approbauit Ang. in l. j. C. un de ui. Tene tamē menti, q̄ ille qui primò percussit me, & insultauit, uidetur habere animū repercutiēdi in dubio. hoc optimè probat Sali. in d. l. is qui aggressorē. & Bal. in l. ut uim. ff. de iust. & iure. & dicit Bal. in l. j. C. unde ui. quod hoc est uerū durante rixa, q̄ ille qui percussit, uidetur habere animū repercutiēdi. Et nota ea que dixit Bart. in l. sed si quacūq; ff. ad leg. Aquil. qui dixit, q̄ si occido alicuē ueniēte cōtra me cū cultello: dicit fecisse ad mei defensionem. Plus dixit Bald. in l. lege. ff. loca. in addi. q̄ si uideo inimicū meū parātē se, ut me offenderet, possum ego p̄rūpere ad offendendū ipsum, antequā aggrediatur me. Sed istā doct̄r. Bal. nō puto ueram pro nunc. & gl. xxiii. q. j. in summa uult, q̄ si qs uim factā repellat, potius p̄sumit debet q̄ causā defendēdi quā uiscēdi hoc fecerit. Iura enim multū p̄sequūtur autorē rixę, & illū qui primò insultat alium: a deo quod Bal. in l. is qui aggressorē. C. ad le. Corn. de sic. dicit, q̄ ille qui est insultatus, in dubio lex semper p̄sumit, quod quicquid facit, faciat ad sui defensionem. & ita dicit Bal. per illū tex. in l. j. §. cum arietes. ff. li qua. pau. fe. di. * Ex q̄bus colligo quod eo ipso quod probo, q̄ tu cū armis insultasti me: factus dīcor p̄balle defensionē mei: scilicet q̄ occidi te ad mei defensionē: quia ego qui sum insultatus, habeo p̄sumptionem iuris pro me, q̄ postea ego insultatus quicquid facio, facio ad mei defensionē: & hoc modo lex p̄sumit, quod insultatus erat in periculo. iuxta illud uulgare, (Homo assaltato mezo perso o morto.) Vi-

res enim multo magis excellent & excedūt in persona illius qui aggrēditur alium, q̄ in persona illius qui aggrēssus est: quia insultatus est p̄r uilū, insultat uerò nō. Et ideo recte uoluerūt doct̄. q̄ cōtra insultante aliu & autorē rixę ista p̄sumatur. Et si diceretur quod d. Ant. de B. in c. olim. in xvij. col. dum disputat istā materiā. extrā de resti. spol. dicit allegādo Bar. quod ad probādū defensionē illius qui occidit aliu: testis nō debent deponere, q̄ aliter eundē nō poterat: sed quod aliter nō poterat iniuriā defensare: nisi illum percussisset. Et Bal. in l. j. C. de cōi. 14 circa mediū, dicit, * q̄ ad probandū quod quis fecerit ad suā defensionē, probatur per cōiecturas. & ita dicit Pet. de Anc. in cle. j. de homi. & c. ubi est gl. quia intelligit p̄dicta militare, ubi nō apparebit q̄ primò fuit ille q̄ aggrēssus est aliu: quia tūc opus est, quod ista probetur: sed ubi apparet de aggrēssore eo ipso quod probo, quod tu in illo loco & tēpore, quibus aggrēssus me cū armis euaginat: ego cōi. di te: probato insultu tuo cōi. licet in illo loco & tēpore, statim tēnerauerim te, uel occiderim te: tum dicit p̄bati defensio mea: signū est, q̄ in illo loco, & tēpore natus erat in piculo uitę uel alioquin iniurię personalis, p̄ p̄dicta dicit Bar. quicquid uelit, in l. sciētia. §. q̄ cū aliter. ff. ad leg. Aquil. q̄a extrā cōtrariū dixit in l. sed & si quacūq; ff. ad leg. Aquil. & in terminis hoc dicit Pet. de Anc. in cle. j. de homi. dicit, q̄ gl. Accur. Bern. & lo. in d. cret. hoc uoluerūt, & sic not. tu q̄ p̄ctica ā glo. non est recedend-

15 * Et hæc intelligo uera, quando insultatus est factus cū armis euaginat: ubi autē quis aggrēssus est me sine armis, sed cum pugno: & ego habebam arma, & percussi eum: dicit ut dicam j. in secuti q. quæ incipit, quidam insultant me cū baculo. & hoc est quod dicit Bal. in l. j. C. unde ui. qui dicit, q̄ iduocati uolentes probare defensionē alicuius, faciūt unū articulū le arētione loci, scilicet, q̄ ille erat ita arētatus in illo loco, quod alis nō poterat euadere, nam dicit allegādo Bar. quod hoc nō est necessariū: quia sufficit probare insultū & terrorē armorū: quia quicquid iuste est factū, dicitur factum ob dēntiam: licet Bald. in l. j. in si. C. quanto licet. se sine iudic. uindi. dicat, gille, qui minatur mortē alicui, pōt in ipso actū ab ipso occidi: quia nō ebet expectare primò percuti: 17 melius est enim occurrere in tēpore quā post exitū uindicare: & quia illat percussio, nō potest reparari, indigo ergo ista quando ille erat in actu percutiēdi: quē cum difficultatelle poterat fugere. * Et aduerte quis fatis est probata defensio, si tē. a flesciūt & deponūt, quod uiderūt Titī occidisse Caium ad sui defensionem: ut uoluit Bart. in consil. suo v. quo incipit, quidā Malsiolus. & de illo onū. facit mētionē Sali. & eum approbat in l. solā. C. de testib. quod not. agu. Et de omnibus istis uide Sal. l. j. C. unde ui. & uide d. Catal. in trā. de synd. q. cxv. ij. qui dicit in filli q. q̄ probatur, quod quis fecit ad sui defensionē, etiā per cōiecturas allegat Bal. ita dixisse in l. j. C. de p̄f. l. dicit tamē Ro. in sing. suis p̄ni anni. xvj. alleg. Bal. q̄ li-

cet quis probet se occidisse Titū ad sui defensionem: debet probare, quod ad sui defensionem necessaria hoc fecit: & si nōn probatur necessaria defensio, nōn obtinet. & allega. Bald. hoc uoluisse.

17 *Insultatus modum excedens in se defendendo, ut puta uulnerando: potuit se defendere, & tamen occidit, an puniatur de occiso, uel de excessu.*

18 *Inquisitus potest probare per fratrem proprium quod fecit homicidium ad sui defensionem, tria q. sunt que requiruntur in defensione.*

19 *Excedis modum in se defendendo, quando puniatur in tantum quantum excessit.*

20 *Defensio quomodo intelligatur fieri incontinenti.*

21 *Insultus factus fuit contra me sine armis, an possim me cū armis defendere.*

ANGELVS.

* ADVERTAS etiā quia suprā dixi, cū mōderamine incūpatę tutelę, quod si insultatus modū excedit se defendendo, ut puta uulnerando, potuit se defendere, & tamē occidit, an puniatur de occiso: & dicas quod debet puniri solum de illo excessu. ^a casus est singularis in l. si adult. teriū cū incestu. §. imperatores. ff. de adult. & C. eo. titu. l. Gracchus. & hoc uult lo. And. in Spec. de homicid. in rubr. & in c. significauit. de p̄nit. & remif. & Bal. in tit. de pace te. & eius uio. in usib. feudorū. Quod est uerū, quando excessus est punibilis: ut in d. glo. in d. c. olim. Debet etiā talis se defendens articulare & probare, q̄ hoc fuit incōtinētī, & non ex interuallo, quia aliter diceretur ultio nō defensio: quę ultio non est permiffa: ut not. in d. luim. Et dicitur fieri incontinenti, uel ex interuallo iudi-

cis arbitrio, attenta qualitate iniuriæ, & facti personarum: ut l. iij. §. cum igitur. ff. de ui. & ni ar. Ac etiã debet articulare & probare, quod ante factum, & nõ post factũ se defendit, ut not. tex. de hom. extrã in c. significasti. & Bal. in d. l. j. C. unde ui. uerf. extrã op. q. ante & c. intelligitur quando esset tale factum, quod reuocari non poterat, nec in pristinum statum contraria uia reduci: secus si in pristinũ statum reduci possit, quia tunc incontinẽti post factũ licet, sed non

18 ex interuallo, ut d. §. cum igitur. * Et tene mẽti, & nunquã exeat mentem tuã, quod etiã iste inquisitus potest probare per fratrem propriũ, quod fecit homicidium ad sui defensionẽ. ita dicit Bal. & Sali. in l. parentes. C. de testi. quia si scus tractat de pœna, & lucro odioso, cum aliena iactura igitur: ut l. i. quis uxori. §. j. ff. de far. Quæro ergo quid importent dicta uerba, cum moderamine & c. gloss. & doct. in d. l. j. C. unde ui. dicũt multa. Sed Bal. ibi in uer. querit gl. in quo consistat & c. cõcludit, & d. gl. triplicẽ conclusionẽ. Primò quod in defensione requiratur factorũ æqualitas: ex quo sequitur, quod aggressus sine armis non põt uti armis, nec armis percutere. Secundo requiritur tẽporis uicinitas, ut dictũ est. Nam ut simul fieri dicãtur, oportet uel simul fieri in ipso cõgressu uel successiue in immediatẽ, uel quasi immediatẽ: ut d. §. cum igitur. Tertio, q. talis & tãta sit expulatio quãta est necessitas defensionis: hæc nanq; moderata defen-

19 sio, non plus facere q. oporteat & c. A D N O. a ¶ De illo excessu. Adde d. Franc. de Aretim. in consil. lxxx. Pau. de Ca. in consil. exc. inci. in causa car

ceratorum. Pet. de Anc. in consil. clxxx. Bal. in consil. cccc. xx. in j. uolu. & consil. cij. in j. uolu. & Franc. de Aret. etiam consil. xxxiiij. & Cap. latẽ in consil. xxxi. & d. Alexan. in consil. lxx. j. & in consil. cix. in j. uolumi. & in consil. xxxij. & consil. cxxxviij. in j. uolu. Ber.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod uera est ista cõclusio, q. si insultatus modũ excedit in se defendendo, punitur de excessu tantũ & sic de quanto, & nõ de uero: & si pœna extraordinaria punitur, & nõ ordinaria, & hoc pulchrẽ testatur Bald. in l. ut uim. ff. de iust. & iur. qui dicit quod quis potest excedere modum: aut ex dolo, & tunc plus punitur: aut culpa lata, & tunc minus: aut leui & minus: aut culpa leuissima, & hoc uoluit Bal. in c. j. de pac. iur. firm. quia ille qui est in insati cõculo, & pœna magna, & metu, quod quid facit non dicitur facere a se deliberato: quia motus doloris est in plenitudine intellectus, & Bald. in d. l. ut uim, quod ille q. aggressus non potest habere feram in manu, & ideo si excedit dũ in se defendẽdo, nõ punitur in tantũ inquantũ excedit, & si extraordinariẽ punitur: & hoc testatur gl. xxij. q. j. in summa. & Pet. Anch. in cle. j. de homicidio, & in c. significasti. de homi. Et he pœnsẽ declarabitur per extema infra in illa q. quæ incipit, quasi titius uulnerauit Scium, & statim fugit. Tene tamen menti prædictũ & tempera, * quod uerum est ille qui excedit modum in se defendendo, punitur in tantum quantum excessit. Hoc uerũ, si ex proposito cessit: secus si culpa sic insulta-

fuit in dolo, ita reperio Pet. de Anc. hoc uoluisse in d. cle. j. de homicidio. in fi. tertii notabilis. licet Bald. aliter dixerit in d. l. ut uim. In dubio autẽ non præsumitur dolus, sed culpa in eo: quia faciẽdo actum licitũ excessit modum. ista est pulchra theoricã Sali. in l. Grachus. C. de adul. in illa q. quando iudex torquendo occidit aliquẽ. Sed quis se defendẽdo facit actum licitũ: quia uim ui repellere licet. d. l. ut uim. ergo si excessit modum defendendo potitur præsumitur culpa quãm dolo. Credo tamen quod in dubio ista remittitur arbitrio iudicis, qui diligenter omnibus consideratis iudicabit, an ex culpa lata uel leui, uel ex proposito, per doctrinã Bald. in d. l. ut uim. cogita.

20 * Adde etiam inquantũ tactum est, q. opus est, q. incontinẽti fiat defensio, quod Ro. in d. l. j. §. qui præsens. ff. de uerb. obl. dicit, q. illa iura quæ dicũt uim ui repellere licet, dũ modo incõtinenti fiat: aliquãdo si fiat post sex menses, dicitur incõtinenti per decennũ, puta, si uis magnus dominus uel potens expellat unum inferiorẽ. nam licet etiã in decẽnio recuperare possessionẽ suam, & dicitur facta incõtinenti. alleg. Hug. 22

ita dixit. §. j. di. in §. ius naturale. de quo dicto facit festum Bal. in l. fi. C. de his qui ã non domino: de ista diffinitione incõtinenti, dic. ut latissimẽ ultra omnes doct. dixi in d. l. j. §. qui præsens. ff. de uerb. obl. * Et inquantũ supradictum est, quomodo dicitur factũ cum moderamine inculpatã tutelã, & dictum est, quod si sine armis in me insultum fecisti, ego armis non debco me defendere: & ita limita istam materiam, ut dicam

infra in sequenti glo. in tex. & additio. quia potest esse, quod defensio licita erit cũ armis: licet sine armis in me insultum feceris: ut ibi uidebis: & de istis uide d. Abb. in c. olim. extrã de restit. spo. qui disputat in quo consistat istud moderamen inculpatã tutelã. Sed do. Ant. de But. ibi latius disputat. Concludit tamen ibi d. Abb. tandem quod ista relinquuntur arbitrio iudicis. Et uide ea quæ multũ eleganter scripsit Ro. in singu. suis primi anni sing. iij. quod incipit, an si quis excefferit modum.

- 21 Insultauit me quis cum baculo, ego ne percuterer, eum cum gladio ferui, unde mortuus est, queritur an debeam puniri.
- 22 Insultum fecit Caius contra Titium, ã cuius facie poterat aufugere, nõ aut fugit: imò Caium percussit, an teneatur Titius.
- 23 Pisanus uel Perusinus qui sunt belliosi, & quibus eset uerecundia aufugere, si fuerit insultatus, & fugere possit, an fugere debeat.
- 24 Robusto uolente percutere debilem cum pugno, an debilis contra robustum poterit uti gladio.

ANGELVS.

* E X his infert ibi Bald. ad qd. Quidam insultauit me cũ baculo, ego ne percuterer, eum cum gladio ferui: unde mortuus est: queritur an debeam puniri: in quo cõcludit, secundum glo. in d. l. j. uidelicet aut insultatus poterat aliter quãm cum gladio se defendere: & tũc punitur: aliã non. alleg. no. in l. j. C. de sic. In Dubio autẽ cum fuerit insultatus cũ armis, quia fustes sunt arma, præsumitur quod sine armis se defendere non potuit. Et etiam Bald. ibi

infert. pone, quidam fecit cōtra me
insultū sine ullo genere armorū, no
leus mihi dare unam maxillatā ma-
nu uacua: ego ne percuterem, gladio
ipsum interemi: an puniar. et distin-
xit, aut constat quod poteram aliter
me defendere, & tūc teneor: quia nō
seruauit modū defensionis, sed uin-
dictā assumpsit: aut cōstat quod ego
non poterā euadere quin cū uiripe-
rio percuterem, & tunc licitē feci: nā
si hoc licet pro rerum defensione:
ut d. l. j. ergo fortius propter psonas
& corpus nostrū quod dignum est:
ut l. in seruorū. ff. de pōn. aut dubi-
tatur, & tunc in dubio p̄sumitur,
quod alia uia patuerit defensionī
inter pares. Sed si insultās esset ro-
bustus, & ego senex, tunc p̄sumi-
tur propter annorū inaequalitatem
quod nō potuerim aliter me defen-
dere secundū d. glo. ff. unde multae
circūstātiae sunt ponderādā: ut ex
23 p̄dictis patet. * Querit Bar. in d. l.
j. uer. pone quidā fecit insultum & c.
quidā cōtra me fecit insultū à cuius
facie poteram auferre: non feci,
imō eū percussit: an teneor. Et cōcludit
aut uiolētia infertur circa res ad earum
occupatiōē uel destrūctiōē,
& non debet quis fugere: quia fuga
trahit secum periculū circa res: ut l.
j. §. si quis autē. ff. de ui & ui ar. aut
circa p̄sonas: & tunc aut fuga im-
portat periculū salutis: quia inimi-
cus est sibi ad spatulas, & terga uer-
tendo de facili posset uulnerari, &
non debet fugere: imō salutē suam
tueri: ut d. l. scientiā. §. qui cū aliter.
ff. ad l. Aquil. aut fuga importat peri-
culum honoris: & tunc idē, secundū
Iac. de Are. quia quilibet honorem
suum debet tueri: & eū lucro p̄-

ferre: ut ff. si qs omisit. cau. te. l. h. ff. de
quo etiam Bar. in d. l. j. C. unde ui. ff.
ibi Cy. dicūt*, quod si esset unus, si-
lanus uel Perusinus qui sunt bōi
cosi, & uerecundia esset auferre:
quod nō debet fugere: secus si cō-
alterius patriā, ubi homines
sunt ita bellicosi: quia nō esset
decus auferre: & tūc aut fuga p̄-
culū nō importat, sed cautela que-
dam: tūc debet quis auferre: quia
sibi nō nocet & alteri prodest: ut
de aqua plu arcen. l. ij. §. itē. ff. de
Et bene aduertendū est quod illud
quod dixi sup̄ra, de honore, in d. l. j.
gitur etiā de leui: quoniam leuius
nor est curandus. facit ff. de iniuri-
l. iniuriarum. §. si quis de honore
25 * Quid si robusto uiutor cōtra dō-
bilē tantūmodo pugno: nō quid
bilis possit uti gladio: glo. ff. in d.
dicit quod sic, & idem tenet d. l. j.
Bar. & Bal. in uer. sed pone robō-
A V G V. Tu autem in hac
ria adde inquantū sup̄ra taceat
an si me insultasti sine armis
pugno, an possim te occidere
puncē cū armis. Aduerte quod
quod possibile est quod impo-
armis possem te occidere
& dicor fecisse ad mei defen-
& hoc est si accusatus probas
testes, quod ipse occidēs
poterat euitare illū pugna
aliter illā iniuriā nō poteram
re, nisi te occidā, hoc possum
colligo ex doctrina Barto. in l. j.
ff. ad legē Corneliā de sic. quia
luit, quod si probō fecisse ad
defensionē si interfeci te, probō
quod aliter nō poterā euitare
iniuriā realē, nisi te interfecis
si pro rebus hoc licet, multo magis

pro personis: & hoc est quod dixit
etiā multū eleganter Anto. de But.
in c. olim. extra de restit. spo. qui ipse
examinat istā materiā, qui dicit, ex
his apparet quod Bartol. uult quod
testes ad probandā defensionē non
debent concludere & deponere, q̄
aliter euadere nō poterat: sed quod
aliter nō poterat iniuriā defendere,
uel euadere illā iniuriā personālē.
Vnde si sum in uno angulo, ubi
perstrinxisti me, & uis dare unā ma-
xillatam mihi: & ita prope me eras,
quod cū pugno poteras me percu-
tere: nec poteram euadere quin me
percuteres: ego ne me percuteres,
capio unū gladium quē habebā ad
latus, & te percutio & interficio: tūc
isto casu dicor fecisse ad mei defen-
sionem per p̄dicta. Bene uerum
16 est, q̄ isto casu opus est, q̄ ista pro-
bentur, quod aliter nō poterā eu-
dere illā iniuriā, nisi te gladio per-
cussissem: ut dictū est. & in hoc fa-
cio differentiā inter illū casum, quā-
do tu insultasti, me cū armis euagi-
natis: & ego occido te: quia isto ca-
su non opus est, q̄ ista probetur, sed
sufficit p̄bare & articulare id quod
sup̄ra dixi in addi. in hac eadē glo.
quo incipit, dixi q̄ licita est defen-
sio cū moderamine inculpate tute-
læ. secus quādo occido in casu qua-
stio. nostræ: quia opus est probare
hoc p̄ testes, quod dixi sup̄ra: & hæc
nota. Nec huic conclusioni obstat
quod ego dixi sup̄ra, q̄ ad hoc ut
dicatur non excessisse modū, opus
est q̄ arma sint æqualia: pugnus cū
pugno: si cū armis paruis & non in-
hastatis tātundē debet esse ex par-
te defendētis: quia p̄dicta non
militat ubi offensus esset ita coarctā

tus ab autore rixæ & sic ab insultā-
te: quod nisi insultatus gladio se de-
fendisset & percussisset illū auto-
r rixæ: licet aggressor arma non ha-
buisset, & uoluisset cū pugno dare
sibi unā maxillatam, aliās insultatus
non posset euitare illā iniuriā per-
sonālē: & hoc probatur ex his quæ
sup̄ra manifestē decidi, & maximē
per do. Bart. in l. furem, & melius in
l. j. C. unde ui. & do. Ant. de But. in d.
c. olim. ubi do. Ant. etiam multū ele-
gātē disputat: an quis teneatur fu-
gere, si est insultatus, ibi uide, & per
Ang. elegātissimē in l. is q̄ aggressor
rē. C. ad legē Cor. de sic. & p̄ Ang.
in l. j. C. unde ui. & ibi per Sal. ultra
oēs, & per Bal. in l. ut uim. ff. de iust.
& iure. & probat in l. j. C. unde ui.

16 *Insultat? an debeat expectare se pcuti.*

ANGELVS.

26 * *QVAERIT* ibi glo. an de-
beat expectare se pcuti. & respon-
det q̄ non, quān sequuntur docto.
ibi, & Bal. in uer. querit glo. utrum
quis & c. quia melius est ante causam
uulneratam occurrere, quān postea
remediū querere: ut l. j. C. quādo li-
cet unicuiq; se si. u. uin. & l. fin. C.
in quib. caus. in inregrū restituit. nō est
ne. Itē nō est remediū, cū nec repa-
rari possit: ut C. de appella. l. si quis
facit, quod not. Bart. in l. v. in princi.
etiam l. si ex plagis. §. tabernarius.
ff. ad l. Aquil. & sup̄ra dixi. Querit
etiam ibi glo. an debeat expectare
aliquem actum fieri ab offendēte. &
glo. dicit q̄ sic, debet enim expecta-
re se insultari & armis & clamore
terreri: nec potest p̄uenire omnia
ista: quia qui primō incepit rixam,
ille est qui primō potest offendi: ut
ff. ad l. Agl. in d. §. tabernarius. & ibi

Bal.

Bal. & Flo. & ita dicit. Bal. in d.l.j. ver. si. sed nūquid debeat expectare &c.

A V G V. Tu adde an quis debeat expectare se prius percuti, quod Bar. per illū tex. in l. idē est. §. armis. ff. de vi & vi ar. dicit quod non. & idē Bar. & Ang. in d.l.j. C. unde vi. & ideo do. Anto. de But. in c. olim. extrā de restit. spol. in xix. col. qd' Gof. non laudat, q' q's patiatur se primo percuti: quia poterit esse q' si expectatet primū istū, non est postea a locus defensionis, per l. si ex plagis. §. tabernarius. ff. ad le. Aquil. & l. j. §. cum arietes. ff. si qua. paup. fecit. di. ca. sufficit enim terror armorū secundū Gof. & dic q' de hoc habetur xxij. q. j. in summa. & in c. significasti. extrā de homic. dicit tamen do. Anto. quod Cy. in l. j. C. unde vi. tēperabat hoc, q' dicit q' quidā sunt qui minātur antequam percutiant, & percutiūt, & isti nō sunt expectandi: quidā uerō sunt ita timidi q' non percutiunt, & isti sunt expectandi: ut l. j. C. si quis impe. ma. Refert tamen do. Anto. q' Bar. aliter dicebat, scilicet, q' si uerisimilia præcedūt indicia, & actus manifesti, quod ille intendebat offendere, & aliter iste se defendere non poterat, potest, aliās non. Et cōclude tu in hac materia q' an debeam expectare me prius percuti, uel non: patet ex supradictis decisionibus proximis, quæstio. in tex. & in addi. quia si tu aggressus es me armis euaginatīs, non debeo expectare me prius percuti: idē si tu eras sine armis, & ego habebam arma: sed aliter non poteram euadere illā iniuriā personale: & uide Abb. in d. ca. olim. qui dicit quod omnia ista relinquēda sunt arbitrio iudicis.

27 Minis solis interuenientibus, an de possit minantem percutere.

28 Inuirosius uerbis si aliquis protulit fuit in rixam, & uulnerauit inuositem, an debeat puniri de toto uel excessu.

29 Iustus dolorem temperare est de iuribus: & ideo nesciens teperratus punitur.

ANGELVS.

27 **QVAERITVR** an ex istis minis possit percutere minantē: q' in d. l. j. sentit, q' sic: si minator minas conficiuit exequi. arg. l. j. C. qua. præditus pote. Sed Bal. in d. l. j. uer. sed nunquid ex solis minis tenet contrariū: q' licet quis minatur, nō incipit delinquere sed in uerbo, nec ad actū proximū procedit: & ideo dicit q' uerbis cōtraria debet resisti: non autē ad manus & ferrū. allegat Spe. tit. de accus. quod si te uocauit latronē. dicitur me q' si in mora expectationis periculum, ex quo liquet deest tunc tenet glo. quod melius dicit uersus iniuriā preparare quædam discrimine coarctare. Quia si ille qui minabatur expectaret uenientes: certe poterit percuti: quia si expectaret, forte uideret se defendere. qd' tamē tenet q' hoc facere debet, si aliter defendere nō poterat: ut pater ex p. d. l. j.

ADNOT. a ¶ Minis. Ad q' committens delictū per iram minatur: ita Frā. de Are. in c. si. xxviii. de iur. iudic.

A V G V. Tu autem in hac materia adde, q' ideo uidetur, q' dicitur q' si quis minis quis possit alii percutere: nā suprà sæpe dictū est, q' iustus quis habuerit iustū metum: ista nā inducūt iustū metum: glo. de iur. iudic.

omnes doct. in l. metū. ff. quod met. cau. l. legitur. Et no. per doct. & maxime Salic. in l. j. C. si q's impe. maledi. sed nō recedo à doctrina Bal. in l. j. C. unde vi. adde tamē unā mirabilem

30 limitationem. * quod si q's minatus est mihi, & propter ista uerba iniuriōsa illata contra me uel propter alia uerba iniuriōsa, ego hoc modo protractus sum in rixā, & ego uulne rui te, non debeo puniri de toto, sed de q' ito ego excessiuisa est singularis doctrina Ange. quam tradidit per illū tex. in l. si adulteriū cum incestu. §. itē imperatores. ff. de adul. qui Ang. dixit ista uerba formalia p

31 illū tex. Not. q' difficilimū est temperare iustū dolorē, & ideo nesciens a temperare punitur mitius: & allegat pro illis qui incidit in aggressū cōtra alterū inferētē uerba iniuriōsa: punitur enim tūc q' plus fecit, nō quia se nō debuit uindicare: uerba enim iniuriōsa sunt illa quādo q's minatur mihi mortē. Idē etiā q' a proferūt cōtra honorē meū: ut probatur in l. j. ff. de iniur. cōstitutā l. p. rator edixit. eo. ti. & hec bene no.

30 Pater & mater an filium tam legitimū quam non legitimū defendere possint.

31 Filius an possit uel debeat defendere patrem & matrem.

32 Maritus uxore sponsam, amans uel concubinam, an defendere possint.

33 Consorts consortē, socius itineris sociū, cohobitans sociū cohobitationis aut uite, dominus seruū, uasaliū ascriptiū, familiarē conductū, abbas monachum, monachus abbatem, an defendere possint, & an insultans sociū insultantis offendere ualeat, mediator quoque an offendi possit.

34 Familiaris an dominum armis & clamore, ac quocunq' modo potest, debeat adiuuare.

ANGELVS.

* **QVAERO** sicut potest q's semetipsum defendere, an possit etiā filiū defendere. Bal. in d. l. j. uer. si. expedita est gl. & c. dicit, quod doct. dicūt, q' sic, per l. isti quidē. ff. quod met. cau. qd' Bal. intelligit, siue sit legitimus siue nō, quia natura cōmunis est: ut l. hos accusare. §. si. ff. de accus. nec potest cōstitutio naturam immutare: & sic siue sit in potestate siue non: sic mater potest impune & sine mādato defendere filiū: ut l. quia mater. ff. de in ius uocā. * **Quærit** etiā Bald. in d. l. j. an filius possit defendere patrē & matrē: & in uer. ij. quæstio est, an filius & c. dicit quod sic: imō etiā dicit quod si filius non defendat patrem & matrē, punitur: ut l. utrum. ff. de parri. l. tē carnē suā quis nunquam habuit odio. ut not. in l. j. ff. de in ius uocan. * **Quæro** an maritus possit defendere uxore suam: uel econtrā. Bal. in uer. ij. quæstio, an maritus & cetera. dicit quod sic: quia duo sunt in carne una. xxij. q. ij. c. admonere. Idem de concubina & amasio propter amicitia non leuem quæ inter eos extat. ff. de uer. signi. l. inter amicissimos. & quia domestici sunt & quadā societate iunguntur. ff. de diuor. l. quod ait. & ff. de adulter. l. si uxor. §. si minor. uer. q' si in concubina. & C. de bo. quæ lib. l. nō sine. Idem de sponso & sponsa, quia eodē zelo amoris adinuenim cōnectuntur: & quia de sponsa & uxore idē debet esse indicium. ff. de sponsa. l. oratio. & in d. §. si minor. ita dixit Bal. in d. l. j. uer. sic. quinta est, an sponsus

sponsus &c. & etiā amici mei & uicini mei, & peregrini possunt percutere uolētē me expellere de possessione mea: ita dicit Bart. in l. de uotū. C. de metal. lib. xij. Idē & cō-
33 sortēs: quia iniuria quæ sit uni, fieri uidetur toti confortariā: & ideo omnes profēqui possunt eorū iniuriam: ita not. dicit Bart. in l. cum scimus. in prin. ij. col. C. de agri. & cens. lib. xj. & etiā socius iuneris potest defendere sociū, quia iniuria est communis: ut ff. de iniur. litē apud. §. tenetur. & idem in socio cohabitacionis uel uitæ. xxij. q. ij. c. hac ratione. per totū. & etiā possum offendere socium criminis qui criminoso & criminis aggressori socius est: ut l. j. C. de rap. uirg. & l. raptores. C. de episco. & cle. ita dicit Bal. in d. l. j. uer. sexta est an quis & cetera. quando socium criminis possum offendere, non tamē possum offendere mediatorem uel aliū circumstātē qui se de crimine non impedit, aliās teneor: ut d. §. qui cum aliter. an dominus possit defendere seruum & ecōtra. Bal. in d. l. j. dicit, qd sic, ut l. Lucius. ff. de appel. & ibidē dicit idem in uasallo & ascriptito: & idem dicendū est de abbate in monachū & econtrā: nam pro iure qd quis habet in istis, sua interest pecuniariter eos non lēdi: & idē dicit in familiaris cōducto: quia est de domini familia:
34 ut ff. de usu & hab. l. ij. * Et idē quia familiaris debet adiuuare dominū armis & clamore, & quocunq; modo potest, etiā cū sui corporis periculo: ut l. j. §. eod. autem tecto. ff. ad Silla. & l. cum dominus. eo. titu. & ita etiā tenet Flo. in d. c. qui cum aliter.

ADNOT. a ¶ An filius. Adde

¶ uide Bal. in consi. viij. in prima pte incip. in causa uertente inter Christianorum. ubi quōd filio naturali licet defendere patrem. Ber.
 ¶ Confortariā. Adde & uide Bal. in consi. xcvij. in j. uolu. Ber.
 AVGV. Tu autem in hac materia adde hic, qd doct. maximē Bal. l. ut uim. ff. de iust. & iur. uidetur probare omnes istas cōclusionēs: aduerte: quia si licitū est uni canone defendere unū insultatorem, tō magis istis personis, de quibus quæ cōclusio, an sit uera uel falsā dixi s. in hac gl. in j. addi. Sed uerte, quia dō. Ang. tangit hanc pulchrā cōclusionē, an licitū sit, hi offendere nō insultantem mediatōrē. Et in hoc allego uerā rabilē doctrinā Ang. quā posuit in j. C. ad l. Cor. de sica. per quā dicit nā poteris limitare prædicta: dixit Ang. ibi per illā gl. f. Notabiliter hanc gl. quæ decidit qd dicitur in uita discrimine propter tū: nedū quōd impune possit defendere insultatē & occidere: nec ipsius & aliū, si per illud euadēt illo discrimine. Sed dicit Ang. quod dictū est de nō socio. intelligit nō fecit ex proposito: uel impo-
 posito, nō est tamē puniēdus: nec nelia: quia fecit ob tutelā suā, quæ tē principaliter ob iniuriā: & quæ exēplū, si unus ex bono proposito nit ad mediādū: & cepit fortitātē tantē & insultatū, & quæ uires insultantis præualebāt: nisi insultatū tantē nullus dixerit tājē occidēdū: tō de homicidio: & dicit Ang. quod gl. in d. l. ij. hoc uoluit sing. & qd

pro hoc, quia igne immisso in unam domū, licitū est destruere domū uicini, ut ignis cōmolās nō cōburat meā: ita licitū est percutere ne occidat, arguēdo de rebus ad psonas, quōd est nō dignū secūdū ipsum. Si autē percutiēs aliū nō esset in tali discrimine cōstitutus, tūc dicit Ange. ibi, quod tūc percutiens teneretur de tali percussione: etiā si ipsum occidisset præter propositum: licet tunc non teneretur i. Corne. de sica. quia non dolo. alleg. tex. in l. scientiam. §. qui cū aliter. ff. ad leg. Aquil. Et hæc certē not. quia pulchra & singularia ad euadē dum hominem à morte.
 ¶ Defendere aliquem promittens, an teneatur illum defendere.

ANGELVS.

35 * QUID autē si quis promiserit aliqū protegere & defendere: nō dico in cōtractu, de quo loquitur i. fin. C. de ac. emp. istā quæst. format Bart. in prima constitutione ff. & ibi determinat quōd potest & tenetur etiā ipsum defendere cum armis: & allegat text. cum glo. in l. desertorem. §. si. ff. de re mili.

AVG. Tu autē in hac materia adde, quōd potest esse in cōtractu, etiam uerbū defendere intelligitur cū armis: & hoc quando unus superior uēderet uni priuato, ita per bonas rationes cōsulit multū elegantē per. 2 de anc. in consi. suo lxxxij. incip. in Christi nomine omisso primo dubio, quæ cōclusio an sit uera uel falsa, latē ego dixi de omnibus istis post Moder. in l. stipulatio ista. ff. de uer. ob. dic ut ibi latē dixi.

ADNOT. a ¶ Pet. de anc. Ad 37 de Pau. de ca. in consi. xcvij. in j. imprefsi. Bernardi.

36 Vulnerato Seio à Caio statim aufugiente, si Seius post Titium aufugientem currat, & illi uulnus inferat, nunquid Seius punietur.
 ANGELVS.

36 QVAERITVR, Titius uulnerauit Seiu, & statim aufugit. Seius post eum currens uulnerauit eū quod nō licuit, ut patet ex prædictis: nunquid punietur ac si primō offensus nō fuisset. Bal. in d. l. j. uer. decimo queritur, Titius & c. secūdū la. dicit qd debet puniri, quia difficilimū est iustum dolorem temperare: ut l. si adulteriū. §. imperatores. ff. de adul. Mitius tamen punietur, non tāquam dolosus sed tanquam culpōsus: & quia incōsultus a calor caret uitio doli: ut ff. ad Turpil. l. j. §. quæritur. quod non.
 ADNOT. a ¶ Inconsultus calor. Adde tu & uide Fran. de are. in cōs. lxxx. qui idem dicit. Ber.

ANGELVS.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quōd nō essem aduocatus, uidi multos aduocatos refricātes in dubium, an ista cōclusio sit uera uel falsa: sed semper mihi placuit ista sententia iaco. de are. pro qua allego in terminis Ant. de but. eam approbasse in c. olim. extrā de res. spo. in xix. colum. & ita pro hac opinione consuluit Bal. Papiæ: ut in terminis nostris: & refert & sequitur Pau. de cast. in consilio suo exc. in fi. & uide Salicet. in l. prima. C. unde ui. ad de Alberi. in secunda parte statutorum. q. xlv.

37 Vulnerauerunt se duo simul, & ignouatur quis fuerit aggressor, quid fiet.
 ANGELVS.

* QVAERIT gl. in d. l. j. quid si dubitetur utrū sit factū ad defensionem uel nō: quia duo simul percusserunt, & igno

& ignoratur q̄s fuerit aggressor. gl. in l. j. §. cū arietes. ff. si quad. pau. fe. dic. dicit q̄ uterq; absoluitur. & Bal. in d. l. j. ner. duodecimō quaro cū gl. & c. dicit sic. non enim videtur masculi iū probatū, quia defensio nō est masculi cū: & certū est q̄ alter eorū cōmisit masculiciū. In iustitia igitur cōfiteri si uterq; cōdēnaretur: q̄a innocēs propter peccatorē periret: ut no. glo. C. uti pos. l. j. Sed contrariū videtur, q̄ ratione dubii uterq; condēnatur ff. uti pos. l. i. duo. in prin. melius facit ff. ad leg. A. qui. l. scientiā. §. qui cum stramenta. Si uerō constaret quis esset in culpa, ille condēnaretur. ff. ad leg. A. qui. l. quemadmodum. §. si nauis. Si autem cōstaret quōd unus fuit in culpa, alter nō: sed non apparet quis iste, & quis ille, dicit Bal. q̄ quidam tenēt gl. alii quōd nulla defensio est probata, cum probatio sit incerta & obscura: ideo non releuat. c. cum in præsentiā. de proba. & defensio, tanquam exceptio peremptoria liquidō est probanda. Sin autem constaret quōd unus alterū, & alter alterum offendit, nec quicquā aliud probatū est ad defensionem, tūc uterq; punitur: nec ob. §. qui cūm stramēta. quia ibi datur opera rei licita: ideo facili⁹ recipitur excusatio, quia nō ita præsūmitur dolus, sicut in factis illicitis. ff. de iniur. l. illud. & l. seq. qd̄ no. quia semel habui de facto: & istā opinio. sequitur f. a. licet Bar. teneat glo. in d. §. cū arietes. Sed ueriorē credo opinionē Bal. ne delicta remaneāt impunita per rationes suas. Et adde prædictis qd̄ no. Bar. in l. si seruū. §. sequitur. ff. de uerb. ob. & in l. cum pater. §. libertis. ff. de leg. ij. Sed in simili elegāter no. Bal. Ang. &

Imo. in l. si mora. ff. solu. mat. q̄a facti differētiā an quō ad fe dicant rupti. se pacē, an quō ad uindictā publicā dic ut ibi: quia est bona determinatio. & ibi uideas Ludo. qui plene bene loquitur. & Io. an late in adde ad Spe. in tit. de treu. & pa. in rot. Bal. in l. ut uim. ff. de iust. & iure. §. l. qui fidem. de transac. & in l. cū proponas. & l. petens. C. de pac.

ADNOT. a. ¶ Sequitur in Bal. saluari potest per text. in lita uulneratus. §. ita autem qui dicit pro publica utilitate cōtra p̄talem disput. iudi rationem multa in iuris civilis recepta fore: & per illum tex. dicit Ro. in consi. cccj. q. iudex p̄t testē p̄uic de falso, qui dixit q̄ Titius possidet per pora & tēporibus in c. amotatu cūcōsulatū esset, q̄ Titius possederat per tres & plures annos. & reuera nō possederat, nisi per quatuor mēses, licet de iuris subtilitate possēt dictū talis testis uari. & doctrina Bar. in l. si in natiuitate ad doctri. Bal. nō uidetur uerū in d. l. si in rixa. apparet de principio delicti. & certū est q̄ omnes tēporum: sed in casu proposito nō apparet principio nec fine delicti: nec certū q̄ ambo deliquerūt, imō incertū: unde propter incertitudinē uidetur q̄ op̄i. Bart. procedere debeat: & per text. uoluit Ro. in consi. cccxi. ubi uulneratus incendiū exoriatur in domo in qua habitant, & ignoratur cuius culpa esset: quōd propter incertitudinē ab solui debent. Ber.

AVG. Tu autē in hac materia adde q̄ Bal. in d. l. j. §. cum arietes. dicitur inquantū illa gl. uoluit, q̄ seq. dicitur absolutoria. Nā dicit ipse q̄ dicitur nēt cōtra illam gl. Et ideo dicitur duo inuicē se percusserūt unum

rum, & alter alterum, in nullo sit absolutio, sed uterq; condēnabitur. Et hoc uoluit etiam Bal. ibi in add. in d. §. cum arietes. & expressius in l. ut uim. ff. de iust. & iur. qui dicit, quōd il la gl. in d. §. cum arietes. quā uoluit, q̄ neuter puniatur, debet intelligi, q̄ nemo punit sub nomine delicti insultus: sed si interuenit cōdes, & uulnera, de istis uterq; punit: uel dicit, dic uerius, q̄ ad interesse partis nemo punitur: sed bene punitur criminaliter: quia ambo delinquant cōtra rēpublicā. & ista cōclusio probatur p doctrinā Bart. in l. si in rixa. ff. ad leg. 2. Corne. de sica. qui dicit, q̄ si plures uulnerauerunt aliquem, & erat unū uulnus mortale tantū: & ignoratur quis fecerit illud: q̄ in dubio tali omnes debēt decapitari. Non ergo est inconueniēs, q̄ unus patiatur p̄cā pro alio, cum quis dat operā rei illicitæ, etiā inquantū Dominus Ang. hic incidenter tangit illā materiā, quando ruperunt pacē, & ignoretur qui fuit aggressor ad hoc, ut pax dicatur rupta. Adde & dic ut ego latissimē dixi ultra doctores in add. meis post Moder. in l. mora. ff. lo. ma. dic ut ibi.

SVMMARIVM.

1 Lege Corneli. de sica. quis teneatur, si uel liberum hominem, siue seruum intemerit.

ET ex intervallo dictus Titius ex dictis uulneribus mortuus fuit, & est ut uotum suum iniquū dictus Caius adimpleret. * Et quis teneat de sicariis, siue liberum hominem, siue seruum interemit: uide l. j. §. j. ff. de sica. instit. ad l. Aquil. §. liberum. ff. ad legem Aquil. idem Neratius. §. si duo. & ibi not. gloss.

AVG. Quia hic non intendo tractare istam materiam, sed infrā dicitur in hac eadem gloss. in uersicu. & aduerte, q̄a p̄cna homicidii est p̄cna capitalis: dic ut ibi dicam.

- 1 Vulneratus si ex intervallo moriatur: an intelligatur mortuus ex precedentiibus uulneribus.
- 3 Vulneratus intra quod tempus præsūmatur mortuus ex uulneribus.
- 4 Iudex in electione medicorum adhibendorum uulnerato, quando debeat se intromittere.

ANGELVS.

* QVAERO, si ex intervallo moritur, præsūmatur mortuus ex dictis uulneribus. Istam questionē format Bar. in l. si in rixa. ff. de sica. & allegat gloss. singu. in l. j. C. de emen. seruo. q̄ dicit, q̄ si uisus fuit ambulare etiā cum baculo post tres dies à die uulnerum, non præsūmitur mortuus ex dictis uulneribus: sed Bar. dicit ibi, q̄ standum est iudicio medicorum: ut si semel. C. de milit. & si plures possint haberi, plures adhibeantur: alias sufficit unus, ut in auth. de non alic. aut perim. §. quod autem. uide clarius per Bartol. in procmio ff. in fi. princip. & ibi Cyn. & Bal. in tertia colum. uersi. & ideo an uulnus sit mortale &c. & ibi Cyn. & Bal. in c. j. quib. mo. seu. amit. uersi. sed quid est, quod ibi dicitur &c. & Bart. in auth. de non alienan. §. qd̄ autem. per illum tex. & ibi Ang. & Spe. tit. de prob. §. si. uersi. hoc quoque no. ubi plene facit quod not. Bar. in l. j. §. j. ff. de uen. infpic. & Petr. de Ancha. in c. presbyterum. de homici. & Bal. in c. j. in princip. quib. mō. feu. amit. in ij. colum. uersi. quidam quod dixit &c. & Ange. in l. j. C. de emen. ser. & pro hoc est tex. in ca.

ad quō d
isti. §.
fat. vi.
Gyppo
in. C. p.
212.
63

significasti. lo. ij. ibi, iudicio peritorū. de homic. & ibi Ioan. and. & istud pu- ro uerum: licet Salic. in dicta l. j. C. de emendatio. seruo. aliter distinguat: quoniam tex. uariē loquuntur. Nam dict. gl. dicit de tribus diebus. ad idē c. si qua foemina. l. di. sed in ca. continēbatur. de homi. uidetur dicere de octo diebus. facit d. c. presbyterum. ubi dicit intra paucos dies: & c. ad au- dientiam. eo. tit. dicit aliquandiu. facit quod not. Floria. in l. ait lex. ff. ad legem Aquil.

2 A V G. Tu autem in hac^a materia adde quod certē reperio doc. & tex. uario modo locutos esse. Nam Angel. in l. prima. C. de emen. seruo. dicit not. istam glossam, quā est singularis, & nō est alibi, secundum quā hic loquitur de triduo. Nam dicit, loquitur secundum legem Mosaicam: sed in foro contentioso, tam in canonico, quā in civili, non sufficit: licet percussus post triduum ambulet super grabatum suum: sed si ambulauerit post dies xl. quia nullus uulneratus secundum sententiam medicorū, potest uiuere ultra xl. dies post uulnus: unde si per unam diem uiuit, & post ea decedit, praesumitur mortuus non ex uulnere: eodem modo dicit si uulnus non esset mortale. & hoc probaret per medicos: quorum sententia debet stari, dicta l. semel. Adde tamē quod Dominus Antonius de Butrig. in c. praxerea. de cle. percuss. dicit nō ex isto text. cum gl. * quod si in breui post percussioneē secuta est mors, praesumitur quod sit mortuus ex percussione uulneris: secus si post longum tempus est mortuus: quia praesumitur, quod non ex uulnere sit mortuus: & hic text. declarat quantum sit

longū tempus, scilicet post octo mēses. Limitat tamen ibi hoc do. Anto. de Butrig. dicens, hoc credo arbitrarium attenda quantitate, & qualitate uulneris. Aliam limitationē dat etiam ibi do. Abb. in d. c. praxerea. qui dicit quod licet quis superuixerit per octo menses a die uulneris, ut non praesumatur mortuus ex uulnere. Nam dicit hoc uerum, quādo percussus post octo menses conualuit, ut sentit glossa in l. j. C. de emend. ser. Secus uero si uulneratus semper in deterius se habuit: & tandem decessit. Subdit tamen quod haec regula satis potest relinquas bitrio iudicis. Gand. uero in tractu de lesi. sub ru. de homicidiariis. in c. quae incipit. Quæstio etiam dubitatio sublequitur. ibi uidetur uelle, quod situr iudicio medicorum. Istam partē credo uerā. Et ideo Alber. de Ro. in secunda parte statutorum. quae incipit, item quid si aliquis uulnerauit aliquem. ubi Alb. facit mentionem de omnibus istis, quando quis etiā superuixit post uulnere per octo menses, & multa allegat. Et hoc docet. tandem Albe. ibi dicitur in hoc casu semp udit itari dido medicorum: & dicit, quod ita de factis uenit. Et in quantum dictum est, per medicos, uel plures adhiberi debent, ad uidendum, an uulnus sit mortale, uel non. Adde quae supra late dicitur gl. quae incipit, (una alia percussione, & uulnere.) in prima additione: & quid si isti medici discordant, quod faciendum est? Adde quae late dicitur in glossa in uerbo, (cicatrix.) in l. Bal. tamen in c. j. quibus mo. seu dicitur amittit. uidetur uelle, quod si medicus sit uarij, & ille mortuus est, quod praesumitur mortuus ex uulnere. & Gand.

loco supra allega. dicit, quod si medici dubitat, an uulnus sit mortale, uel nō, & ille moriatur, quod dicitur mortuus ex uulnere. tene tamen * menti quae dixit Gandi. in loco supra allegat. quod in electione istorum medicorum iudex nō debet se intrromittere, si amici uulnerati, & uulnerantis concordant se in electione medicorum. Si uero discordat, iudex eliget ipse. Et hoc etiam uidetur uelle Io. and. in addit. Spe. in titu. de homici. §. j. in princ. & do. Anto. de Butr. in d. c. proposuisti. licet non ita clarē loquatur sicut loquitur Gand. uide pulchrum consiliū Pet. de anch. in consil. suo cclxxxv. qui dicit, quod si quis post uulnus uiuit post tres dies, nō dicitur mortuus ex illo uulnere, secū dum gl. uel aliter secū dū Dy. si dicim⁹ tep⁹ esse arbitrarium, dicit quod iudex habet arbitrari, quod post uulnus in breui debet mori. istud breui, debet arbitrari intra tres dies: nel melius, si unus medic⁹ dicat, quod mortuus est ex morbo superueniente: licet milies constaret de morte, talis occisor non debet mori: sicut dicimus in ciuilibus: si per duos testes constaret de debito, & per unum testem de solutione: tamen per unum solum testem idoneum de solutione eliditur illa plena probatio: ita in criminalibus dicendum est, ibi uide.

ADNOT. a ¶ Tu autē in hac Adde tu hic quae posui supra in uerbo cicatrix.

ADDITIONO. Tu adde domi. Bonif. Vitali. in suo opere malefic. in rubr. quid sit accusa. nu. 131. uer. sed quid uulnerasti aliquem & c.

3 Vulnerato mortuo ex negligentia, uel mala custodia sua aut imperitia medicorum, reus tenebitur de uulneribus,

non de occiso.

9 Vulneratus unum debile, propter quod uulnus regulariter sanus non moreretur: si ille debilis moriatur, an tenebitur de occiso.

A N G E L V S.

* Q V A E R O, quid si mortuus

a est ex negligentia sua, uel mala custodia, uel medicorum imperitia. dico quod reus tenetur de uulneribus, & nō de occiso: ut l. qui occidit. in fi. & ibi Flor. & in l. si ex plagis. in prin. ff. ad leg. Aquil. Sed satis dicas in uer. quæro aliquis fuit uulneratus & cætera.

* Quid autem si percussit unum debilem, & intulit uulnus, quod regulariter in sano non esset mortale, & ille debilis, uel infirmus moritur, an teneatur de occiso: ut l. qui occidit. in fi. & ibi actione. §. si quis seruum ægrotū. ff. ad l. Aquil. & ibi Flor. & in l. ita uulneratus. quod bene no. quia uidi Nursia aliquos errare uolentes defendere homicidas: quia capitulat, quod uulneratus erat debilis, & cætera. & capitulant cōtra se, ut patet in dictis iuribus.

ADNOT. a ¶ Mortuus. Adde & uide do. Bar. foxi. in consil. cclxxvii. quae si per totum. ubi de uulnerato qui decessit post octo menses quādo dicatur decessisse ex uulnere.

¶ Quod sic. Adde tu & uide Rapha. cum consil. cxxxiiij. & Capo. in consil. lxxij. Bernar.

A V G. Tu autem in hac materia adde de hac prima conclusione, quā tangit hic do. Angel. dic ut infra dicam in additio. meis, in illa quaestione quae incipit. Sed quare aliquis uulneratus fuit. ubi tangam materiam. De hac autem secunda conclusione considera, quod docet. in locis supra allegatis uoluerūt, quod ubi uulnus esse

mortale, tunc mortuus dicitur ex uolnere: potest ergo esse, q̄ uolnus qđ non est mortale in uno, erit mortale in alio, per d. §. si quis seruum egrotū. & ideo nō. qđ dixit Bal. ibi in d. §. si quis egrotum. Adde tamē qđ maiora & grauiora uulnera sustinet femina quam masculus, ut est gl. no. in l. nihil interest. ff. de adu. quæ allegat bonam l. & adde hic illud consilium Pet. de Anch. in consilio suo cclxxxv. de quo supra in addit. proximē præcedenti feci mentionem.

7 Statuto an possit imponi pœna pecuniaria pro homicidio.

8 Consuetudo quandoque excusat à pœna homicidii.

ANGELVS.

ET aduertē quia pœna homicidii est pœna capitalis: ut l. iij. ff. de fca. * Et ideo quæro an per statutum pro homicidio possit imponi pœna pecuniaria. Barto. in l. j. in fi. iij. col. ff. de publi. iud. uidetur sentire, qđ per statuta pœna homicidii possit alterari. Contrarium uerò tenent Hosti. & Ioan. and. in c. fi. de consue. quia tale statutum uidetur dare materiã delinquendi. & ita tenet Tancredus de Corne. in sua compendiosa. Sed quod ualeat statutum, & sic pro Bar. posset allegari, qđ de iure ff. pro homicidio non erat semper pœna decapitationis: ut l. tertia. in §. fi. & qđ ibi nō. ff. de fca. Ergo & pstatuta idē potest induci, nisi fortē dicas, qđ quia p leg. Corn. puniebatur affectus, etiã si effectus non consequeretur: ut l. diuus. ff. de fca. cuius contrariū faciūt hodie statuta: & ideo l. Cornelia. tollerabat aliam pœnã quam mortis, qđ singularis est, secundum Imo. in d. l. prima. in fi. ff. de publi. iud. facit quod

not. Bald. in c. j. §. iniuria. de pa. iura. firman. in x. col.

ADNOT. a ¶ Capitalis. Adde qđ quando lex uel statutū simpliciter imponunt pœnam capitis, intelligitur de civili non naturali. ita Alex. in cōs. c. iij. cō. cōs. cxvj. in j. uol.

AVG. Tu adde qđ doct. nostri uidentur tenere, qđ tale statutum ualeat. Nam præsupponunt tale statutum ualere. Et ita uidetur esse de mente Bar. & do. in l. uisigere. C. de trans. & Bar. in l. j. ff. u. bon. rap. faciunt nam per Bal. in l. reos. C. de accus. & uide Bal. in c. j. §. iniuria. de pace iura. eman. & in c. j. §. si quis alium. de pœnen. Adde Albe. de rosa. in secunda parte statuto. q. cxx. ubi allegat mōta, quod tale statutum non ualeat: citat tamen, qđ totus mundus obsequat contrarium, quod talia statuta obsequantur, quod pro pœna componi soluatur pecunia. Item scias, qđ pro homicidio non imponitur pœna capitalis, ubi multorū iacet stragem: dicit multum eleganter Ang. in l. nul. ff. ad leg. Corne. de fca. qđ dixit multum not. in l. tertia. §. si ff. ad leg. Corne. de fca. qđ hoc est distincte, siue in nobili siue in humiliori cōmittēte delictum imponitur semper pœna mortis. & allegat nã gl. in fi. de publi. iud. §. ut l. tertia. nō. & illæ alię pœnæ ubi uiles iudicant bestis, & digniores detabantur in insulã, nō sunt in usu: illocū earū imponit pœna mortis, ut in homicidio imponat pœna mortis, uide Bal. in l. data opera. in pœna charta. C. qui accusare. & text. in l. mo. C. de episco. audien. Adde uerò nō Angl. ponentem pœnas l. Cornelia de fca. in l. is qui cum teled

legem Corneliam de fca. & ibi facit mentionē de statuto Perusino, quod imponit pœnam pecuniariam pro homicidio. Dicit tamen Bal. in c. j. §. furtum. de pace iura. firman. in fine. ibi format quæstionem, quod pro homicidio imponatur pœna x. ducato rum: sed dicit quod Arch. xxiij. q. iij. in c. duo. dicit quod non ualeat statutum imponens pœnam contentibilem pro homicidio: hoc dixit uerū Bal. nisi subsit alia iusta causa. * Adde tamen quod consuetudo quandoque excusat à pœna homicidii. Ita consueuit Pe. de anch. in cons. cclxxxv. qui euasit unum puerum xvj. annorum, qui in una bataiola occidit alium: si ibi ita erat consuetudo qđ bataiola fieret: idem si est bataiola hominum: ibi uide.

ADNOT. a ¶ Tale statutum. Adde Fran. de are. in cons. lvij. qui idem tenet cum sit ex causa.

9 Occidens hominem monstruosum, an subsit statuto punienti interficientem hominem.

ANGELVS.

9 * QUID autem si hominem monstruosum interfecit, an puniatur ex statuto quod puniit interficientē hominem: Bal. in l. quod dicitur. ff. de libe. & posthu. dicit per illū text. quod sic: quia satis est quod habeat spiritum & animam: quod Ange. & Imo. dicunt ibi esse uerum, quando habet plura uel pauciora mēbra quam debeat: secus si habeat caput animalis: quia tunc non est homo: ut l. nō sunt liberi. & quod ibi nō. per gl. & doct. ff. de statu. homi.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, quod illa corpora quæ assimulant animalibus, uocatur pro-

digiosa: ut nō. gl. in d. l. non sunt liberi. & tex. alleg. in l. ostēsum. ff. de uer. signi. sed imō uidetur quod talis occidens huiusmodi prodigia teneatur lege Cor. de fca. text. alleg. in l. quæret aliquis. ff. de uerbo. signi. ubi dicit quod imō ibi sunt liberi & filii, & profert matri. Sed solue ut notatur in dictis iuribus, nō dubito si habēt animam rationabilem, licet sint corpora contra naturam edita, quod talis teneatur lege Cor. de fca. aliàs non, per prædicta.

10 Abortum qui facit ut femina faciat. an comprehendatur in statuto puniente qui hominem interficit.

11 Pregnantē siliã reperiã in adulterio, si pater occidat, nulla pœna tenetur.

ANGELVS.

10 * QUID si quis faciat quod mulier abortiatur, an teneatur pœna dicti statuti: Bal. in d. l. quod dicitur. dicit quod nō: quia qui est in utero nō est homo: sed homo effici speratur, ut l. apud ueteres. C. de fideicommiss. libe. quia autem pœna talis puniatur, habetur in c. sicut. lo. ij. de homici. qđ distinguit aut fecit abortiū antequam esset perfectē creatus, & haberet animam: & tunc punit iudicis arbitrio: ut d. c. sicut. si autē postea quā fuit in uerbo uiuificatus, & sic factus homo: & tunc licet nō teneatur pœna dicti statuti, quod imponit pœnam interficienti hominem, cum in ueritate de præsentibus nō sit homo, sed futurus homo: & sic non sunt proprie uerba statuti uerificata: ideo non teneatur pœna dicti statuti, sed tenetur de fca. ut dicta l. diuus. & ibi gloss. de extraordin. cri. & l. Cicero. ff. de pœna. & tenetur l. Aquil. l. si seruus. §. si mulier. ff. ad legem Aquil. Sed ista originaliter

sunt uerba But. de quo tamen tu dic ut habetur. & ibi latè Sal. in l. pen. C. de ficiariis.

AVGVST. Tu autè in hac materia adde quòd licet iste doctor hoc dicat, quòd si mulier fecit abortum ante partum animatū, quòd non debet decapitari. Adde quòd hoc non militat ubi faceret propter pecuniā, quia decapitaretur, per l. Cicer. ff. de pœ. ita uoluit Bar. in l. diuus. ff. de uar. & extraor. cogni. & ibi Bar. in l. diuus. Bar. quærit post gl. quando partus dicitur animatus: nam dicitur animatus post xl. dies. quòd uerum est in masculo, qui citi⁹ habet animā quā m fœmina. nam ut dicit Angel. ibi post gl. & doct. per xl. dies dicitur habere animam: & contra prædicta est tex. in l. si mulier. ff. ad legē Cor. de fici. ubi uidetur quòd nō sit pœna mortis, in d. l. diuus. sed dic ut dicit Bart. in d. l. diuus. post gl. quando partus nō erat animatus, fœcus si animatus: quia pœna mortis. Et intellige prædicta, si ille qui fecit quòd mulier faceret abortum, sciebat ipsam prægnantē: aliās fœcus: ut not. per docto. in l. pen. C. de fici. maximè per Ange. Sed uide ibi Sali. qui aliter loquitur: hæc uera in extraneo. Secus si esset pater uel mater qui occiderent partum in uentre: quia non tenerentur lege Cor. de fici. sed pœnam parricidii incurrerēt: ut uoluit Bal. in d. l. diuus. * Limite tamen hoc non procedere in patre occidente filiam prægnantem repertā in adulterio: quia isto casu nulla pœna tenetur, nec Cornelia nec parricidii: quia lex ipsum excusat. Ita dixerunt Bar. & Bal. in l. imperatori. lo ij. ff. de sta. homi. Et de ista materia uide de bonum text. in l. si quis aliquid. §.

qui abortionis. ff. de pœnis. & in materia ista uide bonum text. in c. Moy. ses. xxxij. q. ij. & tex. & gl. in c. consil. luiti. ij. q. iij. & l. j. & l. necare. ff. de fide. agnoscen. Aduerte tamè si tu uis uidere istam q. latissimè ultra omnes disputatā: habes semper recursum ad Albe. de Ros. in iij. parte statutorum, q. lix. quæ incipit, si statuto cauetur quòd homicida occidatur, uertetur in dubium si quis percussit mulierem prægnantem cum pede. & si allegat inhiuitas decisiones in ista materia: & cum ista quæstio nuncal præsens esset in consilio secreto illustriissimi ducis Herculis, feci unum pulchrū cōsiliū collegis meis præ decisione huius quæstionis, quòd incipit (ego Augustinus de bonificis de Arimino doctor & aduocatus concistorialis & consiliarius secretus: dico in præsentis quæstio. quæ quæritur &c.) & multa allego. Tædem non recedo ab Alber. in d. q. & ibi ponit quid in dubio, an presumatur quòd ille sciuerit mulierem esse prægnantem uel non.

ADNOTA. ¶ Quod si mulier adde Io. de Ana. in consil. j. & ibi qualiter puniatur clericus, qui debeculum mortali ut faciat abortum. l. 12. *Vulneratus culpam committit in adhibendo medicos uel alio simili modo moritur, an percussus tunc de occiso uel de uulnere.* l. 13. *Medici ad hoc ut præstare possint iudicium, debent multa cogitare.* l. 14. *Vulneratus presumitur mortuus uulnere, nisi negligentia uel malis studiis uulnerati probetur.*

ANGELVS.

* **QVÆRO,** aliquis fuit uulneratus, & probatur quòd ipse commisit culpam

culpam, uel in non adhibendo medicos, uel in non curando se, uel in non parendo medicis, uel quia cōcubuit cum uxore siue aliam culpam commisit, & postea moritur: an percussus teneatur se occiso uel de uulnere. Bal. in l. si ab hostibus. in §. ff. solu. matri. concludit quòd non adhibendo medicum præsumitur sua culpa mortuus quando cura medicorum poterat se bene habere, & ad uitā & ad mortem, quòd dicit esse no. Et etiam istam quæstio. format in c. j. quib. mo dis seu. amit. in iij. col. uer. sexto quærit utrum dominus &c. ubi dicit quod quoties culpa uulnerati admista est cum uulnere, non dicitur mortuus ex uulnere: quia non dicitur ex simplicibus pronenire, & cū alio pronenit: ut l. j. ff. de aqua quoti. & c. Et sic concludit, quòd illi qui uulnerauit, non debet teneri de toto. Facit etiam quòd no. idem bidem in seq. col. uer. & no. quòd difficilius &c. & quòd de uulnere tantum teneatur, facit l. huic scripture. §. si leuus uulneratus. & l. itē Mela. §. Celsus. & l. qui occidit. §. si. ff. ad legē Aquil. ubi Bal. dicit no. tex. quòd quād uulnus nō est mortale, & aliquis proter suam culpam decessit, uel cum uxore concubuit, uulnerans non tenetur de occiso, sed solum de uulnere, & de hoc stabitur iudicio medicorum, qui habent considerare uulnerum qualitatem. Et ibi etiam subdit, quòd præsumitur sua culpa decessisse, si medicis noluit obedire. & ita tenetur, ubi etiam dicit no. istum tex. ad uinculandum defensionem uulneranti & hoc etiam tenet gl. & Io. And. in ij. de cle. percusso. istud etiam uoluit L. & Gui. de Suza, quos refert Tancr.

duus in sua cōpendiosa in xj. rub. q. ix. ubi plenè de hoc disputat. & de hoc uidetur casus in c. ad audientiam. de homi. & de illo qui non est obediens medico, not. plenè Io. And. in c. tua hos. & facit c. significasti. lo. ij. de homi. Si autè quis fuerit mortiferè uulneratus, licet nullā adhibuit diligētiam, tamen hoc non minuit homicidii, d. l. qui occidit. §. fi. à contrario sensu. ita dicit Bal. in quodā suo consilio. quòd incipit, Sapientissimè allegatū est. * Et tene mēti ut medici possint præstare bonum iudicium, debent ad multa aduertere, uidelicet ad robur percussus & debilitatem percussus. l. j. cū gl. C. unde ui. & l. quas actiones. §. quis feruū. ff. ad leg. Aquil. & qualitatem ac uulneris profunditatem. de homici. d. c. significasti. in fi. locum & magnitudinē uulneris, fluxum immoderatū sanguinis. de sententia ex com. c. cum illorum. an uulnus medio tempore cōsolidatur, ita quòd habeat formā sanitatis: uel infirmitatis. l. maritus. ff. locati. cum gl. ita dicit Bal. in d. suo consilio. & ibidem subdit, quòd inspicitur si uulneratus perdit loquelā: quia similis mortuo est. l. uobemus. C. de testa. uel si perdit sensum ut intellectū: quia grauius morbum corporis inducit exiliū mētis. ff. de ædil. edi. l. ob quæ. secundo respon. & ff. de testa. l. in aduersa.

ADNOTA. ¶ **Medicos.** Adde quòd licet in loco insigne presumatur & sint medici, tamen nō presumitur quòd inueniatur homo qui uelit tota die stare impeditus pro alio, nisi probetur ita dicit Francisc. de Are. in consil. xvi. Ben.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde Gand. in tractatu maleficiorum sub rubrica, si iudicetur

per medicos uulneratum non mortis-
 turum, & febre adueniente dicunt cō-
 trarium, & moritur uulneratus, an
 uulnerans teneatur de occiso, ibi la-
 tē uide: & uide etiam ipsum ibi in se-
 quenti quaestione quæ incipit, Sed
 quæro, quidam uulnerauerit aliū non
 mortiferē: postea ille uulnerat* mor-
 tuus est nō ratione uulneris, sed pro-
 pter malum & imperitum medicum
 qui medicatus est: queritur, nunquid
 uulnerator teneatur de occiso: & cer-
 tē dicendum est quod uulnerator te-
 neatur de uulnerato tantū. alleg.
 tex. in d.l. qui occidit. §. penul. & ita
 dixit quod ita scripsit domi. O dofr.
 14 & ibi dicit* quod in dubio uulnera-
 tus præsumitur mortuus ex uulnere,
 nisi negligentia uel mala custodia
 uulnerati probetur. Nam tunc tan-
 tum tenetur de uulnerato & non de
 occiso: & ponit exemplū de rustico,
 qui modicum in capite uulneratus in
 æstate ad laborandū cum bobus ad
 solem, & est iratus cum bobus, & cale-
 factus uenit domum & mortuus est:
 nam tunc uulnerans non tenetur de
 occiso: & ita dicit tenere domi. Albe.
 de Papiā: & in hac materia allego ca-
 sum quem isti non allegant in c. tua.
 extrā de homicidio uoluntario, ibi,
 qui sp̄repto precepto. Et nō. quod Bal.
 in d.l. si ab hostibus. §. si. non dicit de
 directo id quod hic dixit domi. Ang.
 Sed omnino uide quæ dixi in d.l. si
 ab hostibus. §. si. in additio. meis. & ibi
 Bal. etiā uoluit, quod licet medici nō
 adhibeantur, & tamen uulnus fuisse
 mortale, quod nihilominus occidēs
 teneretur. Nam dicit quod tunc hoc
 iuuat medicum non fuisse adhibitū,
 quando ex uulnere dubitatur: an es-
 set mortale uel non. & ibi uide Ang.

& Imo. dicētes paria est: nō adhibe-
 re medicū, uel adhibere medicū im-
 peritū, qd̄ nō. Et in hac materia adde
 omnino elegantia uerba Ang. in l. q.
 si nolit. §. si mancipiū. ff. ce. d. l. e. c.
 ubi in ista q. multū elegāter loquitur.
 & ita tēpera & limita prædicta
 habetur. Et adde quod opus est quod
 probetur medicos potuisse adhibe-
 ri, quia erāt in ciuitate: ut licet doc.
 in d.l. si ab hostibus. & ibi licet dicitur
 doctores in dicto §. si mancipium.
 15 Statuta per Italiam puniunt fallere,
 nō animum: unde nisi quis interficiat,
 licet etiam moris causam animo pro-
 buerit: non tenetur de sicca. sed
 modo castigabitur.

16 Venenum tenus ut daret alteri, si
 non dederit, punitur ac si dedisset.

A N G E L V S.

15 * SED adertas ne erres, qui
 qui cum gladio deuenit ad adū
 ximum animi occidendi, licet
 occiderit, tenetur de sicca. ac si
 fecisset: ut l. §. j. ff. de sicca. & l. i.
 cum telo. cūbi nō. per docto. C. de
 dem. sed statuta per Italiam pur-
 factum & nō animū. Vnde ad
 litudinē l. A qui. dicunt, si quis
 fecit: undemisi interficiat, licet ea
 mortis causam animo præbuerit,
 tenebitur de sicca. sed alio modo
 castigabitur. ita dicit no. Bar. in l. i.
 uul. ff. de sicca. & qualiter compar-
 datur animus occidēdi * uel nō.
 ibi gl: Bar. ut puta si habebat
 nu guerinā, & noluit percute-
 ferr, sed cū hasta percussit: uel
 resicias in qua parte corporis
 bado percussit: quia si in spando
 nō præsumitur animus occidē-
 sus si in capite: alleg. gl. in d. l. b.
 uicisti. in fin. Et pro hoc est bono

ter. in c. omne delictum. §. qui nō mi-
 litat. ff. de re milit. & in l. j. C. de emen.
 70 fer. * Vnum b tamen singulare nota,
 b quod si quis emerit uenenum ut da-
 ret alteri, licet nō dederit, punitur ac
 si dedisset: ut est casus singularis &
 ibi Bar. in l. j. in fi. ff. de parri. & in l. j.
 C. de malef. & math. & in l. eiusdem,
 in prin. ff. de sicca. ubi etiam punitur
 qui retinet & qui facit uenenū causa
 hominis occidendi: quod tamen in-
 telligitur ut nō. Sal. in d. l. j. de male. Et
 prædicta procedunt quando interfi-
 citur extraneus: si autē interficiatur
 ascendens uel descendens in infini-
 tum, tenetur de parricidiis: ut l. p. e.
 §. j. cum gl. ff. de parri. & no. gl. in l. j.
 C. de his qui pa. uel li. & gl. in §. alia.
 insti. de publi. iudi. Si autem perso-
 nas agnatas uel cognatas, uel affines,
 uidetur quod de sicca. tantū tenea-
 tur: ut l. j. ff. de parri. sed gl. in dict.
 l. j. C. de his qui pa. uel h. & c. & Salic.
 t. nec quod isti etiā tenentur de par-
 ri. & eius pena ibi habetur in d. l. j. &
 in d. l. pen. & in d. §. alia. sed secundū
 Sali. in d. l. j. talis pena non est ho-
 die in usus: sed credit quod debeat de
 capitari, & carere sepultura.

AD NOT. a ¶ Animus occi-
 dendi. Adde Alexan. in consil. cxxxvij.
 in j. uolu. Capo. in consil. xxix. Rapha-
 cu. in consil. cxxxij. & Fran. de aet. in
 consil. lxxx. Bern.

b ¶ Vnū tamen. Adde tu & uide Ces-
 po. in consil. ultimo qui consuluit in termina-
 tu. & Bal. in consil. cxxj. in v. uolu. &
 consil. cian. in ij. uolu. ubi quod occidens ue-
 neno est proditor & homicida: ideo sce-
 lus grauissimum. Bern.

c ¶ Parricidus Adde & uide Ioan. de
 Ana. in consil. lxxij. Bern.

AVGVST. Tu autē in materia

adde, quod etiā si non essent statuta
 per Italiam: sed ius commune hodie
 de generali cōsuetudine totius Mū-
 di derogatū est. l. is qui cum telo. C.
 de sicca. & similibus legibus: quia etiā
 cessante statuto nemo debet decapi-
 tari, nisi propriè occiderit alterū. nec
 propter animum tantum debet puni-
 ri, nec propter conatum tantū. mira-
 bilis est doctrina Spe. in tit. de accu-
 sa. in j. parte. in §. i. uer. sed pone pri-
 mō c, quē refert & sequitur & ipsum
 magni facit Ange. in l. j. §. hæc uerba.
 ff. quod quisque iur. & Bal. in l. iij. C.
 de ser. fugi. & Ro. multū elegāter lo-
 quitur in l. dāni. §. Sabini. ff. de dam.
 infec. Fallit. in crimine læsæ maiesta-
 tis, & in assassino ut dicit Bal. & Ang.
 in di. §. hæc uerba. & adde Ang. in l.
 is qui cū telo. C. de sicca. qui dicit qd̄
 habens hastā cum ferro & percussit
 aliquē cum hasta, & nō cum ferro, nō
 dicitur habere animum occidendi:
 unde non tenetur lege Cor. de sicca.
 alleg. tex. cū gl. in l. ij. §. pe. ff. ad leg.
 Corneli. de sicca. & gl. in d. l. is qui cū
 telo. Item adde quod Io. Fab. insti. de
 publi. iudi. in §. alia. approbat ibi opi-
 nio. Pla. de qua in gl. ibi in uerbo, præ-
 parauit. ut tenetur lege Cor. de sicca
 sic ille præparauit uenenum alicui
 causa uenenandi: & sic tenet op. Bar.
 quā tenuit in l. j. ff. de parri. licet Ang.
 ibi nihil affirmet. & Sal. in d. l. j. C. de
 male. & mathe. uidetur etiam tenere
 istam opinio. Bar. licet Ang. aliter ui-
 deatur loqui in l. j. §. sit in maria ff. de
 uar. & extraordi. cogni. Nam uidetur
 uelle ibi quod opus est quod mors
 sequatur, quicquid sit hodie cum sta-
 tuta requirit factū. Credo opi. Bar.
 non procedere: & quando nō essent
 statuta, ut dixi, de generali consue-
 tudine

tudine totius mundi, hodie nemo debet mori: licet deuenit ad conatum nisi sequatur effectus mortis, per dictum Spe. de quo supra. Et illud dictum Spe. sequitur etiam Cyn. in d. l. is qui cum telo. aliquid per Bal. in l. data opera. C. qui accusa. in penultima char.

ADNO. a ¶ Sed pone primo. Adde quod dictum Spe. refert & sequitur Alex. in cons. xv. in j. uol. & Capol. in cons. xxx.

17 Pater occidens filium spurium, an incidat in penam parricidij.

18 Filius interficiens patrem bannitum auerit sine pena.

ANGELVS.

17 * QUID si pater occidit filium spurium, an incidat in dictam poenam? dicit Bal. in c. j. si de feu. fue. contro. inter domi. & uasal. quod sic, quia natura omnibus est communis. Si uero interfecit que poterat exheredare, dicit quod non tenebitur de parricidiis, sed alia poena castigabit: ut l. diuus.

18 & ibi Bar. ff. de parrici. * Quid si filius interficiat patrem bannitum, an impune fecerit? Dyn. tenet quod non: quia patris persona filio semper debet sancta haberi: ut l. liberto. ff. de obse. liber. In contrarium fuit determinatum a collegiis Perusii, per l. minime. ff. de reli. & sump. fu. coniuenda l. postliminii. §. filius. ff. de cap. & possli. reuer. ita dicit Sali. in d. j. C. de his qui pa. & c.

As in q.
An est
in 2.
ipso in
fornici
de q.
de q.
l. ius
22. in
casu

ADNOT. a ¶ Fuit determinatum. Adde Abb. in consil. ciui. ubi quod bannitus non habet filios in potestate: & filij possunt testari. & idem Ang. in consil. cccxij. Bernardi.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod Albe. de rosa. in q. statu

torum, in q. vi. in iij. parte, que incipit: item quid si statuto cauetur quod bannitus possit impune occidi: nunquid filius possit occidere patrem, & ibi sequitur opi. Dy. quod non. respondet ad d. l. minime. scilicet quod loquitur in casu speciali, scilicet in parte oppugnante patriam & liberos: & de materia uide etiam Albe. de rosa. in iij. parte statutorum, q. xxvij. que incipit: item presupposito predicto statu quod bannitus possit impune occidi, qui allegat etiam Gandi. in tra. malefi. tetigisse istam questionem: ut in predictis locis.

SVMMARIVM.

- 1 Rapina proprie dicitur quando aliqui abstulit uestem illi que uulneratur, an dicatur crimen publicum.
- 2 Statutum loquens de robaria quando intelligatur.
- 3 Rapina non est licita in bannito per mortem ipsorum: licet ex statuto impune offendi in arc. & persona.
- 4 Fur manifestus & non manifestus quomodo puniatur de iure.
- 5 Fur quamuis puniatur de iure tripliciter siue quadrupliciter pro uerbo casuum, at tamen etiam officio suo puniri potest extra ordinem.
- 6 Delictum quodlibet siue publicum, ne priuatum parit duas rationes: que competit parti laesa, alteram competit reipublice.
- 7 Rapere an dicatur crimen publicum.
- 8 Banniti an post mortem derobari possint.
- 9 Bannitus si post mortem fuerit derobatus, cum hereditas non est ad derobans committit crimen expilatorie reditionis.
- 10 Fur manifestus an in pena quod

pli, & non manifestus in panam dupli incidat.

¶ Iudices an possint condemnare fures ad furcas, & ad restitutionem eorum, & sic an in uno libello civilis & criminalis intentari possint.

ETIAM uestem celestem foderatam de armelinis dicto Titio abstulit. * No. quod haec est proprie rapina: & ideo ui bono. rap. a in triplum potest puniri a de iure: ut l. j. & ij. & per totum. ff. ui bono. rap. & cum regulariter pro rapina etiam competat accusatio leg. iul. de ui pub. & priua. ut ff. ad leg. iul. de ui publi. & priua. l. j. per totum, merito dicitur crimen publicum, & cuiuslibet potest competere accusatio: ut l. j. & ij. ff. de publi. iud. ita dixit Imo. in rub. ff. de publi. iud. & Cy. in rub. C. ui bono. rap. & Sali. ibidem in l. fi. in fi. & ibi Bart. 3

¶ ff. pe priua. deli. * Si autem dicatur statuto uel alia dispositione de robaria, qualiter intelligatur dicta uerba, dicit Bal. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fug. uer. quomodo quomodo accipitur istud uerbum & c. quod dicta uerba grosso modo intelliguntur secundum uidelicet quod uulgus intelligit. l. Labeo. ff. de supelle. leg. quod perpetuo tene menti, propter statuta quae faciunt mentionem de robaria. Sed in casu nostrae inquisitionis non fuit furtum: nam proprie furtum dicitur furuo, id est a nocte, & sic non potest dici furtum: ut l. j. ff. de fur. Est autem furtum rei alienae contractatio fraudulenta, inuito domino, animo lucrandi facta: ut in §. furtum. inst. de ob. quae ex quasi deli. nasc. no. q. est contractatio ut ibi dicitur sine contractatione, & sic absq; amotione de loco ad locum non committitur furtum: licet

scriptura, uoluntas, uel uerbum interueniat: ut l. j. §. j. cu. l. seq. & l. si qs uxori. §. neq; uerbo. ff. de fur. Alia autem uerba apposita in ista diffinitione declarantur per Azo. in sum. in ti. de fur. in prin. & haec contractatio, sufficit siue uere siue interpretatiue, ut si fallus procurator uoles debitu exigere, alii delegauerit soluendum se praesente: nam contractasse uidetur propter praesentiam ut ff. de fur. l. fallus. §. si ius. Et ne nimium prolixus uidear, aliquas quaestiones & dicta quae quoti die de facto eueniunt, & de quibus dubitatur dicere reliqua ad furti materiam spectantia causa breuitatis omittam: remittens me ad no. per Azo. in sum. ma de fur. Vnde prosequor materia nostra: & dixi quod in casu nostro proprie loquendo, non est furtum sed proprie rapina, ut dixi *, quae non est licita, non tantum in personis quaerere & morari in ciuitate, absq; aliqua prohibitione possunt, sed nec in bannitis etiam post ipsorum mortem: nam licet ex statuto bannitus possit impune offendi in arc. & persona, illud tamen intelligitur in bannitis, scilicet uiuis existentibus: secus si iam mortui sunt: quia licet a morte finitur: ut l. si qua. ff. de poen. Et ideo capiens uestem bannito mortuo, tenetur crimine expilatorie hereditatis. ita dicit Sali. in d. l. qui sepulchra. C. de sepul. uiola. & est tex. & ibi no. in d. l. diuus. ff. de bon. dam. * Si autem esset furtum, de iure loquor, debet in duplum fur non manifestus, & rei substractae restitutione condemnari parti laesae. Si autem esset fur manifestus, debet restituere rem furatam, & ultra ea quadruplum. insti. de oblig. quae ex quasi deli. nasc. un. §. si quod est uerum, nisi damnum

damnum passus duxerit furē, uel sue rit causa quod fur duceretur ad præsidem: tunc uidetur remittere pœnā dupli, uel quadrupli. Iste est text. in l. interdū. §. qui furē. ff. de fur. Et ideo latrunculatores simpliciter cōdemnant furem ad furcas, & restitutionē rerum ablatarum, non autem ad restitutionem ad duplum, uel quadruplum. Et fur dicitur manifestus, quādo fuit uisus post furtum fugere, & post eum fuit acclamatus: ut l. si quis in seruitute. §. si. ff. de fur. & not. Cyn. in l. fallus. C. de furt. in iij. oppo. nec requiritur apprehensio, siue captura ut ibi habetur: & Bar. in l. ij. & iij. ff. de fur. * Et bene aduertas, q̄ licet parti lætā ita debeat condemnari: tamen etiam condemnari potest, & puniri extra ordinem officio iudicis ad uindictam publicam: ut est tex. singul. in l. si. ff. de fur. * Sed tamen non est mirum, quoniam scire debes, q̄ in quolibet delicto priuato, uel publico oritur duplex actio, siue duplex modus agendi, siue uindictā: unus qui parti lætā cōpetit pro suo interesse reficiendo, & ad pœnam applicandam sibi, alius qui cōpetit reipublicæ pro uindictā publica. de crimine publico d co^d casus est in l. qui nomine, & ibi glo. & Bar. ff. de fal. de priuato, casus est in l. si. ff. de priua. deli. & sic fur ex re furtiua tenetur cōditione furtiua ad ipsam rem subtractā: ut l. si pro fure. §. j. & toto tit. ff. de condic. furti. quare ista cōditione furtiua hæres furis nō potest conueniri etiā lite cō testata cōtra furē iam defunctū, nec etiam q̄ aliquid peruenerit ad eius hæredem: quia speciale est in cōditione furtiua: ut l. si pro fure. §. fin. & ibi Bar. & in l. in cōditione. in prin.

ff. de condi. fur. tenetur etiam ad uindictam publicam, scilicet ad duplum, & quadruplum, & etiam ad uindictam publicam: ut dictum est.

ADNOT. a ¶ Puniri. Adde uide Alex. de Imo. in consi. cxxij. in l. i. inter rapinam, & robaria. & uide l. in c. j. §. si duo. de pa. in fir. & quod ista sint intelligenda secundum communem usum loquendi, & uulgatum, non autem secundum peritos, uide quod uoluit in consi. iij. & in cōsi. xxxij. & an furtiua pellatione ueniat rapina, uide Romanus cl. & consi. cxlij. Ber.

¶ Ipsorum mortem. Adde in consi. si fuit formatus processus de furto, q̄ fieri cōdemnatio de crimine expilatæ reditatis. ita Capo. in consi. lxxvij. ¶ Crimine publico. Adde Romanus consi. ccccv. in ultimis uerbis.

AVGVST. Tu autē in hac materia in prima conclusione inquitur dictū est *, quod rapina est mē publicum: adde quod imputatur crimen priuati esse: tenetur in l. infamem. ff. de pub. iudic. l. si quis ex domo. ff. de iur. l. Bart. in d. l. infamem. & in d. ex domo. qui dicit q̄ specialiter d. l. si quis ex domo. ubi rapinam tenent priuatum. & ita dixit Bart. infamem. per quā potes hinc primam conclusionem: & inquit dictū est suprā, quid est robaria de quod Bal. in c. j. §. si duo. tenent. ponit differētiā inter rapinam & robariam, ibi uide. * Itē tenetur factum est, an bannitus post mortem suam possit derobari: adde Bald. fororē. C. de his quib. ut in d. qui tenet illud idem quod tenet Sali. l. qui sepulchra. Et adde Albe. de r.

in quæst. stat. in iij. parte. in q. xcj. incip. si statuto cauetur, q̄ bannitus possit impunē occidi: & sic sequitur q̄ multo fortius derobari: qui arguit pro & contrā. Tandem concludit q̄ aliās Pistorii fuit determinatum, spoliatorum fore bannitum de robaria, quasi robaria fuit cōmissa de rebus hæreditatis ad filios banniti pertinētibus. sed ipse Alberi. non stat in ipsa opinione: quia allegat quod rei hæreditaria, nō potest dici cōmissa robaria, sicut nec furtum: ex quo in hæredes non transit possessio, sine apprehensione: & hoc probatur in l. cū hæredes. ff. de acquir. pos. coniuncta l. hæreditarij. ff. de acquir. pos. An autem prædicta militent, quādo incontinenti, & in flagranti crimine fit dicta spoliatio, uide dicta Albe. de ros. in d. q. ex cuius uerbis poteris habere decisionē: & certē in ista materia placet mihi ista sua decisio. * Et tene mēti q̄ si bannitus derobatur post mortē, cum hæreditas non est adita, talis committit crimen expilatæ hæreditatis, ut dixit Sali. in d. l. qui sepulchra. Dicit tamen Bald. in l. de his. C. de fur. q̄ talis nihilominus debet furca suspendi, sicut famosus latro. sed Sali. in d. l. de his reprobat Bal. ibi & Ludo. ro. in l. gerit. ff. de acquir. hære. dicit quod cū hæc quæstio fuisset de facto, iudices secuti sunt opinio. Bal. propter autoritatem suam: sed dicit Ro. quod opinio Bal. non est uera de iure: & sic Ro. ibi reprobat Bal. & bene, quia cū supportatione rationes Sali. concludunt contra Baldum, & dicam j. in ulti. q. in addit. meis ultimo loco factis in hac eadem glo. Et si rectē pōderēt uerba Alb. de ros.

in d. q. ibi Albe. sentit, q̄ alia pœna datur expilatori hæreditatis, & alia pœna datur furi, seu roboratori: & si statum loquitur de uno crimine, nō inferatur ad aliud. & uide Paul. de Cast. in consi. suo xxxj. in fi. qui dicit limitando prædicta, q̄ si bannitus qui occiditur statim derobatur, hoc potest fieri: sicut si ex intervallo antequam deueniant ad illos actus: & ibi concludit q̄ casu quo quis ante hæreditatem aditam cōmitteret crimen expilatæ hæreditatis, q̄ ista est pœna extraordinaria, & faciūt pulchrē notā per Bar. in consi. suo clxxij. quod incipit, statuto castri plebis cauetur, qui ponit de statuto, ibi uide, an furtum dicatur maleficiū personale. & bene faciūt notā per do. Catal. in tra. syndicatus. quæst. cxlvij. q. ponit, an corpus mortui possit furari, uel uulnerari, ut in delinquente habeat locum pœna furti, uel statuti, per quod bannitus potest offendi, q̄ poterit occidi: & dicit quod non, & uide do. Nellum in tract. bannitorū, in i. j. parte ultimi temporis. q. iij. ubi latissimè loquitur, & ibi disputat, an rectē Alb. de rosa. in quæst. statut. suprā allegata locutus sit, ibi omnino uide. * Et adde in hac materia in quantum dictum est, q̄ fur si est manifestus, incidit in pœnam quadrupli: fur uerō nō manifestus in dupli. Adde q̄ contra istam doctrinā est text. in l. mancipia. C. de ser. fug. ubi fur non manifestus, aliter punitur: sed gl. dixit ibi, q̄ erat speciale in illo casu, sicut est etiā speciale in alio casu in l. Christianis. C. de Pagan. & etiam glo. insti. ui bo. ra. allegauit illā l. ibi in d. l. Christianis. & glo. instit. de oblig. quæ ex delicto in §. pœna

ibi post mortem adde
trigo sing. 42

§. pœna quadrupli. Item inquantū di-
ctū est q̄ ad hoc, ut quis dicatur fur
manifestus, non requiritur apprehē-
sio. Adde quōd de hac conclusiōe
non opus est allegare doct. sed text.
in propriis terminis habemus insit.
de fur. in §. furtū. ubi imperator dis-
finit ibi furtum manifestum à nō ma-
nifesto: & in effectu concludit q̄ fur
dicitur manifestus, si fuit repertus cū
re furtiua: uel fuit uisus ire cū re fur-
tiua, & sic ibi tex. loquitur per distun-
ctiuam uel, & ibi habemus meliōrē
textum de iure. Item circa intellectuū
l. interdum. §. qui furē. ff. de fur. qua-
re ibi illa pœna dupli, uel quadrupli
remittatur ex eo, quia duxit furē ad
præsidiū omnino. uide dicta Sali. in
l. j. C. quando ciui. actio. præiu. cri. in
ulti. col. ubi multum eleganter loqui-
tur declarando ibi illam glo. in d. l. j.
quæ allegauit dic. §. qui furem. * sed
considera quōd uidetur, quōd deci-
sio d. Ang. hic sit falsa, inquantū uo-
luit, quōd iudices possint condem-
nare furem ad furcas, & ad restitu-
tionem rerum, quia in uno, & eodē
libello non possunt ciuilib, & crimi-
nalis intentari. dicta l. j. sed uide ibi
Ang. in fi. multum eleganter loquē-
tem, qui allegando dic. §. qui furem,
dicit quōd licet ciuilib, uel criminalis
non possit intentari in eodem li-
bello, tamen bene potest quis in iu-
dicio criminaliter accusari, & officio
iudicis petere restitui damna, & in-
teresse, & expensas: ut l. qui crimen.
C. qui accusa. non pos. & l. quōd eui-
tandi. C. de conductio. ob turp. caus.
& l. pen. ff. de calum. & l. medicos. ff.
de uar. & extraordi. cogni. & in cor-
pore. de quæst. §. si uerō aliqui. in cor-
pore de manda. princi. §. si uerō de-

11

linquentes. & in corpore ut litiga-
tes iurent. §. & hæc quōque, & alleg.
etiam §. qui furem. & ita dicit quōd
practicatur, quōd in libello crimina-
li concluditur delinquentem ex de-
lictō condemnari, & puniri secūda-
riam formam iuris, & statutorum cum res-
titutione damnorum, & interesse
expensarum, & cum restitutione re-
rum ablatarū. Et adde tex. in l. si
C. ui bon. rap. & ibi glo. Sali. & dicit
ubi ponunt etiam, an conductio fur-
tiua competat contra heredem de-
functi. Et adde Moder. in locis super
allega. per do. Ange. hic, ubi multa
eleganter loquuntur.

ADNOT. a ¶ Bart. in consi-
d. clxxxiii. Adde quōd alias est ma-
clxxxviij. Ber.

1. Fures de iure mortui, an damnati
beant.

ANGELVS

* ET not. bene quōd de iure in
reperio quōd pro furto quis debet
mori^a, nisi fures, grassatores, &
signes latrones: ut l. capitali uisus
mosos. & ibi Bar. ff. de pœna. uerū
fur nocturnus^b, & aliter nocen-
tam defendere, aut personam
uel familiæ meæ, uel bona mea
uel furem diurnū, qui se telus
fendat: & sine discrimine perita
meæ, uel familiæ defendere non
terram: tunc licet mihi eum occi-
dere: ut est tex. & ibi glo. Sali.
rem. ff. de fca. & in l. itaque. ff.
ad leg. Aquil. & ibi Flo. & Sali.
ut allegas. C. de ficar. quod est uerū
si immineret perditio rei magnæ,
autem si rei uilis, quia tunc non
non liceret occidere furem noctur-
nū, etiā telo defendentem, imō
uulnerare: casus est singularis, & ex-
ceptus.

egrius ubi hoc probatur, in l. si ex
plagiis. §. tabernarius. ff. ad le. Aqu.
Pro quibus omnibus & maximē pro
grassatoribus, & furibus insignibus,
iudex pati non debet aliquem aduo-
care, quorūsera, & periculi sui nescia
ferre in sania. l. per omnes. C. de de-
fensio. ciui. Et sic regulariter de iure
cōmuni pro furto non est pœna mor-
tis, nisi uno casu, uidelicet in l. pe. ff.
de conductio. ob caus. sed fortē illud
fuit de facto, uel fortē ibi speciale,
quia fur erat uilis persona, scilicet,
seruus: uel dic ut ibi not. doct. & uno
alio casu, scilicet in auth. de pa. tenē.
§. si quis quinque solidos. sed ibi di-
citur esse speciale propter fractionē
pacis. & alio casu, quando ministrato-
rum publicus pecuniā publicā, uel qs
rem sacrā, uel religiosam furto ab-
stulerit, qui capitali pœna punitur: ut
est tex. insit. de publi. iudi. §. itē l. lul.
pecul. sed de iure nouo sit membri
abscissio: ut in auth. sed nouo iure. C.
de ser. fugit. sed cōmuniter per Italiā
uigent statuta quæ seruanda sunt: ut
notat etiam Bal. in d. auth. sed nouo
iure. uer. sed adde q̄ furta, & alia &c.
Nam ut plurimum statuta dicunt, q̄
pro primo furto sustigetur: pro se-
cundo sustiget, & mitretur, uel bul-
letur: pro tertio autem suspendatur.

ADNOT. a ¶ Debeat mori.
Adde in qua sit pœna furti de iure com-
muni. & uide Capo. in repet. authent. sed
nouo iure. C. de fur. & in cōsi. suo xxxvj.
& cōsi. xij. & ibi qualiter puniatur fur
qui subtrahit pecuniam communis, &
uide Raph. Fulgo. in cōsi. cl. & clviij. Ale.
in cōsi. v. & in cōsi. cxxxv. in j. uol. &
in cōsi. cxvij. in iij. uol. Paul. de Cast. in
cōsi. ccc. in ij. parte. in ij. impressis.

b ¶ Nocturnum. Adde tu et uide Alex.

de lmo. in cōsi. cxxxviij. in j. uol. Ber. &
de hoc etiam per Alex. in cōsi. cxlij. col. j.
uerf. iij. non uidetur. in ij. uolu.

AVGVST. Tu aut in hac mate-
ria adde q̄ Gand. in tract. malef. sub
rubrica de fur. & latron. ultra omnes
disputat istam materiā, in uersu. nunc
uideamus quæ pœna sit furibus im-
ponenda, & ibi dicit q̄ de iure cō-
muni, si fur non est famosus, & clam
furtum faciat, dicit q̄ sustigatur: ut
in auth. ut nul. iudi. §. pe. & uide doc.
quæ autem signa, est in authent. sed
hodie. C. de ser. fug. Si autē est famo-
sus, & tunc debet suspēdi, di. l. capi-
talium. §. famosus. ff. de pœn. Si autē
palam quis furatur, & est famosus,
tunc furca suspendatur. d. §. famosus.
ut furtum derobatores stratarū. Si autē
palam delinquat derobando, & non
est famosus: & tunc aut semel tantū
derobauit, & tūc punitur. l. lul. de ni
pub. uel priua. ut insit. de pub. iudic.
§. item l. Italia. Si autem bis, aut se-
pius, & tunc punitur furca: ut l. capi-
talium. §. transgressores. ff. de pœn. &
dicit hoc esse seruandum de iure cō-
muni, & Romanorum: dicit tamen
quōd de iure Lombardorum, aliter
sit, quia pro primo furto fur amittit
oculum, pro secundo nasum, pro ter-
tio suspenditur, dicit etiam in penul.
col. quōd furtū aliter punitur. Et ter-
tio modo per l. Federici imperatoris:
quia si quis quinque solidos fuerit
furatus, laqueo debet suspēdi, & sic
ut uides p tres leges criminaliter fur-
tum punitur. Primō, per leges Ro-
manorum. Secundō, per leges Lom-
bardorum. Tertio, per leges Federici.
Sed subdit ibi Gandin. hodie
quas leges seruabimus? dicit quōd
glo. ordi. in ca. j. de pace iura. firman.
in d. §.

in d. §. iniuria seu furtū. dicit furtum puniri secundum iura cōmunia: non secundum legem Lombardorum. vel dicit, dic, quōd hodie punietur secundum formam d. §. si quis quinque solidos. Sed dicit quōd hodie de consuetudine hoc nō seruatur, quōd fiat puniatio per iura cōmunia: sed sit secundum leges Lombardorū, & hoc tam in Lombardia quā in Tuscia: licet multae ciuitates sup hoc habeāt multa statuta quae seruanda sunt: & hæc Gand. Bal. uerō in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugit. dicit, quōd hodie de consuetudine non seruatur d. §. si quis quinque solidos. & hoc est uerum: quia statuta sunt hodie per totā Italiā aliter punientia furta: uide docto. maximē dominum Abb. post gl. in c. inter alia. extrā de immu. eccl. in xj. col. & do. Catal. in tracta. syn. di. q. cxlix. qui ponit intellectum di. §. si quis quinque solidos. & hoc est uerum omnino bonam gl. in c. j. de pace iura. fir. in d. §. iniuria seu furtū. & Ang. in l. h. ff. de furt. q. dicit quōd late posuit istam materiam in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugit. in repeti. Paduana. & uide Ang. in d. auth. sed nouo iure. notabiliter loquētem in lectura sua. & Io. And. in addit. Spec. in tit. de fur. in rub. & uide gl. xxij. q. iij. §. si quis fortitudinē. Et in hac materia multa allegat Alber. de rufa. in d. auth. sed nouo iure. & multas decisiones allegat: & allegat bonum tex. de iure canonico, & ibi uide doc. in c. tua nos. §. si. extrā de homici. & uide quomodo respondet ad illū text. in quibus tamē casibus licet occidere furem: uide Ang. omnino in d. l. si ut allegas. & doct. maximē do. Ant. de but. in c. olim. extrā de resit. spol.

in xvij. col. & Angel. in l. j. C. unde qui dicit etiam quōd in his casibus quibus dictū est licere occidere furem habet locū, si furtum erat magni loris. secus si parui quod dicit: quendam arbitrio iudicis. De materia uide aliqua per Pau. de Castil. filio clxxx. in fi. An autē prædicitur litent, quando unū furtū esset: me: dicam j. in seq. q. & ibi uide dicantur fures latrones. Et qui dicitur famosi latrones. & Bar. in d. hospitalium. melius per Ang. in d. sed nouo iure. in reportatis Padu. & Ang. in l. aduersus. ff. de sepulchra. dom. Catal. in tractatu syn. di. cxlix. in illa q. ubi tractat materiam quando fur in una ciuitate fecerit: & in alia postea furatur. uide detur uelle quōd pro multis furparuis non dicitur famosus fur. ad hoc ut dicatur famosus, requiritur quōd cum armis hoc fecerit. uide.

13 *Furtum quando dicatur unum quādo dicatur primum, secundum tertium furtum.*

ANGELVS.

* NVNC sumpta occasio: quid de furtis dicamus ad istas declarationem. Et primo quæritur primum, secundum, & tertium furtum. Respondeo, unum furtum dicitur quod de uno loco, uno tempore siue uno tempore fit, etiam si res res furentur, tamen dicitur furtum: ita dicit Barto. in l. tanquam unum furtum committitur punietur, licet plures res furentur. Tamen singulariter dicitur in l. capitalium. §. famosus. quod si pro uno furto ueniam meretur.

furca. & not. Bal. in d. auth. sed nouo iure. in uer. ulterius quæro nūqd & c. quod est uerū secundū Bal. nisi furtū sit magnū, quod aliās præualeat pluribus furtis paruis: tūc licet statutū prohibeat furē suspendi nisi pro tribus furis: iuridicē tamē pro uno magno poterit suspendi: ita ibi dicit in uer. s. tertio nota de pœna & c. & alle. l. si quis. ff. de excul. tuto. & etiā quia propter delicti enormitatē permissum est leges trāsgredi: ut no. In. in c. j. de consti. quod no. quia ita semel practicaui Perusii dū asiderē.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quōd ista sententia Bal. mihi nō placet: & si redē cōsiderātur omnia iura, quæ dicūt quōd fur furca debet suspendi: nō habet respectū ad quantitātē furatā: & sic ad ipsum furtum, sed ad alia extrinseca: & ideo Bald. in aut. sed nouo iure. C. de ser. fug. in uer. ulterius quæro, nunquid plura furta in eodē loco & tēpore, dicit quōd statutū, quod punit furē furca pro tertio furto, quōd mens statuti est ut grauius puniat furē, propter consuetudinē delinquēdi. & sic doct. non habent respectū ad quantitātē: sed ad animū delinquētis, hoc est ad reiterationē delicti, quod grauius punitur propter ipsam reiterationē: ut in furto dicit gl. de pace iura. fir. in §. iniuria seu furtū. & ita obserua rem, si iste casus mihi obueniret de fado. Nec obstat doctrina Inno. in d. c. j. quia ista nō est ita urgēs causā, quōd imponatur pœna mortis ubi aliās imponi non debet. an sit unum furtū uel plura furta, uide Bart. in l. inficiando. §. infans. ff. de furt. Sed Bal. in c. j. §. furtū. in prin. de pace iura. fir. uidetur uelle, quōd pro primo

furto enormi fur possit furca suspēdi: & sequitur dom. Abb. in c. inter alia. extrā de immu. eccl. in x. colū. quia ex causā licitū est trāsgredi leges & statuta: & ita econuerso cōsultit Lud. Rom. in cons. suo cccclxix. quōd si per statutū quis pro leui furto debet suspendi, tamē si iudici uidebitur, poterit iudex minuere illā pœnā statuti, & cōmutare in aliā pœnā minorem citra mortem.

14 *Fur aliās passus pœnā primi & secūdi furti, puta quia fustigatus, mitriatus uel bullatus, postea facit tertium furtū: an pro isto tertio poterit suspendi.*

ANGELVS.

* QVAERO, si aliās fur passus fuit pœnā primi & secūdi furti, quia fustigatus, mitriatus uel bullatus: postea fecit unū furtū, quod est tertium in ordine, an pro isto tertio possit suspendi. & uidetur, quōd non: quia pro primis iam punitus est. igitur & c. ut l. licet. §. j. ff. nau. caupo. itabu. & l. senatus. ff. de accu. In cōtrariū uidetur, quōd debet suspendi quia in crimine perseuerauit. igitur & c. ut l. seruos. C. ad leg. Iulii. de ui publi. & in l. iij. C. de epis. audien. & l. capitaliū. §. solēt. ff. de pœnis. & ita tenet Vbertus de Bobio. Idē credo si de dictis primo & secundo furto habuerit gratiā à domino loci: quia priuilegiū nō meretur, qui cōcessa sibi abutitur potestate. lxxiij. di. c. ubi. & ff. de pecu. legato. & ff. de nego. gest. l. qui sine. & l. iudæos. & ibi gl. C. de iudicis. Et pro hoc facit quia prima furta fecerunt eū notoriē & manifestē furē: ut l. emptorē. in prin. ff. de actio. emp. Ergo ut publicus & manifestus fur potest furcis suspendi: ut d. §. famosus. Nā furta uel aliās

uel alibi commissa qualificant furtū factū hic, ut acrius puniatur & suspendatur: ita dicit Bart. in l. si cui. §. si. ff. de accu. Et hoc etiā uult Bal. in au. sed nouo iure. C. de ser. fugit. in uer. sed dubitatur. Sed cōtrariū tenet Io. And. in addi. Spe. in rubri. de fur. & Sali. in dic. l. seruos. dicit plus, quod etiā furta & numerus furtorum hic commissorum. ut si statuto cauetur quod pro tribus furtis suspēdatur, & alibi commisit duo furta, & hic unum tantum: tamē uerum est dicere quod tria furta commisit: & sic suspendetur, quod not.

AD NOT. **S**uspendi. Adde quod in duo furta punita aggrauant tertium. ita Ro. in consi. cccxxv. ubi dicit esse tex. no. in auth. qui semel. limitat tamen quod prædicta non procedunt, ubi de duobus primis furtis poenitus absolutus: quia hoc casu non aggrauatur tertium. & ibi quod stante statuto quod notarius pro prima annotatione dicitur priuatus, quod si fuit bis annotatus & absolutus, quod pro tertia annotatione non priuabitur: & quando furta alibi commissa aggrauent tertium furtū in loco fori, uide Bald. in consi. cccxxiiij. in iij. uol. & quod tertium furtū aggrauetur per duo alia furta prædicta, uide Pau. de Cast. in consi. cccli. in noui.

A V G. Tu autem in hac materia adde Gandi. in tract. malef. sub rub. de furibus & latronibus, in illa qō. quæ incipit, sed pone poenam fore impositā furi pro primo & secundo furto, qui allegando dictū Vber. de Bobio tenet, quod licet fur sit punitus pro primo & secundo furto: tamen pro tertio debet mori: quia lex dicit, quod pro tertio moritur, non pro primo & secundo. & ibi etiam Gand. subdit illam aliā quæstionem

de eo qui alibi commisit duo furta & hic tertium, an furta alibi commissa aggrauent delictū: & in effectu concludit, quod non: & exclamat cōtra potestates ita feroces, qui pro furto alibi commissis uolunt punire furem in suo territorio. Ange. autē in d. l. cui. §. si. dicit quod de consuetudine seruatur, quod furta alibi commissa aggrauant delictum. Et de materia adde d. Bal. in l. si. ff. de iurisdic. om. iud. & per Iac. de Bel. in auth. ut no. li iudicū. §. si quis nero comprehensorū. & uidetur esse de mente Baldi in authen. qui semel. C. quomodo & quando iud. Adde Albe. de Rosa. huius disputasse istā materiā in tertia parte statutorū q. xxxix. Pe. de An. in cle. j. extrā, de poenis. expressē approbat d. Bar. in d. l. si cui. §. si. ff. de re. cu. & uide Sali. in l. iij. C. de episc. audient. Et in hac materia tenet ego opi. quā tenui in gl. in uer. (existens Flor.) in add. primæ q. certē rigorosa est opi. Bart. dicit in men do. Catal. in trac. syndi. q. c. q. cum aliā habuisset istā quæstionē de facto euasit furem, qui in alio territorio alia furta fecerat: uel furta alibi facta non connumerantur in numero furtorum.

15 Fur commisit furtum Florentiæ, tum Bononiam portauit: an punitur tali furto puniri Bononiæ.

A N G E L V S.

*** Q V A E R O,** quid si fur factus fuit Florentiæ, & furtū huc Bononiam portat: an hic potest furto puniri? Bar. posuit in pluribus locis istā suam opinio. quæ multo suspendi fecit, & quā ego semper excusatus fui in practica, uel delictis, quæ sic, & ita dicit in dict. l. si abducta de fur. & in l. sed nec. ff. de exc.

furt. in l. si dominium. ff. de fur. nam sicut mutatio domini noua nascitur actio furti: ut d. l. si dominiū. ita etiā mutatio territorii ad uindictam publicam. facit l. si furē. ff. de statu ho. Sed cū casus occurrisset de facto, do. Bononienfes consuluerūt contrariū, quod cōsiliū incipit, quiddā scholaris & c. & mouetur ipsi his rationibus. Primō ex regula uulgarī: scilicet quod ex assidua cōtractatione non nascitur noua actio furti: ut l. ei qui. ff. de fur. & ibi Barto. non ob. l. si dominiū. quia ex mutatio domini, tunc ex noua cōtractatione nascitur noua actio furti: quia in persona noui domini nascitur, in quē cadit furti diffinitio: quæ est ut res aliena inuito domino non contractetur, sed in casu nostro nō contractatur, nisi priore possessore & domino inuito, cui non potest nasci noua actio furti: ut d. l. ei qui. Tertiō quia à dicta regula l. ei qui. recedatur ex mutatio domini: ut d. l. si dominiū. ergo est casus exorbitans: igitur contra regulā non debet extendi ex mutatio territorii. Quarto per d. l. ei qui. non datur parti ex assidua contractatione noua actio furti: ergo nec reip. ut l. non solū. §. quamquam. ff. de iniuriis. & ibi Bar. Quinto fur nō uisus ad locū destinātū portare res, non est manifestus, licet postea mutato pposito aliō res transferat & uideatur: ut l. iij. cum l. seq. ff. de fur. ita in casu nostro ex mutatio loci noua actio nō nascitur, nec persona mutatur, nec qualitas furti. Sexto potest adduci in authen. ut nulli iudic. §. si quis uerō cōprehensorū. ubi fit remissio ad locū delicti, quæ non esset necessaria, si in

loco in quo portauit furtum, posset puniri. sed domi. Franc. de Albergotis de Aretio solennis doctor tenet opin. Barto. pro qua alleg. l. inficiando. §. infans. ff. de furt. ita etiam refert, & tenet Ant. de Butr. in c. j. de raptō. & istud est tenendum & obseruandum & maximē, ut uitū furti non frequentetur, & etiam uideatur sequi Bald. in c. j. §. iniur. de pa. iura. fir. colū. x. & in d. l. si abducta. & in auth. sed nouo iure. C. de ser. fug. & pro opin. Bar. adducit d. Salustius de Perusio eius nepos ex filia, in d. l. si abducta. tex. in l. uerum. in prin. ff. de mino. & in l. j. C. de noxa. & in l. iij. in prin. ff. rerum amota. & glo. in d. l. de his. C. de furt. in quibus probatur, quod ex noua mutatio personæ, quia de seruo fit liber, & de uxore definit esse uxor: tunc ex noua contractatione oritur noua actio furti: ita in casu nostro insurgit mutatio status furis ex mutatio territorii. non obstat rationes doct. Bonon. allegatæ contra Barto. quia prima ratio tollitur per eundem Bar. quæ regula dicta l. ei qui. nō habet locū, nisi mutetur dominiū: nec etiā facit secunda ratio: quia negatur, quæ lex quæ dicit, ex noua contractatione oriri actionē furti, sit cōtra regulas iuris. imō dicit d. Salustius, quod est contra regulas iuris. Propterea potest extēdi quantuncq; poenalis: quia hoc facit lex antiqua: scilicet regula d. l. si furti. Itē tertio potest dici, quod nulla fiet extēsiō, si respectū habes ad uniuersum dominium quod est uniuersum; ciuitatis, & in qua furatus est, & in quam postea cōtulit fur: nec obstat ratio: nam nihil repugnat, ut dicamus furtū esse

factū: quia facta est cōtractatio inuito domino, & tamē actio furti non datur sibi propter nouam cōtractationē, sed datur reipubli. ubi furtum portauit, cum ex illa noua cōtractatione nouiter offenditur: cū regula sit, quōd actio furti detur illi cuius interest furtū non fieri: ut l. manifestissimi. C. de furt. nec obft. no. in §. quanquā. quia negari potest assumptū, quia uidetur contra l. falsi. C. de fal. & Bal. tenet oppositū in l. si. C. de fur. Nec obft. quinta ratio, quia tollitur ex elegātī doct. Bal. in d. §. iniuria. de pace iur. firm. Nec obft. §. si quis uerō cōprehēforū. quia potest dici, quōd nō habeat locum in fure, qui nouiter cōtractasset: nam à iudice loci in quo est facta noua cōtractatio, non potest peti, q̄ fiat remissio inuito suo iudice nouiter offenso, cū ipse uelit ex delictō cōmissō in suo territorio punire, sed in §. si quis uerō. in secundo loco nullum delictū cōmissit: merito debet facere remissionē ut puniatur per iudicē quē offendit. Et tamen bene aduertat, q̄ prædicta procedūt, si huic apportaret rem furatā: secus si apportaret eius preciū, q̄ de dicto precio nō dicitur cōmittere furtū, nec tenet furti: ut est tex. & ibi not. in l. q̄ uias. §. si. ff. de fur. quod singulariter not.

AVG. Tu autem in hac materia adde, q̄ inquantū opi. Bar. esset uera, tamēn primō limitatur, ut procedat si intermedio cōditio furis mutata fuerit, quia de seruo liber fuerit in itinere. ita limitabat Ange. istā materiam in d. l. si dominium. Aliam limitationē dabat Ang. in d. l. si dominium. ut op. Bar. procedat, si in ipso iniurio fur fuit propositi, ut in alium

territoriū se transferret suæ securitatis causa: exēplū ponit. Pone, in abstrahentibus in cōsibus Bononia, ut trāsferat se Ferrariā: ibidem ergo maleficiū consummabitur, unde poterit puniri. & per rationes sic concludit ita Ang. ibi. Tertiō limitat ibidē Ang. ut opi. Bar. procedat quando in initio furti actio non est nata: & ita in his casibus poterit procedere op. Bar. aliās secus, itē quarto addit alium casum, ut opin. Bar. procedat, ut si furtū est factū Bononiā bannito: qui secundū Formā tuti licitē potest offendi: nam si se transtulit Ferrariā, ibi puniri poterit, postquam Bononiā puniri poterit obstante statuto. Item adde aliā limitationē quam tradit Ange. in l. si abducta. C. de fur. ut procedat opin. Bar. in uagabundo fure: quod scriptū est, ubi tē inuenero, ibi tē dicabo: ut l. j. C. ubi de cri. agi. opi. Idē & sexto restringit opi. Bar. procedat si fur protergo iurisdictionem iudicis. * Vnde dicit si esset seffor, ne possis cōueniri tēpore dicitur, si uides quōd expeditur ut suspendas furem reperit eum furtiua alibi derobata ne damna possis pati: facias quōd fur perget iurisdictionē, per l. quarto. in sol. & l. j. ff. de iud. & hoc dicitur in d. l. si abducta. & ibi etiā Ang. citat mentionē de illa limitatione §. dixi, ut opi. Bar. procedat, quod fur mutauit conditionē petentiā itinere. Item sexto loco restringit opi. Bar. ut opin. sua procedat, quod fur fuisset inuentus cum rebus furtiua: putā quia Florētia fecit fur & hic Ferrariā inuenitur cū se. Secus si rem uendidisset postea

noniā, & hic Ferr. fuisset inuentus cū precio, quā in isto precio hic Ferrariā nō cōmittitur furtum, quia in re sua furtū non cōmittitur, per l. pe. ff. de condi. ob tur. cau. Ita singulariter dixit Bal. in l. j. C. de cōfel. in xij. col. quod tene mēti. Item septimō intelligas d. Bar. procedere, si fur qui furatus est Florētia, & uenit Ferrariā, ut possit hic Ferrā puniri: hoc uerū si fecit hic Ferr. residentiā per spatiū unius diei: aliās non poterit hic puniri: ita dicit Bal. multū singulariter in l. qui furere. ff. de statu ho. per l. quo destinauerat. ff. de fur. Et ita dicit, quōd intelligi debet opi. Bar. in d. l. si dominium. aliās secus, quod no. Octauo reperio Raph. Fulg. in l. si uē manifestus. §. tandū. ff. de cōdi. furt. dicentē, quōd opi. Bar. nō procederet tanquā iniqua, si hoc Ferrariā foret statutum, propter quod pro leui furto esset imposita pœna mortis: nam tūc dicit, quōd opi. Bar. tanquā iniqua nō est sequēda: quæ no. quia alibi pulchrē ita collecta non reperies: sed quia multoties uidi refricari in dubium, an opi. Bar. sit uera uel falsa, omisis his fallentis scribam, quod scriptū reperio in hoc passu terribili: dico passum terribilē, quia hæc opi. sua, ut dicit do. Maria. in c. j. de rap. fecit suspēdi decē milia hominū: & id quod dixit ipse Bar. in d. l. si dominium. approbauit etiā in l. ei qui furti. ff. de fur. in si. & Barto. in l. sed nec legatarius. ff. de condi. furti. & Bar. in l. si abducta. C. de furt. Bal. uerō secundū do. lo. de Ana. in c. fi. extrā de fur. semper uidetur approbare istā op. Bar. nam Bal. tetigit istā difficultatē in pluribus locis, & maxime in c. j. furti. de pace iura. fir.

arguit pro & contrā in hac difficultate. Tandē uidetur approbare opi. Bart. & Bal. in l. cunctos populos. C. de summa trim. & fidē catholica. in xvij. col. & Bal. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fug. in uer. ulterius quæro nunquid plura furta. Idem fecit Bald. in l. qui furere. ff. de sta. ho. Idē dixit Bald. in l. j. C. de confess. in xij. col. & sequitur opinio. Bar. ipse Bal. in l. sed nec legatarius. ff. de condi. furt. & Bal. in l. si abducta. C. de furt. Et aduertat, quia licet doct. allegēt Bald. semper secutus fuisse opinionē Bart. tamen ut infrā dicam, allegabō Bal. nō indistinctē approbasse opi. Bar. Franc. de Arct. tenet etiam opi. quam tenet do. Bar. per l. inficiādo. §. infans. ff. de furt. & ipsum refert do. Anto. de But. in c. j. extrā de rapt. & istam sententiam tenuit ipse do. Ant. de Butr. in c. fi. extrā de furtis. & licet pro hac sentētia soleat allegari, quōd hoc etiam affirmant domi. Ant. de Butr. in c. j. extrā de rapt. dicitis, q̄ hoc est fallum: imō ibi dom. Anto. de Butri. hoc non affirmauit, sed dicit, quōd in ista q̄. sunt opinio nes inter legistas, & hoc relinquendum est legistis: & sententiam Bart. est secutus etiam Pet. de Anch. in d. c. fina. extrā de furt. & licet doct. nō allegent dō. Pet. de Ancha. in clem. j. extrā de pœnis. approbauit etiam d. Bart. in d. l. si dominium. & hoc fecit in xvij. notabili. sed pōdera, quia domi. Pet. de Anch. ibi propriē non infert ad quæst. nostram. dom. Ioan. de Ana. etiam in c. fin. extrā de furt. refert domi. Pet. de Anch. in suo reper. sub rubri. de furt. tetigisse istam difficultatē: sed ibi etiam nihil affirmat: sed bene hoc affirmauit domi.

Pet. de Anch. in l. qui furere. ff. de fta tu homi. in reportatis iuris civilis. d. conte. in d. l. qui furere. & in d. l. sed nec manifestus. tenet illā opi. quod ubique ipse fur, potest suspendi. & alleg. Iaco. de arc. hoc uoluisse in d. l. si dominium. & ita refert Ioan. de Ana. in d. c. fin. extrā. de fur. qui dicit quod Pau. de Cast. in d. l. sed nec legatarius. ff. de cōdi. furti. tenet etiā opinio. Bar. in collectis quas habet: & sententiā Bar. approbavit etiam Rapha. Fulgo. in d. l. si abducta. & in d. l. sed nec legatarius. Temperabat tamen hoc uerū, si pœna erat correspondens delicto in secundo loco ubi fur fuit captus: quia si pro modici florenis quis debet suspendi, nō seruaretur opi. Bar. & ita dicit, quod cōsultuit eum semel iste casus Feltri occurrisset. & dicit Ang. in d. l. si dominium, quod opi. Bart. per multos assessores obseruatur. & Ang. in l. de his. C. de fur. in lectu. Florentina dicit, quod fauore publicæ utilitatis opi. Bart. approbatur. & Ange. in lectu. Perusina in d. l. si abducta. dicit quod uidit sæpius practicari opin. Bart. & multos ad furcas deduci. & Ang. in l. si abducta. in lectu. Paduana dicit, quod assessores seruāt opi. Bar. tanquā utilem reipū. Et dicit dominus Floria. in d. l. si abducta. quod assessores tenent opi. Bar. pro Euan gelio. Et aduerte, quod licet ista allegentur pro ista opi. Bar. tamen repertio, quod multi tenuerunt cōtra opinio. Bar. & melius: nā Franci. tigr. tetigit istam difficultatē in l. qui uas. ff. de fur. in §. si. & ibi expressē tenet contra Bart. & ita etiam eum refert domi. Ioan. de Ana. in d. c. fin. extrā de fur. contra Bar. etiam tenuit Ray. de

forli. doc. profecto maximæ autoritatis. per tex. in l. ij. §. ff. de noxat. per l. de his. C. de fur. & ita eum refert Ludo. de Cortesio de Padua in suo repertorio in uerbo, furtum. prin. & istum etiam refert do. Io. Ana. in dicto c. fin. extrā de fur. & ipse do. Ioan. de ana. credidit. & allegare omnia quæ possunt adduci in ista materia. in d. c. fin. addatis. quod Ange. in l. si is qui. in §. si cui remittitur de furt. qui summādo illum tenet. & quod mutatio dominii committitur nouum furtū noua cōtēstatione secuta. dicit, quod hoc est: rorum ratione interesse dominii. missi in persona secunda dominii. Et dicit, quod ista ratio cessat. & locus & territorium mutatur. & nō mutatur dominium. quia iste esse nunquam renouatur: & idem dicit, quod opi. Bar. in d. l. si dominium non est uera. Et certē ille text. destruit opi. Bart. & ideo rectē in d. l. si dominium. dixit, quod opi. Bar. de rigore communiter probatur. & ideo Ang. in d. l. si abducta. in lectura Paduana. per rationes dicit ista uerba, opi. Bar. uia eius reuerentia. non potest neri. Et licet docto. allegent se: Bal. tenuisse opin. Bart. tamen docto Bal. quem doct. nō referunt. allegant. nec uiderūt in lectura quam pauci habent super ista. & ita dicit, quod licet opi. Bar. opinio uideatur esse contra textum j. extrā de rap. & dicit, quod opinio sua non potest saluari. nisi in casibus. quando ille qui fur

est Bononia. furtum fecit uni banni. & sic actio furti nō est nata ibi: & postea uenit Ferrariā: & hic reperitur uel etiam alio casu. quando furatur in confinibus Bononia: ut furtū portet in ciuitatem Ferrariæ. & hic Ferrariæ reperitur cum furto. aliās opi. Bar. non est uera. & sic Bald. ibi indistinctē non approbavit sententiā Bart. & quod opin. Bar. non sit communis opinio. not. do. Anto. de But. in d. c. j. extrā de rapt. dicit quod de hoc est opinio inter legistas. imō quod fortius est. do. Abb. in c. j. de rapt. dicit ista uerba formalia. quod communis opi. doct. usque ad tempora Bart. fuit quod fur repertus hic Ferrariæ cum re subtracta nō possit hic Ferrariæ puniri: licet Barto. tenuerit contrarium. in d. l. si dominium. pro qua opinione dicit quod multi & multi sunt suspēsi. Quinimō dicit, quod Moderni adhuc dicūt. quod de stricto iure illa opi. Bar. non procedit. & respondit ad d. §. infans. qui adicit. quod ille §. de necessitate nō cōcludit: & dicit. quod ultra non procedit: quia opinio est periculosa. Et ideo rectē dixit Floria. in d. l. si abducta. quod licet assessores obseruent opi. Bar. tamen ipse arguit contra Bar. finaliter dicit. quod dubium est argumentabile: unde dicit. tene quod uis. Sal. uerō in l. siue manifestus. §. j. ff. de cōd. fur. tenet expersē contra Bar. in d. l. si abducta. per multas & multas rationes concludit cōtra Bart. & arguit terribiliter ostendens opi. Bar. esse falsissimā: & istā sententiā ut ipse refert. tenuit etiam Richar. de Sali. & etiam Ioan. de lig. cōsultuit pro ista parte. Quinimō dicit Salic. ibi. quod collegium Pa-

dua cōsultuit contra opi. Bar. & ita referebat Richar. de Sali. tempore quo legit Padua: unde multū exclamatur contra assessores: qui sequuntur opi. Bar. quod ipsi debeant se pœca uere. Quinimō Odoff. fuit in contraria opinio. Bar. & ita ipsum allegat Bald. in d. l. j. C. de confes. in xij. col. & per hæc reprehēdo do. Io. de Ana. qui in c. fin. extrā de fur. reprehendit domi. Abb. qui do. Abb. in c. j. de rapt. dixit. quod cōmunis opinio usque ad tēpora Bart. fuit in cōtrariam sententiā Bart. quia do. Ioā. de Ana. dicit ibi. libenter scirem ab Abb. ubi inuenit istā q. tractatā ante Bar. quia salua reuerentia do. Ioan. de Ana. Bal. in loco s. allega. refert Odoff. tetigisse istam questionem. & ipse do. Ioan. de Ana. refert. quod Fran. tigr. & Ray. de Forli. fuerunt in contrariam sententiā Bar. quinimō Rapha. Fulgo. in d. l. si abducta. & in d. l. sed nec legatarius. refert quod septem doct. Bononienses subscripserunt se illi consilio Ioan. de Lig. & licet d. Ioan. de Ana. referat Paul. de Castr. tenuisse opi. Bartol. tamen non est uerum hoc: quia Paul. de Cast. in d. l. siue manifestus. §. j. dicit. quod licet hodie cōmuniter iudices sequantur opinio Bart. tamen dicit. quod doct. Moder. reprehendunt istam opinionē: & dicit. quod re uera opi. Bart. est falsa: & ibi arguit terribiliter contra Bar. dicit tamen quod de iure & consuetudine inoleuit opi. Bar. Et ideo do. Nellus in tractatu suo bannito. in secunda parte. q. v. dicit. quod assessores sequentes opi. Bar. de iure non rectē se fundāt. sed dicit quod sequentes opi. Bartol. in syndicatu suo defendunt

se exuarietate opinionum per not. in l. cum prolatam. de re iudica. & forte ex consuetudine: dicit tamen quod si fur est uagabundus, potest in omni loco suspēdi: & Paul. de Ca. in d. l. siue manifestus. dicit quod opin. Bar. per uniuersum mundum seruat: sed dicit quod eius opinio non est uera: & arguit contra Bart. & respōdit ad motiua sua. & dicit, quod illis rationibus quas adducit Bald. contra Bart. in d. l. si abducta. potest responderi pro certo: si tot illustres doct. tenuerunt contra Barto. & dicunt doct. quod de puncto iuris falsa est opi. Barto. quomodo isti iudices subibundi sanguinis humani in istis contrarietatibus & subtilitatibus iuris uolunt magis condemnare, quam ob solvere, contra text. in l. 17 si pres. ff. de pēnis. & alio die cum iste casus occurrisset hic Ferrariæ, quod unus Mantuanus furtum commisit in ciuitate Bononiæ, & uenit huc Ferrariam cum furto, & fuit captus illustrissimus dux Hercules: cū sim de suo consilio secreto, interrogaui me Augustinum de Arimino, quid agendum esset: respondi sententiā Bart. penitus fugiendam esse tanquam iniquā, quam tot illustres doctores dānauerūt: licet aliqui latrunculatores sitibūdi sanguinis humani obseruent opi. Bart. & malē: & ita obseruatum fuit, & hæc not. quia non ita bene collecta alibi reperies: possem ego adducere omnes rationes quas scriptas reperio super libris & à me uilis. sed hoc esset longum transcribere: hæc sufficiant.

ADNO. a ¶ In hac materia. Adde tu ultra ea que ponit hic dictus August. quod pro opinione Bartoli facit

quod uoluit Specu. in titu. de compen. ad. s. j. uersic. sed quid si Lucanus. & loquitur Pau. de Cast. in consuetudin. cip. nisi casu proposito. in nouis ubi quod si fur res furatas exponat uenales pro aliquod cæmeterium, quod ratione mortis territorij dicitur sacilegus: & fugiens ad ecclesiam potest extrahi. tamen quod Fulgo. in consuetudin. ubi pluries consuluisse contra Bart. ubi dicitur adde quod Bal. in consuetudin. dicit opi. Barto. de iure ueriores licet factio seruetur. & uide Cap. in consuetudin. in pe. col. qui etiam tenet cōtra Barto. 17 Furto commisso, an possit torqueri rei subtrahere etiam sine indicio: quando plures unā rem furto subtrahunt, an sit unum furtum uel plura.

ANGELVS.

* E T etiam tu iudex adueniens quando furtum committitur, potest torquere custodē rei subtrahentē sine indicio, ut indicet furē: & non teneris in syndicatu de tortura: dicit Barto. in l. j. ff. de offic. præf. uigil. & etiam mēti habeas tu iudex quod si plures furantur eandē rem licet sint plura furta, quia alia contractatio unius, alia alterius, & sint contractationes & furta, que sunt delinquentes: tamē unicuique tantum est propter rei subtrahentem, ita dicit Bart. in l. si factio ff. de iurisd. omn. iudi. & pro uero furto debet reputari.

ADNOT. a ¶ Sine indicio Adde Alex. de Imo. in consuetudin. ubi dicit quod etiam data opinio ubi plures locis, & cum rebus inueniuntur in alio loco, quod censetur unum, arguendo de loco ad tempus. b ¶ Vnitatem. Adde Fulgo. in consuetudin. ubi dicit quod etiam data opinio ubi plures locis, & cum rebus inueniuntur in alio loco, quod censetur unum, arguendo de loco ad tempus. b

AV

AVGVST. Tu autem adde, quod Bar. in d. l. j. ff. de offic. præf. uigil. non dicit, quod sine indicio ille possit torqueri: ut dicit d. Ang. hic. Sed aduerte, quia etiam si Bart. diceret, quod sine indicio possit quis torqueri: intelligerem, ut ille tex. loquitur, quando custos esset unus homo uilis, ut seruus, aliās secus. & ita Barto. loquitur, ibi in seruis dum dicit, hoc probatur ibi in tex. in seruis custodientibus. & hoc corroboratur per ea quæ dixit Sali. in l. fina. C. de quæstio. qui dicit, quod licet iura uelint, quod si res furata reperitur penes unum, est sufficiens indicium, ut ipse possit torqueri: hoc uerum, si ille esset persona non bonæ famæ, aliās secus. Item de secunda conclusione, adde Bal. in l. cum rationibus. C. qui accus. & Pau. de Cast. & Mod. in d. l. familia. qui ponūt, an sit unicum furtum, uel plura.

18 Fur consistetur se abstulisse mihi certa bona, & antequam condemnaretur moritur, an ex tali confessione habeam actionem contra illius hæredes.

ANGELVS.

18 * QUID si fur consistetur se mihi furto abstulisse certa bona, & antequam cōdemnaretur moritur, an ex tali confessione habita, habeam cōtra eius hæredem actionem? uide Bar. in l. j. cir. ff. de priua. deli. & in Spec. qualiter in accusatione procedatur. in prin. uer. quid si latro famosus. qui dicit, quod sic: quia in istis indicio quasi contrahitur: ut l. ij. §. idem scribit. ff. de pecu. & quia ex confessione oritur actio in factum sicut ex sententia: ut l. proinde. §. si procurator. ff. ad l. Aqu. igitur & c.

AVG. Tu adde quod Angel. in d. l. j. hoc idem tenet quod Barto. & hanc eandem sententiā tenet Ioan. Andr. in addi. Spec. in titu. de accus. in add. quæ incipit, quid si latro. qui limitat prædicta. Nam dicit, quod si iudex procedit per uiam accusationis: scilicet Titii contra Caium, qui Caius consistetur se plura furta fecisse à Titio, & multis aliis: illa confessio Caii nocet heredibus tantum quo ad Titium qui accusauit, & non aliis prodest: secus si per uiam inquisitionis: quia illa confessio nocet heredibus quo ad omnes. & istā limitationem magnificat Imo. in d. l. defuncto. ff. de publ. iudi. Et limita prædicta procedere, nisi hæres contra confessionem probaret contrarium: ut dicit Bald. in l. j. C. ne ex delicto. defuncti. qui temperat hoc modo dicta Bart. & Specu. & dicit idem si non est facta cōfessio: sed est conclusum in causa. & uide bonam gl. in §. pœnales. insti. de perpe. & temp. po. actio. quæ dixit fortius. & bene faciunt no. per Bar. in l. interdum. §. qui furem. ff. de fur.

19 Emens uel pignori accipiens rem furtiuam a fure, an teneatur furti.

ANGELVS.

* QUID si quis emit teneatur rem furtiuam a fure: dic, quod tenetur furti: ut l. inciuilem. & quod ibi not. glof. & doct. C. de fur. & idem si rem furtiuam a fure sciēter pignori accipit: ut est casus in l. si seruus cuiusdam. ff. de condi. inde. & ita dicit Bal. & Raph. Ful. in d. l. eos. C. de fur. secus si ignoranter emerit uel pignori acciperet, ut in dictis iuribus: debet tamen nominare furem ne ipse incidat in suspicionem, quod

K s ipse

ipse fuerit ille qui furatus sit: ut d. l. seruus. & tunc etiam quando recipit ignorat, cogitur re furata restituere domino, sine restitutione pretii: ut est casus in d. l. iniuile. quod bene no.

AVGV. Tu adde hanc in quantum tan giatur hic, an si res furata reperitur penes unum: an presumatur fur. certe uaria fuerunt sententiae: & licet Accur. uariaerit ab opi. Placen. in d. l. iniuilem: quia illa glo. semper alleg. tamen de materia uide Sali. in l. fin. C. de quaestio. & pulchra uerba posuit Bald. in l. si. ff. de hare. insti. ulti. col. qui sequitur opin. Cy. & omnes doc. comuniter uidentur hoc approbare: quia si persona erat bonae fame: non presumitur: secus si mala fama, dic tamē ut dicā infra in q. quae incipit, quareo an eo ipso q. res furti uia reperitur. & si uir bonae fame enit ab illo quē non cognoscit, nō credo ipsum praesumi fure, nec credo debere cogi nominare, & indicare furē, si iurat ipsum nō cognoscere, per predicta: & de receptante furtum in domo quomodo puniatur, ne erres: uide Bar. in l. furtum. ff. de fur. & infra dicitur.

Pignoras unum librum, & postea alium submittens, an teneatur furti.

ANGELVS.

20 * QUID autem, si quis constituit mihi unum librum pro pignore, & postea alium submittit: dic quod teneatur furti: secus si in pignore constitutuendo unā rem pro alia submittat: quia furti nō tenetur: sed criminane stellationatus: ut l. si pignore. in prin. & ibi Bar. ff. de pig. actio.

AVGV. Tu de ista materia, adde, q. uerum est, q. tenetur crimine stellationatus ille q. persuasit Hebreo

aurū esse, cū es esset, & sic extraneus nariē puniretur: ut est text. in l. pign. ff. de pign. act. & est text. in l. pign. crimi. stello. & uide gloss. in d. l. furem uel furtum receptans, an teneatur furti.

ANGELVS.

* QUID si re furata quis scite receperit, & receptaculum dediderit: quod tenetur furti: ut est text. eos. & ibi Bar. & Bal. C. de fur. ff. de ne aduertas quod receptans hanc uel re furatā, dicitur praestare poeniam furi & furto. Ita intelligunt eos. Bart. in l. furtū ff. de fur. & ibi dicitur proprie fur: & non tenetur proprie ac si furtum commississet: ac si furti opē praestiterit, quod pro intellectu dicte legis, eorum ius intellectu uidi dubitari: Benig. cū casus occurreret, & est dicta nota pro statutis quae de intelligi in uerbis propriis quoniam niunt aliter furē uel aliū praestare opē: de quo in simili per Bart. si unius. §. si seruus. ff. de iniur. cle. j. ff. de rescrip. Et de ista re tione uide quae scripsi in gloss. ad maleficio semp. alitit. c. 2.

AVGV. Tu autē in hac parte adde, q. Bal. in d. l. eos. dicit, q. Bononiae, q. una mulier fensu suspensa, quae praestabat furtum, & ibi receptabat maleficio: certe ista doctrina uidetur per hoc auxilium post factū maleficio consummatū praestatur: & idem ordinariē debet puniri, ut per declarat Barto. in l. furti. §. op. fur. Sed Bar. optimē respondet motto in d. l. furtū. ff. de furti. de. & de receptate furē, adde l. p. C. ad l. lul. de ui. & textu

de his qui latro. & ibi do. adde tamen q. latissime istā materiam ultra omnes disputauit Gā. in trac. malef. sub rub. de receptato. furū & latronū. qui ponit oēs casus, q. receptor in omnibus maleficiis banniat, & qua poena & q. n. & ibi multa bona dicit, & essem nimis longus si oīa ponerē. adde oīno quae dicā j. in glo. super uerbo, (& dicto maleficio semper astitit.) in uerū. quero. quia dixi supra quod post maleficiū. ibi omnino uide. & de materia uide per Roma. in cōsi. suo cccclxxij. & ibi concludit, q. in dubio praesumitur receptans ignorasse.

21 Furem indicare, an quis cogatur. 22 Index negligens in faciendo restituere res furto substractas damnum passus, an teneatur.

ANGELVS.

22 * QVAERO, an quis cogatur indicare furē. Bar. & Ang. in d. l. iniuile. C. de fur. & ibi Rapha. tenent quod nō. etiā de iure canonico: unde dicunt, q. episcopi hodie faciunt excommunicationes: & sic non cogitur indicare. * Quid si iudex fuit negligens in faciendo restituere res furto ablatas dānū passū, an teneatur iudex dicere, quod sic, ut not. Bald. in l. si mancipia. in prin. C. de ser. fugiti.

ADNOT. a Cogatur indicare. Adde tu & uide Ioan. And. in addi. Spec. in titu. de fur. & ibi an ualeat pactum, quod sit inter furem & dominum rei furata. ne ipsam accuset. Ber.

AVGV. Tu adde quae dixit do. Ant. de But. in c. nemo. extra de simonia. qui dicit etiā quod ad instantiā partis nemo cogitur indicare furē: sed ad instantiā iudicis sic, ut pro uincia purgetur malis hominibus,

per l. cogruit. de officio praesidis. Et de materia omnino uide doct. in d. l. ciuile. & per gloss. in l. si seruus. C. de his qui ad ecclesiā. confug. Et ibi doct. & l. ij. §. fin. ff. de condit. ob turpem causam. & in ca. dilectus. extra de excess. pra. & j. q. c. qd. quidam. §. ex his. in glof. & illa gl. allegat bonas concordantias.

24 Furtum de quo non potest cognosci tempore praescriptione, uel quia sit commissum extra territorium: an aggrauet furtum de nouo commissum: & in numero furtorum connumeretur.

ANGELVS.

24 * QVAERO, nunquid furtū de quo nō potest cognosci tēporis praescriptione: uel quia extra territorii sit commissum, aggrauet furtū quod de nouo committitur: & in numero furtorū cōnumeretur. istā quaestionem format Bar. secū dū Iac. de Are. in l. si cui. §. si. ff. de accu. & Bal. in d. authen. sed nouo iure. uer. sed dubitatur nunquid furta & c. ubi dicunt, quod sic: quia ratione aliorū furtorum remanent infamis: & ideo, quod principaliter cognosci non potest, cognoscitur per cōsequētū: argu. l. quoties. C. de iudi. & quod not. ibi doct. & sic furta alibi commissā qualificant & aggrauant furtū commissum nouiter hic: quia faciunt furē manifestum: ita dixit Bar. in d. l. si cui. §. si. & sic tāquam cōtra furem manifestū agi potest. Quinimo fortius dicit Sali. ut supra dixi in l. seruos. C. ad l. lul. de ui. publi. q. unum furtū alibi commissum nō tātū facit, quod aggrauet furtum hic commissum: sed facit qd. illud furtū in numero furtorū cōnumeratur. Vnde si nō posset mori nisi ex tribus furtis, illud furtum alibi

7. C. de uisusc. p. em

alibi commissum cōputatur in numero furtoꝝ, & habetur pro uno furto etiam hic.

AVGV. Tu autē in hac materia adde, qꝫ reperio Ioā. And. in addi. Spe. in rub. de fur. tenuisse cōtrariā partē: scilicet, quōd furta alibi facta nō aggraunt furtū factum hic Ferrariē; & hoc per bonas rationes. Et ad idē reperio Gan. in tract. malef. sub rubri. de furib. & latronib. in de. col. in uerf. sed iterum pone aliā quaestione de facto, qui allegando uertum de Bobio hoc idē uult: & multū exclamat contra potestates & officiales: qui sunt ita feroces, qꝫ pro furtis alibi cōmissis uolunt punire furē in suo territorio. Ang. tamē in d.l. si cui. §. si. dicit, quōd opi. Bar. seruatur de cōsuetudine. etiam dicta Bar. approbauit Pet. de Anch. in cle. de pœn. Et de materia uide Sali. in l. ij. C. de epif. audiē. & Bald. in l. fina. ff. de iurisd. om. iud. & per laco. de Belui. in authē. ut nulli iudi. §. si quis uerō cōprehenforū. & uidetur esse de mente Bal. in authē. qui semel. C. quomodo & quādo iudex. Sed latius ultra omnes doctores disputauit istā materiā Albe. de Rosa. in secunda parte statutorum quaestio. xxxix. & adde quæ dixi s̄. in uerf. existens Florētiz. in addi. j. q. & certē rigorosa est opi. Barto. & uide quæ dixi etiā suprà in hac eadē glo. in illa quaestione, quæro, quid si fur passus fuit pœnam primū & secundū furti.

signo
ta opi.
qz
de col.
uest. in
rub.
con
Bar.
x. j. xx
14
de
ff.
in
n. 215

25 Confessione contentis se plura furta diuersis temporibus & locis commississe. an stetur.

26 Furto apparente, sed iudice neque fure cognoscente personā cui fursum dicitur factum, an furti puniatur.

citur factum, an furti puniatur.
ANGELVS.

25 * QUID si quis cōfiteatur: se plura furta diuersis tēporibus & locis commississe, nunquid standū sit: ut suæ cōfessionis Respondeo, qꝫ non quia talis cōfessio est generalis, non cōstet de rebus subtractis: ut l. si illud. §. j. ff. ad Trebell. ita est Bal. in d. authē. sed nouo iure. C. ser. fugi. uer. sed pone, qꝫ quis dicitur furti iudex sis bene cauit, ne dicitur animā & corpus tuū, quādo furti fitetur coram te maria & monte: plura furta cōmississe, quōd uelut ista furta hic & alibi commississe ficare, ut in destinādo nunciari habendū informationē pro ueritate & in reperiendo furta, ita quæ appareat quæ distraxerit, & quæ gnorauerit, & quæ penes se uel habeat: aliās sæpe innocētē cōtinuantes, qui metu tormentorū & nō uera cōfitemur, cōtra l. si tēp. ff. de pœ. Et eodē modo cōfitemur se multa furta commississe: eodē loco diuersis tēporibus: ista uerba diuersis temporibus obscura: quia potest intelligi: ut diuersis tēporibus cōtinuatis: & ut putantur plura furta: arg. ff. de iur. & obli. lege nunquam ad iudicem dicitur in inquisitione cum ueris interuallo, quæ uerba uelut cū tēporis interuallo, faciunt: ut res apponi: ita dicit Bal. in d. sed nouo iure. in uer. quid si fur

26 tur &c. * Quæro quid si quis de furto: sed persona cui factum non est cognita, neq; iudicis uerbi: an nihilominus furti puniatur, dicitur sic, argu. ij. q. ix. c. libellum ita dicit Bal. in dict. authē. sed

iure. uerf. sed si apparet de furto.

ADNOTA. a Quod non. Adde tu & dic ut per Pau. de Ca. in cōf. s̄. c. lxxvj. in nouis. Ber.

AVGV. Tu autem in hac materia adde quæ dixit Ange. in l. j. C. de confes. in ij. col. qui dixit quod uidi de facto Perusij obseruātū esse per egregium uirū dominū Nicolāū de locellis ibi potestātē, qui fecit mori quosdā derobatores mercatorū & occisores eorum, qui confessi sunt occidisse ipsos mercatores, & derobasse & proiecisse corpora in quodā flumine: & tamē non apparebat de rebus subtractis & de corporibus occisis, & sic illa confessio generalis præiudicat in criminalibus ipsis reis: sed aduerte: quia Ange. ibi dicit, quōd ideo hæc militat de iure: quia illi inquisiti aliās erant homines malæ uitæ & famæ, & habilitate potuerunt proicere illa corpora in flumen illo: quia stabant iuxta illud flumen in cōmittendo & perpetrando illa delicta: dicit tamen, qꝫ si non esset uerisimile uel propter loci distāciam, scilicet fluminis, uel propter bonā famā inquisiti, qꝫ non creditur ex tali confessione quis sit damnāus. Colligitur ergo rectē ex hac doctrina Ange. qꝫ dicta Bal. in d. 27

tur limitare istā materiā: & ea quæ no. in d. l. illud. ff. ad Trebel. Sed aduerte: quia etiā si fur esset malæ uitæ & cōditionis, nō dubito qꝫ semper iudex debet facere, qꝫ consistet de rebus subtractis, & de delictis perpetratis, per text. in l. j. item illud. ff. ad Silla. Et latissimē dixi suprà in uerbo, fama publica præcedente. circa fin. in addi. in uer. postquam aliquis fuit captus & incarcerationis, aliqui sine tortura confitentur. Præterea ego reperio Ange. expressē dānasse alibi illū dominū Nicolāū potestatem Perusij, qui propter cōfessiones generales occidit illos inquisitos, cum non cōstaret de rebus subtractis: & de corporibus mortuis: & hoc dixit Ange. in l. certum. ff. de confes. & adde Bal. in addi. Spe. in tit. de sentent. in xvij. col. in simili, qui dixit, qꝫ si quis cōfitemur se hominē occidisse & corpus proiecisse in mari, qꝫ cum nō constet de corpore mortuo, ille nō potest occidi, saltē nisi probetur p famā illū esse mortuū. sed dic ut dixi in d. addi. in uerbo, fama publica. 27 Statutum dicens quōd accusatus de furto non comparens ponatur in bano furcarum, an ualeat.

ANGELVS.

* QUAERO an ualeat statutū, qꝫ accusatus de furto nō comparens ponatur in bāno furcarū, dicitur sic ut argu. in authē. de lenonib. §. si quid. in uer. expellatur. ita dicit Bal. in d. authē. sed nouo iure. uer. dubitatur de statutis disponentibus &c.

ADNOTA. a Statutum. Adde & uide Pau. de ca. in cōf. c. ccl. in nouis. Ber.

AVGV. Adde tū tu, qꝫ hæc militarent in cōtumacia uera: in cōtumacia autē ficta nō datur bāno uel multa:

2 multa: ita dicit Bar. in l. j. in fin. ff. si quis ius dicen. non obtempe. & ibi in materia uide Moder.

18 *Furtiua res eo ipso, quod reperitur apud Titium, an presumatur Titius illam furto subtraxisse.*

19 *Furtiua res eo ipso quod apud Titium reperitur, an presumatur Titius particeps furti.*

ANGELVS.

28 *QVAERO an eo ipso, qd res furtiua reperitur penes aliquem, presumatur illa subtraxisse. Ista questio nem format Bal. & Imo. in l. fi. ff. de hære. insti. Et cõcludit ibi Bal. qd aut erat malæ famæ, & presumitur subtraxisse, nisi doceat a quo habuit: ut l. ciuile. C. de fur. secus si erat bonæ famæ: ut l. nõ oēs. §. à barbaris. ff. de re mili. Sed Imo. ibi dicit, qd etiam si est malæ famæ, hoc solūmodo facit indicium, nõ tñ, qd propter hoc possit dånari, sed poni potest ad torturã: ut l. absente. ff. de pœ. *An autem eo ipso, qd habet penes se rẽ furtiuam, presumat saltẽ particeps furti: Istud ponitur in l. inciuile. & l. ciuile. C. de fur. & ibi concluditur, qd si cõsuetus erat emere res furtiuas, presumitur, qd sciẽter emerit, & sic, qd fuerit particeps, & sic tenetur furti, nisi aliter se excuset. Si autẽ nõ erat solitõ emere tales res, tũc secũdũ Bal. in d. l. inciuile, debet attẽdi aliq̃ circumstãtię, ut quia emit pauco pretio & clã: & tũc presumitur cõtra eũ: secus si palã uel iusto pretio satif. & ita etiã dicit Imo. in d. l. fi. ff. de hære. insti.

ADNOT. a¶ Ad torturã. Ad 30 de Alex. de Imo. in cõs. v. in primo uo. & postea 5. in uer. quid si quis emit scienter.

AVGV. Tu in hac materia adde quæ dixit Alb. de Ros. in d. l. inciuile.

uile. C. de fur. qui per bonas rationes cõcludit, quas mihi hic adduce re & transcribere parũ esset, quod etiam si res furtiua reperitur penes aliquẽ in loco abscõso, & licet persona aliã sit consueta furari, qd istas præsumptiones non inducunt etiã uera pbatio, quæ sit sufficiens cõdẽnãdũ. Bar. uero in l. fi. ff. de que in prin. ij. col. dixit qd si res furtiua penes aliquẽ, qd est sufficiens indicium ad torturã. alleg. l. ciuile. & lincis lã. C. de fur. dicit tamẽ qd istę pbatio nes possunt elidi. Verbi gratia si res furtiua est penes me, & reperitur penes me, & ostendam a quobui: & tunc nõ est sufficiens indicium ad torturã. Sed aduerte quia Salic. in l. C. de quæst. in iij. col. faciens mentionẽ de hac doctrina Bar. dicit, qd doctrina Bart. debet temperari, qd uerũ: qd si res furtiua est penes aliquẽ, est sufficiens indicium ad torturã. Quid enim si uir aliã bonæ opinionis, ut sunt strazaroli qd ab ignominia seuerũt emere. Nã dicit qd tunc nõ esset sufficiens indicium ad torturã: sed certẽ si rectẽ doctrina Bart. retur in d. l. fi. Bar. hoc etiã uolens ille aliã esset homo malæ opinionis uel famæ: & dicit etiam dictum est supra, in addi. in d. l. quid si quis emit sciẽter rem furtiuã

ANGELVS.

30 *QVAERO, an simul delictum possit accusari uel etiam inquisitum furto uel alio delicto ciuili & criminaliter. Bart. in l. interdũ qui furẽ. ff. de fur. dicit, qd aliquo

ciuilis & criminalis proponuntur principaliter, & tunc nõ possunt successiue intẽtari, uel nec simul proponi eodẽ tẽpore: ut l. interdũ. ff. de pub. iud. & ibi Bar. & Imo. & Bar. in l. prætor. §. ff. in bo. ra. ubi Bar. plenẽ. Aliquãdo criminalis proponitur principaliter & ciuilis incidẽter: & tunc utriusq; cõcurfus admittitur & toleratur, ut d. §. qd furẽ. qd cõfirmatur per tex. in l. iij. §. si dicatur. cum gl. ff. fin. reg. Vnde secũdũ Bar. sustinetur libellus in quo dicitur, peto talẽ puniri de rapina uel furto rei meæ inibi subtraxã, & rẽ mihi restitui, nã hic restituitio uenit incidẽter officio iudicis. Vnde ille qd fuerat prius solius causę criminalis, ut l. solemus. §. latrunculator. ff. de iud. erit etiã eius incidẽtes cõpetens iudex: ut l. medicus. ff. de uar. & extraor. cri. facit qd nõ. Cy. secundum Mar. de sano. in l. si quis homicidii. C. de accu. de quo uide latẽ per Salice. in l. si quis ad se fundum. C. ad leg. lul. de ui.

ADNOT. a¶ Et criminaliter. Adde in hoc & uide Bar. in cõs. xvj. & Pau. de ca. in cõs. cccxlvj. in nouis. Ber.

AVG. Tu in hac materia adde Bar. to. in l. pe. ff. de cal. qui examinat istã materiã, & dånat illã limitationẽ eorum, qui dicũt qd in publicis iudiciis non potest cõcurrere ciuilis & criminalis, per l. interdũ. ff. de pub. iud. secus si in iudiciis priuatis, per d. l. pe. quæ conclusio est falsa: uide tamen doctrinã Bar. ibi, qui aliquãter uidetur cõtrarius his quæ dixi in d. l. ij. §. ff. ui. bo. rap. in hac materia, & adde pulchrã conclusionẽ Bal. in l. j. C. de appel. in ij. col. qui dixit limitãdo prædictã, quod illã iura quæ dicũt, qd ciuilis & criminalis non pos-

sunt simul cõcurrere, limitatur ut nõ habeat locum ubi pœna mortis uenit imponenda: quia tunc possunt cõcurrere: & certẽ est conclusio noua, & ibi latẽ ponit materiã & intellẽctum dic. §. qui furẽ. in d. l. interdũ. & si uis uidere istã materiã latius, adde hic ea quæ latissimẽ scripsi supra in uerbo iudicem maleficiorum, ubi latissimẽ posui: ubi doc. examinant intellectum d. §. qui furem. & an iudices simul & semel super ciuili & criminali possint pronunciare.

31 *Furti an teneatur ille qui reperit bonas in suo pradio sibi dånũ dantes, si illos ad domum suam conducat, & domino inuito retineat.*

ANGELVS.

*QVAERO, quidam reperit bonas meos damnũ dantes in uinea sua, quos cõduxit ad domum suam, & retinet me inuito, an teneatur de furto: uidetur qd sic: ut l. iij. §. si. de acqui. pos. & ff. de fur. l. iij. §. si. sed cõtrarium uidetur ueritas, quia furtum non fit sine dolo, ut supradictum est. facit l. j. ff. de fur. sed iste non fuit in dolo, quia iustam causam habuit capiendi & retinendi quousq; emendaretur sibi damnũ: igitur nõ dicitur esse in dolo, & sic furti nõ tenetur. pro quo uide bonum text. in l. quamuis. ff. ad leg. Aquil.

AVGVST. Tu in hac materia adde quod do. Ang. uidetur malẽ loqui: quia imo est sententia Oldra. & Barto. in l. prætor ait. §. de his. ff. de damno inf. qui dicit quod imo nõ possim retinere illam pecudem uel bestiam dantem mihi dånũ, & ibi Romanus dicit, quod saltem possum retinere illã bestiam, ad hoc ut dominum cognoscã. Adde Gan. in

presumit sequi Ra uen. sup. 275.

fol. 55.

l. quim.

trac. malef. sub rub. de furib. & latro
 si. in iij. col. g. dicit, qd de consuetudi
 ne possunt ducere ad domū meā do
 nec dānū emēdetur: ita dixit do. An.
 to. de bur. post loā. an. in c. si læserit.
 extrā de iniur. & damno dato. Et vi
 de gl. in terminis. in l. de pecoribus.
 C. ad legē Aqu. Ego latissimē ultra
 omnes doct. examinaui istū passum
 multas decisiones allegādō, in add.
 meis in d. §. de his. dic ut ibi dixi.

31 *Commodauit tibi librum ut studeas: tu
 ad alium usum retines: commodo tibi
 bi equum ut uadas ad uillam. tu uadis
 Florētiam: commodo tibi argentum ut
 utaris, & tu pignoras Hebræo: an te
 nearū furti idem queritur de re pi
 gnorata.*

33 *Furtum aliquando fit & res uitio fur
 tiuitatis afficitur. & tamen non oritur
 actio furti: filius patri, seruus do
 mino, si furtum cōmittant, an teneantur
 furti.*

34 *Famulus furto subtrahens res domi
 no, quando debeat suspendi furca.*

ANGELVS.

32 * **QVID** si cōmodo tibi librū ut
 in eo studeas, & tu ad aliū usum reti
 nes, puto pro exemplari: an tenearis
 furti? Vel pone, cōmodo tibi equum
 meū ut uadas ad uillā, & uadis cū eo
 Florētiam me infcio. Vel cōmodo tibi
 argentū ut utaris, & tu pignoras He
 bræo: an furti tenearis? & dic qd sic:
 ut l. si ut certo. §. deniq; ait. ff. cōmo. b
 & l. si furtū. ff. de cōd. fur. Et idē si qs
 accipit rē in pignore, & ipse credi
 tor rē utatur uel uēdat, anteqū pos
 sit uēdere uel pacto, uel de iure: ut l. c
 si is qui pignori. ff. de fur. que omnia
 uera sunt, si uerisimiliter utens rē ad
 aliū usum quā destinata sit sciebat,
 uel scire, uel credere uerisimiliter

debat dominū nō permissurus
 no. gl. in d. §. deniq; ait qd nō alie
 nō tenetur furti: ut ibi no. Si autē
 fit cōis^a cū alio, & socius in ea cō
 mittat furtū, an teneatur furti: ut
 l. rei cōis. cū l. seq. & l. merito. ff. de
 foc. & l. si socius. ff. de fur. Si autē
 fit mea, & alius habeat ius in re,
 quia creditor uel bone fidei emp
 est, & ego eā accipio, cōmittō furti
 & teneor furti, licet nō efficiatur
 tio furtiuitatis. ff. de fur. l. cū es. ff. de
 lis qui rē pignori. * Aliquādo
 tra fit furtum, & res uitio furtiuitatis
 afficitur, & tamē nō oritur actio fur
 ti, ut cū fili⁹ uel seruus patri uel de
 mino furtū faciūt. ff. de fur. l. heredi
 filii. & sic filius uel seru⁹ pro furti
 cō ab eis patri uel domino nō te
 netur, qd est uerū, si sit leue^b. Si
 magnū tenetur. & dicit magis
 paruū secundū personarū quā
 & rei subtrahe quātitatē: ut est
 ibi Bar. in l. respiciēdū. §. furca.
 c. pœ. Et idem est in uxore^c, qd
 furto facto uiro suo nō tenetur:
 cus si furtū magnū cōmiserit: qd
 casu etiā ista personæ possunt
 naliter teneri. Et idē no. Bart.
 rer. amota. & est tex. glo. & Bar.
 libertus. ff. de fur. quod no.

AD NO. a ¶ **Comunis** est
 Adde & dic ut per Alex. in consil.
 j. uolu. Ber.

¶ **Leue.** Adde & uide Alexan
 dex. in j. uolu. & Capolin. consil.
 xia. Bernardi.

¶ **In uxore.** Adde & uide Pe
 in consil. ccccix. Ber.

AVG. Tu autē in hac
 adde, quod licet uera sit illa
 clusio, quod si commodo tibi

rem ad unū usum, & tu utaris ad aliū
 usum, qd tu cōmittis furtū, qd uera ista
 esse intelligo, nisi ille qui utitur illa
 re ad aliū usum, dominū rei credide
 rit permissurū, qd ille utatur illa re in
 lōgiorē usum. Et ideo Ang. in l. inter
 oēs. §. redē. ff. de fur. dicit, qd si cōmo
 do tibi unū equū per decē dies, & tu
 tenes illū equū per uiginti, & asseris
 ideo hoc fecisse quia credebas dñm
 equi faciliter hoc pmississe, qd hoc nō
 est furtū: quia nō animo lucrādi inui
 to dño hoc facis. aduertas, qd licet
 gl. insti. de obl. q. ex quasi delict. in §.
 placuerit. qd si fur habuit ab initio ani
 mū dñi cōcurrentē: qd inuito dño ab
 initio nō habuit rē furatā: sed dñs ab
 initio sibi dedit illā rē, puta quia cō
 modauit librū & equū, hæc procede
 rent: secus si fur nō habuit ab initio
 animū domini: qd inuito dño surri
 puit rē tuā. Nam fur isto casu nūquā
 pōt dicere, qd dñs potuit hoc nō cō
 sentire: qd hoc nō psumit, licet Bart.
 in d. §. redē. aliter uideat loq quā
 illa gl. tamē Ang. ibi dicit, & melius,
 qd hæc relinquunt arbitrio iudicis: di
 cit tamē Ang. ibi unū uerbū piculo
 sum: qd si cōmodo tibi unū equum:
 ut uadas in uillā: & tu ires ad bellum,
 nunquā te excusabis, qd crederes do
 minū realiter hoc permissurū: secus
 si cōmodo tibi per dnos dies equū,
 & tu teneres per decē dies, ibi uide.

34 * **Item** inquantū dictū est, qd si famu
 lus furatur domino, & furtū sit leue,
 qd non debet furca suspendi: nec agi
 potest furti. Et tēpera, & limita hoc
 procedere, qn̄ semel hoc fecisset, sed
 si hodie surripit rē uilē, & cras aliā,
 & alio die aliā, & pluries plures res
 uiles furaret: tūc deberet furca suspē
 di. Ita uoluit Bal. in l. pe. C. de fur. qui

ita limitat, & temperat tex. in l. respi
 ciendū. §. furta domestica. ff. de fur.
 35 *Furtum ad hoc quod cōmittatur quō
 mō sit necesse, quod ad aliquē spectet.*

ANGELVS.

* **ET** aduertas bene, quia in in
 quisiuione dicitur dictam uestē spe
 ctantem, & pertinentē ad dictū Ti
 tium. Nam ad hoc ut furtum cōmitti
 posset, oportet qd res quæ aufertur
 sit alicuius, uel ab aliquo possideat,
 uel aliquis in ea usumfructū, uel ali
 quod ius habeat, uel sua inter sit ex
 aliqua iusta, & probabili causa. fra
 tione domini, uel quasi, uel ratione
 possessionis, uel detentionis^a, uel
 custodia. Aliās autē si res esset hæ
 reditaria, & iacente hereditate fur
 tum cōmittatur, non punitur: nec te
 netur furti. l. hereditaria. cum l. seq.
 ff. de fur. & l. manifesti. §. i. C. de fur
 tis. in prin. & quod ibi no. glo. & om
 nes doct. & non mireris si suprā dixi
 in diffinitione furti: qd non fit sine
 cōtractatione, uel amotione. Ex quo
 sequitur, qd rei immobilis nō fit fur
 tum: quia cōtractatio nō pōt: ut instit.
 de usuc. §. quod autē. Si autē cretam
 aufero de tuo fundo, furtum cōmit
 to: ut l. si creta. ff. de fur. Vnde de fun
 do meo auferens lapides, uel cretā
 me inuito, fur efficitur.

AD NOT. a ¶ **Detentionis.**

Adde tu, & ille qd capit fructus sui fundi
 nō cōmittit furtū in quo alius fuit misus
 in possessionē ex primo decreto: ita Ro. in
 consil. cl. & ibi uide in consil. cxxiij. qualiter
 rei immobilis nō fit furtū: & ibi qualiter
 sit formāda inquisitio de furto, & uide etiā
 dem in consil. cxxij. de subripiente falconē.

AVG. Tu in hac materia adde qd
 intelligentia horum quæ dixit gl. &
 Ang. in l. conquirebat. C. unde ui. &

L
 ibi per

ibi per doc. & per gl. in fi. de usuc. §. qd̄ autem. & in l. j. ff. de cri. expil. h̄redi. ubi habetur, q̄ licet rei h̄reditaria non fiat furtū, si tñ h̄res postea adeat h̄reditatem: & ipsi h̄redi nullo modo possit competere actio furti: tamen tibi cōpetit cōdictio ex d. l. cōquereretur. C. unde ui. ad recuperandum dictā possessionē: quia dicitur quodāmodo spoliatus: eō quod spoliatus fuit defunctus. quā conclusio an sit uera uel falsa, omnino uide Ang. post glo. qui ista declarat in dicta l. conquereretur. Et uide omnino Angel. in d. l. h̄reditaria. & ibi uide Ang. aliter loquētē quā Bar. quare rei h̄reditaria nō sit furtū, ut agi possit actione furti. De secundo tene mēti, & nō bene illā gl. in d. l. i. cretam. ff. de fur. quē dicit, q̄ si ā principio ego fodio causā faciendi cretam, & amoueo illam cretam de loco ad locum: licet nō abstulerim illam cretam, nihilominus furtum est: quod nō.

36 *Furtum an committatur, quando aliquis putat aliquid facere domino inuito, & tamen dominus erat uolens.*

ANGELVS.

36 * Sed quid si aliquis putat facere aliquid inuito domino, sed tamē dominus erat uolens? dicas, q̄ furtū propter furantis affectionē committitur, sed tamen quia nō facit inuito domino, non oritur actio furti, & sic de tali furto nō potest puniri. l. inter. §. pe. ff. de furt. Et dicitur domino uolente fieri, si semel dedit licentiā aliquo modo: ut ff. de furt. l. falsos. §. si quis. & l. cum creditore. nisi in casu l. si quis feruo. C. de furt. ubi est casus specialis, q̄ quādo ille actus ibi fit in seruo uolente dño, tamen furtū ibi committitur propter corruptelam

illius persuadentis.

ADNOT. a ¶ Volens. Adde pro hac decisione facit, quod uoluit Roma consi. cccxc. ubi quod auferens lapidē de palatio qui habebantur pro derelictis committit furtum: nec quasdam causas quas dominus erat permittitur: ubi q̄ subtrahens consistatur furtum fecisse: in potestate sua nō erat p̄ suam confessionem facere furtum, id quod uerum furtum. Bernar.

AVG. Tu autem in materia adde quā dixit Bar. in l. inter omnes. §. etē. ff. de fur. in ult. col. q̄ dixit, q̄ si per contrafurem est pr̄sumptio ris dominū nō permittitur se uel le derobari: quia nemo pr̄sumitur iactare suum. l. qui uas. §. uetare. ff. de fur. Et ideo dicit, q̄ opus est q̄ ipse fur dominū rei subtrahere uel fuisse ipsi furto, p̄ aliquas pr̄sumptiones uerisimiles. Et omnino uide Angel. in d. l. inter omnes. §. recte. ff. de fur. qui ponit unam pulchram conclusionem: & uide Abb. in c. dicitur el. ij. extrā, de ele. in vj. col. qui approbat dictā Bar. in d. §. recte. de Ro. in consil. cccxc. qui concludit quod oblatio lapidum ex palatio alio loco quā habentur pro dicitis, & quā capiuntur sub contentia uoluntatis domini, non est furtum.

37 *Furtum quod sit contractatio in lucrando, intelligitur respectu possessionis, uel usus rei.*

38 *Fur habens animum lucrando in toto, sed partem, an committit furtum, uel partem.*

ANGELVS.

37 * ET aduertas, quod illud dicitur, q̄ furtum est cōtractatio in lucrando, intelligas, quod

bat animum lucrandi rem, uel possessionē: uel etiam tantummodo uisum reitunc de furto tenetur: ut l. j. ff. de fur. Si autem non haberet animum lucrandi aliquid commodum pecuniarium: sed tantummodo damnicātionē domum, uel causā libidinis ostium frangendo, uel amouendo: tūc non tenetur furti: ut l. uerum. & quod ibi nō. glo. & Barto. in l. ful. §. lo. ff. de furt. eo. tit. * Sed pone, quod fur habet animum lucrandi partem a 2 & non totum, quod abstulit: & dicit quod quandoq̄ totū contractatur: sed pars exportatur: & tunc illius partis tantū fit furtum, siue sit totū, quod constat ex pluribus separatis: ut l. uulgaris. in prin. & in §. si de nauis. ff. de fur. siue sit totum integrale consistēs ex partibus coherētibus. l. si apes. in fi. ff. de fur. quādoq̄ totum exportatur, sed animus non est in toto. & tūc aut animus erat in qualitate rei, & totius fit furtū: ut d. l. uulgaris. §. si quis aēs. aut erat totum indiuiduum, & tūc aut erat totum integrale, & totius fit furtum: ut d. l. uulgaris. §. idem Iulia. uerfi. sed si causam. aut illud totū consistebat ex partibus separatis, & illius partis tantū in qua est animus, fit furtū: ut ff. eo. §. si quis aēs. ita ibi Bart.

ADNOT. a ¶ Partē. Adde Cap.

in repe. uult sed nouo iure. C. de ser. fugi.

AVG. Tu autem in hac materia adde quā pulchrē declarando dixit Ang. in d. §. sed si damni. in d. l. uulgaris. qui dixit, q̄ qui dissoluit inuolutum, uel curfellum pannorum, uel aperiendo armarium librorum, uel dolium uini, uel granarium ubi est aceruus frumenti, uel etiam ipsum aceruum manu tangendo, uel etiam ipsum granum in sacculis ponendo:

tūc in totum committitur furtum: licet ipsū integrale totum deferre non potuit. & de hoc est casus in terminis in d. l. uulgaris. in princ. & si tu diceres, ista uidentur expressē cōtracta per Bar. in d. §. si quis aēs. Respō dicto secundum Ang. quod ista procedunt de rigore: sed de aequitate in tantum committitur furtum, in quantum exportatur, & nō in plus. Et certē ista fuit sententia iuriscōsulti cū gl. sua in d. l. uulgaris. in prin. & ratio est ista secundum Ang. quia licet fur habuerit animum lucrādi totū: quia tantummodo semel lucrari non potuit, secundū suū propositū propter grauitatem rei quā in totum exportare non potuit: dici oportet furtum non consummatum perfectē: & ideo solum de exportatis tenetur: sed ubi potuit solidū exportari: ex quo ā principio habuit animum lucrādi totū. & interuenit cōtractatio: licet postea eum pœniteat portare totū per pœnitentiā, nō purgatur delictum perfectē commissum: ut l. qui ea mēte. infra eo. dicit quod hoc uoluit gl. in d. l. uulgaris. in §. item si quis. & in d. l. uulgaris. uer. tutius. & uer. licet. quos simul iunge, & multo fortius si non pœnituit facere, sed non uoluit portare torfellum: dubitans ne propter eius magnitudinem ab aliis uideretur: ut d. §. item si quis. in uerfic. quid si totum. Si autē ā principio fur dissolueret torfellum pannorum quem poterat semel portare totū: non uideretur habuisse animum, nec semel nec inter plures uices totum portare, sed unam rem uoluit portare: tūc illius rei tantum fit furtum, ut colligitur in dictis glossellis. & ita dicit hęc menti esse tenenda. Adde tamē

quæ dixit Angelus, in l. si apes. ff. de furtis. in §. j. quòd actio furti potest competere etiam illi qui tantum hoc interessè habebat, quòd sperabat habere dominium illius rei, quod fuit furto subtrahita. & de hoc recordor patrem meum in allegatis habuisse maximum honorem. hoc dico, quia supra dominus Angelus dicit, quòd sufficit, quòd sit interessè respectu rei, aut possessionis, uel usus rei.

39 *Auferens animo lucrandi, si postea penitentia ductus uoluit restituere, an teneatur furti, & quid si à principio abstulit animo restituendi domino rei.*

ANGELVS.

39 * SED quid si aliquis aliquid abstulit animo lucrandi, & postea penitentia ductus uoluit restituere: teneatur furti: dic tamen, ut habetur in l. qui ea mente. ff. de furt. Si autem à principio abstulit animo restituendi ei cuius esset, non committit furtum, l. falsus. §. qui alienum. ff. de furt.

40 AVG. * Tu autem in hac materia adde, quia ista est maxima materia: quæ pulchre scripsit Ioan. Andr. in c. cum laici. extra, de iure patrona. ad quam doctrinam omnes recurrunt, quando penitentia excusat in delictis, uel non. aliquid per Bald. in l. prima. C. de plus petitio. Et bene faciunt ea quæ scripserunt Cyn. Bart. Bald. & Salice. & Moder. in l. si quis non dicam rapere. C. de epif. & cler.

40 *Furtiua conditio non infamat: actio uero furti infamat, etiam si iudex diceret condemnatio cum hoc, quòd non sit infamis.*

ANGELVS.

40 * ET aduertat, quòd conditio furtiua non infamat. l. cessat. ff. de actio, & obligat. sed actio furti infamat,

etiam si iudex in sententia diceret condemnatio te ex tali furto cum hoc, quòd non sis infamis: ut l. non potest. & ibi Bartol. ff. de furtis. Unde cautela est quando uis etiam confiteatur, qui penam, & quòd non infamatur, quòd agas certi conditione generali ad duplum, uel quadruplum, & in eadem conditione includi debet quicquid certum, & consequens etiam penam, & fur non infamabitur. ita dicitur in glossa, & Bartol. in l. certi conditio, in princip. ff. si certum petatur. & dicit ad prædicta institutio de penam me. l. §. pc. & quando est semper certum non manifestum, clarum est, quod etiam si furto manifesto est prætoriam tamen utraq; licet pro manifesto prætoriam, durat xxx. annis, ut in l. de perp. & tempo. ac. §. primo. & licet propter odium tanti scelens. Unde tamen scias, quòd licet tanto tempore duret: tamen ipso iure tollitur per pactum nudo: ut l. si tibi. in princip. & si unus. §. pactus. ff. de pact. & utroque glossa, & Bart.

AVGVST. Tu adde hic unum notabile uerbum, quòd licet omnia iura dicant, & affirmant istam conclusionem, quòd actio furti infamat, sed conditio furtiua non: tamen scias, quòd si quis per conditionem furtiua esset condemnatus ad restituendum mihi res derobatas, conditio furtiua aggravat opinionem illius penes bonos, & grauius homines. glossa, est singula in l. sed prætor. in uerbo, sigillat. ff. de inuocand. quam glossa, semper petere menti. Et de his quæ supra dicta sunt, adde omnino; & uide Moder. in lege, si tibi. & in l. si unus. §. pactus. ff. de pac. post gl. & Bar. & l. in l. in l.

inf. de perpe. & tempo. ac. §. j.

41 *Furandi animo quis accessit ad barchum Titij, sed non potuit: quia uisus fuit per eum, tamen non sciet: an teneatur pena furti.*

ANGELVS.

41 * QVAERO, aliquis accessit ad barchum Titij animo furandi, & non potuit, quia uisus fuit, & per eum non sciet quin furtum committeretur: an teneatur furti. dico quòd pœna furti non punitur, sed pœna extraordinaria: ut est text. & ibi Bart. in l. facularii. ff. de uar. & extraordi. crimi.

AVG. Tu adde, quod Bart. expressè hoc idem uidetur affirmare, in l. nullus §. furti. ff. de furtis. & uide quæ not. dixit Bal. in l. si quis non dicam rapere. C. de epif. & cle. qui attingens istam difficultatē de fure, qui fuit uisus ingredi domum, & captus nondum delicto consummato, quæ pœna puniri debet: dicit quòd alibi melius non probatur quam in d. l. pen. & multum exclamat de illo text. & domi. Catal. in tract. syndic. q. cxv. j. ibi dicit quòd talis potest fustigari uel puniri, iudicis arbitrio. Et uide Albe. de rocin. ij. parte statutorum. q. clxv. qui ponit de illo qui cogitauit facere delictum, & uenit ad actum proximum, & non perfecit, quæ pœna puniatur.

42 *Petens & exigens ut procurator Titij sciet, & sciens se nullum habere mandatum, an ex hoc dicatur fur.*

ANGELVS.

42 * QVAERO, aliquis ut procurator Titij sciet petit & exigat, & in ueritate nullum mandatum habet: & ipse procurator bene sciet se nullum mandatum habere: an ex eo quod scietur exigat, dicatur fur. dico quòd

a dicitur fur & manifestus: ut not. Bal. in titu. de pace iuramen. firmam. in c. j. uer. in rubrica & c. quod nota. facit l. falsus. cum materia. ff. & C. de fur. l. falsus.

ADNOTA. a ¶ Manifestus. Adde tu ut per Ioan. and. in additio. Specu. in rubrica de solu. & per Ang. in cons. c. cxxj. Ber.

AVGVST. Tu adde, quòd dubito quòd iste doctor errauerit: quia Bal. in d. l. j. in §. furtum. de pace iuramen. firmam. in ij. colū. ibi, quæro, an falsus procurator faciat furtum manifestum: quia expressè Bal. ibi dicit contrarium: quia dicit quòd bene committitur furtum: sed dicit quòd non punitur pœna furti manifesti. & Bal. non potuisset dicere contrarium: quia de hoc est casus in terminis d. l. falsus. C. de furtis. quem text. colligit Bal. ibi.

43 *Furto rebus mihi subtrahitis, si suspicor illas esse penes aliquem: an possum petere officio iudicis, quòd fiat mihi copia perquirendi in domo illius.*

ANGELVS.

43 * ET bene nota, quòd de rebus mihi subtrahitis, quas suspicor esse penes aliquem, possum petere officio iudicis, quòd mihi fiat copia perquirendi in domo illius, & iudex hoc facere debet: ut l. j. §. hoc autem. & l. diuis. ff. de ser. fugi. & l. requirendi. C. eo. ita tenent ibi doc. quòd etiam est uerum, non tantum in uno territorio, in quo factum est furtum, sed etiam si Aretij sit mihi factum furtum, fur uolauit Bononiā, & uni assignauit unam rem subtrahitam, possum petere hoc, autoritate legis, quæ suum ubique extendit uigorem, ut l. secunda. C. de cur. & coar. lib. xj. inquirere in

domo illius de re mihi furata: ita dicit Bal. in d.l. requirendi.

AVGVST. Sed adde tu ultra doct. quia iste passus est dubius: sed Raph. Fulg. in d.l. requirendi. altius exorditur istam materiam, dicens qd gl. nostra tenet, quod imò pro furto non licet inquirere & perquirere in domo aliena: & istam sententiam sequuti sunt Iac. de Ra. & Pet. sibi eam ascribentes: & istam sententiam sequuti sunt secundum eum Bar. Bal. & Ang. adiicientes duas exceptiones: prima fallit gratia publicæ utilitatis per l. facultas. C. de iure fisci. lib. xj. Secunda est nisi essent indicia per quæ euitetur suspitio, quod res furta essent in domo illius: & dicit quod hoc modo potest saluari opinio Odo. qui tenuit quod imò licebat inquirere furum in domo aliena: quam sententiam tenebat Franc. accur. & Nicolaus Matharelli, & Ray. nam dicit, intelligamus opi. horum in illis casibus duobus: & subdit, quod cum tractatur de modico præiudicio, sufficienti indicia leuia, secundum Bal. ibi, & ideo dicit Raph. solum iuramentum sufficere: & hanc sententiam approbat Pet. de Anch. in clemen. j. de usu. in §. j. dicens quod ista fuit originalis opi. Marti. de Fano. scilicet quod ubi iusta præsumptio mouet iudicem, possum inquirere in domo aliena de furto: & certè hæc fuit sententia Spe. in titu. de instrum. ed. in §. dicendum. text. in uerfi. pone instrumenta. & Io. Fabri. in sti. de oblig. quæ ex de lictis. in §. conceptu. uide tamen Sal. in d.l. requirendi. qui uidetur restringere istam communem sententiam, & ibi uide eum ponentem, an requiratur citatio in alieno territorio.

44 *Crimen rerum amotarum non committitur sub precedenti uersu, nec crimen expilatæ hereditatis, quod crimen hereditatis expilatæ largo modo est furtum.*

45 *Procedendum non est de similibus ad similia, ut statutum loquens de furtis comprehendat crimen expilatæ hereditatis.*

ANGELVS.

44 * E T prædicta non procederet in crimine rerum amotarum, nec in crimine expilatæ hereditatis. l. j. & ibi Bar. ff. rerum amotarum. & in toto titu. C. & ff. de crimi. expila. hereditatis. Sed largo modo sumptio crimen expilatæ hereditatis dicitur furtum: & sic est improbus fur: ut notat gl. & doct. in l. si te. C. de infra. quod Bal. in d.l. de his. C. de fur. dicitur notandum & utile ad statuta quæ loquuntur de furtis, ut continetur publicus & famosus expilator hereditatis, procedendo de similibus ad similia: imò & non de minoribus ad iora: seu de positiuo ad comparatiuum: & per locum à maiori & minoris talis possit furca suspendi, uel pœna affligi uigore statuti loquuntis de furto, quod est notandum secundum Bal. ibi, & quod dicitur de actione rerum amotarum non est, nisi post solutum matrimonium: licet contractet: & tunc etiam furum amotarum, quod nota contra heredes, quæ in uita mariti aliquid dicitur uent, & eo mortuo contra dantur: & ad locum: quia etiam furum tenentur.

ADNOT. a ¶ Furtum. Adde quod Cap. in consil. lxxij. sequitur Bal. & quod in criminalibus possit procedi de similibus ad similia, uide Be-

SVMMARIVM.

1 Accusatio & inquisitio an debeant continere ualorem rei substractæ.

VALORIS & communis æstimationis florenorū de cem, & deloco ad locum contractando. quo uoluit asportauit: & ut prædictus Caius omnium huiusmodi committere possit. * Ita uerba cum ministerio apponuntur, & apponi debent in inquisitione & accusatione: ut simus certi quæ pœna ueniat imponenda maior uel minor: nam si ualor rei non apponitur, tunc assumimus pœnā quæ est minor: ut l. si de interpretatione. ff. de pœnis. & l. præses. eo. tit. & ita dicit Bar. in l. Pedius. §. diuus. ff. de incend. rui. nau. quod dicit esse no. ad statuta communiter per Italiā, quæ disponunt furtis esse imponendā maiorē uel minorē pœnā, secundum ualorem rei substractæ, quod no.

ADNOT. a ¶ Ita dicit Bart. Vide tu ibi domi. Alex. in apostil. & ibi dicit quod æstimatio est apponenda in inquisitione uel accusatione. alleg. Rom. in l. si familia. & in l. magis stratibus. ff. de iur. fidi. om. iudic. quimō si in inquisitione nec dicitur, uel tenet ualoris florenorum decem, saluo errore calculi: talis inquisitio non procederet: ut uoluit Barb. in cons. vj. in j. uol. incip. uerba accusationis. & licet Bar. in d. §. diuus. dicit de processu parti, dicit de libello qui est de processu. c. quoniam contra. de probatio. & de prædictis uide Barb. in consilio xvj. in secundo uolumine. Bern.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, quod dominus Angel. hic nimis se arctat dum dicit, quod opus est quod in accusatione uel inquisitione, ualor rei substractæ apponatur.

L 4 ponatur

consil. xj. Bern.

b ¶ Amotarum. Adde tu & dic quod mulier constante matrimonio non potest de furto accusari. ita Pe. de Anch. in consil. cccix. Bern.

AVGVST. Tu autem in hac materia actionis rerum amotarum, adde ea quæ dixerunt Spec. & Io. And. latissime in tit. de fur. in §. j. uerfi. pone constante. qui dicunt etiam quod actio famosa furti, non potest esse inter uirum & uxorem. Et ideo propter res contractas datur actio rerum amotarum: & ibi uide Spec. ponentem formam libelli. & ibi Io. And. dicit quod octo requiruntur ad hoc, ut dicatur actio rerum amotarum, quæ numerat Ros. in summa sua in tit. rerum amotarum. Et lat. posuit Host. sub rub. de dote post diort. restitu. sub §. fin. & etiā ibi dicit. And. quod si diortio factu, uxor illa quæ fuit uxor, amoueret, tenetur furti, per d. l. iij. ff. rerum amotarum. & ibi disputat etiam an cum hodie matrimonium non possit separari ne sit diortium, an hodie de iure canonico ista actio cesset. ibi uide. & per dct. in rubr. C. eo. & per Bart. in locis præ allegatis. Item adde quod Salicibi multum terribiliter arguit per si rationes contra illam decisionem. quam fecit in d. l. de his. &

45 idē fit Sal. in d. l. si reprobans. * quod non procedendum de similibus ad similia, ut statutum loquens de furto comprehendat crimen expilatæ hereditatis. & dixit Rom. in l. gerit. ff. de acqu. led. quod opinio Bal. in d. l. de his. c. alia de iure, & reprehendit actus qui eam sequuti sunt: dixi etiam præ in principio huius gl. & certè tor de domino Bal. quod in re tatericulosa ita errauerit.

ponatur. Nam dico quòd idem erit si in processu hoc appareat: licet in inquisitione seu accusatione non sit appositus uaior, per ea que habentur in l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi. & ideo si rectè ponderètur uerba Bart. in d.l. Pedius. Bar. ibi dixit qd opus erat, qd in processu hoc appareat: nec Bar. ibi dixit quòd in accusatione ista apponantur, uel in inquisitione: & ideo sufficeret, quòd in accusatione diceretur, accuso te quòd talem uestem mihi surripuisti, quæ est talis coloris & talis magnitudinis, iuxta formã traditam in l. si cum rem. ff. de rei uendica.

SVM MARIVM.

1. *Auxilium cum armis præstare, an dicatur astans armatus: licet non euaginet, & an insultum & uolentiam facere dicatur.*
2. *Associans aliquem ad delictum committendũ, an præsumatur præstare opẽ.*
3. *Armatum stare cum aliquo: & tamẽ ei opem non præstare, quomodo est possibile.*
4. *Astans delicto, an præsumatur assistens ad auxilium, quando aliud nõ apparet.*
5. *Bastono aliquem percussions, gente cõgregata, si illum occidit quem bastonare uolebat, an astantes teneantur de occiso.*

DICTVS Andræas armatus quodam ense de ferro quẽ habebat ad latus. * Nota quòd iste Andræas armatus nõ euaginauit cullum, nec manus posuit ad arma, & tamen dicitur prestuisse auxilium cõ armis. Nam sufficit qd quis habeat arma ad latus, licet nunquam manũ ad arma ponat, ut dicatur insultus, uel 3 uolentia, uel præstare auxilium cum

armis: quia propter arma que habet ad latus, & ad sui petitionẽ, ipse receditur audacior, & aduersarius timidior: ideo de insultu, uolentia, uel auxilio cum armis præstato punitur, ita singu. dicit Bart. in l. j. ff. de ui & ui arma. quod not. quia semel illud dictum habui de facto Nuregiani armatus præsumitur de rixa & bello cogitare: ut no. glo. l. lice. C. de part. Bal. & Sal. in l. j. C. de ser. ugi.

A V G V S T. T u addeca quæ dixit Bal. in c. j. §. si quis rusticus. de pace tenen. & eius uoluto. & uide Alber. de Ros. in ij. parte statutor. q. xxxij. qui allegat Ia. But. tenere, quòd si ille non euaginauit arma, nõ dicitur aggressura facta cum armis: id est tamen ibi Alber. qui allegat quòd i contrarium faciat. Et in hac materia adde quæ dixit Bal. in l. non ideo quimus. in ult. col. C. de accusa. qui dix. quòd licet quis stet à remotis: tamen defendens redditur audacior, & scilicet sus timidior: tenetur de ope. inuentioni quæ dixit Inno. in cap. continentia. de clerico percusso. c. i. le qui associat aliquem ad delictum committendum, præsumitur prope opẽ, & maxime præsumitur armatus: sequitur Bal. in l. j. C. de fugit. in ij. col. & Bal. in cap. j. de nef. fra. & quòd dixit Inno. in continentia. quòd ille qui stat au cum aliquo, dicatur præstare: aliter licet nullum actum faciat: uolè in l. raptores. C. de episcopis & cis. & uide Bald. in repetitione sine. C. unde ui. Vide tamen per uerba Bal. in l. data opera. C. de cusare. in fi. in penult. col. quomodo possibile * est, quòd quis stet armatus cum aliquo

men non dicitur præstare auxilium. Et in hac materia mihi placet sententia Bal. quam non posuit in lectura: sed in additionibus suis in l. j. ff. de seruo corrupto. qui querit nunquid quilibet assilens dicatur fauere maleficio: & dixit qd non: nisi ad hoc assistat: ut l. prætor. §. homines. ff. ui bono. rauto. dicit tamen quòd ille qui est cum aliquo, & ex hoc ille redditur audacior & securior ad maleficio perpetrandum: licet ille nullum actum faciat: tamen ipso iure dicitur præstare auxilium: ut no. in gl. de facto, in l. ij. §. etiam quis. ff. ui bono. rap. * Nunquid autem præsumatur ad hoc assistere, si aliud nõ apparet? Responderet ibi Bal. uidetur quòd non: quia non constat de effectu assistentis, & uoluntatis, & propositum distinguunt maleficio. concludit tamen Bal. quòd iudex debet hoc arbitrari ex circumstantiis. arg. l. j. §. si quis in uilla. ff. ad Sil. la. & j. cum dominus. & hæc no. tu, quia pulchra, & dicit Bal. in l. ob hæc uerba. ff. de his qui not. infra. quòd ille qui stat armatus cõ aliquo, & à remotis stat, uel ex incidenti superuenit, non dicitur præstare auxilium. & de associante quando dicatur præstare auxilium ad maleficio, uide Bal. in l. penult. & ult. col. & in l. nõ ideo minus. C. de accu. Et per prædicta patet an uera sit sententia Ro. in l. j. §. sed in eo. ff. ad Sil. la. qui dixit, qd licet probatũ sit Titium fuisse præsentem tempore maleficio perpetrati, tamẽ propter hoc nõ uidetur probatũ esse Titium prestuisse auxilium maleficio: quòd tamẽ duobus modis limitat secundũ Bal. Primò nisi probatũ sit ipsum associasse delinquentẽ ad maleficio perpetrandũ: per doctrinã Bal. quã po-

suit in cap. j. in uerbo, cum do. de pace iur. fir. Secundò nisi probatum sit Titium fuisse præsentem maleficio, & armatum cum armis: licet nullum actum fecerit, per doctrinam Innocen. in dicto cap. continentia. quæ doctrina an sit uera uel falsa, patet ex supradictis, & dicitur infra in gl. dicto maleficio semper assistit. in quæstione quæ incipit, quæro quando duo simul stãt. Et adde omnino multa pulchra uerba quæ posui supra in gl. in uerbo, Andræam auxiliatorem. in antepenult. col. dum tracto an uera sit conclusio Bart. quam posuit in l. si in rixa. ff. ad legem Cornel. de sica. ibi uide quomodo potest esse quòd unus armatus præsens non teneatur de auxilio. Et uide unum pulchrum consilium Roma. in consil. suo cxvij. quòd incipit, quòd præmissa statuti particula loquens de pœna. & uide pulchra uerba Pet. de Ancha. in regula, accessorium. extrã de regulis iuris. in vij. quæstione principali. in uerfi. sed iuxta prædicta quæro, ex quibus actibus quis dicatur præstare opem. Intellige tamen prædicta secundum quòd consuluit Pau. de Ca. in consilio fuo cxc. quòd incipit, in causa incarcerationum per potestatem Mantuã. qui dixit * quòd si bastonauit aliquem, & congregauit gentem, & nihilominus ego occidi illum quem uolebam bastonare, quòd illi astantes congregati non tenentur de occiso: quia ad hoc propositum ipsi non erant coadunati: scilicet ad homicidium perpetrandum. hoc dixit Pau. de Cast. ibi in ij. colum. illius consilii. & allegat Angelum hoc uoluisse ut ibi. & ideo consuluit Petrus de Ancha. in consilio suo cccxij. in

fin. illius consilii: quòd si sunt tres in una rixa, & unus occidat, alii duo nò possunt puniri tanquam socii & auxiliatores: quia ad hoc principaliter non erant coadunati. Vnde omnes censentur principales, & prout delinquerunt puniendi sunt. Et ideo dicit quòd non debemus dicere, quòd ibi affuerint causa præbèdi auxilium & fauorem illi occisori, sed tanquam principales censentur: & hoc est quòd dixit Bal. in l. non ideo minus. C. de accu. in ult. col. quòd quando plures sunt in aliquo loco cògregati: & quilibet facit, quilibet tenetur prout facit: & propter hoc non probatur quod alter alteri præbeat auxilium: licet probetur quòd ipsi fuerint simul in illo delicto: nisi probaretur clarè, quod unus impendisset auxilium alteri. ut de quæ dicentur infra in seq. glos. & vide Roma. in singularibus primi anni ccxli. & domi. Catal. in tracta. syndica. quæst. cxciij. qui dixit quòd in una adunatione gentiù nemo tenetur de auxilio: nisi quatenus tulit. 7 alle. Inn. in c. sicut dignò. de homici.

6 Statuto puniente uiolentiam factam cum armis, uel sine, an comprehendat etiam mulieres quæ committunt etiã uiolentiam cum armis, uel sine.

ANGELVS.

6 * QUID si statutum punit uiolentiam factam cum armis, uel sine, an comprehendat etiam mulieres quæ etiam committunt uiolentiam cum armis uel sine? Dic quòd sic. ita not. Bal. Ang. & Imo. in l. si còstante. §. si. per illũ tex. cù gl. ff. solu. matrimo.

ADNOT. a ¶ Mulieres. Adde b
vide Alex. in cons. cxxxv. in j. uol. & Capol. in cons. xxvj. & ibi an statutum quòd fur famosus furca suspendatur, cõ-

prehendat mulieres, & quãdo in statuto masculinum comprehendat femininum. vide do. Alex. in cons. lxxx. in j. uol. & in cons. xxiiij. ij. uol. Ber.

AVG. Tu adde quòd ista questio dependet ab illa questione: an in statutis masculinum concipiatur mininũ. de quo per doct. in l. omnes populi. ff. de iustitia & iure. & per doct. in c. canonum statuta. de cõstit. Bar. in l. j. ff. de uer. sig. & in l. i. ra. ff. de legibus. & in l. si quis in tam. C. unde ui.

7 Statuto dicente quicumque inuenit fuerit cum armis, uel inuentus deo. Et, uel ludere ad azardum, inuenitur inuentus supple & apprehenditur.

8 Statuto dante præmium officia uenienti, puta aliquem cum armis intelligatur de inueniente & apprehendente.

9 Statuto puniente mulieres inuenientem peris: an sufficiat esse inuenientem uel oportet esse apprehensum.

ANGELVS.

* ET facit, si statutum dicitur: quicumque inuentus fuerit cum armis uel inuentus de nocte, uel inuenitur ludere ad azardum: quia inuenitur intelligitur inuentus, si apprehensus: ut l. si Baratorum fidei iusso. & ibi glos. Cy. & Bal. Bart. Ang. & Imo. & Ludo. de azardum in l. j. in princ. ff. de acqui. in re. & Imo. autem licet inuentus fuerit cum armis, si tamen non fuerit apprehensus, non tenetur pœna statuti. Ang. in l. iij. §. Neratius. ff. de acqui. in re. posses. dicit quòd imò tenetur ordinaria statuti: b quia statuto uidetur considerasse apprehensum personæ, sed inuentum: c t: aliàs autè conuictio ludere

imponi pœna statuti, qui dicitur inuentus deliquisse: quia de delicto conuincitur: ut l. j. C. de rap. uir. * Sed si statutum præmiaret officialem inuenientem, dic quòd cum statutum exorbitet à iure communi, officialis non consequetur præmium, nisi ludentes uel portantes arma, uel euntes de nocte personaliter reperierit, & apprehenderit: ita loquitur dicta l. si Baratorum. sed Imo. in dicto §. Neratius. & fortè uerius dicit, quòd fortè hoc casu satis dicitur inuentus, si conuincitur: ut l. j. ff. de rap. uir. & in c. j. ad fin. de dila. nec oblit. dicta l. si Baratorum. quia promiserat quod inuenire Baratorum latronem: & sic uerisimiliter uidetur intellexisse de actuali & reali inuentione, & apprehensione: ideo non sufficit tunc doceri, ut ibi. Sed in casu nostro statutum solum còsiderasse uidetur odiũ delicti, quæ ratio locum habeat uniformiter, quando cunq; & quomodocunq; delictum pateat, ut possit puniri: & ideo uidetur sufficere si familia uel officialis inueniat eum ludentem, uel de nocte euntem, uel arma portare: licet actualiter non apprehendat, dũmodo possit hoc probare per testes ibi absentes: quia talis inuentus fuerit per officialem, licet apprehensus non fuerit, ut delinquent teneat pœna statuti, & officialis habeat præmium statuti, dicit tamen ibi Imo. quòd propter auctoritatem Cy. & Bar. quod fortè eorum opinio seruaretur in practica, & quia in pœnalibus mitior uia eligitur: ut l. si preses. & l. interpretatio. ff. de pœ. Ego credo opinionem Imo. ueriorè per rationes suas. & adde quæ dixi supra in gloss. super uerbo cum

uno stocho.

ADNOT. a ¶ Statuti. Adde & vide Alex. in cons. xxiiij. in secundo uolumine. Ber.

AVG. Tu autè in hac materia adde, quòd Cy. Guil. de cyg. & Iaco. de are. in l. licet. C. de acqui. pos. expressè tenent, quòd nò dicitur inuentus nisi qui fuerit apprehensus: & ad hoc possunt allegari multi text. licet etiã in contrariũ possent allegari alii casus: & istam partè tenet etiã Paul. de ca. in d. l. j. ff. de acqui. pos. & Bal. in l. itè lapilli. in fi. ff. de re. diu. & Ang. in l. qui seruum. ff. de uerbo. ob. & allegant etiam Ang. hoc uoluisse in l. si fugitiui. C. de ser. fugi. Sed in lectura mea hoc non habeo, sed potest hoc esse in alia lectu. Ange. quia dux lecturę reperitur: una Paduana, alia Perusina, & ita etiam tenuit Alberic. de Rosa. in l. quod ait. ff. de adulte. Adde Albe. de rosa. tetigisse istam difficultatem in ij. parte statutorum. quæst. cxvj. quę incipit, si statutum dicit, si quis fuerit inuentus ludere ad taxillos & c. ubi arguit ad partes: & tandem cõcludit, quòd Iaco. de are. expressè tenebat, quòd non sufficit quem esse conuictum per probationes in isto casu: sed opus est inuentum esse. & idem Albe. in alphabeto in lectu. j. in uerbo, inuentus. Sed pro decisione huius questionis non omittere ea quæ singulariter tradit Angel. per illum tex. in auth. de san. epif. in §. reuerendissimus. ubi per illum tex. in uerbo, inuentus, dicit quod ille tex. probat, quòd ille dicitur inuentus qui non est inuentus: sed tantummodo per probationes est cõuictus. Et ideo si statutum punit inuentum facere homicidium, non opus est quòd inueniatur

ueniatur in persona, & in materia flagranti. Sed sufficit si est conuictus per probationes. Sed Ang. mirabiliter dat istā regulā, q̄ ubi inuentio non est crimen, sed factum de per se est crimen, absque inuentione: tunc sufficit si fit probatio per testes, puta quia occidere hominē est homicidiū sine inuentione: & iste est casus in d. §. reuerēdissimus. cum similibus. secus ubi delictū non esset delictū, sine inuētiōe. Et dat exemplum de statuto puniēte arma portantē, puniatur in tantum: quia isto casu statutum non punit portatē simpliciter: sed inuētiōem portare arma: quia sine inuētiōe crimen non est, quoniam statutum crimē facere uoluit. Et idē dicit in statuto dicente, si quis iuert de nocte nō est maleficiū, cum uadit de nocte: & ideo necessaria est inuētiō, & ita practica. Adde tamē in quantum dicit q̄ portare arma non est prohibitum, nisi sit inuentus: hoc uidetur esse contra ea quę habentur a per tex. & Bal. in c. j. §. si quis rusticus, de pace tenen. ubi dicitur, q̄ ille qui portat arma uetita, perdit arma. & maximē secundū Bald. ibi, qui portat præsumitur habere malū animū. Et ideo ille text. uidetur permittere q̄ possim portare arma in itinere: sed non per ciuitatem. Et * tene menti quę dixit Bal. in dic. l. item lapilli, q̄ statutum puniens mulieres inuētas cum perlis, si sunt uisē mulieres cum perlis per officialem, & non apprehenſæ: nō poterūt puniri tales mulieres: nec incidit in pœnā statuti: & teneo istam partem tanquā iustiorē.

S V M M A R I V M.

1. *Astare maleficio committēdo per aliū,*

nihil aliud est quā prestare opem dicto maleficio.

2. *Iudex quę uerba debet ponere inquisitione, si uult quod ille qui portat sit non letaliter teneatur de occiso.*
3. *Vulnerans potest teneri tanquā principalis, & tanquā opem prestans.*
4. *Libellus continens quod quilibet adinuicem præstiterint auxilium, fauorem, quomodo procedat.*
5. *Vulnerauerūt Titii duo, quoruam intulit in cute uulnus mortale, & non, moritur Titius, an ille qui intulit uulnus non mortale, debeat mori.*
6. *Vulnerauit dominus unū mortale, famulus postea de facto occidit, an dominus debeat decapitari.*

Dictō maleficio semper debet predictorum facta, & perpetrata fuerunt per predictos inquisitos, & quę eorum singula singulis referuntur supradictis modis, locis, & personis. * Nota ^a bene dicendum: quia astare maleficio committēdo per aliū, nihil aliud est, quā prestare opem dicto maleficio: quia propter talem assistentiam, quę dicitur ille Andreas, iste Caius dicitur daciōr, & uulneratus timidiōr dicitur prestare opem. Ita singulariter dixit Bar. in l. si in rixa, in ff. de sic. & l. qui seruo, §. si deus, & dixi §. in uerbo, Andream tōrem. in prin. & not. Inno. in continentiā. de cle. percos. ex quo * quod quando sunt plures testes, quorum unus intulit uulnē tale: si tu iudex uis quod ille qui percussit non letaliter teneatur de occiso, apponas postea uulnerum cuiuscunque, q̄

unus alteri dicto maleficio, ut habilius committi possit, semper astitit. Ita singular. dixit Bartolus, in d. l. si in rixa, tūc qui primō intulit uulnus nō letale, licet ex suo uulnere non deberet teneri de occiso: tamen quia astitit uulneri letali cōsocii, tenetur de ope præstito homicidio. Non autem dicatur in dicta inquisitione ad prædicta committēda præstiterūt auxilium, & fauorem. Nam ex tali inquisitione non potest sequi condēnatio de auxilio: quia non exprimitur qualiter auxilium, & fauorē præstiterunt: & ideo dicta uerba debent intelligi in benigniorem partem: ut d. l. si preses. intelliguntur ergo, si percutiēdo ego præstisti auxilium tibi, & tu percutiēdo præstisti mihi, & sic actus meus fuit auxilium tibi, & tuus mihi: sed de isto meo actu punior ut principalis, ergo de eodem, ut prestans opem non debeo teneri: sed ut dixi in inquisitione debet dici q̄ unus alteri, & alter alteri opē prestuit assistēdo dicto maleficio, ut habilius committeretur, & sic unus præstuit auxilium per alium actū, quā per illum, de quo principaliter puniatur: quę omnia singulariter nota in practica. Et uide etiam circa hoc qd̄ not. Sal. in l. j. C. de rap. uirgin. uerſi quero vj. si plures &c. Quod intelligas, ut dicam infra ea glo. in uer. (& aduertas bene &c.) aduertas tamen si tu adderes in inquisitione, & dices, & dictus Andreas præstuit auxilium, consilium, & fauorem: & sic adderes prædictis consilium, tunc ex eo q̄ dicit consilium, posset puniri, ut prestans opem, etiā si in inquisitione non sunt dicta uerba, ut habilius committeretur, semper astitit dicto male-

ficio: quia prestans consilium dicitur prestare opem: ut d. l. qui seruo. ff. de sur. & sic istud consilium de necessitate præsupponit alium actum quā illud de quo ipse inquisitus est, & qd̄ ipse manibus propriis commisit: merito etiam tenetur de ope, & auxilio. Ita sing. dixit Bar. in d. l. q̄ seruo. §. fin. **ADNOT.** a. **Nota bene.** Ad de tu & uide latē do. Alex. in consil. xv. in uol. & in consil. xiii. in inuol. Pe. de Anch. in consil. cccxvij. & Cap. in consil. ij. & consil. xxxiij. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde quod in hoc ego non discordo me ab his quę dicta sunt hic per do. Ang. in quantum dixit, q̄ possibile est, q̄ in uno homicidio quis teneatur tanquā principalis, & etiam tanquā opem prestans. * Et ideo Bal. multum eleganter in l. non ideo minus. de accusat. in antepe. co. dixit, q̄ aliā quidam Perusinus, qui cum uno famulo suo occiderunt Titium: qui Perusinus ille cum uno cultello uulnerauit Caium: famulus uerō cū alio cultello intulit aliud uulnus, addeō q̄ ille mortuus est. Modo queratur, an iste Perusinus teneatur tanquā principalis, & etiam tanquā opem prestans. effectus est magnus: quia si tenetur tanquā principalis pœna non erat capitalis propter statutum, si tenetur tanquā opem prestans, pœna est capitalis. dicit Bal. q̄ breuiter fuit allegatū, q̄ cum essent duo uulnera illata, unū ab illo: erufino in capite: alterum à famulo in fianco, q̄ ipse de suo uulnere teneatur tanquā principalis, & de uulnere illato per famulum teneatur tanquā opem prestans: quia iste malefactor non eodem, sed diuersis re-

suectibus

specibus teneretur: sed respectu diuerforū uulnerū. & si diceretur q̄ ex istis uulneribus nō sequitur, nisi unus effectus, scilicet mortis: ergo debent pro uno reputari. Respōdet Bal. hoc est uerū, quando essent illata ab eodem: sed quando duo uulnera inferuntur à diuersis, cuiuslibet attribuitur ius insolidū, ac si ista uulnera essent illata in persona diuerforū. alleg. l. ita uulneratus. ff. ad leg. Aquil. & dicit q̄ ita fuit de facto iudicatū. & dicit Bal. q̄ credit q̄ ista sententia fuerit iusta: quia in inquisitione cōtinebatur distinctē, & clarē quomodo unus intulit unū uulnus mortiferū, & alter intulit aliud uulnus mortiferū: ita q̄ unus alteri super diuersis potuerunt præstare auxiliū, & fauorē: & dicit q̄ ita etiam fuit uisum aduocatis. & putat Bal. q̄ ista sit ueritas. Vnde subdit concludēdo: dico q̄ cōstat quē posse teneri: ut principalē, & de auxilio, & fauore. & allegat dicta per Bar. in d. l. qui seruo. §. in ff. de fur. * Sed aduertē: quia in hoc non stō cum opi. do. Ang. in quantum uoluit sequēdo Bar. in d. l. qui seruo. §. si. qui dixit, q̄ si duo accusantur de duobus uulneribus, quilibet de suo subnectitur, q̄ quilibet sibi adiuuicem præstiterunt auxiliū, & fauorē, nō procedit libellus respectu auxilii, & fauoris: quia possibile est q̄ quilibet alteri præstitisset auxiliū per suam percussione quam fecit: de qua percussione, & uulnere cū puniatur ut principalis, non est possibile q̄ puniatur ut opē ferens. Sed adde q̄ Ang. expressē tenet contrarium in d. l. qui seruo. §. si. quia dicit quōd actus sui uulneris, & percussione fuit ordinatus, secundū proposita in accusatione, ad duos

disiunctos, & separatos effectus inter se contingentiam nullam habentes. Cū igitur ex uno facto resistent plura crimina, plures tituluminis, plures agendi formæ: non deo, d. cit. Ang. cur de isto eodē tenere, duæ pœnæ sibi non possunt ferri: sicut dicimus in eo, qui commisit adulterium cum incestu: uel rapuit cultellū de manu alterius: sanguinis effusione: ut noīdem de in l. senatus. ff. de accusat. & in q̄ non tamen negat Ang. quin alia: ma libelli sit tutor. & certē illa sententia Ang. est uerior de iure. & ibi Ang. in l. reos. in j. col. ff. de duobus faciens mentionem de hac doctrina Bar. in d. l. qui seruo. §. in. punge. Bar. ibi: & si res est considerentur: uba Bal. in d. l. non ideo minus in rebus suis, uidetur uelle q̄ sicut in inquisitione dicatur, q̄ unus præstitit auxiliū alteri: maxime si negare non possumus, quando duo qui aggreduuntur unum bellum, illi duo sunt magis timide propter duos, & propter existentiam forū duorū, unus non dicatur præstet auxiliū alteri: quia plures lent duo, quā unus, ut notat unde ui. & arg. not. in l. ubi ante ff. de testib. Tamē in præstitione opi. Bart. & an ille qui dicitur auxiliū dicatur præstare auxiliū de Bar. in l. in furti. §. opē. ff. de iudic. dicitur infrā in hac eadem opē quæ incipit, si autē quis periret: & uide dominum Catal. in d. l. in syndic. q. cxxxvij. qui allegat dicit q̄ non tenet inquisitione: quod dicit unus alteri, & alteri præstitit auxiliū, consiliū, & fauorē

Et an ille qui stat armatus cum alio dicatur præstare auxiliū: adde ea quæ latissime dixi suprā in glo. super uerbo, dictus Andreas armatus. Adde tamen quod eleganter consuluit Cy. in cons. suo incip. Alber. & Barthol. fratres: qui dixit *, quod si duo insultauerunt Titium, & unus dedit unum uulnus mortale: alter uerō intulit uulnus nō mortale, licet uulneratus moriatur, tamen ille qui intulit uulnus non mortale, non debet mori, sed debet puniri in quantum deliquit: per l. in si. ff. de extraord. crim. quiniō dicit, si iudex uult punire ex eo, quod iusta homicidio præstitit opē inferendo uulnus nō mortale, & dictum sit in inquisitione, sibi dederūt auxiliū, & fauorem, ut habilius dictum homicidium committeretur: tunc iste debet decapitari sicut alter: secus si dicit iudex in inquisitione, sibi dederunt auxiliū, & fauorem: quia cum nō sit dictum quōd ad homicidium dederunt auxiliū: intelligitur quōd ad uulnerandum tantū, & non ad interficiendum: ut l. interpretatione. ff. de pœn. Et uide Rom. in singularibus suis primi anni cxxlij. quod incipit, quidam fuit uulneratus mortaliter. qui dicit quōd * licet unus dominus mortaliter uulneraret aliquem, & famulus postea de facto occideret: quōd dominus non debet decapitari. Et de ista principali questione uide domi. Catal. in tract. syndicatus. quest. cxxxvij. qui approbat dicta Barto. in l. qui seruo. §. si. ff. de fur.

7 Accusantur tres, uel plures. siue inquiruntur cōtra eos, & in accusatione, aut in inquisitione dicitur quōd alter alteri præstitit auxiliū, consiliū, & fauorē

re: an ista pars inquisitionis procedat. ANGE LV S.

* V N V M tamen tene menti perpetuō, quōd quando tres, uel plures accusantur, uel inquiruntur de uno maleficio, & in accusatione, uel in inquisitione dicitur quōd alter alteri præstitit auxiliū, consiliū, & fauorem: quōd ista pars inquisitionis non procedit: quia est contra propriam significationem illorum uerborum, unus alteri &c. ut l. ancillæ. cum glo. C. de furt. ita dicit ibi Bal. & Salice. in princ. quod tamen uidetur mihi durum, cum ad hoc uel libellus saluetur, uerba impropriantur: ut l. si olei. & ibi Bart. C. loca. & l. si possessor. §. j. & ibi Iacob. but. & Barto. ff. de iureiuran. tamen in practica seruaretur eorum opinio propter eorum auctoritatem.

AVGVST. Tu adde a q̄ pro sententia do. Angel. faciunt not. per Ant. de but. in c. cum ecclesia Sutrina. extrā de cau. pos. & propriet. qui dicit quod in libello omnia ueniunt quæ etiam non secundum propriam significationem trahi possunt. & idē uidetur uoluisse in c. querelam. extrā de elect. & in ca. examinata. extrā de iudi. Sed adde quōd ista in ciuilibus militaret, nō in criminalibus, propter periculum maximū, per ea quæ habentur in l. fina. C. de probat. cum similibus.

ADNOTAT. a ¶ Tu adde. Adde tu ultra quæ hic ponit Angel. Bald. in consilio cccxxvij. in ij. volumi. Bernardinus.

1 Præstans opem his enormitatibus factis per Caium, an teneatur de eis.

9 Præstans opem homicidio, uel persuasur, an dicatur homicida.

ANGELVS.

3 * QVAERO primò, an præstans opẽ his enormitatib⁹ factis per Caiũ teneatur de eis. dic q̄ sic: ut l. is qui opẽ. ff. de fur. * Secundò posito hic quẽro, an persuasor, uel præstans opẽ homicidium dicatur homicida: ita q̄ si statutum puniat homicidã, uerificetur etiam in præstante opem. Respõdeo, aduertas ad uerba legis, uel statuti. Nam si statutũ loquitur in personam: ut puta si quis homicidiũ cõmiserit, uel si quis uulnerauerit, tunc præstans opẽ non dicitur homicida, ut pœna homicidii teneatur, sed alia pœna extraordinaria tenebitur: aut statutũ loquitur in rem: ut puta si homicidiũ fuerit cõmissum, uel pro homicidio, uel uulnere sit tanta pœna, tunc præstans opẽ teneatur dicto statuto: arg. l. aut qui cõaliter. §. si. ff. qd̄ ui aut clam. & ibi Bar. in l. hæc uerba. & ibi Bar. ff. de adult. ita singul. dicit Bart. in d. l. is qui opem. in princ. & l. nihil interest. ff. de adulte.

AVGVT. Tu autẽ in hac materia adde q̄ ista doctrina Bar. semper uisa mihi fuit periculosa propter nimiam generalitatem: quia dico, q̄ infinita iura reperientur, quæ loquuntur in personam: & tamen qui per alium facit, uerẽ dicitur facere: ut cõprehendatur in uerbis legis, est casus in c. mulieres. extrã, de senten. excõmu. coniuncto tex. in c. si quis suadẽte. xvij. q. iij. est alter tex. in l. si quis per alium. ubi est casus in terminis coniuncta rubric. ff. ne quis eum qui in ius uocati. est ui exi. Et alia iura alleg. domi. Abb. in dicto capit. mulieres. & Ro. in l. si is qui pro emptore. ff. de usucap. Et certẽ iste passus q̄ proposita per do. Angel. hic, & per

Bartol. in dicta l. is qui opem. deperdet ab illa in materia fictionis, uel ille qui præstat auxilium maleficio dicatur uerẽ, uel fictẽ facere maleficio, quod fit per alium: quia in hoc est maxima utilitas, ut dictum est per doctores, in locis suprà allegatis: licet Bartolus in ista materia uoluerit respondere ad text. d. c. mulieres in dicta l. is qui opem. dum dicit non nisi aliter loquuntur, & non sic legitur text. dicti cap. mulieres. dicitur quod illum text. in dicto cap. mulieres. bene allegauit Barto. in hac materia in l. sed si unus. §. seruus. ff. de iur. Nam dicit quod ille tex. loquitur quantum ad peccatũ, dicitur quod ille est uerũ, quod imò loquitur quantum ad pœnã, scilicet excõmunicatorem. Et ideo Kom. in d. l. si is qui pro emptore. & do. Abb. in d. c. mulieres. prehendunt Bart. sed etiam solent ipsoꝝum non mihi placere: ita terea ista doctrina do. Ang. est cõtra, quia in hac materia dicitur etiam subdistingunt se quædam in l. omnes populi. ff. de iustis. De quo Moder. maxime Rom. in l. si is qui pro emptore. facit maleficio. & Abb. in d. c. mulieres. Et in hac materia cõclude ea que dicta sunt mandante: an mandans dicatur uel fictẽ facere: quia idem est in passu: de quo articulo satis est uerbo, Sépronii madorã. Et doct. latẽ dixi in l. j. ff. de uerbis. li. & in terminis istius quaestioẽ de do. Ant. de Bu. & Imo. in c. j. de off. dele. qui sequuntur opinãt.

10 Opem præstans qua pœna puniatur
11 Condemnato principali in plus propter eius contumaciam, istud nocet opem præstanti, ita

punitur principalis, quia confessus est, non proderit hoc præstanti opem, nisi etiam ipse constetur.

12 Pœna minori existente in ciue quàm in forensi, si forensis opem præstat ciui, an qualitas ciuis proficit forensi ad minoritatem pœnæ.

13 Opem præstare maleficio quando quis dicitur.

14 Ignorantia nunquam est in consultatione ubi quis dat operam rei illicitæ.

15 Præstans opem au puniuntur pari pœna sicut principalis, quando præstantium opem magna erat multitudo.

16 Præstans auxilium & fauorem. an sit arbitrio iudicis puniendus, & non ut principalis, quando auxilium & fauor est simplex, id est maleficio ita est executum ac si non interuenisset.

17 Præstans opem an puniatur sicut principalis, quando fert opem per actum remotum, non autem proximi facti.

ANGELVS.

10 * QVAERO, qua pœna puniatur præstans opẽ. Respondit Dy. quod punitur media siue minori pœna eius, qua puniretur principalis, per l. is qui opẽ. ff. de fur. Sed Bar. ibi dicit, quod regula est, quod eadẽ pœna

2 a quæ principalis tenetur, teneatur etiã præstans opem: ut d. l. is qui opẽ. & d. l. nihil interest. fallit in casu l. j. C. de rap. uir. & in l. j. C. de N. b. li agge. nõ rumpẽ. & ibi Ang. Itẽ fallit quando præter propositũ aliqua qualitas plus est in uno, q̄ in alio: tunc præstans opem non punitur secundũ qualitatem principalis: quia qualitas ut putã, q̄ ad hoc ut efficiatur fur manifestus, nõ fuit ex eorum proposito: ut d. l. is qui opẽ. secus si a principio talis qualitas erat, tunc propter delinquentis qualitatem, ut

quia est nobilis, cuius maior est pœna, in plus tenetur præstans opem: arg. l. utrum. ff. de parricid. ita dicit Bar. in l. is qui opẽ. Sed Salic. multum latẽ in d. l. j. de rap. uir. in uer. quãro ad declarationẽ prædictoꝝum. tenet opinionẽ Dy. & dicit, quod illa est regula quæ dicit, quod pro minoripœna teneatur, & ubi est aliter prouisum, est fallentia: dic ut ibi per eum: quia sufficit remissio ne nimis longus uidear. & uide etiam omnino Salic. in d. l. j. de rapto uir. in uer. quãro si propter qualitatẽ inheretẽ & c. Sed Bal. in l. non eo minus. C. de accu. in uer. si. hoc præmissõ circa q. & c. tenet contra Barto. dicens, quod dictum Bar. est cõtra l. mortis. §. iste fere. ff. de pœnis. ubi etiã decurio mandat uili personæ homicidiũ cõmitti, an teneatur pœna ut tenet uilis, an ut nobilis, & tenetur ut decurio: ut ibi. & sic nõ subiicitur bestii, licet uilis subiici possit. Non ob. d. l. utrum. quia ibi esset specialis propter criminis immanitatẽ, uel secundõ dic q̄, ibi est propter qualitatem quæ est in offenso, quæ aggravat factum & qualitatem in personã mandantis & madatarii. Sed in q. supra dicta solum loquitur de qualitate quæ est tantũ in offendentibus, igitur & c. & istud teneo. b. Ex quibus inferitur secundũ Bar. in d. l. is qui opẽ. * quod si principalis condemnatus sit in plus propter eius contumaciã, quod istud nõ nocet præstanti opẽ, quia ista qualitas superuenit præter eius propositũ. Facit pro Bart. in l. j. & quod ibi not. per gl. Bart. & Bal. ff. de in litem iuran. cum similibus. & idem dicas econtra si minus punitur propter suam confessionẽ ex be

neficio statuti, quod certam partem remittit contenti: tunc talis minoritas pœnæ propter principalis confessionem non prodest præstanti opem: nisi etiam ipse constiteat. ita eleganter dicit Bart. in l. libertos quos. §. penult. ff. de ali. & ciba. lega. Et prædicta procedit, quando qualitas quæ est in principali, auget pœnã. **Q**uid econtra si minorat, puta minor est pœna in eue, quàm in forẽi, & forensis præstat opem ciui: an qualitas ciuis pro fit forensi ad minoritatem pœnæ: dicit quod nõ: ut expressè probatur in l. j. ff. de parric. & in l. qui seruo. §. idẽ placuit. ff. de fur. ita dicit ibi not. Barto. & sic forensis præstans opem ciui, tenetur pœna forensi, & patet in filio præstante opem extraneo ut patre occidat, qui puniatur ut parricida, & extraneo occidens, ut simplex homicida: ut d. l. in fi. ff. de parricid. ita dicit Sali. in d. l. j. de rap. uirgi. uersic. quæro enim si qualitas & c. & ratio est: quia opem præstans nõ dicitur accessorie obligari, uel uenire obligatione principali, qui si ita esset, teneretur omnino eadem pœna, & non plus: ut §. si de iussor. insti. de fideiuss. sed dicitur accedere factum suum factum principalis. Nam si principalis committat factum uel maleficium nunquã præstas opem, tenetur: ut l. j. §. persuadere. ff. de seruo corrupto. ita dicit Bart. in dicto §. itẽ placuit. **Q**uærit Bar. in d. l. is qui opem. in fi. & in l. in furti. §. ope. ff. de furt. quando dicatur præstare opem maleficio: & dicit quod aliquando ante maleficium, ut præstando ferramenta ad furtum: ut l. si pignore. §. ferramenta. ff. de furt. nel domum ut se reponat, ne uideat

tur ab aliquo, uel ut de maleficio possit loqui: ut l. si amici. §. j. & ibi Bart. ff. de adul. Et iste dicitur præstare opem maleficio, ut dicitur iuribus, & puniatur ea pœna qua principalis, secundo modo dicitur præstare opem ipsi maleficio assistendo, ut habitum committatur, ut in nostra inquisitione, & tunc etiã simili pœna tenetur: ut l. j. C. de raptu uirgi. Primo tamen casu nõ est necessariũ, quod ponatur tempus auxilii autẽ præstiti: sed sufficit locus & tempus delicti principalis: quia tunc commissio delicti illi obligatur: ut l. qui seruo. & ibi Bart. & l. si quis uxori. §. neque uerbo. ff. de fur. ita not. dicit Bart. in d. l. in furti. §. ope. Tertio modo dicitur præstare opem post maleficium commissum, ut puta associando eũ, uel præstans auxiliũ ad euadendũ: & iste non potest puniri, ut præstas opem maleficio: quoniam non præstitit ad maleficium committendũ, sed ad euadendũ: tenetur ex tit. de his qui latro. l. ij. uide Bart. in l. furtũ. §. nõ committit. ff. de fur. & Bar. & Ange. in l. j. de latro. qui latro. & in l. non eo minus. C. accusa. Et prædicta etiã uideatur in g. l. super uerbo, & Andree de liatorem & c. circa princip. Præterea procedunt nisi per prius datum consilium: ut puta facias, quod ego adiuuabo te ad euadendum: uel illa spe data uidetur datũ ad maleficium committendũ: tenetur eadem pœna.

AD NOT. a **¶** Eadem pars adde circa hoc. & uide Capellanus xxxiiij. Ber. & tu uide circa hoc latro dominũ meũ Socinum in consuetudine colum. ij. uersi. sed iterũ. & in consuetudine uers. confirmatur ista responsio.

¶ ADDITIO. Tu adde quod cum Dy. tenet do. Bonifa. uitalinus, in suo opere maleficio. in rubri. quid. sit accusatio, in forma accusæ porrectæ per syndicum. nu. ciiij. uers. sed pone quod quidam sunt accusatus & c. Fel. uero in c. j. de offic. deleg.

¶ Teneo. Adde Cap. in consi. xxxvj. colum. iij. & Bart. in consi. lxxv. incip. ad declarationem. Ber.

AV G. Tu autem in hac materia adde, quod canonice hanc difficultate tetigerunt in c. j. de offic. deleg. post glo. & licet cõmuniter canonice sequantur opi. Bart. in d. l. is qui opem. maxime do. Ant. de But. Abb. & Imo in d. c. j. qui approbant omnes suprascriptas opi. Bar. de quibus supra. Tamen aduertendũ est in hac materia, quod licet etiã Ang. in d. l. is qui opem. sequatur Bart. ibi: tamen ipsemet Ange. in l. j. C. de Nili. agge. non rüpen. aliter locutus est, ubi reprehendit hæc d. Bart. dicens, quod nunc præstans opem puniatur eadẽ pœna qua faciens: procedit quando sciuit, uel scire debuit illã qualitã inharere delinquenti: puta, quia sciebat illũ fore nobile, uel fore filium eius quem occidere uolebat. & allegat l. utrũ. ff. de parricid. & l. si. ff. de recepta. subdens, quod cũ hæc quæstio aliã Perusũ fuisset de facto contra doct. Bar. fuit iudicatũ, & pœna mortis non fuit imposita illi opem præstanti: & sic præstans opem euasit a pœna mortis: quia non fuit probatum nec articulatum, quod præstans opem fecit illũ esse filium. uel esse nobile, & certè secundum ipsum rectè fuit iudicatũ. Sed tu in hac materia adde, quod dubito, quod pesimè fuerit iudicatũ. **¶** Et arguo sic, ratione incõuincibili: quia regulã in iure

habemus, quod nunquã ignorantia est in consideratione, ubicunque quis dat operam rei illicitæ. hæc fuit elegans doct. Bar. per illũ text. in l. cũ qui nocentẽ. §. pe. ff. de iniur. Sed negari non potest, quin in hoc præstans opem, daret operã rei illicitæ: igitur & c. quia principalis maleficium uolebat committere: ergo ignorantia nõ attenditur. Præterea, & secundò ubicunque ignorantia non uenit ex defectu iniuriã, non excusat iniuriã. Item apud. §. si quis uirginẽ. ff. de iniur. Sed in casu Bart. ista ignorantia nõ habuit ortum ex defectu occisi, uel ex defectu occidentis: ergo non excusat præstãtem opem. Et per consequens male dixit Angel. nec obstat d. l. unum. quia si rectè ponderetur, loquitur de eo, qui est conscius delicti, sed nõ qualitatis delicti. Nec obstat l. j. ff. de recepta. quia ibi receptans non dabat operã rei illicitæ. Item adde in hac materia Bald. in l. hæc uerba. ff. de his qui not. infra. in ult. col. facit mentionem qualiter fuit altercatio inter Dy. & Bar. & alleg. do. Bart. in d. l. is qui opem. Adde etiam qd Gand. in tract. malef. sub rubr. an mandã, & fieri faciens homicidiũ, puniatur ut homicida, in quæstio. quæ incipit, item pone, Titius commisit homicidiũ, aliqui alii fuerunt accusati, quod Titio dederunt auxiliũ & fauorem & c. dicens, quod cũ ista quæstio fuisset de facto, trãsmiã fuit Bononiã do. Dyn. de mu. tello, & domino Bonagratiã, & quibusdã aliis legũ doct. qd ipse Gand. cognoscebat. dubitarunt præfati doct. de decisione: quia uidebatur, quod dicti auxiliances deberent puniri eadẽ pœna qua

homicida, iuxta illud, agētes & contentientes pari pœna puniuntur: ut l. item Mela. §. is qui. ff. ad legē Aquil. l. diuus. ff. de iure iſci. & quia in maleficio uoluntas ſpectatur, l. qui ea mente. ff. de fur. ex alia parte uidebatur præſtitos auxiliares non tam graui pœna debere puniri: quia cōſtat eos minus deliquiſſe. Item quia inter criminis reos, & fraudis participes, multū intereſſe iura cōſtituerunt. l. ſi multi. ff. de public. Nam de opere quis nō tenetur, niſi crimine conſummato: ut l. ſepe. ff. de uerbo. oblig. & de hoc eſt decretalis, quōd non tamen punitur, in c. ſicut dignū. extrā de homici. Demum poſt multas altercationes & allegationes, dicit Gandi. quōd fuerunt dicti doctō. in concordia, quōd dicti auxiliantes puniantur media pœna, qua dictus homicida debeat puniri, uel ex forma iuris cōmunis, uel ex forma ſtatutorū. Et idem affirmat Gandi. in rubr. de pœna aſſo. & fugere facientis homicidā. Limitabat tamen non habere locū, quōd ſi dicti auxiliantes fuiſſent cauſa homicidii, uel dederūt cauſam mortis: quia tunc tantquam homicidæ tenentur, & puniri debēt, per l. nihil intereſt. ff. de ſcar. Ita dicit Gandi. in d. q. ſub rubricā mandans uel fieri faciēs. Item adde quōd in quātum uera eſſet doctrina

15 Bar. in d. l. is qui opē. * tamen Ioan. de Imo. in c. j. extrā de offic. delega. limitat, niſi eſſet magna multitudo præſtātium opem: quia tunc poſſet procedere, quōd principales magis punirentur quā alii. allegat c. latores. extrā de clerici. exc. ubi etiā uidetur expreſſum, quōd quando nō eſt magna multitudo, oēs pariter pu-

niuntur. Nec diſtinguitur de præſtātibus opē ad ipſos principales: ſed certē miror quōd d. Ioan. de Imo. hoc non allegauerit Ang. in terminis hoc dicentē in d. l. is qui opem. qui dixit, q̄ ſi iaceret ſtragēs multorū, quōd ſoli corporales punirentur. & allegat d. c. latores. Item adde in hac materia unam mirabilem limitationē, * quōd licet præſtans opem, pari pœna deberet puniri, ſecūdum doctrinā Bar. ubi ſuprà. tamen Ioan. Andr. in c. felicis. de pœnis. lib. vi. dicit, quōd ubicunque auxiliū, & fauor eſt ſimplex, eo quōd maleficio nō eſt actum, ſed ita eſt executioni mandatum, ſicut & ſi nō interueniſſet, tunc auxiliū & fauor arbitrio iudicis puniendus eſt, & non pœna ordinaria, qua punitur principalis. Et iſtam mirabilem doctrinā ſequitur Ang. in l. in furti. §. opē. ff. de furti. Ang. in d. l. is qui opem. ubi multa exclamat de iſta doctrina, & dicit iſtam doctrinā eſſe menti tenēdā. Et adde quōd ſimilis eſt gl. in d. de pœ. in glo. ſuper uerbo, deſenſerit. circa mediū: tamen dicit quod nudus fauor eſt, quando &c. & per hoc aliās deſenſi a pœna ſunt unum qui præſtiterat auxiliū quicquē latronibus, qui noctis tempore furati ſunt unam apothecā, & exportauerunt unam petiam ueluti, qui acceperunt onum alium præſtaret ſibi auxiliū. Nam et qui præſtitit auxiliū nihil fecit quia non aperuit apothecam, nec aſportauit illam petiā ueluti: ſed tamē ſuper uiam cum aliis quatuor interim, q̄ ille alter ſurripiebatur petiam ueluti, & apothecam ille ſtrangebatur. Nam dicebat quōd

ſextus præſtitit fauorē ſimplicē: quia omnino illi quinque illud delictum executiōi mādaſſent ſine iſto ſexto. Vnde dicebā quōd pœna ordinaria nō debebat puniri per prædicta, & ita fuit iudicatum, & hæc not. bene.

- 17 * Item adde aliam mirabilem limitationē quam tradit Bal. in l. j. C. de crimine pecu. qui per illū text. dicit, quōd licet doc. dicant quōd præſtās opem punitur eadē pœna qua principalis: hoc eſt uerū quādo fert opē per actū proximum factō: puta aſſiſtendo facienti delictū. Sin autē fert opem per actū remotū a factō, tunc mitius punitur: & quomodo fit illud mitius? dicit q̄ eſt arbitratū, & dicit, q̄ ita cōſuluit Dy. & dicit, quōd de hoc etiā not. per Cyn. in l. j. C. de Nili agge. nō rumpen. & dicit, q̄ facit c. ſicut dignū. extrā de homici. & dicit q̄ ratio differētis eſt inter opē proximam factō, & remotā a factō: quia mitius punitur factū remotum, quā factū proximū, in l. j. ff. de extraor. cri. Et ſubdit quōd nescit quid dicat Cyn. in d. l. j. C. de Nili agge. non rumpen. Et dicit, q̄ iſta eſt ueritas: quia dicit, q̄ cum opem ferens agit in actū, & quē deliquit, & tunc punitur ſicut principalis: cum uerō non agit in actū, ſed aliquid præparatoriū facit: puta quia ferramenta accommodauit: iſte non & quē deliquit, ſed mitius. Et ideo mitius punitur. facit ff. ad legē Cornel. de ſca. l. infans. & hoc eſt qd affirmat etiā Sal. in l. j. in col. viij. C. de rapr. uirgi. 18 qui dixit, q̄ ſi præſtās opem eſt cauſa delicti, ipſe punitur ea pœna qua principalis. & dicit Sal. q̄ iſtud probatur de iure canon. in d. c. ſicut dignum. Et ſubdit Salic. q̄ ubi eſt ma-

ior culpa, debet inſigi maior pœna. l. diuus. la. ij. ff. de falſis. cum ſimilibus. Sed nō eſt dubiū, quōd eſt maior culpa in eo qui opem præſtādo; præſtat cauſam mortis, uel alterius delicti, quā qui cauſam non præbet, licet opē præſtat. Et hanc rationē dicit ponderaſſe theologos etiā canonistas in dicto c. ſicut dignū. Et ideo dicit, q̄ opi. Bar. quam iudices immitantur, occidit animos ipſorū. Et pro hac opinione eſt caſus in terminis contra Bart. in cap. j. extrā de offic. deleg. ubi tunc præſtans opem punitur eadē pœna qua principalis, quādo præſtat opem cooperatiuam ipſi delicti. & ita illū tex. pōderauit ad hoc ibi do. Card. licet d. Card. nō ita rectē ponderauit illū tex. in cle. j. de pœnis. & ita in practica limitationem d. Bar. licet contra dictam limitationē fortiter obſtet text. inſit. de oblig. quæ ex quali delicti. naſcunt. in §. at ubi ope, & conſilio. ubi ille qui præſtitit ferramēta ad delictū committendū, & ſic præſtitit auxiliū remotū a factō, nihilominus incidit in illā pœnā in quā principalis incidit, niſi dicamus q̄ ille tex. & alia iura quæ ſimiliter hoc dicit: quia multi tex. etiā reperitur qui hoc dicit; loquuntur de pœna quadrupli. Nos uerō loquimur de pœna capitali.

18 *Perſuadēs uel conſulens maleficiū, an dicatur opem præſtare, & ut præſtās opem maleficio poſſit puniri.*

ANGELVS.

* AN autē quis perſuadens maleficio committi, uel ſi conſuluit, dicatur opem præſtare, & ut præſtans opem maleficio poſſit puniri? Barto. in l. in furti. §. ope. in fin. ff. de fur. dicit, q̄ non. quia propriē con-

fulere non est prestare opem: de quo plenè per Salic. in l. j. de raptu uirg. in uer. ideo ante omnia quæro &c. Et an ex consilio quis teneatur, uide latè per Bal. & Salice. in l. j. C. de fer. fugi. dic omnino, ut ibi per eos, qui ibi plenè, & perfectè loquuntur.

ADNOT. a ¶ Persuadens. Adde tu circa hoc quæ posit do. Alexan. in consil. lxxix. in j. uol. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde quæ dicta sunt supra in hac eadè gl. per do. Ang. in j. q. & dixi in addition. Aduertas tamen quòd non dubito ista esse penitus diuersa, & nò credo, quòd ex inquisitione formata de consilio, possit sequi cò demnatio de auxilio, uel e contra: quia ista sunt penitus separata. d. l. qui seruo. s. h. Præterea diuersæ sunt pœnæ. est casus in terminis: in sti. de obl. quæ ex delicto nascuntur. in §. at ubi ope. ibi, sed tantū consiliū dedit, & multi sunt text. qui etiā hoc dicunt. adde in materia còsiliū pulchrū consiliū Bar. clx. quod incipit, in quæstione qua quæritur. ubi ponit, quādo quis tenetur de consilio.

19 Maleficio còmissio per unum ex duobus simul stantibus. an ex hoc solo, quòd stat secum, dicatur prestare opem.

ANGELVS.

19 *QVÆRO, quando duo stant simul, quorū unus còmittit maleficiū an ex hoc solo, quòd stat secū, dicatur prestare opem. dicit Inno. in c. còntentia. extrā de cle. per cons. dicit, q̄ sic: & idè not. Bal. in ti. de benef. fra. c. j. in ufi. seu. quod tamè intellige, ut infrā dicitur in hac eadè gl. in uer. & aduertas bene. & est no. doct. Bald. in l. non ideo minus. de accu. & in l. data opera. C. qui accusa. non pos.

AVG. Tu autem in hac materia aduertas: quia ego latè posui istam materiā s. in glo. quæ incipit, dicitur Andræ. armatus. super j. quæst. in additione. meis: ideo hic aliter non extendo: ibi latè sime dixi.

20 Procedi si debet contra opem prestantem, necesse est probare contra opem prestantem factum principale, & eius præstationem.

21 Limita uersiculum precedentem, nisi simus in casibus in quibus aliquando principalis punitur, tamen aliter non potest constare de delicto, nisi per confessionem principalem.

ANGELVS.

20 *QVÆRO, ad hoc ut procedi possit contra opem prestantem, necesse est primò quòd constet opem prestantem deliquisse, & delictū factū esse uerè, uel per testes, uel per confessionem principalem. nam si est contumax, & ex forma statuti habeatur pro consistente: tamen talis confessio non obest opem prestanti: nec per hoc contra opem prestantem potest procedi. ita no. dicit Bar. in l. si is. §. si tu Titium. ff. de fact. in l. denunciaste. §. si. ff. de adulter. Sed si procederetur contra prestantem opem, necesse est probare ipsam principalem còmississe maleficiū, si nondum principalis esset damnatus, siue iam damnatus erat: ratio, quia cū ipsum factū accedens non potest esse sine principali, ut d. §. si tu Titium. oportere prius cōstare de eo, ut ibi & tene tamen mēti, q̄ quamuis probatio facta esset contra principalem, non habet obesse præstanti opem: nec etiā sententia lata contra eum. ut C. de fide instr. l. si ueris. est ergo necesse probare cōtra præ-

tem opem factum principale & operis præstationem. Ita dicit Salic. in l. j. C. de rap. uirg. in uerfic. quæro successiue &c.

ADNOT. a ¶ Principalis. Adde quòd idem dicit Bald. in consil. cccxxix. in ij. uol. Petr. de Anch. in consil. cccvii. in si. Bal. in consil. xxxv. in j. uol.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quòd nedū opus est q̄ constet de delicto, ad hoc ut possit procedi cōtra prestantem auxiliū, per illum §. si tu Titium. Sed Bal. multū eleganter in l. j. ff. de seruo. cor. in addi. per illum §. si tu Titium. dixit quòd testis qui uult probare auxiliū, non poterit probare, nisi probet factum: quia à cuius sensu & cognitione remouetur principale, & eius accessorium necesse est ut remoueatur. & allegat dict. §. si tu Titium. & qui uult probare aliquid, debet probare illud sine quo illud esse non potest: & à quo remouetur cognitio antecedentis, remouetur cognitio consequentis. l. j. in princ. ff. de iusti. & iur. l. illud. & l. antiqui. ff. si pars here. pe. Et ideo debet testis de quolibet deponere. & fortius ibi dicit: si testis faceret incidentem mentionem de crimine principali, fortè nò sufficeret arguēdo à simili de uerbis testis, & instrumenti, quæ non probant id de quo incidenter t̄agit: ut no. Imo. in c. illud. de præsum. Et dicit, q̄ ista q. modo est de facto Florentiæ: sed dicit, quòd contrarium credit per l. optimā. C. de contrahen. & commit. stipu. Adde etiam Bart. in consil. suo. clxxxiii. qd̄ incipit Tudertin⁹ quidam ueniens coram iudice &c. per illum §. si tu Titium. dixit, quòd ille qui uenit tanquam accessorius ad

delictum, non punitur nisi constet principalè deliquisse. * Limitarem tamè prædicta, nisi simus in casibus in quibus aliquando principalis punitur, tamen aliter non potest constare de delicto, nisi per confessionem principalem: ut latè dixi supra in glo. in uerbo publica fama. in uerfic. postquam aliquis est casus. ubi dixi, quòd si aliquis constiterit se plures homines occidisse, & eorū corpora proiecisse in mari. & in ea. gl. in xij. q. principali: quæ conclusiones an sint ueræ uel falsæ, dic ut ibi. Adde tamè, quòd Ang. in d. §. si tu Titium. dixit quòd assessores nò intelligunt dicta Bart. in d. §. si tu Titium. Nam qui dixit ibi non posse procedi de auxilio & fauore, nisi constet de maleficio in p̄cessu auxilii & fauoris, & ideo credunt assessores, quòd absolutio principali nò poterit fautor condemnari. sed malè dicunt. dicit Ange. ibi. Nam dicit concedo, quòd de maleficio oportet constare in dicto processu. Constare autem potest dupliciter. Primò per testes. Secūdo per confessionem ueram imperiti de fauore. Tertiò per cōfessionem factam eisdem, puta quia contumax est, & patitur banniri, ita quòd ex forma statutorum habetur pro confessio & conuictio. & propterea si accusator principalis & fautor, & principalis comparet & absoluitur, quia maleficio non probatur, & fautor est contumax, & bannitus, satis probatum est maleficio contra eum. Vnde ipse condemnabitur sicut dicimus defuncto autore criminis cōtra quem non potest probari maleficio propter mortem, cum non possit contra eum esse iudicium.

Nam poterunt fautores accusari & condemnari, & sic cum eis maleficiū probari. casus est in terminis in l. ij. ff. ad Turpil. quē text. dicit esse mēti tenendum. Si autē principalis esset absolutus eo, q̄ esset probatū maleficiū non esse cōmissum, tunc nō potest fautor condemnari propter suā cōtumaciā: quia nō possēt plus operari illa sicā confessio quā uera: sed doct. q̄ maleficiū non sit cōmissum, cum utriusq; eadē sit causa defensionis: probationes tūc tendētes ad absolutiōē rei profunt etiā fautori. l. denūciaffe. §. quid tamē. ff. de adul. Et ideo nō est standū illi cōfessionī tanquā falsē: si nō staretur uerā. l. cōfessionis. ff. de interr. acti. etiā dicit, q̄ si tu malefessor maleficiorum pur times, cōsulas superiorē, ut possis tali contumaciā gratiā facere. l. j. §. si. ff. de questio. & hæc bene not. in practica: & doctrinā Bar. in d. §. si tu Titii. in terminis approbat Petr. de Anch. in consi. suo cxvij. in fi.

21 *Processus in quo inquiritur specialiter contra Titium, & in genere contra eius auxiliares, an ualeat.*

ANGELVS.

22 ***QVAERO**, an ualeat processus si inquiritur specialiter contra Titium, & in genere contra omnes eius auxiliares & mandatores, dic quod sic, ut est text. in cle. pastoralis. de re iudi. & ibi Petr. de Anch. tu dic, ut ibi per Modernos.

AVGVST. Tu adde & dic, ut ibi per Moder.

23 *Receptas malefactorē quādo teneatur.*

ANGELVS.

23 ***QVAERO**, quia supra dixi, q̄ post maleficiū etiā dicitur præstari opē: quid de eo qui ipsum ma-

lefactorē excipit: & uide tex. quādo catur recipere, siue receptas, in l. j. quod autē ait prætor. ff. de ser. corrupto. & in l. j. §. j. ff. de recepta. & ibi Bal. & uide eundē in l. qui uas. §. q̄ fur. ff. de fur. & per Bal. & Ang. l. j. C. de his qui latro. Et primo ad uertendū est, q̄ necesse est, q̄ receptans sit sciēs, q̄ ille maleficiū commiserit: aliās non tenetur. Et dicitur sciens si erat publicū: ita dicit glo. Bar. in l. j. ff. de receptato. Secūdo q̄ si receperit cōsanguineū: tunc licet teneatur eadē pœna: tamē uidetur iusta causa potest minuire pœnam: ita intelligit Bart. in l. ij. de recepta. & aduerte ad id quod not. Bart. in l. qui uas. §. qui fur. ff. de fur. nam recipio furē, etiā sciēt, nō sum fur sed opem ei præsto post maleficiū ut supra dictum est. Si autē recipit ipsum cum re furata, & sciēt, cōmittit furū, secus si ignorante: uide eos. C. de fur. & illud quod dicitur per d. l. est intelligēdū, quādo omnino nondū erat perfectū delictū, ne habitum pro perfectio uel absolute aliās autē si post delictū habitū pro perfectio recipit rem furatā, uel dicitur auxiliū præstitisse furto: & ibi furti non tenetur. Ita singulariter dicit Bar. in l. furum. ff. de fur. quod nota pro intellectu d. l. eos. Et in isto anno allegati & praticari uide: uide etiā quā dicta sunt super de illa re ceptione in gl. super uerbo, & uestem cœlestem &c.

ADNO. a **¶** Ita singulariter adde an pœna que imponitur suis præstari imponi receptori stāte statuto quod fur certa pœna puniatur. uide Bal. consi. l. cxlvj. in j. uol. Ber.

AVI

AVG. Tu autem in hac materia adde, q̄ in quantū do. Ang. hic allegauit d. Bar. in d. l. furtū, q̄ dubito, q̄ minus bene alleget, in quantū s. dictū est, q̄ receptatores furū debēt puniri eadē pœna, qua fures puniūtur. Adde quā dixit Bart. in l. p. C. ad l. Jul. de ui. Et dixit Bal. in l. data opera. C. qui accusare. in iij. charta, q̄ receptatores furū pœna mortis debēt puniri. & allegat d. l. p. & in l. ij. C. de his qui latr. & idē uoluit glo. de pœni. dist. j. c. aut facta. & ideo rectē dixit Bal. in d. l. eos. C. de fur. q̄ Bononia uidit semel quādā mulierem suspēdī quā dabat receptaculū furibus. Adde tamen, qd Gand. in tract. maleficiorū sub rub. de receptoribus maleficiorū, furū, latronū, & aliorum uidetur restringere prædicta dicens, q̄ licet iura dicāt, q̄ malefactores & receptatores puniantur pariter: dicit ipse, intelligo, q̄ perinde & pariter, sed non simili pœna, uel æquali sed pariter: quia malefactor punitur, & receptor similiter. Et dicit, q̄ gl. ordinaria in l. j. ff. de recepta. uidetur istud uelle: p̄ hac parte faciūt ea quā latē dixi in l. j. ff. de le. a j. ubi licet lex dicat, legata sunt per omnia adæquata fidei cōmissis, tamē hoc fallit in multis: & ideo dicit, q̄ extraordinariē debent puniri: & sic uidetur intelligere le. j. & ij. C. de his qui latro. & l. j. ff. de recep. & esset limitatio ad d. l. eos. Et subdit, q̄ debem⁹ intelligere illū receptare malefactorē qui sciēt receptare malefactorē alieno præstando causam abscondēdi: ut ff. de ser. corrupto. l. j. §. qd autē. nā si ignorās sit, nō tenetur: & dicit q̄ temp. præsumit ignorantia, nisi p̄betur sciētia. ff. de proba-

tiō. luerius. nisi esset notoriū in l. j. C. qui & aduersus quos. quæ conclusio, an sit uera uel falsa, q̄ opus est, q̄ receptor sit sciēs, ipse Gand. ibi ultra oēs disputauit. Et oīno adde pulchra uerba Bar. i. oēs. ubi latissimi disputauit istā materiā. C. in q̄ casibus colo. cēstiti. lib. xj. per Bart. in l. Metrodorū. ff. de pœ. de omnibus istis uide per gl. & doc. in c. j. §. receptatoribus. de pace iura. fir. Vide bonū tex. in l. j. C. de rap. uir. & disputauit latissimē Flo. in q. sua incipiente inquisit⁹. in ij. dubio. Bal. in l. q̄cūq; in j. col. C. de ser. fugi. Bar. in l. j. §. ij. ff. de incē. rui. & nau. per do. de rē Gemi. in c. quicūq; de hære. in vj. ui de text. in c. ij. de hære. & not. etiam quæ dicit Bald. p̄ illū tex. in l. j. C. de adul. q̄ si receptas bānitū suspicetur ipsum esse bannitū, nō autē haberet notitiā uerā ipsum esse bannitū, q̄ tunc nō puniatur. Itē adde quæ dixit Bal. in c. j. §. cōuētulas. limitando ibi gl. quæ dixit, q̄ nō licet receptare attinentē uel cognatū bannitum propter uolentiā pacis. Et omnino uide Gandi. in loco supra allegato, ubi multum eleganter loquitur. ^a

ADNOT. a **¶** Loquitur. Adde d. Nello in tractatu bannitorum in ij. parte secundi temporis, in xx. & xxj. q. **24** *Præfens maleficio non dicitur præstare opem nisi assistat, ut ille habitus committere possit, & hoc probatur.*

ANGELVS.

24 ***ET** aduertas bene, q̄ licet quis sit præfens maleficio, nō tamē dicitur prestare opem maleficio, nisi ibi assistat, & hoc probetur, ut ille habitus committere possit: ut est text. & ibi Bar. & Ludo. in l. j. §. sed in eo. ff. ad Silla. Et idē uoluit Bal. in d. l. non

M 5 co

eo minus. in ulti. charta. uersic. iuxta hoc quero, pone q̄ duo &c. ubi dicit nunquid coipso q̄ probatur, q̄ duo erāt simul qui intulerāt diuersa uulnera, sit probatum de auxilio principalis & de fauore. & dicit, q̄ non. Ex quo infert, quōd quādo sunt plures in eodē loco cōgregati, glibet tenetur nō de eo, q̄ ali faciūt, nisi probaretur distinctē & clarē quomodo & qualiter unus impendisset auxilium alteri: ut no. ff. u. bo. rap. l. ij. §. si qui. quod nūquam exeat mentē tuā: quia hic Ferraria habui de facto ad cōsulēdum. & ita debet intelligi, quod dixi s̄. ead. glo. in uer. (quero quādo duo simul stāt.) aliās autem Bald. sibi met cōtradiceret: & idē uoluit Bald. in d. l. data opera. in fin. C. qui accusare nō poss. Dic etiam ut dixi s̄. in glo. fama publica. uersic. quero an unum indicium &c.

A V G V. Tu autem in hac materia quia latē scripsi in hac cōclusiue supra in glo. in uerbo, dictus Andreas armatus. & in uerbo supra in hac eadē glo. in principi. dic ut ibi.

Recipere an possit uxor maritū banitum, & nō teneri aliqua pena, & an receptās malefactorē qui infert sibi uim, teneatur aliqua pena.

ANGELVS.

E T aduertat etiā illud quod dicitur, quōd sciēter receptās malefactorē tenetur. Fallit quādo uxor recipit uirum bānitū uel delinquentē, ut no. Spec. de dona. inter ui. & uxo. §. si. nā unus debet compari alterius infortunii, ut l. si cū dotē. §. si autē in t̄xiuissimo. ff. sol. mat. bene facit c. inter alia. de sent. excom. & l. j. C. de duor. Item etiā prædicta procedūt nisi uolentiā malefactor intulerit

& receptaretur, quia tūc receptant excusatur: ut no. Bal. per illi textū in delictis. circa princ. ff. de notabilibus. Ita dicit Ludo. in d. §. sed in eo, quod not. ad limitationē eorū qui supradicta sunt in ista ea. glo. scētē quero quando duo simul stāt.

A V G V. Sed uide tu Spe. in hoc loco supra allegato: quia nō ita dicit loquitur, sed potest intelligi, quod licet maritus sit bānitus: tamen uxor grauiatur in hoc, quōd tenetur ipse præstare alimenta de fructibus dotis. intelligo extra prouinciā, ubi est ex bannitus. ar. no. in l. extra territorium. ff. de iurisd. om. iudic. a

ADNOTA. a ¶ Iudicium. B opinionem Spec. approbat do. Nella tracta. bānito. in ij. parte ij. tempore. a questio. xxij. & ibi allegat Alber. d. idem uoluisse.

SVMMARIVM.

- 1 Iniuria aliqua an possit inferri in uolentem qua nullo modo sit puni-
- 2 Statutum & cōsuetudo ciuitatis in fauorem, quōd quis ponat se in manibus sui inimici, & quōd inimicus ipse ei facere signum in uultu, an ualeat.
- 3 Pactum iuramento firmatum in habendo querelam de iniuria inferretur, an ualeat.
- 4 Libellus accusatorius non debet necessitate continere ista uerba: contra uoluntatem meam.

CONTRA uoluntatē dicitur Titij. * Hoc ideo ponitur quia aliqua iniuria inferri potest in uolentē: quæ nullo modo est puniabilis: ut l. cū donatio. C. de test. d. c. omnino uide Bal. in l. j. §. usq; adeo ff. de iniur. Ad cuius intelligētiam distingue, aut à principio receptant uoluntariē unā alapā, & sic alapā

quod nō frangat os uel nō scindat carnē, & tunc neq; sibi neq; fisco cōpetit aliqua actio, & ita loquantur prædicta iuratur cōsentit, q̄ os sibi frangatur uel caro scindatur: tunc sicut ipse sibi met hoc facere nō possit, imō si fecisset, puniri posset: ut l. si. §. si quis autē. ff. de bo. eo. qui sibi mor. consci. ergo nō potest alii permittere, quod sibi faciat. ita dicit Bar. in d. §. usq; adeo. facit ad prædicta, q̄ nō glo. & Bar. in l. interdū. §. qui furt. ff. de furt. Et prædicta procedunt quādo adest uolūtas tēpore quo percutitur. Si uerō ex postfacto ut quia remitto iniuriā & facio pacem, tūc talis remissio tollit actionē iniuriatō, nō autē fisco a uindictā publicā. Ita dicit Bartol. in d. §. usq; adeo. in prin. pro quo est gl. ordi. & ibi Barto. in l. j. ff. ad Silla. & sic non obstante pace uel remissione facta ab offenso, tamē ad pœnā corporalem uel pecuniariā fisco applicandā poterit cōueniri malefactor. Itē secus si antequam percutiatur, adsit uoluntas, sed percussiois tēpore cessat, ut puta, dicit ruficus sum cōtentus, quōd si tu reperis me in tua uinea me offendas: nā cū tēpore percussiois non adest uolūtas, tale pactum nō ualeat cū cōtineat turpe, sci licet, q̄ maleficiū possit committi, ut Liutigen. si ob maleficiū. cū si. ff. de pact. ¶ Et ideo nō ualeat statutum & cōsuetudo ciuita. Pifarum, q̄ quis ponat se in manibus sui inimici, & quōd inimicus possit sibi facere signum in uultu: ut est text. in c. cōtingit. extra de sent. excom. lo. j. Ita dicit Bar. in d. §. usq; adeo & idem uoluit Bar. in l. sed si unus. §. prætor ait. c. tit. & posito, quōd tale statutum

ualeat, tamē si ille excessit modū in uindictā, potest puniri: quia arbitrio boni uiri debet hoc facere: ut est text. in d. §. prætor ait. & ita quum in bonum uirū uideretur esse remissum, etiā si dicatur, remitto in te offensam ut iudices in me ut uelis. ita dicit glo. sing. in l. pen. ff. de arbit. de quo per Cy. & doct. in l. j. C. ne quis in sua causa. & in l. j. C. de do. promiss. & per Paul. de Ca. in l. centesim. §. si. ff. de uerb. obli. Et bene aduertat, quod Bal. in authē. sacramēta. puerum. C. si aduer. uē. dicit. etiā. q̄ iurans de nō habendo querelā de maleficio, ut puta quādo offensum uellet se uindicare, componit se cū aduersario, quōd si cōtingat se cōpetere uindicare, quōd ille non accusat eū, & ita fuit iuratum, ibi dicit, q̄ tale pactū etiā iuramento firmatum nō ualeat: quia cōtra publicā utilitatem. nam uigore publicæ disciplinae uult maleficia puniri: ut l. licitatio. §. quod d. illicita. ff. de publi. & l. ita uulneratus. ff. ad legem Aquil. adde secundū Bald. in d. l. cū donatio. ¶ Quōd in libello accusatorio non est necesse, q̄ apponatur, cōtra uoluntatem meā: quia coipso quod ponitur se mihi iniuriatum, uel me fuisse uulneratū uel me uerberatū, uideor ponere me fuisse inuitū, per dictum §. usq; adeo. facit quod not. Cy. in l. nec exemplum. C. de fal.

ADNOT. a ¶ Volentem. Adde & uide Alex. in consil. ccc. vij. in ij. uol. ubi ponit, quōd statutum puniens facientem sanguinem in palatio. non comprehendit barbitonforem slobothomanam. Ber.

Fisco. Adde tu Andr. Barba. in consil. lxxvj. in j. uolu. Ber.

AVGV. Tu autem in hac materia adde, quod Cyn. in l. raptores. C. de episc. & cle. uidetur aliter loqui: dicit, quod Dy. in reg. sciencie. extra de reg. iur. limitabat prædicta dicēs, quod uolētī non fit iniuria: tamen non habet locum ubi uolūtas esset deceptorīa, per legem primā. C. de rap. uir. Subdit tamē Cy. quod quidā altius exordiētēs, istā materiā dicūt distinguendo, aut queritur de uolūtatē tempore commissi delicti, aut queritur de uolūtatē quæ sequitur post delictū. Primo casu, aut est delictū tale circa quod puniendū nō solū cōsideratur qualitas delicti ratione eius cui inferitur: sed etiam alterius uel saltē publicæ utilitatis, quæ est ut talia non fiant, ut est in quolibet publico crimine: tunc licet uolūtas aliquid possit operari quo ad se, nō tamen præiudicat iuri publico, uel alii cui est delictū aliquid acquiri pōt: ut hic. & ff. de iniuriis. l. j. §. usq; adeo. aut est tale delictū in quo cōsideratur qualitas eius solū ratione eius cui inferitur. Et tūc aut uolūtas est deceptorīa aut non: ut suprà dictū est, per leg. j. C. de rap. uirg. sed dicit, q̄ fallit in casu in l. si quis seruo. C. de fur. Quando autē uolūtas uenit post delictum, & tunc materia non est nostra. Et sic Cy. certē uidetur deuiare & doctrina Bartol. supra. Sed credo doctrinam Barto. uerriorem: quia Ange. Rosse. & Fulgo. in l. si unus. §. pacta quæ turpem. ff. de pact. aliter loquuntur, qui sequentes Barto. dicūt, quod ille text. facit contra illos qui me uolentem percutiūt: quia possum agere iniuriarum: quia nō potuit ibi permittere. Sed dicit Angel. quod Guil. de

cu. ibi determinat contrariū, & bene: quia iniuria nō inferitur uolenti ergo iniuriarū non agitur. dicitur utque adeo. & d. c. sciencie. Sed et Ang. q̄ est uerū, q̄ nō possum agere pro iniuria quatenus respiciunt quia nō est facta mihi ex quo uolenti. Sed bene potest agi pro iniuria missa in rē publicam: quia nō potest tibi cōcedere potestātē, ut amputares mihi manū aut pedem. licet dum. §. qui furem. ff. de fort. i. c. ego mihi amputare possum quæ puniatur. l. si. ff. de bo. eo. qui mortis conscuerunt. Vnde si non potest mihi ipsi inferre: ergo nec cōcedere alteri inferenti. ff. ad Ma. l. lio. §. fin. C. de legit. tuto. & ff. de iud. Guil. ex prædictis apparet quod si pacifcor tecū ut possis percutere propria autoritate. nē tuā sine licētia intraueris. q̄ istud pactū non tenet. argui. illud pacta quæ contrā. & l. conu. & leg. Papi. ff. de pac. dota. & l. cit Ange. ibi. Sed limitatē ista cōtra secundū Bar. in d. §. usq; adeo: q̄ non tenet pactū ut possis me percutere: hoc uerum, si scinderet carnē aut os: secus si dares mihi aliam. Cogita pro nunc. Cuius tētem medicinæ licet prædicta materia: quia licet carnē scindere. dicitur in ca. uia extra de homicidio. Ita in similitudina dicit Angel. in d. l. j. §. usq; adeo. in fi. extra de iniuriis. De materia autē an quis possit se percutere in manibus inimici sui uel commissum facere: latē ultra multa allegādo posuit Bald. in q̄ lege Conradi. dic ut ibi per hunc in l. penulti. ff. de arbi.

SVMMARIVM.

1. *Clausula cōtra formam iuris & statutorum quare ponitur in inquisitione.*

2. *Sententia lata licet possit referri ad dispositionem iuris uel dispositionem statutorum, tamē magis referenda est ad id quod fuerit de intentione iudicis.*

ET contra formam iuris & statutorum communis Bononiæ. Ista uerba ponuntur primò ut uideatur, quod delictū est punibile. Nā potest esse aliquod delictū, quod licet sit punibile de iure communi, tamen ex forma statutorum quæ iuri communi derogāt non est punibile & eōtrā. arg. not. per Bar. in l. j. §. j. ff. si quis testamē. liber esse ius. facit quod not. Bart. in l. si. §. diuus. ff. de public. & facit quod dixi in gloss. prox. præceden. super uerbo, contra uolūtatē, ut ergo cōprehendatur delictū delictum esse, & de iure & per statuta prohibitum, ideo talia uerba apponuntur. Vel secundo alio respectu apponuntur. Nam talia uerba intelliguntur secundū intentionē proferentis in iudicio: ut l. si quis intentione ambigua. ff. de iudic. & sic intelligitur, quod est cōtra statuta à iure approbata: ut lege rerū amotarum actio. & ibi gl. ff. rerum amotarū. Vel intelliguntur quod in cōdemnatione erit contra ius & statuta, & in procedendo est contra statuta. Vel tertio contra formam iuris: & cōtra ius nō reprobatur nec per statuta derogatur. Ita dicit Bar. in simili in d. l. rerum. Vel quarto dic, quod sicut in accusacione procedit accusatio de consuetudine, peto eum condēnari secundū formam iuris statutorum: ut not. gl. in

l. senatus. ff. de accu. & ibi Bal. & no. Bald. in l. j. C. de probat. ita etiam in inquisitione cū index assumat personam accusatoris: ut not. Bart. in l. ij. §. si publi. ff. de adul.

ADNOT. a. ¶ Statutorum. Tu autem uide Roma. in consi. xv. & Calinitu. de accusa. consi. j. Ber.

AVGV. Tu autem in hac materia adde, quæ dixit Bal. in l. Gallus. §. si eius. ff. de liber. & posthū. qui dicit, quod ille text. facit ad quæstio. peto in libello quē puniri secundū formam iuris & statutorū: nunquid procedat iste libellus & concludit, quod libellus nō procedit, si statutum & ius commune non incidit in eandē cōdemnationē. aliās secus. Et in hac materia uide ipsū Bald. ibi ponētē, quid si alternatiuē dicitur, peto cū condēnari secundū formam iuris uel statutorum. Adde tamen dicta Bal. in l. j. C. de confes. in uerf. sed dubitator: quia in fine accusationum: qui aliter uidetur loqui. Et uide Imo. in d. §. si eius. & ibi latē dixi. & omnino uide dicta Bart. in l. ij. §. si in publico. ff. de adulte. qui dicit, quod de consuetudine iste libellus procedit per illā glo. sing. in d. l. senatus. & ideo rectē dicit Bal. in d. §. si eius. quod aduocatē communiter sciunt illam glo. sing. in d. l. senatus. & in hac materia uide pulchra uerba Bal. in d. l. edita in xvij. col. C. de eden. & per Bal. in l. obferuare. §. proficisci. ff. de offic. procon sul. & lega. in trigesima secūda quæstione. qui faciens mentionē de doctrina Barto. in d. l. rerum. derobota omnia ipsa, quid important illa uerba: bene faciūt dicta per Bald. in leos. C. de appel. Ioan. And. in c. sta

tutum. de appel. in vj. & in l. si quis. §. quæritum. ff. si quis cau. Ro. in rubri. de arbi. in xv. col. Bal. in l. generaliter. in x. col. de episco. & cleri. Bald. in l. præscriptione. C. si contra ius uel utili. publi. Bal. in l. uinum. ff. si cer. peta. Bald. in l. quicunq;. C. de ser. fugiti. circa medium. Et Bald. in extravaganti de pace Cõsta. in uer. sententiæ. Florian. in l. in delictis. §. si de certa. ff. de noxa. & Bal. in l. illa institutio. in fi. princi. de hære. instit. & uide quod dicitur infra in glo. se. Adde quod multũ elegãter de hac clausula secundũ formã iuris & cõstitutionis uel statutorum, dixit Cal. in consi. suis cõsi. j. in titu. de accusa. qui dixit*, quod licet sententiã postea lata possit referri ad dispositionem iuris uel ad dispositionẽ statutorum, tamẽ magis referenda est ad id quod fuerit de intẽtione iudicis, & hoc cõprehenditur ex impositione pœnæ uel aliis coniecturis: & ista sunt maximi effectus: quia poterit esse, si referretur sententiã, ad dispositionẽ iuris reus condemnatus esset infamis, quod non esset si referretur ad dispositionem statutorum, ibi uide Cald. multum subtiliter arguentem.

S.V.M.M.A.R.I.V.M.

- 1 Clausula, super quibus omnibus & singulis, quare ponatur in inquisitione.
- 2 Consuetudo obseruat, quod supra dicta uerba ponantur loco conclusionis.
- 3 Clausula supradicta etiam est utilis quo ad procedendum. uide ibi.
- 4 Item etiã utilis: quia non seruetur iudex ut ibi, & quibus clausulis in civili ista clausula æquiualeat in criminali.

Item æquiualeat clausula, & peti
Et petit non tãtum dicto modo
S.V.P.E.R. quibus omnibus & singulis. Prædicta uerba cõn-
nisterio apponuntur & dicitur
de, secundũ quod taurus iudex
* Nam licet in ciuilibus libellis nec
cessaria sit conclusio: ut notatur
in cap. super literis. de referrip. & cõ-
ctores, in l. j. ff. de eden. & in l. eod. tamen in criminalibus in
cusatione uel inquisitione nec
necessaria conclusio, sed sufficiat
narratur maleficium. Facit leg. i. &
& ibi Bartol. ff. ad Turpil. ita
Barto. in lege libellorum. in fi. ff. de accusatio. Bald. in dicta l. eod.
* Consuetudo tamẽ obseruat, loco
conclusionis apponuntur dicta
ta uerba, scilicet, super quibus om-
nibus & singulis procedere ius
dit, & reperit culpabilem pe-
re, aut secundum formam im-
statutorum. uel cautela est, quæ
sceas de iure communi, & etiam
tutorum: & sic non dicas altera
uẽ & distributiuẽ, quod tene
menti, & sis bene cautus in
mando istam clausulam. * In
dicit Bartolus, in l. secunda. §. si
publico. ff. de adulte. uerficulo, quæ
utrum in inquisitione. uel etiam
utilis ad aliud, quia potest dicere
cedere intendit secundum formam
statutorum & punire, aut secunda
statuta, aut secundum ius commu-
ne, aut secundum statuta tantum
secundum statuta simul & ius com-
mune. Ita dicit Barto. in l. quærit
itẽ quæro quod si hoc in statu
cauetur, in fine, ante uerficulo. ubi
quæro. C. de summa trinitate. b. b.
catholica. tunc si seruetur ista

in procedendo, poterit pœnã impo-
nere secũdum legem quã intẽtauit.
aut iuris communis aut statuti tãtũ,
aut utriusq;, & maiorẽ pœnã impo-
nat: quod tene mēti ppetuo. * Quar-
tõ est utilis dicta clausula: quoniam
per eã apparet qd iudex nunquã in-
quirat connexẽ, sed diuisim, cũ dicta
clausula sit diuisoria. & ideo sufficit
alterum ex intẽtatis probari: quia nõ
uidetur se arctasse ad omnia probã-
da. ita dicit Bal. b. in l. j. C. de proba.
ubi omnino uideas. uide etiam eun-
dem in l. j. in viij. q. C. qui acc. nõ pos.
Et Florian. in l. in delictis. §. si detra-
cta. ff. de noxali. & sic ista clausula in
criminali tãtũ importat quantum in ci-
uili importat illa clausula nõ astrin-
gens se ad probandũ & c. & quan-
tũ illa clausula ualet, scilicet & præ-
dicta: dicit proponit, & petit fieri si-
mul & diuisim & c. de qua in l. diuus.
ff. de re iud. & Barto. in l. edita. C. de
eden. & quantum importat illa clau-
sula petens sibi iustitiam ministrari:
de qua in c. ij. de ordi. cog. Et quan-
tum importat in ciuili illa clausula,
scilicet & prædicta petit, nõ tantũ di-
cto modo, sed etiã omni alio melio-
ri modo & c. de qua p. Imo. in l. si cũ
nulla. ff. de re iud. quod not. ppetuo.

AD NOT. a ¶ Super quibus
omnibus. Adde & uide Bar. in consi.
cxvij. ubi accusatio fuit instituta de per-
cussione cum sanguine, & probatum de
percussione, an sequi debeat absolutio uel
condemnatio uirtute dicta clausula.

b ¶ Bal. in l. ij. Adde & uide Ro. in consi.
cx. inc. q. consultationis. ubi tenet con-
tra opi. Bal. in d. l. ubi per te uideas: &
dicta Ro. sequitur Barb. in cõ. x. j. uol. B.

c ¶ Non alitringens. Adde de hac clau-
sula Alex. in consi. lxxj. in ij. uol. & in cõsi.

vj. & in consi. xlij. in ij. uol. & in consi.
cxvj. col. iij. in fi. in j. uol. Ber.

¶ Petens. Adde de hac clau. in locis su-
pra alleg. & in consi. lvij. per Alex. in ij.
uol. Soci. in consi. cxlvj. col. iij. in uer. con-
firmatur.

A V G. Tu autẽ in hac materia ad-
de, quæ dixit Sal. in l. in causis. C. de
accu. qui dicit, qd doct. dicunt, quod
in accusatorio libello nõ est necessa-
ria conclusio: & ratio est quod pœnẽ
impositio iudicis uoluntati non im-
ponitur, sed legis autoritati serua-
tur. l. j. §. ff. ad Turpil. & sic sufficit
eũ accusari de certo delicto declara-
to, licet nõ petatur puniri certa pœ-
na: & dicit hoc etiã probari in d. l. li-
bellorũ. q. nihil loquitur de cõclusiõne:
& solet allegari illa gl. sing. in d. l. in
causis. dicit tamẽ Sal. qd de cõsuetudi-
ne cõclusio adicitur, sed non super
certa pœna, sed generaliter & inde-
terminatẽ, uidelicet, quare peto eũ
puniri secundũ formã iuris & statu-
torũ. Dicit tamẽ notãter Ang. in d. l.
in causis. q. licet in libello criminali
nõ cõcludatur: tamẽ si per concludi-
tur, necessario est ferẽda sententiã se-
cundũ formã cõclusionis: ut est text.
in c. quali. & quãdo. lo. ij. extrã de ac-
cu. & l. prætor. §. docere. ff. ui. bo. rap.
cũ si. uide quæ dixi s. hec est quædã
inquisitio, in xj. col. in addi. quæ incip.
itẽ in quãtũ supradictũ est qd in cri-
minalibus nõ est de necessitate ap-
ponere conclusionẽ. Et adde ea quæ
infra dicentur & dicta sunt supra in
glo. præceden. Et in quantum dictũ
est de clausula, peto ius & iustitiam
mihi ministrari. latissimẽ ponunt
Moder. in capitu. ij. extrã de ordin.
cogni. ubi infinitæ decisiones allegã-
tur, & multa priuilegia habet, de qui

bus ibi. Et de uirtute istius clausulæ, super quibus omnibus & singulis. ultra prædicta quæ ponuntur in inquisitionibus, uide omnino Ang. in l. si uacantia. C. de bo. uac. lib. x. in xxiiij. col. qui notanter loquitur: & omnino Moder. in repetitio. c. qualiter & quando. in xj. q. principali. q. lxiiij. & Bal. in l. ij. C. de proba. & melius in l. & si fecerit. C. de his qui no. infra.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula ista, emergentibus & cõtin- gentibus & c. posita in inquisitione, si 2 processus erit simpliciter de uulneribus, & postea sequatur mors, an pote- ri: sequi condemnatio de morte.
- 2 Clausula prædicta quid operetur cir- ca qualitates omnes: ut puta qualita- tem loci, temporis, & aliterius.
- 3 Clausula prædicta si operetur quòd possit sequi condemnatio super morte, quomodo limitatur.

EMERGENTIBVS, & con- tingentibus, & cõnexis de- pendentibus ab eis ac prorsus extraneis dicti do. potestas & iudex, & quilibet eorum ex cu iuscunq; ipsorum mero officio secundum formã statutorũ dictę ciuitatis inquirere & procedere intẽdũt, & dictos inqui- sitos & quẽlibet eorũ repertos culpabiles punire, & cõdẽnare intendunt, secũdum formam iuris & statutorũ communis Bo- noniæ. * Ista uerba apponũtur quo- niam si inquiritur simpliciter de uul- neribus nõ potest postea sequi cõdẽnatio de morte ex dicto processu, etiam si mors fuisset secuta: ut not. Barto. in §. prætor edixit. l. ij. ff. de iniuriis. & in l. nunquam plura. ff. de prima. deli. Sed si dicta uerba appo-

natur, quoniã hoc est emergens & cõ- tingens ex dictis uulneribus: tunc de nouo processu sequi poterit cõdẽnatio de morte: qđ tamẽ intelligi- tur no. Bar. in l. fenatus. de accõ. d. xi. §. in gl. super uerbo de nocte. quoties actori seruo iudici inquirere superuenit de nouo pẽdẽtẽr. cõ- dẽnatio: ut l. in si rẽ. §. si. ff. de p. ad. facit qđ plenẽ no. Bar. in l. i. excep. * Secundo principaliter opo- ritur dicta uerba, qđ si in inquirẽ- omittatur aliqua qualitas, ut puta: ci, uidelicet qđ in platea, uel tempus, uel dies, uel aliqua alia qualitas, & omiffa uirtute dicti primi pro- cessus non potest intelligi inieciãtã xta materiam Bart. in l. fenatus. acc. & l. in delictis. §. si detrahãtã noxa. & ibi Flo. tamen si dicta uerba apponãtur etiã uirtute dicti pro- cessus, si dicta qualitas qualificãtã probatur in dicto processu, sequit̃ test condemnatio. arg. l. j. C. de re- di. & maxime per Bar. Bal. & alios in his dependentibus & connextis: si quis ex argentiis. §. rationem. de eden. quoniam in criminalibus proceditur ad similitudinem civilis ut l. absentem. ff. de pœnis.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod Moderni repetentia- qualiter & quando. extra de accõ. cientes tractatum super maleficiis per xj. q. principali. in lxxiiij. q. x. c. sexagesimo quarto quoniam opo- re subdantur illa uerba, emergentibus & connextis. de uerbo ad uer- approbant istam sententiam. Ange. hic. * Addunt tamen uul-

rationem in quantum dictũ est, quòd uerũ est, qđ propter dicta uerba su- per emergentibus & cõnexis, potest sequi condemnatio de morte secuta ex uulnere, si simpliciter inquiriẽ de uulnere: dicunt hoc uerum, si uulnus fuit causa mortis, aliã secus, quia po- tuit esse, quòd fuit mortuus ex negli- gentia: & remittit se ad notata per ipsum in c. presbyterum. extra, de ho- mici. & dicit etiã hæc esse intelligẽda secundum doctrinam Bart. in d. l. fe- natus. Sed certẽ dicant illi doct. quic quid uelint, nunquam hæc sententia nisi placuit per ea quæ latissime di- xi in hac materia in solenni repeti- tione mea. l. j. ff. de legat. ij. Adde hic illas additiones quas addidi supra in gl. proxime præcedenti.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula inchoata facta & formata, est utilis in accusatione ad sciendum quis primò accusauit.
- 2 Item est necessaria: quia licet accusatus non reaccuset suum accusatorem, ut prosequatur: tamen si proponat accu- sationem & subscribat, apparebit quando fuit proposita & inchoata.
- 3 Item apponitur ista clausula in inquisi- tionibus propter ea que posuit Bar. in l. libellorũ. ff. de accusa. & propter statuta quibus cauetur, quòd iudex in- tra mensem debeat expedisse processũ a die inchoati processus.
- 4 Item est necessaria ista clausula in in- quisitione per ea que notat Bartol in l. fina. ff. si quis testamen. lib. esse iustus fuerit.
- 5 Statuo dicente, quòd potestas possit inquirere de delictis commissis per an- tũ ante processum inchoatum, si de- lictum fuit commissum occulte per duos annos ante, an poterit inquirere.

- 6 Ignorantia que sit illa propter quam conferatur ius inquirendi.
- 7 Prescriptio ad inquirendum, quando curat iudex, uel non.
- 8 Consistente reo delictum, post tempus præhinitum iudici ad inquirendum, an iudex poterit sententiam promulgare.
- 9 Termino ad accusandum uel inquirendum lapsò si quis fuerit accusatus uel inquisitus, an teneatur comparere ad opponendum exceptionem prescriptionis, ne in banno ponatur.
- 10 Statuto stante, quòd consules commu- nium, & communia teneantur denun- ciare maleficia, & capere malefactorẽ sub certis penis, & intra certum tempus, an si maleficcium sit occultum, commune, uel consules teneantur.
- 11 Statutum ponens tempus terminum in quo possit inquisitio formari, limitat Ange. in l. si qui. C. de adul.

Die xxiiij. Nouembris supra dicti anni 1447.

INCHOATA facta & forma fuit dicta inquisitio per dictum dominum potestatem, & eius iudicem, & quemlibet uel alterum ipsorum, ad eorum solitum banchum iuris pro tribu- nali sedentes, ex ipsorum, & cuiuscunq; ipsorum mero officio, arbitrio, autoritate, potestate atque bancha. * Ista clausula est ponenda primò in accusatio- ne, quãdo dicat inchoata, maxime ut uideri possit quando sunt accusato- res hinc inde, qđ primò accusauerit: quoniã ille præfertur qui primò ac- cusauit: ut l. qui prior. ff. de iudi. nisi secundò accusaret de maiori, & præ- iudiciali: iuxta l. per minorẽ. ff. de iudi. uel de tali delicto, qđ si uerũ esset primum de quo accusatus fuit, esset

extinctū: ut l. j. C. qui accusa. non pos. facit qd̄ no. Bar. in l. j. §. j. ff. ui. bo. rat. a. uel etiam ista clausula apponitur, & est necessaria, per ea quæ habentur in l. is qui reus. ff. de publ. iud. & quod no. doct. in l. neganda. C. qui accusa. non pos. * Nam licet accusatus non possit reaccusare suum accusatorē: illud est uerum ad hoc, ut possit usq; ad finem prosequi, sed ad hoc, ut sua possit proponere accusationem potest. Ideo ut uideamus quando suam accusationem proposuerit, ista clausula apponitur, quia dicitur inchoata sua accusatio, quando fecerit subscriptionem, & alia necessaria: ut d. l. neganda. in finita dicit Barto. in d. l. is qui reus. in §. penul. colum. * Vel secundū principaliter in inquisitionibus apponit ista clausula, per ea quæ not. Bar. in l. libellorum. in prin. circa §. sui commenti. ff. de accusa. uel etiā apponitur, si statuto caueatur, ut intra mensem iudex debeat expedisse processum à die inchoati processus: tunc dicitur inchoari per istam clausulam. Facit quod no. in rub. C. de in ius uocan. & in §. si institutio. de pe. pe. & tempo. act. & quod not. Guil. & alii in simili, de citatione. in l. j. ff. de in ius uoc. facit l. j. C. ut intra cert. tē. facit l. f. & quod ibi not. Bal. & Salic. C. de do. * Vel tertio ista claus. est necessaria in inquisitione, per ea quæ not. Bar. in l. si quis test. liber esse ius. sue. & not. Bal. in l. si. C. de dolo. & ibi Salic. * Nam si statutū dicat, quod potestas possit inquirere de delictis commissis per annum tantum ante processum inchoatum, & commissum fuit maleficiū ante per duos annos, sed fuit occultum: ut puta quia fuit falsificatum quoddam instrumentum,

an poterit inquirere. Bart. in d. glo. co dimisit in discussum. Sed a. domi. Pau. de cast. & aliqui alii doct. in l. conii. quod incip. potestas secundum non habet in syndicato suo &c. & cunct, quod nō omnis ignorantia potestatis conseruat, nam quædam sunt crimina, quæ per diligentem uestigationem, & inquisitionem generalem potuissent in potestatis titiam deuenire: quia nō fuerunt occultè commissa, quin facta criminum diligenti inquisitione generali possent reperiri. tunc si iudex misit facere talem inquisitionem generalem, uel minus diligenter fecerit ignorantia, non impedisset pota statuti currere: quia cum potestatis facere, ut sciret, habetur profectus ut l. qui potest. ff. de reg. iur. facit de elect. talis enim ignorantia facta non est super iusta causa. * Quædam uerō crimina sunt tam occultè commissa, quod de facili nō potuissent in notitiam deuenire, per generalem inquisitionem: de qua inquirunt. ff. de offi. praes. ad quam tunc teneantur, sicut est in criminis sitatis, quod secretissime committitur: tunc ignorantia cōseruatur inquirēdi, quia est fundata super ista: & rationabili causa: ut l. si quis test. §. sed si is. ff. quod ui. aut. clā. apponitur istam distinctionem: quæ potestatur ex duarum legum coniunctione uidelicet ex l. penul. ff. si quis test. esse ius. fuerit. coniuncta l. si quis test. Nam l. penul. probat primum modum distinctionis. l. si. probat secundum. Et secundum istam distinctionem intelligi debet, quod not. Bal. in l. si. C. de dolo. Bart. & Bal. in l. ca. medium. C. qui admit. & in l. ca. medium. C. qui admit. & in l. ca. medium. C. qui admit.

de adl. actio. & in l. id quod pauperibus. C. de episcop. & cleri. pro qua distinct. casus est in simili in c. cum in tua. qui matri. accus. possi. Sed do. Ludo. filius Franc. Albe. de are. doct. folentis in suo consil. quod incip. con. saltatis infra scriptis dubiis &c. * distinguit aut delictum ex persona delinquentis erat incognitū, ut in exēplo Bart. de falsitate, tunc non currit præscriptio iudici ad inquirendum: aut delictum erat notum, sed delinquentis persona ignorabatur. & tunc currit præscriptio. Ista distinctio habetur per Barto. in l. penul. coniuncta l. si. ff. si quis test. liber esse ius. sue. Et hanc partem ultimo loco allegando sequi uidetur Bartol. in dicta l. si. quia cum maleficiū est notum iudici, potuit inuestigare, & inquirere, & scire malefactorem: unde si non fecit, sibi imputetur, & currit præscriptio. arg. l. qui non facit. ff. de re. iur. Sed Ludo. de roma. in l. j. §. occisorum. ff. ad Silla. dicit primò, quod licet Bartol. in d. l. penul. uel si. non determinet: tamen in d. l. eum. §. qui in popularibus. ff. de iure iuran. decidit, quod à die scientiæ currit tempus. Sed Bald. ibi tenet contrarium: quia accusatio uel inquisitio à tempore delicti commissi certa est: ergo ignorantia non impedit currere contra eos præscriptionem: quia secundum ipsum pro inducenda libertate tempus contra ignorantem currit: & maxime: quia non requiritur factum præscribentis: ut l. si partem. §. si perfundum. ff. quemadmodum ser. ami. & idem tenet Bald. in l. genero. ff. de infa. ubi etiam dicit, quod quantumcunq; delinquens cōfessus esset deliquisse: tamen si hæc confessio possit

lapse temporis facta sit, inquisitio uel accusatio fundari non poterit: quia paria sunt quem absolutum esse, uel terminum præscripsisse: ut l. sed si unus. §. sed si à te. ff. de iniur. facit C. de iniur. l. si non conuicij. Nec obsecundum eum, quod delicta remaneant impunita, & multa illicita committuntur: ut l. pen. ff. de his qui notan. in fa. & ad hoc decidendum al legat theoricam Guil. in l. si cum exceptione. §. satis clementer. ff. quod me. cau. ubi dicit, quod ubicunq; tractatur de odio sumendo, uel finiendo, semper tempus præfixum in dubio præsumitur continuum: & sic currit à die ignorantie: ut ff. de dolo. l. si. sed ita est in casu nostro, igitur &c. Sed Ludo. in dicto §. occisorum dicit, quod §. si per fundum. allega. per Angel. non ob. quia respondet ibi, ut not. Bal. uidelicet, quod ibi loquatur in præscriptione extraiudiciali, quæ causatur ex non usu: secus est autem in præscriptione iudiciali, ut est in casu nostro: quia illa etiam dum tractatur de odio finiendo, aut de libertate inducenda, nō currit nisi à die scientiæ. Sed tamen contra istud dictum do. Ludo. facit quoddam consil. quorundam doct. Florantinorum, uidelicet do. Nelli, de sancto Gemin. do. Stepha. bonacursii. do. Guil. de tena. gul. do. Gaspa. M. Ludo. qd̄ consil. inquir. secundā dubitatio est &c. In quo quidē cōsilio tenet dicti doct. q̄ quoties agitur de odio finiēdo, omne tēp^o est cōtinuū. Vnde omnis actio ad uindicatā, & omnis accusatio habet tēpus: & sic cōcludūt dicti doct. q̄ potestas post dictum tempus cognoscere non possit. hoc fallit dicunt ipsi, quādo delictum esset omnino incogni-

tum: quia tunc non currit prescriptio: secus quando est notum alicui accusare volentem, ut supra probatur. & in lege annus. de calumnia. & in l. cum sex. de edil. edi. unum non tenet opus Ang. Vnum tamen dicit esse notum. * quod illud quod dicit Baldus, de confessione post tempus facta, est falsum, per not. Bald. in lege, properandum. in si. princip. C. de iud. diceas, quod quantumcunque tempus termini sit lapsum: attamen si post illud pars confiteretur in iudicio vigore confessionis, non obstante lapsu termini, iudex poterit sententiam promulgare, eo quod confessio facta in iudicio inducit notorium: ut lege, ictus fustium. ff. de his qui notant. infra, in quo iure ordo non servatur: ut cap. ad nostram. de iureiuran. Ita dicendum est, quod iudex virtute notorii resultante ex iudiciali confessione procedere potest. * Ex quo etiam deciditur, si post lapsum termini ad accusandum, vel ad inquirendum accusatus, vel inquisitus tenetur comparere ad opponendam exceptionem prescriptionis, ne in banno possit poni. Istam quoque format Bart. in l. ij. §. ij. ff. ad Turpil. & melius in l. si eum. ff. si quis cau. Et distinguit, aut ex tenore inquisitionis apparet impossibilitas cognoscendi, aut non. Primo casu ex processu bannum non potest sequi: facit quod not. gloss. docto. & Bar. in l. ubi pactum. C. de tras. & Bar. in l. eum qui ita. §. qui ita. ff. de verb. oblig. & in l. si unus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. Ratio quia libellus continet in se expressum errorem, & ideo est ineptus. Vnde quicquid sequitur ex eo, est nullum. l. cum quadam puella. ff. de iurisd. omn. iudi.

pro qua alleg. Lud. in dicto §. de iurisd. libelli, est ipso iure nulla. Et eleganter dicit glo. in si. de obl. §. si pro quo alleg. tex. ff. de iureiur. l. si libellus. & c. cum dilecti. de emptio. & c. di. Ideo comparere tenetur, in iudicio banno ponitur: hoc dicit Bal. per d. si eum. in prin. quare omnia bene not.

AD NOT. a ¶ Sed d. Paul. calit. In consil. cccxxvii. in §. imprescriptio ibi vide Roma. in consil. cccxxvii. et quando currat tempus executionis. ibi.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod per predicta non habet res perfectam conclusionem in hac materia: & certe iste passus dubius est ex eo quod docto. vario modis cuti sunt: sed referam ea que reperio scripta penes docto. Nam Ang. in authent. de san. episcop. §. si rapuerit, per illum text. dicit, quod iste text. est not. ad hoc quod prescriptio temporalis non currat ignoranti se actionem habere, quod apparet: quia annus qui datur ad incurrendum ibi dicta bona, incipit a die scientie commissionis delicti. Et ideo per predicta non ad questio. nostram dicens, quod per hanc patet, quod si statutum dicit, quod intra sex menses possit de maleficio cognosci, isti sex menses non incipiunt currere, nisi a die quo scitur maleficio fuit commissum. allegat ibi quod vi aut clam. & ad Silla. l. ubi in grau. dicit tamen, quod prescriptio x. annorum, xx. vel xxx. annorum. Subdit tamen quod ista prescriptio temporalis non currit ignorantem ad ipsius incommodum. Et ita dicit, quod habemus intelligi

tex. in l. genero. ff. de his qui notant. infra. & ad hoc allego Ang. in l. genero. ff. de his qui notant. infra. ubi latissime disputat istam materiam, quando tempus est utile vel continuum, allegando omnes doc. antiquos, & in se ad questio. nostram, & facit mentionem de doctrina Bart. in d. l. penult. ff. si quis testa. liber esse iussuerit & quomodo Barto. istam materiam indecisam reliquit. tenet tamen Ange. in dicta l. genero. quod tale tempus non currat, nisi a die scientie: per dictam l. genero. & per l. auus. ff. de calumniato. & per l. semper. §. hoc interdictum. ff. quod vi aut clam. & per regulam que dicit quod omnia tempora a principio sunt utilia: ut no. in rubr. & in l. j. ff. de diuer. & tempo. prescrip. in gl. rubr. quia impedito agere a principio non currit prescriptio: ut l. Attulcinus. ff. de ser. rusti. pred. Et quia expedit reipublice maleficia puniri. l. ita vulneratus. ff. ad l. Aqui. Non ob. l. omnes. C. de prescrip. xxx. annorum. quia ibi expresse imperator statuit ut currant tempora ignorantium. Et ideo currit, ut ibi: & in corpore ut facta noua constitit. Nec ob. d. l. penult. quare allegatur pro casu in contrarium, quia ibi delictum fuit commissum per seruum in seruitute existentem. Vnde non mirum si scientia superueniens non est causa inducendi actionem, que ab initio non est nata. Sed in questione nostra ius accusandi erat ortum: sed ignorabatur contra quem, quia maleficio erat occultum. Et ideo non mirum si eo in notitia deducto competit potentia accusandi: & dicit quod istam questionem habuit de facto Perusini tempore domi. Quiriti de Nannia, assidente secum quodam do. Bartho. de

Placentia: qui per predictas leges & rationes quemdam decapitari fecit. Item adde quod ista videtur decisio Bart. in l. eum qui. §. in popularibus. ff. de iureiur. qui per tex. in l. semper §. alius. ff. quod vi aut clam. dicit quod licet tempus limitatum a statuto currat a die operis perfectum: tamen hoc intelligendum est, si in notitia eius peruenit: quia si opus est factum clam: tunc tempus non curreret, per d. l. semper. & alias uidi doctissimos aduocatos multum magnificentes & exclamantes in hac materia de illa doctrina Barto. in d. §. in popularibus. & idem tenet Pe. de anc. in c. canonum statuta. extra. de constit. in uersic. sed alibi quaerit Barto. Sed aduerte quod licet Barto. istam questionem indecisam reliquerit in l. si. ff. si quis test. lib. esse iussuerit. quia dicit quod questio dubia erat, & de facto pendebat, tamen Bal. in l. si. C. de dolo. ponderans ibi illum text. dicit, quod ille text. facit quod si statutum dicit, quod de maleficio non possit inquiri ultra sex menses, debet intelligi siue maleficio erat manifestum, siue occultum: quia non a die scientie, sed a die delicti connumeratur tempus, ut ibi probatur: & idem tenet Sal. ibi in d. l. si. qui etiam not. dicit, quod si statutum prohibet ultra dictos sex menses cognosci, quod lis inchoata intra sex menses debet intra idem tempus terminari: aliam ultra dictos sex menses cognoscere: & hoc repugnare dicto statuto. Et certe hoc est notabile uerbum in materia, & istam opinionem tenet Ange. in l. si. ff. si quis test. liber esse iussuerit. qui dicit, quod licet contra istam decisionem faciat text. in l. auus. ff. de calum. scilicet, quod prescriptio non de-

beat currere ignorati, cum non sub-
sit potentia agendi propter ignoran-
tiam. Ergo uidetur quod prescriptio
nunquam fuerit inchoata, ut l. j. ff. de
diuersi. & tempor. prescript. Dicit ta-
men quod in cotrarium est uerum, quia
actio nata est, licet propter ignoran-
tiam in iudicium non sit deducta, quae
non obest etiam in initio cursus pre-
script. text. alleg. in l. si fundum. §. si
partem. ff. quemadmodum seruitut.
amitt. ratio est: quia haec prescriptio
currit absq; facto prescribentis, & est
prescriptio fauorabilis, sic in l. sequi-
tur. in §. si uiam. ff. de usucap. & quia
prescriptio statutaria subrogata est
in locum prescriptionis legalis longi-
sissimi temporis, unde sapit eius na-
turam, & illa currit ignorantibus etiā ius
& factum. l. si quis emptionis. in fi. C.
de prescr. xxx. annorū. Quinimo di-
cit quod credit non posse implorari
beneficium restitutionis in integrum
ex clausula generali: quia in execu-
tionibus poenarum illud non uendi-
cat sibi locum, nec minoribus patro-
cinatur. l. auxiliū. ff. de mino. §. in de-
lictis. licet alias habeat locū, ubi esset
prescriptio propter ignorantiam non
propter aliud impedimentum cotra
actionē civilem, per text. in lege At-
tilicinus. ff. de seruit. rustic. praedio. &
dicit ista menti esse tendēda: quia mul-
toties ista ueniunt de facto: certē pas-
sus hic dubius est, cum medū docto.
sint uarii, sed illustres doct. ipsimet ua-
riant: quia in uno loco unum dicūt,
& ipsimet in alio loco dicunt cotra-
rium. & ideo Ang. non fuit recorda-
tus de his quae scripsit in d. l. genero.
ubi expressē dicit contrarium: & istā
partem tenet etiam Bal. in lege eum
qui. §. popularibus. ff. de iureiur. in fi.

Sed aduerte quod contra istam de-
cisionem uidetur tex. & quod ibi do-
cto. in l. j. C. de exactorib. tribuno. li-
bro x. ubi habetur quod tales pre-
scriptiones non currant ignorantibus
per quem tex. dicunt doct. quod ibi
poena ueniret imponenda iudicibus
inquirēti de maleficio intra dictum
tempus, uel officiali non denuncian-
ti, puta syndico, uel ei ad quem per-
tinet denunciare intra dictum tem-
pus: tunc tale tempus nunquam cur-
rit ignorantibus nisi à die scientiae.
ignoranti uideatur poena imponi.
Et iste tex. in d. l. j. quē tex. ad al-
propositum ponderat Bart. & ad al-
limitationem ponderat etiam Al-
ber. de Rosa. in quaestio. statutor.
q. lxxx. in secunda parte, in quaestio-
ne, quae incipit, sed quero si est
les cōmuniū & cōmuniā exactorū
statutorum teneatur denunciare
maleficia, uel capere maleficio-
sub certis poenis & intra certum
tempus, & maleficio sit occultum:
furtum, uel aliquid aliud male-
factum de nocte, puta quia maritus
occidit uxorem in lecto: sicut de
Albe. quod sibi occurrit de factis
commune teneatur. & dicit quod
tat quod non, & dicit quod hoc
obtinuit, per l. j. §. occisorum. in
Sillania. & ibi etiam Alberic. dixit
xit: & Dyn. hoc uoluit in l. si quis
graui. §. in sepulchro. eodem modo
hoc etiam affirmat Alberic. in
ideo. C. de his quib. ut indig. disti-
men Alberic. in dicta quaestio. in
quod certē contra istam decisio-
fortiter obstat text. in l. cum frater
C. de his quib. ut indig. ubi frater
occisus cum ueneno, & sic occi-
tamen haeredes puniuntur, in

indicant necem. Sed Alberic. fre-
spōder, quod intelligit illam legem
cum determinatione dictae legis, si
ideo. scilicet quādo delictum est ma-
nifestum: & ex tunc cedit tempus. ar-
gumentum. l. cum lex. ff. de aedili. edi-
cto. & lege auus. ff. de calumnia. Et
istam partem tenet in terminis Bar-
tolus in l. diuus. la se cunda, in ulti-
ma columna. ff. de custo. reo. & Bal.
in l. j. C. de his qui latro. & Bartol. in
l. semper. §. hoc interdictum. in uer-
annum. ff. quod ui aut clam. & Bar-
tol. in l. auus. ff. de calumn. & Barto-
in d. h. ff. si quis testis. libet esse ius-
sue. & Barto. in l. j. §. occisorum. ff. ad
Silla. & Bald. in l. j. per illum tex. C. de
priua. carceribus. & Bald. in l. j. C. de
falsa mone. & Angel. in l. si cum ex-
ceptione. in §. in hac. ff. quod metus
causa. affirmat etiam Angel. in d. l.
genero. & Angel. in d. l. semper. §.
hoc interdictum. dicit quod ista que-
stio fuit formata per Dyn. & Iacob.
de Arena ibi, per illum text. hoc ex-
pressē affirmauerunt, quod tale tem-
pus ad inquirendum non currit po-
testati ignorantibus maleficio quod ad
euitationem poenae, si non inquisiuit,
& syndico si non denunciavit. Mo-
derna in d. l. fin. C. de dolo. uidentur
tenere illam partem, quod tale tem-
pus currat potestati ignorantibus, si non
inquirat quo ad hoc, ut non possit
amplius inquirere illo tempore elap-
so: quia regulariter omnes prescri-
ptiones habent tempus continuum,
nisi contrarium reperiatur speciali-
ter statutum: & allegat gloss. & Bar-
tol. in Rubrica. ff. de diuer. & tempo.
prescriptio. & gl. in fi. ff. eod. tit. per
legem nunquam. §. in usuc. ff. de usu-
cap. & per pulchra uerba Bald. de

clarat in l. quam diu. C. ad municipa.
& istam partem tenuit Bald. in d. l.
genero. & Roman. in d. §. occifor-
rum. nisi secundum eos tale statu-
tum esset conditum ab episcopo, uel
comite, uel marchione: & non à po-
pulo: quo casu, cum tale statutum tā-
quam factum à magistratibus habeat
uim iuris praxioris: ut declarauerat
Bar. in l. stipulationum alie. in princi-
pio. ff. de uerborum obligationibus.
cum concordant. quas ibi dedi. Ideo
tempus praefixū à iure praxorio sem-
per intelligitur esse uile & non con-
tinuum: ut uoleat etiam tex. notabi-
lis. in situ. de perpe. & tempo. act. in
uer. annum. & not. Bartol. in Rubric.
suprà allegata. ideo non currit igno-
ranti. Ita loquitur text. in d. l. auus. &
in d. l. semper. Tempora uerō conti-
nua currunt impedito, tam propter
ignorantiam, quam propter absen-
tiam: & similia: ut habetur in d. l. fin.
C. de dolo. & in l. fin. C. de prescrip.
longi tempo. cum similib. Et hanc
partem quam tenent Moderni. in d.
l. fin. uidetur appobare Paul. de Cas-
tro, in l. genero. ff. de his qui notan.
infra. in ulti. colum. qui dicit quod
reperitur quaedam singular. doctri-
na Gulielm. de Cu. in l. si cum excep-
tione. §. si quis. ff. quod metus cau-
sa. qui dicit quod tempus praefixum
ad accusandum uel inquirendum
propter odium ipsius accusationis
uel inquisitionis semper currit igno-
ranti: & ideo elapso illo tempore
non poterit fieri inquisitio uel ac-
cusatio. Et subdit ipse Paulus de
Castro, quod est ista bona conclu-
sio: quia tempus legale in dubio
est continuum: & non utile, per il-
lam gl. not. in d. Rubric. ff. de diuersi

& tempo. præscript. & facit mentionem ibi Pau. de castr. quomodo Bal. ibi tenet istam partem, licet Ang. dicat cōtrarium ibi: & se iactat habuisse hanc questionem de facto & obtinuisse. Sed Paul. de castr. dicit quod suæ rationes sunt satis debiles, & dēridet Ang. qui alleg. gl. in rubr. ff. de diu. & temp. act. quæ secundum eum dicit, quod tempus legale in dubio est utile: & illa glo. dicit contrarium, quod imò tēpus est continuū in dubio. Sed aduerte quia mihi durū sapit, quia istæ præscriptiones breues currant iudici ignorati uel accusatori: & maxime quod lapsō illo modico tempore, non possit inquiri contra delinquentes, maxime si sunt delicta atrocia & contra iura naturalia, cum de iure communi huiusmodi præscriptiones durarēt per spatium uiginti uel triginta annorū, regulariter ad hoc, ut non possit querelari de delicto: dico regulariter per text. & glos. in l. querela. C. de fallis. cum similib. & quod ibi per gl. Bart. Bald. Ang. Sal. & doct. & per gl. in l. in comit. ff. ad Silla. & ideo quod propter breue tempus statuti tridui uel mēsis, uel sex mensū, uel per annum tollat, ut non possit queri de delicto, hoc non credo de iure posse sustentari: iura enim suprā allegata quæ uolunt quod tēpus currat ignorati, regulariter habēt maximū tractatū tēporis, decē, uiginti uel triginta ann. ut not. in d. l. omnes. & in d. l. j. quia lex præsupponit & præsumit quod elapsō illo longo tēpore quo nō est questū de delicto, illud delictum nō fuerit perpetratum in rerum natura: quæ præscriptio æquiparatur ueritati. l. j. C. de seruit. & aqua. ut inquit Bal.

in c. fi. in ult. co. de feu. dato in uicem legis commissio. hæ rationes cessant quando tempus breue est. Et ideo dicit Bal. in ca. j. §. porro. qualiter querens feudum pot. alien. quod istæ præscriptiones criminales uel minoris temporis nunquam currunt ignorati: & affirmat Bal. c. fin. de probib. & alie. per Lotha. & maxime elapsō illo tēpore, posset queri de delicto, si sciret de delicto per cōfessionē delinquentis. & hoc uidetur etiam esse de mente Bal. in lege properandis. in fi. prin. C. de iud. per rationē quæ ipse ibi assignauit, ut suprā dicit de Tenentes tamen aliam partem present allegare alias limitationes, quæ pōt colligi in decisionibus doct. præ per me allegatis: & negari nō potest quin iste passus non sit dubitari iure. *Item in hac materia addenda mirabilem limitationem Ang. in l. qui. C. de adul. qui allegādo tacite uult quod elapsō illo tempore terminato ab ipso statuto, poterit queritio formari, & omnino uide potest ancha. in repetit. c. canonum statuta extra de constit. in materia interpretationis ibi dum dicit, Quindecim mo utrum statuta recipiant interpretationem in sexto. Sed alibi querit Bart. & nō soluit utrum illud tēpus ad accusandum &c. Et ibi dat uiam mirabilem limitationem in materia quam omnino uideas. & Paulum de castro in consilio cccxvi. qui ponit de quadam muliere quæ fuit impugnat: an tempus incipiat currere postquam peperit: & an tempus sit ut uel ignoranti: & an tempus sit ut

12. *Procedi omni die & tempore, & sit in criminalibus.*

ANGELVS.

11. * *QVAERO* an omni die & tēpore possit procedi in criminalibus. Dic quod de iure cōmuni nō potest procedi diebus feriatis, nec in honorem dei: ut l. si feriat. ff. de fer. nec etiam feriatis in hominum utilitate: ut lege, custodias. & ibi Bart. ff. de publicis iudicijs. nisi aliter per statutum sit prouisum: & sic habeas mētī, quod illæ feriæ quæ sunt & obstant in ciuilibus, sunt etiam in criminalibus: saluo quā in casu legis prouinciarum. C. de fer. in quo casu potest procedi propter criminis immanitatem etiam in die paschatis.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, & dic quod imò uidetur quod in distindtō executionis criminalis fienda est die dominico: quia ius dicit quod non est peccatum occidere delinquentem. xxij. q. v. c. qui malos. & c. iudex. Sed lo. And. & Ant. de but. & Abb. & omnes doct. in c. j. extra de fer. dicunt quod licet non sit peccatum, est tamen horrendum & miserabile: & ob Dei reuerentiam abstinendum: non tamen ob, quod dicitur, quod beati qui faciunt iustitiam omni tempore: quia intelligitur omni tempore scilicet cōpetenti: ut c. nunquam. de cōsecratione. dist. v. & c. j. de usuca. Excipit tamen Host. ibi. sicut in publico latrone & nocturno depopulatore, per l. prouinciarū. C. de fer. Et uoluerūt ibi doct. maxime Ant. de bu. & Abb. & Moderant: quæ cōclusio mihi placet, quia l. prouinciarū. nō loquitur in nocturno depopulatore: sed propter inhumanitatem criminis extendūt illā l. prouinciarū. & uidetur esse de mētē Bal. in d. l. prouinciarū. quæ nō loquitur nisi in

certis latronibus, ut extendatur illa dispositio ad omnia delicta, quæ sapiunt inhumanitatem. & uide do. Ant. & Abb. & doct. in c. fi. extra de iud. aliquid per doct. in c. fi. extra de fer. Et certē ista q. est male formata hic: quia hoc quod sequitur nō bene cōuenit.

13. *Statuto dicente, quod potestas nō possit cognoscere de maleficio commissio ante inchoatum processum per annum, modo aliquis fecit ligam prohibitam iam sunt tres anni, quæ adhuc durat: an possit de hoc crimine cognoscere, & utilis erit clausula, inchoata facta &c.*

14. *Statuto cautur quod iudex expediat processum uel accusationē intra duos menses probata accusatione, intra les quinquem tempus: oppositum de falso contra testes, antea instans in instantia prorogetur: ita quod si iudex non expediat causam, non incidat in penam.*

15. *Potestas cognoscere non potest de maleficio commissio per sex menses ante initium officii sui, modo ante lapsum termini inquiritur, sed inquisitio non habet substantialia propter quod sit alia res, sed post sex menses dictos: an poterit delictum tunc puniri.*

16. *Limitatur primò uersiculus procedens qui incipit, statuto cautur, si iudici ex actis constet de innocentia accusati.*

17. *Limitatur secundo si accusatus accusauerit suum accusatorem ex eo quod dicat eum produxisse falsos testes.*

18. *Accusatus de homicidio si in medium exceptionis dicat testes falsos esse, differatur quæstio homicidii.*

19. *Limitatur primò delictum procedens, nisi iudici constet, quod in fraudem & causa litis differenda talis exceptio proponatur.*

10 Limitatur secundò nisi imputari possit fit accusato, quòd nimis se arclaret ad opponendum exceptionem prædictam.

11 Advocati cautè faciunt ut accusatus de homicidio accuset accusatorè, quòd testes falsos producit vel excipiat contra testes de falso.

ANGELVS.

13 * EST etiam talis clausula utilis: quia si statutum dicit quòd potestas non possit cognoscere de maleficiis commissis ante inchoatam processum per annum. Modo pone quòd aliquis commisit maleficium quòd a habet causam permanentem, utputa quia in loco prohibito fecit ædificiū quòd adhuc durat: uel facta sunt quedam liga uel coniuratio prohibita, iam sunt tres anni & adhuc durat, an possit de hoc crimine cognosci. ¶ *Gloss.* in l. eum qui. §. in popularibus. ff. de iureiuran. uidetur uelle quòd non. In cōtrarium facit l. j. ff. de usufruct. accresc. & in l. eum qui. & quòd not. Barto. ff. de fur. facit l. si. §. si. cum glo. de his qui deiece. uel effude. & b prædicta procedunt si statutū dicat, si quis habuerit ædificium in platea, secus si dicat, si quis ædificauerit: quia tunc inspicimus tempus ædificationis: & abinde currit præscriptio, si hoc notum erat, secus si factum esset clātur l. semper. §. annus. ff. quod ui aut clam. ita dicit Barto. in d. §. in popularibus. de quo plenè in cle. j. de confan. & affi. per Pe. de anc. facit l. insiciando. §. infans. ff. de fur. & qd̄ ibi no. Bar. ubi ponit an unus ludus continuatus sit unus ludus uel plures ludi. dic ut ibi per eum: quia non est materia nostra. Et aduertas qd̄ illud statutum quòd dicit, quòd potestas nō possit cognoscere de maleficiis

ciis ante suum officium per sermoses commissis: intelligitur & intelligi debet principaliter, nō autem secundario & incidenter. Unde si alio inquiratur uel agatur, & potest incidenter & secundario debeat unum delictum commissum ante annum, quòd potestas potest cognoscere & punire. Ita dicit Barto. in authen. qui semel. C. quomodocumquò iudex. & pro hoc facit quòd not. Bart. in l. si quis nec causam. cer. peta. in illa quæst. an ualeat iudicium in fauorem bannitorum: ubi dicit quòd sic, quando sit in fauore reipublicæ principaliter & inchoat quæstio: & necessario resultat uirtus bānitis: secus si principaliter in uorem bānitorū statuere: de quibus ibi per eū: facit l. inter dū. §. qui ff. de fur. ¶ *Quid* autē si statuatur uetor, quòd si iudex expediat processum intra duos menses, uel actio finiat in instantia duorum mensium, & probatur accusatio, uel quæstio intra legitimum tempus sed opponitur de falso b̄ contra: stes an talis instantia prorogetur quòd si iudex non expediat processum non incidit in pœnam. Interformat Cy. & Bal. in l. j. C. qui accipio. & ibi finaliter concludit Barto. cundum aliquos, quòd iudex condemnat saluo & reseruato quòd apparuerit postea quòd testes dixerint, quòd condemnatio habet pro nō facta, & interim nō potestari executio: ut l. si pecuniam. ff. de petat. Sed Cyn. & Ray. tenent quòd scire de testiuū falsitate: & primitia prorogata intelligitur, quia cum de uita hominis agatur, multū ponderare: ut in auth. ubi

fine quoquo suffra. & l. si quis ultro. ff. de quæstionibus. in ij. colū. Et hoc uerum est, si illi testes qui necessario faciebant probatione, redarguuntur de falso. Sin autem præter eos qui redarguuntur, remanet probatio sufficiens nō suspēderetur: ut C. de quæstio. l. j. facit l. j. in fin. ff. quemadmodū testa. aper. ita dicit Bal. in d. l. j. C. qui accu. non pos. ubi istam quæstionem uide latius. * Et aduertas diligenter, pone ut supradictum est, quòd de maleficiis cōmissis retro per sex menses, ante initium sui officii, potestas cognoscere non possit. modo à die cōmissi maleficii antequā trāseāt dicti sex menses, potestas inquirat, uel per accusatione procedat de dicto maleficio, quæ tamē inquisitio seu accusatio de iure non habet sua substantia, sit emendatio inquisitio uel accusationis. & ponitur substantia post dictos sex menses à die cōmissi maleficii: an illud fieri possit & tale delictū puniri. Respondeo quòd non. ita singulariter dicit Bart. quòd de facto determinauit in l. edita. in ij. colū. uersic. & per hæc determinatur quæstio & C. de eden. alleg. ff. de adulte. l. accusaturus. quòd not. singulariter.

ADNOT. a ¶ Permanentem. Adde Moder. in d. §. in popularibus. & Pet. de anc. in consi. iij. Ber.

b ¶ De falso contra testes. Adde tu & uide de hoc per Abba. in consilio xvj. in q. uol. & Barba. in consi. xxxvj. incip. præclare scribitur.

AVGVST. Item inquantū tanta est supra illa difficultas: an quæstio falsitatis faciat suspēdere in causa principali. Addatis quòd reperio Alber. de rosa. in duobus locis latif-

simè disputasse istam difficultatem. Primò in l. si na. C. si ex fal. instru. Secundò in quæstionibus statutorum in prima parte q. lxxij. quæ incipit, modo subicicio quæstionem disputatam per domi. Richardum quæ talis est. ex forma statuti tenetur rector intra lx. dies terminare causas criminales, sub certa pœna. subdit, contingit aliquem fore accusatum de homicidio, & probatum est per testes. Ipse accusatus ulterius arguit & accusat testes falsos, uel opponit testes esse falsos, an hoc pēdēte sine metu pœne possit iudex differre ultra lx. dies illā primā causam criminalē de homicidio. & dicit qd̄ certè illa lex ultima. C. si ex fal. instrumē. multū facit quòd differri debeat, quia si sententia lata fuisset pretextu falsorū testiuū retractaretur per totum titu. C. si ex fal. instru. & per l. diuus. ff. de re iudica. Ergo multò fortius differri potest. Subdit tamen ipse Alberi. qd̄ Richard. in loco suprā allegato post multa subtiliter allegata p̄ & cōtrā determinauit oppositum: quia non potest dici quæstio homicidæ differendam, nisi hæc sola ratione: quia si testes de falso cōdemnarentur, accusatus de homicidio esset purgatus, & ad hoc tēdunt omnia iura p̄ hac parte ipsius allegata: dicit ergo Alber. est ergo solū hoc attendendū utrū acta in quæstione falsi præiudicet in quæstione homicidii, quia si præiudicant, oportet differri, aliàs nō. Quòd autē nō præiudicent, nec opitulētur, uidetur casus in l. si q̄ reus. ff. de public. iud. ubi dum dixit in tex. quòd nō relatione criminum, sed innocentia reus purgatur. & pro hoc est bonus Alber. de rosa. in duobus locis latif-

stringit

stringit tamen se ibi Alber. nisi referatur tale crimē, qd' adeo esset præiudiciale, si cōstat illud esse commissum, non sit possibile, de quo prior accusatur fore commissum, ut est exemplū in l. j. C. qui accu. nō pos. multo ergo fortius non releuat, quando crimen non in accusatorē, sed in tertiam personam, puta in testes proponitur ad pœnā eis imponendā: quia tunc res inter alios acta & c. per totū, quomodo ergo acta in causa falsitatis possent præiudicare accusationi homicidii, qui nec receptioni, nec iuramento eorum fortē præsens erat? certē nullo modo. C. quibus res iud. non nocet. l. penulti. ut intelligatur non solum in eodem factō, sicut gloss. intelligit, sed multo fortius in diuersis: ut in quæstione nostra. Item uidetur ad hoc l. expressē. in l. Lucius. ff. de his qui no. infā. & cap. ij. extrā de ordi. cogni. ubi diffinitur sū per crimine. contrā assertio testium nō præiudicat testibus: ergo nec eōtrā testes debent præiudicare causā homicidii, eadem ratione, quia res inter alios acta & c. concludendo ergo determinauit ipse Richar. ut refert ibi Albe. q̄ supersederi non debet in ipsa causa criminali, propter accusationem de falso, cū una alteram non contingat: & si testes deponerent in causa falsi eum uiuere ¹⁶ qui occisus dicitur. * Limita tamen hoc, nisi iudici cōstaret hoc ex actis, habitis in causa homicidii de tali innocētia accusati, quia tūc esset ferēda sententia absolutoria: imō etiam si hoc constat in executione sententiæ, q̄ ille uiuus est, qui dicitur occisus, quia illa sententia criminalis nō esset executioni mandanda, sed ser-

uaretur id quod dicitur in l. iij. ff. de quæst. & in l. diui fratres. ff. de p. ¹⁷ * Secundō limita Bar. prædicta, si ille qui est accusatus de homicidio accusaret accusatorem suum, et q̄ dicit falsos testes produxit: tunc quæstio homicidii diffinitur, quia sententia super falso præiudicialis esset quæstioni homicidii: allegat l. fin. §. si prædictum. ff. de fide instru. & quia incidēt in quæstio falsi detegit accusationem homicidii fore calumniosam, & quælibet cunq̄ constet iudici in causa homicidii procedere nō debet. l. quoniam maior. §. presens. ff. de bo. lib. l. i. in ea causa falsi, inquam præiudicium prius cognoscendū est. l. j. C. qui accu. non pos. Subdit tamen ibi Bar. q̄ si extraneus, non ille qui accusatus est, accusaret de falso: tunc in homicidii non differtur, per eadē ¹⁸ suprà dicta sunt. * Subdit tamen si accusatus de homicidio in exceptionis dicat testes falsos: tunc differtur quæstio homicidii: fit præiudicialis: ut dictum est. l. i. ¹⁹ tat tamen hoc *, & temperat, ut dicit cōstet q̄ in fraudem, & causis differendæ: talis exceptio proponitur: ut l. j. C. de iur. cal. & l. i. ff. de iur. cal. ²⁰ tē. C. de fal. * Item limita hoc: imputari possit accusato, q̄ nō ardet ad opponēdum exceptio prædictam, in l. petēda. C. de temp. in integ. restit. & l. nemo. C. de test. appel. secus si sibi non possit impetari: quia accusator circa finem eorum mensium producit dictos testes: quia tunc excipiens dicitur, q̄ differri ultra sine metu pœnæ de adul. quantuncq̄: enim si sit strictum, tamē recepit hanc

pretationem à iure communi: ut iusta & necessaria causa intelligitur excepta. l. si serui. C. de noxa. l. ut gradatim. §. sed si lege. ff. de mune. & hon. & facit mentionem etiam ibi Alber. quomodo Cy. in d. l. j. C. qui accu. dicit, q̄ existēte ista quæstione de facto in palatio Bononię quidā doc. aliter dicebant, q̄ propōita quæstione falsi à quocunq̄: supersederi debet indistinctē in quæstione homicidii: & ibi recitat uerba Cyn. quæ posuit in d. l. j. C. qui accu. dicit tamen q̄ opi. Richar. uera est de facto iuris rigore: licet opinio doct. Bonon. mitior sit, & ²¹ æquior: * cautē ergo faciunt aduocati secundū ipsum, ut accusatus de homicidio accuset accusatorē suum, q̄ testes falsos produxit, uel excipit contra testes de fal. Adde tamen q̄ Sal. in l. si docueris. C. de fal. posuit etiā istam materiam. adde Gand. in materia, in tract. malefic. in rub. de falsa. & falsitatib. in uer. sed pone q̄ aliquis producit contra me in causa quodam instrumentum, uel testamentū. & uide doct. maximē Bal. in l. Lucius. ff. de his qui not. infā.

S V M M A R I V M.

¹ Inquisitionis copia, quare mittatur ad cameram actorum communis.

Die xxv. Nouembris.

QVI dominus Iudex, ut supra, pro tribunali sedens comisit publico, & iurato nuncio, quod copiam dictę inquisitionis secum porteret: & dimittat ad cameram actorum communis Bononię. * Istud autem sit ex forma statutorum locorum, ne iudices pro libito uolūtatis possint mutare formam inquisitionis. & sic auferre defensionē reo, quoniam oportet

q̄ semper inquisitio sit conformis cum exemplato, & transmissio ad cameram: ut l. si quis ex argentiariis. §. pertinere. & ibi Bart. ff. de edē. & l. Sempronius Proculo. ff. de le. ij. Et etiā potest dici q̄ hoc est iure introductum. Nam sicut in ciuili libellis unus iudici, alter parti: ut in authent. offeratur. C. de lit. contesta. & in l. j. & ibi Bar. ff. de eden. ita est in criminali mittēdo copiam ad camerā superioris: perinde ac si iudex inquirens, qui tenet locum partis: ut not. Bartol. in l. ij. §. si publico. ff. de adulte. ipse det unum libellum suę inquisitionis, quem debet transmittere ad suum superiorem inter ipsum & reū: cum quo reo ipse iudex inquirens debet litigare.

AVGVS T. Tu autē in hac materia adde, & dic quod uera est ista conclusio, q̄ de iure cautum non est q̄ hæc copia inquisitionis transmittatur ad cameram superioris: & licet do. Ang. hic alleget Bar. in d. largentariis. & in d. l. Sempronius Proculo. tamen Bart. ibi nihil dicit in terminis de hac materia, nisi quod Moderni repetentes e. qualiter & quando. extrā de accusa. faciunt mentionem de hac transmissione, sed parū curo de hac transmissione: quia est parui momenti, nisi ex lege municipali hoc sancitum esset, licet quod aliis ex tali inquisitione nō potest sequi condēnatoria: nisi ad cameram copia inquisitionis transmittatur: & in multis partibus Italię talia statuta non sunt, imō sine trāsmisione istius copię tenet ipsa inquisitio. Audiui aliās à maximis practicis, q̄ ideo in ciuitatibus ubi uigēt huiusmodi statuta, ratio finalis

nalis fuit, ne introitus fisci fraudetur p iudices, ut ille q propter aliquod delictum ueniret condemnandus in centum, uel bona sua confiscari deberent, iudices ipfi, uel propter amicitiam, uel propter sordes condemnarent in minus.

S U M M A R I V M .

- 1 Inquisitionis copia una cum citatorio, ut plurimum ex forma statutorum loci debet transmitti, quod seruandū est.
- 2 Delictum in citatione generaliter non explicitē per circumstantias loci, & temporis debet contineri.
- 3 Inquisitionis copia cum citatorio cōmunitur ex forma statutorum semper mittitur & ita practicatur.
- 4 Iudices cauti, habita qualiquali informatione de delicto, iubent reum capi, quando pena est corporis afflictiua, ne facta citatione uerbalis aufugiat.
- 5 Citatio in ciuili, an debeat continere copiam libelli, quando quis citatur ut ueniat ad respondendum libello.
- 6 Citatorium an debeat exprimere crimen pro quo quis citatur, uel sufficiat citari quod compareat ad se excusandum a quadam accusatione porrecta contra eum.

I V D E X commisit quod Caius praedictus, & alii inquisiti citarentur. * Vt plurimū ex forma statutorum loci requiritur, quod copia inquisitionis una cū citatorio a transmittatur: quae forma seruanda est. quinimo dico quod etiam istud uidetur esse de iure. Nam sicut in ciuili quando quis ad respondendum libello citatur, semper cum citatorio uidetur quod debeat mitti copia ad reum, aliis autem non esset reus sufficienter instructus ad quid citaretur ad actoris petitionem: & si nō com-

pareret, non esset contumax, nec contra eum, ut cōtra contumacem posset procedi: ut uiderur text. in d. de litigio. §. ad excludendas. in pra. coniuñcto §. fin. & not. plenē Bar. & Imol. in l. si finita. §. Iulia. ff. de infect. & ibi Imol. ergo idem est criminali in quo ad similitudinem uilium proceditur: ut l. abfentem de pœn. & quod in criminali debet copia totius inquisitionis, una cū citatorio mitti, ut. no. gl. & doctrine praeterea. de dilatio. & vij. quatuor primates. quod intellige * generatim, uidelicet quod cōpareat ad respondendum super tali delicto: autem requiritur quod explicitē libellū in citatione deducatur, per constantias loci & temporis: ut de exhib. reis. ubi dicitur quod per quam reus citatus ueniret, iudex debet explanare quæsitum, & de quare citatus fuerit, ex quo manifeste apparet quod in hoc citatorio fuit expressum. ita dicit Bar. in re uaganti, ad reprimendum. in uerbo per edictum. Et Pet. de Anchar. l. j. de foro compet. in uersicu. not. qd̄ no. sed forte quia cōmunitur, netur, quod in ciuili non fit necesse quod copia libelli transmittatur citatorio: ut no. Bar. in d. §. Iulian. in auth. offeratur. ita etiam in criminalibus nō est necesse de iuramento citatorio mittatur copia inquisitionis, nisi modo & forma, ut dixi secundum Bart. in dicto loco uerbo. per edictum. sed sufficit quod ueniat respondens in citatione contra eum formate: ut no. Bar. in l. inter accusatores pro declaratione & c. ff. de pub. & ibi uide Imo. * sed com-

ex forma statutorum semper mittitur in inquisitionis cum citatorio: & ita practicatur, & hæc obseruantia fundatur ex glo. in dicto cap. praeterea. Sed Salicet. in Labfentem. C. de accusa. uersicu. quarto tertio, an in schedula & c. tenet quod sufficit quod citetur quod ueniat ad respondendum cuidam inquisitioni, contra eū formate, per dictam l. j. C. de exhibitione reo. Et hoc fuit utilitatis causa ne rei scientes crimē de quo sunt inquisiti, fugam arripiant. * Sed cauti iudices prouident, quia habita qualiquali informatione de delicto iubent reum capi, si crimen sit tale quod pena sit corporis afflictiua ne uerbalis citatione procedente reus aufugiat: ita dicit Salicet. in dicta l. abfente. & in dicta l. j. Et in effectu tenet id quod dicit Bart. in dicta extrauaganti ad reprimendum. in uerbo, per edictum.

A D N O T . a ¶ Cum citatorio. Adde & uide Anto. de prato ueteri. in eius consi. quod est pen. inter con. Barba. Bernard.

A V G V S T . Tu autē in hac materia adde, quod iste doct. tract. hic duo. * Primū est, an uera sit ista conclusio quod opus sit in ciuili, quod in citatione mittatur copia libelli, quando quis citatur in citatione quod ueniat ad respondendū libello. Secundum, an in criminali debeat mitti copia libelli. Quo ad primam conclusionem, adde pro nunc quod Franc. tigni. in rubri. C. de eden. dicebat per nota. ibi per glo. in rub. dum glo. dicit ibi, quod illa editio de qua in illo titu. est preparatoria iudiciorum, & ibi glo. erat in terminis quod copia libelli debeat mitti ipsi reo in cita-

tione, quia in illo tit. tractatur de editione libelli: ut l. edita. C. de edē. igitur & c. & uoluit Dy. in d. §. ad excludendas. & Guil. de co. in d. l. edita. licet Bar. in dicta rubri. C. de eden. aliter uideatur sentire. & uide glo. & doct. in capit. ij. extrā de libello. oblat. uidetur uelle, quod missio copiae libelli cum citatorio non sit necesse, imō quod teneat illa prima citatio, abque missione libelli. Bene uerum est quod Paul. de cast. in d. §. Iulianus. dixit, quod quod ad hoc ut possit perueniri ad primum decretū, opus est quod in copia libelli mittatur cum citatorio: sed quod ad hoc ut citatus cōparere teneatur, uel multari possit, nō requiritur quod copia libelli mittatur cum citatorio: primam tamen partem tenuit Io. de deo, ut refert Io. an. in addit. Spe. in tit. de libello. oblat. in §. j. sed ipsum reprobat Io. an. in addit. Spe. in tit. de citatione. §. iam de citatione. uer. uiso. & in di. uer. uiso. ibi Spec. dicit quod ad cautelā tenoris libelli debet inseri in citatione, sed ad hunc finem, non ad suam cōparationis, sed ad hoc ut reus conuentus habeat amplius inducias deliberatorias. quam conclusionem limitauit Ant. de but. in d. cap. praeterea. extrā de dilatio. pro opin. tamen contraria multum facit tex. in l. si. C. de anna. except. inducendo illū text. à speciali prout pōderabat ibi Ang. & ibi erat casus specialis, in quo requiritur quod citatio contineat in se libellum. aliter casus est dicit ipse in l. fin. C. de duob. reis. & per doc. ibi. Ergo in contrarium est ius commune. Pro alia opi. uidetur text. in l. fina. C. de iure dot. impe. quem ponderabat ibi Bald. quod imō opus erat quod in citat

in citatione mitteretur copia libelli, ad hoc ut citatio comprehēderet citatū. Ang. uerō in l. si feruum. §. nunc uideamus. ff. de uerb. oblig. in principio, multū exclamabat ibi in hac materia de illo text. quod ibi erat casus quod licet in citatione non debet mitti copia libelli: tamen quo ad hoc ut fiat interruptio prescriptionis: op^o est quod in citatione mittatur copia libelli. casus est ibi in d. §. nunc uideamus. de quo text. Angel. ibi faciebat maximum festum, quicquid sit. dic tamen quæ dixit Ang. secundum Cyn. in l. sicut. C. de prescriptio. xxx. annorum, quod de consuetudine nō seruatur quod copia libelli mittatur cum citatorio: licet lac. butr. ibi dicat quod de iure mero debeat mitti copia libelli: omnino uide Ang. in dict. l. sicut. * Quō ad secundam conclusionem, adde quæ dixit Bal. in l. nullius. C. de exhib. reis. qui dixit, quod ibi in illo text. est argumentum quod in citatorio non est necesse exprimi crimen pro quo uocatur, sed solum quod citetur quod debeat comparere coram iudice ad se excusandū a quadam accusatione porrecta cōtra eū: sed in citatione nō dicat de quo crimine. si enim oporteret in citatorio exprimi crimē, nō esset necesse ulterius explorare id quod dicit ibi in illo text. quæ iam esset instructus. sed do. Card. in cle. ij. ut l. penden. tenet expressē, quod imō in criminalibus in citatione omnia debent exprimi ipsi accusato, per tex. cū gl. in c. Maxima nus. lxxxj. dist. & per d. c. si primates. Adde tamen do. Abb. notanter loquētem in c. licet in beato Petr. extrā de accus. qui dicit, quod illa doctrina Bart. in l. inter accusatorē. de directo

est contra text. in c. si primates. supra alleg. Vnde do. Abb. temperat dicta Bar. in hac materia, ibi uide. de materia autem ista an in ciuili, uel criminali opus sit, quod copia libelli, uel accusationis debeat inferi, uidenda essent dicta Mod. in d. c. ij. extrā. de dilatio. & in d. c. qualiter. & quando in repor. & Host. & do. Anto. de butr. in c. pastoralis §. quoniam. extrā. de re. feri. & ibi uide Moder. & ibi lmo. in iij. col. lo. de ana. in d. ca. licet. & per Barto. in l. fina. C. de ana. excep. per Anto. de butr. in cap. j. de libel. obla. & multum eleganter loquitur Petr. de aneh. in cle. ij. extrā ut lit. penden. quem omnino uide in causa ciuili. & aliquid ibi per lmo. Abb. in c. j. de dilatio. in p. col. per Cyn. in l. sicut. C. de prescrip. xxx. ann. per glo. in d. cle. ij. in glo. fin. per Bal. in auth. qui semel. C. quomo. & quādo iud. in uer. quero quando dicatur. & uide bonum tex. cum glo. in c. indicas. ij. q. ix. & c. si episcopus. ij. q. ij.

7 *Terminus ad comparendū, & responsū dēdum libello, sicut datur in ciuili, ita & in criminali. sed statuta seruanda sunt, quæ communiter alium statunt terminum.*

8 *Iudex uel statutum si concedit minorem dilationem, quam faciat lex, quid erit faciendum.*

A N G E L V S

* E T est notandum, quod sicut in ciuili datur terminus ad comparendum, & respondendum libello: ut not. in d. auth. auferatur. & in l. fina. ff. de fer. & ita etiam in criminali: ut l. j. C. de exhibend. reis. Sed communiter per statuta dic. l. j. est subleuata, & alius terminus statuitur: unde statuta sunt obseruan. & attendenda. Quid

Quid si iudex uel statutū concedit minorem dilationē quam cōcessa sit per d. l. an integrā dilatio suppleatur a iudice uel a iure: uidetur quod sic. per not. per Bart. in l. j. ff. de iure delib. In contrarium uidetur & maxime quando iudex possit dilationē legalē abbreviare: ut l. ij. & ibi plenē per Bar. ff. de re iudi. Sed ego distinguo, aut statutū minuit dilationē legale: & hoc clarum, quod fieri potest: quoniam statutū est ius ciuile nouum, quod tollit antiquum: ut l. omnes populi. ff. de iusti. & iure. aut iudex facit illud ex suo officio: & tunc aut facit ex causa, & si est iusta causa, facere potest: ut d. l. ij. ff. de re iud. quam causam exprimere debet in actis, cum sit decretum uel sententia interlocutoria ut uideatur utrū grauerit partē necne: facit l. qui testamento. & ibi gl. & Bart. ff. de excusat. & facit quod plenē not. Ang. & lmo. in l. qui Romę. §. duo fratres. ff. de uer. obl. & quod ista causa possit minorare, facit l. reis. C. de pœn. & l. cōstitutiones. ff. de appel. & l. si quis filio. §. irritum. ff. de iniusto, rup. irritōque testa. & l. pronunciarum. C. de fer. secundum delicti qualitatem & delinquentis.

AD N O. a ¶ Abbreviare. Adde ut & uide noui. in d. l. ij. & in l. si finit. §. l. ff. de dam. inf. & uide Rom. in c. cccc. xij. qui magnificat dictū Bart. in l. ij. §. p. reor. aut. ff. de dam. inf. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde & cōsidera, quod ista quæstio dependet ab illa, an in dilatione legali quæ assignatur cum ministerio hominis, iudex possit illam augere & minuere, & multi tenuerūt, quod cū causa talis dilatio possit augeri

& minui, per l. nōnunquā. ff. de iud. coniuncta l. ad peremptorium. eod. tit. & istam opi. tenuerunt gl. Ioan. An. in c. cupientes. §. quod si per uiginti. de electione. in vj. in uer. xv. & glo. in auth. offeratur. C. de litis contest. in uerbo. uiginti. sequitur Iaco. de Are. in l. j. C. de dilatio. & ibi Cyn. & no. in l. siue pars. eo. tit. & Cyn. sequitur in auth. ei qui. C. de tēp. appella. & Cy. in auth. qui semel. C. quomodo & quando iudex. & lac. de Bel. & Ang. in auth. de exhiben. reis. in §. j. & lac. de Butr. in l. ad perēptorium. & Bal. in l. de die. ff. qui satis. cog. & Bal. in auth. iubemus. C. de iudicis. & Bal. in d. auth. ei qui. & Guisiel. de cu. & Iaco. butr. in l. de die. & Dyn. in l. iij. §. si quis. ff. de re iud. Quinimo Bar. in d. l. ij. ff. de re iud. expressē uoluit, quod omnino dilatio legalis ex causa possit mutari, & multa allegat ibi. & uide per te ibi. & istā opinionem tenet glo. in §. sancimus. in uerbo. xx. in auth. de exhiben. reis. & do. mi. Anto. in c. cū sit Romana. de appella. & in c. praterea. extra de dilatio. Aduerte tamē: quia ista non uidentur ad propositum, quia loquuntur in ciuilibus, sed nos loquimur in criminalibus: unde in criminalibus dilatio legalis nō potest mutari, ut uoluit Cyn. in terminis. in l. j. C. de requir. reis. propter magnitudinē iudicii allegat in argu. l. f. C. de requirē. reis. facit quod no. Per. & Cy. in aut. qui semel. C. quomodo & quando iudex. Sed aduerte quia ista conclusio est falsa: quia imō in criminalibus istæ dilationes etiam possunt mutari. & in terminis nostris in casu dictæ l. ij. C. de exhiben. reis. allego Specu. in tit. de citatione. §. nunc de

tempo. in fi. & Bal. in d. l. j. & Inno. & communiter canonistæ in c. ad petitionem. extrâ de accu. & Bald. in l. ij. C. ut intra certum tempus. & Spec. multa allegat ibi in dicto §. nunc de tempo. omnino ipsum uide: & melius: & istam partem teneo, quia in criminalibus proceditur ad instar ciuiliu. l. absentem. ff. de pœnis. licet Bal. uideatur innuere cōtrâ, in auth. qui semel. in ij. col. C. quomodo & quando iudex & in d. l. de die. & in d. l. j. C. de requiren. reis. & in d. aut. iubemus. & in l. si ea. in penul. col. C. qui accusare. in illa q. quâ ponit de statuto quo cauetur, quod cōtumax ponatur in banno in quo ei assignetur terminus octo dierū, intra quem si non cōparuerit, habeatur pro confesso: & ibi uoluit quod ille terminus non possit nec augeri nec minui: dicas quod ideo hoc est: quia ibi pœna imponitur à iure sub certa forma, debet forma specificè seruari: per glo. quam alleg. ualde notabilem in c. j. de milite ual. qui contumax est. iuncto illo tex. in uerbo, tertiam uacationem. Et adde glo. ualde no. in clemen. prima. de uita & ho. clerico. in uerbo. tertio. & not. Ioan. And. in rubri. de confess. in additio. Spec. & Bal. in l. non sunt liberi. ff. de statu ho. & Ant. de Bo. in c. iux. extrâ de cle. nō refid. & Bal. in l. ij. C. quomodo & quâdo iudex. papa uerò & princeps indistinctè omnes dilationes legales augere & minuere potest. tex. est notabilis secundum Pet. de Anch. ibi. & Imo. in c. ex ore. extrâ de his que fiunt à ma. parte. c. iudex uerò dilacionem legalem in totum tollere non potest. glo. est not. in l. quod iusit. ff. de re. iudic. in fi. in gl.

magna. & uoluit Spec. in tit. de citatione. §. nunc de temporum ueris. sed miror, quod d. Ang. hic non uiderit. & glo. in terminis. in l. ij. C. exhiben. reis. & text. ibi qui loquitur taxatiuè: nam tex. dicit ibi, non minus xxx. dierū spacium dari debet. & ibi glo. dicit maius tempus poterit statui per iudicem. sed sic illa dilatio legalis poterit augeri, si minus illi illud tempus: glo. tacite uideat uelle quod non: & forte illa glo. tenuit, quia text. ibi taxatiuè uideat loqui: sed considera, quod iudicium huius questionis dependet à ista, an si dilatio legalis quæ in d. l. iudicis assignatur, possit mutari, licet lex dicat, non minus tempus assignari possit quam x. uel xxx. dierum. & licet Bart. in d. l. offeratur. uideatur sentire, quod in isto casu. ut uidetur uelle ibi glo. d. l. ij. C. de exhib. reis. & est in terminis nostris, tamen contraria opinio prior est de iure, quia iaco. But. cōtrariū in d. l. ad perēptorium. imò ex causa potest mutari eius casu. & Cyn. in d. l. j. C. de dilacione. Bar. in d. auth. qui semel. post diu. & gl. iuncto tex. in §. omnes auth. de litig. & do. Ant. de But. in l. ij. extra de dila. & probatur iudic. ad peremptorium. cum l. seq. iudic. in uerbo, non minus. uolunt nonnunquam. ff. de iudic.

9 Criminalibus in causis maxime, cuius non potest aliquem citari, nisi mandato iudicis.

10 Commissio iudicis de citando si appareat: apparet tamen in quod nuncius reuult se citasse dato iudicis, presumatur per mandatum.

A N G E L V S.

*ET bene no. quod in processu nostro iudex commisit. Ex quo not. quod nuncius aliquem maxime in criminali citare non potest: nisi hoc procedat de iudicis præcedenti mandato: ut in l. fi. & ibi Cy. C. de regr. reis. licet inno. c. in c. quoniam cōtrâ. de proba. uoluerit sufficere cōmissione nem generalē, & istud dictū Cy. est uerius: ut est casus in l. cū cle. ibi, memorati. C. de epis. & cle. & l. omnes. eo. tit. ibi, ex eius qui regit provinciam. & pro hoc, quod not. Bar. in l. fi. C. de iur. do. impe. licet Bar. aliter distinxerit saluando utraque opi. in l. fi. quando. C. de testib. ita dicit Lud. in l. sciendum. de uerb. oblig.

10 * Quid autē si non apparet de cōmissione iudicis facta: respondeo, si in actis postea in relatione nuncii dicatur talis nuncius reuult se citasse ex cōmissione sibi, per dominum iudicem facta, presumatur præcessisse cōmissionem: ita dicit Cy. & Bal. in d. l. fi. & facit quod no. Bal. in l. cum clericis. C. de epis. & clericis, secus autē si de præambula cōmissione non apparet, uel etiam in relatione nuncii: ut d. l. in.

ADNOT. a ¶ Presumitur processisse. Adde tu Fran. de Are. in cons. xxxiiij. ubi dicit quod cōmunis opinio est in contrarium, de quo per Ro. in cons. cccxcviij. & Abb. in cons. xliij. in ij. uol. & an si non apparet de relatione nuncii, tamen si citati comparent, presumuntur omnia silentiter acta. uide Fran. de Are. in cons. xxx. & Abb. in cons. xliij. in ij. uol. & quid si non apparet de nomine nuncii in relatione, uide Rom. in cons. cccxviij. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia, an presumatur, quod cōmissio ia-

dicis præcesserit nuncio de citando aliquem, quod ista est maxima difficultas quâ disputauit Ro. in l. sciendum. ff. de uer. ob. & Guido de Suza in l. ad perēptorium. ff. de iud. d. Ant. de But. & doc. in c. j. extrâ de iud. Et solet allegari, quod Bart. posuit istam materiam in d. l. sciendū, licet in sua lectione hoc non habet. & Bal. in l. j. ff. de in ius uocā. Inn. loā. An. & doc. in c. quoniam cōtrâ. extrâ de probato. & Tancred. in opere suo in materia citationū. in x. q. & Bal. in l. j. §. cura. ff. de offi. praef. urb. & Bar. in extrauagan. ad reprimendum. in uerb. per nuncium. & Bald. in l. cōsentaneū. in viij. notabili. C. quomodo & quando iudex. Et Sali. in l. tres denunciationes. e. tit. & Imo. in d. c. j. extrâ de iudi. Adde Io. An. in addi. Spec. in tit. de citatione. §. sequitur. uer. unū autē. & Imo. & do. Anto. de But. in d. c. cū parati. extrâ de appel. qui dicunt, quod imò cōmissio iudicis facta de citando debet in actis scribi, quod est contra multas curias, in quib⁹ nō scribitur, nisi relatio nuncii se citasse de mandato iudicis, & non cōmissio iudicis: & ideo illi processus corrumpunt. Dicit tamē ibi Imol. forte processus illi sustentarentur, si consuetudo illa diutius esset obseruata quod cōmissio iudicis in actis non scriberetur: sed si nō apparet de consuetudine, dicit Imo. quod processus corrumpit. & uide Sali. in l. absentē. in vj. col. C. de accu. & Abb. in d. c. quoniam cōtrâ. Sed no. quod Io. And. in d. c. quoniam cōtrâ. & refert ibi Abb. dicunt quod cōmissio est obseruatiua, ut tales cōmissiones de citando nuncius factæ nō scribantur. Frustra ergo disputamus de ista materia.

Ego ultra omnes doctores scripsi amplissimè post Modernos in re-
pet. mea. l. sciendum. ff. de uer. obli.
ibi uide, ubi multa alleg. & adduxi
aliquas limitationes, dic ut ibi.

I *Iudex an possit facere citari in alieno territorio subditum suum existentem in territorio alieno.*

ANGELVS.

II * *QVAERO*, an iudex possit facere citari subditum suum, qui nunc est in alieno territorio in dicto alieno territorio. Respondeo, aut sunt plures præfides diuersarum provin-
ciarum sub uno dominio uel regimine, tunc unus potest facere citari in alieno territorio uerbo tantum: ut loannes. §. apparitor. C. de episc. & cle. aut sunt sub diuersis dominiis: & tunc non potest facere citari uerbo in dicto alieno territorio, sed debet requirere iudicem illius territorii, quod citet illum, ut coram se compareat &c. ut d. c. pastora. de re iudi. facit l. cum unus. §. pen. ff. de bo. auth. iud. poss. uel etiam potest dici, quod aut quis citare uult in territorio illius cui iudex citans subest, ut iudex Aretinus citari uult subditum suum in ciuitate Florentiæ cui subest, & tunc non potest propter reuerentiam: ut d. c. pastoralis. aliàs si non subest potest, ut d. §. apparitor. ita dicit Bart. in l. j. §. ff. de requi. re. uide Cy. & alios in d. §. apparitor.

A V G. Tu autem in hac materia adde Cy. Salic. & Pau. de Ca. in l. fi. ff. de iurisd. omn. iudi. & per lo. Cal. in rep. c. de illis in ix. q. extrà de rap. per Bar. in extrauag. ad reprimendū in uerbo per edictū. per Cyn. Bart. Bal. Salic. & doct. in loannes. §. apparitor. C. de episc. & cle. & per lo. And.

& alios in c. Romana. §. contra-
tes. de foro compe. in vi. in nouell.
per Spec. in tit. de compet. iudi. ad
§. j. uerfi. sed quoniam iudex, per Pau.
de Eleaza. in cle. pastoralis, extra de
re iudi. per do. Anto. de But. in cle.
de foro compe. circa j. col. per Arg.
in sua disputatione quæ incip. Bo-
noniensis. in ij. q. principali. & in
petitione l. si uacantia. post modum
C. de bon. uacan. lib. x. per Bald. in
testa. qui. C. de testa. qui singulariter
limitat istam materiam. Aliquid per
Bal. in l. requirendi. C. de ser. fug. &
per Bald. in l. penulti. in xv. col. C. de
exec. rei iud. per Bal. in l. in tempo-
ff. de hare. instit. Et omnino in
materia uide da sunt d. Ang. in
questione sua, quæ incip. Bononia-
sis. qui ponit regulā nullam, citari
nem fieri posse extra territorium
ponit sex fallētiās: & certè multas
rabiliter & magistraliter loquitur.

A D N O. a ¶ *Et Pau. de Ca. Adde tu ultra ea quæ habentur in Oldy. in consi. lxxxvij. Franc. de An- consi. lviij. & consi. cxxxv. & ibi iudex delicti possit citare extra territorium Et quomodo debeat citari subditus stens extra territorium, uide plerumque Bartol. Socin. in consi. clxxvj. ubi uerfi. præterea. Et ponit etiam d. Socin. in rubric. de dila. Ber. in Citatio ad domum facta, an possit & ardet citatum.*

ANGELVS.

* *QVAERO*, an sufficiat ad domū. Respondeo quod hoc sufficit citari personaliter uel ex quo uerisimile est, quod in scitiam ueniat, & sic ad domici- cit Bar. in d. l. inter accusatoris sed quero, ubi debet citari &

publ. iud. & ibi etiam Imol. & uide Salic. in l. absentem. C. de accu. ad-
das, quæ dicam j. in glos. in uerbo,
qui iudex uidens, quod in quæsiti nō
comparent &c. in uer. quādo autem
fit processus contra absentem &c.

A V G. Tu autem in hac materia aduertas: quia dubito de ista cōclu-
sione, per ea quæ latissimè ultra do-
cto. & maxime Modernos scripsi in
l. iij. §. prætor. ait. ff. de damn. infe.
ubi doctores examinat istū passum,
an citatio facta ad domū ardet cita-
tum: & licet Roma. late ibi scribat &
Moderniores latissimè: tamē multa
& infinita ego allegaui ibi, quæ pe-
nitus sunt incognita ipsis: & inter
alia ego adduxi illam pulchram do-
ctrinam Pe. de Anch. in hac materia,
quam posuit in cle. j. extra de iudic.
in ultimo notabili, qui limitatio do-
omnes qui dixerunt, quod uerū est,
quod citatio facta ad domum ardet
citatum: hoc uerum in his, quæ sunt
leuis præiudicii, secus si sunt maxi-
mi uel magni præiudicii: & ita re-
spondit ad dicta gl. & doct. & alle-
gat Innoc. hoc uoluisse in c. fi. extra
de eo qui mitti. in poss. causa rei ser-
uandæ. sed cause criminales sunt ma-
gni præiudicii: ut habetur in l. impe-
rium. & in l. magistratibus. ff. de iu-
risdictione om. iudic. cum simili. ergo
uidetur falsa conclusio Bart. hic.
sed omnino uide, quæ dixi, in d. §. b
prætor ait. quomodo ista possent
saluari in his quæ sunt magni præ-
iudicii: ubi multa allegaui.

A D N O T. a ¶ *§. Prætor. Adde & uide tu Alex. in d. §. prætor. Rom. in consi. cccclij. Abb. in consi. lxxxij. in j. uola. Rabb. Cu. in consi. cxlvj. & Fulgō. in consi. lxxxvj. & Alexan. de Imo. in con-*

silio xj. in ij. uolumine. Ber.

23 *Citatione uerballi, an quis dicatur præuenisse iurisdictionem.*

24 *Iudex unus præuenit in citatione uerballi, alius in reali, quia caput rei personaliter, quis istorum dicitur præuenisse.*

25 *Iudex originis præuenit in citando, & iudex delicti in sententiando, quis erit potior.*

ANGELVS.

* *QVAERO*, an ex citatione uerballi dicatur officialis præuenisse & præoccupasse iurisdictionem alterius officialis. Istam quæstionem Bar. in l. sepulchri. ff. de sepul. uol. a: qui in effectu dicit, quod per citatio-
nem dicitur præoccupasse iurisdic-
tionem: ut l. si posteaquam. ff. de iudi.
& iudex quando per processum se-
cundi iudicis impediretur procedere,
posset suam iurisdictionem defendere
etiam pœnali iudicio: ut l. j. ff. si
quis ius dicent. non obtemp. Item
interdicto uti possidetis: ut not. Bar.
in l. si. ff. uti possidetis. Si autem non
impediretur: utputa iudex loci delicti
procedit, & iudex originis non
prohibetur procedere, cum hodie
non habeat locum remissio: ita no.
Bart. in d. l. sepulchri. hoc ultimo lo-
co dicta cessarent. * *Quid autem si
unus iudex in citatione uerballi, alius
in reali: quia cepit eum personaliter
ter^b propter delictum: istam quæstio-
nem uide de facto in ciuitate mea Arretii:
ubi sunt duo officiales eandē iurisdic-
tionem habentes: & ista quæstio
potest determinari, per no. per Bal.
in l. posteaquam. & per no. per Bald.
in l. ij. ff. de custo. reo. & in l. ij. ff. de
pœ. & per Bal. in l. j. C. ubi de cri. agi
oportet: & no. Bar. in l. Domicianus. ff.*

ad Turp. facit quod not. Ioan. And. in c. j. de obli. ad ratio. & quod not. Bal. in addi. Spec. in tit. de contuma. §. sequitur. uer. si. sed pone. & quod no. Bal. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugi. uer. pone. quod in ciuitate Perusij. Et finaliter tenerē quod potentior sit citatio realis q̄ uerbali: & sic iste iudex praeferat in processu, qui cepit malefactorē, illi iudici qui praeuenit, in citando reum citacione uerbali, per praedicta: & maximē quia ipse ad suū libitū potest suam sententiā executioni mandare, quod non potest ille qui tantum uerbali ter citauit: & etiā cū hodie non habeat locum remissio in criminalibus, ut supra dixi. Igitur facta executione secundi iudicis necessario sequitur, quod sententiā primi iudicis erit frustratoria: & opponi poterit exceptio rei iudicatae cum paruiter prima sententiā, ne bis de eodē delicto queratur: ut non possunt. ff. nau. caupo. stabu. & argu. not. per Bar. in d. l. sepulchri. omnino uide quae ibi per eum scribuntur, quia quis potest de eodem delicto dānari & in loco delicti: & in loco originis. Et imputet sibi reus qui in uno loco non comparuit, & paruiter sententiā: aliās autem si non compareret in loco originis, & nō paruiter sententiā iudicis loci delicti, non est audiendus: ut l. euidenter. ff. de excep. rei iudic. quod nota: quia semel habui de facto. Nursiæ. De supra dicta autem materia, uide etiam.

B in l. pluribus. ff. de lega. j. * *Quid autem si iudex originis praeuenit in citando, & iudex delicti in sententiando, quis erit potior? Istam q. Cyn. in simili format Dy. Bal. & Ray. in d. l.*

si pluribus. ff. de lega. j. & ibi l. i. qui uoluit quod ille qui primo processum inchoauit, sit prior, per d. pluribus. & per l. j. ff. de officio reus. Iulius. Secundo quia inquirens facit in locum accusatoris: ut notat in l. ij. §. si publico. ff. de adul. sed. i. accusacione praefertur qui primo praeuenit: ut l. qui crim. en. cū ibi. C. de accu. igitur & iudex inquirens praeterea quando secūdu iudicium se habet ad primū, quod lata absolutoria in primo opponetur, in secundo exceptio rei iudicatae: tunc uerius procedere non potest. l. i. ad. dum. & l. i. fundi. & ibi Bar. ff. de rei iudi. Sed in casu nostro sententiā absolutoria in primo impeditur: ergo oblatio pendencia primi processus non poterit procedi in secundo. Et hoc habet locū quod ad confiscacione norū: quia ille praefertur qui primo inceptit inquirere, quod not.

A D N O T. a ¶ *Præoccupata. Adde Ro. in consi. ccccxij. ubi dicit, quod quando citatio est illegitima, iurisdictio est præoccupata. Ber.*

b ¶ *Personaliter. Adde tu ad omnium quae ponit Bal. in consi. ccccxij. in iudic. dam. Cagnus de sereno. in ij. nol. Ber.*

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod prima conclusio facta uidetur contra text. in l. i. de iudic. ff. de iudic. ubi habetur, quod solacitatio non confert iurisdictio nē. Sed responde ut eleganter dicitur Bar. in l. ubi ceptū. ff. de iudic. quod uerū est, quod a citacione non dicitur esse ceptū, quando non est in suo iudice cōuenitur uel coram quem posset declinare. & ita loquitur dicta lex, non uidetur. (eo

quis conueniretur qui haberet plures iudices habentes eandē iurisditionem & parē, ut puta in casu nostro, quia potestas & capitaneus sunt iudices in ciuitate Perusij uel Senis: nā tunc ille qui praeuenit per citacionem, ille erit iudex, per d. l. si quis postea. ff. de iudi. ubi notanter dixit Ange. allegando singulare uerbum Archi. in c. non est. ij. q. vj. quod isto casu non requiritur quod talis citatio sit peremptoria, quod not. Item an per capturam personae dicatur praeventa iurisdictio. Adde quae dixit Ange. in l. si quis postea. ff. de iudic. quod sicut per citacionē iurisdictio praeventur, ita per capturā: nā illa citatio fortior est. Vnde capto malefactorē per potestatem pro uno delicto ante processum inchoatū, praeventa dicitur iurisdictio capitanei, ita ut amodocognoscere capitaneus non possit de eodē. & allegat Ioan. And. hoc uoluisse in dicto capitulo primo. de ob. ad ratioci. secus si potestas solū libellum accusacionis seu inquisitionis posuerit in actis, per not. per gl. in l. j. ff. de in ius uocan. Aduertas tamen, quod praefati doc. non decidunt id quod decidit do. Ange. hic, scilicet, ut si capitaneus primo citauit uerbali ter, alter scilicet potestas citauit realiter: & sic uenit ad capturam post citacionem incontinenti capitanei, quod per capturā dicatur praeventa iurisdictio capitanei: quia dubito de ista decisione do. Ange. hic: quia doc. omnes maxime Pau. de Cast. in d. l. si quis postea. dicunt, quod sicut per citacionē uerbali praeuenit iurisdictio, ita per capturā. Et ita dicit do. Ange. ibi. sed nō decidunt id, quod decidit do. Ange. i

hic. imō dicta per Ioan. Andr. in d. c. j. de obli. ad ratio. non decidunt id ad quod dom. Ange. ipsum allegat: ut pulchre poteris uidere ex dictis Ange. in d. l. si quis postea. Vnde text. dicunt, quod per solam citacionem perpetuatur & praeventur iurisdictio. d. l. si quis postea. sed non repetitio text. qui dicant, quod captura isto casu fortior sit quam prima citatio. Et de materia praeventiois uide omnino Pet. de Ancha. in c. significasti. extra de foro compe. & ideo dixit Bal. in l. senatus ad h. C. qui accus. quod captura personae dicitur citatio, & ille dicitur praeventisse alterum per capturam, sicut fit per citacionem. sed non dixit Bald. in l. j. id quod iste doct. uoluit determinare, in quantum autem domi. Ange. tetigit hanc aliam q. si unus iudex praeventur in citando, alter in sententiando, adde quae late dixi post doc. Mōder. ubi multa fuerunt allega. in l. si pluribus. ff. de leg. j.

S V M M A R I V M.

1. *Nuncius potest esse etiam infamis.*
2. *Nunciij si ex forma statuti debent eligi in consilio generali, tunc iudex non potest à se nuncium eligere.*

P E T R O publico & iurato nuncio.

Dicta die.

Q V O D Petrus nuncius publicus retulit se dictos inquisitos & quemlibet eorum, quoniam ipsos personaliter reperire non potuit, citasse domos eorum, & cuiuscunque ipsorum solita habitationis &c. & omnia alia fecisse & dixisse quae habuit à dicto d. iudice in commissioe & mandatis.

* **Q U I L I B E T** etiam infamis potest

potest esse nunciū, licet sit publicū officium, tamen datur uilissimis personis, facit l. nec infames. C. de decur. lib. x. & debet à principio iurasse, quādo officium acceptauit, & de iuramento suo apparere in actis: ut l. hac edictali. §. illud. C. de secundis nup. Si tamen non iuraret uel non appareret de iuramento, & officium exerceret: satis est ut in auth. decernimus. C. de arbitris. *Secundō aduertat, q̄ si ex forma statuti debet esse electū in concilio generali: tunc iudex à se non potest nunciū eligere: quia forma non esset seruata, aliā secus: ut l. j. C. de spor. Sed si de sua electione non apparet: si tamē sit in quasi possessione sui officii, satis est: ut l. Barb. ff. de offic. præfid.

ADNO. a ¶ Etiam infamis. 3
Et adde tu quod hoc non habet locum in curia Roma. quia ibi infamis non poterit esse nunciū. ita Bal. in l. sed & milites. §. ignominia. ff. de exec. tut. & adde an nuncio iurato credi debeat, uide per Car. Alex. in c. cum parati. extrā de appell. Pau. de Ca. in cons. cclxxvj. in prima stampa. & cons. l. y. Ro. in cons. ccccxcviij. & Alex. de imo. in cons. cxliij. in ij. uol.

A V G. Tu adde quod omnia ista sunt d. Bart. in extrauagati ad reprimendum, in uerbo, per nunciū. sed dubito de prima cōclusionē quam posuit Bar. ibi. & refert do. Ang. scilicet quod infames, & personæ uilissimæ possunt esse nunciū, per ea quæ dixit Ioan. And. in add. Spec. in tit. de teste. §. j. uer. item quod est feruus, qui refert, & sequitur Guili. de Suza. in l. illicitas. §. illicita. ff. de off. præf. q̄ seruus nō potest esse nunciū, cū nō possit esse testis: & tales nunciū sunt plusquā testes: quia eis so-

lis creditur, ut infra dicitur. ergo d. Bart. est falsa, quod uni uilissimis credatur: & licet Bar. in dicta extrauagati, uelit respondere huic modo, tamē mihi non plene satisfaciunt.

3 Citatus in suo territorio etiam sine iuris & alia fide, debet nuncio esse deue, aliās est contumax.

4 Nunciū iuratus & deputatus potestati si fuerit uocatus ab inferiori, puta à Barisello, citatio ualebit.

5 Nuncio dicenti se aliquem citasse, an credi iure debeat.

6 Mandato iudicis apparente si non ualeat, quod citans sit nunciū: & si ultra id quod sibi commissum iurauerat, & si dicat se habere commissum iudicis, an sibi credatur.

ANGELVS.

*TERTIO citatus in suo territorio etiā sine literis, & alia fide, debet nuncio in citatio credere: & est contumax: ut in auth. de colla. eos. Et iudex etiā uni nuncio referenti solet credere in sibi commissum de epif. & cle. l. omnes. §. si nunciū paritor. Ista sunt uerba Bar. in extrauaganti ad reprimendum, in uerbo, per nunciū. & uide omnino Bar. in l. j. ff. de offi. præf. urb. *Et tu iudex bene aduertat, q̄ licet sit nunciū iuratus & deputatus ad seruendum in curiæ unius officialis superioris, puta potestatis, poterit tamen inferior, ut Barisellus uel extraneus cōmittere tali nuncio superioris officialis: & citatio facta per dictū nunciū superioris officialis ad inferioris minoris officialis ualebit: ita dicitur in d. uerbo, per nunciū. quod tamen. Sed postquam supra dicta sunt melius cogitans, & plura uide dicendum est, *an credatur nuncio

dicenti se aliquem citasse: & dicendum est, quod de iure credi debet: ut not. Bart. in l. j. §. cura carnis. ff. de offi. præf. urb. & in d. extrauagan. in d. uerbo, per nunciū. Si autem dicat se citasse Caium, qui Caius dicat contrarium cum iuramento. Ioan. Andr. ponit in c. cum parati, de appell. & Sali. in l. tres denūciationes. C. quomodo & quando iudex. & dicunt, quod est in arbitrio iudicis cui magis debeat credi, an nuncio uel citato, cōsiderata facti qualitate & personarum conditione. Et pro ista parte multū facit, quod not. Cy. in l. si quis decurio. in fi. C. de falsis. Bart. autem in d. uerbo, per nunciū, dicit secundū Spec. quod cautela esset semper mittere duos nuncios, ut in ore duorum uel trium stet omne uerbum: ut in c. in nomine domini. de testi. * Quid autē si constat de mandato iudicis, sed non constat, quod citans sit nunciū, & si ultra id quod est sibi commissum in sui relatione dicat & referat, an sibi credatur? Item an ei credatur, si dicat se habere cōmissionē iudicis? Et generaliter materia nunciū, uide latius explicatam quā per aliquē alium, per Imol. in l. ex consensu. §. j. ff. de app. in uerf. circa primū est uidentū & c. usq; ad uer. restat nunc uidere. Et adde quæ dixi super gl. præcedenti. in uerf. Et nota bene quod in processu uel nostro & c. cum uerf. se. Et etiā de materia nunciū, uide Bar. & Sali. in d. l. tres. & Ang. & Bal. in l. consentaneum. C. e. & Bald. in l. neminem. C. de requir. re. & cano. in c. quoniam contra. de prob. Et uide etiam quæ ego scripsi in d. l. ex consensu. §. fin. & l. si finita. §. lul. ff. de dam. infest.

A V G. Tu autem in hac materia adde ea quæ dixit Ang. in l. si uacantia. C. de bo. uacant. lib. x. in j. col. qui dixit, quod ex illo text. potest sumi, q̄ nunciū uel etiā merus executor teneatur iurare, aliās nō est sibi credendum, per l. rem nō nouam. C. de iud. §. patroni. & per glo. in d. cum parati. & per glof. c. prudentia. extrā de offic. delea & facit text. in l. iurand. C. de testi. & l. comparati omnes. C. de fide instr. & in auth. iurandi. quod præst. ab his. col. iij. & dicit Ange. quod is nunciū creditur in his quæ spectant ad eorū officium, nō autē in aliis: ut no. gl. in d. c. cū parati. & l. magis puto. §. illud. ff. de rebus eorum. & l. j. §. fanē. ff. de offi. præf. urb. dum tamen nunciū portēt literas eius, quod asserunt se in mandatis habere. d. c. prudentia. Subdit tamē, q̄ ille qui facit aliquem citare semper sit cautus, ut nunciū sit publicus & iuratus, aliās merito sibi non credit, & q̄ portet schedulā cōmissionis suæ. pro quo optimē facit ff. de dā. inf. l. iij. §. abesse. & ita Perusius de consuetudine feruatur, & dicit esse notādū pro executoribus literarum papaliū, ut non eligant sibi priuato nuncios nisi uigore cōmissionis. Nec ob. ff. de arb. l. sed si interpellatur. §. j. ubi arbiter citat uerbo, absq; epistola. & in auct. de exhib. reis. §. si uerba coll. vj. quia illa iura loquuntur solū, quādo citatio cōtinet mandatum de parendo, ita quod illa citatio est modici præiudicii: sed si aliud nunciū iugitur, mādaretur q̄ parti non crederetur sibi sine literis, ut dictū est. Bal. tamē in l. magis puto. §. ne tamen. ff. de reb. eorū. dixit q̄ creditur nuncio, quando facit aliquid circa

naturā sui officii in modicis: sed in magnis præiudicialibus nõ creditur. & idē. Bal. in d. c. cū parati. dixit, quod etiā magis uidetur absurdū, quod credatur nūcio asserētū se citasse, etiā si nūcius est uilis, & causa sit ardua, & absens iurat se nõ fuisse citatum, q̄. f. nūcius nõ est credendum. Gof. tamē in ca. quod sicut. extra de elect. uoluit credētū esse nuncio. & idē Inno. in c. quoniā contra. extra de proba. & Archi. in c. uenerabilibus. §. idē est. de sent. excō. in vj. & in hac materia adde gl. in cle. j. de do. & cōtū. & glo. in d. c. prudētia. & glo. in d. c. quoniā cōtra. & glo. in c. quod sine. extra de elec. & in c. testes quos. iij. q. iij. & in l. ex cōsensu. §. si. ff. de appel. & in l. penul. & si. ff. de in iure. resti. & quod nota. in l. cōsentaneum. C. quomodo & quādo iudex. & Cy. in l. ea quæ. C. de accu. & Bal. in l. j. ff. de in ius uocan. aliquid per Barto. in l. cōgruit. ff. de offi. præsid. adde Bal. & Ang. in l. diuus. ff. de in integ. resti. & Bal. in l. eū quem teme. ff. de iudic. Bal. in c. j. in iij. col. de milit. uaf. qui contumax est. & Bart. in l. stipulatio. §. habet. ff. de ope. no. i. nun. Bar. in l. a diuo pio. §. in uenditore. ff. de re iudic. plenē per Sali. in l. ea quidē. C. de accu. Hosti. in summa de dolo & contuma. super rubri. 2 & §. qualiter. uerficu. quid si absens. pulchra uerba Bar. in l. palatinos. C. de colla. fundo. ff. lib. xj. & uide Ro. 2 in consi. suo cccxcv. qui ponit aliquater materiam istius glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Citari debet pars, quando inquisitio ni sit additio uel detractio.
- 2 Copia additionis uel detractiois ita debet missi ad cameram ex forma.

statuti sic ut copia inquisitio.
3 Additio uel detractio fieri debet litem: contestatam, uel ante nuncium ceptam inter reos.

Die xxvij. dicti mensis.
QVI dominus iudex ut supra pro tribunali federe quia nõ esset contra formam tutorū, uel quia non est uerum quod cicatrix sit perpetua mansura: uel quia nõ sunt detracte: dicta uerba in inquisitione apposita, uidelicet cicatrix signū perpetuo remanentū de nocte, ademit & detraxit huiusmodi detractiois contra ad cameram portare uisum imposuit dicto P. publico: nõ dictos inquisitos, & quoslibet eorū solenniter citasse schedula cōtinente dicta detractioem & ademptionem.
Dicta die.

QVOD P. nūcius retulit dicta detractiois in actōrū dimississe, & etiā dictos sitos & quemlibet eorū citasse prædicta se citasse domi. Pro ante omnia uolo, q̄. scias quæ per facias citari partē, quod inquisitioni facis additiōem detractioē: & est ratio, quia potest ut j. dic. l. de unoquoq. ff. de iudic. ita sentit Bart. in l. in detracta. ff. de noxa. & ubi si cū dō scias, q̄. sicut inquisitione proia debet mitti ad cameram statuti: ita etiā copia additiōis detractiois. ita dicit Bart. in d. §. si detracta. facit quod non Bart. in l. j. in §. cum adiectis obli. & latius per Bart. in ca.

* Tertio sis cantus tu iudex, quod talem additionē siue detractioē facias ante litē contestatā uel ante non receptū inter reos: & ita semper practicaui. Nā sicut in civili debet fieri additio ante litē contestatam: ut l. qui familia. ff. fami. ercif. & not. doc. in l. edita. C. de edē. etiā in criminali, cū ad ei⁹ similitudinē procedatur: ut l. absente. ff. de pœn. quod est uerū secundū Bal. in l. edita. uerū. vj. principaliter queritur, si qualitas adiecta uel detracta facit factū cadere sub alia obligatione & sub alia lege uel statuto. exemplū, si pro maleficio de die sit pœna pecuniaria, de nocte pœna corporalis, tūc si inquisitio fit sine qualitate de nocte, non potest talis qualitas addi, nisi ante litē contestatā. si autē non alterat delictū: nec delicti obligationē, nec ipsum facit cadere sub alia lege: tūc usq; ad sententiā exclusiue debet fieri detractio uel adiectio: ita etiā sentit Bar. subtiliter intelligēs in d. l. denunciante. §. quod tamē. ff. de adul. in l. uer. uidemus utrū adiectio. exemplū, si statutū punit nobilem percutiētē plebeiu in centū, si inquiritur cōtra Titium, & nõ dicit nobilitate talis qualitas non potest addi: nisi ante lit. cōtesta. quia cōtra Titium est unū statutū & una pœna & per se: cōtra nobile est aliud statutum & alia pœna: quia si facit post litē cōtest. additionē, non est lis cōte. super illo statuto de nobili loquente. Si autē pœna est pro modo augmenti: & pro uulnere sit pœna certū: & in nobili pœna duplicetur: uel de die sit pœna certū: & in nocte pœna duplicet, tūc manifestē apparet, q̄. est idē delictū, eadē obligatio,

idē statutū per modū augmenti & ad ditionis: ideo potest fieri additio ante & post litē cōtest. q̄. bene not. & aduersas qualiter statuta loquantur.

A D N O T A. a ¶ Potest ladi. Adde de hoc & uide Alexan. in consil. cccvij. in q. uol. & consil. lx. in ij. lib. Pau. de Ca. in consil. lxxij. in primo impresso. & adde, quod etiā quis quando potest ladi est citandus pluries. ita do. Mari. soci. in consil. xij. col. xj. uer. & non solum. & idē do. Bart. soci. eius in consil. cclxxij. col. ij. uer. ij. deducitur.

A V G V. Tu autē in hac materia adde quæ dixit Bal. in l. accu. C. qui accu. in fi. qui dixit, q̄. Guilief. de cu. in l. edita. C. de edē. dicebat quod in criminali libellus etiā ante litem contestatā emēdari nõ potest: & hoc ideo erat curat propter inscriptionē: quia uinculū inscriptionis inducit necessitatem perseverationis: & pro hac parte dicebat Bal. bene facit l. tuta. C. de omni agro deser. ubi not. quod desiderū apud acta notatum nõ potest corrigi: sed dicit Bal. quod ista sunt cōtra glo. ordi. in l. si maritus. §. si negauerit. ff. de adulte. ubi glo. dicit cōtrariū: quia aut quis uult emendare libellū ante litē contestatā, & potest: aut post litē contestatam, & nõ potest: quia res tūc nõ est integra lite cōtestat. d. l. edita. & dicit Bal. in d. l. accusatorē. idē esse in libello inquisitionis, quod potest emendari antequam reus respondeat: nõ postea: quia nõ res integra: & hoc nisi libellus sit ineptus: quia tūc iudex debet pronunciare libellum ineptū: & nouus libellus est necessarius. ff. de adulte. l. accusaturus. post litē ergo contestatā, cessat remediū emēdationis: & est necessarium

rium remediū abfolutionis. Téperat tamē hoc nō procedere, ubi per statutū productio accusationis habet uim litis contestatæ: quia tunc nulla potest fieri emendatio uel detraçtio: quia hoc est impofsibile, q̄ accusator perat abfolutionē, ne error à principio in crimē falſi trāſeat 4 ex poſtfacto. Et aduerte q̄a licet do. a Ange. hic fecerit mētionē in hac materia de doctrina Bal. in l. edita. in repe. Paduana. in viii. q. Tu adde Bal. in repeti. Peruſina illius l. edita. in x. col. in uer. ex prædictis collige diſtinctionē. qui dixit, q̄ ſi libellus in criminali non continet ueritatē in aliqua particula uel in aliqua qualitate: & tūc ante litē conſtatā potest emendari, ſed nō impunē: in ciuili autē potest emēdari impunē, niſi quia tenetur in expenſis: alleg. l. quātū. ff. ad Turpil. & illā l. edita. poſt litē cōteſtatam uerō non licet emēdare: quia iam formatū eſt iudiciū: & hoc dicit procedere ſuper fundantibus iudiciū: ſed ſuper aliis quæ nō ſunt de eſſe libellorum, poſteſt libellus emēdari uſq; ad cōcluſionem cauſæ. alleg. d. ſ. ſi detracta. quæ omnino not. & uide Moder. in d. l. edita. & Mod. repetentes. q. qualiter & quando. in xj. q. principali. in lxx. q. prin. licet, q̄ citatio ſequi debeat, antequam iſtæ emendationes fiāt, quod no. & approbāt de uerbo ad uerbū omnia dicta do. Ang. hic, & uide Bar. in cōſil. ſuo cxj. inci. accu.

4 Inquiſitione facta ſine qualitate, ſi qualitas probatur, quæ cōdemnatio ſequi debeat.

5 Qualitate probata, quæ non erat poſita in inquiſitione, poteſt fieri cōdemnatio, ſi per confeſſionem rei ap-

paret de illa qualitate.

6 Index inquit de homicidio, in proceſſu uerō apparet per probationem non ſolum de homicidio, ſed etiam de furto, an poterit ſequi cōdemnatio furto.

ANGELVS.

* QUID ſi ſine qualitate inquitur, & tamē qualitas probatur, cōdemnatio debet ſequi: uideatur ſequi: debeat abſolutio, citi poſteſt tamen iterū inquirendū: quia dicitur eſt: ut l. libellus. ad ſi. prin. ff. de iudi. tamen Bal. in d. uer. vj. prin. ſi priuiter quæritur &c. & in uer. ſe. ſi eſt probata talis qualitas dicitur, quod in accusatione ſequi cōdemnatio de ſimplici maleficii qualitate: quia illa qualitas concludit in proceſſu, niſi queritur: ut l. ſi quis libertatis. ff. de hered. ſed in inquirente dicitur dubiū. Sed ego credo idē per rationē ibi: & in uer. ſeq. quia inquirens nō facit cōcluſionē: ſed procedit per famam præſentem ſed in illa qualitate nō erat præſentia fama. Ergo neceſſariō ſequi q̄ de illa qualitate non debet cōdemnatio: ſed de ſimplici maleficii.

ADNOT. a ¶ Probatur tu quod cōſil. Barto. allegatum ſi addi. præceden. & infra in addi. cōſil. cxvij. & ultra ea adde do. cōſil. ſi. in ij. uolū. & And. ſi in xlij. in j. uolū. incip. uſo proceſſu &c. b. Ber.

AVGV. Tu autem in hac re addi q̄ reperio io. And. Spec. in tit. de accu. & in qua parte in ſi. rub. qui tetigit ſi cultatem, & expreſſe decidit per optimas rationes, quæ

per eſt. ſed caſu quo eſſet uera opi. Bald. in d. l. edita. in d. uer. ſic. vj. adde * & limita prædicta non procedere quando per ſuā cōfeſſionē apparet de dicta qualitate: quia tunc dico, quod ſuper dicta inquiſitione poſteſt ferri ſententia cōdemnatoria, etiā ſuper illa qualitate probata per cōfeſſionē, & hoc per doctrinā Ange. quam poſuit in l. ſi uacantia. C. de bon. uacant. in xxiiij. col. in illa quæſtione quæ incipit. * Sed quero index inquiret de maleficio, puta homicidio, in proceſſu uerō per probationes apparet reū eſſe culpabilem, ne dū de homicidio, ſed de furto: & adeſt etiam illa clauſula in inquiſitione quæ cōmuniter ſolet apponi, ſuper quibus omnibus & ſingulis cōnexis & depēdētibus & extraneis: nō concludit multū eleganter per bonas rationes, & bona iura, quæ parum eſſet mihi hic referre, q̄ iudex ipſe nullo modo de furto poſteſt cōdemnare ex illa inquiſitione formata de homicidio: niſi probatio conſtaret per confeſſionē ſuper furto: quia tūc ſecus, per tex. in c. j. extra de accu. in vj. quia in conſeſſum nullæ ſunt partes iudicis, niſi in cōdemnādo. Si ergo in caſu iſto poſſet ferri ſententia cōdemnatoria: quia furto eſt penitus extraneū ab homicidio propter uirtutē cōfeſſionis, multo fortius quādo ſuper illa qualitate non deducta in inquiſitione conſtaret iudici per cōfeſſionē rei: quia cōdemnatoria poſſet ferri. & hæc nota raga pulchra, & faciēt tibi honorē. & in terminis noſtris uoluit Bald. in l. & ſi ſuperior. C. de his qui notan. in ſa. quæ cōcluſio an ſit uera uel falſa, patebit per ea quæ infra dicam

in proxima addi. Et de materia per Barr. in conſil. ſuo cxj. incip. accuſatio fuit inſtituta.

7 Inquiſitio ſi non probatur propter qualitatem apoſitam à principio, uel ex poſt adiectum, ut ſi accuſatur uel inquitur, quod percuffit de nocte, & probatur percuffus, ſed non de nocte, an ex illo delicto ſequi poſſit cōdemnatio.

8 Accuſatur Titus ſiue contra eū inquitur, quod percuffit Caſū in collo. & probatur quod in facie, an & quādo poſſit ferri ſententia cōdemnatoria: & dic quod ſic, quāto probatur per confeſſionem.

9 Factum quādo non eſt uariabile propter locum uel tempus, ut in homicidio eiufdem nominis: tūc licet nō probetur locus uel tempus. deducum in accusatione, tamen ſequi debet cōdemnatio.

10 Factum ubi probatur per confeſſionem, licet non probatur qualitas habens alterare factum, tamen cōdemnatio ſequi debet.

11 Inquiſitione formata non ſuper homicidio, licet adſit illa clauſula, ſuper quibus omnibus & ſingulis, ſi in proceſſu apparet de homicidio, non poſteſt ſequi cōdemnatio ſuper homicidio, niſi hoc conſtaret per confeſſionē rei.

12 Limita uerſic. præcedentem quod habet locum in iudice ordinario non de legato.

13 Qualitate aliqua apparente de qua non ſit actum à principio, ſequi poteſt cōdemnatio, ſi de illa qualitate appareat per confeſſionem.

14 Limita quod uerſic. præcedens habet locum, quando confeſſio eſt facta principaliter ad hoc, non autem incidenter.

ANGELVS.

7 ***QVID** si per adiectionem, uel à principio appositione dictæ qualitatatis inquisitio non probatur, ut si accusatur uel inquiritur, uel agitur quod percussit de nocte uel cum sanguine: & percussus probatur, sed non de nocte uel cum sanguine: utrum ex illo delicto sequi possit condemnatio: ista questio. format Bart. in l. de nunciante. §. quod tamen. in princi. ff. de adult. & Bal. in l. ij. C. de proba. & Bart. & Imo. in l. diuus. ff. de re iudic. Bal. in l. j. C. si ex fals. instru. & in l. j. C. de condic. indebi. per Floria. in l. in delictis. §. si detracta. ff. de noxa. & latissimè Sali. in l. ij. C. ad leg. lul. de ui. Guil. de Cui. tenet, quod debet fieri condemnatio: ut l. boue. §. aliqua. do. ff. de edi. edic. fed Bar. contra arg. l. ut fundus. ff. com. di. quam opin. sequitur Sali. per i. si præses. ff. de pœnis. sed latius distinguendo dicit, aut queritur, an sequi possit condemnatio in alia instatia, & remittit ad non per se in l. de crimine. in ij. parte. C. qui accu. non poss. si ex eadē instantia, & tunc aut adiectio addit seu cumulat nouā delicti dispositionē, aut non. Primo casu debet sequi condemnatio: ut l. si adulteriū cū incestu. in prin. ff. de adult. Secundo casu subdistingue, aut qualitas illa quæ nouā speciem non addit, sed ipsum delictū specificat: tūc illa non probata non potest sequi condemnatio: ut l. prætor. la. ij. §. hæc autem actio. ff. ut bono. rap. aut transmutat in alia specie delicti, & tunc idem: ut quā accusatur lege lulia. cū armis, & non probat arma: ut d. l. ij. aut illa qualitas delictū non transmutat, sed perseuerat, & tūc aut perseueratio solū de-

licū declarat eius pœnā non alterat, aut etiam alterat. Primo casu, ut in libello, de quo dicit per eum in l. penulti. C. de accusa. Secundo casu quando non tantū declaratur pœnam alterat, & tūc aut alteratur totum illam transmutando uel impliando, & qualitate non probatur potest sequi condemnatio. Ratio quia uarietas loci uel temporis ceteri diuersum delictū, ut l. de C. de testi. quando autem in pœnā non transmutat, sed augmetur, quod aut per nomina multiplicatur, tunc qualitate non probatur in simplum fit condemnatio: quia simplum, est pœna simpliciter probati. Si uero aliter augmetur pro simplici uulnere sit pœna cum sanguine sit pœna de isto casu eadem est ratio, quia nomina multiplicatiua, secundum licet. ideo idem ius. Sed de hoc ut not. Bal. in l. ij. C. de proba. rem augmentū esset in dicitur: ut pro simplici uulnere est cent. cum sanguine est pœna tum & manus. Et tunc dicit, quod sit maius dubiū, tamen idem dicit. Sed tu dic: ut per Bal. in d. cūda, & in l. edita. C. de eden. sexto principaliter queritur: ut etiam quod dicam infra circa huius glos.

A V G. Tu autem in hæc adde, quod miror, quod ille non uiderit Bartol. disputatibic istam materiam in soluta disputatione quæ incipit, tunc principali cauetur. ubi terrribiliter pugnat pro & contra, & tandem luit: & omnino uide domi.

in fl. iustis gl. ibi, si cautus tamen tu iudex: quia ista additio quam facio hic, supplebit is quæ dixit do. Ang. hic in fl. iustis glos. Et uide Ioan. an. in additio. Specu. in titu. de accusa. in iij. parte in rubric. & Bald. in l. si quis non dicam rapere, in iij. col. C. de episc. & cler. & Bal. in l. contra negantem. C. ad legem Aquilia. & Bal. in l. j. C. qui accusare. in xvij. col. lum. cum sequen. aliquid per Barto. in l. si qui reus. in uersic. uenio ad questionem. ff. de publicis iudic. & Bal. in litem exigitur. ff. de dolo. ubi dicit, quod si accuso aliquem quod percussit in collo, & probatur de facie, non tamen fertur sententia condemnatoria: & allegat Spec. hoc uoluisse adde Ang. in l. is cui. ff. quem admodum seru. amitta. Et uide Roma. in consiliis suis consi. ex. ubi pulchre cōsultuit in hac materia cōsili. clxvij. & Oldr. in consi. lvj. & consilio ccxij. qui dicit quod si testis dicit, quod percussit Titū cū ense per punctam, alter dicit cum ense per taglum & non per punctam, quod non est probatum delictum, & testes sunt singulares. & domi. Abb. in consilio lxxvij. qui dicit, quod si est facta actatio de insultu cum armis, uel de percussione cum sanguinis effusione, & est probatum de insultu & non de armis uel de percussione, sed sine sanguinis effusione, non potest sequi condemnatio. allegat Barto. in duobus locis, ibi uide. Adde tamen quod Alberic. de rosa. multum copiose in hac materia loquitur: quem omnino uide, qui multos doctores refert in secunda parte statutorū. questio. xlv. Sed omnino uide pulchra uerba Bal. in l. & si seuerior. C. de his qui notan. infra. in ult. col. qui in vj. q.

ponit in terminis questionem nostrā, & facit mentionem quomodo Guil. de cu. p. §. pœna grauior. tener, quod iudex debet condemnare secundum quod probatū est, licet propositum hoc non fuerit: nā in §. pœna grauior. ibi fuit proposita actio furti non manifestata: tamen quia fuit probatum de furto manifesto, fuit lata sententia secundum probata. sed dicit ibi Bal. quod ille §. non probat hoc: quia ibi fuit generaliter actū non expressa furti qualitate uel specie, quod si esset specialiter actum ad duplū, nūquā posset iudex condēnare ad quadruplū, & dicit quod Iaco. butri & alii doct. tenent itam conclusionē: & refert quomodo Cy. * & Iac. de are. hoc tenet in d. l. ij. & refert, quomodo antiqui aduocati hoc tenent in processu accusationis: scias dicebat in inquisitione propter clausulā adiectā, super quibus omnibus & singulari &c. non enim uidetur iudex se abstrinxisse, sed diuissim narrasse, & ideo sufficit factum probari absque qualitate. sed Bal. ibi multum mirabiliter dicit hoc uerū esse, si delictū est probatū per confessionem: quia ibi non curamus formā accusandi uel inquirendi, per notata per Innoc. in c. cū super. extrā de confes. & per Innoc. in c. per inquisitionem. extrā de electio. licet quando probatur per testes, tūc id quod non includitur in accusatione, non potest includi in probatione: quia esset impertinēs. Unde ad propositū factū de quo querimus, est iterabile, & ad positionem unius non sequitur positio alterius. Unde cū sententia absolutoria pariat non exceptionē rei indicatæ super altero: sequitur meritō quod condemnatoria non potest ferri: quia non includit in

hoc iudicio, nec super eo fuit lis cō-
testata: unde plus dicit q̄ ista proba-
tiones in alio iudicio non probant,
quia apparent recepta lite non cō-
testata, cum alia lege sit actum, & alia
lege sit probatum: tandem alleg. no-
ta. per Bart. in d. §. quid tamen. rectē
Bal. dabat mirabilem limitationem,
ut confessio sit tantā efficacīa, q̄ si
libellus est ineptus, uel processus sit
ineptus, tamen probatio facta per
confessionem operatur hoc, q̄ sen-
tentia condemnatoria potest ferri,
super eo quod non fuerat deductū
à principio, & est maxima limitatio
ad dicta Bar. & aliorum, in locis su-
prā alleg. & ideo Ange. in d. §. quid,
tamen, dicebat quōd Bart. ibi in hac
materia multum eleganter loqueba-
tur, sed solum addebat duas limita-
tiones. * Primo erat, quōd ubi factum
non est uariabile propter locum uel
tempus: quia non est possibile quōd
sit, nisi unum exemplum in homici-
dio eiusdem nominis, q̄ tunc licet
non probetur locus deductus uel tē-
pus deductum in accusationem, ta-
men sequi debet cōdēnatio: ex quo
locus uel tempus non alteret ipsum
factū nec pœnā, sicut dicimus quan-
do non probatur qualitas quæ non
10 habeat alterare subiectū. * Secundo
limitabat, quōd ubi factū probatur
per confessionem, licet non probe-
tur qualitas habens alterare factū,
tamen cōdēnatio sequi debet, &
fertur tunc sententia, ut super quodam
notorio: nam sufficit ad quam-
cunq; pœnam grauissimam impo-
nendam constare de maleficio per
confessionem, etiam si processus est
inordinatus. alleg. Inn. in c. qualiter.
lo ij. extrā de acc. & q̄ crimē sit no-
torium per confessionē, ponit Inn. in

c. statuimus. extrā de of. deleg. ff. de
d. Ange. uoluit id qd Bal. frater suus
in d. l. & si feuerior. Et hāc eandē
tētiā affirmavit Ang. in l. uoluit
de fur q̄ dixit no. hūc tex. comu-
ces ignorantes, qui deducit proba-
tione faciei cōdēnant acculātis
alia percussione in alia parte
ris probata per testes. Unde sup-
deducto non potest sequi cōdēna-
saluo, nisi uulnus nō deductū
batum per confessionem rei: tūc
tūc non precedite processus, uel
cedente quantūcūq; inordinatus
test ad cōdēnationem deest.
imponi quecunq; pœna grauior
secundū Inn. in c. qualiter & qua-
extrā de acc. & hoc est quod
Ang. in d. l. si uacat. C. de bo-
xxiij. col. ibi, sed quero iudicat
rit. * ubi uoluit, q̄ si est forma
quisitio nō sup homicidio, licet
sit illa clausula, super quibus
& singulis, tamē si in processu
ret de homicidio, super homici-
nō potest sequi cōdēnatio: hoc
hoc constaret per confessionem
per c. j. & ij. extrā de confessio-
hęc patet q̄ do. Ange. hic in l. ij.
gl. in prox. seq. q. p. s. m. e. lo-
dū loquitur de uirtute istius ca-
læ, super quibus omnibus & sic
& hanc sententiam uidentur
ge. in cō. suo cxxv. incip. in bo-
mine & suæ matris in causa
tionis productæ per Philippum
tū magnificat illam doctrinam
& lo. an. in d. c. qualiter & qua-
licet ex processu non potest
cōdēnatio in civilibus, tamen
confessione in eodē processu
cōdēnatio, licet per cō-
constet, q̄ non fuit à prin-
ductū. allegat Bart. hoc uoluit

21 si confessus. ff. de custo. reo. * Tēpe-
rat tamen hoc habere locum in iudi-
cibus ordinariis, nō autem hoc pœ-
deret in iudiciis delegatis: quia dele-
gatus per confessionē factam super
processu inepto nō posset ferre sen-
tentiam cōdēnatoriā, & de-
lecto constaret per confessionem, &
certē singularis est decisio, & pul-
chrā, rationem ibi uide in dicto cō. si.
assignatā per eū: & in terminis no-
stris, ibi, qualitas loci, & temporis fue-
rat deducta in accusatione. Alia qua-
13 litas erat probata per cōfessionē, &
etiā in terminis nostris reperio Bald.
multū eleganter locutū esse, in l. quid
ergo. §. pœna grauior. ff. de his q̄ no.
infra. in vj. col. in uer. iuxta hoc quero,
Titus accusat? est de homicidio, ex
cuius dictis habemus declarata, & li-
mitata dicta Bar. in d. §. qd tamē. & ibi
affirmat, q̄ si cōstat de alia qualita-
te, q̄ sit actum à principio, nihil omi-
nus fertur sententia cōdēnatoria,
dummodo hoc cōstet per cōfessionē.
& ibi no. Bal. ibi illam gl. in l. i. c. su-
stium. ff. de his qui no. infra. qui dixit,
q̄ illa gloss. ibi est in ar. cōtra cōfes-
sum, ut non requiratur ordinarius, pœ-
cessus, q̄ iudex pōt punire cōfessum,
licet ad aliud ageret. & alleg. Archi.
hoc uoluisse, ij. q. j. c. multi. & c. in pri-
mis. & dicit, q̄ de hoc est gl. or. ij. q.
ij. c. hoc quippe, & p. hoc facit, quod
pulchrē dixit Bal. in l. j. §. ij. in uir. col.
ff. de offi. præf. urb. quōd si in-
quisitio est formata, casu quo nō potest
formari, & processus est nullus, tamē
si confessio sequitur, potest senten-
tia cōdēnatoria sequi, per not. p. Inn.
in d. c. per inquisitionē, dicit tamen
q̄ talis sententia erit interlocutoria
non distinctiua: iuxta not. in l. i. c. l. su-
stium. ff. de his qui no. infra. & illud di-
ctum Inn. in d. c. qualiter & qn. sequi-
tur & magnificat Ang. in l. j. ff. de cō-
fess. * Limita tamen probatio dum-
modo confessio non incidenter sit
facta, sed principaliter ad hoc ut limi-
tat Anto. de Butr. in d. ca. qualiter, &
quando. & uoluit Bar. in d. l. ij. & ca-
sum pone: ut uoluit Bal. in l. mercalē.
C. de cond. ob. tur. cau. Aliam limita-
tionem posuit Anto. de Butr. in d. c. Pi-
sanis. quia si quis excipiendo cōfite-
retur, non posset dānari ex illa cōfessio-
ne: ut ibi ampliatur, & limitatur istam ma-
teriā, ibi uide. Idem facit Sal. in l. ij. C.
de custo. reo. qui limitat prædicta. Item
limita, nisi ista cōfessio esset facta co-
rā iudice incōpetētē: quia clericus corā
laico cōfiteretur: multa allegata uide p.
Ang. in l. j. ff. de confess. & in l. j. C. de
confess. Adde tamen quōd Bald. in l.
quoniam. ff. de his qui not. infra. dicit,
quōd illud dictum Inn. nō est ita ex-
peditum: imo gl. nostræ referūt se ad
libellum, si confessio continet plus
quā libellus: & ideo Ange. multum
eleganter in cōsiliis suis consi. clxxvij.
incipien. in Dei nomine, & suæ ma-
tris uisus actus prædictis, multū elegā-
ter loquitur in hac materia, melius,
quā alius, & ibi tenet, q̄ si confes-
sio cōtinet plus quā inquisitio, uel
accusatio, non potest sequi sententia
cōdēnatoria propter cōfessionē,
& multa peregrina allegat, & dicit,
q̄ Inno. in c. per inquisitionē, de ele-
ctio. uide aliter loqui, quā loqua-
tur in d. c. qualiter & quando. quia si
in c. qualiter & quando. dicit, q̄ ex
tali confessione potest sequi senten-
tia condemnatoria, intelligit quōd
pœna extraordinaria punitur, non
autem ordinaria: & ita refert in cō. si

fuo cxxv. & uide Ang. in l. j. C. de cō-
fess. & dicit in cōf. clxxij. quōd semel 15
in syndicatu defendit. quendam po-
tēstatem qui per confessionem factā
super incepta. inquisitione uoluit cō-
demnare eum. In hac materia bene
faciunt no. per Bal. in l. j. C. de re iu-
di. Bal. in l. presbyteri. C. de episco. &
cler. multa peregrina scripti in ista
materia in add. meis in l. non solūm.
§. sciendū. ff. de oper. noui nunc. ubi
multa dixi. an autem super ista con-
fessione sit ferenda sentētia, uel nō,
collige ex dictis Ange. in l. debitoribus.
ff. de re iudic. & Cyn. in l. j. C. de
cōfess. in ij. q. & do. Anto. & Imol. in c.
examinata. de iudicis. & Ang. in præ-
fatio consil. clxxvij. & Bal. in l. ij. §. ff.
de offi. præfectorū. in ultim. colum.
de hac materia latē per Bartolum. in 16
cōsilio suo ex. incipiente, accusatio
fuit instituta.

ADNOTA. ¶ Et uide Ro. Adde
tu predictis d. Alex. in consil. cxxj. in fi. in
j. uol. & in consil. lxxj. in iij. uolu. Capol. in
consil. lxxij. & Pau. de Cast. in consil. cccvj.
& quod quando aliqua qualitas adiciatur
alium rei uel facto, quod debeat simul
cum facto probari, latē per Alex. in consil.
cxcix. col. ij. in prin. in j. uol. & in cōf. ij.
col. ij. in ij. uol. & ibi, §. si nō allegetur ante
litem contestata. quod non potest postea
probari.

- 15 Inquisitione non probata per apposi-
tionem, uel additionem alicuius quali-
tatis, si secuta est absolutoria, an sine di-
ta qualitate iterum possit inquiri.
- 16 Qualitate nullo modo probata in pri-
ma inquisitione, an propter illam qua-
litate iterum possit inquiri.
- 17 Qualitas propter quam condemna-
tionis effectus est diuersus est detrahē-
da per iudicem pendente iudicio, cum
iudex illam probare non potest.

ANGELVS.

* QVÆRO, quid si per appo-
sitionem, uel a principio per appo-
sitionem dictę qualitatē inquisitione
probat, & per consequens secuta
est absolutoria, an sine dicta qualitate
te iterum possit inquiri. Dicit Bartolus
§. quid tamē. uerū. quæro quid iudex
solutoria. quod si est absolutoria, et
per non facta, & iterum nō inquisi-
tur: ut l. egi. ff. de exceptio. rei iudic.
aut propter illam qualitatē facta
non probata, secuta est absolutoria,
quia non probatur, & sic non
tunc ex delicto suo iterum conueni-
potest: ut l. habebat. ff. de institutio.
non potest iterum conueniri, si
uenit ex alieno delicto: ut d. §. si
tracta. Et subdit Bartolus, quod in hoc
chra est etiam difficultas. ¶ Quod
in prima inquisitione qualitas nullo
modo sit probata, an propter illam
qualitate iterum possit inquiri: ut
in d. §. quid tamē. in ij. dicit, quod
fuit in prima condemnatus, uel i-
lutus: si absolutus, tunc talis additio
quæ de nouo fit, alterat delictum:
tunc potest: ut l. cum quæritur. de
cep. rei iudi. aut non alterat delictum:
sed condemnationem, & tunc
ita fuit super facto, & iterum non
test inquiri: secus si super iure: quia
la qualitas erat necessaria: ut dicit
bebat. Si uero secuta sit cōdemnatio:
tunc Bartolus in d. l. fenatus. ff. de
dicit, quod iterum potest inquiri:
inquiretur super toto delicto: ut
iellione dictę qualitatē: ut l. iudex
ritur in fugituo. ff. de x. dil. l. c.
l. Iulianus. §. j. ff. de uerb. oblig. l. c.
Flor. in l. ita uulneratus. ff. ad l. l.
tenet opi. Spec. contra Bartolus per
prator edixit. §. j. licet illi legi
singulariter respondeat in d. l.

nis. item dicit, quod est casus contra
Bar. quod amplius de ipsa qualitate
non potest inquiri: ut l. si pulchri uio-
lati. ff. de sepulc. uiol. Item allegat l.
fenatus. secundum primum exemplū
gl. & probat. Pone quod pro simplici
gl. uulnere sit imposita pœna irrite-
rabilis, et quod auricula amputetur:
cum qualitate debet esse minor. Cer-
te inconueniens esset, quod etiā pos-
set inquiri cum qualitate, cum auricu-
la restitui non posset: ut l. si quis pro-
uocatione. C. de appel. nec obsat iu-
ra Bart. quæ loquuntur, quando agi-
tur ciuiler de rei familiaris profes-
sionem. Et hoc uerū est, nisi sit qua-
litas loci, uel temporis: quia illa non
est qualitas, quæ alterat maleficium:
ut not. Bart. in d. §. quid tamen. ubi di-
cit, quod si qualitas nō probata facit
cessare accusationem propositā, uel
inquisitionem, & tunc nō possit in-
quiri: ut d. l. prætor. §. docere. ff. in bo-
no. rapto. Si uero alterat solum factū
& facit uideri delictum aliud, ut qua-
litas loci, uel temporis, & tunc idem:
ut d. §. quid tamen. secus si factū uel
delictum non alterat, & tunc ex eodē
17 processu potest sequi cōdemnatio. * Sis
tamē cautus, & si cōdemnatiōis effe-
ctus est diuersus propter illā qualita-
tem, tūc cum tu iudex nō possis pba-
re dictam qualitatē, ipsam pēden-
2 a te iudicio, detrahas: alius sequi nō
posset cōdemnatio: ut d. §. si detraha.
de quo uide ibi per Flor. & Barto. in
l. diuus. ff. de re iudica. uidetur in ci-
uili aliter loqui: dicit ut not. Cyn. in l.
ij. C. de proba. ubi allegat quoddam
cōsil. lac. de Are. q. p. multas rationes
tenet, quod omni casu debet sequi
absolutoria in totum. Sed Bald. dicit
ibi, quod de consuetudine non fer-

natur. & est ratio: quia de consuetu-
dine etiam accusator non tantum u-
nam legem, sed omnē intentat, dum
dicit, peto eum puniri secundum for-
mam iuris, & statutorum. quod libellus
procedit de consuetudine: ut not. gl.
in d. l. fenatus. in inquirentē clarū est
quod per illam clausulā super quibus
omnibus &c. diuifim &c. non cum-
mulatim intentat, & procedere intē-
dit, & sic in effectu tenet opi. Bartol.
Sed Bal. in d. l. edita. uer. vj. principa-
liter quærit &c. uidetur uelle, & aut
pœna est multiplicatiua: ut puta de
die sit pœna manus, de nocte sit pœ-
na ambarum manuum: & tūc si qua-
litas nō probatur, potest imponi mi-
nor pœna, ut de una manu, aut non
continetur pœnæ multiplicatio: ut
puta de die sit pœna manus, de nocte
sit pœna capitis: & sic alia diuer-
sa pœna non multiplicatiua ad pri-
mam, & tunc si intēatur de nocte, &
sic ad pœnam capitis, & non probatur
qualitas noctis, an possit puniri
pœna diei, & sic manus: dicit quod nō:
quia species sunt diuersæ, nec una con-
tinetur sub alia: quia ad aliam speciē
sit actum, quod dicit esse uerum, nū
talis qualitas sit ante litem contesta-
tā deducta: quia in delictis potest se-
qui cōdemnatio: ut d. l. edita. Ego
intelligo suum dictum uerum in ac-
cusatione, sed in inquisitione non:
quia per illam clausulam, super quibus
omnibus &c. iudex non uidetur
se arctare ad unū, imō sigillatim po-
nere omnia: ex quibus uidet posse se
qui cōdemnatio super probatis: ut
patet ex prædictis, & dixi aliquid in
gl. super uerbo, ex quibus omnibus
&c. quod no. Et adde quæ dixi in gl.
super uerbo, in platea cōmunis. Sed

de his q̄ hic scripti à uer. qd si in prima inquisitione &c. huculq; uide latus p̄ Sali. in l. q. de crimine. C. q. acc. in uerfi. item iuxta prædicta quæro si in una inquisitione &c. quoniam in aliquibus discrepat à Barto. & ab his quæ hic recitauit quem Salice. postea uidi. sed in q. supra formata, uidelicet, an post condemnatione de simplici uulnere possit sequi nouus processus super cicatrice, quando pœna non est reiterabilis: & tunc licet Bar. dimittat insolutâ in d. l. fenatus. ego credo, quod sic: in secunda enim imponetur minor pœna iudicis arbitrio: quia potest alterare: ut l. hos accusare. §. omnibus. in ff. de accus. & sic si fuit fugigatus pro simplici uulnere, & cum cicatrice erat pœna manus, non abscederetur manus in secundo processu, sed iudicis arbitrio castigabitur.

AD NOT. a ¶ Detrahas. Adde tu quod opi. Bart. in d. l. fenatus. sequitur Pau. de cast. in consi. cxix. alias cccxlvi. in q. impressus. & aliquantulâ latus in consi. xxvii. in q. impressus. incip. non uideo. &c. Bernar.

AVG. Ita refidet d. Ang. hic inspicid & intricatè hoc referens: tu adde hæc omnia quæ dixi supra in hac ea. gl. in q. præce. quia d. Ange. hic in fi. itius gl. à uerfi. tis cautus tu iudex. tractat illam materiam quæ satis examinata fuit supra in præce. q. & latè dixi supra in add. meis in d. proximè præced. q. dum pono in add. meis, Quid si apposita clausula, super omnibus & singulis. Aliquid dixi supra in gl. super omnibus, & singulis. Et inquit d. Ang. hic tetigit illam difficultatem, quam tetigit Bar. in d. l. fenatus. Et licet Bar. & Pau. de cast.

in l. si ut certo. §. si duobus uelut ff. cōmo. uideant trāsire cū dicitur in d. l. fenatus. tamen dicta Bar. non sunt usquequaq; tuta: quia Ange. in d. §. si duobus. in uer. nā & l. i. col. dicit ista uerba formalia: non iste tex. facit ad quæstionē de pœna simplici uulnere, an possit amō pœri de qualitate, & de qua non fuit cognitū. refert q̄ quidā dicit, q̄ quia qualitas de per se non est dē ptabilis: in contrariū arguit q̄ pœficiū nō est purgatū. ar. cat. si cō. extrā de iud. & l. nullum. C. de i. l. ij. C. de spons. §. ij. & refert quædam ista quæstio fuisse de facto ostensum unum pulchrū consi. de Butr. & ita fuit iudicatum ex doctrinā Bar. quod nō possit illa qualitate amplius puniri. Pœ. subdit Ang. ibi q̄ opi. Bar. possit se uera, si fuit collusum: scilicet qualitas fuit per errorem omilla. cit tamen Ang. q̄ hoc non dicit terminando: præterea nōnne in difficultate multum elegantissimè cutus est Bald. in l. ij. §. in omnia nau. caup. stab. faciens mentat illo consi. laco. de Butr. & trahit: gnificat & extollit illud consi. Bal. in d. §. nouissime. ponderabam gl. pro decisione istius mater. Nam dicit ibi Bal. quod illa gl. pro opinio. Bart. in d. l. fenatus: quod condemnatus in minori quæratō quam debuit condemnari, postea rato condemnari, & accusari in pluri: quod sæpe contingit, quæ in prima accusatione est omilla. litas, quæ postea reperitur in secunda accusatione, quæ habet grauius delictum, & pœnam: refert quod dicunt contrarium, dicentes, q̄

gl. nō debet intelligi in accusatione ad uindictā, quā ibi nō cōsideratur effectus: ut j. de iniur. l. qd fenatus. item nec qualitas pot addi pēdente iudicio cū ueniat incidēt & nō per se. d. §. si detracta. itē quia de delicto hominis eiusdē non est sēpius disputandū, siue sit cōdēnatus siue sit absolutus. l. lator. §. si ff. nau. cau. stab. Vnde cū omnia iudicia criminalia sint ad uindictā, sequitur q̄ denuo procedi nō pot nec eadē lege, nec alia à principio intērata. Facit qd no. ff. de calū. §. j. Præterea si possit denuo agi, ergo possit ita absolui sicut cōdēnari, & sic teneret sentētia cōtraria primæ, & prejudicaretur siclo in prima cōdēnatione, cōtra l. j. & cū ibi no. C. quando prouo. nō est neces. & ita dicit, q̄ la. bu. consuluit pro ista parte, q̄ post sententiā cōdēnatoriā non possit formari noua accusatio ratione qualitatē omilla in primo iudicio, & in secūdo adiuncto: & est consi. ualde elegans. & dicit Bal. q̄ anno p̄terito ista q. fuit de facto assisi, & collegiū Perusinū consuluit, sed tamen fuerūt in discordia ut secunda accusatio procederet: dicit tamen Bal. q̄ fortè malè pro ista parte cōsulerūt, & sic Bal. ibi nō ausus est in hac tanta difficultate approbare opi. Bar. sed certè multū elegantissimè reperi Bal. allegatū à patre meo in suis allegationibus qui reprobatur in hac materia: nā Bal. in l. ij. C. de re iud. expressè dicit, quod in hac materia Bar. in d. l. fenatus. malè loquitur, & ibi per bonas rationes Bal. tenet cōtrā: & ista sentētia est uera: q̄ potest esse q̄ in secūdo iudicio intē tato cum qualitate feretur sententia absolutoria, ubi prima erat cōdēna

toria, & p̄ dicta Bal. ibi poteris intelligere, limitare & extēdere dicta Barto. Et inquit d. Ange. hic uoluit decidere id qd Bart. nō ausus est decidere in d. l. fenatus. quia pœna nō est reiterabilis, uel corporalis est pœna, dicatis q̄ quādo opi. Bart. procederet, quā tētia uideret approbare Ange. in d. l. fenatus. tamen Ang. est ille qui decidit in d. l. fenatus. in fi. qui dicit, q̄ de rigore iuris ille qui est accusatus iterū cū qualitate, iterū debet puniri pœna personali, sed dicit q̄ de equitate putat pœnam temperandā & cōuertendam in aliā pœnā, uel pecuniariam uel personalē, per quam nō tollitur uita uel membrū, nec fit corporis afflictio: ut est corporis relegatio. ar. §. pœna grauior. l. quid ergo. ff. de infā. & l. si feuerit. C. de infāmi.

SVMMARIVM.

- 1 Bannū dicitur sentētia interlocutoria.
- 2 Bannum potest contra minorem, & indefensum infligi.
- 3 Bannum datum contra minorem indefensum sine auctoritate cōiatoris, an ualeat.

Die vij. Decembris.

QVI dominus iudex uidens, & cognoscens dictos inquisitos nō comparuisse, & esse contumaces, & in eorum cōtumacia perseverantes commisit A. præconi dicti communis, ut dictos inquisitos, & quemlibet eorum banniat, & tali pœna, uel in tanta quantitate pecuniarum &c. & eiusdem assignet terminum octo dierum ad cōparendum, & se defendēdum a dicto banno, & inquisitione, & contentis in eis, uel alio ipforū.

Dicta die.

QVI A. præco retulit se ita bannisse & præconizasse ut habuit in commissione & mandato.

1 * Quod bannum dicitur sententia 3
2 interlocutoria^a, ut habetur in l. j. de
151a q
2 requi. reis. & in aut. item nulla communitas. C. de sacrosanct. eccl. & no. Bald. in l. si quis filio. §. eius qui. ff. de inoffi. testa. & no. gl. in l. j. §. quid ergo. ff. de uen. in spi. in uerbo, in multis. in l. iij. in prin. de suspect. tut. Ex quo sequitur, quod cum sit sententia interlocutoria, quod tale bannum potest contra minorem & indefensum infligi: ut not. Bal. in l. cum & minores. C. si aduer. rem iud.

ADNOT. a ¶ Interlocutoria. Et an bannum dicatur sententia interlocutoria, uide Pet. de Anch. in cons. vj. & Alex. in consil. xc. in i. solu. Ber.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde quæ dixit Bal. in c. j. hic finitur lex Corra. deinde incip. consilii. regni. in iij. col. ubi uoluit quod bannum non est interlocutoria habens uim diffinitiuē, sed interlocutoria: quia ante litem cōtest. fertur: & ideo dicit, quod cōtrario imperio potest reuocari. Sed Bal. in l. certa ratione. C. quando prouo. non est necesse. in prin. dicit aliter, quod bāna quæ sūt contra formā statutorum, ideo possunt corrigi per iudicem: quia sententia est interlocutoria. sed non uidetur stare in ista opinione: quia dicit, uel dicas melius, quod bannum est quædam comminatio iudicis: ideo utile per inutile non utiatur. & Bal. in l. si quis filio. in §. eius. dixit quod est sententia interlocutoria, & quomodo ista intelligantur quando sit sententia bannū uel cōminatio, opus

esset uidere dicta Alberi. de Releg. iij. parte statutorū, in j. q. & uidetur Bal. in l. j. C. qui accusa. in illo articulo, quando dicitur nomen reitatorum inter reos. * Et in quantum ad mi. Ange. hic dicit, quod bannum contra minores & indefensum sit cōtrario curatoris ualentis: ceterū doctor uidisset dicta Alberi. de Releg. in d. l. cum & minores. non ita fateri decidisset istam questionem. reperio Albe. de Rosa. in quæstione statutorum in iij. parte. q. lxxv. cap. i. sed quid si minor inculpatus contra eum inquireretur de maleficio citatus nō comparet, bannū sicut ubi per quatuor col. putat istam materiam, an tale nū teneat, referens primo dicta de Fontana. & postea Guil. de postea Richar. Malumbria. tenet hoc bannum nō ualere necnere: & multa allegat, que pariter mihi hic transcribere, & tunc quod Dy. dicit, quod potestas sicut cum procederet contra minores dicit sibi curatorē de cōsilio perit & postea processit contra eum. fert Azo. tenuisse istā sententiā tur tamen in si. limitare: dicit ubi

4 Statuta quæ communiter habentur in Italia sunt, quod absens punitur demerari: sunt introducta de consuetudine: & bannum reuocatur per primum citatus comparet ante terminum assignatum etiam per prolationem sententia.

5 Rectores terrarum non possunt de iure bannire, nisi expressè per formā statuti cauatur.

6 Absens siue sit magnus uel pauper uel ricus uel laicus, quando contra processus, quomodo debeat

7 Bannum si extendit penam relegationis, de iure communi nō potest procedere.

8 Annotatio bonorum hodie non habet locum nisi in bonis mobilibus.

9 Rectores terrarum, an possint aliquē bannire.

ANGELVS.

4 * ET tene menti, quod cōmuniter statuta quæ hodie sunt per Italianiam, quod absens possit condemnari, sunt introducta de iure positio: ita dicit Bal. per illam l. ne diu. C. de pœnis. quod bannum seu sententia interlocutoria reuocatur, quam primum ille citatus comparet^a, etiam si post terminum in banno assignatum comparet etiam usque ad sententia prolationem: quia sic fit in ciuili, ad cuius similitudinem proceditur in criminali: nam sicut in ciuili citatus cortumax patitur primum decretum, ita in criminali patitur bannum predictum, quod personam suā afficit & nomen suum inter reos aligat. fuit l. j. ff. de requi. reis. & sicut in ciuili fit missio in bonis ut tadio affectus reus ueniat responsurus: ut l. si is iquo. ff. ut in poss. leg. ita & in criminali bannitus in persona afficitur & nomē eius inter reos ascribitur, licet sit cōtumax in reos ut tadio affectus compareat: ut l. aduiteram. C. de adulte. & l. miles. §. ij. & bona eius annotantur: ut l. j. ff. de requi. reis. Sicut crimen à relegatione separatur: tunc regulariter in tali crimine absens nō potest dānari, etiā si sit absens p̄st litis cōtest. nisi in casu l. ne diu. C. de pœnis. & in casu l. in l. §. qui hoc. ff. de sic. & in casu extrauagan. ad repmē. ita dicit Bar. in d. l. j. ff. de requi. Si autē fuerit pœna à rele-

gatione infratūc quia annotatio bonorum nō habet locum: tunc ne iudici inquirenti uel accusatori sit praiudicium: quia non potest esse consilium ex prædicta bonorum annotatione: tunc siue lis sit contestata. siue non, potest ad diffinitiuam perueniri: dummodo de negotio principali cum iudice cognoscatur: ut no. gl. in l. quoties^b. de digni. lib. xij. & hoc uide late per Barto. in l. absentem. ff. de pœnis. & Sali. in l. si absente m. C. de acc. ideo isto casu admittitur qui causas absentia allegat: ut l. inter accusatorem. & ibi Bart. & Imo. ff. de pub. iud. & per eosdem in l. pe. §. ad crimen. eo. tit. Vnde sicut in ciuili comparendo quoad quocunq; intra annum reuocatis expensis, & præstita fideiussione recuperat bona sua: ut c. quoniam frequenter. §. in aliis. extrā ut lit. nō cōtestata in criminali quoad quocunq; ante sententiam comparendo annullat uirtutē banni, perinde ac si nunquam fuisset bannitus: & sic cōparendo & faciendo nūc illud, quod si à principio fecisset, nunquam fuisset bannitus, ergo bannū nullitur. arg. no. per Barto. in l. si pecunia. ut leg. nomi. cauea. bona autē nō recuperat nisi intra annum cōpareat, nisi à die dictæ annotationis & notificationis: ut in d. l. j. in prin. & d. §. j. & ibi Barto. ff. de requi. reis. * Sed aduertat: quia nisi expressè ex forma statuti caueatur, quod rector terrarū siue præfes prouincie possit aliquem bannire, non potest aliquem de iure bannire: ut not. Bar. in l. illicitas. §. qui uniuersas. ff. de offi. p̄f. quod bene no. In quo quidē banno certus terminus statuitur intra quē cōparere debeat, aliās est, & intelligatur bannitus in tali pœ-

7 q. bi
Nulla
leg. de
B. Pra

na. Et aduertat quòd talis terminus tali bannito nò currit, nisi à die notificationis personaliter factæ, uel ad 7 domũ cũ schedula secundũ formam statutorum: nò autẽ incipit currere à die annotationis & facti banni. l. j. §. j. & ibi Bart. ff. de requir. reis. Teneas tamen ut supra, quòd quãprimũ reus cõparet in termino bñi, totũ bannũ & eius uirtus annullatur: ut l. j. §. fi. & ibi Bart. ff. de requir. reis. & perinde est, ac si non fuisset bannitus: quoniã fiebat ad hunc finẽ ut cõpareret. Vnde si cõparet, statum expirat uirtus & 8 effectus banni: ut l. à filia. §. alumno. ff. ad Trebel. * Quando autẽ sit processus contra absentem siue sit uagabundus, siue non, clericus uel laicus, an sufficiat citatio ad domum uel ad beneficium, uel iure uel in alio territorio. not. Spe. tit. de acc. §. qualiter. uer. sed nunquid sufficit. & ibi ponit formã. Si autẽ reus cõparet qualiter procedatur contra eum, no. Spe. in §. j. uer. cũ autẽ fuerit coram præside. 9

AD NOT. a ¶ Citatus compareret. Adde ad hoc Pan. de Ca. in consi. xxij. & Cepol. in consi. xxxix. Bern.

b ¶ In l. quoties. Adde quòd uoluit alle gare gl. in l. absentem. ff. de penis. & glo. in l. quoties. tenet contrarium.

c ¶ Bannire. Adde circa hoc Alex. in consi. xxvj. in j. uol. Bern.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde quæ dixit Alber. de Ro. fa. in iij. parte itatu. quæst. j. qui dicit, quòd bannum est quædam iudicialis sententia pœnalis contra contumacẽ prolata in ciuili uel criminali, de iure communi usque ad relegationem, & de iure municipalis uel consuetudine etiam ultra relegationẽ. bannum enim de iure communi po-

test dari absentẽ, & lit. non cont. usq; ad relegationem, per l. absentem. ff. de pœ. cum ibi not. * Statu bannum excedit formam relegationis, tunc de iure communi procedere non potest, per d. l. absentem. tamen ex consuetudine & statutis totius Italiae in quocunq; reatu minime datur, & procedunt talia banna & executioni mandantur, & q. p. hoc bene facit gl. in l. amicus. §. qui deficiunt. ff. de cup. dim. d. l. isto banno aliquid uidet per Bal. j. de pac. tenen. * Et not. bene quòd dicit, quòd hodie secũdi lac. d. b. non habet locũ ista annotatio bannũ, nisi in bonis mobilibus. Et nota ista quæ dixit d. Ang. hic ueniunt omnibus approbata à Monarchia in solẽni repeti. c. qualiter. quæ in xj. q. prin. in lxxiij. quib; r. sequitur dicta Bar. in d. j. uer. reis. & l. absentem. ff. de pœ. uel b. op. gl. d. l. quoties. & Pet. de lapertica. * Et in quantum supra est, an rectores terrarum post quem bannire: addatus dicitur der. quæ ipsi posuerunt latẽ bannum. ff. de iur. om. iud. & de tationibus faciend. in istis causis minimalibus ubi debet fieri, & quòd, & maximẽ ad hoc, ut debeat ad istam annotationem bono de Gand. in tract. malefic. sub e. citat. facien. scilicet quomodo quo loco, & earum obseruanti

10 Index absoluit reum bannum ista conditione, uidelicet & hoc ut non audeat de cetero similitudine, sed si secus fieret, ipso datur in primis pœnas: quid dicitur

ANGELVS.

* QUID autẽ si iudex uel

reus absoluit reum & bannitum sub ista conditione, uidelicet & hoc addito ut non audeat de cetero similia attendere, sed si secus fieret, ipso iure cadat in primas pœnas: istam quoque non potest, per d. l. absentem. tamen ex consuetudine & statutis totius Italiae in quocunq; reatu minime datur, & procedunt talia banna & executioni mandantur, & q. p. hoc bene facit gl. in l. amicus. §. qui deficiunt. ff. de cup. dim. d. l. isto banno aliquid uidet per Bal. j. de pac. tenen. * Et not. bene quòd dicit, quòd hodie secũdi lac. d. b. non habet locũ ista annotatio bannũ, nisi in bonis mobilibus. Et nota ista quæ dixit d. Ang. hic ueniunt omnibus approbata à Monarchia in solẽni repeti. c. qualiter. quæ in xj. q. prin. in lxxiij. quib; r. sequitur dicta Bar. in d. j. uer. reis. & l. absentem. ff. de pœ. uel b. op. gl. d. l. quoties. & Pet. de lapertica. * Et in quantum supra est, an rectores terrarum post quem bannire: addatus dicitur der. quæ ipsi posuerunt latẽ bannum. ff. de iur. om. iud. & de tationibus faciend. in istis causis minimalibus ubi debet fieri, & quòd, & maximẽ ad hoc, ut debeat ad istam annotationem bono de Gand. in tract. malefic. sub e. citat. facien. scilicet quomodo quo loco, & earum obseruanti

10 Index absoluit reum bannum ista conditione, uidelicet & hoc ut non audeat de cetero similitudine, sed si secus fieret, ipso datur in primis pœnas: quid dicitur

ANGELVS.

* QUID autẽ si iudex uel

manu. testa. aut fuit pactũ nudũ & nõ ualeat: ut d. §. pactus. quia ex eo nõ agi potest, & persona non reluscitatur: ut d. §. pactus. facit l. si tibi. §. j. ff. eo.

AD NOT. a ¶ Pactus. Adde & uide ibi Moder. & uide Ro. in l. si quis accepto. ad ff. de cond. ob tur. cau. Ber.

AVGVST. Tu autẽ in hac materia adde, quòd Bar. in terminis tetigit istam difficultatẽ in l. non solũ. §. j. ff. de iniur. & arguit pro & contra, & tandem in effectu approbat dicta per ipsum in d. l. si unus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. Et adde Ang. in solenni sua repetitio. exorta guerra. Lenni certẽ Bar. ibi in d. §. pactus ne peteret. uidetur nimis subtilizare istam materiam, & dicit, quòd ista quæstio fuit de facto in quodam Marchione Ferrariẽse cum quodam legato Bononiæ, & ut dixi. audiui uiua uoce aliquos Modernos. qui mordebant Bart. bonis rationibus, sed propter autoritatem tanti uiri in iudicando non esset recedendum ab opinione sua: & maximẽ, quia Bal. Ang. Pau. de Cast. & Raph. transire uidentur cum doctrina Bart. licet ipsum non referant, tamen ipsum non reprobant.

11 Comparans uel etiam præfens existens in carceribus, quando non est fideiusoribus relaxandus, potest per se aut per legitimum procuratorem causam suæ relaxationis etiam criminalem agere.

12 Dominus non autem procurator damnandus est in criminalibus, in quibus potest procurator intervenire.

ANGELVS.

* Et etiam not. quòd talis comparans, uel etiam præfens existens in carceribus, quando non est fideiusoribus relaxandus, potest per se aut per

P s legi

legitimū procuratorem causam suā relaxationis, etiam criminalem agere, quæcūq; causa sit, cū nō sit timor quōd sententiā claudatur, nec habeat in si, executionem, ita dicit Bar. Imo. & alii in d.l. pe. §. ad crimen. ff. de publi. iud. & ibi Bar. in uer. item opponitur de lege Lucius &c. si uerō nō sit detentus, & dicta pœna sit corporis afflictiua, non potest per procuratorem comparere: ut no. Bar. in d. §. sed si non est corporis afflictiua. & tunc est cautela, quōd semper per procuratorem compareat, quoniam si esset dānatus ex proprio nomine, etiā ex leui iniuria statim efficeretur infamis: ut est casus in c. cū te. de re iud. Secus si per procuratorē litigauit uel comparuit: quia alieno nomine damnatur: ne ipsi nec principalis infamatur: ut l. furti. §. qui alieno. & ibi gl. & doc. ff. de infā. quod not. quia est una cautela ad euitandā infamiam. * Vnū adde, quod in criminalibus in quibus potest procurator interuenire: iuxta l. fi. C. de iniu. & regulam supra traditam, non procurator, sed dominus est dammandus: ut no. gl. doc. in l. nihil. C. de procu. Bar. autē dicit in l. seruū quoq; §. publicē. ff. de procu. quē refert ibi Pau. de cast. quōd si reus esset in carceribus, posset constituere procuratorē ad omnes actus, præterquā ad sententiā, & ita dicit practicari: quia celsiōrē rationes prohibitiuā. Ange. autem dicit cōtrarium, uidelicet, quōd ad respondendum accusationi uel inquisitioni, uel positionibus, nō potest constituere procuratorem, sed debet personaliter duci ad banchū, & per seipsum respondere, & ita de facto obseruatur, ne procurator cō-

fitendo inferat grauissimū præiudicium ipsi carcerato, uel neglexerat difficultatē curie in processu. Ista sunt uerba do. Pau. in d. §. publicē. ubi plene tractat istam materiam utrū in criminalibus admittatur procurator siue defensor, & quando in quibus casibus, dic ut ibi.

AVG. Tu autem in hac materia adde, inquantū tactum est, quod reus est in carceribus, potest uenire procurator in causa criminis, quod Ang. in d. §. ad crimen. tenet, bar. hoc ibi, in septima fallentibus, cens, quōd si reus est in carceribus tunc interuenit procurator, in medietatem non autem ad cōsentit, admitteretur procurator, reus custoditus debet iudici præstari: ut litē contestetur. ut l. i. ff. de reo. ubi est casus, nec etiā interuenit ad sententiam audiendā, cuius forma dāta sunt in ipsum carcerem præsentem ad tribunal, non assistentē in carcere: quia esset aliter ita obseruat communis consuetudo mundi, pro qua est casus redditi in l. si cuiusdā. C. de publi. iud. cit quōd hoc tenet Io. And. d. 2. Spe. in ti. de procu. §. j. uer. Item quid ad media causa. Et in l. 2. teria adde Gandi. in tracta. m. 2. rum. sub rub. utrum procurator ueniat in maleficiis, & quādāter ne, quod quæ dētinetur in carceribus casione homicidii, ubi in hoc pro & cōtra arguēdo multū loquitur referēdo opi. antiquē dem uidetur tenere id quōd præ, ut præter lit. contesti. & de possit in aliis interuenire procurator: & uide doc. maximē Bal. in

C. de acc. ibi, quæro circa istā partē. & doc. maximē Bal. qui aliter distinguit in l. seruū quoq; §. publicē. ff. de procu. in iij. col. & Ang. in d. l. reos, in iij. col. dicit, quod ita obseruat communis consuetudo mundi, secundū quod dixit in d. §. ad crimen.

ADNOT. a ¶ Io. And. Adde tu quod opi. Io. an. in ti. de procu. §. j. uer. sed nūquid tenet. & sequitur do. Alex. in cōs. si. xvij. an. ij. uol. & ibi late examinat dicta Bar. in d. §. publicē. & quādo carceratus pro pœna afflictiua corporis possit procuratorē constituere, uide Capo. in cōs. si. x. & ibi quod uxor filij & etiā extranei possunt cōparere ad informādum iudicē de innocentia accusati: quia etiam ipse iudex ex officio debet innocentiam inquisitū querere. Adde tamen quod opin. Bar. in d. §. publicē. tenet Ioan. de ana. in consi. j. & etiam tenet Ro. in ti. de procu. deci. cccj. & ibi quod poterit talis carceratus a quolibet etiam sine mandato defendi: & subdunt fortius in d. tit. deci. cccij. quod uxor clerici detenti potest pro marito procuratorem constituere. & uide eodē in deci. cccclxxij. ubi quando procurator fuit admissus in causa criminali, an possit postea opponere, quōd nō potest admitti. & adde an admittatur defensor in causa criminali. & uide Cap. consi. xlij. consi. l. & consi. lv. & an iudeus in criminali possit esse procurator filij sui, uide Capo. in consi. lxxvj. & no. quod ubi accusatio uel inquisitio est inepta potest procurator interuenire. Ita Bal. in consi. cxxj. in j. parte Calde. in tit. de procur. consi. ij. quem uide & Ant. de Prato uer. in consi. pen. & in consi. Barba. Ber.

13 Bannitus per bannum quod est sententia interlocutoria, an possit a tali banno appellare de iure ciuili.

14 Statuto directo quod absens possit dā-

nari in capitali causa etiam a relegatione supra, an possit interuenire procurator.

ANGELVS.

* QV AERO an talis bannitus a tali banno quod est sententiā interlocutoria, ut supra dixi, possit appellare de iure ciuili. Bart. dicit quod sic, quando bannum seu annotatio bonorū siue nominis inter reos receptio stat pro sententiā principali, & appellans a principali post bonorum annotationem non recuperat bona: ut l. j. de requi. reis. Bal. in l. j. C. de epif. au. uer. tertio queritur utrum bannitus &c. dicit, ego formo istam questionē in banno, quā datur ex forma statuti, quod confunditur cū condēnatione principali. arg. l. cū quærebatur. ff. iud. fol. Et dicit quod nō possit appellare, quia per appellationē in principali consultitur in utraq; ergo stat regula prohibitiua de iure ciuili. Sed tamen cōcludit quod aut est uere contumax, & tunc a tali interlocutoria appellat, & est ratio: quia ista interlocutoria trahit secū præiudiciū circa infamiam facti quā incurrit bannitus: ideo merito potest appellari: iuxta regulā notabile in lab arbitrio. ff. qui latit. da. cog. & l. intra utile. ff. de mino. & Bar. in l. ij. ff. de appell. reci. sed si semper fuit contumax: tunc aduerte: quia de iure si est crimen a relegatione supra, regulariter nō potest condēnari dicto casu: ut habetur in l. pe. §. ad crimen. ff. de pub. iud. & in l. j. an per aliū causa appella. Si uerō sit a relegatione infra, quia tūc potest dānari, admittit quilibet ut quilibet de populo uolens allegare causas absentie, non autē causas cause: ut d. §. publicē. & in dicto §. ad crimē.

Ex quo-

Ex quo sequitur, qd si ex forma statutorum etiã à relegatione suprã absens, & contumax potest damnari, qd etiã isto casu quilibet ad allegandũ etiam causas absentie admitteretur: ut d. §. publicè. facit quod not. Bal. in l. reos. de accus. in ult. col. uer. interdũ. & ibi Sali. & no. Bar. in d. §. ad crimen. in uer. quarto. & intro materiã legis nostrã. Bal. in d. §. publicè. uer. reuoco in dubium. Et admittitur etiã fœmina: ut no. Bal. in l. alienam. C. de procu. & minor. & quilibet alius aliã inhabilis: ut not. in l. exigendi. C. de procu. & in d. §. publicè. & de ista absentia fidẽ faciãt iudici in iudicio, & scribi etiam faciãt apud actã, tũc si iudex ulterius etiã procederet contra talem absentem, processus esset nullus. arg. l. quãsitum. ff. de re iudic. & not. Bar. in l. ij. §. si quis in iudicio. ff. si quis cautio. & in d. §. publicè. in fi. & ibi Bald. & Ang. quod est uerum de iure communi, nisi per statuta esset aliã prouisum. Si uerò uellet uenire defensor ad defensam allegans causas causã non audiretur: ut d. §. ad crimen. nisi pœna esset pecuniaria, & confiteretur delictum: aliã autem nunquam tu iudex admittas aliquem defensorio nomine, nisi ista duo concurrant, scilicet qd sit pœna pecuniaria, & qd ipse inquisitionem confiteatur: non autem admittas eũ si uellet negare in totum uel in parte: ut est casus & ibi no. in l. qui seruũ. ff. de interrog. actio. quod tene mēti perpetuò, ne tu iudex sis deceptus. sed Bart. in d. §. publicè. ut ibi refert domi. Paul. dicit, quòd aliquãdo quis uult admitti, ut defensor sine mandato ad ostendendum de innocentia, quòd uenit absolueudus: & tunc

admittitur ubicunq; potest sententia contra absentem: quia si nullus comparet, iudex ex officio tenetur inquirere de hoc: l. si defendatur. ff. de pœn. unde dicitur solum admittitur ad istum actum nec subiicit se sententia, nec ad plenariam causã defensionis: potest aliud facere quod pœna absentis: unde iste dicitur defensor excusator innocentia, non pœnator. ista sunt uerba domi. Pœna §. publicè. & ita fuit de factis in uatum Regii contra absentem: comparuit unus, tanquam in populo^a, & defensorio nomine allegandum causas innocentia: fuit admissus: uide etiam Bart. traug. ad reprimendum. in re legitime. uer. si. an iste debeat tunc & hoc fuit in causa casu quia dicebat comparens quod neratus erat mortuus sua causa quòd uulnus non erat mortuus omnia ista fuerunt probata testes per eum productos, & fuit condemnatus de uulnere. Et quia est etiã una causa euitandum infamiam, quam incurrit ex confessione proprie Bart. in l. infamiam. ff. de publicis per defensorem compareat fiteatur: quia nemo ipsorum infamis: ut dic. §. qui alieno. & tribebit beneficium quod cõdicitur tribuitur.

AD NOT. a. De pœna de de hoc ut per Capol. in consuet. xi. & Frac. de arel. in consuet. dicit, quòd ista est communis opinio.

ANGELVS.

AVGVST. Tu autẽ in materia adde ea quã dixit Albe-

in iij. parte statut. q. xxxvij. incip. cõsequẽter quæritur alia quæstio, si cõtra talem bñitum & c. ubi in effectu uidetur uelle quòd si bñitum est datum super crimine, tunc licet appellare, nisi per statuta aliter prouideretur: puta quòd bannitus amplius nõ audiatur. Limitat tamen prædicta, nisi superior tali bñito faceret fiduciam, quòd ueniret ad se defendendũ: quia tũc illa defensio nihil aliud importat, quam qd possit appellari. & etiam remittit ad no. per ipsum in quæst. xxxvij. Et in hac materia adde pulchrũ consiliũ Bal. quod incip. Caueat ex forma statuti, qd citatus ad se excusandũ. faciunt not. per Gand. in tract. malefic. sub rub. de bannitis. * Et inquantũ suprã dictum est, quòd si ex forma statutorũ de omni capitali casu tunc absens potest damnari etiam à relegatione, supra qd tunc potest interuenire procurator, an hæc conclusio sit uera, uel falsa ultra suprã allegata, uide omnino quã infra dicentur in proxima q. in tex. & in add. meis. & adde lo. an. in addi. Spe. in titu. de procuratore. §. j. uer. si. item quod causa est criminalis. in fi. & habetur per Gandi. in tract. malefic. sub rubri. an in causis capitalibus potest procurator interuenire. & per Bart. in extrauag. ad repri. in uerbo, legitima. & per doct. in ca. ueniens. extra de accusat. & per doct. in l. reus. C. de accusa. & in d. §. publicè. & in d. §. ad crimen. maxime per Imol. tamen nõ omitto ea quã dicit Ange. in d. §. ad crimẽ. quod in crimine publico etiã quãdo in absentem ferri potest sententia condemnatoria, quòd nullo modo nominatur procurator: quia ista lege cautũ est expressẽ: ut patet in

dic. §. ad crimen. in prin. nec est bona consequentia, ferri potest sententia in absentem: ergo potest interuenire procurator: uetat enim lex interuentum procuratoris in crimine publici iudicii. dicit tamẽ quòd propter hæc uerba in consulendo, & iudicãdo nõ esset recedendum à cõsuetudine, & à communi opinione, quã uult ut isto casu possit interuenire procurator. & subdit quòd isto casu non obstat d. §. publicè. qui uult quòd ubi de crimine absens potest damnari, ibi admittitur quilibet ad innocentiam excusandam, & sic ad plenariam defensionem: quia dicit quòd ille text. debet intelligi in crimine priuati iudicii non publici, ne ille text. contradicat principio illius §. ad crimen. subdit tamen Angel. qd Bart. disputationis gratia intellexit, quòd interuenire potest quilibet qui habeat prodesse reo accusato, non autem possit obesse: dicit tamen in consulendo, & iudicãdo tenendam esse opinionem communem, sed dicit quòd ista sua opinio de rigore non uidetur uera: quia secundũ hoc possẽt interuenire procurator cõstitutus: ut possit facere omnia quã prouident domino, & non quã obfunt, qd est falsum: quia forma eius procuratoris est inepta, & reprobata: ut not. Innoc. in c. cõstitutus. de procur. in prin. Et adde quã dicã infra in proxima q. sub sequenti. ubi aliquid dicã. & uide quã dixit Albe. de rosa. in ij. parte statut. quæst. xxxvij. qui allegãdo Dyn. dixit, si quis uulnerauerit aliquem mortiferẽ, licet pro uulnere sit pœna pecuniaria per statutum: & cum potest ex tali uulnere se-

qui

qui mors: ibi uide, & uide Albe. in ij. parte statuto. q. cxxj. qui ponit, quando pro homicidio est pœna pecuniaria, an possit interuenire procurator. in quaestione sequenti ponit, an quando absens potest damnari, possit interuenire procurator, & ibi sequendo Gandi. dicit quod sic.

15 *Reus citatus uel in banno positus, si ipse nō uenit, sed mittit procuratorē, an sit excusatus.*

16 *Procurator admittitur in crimine pro quo uenit imponenda pœna pecuniaria tantum.*

17 *Statuta hodie extant per quæ potest absens in causa capitali, & corporali damnari, an hoc casu poterit admitti procurator ad plenam defensionem.*

18 *Procurator an admittatur ad opponendum exceptionem dilatoriam.*

19 *Iudex an simpliciter possit repellere procuratorem, quando de pluribus inquiritur contra unum, quorum alius quod infert pœnam sanguinis, alterum non.*

20 *Absens ubi potest damnari, maxime hodie per statuta Italiae, an tunc possit procurator interuenire.*

21 *Cautela domini Angel. qua dicebat se habere indicia contra reum, ideo debere uenire personaliter, & postea eum retinebat & torquebat, an sit bona.*

22 *Personaliter cogi posse comparere reū in criminalibus limitatur, si contra eū sunt indicia.*

23 *Cautelam domini Ange. postam in ij. uerfi. preceden. uidetur tenere Gaud. ANGELVS.*

15 * *QVAERO, quid si citatus est reus, uel in banno positus, ipse non uenit, sed misit procuratorem, an sit excusatus, & an procurator admitta-*

tur. distingue, aut est delictum maioris, uenit imponenda pœna maioris, legatione, & tunc non excusatur tendo procuratorem, sed ipse comparere personaliter, & procurator non admittitur, aut est delictum minoris, uenit imponenda pœna minoris, relegatur tunc excusatur mittendo procuratorem, & procurator admittitur, ut dicto §. publicè. & ibi glo. de Bar. plenè & Imol. in d. §. ad. per Cyn. Bal. & Salice. qui Salice. ter dicit in l. reos. C. de accusat. Sed aduertas bene, quod non citat isto casu quod habeat pœnam mandati: imò opus est, quod sit capitale & expressum ad causas nales, & in specie, ut ad tali conditioni respondendum: ut no. l. Butriga. Barto. Bald. & Angeli. C. de procuratoribus. & not. l. capit. super his. in ultima col. accusat. & Ioannes And. men. secunda. de procuratoribus quo sequitur, quod in crimine esset imponenda pœna tantum, bene admittitur procurator: ut dicto §. publicè. Secundo si esset imponenda pœna capitalis. Prædicta locum habent communis, secundum quod non potest damnari: ut leges. 17 tem. ff. de pœnis. * Quid respondendum est hodie secundum legem, per quæ potest absens in capitali & corporali damnari, an casu poterit admitti procurator ad plenam defensionem comparere? Dyn. ut refert Cyn. in l. C. de accusationibus, determinat: quia hoc casu cessat ratio communis: & pro hoc uidetur in dicto §. publicè. sed de

dicto §. ad crimen. & in dicta extranag. ad reprimendum. in uerbo, legitime. dicit, quod illud est uerum ad allegandas causas absentis: & ita intelligatur §. publicè. non autem ad plenam defensionem seu cause defensionem: ut dicto §. ad crimen. & idem tenet Anto. de Butr. in c. ueniens. de accusa. allegat l. ij. de procurato. iuncto eo quod habetur in c. ueritatis. extra de dolo & contumacia. sed de hoc uide plenè Imol. in dicto §. ad crimen. sed ego nunquam uidi admitti aliquem procuratorem, quando est pœna corporalis sine corporis afflictione: principaliter uel in consequentiam, siue sit publicum crimen, siue priuatum: ut l. conjuncto princ. cum simili. C. ut tam civil. quam crimi. causæ. & ego eram solitus uti una cautela, quid dubium erat utrum deberet admitti uel non: quia dicebam quod habebam indicia contra inquisitum, & quod principalis ut melius informatus, deberet per se non per procuratorem comparere, ut aliquando contingit in civilibus: ut l. fin. cum ibi nota. per gloss. & docto. C. de procura. & istam cautelam ponit Cyn. in dicta l. reos. & Barto. in l. ij. §. de iudi. ff. quibus ex cau. in posses. ea. & quod aut ueniret ad confitendum aut ad subiiciendum se torturæ, ut dicta indicia purget, iuxta not. per Barto. singulariter in l. penul. ff. de questionibus. si ipse comparebat, retinebam & torquebam quousque; purgauerat indicia: si uero per se non comparebar, licet compareret per procuratorem etiam specialiter ad hoc constitutum, & plenarie instruitum, reputabam eum contumacem.

arg. no. per docto. in l. fi. C. de proc. & per lac. But. ibi, & per Bal. in l. seruū quoq. §. publicè. in ult. col. licet Sali. in d. l. reos. in quaestione finali sentiat contrariū. Et facta declaratione contumacie, tunc habetur pro confessio secundū Bart. in d. l. pen. & sic superuacaneè, postquā est habitus pro confessio, interuenit procurator, quod tene mentis: quia in practica faciet tibi honorē: quia cū Cy. dicat quod doct. ita tenent: & ita dicit Bar. obseruaretur in practica non obstante aliorū opin. & isto modo faciendo iudex nunquā potest decipi, ita dicit Cy. in d. l. reos. in fi. * An autē admittatur procurator ad opponendum exceptionem dilatoriam, uide Cy. Bal. & Sali. in d. l. ij. & Bart. & Imo. in d. §. ad crimen. * Aduertas tamen quod si de pluribus inquiritur contra unum, quorū aliqua inferunt pœnā sanguinis, & aliqua non: an iudex simpliciter possit repellere procuratorem. dicas quod non: quia talis confessio potest scindi: ideo pro illis quæ pœnam sanguinis non inferunt, potest interuenire procurator: ut not. Bar. in l. iam tamen. §. si. ff. iud. sol. Et si iudex non admittit hunc procuratorem, læsit partem, & tenetur in syndicatu: ut ibi per Bar.

ADNOTA. a ¶ Et procurator. Adde circa hoc, & uide Alex. in cōs. cxxj. in ij. uol. & qua ponit Pet. de Anch. in cōs. cclxxij. Ber. ¶ An autem. Adde tu & uide Capol. in cōs. lxxij. Ber.

AVGV. Tu autē in hac materia adde in quantum supra dictum est, an in causa criminali à relegatione supra, uel infra admittatur procurator, licet hic multa possent adduci, & allegari: quia alias uidi disput

disputantes & tenentes cōtra comunē opinionē de qua suprā, & multū subtiliter allegando quā possem hic adducere, quā non adduco, quia hic in isto argumento non intendo recedere à comuni opinione, de qua suprā. Adde tamen quod licet in causa criminali non admittatur procurator: tamen limita, quia fallit in illustribus personis: quia isto casu in causa publica, & criminali admittitur procurator, ita not. Barto. in l. si quando. C. de iniuriis. & eo maxime quia de iuri non possunt personaliter. l. medicos. & ibi not. C. de profef. & medi. nec duci possunt in questione. l. j. C. de questionibus. iuncta l. aduocati. C. de aduo. diuer. iudi. facit quod no. Bal. in l. ij. C. de liber. & eo. liber. fallit etiā d. regula, ut per Bart. in l. fina. C. de iniur. per Specul. in titu. de procuratoribus. §. ratione igitur. uerfic. sed præcedens regula fallit. Et pro intelligentia istius §. ad crimē. uide decisionem nouam Rotæ cxcvj. & eius limitationem. & per Bartol. in l. iam tamē. §. si tamen plures. ff. iudi. sol. & j. dicitur in proxima q. ubi dicit, quod si in accusatione uel inquisitione deducatur plura de licita, inter que sit aliquod cuius occasione poena pecuniaria uenit imponēda, & in alius corporalis, quod debet illo casu procurator admitti, & multas fallētiās & limitationes ad dictū §. ad crimen. prosequeretur per Ang. in d. §. ad crimen. & per Ang. in d. l. reos. ubi ponit multas fallētiās, & etiam decem fallētiās ponuntur per gl. in c. ueniens. extrā de accusa. & ibi uide docto. & no. casum singularem in c. hoc quippe. iij. questio. vj. quod ubi ageretur de nullitate sentē

tia late in causa criminali, tunc per 20 procurator interuenire. Item notum suprā tactum est, an ubi potest damnari ibi possit interuenire procurator, maxime hodie per tota Italia & c. licet addiderim in isto articulo suprā in add. in proxima quaestione præcedenti. Ang. multum late in l. reos. C. de in vj. fallētia, dicit quod Bar. in materia posuit unā suā nouā opinionem & pulchram dicens quod admittitur procurator, qui dicitur possit obesse, & non prodesse. & dicit esse casum, in d. l. j. an per alium non interuenit procurator, si est capitalis. & in causa appellatōnis ferri potest sententia in absentia ut l. si. C. de tempo. ordi. sed bene mittitur excusatio simplex ad agendum pro absente causis innocentiæ criminis: quia allegatio pro domino proficua, non autem in quo nocua. Sed Ange. bene dicit ista opi. Bar. non est bona: quia publice loquitur indistincte, ibi q. & c. de habente & non habente datum. Item quia forma huius procuratorii est reprobata à iure peccato. nocen. in c. constitutus, de procur. si eius opinio esset uera, sequeretur quod possit constitui procurator, & domino profit, & nō obesse, quod falsum esse dicit. c. constitutus. patet quia procurator debet ita constitui, ut eius aduentum conditio aduentum non efficiatur deterior. l. ij. §. post ff. quib. ex cau. in pos. eatur. & ad rationes Barto. multum eleganter spondet: dicit ubi per eum, & in materia quādo procurator possit interuenire, uide Gaspar. de calid. suo iij. in titu. de accu. & ibi per docto.

quodā Abb. qui petebat quosdam monachos detrueri in carcere, propter eorum crimina, an possit interuenire procurator. *Et aduerte in quatum suprā d. Ange. tetigit illā difficultatē, quod citabat reū personaliter, quod ueniret in persona ad respondendū, licet tali casu procura. possit cōparare, uel dubiū, an procurator possit comparere: & postea ipsum detinebat in carceribus: quia aliās uidi istā quaestione: dicit, quod pro ista opinio. certē uidetur gl. in l. si. C. de procur. in gl. pe. ibi melius. & ideo colligitur doc. ex illa gl. quod si dominus melius nouerit ueritatem quā procurator, quod potest iudex cogere dominū personaliter cōparere ad respondendū, quod est uerū, etiam si procur. habet specificū mandatum ad sic respondendū: quia per aspectū domini potest iudex melius perpendere ueritatē inspiciendo, quo uultu & qua trepidatione loquatur. l. de minore. §. tormenta. ff. de questio. & per hoc Bar. ibi, in d. l. si. reprehendit lac. de But. qui contra tenebat, & hanc sententiā approbat ut Dominicus de sancto Gem. in c. j. de iudic. in vj. post Ioan. de Imo. & Imol. in l. qui bona. §. qui alieno. ff. de dam. infec. & Bar. in l. ij. §. defendi. ff. ex qui. cau. in possessionē eatur. & Cyn. in d. l. reos. C. de accu. & Bar. in l. seruū quoque. §. pub. ad finem. ff. de procu. alqui uerō uolentes saluare lac. de But. dicunt, quod opi. lac. de Bu. loquitur in civilibus, ex quo procurator specificū habet mandatum: quia tunc dominus per organum respondere uidetur. l. qui autē. §. si. cū l. sequen. ff. de constituta pecu. secus in criminalibus in qui-

bus ex indicis iudex potest inquirere ueritatē, & etiam torquere. d. §. tormēta. & istā partē expressē tenet Io. And. in c. fin. extrā de iuramento calumni. & Ange. in l. si actor. ff. de procu. Ange. in d. l. si. C. de procu. & Bar. in d. §. si alieno. & dicit Ang. in d. l. si actor. quod in palatiis ita obseruatur. & adde quia d. Ange. s. refert Sali. in d. l. reos. tenuisse cōtrariū: & idem uoluit Imo. in d. §. ad crimen. dicentes, quod non solū in civilibus, sed nec in criminalibus potest quis priuari beneficio, quod nō possit comparere per procuratorē habētē ad hoc speciale & specialissimū mandatū: & quod ipso inuito cōpareat personaliter: aliās erit cōtumax: quia hoc falsum: quia aliās beneficiū cōparēdi per procuratorē à lege cōcessum esset illis illi, cū semp esset in facultate iudicis auferre illud beneficiū, dicendo, cōpareat dominus personaliter, quia melius est informati contra regulā, indultū, de reg. iur. libr. vj. nec ob. §. tormēta. quia responder, quod ille non habebat specialissimū mandatū, uel ibi causa criminalis talis erat in qua procu. non potest comparere. & sic Imo. uario modo locutus est in ista materia: quia unū dixit in d. §. si alieno. aliud in c. j. extrā de iudi. *Limita tamen prædicta secundū ea quæ dixit Petr. de Ancha. in c. j. extrā de iudi. in vj. & Bal. & Pet. de anch. in d. l. seruū quoque. §. publice. ff. de procura. qui dicunt, quod in criminalibus uerū est, quod quis potest cogi, ut compareat personaliter, si indicia sunt cōtra eum: aliās non. & uoluit Bal. si rectē ponderetur in d. l. si. C. de procu. quinimo dixit Bal. in §.

publicè, quòd etiam hoc est uerum in casibus, in quibus potest esse locus torturæ, scilicet ubi non potest esse locus torture. Adde Gandinum in tractu. malef. sub rubri. utrū procurator potest interuenire in causa criminali. qui Gandi. fuit maximus præsticus, uoluit* quòd isto casu hec cautela in criminalibus ualeret, quòd dominus ueniat & personaliter respõdeat: sed omnino poteratis uerba sua, & uidetur uelle, quòd opus est, quòd aliqua iudicia præcedant, licet postea in fin. innuat, etiã si non essent iudicia, dū dicit, uel tanquam melius informatū uenit respõdurus. Subsequenter d. Ang. hic replicauit id quòd Bar. dixit in l. iam tamen. §. penul. ff. iudic. sol. quòd si comparet procurator in pluribus causis capitalibus, & in quibusdam non poterat cõparere procurator, in quibusdam sic: tunc poterat interuenire procurator. Adde tamen quòd dixi supra in proxima præcedenti quæst. & si iudex non admisit procuratorẽ, laedit partem: & tenetur in syndicatu. ita dixit Barto. ibi.

- 23 Contumacia an sit delictum: ita quòd si statuto dicatur, quòd bannitus propter delictum possit impune occidi: an bannitus per contumaciam possit impune occidi.
- 24 Bannū quòd sit propter contumaciam & inobedienciã, equiparatur multa.
- 25 Multam impositam, sicut propter paupertatem potest remittere rector terrarum sine scientia uel consensu superioris, ita & bannum.
- 26 Condemnatus ex contumacia, quando dicatur condemnatus ex maleficio.

ANGELVS.

24 * QVAERO an cõtumacia sit

delictum, ita quòd si statuto dicatur quòd bannitus propter delictū possit impune occidi: an bannitus propter contumaciã possit impune occidi: hæc q. format Bar. in l. omne delictum. ff. de re mil. & ibi concludit quòd debet inspicī causa propter quam fuit citatus: nã si citatur propter maleficiũ, & fuit cõtumax, dicitur damnatus propter maleficiũ: aliã autem si fuit simpliciter citatus ex causa ciuili & fuit contumax, & tunc si propter eius contumaciã multaretur, non dicitur damnatus propter maleficiũ. ita sentit ibi Bar. facit l. istus fustiu. ff. de infami. unde isto casu non poterat impune occidi, cū semper propter cõtumaciã condemnaretur: quia si essent partes præsentēs, de eis fieret executio probato delicto. l. ij. C. quorū appell. non reci. & l. constitutiones. ff. de appell. licet Bald. & Imol. uideantur aliter dicere in l. mora. ff. solut. mar. Cy. & Ang. in l. j. C. de crimine stello. sed Bal. in l. si. C. ui bo rap. uidetur in effectu tenere supra dictã opinionem Bar. licet ibi dicat quòd sic

- 25 rat opi. Mar. de fano. * sed tene mentu præses prouinciæ & rector terrarum, quòd bannū quod fit propter contumaciam & inobedienciã, equi paratur multa^a ut no glo. in l. j. §. ex hoc rescripto. ff. de uere inspi. & in l. j. post. princ. ff. de adm. tuto. * In quo sequitur, quòd sicut multa impositam propter paupertatem sine conscientia, uel consensu fisci, uel superioris, potest remittere præses prouinciæ, ita etiam bannum. ita dicit singulariter Bar. in l. iustitias. §. si ff. de officio præsi. & prædicta procedunt de iure: cõmuniter autẽ

Interdicitur bannu ad m. l. nisi p. n. G. de off. deleg.

ter proceditur per statuta: quia contumax in quocunque crimine, habetur pro conuicto & confesso, & potest damnari.

ADNOT. a ¶ Multæ. Adde & uide Paul. de Casfr. in consi. cxxviij. in j. impressa. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde glof. in l. si filius. ff. de interro. act. & glof. in l. j. §. si quis ius di. non obtemp. in uerbo. pœna. & aliã glof. in l. si plures tutelam. ff. de adm. tuto. quæ glof. non allegatur per doct. & aliam glof. q. iij. in summa tamen glof. tenent contrarium, in c. ex literis. extrã de cõst. scilicet quòd contumacia non dicitur esse maleficiũ: & ideo cū statuta proprie debent intelligi. l. iij. §. hæc uerba. ff. de negot. gest. bannitus per contumaciã, per statutum nõ dicitur bannitus propter maleficiũ. Et de hac materia uidentur sum. d. per Bald. in l. j. nam tractemus. ff. de tuto. & rationibus distrahent. Bald. in l. si. C. de crimine stel. per Bald. in l. in multis. C. de app. per Bal. in l. j. §. si quis ius di. nõ obtemp. aliquid per Imo. in l. p. §. ad crimen. ff. de publi. iud. in xxij. col. & Moder. in d. l. si mora. ff. solu. mari. dicunt quòd ista est communis opin. quòd bannitus ex contumacia nõ dicatur bannitus ex maleficio, quia contumacia non reperitur inter tract. de publi. uel priuatis delictis, imò ponitur inter ciuiles, d. l. si quis ius di. nõ obtemp. largè uerò & improprie sumitur pro maleficio. Et in hac materia, adde d. Alber. de Ros. in quæst. statutorum, in iij. parte. q. xxij. qui ultra omnes examinat istam materiã, ibi refert omnia do. Cy. & uide Bal. in l.

j. ff. de in lit. iurãdo. qui colligit argumentū, ex illa lege. * quòd cõdemnatus ex cõtumacia non dicitur condemnatus ex maleficio: limitat tamen hoc, nisi statutū ultra procederet quòd contumax haberetur pro confesso, quia tunc dicitur condemnatus ex facto maleficio, non ex uerbo, per leg. §. tutor. C. de interd. ma. & dicit quòd Dyn. tetigit q. in l. cū filius. ff. de uerb. oblig. adde tamen quòd contumacia non fit delictū. bene facit glof. in c. eum non ab homine. in glof. magna, extrã de iudi. sed quòd imò, quòd contumacia fit delictum, allego in terminis gl. in c. ij. in glof. morte, extrã de ma. & obe. quæ dicit quòd propter delictum cõtumaciæ peribit, & propter contumaciã quis multatur, & multa pertinet ad fiscũ. Ista probantur in l. reos. & l. multatus. C. de modo multandi. & cū pœna pertinet ad fiscũ, talis causa dicitur criminalis. glof. est singularis in l. prætor. ff. de sepul. uiola. nec obft. fundamentum Cy. dum dicit, quòd ideo cõtumacia nõ est delictū: quia nõ erat posita inter crimina publica aut priuata: quia istud argo. nihil ualet nec concludit. nam gl. in l. j. ff. de fideiuss. tuto. & in l. j. §. si apud. ff. de dep. si. dixerit quòd dolus est delictū: & tamen titulus de dolo, nõ est positus inter crimina publica, nec priuata. Præterea pro hac parte allego bonũ tex. in prima conl. ff. in §. ilud uero, uer. ludos exercere. & alia crimina, ubi lex appellat ludũ delictũ, & titulus, ut alearũ usus, non ponitur inter crimina publica aut priuata. & de ista materia, uide do. Nelli in tractatu bannitorũ, in ij. parte secundi temporis quæst. lix. & q. lx.

Q. Stat

- 28 Statutum disponens quod contumax habeatur pro conuicto & confesso, an ualeat de iure.
- 29 Contumax licet ex fictione statutorii habeatur pro confesso, tamen requiritur declaratoria.
- 30 Contumax reus antequam cōdēnetur, an semper debeat fieri declaratoria.
- 31 Contumacia licet operetur confessio nem rei, & quod sit conuictus tamen de cōtumacia, debet apparere in actis.
- 32 Reo sponte consistente, etiam ex inordinato processu sequi potest condemnatio: scilicet ex ficta confessione, puta per contumaciam.
- 33 Confessio uera delictum uerè probat: ficta autem nunquam uerè delictum probat.
- 34 Notarius cōdemnatus de falso ex confessione uera uel conuictus: nunquam poterit amplius instrumenta conficere: tamen damnatus propter contumaciam non perdit instrumentorum confessionem. Et sententia lata cōtra uerè & sponte consistentem & conuictum, facit illum inhabilem, quò ad omnes: si autem lata ex contumacia, & sic ex confessione ficta, præiudicat solum quò ad personam ad cuius instantiam fuit damnatus.
- 35 Declaratoria, an sit opus qua iudex pronunciet super contumacia.
- 36 Contumacia negata pronuncian dum est super ea, aliter non est necesse.
- 37 Confessio ficta quid operetur.
- 38 Statutu quò quis habeatur pro confesso intelligitur, quò ad delictum, nò quò ad qualitatem personæ aggravantem delictum.
- 39 Contumax licet habeatur pro confesso, tamè quando iudici cōstaret ipsum non esse culpabilem, debet cum absolueri, non condemnare.

40 Sententia lata propter cōtumaciam, an magis dicatur lata pro contumacia, quam propter delictum.

ANGELVS.

* **QVAERITVR** tamen, an tale statutum quod disponit, quod contumax habeatur pro cōuicto, & confesso de iure ualeat. 28 Ista quaestio nem format Spec. & ibi Ioan Andr, de accusati. §. sequitur. & ibi tenent, quòd tale statutum ualeat. & Io. And. in c. ueritatis. de dolo & contr. & Bar. in tit. de pace iur. fir. §. iniuria. facit quod no. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & posthu. & pro hoc allegat glo. ord. in lege locorum. C. de omni agro deser. lib. xi. ubi dicit quòd talis contumacia est ficta probatio. facit quod notatur per Barto. in leg. omnes populi. ff. de iust. & iure. & leg. j. C. de asser. toll. ita etiā dicit d. Nellus de sancto Ge. doctor solennis in suo opere bannitorum, in sui princip. * Sed aduertendū est, quòd licet contumax ex fictione statutorum habeatur pro confesso: tamen requiritur declaratoria: ut est text. & ibi Bart. in l. eius qui delatoris. ff. de iure fisci. & est text. cum glo. in c. cum secundum. de hæreti. in vj. & hoc etiam tenet Bald. in l. transige. re. in fi. C. de transactionibus. & in l. iubemus. §. œconomus. C. de sacrosan. eccl. ubi plenè: & in usu feudorum, quibus modis feud. amittitur. cap. j. & in c. j. de feu. sine culpa non amittit. & in tit. generali alienatione. an feud. uasal. cont. c. uasallus. * Ex quibus cautela esset, quòd quando reus esset contumax, antequam cōdemnaretur, semper fiat declaratoria, quando contumax fuit. Et uim te illius cōtumaciæ ipse habetur a

statuto pro confesso delictū, & conuictū, de quo cōtra eum inquiritur: facit quod not. in simili lac. But. per illum glo. in l. penult. §. cum autem. C. ad Trebel. & quod not. Barto. secundum lac. in l. hæc stipulatio. §. ij. ff. de oper. no. nuncia. Sed licet hoc esset tutius, tamè si iudex postea de delicto contemneret, & pœnam imponit limitatam à statuto, uideretur tacite declarasse super dicta contumacia, & quòd habitus fuerit pro confesso. ad hoc facit, quod not. Barto. in d. l. stipulatio. §. pe. nã procedendo ad cōdemnationem uideretur tacite pronunciaffe illum haberi pro confesso: sicut dicimus de iudice, qui non obstate declinatoria fori ad ulteriora procedit, tacite super declinatoria uideretur pronunciaffe. l. ij. §. si dubitetur. ff. de iudi. & maxime, si iudex in sententia sua in illa clausula, & quia constat & c. facit metionem de sua contumacia, tunc super contumacia & ficta cōfessione declarasse uideretur: facit quod dicitur doct. quando iudex dicit, uiso libello, uisa litis contest. & c. quia sententia facit fidem de prædictis: ut not. 33 doct. in authen. si quis in aliquo. C. de eden. Teneas^b tamen, quòd licet dicta sua contumacia hoc operetur: debet tamè in actis hoc prius apparere antequam deueniatur ad condemnationem: nam licet esset citatus & status terminus ad comparandum, & ipse in ueritate non comparuit, si tamen hoc non appareret ex actis, uel quia notarius nondum fecerat relationem: tunc iudex nunquam deueniat ad condemnationem: quoniam talis sententia non uale-

ret. arg. not. per Bart. in leg. hoc autem. §. j. ex quib. cau. in poss. ea. & l. multum. ff. de condi. & demonstra. 32 * Sis igitur multū cautus, tu iudex, quod ordinatè facias processum tuum: nam licet ex tali cōtumacia habeatur pro confesso & cōuicto: magna tamen est differētia inter ueram, & fictam confessionem. nam quando tu habes reum qui spontaneè confitetur, tunc etiā ex inordinato processu securè potes condemnare: ut not. Bartol. in lege, si confessus. ff. de custo. reo. & dicā infra, in glo. quando comparant, & totum continentur, tamen quando est ficta confessio, nunquam ex tali confessione ficta poterit damnari, nisi processus fuerit ritè, & rectè formatus: & si fuerit condemnatus, talis sententia ex inordinato processu ipso iure non ualeat. ita singulariter dicit Bald. in additio. ad Specul. in titu. de accus. §. & not. quòd accusatio. uerifica, & no. quòd ubi libellus & c. facit quòd not. Bald. in lege, error. in fin. C. de iur. & facti ignoran. & quòd notat. Bartol. in leg. absentem. ff. de pœn. 34 * Secundò principaliter dicta ficta cōfessio habet alium effectum: nam licet uera probet uerè delictum, in dicta lege, si consensus. & lege prima & tertia. ff. de confessis. & lege, inde Neratius. ff. ad l. Aquil. tamen ficta confessio nunquam probat uerè delictum. * Ex quo sequitur quòd si unus notarius damnatus sit de falso ex confessione uera, uel conuictus, quòd nunquam amplius poterit instrumenta conficere: ut in auth. de tabel. §. fin. & not. Bartol. in lege eadem. §. primo. ff. ad leg. Iuliam re pœndarū. & tamen si est damnatus

propter contumaciam non perdit instrumentorum confessionem. Ita no. dicit Bar. in l. si ideo. in princ. ff. de iust. & Bal. in l. transigere. circa mediū. C. de trāsa. magis enim propter contumaciam & absentiam suam dicitur esse lata sententia, quā quod maleficio commiserit: ut lege, qui repudiatis. in si. ff. de iudicio testa. habet & tertium effectū: nā licet sententia lata cōtra uerē & sponte non fitentem, & conuictū, & declaratoria super delicto faciat illū inhabilē & infamem, quō ad omnes: ut d. l. si cōfessus. ff. de custo. reorum, & lege, quoniam de infami. tamen quando est lata in contumaciam, & sic ex facta confessione: tunc talis sententia non facit fidem, nec condemnationem praeiudicat nec ipsū inhabilitat, nisi quod ad illam personam ad cuius instantiam fuit damnatus. Ita singulariter dicit Bar. in l. eius qui delatorem. in fin. de iure filici. per casum in leg. ij. §. si. ff. eod.

AD NOT. a ¶ De iure ualeat. Franc. de areti. in conf. cxlvij. & ibi contra talem fidelem confessionē possit probari de innocentia rei, & ibi etiam quod talis contumax uidetur confiteri delictū cum omnibus qualitatibus suis in accusatione uel inquisitione deducit. allegat Bal. in l. quoniam. de his qui no. infra. & in leg. ij. C. de iura. catum. Ang. tamen in conf. cxlvj. dicit, quod uidetur confiteri factum, non qualitatē facti. & uide Pet. de Aucha. in conf. ccccx. ubi quod mulier accusata de adulterio si fuit contumax, non uidetur fateri matrimonii: & ibi quod habetur contumax pro confesso quō ad penam sisco applicandā non quō ad penā applicandam parti quō ad eius interesse. & adde quod tale statutū u-

leat. & uide Ca. in conf. xli. & ibi quod tale statutum non debet intelligi taliter, quod contumax de cuius innocentia constat habetur pro confesso. & uide ad materiam Bar. in conf. cxvij. & conf. cxvii. ¶ Teneas tamen. Adde quod eandem sententiam tenet Franc. de Rampo. in conf. Cald. in titu. de re iu. conf. xviij. secutus Bar. in l. si finita. §. Anianus. ff. de dem. inf. Ber.

¶ Nunquam ex tali. Adde & uide Pet. de Anchar. conf. ccccx. & Abb. in conf. xxiiij. Ber.

¶ Confessionem. Adde & uide Pau. de Castr. in conf. cxviiij. & Bar. in conf. xj.

¶ Fuit damnatus. Adde & uide Ro. in conf. liij. Bar. in con. cvj. incip. Statuta Perusina ciuitatis. & Abb. in conf. lxxj.

A V G. Tu autem in hac materia adde inquantū dictum est, an ualeat statutum quod contumax habeatur pro confesso: quod in terminis uidetur gl. in leg. ij. §. senatus. ff. de iure filici. quae uidetur etiā uelle quod contumax habeatur pro confesso de iure. & bonus tex. in leg. Arrianus. ff. eo. tit. de iure filici. & boni text. allegantur à Bart. in dicta leg. locorum, C. de omni agro deser. & omnino ibi uide Ang. Sed in contrariū multum faciunt ea quae notauit Ro. in lege Cornelia. ff. ad Silla. qui disputans illum articulum, an per statutum potest induci, quod per fugam inducatur uera probatio, dicit quod de iure habemus unam glo. singularem. iij. quae st. j. in summa, quae dicit, quod propter cōtumaciam quis non potest cōdemnari ad mortem, quae glo. Bal. in leg. data opera. solebat dicere quod alibi non reperiebatur: si ergo contumacia uera non

potest

potest facere quod quis condemnetur ad mortem: quomodo ergo ista confessio facta resultans ex tali contumacia operabitur hoc, quod quis possit decapitari, quādo statutum dicit in criminalibus quod contumax habeatur pro confesso, cū non possit plus fictio quā ueritas: ut not. in l. si is qui pro emptore. ff. de usucap. non obstant illa iura quae sunt allegata pro illa parte, quod contumax habeatur pro confesso: quia ut dicit Ang. in dicta lege, locorum. hoc non est regulariter: sed solum est in casibus expressis. Et ideo Ro. in dicta l. lege Cornelia. cōcludebat non tenere statutum in criminalibus, quod per fugam inducatur uera probatio: quia illa fuga, quia est absens inducit contumaciā, & propter contumaciam quis non potest puniri capitaliter. Idem esset dicendū in casu nostro, quicquid sit cum statuta sint hodie praecisa per totam Italiam. credo tale statutum ualere: quia statuta sunt ius ciuile. I. omnes populi. ff. de iusti. & iure. & ideo casu isto erit casus expressus hoc in iure ciuili, postquam statutum hoc expressē dicit. & sic militabit do. Ang. in d. l. locorū. ad illam glo. singularem. iij. q. j. in summa responde: ut palchre dicit Imo. in c. ij. extrā de mactitate, & obediens. qui late examinat materiam illius gl. in illo articulo cā dicitur, qui nō obedit principi, 35 morte moriatur. * Et aduerte inquantum supra tactū est, an opus sit declaratoria, quod iudex pronunciet su-

per contumacia, quod Anto. de But. in c. d. dilecti. extrā de dolo & contum. in septima colum. ibi, ultimō aduerte, ibi ponderabat esse text. bo-

num ad hoc dicens, quod aduertendum est ad illam literam quae dicit quod papa illum ibi reputauit contumacem: ex qua habes cautum esse iudicem, quando procedit cōtra aliquem ut contumacē, ut ante omnia eum reputet contumacem, uel aliquid interloquatur, per quod ostendat eum esse contumacē: ut sic ostendat sibi de cōtumacia liquere: nam non sufficit illum contumacem esse, nisi sibi liqueat de contumacia. allegat leg. hac autem. ibi, constare liquerit. ff. ex quibus cau. in poss. caur. & dicit, uide Bar. in l. iij. §. pretor. ff. de dam. inf. & idem uoluit Ant. de But. in c. cum dilecti. extrā de electio. uel de dolo & cōtu. Et adde omnino Bald. in leg. j. C. ne ex delictis defunctorum. in iij. colum. qui faciens mentionem de doct. Barto. in dicta lege, eius qui delatorē. primō arguit pro opinio. Bartol. postea in contrarium arguit: & pro opinione Bartol. dicit, quod si per legem uel statutum aliquis habeatur pro confesso, intellige & intelligi debet si iudici uidebitur. Et ideo iudex debet interloqui, & pro hoc allegat. leg. generaliter. §. j. C. de rebus credi. sed dicit, quod in contrarium facit l. penult. C. ad Trebellia. ubi satis est, quod ex actis apparet: quia, quod certum est, non indiget declaratione. l. quoties. ff. de probatio. §. fin. & quod not. in leg. j. in fin. ff. de do. praeg. fed ipse Bald. saluat dictum Bar. limitando: quam limita- 35 tionem semper no. quia dicit, * si negatur cōtumacia, est pronuntiandū: aliās non est necessē. ex quo liquet ex actis, quia si negatur, ista est questio emergēs, & ideo pronūciādum.

Q 4 Item

Item quod non requiratur illa interlocutoria, videtur etiam Bald. tenere contrarium in c. j. de feud. sine culpa non amitt. quia in istis huiusmodi quasi notoris non requiritur alia declaratio, per ea quæ habentur in c. peruenit. extrâ de appellatione clericorum & mulierû. Item in quantum dominus Angel. hic circa effectum secundum dictæ confessionis fictæ, quid operetur talis confessio ficta, exemplificat, quod aliud est, quod de delicto constet per veram confessionem: aliud propter fictam confessionem: quia si notarius propter contumaciam bannitur, poterit confiteri alia instrumenta. ad de Bald. in l. in exercendis. C. de hie instrumento. in iij. column. qui videtur tenere contra Bartol. sed melius & expressius tenet contra Bartol. Bald. in additionibus Specul. in titu. de instrum. edi. in vij. colum. & cõtra doctrinam dom. Angel. hic vide pulchra verba, quæ posuit Ange. in l. si is qui. §. si tu i. titium. ff. de fur. ubi ponit exemplum, quod licet per statutum bannitus habeatur pro confessio: tamẽ propter talem contumaciam debet verè constare de delicto: ac si per veram confessionem, uel ac si per testes ueros constaret de delicto. ibi vide. & vide Pau. de Cast. in consil. suo excv. qui ponit late multa allegando, an isti tales banniti per contumaciam sint infames, & quando, & allegat bona iura tex. & glo. & Bartol. unde tamen quod consuluit Pet. de Anc. in consilio suo ccccix. qui dicit, quod statutum, quod quis habeatur pro confessio, non debet intelligi, cum est

actum cum accusatore illegitimo: ita tale statutum intelligitur quod ad delictum, nõ quod ad qualitatem personæ aggravantis delictum: & ideo ibi consuluit, quod maritus qui uerberauit acriter uxorem Bononiæ, & ipsa aufugit Ferrariæ, & postea ipse accusauit eam de furto & adulterio, ad hoc ut lucratur dotem, & per contumaciam ipsa cõdemnetur. vigore statuti, quod contumax habeatur pro confessio, quod propter hoc ille non lucratur dotem, licet statutum dicat, quod habeatur pro confessio contumax. & idem dixit Anz. in consil. suo cxliij. incipiente, super primo dicto, quod licet contumax habeatur pro consistente factum, non autem qualitatem facti. ad de consilii Barto. xcvj. incipien. domino Cyn. de Bononia. qui ponit, quod licet contumax haberi debeat pro confessio: tamen quido iudici constaret ipsum non esse culpabile, quod debeat absolueri & non cõdennare. & unde in consilio suo cij. qui ponit stante statuto prædicto, an iudex possit recipere informationes quæ ad absolui. aut cõdennatio. & qui si terminus statuti in quo comparere debebat est elapsus, an iudex hoc possit, & quas exceptiones potest ipse bannitus opponere elapso termino statuti. * an autem sententia lata propter contumaciam magis habeatur lata per contumaciam quàm propter delictum, ad de Bart. in l. Leprianius. §. meminisse. ff. de inoff. test. & quod habeatur in l. qui repulsi. eo. tit. & quod not. Bal. Ang. & mo. in l. inter stipulante. §. j. ff. de uerbo oblig. Bar. in l. j. in fin. si quis in delicto non obtem. Bart. in leg. unum. ff. de

certum petatur. Bald. in l. prima. C. de confes. & Bald. in l. fi. C. de procur. faciunt etiam not. in leg. absentem. ff. de pœn. cum simi. & Barto. in l. omne. §. j. ff. de re mili.

41 *Inquisitio regulariter non fit contra mortuum, & si pendente iudicio reus moriatur, tollitur omne delictum contra eum.*

42 *Delicta quæ non sunt publica non extinguuntur morte, si lis fuit contestata contra defunctum, uel habita pro contestata.*

43 *Cadaver rei mortui pendente iudicio, an debet suspendi uel circa illud aliquid aliud fieri.*

44 *Reo mortuo post appellationem, quid erit, an hæres appellaret.*

45 *Contumax si habeatur pro confessio & conuictio ex forma statuti, & moriatur ante condemnationem, an pœna transeat ad hæres.*

46 *Inquiri in quibus casibus possit in crimine læsæ maiestatis reo mortuo, & illius memoria damnari.*

47 *Mortuo reo ante sententiã iudicium criminale finitur regulariter, & memoria hominis non damnatur: limita nisi hæres uellet sententiã ferri pro purganda infamia defuncti.*

48 *Cadaver rei an supra suspendi possit.*

49 *Reo mortuo post appellationem an talis sententiã afficiat hæres.*

50 *Statuto dicente quod quis habeatur a pro confessio, & quis moritur ante condemnationem, an pœna transeat ad hæres.*

ANGELVS.

41 *Et prædicta procedunt quando proceditur contra uiuum, si autem iam esset mortuus reus, uel pendente iudicio moreretur, tunc mors tollit omne delictum, & contra eum*

regulariter inquiri nõ potest, & inquisitio formata debet circumduci: nisi in casibus qui habentur in lex iudiciorum, & ibi glof. & Bart. ff. de accusa. Item quoties non principaliter pœna est corporis afflictiua: sed principaliter causa, & quæstio erat super bonis, quoniam tunc quamuis reus sit mortuus, tamen adhuc quæstio durat super bonis: ut le. fin. C. si reus, uel accusa. mor. fue. & C. si pen. app. mors interueniat. l. iij. alia delicta publica etiam lit. contest. nõ transeunt ad hæredem: imò morte extinguntur: ut d. l. ex iudiciorum.

42 *Alia autem delicta quæ non sunt publica, non extinguuntur morte, si lis fuit contestata, contra defunctum, uel habita pro contest. l. j. & ibi glo. & per Bald. ibi. C. ne ex delictis defuncti uel si aliquid ad hæredem peruenit ut l. j. & ibi Barto. ff. de priua. delic. facit quod not. glof. in §. per contrarium. instit. de hæred. quæ ab intesta. defer. & nota bene quod in crimine læsæ maiestatis, & similibus quæ non expirant morte, & in quibus etiam procedi potest post mortem, quod sententiã, & sic etiam inquisitio non debet esse cõtra illum mortuum, nec eum condemnari, cum sit mortuus, sed contra eius memoriam inquiri, uel eius memoriã damnari, uel pronuncari, & declarari eum contra principem, uel rem publicam fecisse: & per hoc eius bona in sicum inferri: nam propter hoc memoria eius damnatur, & infamia quadã defunctus afficitur: ita dicit singulariter gl. in d. §. per cõtrariũ. quod singulariter not. in modo prædicandi, & semel in ciuitate Vulterratum habui de factis: de quo etiam*

uide quæ dixi s. eo. in glos. (che hai tradito la tua patria.) in uersicu. & bene aduertas quoddam tale crimen.

43 * An autē cōtra cadauer sit aliquid faciendū: ut q̄ suspēdatur uel ut quid aliud fiat. Ang. in l. j. ff. de publi. iud. & ibi Imo. & Bald. in l. j. C. ne ex delict. defuncti. dicit, quod nō, allegat etiā Cy. in l. j. C. qui testamēta facere possit. ubi uidetur hoc etiā tenere. & sic dicit Ang. caueat autem iudex, quando delinques moritur processu pendēte, quod eius cadauer non suspēdatur, aliis tenetur in syndicatorum ut l. j. §. quoties. ff. de iuru. dicit tamen ibi Imo. quod aliquando contrarium seruatur in famosis malefactoribus: & hoc in odium eorū uidetur posse tolerari: ut in c. mulier. xv. q. j. dicit ubi per Imol. ubi etiam allegat quod habetur in c. inter monasterium. §. j. de statu monachorū.

44 * Quid si reus decessit post appellationem, quid erit? Bar. in d. l. ex iudiciorū. dicit, q̄ si decedat intra decem dies qui datur ad appellandū, quod hæres eius debet appellare: aliās cū lis sit contestata & defunctus dānatus, talis sentētia afficeret hæres, nisi appellarent: sed de ista quæstio. latius dicit Bald. & Imo. in leg. qui latronibus. §. j. ff. de testa. & Bal. in leg. si quis filio. §. eius. ff. de iniusto rupto testa. ubi cōcludunt, ut dicam j. in glos. super uerbo, præsentate Titio & appellante & c. uide etiam Imo. qui similiter tenet glo. in l. de 45 functo. ff. de publi. iud. * Quid si habeatur pro confesso & conuicto cōtumax ex forma statuti, & moritur ante condemnationem: an pœna transeat ad hæredes: uidetur quod nō: quia requiritur litis contestata.

sententia ad hoc uē cōtra hæredem transeat: ut d. l. lex iudiciorum. & ita tenet Dy. Bar. tamen ibi determinat contrarium: sed de hoc dicit latius Bald. & Imo. in d. l. qui à latronibus. §. j. & in d. §. eius. ubi Bal. nititur cōcordare opinionem: quia dicit opinionem Barto. uerū, si post interdictoriam bāni secuta sit diffinitio, aliās procedit opinio Dyn. facit iustum glos. C. de modo multa nudi. & istud mihi placet, licet Imo. uideatur dicere, quod indistincte sit uera opinio Dy. etiam si secuta sit diffinitio, quoniam illa consequitur ferri conditionaliter: quia dānari consequitur ad mortem, si ueniret in fortia communis & c. Et licet pœna uideatur capitalis: & in consequentiā tenetur tacitam bonorū publicationē, ita nota. in l. de portatorum. C. de pœna cum similibus. tamē ex quo est conditionalis, suspenditur eius effectus in conditionis euentum: ut l. §. si duum. ff. quando appellandū sit & c. interim nō habet effectū cōtra dānatum in ipsa pœna capitali: nec sequenter in bonorū publicatione: ergo cōsequenter: nec contra hæredem, si interim moriatur. argo. d. l. qui à latronibus. §. j. Et hoc dicit procedere multo magis hodie, ubi bona damnatorū in consequentiā non publicātur: ut in authent. bona damnatorū. C. de bonis dānatorum. sed etiā non obstat opinio Imo. ego tenerē concordatā Bal. nec obstat quod dicit Imo. quoniam sententia cōtra cōtumacem & absente tenetur purē & simpliciter, sine aliqua conditione: licet eius executio deferatur in conditionis euentum: licet, quod dicitur, & quia cōtra

nobis cōmississe per ueram & legitimam cōfessionē habitā ex sua contumacia secundū formā statutorum & c. idcirco ipsum Titium in amputatione capitis condēnamus & eius bona publicamus: uerum si quo tempore uenerit in fortia communis, quod ducatur & duci debeat usque ad locum iustitie, & ibi decapitetur & c. sic bonus iudex debet formare uerba sententiæ hoc modo, & sic formādo necessariō sequitur, quod sententia est purē lata non sub conditione. Ideo habet, & statim fortitur effectum: & sic erit uera opinio Bar. & Bal. & ita praticatur: & hunc modum pronuntiandi sentit glos. in authent. de leno. §. si quis autē. in uerbo, expellatur, quam glo. allegat la. cob. de Belui. in authent. de pace tenenda. in principi. & dicam j. in glos. super uerbo, caput à spatulis amputetur & c.

ADNOTA. a ¶ Memoriam damnari. Adde circa hoc, & uide quæ ponit Cap. in consi. xvj. & uide Bal. ponentem praticam in consi. lx. in y. molini. Ber.

AVGV. Tu autem in hac materia in quantum supradictū est, quod mortuo delinquente, nō potest amplius formari inquisitio uel accusatio cōtra mortuū, nisi in certis casibus expressis & c. adde hic quæ dicta sunt s. in glos. (Che hai tradito la tua patria.) in uerbo, & bene aduertas. ubi de iure canonico aliqua allegauit in materia ad intellectum tex. glo. & Bar. in d. l. ex iudiciorum. ff. de accu. & uide glos. magistrā de iure canonico. xxiii. q. ij. in summa. quæ ponit regulam & fallētiā quid de iure ciuili & quid de iure cano-

nico, & ibi uide multos text. allegatos de iure canonico ab illa glos. quos non alio ego breuitatis causa: quia parū esset mihi hoc transcribere. Sed in materia bene menti unum singulare uerbū quod posuit Ang. in consi. suo cccxj. incipit. in Dei nomine & sive Matris uirginis gloriose: pro decisione cōsultationis prædictæ. qui dicit quod licet in crimine læsæ maiestatis post mortē delinquentis potest dānari de delicto tali, & memoria eius cōtari: tamen hoc habet locum solū in duobus casibus. Primus, quando cōtra personam Imperatoris hoc fieret. Secundus, quādo contra rem publi. Romanorum committeretur tale delictum: casum allegat in terminis in l. ij. ff. ad l. l. l. maiestatis. In omnibus autem aliis capitulis criminis læsæ maiestatis hoc non est, quia cessat processus damnandi memoriam hominis pro hac opinio. Ange. etiā est glo. in d. l. ex iudiciorum. ff. de accu. Et ideo consuluit Ange. quod cum in ciuitate Lucana quidā ciuis contra illā rem publi. commisisset crimē læsæ maiestatis, quod cū illa non sit respu. Romanorū, nō tenuit illa sententia lata contra illū tuē mortuū, nec confiscatio bonorum: dicit tamen quod bene ualere statutum factum per illā ciuitatē Lucanā, si expressē diceretur in statuto, q̄ post mortem delinquentis posset procedi, & cōtra mortuum delinquentē, & contra bona sua. Dubito de ista decisione Angel. quia hodie quilibet princeps & quilibet respubli. uoluit habere prerogatiuas Cæsaris & respubli. Romanorū, iuxta ea quæ dicit Bart. in l. infamē. ff. de publi. iud.

cum similibus. & quæ sit ratio iuia quare post mortē delinquentis non potest quæri de delicto: uide omni no pulchra uerba Ange. in l. j. C. ne ex delictis defun. in prin. adde quæ dicta sunt s. in glo. (Che hai tradito la tua patria.) in glo. in uerbo, & bene aduertas. & quando dānatur memoria, uide Bart. in l. qui à latronibus. §. si. ff. de testamē. & uide gloss. xxiij. dif. c. quorundā. & c. officii. ex-
 47 trā de pœni. & remif. * Et in quantum supra tactū est, q̄ post mortem rei delinquentis ante sententiā iudicium criminale regulariter finitur, & memoria hominis damnari non potest: limita hoc nō procedere si hæres uellet, quod pro purgāda infamia defuncti, quod sententiā ferretur: quia pro suo interesse potest instare: ut sententiā feratur post mortem. ita dicit Bart. in l. j. in ij. colum. C. ne ex delictis defun. castum allegat singularem secundū ipsū, qui alibi in iure non reperitur, in l. filie.
 48 §. femina. ff. de adimē. leg. * Itē in quantum supra dictū est, an cadauer mortuum possit furca suspendi. adde quod Ange. in l. si. C. si pendente appella. mortuus fuerit. multū exclamat contra assessores, qui cadauera mortuorum delinquenti quæ obierunt ante sententiā, faciūt suspendere, uel igne comburi. & idem dixit Ange. in d. l. ij. C. qui testamen. facere possit. licet ibi dicat, quod aliquādo uiderit contrarium obseruari & malē: quia est contra text. in d. l. si. C. si pendente appella. mors interue, ubi dicitur, quod crimen est extinctum per mortē, quod nulla pœna debetur, si nullū est crimen: ideo rationes Bald. quas adduxit in d. l. j. C.

ne ex delictis defun. multū uide pro hac parte, quibus malē potest responderi: licet Bal. in l. j. C. qui te sta. facere possunt. dicat, quod hoc est arbitrium: & in arbitrio iudicis, per clemen. j. in uerbo, pœnitentię. de pœni. & Fulgo. in d. l. ij. referat ibi dictū Bald. & cū reprehendit, quod nihil inuenit ad propositū: d. cle. j. sed aduerte quia mihi placet opinio Imo. quam posuit in d. l. defuncto. scilicet, quod in famosis latronibus & malefactoribus hoc nō procederet: quia in odium ipsorum cadauera possunt suspendi, uel leges comburi. & istā partē tener Ro. in l. si uerō. §. de uiro. ff. sol. matrimo. xlvj. fallētia. & Roma. in d. l. ij. C. qui testamē. facere possunt. qui dicit, q̄ opinio Bal. hic potest procedere: famoso latrone, per id quod mox fing. in l. ij. ff. arbo. fur. c. si. dum dicit latrones mortuos bestis subiciat ibi allegat multa quæ fuerūt allegata ab Imo. in d. l. defuncto. sed contra Bald. Imo. Ro. arguo sic: si tantum est lege, qui sunt illi casti quibus post mortē quis potest rariari, calumniari & dānari: ut in l. iudiciorum. ff. de acū. & lex nolēs ultra procedere, quomodo uolumus nos ultra procedere cōtra leg. scriptam? iudex ergo tenebitur in syndicato: ut dicit Angel. in d. l. defuncto. & maximē: quia ibi in d. l. iudiciorum. & in gloss. enumerat illi castus atrocissimi, odio quorum lex noluit, quod post mortem dānaretur memoria hominis: unde dicit lex habuit considerationem eūdem casibus atrocissimis: & sicut habuit considerationē de criminibus sē maiestatis, hæresi, & repetitio-

rum, ita dixisset de famosis latronibus & similibus: nisi respondeamus, quod lex etiam quādoq; comprehendit alios casus ibi non enumeratos. & probo per illummet tex. in l. iudiciorum. nam ibi dicit quod mortuo delinquentē iudicium expirat: sed fallit ibi in duobus casibus enumeratis in tex. scilicet in criminibus lætē maie. & repetundarū: tamen ibi gloss. ultra illos duos casus enumeratos in tex. addidit alios quinque: casus enumeratos per gloss. si docto. addunt alios extendēdo per bonas rationes. & maximē: quia ex causa licitum est leges transgredi, & statuta, iuxta regulam uulgarem Inno. in c. j. de conti. & per no. in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de iis qui not. infā. & de materia per Ang. in l. qui à latronibus. §. j. ff. de testa. & adde dominum Catald. in tracta. syndi. q. cxlvj. qui dicit, q̄ est in arbitrio iudicis, an corpus mortuum uelit facere suspendere: quia illud est
 49 corpus pœnæ. * Item in quantum supra tactū est, quando reus decessit post appellationem, quid erit an talis sententiā afficiat hæredes? Tu de hac materia adde omnino quæ singulariter dixit Bald. in l. j. C. ne ex delictis defun. in iij. colum. ubi not. loquitur. & ibi facit mentionē quomodo Bar. fuit in hac materia contra sententiā Dy. & omnino Bald. in l. ij. C. si pendente appella. mors interue. & ibi in l. j. in fin. C. si reus uel accusa. mortu. fuit, qui uidetur uelle, quod opinio gloss. & Barto. sit communis. Et illa gloss. in d. l. ex iudiciorum. quæ allegatur in ista materia Ange. in l. & post. ff. de transa-

ctio. dixit illam glo. singularē & nō esse alibi. & idem magnificet illam gloss. Bar. in l. furti. ff. de his qui not. infā. in ij. colum. & ibi limitat illam glo. & uide Bart. in l. si qua pœna. ff. de uerbo. signi. & Albe. de Rosa. in quarta parte statutorum. quest. xxv. & uide per dominum Angel. in
 50 frā, in ulti. colum. * In quantum ultimo loco tangit domi. Angel. hic, si ex forma statuti quis habetur pro confesso, & quis moritur ante condemnationem, an pœna trāseat ad hæredes. adde quod Bal. multū not. loquitur in l. j. C. ne ex delictis defunctorum. in iij. colū. & aliquid per Bal. in authen. bona damnatorū. C. de bonis damnato. & faciunt not. per Bal. in l. j. C. de condi. in ser. Item uide Alberi. de Rosa. in iij. parte statutorum quest. xxv. & omnino uide in ulti. glo. in ulti. uersicu. in ulti. additione mea.

51 Statuto cauetur, quod non comparsus ponatur in banno, de quo nō extrahatur, donec soluat condemnationem mille, quidam sic fuit in banno positus, & non uult soluere mille: an fiscus poterit facere executionem in bonis istius usque ad summam mille.

52 Statuto stante, ut supra, si bannitus moriatur in banno, an habebit bannum executionem contra hæredes banniti.

53 Iudex posuit Titium in banno centum librarum, quia Seium uulnerauit: an iudex compellatur illas libras exigere.

54 Bannitus fuit quidā tali banno, quod trāstuit in rem iudicatam, puta quia reus nunquam comparuit: quis potest petere, quod talis bannitus eximat a banno.

ANGELVS.

51 * QUID si statuto cauetur, quòd non còparens ponatur in banno, de quo non extrahatur, donec soluat condemnationem mille modo quidã est positus in banno, & non vult soluere mille, an fiscus poterit facere executionem in bonis istius, & accipere bona usq; ad mille? Bal. in d. authenti. bona. arguit primò, quòd sic: quia cù sit sententia lata, ergo meretur executione, & mittetur executioni per iudicẽ maleficio rum qui eam tulit: ut l. si quis inter. C. de bonis proferti. aliàs si executio nẽ nõ mereretur, frustra esset lata. facit quod not. Dy. in l. post còtra-ctum. ibi Barto. ff. de dona. ubi dicit quòd bona damnati sunt obligata pro còdemnatione soluenda. facit gl. in l. rescriptum. ff. de pac. in prin. In contrarium allegat Bal. quia iste uidetur debitor alternatiuus: ideo electio est sua: ut l. plerumq; in fin. ff. de iure dot. facit quod not. Bal. in l. quicumq; & ibi not. Barto. C. de ser. fugi. Præterea donec pareat banno stando absens, aliter in pecunia satisfacere compelli non potest: ut l. si pecuniã ff. de condi. ob. cau. Ex quo 52 infert Bald. * quòd si iste mereretur in banno, quòd tale bannũ executionem nõ haberet contra eius hæredem: de quo tamẽ etiam latius su- 53 præ dixim: quilibet bannitus nõ cogitur ad satisfacionem pœnarum: ut l. sed si unus. §. si ante iudicem. ff. de iniur. Præterea si fieret talis executio, bannitus consequeretur præmium: quia per solutione rebanniretur: sed hoc nõ debet fieri, cù statutum sit in eius odium factũ. igitur &c. ut d. l. si quis inter. Itẽ si ita esset,

non lueret bannitus aliquam pœnam in corpore uel bonis, quia ipse non dedit: sed si esset in banno, habet pœnam corporale &c. istud dicit, quòd practicator, quod nota maxime in ciuitate Bononiæ, ubi multi banniuntur in certa quantitate pecuniæ, ubi se absentat: an in eorũ bonis possit fieri executio: aliis ego audiui doctissimos aduocatos pœniticasse istam ultimam partem: quia fiscus non potest accipere ista mille inuito ipso bannito, & allegabatur istam ratione: quia maior est pœna corporalis minima, quàm alia maxima pecuniaria. l. in seiuorũ. ff. de pec. cum simi. Si sit ergo tale statutum in quantum vult quòd banniti rebannitur soluendo mille, hoc tẽdit in beneficium ipsius banniti: beneficium ergo nõ debet cõferri in inuito in regula, beneficium de re. iur. nec credendum isto casu etiã si magis expediret ipsi bannito stare in bannum, quàm soluere ista mille, quòd in odium suũ fiscus posset isto casu exigere illa mille ipso inuito: quia cù statutum alteratiue quodammodo dederit sibi hoc beneficium, nõ potest amplius auferri ipso inuito, per ea quæ not. doc. in omnes populi. ff. de iust. & iur. & per c. j. extra de consti. & imputetur credentibus statuta, quòd non fecerunt statutum clarior. * Aduertat tamen secundum Iac. Butr. in l. j. C. comiti. ubi epi. iudex posuit Titum ex uoluntate in Seiũ illato in banno ceterum librarũ, an iudex compellatur illa exigere: & dicit quòd non, nisi sententia condẽnatoria, quia tẽdit bannũ est quædam cõminatio debet pœnæ: ergo non habet vim sententia: ut d. l. j. & ideo iudex potest

a causa & minueret & sugere dictam pœnã cõminatã: ut l. illicitas. §. in. ff. de offi. præf. & hoc sequitur Sali. in d. l. j. nisi aliter a statuto esset pronũ- 54 sitm. * Quero, aliquis est bannitus in banno q. l. transit in rẽ iudicatã, uel delictet q. reus nõquam cõparuit, q. s. potest petere q. talis bannitus eximatur à banno: respõdet Bal. in rub. C. de iu. fil. lib. x. uer. e. contra q. s. poterit petere &c. q. cognatus uel affinis banniti, & non alius. ff. de pœ. l. in metallũ damnari. nec ob. l. non tantũ. ff. de app. quia aut bannum uel sententia trãsit in rẽ iudicatã, & sumus in executio: & locũ habet d. l. in metallũ. aut non dũ meruit executione: & quilibet potest impedire ne trãseat: ut d. l. non tantũ, cũ distinctione tamen aut ante sententiã aut post ut ibi. ego autem intelligo dictum Bal. quando uoluit petere bannitum eximẽ de banno per uiam iustitiæ: ut puta, quia nõ fuit ritẽ bannitus. Si autẽ uoluit uenire quòd nõ potest banniri: quia aliũ bannitum interfecit: & sic reipubl. interest, & etiam suũ nõ fuit delictũ ex forma statuti: tũ dico quilibet de populo etiã non habens aliquod mandatũ à bannito potest illud petere: ut elegãter no. Barto. in l. ubi pactum. C. de transac.

AD NOT. a ¶ Et minueret. Adde tu & uide de hoc per Pe. de archa. in consil. ccl. xxiij. Ber.

b ¶ Et non alius. Adde ut per Cap. cõs. si. xxi. & Pau. de casu consil. ccl. xxiij. in primo impressis.

AVG. Tu autẽ in hac materia adde q. uera uideretur indistincte esse illa conclusio, q. quilibet potest comparere ad defendendũ illum qui inuito fuit bannitus, maxime per regu-

lam traditã per Bar. in l. pe. §. ad crimen. ff. de pub. iud. in iij. col. ibi. sed primò quero, pone quòd in casu q. dicit quòd ubi absens potest damnari, ibi quilibet admittitur ad defensionem: imò si nemo esset qui comparet, p. eo, debet querere de eius innocentiã. l. j. in fi. ff. de quest. l. si nõ defendantur. ff. de pœ. & affirmat Sali. in l. reos. C. de acc. & de hoc satis supra dictũ est in hac eadẽ gl. in addi. meis, ubi latè posui istam materiã: an in causa criminali possit procurator uel alius comparere, quando est absens. dic ut ibi: & maxime si de ei innocentiã ipsius banniti potest ex actis colligi, ut in casu nostro de bannito, posuit Bar. in l. pe. §. ad crimen. ff. de pub. iud. in pen. col. in uer. quero procurator habens &c. dũ alleg. gl. reputatam sing. in l. qui cũ maior. §. i. p. tris. in uerbo, uel calumniosa. ff. de bo. lib. & fuit sententiã Cyn. in l. reos. C. de accu. in vj. q. & ibi Bart. in xiiij. col. Ange. & Sal. & Folgo. & Pau. de ca. in d. l. ubi pactũ ff. de trãfac. tenet quòd quilibet potest cõparere in illo casu, scilicet quãdo allegatur, q. ille non debet banniri propter homicidiũ commissum in persona alterius banniti: sed si rectẽ pòderetur uerba Sal. in ultimis uerbis allegatã ratio, quare quilibet potest cõparere, quia dixit illud arg. quod s. allegari: quia ubi absens potest damnari, ibi quilibet admittitur ad defensionem &c. licet contra dictã d. Barto. in d. l. ubi pactum, dixerit Ia. bu. in d. l. decurio nes. C. quib. in cau. infra. irro. sed Bal. uidetur stare cum opi. Barto. ibi. per quo bene facit text. cum ibi not. per Bar. in l. si feruus. C. de his qui ad eccle. consu. & no. per Bald. in l. j. c. j. §. iniur

iniuria. de pace iura. fir. & per Bal. in l. j. in ij. col. c. quomo. & qua. iud. & per Bal. in l. j. §. filius. ff. ne quis eū qui in ius uo. est ui exi.

55 *Processus formatus etiā in fauorē inquisiti, an ualeat in quo interuenit procurator qui non fuit repulsus, licet esset causa in qua non poterat procurator interuenire.*

ANGELVS.

55 * **QV** AER O, pone quod in causa criminali in qua nō potest interuenire procurator iuxta l. seruum quoq; §. publicē. ff. de procu. & l. pe. §. ad crimen. ff. de pub. iud. si qs procuratorio nomine compareat, & fuerit admissus tacite, hoc est nō fuerit repulsus: an tamen ualeat processus etiam in fauore inquisiti. dic quod sic^a ut no. glo. in c. j. de iud. lib. vj. in uerbo, criminalibus, quod no.

ADNOT. a ¶ Quod sic. Adde & uide Ro. in consi. cxxv. ubi multa ponit quæ fieri non possunt, & tamen facta tenent. & uide do. de Rot. in decisio. cccc. lxxvj. in ti. de procu. Ber.

AVG. Tu in hac materia. adde gl. in terminis. in l. quamuis. C. de adul. & Bart. in terminis format istam q. in l. penul. §. ad crimen. ff. de pub. iud. in ult. q. & Bal. uidetur tenere cōtra Bart. in d. l. reos. & doct. tangunt a istam difficultatem in dicta l. seruum quoq; §. publicē. ff. de procu. & in d. l. pen. §. ad crimen. & in d. l. reos. dic ut ibi per eos.

56 *Bannitus est Titius & sic notatus de infamia, postea de banno est cancellatus, an infamia effectus sit extinctus.*

57 *Statuto cauetur quod elapso termino bannitus possit impune occidi. aliquis est bannitus nisi intra tertiam diem comparuerit, qui reperitur Venetijs,*

& iam sunt elapsi duo dies, & scilicet impossibile quod uno die compareat, an interim possit occidi.

58 *Bannitus equiparatur deportato, & perdit ciuitatē, dicitur esse hostis ciuitatis, desinit esse ciuis illius ciuitatis, & perdit omnia priuilegia sue ciuitatis.*

59 *Bannitus de quo in secundo uerbo procedenti. offendi non potest, quia illi terminus legalis.*

60 *Bannitus an equiparetur deportato, uide remissiones.*

ANGELVS.

* **QV** AER O, aliquis fuit positus in banno, & sic notatus infamie iuxta id qd no. p. Bar. in l. infamie. de pub. iud. demum de bāno cancellatus fuit, an infamie effectus sit extinctus. Istā q. ponit Bart. in l. i. C. de sen. pal. & in l. nō solū §. si. ff. de procur. Et in effectu uult qd aut cancellatur: quia bannū sibi remittitur, & rebānitur, & tūc infamie effectus tinguitur. idē no. Bar. in l. j. in fine quest. aut cancellatur: quia soluitur illa quātitatis soluta, & sic cācellatur secundum suā causam limitatur, & cācellauerat. & ibi Bar. ff. de his q. test. del. & sic nō erit extinctus effectus infamie: & sic adhuc remanebit infamias. de quo tamē lati^p p. Bar. in l. i. §. si. ff. de procur.

57 l. si. * Pone, statuto cauetur qd elapso termino bannitus possit impune occidi: & aliqs est bannitus nisi intra tertiam diē cōparuerit, qui bannitus est sic est impossibile qd uno die compareat, an interim possit occidi. Istā quest. format Bar. in l. c. si impunitus sim mihi à Proculo. de uerbis & ibi determinat qd nō: quia cōpōna appōfita sit à statuto, & ita

lege, opus est, quod totū tempus primo transeat antequā pōna incurrat. b dic ut ibi^b per eū, Ange. & Imo. * & 58 tene mēti, qd bannitus equiparatur deportato, ut no. gl. in §. deportati. in sit. qb. mod. ius pa. pot. solui. & ideo ut deportatus p. ciuitatē, ut l. ij. ff. de pō. & dicitur esse hostis ciuitatis, ut l. amissione. §. q. deficiūt. de capi. dimi. & uide ibi Bar. Bal. & Ang. & definit esse cuius illi^c ciuitatis, ut no. Bart. in l. pe. ff. de le. & not. Bal. in d. §. q. deficiūt. & in l. sed milites. §. sed ignominia. ff. de execu. tut. & perdit omnia priuilegia suæ ciuitatis: ut l. j. & ibi doc. C. de hær. infli. & lac. Bar. & doc. in l. ex facto. §. ex facto, ad Trebel.

ADNOT. a ¶ Infamias. Adde, & idē cōsultit Alex. in cōsi. cxxij. & cōsi. cxx. in ij. in ij. uol. & uide Pet. de anch. in consi. cccx. & ibi, quis possit famam restituere, & an dānatus per contumaciā sit infamis, & an cancellatio banni idē operetur q. plena restitutio, uide Barb. in consi. v. B. b ¶ Dic ut ibi. Adde tu & uide Paul. de cast. in consi. ccc. lxxij. ubi ponit an mater priuetur successione filij, cum certū est, qd tempus, quod superest, nō est sufficiens ad petendum tutorem. Ber.

c ¶ Deportato. Adde de hoc & uide per Paul. de cast. an consi. xxxij. Alexan. in consi. cxxvj. in j. uolu. & in consi. cxxv. in ij. uolu. Bernar.

AVG. Tu autē in prima quæstione hic inquātū s. tactū est, an per cācellationē indistinctē tollatur infamia, qd licet Bal. indistinctē secutus sit Bar. ibi in d. l. nō solū §. si. tamen uidetur qd Bal. alibi tangens istam difficultatē in l. quid ergo. §. pōna grauior. ff. de his qui not. infra. in pō. col. arguit primō per illum text. quod cācellatio indistinctē tollat infamiam:

quia si cancellatio est gratuita, habet uim facti; si cancellatio est quia aliquo dato fit, ista habet uim tractationis: tamē in fine uenit ad distinctionem l. cancellauerat. ff. de his quæ in testa. delentur: quia aut est facta ratioe totius solutionis, uel partis: nec obf. d. §. quid ergo. quia ibi loquitur in infamia cōtrahenda: secus in iam cōtracta. & ibi ponit quid si quis cācellatur: quia in integrū restituitur.

59 * Et ad secundam quæstionem quam tetigit hic do. Ang. adde quod Bal. idem dixit in l. ij. C. si pēdente appellati. mors inter. quia si certum erat bannitum non posse cōparere intra terminū afsignatū à statuto: tamen interrim bannitus non poterit occidi uigore statuti: quia ille est terminus legis.

60 * Item inquantū tractatur hic uicem loco, an bannitus equiparetur deportato. & allegat illam gl. instir. quibus mod. ius pa. po. soluitur. addatis uos, quod ista est maxima quæstio, quam Alber. de rosa. multū latē examinat in iij. parte statutorū. in quæstio. xij. & Ray. Cy. Bar. Bal. Angel. & Sali. & oēs doct. in l. j. C. de hær. infli. p. Ang. Imo. & doct. in l. ex facto. §. ex facto. ff. ad Trebel. per Ioā. an. in tit. de accus. in iij. parte, in §. sequitur. in additione Spec. in addi. incipiēte, Odo. per Guil. de cu. Bar. & Bal. in l. si qua pōna. ff. de his qui sunt sui, uel alie. iuris. per Bar. in extrauagāti. qui sunt rebelles. in uerbo, rebellādo. per lac. de bel. in quæstio. incipiēte Sempronius & Titius inimici capitales. quā dispositionem posuit in l. ij. C. ut intra certum tempus. per Specul. & Io. and. in tit. de instrumen. edit. §. compendiosē. uersiculo, quid de bannito. & in tit. de actorē. §. j. uer. item quod

R est ban

est bannitus. & in titul. de arbitris. §. differt. uersus. quid de bannito. per Dyn. in l. si quæramus. ff. de testam. per Iacob. butrig. in authentic. tem quæcunque. C. de episcopis & clericis. aliquid per glo. & Baldum in capitulo primo. hic sinitur lex Conradi. per docto. in disto. §. qui deficiunt. Barto. Bald. & Imol. in lege. eius qui. §. primo. ff. de testam. per Barto. in lege. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liberis & posthumis. per Ange. Imol. in l. Gallus §. ille casus. ff. de liber. & posthumis. per Barto. in sua disputatione Lucanæ ciuitatis. statuto cauetur. per Ang. in sua disputatione. duo aduicem litigantes compromiserunt. ubi latissimè. & in sua disputatione Bononiensi in tertia quaestione. per Bal. in lege. seruum quoque. §. publicè. ff. de procu. in quarta columna. per Angelum in l. si cum dotem. ff. solut. matrimonio. in §. si patre. per Bal. in repetitione legis primæ. in undecima columna. C. de sacrosanctis ecclesiis. per Baldum in l. prima in fine. C. de monopol. & in l. etiam. C. ad leg. Falcidiam. per Bald. in l. corruptionem. C. de usufruc. per Bald. in l. fina. in ultima columna. C. si à non compe. iudi.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex non debet recipere aliquam re-
sponsum in maleficiis. nisi iuret reus
de respondendo ueritatem. qui respon-
dere debet per uerbum ueritatis. non
autem credulitatis.
- 2 Reus nunquam ad tribunal ducendus
est. nisi prius aut cum tormentis. aut sine
ne. delictum fuerit confessus.
- 3 Reus tortus & qui purgavit iudiciū
habitum ex confessione. non est am-
plius torquendus. nec cogendus. quod

in confessione persistet.

- 4 Confessio extraiudicialis est sufficiens
indiciū ad torturam. quæ purgatur
sicut & alia iudicia.
- 5 Iudiciis nemo damnari potest. nisi in
iudicia indubitata. & que dicuntur
iudicia indubitata.
- 6 Indiciorum indubitatorum exemptio
est ubicunque ex qualitate & ma-
iudine indiciorum indicatur ueritas
oculis mentis iudicis. sicut clauarum
ritatem ostendit oculis corporis. ut
Titius usus est intrare domum Ca-
cum gladio: postea auditus est. Ca-
acclamasse. & Titius usus est in-
domum. & Caius reperitur in se
uulneratus.
- 7 Testes quando nolunt uenire ad i-
ficandum. qua cautela sint cogendi.
- 8 Reus in maleficiis respondere debet
iuramentum ueritatis. non autem
dulitatis.
- 9 Confessus metu tormentorum. cogitur
perseuerare in illa confessione.
qualiter iudex se habere debet ad
tormenta adhibenda huic malefici-
ri in isto casu.
- 10 Iudex quomodo purgabit iudiciū
ueniens ex confessione in tormen-
facta.
- 11 Cōdemnari ex iudiciis indubitatis
quis possit. & an exemplum peris
suprà in uersiculo precedenti sit ut
- 12 Cautela posita suprà in uersiculo pre-
cedenti de cogendo teste ad testifi-
dum. an sit bona.

Die xiiij. Decembris.

Comparuerunt dicti inquisiti
confitti coram dicto iudice.
respondendo dictæ inquisitioni
torum negauerunt. * Tu-
dex nō recipias aliquam iuramentum
in maleficiis. nisi iuret reus

respondere

respondendo ueritatem. & non suf-
ficiat. quod respondeat per uerbum
credit. imò per ueritatem debet re-
spondere: ut not. Bar. in l. Marcellus.
ff. rerum amotarū. & liinter omnes.
§. rectè. ff. de furt. Et aduerte quia aut
reus comparet. uel est præsens. & ne-
gat in totum. aut in totum confite-
tur: aut partim confitetur. & partim
negat: aut est contumax. & contra
eum contumacem proceditur. ut di-
ctum est in gloss. super uerbo. qui
iudex &c. Primo casu quando in to-
tum negat. quid incumbat iudici. &
quid facere debeat. aduerte dūm est:
quia aut est tale delictum in quo po-
test torqueri. & tunc retinendus est.
& iterum de nouo subiiciendus tor-
tura. ut perseueret in eadem sua cō-
fessione quam fecit in tormentis: ut
not. Bartol. in l. j. §. diuus. circa fin. &
§. si. ff. de quaestioibus. non tantum
enim quando prius confessus fuit co-
ra eodem iudice. cogitur in eadem
confessione persistere: uerum etiam
coram alio iudice non tunc aliquid
confessus fuit. cogitur coram iudice
competenti a persistere in sua con-
fessione: ut no. Innocen. in capitulo.
at si clerici. de indic. quod tamen
intelligas. ut dicam in gloss. sequen.
2 in fine. * Sis ergo cautus. quan-
do habes reum captum. quod nun-
quam ducas ad tribunal. nisi prius ti-
bi aut in tormētis aut sine. delictum
confessus fuerit: quia tunc ducendo
postea ad tribunal postposito metu
tormentorū. si aliquid confiteatur.
tunc possit puniri. & si in sua confes-
sione non persistit. cogitur persiste-
re: hoc est. quod dicta talis confes-
sio est sufficiens iudiciū. quod tor-
tura possit de eo repeti: ut l. unius.

§. secundo. ff. de quaestioibus. * Sed si
secundo loco fuerit tortus. intantum
quod dictum iudiciū habitum ex
confessione purgauerit. non est am-
plius torquendus. nec amplius est co-
gendus. quod in confessione persi-
stat. sicut dicimus in aliis iudiciis
purgatis: ut not. Bartol. ff. de qua-
estioibus. leg. sed si unius. §. primo. &
lege prima. §. diuus. Seuerus. & leg.
fina. eodem titulo. * sicut etiam di-
cimus in confessione extra iudiciū
habita. quoniam est sufficiens iudiciū
ad torturā. ut l. capite quinto.
ff. de adulte. & quod ibi not. gloss.
& Bartol. tamen credo. quod tale iudiciū
ex dicta confessione extra
iudiciali purgetur. ut purgatur u-
num quodque iudiciū: quia non uide-
o rationem differentie: ut l. illud.
ff. ad legem Aquiliā. Sin autem sit ta-
le delictum in quo non possit tor-
queri. tunc reus negans est fideiusso-
ribus relaxandus. ut statim dicam in
gloss. in uerbo. pro quo Anto. fidei-
iussit &c. Et isto casu quo est fideius-
sorus relaxandus. ac etiam quan-
do potest torqueri. debet iudex sub-
tiliter inuestigare per testes. & alia
iudicia de maleficiis. Et etiam testes
quos primò examinauerat pro iudiciis
habendis. & ad hoc. ut possit
formari inquisitio per capitulū. qua-
liter & quando. de accusatio. & quo-
rum dicta describi fecerit in battar-
dello secreto scripto manu notarii
malefactoris & malefactoris. tunc
non citato. sed nunc citato. quod
ueniat ad uidendum iurare d testes.
secundum Salicet. in l. fina. in fine. C.
de quaestioibus. tunc repetat eos
& iterum examinet cum iuramento.
& eorum dicta poni faciat in li-

bro ordinario in dicto processu prædictæ inquisitionis: facit quod no. gl. & Bartol. in l. repeti. ff. de quæstionibus. Et si ex dictis testibus, uel aliis habet iudex indicia de maleficio, de quo potest fieri tortura de iure, uel ex forma statutorum: tunc faciat citari eum quem fideiussoribus relaxauit, quod sub hac forma compareat, uidelicet, quod ueniat ad confitendum delictum non obstante sua negatione, aut ad purgandum indicia quæ contra eum laborant, quo facto si reus compareat eum retineas, & torquebis immediatè, secundum indiciorum qualitatè: si autem in termino non comparuit, ponas eum in banno, sic habebitur pro confesso dictum maleficium: ita dicit singulariter Bartol. in l. penulti. ff. de quæstio. Et idem multo fortius faciat iudex, & facere potest, si per dictos testes probatur uerè, & directò maleficium. argu. authent. multo magis. C. de sacrosanc. eccle. licet etiam isto secundo casu, alio postea in contrarium per reum non probato iudex faciat ipsum citari ad confitendum: ut supra dixi: posset eum realiter condemnare: sed in principio quando simpliciter sunt indicia purgata, si nõ faceret dictam citationè aut ad confitendum, aut ad purgandum indicia, non posset ipsum condemnare: quoniam ex iudiciis, & suspicionibus tantum non est condemnandus: ut l. absentem. ff. de pœnis. ideo singulariter tene menti istam bonam cautelam, quæ tibi poterit facere honorem quam sæpenumero seruaui.

* Et quod dixi, quod ex iudiciis nemo potest damnari, est uerum, nisi indicia sunt indubitata, ut dicit text. &

gloss. in leg. fina. C. de probatio. Bald. in l. milites. C. de quæstionibus. facit text. gloss. & ibi Bald. in leg. accipiuntur. ff. ad Sillanian. Et dicuntur indicia indubitata secundum Nicol. de mata. Bald. & Salice. in dicta leg. fina. quando à lege sunt probata, adeo quod lex uult super illa indicia fieri condemnationem, sicut est exemplum in l. si quis adu. terii. C. de adulte. quia cum ista sint legi indubitata, debent etiam esse iudici indubitata: ut not. gloss. in l. tutor. C. de periculo tutorum. sed si à lege non sunt approbata: sed iudicis religioni commissa sunt: quia ex illis solis non potest damnari dicta lege, absentem. * Et ponitur exemplum in iudiciis indubitatis, ut cunquæ ex qualitate, & indiciorum multitudine indicatur ueritas occurrentis iudicis: sicut clara lux ueritatem ostendit oculis corporis: ita exemplum ponitur de facto. Quia uisus est intrare domum Titii cum gladio: postea auditus est Titius clamasse, postea ille cum gladio sanguinolento uisus est exire domus, & Titius reperitur in facie uulnatus: tunc ista sunt signa, & indicia dubitata simul collecta: & ex his potest ille cõdènari de uulnere: & ex uideretur determinasse Bartol. in similibus exemplis, in lege secunda, in princip. ff. de furt. & facti quod plene not. Bald. & Imol. in leg. fina. de hæredib. instituen. & prædicta procedunt, quando testes ad mandatum & iudicis monitionem ueniunt ad testificandum. Aliquando testes non ueniunt, nec uenire curant: in latente, ne in tali causa habeat testificari forte suasionibus, uel delicti-

tium minis, uel alterius cuius potètis: * tunc cautela est ut testes compareant, quod contra eos formes processum quod pecunia receperunt: ne in tali inquisitione cõtra tales testificaretur, & huius timore ne incidat in falsum, uenient & testificabuntur: aliàs de falsitate & corruptela dicti testes possent puniri. ita dicit no. Bartol. in l. j. §. j. ff. de fal.

ADNOT. a ¶ Iudice competententi. Adde circa hoc, & uide per domi. Alex. de Imo. in consil. xij. in j. uol. 107. de ana. consil. xij. Ang. in consil. clxxvij. Abb. in consil. xxxij. & per Alex. etiam in consil. xix. in ij. uol. Ber.

b ¶ Repeti. Adde circa hoc, & uide Alex. in consil. clxxx. in ij. uol. Bart. in l. in bonis fidei. C. de iur. in. Cap. in consil. xxxij. & Raph. in consil. cxxxvij. Ber.

c ¶ Extra iudicium. Adde quod sicut confessio extrajudicialis rei est sufficiens indicium ad torturam: ita confessio extrajudicialis accusatoris faciens pro reo prodest ad absolutionem. ita Ro. in consil. clxxvij.

d ¶ Iurare testes. Adde Alexan. in consilio clxxx. in secundo uolumine, & Antonius de Prato uel. in consilio penulti. in consil. Barba. Ber.

e ¶ Indubitata. Adde tu Alexand. in consilio xv. in primo uolumine. & melius ad propositum uide per Ro. in consilio cccclj.

f ¶ Sanguinolento. Adde Oldr. consil. clxxij. & Alexand. in consilio xv. supra proxime allegato. & Pau. de ca. in consil. cxxvij. Ber.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia in quantum in princip. huius gloss. domi. Ange. * hic tetigit hanc difficultatem, quod reus debet in maleficiis respondere per iuramentum ueritatis, & non credulita-

tis, & allegat Bart. ubi supra, ubi Bar. uoluit quod in maleficiis positionibus est respondendum per iuramentum ueritatis. Adde quod Bal. in l. j. C. de confessis. in uigesima prima columna. hoc uoluit, licet dicta Bartol. in dicta l. Marcellus. Bal. in l. prima. C. de pœna iudic. qui male iudicauit. non sequitur. Intelligo tamen & limito ista secundum Spec. in titu. deposi. §. septimo. uer. decimo nono. & secundum dicta Spec. in titu. de inquisitione. §. nunc tractemus. uer. sic. in quistores quoque. & dicta sua in hac materia quæ posuit in dicta l. Marcellus. approbanit etiam Bartol. in l. genero. ff. de his qui not. infra. Item in quantum supra domi. Ange. tetigit illam pulchram difficultatem, * an ille qui metu tormentorum confessus est, cogat perseuerare in confessione, & qualiter iudex se habere debeat ad adhibenda tormenta ipsi malefactori isto casu. adde quod Salice. in l. j. C. de custo. reo. in fi. ibi, quæro tamen, si reductus ad acta neget, ponit istam quæstionem de eo qui in tormentis confessus est, postea reductus ad acta, ut ratificet, & non uult reus perseuerare, quid faciat iudex. Dicit Salic. ibi, quod quidam dicunt, ut Odofre. quod si noua indicia superuenerunt, tunc debet poni ad torturam, aliàs nõ, per leg. unius. §. primo. ff. de quæstio. & arg. l. qui bona. §. si quis stipulatus. ff. de dam. infect. Sed dicit, quod Bartol. in d. §. distinguat. secundum indiciorum qualitatem, ubi etiam noua non superueniant: nam aut priora nõ erant multum urgentia, uel non multum manifesta, & non repetantur. Aut erant manifesta, & multum urgentia, & tunc

repetantur. Et ita seruatur in practica. Sed aduerte, quia Sali. non tangit ibi punctum difficultatis nostre: quia illa doctrina debent intelligi, quando reus semper negauit in tormentis, an possit hoc non obstante questio repeti. Sed punctus noster est, licet propter indicia non arguentia non possit amplius reus poni ad torturam, quae indicia fuerunt habita ante torturam: an propter confessionem factam in tormentis quis cogatur perseverare in illa confessione. & dico quod sic: & ita uidetur esse de mente doctorum maxime Bal. in l. ij. de custo. reo. & ideo Bal. melius in l. in bona fidei. C. de reb. cred. in uer. ite que ro de confessione facta in tormentis. dicit quod si talis confessio facta in tormentis praecedentibus indicis reuocetur, tamen illa talis confessio illo modo facta, inducit semiplenam probationem: ita uoluit illa gl. in d. l. ij. C. de custo. reo. Et ideo nisi reuocans probet contrarium, cogitur perseverare in tali confessione per repetitionem tormentorum. Ita dicit ibi Bal. multum eleganter, multo magis potest iudex malefactorum iterum torquere reum, qui non uult perseverare in confessione: quando ultra confessionem suam haberet indicia urgentia contra malefactor, quae non essent totaliter purgata per primam torturam. Remaneret ergo ista prima conclusio, quod si indicia essent totaliter purgata: tamen per solam confessionem factam in tormentis praecedentibus indicis, inducitur semiplena probatio, per quam quis potest iterum torqueri, si non uult perseverare. Itē aduerte inquantū do. Ang. hic tangit subsequenter * quomodo iu-

dex purgabit illud indicium oritur ex tali confessione: hoc etiam iudex debeat adhibere tot tormentis donec ille perseveret: & credo quod non: quia Bal. in d. l. in bona fidei. dicit quod ex tali confessione oritur semiplena probatio: per glo. in d. l. de custo. reo. ergo purgabitur illud indicium sicut purgatur alia semiplena probationes: de quibus per Bar. in l. fin. ff. de quaest. lib. hoc est, si purgantur alia indicia: & ideo non faciunt iudices qui reum confitentem in tormentis qui ratificatio negat die, nocteque; torquendo fatigando nec perseveret, quia non possunt iterum facere: quia illa talis confessio facta in tormentis non est nisi semiplena probatio, per praedicta: & sic unicus indicium, nisi secundum Sali. ubi indicia essent tantum urgentia: & primam torturam non fuissent purgata: quia instantibus illis indicibus purgatis, & confessione rei facta in tormentis, aliud esset: quae omnia relinquatur iudicis arbitrio: per Bar. per lo. And. in c. cum in contemptione. extra de reg. iur. * Itē inquantū do. Ang. hic tangit illam difficultatem, quod licet aliquis ex indicibus non possit condemnari: tamen si indicia erant indubitata, poterit fieri condemnatio: & ponit exemplum quae sunt indicia indubitata de gladio sanguinis. &c. Addatis quod nemo fuit qui tam latissime disputauerit istam materiam quam fecit Gandi. in suo tractatu de sic. in rub. de praesumptio. & indicia quibus sequi potest condemnatio criminalibus ex talibus indiciis bitatis. Sed aduertat inquantū do.

mi. Ang. hic ponit exemplum de illo qui fugit cum gladio euaginato &c. dicit ibi Gandi. in ult. col. in illo casu & similibus, quod contra illam sententiam Thomae de Piperata omnes sapientes quos Bononiae uidit, & alii doct. alibi existentes dicunt istam sententiam esse falsam: & ita uidit de consuetudine obseruari contra sententiam Tho. de Piperata: quia per talia indicia indubitata quis non potest definitiue danari in persona, sed in pecuniaria, sic uel in alia poena: & ibi ponit quae sunt uere illa indicia indubitata, ex quibus potest sequi condemnatio: & ibi ponit quando possit postea contrarium probari: quia contra indicia indubitata infallenter potest contrarium probari, nisi sit praesumptio iuris & de iure: ibi uide, quia multum notabiliter loquitur: longum esset mihi hic transcribere dicta sua: & ideo non transcribo. Et pro sententia Gandi. uide Angelum in l. ij. ff. de furt. qui reprobatur Bart. ibi. Ego ultra omnes posui istam materiam supra in gl. in uerbo, fama publica, in materia indiciorum. dum domi. Ange. in hac materia allegando Bar. in l. ij. ff. de furt. dixit quod ex indiciis indubitatis sequi possit condemnatio: & allegauit illud exemplum quod posuit hic, ibi late uide: & an ex indiciis indubitatis sequi possit condemnatio. adde omnino Bal. in l. milites. C. de quaestio. * Inquantum autem Bar. tangit illam difficultatem, quod si testis non uenit, iudex potest formare inquisitionem: addatis quod dubito de ista sua doctrina Bart. quod propter hoc solum possit formari inquisitio de falso contra testem, per ea quae dicta sunt supra in gl. in uerbo,

haec est quaedam inquisitio, quia multa requiruntur antequam inquisitio formaretur.

13 Testes qui sint idonei in criminalibus.

ANGELVS.

* QVAERO qui testes sint idonei in criminalibus. Respondeo, omnes qui non reperiuntur excepti: ut l. j. de testi. unde excipitur ille qui accusatus est, uel de aliquo crimine inquisitus. Item minor xx. annis non est sufficiens ad testificandum in criminalibus: ut l. testimonium. ff. de testi. & ibi Floria. licet examinari possit ad aliquem intentionem iudicis, & quod faciat indicium, non autem plenam probationem: & hoc, si in inquisitione fuerit examinatus: & sic ex mero iudicis officio, non ad partis petitionem: & sic in inquisitione poterit examinari pro indicio, non autem in accusatione, nisi iudex eum examinet ex mero officio, non autem ad petitionem dicti accusatoris. Ita dicit Guid. de Suza. & ibi etiam uide Floria. in d. l. testimonium. ff. de testib.

ADNOT. a ¶ Accusator. Vide Bart. in consil. xj. & an damnatus de aliquo crimine qui appellauit, si pendente appellatione testificatur, an ualeat eius testimonium. uide Alex. in consil. xxxvj. in iij. fol. Ber.

¶ Et sic in inquisitione. Adde tu ultra ea quae infra ponit do. Aug. & uide Io. And. in additio. Spec. in tit. de teste. §. j. uer. ite quod est impubes. ubi concludit quod minor xx. annis non debet recipi in testimonio ullo modo, nisi in defectum probationum. & uide in proposito do. Alexan. in consil. clxxvj. in ij. uolu. & ibi quando dicantur desicere probationes: & an credatur testi minori dicenti quod alius non erat praesens delicto nisi ipse.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde quod miror quod iste doctor uadat per mendicata suffragia. Nam doc. solēt allegare unā gl. pro singulari, in l. fi. C. ad Silla. in hac materia, q̄ minor facit indicium ad torurā, licet non possit in criminalibus testificari: quibus Ludo. de Ro. in l. j. §. impubes. solebat allegare similit̄ in d. l. in testimonium. ff. de testa. & uide Bar. in hac materia per illum tex. in l. de minore. in prin. ff. de quæst. & ibi ponit an minor in criminalibus faciat indicium: & multa in hac materia de iure canonico allegat Bal. in d. l. in testimoniu. non in lectura sua, sed in additio. ibi omnino eum uide. Limita prædicta per glo. in d. l. in testimonium. ibi uide Sali. adde Bar. in l. ex libero. in fi. ff. de quæstio.

14 *Mulier an sit testis idonea in masculis.*

ANGELVS.

14 * QUID in muliere, an sit testis idonea in masculis? dic quod sic. l. ex eo. ff. de testi. hoc est uerū de iure nostro, sed de iure canonico uide. 15 tur prohibita, quādo de crimine agitur criminaliter: secus si ciuilit̄. ita dicit gl. in c. super eo. & in c. ex literis. de testi. & sic dictæ gl. procedunt de iure canonico: & sic feruatur in terris ecclesiæ subiectis, non autem in terris Imperii. ita dicit glo. in l. forus. §. j. de uerbo. significa. ita etiam dicit Flo. in d. l. ex eo.

ADNOT. a ¶ In muliere. Adde quando mulier testificetur. adde Alex. in conf. cxxvj. in ij. uol. & Pau. de Ca. in cōf. cclxviij. in secundo impressis. Bern.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde dicta Io. de Imo. in l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa. in fi.

qui dicit quod Ia. de Are. dicebat in causa capitali uerū erat q̄ mulier non poterat esse testis de iure ciuili, quia isto casu agitur de graui præiudicio: secus in alijs masculis, ubi causa nō erat capitalis, sed legis: communiter tenēt cōtrarium. Dicit uerū Imo. quod de iure canonico cōmunit̄ tenetur, quod mulier non potest esse testis in causa criminaliter intatata: & sic intelligatur no. in d. ch. l. in c. mulierē. xxxij. q. v. & in c. qd̄ posuisti. xxxij. q. vij. & allegat in materia dicta Spe. & Io. And. in additi. de teste. §. j. uer. itē q̄ est mulier. seq. & uide per Io. Fab. in st. de test. §. testes. & uide per doc. omnino dicto c. cum ex literis. & in d. c. l. 15

15 *Iudex an miscēdo diuersa genia probationum possit suam probare intentionem, & reus se defendere.*

16 *Delictum an possit per scripturam publicam aut priuatam probari.*

17 *An delictum possit probari per instrumentum uel scripturam priuatam.*

ANGELVS.

* QVÆRO an in diuersis generibus a probationum positio probare intentionem suam: & uide multo magis intelligo in reo addefensam: ut l. fauorabiliores. de regulis iuris. Respondeo quod sic etiam ad condemnandum: unde ex uoluntate omni exceptione maiori & facti quis potest damnari. ita eleganter dicit Bart. in l. j. §. idem Cor. ff. de quæstio. sicut etiam dicimus in ciuilibus ex diuersis semiplenis probationibus etiam diuersorum generū sit magna integra probatio: ut in c. siene de success. ab intest. & not. Barto. admoendi. ff. de iure in ran. de quæ etiam dixi supra in gl. in uerbo. facti

publica. uer. tamen menti gl. fin gu. in c. ueniens & c. ubi gl. dicit quod hoc non procedit in criminali b: & idē uoluit Ant. de But. in c. cum oporteat. de accusa. & facit quod no. Bald. in aut. contra rogati. de testi. & quod no. Bal. in l. si quis ex argentariis. §. j. ff. de eden. & quod eleganter uoluit Bar. secundum Dy. Oldra. & Ray. in l. j. ff. de excu. tuto. Dic omnino ut ibi, & istud teneas. arg. l. fi. C. de proba. Et maxime si uerba Bar. recte ponderentur in §. itē Cornelio. illud non affirmat. * potest etiam in aliquibus casibus iudex probare delictum per scripturam publicam uel priuatam: & sic dictam scripturam producat: de quo per Iac. de Are. & Cy. in l. fina. C. de probatio. & ibi Bal. & Bart. in l. fenatus. ff. ad Turpil. & per Salicetum in l. singuli. de accusatio.

ADNOT. a ¶ Generibus. Adde Rom. in consi. vij. & consi. xcj. Franc. de are. consi. lxxv. Alex. in consi. xix. & in consi. xxxj. in iij. li. & consi. xxiiij. in ij. uolu. Ange. in consi. liij. & Rom. in consi. cccclj. Bern.

b ¶ In criminali. Adde & intellige hoc uerum, nisi concurrant alia adminicula. ita do. Franc. de Are. in consi. xij. & uide Bartolum in consi. cxcj. incipien. domino Paci de burgo. & etiam Oldrad. in consilio cxcij. & Alexan. de Imo. in consi. lxxvj. in tertio uolumine. Bern.

AVGVST. Item in quantum tatum est, an fama in criminalibus probet iuncta cum uno teste: adde Speculā. in titu. de noto. crimi. §. fama. uer. ij. & uer. quid si agenti. & Pet. de Anc. in c. j. de testi. in vj. in penul. col. & Oldr. in consi. cxc. aliās est cxcix. ultra medium. & Sal. in l. ea quidem. in ult. col. C. de accusa. & uide doct. o-

mnino in d. c. ueniens. el. j. de testi. & per Dominic. in c. pia. de exceptio. bene faciunt not. per dominum Antonium de Butr. & Abb. in c. prudentiam. §. sexta. de offic. deleg. Intellige tamen prædicta quando crimen est probatum solum per unum testem, uel aliud semiplenē, & non ultra est probatū: quia uerum est quod sola fama nō perficit probationem: secus si probatum esset plusquam semiplenē: puta per unum testem de ueritate, & aliud indicium, quia tunc fama perficit: & hoc est quod uoluit Bal. in l. si quis ex argentariis. Et adde quod idem uoluit Ioan. Andr. in addi. Specu. in titu. de proba. §. fin. uerfic. xij. ad fi. addi. pro qua conclusionē allego text. sing. secundum ultimum intellectum glo. in c. præterea. extrā de testi. ubi testes deponunt super adulterio de auditu, quia testes audierunt adulteros cōmisceri: tunc ista probatio coniuncta cum fama, & alijs legitimis adminiculis, probant crimen: & pro ista conclusionē hoc modo intelligo dicta Barto. in l. j. §. idem Cornelio. ff. de quæstio. & omnino uide Domi. de sancto Gemi. in c. j. de usur. in vj. in uerbo. manifestos. in §. j. in ulti. colum. qui notab. declarat quomodo debet intelligi illa gl. in d. c. ueniens. & ibi limitat istam materiam. & uide Petr. de Anchar. in consi. cclxviij. * Item in quantum supra tactum est, an delictum possit probari per instrumentum uel scripturam priuatam: adde dicta Innoc. in c. statuimus. extrā de offic. deleg. per Bal. in l. contra negantem. ff. ad legem Aquil. per Bal. in l. ij. ff. de fer. per Barto. in l. non intelligitur. §. tacta. ff. de iure sis. per

Ioan.an.in c.cum ad sedem.extra de restitu.spolia.glo.in c.cum dilectus.extra de maio.& obe.Ioan.an.in regula,semel malus.in mercuria.in vj. uide glos.& doc.maximè Dominic.in c.constitucionem.de verb.signifi.in vj.per Abb.& doct.in c.cum in ecclsius.extra de maio.& obedien.per Bal.in rubri.de fide instrumen. uide Roma.in l.ij.ff.de feriis.qui multa al legat per Baldum in l.neq; natales.C.de probatio.per Barto.in l.diuus.ff.de cust.reo.per Bar.in l.ij.C.quorum appel.non recipi.

18 *Testes an torquendi sint, & an eis sine torture credatur.*

ANGELVS.

18 * **QV A E R O**, an testes sint torquendi, ^a & an eis sine torture credatur. dicit quòd sicut testis clericus torqueri non potest, sed de falso per iudicem suum corripitur, ut l. presbyteri. C. de episco. & cleri. sic in dignitate seculari constituti non possunt torqueri, nisi testes uacillent: ut l. mulier. C. de testi. Si uerò nō sunt in dignitate constituti, sed bonè opinionis, non torquentur nisi uacillent, uel de mēdacio cōuincantur: ut l. unius. §. testes. ff. de quæstioni. Si uerò sint homines uiles, uel uilem artē exercētes, tunc etiam sine torture admittuntur: tamen non tantum creditur quātum aliis: ut l. iij. §. j. ff. de testi. nec torquentur nisi in tribus casibus, uidelicet, si uacillent, si de mendacio conuincantur, item si sponte se ingerunt testimonio. ita dicit Barto. in l. ex libero. ff. de quæstionibus. Ad das quod not. Sal. in l. iij. C. de quæstioni.

AD NO. a ¶ **Torquendi.** Adde 19 & uide Alex. in consi. lxxij. in j. uolu. & Capo. in consi. lxxj. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia si uis uidere unam glos. magnitudo habeas recursum ad glo. pleniora in corpore iuris xv. quæsti. v. c. presbyter. ubi glos. ponit quando testis possunt torqueri: & quid si sunt cœles, ignoti, clerici uel alii positi in dignitate: & ibi uide Archi. & illa glos. multos text. allegat: & uide Bal. in milites. C. de quæstionibus. qui aliter uidetur dicere: & Gandi. in tradit. l. e. sub rubri. de quæsti. in uer. quæro an testis possit torqueri. & ubi ganter loquitur. uide Ioan. in cap. trā de depoi. uide per Inno. & doct. in c. cum P. Manonella. extra de tunc. & gl. v. q. vj. c. illi qui. & uide Bar. in l. j. in princ. ff. de quæstio. an torquentur aliqua indicia. Adde glos. l. nullum. C. de infamib. Et omne Ioan. An. in c. cum in contemptu. ne. extra de reg. iur. per Pau. de za. in commento. c. grauis. extra de depoi. ubi posuit quæ persone possunt torqueri. & etiā Gadi. in loc. præ allega. posuit qui testes possunt torqueri, & quæ persone. & dicitur in l. data opera. in xij. col. quod dicit quòd tres testes torquentur, & omnes, quia tortura est refrenata.

19 *Testes in causa criminali, an possint recipi ad defensam post publicatorem processum.*

20 *Index etiam post conclusum in causa potest testes & alias probationes recipere contra reum. ex mero officio & iudex debet facere reum respondere, feci uel non feci, non autem iudex esse culpabilem.*

ANGELVS.

* **QV A E R O** an post publicatorem processum possint recipi testes ad defensam. Respondeo quod

tantum instrumenta, sed etiam testes possunt admitti, postquam conclusum est in causa, & post testium aper turam: ut not. Barto. in l. j. §. si. & in l. unius. §. fin. ff. de quæstio. & in l. diui fratres. ff. de pœ. quod tamen intelligas, ut uoluit Sal. in d. l. si. C. de quæstio. & dixi supra in uerbo, fama publica præcedente. quod bene no. ^a ut tu semper defensionē admittas etiā usq; ad sententiā: nisi statuto cauere tur de certo termino statuto: aliās tu iudex faceres iniustitiam, & teneri posses in syndicatu: & non est mirū, quia tractatur de uita hominis, quæ cunctis rebus est præferēda: ut l. sanctimus. C. de sac. sanct. eccl. & sic de magno præiudicio tractat: ideo cauti us agēdū, ut l. j. §. sed & si quis. ²⁰ ff. ad Carbo. * Et etiam tene menti quòd tu iudex potes etiam postquā conclusum est in causa etiā in accusa tionibus ex mero tuo officio inducere testes, & alias probationes contra reum ut condēnetur. uide latè Bart. in sua quæst. quæ incip. iudex maleficiorum super accusatione & c. tene tamē mēti tu iudex. q. nunquā recipias respōdētem accusationi uel inquisitioni dicentem, nego me esse culpabilem ^b, uel nego me esse puni bilē: quia reus debet respōdere super facto, utrū fecerit uel nō fecerit id de quo accusatur uel inquiritur: quia utrū id sit culpabile uel nō, spectat ad iudicē. ita dicit Bar. per illum tex. in l. j. §. in accusatione. in si. ff. ad Turp. facit quod no. Bal. in auth. cōtrā qui propriam. C. de non nume. pecu. & quod supra dixi, q. iudex in accusatione potest supplere in iure & in facto producendo testes, & alia p. accusatore & accusato, tenet Bar.

in l. inter accusatorem. ff. de pub. iudi. & idem uidetur uelle & clarius in extraua. ad reprimē. in uerbo, neglexerit. quia sumus in illis quæ spectat ad publicam utilitatem: ut l. quos prohibet. ff. de postulan. facit quod no. in l. si non defendantur. ff. de pœ. sed in l. iij. §. hoc autē iudiciū. ff. de dam. in fec. dicit quòd quando accusator est absens, nō potest supplere pro eo nisi reo uolēte: ut l. libellorū. §. si. ff. de acc. & sic Bar. est sibi cōtrarius. Sed Imo. in d. l. inter accusatorem. concordat opi. dicens quòd iudex non potest supplere ad utilitatē accusantis, quòd non condēnetur in expēsis, & quòd processus nō circumducatur contra reū: ut d. l. libellorū. in si. sed si tu iudex uelles procedere contra reū ex suo officio, & inducere testes: dicit quòd pēdet ex not. in dicta l. libellorum. §. finali. & in l. ij. ff. de aboli. & in l. p. ff. de pub. iudi. & dic ut ibi per eū, sed tu obserua q. iudex ad uindictam publicam potest prosequi dictā accusationem, uel nouū processum formare ex officio: ut habetur in dictis iuribus, & ita practicator: & ita dicit Bart. in d. l. inter accusatorem. in si. & sic nō meretur reprehendi ipse Barto. uel dicit quòd sit sibi contrarius.

AD NOT. a ¶ **Quod bene nota.** Adde tu & uide Fran. de are. in cōsi. c. lxxij. Cap. consi. xij. & consi. lxxj. & R. p. h. a. c. ma. in consi. c. xxxij. Ber. ¶ **Culpabilem.** Adde etiam de hoc ut per Bar. in consi. c. xv. Ber.

AVGVSTIN. Item in quantum supra tactum est de illa contrarietate Bartol. quam fecit in dicta l. inter accusatorem. in d. l. iij. an in criminalibus iudex possit supplere produ

producendo testes. Aduertas q̄ licet Bart.in d.l.iiij. §. hoc autem. uoluerit iudicem non posse supplere producendo testes contra accusatum. accusatore existente absente. Nam Bart. in d. disputatione incip. iudex maleficiorum. tenuit contrariū per l. abolitio. C. de abol. & ibi Cy. ubi licet accusator renunciat accusationi: tamē iudex ex officio super eadem accusatione ueritatem perquirere potest, & reum cōdemnare: ut probatur in c. ij. de collu. deteg. & hoc est quod uoluit Bar. in d. l. intrat. accusatorē. & Bart. in l. libellorum. §. ff. de accusa. sed opin. Bar. in d. l. intra. est uerior per allegata per ipsum ibi: licet do. Anton. de butr. in c. bonā. de postul. præl. referendo opin. quam posuit Bart. in d. l. iij. §. hoc autem. dicat quod aut Titius accusator se absentat post cōclusum in causa, & tūc iudex potest procede ad sententiā definitiūā, & contra reum fierat probatum: secus si non erat cōclusum: quia satis est æquum q̄ iudex ex eadem tela iudicii non procedat contra reum: secus si nouam inquisitionem uelit formare ex officio. & ad hoc multa allegat de quibus per eū ibi. Et ad hoc uidentā essent dicta per Bar. in l. ij. §. si quis ultimo. ff. de quest. & in l. ij. §. si publico. ff. de adul. & in uersu. quero utrum inquisitio. & ibi tenet quod in qualibet causā criminali: & sic tam inquisitionis quam accusationis iudex ex officio possit recipere testes, etiam post didicita testificata, quāuis ad instantiā partis, uel ancusatoris non possit. & Ange. in repet. l. si uacantia. C. de bo. uacā. circa medium. & Bar. in auth. qui semel. C. de proba. & Io. an. & alii in c.

qualiter & quando. extrā de accu. & Fran. de tigrinis in l. qui accu. C. de edē. & ibi tenet q̄ licet ad defensionem rei possit iudex ex officio suo præsente accusatore inducere testes. l. si non defendantur. ff. de pœn. tamen secundum eum non tenet peritur iure cautum, quod iudex ex officio possit inducere testes, si accusator sit presens, & accusationē prosequatur, licet ista opinio possit esse sustentabilis: communiter tamen tenetur opin. Barto. & uide notata per Bar. in l. pe. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. in uersu. vij. quero. & an. iudex possit recipere testes ex officio in criminalibus: uide Bart. in d. l. si non defendantur. & Sali. in l. ij. C. de ab. uide Sali. in l. transigere. in ij. col. C. de transact. Bar. in l. diui fratres. de pœ. loā. an. in c. fraternitatis. de test. & ibi Abb. Bart. in l. unius cogniturum. ff. de quest. Bal. in ar. qui semel. C. de probatio. in ij. ff. de test. & per canonistas Hostien. loā. an. Butri. Abb. & Imo. in c. cum clamor. extrā de testib. qui limitat predicta & per Specul. in tit. de inquisitione. §. j. uersu. sed nunquid publicus. ff. de edic. de senis in cons. c. liij. & m. eleganter loquutus est Sali. in l. iij. C. de questio. in hac materia. & Bar. in l. unius. §. j. ff. de questio. & in l. iij. c. supra alleg. ibi uidebis quid iudex accusatore, & quid in inquisitione. & quid si publicatus est processus, & didicita testificata, & ibi habes multas limitationes. Ego omnia ista intendentū cū limitationibus suis possit & Moder. in d. l. iij. §. hoc autem. de dam. infe. in uer. item quero. per Bar. an. in criminalibus, dicitur utriusque dixi.

Statuto puniente in plus propter negationem, quomodo poterit euitari talis pena per confessionem.

ANGELVS.

¶ QUID autem si statuto puniatur in plus propter negationem: dic quod potest dictam pœnā pluris euitare, si corrigat dictam suā negationem, & confiteatur antequam conuincatur, seu antequam contra eum probetur: ut uolunt Bar. Ang. & Sali. in auth. contra qui propriam. C. de non nume. pecu. & etiam si quis neget se commississe delictum, postea confiteatur pœnā negationis si qua esset à statuto, nō euitabitur, sed bene sibi prodesset quo ad pœnā delicti. ita dicit Bar. in d. auth. contra qui propriam.

ADNOT. a ¶ Conuincatur. 2 Adde & uide Ro. in consi. l. xj. Ber.

AVGVST. Tu in hac materia uide dicta Cyn. in dicta auth. contra qui propriam. & Bal. in l. j. C. de confess. in iij. colum. in uer. item quero quod primō negaui. & in questio. x. uersu. quero de quaestione quotidiana. Et bene faciunt dicta Barto. in l. cum de indebito. ff. de probatio. & uide dicta Bald. in c. j. §. item si uasalus. de controyer. in uersu. & uide bonū text. in c. cum dilecti. extrā de accus. & Bal. in l. i. iubeamus. C. de appel. Barto. in l. eum qui. ff. de iureiu. Moder. in l. i. extrā de solut.

SVMARIVM.

2 Reo consistente omnia & singula contenta in inquisitione esse uera, confiteatur nō tantum principale factum delictum, sed etiam omnia accessoria, & omnes qualitates, etiam incidēter intentatas.

3 Consistens omnia & singula contenta

in accusatione, aut inquisitione esse uera, si in illis contineatur, quod Martinus cognouit carnaliter Bertam uxorem Titij, an uideatur confiteri non solum quod cognouit carnaliter Bertam, sed etiam quod est uxor Titij.

3 Subscribers se simpliciter schedule, an uideatur omnia comprobare.

CONPAR. VER. VNT dicti inquisiti, & confitentur totum. ¶ Quando reus confitetur omnia, & singula in inquisitione contenta uera esse, confitetur non tantum principale factum deductū, sed etiam confitetur omnia accessoria, & omnes qualitates, etiam incidēter intentatas. ita dicit Bartol. Ange. & Bald. in l. si cui. la. ij. §. j. ff. de lega. j. & sic est inquisitio, uel accusatio,

* quod Martinus cognouit carnaliter Bertam uxorem Titij: non solum uidetur confiteri, quod Bertam carnaliter cognouit, sed etiam quod est uxor Titij: quod bene nota: secus secundum Bartol. Ange. & Bald. in d. l. si cui. §. j. cū quibus ibi transit Ange. si confitetur se cognouisse dictam Bertam: quia referatur ad substantiam Bertæ, non autem ad dictam qualitatem, quod fuerit uxor dicti Titij: arg. d. §. j. coniuicta l. fina. de fidei cō. liber. sed Rapha. in d. l. si cui. §. j. tenet cōtrarium per l. Mauio. §. nunc. ff. de lega. ij. & per l. si prior. cum ibi no. ff. solu. mati. & l. Nefennius. §. j. ff. de re iudi. & idem dixit Imo. contra Bar. in d. l. si cui. §. j. allegans casum contra Bartolum in l. si defensor. §. qui interrogatus. ff. de interroga. act. facit l. de ætate. §. qui tacuit. & §. nihil. & quod ibi not. Barto. ff. eodem titu. & hanc partem contra Bar. tenet etiā do. Benedi. de plumb. in dict

in dicta l. si. ff. de fideicō. liber. alleg. lat. si quis. §. pleriq. cum glo. de religio. & stump. fune. ubi confessio in definita ad omnia refertur. Item allegat l. iij. in princ. ff. de fun. instr. & sic refertur etiam quod uideatur cōfessus q̄ fuit uxor Titii. Et pro hoc facit quod not. Bart. de confessione simplici quae ad omnia refertur: ut ipse no. in l. si ita stipulatus. §. Chryfogonus. de uerb. oblig. & quod ibi no. Bal. Ang. & Imo. * de eo qui simpliciter subscripsit se cuidam scheidulae, quia uidetur omnia comprobasse. facit l. si. C. si quis alte. uel sibi, uel plus ual. quod agitur & c. quod not. quia semel habui Ferraria. pro ista parte contra Bart. consului unā cum multis docto. facit §. praterea. instit. de inuit. stipulatio. & l. j. §. si quis simpliciter. & quod ibi not. ff. de uer. obligat.

A V G V S T. Tu autē in hac materia ^a adde, & dic quod iste doctor in hac tam magna difficultate parū uidit & allegat, nec uidit, nec allegat multa quae in terminis possent allegari. Nam tempore suo multa quae scripta erant, etiam singularissimis doctoribus incognita erant: quia quandam sciētiam antiquam habebant. Nunc autem sciētia nostra excellentior est, quia laboriosior & difficilior. Et ideo ad propositū addatis primō ultra suprā allegata, q̄ Specul. uidetur tenere opi. quam tenuit Bar. hic. hoc uoluit Spec. in titu. de positio. §. sequitur. uer. xj. & illud dictum Specul. sequuntur est simpliciter do. Anto. de but. in c. j. de plus petito. Sed pro opinione do. Benedic. de plumb. addatis q̄ Bar. uidetur tenere istam sententiam in l. pen. in pe.

col. C. de ædil. edict. in uer. sed uer. quid. & facit quod no. Bar. in l. si quis feruum. §. si. uer. sed quero testator. ff. de leg. ij. & solet allegari q̄ Bar. tenuit istam partem consulendo cōsilio suo incip. statuto ciuitatis Ferrariae cauetur, quod forensis & al. legat dictā l. si defensor. ff. de inter. actio. & §. praterea. instit. de inuit. stipul. & limita ut ibi per eum: & bene facit id quod dixit Bal. in l. j. §. si actor. C. de iura. calum. ubi nota ficta confessio quae resultat ex contumacia uigore statuti disponenti, quod contumax habeatur pro confesso, uideatur facta, nedū de negotio principali, sed de omnibus qualitatibus: & dicit q̄ sic. de quo extra per do. Benedic. de plumb. in d. & intellige, nisi illa qualitates sent impertinentes: ut per Bal. in §. in refutatoriis. C. de appel. Et in hac parte bene facit doctrina Bart. l. si quis intentione. ff. de iudic. de tractat de respondēdo positio. & eum sequitur ibi Bal. Non obstat quod pro opinione Bar. allegaretur text. & ibi Bart. in l. si. §. Titium. de libe. lega. ubi clausula in fine apposita refertur ad ea quae principaliter posita sunt tantum, non ad ea quae causa demonstrationis, quia ibi non praecessit interrogatio. Sed addat q̄ mihi uidetur, quod ista difficultas videtur dependere ab illa quam posuit Specul. in dicto titu. de positio. suprā allegato, uidelicet, an ille qui simpliciter respondet, uidetur etiam fateri qualitates appositae in interrogatione: & breuiter per multa titia ibi Spec. determinat quod non & istam sententiam affirmant et Specul. in titu. de positio. §. vij. uer.

item non est respondendum ad ea. & reperio ita Ang. cōsuluisse in cōsiliis suis consi. cclxx. incip. in Christi nomine, amen, quia dictum priuilegium multifariam iuri communi contradicit. Et hanc partem affirmauit Bal. in in additio. Specula. in titu. de positio. in iij. colum. quantumcūque Imo. in d. §. à filio. reprobauerit opin. Barto. tamen ipsemet Imo. in l. si dubitetur. ff. de fideiuf. approbati in hac materia dicta Bar. in dicto §. à filio. & ideo Mathesil. in notab. suis xxxiiij. faciens mentionē de do. Anna Specula. in dicto titu. de positio. in uer. xi. ipsam probat: postea dicit quod audiuit à domino Rogerio de Perasio, quod si positio diceret, item ponit quod talis carnaliter cognouit dictam Bertam uxore Titii: & ille respondet se carnaliter cognouisse dictam Bertam, non uidetur confessus illam qualitatem quod fuerit uxor Titii: & allegabat Bar. ita cōsuluisse: & sic apparet quod doc. male alleg. Bar. dum dicunt, q̄ Bar. consuluit contrarium eius quod dixit in §. à filio. uide tamen quae ultra doct. scripsi in d. §. à filio. & uide Ro. in cōsilio suo cccclv. qui consuluit quod per confessionem simpliciter factam respondēdo inquisitioni includit confessionē delicti cum qualitate annexa. Adde Mathesil. in notab. suis xxxiiij. notabili, qui notabiliter loquitur.

AD NOT. a ¶ In hac materia. Ultra posita hic uide per Alexan. in dicto §. à filio. & Roma. in consi. cccclv. & an consistens delictum uideatur illud fateri cum qualitatibus suis. & uide etiā per Pet. de anch. in consi. ccccx. ubi an cōmax uideatur sicile consistere delictum

cum omnibus qualitatibus suis. & uide etiam Ang. in consi. xxvij. & adde quod ille qui consistetur omnia in inquisitione contenta uera esse, potest suam confessionem interpretari, si in ea sunt uerba equi uocata Alexan. in consi. cxvj. in ij. uol. & dicta clausula, omnia & singula, posita in responsione ad inquisitionem, quid importet: per Angel. in consi. xxxj. incip. de pena illius. circa si. Ber.

⁴ Confessus an possit opponere de ineptitudine processus, postea in termino defensorio.

⁵ Confessus uidetur prorogasse iudici iurisdictionem, licet iudici inquirenti esset decursa praescriptio ex forma statutorum.

A N G E L V S.

* **Q V A E R O** an cōfessus ^a possit opponere de ineptitudine processus postea in termino defensorio. Inno. & alii in c. qualiter & quādo. de accusa. & Barto. in l. si confessus. ff. de custo. reo. tenet quod non, quando principaliter confitetur delictum: secus si non principaliter, sed secundario: ut l. qui filium. de liber. cau. quoniam confessio purgat omnem uitium processus: ut not. prædicti doct. & est casus in cap. j. de accusat. libro vj. & not. in capit. Pisanis. de restituito. spolia. * Ex quibus inferitur, quod si esset decursa praescriptio iudici de tali delicto inquirenti ex forma statutorum: tamen si confitetur, uidetur talis cōfessus, cum ille non esset aliās suus iudex, prorogasse eius iurisdictionem de tempore ad tempus: quod potest per notata per Cynum, & Baldum in l. si qui ex consensu. C. de episcop. audietia. & idem si esset perempta instantia iuris, uel statuti in accusatiōe uel inquisitione

quisitione: cum enim non pereat confessio, licet pereat instantia: ut l. pro perandum. §. primo. C. de iud. ex confessione inducitur notoriū, & in notoriis ordo iudiciorum non obseruatur: ut not. Innoc. in c. per inquisitionem. de elect. ita dicit Bald. in dicta l. properandum. in fine. Et idem si esset tale crimen de quo regulariter non posset inquiri, sed per accusationem procedi, & non interuenit accusator, uel etiā si esset talis exceptio, quod dicta causa debet ad forum ecclesiasticum remitti. Omnes enim tales exceptiones per confessionē, & taciturnitatem, quia non opposuit, remittuntur: nam cum per confessionē effectum fuerit crimen notoriū, non fuit necessarius accusator: ut in c. euidencia. extrā. de accusa. & ibi not. in l. ea quidem. C. de accusat. Quinimō fortius dico, quod si de crimine constet aliter quam per confessionem: ut quia per testes est conuictus, & dictas exceptiones non opposuit, tunc iuste potest dānari: quoniam crimina undecūq; claruerint, punienda sunt: ut xxiii. q. iij. ca. ecclesiā. & est casus de hoc in c. ij. de accu. in vj. Nec obstat si dicatur, imō iudex poterit defensionē facere ipso reo tacite: ut l. si non defendantur. ff. de pœnis. nā licet potuerit, nō tamē cogebatur: ut l. quicquid. ff. de iudi. uel dic quod illa lex loquitur de defensionibus tendentibus ad innocentiā defensionē, quod publicē interest, ne infontes condēnentur: ut l. absentē. ff. de pœnis. secus si sit nocens: & defensiones tendebant ad impunitatē criminis, qd est odiosum: ut l. a reo. §. quod uulgo. ff. de fideiussor. unde iudex non debuit ita supplere de facto contra utilitatem pu-

blicam. arg. not. per. Bart. in dicto hoc autem iudicium.

ADNOT. a ¶ An confessio adde & uide tu Abb. in consi. xxviii. domi. Alex. in consi. xxxiii. in ij. uel Pau. de Cast. in consi. xvj. incip. potest supra scriptus. Bern.

AVGVST. Tu autem in materia adde ea quæ dixit Rom. in l. solim. §. sciēdum. ff. de ope. no. qui limitando & saluando dicta l. pha. cum a. in hac materia dixit, quod ubi probatio resultat ex confessione cōyenti, tunc hac species probationis non inualidatur propter iudicium inualidū. Casum no. alleg. in electione substitutionē. de elect. & in c. Pisanis. trā. de restit. spolia. & facit c. j. de accu. in vj. Et ideo dixit Bald. in l. de iurisd. omniū iudic. quod si libellus est ineptus & probatio apta, notest sequi condēnatoria, per dicitur nam Spec. in tit. de libel. concept. §. de seruit. uersū. quid si libellus imitabat tamē ibi Bald. secundū antiquum, nisi super libello emanaret confessio: quia tunc potest sequi condēnatoria, per dicta c. Pisanis. Sed addatis quod cōtrarium tenet Ang. in eleganti suo consi. clxxxv. fortius dixit, quod si super inquisitione inualida sequatur probatio apta per confessionem: tamen exhibitio confessione non ferretur sententia demnatoria: & ita dixit quod semel syndicatu defendit do. Ray. de fuis olim potestate Perusii, qui se absoluit quendam malefactorum propter ineptam inquisitionē, licet confessus esset se fecisse tale delictum maximē quia ubi libellus est ineptus quicquid sequitur est ineptum iure. Et ideo dicit quod Guill. de

per illum text. in l. si libertus patronum. ff. de iureiur. dicebat, quod exceptio ineptitudinis libelli ex quo reddidit iudiciū retro nullum, potest opponi etiam post sententiam. Si ergo propter ineptitudinem libelli nullus processus intelligitur factus, habetur perinde, ac si confessio sine processu emanasset, in quo casu impossibile uidetur poseri sententia diffinitiuā. auth. offeratur. C. de lit. cōtest. & l. j. C. de sen. ex breui. reci. pro hac parte facit gl. in l. iubemus. C. de lib. cau. quæ uoluit quod si iudicium non est legitimum, confessio non praiudicat. Et pro hac parte est bonus tex. in c. olim extrā. de rescri. concludo bene, quod potest esse talis ineptitudo: puta quæ non est circa substantiā iudicii, uel cui partes possent renunciare, & tunc secuta confessione ferri potest sententia, aliās non: ideo iste Doctor errauit hic. Non ob. tex. in cle. constitutionem: quia ibi non fuit defectus circa substantiā iudicii. ita uoluit Bald. in l. itē exigit. ff. de dolo. Nec ob. c. j. & ij. de accu. in vj. quia ibi etiā non fuit defectus circa substantiam iudicii, sed circa ea que potuerūt omitti: & ideo dicit ibi loā. mona. quod tam in c. j. quam in secūdo, fuit renūciatū processui qui premiti debuisset, si petitū fuisset. Nec ob. c. Pisanis: quia loquitur quando libellus non tenuit ex aliquo defectu extrinseco, cui cōsistens potuit renunciare. Nec ob. quod not. Bar. in l. si confessus. ff. de custo. reo. qui per illum tex. allegando Inno. dixit, quod si processus est inualidus, & reus est confessus crimine corā iudice ad hoc principaliter sedēte, poterit puniri: quia nō di-

cutur in d. l. si confessus. quod libellus fuerit ineptus: sed dicitur ibi, quod si reus est confessus, stabit in uinculis donec pronunciatur, debet intel ligi iudicio existente ualido: & sic inchoabit nouū iudicium: ut dixit Ang. in d. consi. Nec ob. quod confessio facit delictū notoriū ex quo non requiritur solennitas: quia respondetur, quod licet notorietas non requirat omnimodā solennitatem, tamen requirit solennitatē. c. ad nostram. de iureiur. & ideo requirit solennitatem libelli: ut ibi dicitur: per quæ patet quod pessimē est locutus etiā Bald. in l. j. C. de re iudic. qui dicit, quod confessus non potest opponere de ineptitudine libelli, uel de aliquo inordinato processu. Et idem uoluit Bal. in repetitione Paduana in l. edita. C. de eden. in ulti. char. & Bal. in l. j. C. de iudic. qui allegat Inno. in d. c. per inquisitionem. extrā de electio. & Ang. in l. denunciasse. §. quid tamen. ff. de adult. qui allegat Inno. in d. c. qualiter & quādo. & ibi hoc etiā uoluit Ioan. And. & uide quæ latē scripsi supra in gl. in uerbo, qui iudex addidit uel detraxit. ubi amplissimē scripsi. & uide Bal. in repetitio. l. cū mulier. ff. solu. mat. in xxij. colū. & in disputatione sua, accusatus de ui turbatiua. & Moder. in c. at si clerici. extrā de iudi. & uide Moder. in repetitio. c. qualiter & quando. in lxxxvj. q. prin. qui allegat multas decisiones Bal. & Salic. in l. ij. in fi. de custo. reo. & uide Mathesii. in notabilibus suis dictis, in notabili liiij. qui dixit, quod si confessio est primō facta, & post fit processus, & sit ineptus, potest sequi cōdemnatio: secus si nullitas fuit ante

confessione: & ita dicit quod debemus intelligere dicta l. non. in d. c. qualiter & quando. & Ang. in l. denunciasse. ff. de adul. & Bar. in d. l. si confessio. ff. de custo. reo.

6 *Terminus non debet dari accusato uel inquisito ad deliberatē respondēdū in factō proprio, secus in factō alieno.*

ANGELVS.

6 *ET bene aduertas tu iudex, q̄ non debet dari terminus accusato uel inquisito de delicto in factō proprio ad deliberatē respondēdū, an sic, an nō: quia in factō proprio debet esse certus: secus si ex factō alieno conuenitur, ut quia uilla conuenitur de robaria commissa in suo districtu: quia cū conueniatur ex delicto alieno, uerisimiliter potest ignorare: ideo debet habere terminum. ita dicit Bald. in l. cū falsum. ff. de acqui. heredita.

AVG. Tu adde, quod Moderniores communiter approbāt illam doctrinā. Bal. in l. cū falsum. per ea que habentur in l. fin. ff. pro suo. per ea que habentur in l. ij. §. ij. C. de iura. calum. & per no. per canonistas in c. j. & ij. extra de iuramento calumnie.

7 *Iudex habens in fortiam minorē xxv. annis, pro aliquo delicto nunquam responsionem eius sive inquisitioni recipiat, nisi predicto minori, & processui dato curatore.*

8 *Confessione minoru facta in tormentis, non est necessaria autoritas curatoris. Maior si dicat iudici nō torqueat me, quia omnia confiteor & iuro non uenire contra. talis confessio non praeiudicat minori.*

10 *Autoritas curatoris sufficit in criminalibus, non solum si datus fuerit specialiter ad talem actum, sed etiam si*

datus esset simpliciter ad lites.

11 *Confessio adulti in criminali que fit ad solennizandum iudicium, differt a confessione uel dicto informatione seu accusationis.*

12 *Confessio minoris in tormentis ei pro iudicat, nisi restitutione in integrum, uel alio modo retractetur.*

13 *Minor contra quem laborat iudicia super delicto potest torqueri, & totius confiteri absque autoritate curatoris.*

ANGELVS.

*NEC NON sis bene cautus tu iudex, quando habes minorē xxx. annis in fortiam tuam pro aliquo delicto, quod nunquā eius responsionem tuæ inquisitioni recipias, nisi primō dato eidē & processui curatore per te iudicē: quoniam minor tam in ciuilibus quam in criminalibus non habet legitimā personam standi in iudicio: ut l. clarum. C. de auto. tu. & ibi not. in rātū, quod dicit ibi Cy. & alij, quod etiam si sponte confiteretur, talis confessio dicto minori sponte confiteanti delictum, nō obesset: quod tē: e menti, ne res, & ne processus tuus postea possit irritari. Vide etiam ad hoc Bar. in l. si. §. pupillus. ff. de uerb. oblig. ibi tenet, quod minor respondere non possit sine curatore. Et etiā dicit Salic. in l. j. de conf. quod iudex criminalis iurare minorem faciat eius curatore m adesse. Idem dico si altera tum esset, quod minor ille propter indicia esset tormentis subiciendus uel nō: nam in pronuntiatione seu interlocutione de illum tormentum subiciendo, faciat eius curatoriē statari: & si nullum habet, prius ei dandum, postea interloquatur. *Nece*

neceste ut postea ad sit in tormentis: quia hęc est executio illius sententię ad quam uidentā non est citandus curator, sicut nec in aliis executionibus sicut hien. lis. *Et ex hoc potes percipere quod cōfessione facta in tormentis, non est necessaria autoritas curatoris: & ita seruatur cōmuniter in practica: imō est quasi ridiculū dicere, cum eius autoritas non possit adaptari. Est enim tortura actus iudicis cui curator non habet autoritatem, quod no. post lac. But. & semel de facto uidi Bononię, intantū quod dicit Bal. in l. j. C. de confes. uerū. sed

9 *pone*, quod si minor dicat iudici, non torqueas me, quia omnia confiteor & iuro nō uenire cōtra, quod talis confessio etiā cum iuramento minori non praeiudicat, ne inducatur per indirectū renunciatio iuris & defensionis: cōtra gl. in l. pactum. ff. de pactis. & idē sentit lac. Butrig. refert Bal. ibi, & in d. l. uim. in auih. sacramēta puerū. C. si aduer. uēdi. & facit l. certū. §. in pupillo. ff. de cō

10 *ro fel.* Sed aduerte, quod sufficeret curatoris autoritas, nō tantū specialiter dari ad istū actū, sed etiā si simpliciter esset datus ad lites: ut no. Salic. in l. ij. C. qui accu. non pos. uerfic. quare tamē in casibus & c. mouetur per dictam l. clarum. licet in contrariū alleget l. propter. ff. de adult. sed ibi respondet quod non: sed no. tex. in l. clarū ibi, agentibus, & pulsatus. non tantū quando minor conuenitur, sed etiam quando ipse accusat: quia requiritur talis curatoris autoritas, ut ibi per Salic. *Et uide omnino Bald. & Salic. in d. l. clarum. nam licet Nicol. de Matarel. ut ibi refert Cy. ultimo loco faciat differētiā,

an adultus uel doli capax confiteatur ad solennizandum iudicium: & sic respondendo inquisitioni in criminali. Vel in informatione sive accusationis quam facit, aliquid dicat uel confiteatur, & tunc sine suo administratore sibi non praeiudicat: quia non habet legitimā personam solennizandi iudicium: & idem in ciuili: aut aliās confitetur ut respondendo positionibus, & quia tunc tractatur de ueritate indaganda, non attenditur qualitas, uel inhabilitas personarū: ut l. si fideiusor. §. quidam. ff. mand. *Ex quo infert Cy. q̄ si confitetur in tormentis, quod talis confessio eis praeiudicat, nisi restitutione in integrum, uel alio modo retractetur. Sed Salic. in d. l. clarum. in princi. dicit hoc posse procedere, si procurator praeiudicat autoritatē minori iuranti dicere ueritatem: quia tunc uidetur in responsionibus autoritatē praeiudicasse: aliās dicit quod non procederet dicta opin. per dictam l. clarum. Et hoc tenet ibi Bal. qui dicit quod si ante torturam fuerit processus agitur, & cū autoritate tutoris causa cognita, tunc ualeret confessio in tormentis: quia ista uidetur quaedam executio, igitur uidetur curator autoritatē interposuisse: aliās nulla confessio, siue ad solennizandū iudicium, uel in positionibus, uel alio modo facta sine autoritate curatoris, non ualet: ut est tex. in d. l. clarum. ibi, respōsa. cōiuncto ibi, uel dicat. & sic generaliter, siue ad solennizandū iudiciū, siue alio modo, quod credo uerius. Aduertas tamē, q̄ si minor negaret, & propter suā negationē cresceret pena per inficiationē: uel perderet

beneficium confitentis, quod potest restitui, quod habeatur pro cōfesso: ut est tex. & ibi Bart. in l. si ex causa. §. nunc uidendum. ff. de mino.

ADNOT. a ¶ Irritari. Adde & uide cano. in c. si. de confes. & in terminis do. Alex. in consi. cvj. in ij. uolu. & clarius Bald. in consi. cclxj. in ij. uolu. incip. aut mulier. ubi dicit quod confessio minoris & processus absque curatore est ipso iure nullus: & quando restituitur quando fuit inductus adulationibus partis. Ber.

b ¶ Autoritas. Adde & uide Bald. in consi. lxxvj. in v. uol. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia aduerte, quod ista difficultas maxima est in iure, an in criminalibus confessio minoris in tormentis, uel extra, præiudicet minori. Et licet secundum allegata per do. Ang. hic contra Nico. de mate. aliqui tenuerint, tamen ego addo, quod aliàs Ioan. Andr. cum ista quæstio fuisset de facto, habuit colloquiū cum dicto do. Nico. & eius opi. uidetur approbare ipse in titu. de confes. §. sequitur. uer. secundo loquitur in terminis nostris propriis. & idē Ange. in l. certū. §. in pupillo. ff. de cōfess. ubi Ang. dicit, differt confessio à sententiā, quia sententiā lata contra minorē in defensionem, est nulla etiā curatore carente: sed cōfessio facta per adultū ualet, licet cōtra eum possit restitui. & iste est casus in d. §. in pupillo. nec requiritur autoritas curatoris. Et hoc intellige quando confessio emanauit non ad substantiandum iudiciū, sed ad ueritatis indaginē. * Et ideo minor cōtra quē laborāt indicia super delicto, pōt torqueri: & toties confiteri absque autoritate curatoris: &

13

alleg. Ioan. Andr. ubi supra hoc uoluisse: & Cyn. in l. una. C. de confes. & Hostien. in summa de confes. §. uer. maior. adde tamen quod Alb. de Ros. in iij. parte statuto. q. lxxij. ubi latissime disputauit istam materiam, dicit allegando Dy. q. cum potestas Paduæ processisset contra minorē, & eum inuenisset culpabilem, ei curatorē constituit. cuius autoritate processit, & sententiam tulit de consilio peritorum. & allegat quod Azo idem tenuit in sum. de autor. præst. nisi in casibus ibi per eū not. & dicit idē in aliis casibus in quibus minor habet legitimam personā, licet curatore. qui not. in c. ex parte. extra de restitu. spol. & dicit q. do. Vgoli. de Fonta. dicebat hanc opinio. ut cresceret & inualeceret & in iudiciis, & in scholis. Præterea Ang. in l. j. C. de cōfess. expressē tenet contrariū eius, quod dixit in d. §. in pupillo per unam bonam rationem. Propterea tenentes contrariā opinio mouentur per rationē quam allegat Nic. de Mate. sed Bart. expressē edamnat in d. §. in pupillo. dum dicit, quod ubi minor debet respondere de ueritate, ibi à principio debet esse autoritas curatoris: & opinio me hoc probat Bart. ibi. sed ego in beo, quod in criminalibus debet responderi de ueritate: ut est doctrina Bart. approbata ab omnibus in l. inter omnes. §. rectē. in fin. ff. de iur. iur. ergo Bart. est contra opin. Nico. de Materel. & Ioan. Andr. si rectē uerbo Bart. ponderentur in d. §. in pupillo hoc Bart. ibi decidit cōiuncta doctrina sua, quam posuit in dicto §. rectē. Præterea Alb. de Ros. & Raph. Ber. in d. l. clarum. tenent quod cōfessio

minoris in tormentis non ualet: & dicit Raph. quod Alb. de Rosa. dicit quod hoc obtinuit de facto: & dicit ibi Raph. q. ista pars est tutior: & uide Modern. ibi. Et de materia uide quę dixi supra in gl. quę incipit, qui iudex uidens, q. inquisiti non comparent, & in sua contumacia persistunt, ubi tractatur materia bannitorum in illa quæst. an bannum dari possit minori. & uide Moder. in d. §. in pupillo. & in d. l. clarum. & glo. & doct. in dict. l. j. C. de confes. & ibi Sal. & Bar. & Imo. in l. j. §. fuit quæsitum. ff. ad Trebel. & ibi per Mod. dum Bar. & Imo. allegant l. certū. §. in pupillo. ff. de cōfess. & Bar. & Bal. in d. auct. sacramēta puberum. uide Barto. in l. ij. §. quod obseruari. C. de iura. calū. & ibi per doc. per Paul. de Leaza. in c. ex parte. extra de cōfess.

14 *Confessio rei est tantę potentię, quod facta etiam coram iudice incompetenti, ubi non debet esse iudicium, tamen tenetur illam confirmare coram iudice competenti.*

15 *Confessio non est tantę potentię, ut possit facere, quod id quod in ueritate non est, sit: & ideo si confiteretur se præstitisse auxilium homicidio, & uerba sue confessionis hoc non importent, iudex eum non condemnabit per talem confessionem.*

ANGELVS.

14 * Et tene menti quod confessio rei est tantę potentię, quod facta etiam coram iudice incompetenti, ubi non debet esse iudicium, tamen tenetur illam confessionem confir-
15 mare coram iudice competenti. Ita dicit Inno. in c. at si clerici. extra de iudiciis. quod est uerum secundum Bar. in d. l. clarū. si ex tali confessione

ne exorta sit suspicio uel infamia, aliàs secus. ita not. Inno. in c. per inquisitionem. extra de elect. & in c. cum super. extra de confes. & utrum & quando quis tenetur perseverare in sua cōfessione: uide Anto. de But. in d. c. at si clerici.

ADNOT. a ¶ Competenti. Adde tu & uide Abb. in consi. xxxv. & dicit quod confessio non est tantę potētię, quod possit facere, quod id quod non est, sit: sed iudex debet uidere an confessio sit uerisimilis: ut per Alexan. in consi. cxvj. in ij. uolu. & de confessione facta coram iudice incompetenti, adde & uide Pet. de Anchar. in consi. cccj. incip. uiso quodam processu. in ij. impressis. & uide Angel. in consi. clxxvj. cui contrariatur Abb. in consi. proximē allegato. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde quod do. Ant. de Butr. in d. c. at si clerici. aliter loquitur: & aliter loquitur ibi do. Card. & do. Abb. & do. Cardi. in d. cap. interposita. se iactat melius examinasse istam materiam ibi, quā alius. Bal. uerō in d. c. at si clerici. aliter dicit. Imol. ibi dicit, q. cōmunis opi. est, quod propter confessionem factam coram incompetenti iudice, quis cōpellatur perseverare. Adde Bald. in l. eos. §. super his. C. de appell. & uide Bald. in l. j. C. de confes. in pe. col. & Bald. in l. magistratibus. ff. de iuris. omn. iud. & Ang. in l. unica. C. de confes. do. Anto. in c. si. in iij. col. extra de confes. late per Butr. in d. c. per inquisitionē. * Adde tamen quod cōfessio non est tantę potentię, ut possit facere, quod id quod in ueritate non est, sit: & ideo si quis confiteretur se præstitisse auxilium, uel esse tractatorē & ordinatorē homicidii: & uerba

suæ confessionis hoc non importa-
ret: quia ista sunt in iure diffinitiva:
iudex per istâ cõfessionem nõ con-
demnabit reum. ita dixit Angel. in
consil. suo xxij. quod incip. pro de-
cisione quæstionis hoc solum.

16 *Iudex an & quando possit facere scri-
bi in actis in responsione malefactoris
reus, quod sponte confessus fuit.*

17 *Iudex qui torfit reum non præceden-
tibus indicis non evitabit falsum, si
faciat scribere not.ario nescient, quod
reus sit tortus non præcedentibus in-
dicis reum sponte confessum.*

18 *Tormetorum metus quidno dicatur in-
flare in psonæ rei, etiã si sit relaxatus.*

ANGELVS.

16 *VNVM non omittã, an tu iudex, & quando possis facere scribi in actis, in responsione malefactoris, q̃ sponte confessus fuit. Nam Ange. & Imo. in l. qui aliena. §. si. §. de acquir. hære. dicũt, aut reus fuit tortus non præcedentibus indicis, uel nõ iusticietibus, & tunc etiã si perseveret in confessione, non potest scribi, quod sponte cõfessus fuit: & notarius scribens, scribit falsum, si sciret eũ tortũ nõ præcedentibus indicis: & ideo dicit, q̃ cautela est quod notarii maleficiorũ retineãtur extra palatũ, ne habeãt notitiã tormetorũ: & sic possunt scribere confessiones tanquam spontaneas. * Sed tu aduertas, quod propter hoc nõ evitaret falsum iudex qui hoc scribi fecit, qui scit, q̃ reũ torfit nõ præcedentibus indicis. Si autẽ iuste præcesserũt tormenta, tũc ritẽ & iustẽ potest scribi, q̃ sponte fuit cõfessus, dummodo inter tormenta & confessionẽ aliquod modicũ interuallum interueniat, quod a arbitrio boni iudicis relinquatur: a

ut not. in l. j. §. diuus Seuerus. & ibi Bart. ff. de quæst. Et doct. in d. §. Cel-
sus. l. qui aliena. ff. de acquir. hæred.

ADNO. a ¶ Relinquatur. Adde quod hoc idẽ dicit do. Alex. in cõf. in iur. uol. & uide eundẽ in cõf. iij. eo. lib. & uide etiam Paul. de Cast. in consil. ceteroq̃, & in consil. cccj. in u. impres. sũ.

AVG. Tu autem in hac materia adde, q̃ uerum est, quod Bart. in l. j. §. si. in fi. ff. de quæst. hic dixit in terminis: & Bald. in c. j. §. iniuria. C. de pa. iur. fir. quẽ alleg. Ro. in d. §. Cel-
sus. uide pulchra uerba Bal. quæ posuit in l. j. C. de confess. in xj. col. qui dixit quod generalis cõsuetudo tractat notariũ, & iudicem de falso, quando scribunt, talis est spõte confessus. & in hac materia do. Catal. in tract. syndica. q. cxxv. multum elegantè loquitur: quãdo adhibita est tortura, & iudex potest facere scribere, q̃ sponte confessus fuit. * Et ibi uide quando dicatur metus tormetorum instare in personã rei, etiã si sit relaxatus. Jac. Bu. & Bar. & Ang. in l. ij. C. quod met. caus. Bald. in l. j. viij. col. C. ne ex delictis, defum. bene faciũt not. per cano. & maxime per Ioan. And. in c. cum in cõtemplatione. extra de re. iur. Et dicit quidam Moder. q̃ idem uoluit Ange. in suo trac. de quæst. qui Bar. attribuitur: tamen nõ est stylus Bar. Sæpius ego dixi in istis addi. meis, cum suppõrtatione ille non est tractatus nec Bart. nec Ang. sed de uerbo ad uerbũ est tracta. Gaudi. de quæstio. quẽ posuit in suo trac. maleñ. Et adde hic cõf. Pet. de Anch. in cõf. xxij. quod cõsiliũ etiam allegauĩ supra in gl. ma publica. circa fi. in antepen. col. qui in hac materia not. loquitur.

SVM

SVMARIUM.

- 1 Reo cõfite facium & negante qualitatẽ per quam substantia facti alteratur, aut condemnatio minuitur, uel cõstiteatur factum, sed dicat ad sui defensionem fecisse, aut negat qualitatẽ, quid erit.
- 2 Respõdẽs positioni quod occidit Titium ad sui defensionẽ, an promde habeatur, ac si negasset homicidiũ fecisse.
- 3 Statuto dicente, quod quis simpliciter respondeat inquisitioni, an possit respondere, q̃ ad sui defensionẽ occidit.
- 4 Probate Titio se Catum occidisse, sed ad sui defensionem, tamen debet puniri, nisi probet quod fecit ad sui defensionem necessariam.
- 5 Cõfiteus se occidisse Titium, sed ad sui defensionem, potest condemnari de homicidio, tamen non poterit decapitari, sed mitius punitur.

COMPARENT inquisiti, & partim negãt, & partim cõstentur, aut in eorũ cõtumacia perseverauerunt: oĩa ista debent apparere, & scribi in actis. 1 ISTO casu, quando partim negant, & partim cõstentur: aut consententur factum, & qualitatem negant: & tunc Bartol. in l. eum qui. in princip. ff. de iureiuran. & in sua disputatione quæ incipit, per Italiam communiter & c. dicit quod si negatur qualitas per quã substantia facti alteratur: utputã si inquisitio sit quod delictũ cõmisit de uno mense, & reus cõstetur quod delictum commisit, sed alio mense, uel non in loco in inquisitione contento, tunc dicitur totam inquisitionẽ negare, quasi negatorũ quod deponitur: ut l. denũcia. §. quod tamen. ff. de adulter. quod tamẽ Ang. limitat in d. §. quid

2 tamẽ. nisi sit factũ nõ reiterabile, aut homicidiũ: quia si homicidiũ cõfiteatur, licet tẽpus in inquisitione deductũ nõ cõstiteatur, uel p̃ testes legitime probetur, sequi debet condemnatio. Idẽ uoluit Imo. in d. l. is qui reus. in fin. ff. de public. iudi. in illa quæst. cum dies ad partis instantiam fit in accusatione inferendus: item sequi debet absolutio, si negat aliquam qualitatem per quam condemnatio minuitur. ita intelligit quod nõ. instit. de acti. §. item mista. si uerõ cõfiteatur delictum, siue factum, sed dicit se fecisse ad sui defensionẽ, tunc cum hoc fit de genere prohibitorũ, ut l. j. C. de sica. cõtra eum præsumitur: & per consequens iudex potest dictam confessionẽ scindere, & acceptare confessionem, & quod reus probet id quod ad sui defensionem fecit: ita dicit Bar. in d. l. eum qui. & in l. Aurelius. §. idẽ quæst. ff. de lib. leg. & maxime quãdo sunt duæ orationes: utputã, q̃ Titium interfecit, sed ad suam defensionẽ. Sed si esset unica cõstructio, utputã, dico quod interfecit Titium ad mei defensionẽ: tunc Bal. in l. codicillos. C. de codic. & in l. j. C. de confess. & Salice. in l. qui duas. C. de adult. uidẽtur dicere, quod non potest scindi: sed in hoc est dubium. per d. Barto. in dicto. §. idem quæst. quia est de genere prohibitorum, & contra eum est iuris præsumptio. Vnde ad evitandã omnem dubietatem, cõsiliũ est, quod præcedat negatiua: quod non commissi dictum maleficium: & in casu quo appareret, quod cõmiserim, feci ad mei defensionem, & aliter, & alia non feci, uel nõ cõfiteor: ut not. glo. Cyn. & Bart. in l. si

S 4 quid

quidē.C.de excep.Si autē non prācederet negatiua, & esset totū unū constructū, tūc ne delicta remaneāt impunita: & quia est de genere p̄hibitorū, & ius cōtra eum prāsumit: dico quōd non potest scindi, secun dū opi.Bar.in d. §. idē quæsit, quam ego in practica a seruari uidi: licet Bal.in l. decē. ff. de uerb. obli. teneat quod suprà dixi. sed ibi Imol. tenet opin. Bar. in d. §. idem quæsit, quod tenendū & obseruandum est, quod nota: & idē tenet prāsumt do. lo. de Imo. & Abb. sicu. in c. cum uenissent. de insti. per illū text. Et aduertas q̄ prādicta procedunt de iure: sed si esset statutū, quōd debeat simpliciter respondere inquisitioni, tūc nō potest respōdere q̄ interfecit ad sui defensionem, ne dicta interrogatio dici possit calūniōsa simpliciter respōdētī: poterit tamen iudex tunc cogere respondentem, ut exprimat modū defensionis: ita dicit Bal. in l. j. circa princ. C. de adil. edic. & Lud. in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de uerb. obli. uel dicas q̄ imō iudex tunc potest cogere, q̄ simpliciter respōdeat: ut uoluit Bal. in l. j. C. de cōfess. & tūc reus respōdeat, nego narrata prout narrātur & c. nec est periurus, & poterit postea in exceptiōibus probare suā defensionē, quod not. Si autē cōfiteretur factū, sed negat qualitātē: ut quia dicit, quōd nō fecit dolosē, uel quōd non fecit animo iniurian di, uel quōd nō est remansura cicatrix, uel quōd non fuit de nocte, an ex tali processu, & confessione, si qualitas non probetur intētata, possit sequi cōdemnatoria de confessione. Bart. in l. eū qui. in princ. ff. de iureiur. & in l. senatus. ff. de accusa,

dicit quōd sic: & idem Ang. in l. de nunciassē. §. quid tamen. ff. de adil. de quo suprà dixi in glo. super uer. iudex detraxit & c. dic ut ibi.

ADNO. a ¶ In practica. Adde & dic quōd hoc idem uoluit Bal. in d. c. cclv. incip. donante ad uoi. & uide hō in consil. suo incip. Catharina accu. Gritam. & uide Rom. in consil. d. v. q̄ per hoc sententia Ang. in consil. xxv. u. detur aqua. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde, q̄ uidetur quōd nulla sit dē rētia, an quis simpliciter dicat Titius occidisse, uel cum ista qualitate: mei defensionem: quia ista est prāpriē cōfessio, & non negatio: uoluit Bald. in d. l. nec codicillos. & nō est opus ut disputemus, an possit scindi ista oratio: quia respondetur reus: & p̄ hac parte uidetur in c. cum uenissent. extrā de insti. dicitur q̄ cōfessio qualificata probet contra consentē, ac si simpliciter cōfessus fuisset: quoniam contra lem qualificationem erat iuris prāsumptio: & sic uera erit sententia Bart. in d. l. Aurelius. quem sequitur do. Ant. de But. in c. ex parte decan. extrā de rescri. & do. Ant. de But. c. bonæ. extrā de postu. praela. Et a uerte quōd cōtra ista uidentur esse not. per Bart. in l. cum de indēto. ff. de proba. qui dixit. q̄ si quis fitetur se Titium occidisse ad sui defensionē, nō cogitur probare, q̄ sui defensionē fecit, si uult: & si detur uelle Bart. q̄ illa cōfessio non prēiudicat, sed perinde habetur q̄ Bal. in c. j. §. porro. quæ sit cau. benefi. amit. & Bart. in quāc

muniter statuta per Italiam uolunt multum singulariter. * quōd ille qui respondet positioni, quōd occidit Titium ad sui defensionē, perinde habetur ac si negasset homicidiū fecisse, nisi dicamus quōd isti loquuntur in casu diuerso, scilicet de statuto puniente negant maleficiū ut duplici poena afficiatur. Dominus autē Card. in c. bonæ. el. ij. extrā de postu. la. praela. solebat limitare prādicta, quōd in casu, quo talis oratio potest scindi, non scinditur quando scripti talis oratio emanasset: quia opus esset, quod iudex aut totam acceptaret, aut totam reniceret, per l. Publica. §. si. ff. de po. quæ limitatio cōmuniter non approbatur per cano. ibi. imō domi. Abb. & Imol. ibi damnant istā limitationem: & uide Mod. in d. c. ex parte decani. qui uidentur seruare dicta do. Card. & ista est ampla materia, & dependet ab illa, an confessio possit pro parte acceptari, & pro parte non: quæ materia in multis locis tractatur: & ibi in dictis locis tēgitur etiā de quæstione nostra in indiuiduo. & tangitur * etiam, quid si statuto cauetur, quōd quis simpliciter respondeat inquisitioni, an possit respondere, q̄ ad sui defensionem occidit. de qua per Ang. in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de uerb. obli. Et de materia suprà tacta uide Bal. in l. iubemus. C. de app. & per Bal. l. j. C. de edil. edic. & d. Arc. in c. j. de cōfess. in vj. quādo cōfessio possit pro parte acceptari, & pro parte non. Et uide aliquid per Bar. in l. quidā. §. nūmularios. ff. de eden. 6 do. Ant. Abb. & Imo. in d. c. cū uenissent. extrā de insti. & do. Anto. & alii in c. praterca. extrā de transac. Spec.

in tit. de postio. §. si. uer. pe. plenius q̄ aliquis scripsit. d. Card. in d. c. bonæ. Arch. in c. si quid ueri. xxxvj. di. per Bal. in l. j. §. editiones. ff. de ede. per Bal. in l. ea quæ. C. de cōdi. indē. & in l. ij. C. de dona. ante nup. & in l. si quidē. C. de transac. uide quæ dixi in d. §. si quis simpliciter. Et omnino uide Ro. in singu. primis. in singu. xxvj. qui dixit allegādo Bal. * q̄ licet quis probet se occidisse Titium, sed ad sui defensionē, tamen debet puniri nisi probet, q̄ ad sui defensionē fecit necessariam. Vide in hac materia unū mirabile uerbū d. Abb. q̄ posuit in hac materia in c. auditis. in pe. col. extrā de prescri. qui uoluit q̄ licet uera esset sententiā Bar. in d. §. idē quæsit. in hac materia * tamē ille qui cōfiteretur se occidisse Titium, sed ad sui defensionē, possit cōdemnari de homicidio, tamē cū talis cōdēnatio procedat ex prāsumptione quam habet occidens cōtra se, talis nō poterit decapitari: sed mitius agē dum est cum eo, per ea quæ latissime scripsi s. in gl. fama publica prācedente. in materia indiciorū in illa addi. magna: ubi quæro, an ex prāsumptionibus quis possit cōdemnari corporaliter: & est in illō uersic. an unū indicium, uel plura requirantur.

6 Statuto aut lege cauetur, quōd ex alio quo factio pena imponatur ipso iure, si per aliud statutū dicēs, quōd confitentī minuatur, & neganti augetur pena, an per confessionem minuatur, & negationem augetur pena.

ANGELVS. ¶ Quæro per statutū, uel p̄ lege, ex aliquo facto, uel delicto, ipso iure imponitur poena, an postea per negationē possit augeri, uel per cōfessionem

add. c. f. in v. r. rub. c. j. §. si quis h. r. a. 3. p. p. 46.

feſſione minui, ex forma alterius ſta-
tuti dicētis, q̄ cōfiteſti minuat, &
negāti p̄na augetur: dicit, q̄ nō:
ut eſt tex. & ibi Bart. l. ſi id quod. §.
j. ff. de pecu. leg. & eſt caſus in l. palā.
§. pen. uer. ergo. ff. de rit. nup. qd̄ ſin-
gulariter not. in limitatiōe p̄narū:
quia ſi quis cōmiſerit unū delictū,
ex quo ipſo facto, uel ipſo iure, ſta-
tim à ſtatuto inſigatur certa p̄na
pecuniaria: ut puta ſi ſtatutū dicit, q̄
ſi quis: tale maleficiū cōmiſerit, ipſo
iure uel ipſo facto, uel ſtatim uel
mox incidat, uel incidiſſe intelliga-
tur in p̄nam cētū, uel utatur ſimi-
libus uerbis: tunc licet poſtea alio
ſtatuto caueatur, quōd cōfiteſti de-
lictū quarta pars minoretur cōdem-
nationis, quōd iſto caſu non poteſt
minorari, licet cōfiteatur: ſed inte-
grē debet imponi abſq; aliqua di-
minutione, qd̄ perpetuo tene mēti.

AVGV. Tu autem in hac mate-
ria: adde quōd Bal. in l. ea quæ. C. de
cōdi. inde. tetigit iſtam difficultatē,
& fecit mentionē de doctrina Bart.
in d. l. id quod. & reprehendit Bart.
qui ad hoc ponderat illū tex. quia
ille tex. in d. l. id quod. nō probat iſtā
cōcluſionē: quia ibi ideo p̄na non
poteſt crefcere, quia inter dominū
& ſeruum nō poteſt eſſe iudicium:
ſed dicit, quōd doctrina Barto. ibi
certē eſt multū elegantiffima, & mē-
ti tenenda: & ipſe multū extollit eā
& approbat: ſed dicit, q̄ concluſio
ſua rectē probatur, per tex. in d. l. pa-
lam. uer. ego puto. ff. de rit. nup. ſed
certē ſi ille tex. ponderetur, nec ille
tex. probat hoc: quia ibi materia eſt
odioſa. Nos autē loquimur in alio
caſu favorabili, maximē quādo per
confeſſionē p̄na minuitur per ea

quæ dixit Bal. in c. j. §. porro. quod
pri. cau. benef. amitten.

7 Statuto dicente, conſiteſti minor
p̄na, & neganti augetur. ſi
primō fuit confeſſus, & poſtea
gavit maleficiū uel econtra,
erit circa talem confeſſionem
negationem.

8 Negatio per quā augetur p̄na
modo ſit intelligenda.

ANGELVS.

SED aduertas ad certa uer-
Bald. in titu. quæ ſit pri. cau. bene-
amit. c. j. §. porro. uer. nunc gene-
liter quæro &c. ubi querit, q̄
primō fuit cōfeſſus, & poſtea
uit maleficiū uel econtra, pri-
gavit, poſtea confiteatur, & p̄-
uult aliquando inducere ad
tentionem beneficii: aliquādo ad
euitationem: & quia ſtatutū di-
cōfiteſti p̄na minoretur & nō
augeatur, quero quid iuris: &
dentia eius dic pramittēdiū.
negatio poteſt eſſe multiplex:
licet de ſubſtantia: ut quia quæ
loci uel tēporis negat, uel etiā
animi qualitate, ut quia negat
quia dicit illud feciſſe ad ſuā
feſſionē. Itē aliquando negat in
iudicio, aliquando in iudicio:
ram iudice nō cōteſtata licet
libello oblato dicit, q̄ tale ſtat-
debet intelligi de negatione
litis cōteſta. quando procedit
accuſationē quaſi cōteſta. quādo
ceditur per inqueſtionē, argu-
uer. ſignifi. l. bona. §. hoc ſer-
*uel dicit, dic melius cū tracta-
de p̄na augēda ratione neg-
nis, intelligimus de ea nega-
in qua perſeuerat: ſed ſi nō
rat, ſed cōfiteatur, nō dum

negotio: per teſtū probationes, tūc
emergebat: ut nota inſt. de act. §. itē
miſta. C. de his qui. ut indig. l. alia
cauſa. tamē per iſtā cōfeſſionē non
cōteſtatur beneficiū cōfiteſti, quia
primō negādo uidetur tacite renun-
ciare illi beneficiū: ff. de fideiuf. l.
ſi dubitetur. & ibi Barto. facit quod
no. C. de nō nu. pec. auth. contra qui
propriā. & in auh. de tri. & ſem. §.
penul. & C. de iure do. impe. l. ij. Sed
Bar. in d. l. eū qui. de iureiur. uidetur
ſimpliciter dicere, q̄ nō poſſit gau-
dere beneficio ſtatuti de cōfiteſti:
quia ſtatutū de negāte debet intelli-
gi de primo actu facto in figura iu-
dicii: ut l. bona. §. hoc ſermone. de
uer. ſigni. & etiā quia per negationē
ius eſt queſitū reipublice. igitur &c.
ut l. h. ff. de pact. Sed Sali. in l. contra
negatē. ad leg. Aquil. uidetur diſtin-
guere: aut incontinētē ſe corrigat &
debet poſſe facere, aliā ſecus: alle-
gat in ſimili quod not. glo. in c. ij. de
cōfeſ. in vj. & iſta diſtinctio mihi pla-
cet, ſaltē uſquequo iudex uel accu-
ſator nō fuerit grauatus onere pro-
bandi: ut d. l. eū qui. ſed etiā inſur-
git dubitatio, quid iuris ſi cōfeſſus
eſt in tormētis, & perſeuerauerit in
confeſſione. dicit Bal. in d. §. porro.
quōd beneficiū cōfeſſionis nō con-
ſequitur: ut ſi. ad Turpil. l. ij. §. ſi m-
ter. Sed certē etiā ibi dicit quōd nō
incurrat p̄nā negantis, ſi ſtatutū au-
geret p̄nā negantis maleficiū, quia
in negatione non perſeuerauerit.

ADNOT. a ¶ Probandi. Adde
& uide Rom. in conſil. lxx. ubi hoc idem
dicit. Ber.

AVGV. Tu autem in hac mate-
ria adde Bald. in l. quidā æſtimaue-

runt. ff. ſi cer. per. & in d. l. eū qui. te-
net, quōd poſt litem cōteſta. nō po-
teſt reuocare: illā cōfeſſionem ſicut
ante. Ange. uerō in d. l. eū qui. uult
quōd ſi quis reuocet negationē an-
te probationes factas, gaudeat bene-
ficio ſtatuti, dicit tamen Ange. q̄
dato, quōd poſſit cōfiteſti, tamen in
exp̄ſis cōdemnabitur. idē ſequitur
ibi Sali. addit Raph. Fulg. & Paul. de
Caſt. in d. l. eū qui. tenentes ibi cōtra
Bar. quia p̄nitentiā nō eſt denegan-
da p̄nitentibus reſeſtegrā. adde
Bal. in l. ea quæ. C. de cōdi. indebi. in
x. & xi. q. tenentē contra Bar. & tenet
ibi, quōd ille poſſit reuocare illam
negationem per cōfeſſionem an-
te probationes factas, adde quōd id
quod dixit Bal. in d. §. porro. appro-
bat in l. contra negantem. C. ad leg.
Aquil. & in l. erro. in vj. colū. C. de
iur. & fac. igno. & Bal. in l. de ætate.
§. ſi. ff. de interrog. act. adde Bal. in l.
ſi unus ex ſociis. §. ſi. ff. pro ſoc. per
illū tex. uult, q̄ negans à principio
non cōſequatur beneficiū quod cō-
ceditur à ſtatuto cōfiteſti: idē uo-
luit Bald. in d. §. item miſta. ubi uult
q̄ nō admittatur cōfeſſio poſt nega-
tionem, licet Bal. in l. j. C. de fur. uo-
luerit, q̄ poſt licet cōteſtātū nō poſ-
ſit cōfiteſti reuocālo negationem,
ante uerō ſic. Et aduerte, quia licet
do. Ang. hic in hac difficultate alle-
gauerit Sali. in d. l. cōtra negantē. ta-
men Sali. in d. l. eū qui. contrariū te-
net eius quod dicit in d. l. cōtra neg-
gantē. Et uide Bal. in l. j. C. de cōfeſ.
v. col. & lac. de Are. & Ange. & Imo.
in l. ſed ſi ta. §. quod ait. ff. de re iu-
di. Ray. Ange. & Moder. in d. l. ſi
dubitetur. §. j. ff. de fideiuf. Et dicit do.
Catal. in tracta. ſyndica. q. clxxviii.
quod

quod ille qui primò negauit, postea confitetur, nõ debet gaudere beneficio statuti. allegat Bald. & Bartol. hoc uoluisse.

9 *Confitetur quis factum, sed negat facti qualitatem, an habeatur pro negante.*

10 *Agens, accusans uel inquirens ubi cumque inuenitur responsioni aduersarij, sicut assumit eam pro se ad probandum, ita debet assumere contra se ad statuti beneficium indulgendum.*

ANGELVS.

9 **QVAERIT* Bald. in §. porro. pone quod cõfiteretur factũ, sed qualitatem negat: & dicit, aut qualitatis negatio habet alterare secũdũ plus & minus: & tunc respectu qualitatis habeo eũ pro negante: respectu sortis habeo pro cõfite: ita proportionaliter pœna accedit qualitati & accedit sorti, licet alibi ista confideratio reprobetur. ff. de eo quod cer. loco. l. si. aut alteratio non est respectu plus & minus, sed exclusio totius pœnæ: & tũc habetur in totum pro negate. arg. d. §. quid tamen. & ibi Barto. & l. prator. §. docere. ff. ubi bo. rap. & per Bart. in d. l. eũ qui. ubi 10 ipse sentit unã cõclusionem, * quod ubi cumque agens uel accusans uel inquirens inuenitur responsioni aduersarij inquisiti, sicut assumit eã pro se ad probandum, ita debet assumere cõtra se ad statuti beneficium indulgendũ. arg. d. l. eũ qui. quod dicit esse satis rationabile. que omnia subtiliter & pulchrè not. Cetera uide latius per Bar. in sua disputatione. per NOTIAM. & c.

AD NOT. a. ¶ *Contra se. Adde tu & uide noui. in d. l. eum qui. & Ro. in consi. cclliij. in ij. colum. Ber.*

AVGV. Tu autẽ in hac materia adde, quod ista maxima est ampla materia: & opus esset uidelicet dicta docto. maxime Bal. & Rapin. Pau. de Ca. post Bar. in d. l. eũ qui. per Bal. in l. elect. §. neq. ff. de noui. per Bal. in l. cũ quid. ff. si cer. petat. per Bal. in l. ea quæ. C. de cõdi. in d. per Ro. & Imo. in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de uerb. obli. ubi reprehendunt Ang. ibi. & not. quæ dixit Bar. in l. edita. in penul. col. in replet. duana. C. de eden. quod ad hoc per negationẽ pœna crescat, que est, q̄ sit facta super libello apud non inepto: per text. in l. j. C. de qui potẽ. Itẽ requiritur q̄ ex conscientia negetur, per text. in c. i. fallus. in tit. si de feu. fuer. cõtræ inter do. & agna. & ibi not. Bal. est de mente Bar. in d. l. eũ qui. allegat text. in l. aliud. ff. de uerb.

11 *Inquiritur contra Titium, quod de derit Caium tali loco, tali tempore & proditorie: si Titius respõdendi, sed non tali loco nec tali tempore uel non proditorie, an iudex cogere, quod certũ respõdit Titium cogere, quod certũ respõdit Titium cogere, quod certũ respõdit Titium cogere.*

12 *Respondens inquisitioni, occidit homicidium appareat, an uidetur respõdisse sufficienter.*

ANGELVS.

11 **QVID* autẽ si cõtra te inuenitur, q̄ occidisti Titium tali loco tempore & proditorie: tu autẽ respondendo inquisitioni, dicas, quod occidisti, sed nõ illo tempore, illo loco non proditorie: an iudex cogere, quod certum respõdendũ quod sic: quia non uideris occidisse, ad interrogata respõdissent: singulariter Bar. per illũ textũ etate, §. quod autẽ. ff. de inter

12 **Quid autẽ si respõdeas inquisitioni, occidi, si homicidium appareat, an uideatur respõdisse sufficienter? dicas, quod nõ. arg. not. per Bar. in l. de etate. §. nihil. ff. de interrog. act. & firmat Lud. in l. j. §. si quis simpliciter. de uer. obli. ga.*

AVGV. Tu autem in hac materia adde Mod. in d. l. de etate. §. qd autẽ, & uide Ro. in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de uer. obli. qui uidetur trãsi re cũ ista doctrina Bart. licet aliqui ibi contrariũ tenuerint & male: quia illa ratio super qua Bar. in d. §. quod autem. fundauit istam conclusionẽ, est uera in iure, nec tenentes partem contrariã responderunt rationi Bart.

SVMMARIVM.

1 *Index in licentia per reum sibi data de procedendo debet facere apponere ista uerba, usque ad sententiam inclusiuẽ.*

2 *Index in criminalibus ubi imponitur pena relegationis, abinde infra, in quibus de iure potest procedi contra absentem: nõ potest procedere ad diffinitiuam lite non contestata, nisi sit data licentia.*

3 *Affessores cauti semper faciunt scribi quod pars dat licentiam explendi processum in absentia.*

Dicta die.

QVI iudex fecit sibi dari licẽtiam posse procedi usque ad sententiam diffinitiuam, includit a dictis inquisitis comparentibus & c. * Et sis cautus tu iudex, quod in ista licẽtia per reum data apponere facias, usq; ad sententiam inclusiuẽ: aliã autẽ si diceres, dedit licentia dicto iudici procedendi usq; ad sententia, & non diceres inclusiuẽ, esset aubiũ an posset pro

cedere ad sententiã prolationẽ nõ citato reo propter dictionẽ usque, an ponatur exclusiuẽ: iuxta not. per glo. & alios in l. j. ff. de pigno. actio. & per Bar. in l. patronus. §. Sempronio. ff. de leg. iij. aliã si aliqua licentia concessã non fuisset iudici per reũ, ipse iudex nõ posset sine debitis citationibus procedere: quia si nõ potest in pecuniaria, & causa ciuili, ut l. nam ita diuus. ff. de adopt. & l. de unoquoque. ff. de re iudica. ergo multo minus potest in criminalibus, ubi maius uertitur periculum. Et de ista licẽtia ponit Barto. in l. is qui reus. ff. de pub. iudi. uersic. sed quero quomodo cũ supra & c. & ibi Imol. qui dicit quãdo cõparet accusator, iudices faciunt eũ iurare de calumnia, & sibi dari licentia procedendi, & si nõ dederit, tamẽ ex suo officio potest causam inquisitionis uel accusationis prosequi, & finire: ut no. Bar. in l. penul. ff. de pub. iudi. * Sed aduertas, quod in criminalibus in quibus imponitur pœna relegationis abinde infra, in quibus potest etiã de iure procedi contra absentem, quod nõ potest iudex procedere ad diffinitiuã lite nõ contestata, nisi data fuisset dicta licẽtia. uide quod not. Sali. in l. absentẽ. C. de accusa. uer. quero & septimò in criminalibus & c. Si ergo iudices faciunt dictã licentia in accusatione, idẽ & fortius faciunt, & facere debent dari in inquisitione. & tenet talis licentia cõcessa: quia in ciuilibus partes possunt pacisci, q̄ ualet iudicium sine citatione, ita quod nõ sit necesse eos citari: ut l. si. §. si. C. de temp. app. ita dicit Bal. ad literam in l. ut perfectius. C. de anna. excep. ibi, octauo,

oñtaud, quod partes &c. ergo idē in criminalibus in quibus ad similitudinem civilium procedatur: ut l. absentem. ff. de pœnis.

ADNOT. ¶ Vsq̄ue ad sententiam. De hac dictione uide etiam per *Oldra. consi. xlv. Ber.*

AVGV. Tu autē in hac materia adde Bal. in l. diem proferre. §. si quis litigatorū. ff. de arbit. ponderantē ibi glo. dicentē illā glo. ordinariā, quod tenet processus sine citatione partis, quādo partes renunciant citationi: & ideo dicit, quod in criminalibus uidemus practicari quod iudices faciūt sibi dari licentiam procedēdi sine citatione, & in absentia partis: & allegat Spec. in tit. de citatione. §. info. uer. pone, quod partes, & ideo dixit Bal. in l. si quando C. de testi. quod in criminalibus uidemus practicari, q̄ iudices faciūt sibi dari licentiā, quod possit recipere testes sine præsētia partis, & per consequēs sine aliqua alia citatione, adde Bal. not. loquentem in hac materia, in l. si accusatoribus. C. de accu. qui dicit, q̄ ibi licet in illo text. dicatur q̄ accusatore nō citato nō potest ferri sententia absolutoria: tamen hoc est limitādū, nisi accusatores dedissent licentiā iudici, super hoc, q̄ sententiā potest ferri sine alia citatione. * Et ideo dicit, quod causati assessores semper faciūt scribi q̄ pars dat licentiam explendi processum in absentia, quā data licentiā ualēt: quia hoc respicit ad fauorem partis: ut lidē proferre. §. si quis litigatorū. ff. de arbit. & dicit, q̄ istam partē tenet Spec. & omnes: & nō dubito, q̄ uoluerit allegare Spec. in d. §. info. uer. sed pone, quod partes.

SVM MARIVM.

1. *Monitio, quod cōpareat singulis diebus, an ualeat.*

QVI index dictos inquisitionē & quemlibet eorum nominat singulis diebus, & horis &c. qui inquisiti & quilibet eorum promiserunt stare, parere & paci omnem condemnationem &c. * Et talis monitio licet deatur granare partem, tamen ualeat propter licentiā preambulā: quā reus dedit iudici: aliā autem licentiā licentia non præcessisset, licet talis monitio de iure ualeret: tamen quia est nimis onerosa & grauissima, ipsi potuissent appellare, & citare q̄ in iud. uult citari simpliciter, quolibet actu. ita dicit Imo. ante calendās. in si. ff. de uerbo. ob. Bar. in extrauag. ad reprimen. bo. per edictum, & per Pe. de an. clemen. j. de foro comper. in §. quia si in civili ubi non uertitur praeiudicium, propter hoc potest appellari, quantum magis si reus non quietus sit dicte monitioni in crimine debet potest appellari a tali monitione, ubi inanis uertitur praeiudicium argumen. non tantum. cum dicit de appellatio.

AVGVST. Tu adde quod doctor quod iste doctor dicat, q̄ licet in d. l. qui ante calendās. dicit q̄ possit appellari a tali monitione, quod singulis diebus & horis compareat, nisi præcedat illa licentia, de qua supra in proxima glo. nec Pet. de Ancha. nec Bart. in d. supra allegatis per Ang. hoc nec Imo. in dict. l. qui ante calendās. sed Imo. ibi loquitur quando citatio generalis ad totam causam

facta: quia dicit si est facta sine causa: puta quod ille citatus nō sit de lōginquo, non tenet, & poterit appellari. Quinimo etiā isto casu est maximū dubiū in iure, an ab illa citatione generali possit appellari: quia aliqui tenent q̄ talis citatio est nulla: ut uoluit Ant. de bu. in c. si. extrā de dila. & ipsemet Imo. in l. ex cōsensu. §. si. in xxj. colum. ff. de appel. & Imo. in l. de unoquoq; §. j. ff. de re iud. & Domin. de sancto Gemini. in c. ij. de do. in vj. licet Imo. in c. consoluit. extra de offi. deleg. tenuerit quod necessaria sit appellatio. Sed de materia uide d. Abb. in c. si. extrā de dila. & do. Ant. de butr. in c. ad petitionem. extrā de accu. & in c. cum dilecti. extra de do. & contu. Sed quia ista non est materia nostra aliter nō examino: sed remitto te ad ea quae ultra omnes Morder. scripsi multa allegando in d. l. qui ante calendās. in ulti. ad d. meis. Quinimo Bal. in l. si quādo. C. de testu. tenet quod talis monitio iudicis quod quis cōpareat singulis diebus & horis ualeat: & Bal. in litem illa. ff. de consti. pec. Et de ista cautela facit mentionem Bart. in d. extrauag. in uerbo, per edictum. & Pet. de anc. in d. clemen. j.

ADNOT. a. ¶ L. qui ante calendās. Adde tu & uide Alex. & Morder. in d. l. qui ante calendās. & uide Bar. in extrauag. ad reprimen. in uerbo, per edictum. & Bart. in consi. cxxxiij. in iij. uol. ubi quod talis citatio nō ualeat, ex quo nō habet debitū spatium temporis, quod requiritur inter dilationē & dilationē: & ibi uide quae adducit per plures rationes. adde tamē q̄ Fed. de Se. in cōsi. clxxj. incipit. Casus talis est: quidā fuit citatus. tenet talem citationem ualere. & ibi q̄

si comparet ad unū actum, non potest dici contumax: & quod ad omnes actus sequentes est citandus, per c. ij. de do. & cōtin. ut ibi per eum: & quando citatio generalis ualeat, uide Paul. de ca. in consi. l. in primo impressis. Ber.

SVM MARIVM.

1. *Fideiusor quando praestatur in delictis, & quando non.*

PRO quibus, & quolibet eorum &c. Antonius Thomae capella sancti Antonij de Bononia fideiusit &c. * Hoc uerum quod praestatur fideiusor, quando est tale delictum ex quo non uenit poena, nec principaliter, nec in defectum, uel in quandam consequentiam corporis afflictiua imponēda: iuxta no. per Barto. in l. j. ff. de custo. reo. & sic in casu nostro iste non fideiusit pro Caio: quia pro poena uel sub poena corporali non potest fideiuberi: quia non est dominus membrorum suorum: ut est bona gloss. in c. cum homo. xxxij. quæstio. v. intantum quod non ualeat fideiusio de praesentato aliquem sub poena corporali: ut not. Barto. in l. quarta. ff. de custo. reo.

AVG. Tu autem in hac materia adde quod istae conclusiones domini Ange. hic non sunt ita in distincte ueritate: nam poterit esse poena pecuniaria: & tamen etiā reus non est fideiusoribus relaxandus: puta in casibus positus per Ang. in l. nullus. C. de exhib. reis. puta si reus uoluit a principio incarcerari, & postea in fine quādo sententiā fertur, dicit uelle dare fideiusores: nā non debet audiri, & allegat bona iura quae parū mihi esset ista hic transcribere, dic ut ibi. Item secundum Bal. in d. l. nullus. si reus

reus confiteretur crimē, etiam si pœna esset pecuniaria, nō est reus fideiussoribus relaxāds. Præterea uide Ang. qui ponit etiam quandoq; reū relaxari fideiussoribus, quādo pœna esset corporis afflictiua: ibi uide prædicam; & tene mēti glo. singularem quā magnificat ibi Roma. in l. lege Corn. ff. ad Sillania. quōd ille qui semel aufugit de carcere etiam in casu quo deberet relaxari dando fideiussores, amisit priuilegiū: adeo q; si ista secūda uice per quā est carcērat, licet deberet fideiussoribus relaxari, quia pœna erat pecuniaria, nō relaxabitur: qd' no. bene. faciūt not. per Bar. & Bal. in l. iij. C. de epis. aud. Intellige tamē prædicta, quōd uerū est quōd in causā criminali ubi imponitur pœna mortis, nō potest intercedere fideiussor. Dicas nisi consuetudo esset in contrariū: quia tunc ualet cōsuetudo. gl. est sing. xxij. q. j. c. cum homo. quā refert & sequitur Ro. in sing. suis primi anni, singula. cxx. quod incip. tu scis quōd in causā criminali.

1. *Iudex debet esse cautus ut in fideiussione recipienda, ut latē cā concipiat, ut etiam casum comprehendat si reus appellaret, & per iudicem appellationis esset iudicatum.*

2. *Fideiussor apud primum iudicem acceptus quando teneatur, & quando non lata sententia per iudicem appellationis.*

ANGELVS.

2. * *ET* sis bene cautus tu iudex, ut dictam fideiussionem capias latē, ut comprehendat etiam quōd in casu qui reus appellaret, & per iudicē appellationis fuerit iudicatum, q; etiā fideiussor teneatur: & sic dicas quōd

Titius promisit stare parere pacē soluere omnem condemnationē de eo: & ex dicto processu in omni causam quotiescunq;, qualitercunq; & quādo cunq;, & per quencunq; fuerit iudicatum. arg. l. cum postea. & ibi glo. in simili. ff. de arb. iud. d. cat. si per dictum iudicem fuerit iudicatum, uel per alium qui loco iudicis cesserit, uel etiam per iudicē appellationis: aliis autem nisi ista uerba in dicta fideiussione apponantur, titim cum appellatū fuisse, fideiussor esset liberatus: uel. cum apud. & ibi per Bar. ff. de iudi.

AVG. Tu aut in hac materia de Moder. latē ponēs istā difficultatem in d. l. cum apud. ff. iudic. ubi uide glo. in l. ij. ff. de questio. inq. dam notabili solutione, uide quā pliare d. l. cū apud. ut illa lex hic locum, etiam quando nomen iudicis proprium non fuisset in fideiussione expressum: & sequuntur C. & Iaco. de rauen. ibi allegantur Barto. in d. l. ij. Et plenius Barto. in d. l. cum apud. & ibi Ange. & Bald. reos. §. cautionem. in prin. C. de appell. licet Marti. sili. contrariū tenent, & non bene: ut dixit Iacob. in d. l. ij. qui tandem per suam dispositionem conatur opi. concordare: cum eo transit Salic. in d. l. licet effectū eorum uerba non uideantur discrepare à uerbis Bart. in d. l. cum apud. Adde tamen quod notat Barto. in l. i. Iulianus. ff. qui facilius cogantur. in vj. colū. qui dicit quod etiam si iuramentum interueniat procedit dispositio d. l. cum apud. legat gl. no. iij. q. iij. c. quod licet ibi in effectu ipse cōcludit q; si

deus appellationis simpliciter firmat primā sententiam, cum tunc ex primā sententia detur actio: tunc fideiussores tenentur etiam in causā appellationis: secus si iudex aliquid addiderit, uel detraheret sententiam: quia tunc ageret ex secūda sententia, tunc fideiussores dati in prima nō tenentur in ista secūda: & dicit hoc utriusq; esse scire propter causas criminales, quando reus appellat an fideiussores dati tenentur etiam in causā appellationis.

4. *Iudex tenetur fisco etiam si principalis non est solutus deinde bene debet aduertere in recipienda fideiussione cuius diuersimodā concepta diuersi sunt effectus.*

5. *In fideiussione an sufficiat quod dicitur pro quo fideiussor & c. ubi que hoc quod dicitur, & remouentur & c.*

6. *Fideiussor desistendo quando omniq; curia placuerit, an teneatur sibi reum etiam lata sententia.*

ANGELVS.

4. * *DEBES* etiam animaduertere qualiter istā fideiussione tu accipis: & etiam si principalis nō esset soluendo, tu iudex teneris fisco in syndicatu: quoniam si acciperes de iudicio sili, clarum est quōd expiraret adueniente sententia, quæ apprehēderet reum: ut l. Græc. §. post litem. ff. de fideiuss. Idem si esset fideiussor de repræsentando, qm statim lata sententia quæ reum apprehendat liberatus est: ut no. Bar. in l. si quis reū. ff. de custo. reo. Idē si esset fideiussor qui promisit stare, parere, & obedire mādis curiæ, & dicit iudicis, quia talis fideiussor liberatur per sententiā: ut not. Bal. in add. Spec. in tit. de reo. in prin. uersū. sed quid si facit & c. fa-

cit quod not. Dyn. in Leonicius. §. cum quis. ff. de uerb. oblig. debet ergo addi, promisit stare, parere mandatis dicit iudicis, & soluere, & pati omnem condemnationem & pœnā quā de eo dicit iudex, uel alius uel etiam iudex appellationis p. dicto maleficio faceret, p. quo & c. Si reus fideiussor & c. * Et bene nota, quōd factis est, q; dicitur pro quo Seius fideiussor & c. nam eo ipso, quōd dicit fideiussor, licet non dicatur, & reuēcia ut & c. se obligauit, hoc etiam alias clausulas apponit: & licet esset pœna turturiamen fideiussor tenetur: ut dicit glo. in l. inter supulantes. in princ. & in l. cum uilius. in princ. ff. de uerb. oblig. & Barto. in l. si quis pro eo. ff. de fideiussor. in princ.

ADNOTA. De repræsentando.

Adde tu an promittens reum præsentare intra octo dies dicatur in mora lapsis octo diebus si non est sibi præceptum per curiam, & an tempus octo dierum dicatur appositum gratia faciende obligationis, an gratia differende præsentationis, uide Paris. de casibus consil. c. lxxv. in primo impressum autem liberetur fideiussor repræsentando antequam sit requisitus, uide Roma in consil. c. cxxv. & an promittens repræsentare toties quoties & c. quādo teneatur per do. Alex. de Imo. in consil. c. lxxv. col. j. in y. uolumine. Ber.

¶ *Omne cōdemnationē. Adde tu & uide Bal. in c. lxxv. in iij. uol. B.*

AVG. Tu autem in hac materia adde primō quæ dixit Cataf. in trad. syndic. q. cxxij. quōd iudex maleficio rum qui recipit fideiussores minus idoneos, ipse de suo postea tenetur, per l. quones. ff. qui facta. cogan. Et adde ea quæ dixit Angel. in l. ij. §. in fideiussorem. qui facta. cog. qui di-

cit q̄ ille text. in d.l. Gracē. §. post li-
tem. est singularis, & non est alibi in
iure: qui etiam dicit q̄ si actor differt
prosequi litē tanto tempore, quanto
potest durare instantia: & sic sit per-
empta instantia, q̄ liberatur fideius-
sor iste de repræsentan. nisi obligave-
rit se in scriptis, & pro republica: per
l. p. e. C. de fideius. & ibi uides quid in
causa appellatiōis, & quid si fideius-
6 sor est tēporalis. * Item adde quod
Bar. in d.l. si quis reum. imō expressē
uult, quod fideiusor aliquē quando-
cunque curiæ placuerit, etiam tene-
tur sūtere reum post latam sententiā:
licet Bald. in l. eum pro quo. ff. de in-
iur. uocan. nō ausus sit decidere: sed
remittit se ad n. per Dyn. in d.l. con-
tinuus. §. cum quis. ff. de uerb. oblig.
Adde tamen quod Bald. in l. qui cri-
men. C. qui accus. in iij. col. ubi latif-
simē disputat, & ponit materiam istā
de fideiussore qui promisit de repræ-
sentando aliquem: tamen in indiui-
duo istius quæstionis faciēs mentio-
nem de doctrina Barto. in d.l. si quis
reum. dicit quod Bar. ibi p̄sumē est
locutus, & quod Dyn. uidetur tenere
contrarium in d.l. continuus. dicens
quod sua opinio est uerior quā sit
illa Bart. quod uerba generalia debent
restringi ad id quod iustum est,
& non ad id quod iniustum est. l. si
cui. ff. de feruitu. Adde, Angel. tamen
in d.l. si quis reum. uidetur sequi sen-
tentiam Bar. Adde quod Roma. in l.
si finita. in prin. ff. de damno infec. fa-
cit mentionem de hac altercatione
inter Bart. & Bal. & ibi nihil decidit:
& ibi uide Rom. & Moder. & ea quæ
latissimē scripsi post ipsos in addi-
tio. meis, an fideiusor de repræsen-
tando aliquem toties quoties curiæ

placuerit, an representando
liberatus: & faciunt no. per Roman.
consil. suo xiiij. ubi concludit, quod
bis præsentando quis est liberatus
& ista est materia profunda, & lan-
simē scripti in dicta l. si finita.

7 *Malefactor unus an possit pro alijs
de iudicare.*

ANGELVS.

* *QV AERO* an unus ex male-
factoribus possit fideiubere, p̄ alio,
Barto. in l. Romanus. in ff. de iur. iur.
& cura. da. ab his. uidetur uelle quod
sic: sed ibi uidetur loqui in crimina-
libus leuibus: tamē idem est in alijs
quia eadem est ratio, dummodo, ut
suprà dixi, sit tale delictum, quod sit
fideiussoribus relaxandus: unde de
dix unū ex reis, p̄ alio reo fideius-
orē acceperit, non teneo in fideiussoribus.

AVG. Tu autem in hac materia
adde, q̄ Ange. in l. reos. in prin. ff. de
duob. reis. uidetur in terminis huius
uolle ibi. Sed aduerte, quia intelligi
ista cum grano salis, scilicet, q̄ unus
malefactor potest pro alio fideius-
orē ad hoc allego bonam gloss. in aut.
de exhi. reis. col. v. §. suscepto. in uer-
fideiussione. quod tene menti, q̄
frustra totum esset, si intelligeretur
de eo qui nihil possideret.

8 *Fideiusor an teneatur ad illud quod
plus, in quo incurrit reus ex
ma. statuti, si non soluerit originalem
condemnationē intra decē dies, & quomodo
debeat esse cautus iudex in
piendo fideiussione dicendo, fideiusor
non tantum pro pœna delicti, sed
na delicti processus.*

ANGELVS.

* *QV AERO* an fideiusor
teneatur ad illud quartum plus, in quo
incurrit

incurrit reus ex forma statuti, si non
soluerit originaliter condemnatio-
nem intra x. dies. dic q̄ non: quia il-
lud quartum plus, uel etiā si in plus
cōdemnaretur per suam negationē
habitam post fideiussionem: dic q̄
non: quia talis pœna quarti plus si-
ue augmētī, nō est pœna delicti, sed
est pœna notationis seu cōtumacia,
ad quam non intercessit fideiusor. l.
fi. ff. de fideiussor. & l. j. & ibi Bar. ff. de
in lit. iuran. Sis ergo cautus tu iudex
si nis, q̄ ad hoc etiam fideiusor te-
neatur, q̄ dicas, q̄ fideiusor non tan-
tūm pro pœna delicti, sed pro pœna
delicti processus, ut suprà dixi: sed pœ-
na negantis, uel contumacia est pœ-
na processus, ergo fideiusor tenebit:
ita dicit Bar. in d.l. j. in fi. uel dicas, q̄
promisit soluere iudicatum: ut l. iudicatum. ff. iudi. sol. ita elegāter dicit
Bar. in l. sanctio legum. ff. de pœn. Si
autem alio modo quā per negatio-
nem pœna augeatur, an fideiusor te-
neatur: uidetur q̄ sic: ut l. j. in prin.
ff. quo. leg. dic tamen, ut ibi per Ang.
& omnino uide Barto. in l. fideiusor
magistratus. ff. de fideiussor.

AVG. Tu autem in hac materia
adde & dic, q̄ contra istam decisio-
nē Bar. expressē uidetur de ciso Ioā.
And. in addi. Specu. in tit. de fideius.
§. j. in additio. quæ incip. extant etiā
quæstiones. Guid. de Suza. qui dicit,
q̄ si reus principalis condemnatus est
in duplū ex eo, quia nō soluit simplū
tempore debito, fideiusor soluit sim-
plum & duplū, q̄ fideiusor poterit
repetere illud duplū à reo: per tex. in
l. si mādato meo. §. fideiusor. ff. mā.
nisi saluando Bar. dicamus limitādo,
quia doctrina Io. And. militabit quan-
do talis fideiusor datus est postquā

pœna illa accrescit, & non ante au-
gmentum pœnæ. Quod si ante au-
gmentum, militabit doctrina Bar. in
dicta l. j. ita uidetur sentire Bald. in
dicta l. j. licet non alleget Ioan. And.
in loco suprà allegato. Ad prædicta
etiam uide doctrinam auream Barto.
quam posuit in l. ij. ff. de public. iudi.
per quam poteris limitare prædicta,
quando pœna crescit in quarto plu-
ri, an sit pœna delicti, an contumacia:
dic ut ibi. Et adde quæ dicuntur
j. in gloss. quæ incip. quas si non sol-
uerit intra decem dies, soluit cum
quarto pluri. in j. addi. mea. & Alb. de
Rosa. in j. parte statuto. quæst. cxliij.
ibi determinat, q̄ fideiusor non te-
neatur ad istas pœnas contumaciae.

9 *Fideiussoribus relaxandis, si idoneum
fideiussorem offerat, iudex autem reū
detineat in carcere, poterit agere con-
tra iudicem actione iniuriarum.*

ANGELVS.

* *ET* not. quod si aliquis esset fidei-
ussoribus relaxandus, & iudex ip-
sum retineret aut carceraretur, q̄
contra iudicem cui fideiussorem ido-
neum reus offerret, potest reus age-
re act. iniuriarum: ut not. Bartol. in
l. si uerō pro condemnato. §. j. ff. qui
latif. cog.

AVGVST. Adde, quod in ter-
minis idem uoluit Angel. in dicto §.
primo. & ibi Moder. sequuntur opi.
Barto. ubi Angel. multū exclamat
contra officiales detinentes inuen-
tos cum armis, quia debent relaxari
dando fideiussores. Et idem dixit
Bal. in l. sed & si. ff. de iur. uocā.
& hoc tene menti.

10 *Fœmina que non potest fideiussio-
nem prestare, quomodo per caus-
tionem iuratoriā satisfaciatur.*

T 2 ANG.

ANGELVS.

10 * Et aduertat, quod prædicta procedunt in masculo qui tenetur dare fideiussorē: aliās detinebitur, ut infra in si. dicam. In fœmina autem delinquente si potest præstare fideiussorē, eum præstabit, in casu quo sit fideiussoribus relaxanda: si autem præstare non poterit, stabit suæ iuratoriæ cautioni: ut in auth. ut nulli iud. §. necessarium. facit. auth. cui relictum. C. de indi. uid. tol. & in auth. sed hodie. C. de offi. diuer. iud. quod no. tu iudex ad tuam defensionem, si non coegisti mulierem ad præstandum fideiussorē. & eam relaxasti suæ iuratoriæ cautioni tantum stando.

A V G. Tu autem in hac materia adde quod Bald. in l. satis. §. j. ff. de in ius uocan. dicit, quod licet inuenti cum armis debeant poni in carcere, nisi satisfident, & dent fideiussorē: quia dando fideiussorē non debent incarcerari: hoc uerum in masculo, in fœmina autē non: quia fœmina si non potest præstare fideiussorē iurando, stabitur suæ iuratoriæ cautioni de se presentando. tex. allegat quem dicit notabilem in auth. sed non iure. C. de cura. quæ lex est extracta ex auth. ut nulli iud. supra allega. Adde tamen limitando prædicta: quia d. auth. sed nouo iure. habet locum solum in fœminis honeste uitæ, quæ non possunt incarcerari, sed iuratoriæ cautione relaxari. ita dicit Pet. & sequitur Cy. in l. quoniam. C. de custo. reo. & Bar. in dicto §. necessarium. faciunt no. per Sali. in dicta l. quoniam.

11 Fideiussorē præstas, in quibus casibus penalis ueniat relaxadus, & in quibus non.

ANGELVS.

11 * Scis etiam, quod fideiussoribus

quis est relaxandus, quando simpliciter est pœna pecuniaria, aut ex forma iuris, uel statutorū: ut l. ff. de custo. reo. & ibi Bar. Si uero esset pœna corporalis, uel corporis afflictiua, tunc reus non est fideiussoribus relaxandus, sed seruandus est in carcere: alia posset recedere tempore sententiæ: & sic pœna esset elosoria contra l. si prætor. ff. de iud. Item non est relaxandus si pœna licet sit pecuniaria, tamen est in subsidiū corporalis: ut quia statutum dicit condemnatur in centum libris, quas si non soluerit intra mensem, amputetur ei manus: ut no. Bar. ff. de custo. reo. l. j. uel si statutum dicit alternatiuē, ut puta, quod amputetur manus, uel soluat lib. centum Bone. uel fortius si esset copulatiuē, ut condemnatur in amputatione manus & in lib. centum: ita dicit Dyn. & Bar. in l. j. & ibi Imol. ff. de pub. iud. de quo latius dixi supra in gl. super uerbo si ma publica, in uersis. decimo quart. & c. & sequen. dicit ut ibi ubi etiam uideas quando uult, uel quando potest facere depositū, & in qua forma, recetras omnino ad ea quæ ibi plenè dicitur.

A V G. Tu autem in hac materia adde hic no. per Bal. & Ang. in l. ij. C. de exhi. re: qui in hac materia ponit multas fallentias & limitationes, & maximè quādo pœna est arbitraria, an quis fideiussoribus sit relaxandus & ibi dicit cōuetudinem inspici debere: per l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui nota. infra. quia si cōsuetum est, illam pœnam fore corporalem, non est fideiussoribus relaxandus, aliās sic: aliqui uero casus etiam ibi ponuntur per Angel. ubi prædicta poteris limitare, dicit ubi: & satis dictum est supra in hac et

deco

dem gl. in prin.

11 Fideiussor est qui patitur se nominari in actis pro fideiussore, pro maleficio alieno: & non contradicit incontinenti, licet non dicat expresse, ita promittit & fideiubeo & c.

ANGELVS.

12 * CAVEAT tamen iste Ant. qui hic fuit fideiussor uel alius quilibet: quia quoties pro maleficio alieno, istetalis fideiussor patitur se nominari in actis pro fideiussore dicti inquisiti, & ipse incontinenti non contradicit, statim tenetur, licet expresse non dicat, & ita promittit & fideiubeo pro dicto inquisito. iste est casus, & ibi Bar. in l. cū ostendimus. §. si ff. de fideiussor. tut. quod not. quando aliquis inquisitus te presente nominat te pro fideiussore, si non uis obligari, non permittas te scribi apud acta, imò statim contradicas, aliās autem tacens obligaris.

A D N O T. a ¶ In l. cum ostendimus. Adde & uide Ro. in cōsil. cccxj. & ibi de uendente rem, qui dixit quod erat obligata ecclesie pro annua pensione, & si emptor tacet, quia obligetur ecclesie, potest cogi ad solutionem. Ber.

A V G. Adde tamen tu quod multi doctores uoluerunt, quod ideo in d. l. cum ostendimus. §. si. ibi inducatur stipulatio per patientiam cū scriptura, quia concu: ebat fauor pupilli: & hoc uoluerunt ibi Bar. & Bal. in d. §. lina. Barto. in l. j. in princip. ff. de uerborum obliga. dixit ibi quod ne dum hoc erit in pupillo, sed etiam erit generaliter in omnibus: ut per scripturam inducatur illa stipulatio quæ parit fideiussionem illam: sed quia ista est maxima materia, addatis quod opus esset uidere dicta Dy.

Bartol. & Bald. in d. l. cum ostendimus. §. finali. & Cy. in l. inuitus. C. de procuratoribus. & dominus Anto. & Abb. in c. nonne. extrā de præsumptioni. & domi. Benedic. de plumbi, & Pau. de castro, & Rapha. & Imo. in l. sciendum. ff. de uerborum obliga. & Bar. in l. fin. ff. de prætor. stipul. in penul. colum. Bald. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. in vij. col. ff. de pact. & Bart. in l. j. §. j. ff. qui app. non lic. & Barto. in l. cum quis incendiis. in prin. ff. de lega. iij. Bal. in c. j. §. fin. de inue. inter domi. & uasal. conte. per gl. in l. si fideiussor. in prin. ff. qui satisfecit. cog. Bal. in l. statutus. in fi. C. de sent. ex breuic. reci. & Bal. in d. l. si fideiussor. in fi. Bal. in l. sine apud acta. C. de transac. in j. col. Bal. in l. filius. §. inuitus. ff. de procu. Bal. in l. i. §. uoluntatem. ff. sol. matrimo. Roma. in l. dot. in xxv. col. ff. sol. mat. & ibi Imo. dicit & Ioan. an. in reg. u. qui tacet. de de reg. jur. & alia regis is qui tacet. e. tit. & do. Card. not. loquitur in cle. j. extrā de procurat. & Bal. in l. j. C. de decu. lib. xj. ego latissimè scripsi ueritatem istius conclusionis post Roma. & Moder. in d. l. j. ff. de uerb. obl. dicit ut ibi dixi.

13 Consuetudo est per Italiam, quod iudices quando accipiunt fideiussores, & accipiunt approbatores fideiussorum, quæ est bona cautela.

14 Præfens licet sit tacens neque humeris aut capite annuat, si patitur nomen suum scribi in actis, quod ipse approbet dictos fideiussores pro idoneis, statim tenetur.

ANGELVS.

* Not. etiam quod consuetudo est per Italiam, quod tempore iudex quando accipit aliquem fideiussorem, quod

etiam uult unum approbatorem qui approbet dictos fideiussores esse idoneos: nam est bona cautela pro iudice: aliis autem si fideiussores idoneos non acceperit, ipse iudex in syn- dicatu tenetur postea ad interesse reipublicæ. arg. l. j. §. sciendum. ff. de magi. conue. & insit. de fatid. tu. §. sciendum est autem. quia si ibi iudex tenetur pupillo, quando non accepit fideiussores uel minus idoneos à tutoribus: ergo eodem modo tenetur iudex reipublicæ quando minus idoneos fideiussores accepit, cum res publica & pupillus æquiparètur: ut no. gl. & docto. in l. imperatoris. ff. de re iudic. Et ideo cum de more iudicum a sit uelle approbatores fideiussorum

14 quos recipiunt, * caueat etiam aliquis ne patiat se præsentem, licet etiam fuerit tacens scribi nomen suum in actis, quod ipse approbet prædictos fideiussores pro idoneis: quia statim quamuis non loquatur, nec humeris uel capite annuerit, tenebitur: ut in d. l. cum ostendimus. §. fi.

ADNOT. a ¶ Fideiussores. Adde tu an in sententia approbationis fideiussorum sint citandi illi quorum interest. & uide Roma. in consil. lxxij. Bern.

AVGVST. In quantum do. Ange. hic tangit materiam d. l. cum ostendimus, addatis hic ea quæ dicta sunt supra in proximi præce. q. ubi apparebit, an sit uera uel falsa illa conclusio quam affirmat hic do. Ange. & adde in hac materia Moder. in l. j. §. sciendum. ff. de magi. conue. ubi tractant materiam horum approbatorum fideiussorum.

15 Inquisito absoluto, si postea fiat statutum quod reuideatur processus, qua reuisione facta qui fuerat absolutus

est condemnatus, an fideiussor qui ipse non intercessit teneatur.

ANGELVS.

* ET menti habes, quod si quis ex istis inquisitis esset absolutus, postea inde ad annum fieret statutum, quod non obstante quacumque absolutoria possint reuideri processus præteriti, & uiso processu si fuerint condemnati, an iste Antonius fideiussor teneatur. dic quod non: & ita dicit Bar. quod fuit aliunde factum obseruatum per illum tex. in l. fin. ff. de pactis. quia ius liberationis quaesitum dicto fideiussori propter absolutoriam non potuit postea trahi per dictum statutum, quod not.

ADNOT. a ¶ Quod not. Adde tu & uide Barb. in consil. v. & ibi quod credatur alicui sine cautione. Bern. dimus.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde, quod ad corroborationem doctrinæ Barto. postea in d. l. faciunt not. per Bald. in l. pacta nouissima. in antepenul. col. C. de penul. & d. Bal. in l. si. in prin. C. ad m. cedononia. Sed Raph. Fulg. in d. l. ff. de pactis. non approbat rationem Barto. ibi, sed fundat se ad defectum nem istius quaestionis per aliam rationem quam per illam Bar. dic ut ibi.

16 Inquisitus uel accusatus si non potest fideiussores præstare, quid erit factum.

ANGELVS.

* QVÆRO, quid si inquisitus uel accusatus de aliquo crimine multos possit præstare fideiussores, & quod in carcere detinetur: ut est textus & ibi per Bart. & docto. in l. reos super his. C. de appella. & in l. j. prin. ff. de custo. reo.

AVGVST. Tu adde quod ista est uera conclusio: & ita etiam determinat Ang. in l. j. C. de exhiben. reis. & ibi uide Bal. notabiliter loquentem: non extendo eorum dicta ne sim nimis longus.

17 Fideiussor si pendente lite moriatur, an obligatio fideiussoria transeat ad heredem suum.

ANGELVS.

* QUID autem si iste Antonius fideiussor pendente lite moriatur, an obligatio sua fideiussoria transeat ad heredem suum? gl. est singu. instituta de fideiuss. §. fideiussor non tantum. quæ dicit quod non: quod intelligunt ibi docto. uerum, quando fideiussor sit pro tali maleficio: scilicet si certam poenam: puta centum promississet, licet dicat pro tali maleficio, quoniam poenalis stipulatio qualificata transit contra heredem & hereditatem iacentem: ut l. ad diem. & ibi Bar. Ange. & dominus meus Ioan. ff. de uerb. oblig. quod nota.

AVGVST. Tu adde quæ late dixi post Moder. in d. l. ad diem. ff. de uerborum obligat. dic ut ibi.

18 Fideiussor ad quid teneatur, si inquisitus sit relaxatus & postea aufugiat.

ANGELVS.

* AD quid autem teneatur iste fideiussor, si dictum inquisitus sit relaxatus, postea aufugiat: uide Pe. & Cy. in l. ad commentariensem. C. de custo. reo. Sed omnino uide ibi latius per Sal.

ADNOT. a ¶ Aufugiant. Adde tu & uide Raph. consil. xxxij. & quid si unus ex uobis iudicibus persuadeat quod fugiat, uide Cap. in consil. xxxv.

AVGVST. Tu adde & uide notabilia uerba Ang. in l. nullus. C. de custo.

exhib. reis. qui notabiliter loquitur: aliquid ibi per eum.

SVM MARIVM.

- 1 Carceratur inquisitus de crimine capitali.
- 2 Carcerandus est reus ubicunque uenit imponenda pena corporis afflictiua.
- 3 Carcerandus est reus ubi iudicia sunt sufficientia ad torturam.
- 4 Carcerandus est reus in omni causa criminali, quando fideiussores præstare non potest, fallit in femina.

QVI IUDEx DICTUM CAIVM detineri & carcerari iussit & c. Super ista gl. bene caderet materia carcerationis: uerum quia dixi aliquid super gl. in uerbo, fama publica præcedente & c. uersis. postquam uerò reus se præsentauerit & c. hic omit tam, dic ut ibi. * carceratur ergo iste homicida & mericid: quia est inquisitus de crimine capitali: ut l. si quis post. ff. de testa. * Secundò quis est carcerandus ubicunque ueniret ex delicto intentato imponenda poena corporis afflictiua. l. idus sustium. ff. de his qui notan. infra. * Tertio si contra accusatum uel inquisitum sunt iudicia sufficientia ad torturam, quia tunc carcerandus est, ut torqueri possit: iuxta non per Bar. in l. si. ff. de quaestio. & Cy. & docto. in l. si. C. de quaestio. & Bal. & Io. de Imo. in l. si. de hære. insti. qua tortura habita si reperiretur culpabilis, possit puniri, aliis si innocens relaxari: ut l. j. C. de exhib. reis, ibi. dum dicit, donec reperiat cognitio. & ibi Iaco. de Butr. & Salice.

* Quarto semper reus est detinendus in omni causa criminali: quando non potest præstare fideiussores: ut l. j. C. de custo. reo. & quod ibi Bart. Fallit hoc in muliere, ut d. l. j. C. de custo.

reo. & aut. ibi posita: & not. Inn. extrà de senten. ex com. c. ut famæ. ita dicit Bal. & lo. de Imo. in d. l. si quis post. ff. de testa. uide tex. gl. & Sal. in l. nullus. c. de exhib. & intro. re. Et an carcer di-
 a catur ad custodiam^a uel ad pœnam: uide Sali. in d. l. nullus. uide tu tex. in d. l. aut damnun. §. solent. ff. de pœn.

AD NOT. a ¶ Ad custodiam. Vide Fulg. in consil. liij. & Raph. Cu. in cons. ev. & ibi quòd carcer est inuētus ad custodiam: & quòd est locus sanctus nō profanus. & illum frangens debet capite puniri. & adde Ange. in consil. cxxij. ubi quòd per carcerationem dicitur corpus affligi. Bern.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, quòd ista omnia originaliter fuerunt dicta primò à Bald. in l. ij. C. de episc. audien. in fi. qui ponit materiam quando quis potest in carcere deueniri. & allegat d. Inn. ubi suprà. Intellige tamen prædicta secundum quòd intelligit Bart. in l. j. ff. de custo. reo.

5 Index imponit militi quòd faciat detineri & carcerari ipsam reum periculo militis: & eodem modo miles facit custodi carcerum, uel iudex restra uia tradit saluandum custodibus.

6 Carceratus sine causa aut carceratione existente nulli, si carceratus ausus fuerit, custodes non tenentur: & si carceratus ueniret absolendus, custodes non sunt in culpa, si non tenent illum sub tanta custodia.

ANGELVS.

5 *ADVERTAS tamē quòd iudex imponit militi carcerari, ut dictum Caium detineri & carcerari iubeat uel faciat pro ære & persona sub periculo ipsius militis: & eodem modo postea facit miles custodibus carce-

rum, uel restra uia iudex recom-
 dat, & tradit saluandum, & custodi-
 dum dictum Caium pro ære & per-
 sona dictis custodibus sub omni pe-
 riculo^a dictorum custodum: & non
 mireris quòd ista detentio incumbit
 ipsis custodibus de iure & ex status
 quia hoc probatur de iure per totum
 tit. & maximè in l. pe. ff. de custode.
 Et secundò quoniam cum probatur
 iudex uel alius officialis etiam quod
 debet sibi subditio, qui tamen sit habet
 ad hoc: & in loco concedenti potest
 hoc committere, ut malefactorē,
 hoc diodi, detineat, saluet, & sibi re-
 tuat: ut est text. in aut. si quis si. Ca.
 leg. Jul. de adul. ubi Bal. & Sal. dicunt.
 Not. casum, quando miles ex ma-
 to potestatis capiat aliquem baner-
 uel malefactorē in aliquo castro,
 potest dictū malefactorē tradere
 officialibus, in loco tenendū, & sal-
 do, donec postea cum pluri fami-
 pro eo ad ciuitatem cōducendo uen-
 nerit: & ibi officiales eorū periculis
 casu, debent dictum malefactorē
 mandatū officialis superioris de-
 re & saluare, per illum tex. quod:

AD NOT. a ¶ Sub omni pe-
 culo. Adde tu ut per Io. de Anan. in
 liij. & quòd pulchrè Fran. de Avel. in
 sil. xxxvij. & adde quòd si carceratus
 inuisit fugiat, custos non tenentur in
 facto licet resistere. ita consiluit An-
 consil. cxxij. in ij. uol. nec talis aufugit
 habetur pro confesso. Bern.

6 AVGVST. * adde tamen quòd
 si iste aufugeret qui est in carceribus,
 & sine causa sit in carceratus, non
 nentur isti. Bar. in l. ius eius. C. de pœn.
 Et ideo rectè dixit Ang. in l. ius eius.
 conditione. §. si. ff. de con. i. iudic.
 quòd si etiam carceratio electa est
 la. si.

la, funditus non tenentur isti custo-
 des: quinimo si carceratus ueniret
 absolendus, non sunt in culpa isti
 custodes, si non tenent ipsū carceratum
 sub tanta custodia. Dic tamen
 de materia, ut per Bar. & doct. in l. si
 pecuniam. §. pe. ff. de condi. ob caus.
 7 Carceratus si se uulnerat, uel inter-
 mit, an iudex teneatur.

ANGELVS.

7 *QVAERO aliquis carceratus
 se uulnerat uel interimit, uel laqueo
 se suspendit, ut aliquando cōtingit,
 an iudex teneatur: dic quòd non: ut
 est text. & ibi Floria. in l. quemadmo-
 dum. §. magistratus. ff. ad legē Aquil.
 quod tamen intellige nisi carceris sit
 custos, quia tunc an custos teneatur
 eo ipso, quòd aliquis reperitur mor-
 tuus in carceribus, & ignoratur quo-
 modo mortuus sit: no. gl. in l. cum ita
 legatur. §. species. ff. de leg. ij. & di-
 xi s. in gl. in uerbo, fama publica &c.
 in materia carcerationis.

AVG. Adde quæ ibi dicta sunt.

8 Damnatus ad perpetuum carcerem,
 an intelligatur damnatus de publico
 iudicio.

ANGELVS.

8 *ALIQVIS damnatus est ad
 perpetuum carcerem^a, an intelligatur
 de publico iudicio damnatus. dic
 quòd sic ut not. Bart. & ibi Imo. in l.
 ij. ff. de publi. iud. & Bal. in l. j. C. qui
 accus. non pos.

AD NOT. a ¶ Carcerē. Adde tu
 & uide Fulg. in consil. cxxij. ubi quòd
 qui non est damnandus ad perpetuos car-
 ceres. & adde etiam Ang. in consil. cxxij.
 ubi damnatus ad perpetuos carceres pos-
 test iniuriarum experiri contra iudicem.
 Bernard.

AVGVST. Adde tamē tu quòd

Bald. in l. reos. C. de accusa. in ij. co-
 lum. transportauit ibi dicta Barto. de
 uerbo ad uerbum, ubi suprà, licet de
 eo non faciat mentionem: & allegat
 etiam dicta Inn. in c. qualiter & qua-
 do. extrà de accusa.

9 Index secularis an possit damnare ad
 carcerem perpetuum.

ANGELVS.

9 *QVAERO an iudex secula-
 ris possit damnare aliquem ad per-
 tuum carcerem: dic quòd non: ut no.
 Bart. in d. l. ij. & est text. in l. aut dam-
 nū. §. solent ff. de pœ. & l. seruus. cum
 si. ff. de pœ. Unde si de facto fuit car-
 ceratus: & per iudicē secularē dam-
 natus: & ita moriatur, nō efficitur in-
 testabilis: ita dicit Ang. & Imo. in l. si
 quis mihi bona. §. i. ff. de acquir. hæ-
 red. facit l. aut dñū. in prin. ff. de pœ.

AVGVST. Tu adde quòd licet
 de iure ciuili non possit imponi ista
 pœna, tamen per statutum potest im-
 poni: ut dicit Bal. in l. reos. in ij. col.
 C. de accusa. & ibi ponit quomodo
 de iure canonico: & intelligo prædi-
 cta de iure ciuili, non potest imponi
 in homine libero: secus in seruo: ut
 pulchrè declarat Bal. omnia ista in l.
 j. C. qui ad lib. perue. non pos. per tex.
 illius l. j. & l. capitalium. §. solent. ff.
 de pœn.

10 Detinens aliquam personam non ut
 captam teneat, sed alia causa, ut puta
 mulierem libidinis causa, an teneatur
 de carcere priuato.

ANGELVS.

10 *QVID autem si quis retineat
 aliquam personam non ut captam
 teneat, sed aliqua de causa: ut quia
 retinet aliquam pulchram mulierem
 reclusam causa libidinis^a, an dica-
 tur in carcere tenere: & sic teneatur

de carcere priuato : ut C.de priaa. carcel.l.j.dic quod non:ut not.Bar.in l.uerum.ff.de fur.

ADNOT. a ¶ **Causa libidinis.** Adde & uide do. Alex.in consi.j.in ij. uo lumi. Ber.

AVG. Adde quod imò Bar. ibi in d.l.uerum. nò ita indistinctè dicit id quod autor iste hic. imò Bart. multū eleganter ibi distinguit, dic utibi. a Prætere contra suam decisionem facit multum l. quoniam multa facinora. C. ad legem Iul. de ui. fed uera decisio istius quæstio . potest colligi ex his quæ dicta sunt per Bartol. & Ang. in l. diuus. cum materia. ff. ad legem Cor. de fica.

11 *Solvens condemnationem pro carcere ex causa maleficij, an possit repetere.*

ANGELVS.

11 * QUID si quis soluit cõdemnationē pro aliquo carcerato, an dicatur in dubio soluere animo donãdi, uel possit repetere? dic quod potest repetere: ut no. Bal. in l. quamuis. cū l. seq. ff. sol. mat. licet in piam causam dicatur soluere: unde executor datus ad aliquid in piam causam exequendi, potest soluere cõdemnationem pro carcerato, etiam pro maleficio, & dicitur soluere in piam causam: ut no. Bal. in d. l. quamuis.

AVG. Tu ibi adde & uide Imo. notabiliter loquentem, sed eleganter ibi loquitur Ro. ego ibi latissimè dixi. post Moder.

12 *Delictum commissum fuit de nocte, & illi de Castro tenebatur capere malefactorem, ex forma statuti, qui nō poterunt exire castris, quum rector clauis haberet, an tenebuntur de non carcerari.*

ANGELVS.

* QUID si de nocte committitur fuit maleficiū, & illi de Castro tenetur ma statuti tenetur capere malefactorem, & ipsi nō poterūt exire castris, q̄a rector habebat clauis, an teneantur de non captura? dic quod non. Barto. in l. iij. §. subuenitur ad Sillania.

AVGVST. Tu adde quod dicit conclusio Barto. approbatur à d. d. maximè à Ro. & Moder. in d. l. iij. in graui. §. subuenitur. ff. ad Sillania. bene faciunt not. in l. j. §. occulione. ff. eod. titu.

ADNOT. a ¶ Tu adde. Vnde Barba. in consi. xvj. Ber.

13 *Carceratus pro causa ciuili uel criminali, an omni die etiã post latam sententiam per decem dies possit appellare.*

ANGELVS.

13 * QVAERO, aliquis captus & carceratus pro causa ciuili uel criminali, an omni die etiam post sententiam per x. dies possit appellare: dic quod sic: quia stando in carceribus omni die grauatur: & sic propter nouum grauamen potest appellare: ita dicit Specu. in titu. de app. l. pel. §. restat. ueris. & not. fecutus. & uer. sed quid dices. in si. facti. no. gl. & doc. in l. j. C. de ser. & uer. lic. alii dicunt quod non. & uult Bal. in l. j. C. de epif. audi.

ADNOT. a ¶ Appellatio. & uide Ang. in consi. c. lviij. Ber.

AVGVST. Tu adde quod dicit maximè Ant. de But. approbatur à Strinam illam Spe. & eam allegant sequuntur, licet ad aliud proponitur in c. ex parte. extrã de appell. Anton. de But. in c. dilectus. extrã de rescript.

14 *Carcere detineri, & in uinculis esse, quomodo quis dicatur.*

ANGELVS.

14 * ET aduertas quod carcer dicitur quoties quis non potest exire de loco pro libito uoluntatis: unde potest assignari pro carcere totum palatium potestatis uel tota ciuitas. Si autem ponitur cultodes, tunc dicitur esse in uinculis: ut l. succernit. ff. ex quibus cau. maio. ita dicit Ang. in l. qui in carcerem. ff. quod me. causa. quod not. tu iudex, quando ex forma statuti debes aliquem carcerare, uel non.

ADNOT. a ¶ Et aduertas. Vnde de u. Cap. in consi. xl.

AVG. Tu adde quæ dixi s. in gl. in uerbo, fama publica præcedente. in materia carcerationis: quando dicitur quis detentus. Et adde Ang. & Ro. in l. i. qui in graui. §. clausos. ff. ad Silla. quem. §. legit Ro. sub. §. si bene uenit. & quod una ciuitas possit assignari pro carcere: hoc dixit Ang. in l. nullus. C. de exhib. reis.

15 *Carceratus an possit contrahere, uel testari, uel confiteri in carcere.*

ANGELVS.

15 * AN autè carceratus possit contrahere uel testari, uel confiteri in carcere: uide ibi Ang. & Bar. & doc. in l. qui in carcerè. ff. quod met. cau. & Bar. in l. qui neq. de uerb. signi. & Bar. Bal. Ang. & Raph. & plene ioan. de Imo. in l. q̄ à latronib. ff. de testa.

ADNO. a ¶ Carceratus. Adde an contrahit carceratus uel testari: & quædo quis dicatur in carcere: & uide Fulg. in consi. c. lxxvj. & uide Raph. cu. in consi. c. lxiij. ubi q̄ postquam quis fuit de carcere quod potest testari. & uide eundem in consi. c. lviij. Ber.

AVG. Tu adde Bal. in d. l. qui in carcerè. & uide Bal. in l. j. C. de cõfess. Bal. in l. nec non. §. iij. ex quib. cau. is maio. Bal. in l. i. qui in hoc. C. de epifco. & clerici. Pulchram limitationem Ang. in l. nemo carcerè. C. de exat. tribu. qui ponit quædo promissio facta in carcere tenet. Bal. eo. C. qui. & quan. iud.

16 *Carceri quid dicatur: & carceratus quis dicatur.*

ANGELVS.

16 * ET ad id quod dixi. quid dicatur carcer, uel quis dicatur carceratus: adde quod habetur in l. uerum. & in l. uinculorum. de uer. sig. & in no. & ioan. an. in c. nuper. in prin. de sen. exc. & Ang. in l. quoniã. de custo. reo. & in l. j. C. de exhib. re. facit quod uoluit Bar. & domini mei: ubi uult quod omnis locus assignatus alicui pro carcere sit carcer. & idè ipse uoluit in l. j. C. de exhib. reis. facit l. Titio. §. iij. de cond. & demoni. & quod ibi Bar. uide lac. de Are. & Bart. in l. qui neque. de uer. signi.

AVGVST. Adde quod de his factis est dictum s. in d. glo. in uer. fama publica præcedente.

S Y M M A R I V M.

1 *Nemo damnandus est, nisi prius ei dato termino ad faciendam suã defensionem: & hanc practicam totus mundus seruat, quod sponte cõfessum iudices mutant ad carceres: & apud acta assignant ei terminum ad allegandum quicquid uult ne condemnetur, & ad faciendam omnem eius defensionem.*

QVI iudex dictis inquisitis, & cuilibet eorū statuit terminum decem dierum, ad eorum defensionē faciendam doc.

1 * Hoc fit per l. unius. §. cogniturū. ff. de quaest. nemo enim debet damnari, nisi prius dato termino ad faciendā suam defensionē: ut l. rei. §. si ad diem. ff. de re milit. & est text. cum gl. in l. j. ff. de fur. ita dicit Bar. & lmo. in l. custodias. §. j. ff. de publi. iudi. & Salic. in l. ij. C. de custo. reo. in uer. & hāc practica seruatur totus mūdus & c. 3
 a quicquid uult ne condemnetur^a, & ad omnē eius defensionē faciendā, intra quem si nullā faciat, statim in cōfessione sua perseverare uidetur: ut in simili dicitur de donatione quæ non reuocatur: ut l. iij. §. si maritus. ff. de do. inter uir. & uxo. Si uerō cōfessionē suam reuocat, oportet q̄ causam dicat, quare reuocat, & illam p̄bet: ut l. error. C. de iur. & fac. igno. 4

ADNOTA. ¶ Ne condemnetur. Adde & uide Alexā. in consi. lviij. in iij. uol. ubi an reperiatur in flagranti crimine possit damari.

AVGVST. Adde hīc quæ dicā infra in ista glo. in additione ultima.

- 2 Reus confessus est maleficium, statim iudex misit eum ad furcas non dato ei termino ad se defendendum, an potest iudex in syndicato sustentari.
- 3 Dilationem per legem scriptā, aut per statutū concessam, non est necesse petere, neque à iudice concedi.
- 4 Defensio per reū fieri potest, etiā quod ei non daretur terminus ad faciendū defensionem suam.

ANGELVS.

2 * SI autē aliquis fuit confessus maleficium, & statim iudex misit eum ad furcas, nō data ei dicta dilatio ad

faciendum suas defensiones, tunc iudex possit de iure sustentari in syndicato. Bal. in l. nouerim. C. tra cert. temp. dicit q̄ aut reus dilationē practica: & tunc iudex lē facit, quia eam dare debuit: petit, tunc iudex nō habuit nec dare: ut l. qui sententiā. & l. com. C. de pœ. * In dilatio autē q̄ p̄set per legem scriptā, uel per legem concessā, non est necesse q̄ petat nec q̄ à iudice concedatur: ut l. dicit Bald. in d. l. cum reis. C. de pœ. ubi dicit not. argu. ad quest. si dedit dilationē cōiunctā ad faciendā defensionē, & amici procurator in multis: uel procurator sententia generalis ut liberetur, iudex non debet ista expectare, debet facere reum conuictū: ut dicitur de dilatio, & facere obsequiū suū & c. * Sed bene not. q̄ iudex si non daretur terminus ad faciendā suam defensionē, uel excusationē, possit tamē per reum fieri de iure ut d. §. cogniturū. habetur. Bald. in l. in crimine. ff. de adu. extrauag. ad reprimen. in uer. figura iudicii. in uer. si. an debet dilatio & c. non est mirū: quia defensio est de iure naturali: uel si uellet iudex, non possit tunc ferre reo: ut in cle. pastoralis. C. iudic. quis autem defensionem facere, dicam j. in glo. prox.

AVGVST. Tu adde quæ j. in ista glo. in ulti. addit. me. C. autem defensiones potest fieri per reum j. in glo. prox. que in cap. rēt iniquitati in termino delicti

5 Reus an possit renunciare termino defensionis.

- 6 Defensio an possit renunciare reus, de qua constat nullam habere defensionem.
- 7 Defensionis renunciatio an teneat, quando constat reum habere defensiones.
- 8 Defensionis renunciatio an admittatur, quando dubiū est, an reus habeat defensiones.
- 9 Defensionibus quibus possit renunciare reus, & quibus non.
- 10 Confessus maleficium si petat terminum, nō obstante confessione ad se defendendum, quem in lex denegat, quia maleficium est notorium, an iudex statim possit procedere ad condemnationem & executionem.
- 11 Defensionibus suis an possit renunciare qui in flagranti crimine est reperiens.
- 12 Lator famosus, an possit suis defensionibus renunciare.
- 13 Defensionibus quando possit renunciare, proponitur casus tertius.
- 14 Defensionibus de presenti competentibus, an quis possit in iudicio generaliter renunciare.
- 15 Iudex ut sedet tumultū populū, potest pendente dilatioe facere executionē corporalem.

ANGELVS.

* AN autē reus possit tali termino defensionis renunciare. Bart. in l. custodias. in fi. ff. de pub. iud. & in l. quidam sunt serui pœne. ff. de pœn. & in l. nō tantum. ff. de appell. uidetur uelle q̄ non possit renunciare: & in d. nō tantum. fiebat executio de facto, quod credo uerum. dicit tamen Bal. in l. raptores. C. de episc. & cler. quōd hoc est uerum, nisi dicatur talis inquisitus sciens se non habere aliquā defensionē: imō carere omni defensione sponte, & ex certa scientia d. nō termino defensionis renūciauit,

tunc talis renunciatio ualet: unde tu iudex bene nota quæ uerba apponi facias, ut ualeat dicta renunciatio, quando reus termino defensionis renūciat: uide Angel. & lmo. in d. l. custodias. & Ang. in l. pacto quod in heredem. ff. de pact. qui dicitur * q̄ si constet reum nullam habere defensionem, fortē quia est insignis latro, tunc potest renūciare: ex quo ius defendendi non habet, per ea quæ habentur in l. prouinciarū. C. de fer. quia per talem renunciatiōem non leditur, nisi quia citius moritur, de quo non uidetur curandum: ex quo certum est ipsum non habere defensionem, per d. l. cum reis. C. de pœn.

* Si uerō constat eum habere defensionem, & tunc non tenet renunciatio: ut d. l. non tantum. ff. de appell. * Si autē dubium sit, tunc admittitur renunciatio, sed si eum pœnitet, potest se defendere: ut l. j. cum glof. & ibi Bald. C. de fur. sed glof. in d. l. dicit quōd si asserat se nō habere aliquas defensiones quas facere possit, tunc renūciare potest termino: ut ibi etiā tangit Ang. hoc etiā fuit de mēte Bald. in l. ff. de fur. ubi dicit q̄ nō potest renunciari defensionibus: termino autē sic. alleg. innoc. in c. cū olim. Abb. de offi. dele. Bal. in l. nam & postea. §. si minor. ff. de iure iur. dicit q̄ si certū est reū habere defensiones, q̄ nō tenet renunciatio, quia lēderetur: sed si nō haberet liquidas probationes, nō p̄sumitur habere: & ego semper practicaui dictū Bal. in d. l. raptores. Aduertat tamē q̄ Bal. in l. li. C. q̄ accu. nō pos. uerū, & p̄mitto q̄ omnis eorū defensio & c. & uer. super quinto dicit & c. dico * q̄ legitime defensionis per quā funditus extinguitur

terminus defensionis non potest renunciari: ut l. pactum inter hæredē. ff. de pact. sed defensionibus quæ sunt de apicibus iuris statutorū, & nō de iuregentium potest renunciari: ut l. si accusatoribus. C. de accus. in gl. qd' dicit procedere de expressa renunciatione: sed tacita & uelata renuntiatio per lapsum termini bene potest fieri: & quomā fortior est exclusio temporis, quā renunciationis: ut l. ex facto. §. si quis bonorum. ff. ad Treb. ad hoc ut termini datio aliquid operetur: ut ca. pastoralis. de exceptio. quod nota.

AVGV T. Tu autē in hac materia adde ea quæ dicit Bal. in l. j. C. de cōfess. in iij. char. in illa quæst. quæ incip. quaro de quæstione quotidiana: Titius accusatus uel inquisitus, qui dicit allegando text. in l. iij. §. si ad diē. ff. de re mili. quæ tex. dicit esse notabilem ad hoc, q' si Titius confitetur occidisse Seium, de more est, ut detur sibi terminus ad omnē suā defensionē faciendā: & quomodo iste talis sic cōstitens reuocare possit suā confessionē iam factam corā iudice, adde quæ dicam j. in seq. glo. Itē adde in quantum do. Ang. hic allegauit Bal. in l. nouerint. C. de aboli. addatis q' error est, quia illa l. nouerint. est in tit. ut intra cer. temp. &c. Item addatis q' non est uerū, q' Bal. in d. l. cū reis. dicat id ad quod allegat eū do. Ange. hic. Itē adde q' dubito ualde, ne isti doct. errauerint dum uolūt q' cōtra tales ratificantes & confitētes debeat dari ille terminus ad defensionē, quia cū tales cōstitentes propter suā confessionē dicantur inducere quandā notorietatē ad quid dā da est talis dilatio, & talis terminus:

& ideo reperio Bald. notabilem quentē in isto passu, & aliter loq' tē & dicentē p' text. in l. a. pro d. C. de dilat. ibi in fi. * Vltimo in casu collige, q' si aliquis est cōfessus maleficiū, & petit non oblatente confessione terminū ad se defendendū notoriū, q' iudex statim potest concedere ad condēnationē & executionē, per quā interloquatur dē nē non dandā, tanquā petitā per lumniā. Vtile est ergo in talibus terloqui, & alleg. etiā non per text. c. ad petitionē. extrā de accus. in go in d. l. j. & sequentes nō recitantur, nisi saluādo dicamū. Circa Bar. in d. l. cognitū. quæ quādo constabat aliter de dē per cōfessionē: & ideo in hoc hendo magis Ludo. Ro. q' alii, qui omniū rerū singulariū potest esse habere memoriā, qui Ro. ut illā singularē doctrinā Bald. à procedente, dum ipse Ro. fuit istā materiā in rub. de artic. char. & maxime illū artic. ad hunc modi defensionibus possit teneri: * qui dixit, q' si quis est in flagranti crimine, talis potest nūciare defensionibus suis, quæ test de facto puniri: alleg. Bald. uim. ff. de iusti. & iur. * Itē hoc etiam in publico & famoso locis alleg. Bal. in l. prouinciarū. C. de iur. & multa ibi allegat quæ pariter hic transcribere: & facit mentionē doctrina Bal. in l. j. C. de accus. modo in hoc passu est altera ter Bar. d. l. custodias. & Bald. cuniaris. ff. de fer. Tene tam pulchra uerba quæ possunt

sed si quis. §. quæsitū. ff. si quis cau. q' dicit * q' defensionibus de præsentē cōpetentibus, quis bene potest renunciare generaliter in iudicio: habet enim notitiā causarū, unde imputet sibi, auth. iubemus. C. de iudi. Et subdit q' hac prædica hodie utitur asseffores, cum faciunt damnādos renunciare termino, adiuncta causa, q' nullā defensionem habent. Clamat enim Ang. ipse cōtra tales, & maxime exclamat, dicens q' causat ipsi asseffores, ne supra se & filios eorū conuertantur, si iniquē fecerint, per text. in auth. in corpore, iustificandū. ad de not. in l. iud. sustitū. ff. de his qui not. infa. Adde in hac materia dicta Bal. in l. raptores. C. de episc. & cle. & Bal. in auth. habit. C. ne fil. pro pat. Bald. in l. i. C. de fer. Bal. in l. i. accusatoribus. ff. de accus. Bal. Ang. & Sal. in auth. iubemus. C. de iud. per Ang. in l. j. ff. de fur. & balnea. per Ro. in l. alia. §. eleganter. ff. sol. mar. per do. Abb. in c. de pact. in j. col. Bar. in c. j. in j. col. extrā de iudi. Bart. in l. Stichus. ff. de pen. leg. Bal. in c. cū nō ab homine. in fi. de iud. lo. And. Per. de Anch. Domi. de sanc. Gemi. in c. cum C. Iazicus. extrā de fo. compet. in vj. Bart. in l. qui ulti. in fi. ff. de pæn. Et certē ultra omnes locutus est Angel. in hac materia in l. tale pactū. §. qui prouocauit. ff. de pac. in repe. sua, in xij. col. ibi cum omnino uide, si uis habere ueritatē istius passus: & uide quæ dixit Ro. in singul. suis ccccxiij. quod incip. licet iudex procedere nō possit, ubi dixit * q' iudex ut sedet tumultū populi, potest pendente dilacione facere executionē corporalem: uide doc. in l. i. filio exheredato. ff. de in iu. test. maxime Ang. & dixit d. Catal.

in quæst. cxvij. in materia syndicat'.

S V M M A R I V M.

- 1 Confessus in parte uel in toto, an possit suam confessionem reuocare.
- 2 Confessio in criminalibus persecerata, an reuocari possit.
- 3 Confessio iurata, an reuocari possit.

Die xv. Decembris.

COMPARANT DICTI INQUI Cisti, & quilibet eorum in termino defensionis, & pro eorū defensione produxerunt instrumentū pacis, & alia, quod est in filza & infra scriptos testes &c. Sunt tria aduertēda. Nā aut reus primō confessus fuit omnia, aut negat omnia, aut partim negat, & partim cōfessus est, ut s. dicitū est in tribus gl. * quādo cōfessus fuit in parte, uel in totū, tunc in termino defensorio potest confessionē suam reuocare, ut erroneā in prima instātia: & si eā in prima instātia nō reuocauit, potest eā in causa appellationis reuocare, & causam reuocationis exprimere, ut not. gl. Bar. & Ang. in l. creditor. §. j. ff. de app. & ibi Ang. no. Bar. in l. j. C. quo. app. nō reci. & no. Bal. in l. in minori bus. C. de his qui. ut ind. sed Nicol. mata. & Bal. in l. i. C. de prob. dicunt q' talis reuocatio cōfessionis nō potest apud acta fieri, ut profit reuocatio, si adfuit alia indicia indubitata, quæ iuncta cū confessione faciūt fidē iudici, nisi iudicans pbaret cōtrariū per alia indicia cōtraria: quod debet esse notandū: sed Sali. ibi hoc exemplū non placet, præsupposito q' alia indicia per se nō essent sufficientia ad condēnationē. Ratio est, q' si frustra essent leges, q' reuocationē permittūt, sine alicuius causæ pbatione: dic ut ibi p' Bal. & Sali. & sic uidēs q' Salic.

Sali. tenet indistinctè quod supra dixi, uidelicet omni casu prodelle reuocare suam confessionem: & ita uidi praticari, sicut dicimus in ciuili, q̄ indistinctè potest confessio, ut erronea reuocari: & reuocabitur probando rem se aliter habere: ut plenè no. Bar. in l. no. fatec. ff. de cofel. & in criminali ad similitudinè ciuiliū p̄ceditur: ut l. absentè. ff. de p̄cn. i. g. i. g. & c.

AD NOT. a ¶ Ut erroneam.

Adde, & uide Rom. latè exordientè *maximè in consi. cccxci. Alex. de lmo. in consi. xc. & in consi. cū. in j. uol. & in consi. cxx. in ij. li. & quomodo cognoscatur confessio erronea, uide Raph. Cuna. in consi. xxvij. & consi. clx. & an confessio in criminali possit reuocari, uide Franc. de aret. consi. cxlvij. & quando possit modificari confessio in criminali, uide Alex. in consi. j. in ij. uol. Ber.*

AVGVST. Tu autè in hac materia adde & considera, quòd Bal. in d. li. C. de probat. expressè dicit, q̄ licet confessio indiciata non possit reuocari, tamen reuocatur probando cōtrarium, scilicet rem aliter se habere: & ita etiam refert eum ibi Sali. * Item adde, & limita non procedere in criminalibus ubi confessio fuisset perueuerata: quia talis confessio non potest reuocari: hoc fuit singulari re uerbum Spec. in titu. de confel. §. si. uer. sed nunquid in criminalib⁹. & ipsum sequitur ibi Ioan. And. allegando, q̄ Iaco. baldui. & Alber. gal. idem uoluerunt: & certè ista est mirabilis, & noua decisio in ista materia, & piculosa: & corroboratur ista mirabilis doctrina per ea quæ latissimè dixi in l. j. ff. de leg. j. in addi. meis, ubi posui materiam, quantum plus potest actus geminat⁹ quàm actus simplex:

& per ea quæ tradit Bar. in Lectur. mus. C. de agric. & censu. lib. ij. p̄cipit, quòd licet confessio facta per teba enunciatiua nō praiudicet, si est confessio geminata praiudicabit. Item confirmatur per doctores Ioan. And. in tit. de dona. inter uxu. in rub. qui uoluit, q̄ contra confessionem geminatam nō potest poni exceptio non numerata etc. Sed aliàs audiui illustrem generum tenere contrarium patet in medium adducebat in indistincta doctrina do. Ant. de Butan. extra de confel. in xix. col. qui facit mentionem de illa doctrina Spe. d. §. si. ibi do. Ant. de But. dicitur pro dicto Spe. est gl. in terminis ex literis. extra de diuor. & quod prædicta doctrina datur illa re, q̄ ubi confessio est deliberata, q̄ tus est terminus ad respondendum ad liberandū, nunquā admittitur uocatio cōfessionis: sed dicitur Ant. q̄ putat q̄ in criminali datur reuocatio, nisi iurauerit p̄ter dicere ueritatē circa inquit: nō posset tūc tanquā offēdētē iurū admitti ad reuocationē accusatiōnē bene admitteretur: dilecti. extra de accu. dum tantū talis excusatio quæ in toto non meret cōfessionem quo ad dicitur ut ibi not. & ubi deliberatē mittitur tamē, sed cū maiori cōtione: & ad hoc allegat Io. And. cū in positionibus. de iureiur. in nouel. Quinimò fortius dicitur do. Ant. de but. q̄ fortè posset dato q̄ iurauerit plenā dicitur plenā dicere ueritatē de co.

si ergo probabili errore facti deceptus sit in eo quod cōfiteretur, ex hoc non est perius iurās fallum. Non obstat. d. dilecti. quia dicit ibi. quòd illa non probant errorem probabile: & certè ista sunt mentē tenēda, quia communiter isti malefactorēs cōfiterur, dato primo sibi iuramento per officiales: & uide doct. maximè do. Ant. de But. & Abb. in d. dilecti. in ista confessio iurata potest reuocari, adde quæ infra allegabo. Adde no. per Bal. in l. j. C. de confel. per col. quomodo isti malefactorēs reuocant confessionē suam, ne subiiciantur tormentis, quādo corā alio iudice confessi sunt. Ego nō dubito quòd semper confessio potest reuocari probando contrarium, loquor in criminalibus: quia ad defendendū semper probationes, & quando eam que debet recipi, ne innocens indēbitē puniatur. per l. diu. fratres. ff. de p̄ct. et si sententia eadet. ita. Intellego prædicta dē modo calūnio se ista non habent, per ea que no. Bal. in l. h. procedete. C. de dila. * An autē confessio iurata possit reuocari, adde Ro. in l. i. uerò. §. de iuro. i. i. uol. mar. in xj. fallen. & do. Ant. in c. d. dilectus. de success. ab intest. in pen. col. & Bart. in l. cum quis decedens. §. cum quis codicillis. ff. de legam. Ange. in authen. de iureiur. a. maro. p̄st. circa si. & Bal. in l. cum pater. §. filius matrem. ff. de leg. ij. Domin. de sancto Gem. in c. d. de iureiur. lib. vj. mo. ultra omnes ponit in repeti. cum contingat. de iureiur. in xxj. char. Bal. in l. h. creditoris. C. de fideiuss. & Bald. in rub. C. res inter alios acta. in ul. col. Bal. in l. rationes. in ij. col. C. de proba. & Bald. in authen.

quod obinet. C. eo.

4 *Instrumenti pacis productio quando fieri ualeat.*

ANGELVS.

4 *ITEM potest producere instrumentū pacis. si statuto cauetur, quòd propter pacē minoretur p̄uota. sine sit habita pars ab offēdētē. siue à patre. quando filius suam. est offēdētē, quoniam de iniuria filio filiatā pater tenet potest facere pacem ut not. Bar. in l. i. personam. in princ. ff. de pac. & est text. & ibi Bart. in l. sed si unus. §. si unus. ff. de iniur.*

AVG. Adde quòd infra dicam.

5 *Instrumenti pacis uulnerum tantum, productio, an sibi proficiat, si ex dictis uulneribus mors fuerit secuta.*

ANGELVS.

6 *QVID autē si producitur instrumentum pacis, & de uulneribus tantum: & tamen ex dictis uulneribus secuta est mors, an sibi proficiat: Bar. in l. damon. §. Sabini. ff. de dam. infe. dicit, aut est remissa actio iniuriarū: & nō uidetur facta pax de morte: ut l. si duo patroni. §. si. ff. de inie. aut remiss. iniuriarū, & tunc aut uulnus erat letale, & omnia remissa uidentur: ut d. §. Sabini. aut prima facie nō erat letale, & mors nō uidetur remissa: ut l. ita uulneratus. ff. ad leg. Aquil. Intellego tamē quādo uerè mortale erat: aliàs si ex alia causa mors sequeretur, nō teneretur: ut l. qui occidit. in ff. ad leg. Aquil. quia tūc magis ex sui culpa quàm ex uulnere dicitur mortuus: ut d. l. ite uulneratus. & l. idē iuris. & ad hoc singulariter uide Bal. in c. j. quib. mod. seu. amit.*

AVG. Adde tamē quòd in quantum s. dictum est, quòd pater potest remittere iniuriā factā filio. Limita

duobus modis: primo dūmodo illa iniuria facta filiofa, fit facta à quodā extraneo: scus si à persona coniuncta: quia pater illam iniuriā non remittit: hoc est singulare uerbum Bar. per illū tex. in l. Luc. ff. sol. mā. & ibi etiā Ro. sequitur: & Ro. in sing. suis sing. ix. & uide Mod. in d. l. Luc. & quod ibi dixi. Itē adde aliā limitationē, si dicta iniuria etiā sit facta ab extraneo, ad hoc, ut pater remittat illā iniuriā, opus est, quod pater nō sit uilis persona: per tex. & ibi Bar. in d. l. sed si unius. §. filiofa. & an producto instrumento pacis de uulneribus uidetur pax remissa de morte. Ad hæc etiā uide d. Bar. & Mo. in l. fideiusor magistratus. ff. de fideius. & uide Moder. in d. §. Sabini.

6 *Productio pacis à defuncto, si statutum dicat quod debet habere pacem ab hæredē, an sibi profici.*

ANGELVS.

6 * QUID si producit pacem à defuncto, & statutū dicit, quod debeat habere pacē ab hæredē, an sibi profici: Barto. not. in d. §. Sabini. & dicit, quod uidetur quod idē sit, cum aliās dicatur, q̄ qui habet aliquid à defuncto, dicatur habere ab eius hæredē: ut l. tale pactū. ff. de probat. Sed cōtrarium determinat Bar. ibi, quia fauore hæredis hoc est introductū. Igitur testator non potest remittere. l. pe. ut in pos. lega. quia ex hoc quis inuitaretur ad delinquendū, cū uulneratus expectās mortē de proximo de facili faceret pacē: ut dicit Bar. in d. §. Sabini. quod est tenendū, secundū Imo. ibi: licet Bal. in l. ij. C. de libe. & eo. libe. teneat contrarium & male.

A V G. Tu in hac materia adde, quod Imo. latē posuit istā materiā in

l. iij. §. Cato. in fuff. de uerb. ob. dicit facit mentionē de ista altercatione inter Bar. & Bal. & tandē reprobat Imo. in d. §. Sabini. sed Sal. latē me disputans istā materiā in d. l. C. de libe. & eo. libe. sequitur Bal. cōtra Bar. & uide in hac materia de num tex. in l. si ego. §. j. ff. de iud. quoniā ad istud positū allegat Bal. in l. j. C. com. de leg. in si. ubi ponē, testator. qui tex. uidetur esse innuere quod necessariū est heredi sequi uolūtate defuncti. nō recedit ab opi. Bar. quā sequitur Ro. in d. §. Sabini. & eam probat per bonarum rationes: & ibi dicit, quod istamprem doct. sequuntur.

7 *Statuto dicente quod habeat pacem ab hæredibus, si sunt plures hæredes & offensus habeat pacem ab tantum, quid erit dicendum.*

ANGELVS.

* QUID autem si statutū de quod habeat pacē ab hæredibus sunt plures offensi, & ipse habeat pacem ab uno tantū: not. doc. in l. de libe. & eo. lib. ibi dicit per d. gl. quod fuit Bononiā cōsiliū quod nō ualeat: nec tali produceatur pax sibi prodest: quia omnes hæredes in solidū sunt offensi: igitur sufficit pax ab uno facta. Bar. in d. §. Cato. in f. ff. de uer. ob. dicit q̄ stari debet maiori parti: ut l. h. C. de bo. ce. pos. & sic nomen hæredis nomē distributiū: unde in d. l. tuius quod facit maior pars ab omnibus factū uidetur. Bal. autē in l. ij. dicit q̄ debet attendi uerbum plurali. Primō casu, si in l. iij. sufficit, si ab uno hæredē sit

de facta: ut l. furti. §. qui pactū. ff. de inf. Secundo casu aut in plurali, & tūc oēs collectiue debent facere pacē, aliās non prodest reo. Ang. uerō in d. §. Cato. dicit aut statutū totaliter pœnā remittit, & tūc omnī cōsensu requiritur: ut l. per fundū. ff. de ser. rust. præd. & ibi uide Flo. circa f. Nec ob. l. maiorē. ff. de pac. quā Barto. allegat: quia loquitur in casu quōdō pars & nō totū remittitur. Si uerō statutū loquitur, quod propter pacē minoretur pœna, tūc tenet opi. Bar. cū tribus limitationibus. Primō si unus fecit pacē corā aliis nō contradicētib: quia illi alii uidētur cōsentire: ut l. cōsilio. §. h. ff. de cur. fur. Sedo, nisi in numero illius maioris partis sit femina, quia illa uox non debet attendi, ut augeat numerum: quoniam femina nō dicitur leuare facta: ut no. gl. c. jan. muli. uel. ali. in per. c. j. col. x. & qui feu. da. pos. c. j. hic autē in si. gl. magnā. Tertio limitati, nisi in numero maioris partis essent cōsanguinei occisi, in alia parte essent hæredes extranei: quia cōsanguineorū uox preualet ut l. si cui. §. j. ff. de accusa. & l. ij. ff. de libe. cau. & hanc opin. sequitur Imo. in d. §. Cato. & Ro. ibi. de hoc uide etiam per Flo. in d. l. per fundū. ff. de ser. rust. præd. in d. l. j. C. de lib. & e. libe. uide Ang. & latius Bald. in l. j. ff. de pactis. sed in dubio quādo statutū dicit, q̄ habeat pacē ab hæredē, intelligitur de filio ad quē principaliter spectat uindicta: ita dicit Bar. in l. pro hæredē. §. h. ff. de acqui. hære. & in l. si filius qui patri. de uulg. & pupilla.

A V G. Tu autem in hac materia adde quod Pet. de Anch. in d. c. ij. extra de iure pat. tenuit opi. Bar. in d.

§. Cato. & idē facit Bald. in c. cū oēs. extra de cōst. in ij. char. & ad idē allego Bal. in l. cū inter. C. de fideicom. lib. Sed ibi limitat opi. Bar. quod uerū est, quod sufficit habere pacem à maiori parte hæredū, & nō ab uno, nisi ille unus fuerit magis idoneus: quia masculus, & alter femina: sed quod unus hæres solus possit facere pacē, tenuerūt Cy. in l. j. §. si. ff. de acqui. hære. & Bal. in l. j. ff. de pac. cū limitatione, de qua ibi per eū. Ange. uerō & Paul. de Cast. in d. §. Cato. dicit, quod de equitate approbat opi. Bar. aliās nō. Et de materia uide per Guil. Ang. & Bal. in l. & seruū. §. hodie. ff. de pactis. & uide Imo. Ro. & Raph. multū subtilizates in ista materia iura, quæ allegat per eū & cōtra in ista materia: sed latissimē uide Albe. de Rosa. ponentē in ista materia, & latē disputatē in iij. parte statuto. q. xxvij. & breuiter ibi cōcludit quod sufficit habere pacē ab uno, cum hoc sit quid indiuidū: & ibi refert Dy. & Oldra. ita tenuisse in ista materia: & allegat Rapha. dixisse in ista materia, quod pro ista parte ita fuit iudicatum. Gand. uerō in tracta. malef. sub. rub. an pax facta de uulneribus uidetur facta de morte. in uersicu. sed pone statutū cauere, quod si bannitus habuit pacem à defuncto uel eius hæredē, tenet, quod omnes debēt consentire, & non sufficit habere pacē ab uno hæredē. Et miror quia dicit, quod Dyn. hoc uoluit: & Sal. multū eleganter loquitur in d. l. ij. de lib. & eo. lib. ubi optime probat istā partē: & hæc affirmauit Bal. in l. f. C. de aut. præst. & uide Alb. de Ros. in iij. parte statuto. q. xj. & uide Imo. & Rom. in l. pro hæredē. §. si. ff.

de acqui. har. Itē in quantū suprā cō-
clusum est, quōd propter uocē fœ-
mina non dicitur maior pars: quia
fœmina nō potest lenare inimicitia.
Addatis quōd Bal. in l. Titia. §. Lu-
cius. ff. de lega. ij. & Bal. in l. pro hæ-
rede. §. si. ff. de acqui. hæred. dicit q̄
illa opi. gl. est falsa: quia illa glo. lo-
quitur secundū consuetudinē Lombardix,
secus in aliis locis. Secundō
quia permillum est mulieri, q̄ uin-
dictā iniuriæ alienæ faciat. l. fororē.
cum siml. C. de his quib. ut indig. &
idem facit Rom. in d. §. Cato. & isti
allegant pro ista parte tex. in l. iij. §.
prohibuisse. ff. ad Sillan. ubi ancillæ
sicut seruo permittitur defensio pro
domino: & idem dixit Rom. in d. §.
prohibuisse. Reliqua dicatis ut la-
tissimē ultra omnes Moder. dixi in
additio. meis, in d. §. Cato. anno §.
solennter legi in xxvj. anno ætatis
mæ: & an fœmina possit reddere
pacem, uide omnino Ang. in consi.
cc. xxxvj. quod incip. uiso factō & sta-
tuto. & in consi. suo lxxv. incipiente,
ex themate præsumpto duo oriun-
tur dubia. & materiam istam pacis
latē posuit domi. Nel. in tracta. ban-
nitorum, in iij. parte secūdi tempo-
ris, in pluribus questio. nibus, ibi uide-
re: & maximē in quest. xlix.

8 Statuto dicente quōd habeat pacem à
filijs occisi, an sufficiat habere à spuris.
ANGELVS.

8 * QUID si statuto dicitur quōd
habeat pacem à filiis occisi, an suffi-
ciat habere à spuris? uidetur q̄ sic:
quia sonat in naturalitate: ut l. tute-
las. ff. de capi. dimi. ergo uidetur, q̄
sufficit, q̄ spuris faciat pacē: & hoc
uidetur expressē tenere Cyn. in l.
quisquis. C. ad legem Iul. maiesta. &

Bar. in l. ij. ff. de accu. & l. tutela. ff.
cap. dimi. & in l. pronuntiatio. ff.
milia. ff. de uerb. sign. Sed contrariū
uidetur, quia spuris non est nomi-
nāsus filius: ut in auth. ex cōplatu.
de incest. nup. & ibi Bart. & intar.
quōd à patre nō est alendus, nec
qd' participiū haberet cū patre:
iure ciuili, ut ibi habetur, & in dicit.
auth. & in corpore unde somitū
cit auth. licet. C. de natur. liber. & in
cap. per uenerabilē, qui filii sunt
ergo non comprehenditur à statuto,
quod est ius ciuile municipaler.
omnes populi. ff. de iustitia & iur.
& sic statutu nō restringitur, ut
riū cōprehēdat: ut l. lege Julia. ff.
de ritu. nup. & sic statutu recipit
interpretationē passiuā de habilitate
l. ut gradatim. §. sed si lege. ff. de
& hono. cōfirmator hoc, quia ad
redē spectat uindicta occisi. l. i. §.
hæredes. ff. de his quib. ut indig.
de statutu quod dicit de filio. pro-
ligitur de filio, qui sit uel esse:
sit hæres, ad quē spectat uindicta
per consequēs pacē facere: unde
loquitur de filio, simpliciter potest
etiā intelligi de filio naturalitate:
& ita loquatur opin. Bar. & uide-
tandē nō potest intelligi in hoc
ut dictū est: facit gl. in l. quia mar-
ff. de in ius uocan. & not. plenit.
in l. ex factō. §. si quis rogatus
Trebel. & ad iura Bar. patet rō
sio per notata per glo. in dicit.
baptif. & ita consulit Franc. de
po. & Sali. & plures alii doc. in
quod incip. super primo dubio
delicet, an filius spurus &c.

A V G. Tu autem in hac
cōsidera, quia pro decisionē

quæstionis uidēda essent d. Bal. in c.
naturales. si de feudo defun. cōtrou.
sue. & Bal. in l. ius ciuile. ff. de iusti. &
iure. & Bal. in l. parentes. ff. de in ius
noc. & Bal. in l. generaliter. §. aut. C.
de insti. & subft. & Bal. in l. j. §. domi-
ni. ff. ad Silla. & Bal. & doct. in l. Luc.
§. si. ff. de leg. ij. & Bal. in rubr. C. qui
acc. nō pot. & Bar. in l. hos acculare.
§. omnibus. ff. de accus. & Bal. in l. id
quod pauperibus. C. de epis. & cler.
ubi allegat Dy. consuluisse q̄ spurii
dicitur cōiūctæ personæ: & Mod. in
c. in his. de fil. presb. & latissimē per
Mod. in c. nonnulli. extrā de referip. b

9 Inquisitio fit cōtra Titium, opponitur
quōd est clericus uel aliquid aliud, cuius
ius cognitio ad iudicē laicum non spec-
tat, quid erit faciendum.

10 Clericū se fecit Titius in fraudē delicti
cōmissi, an istud patrocinauit ei: &
dato q̄ nō, iudex tamē laicus nō faciet
ipso factō executionem contra eum.

ANGELVS.

9 * QUID autē si opponitur, quōd
ipse inquisitus est clericus uel ali-
quid aliud, cuius cognitio ad iudi-
cem secularē nō spectat, quid erit?
Respondeo, interim morabitur in car-
ceribus sub iudicis secularis custo-
dia, si erat tale delictū, ppter quod
poterat detineri, uel si erat fideiuf-
soribus relaxandus, manebūt adhuc
fideiuflores obligati: & interim iu-
dex laicus supersedebit, donec talis
causa incidēs fuerit per iudicē eccle-
siasticū terminata: ut not. Inno. in c.
ut fama. de sent. excō. & facit quod
not. Bal. in l. addictos. C. de epis. au
10 dien. * Aduertas, q̄ si fecit se clericū
in fraudē delicti cōmissi, an sibi pa-
b trocinetur: uide Io. And. b & doc. in
c. j. de oblig. ad rat. & Bar. in l. j. ff. de

pcæ. & Bal. & Sali. in l. officiales. C. de
epis. & cler. Sed etiā si nō patrocine-
tur tamē iudex secularis non potest
cōtra eū ipso factō facere executio-
nē in ipsum ipso factō: ita not. Bal.
in auth. causa quæ cū monacho. C.
de epis. & cler. & Dy. & Bar. in d. l. j.

A D N O T. a ¶ Quid erit. Adde
& uide Fulg. in consi. cxxi. ubi etiam po-
nit quis debeat cognoscere, an clericus
amiserit priuile. cler. & sub cuius custo-
dia teneri debeat, si autem post delictum
quis esse clericus, quis debeat puniri, uide
Oldr. in consi. iij. Ber.

¶ Ioan. And. Vide eundem in quadam
questio. quam reperies in tract. Bonifa-
de Vsalinis.

A V G. Tu autem in hac materia
adde pulchra uerba Pet. de Anch. in
repet. regula, ea quæ extrā de reg.
iur. in xij. q. prin. & uide in terminis
doc. maximē domi. de sancto Gemi.
in c. j. de cle. coniug. in §. fin. in fi. qui
not. loquitur, qui tenet, q̄ ille deten-
tus nō debet remitti ad iudicē eccle-
siasticū: sed iudex ecclesiasticus de-
bet pronunciare, an ille sit clericus
uel nō: & gaudeat priuilegio cleri-
cali: & interim supersedebit per
iudicē laici: & allegat do. de Rota
hoc idē uoluisse: & certē reperi do.
de Rota in decisioe. cxxiii. qui
notabiliter loquuntur. Et de materia
uide Pet. de Anch. in sua disput. quæ
inci. laicus quidā. & do. Abb. in c. at
si clericus de iud. & do. Card. in c. per-
pēdimus. de sent. exc. & Cald. in con-
siliis suis. Itē de eo qui post delictū
facit se clericū: uide per Io. Andr. in
addit. Spec. in tit. de reo. in prin. per
do Ant. de But. in c. proposuisti. ex-
trā de fo. cōpe. qui multa allegat per
Bal. in l. si. ff. de pcæ. per legistas in l.

V 3 ps. ff.

pe. ff. de noxa. post Barto. plenè per b
l'et. de Anc. in repet. regule, ea que
in xij. q. principali. per Mod. in l. nò
solù. §. h. ff. de excu. tut. post Bar. per
Bal. in l. cum quædã. ff. de iurisd. om.
iu. ibi latè per Mod. bene faciūt no.
per Bal. in l. si crim. C. de ordi. cog.
qui ponit de eo qui post citationè
de se facit se clericū: & ultra suprã
allegata. vide Bald. in l. si quis decu-
rio. C. de fal. per do. Barto. in d. l. j. ff.
de pœ. per Bal. in l. j. C. an ser. ex suo
fa. per Ange. in l. si quis postca. ff. de
iud. per Mod. latè in l. cum quædam
puella. ff. de iurisd. om. iud. Alber. de
Rosa. in j. parte statutorũ. quæst. xlj.

11 *Fur dicente quòd subtraxit rem Ti-
tio putando illum esse permitturum,
quid erit dicendum.*

12 *Fur an liberabitur si cõpareat domi-
nus p suo interesse: & fur excusando
dicat illud fuisse factũ sua uoluntate.*

ANGELVS.

- II * QUID si fur dicat, q̄ quando
rem subtraxit Titio, putauit sibi do-
minũ permitturũ: Respondeo, nò cre-
ditur ei, cũ furari sit de genere pro-
hibitorũ, & nemo creditur cõfenti-
re, nisi expressè probetur cõsensu:
ut l. qui uas. §. uetare. ff. de fur. nisi ex
aliquibus cõteturis: & id probet: ut-
putã, quia dominus cõmodauit equũ
usque ad uillã, credere potuit q̄ etiã
pro longiori uia concederet: unde
excusatur, iuxta not. per gl. in §. pla-
cuit. inf. de obli. quæ: ex quasi deli-
c. nasc. ita determinat Barto. in l. inter
oēs. §. redè. ff. de fur. * Quid si cõpa-
ret dominus pro suo interesse, & fu-
rem excusat dicēs, illud factũ fuisse
sua uoluntate, an propter hoc reus
liberetur: Bar. in d. §. redè. dicit q̄ in
dubio talis confessio domini non

præiudicat b reipublicæ, quin re-
ad uindictam publicã puniatur: &
not. in l. j. §. h. ff. si ex noxa. cau. re-
niti appareat aliqua indicia de
cõsensu, ut quia erat cõsanguineus
uel amicus ualde, & erat res parua
uel erat cõsuetus talia cõcedere.
l. si seruus. ff. de don. inter uir. & uir.
aliàs de facili multi fures possunt
euadere contra ius: & istam opi-
quitur Bal. in l. transfigere. C. de iur.

ADNOT. a ¶ Coniectura
Adde Fulg. in consi. cccc. Ber.

¶ Præiudicat. Adde Ro. in cõsuetu-
& Alex. de Imo. in consi. j. in u. ad. de

AVG. Tu autem in hac matre
adde ea quæ dixit Bal. in l. fallunt
de fur. in iij. col. qui dixit, q̄ uere
est, q̄ non creditur domino reus
tractæ, quòd de cõsensu suo hoc
miserit furtũ: tamè limitat hoc
procedere, nisi ultra assertionè
mini iuramentũ interuenerit, q̄
tunc creditur ei: & ibi uide Bal.
gantè bona iura: & dixit Ange.
qui uas. §. uetare. ff. de fur. q̄ hinc
est cõmissum personæ cui erant
ria ignoscendi, quòd excusatur
qui dicit quòd fecit furtũ credidit
minum permitturum: allegat hinc
C. de ep̄s. & cler. Sed Ang. in d. §.
dè. dicit quòd de facto hoc nò
seruatur. Et inquantũ dicitur est, q̄
si fur est persona cõiuncta uel
habet amicitia cũ domino reus
tractæ, & dominus confictur
de cõsensu suo furtũ est factũ,
Adde q̄ ad hoc idem affirmat
canonistæ, maxime do. Abb. in
dudum. el. ij. extrã de electio. de
domi. Abb. post doct. in c. j. de

presump. qui faciunt mētionem de
doctr. Bar. in hac materia in d. §. re-
dè. & uide Bal. in d. l. falsus. & Salic.
& Moder. in d. l. falsus. & dicit
Ange. in d. §. redè. quòd omnia ista
relinquuntur arbitrio iudicis, & bene
per l. ait prator. ff. de iure delib.

13 *Inquisitus si compareat & dicat, po-
tuit impunè occidere, quia erat banni-
tus, quid erit dicendum.*

ANGELVS.

- 13 * QUID si dicat quòd potuit im-
punè occidere, quia ille erat banni-
tus: Respondeo, q̄ non tantũ in-
quisitus potest hoc facere deducere &
allegare per se, sed etiã quilibet ut
tanquã unus de populo potest hoc
facere & comparere coram iudice,
& ostendere & producere bannum
illius occisi, & statim acu-
culatio uel inquisitio nò recipitur,
nec super ea proceditur: & sic talis
exceptio ualet, uide licet quòd ille
potuit impunè occidi, si opponitur
ad processum: ita dicit Barto. in l. si
seruus. C. de his qui ad eccl. confug.
& etiã quamprimum iudici con-
sulerit de dicto banno, statim iudex
potest circūducere dictũ processum
contra occisorem: quia tibi constat
notoriè, quòd illud delictũ est impu-
nibile: ita notabiliter dicit Bart. in l.
ubi pactũ. C. de transac. & in l. penul.
§. ad crimen. ff. de publi. iudi. uerfic.
quæ: procurator habens manda-
tum &c. & ibi Imo. & dominus Fran-
ciscus Alberg. de Aretio in l. iij.

a C. de acu. quòd perpetuò a no. quia 14
istò mōdo uidi multos defendi, nec
est opu. quòd homicida cõpareat
uel proqratorè, siue defensorè con-
sultat, s̄ unus ut quilibet de popu a

lo compareat, & prædicta alleget, &
bannum producat occisi pro suo &
dicti populi interesse, & ita Bona-
nia: unum amicisimũ meum euasi.

ADNOT. a ¶ Quod perpetuo
not. Adde tu & uide Pau. de Cai.
in consi. xxxij. in primo impresis. ubi uo-
luit quòd fuit statuto quòd contumax
habeatur pro confesso, & occidens banni-
tum patiatu se poni in banno propter
contumaciã, quòd tamè potest comparere
& allegare quòd occidit bannitũ, quia
non negat crimen, sed qualiscat. Ber.

AVG. Tu autem in hac matre
adde quòd lac. de But. tenet con-
trarium in l. decuriones. C. ex quib.
causis infã. irroga. Et ibi hor ponde-
rat Bal. sed uerius uidetur opin. Bar.
ut patet ibi ex notatis per Bal. & istã
partem sequitur Ang. & Salic. Fulg.
& Paul. de Cast. & Moder. in d. l. ubi
pactũ. & uide not. per Cyn. in l. reos.
in vj. quæstio. C. de accusa. & ibi per
Bal. in xiiij. col. & Bald. in c. j. inju-
ria. de pace iuramen. firm. per Bald.
ibi in ij. col. C. quomodo & quando
iudex. & per Bal. in l. j. §. Offilius. ff.
ne quis eũ qui in ius uocatus est ui-
exinat. bene faciunt notata per Bal.
in l. planè. ff. de petitione hæredit. &
Imol. in l. h. ff. a quibus appellare nò
licet. in xj. col. & Richar. malubræ.
in l. filius fami. §. inuitus. ff. de procu.
& Franc. de Aret. in d. l. reos.

14 *Reus si compareat & dicat occisum
fuisse bannitum, sed quòd uariatum
fuit nomen banni & inquisitionis.*

ANGELVS.

* QUID si dicat occisum banni-
tum fuisse, sed uariatum est nomen
banni & inquisitionis: Respondeo,
quòd debent fieri articuli de iden-
titate personæ: ut notat Bart. in l. j.

V 4 C. si

C. si unus ex pluribus. & in l. demonstratio. in fine princ. ff. de condi. & demonst. quod bene not.

ADNOT. a ¶ Identitate. Adde ad hoc bene facere no. per Alex. in consi. lxxv. in ij. uolu. & quod uoluit Paul. de Cast. in consilio cclxxv. in secundo imp. presu. Ber.

AVG. Tu adde quæ dixi in d. l. demonstratio. in fin. & bene faciunt ea quæ dixi in l. si quis in fundi uocabulo. ff. de leg. j.

15 Inquisitio si fiat contra filium de parricidio: & opponatur quod pater erat bannitus, an potuit ipsum occidere.

ANGELVS.

15 * QUID si inquiritur contra filium de parricidio: opponitur quod pater erat bannitus, an potuit ipsum occidere? dic quod sic: ut l. minimè. ff. de reli. & sum. fun. nam pater est effectus hostis patriæ: & sic patriam potestatem perdidit: ut l. postliminium. §. filius. ff. de cap. dimi. & ibi hoc dicit Bartol. in l. si adulterium. §. si. ff. de adul.

ADNOT. a ¶ Quod sic. Adde quod hoc idem tenet Abb. in consi. ciiij. & Ang. in consi. cccxxij. Ber.

AVG. Adde glo. xxij. q. iij. c. for titudo. adde tamen quod gl. in l. minimè. ff. de religiosis & sum. funer. uidetur uelle, quod tunc licet filio occidere patrem, quando se defendendo filius hoc facit, aliàs secus: licet Bar. ibi hoc nō dicat, & alij doc. & doctri. Bar. in d. §. liber. approbant doc. maximè Rom. in l. quamuis. cum l. seq. ff. sol. mat. & Sali. in l. j. C. de his qui parentes occiderunt: ibi hoc disputat: tandem nihil decidendo remittit se ad notata per

ipsum in repetitione legis pater. C. de hæred. insti. adde tamen quod cōtrariū tenuerit antiqui. Gardus tractatu maleficiorū sub rub. de benedictis pro maleficio. & Alb. de Re. in iij. parte statutorū q. vj. & in iij. iij. parte statutorū q. xxvij. & ibi legit antiquos tenentes istā partem. 16 Reo opponente quod alias fuit inquisitus de eodem crimine, an exceptio erit peremptoria uel dilatoria.

ANGELVS.

16 * QUID si opponitur quod de hoc crimine fui inquisitus, an exceptio sit peremptoria uel dilatoria. glo. in j. sol. & ibi Bartol. in senatus. ff. de accu. dicunt, quod ista exceptio est dilatoria: & sic processum impedit, & ad processum deponi: ut est casus in d. l. senatus. dic ut ibi plenè per Bart.

AVG. Tu adde quod Ang. & diuerso modo locutus est in hoc de crimine. C. de accus. qui dixit illū text. quod hæc exceptio est peremptoria: nihilominus impeditis ingressum: licet Ang. in d. l. natus multum magnificat. & sequitur doctrinam Bartol. ibi. Addatis quæ cum Bart. tenet practicus Papiensis forma inquisitionis in glo. Hæc quædam & c. in iij. col. uerficu. p. terea queritur. refert & sequitur l. y. in c. exceptionem. de exceptio. xij. uerficu. idem dic de exceptio. fuit aliàs. & col. xij. uerfi. & ista exceptio fuit aliàs & c.

17 Interfector si dicat quod occidit fur nocturnus, & quod aduersus se uel personam suam defendens occiderat, an sit absolendus.

18 Furem posse interfici, de quæsiro telligi debeat.

ANGELVS.

17 * QUID si interficiēs dicat, quod occisus erat fur nocturnus, & quod aliter non poterat, uel res suas uel personā defendere: an talis reus sit absolendus: dic quod sic: quia speciale est in fure nocturno, quod propter res possit quis hominē occidere. ita dicit Bar. in l. mulierem. §. j. ff. de sic. & Flona. in Litaque. ff. ad leg. Aquilianam.

AVG. Tu autem in hac materia adde pulchra uerba Angeli quæ posuit in l. j. C. unde ui. qui dicit, quod uerum est quod possum occidere furem nocturnum, dummodo res subtrahat sit non parua æstimationis, secus si uilis: quia isto casu nō possum occidere furem nocturnum: & hæc dicit reliquæda arbitrio iudicis: & ponit exemplū de doctore cui subtrahus fuit codex suus, in quo studuerat, & aliqua ponit ibi circa intellectionem l. furem nocturnum. ff. ad leg. Com. de sic. & hoc idem quod dixit Ang. & uoluit Bal. in l. j. C. loca. in j. col. & Mat. in suis notabi. dictis. c. xv. & ibi dicit, quod res uilis potest esse illa quæ est à duobus aureis infra. * Et an prædicta habeant locum in fure nocturno tantum qui nō poterat cognosci, & se defendebat, uel se non defendebat cum telo: uel in illo qui occidebat furem nocturnum, qui non clamabat à ladri, à ladri, uel etiam in fure diurno qui cognoscebatur, uel nō cognoscebatur: uel si cognoscebatur, tamē erat in actu fugiendi & asportandi res extra territorij: & quid in clericis an prædicta habeant locū, & an de iure canonico prædicta procedant. De materia uide per canonistas: maxi-

mè per domi. Abb. in c. ij. & in ca. si perfodis. extrā de homi. & latè per Ang. & Sali. qui multa allegant, contra communem sententiam in l. ut si allegas. C. ad leg. Cor. de sic. & eleganter loquitur Salic. in l. quoniam multa. C. ad leg. Iul. de ui publi. uide per Pau. de Ca. in cōsiliis suis, cons. exc. qui ponit de fure diurno, qui cū telo se defendebat, & per canonistas in c. olim. extrā de restitu. spol. maximè per do. Ant. de But. in xvij. col. qui tractat etiam de intellectu d. l. furem nocturnum.

19 Inquirentis persona qua exceptio opponi ualeat.

ANGELVS.

19 * QUID si contra personam inquirentis excipiat? dic q. omnis exceptio quæ regulariter potest opponi contra accusatorem, ut quia est sibi inimicus, potest opponi regulariter cōtra inquirentem: ut c. diuersis. & quod ibi no. de cle. conuiga. ita dicit Bart. in l. ij. §. si publico. ff. de adult. in uerfi. quæro utrum contra iudicem & c. Et dicit omnino ut dixi supra in gl. hæc est quædam inquisitio & c. in uer. quinto principaliter. & in uerfi. seq. ubi plenius uidebis, & dicitur infra in gloss. super uerbo, iudex statuit terminum & c.

ADNOT. a ¶ Inquirentem. Adde tu Alex. de Imo. in consi. cclxxvj. in ij. uolu. ubi quod etiam cōtra iudicem inquirentem non potest opponi, quod non possit recipere testes minores. Ber.

AVGVS T. Adde hic quæ supra dicta sunt, in dicto uerbo, hæc est quædam inquisitio, in dictis uerficulis. 10 Testibus de falso accusatis ex quibus reus convictus est, an differatur sententia condemnatoria cōtra inquisitum.

ANG

161135. at 134. ubi. S. c. etat. of. h. g. V S ANG.

ANGELVS.

20 * QUID si dicat testes ex quibus conuictus est falsos, & eos de falso accuset, an differetur sententia condemnatoria contra inquisitum? Cy. in l.j. C. qui accu. non pos. secundum Richar. malub. dicitur non: unde cautela est, quod accusentur testes & producentur de falso, ad hoc ut differatur sententia condemnatoria: quia si testes conuincuntur de falso, clarum est quod inquisitus non commisit illud delictum: ut d.l. j. sed ut refert Salic. in d.l. si docueris. C. de fal. plures doct. Bononiae consuluerunt, quod etiam ex sola testiū accusatione differetur condemnatoria: quia si sententia esset per falsos testes lata, retractaretur: ut l. iij. C. si ex fal. instr. Cautius tamen est utrumque accusare: quæ omnia singulariter not. ad impediendum condemnatoriā. Sed Bal. in l. j. C. de questio. per glo. ibi limitat singulariter hoc verum, si accusantur testes necessarii ad probationem: secus si aliqui sunt ultra debitum numerum illorum qui probarerent: quia propter aliorum accusationem processus neque civilis neque criminalis retardaretur, quod non.

21 A V G V. Tu autem in hac materia adde quod miror, quod iste doctor non allegat Bar. in terminis in l. si testamētū. ff. de peti. hare. in si. qui expresse dicit, uel quod opus est, quod accusentur testes, & producentur ipsos, uel quod opus est, quod excipiantur de falso ad hoc ut supersedeatur in principali causa. & ideo uide Bal. not. loquentem in l. j. C. qui accu. in si. qui eleganter loquitur. Sed ultra omnes loquutus est amplissimè in isto passu Alber. de Rosa. in l. j. C. si ex fal. instr. & plenius ipse Alberi. in prima

parte statutorū. q. lxxij. que in modo sub iudicio quaestione disputat per do. Richar. limita tamen prædicta secundum quod eleganter limitabat Bal. in l. j. C. quomodo & quæ iud. in uers. modo quæro. q. dicitur licet aliàs essemus in casu, in quo propter quaestione falsi superetur in causa principali: tamen non militaret, ubi essent diuersæ iurisdictiones iudicū diuersi fori præterdūt iurisdictione æqualiter ubi dat pulchrū exemplū, ubi uide allegat Federicū de Senis in cō. lxx. adde Pet. de Anch. in cō. lxx. dicentē, quod causa homicidii differēda, si testes accusant de his

A D N O T. 2. ¶ Tu autem circa hoc, & uide Abb. in consil. iij. uolumi. & Pet. de Anchara. in cō. lxx. Ber.

22 Reo dicente, quod commisit tale delictum dormiens, an excusabitur.

ANGELVS.

* QUID si dicat & probat, quod ipse dormiens commisit tale delictum, an excusabitur? Respondeo, autem, quod ille erat suus mos, quod dormiens alios percutiebat, & quia non præcauerit, quod solus dormitator. ff. ad leg. Aquil. Si autem dormiens alios percutiebat, habebatur furiosus, & excusatur: ut l. j. §. acqui. pos. ita dicit Bar. in l. hanc parri. Flor. in l. si seruus seruus fornicarius. ff. ad leg. Aquil. Pet. Ancha. in clem. j. de homic. ¶ Vt furiosus. Adde de hoc & Alex. in consil. clxx. in ij. uolumi. Ber.

A V G V. Tu autem in hac materia adde Guil. de Cu. in l. diuini offic. præsi. & uide Bal. in l. j. C.

ui. in repe. circa fin. & Card. & Imo. in cle. j. de homi. qui referunt quod Laud. dicebat, quod cum esset in ciuitate Perusy in ecclesia sancti Benedicti, quidam eius socius Anglicus surrexit & armauit se de nocte dormiens, & iuit ad Amiū, & interfecit quendam puerum, & quasi ego hoc non credebam nisi uisisset. Bar. in l. ut. mo. ff. de iusti. & iure. qui dicit, quod semel fuit quidam Pisanus qui se armabat de nocte dormiens, & ibat per ciuitatem cantando. Aduertas: quia credo, quod ista sunt somnia: nam impossibile est, quod ille qui non uidet, ut est dormiens, possit ire de nocte: & maxime, quod non percutiat caput in muro, & maxime cum sit extra mentem, qui dormiens æquiparatur furioso, qui nullū intellectuū habet, in c. maiores. extra de baptis. cum similibus.

23 Reo dicente est furtum domesticum: & sic impune licuit, & patre inquisito dicente est filius meus: ergo licuit in eum scire, quid dicendam erit.

ANGELVS.

* QUID si fur dicat, quod fecit furtum domesticū, & sic impune licuit sibi facere, uel si pater inquisitus dicat, est filius meus: ergo licuit in eum scire: ut l. respiciendū. §. furta domestica. ff. de pæn. Respon. autem est furtū leue & parue quantitatē: & licuit aliās non: ut not. in l. ad ea. ff. de reg. iur. ita dicit Barr. in d. §. furta. & in l. j. ff. re. amo. & in l. si libertus. ubi est tex. ff. fur. Et quæ personæ dicantur domesticæ, dic ut not. per Bar. in d. §. furta. ut scire possis quæ personæ possunt se excusare sub hoc colore, quod furtū domesticū commiserint. Et idē in iniuria per pa-

trem in filiū illata, uel dominum in seruum: iuxta l. j. C. de emē. propin. & de ser. corrup. l. j. quia si sit atrox, ut quia est mutilatio membri uel similibus, est puniendi: ut d.l. si aduulterium. §. si. ff. de adul. ita dicit Bar. in l. qui accusare. §. j. ff. de accusa.

A D N O T. 2. ¶ Scire. Adde et uide Alexan. de Imo. in consil. lxxv. in ij. uolumi. & ibi an puniatur de excessu, & quæ dicantur furta domestica, & quæ licet puniantur, uide eundem in consil. cxxxij. in j. uolumi. Ber.

A V G V. Tu autem in hac materia adde, quod Salic. in l. apud antiquos. C. de fur. dat duas limitationes in hac materia, qui dicit, quod uerū est, quod sit distinctio inter furtū rei magnæ uel parue, quoniam inter furtū & eū qui furatur, est uera subiectio, & affectio: secus ubi est erronea subiectio & indebita affectio: quia tunc tenetur in distincte, si sit res magna uel parua. Et ad hoc pōderat text. & glo. ibi in d.l. apud antiquos. Itē dat aliam secundam limitationem & singularē, quod uerū est, quod in furto domesticū non committitur res parua: tū si unus domesticus faceret plura furta uisū rerū diuersis temporibus, tū ceterum esse unicū furtū magnū, tū ex rerū cumularū estimatione, tū ex assuetudine uel consuetudine: ut l. nemo. in fi. C. de epi. audi. adde quod ista sunt sententia Bal. ibi in d.l. apud antiquos. refert Odof. & Nico. de mathesil. ita uoluisse ibi, licet Bal. non ausus sit decidere in c. j. §. furtū. de pace iura. fir. qui allegat Cy. ita uoluisse in d. l. penul. C. de furtis.

24 Reus si opponat quod illa iniuria est sibi remissa per offensum, quid facienda erit.

ANGELVS.

23 * QUID si opponat, quod illa iniuria est sibi remissa per illū contra quem deliquit? R. Espōdeo quod ex omni crimine potest dupliciter agi ad pœnā applicandā parti, & ad publicam nō dicitur: ut l. qui nō inoffic. de sal. mo. in l. si. ff. de priua. delict. unde licet pars possit in sui prāiudicium iniuriā remittere. l. penult. C. de pac. tamen nō poterit remittere in prāiudiciū reipublicæ: ut not. gl. Ange. in l. ij. ff. ad Silla. & ibi Bart. & Bal. in l. j. §. ij. ff. de iniur. & Bald. in l. transigere. C. de transact.

AVGV. Tu autē in hac materia adde not. per Barto. in l. inter omnes. §. recedē. ff. de fur. per quæ poteris limitare prædicta, & dicta per Bart. in consi. suo, domino potestati terræ rochæ contractæ, & faciunt notata in l. j. C. de aboli.

21 Inquisitus dicens quod offensus erat bānitus tēpore offensiois, licet postea sit restitutus & rebānitus, quid erit.

ANGELVS.

24 * QUID si dicat, quod offensus tēpore offensiois erat bānitus: an si tēpore inquisitionis erat iā restitutus & rebānitus, nec potuit impune offendere: an offendēs inquisitus debeat absolui: dic. quod sic: quia sufficit quod tēpore offensiois esset bānitus: licet tēpore quo cōtra offendētē inquiri tur ille sit rebānitus. ita dicit Bal. & Imo. in l. si cōstāte. §. uxor. ff. sol. mat.

ADNOT. a ¶ Dic quod sic. Adde & vide Alex. in consi. c. vi. in ij. uol. & Bar. in consi. clxxxvij. Ber.

AVGV. Tu adde & vide Mod. & quæ ibi scripsi in d. §. uxor. & uide dñm Nellū in tractatu suo bānitorū qui elegāter loquitur sup isto passu.

25 Statuto dicite quod bānitus pœnā punē occidi, si iniquatur contra tū. quod Scium uulnerauit: an opponere, quod eum licuit occidere quia bannitus, ergo fortius in uulnerare.

ANGELVS.

25 * QUID si statutū dicit, quod bannitus possit impunē occidi, & inquiratur cōtra Titium quod ipse uulnerauit, an possit opponere eum licuit occidere: ergo fortius, cui uulnerare: dic. quod sic: ut l. ea. & ibi Barto. ff. de adulte.

AVGV. Tu autē in hac materia adde Bald. in l. j. C. de interdict. in l. cū ancillis. C. de nupt. doct. ximē Bal. & Imo. in l. in suis. ff. de be. & posthu. Cy. in l. j. C. que sit cōsue. do. Ang. in c. si. extra de cō. Ioā. And. in addi. Spe. in tit. de cō. in §. j. in fi. Imo. in l. nō solum. §. solu. mat. & adde Alber. de Re. quæst. statutorū. in iij. parte art. & incipit, dubitari etiā uidi. ubi presē firmat hoc, quod talis bannitus qui potest impunē occidi, potest in carcere priuato detineri.

26 Crimine inquisitionis oppositum exceptionis, an debeat subscribere ad pœnā talionis.

ANGELVS.

26 * QUID si opponat crimine inquisitionis per modū exceptionis: an debeat se subscribere ad pœnā talionis: Bar. in l. si cui. in principio accu. dicit, aut simpliciter opponatur dictū crimen cōtra illum obsequium, ut se ab inquisitione & actione defendat, & nō tenetur subscribere: si autē nō tantū ut se defendat: sed etiam ut alius de tali delicto puniatur, iuxta l. j. §. si extiterit.

de adulte. & tūc debet se subscribere: ut l. iij. C. qui accu. non poss.

AVGV. Tu autē in hac materia adde quod Ange. in l. qui crimen. C. qui accu. nō possit facit mentionē de hac doctrina Bart. in d. l. si cui. & eā approbat & sequit. & dicit ibi in hac materia aliquas conclusiones pulchras, quas omnino uide ibi, in d. l. qui crimen. glo. & doct. & tex. & Bal. in l. iij. C. de fide instrum. Bald. in l. si. C. si ex fal. instrum.

17 Instrumento pacis producto quod habitum fuit a filiis masculis interfecti, si tamen filia unica contradicat quid erit.

ANGELVS.

27 * QUID si producitur instrumentum pacis habitū a filiis masculis interfecti, cōtradicente tamē eius filia unica fœmina: nā Bal. & Ange. in l. pro hærede. §. si. ff. de acq. hære. dicit quod si est, quod producant pacē habitā a masculis: licet fœmina cōtradicat: quæ fœmina nō leuat fāidā: ut not. gl. in tit. qui feu. da. pos. §. pe. & in tian. mutus aut aliter imperfe. c. j. sed Lud. Ro. in l. j. §. potissimē autē. ff. ad Silla. in uerbo, siue corpore suo & c. tenet cōtrarium: quia per illū tex. uideatur, quod fœmina potuerit uindicare mortē patris: unde erit cōsentens fuit necessariū, pro quo etiā allegat tex. in l. j. C. de his qui se defen. li. x. & quod ibi no. Ang. in apostil. ad Bar.

AVGV. Adde hīc ea que dixi supra in eadem glo. dū tractauit materia: an omnes hæredes debeat facere pacem, si sunt plures hæredes: & quid si erat ibi una fœmina. dicit ut ibi dixi in addi. latē.

ADNOT. a ¶ Dixi supra. Adde & vide Ang. in consi. c. lxxvj. Ber.

28 Remissio iniuriarum facta in foro penitentiali an proficiat in foro iudiciali.

ANGELVS.

28 * QVAERO quid si allegat, quod in foro penitentiali per iniuriatum fuit sibi iniuria remissa, an proficiat in foro iudiciali? & Bal. in l. ij. ff. ad Silla. refert Cy. determinantē, quod sic, per glo. in §. si. in fi. de iniuriis. & idē no. in l. j. C. de libe. & eorum lib. idē uoluit Bart. in l. solū. §. qui iniuriarū. ff. de iniur. ubi allegat dictū magistrī sententiariū, & idē uult in l. si tibi. §. j. ff. de pac. ubi allegat orationem dominicā. sed Bal. in d. §. iniuriarū. notabilius distinguit: aut est facta plena remissio: aut tantū rancor: aut dubitatur. Primo casu talis remissio proficiat in foro iudiciali ex eo: quia pro altero uulnerate interuenit persona publica, hoc est sacerdos, qui potuit alteri acquiescere: ut l. j. §. iij. publici. ff. de iustitia & iure. & ibi Barto. & in c. quantquam. de usur. in vj. & maximē liberationis iuxta gl. in l. nō solū. §. liberationis iuxta gl. ff. de libe. leg. & no. Innoc. in c. ueniēs. de renun. & no. Ang. in l. idē. §. si. ff. de pac. Secundo casu quoniam cōstat de eius mente actio iniuriarū, quæ competit ad pœnā ut l. interesse, non uidetur remissa. Tertio casu & tunc præsumitur tantū rancorē remississe presumptione. l. cū de indebito. ff. de probat. & sufficit quod alterū remisit. allegat de serui. rusti. prædi. l. si mihi. & l. si domus. de serui. urba. prædi. & ibi Bal.

AVGV. Tu autem in hac materia adde, quod contrarium tenet Cy. ut refert Bald. in l. ij. ff. ad Silla. & Ioan.

And.

And. in addi. Spec. in titu. de instru. edi. §. nunc uero aliqua. in addi. per hoc non uidetur bene &c. Communis tamen opi. est illa Guliel. de Cug. & Bar. in d. l. si tibi. §. j. ff. de pact. quam communiter ibi approbat docto. & Bar. in l. nō solū. §. j. ff. de iniur. licet dominus Ang. hic alleget Bar. in l. eum qui. §. iniuriarū. ff. si quis cau. & idem uoluit Bal. in l. si domus. ff. de ferui. urba. prædi. & Anto. de But. in c. de his. extrā de accu. Saluarem tamen opi. Cy. & loā. And. & ita limitare prædicta, nisi remittens dixisset se facere plenā remissionem, ut eleganter uoluit Bald. in c. j. §. iniuria. de pace iura. fir. & Bal. in addi. d. l. nō solū. & Roma. in d. l. j. ff. ad Silla. in hac materia adde Spe. in titu. de accu. §. i. uersic. quid si uulneratus. & uide Bal. in d. l. si tibi. §. j. & Bal. in l. si profure. in princ. in lectura. ff. de conditio fur. & uide doct. & in d. §. in. instit. de iniur. Et ultra prædicta adde gl. & doc. & maxime do. Abb. i. c. j. extrā de maledi. & ibi Abb. multū magnificat doctrinam magistrī sententiariū allegatā à Barto. in d. l. si tibi. §. j. ff. de pact. Et adde gloss. in terminis. j. q. iij. c. quia præfulatus. & aliam gloss. in c. si quis contristatus. x. distinctio. & aliquid per glo. xlv. distinctio. c. tria sunt. & xxj. quæst. iij. c. si is.

29 *Remissio iniuriarum facta cum iuramento, metu mortis instantis testamentum condendo: an postea eo reuoualescente prosit talis remissio.*

ANGELVS.

29 ***Q**UID si allegat, quod inimicus metu mortis instantis testamentum condendo corā sacerdote cū iuramento remisit iniuriā, an eo postea

reoualescente prosit talis remissio: & Bal. ubi supra allegat lo. in Spec. de instru. edi. §. nunc aliqua. uer. no. glo. & glo. instit. de iniur. ff. & Bart. brixen. in suis quæstibus dominicalibus in xij. quæstibus incipit, quidā, ut referit lo. And. loco, dicit q. aut constat, q. talis remissio facta fuit metu mortis instantis, & tunc eo reoualescente reuocatur, ut in simili, quod dicitur de na. causa mor. in l. ij. & l. senatus de dona. causa mor. aut simpliciter remisit, & tūc ulterius nō reuocatur, scit ex regula, quia actio semel facta &c. ut l. que res. §. area. ff. de hoc tenet Ludo. in l. ij. ff. ad Silu. Bart. & adducit pro hoc, quia cū interuenit iuramentū, ergo quæ etiam absenti. l. cū quis. §. codic. ff. de leg. iij. & maxime quando remitto actionem iniuriarum.

AVG. Tu autem in hac materia adde, & dic indistincte, quod si quis nomine & uice illius qui obdit, licet sit absens offensore reuocet illam remissionem iniuriarum, moriens ipse offensus pacem redderit in manu sacerdotis perstitutione, quod talis reuoualescente reuocabit talem remissionem, per que notanter dixit Gandi. in not. malef. sub rub. de transac. malef. uer. itē pone, quod quidā mortuus uulneratus iacens in lecto accepta remissio &c. quia cū sacerdos conditur esse persona publica, l. iij. p. cū. ff. de iust. & iur. potest talis persona stipulari absenti. l. nō altera ad op. maxime cum factū pacis inuorabile. l. j. in prin. C. de cadu. Cū ergo stipulatio sit contractus quem promissor obligatur, potest

terit talis remittens solus à tali stipulatione recedere, iuxta ea quæ habetur in l. j. ff. de pac. & l. j. ff. de uer. ob.

30 *Crimine opposito per modū exceptionis, ut puta, dicendo, accusans est criminofus, homicida, adulter &c. quid erit.*

ANGELVS.

30 ***Q**UID si opponit de crimine per modū exceptionis: ut puta quia dico q. accusans est criminofus, homicida, adulter, uel leno, &c. & tunc si hoc probat, absoluitur ab accusatione: & tamen ille contra quem crimen per modū exceptionis opponitur, non punitur: quia talis exceptio criminis nō opponitur ad finē punitionis, aut dicitur, dico q. talis nō potest me accusare: quia homicida uel leno, & de dicto crimine peto ipsum condēnari, & tunc tali crimine probato nō tantū ab accusatione repellitur, sed etiam de crimine contra eū obiecto punietur: ut l. Luci. & quod ibi habetur per gl. Bar. Bal. & Ange. ff. de infra. & p. Bar. in l. j. §. si publico. ff. de adul. & pbat. in c. cū dilectus. de or. cog. & no. plenē Anto. de but. in c. j. de excep. dic ut dixi insti. de excep. in rub. Sed Cy. & Salice. in l. si magnum. C. qui accusa. non possent quod imō in genere criminofus & non socius eiusdem criminis potest accusare: quia non reperitur lege prohibitum, per no. ff. de publ. iud. l. is qui reus. non ob. glo. in l. qui accusare. ff. de accusa. quia procedit in casu legis quam allegat. Et hoc de iure ciuili. de iure uerō canonico omnis criminofus repellitur ab accusando: ut extrā de accusatio. c. j. Et an possit opponere exceptionē contra personā iudicis inquiretis & eius iurisdictionem, & eius processum, &

contra accusantis personam uel offensū, & alias exceptiones declinatorias & perēptorias: uide quæ dicta sunt §. in gl. in uerbo, hęc est quādā inquisitio &c. uer. quinto principali ter quero &c. cū uer. seq. & in uer. iudex inquit de delicto &c. Et circa modū & formā defensionis, scilicet quas defensiones reus facere potest, & quomodo debeat articulare & probare, adde quæ dicta sunt in gl. super uerbo, & dicit Titus &c. & maxime quādo opponit & dicit, q. quicquid fecit ipse, ad sui defensionem fecit.

ADNOT. a ¶ Punitium. Adde ut per Oldr. late in consi. c. ij. & Pe. de anc. in consi. cccxxvj. & quādo quis possit puniri, quādo crimen obicitur per uiam exceptionis, uide Pe. de anc. in consilio c. lxxj. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde pulchra uerba Bal. in l. falsam. C. si ex fal. instr. ubi ponit an per exceptionem positam quis possit puniri. uide do. Anto. de but. in c. ij. extrā de cōfess. & do. Ant. de bu. in c. ij. extrā de or. cog. per Bar. in l. j. §. sed si is. de ope. no. pun. & Bald. in auth. statutus. C. de epif. & cle. in princip. uide Roma. in l. eum mulier. ff. sol. ma. uide no. in c. ex consequentia. extrā de restit. spolia. & in c. cū super. extrā de concess. præben.

31 *Inquisito dicente quod non est mortuus ex ductis uulneribus, sed iam sunt plures dies quod fuit uulneratus, uel quod non paruit medicis, uel similia, quid erit.*

32 *Maleficio probato per testes, si dicatur commissum de nocte, inquisitus potest inducere testes quod illa nocte luna nō lucebat, sed erat obscurum.*

33 *Probatioe facta quod Titius fuit per-*

cusus

cussus à Caio tribus uulneribus, ex quibus mortuus est, si dicatur q hoc non est uerum, potest subici cadaver Titij oculis iudicis, ut uideatur, quo nō reperto uero absoluitur.

ANGELVS.

31 * Quid autem si inquisitus opponat & dicat q dictus mortuus nō est mortu^s ex dictis uulneribus: sed iam sunt plures dies quibus fuit uulneratus, & quod uulnera sui natura non erant letalia &c. & quod sui culpa mortuus est, quia concubuit cum uxore, uel quia non paruit medicis: & sic de similibus: dic ut plenē dictū b fuit suprā in gl. super uerbo, ex interuallo mortuus fuit & est &c. Et an tales defensiones uel alias quis possit & debeat per se facere uel comparere possit ali^o defensorio nomine, uel ut legitimus procurator rei, uel accusati, uel inq^usiti, & in quo casu, uide s. in gl. super uerbo, q iudex uidēs q dicti inquisiti non comparerit &c. in uer. semper fuit cōtumax. & uer. quāro quid si est citatus &c. potest etiam inquisitus opponere q dicitur in glo. super uerbo, qui iudex statuit terminum ad opponendum
32 contra processum. * Quid autem si maleficiū sit probatū per testes, & dicitur commissum de nocte: tūc inq^usitus potest inducere testes quod illa nocte luna non lucebat, sed obscurū erat, nā tunc licet possit probare maleficiū commissum, non tamē potest probari per quē commissum fuerit: ut est gl. ordinaria, in l. si cū exceptione. §. in hac actione. ff. quod metus cau. per quā gl. Oldr. ut ibi referit Bal. ualuit quēdam accusatum, quod bene no. in practica. * Et aduertas q si probatū fuit quod Titius fuit per-

cussus à Caio tribus uulneribus illis mortuus sit, si dicatur q hoc est uerū, potest subici Titius oculis iudicis, & si nō reperit uulnera absoluit: unde dicit Bal. in l. si q^u de facto fuit copis exhumatū, & pertū quod non fuerat uulneratū hoc uidens iudex absoluit inq^usitū licet cōtra eum plenē probatū f. set, quod est menti tenendum.

ADNOTA. ¶ Vulneribus.

ut per Pe. de anc. in cons. cclxxx. & po. in cons. xli. & cons. lxxij. Ber.

¶ De nocte. Adde tu & uide in cons. ccciiij. Ber.

¶ Menti tenendum. Adde in de Rap. cu. in cōs. cclxiiij. & Bald. xxviii. in v. lib. ubi ualuit q confessor qui cōstitetur habuisse & receperit oculo corporeo uerum non esset, praeciat cōsentiri. & uide melius Paul. de in cons. cclxxviii. in secūdo impreso.

AVG. Tu autem in hac materia adde quā dixit Bal. in l. de quibus de legi. in ult. char. qui allegat in l. si cū exceptione. & in tenet uide Bald. in l. j. ff. de his qui succi. uel alie. iur. Idem dixit in c. q. ro. quā sit prima causā beneuol. aliquid per Bal. in l. non ignorat qui acc. nō pos. Bal. in l. Areb. de sta. homi. Bart. in trac. de test. ix. col. faciunt dicta Specu. in nota. crimi. §. iam de notorio crim. ne. uersu. iij.

SVMARIYM.

1 Iudicis partes in termino desunt, testes repetere, alios de iudicere.

2 Item ostendere quod ille qui interfectus non erat bannitus, & inquisitus hoc sciebat.

3 Item replicare, quod licet interfectus esset bannitus, tamen appellauit à sententia.

4 Item semper inducat qualitatem offensi, puta, quod erat homo debilis, infirmus, delicatus, & parua uita.

4 Item quando examinat testes deponentes recte super loco & tempore faciat scribi, & responderunt de loco & tempore, in inquisitione, uel accusatio ne contentis.

6 Confessio uulnerati, quod Caius cum percussisset, nihil facit.

7 Item iudex potest dicere, quod licet ille qui fuit interfectus, fuerit bannitus, tamen postea fuit rebannitus & cancellatus saltem uerbo.

8 Item opponere contra testes rei, & q reus transiit, uel pactus est de crimine.

9 Occidens illum qui non erat legitime bannitus, an teneatur lege Cornel. de fica. & an ignorantia excuset, uel nō. Confessio bannito appellatione pendente, quid erit.

11 Uulnus illatum sano, licet mortale non dicatur, tamen illatum infirmo mortale dicitur.

12 Assertio uulnerati an saltem faciat iudicium ad torturam.

13 Bannito an sufficiat, quod sit cancellatus de banno uerbo uel facto.

Die ij. Ianuarii.

Qvi iudex ad probationē suā inquisitionis, & proceius produxit infra scriptos testes quos examinauit &c. facta prius citatione de dictis inquisitis ad uidentium iurare testes.

* Nunc tempestiuū esse arbitror uidere, quā sint partes iudicis inquirēis in dicto termino defensionis: dicam suprā dixi in gloss. comparent

dicti inquisiti, & totum negant &c. Et etiam q testes repetat, & de nouo etiam inducat alios testes, ad reprobandum suam inquisitionem negatam, uel etiam ad infringēdū defensiones quas inquisitus fecit. Caueat tamen iudex, ut Deum ante oculos habeat, ne per tormenta, uel alio modo cogat testes aliquid dicere in criminali contra ueritatem: quoniam ipse in syndicatu conueniri poterit ob hoc de fica. ut eleganter no. Bart. in l. j. in prin. ff. de ficar. quod semper ante oculos a habeas. * Secundo potest ostendere & docere, quod ille qui fuit occisus ab inquisito, & qui ad defensionem dicti inquisiti, allegat quod poterat impunē occidi, quia bannitus nō erat legitime bannitus b, & quod occidens hoc sciebat, tunc occidens illum quem sciebat non legitime bannitum, tenetur de fica. alias autem si probari nō potest, quod ipse sciebat, tunc ipse ostendat, q nō fuit legitime bannitus, tūc licet occidens de fica. non teneatur propter ignorantiam, & sic cessat dolus, tenetur tamen culpa, & extra ordinem punitur: ut l. ij. §. hæc actio. ff. ui bono. rapt. ita dicit Bar. in l. pe. ff. de adul. ad idem facit, quod ipse no. in simili in l. iustē possidet. in fi. ff. de acq. poss. & in l. j. §. j. ff. si quis testa. li ber esse iustus fue. uide tamen latius & aliter per Salic. in l. eum qui duas. C. de adult. * Tertio si iudex replicādo probabit, quod licet ille esset bannitus, tamen à sententia appellauit, & appellatione pendente fuit interfectus, qd non licuit, ut nil nou. app. pē den. & idem si alio modo petebat se eximi de banno: quia processum non tenuit, uel alio modo: ut l. cum uerō:

X in prin.

in prin. ff. de fideicom. liber. ita dicit Bar. in l. ij. §. si seruus quem. ff. de ac. postl. & no. Bal. & Imol. latius in l. qui a latronibus. ff. de testa. & Sali. in d. l. eum qui duas. uers. sed dubium fortius est &c. **¶** Quarto utile est ut semper in inquirens deducat qualitatē offensiuē, uidelicet quia erat homo debilis, infirmus, delicatus, & parua uita, tunc ex quolibet uulnere etiā leui, praesumitur ex dictis uulneribus mortuus. iste est tex. nota. in l. qua ratione. §. si quis seruū aegrotum. ff. ad leg. Aquil. & uide Bal. & Flor. in l. ita uulneratus. in prin. & plenius p. Flor. in litem Mela. §. si plures. ff. ad legē Aquil. quod singulariter no. quia uidi multos aduocatos uolentes defendere inquisitos, qui articulāt, & uulneratus aliās erat infirmus, uel debilis &c. quia contra se articulant, & probant: nam quaelibet percussio quae in homine sano non esset mortalis, in homine delicato & infirmo praebet causam mortis, ut dictis iuribus: igitur &c. uñ tu aduocate, quādo ponis te ad defensionem, caueas ne à tali errore cadas: quia periclitare faceres tuū amicum, & tu esses causa mortis propter ignorantia tuam: & ita contigit f. Nurfia, me ibi absidente, in quibusdam aduocatis duorum inquisitorū.

¶ Quinto bene notet iudex, quando super accusatiōe uel inquisitione testes examinat super aliquo delicto, quādo deponunt super loco & tempore, & scribi faciat, interrogati de loco responderunt de loco & tempore, in inquisitione seu accusatione contentis. hoc intelligere uerum, si de loco & tempore deponerent, aliās autem si scribi faceres tempus & locū, & te non referes ad inquisitionem

uel accusationem non probata ratione iudicis, uel accusatoris, arguitur in ff. de incen. rui. naufrag. & dicit Bart. eleganter per illum text. j. in prin. ff. de aleat. qd not. **¶** Vt tamen non tradatis obliuioni, debet credi uulnerato quod eum percussit: quia talis confessio & asseueratio nihil facit. imò alio modo delictū debet probari, ut est text. & ibi Bart. in l. si quis in graui. §. ad Silla. quod nota cōtra aliquos iudices imperitos: quia ex sola assertionē uulnerati inquirunt contra quem, & ex tali sola confessione lunt punire inquisitum. **¶** Potest iudex dicere & allegare, quod inquisitus qui fuit interfectus, licet fuerit uulneratus, tamen fuerat rebannitus, & cancellatus saltem uerbo, licet delictum non esset de banno cancellatus: sufficit cācellatio facta uerbō. **¶** Bar. per illum text. in l. emptor. §. cius. in ff. de pact. quod no. **¶** Potest etiam iudex opponere contrarietate rei, ea quae scripti infra in gl. super verbo, qui iudex statuit terminū ad proponendū contra processum, & inquisitus uel accusatus est uel actus uel pactus de crimine: nec in certis casibus licitū sit transire: ut l. transigere. C. de transact. illud intelligitur in preiudiciū partis, & rei publicae: ut no. Bart. in l. j. §. de operis. ff. de noui oper. nunciat. quod not. glo. in l. ij. ff. ad Silla. quod no. gloss. in l. iuris gentium. §. paciscar. ff. de pactis.

AD NOT. a ¶ Ante oculos de tu & uide Fran. de Are. in cōs. l. v. in ij. nol. & cōs. cxxij. in j. cōs. l. x. in ij. nol. & Cap. in cōs. l. v. in ij. nol.

¶ Bannitus. Adde latē Alex. in l. v. in ij. nol. & cōs. cxxij. in j. cōs. l. x. in ij. nol. & Cap. in cōs. l. v. in ij. nol.

consl. seq. Bernar.

c ¶ Infirmus. Adde an testis debeat esse peritus in eo quod deponit. & uide Fran. de Are. in cōs. l. & an uulnerans aegrotum non letaliter teneatur de occiso. uide Raph. Cuma. in cōs. cxxij. Ber.

d ¶ Uulnerato. Adde & uide Alex. de Imo. in cōs. cxxij. in secundo uolu. Bern.

e ¶ Verbo. Adde & uide Alex. in cōs. cxxij. in j. nol. & in cōs. cxxxvij. in ij. nol. Capol. in cōs. xxxix. & Pau. de ca. in cōs. cxxij. & cōs. l. cxxij. in j. impressis. Ber.

f ¶ Transactus. Adde & uide Paul. de cas. in cōs. cxix. in j. impressis. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia circa primam conclusionem, quam tetigit domi. Ange. in illa gloss. de illa singulari doctrina Bartol. in l. j. in prin. ff. de scar. dic quod Bald. in l. presbyteri. in ij. col. C. de episcop. & clericis. hęc magnificat, & allegat Bart. & ipsum sequit. & uidi ego multos errare in hoc, qui ponentes testes ad torturam, faciunt quod falso metu tormentorum deponunt contra reū, & testes de facili hoc faciunt, dicentes, melius est ut deponamus hoc, quā patiamur tormenta: unde non tanta fides est adhibenda huiusmodi testibus qui per tormenta hoc dixerunt, quā qui sponte hoc fatentur. per ea quae habentur in l. ij. ff. de testi.

9 Item in quantum do. Angel. tetigit illam difficultatem, an occidens illū qui nō erat legitime bannitus, teneatur lege Cornelia de scar. & sic etiā tangit an ignorantia excuset uel nō: addat: quia materia ista est ampla. nam Bal. in l. ex quacunque. ff. si quis in ius uoc. non terit. unum dixit, postea mutauit opin. & latē & multum subtiliter & elegantissime scripsit in

l. j. C. si à non competen. iudic. Adde doct. in d. l. eum qui duas. & Bal. in l. ex morte. C. ad leg. Aquilia. lausissime scripsit ultra omnes post doct. ibi Roma. in l. si duo. ff. de acquiren. hæred. ibi uidebis multas decisiones. & uide de Barto. qui non est ausus decidere in l. non solum. §. morte. in uersicu. circa secundum nota. ff. de oper. no. nunc. Vide quae ibi scripsi in l. huiusmodi. §. si ita cui. ff. de leg. j. per Bald. in lege, nostram. C. de testi. & ibi per Moder. in l. j. ff. de legib. per Bald. in l. quid si fugitiuus. §. apud Labeonem. ff. de ædil. edict. & in materia, an in delictis ignorantia excuset, omnino uide Salic. lausissime scribentem in lege, senatus. C. de his qui sibi ascrib. Alias decisiones adde quae posui in materia in dicto §. si ita cui. & per Ro. in d. l. si duo. adde pulchram q. Ioan. And. in regula, quod quis. extrā de regu. iur. in vj. in mercur. uide Albe. de Rosa. in quarta parte statutorum q. xxx. **¶** Item in quantum do. Ang. tangit quæstionem de illo bannito, qui fuit occisus pēdente appellatione, uel lite pendente: quia dicebat bannum esse nullum uel inuisū, adde Roma. & Pau. de cas. in d. l. ij. §. si seruus quem. ff. de acqui. post. adde Ang. in l. cū uerō. §. subuentum. ff. de fideic. lib. & Bal. in l. appellatione interposita. C. de appel. ad fi. per Bal. in l. j. C. si à non cōpe. iudi. circa iij. col. in uers. & per prædicta determinatur quæstio. & Bal. in l. eum qui duas. per Bar. & doct. in l. si quis filio exhæredato. §. quod si quis. ff. de iniu. rup. & irri. testa. per Bald. in authen. quae supplicatio. C. de precib. imper. per Bald. in l. lite ordinata. C. de liber. caus. per Bartolum, post Dyn. & per

doct. ibi in l. qui a latronibus. ff. de te
sta. in §. si quis in capitali. adde Alb.
de Rosa. in quarta parte statutorum,
31 q. xxiiij. * Item in quantum d. Angel.
hic reprobatur illam cautelam aduoca
torum imperitorum, qui capitulant
vulneratum esse debilis vitæ, & non
sanum. adde, q. miror, q. iste doctor
non alleget illam pulchram doctrinam
Bart. quâ posuit in l. si in rixa. in
pe. col. ff. ad leg. Corn. de scar. qui di
xit, quod licet vulnus quoddam in ho
mine sano non dicatur mortale, ad
hoc ut ille teneatur de occiso, tamen
tale vulnus non mortale dicitur mor
tale, si est illatum in homine non sa
no. & alleg. d. §. si quis seruum ægro
tum. & d. l. ita vulneratus. * Item in
32 quantum do. Ang. hic tetigit illam pul
chram difficultatē, cum non debet cre
di vulnērato, q. Caius eum percusse
rit: addatis Ang. in l. si quis in graui.
§. si quis mortis. ff. ad Sill. ibi vult q.
talis assertio vulnerati, saltem faciat
iudicium ad torturā. adde tamen q.
Ro. ibi tenet contrariū, & rectius. Et
ideo Bal. in l. si instituta. ff. de in offic.
test. in §. j. dixit, q. confessio, uel excu
satio vulnerati, q. fuit talis q. uul
nerauit ipsum, non prodest, nec nocet
inculpato, uel excusato: & ratio
est illa, quam tradidit Bal. in c. j. ua
falli. in fi. de pace Constant. qui dixit,
q. non omnis qui moritur est sanctus
Joan. Baptista, q. sibi credendū sit. &
ad hoc allego Ange. in l. rationes. C.
de proba. qui dixit, aliquis erat con
stitutus in mortis articulo, qui fuit
vulneratus, potestas cepit unum, iste
talis vulneratus dicit, q. fuit alius: di
cit ibi An. q. non est credendū illi in
firmo, licet sit constitutus in mortis ar
ticulo, & licet non præsumatur impe

mor salutis æternæ, fortē tamē in
ret confessio vulnerati ad excusa
tum captum, nisi liquidō cōstet
contrario, per singularem doctrinam
Bar. quam posuit in l. j. C. communi
leg. in fi. Vltimō uide pulchra uerba
Gand. in tract. malef. sub ruban. pe
facta de uulnere, uideatur etiā facta
de morte, in uer. sed pone, quod q.
dam vulneratus mortiferē iactare
lecto, dixit quod ille qui de malef. in
inculpatur, non fuit ille. ibi etiam ap
tenet, quod confessio vulnerati noc
præiudicat: an autem profit excusa
do, uide ibi. * Item in quantum d. Ang.
tetigit illam difficultatē, an suffi
ciat quod quis sit cancellatus uerbo
uel facto de banno, adde Bar. in l. et
casta. C. de sac. sanc. ecc. & uide Ang.
& Imol. in l. j. ff. de his q. in testa. d.
l. e. adde Bal. in l. Labeo. §. j. ff. de pa
per Bar. in l. nihil. ff. de adimen. leg.

S V M M A R I V M.

1 Publicatio processus quando q.
substantia.

2 Publicatio processus multum differt
causa civili, & in causa criminali.

Qui iudex dictū processum
publicauit. * Nam sicut in
uili, quando testes interuenerunt, pu
blicatio processus est de substantia:
ut not. per glo. Bar. & alios in l. ap
latam. C. de senten. ita etiam in crimi
nali, arg. not. in l. ab sentem. ff. de pe
licet Iacob. Butrig. Bart. & Baldus
prolatam. teneant contra glossam
dicit, quod non publicare processum
non est contra ius constitutionis:
contra ius litigatoris, ideo tenet
cessus. l. secunda. C. quando pro
non est necess. & ideo potest app
lari, ac etiam quia attestaciones te
per sunt notæ iudici, ideo non

necesse q. semper publicentur: ut l.
gesta. C. de re iud. Sed Ang. saluat gl.
uno casu, quando iudex non exami
nat testes ipsemet, sed commisit iu
dici alterius territorii, & sunt atte
stationes sigillatæ: iuxta authē. apud
eloquetissimum. & l. iubemus. C. de
fid. instru. Sal. autem quem sequitur
do. meus Floria. de sancto Petro de
Bononia, tenet in effectu gl. quod si
sententia feratur non facta publica
tione processus, & ab ea appelletur,
quod cum ille qui obtinuit senten
tiam, non possit sententiam suam iu
stificare: quia ex attestacionibus non
publicatis, non potest facere proba
tionem in alia instantia: ut d. l. gesta.
de re iudi. & sic pater quod omisio
in effectu uitiat sententiam, & istum
respectum fortē gl. habuit, & uerum
tali casu dicit, dictum ergo doc. ha
bet locum, quando à tali sententia
non esset appellatum, uel quando
esset processus sine testibus, quod
2 fieri potest: ut dixit Bart. * Aduertas
tamen, quod magna est differentia
inter causam civilem & criminalem:
quoniam in civili publicato proces
sus non est amplius licitum producere
testes ad offensam uel defensam, p
pter timorē subornationis: ut in au
thē. de teste. §. quoniam. & in auth.
semel. C. de proba. Dicas tamē, ut ibi
per Bar. Ang. & doc. Bal. & Sal. secus
est in criminali, siue agatur per uiam
inquisitionis siue accusationis, semper
testes produci possunt per iudicē ex
officio ad delicta puniēda post pu
blicationē processus. Et eodē modo
possunt produci testes p. accusatū uel
inquisitū, ut no. Bar. in l. ij. §. si publi
co. ff. de adul. in uer. ulterius quæro
utrū & c. l. diui fratres. ff. de pec. & in

l. si. §. si. cū si. ff. de quæst. & in auth. qui
semel. C. de proba. circa fin. etiā poss
aperitur testium & conclusionem in
causa, ut ibi dicuntur doc. & ibi omni
no uideas Bal. Sal. & Ang. & uide c.
cum causam. C. de testu. & ibi Anto.
de but. & c. per tuas. eo. titu. & ibi ple
nius per do. Ant. de but. & uide quæ
dicam infra, in gl. seq. in fi.

AVG. Tu autem in hac materia
adde, quod mirādū est, quod iste do
ctor in hoc eleganti passu ita ineptē
locutus sit, maximē quia iste passus
pulcher est. Sed certe nunc scientia
nostra multo difficilior & pulchrior
est, quā uulgo tēpore fuerit. Sed in
hac difficultate in propriis terminis
allego unā gl. de iure canonico in
cognitā Legisistis, in c. fi. extrā de hæ
re. lib. vj. cōiuncto tex. qui tex. cū gl.
expressē loquitur in criminalibus, &
ibi expressē dicitur, q. in crimine hæ
resis in illo casu ita publicantur testes,
& alia acta, sicut fit in aliis iudiciis:
quinimo de iure canonico est exp
sē tex. in c. quoniam frequenter. §. sunt
& alii. extrā ut lit. non contest. ubi ex
pressē dicitur, quod in causa inquisi
tionis debeat fieri testiū publicatio,
& certē iste doctor debebat allegare
ista. Sed q. in omnibus causis regula
riter debeat fieri testium publicatio,
& sic de substantia processus, aduerte,
quia gl. in c. quoniam frequenter, in
prin. ut lit. non contest. uideatur uelle
id quod uoluit gl. in d. l. prolatam. &
ad idē allego Bal. in l. pe. in ij. col. C.
de rei uend. ubi etiam Ang. uoluit, q.
publicatio attestacionū sit de substantia,
licet aliud sit in publicatiōe alio
rum actorū, quæ publicē fiūt in iudi
cio. & idem uidet uelle glo. in l. ij. C.
ut lite pend. in uerbo, actorū. q. dicit,

quòd attestations sunt publicandæ. Et ad idem allego Bart. in l. is apud quem. C. de eden. in ij. col. & ibi Bal. in iij. col. dum dicit: Item dicta testiū debent publicari, & ideo est necessaria scriptura, & ad hoc uidentia sunt dicta Bar. post gl. in l. solam. C. de testib. circa prin. & Bar. in l. gesta. ff. de re iudi. ubi dicit, quòd dicta testiū non publicatorū, nō probant. Quinimo plus dixit Bart. in extrauaganti ad reprimendū, in uerbo, sine figura, quòd etiā in causis summariis necessario debeat fieri publicatio. & sequitur Petr. de Anch. in clemen. sepe. in xix. col. de uerbo. signific. in uerfic. sed an requiratur publicatio. sed quòd imò publicatio attestatorum non sit de substantia iudicii ultra supra allegata, tenuit d. Abb. in c. cum dilectus. extra de fide instrum. dicens Inno. ita sensisse in c. cum I. & A. extra de re iudic. & Ioan. Andr. in addi. Spec. in tit. de renun. & conclusione. in prin. & do. de Rota in antiquis decisionibus, decisio. xxxj. & decisio. cccxlviij. & illam glo. in d. l. prolatam. reprehēdit Bal. in c. j. si de feu. inter domi. & uasalis oria. & istam sententiam uidetur sentire Host. in summa de re iudi. qui enumerans omnes solennitates iudicarias, dicit quòd quedam sunt de substantia, & istam publicationem non ponit. & hoc uidetur uelle. Spec. in secunda parte operis sui, in prin. & Imol. in l. diuus. ff. de re iudi. & Petr. de Anch. in consil. suo xlvij. ubi etiam dicit ita feruari in curia Romana. Et idem dixerunt do. de Rota in loco supra allegato. Et idem uoluerunt do. Abb. & d. Ant. de But. in d. c. cum I. & A. & pro hoc bene facit tex. in c. quoniam

contra. de proba. & gl. ij. q. j. in l. ma. ubi enumerantur omnes solennitates substantiales iudiciorum, ista non enumeratur. Sed addunt quia Dominic. de sancto Gemini. per illam gl. in d. c. fi. de hære. in vj. dicit quòd si iudex profert suam sententiam non publicatis attestacionibus, tunc sententia bene esset ipso iure nulla, aliās secus: & dicit esse notandū. Et cet. Imo. teneat istā partē in d. l. diuus. & in cle. sepe. extra de uerb. signific. xxxvj. col. format istam questionē terminis, & non decidit, sed remittit se ad not. per gl. in d. c. fi. de hære. vj. & ad gl. in d. l. prolatam. teneat partem, publicationem testium necesse de substantia iudicii: ita quod eius omisio habeat uitare sententiam, & quòd sit nulla ipsa sententia dummodo attestaciones iudiciorum fuerint. Nec obest. tex. in d. c. quòd ter & quando. §. pe. extra de accusat. text. in casu nostro loquitur proprie in criminalibus, & loquitur per uerbum, debet. quia respōdeo, quòd iudex debet hoc facere, & male faciū non facit, & posset puniri in spūtu, & potest appellari si nō facit. Sed si nō facit, nō est sententia nullam filiū familiās. ff. de iudi. & in l. de liga. que ex quasi delict. in prin. & eodem modo respondetur ad tex. in d. c. fi. de hære. qui tex. loquitur per uerbum imperatiui modi. An autem in causis criminalibus licitum sit per publicationem processus alios testes examinare, dicitur infra in sequen. in si. ibi faciam adi.

SVM MARIVM.

1. Testes redargui possunt in iudicio ad opponendum.
2. Primò quòd sunt infames.

3. Item quòd sunt ferui accusatoris uel inducentis.
4. Item quòd sunt monachi uel canonici regulares, uel alio modo subiecti religioni: & sine consensu sui superioris testificati sunt, & quòd aliter sine istis poterat ueritas haberi: uel quòd sunt minores.
5. Minori quando possit opponi quòd non debeat examinari.
6. Itē redargui possunt testes quòd sunt furiosi uel mente capti.
7. Item quòd sunt pauperes.
8. Item quòd sunt domestici, familiares, commensales, mercenarii, famuli, liberti.
9. Item quòd uxor deponit pro uiro, uel contra, uel frater pro fratre, uel alius coniunctus.
10. Item quòd sunt aduocati, procuratores, patrocinantes, & sollicitatores in causa, uel curator, uel tutor, uel administrator offensi.
11. Item quòd sunt socii criminis.
12. Item quòd sunt singulares.
13. Item quòd sunt excommunicati, hæretici, uel infideles, uel sunt obscuri & ignoti.
14. Item quòd sunt inimici illius contra quem producuntur, uel uarium dixerunt.
15. Item quòd omiserunt dicere ueritatē, uel quòd eam occultauerunt.
16. Item quòd sunt corrupti pecunia, etiā si uerum dixerunt.
17. Item quòd non deponunt uerisimilia.
18. Item quòd dicunt eundem præmeditatumque sermonem.
19. Item quòd dicunt de diuersis delictis.
20. Item quòd dicunt de diuersis locis uel personis.
21. Item quòd deponunt de diuersis temporibus, quāuis sit in accusatione, uel

inquisitione, uel sunt inter se uarij de loco & tempore, uel quòd testibus non attestacionibus est credendum.

22. Item quòd deponit de auditu ab alio, uel de eorum credulitate, licet non de uisu proprio, uel de sensu actui congruente.
23. Item quòd iudex non per se, sed per alium testes examinauit.
24. Item quòd testes non reddunt causam delicti sui, & minus sufficientem & actui corporeo congruentem.
25. Conclusio in causa, an fiat in causis criminalibus.
26. Testis an sit torquendus.
27. Exceptio contra testem quòd sit criminofus, debet continere omnes circumstantias criminis, sicut libellus accusatoris.
28. Testis infamis an repellatur à testimonio in criminalibus.
29. Minor xx. annis, an possit esse testis, & an examinatus faciat iudicium.
30. Domestici uel familiares qui dicuntur.
31. Parentes & sanguinei admittuntur ad excusandum quem, ut non commiserit homicidium.
32. Vir an admittatur pro uxore, & eodē modo: & an procuratores & similes admittantur in subsidium.
33. Examinatio testium an alteri possit demandari.
34. Testes alterius territorij in causa criminali, per alium quam per iudicem, an possint examinari.
35. Conclusio in causa an fiat in criminalibus, adeo quòd non possunt amplius testes recipi publicato processu, & sic quandoconque.

QVI Iudex statuit terminum quatuor dierum ad comparandum, & opponendum contra dictum processum.

Die viij. Ianuarii.

COMPARENT dicti inquisiti, & opponunt cōtra processum & f testes, prout est in filza.

- 1 * Et in dicto termino possunt testes
- 2 redargui ^a, ut not. gl. Cy. Bar. & Bal.
- 3 in aut. qui femel. C. de prob. * uidelicet, q̄ testes sunt infames. ff. de testi. l. iij. §. lege Iul. & q̄ sunt serui accusatoris uel inducētis * ut l. eos. cum ibi
- 4 not. C. de testi. uel q̄ sunt * monachi uel canonici regulares, uel alio modo subiechi regulare uel religioni, & sine cōsensu sui superioris ^b testificati sunt, & q̄ aliter sine istis ueritas haberi poterat: ut c. si Christus. in fi. cum ibi no. de iureiu. aliās aut si per alios uel alio modo nō posset haberi ueritas quā per istos, nō repellūtur: ut in aut. de sanctis. epif. §. si quādo. uel quōd sunt minores uiginti annorū: ut l. in testimoniū. cum ibi not. ff. de testibus. Sed * quod dixi de minore ^c uiginti annorū, habet locū quādo petitur examinari ad petitionē partis, sed si ex officio iudicis fuerit examinatus, facit indicium unā cū aliis administris, ut puta cū Saza. ita dicit Iac. But. & Guid. de Suza. ut refert Flo. in d. l. in testimoniū. & hoc uoluit Bart. quōd examinatus cū aliis faciat indicium: ut l. iij. §. impuberes. ad Silla. & not. gl. in l. h. C. ad Silla. & not. Bart. in l. maritus. ff. de questionibus. & no. Bald. in l. seruos. C. de testibus. facit quod not. Bar. in l. fi. C. de accusationibus. * uel quōd sunt furiosi uel mēte capti: ut iij. q. vij. tua. * uel quōd sunt pauperes ^d: quibus minus creditur quā diuitibus: ut l. testiū. ff. de testibus. & in aut. eo. tit. §. sancimus. * uel quōd sunt domestici, familiares ^e & cōmēsales, mercenarii, famuli, liber-

ti: de quibus in l. præsenti. §. si cōb. de his qui ad ecclesiam confug. tra, uel frater profratre, uel alius iunctus: ut l. iij. & ibi not. ff. de testibus. * uel quōd sunt aduocati, procuratores, patrocinatores, & sollicitatores causa, uel curator, uel tutor, uel administrator offensis: ut l. mādator. & ibi not. ff. de testibus. * uel summi ^h criminis. extra de fec. exco. de quibus per gl. & doc. in fi. ff. de accusationibus. quia tunc nō creditur testi, ut ibi, & l. qui filium. & ibi not. C. de liber. causa. uel * quōd sunt regulares ⁱ, & nō faciunt indicium iurifurandi. C. de testibus. & not. l. si. C. famil. ercif. * uel quōd sunt cōmunicati, hæretici, uel infideles: ij. q. vij. c. si hæreticus. uel quōd sunt obscuro & ignoti: ut in aut. de testi. §. sancimus. * uel quōd sunt in ^k ci ^k illius cōtra quē producuntur extra de testi. c. h. & habetur in signata super l. quoniam liberi. C. de testi. Intelligas tamen de tali inimicitia, de qua habetur in l. j. §. pendit de quæstio. & ibi Bar. & Bal. in l. ritus. eo. tit. uel quōd uariarū ^l dunt: ut l. qui falsa uel uaria ff. de testi. & ibi Flo. & not. plenē Bal. & ibi in l. inter stipulantem. §. j. ff. de uer. obli. Anto. de But. & cano. in c. de testi. & Bar. in l. eos. ff. de fal. * quōd omiserūt dicere ueritatē, uel eam occultauerūt: ut vj. q. iij. q. illi ^m quōd sunt corrupti pecuniarum si uerū dixerunt: ut not. Bar. in l. ff. de falsis. facit quod habetur in quis testibus. C. de testibus. * uel nō deponunt uerisimilia: ut ff. de testi. l. ob carmen. * uel quōd ducunt eundē præmeditatūq; sermo-

19 ut l. iij. §. j. ff. de testi. * uel quōd dicūt de diuersis delictis: ut de probat. c. licet. uel * de diuersis locis: ut in exemplo de Daniele: ut not. in l. testiū. C. de testi. uel de diuersis personis. arg. 20 gu. l. ad probationē. C. de prob. * uel de diuersis tēporibus quā sit in accusatione uel inquisitione deductū: uel etiam inter se sunt uarij de loco uel tēpore, de quibus deponunt. arg. not. per Bar. in l. denunciaste. §. quid tamē. ff. de adul. facit iij. q. vij. c. nihil. 24 uel quōd testibus & nō attestatiōibus iudex credere debet: ut l. iij. §. diuus. ff. de testi. quoniam iudex debet uidere, qua fronte, qua trepidatione, quōque colore loquantur: ut l. de minore. §. tormēta. ff. de quæstio. & 25 ibi Bart. * uel deponūt de auditu ab alio, uel de eorū credulitate, licet nō de usu proprio, uel de sensu actui cōgruente: ut l. qui testamento. §. si. & ibi Bar. ff. de testamen. uel his similia opponere potest reus. Et simili modo omnes exceptiones prædictas potest opponere etiam iudex inquirēs uel accusatus cōtra testes, pro parte rei productos ad ipsius defensam, quōd not. Potest etiā opponere reus cōtra processum, ut dixi supra in gl. super uerbo, hæc est quædam inquisitio, in uer. quinto principaliter quæro. & uer. seq. Et in gl. super uerbo, comparet reus in termino defensionis & c. per totā illā gl. * Et etiā potest opponi q̄ iudex non per se, sed per alij testes examinauit, q̄ in causa criminali facere non potest: quia causæ meri uel misti imperij non possunt delegari ^m, ut l. j. ff. de offi. eius cui mada. est iurisd. & de hoc est casus in aut. apud eloquentissimū. & ibi glo. & doc. C. de fide instr. q̄ est uerū, nisi

ex iusta causa, ut puta si sunt testes alterius territorij: uel nisi iudex esset impeditus iusto impedimēto infirmitatis uel absentia, uel alia iustissima causa: ut no. Cy. Nico. de Mat. & Bal. in d. aut. tūc bene admitteretur quōd testiū examinatio possit alteri demādari, & ualere, aliās nō: & tūc opponi possit. quod no. quia sæpenumero ignari iudices maleficiorū committunt notario suo testium examinationē: quia nō ualet. * Potest etiam opponi, quōd testes nō reddunt causam ⁿ dicti sui, & minus sufficientē. l. solā. & ibi gl. Bar. & Bal. C. de testibus. & actui corporeo congruentem: ut l. qui testamento. §. si. ff. de testa. & ibi Bar. * Quibus omnibus pactis cēsetur cōclusum in causa ^o. Nō autē puto q̄ in criminali cōcludatur in causa, quando proceditur iudicis officio per inquisitionē: ut l. ij. §. si pub. ff. de adulter. Sed quādo proceditur officio iudicis, nō concluditur in causa, nec etiā quādo ordinariē proceditur iudici, nūquā intelligitur esse cōclusum, sed parti sic: ut l. ubicunq;. ff. de interro. actio. & ita no. gl. in cle. sepe. in uerbo, interrogatur. de uer. signifi. Præterea uideo quōd ad defensam & offensam, etiā post testiū aperturā, nō tātum testes produci possunt, imō etiā instrumēta: ut not. Bart. in l. j. in fi. & in l. unius. in fi. ff. de questionibus. ergo nō cōcluditur in causa: quinimo usque in calculo ferēdā sententiā potest tam ad defensam, quā ad offensam actuari, nisi statuto aliter caueatur: aliās si iudex nō reciperet defensionem usque ad calculū ferēdā sententiā, teneretur in syndicato de iustitia denegata, & quōd fecerit litem suam: ut l. h. ff. de uariis & extraordi.

cogni. quod bene nota, & tene mēti, d
ne erres. Sed qđ dixi ad offensam, in
telligas ut no. iaco. de are. & Cyn. &
26 Sal. in l. fi. C. de quæstio. * Et aduers
p tas in testis sit torquendus, dicas qđ
nō, etiam in criminalibus regulari
ter, quando est liber homo, fallit in
certis casibus: ut l. ex libero in princ.
& l. diuus. in prin. & §. fi. & utrobq;
Bar. ff. de quæstio. de quo latē per Sa
f lic. in l. fina. in iij. q. C. de quæstioni.

27 * Sis tamen cautus quōd quādo
excipitur contra testem, quōd sit crimi
nosus, debēt in exceptione opponi
omnes criminis circumstantiæ, sicut
in libello accusatoris. extrā de testi.
c. ij. lib. vj. ita dicit Bart. in l. ij. §. lege
Iulia. ff. de testi. quod no. & uide que
dixi suprà in gl. proximi præced.

AD NOT. a Pōssunt testes
redargui. Adde tu qui testes admitti
possint in causa criminali. adde Bal. in l.
parētes. C. de testi. Cano. in c. cum opor
teat. maxime Moder. de acc. & in c. cū P.
Manconella. in si. eod. titu. Dominici. in c. j.
g de testi. in sexto. do. Abb. in c. j. de confes.
& uide Pan. de ca. cōsil. cxix. aliis c. xvij.
& uide etiā Oldr. in proposito, in consi.
cxij. & d. Alexan. in consi. v. duplicato.
in consi. xcij. in j. uol. & eundem in consi.
f. xxvij. in j. uol. Ber.

b Superioris. Adde qđ si superior &
clericus deponat simul, qđ presumitur su
perior licentiā dedisse subdito. ita Frā. de
are. i cōsil. xj. & ibi qđ clericus examinatus
in teste à iudice laico, quo ad solēniā adū
testamētū sine licētia sui superioris prob
bat, licet dicat esse secus in religioso exa
minato sine licētia superioris. alleg. Ange.
in consi. ccxxxij. ita tenuisse. Ber.

c De minore. Adde circa hoc, & uide i
Alex. in cōsi. lxxij. in j. uol. & cōsi. clxxvj.
in j. uol. & Oldr. in consi. cxcij.

Pauperes. Adde & dic etiam
Alex. in consi. xv. in ij. uol. Ro. in cōsi.
lxxxij. & Capo. in consi. xxxj. Ber.
Familiars. Adde Alex. in consi.
Ro. in consi. cccix. & quod noluit iudicari
in consi. clj. & uide Fulg. in consi. ccc.
ubi quōd domestici offensi sunt iudicari
nei, quando offensus remisit iniuriā
dicit se nolle accusari.

Pro uiro. Adde Rapha. Cu. in consi.
lxxxj. Ang. in consi. cxxxvij. & an
pro socero, creditor pro debitor, &
pro domino, uide Alex. in consi. lxxxij.
j. uol. & Raph. Cu. in consi. xxxvj. &
qui dicantur domestici Bar. & defici
quādo possit esse testis pro fratre, uide
Alex. in cōsi. lxx. in j. uol. & cōsi. lxxij.
iij. in ij. uolu. & ibi, an agnatus su
neus testis pro offenso ad defensionē
de eundē in consi. cccxj. in ij. uol. ubi
de fratre. & Cap. in consi. xxxj. &
mestici admittantur pro innocentia
sati, uide Io. de Ana. in consi. liij. &
lxxij. & Alex. in consi. v. in j. uol. Ber.

Et sollicitores. Adde Roman.
ccccxx. qui aliter loquitur. Alex. in
xliij. & consi. cccxxij. in ij. uol. &
de procuratore. uide etiam Alex. in
cxlvij. eo. uol. & per Bar. in consi. ccc.
ubi aliquid de aduocato. & per Frā.
consi. clxxij. ubi de tutore, procura
& administratore. & in consi. lxx.
per eundem in consi. ccix. & uide et
Cuma. in consi. cxxxvj. & etiam de
curatore per Rom. in consi. clxxxvj.

Socii criminis. Adde Io. de
consi. lix. Fulg. in consi. cxxxvj. &
consi. xxxj. Alex. in consi. cxxxvj. in
& in consi. cxxxij. in j. uol. & h
Are. in consi. lxxj. Bern.

Singulares. Adde Alexan.
sil. clxxv. in j. uol. Cu. in consi. lxx.
& Fulg. in consi. cccxxxvj. Alex. in

lxxxij. in j. uol. & de infamibus, hereticis
& excommunicatis, uide Alex. in cōsi. xxx. o
in iij. li. consi. xliij. & consi. lxxxvj. in
j. uol. Fran. de are. in consi. lxxxij. late Ol
dra. in consi. cxcij. & in cōsi. cccxvij. ubi
quod excommunicatus absoluitur ad cau
telam, ut deponat, & quid de Iudeo uis
de Alex. in consi. xxxv. in j. uol. & de Iu
deo baptizato Oldr. in consi. ccc. circa fi.

Inimici. Adde & uide Alex. in consi.
lxxxv. in ij. uol. & consi. cxxxvj. in iij.
lib. & ibi quid de inimico occulto. Ful. in
cōsi. clxxxix. & ibi qualis debeat esse ini
micus. Oldr. in consi. ccc. cōsi. cxlv. &
consi. clxxvij. Ber.

Variū dixerunt. Adde in hoc Alex.
in cōsi. xxiij. in ij. uol. & Fulgo. in consi.
cxxxvij. ubi dicit, qđ aliqui testes dicūt
de sex uulneribus, aliqui de quatuor, &
tamen minor summa in maiori inest, &
de testibus uariis & diuersa dicen
tibus, uide Cuma. in cōsi. xcj. & uide Ale
xā. in consi. cxxxvj. in j. uol. Ber. Et de testi
bus omittentibus dicere ueritatem, uide
Cap. in consi. lvj. Et de testibus dicētibz
non uerisimilia, uide Alex. in consi. lxxxj.
in ij. uol. Cap. in consi. j. & in consi. lxxj.
Et ibi uide latē quādo testes dicātur ue
risimilia dicere. Et de deponentibus per
eundem premeditatumq; sermonem, per
Alex. in consi. cv. in j. uol. Et uide Old. in
consi. ccc. Et de deponentibus de auditu
alieno, Oldr. in consi. cxcj. Et de creduli
tate per Ang. in consi. iij. Ber.

Delegati. Adde Alex. in cōsi. cccxij.
in ij. uol. & Fran. de are. in consi. lxxxvj.
Et adde quōd etiam de consensu partium
index nō potest examinationem commit
tere, si in loco ad eēt statutum, quōd iu
dex personaliter debeat interesse exami
nationis testium. ita Bald. in consi. xliij. in
v. lib. Ber.

Causam dicti. Adde tu Fulg. in con

silio cxcijij.
In causa. Adde tu quando censetur
in causa conclusum, an in criminali fiat
conclusio. uide d. Alex. in l. j. §. si quis ul
tro. ff. de quæstio. & Ro. in consi. clxxvj.
& ibi uide qualiter in causa concludat
tur, & an partes absq; iudice possint in
causa concludere.

Et adueras. Adde tu an in causa
criminali sint torquendi testes, uide per
Ange. suprà in glos. in uer. compar. uerunt
dicti inquisiti & negauerunt totum. &
uide Capo. in cōsi. lxxxj. & qđ sit & quā
do excipitur contra testem qđ sit crimino
sus, quōd omnes in circumstantiæ sint appo
nende, sicut in libello: uide Romanum, in
in consi. cccc.

AVG. Tu autem in hac glo. * ad
de, in quantum supradictū est, quōd
testis infamis repellitur in crimina
libus à testimonio: dic quōd uerum
est, quōd testis infamis infamia iuris
repellitur in criminalibus, tamen in
subsidium admitteretur cum tormē
tis, secundum Bar. in l. j. C. de summa
trini. & fide catho. per l. ob. carnē. §.
pen. ff. de testib. & l. qui ultimō. ff. de
pœn. & idem dicendū est in teste in
fami infamia facti: quia repellitur
nisi in subsidium, ut dictū est. & ita uo
luit Bar. in d. l. j. quod intelligunt ibi
Bal. & Sali. & sequitur do. Card. in c.
testimonium. extrā de testib. quō ad
hoc ut deneniatur ad torturam, non
quō ad hoc ut feratur sententia con
denatoria. Adde quæ dixit Mathesi.
in notabilibus dictis suis clxxix. qui
dicit, qđ licet aliās de iure ne ueritas
occultetur, siue in criminali causa, si
ue ciuili admittantur testes non idonei:
dicit hoc debere intelligi, qđ si
nō sunt idonei respectu status, uel fa
ma, uel quia criminosi, uel infames
de iu

de iure, uel de facto, uel serui tales non debent admitti sine tormētis in causa criminali, & ibi multa allegat. & ibi uide quid in ciuili: quia dicit ipse Bar. tenuit contra opinionē Ioā.
 19 And. * Itē inquantū dictū est in minore, an minor uiginti annis possit esse testis, & an examinatus faciat iudiciū, hic nō replico: quia latē examinaui suprà in glo. in uerbo, cōparent disti inquisiti & totū negauerūt. in uer. quæro qui testes sunt idonei.
 30 ibi uide in additio. * Item inquantū dictū est de domesticis & familiaribus qui non possunt testificari: adde qui dicātur domestici uel familiares in hac materia, ut latē p. Moder. post doct. scribitur in c. in literis. extrā de testib. Adde tamē qd si testis familiaris uel domesticus esset persona ual de honesta, ut sunt domestici, uel familiares regum, principū, uel episcoporū: tunc tales admittuntur. ita dixerunt Inno. & do. Ant. de But. & Imo. in d. c. in literis. extrā de testib. & Bal. & Sali. in l. iij. C. de testib. Item adde qd ista non militarent in his quæ uerisimiliter melius habētur per domesticos, uel familiares quā per alios: quia tunc domesticus, uel familiaris admitteretur, secundum Ioā. And. in addi. Spec. in tit. de teste. §. j. uer. item qd si domesticus. & Bart. in l. si quando. C. unde ui. in ulti. col. per text. & Bar. in l. quoties. C. de naufrag. lib. x. & latē per Moder. in d. c. in literis. & uide Flor. in l. testis idoneus. ff. de testib. qui multū exclamat de doctrina Spec. in tit. de inquisitione. §. j. uer. si. sed nunquid. qui dixit, qd innocentia accusati potest excusari per testes cubicularios: quia extraneis nō sunt noti secreti mores. & Ang. in l. iij. ff.

de confes. qui dixit. * qd ad excludendum quem, ut nō committitur homicidium, admittuntur parentes sanguinei, forte probantes illi. Adde tamen, qd dominus potest testificari pro subdito uel familiaribus. Adde Salic. in l. iij. C. de testib. & de tur bona glo. in c. in finitate. cum offi. deleg. Intellige tamen ut debetur, nisi esset persona uilis uel iecta, non tamen dicitur omni ratione maior, secundū Bar. in l. ne. ff. de testi. & omnino uide de rosa. in secunda parte strator. q. lxiii. qui ponit, qd in criminali familiaris admittitur ad testificandum pro domino, si dominus in honore uestri fuit derobatus, & in subditis alii testes non poterant haberi: quia materia dixi post doct. in l. non solum. §. si quis ipsi post ff. de ope. no. nunc. ubi dictum est ubi aliter ueritas haberi non potest, tunc admittuntur probationes.
 32 alijs non recipentur. * Quod tamen dictum est de uiro & uxorē altercatio inter legittas, & ceteras: de quibus per Bal. & Salic. in l. iij. C. de testib. & per canonicos in c. in literis. & per Spec. in tit. de teste. §. j. uer. si. sed quid de uxorē. & Bart. in d. §. j. per Spec. uidebis omnia testē extensa. Et an frater pro fratre mittat in causa criminali, adde Bart. in l. si. C. de prob. & do. Abb. in c. ris. extrā de p̄sump. Itē an in criminali isti administratores, procuratores similes admittantur, adde Ioā. in addi. Spec. in tit. de teste. §. j. uer. si. quidam. in addi. que inuenio Iacobum. & uide do. Anto. de But. in c. tertio. l. extrā de probat. & ibi per Mod.

uidentur uelle qd sic, sed an illa procedant in criminalibus, patet ex supradictis. Itē de teste qui accepit pecuniā, & quod testes uariē dixerunt, adde hic multa peregrina quæ dixi suprà in glo. falsario. in addi. Et inquantum do. Ang. hic tangit illā maximam difficultatem, * an in criminalibus examinatio testium possit alteri demandari: adde & dic quod uerum est, qd regulariter iudex nō potest hoc facere, & ad hoc ultra suprà alleg. adde bonū text. in c. j. extrā de offic. deleg. & est tex. cum glo. in c. ij. de iudi. in vj. & in l. iij. §. diuus interrogare soleo. ff. de test. quam legem ad hoc ponderat Bal. in c. si quis testium. extrā de testib. & glo. in ca. at si clerici. extrā de iudi. & glos. in c. constitutus. extrā de fideiuf. & glos. in ca. porro. extrā de testib. cogen. Et amplia prædicta etiā si consuetudo esset in contrarium: ut sentit glo. in ca. testes. iij. q. ix. uide Inno. in d. c. si qui. Limita tamen prædicta non habere locum in Papa, quia alteri committit examinationem testium in criminalibus. Ita not. Spec. in tit. de teste. §. nunc tractandum. in princ. & hoc est clarum in c. proposit. cum simi. extrā de concess. præb. Item prædicta limita non habere locū, ubi ageretur de crimine per uiam exceptionis. ita uoluit Pet. de Ancha. in c. ij. extrā de testib. in vj. in §. testes. in princ. Item hoc non habet locum etiam in causa hæresis, per tex. in c. ut officium. §. uerum. de hære. in vj. Item fallit etiā, nisi persona examinanda non possit uenire ad iudicem, & iudex sit persona multū honorata: ut probat text. singularis in c. ij. in uerbo, aut si talis. & ibi glo. & Pet. de Ancha. & Do-

minic. in dic. cap. ij. §. j. extrā de iudi.
 34 * Item adde inquantum dictum est, quod testes alterius territorii, in causa criminali per alium quā per iudicem possunt examinari. Adde qd hoc uoluit Ioan. de Ana. in c. intantum. extrā de collu. detegen. & Ioan. And. post Ioan. Mo. in c. Romana. §. contrahentes. de foro competen. in vj. & Albe. de Rosa. in d. authen. apud eloquentissimum. & Bal. in ca. si qui testium. extrā de testib. ne pereat facultas probandi, & etiam parcatur expensis, iuxta l. sed & si quis ex signatoribus. uer. sæpe cum magna. ff. quædamo. testamen. aper. Sed contrariā partem tenent Sali. & alij in dicta authen. apud eloquentissimum. & do. Abb. in dic. ca. constitutus. & Abb. in c. cum causam. extrā de testi. Tene ergo primam opinionē, maximē quia uacillationes testium possunt transcribi ab examinatore: ut uoluit Inn. in c. quoniam contra. extrā de proba. & maximē practicādo, ut docet Bal. in d. c. si qui. uidelicet, quod scribatur iudici alterius territorii, ut ex sua iurisdictione illos recipiat, nec tunc dicitur officium committi, sed exigi: iuxta l. cum unus. §. si quis. ff. de bonis autho. iudic. pos. Et licet Bart. Ange. & Sali. in dicta auth. apud eloquentissimum. sentiant contrarium, tamē Ioan. And. & do. Anto. de But. in d. c. constitutus. dicunt quod de consuetudine seruatur contrarium. * Item aduerte inquantum do. Ange. ponit illam difficultatem, an in criminalibus cōcludatur in causa, adeo quod non possint amplius testes recipi, & publicato processu, & sic quando-cunque: adde quæ latē dixi suprà in glo. comparent inquisiti & totū ne-

gauerunt in penul.addit.meā.

S V M M A R I V M.

1. *Reus specialiter & nominatim citari ad audiendum sententiam in criminalibus non est necesse, in civilibus fecus.*
2. *Reus absens qui non comparuit, non potest in criminalibus condemnari, nisi specialiter & nominatim fuerit citatus.*
3. *Consuetudo est quod in criminalibus bannatur ad concilium generale per praconem, & monetur concilium generale per tubam sive campanam, uel secundum morem locorum: ut si quis uellet appellare uel dicere de nullitate, uel aliquid allegare ad defensionem etiam sponte mori decernentis, possit hoc facere.*
4. *Sententiae feruntur congregato concilio, ut supra: ut si quis uellet allegare iura fiscali, & reipublicae, ne fraudetur, possit.*
5. *Papa & Imperator licet de plenitudine potestatis possint in criminalibus condemnare absentem, non tamen contra omnino non citatum, uel citatum ad locum notorie non tutum.*

Die xij. Ianuarii.

QVI iudex commisit L. praconi quod banniat ad concilium generale pro sententiis in criminalibus ferendis &c.

Dicta die.

QVI L. praeco retulit ita se bannisse &c.

1. * No. quod non est necesse quod reus specialiter & nominatim citetur ad audiendam sententiam in criminalibus, in civilibus uero non ualeret sententia nisi specialiter, & nominatim personaliter, uel ad domum & etiam preceptorie fuerit citatus: ut no. Bar. in extrauagan. ad reprimen-

super uerbo, per nunciu. Et hoc idem in criminalibus, propter licentiam quam inquisitus dedit iudici, de qua per Barto. in l. qui reus. ff. de publicis. & l. inter accusatorem. eo. inter. dixi supra in glo. super uerbo, iuris licentiam dedit &c. Et etiam propter monitionem iudicis subsecuta, quae postea fecit iudex, qui dictum reum monuit, ut singulis diebus & horis usque ad sententiam in locum & horam quae monitio habet uim precepti: ut l. ij. & ibi glof. & doct. C. de modo & quando iudex. & ibi glof. & doct. C. de comminatio & iudicis monitione. cit, nec alia specialis citatio requiritur. argumen. nota per Barto. in l. finita. §. Iulianus. ff. de damno iniuria. ij. col. & in l. editum. ff. de iudic. praedicta procedunt, quando inquisitus comparuit & monitus fuerit dedit licentiam iudici, * alias autem si fuerit absens & non comparuerit, uidetur quod nullo modo possit citari, nisi specialiter & nominatim fuerit citatus, ² sicut in civilibus, & tunc ergo magis etiam in criminalibus, ut maius uertitur periculum, facti & menti, pastoralis. de re iudicata. ff. de consuetudine non citatur. ubi totum procedit de forma statutorum. * Et not. quod consuetudo dicitur quod per praconem bannitur ad concilium generale, & quod concilium generale. monetur uel campana, uel tuba, uel cornu, secundum morem locorum: ut not. glo. in l. ij. C. de decre. decurio. lib. x. facit quod in glo. in l. j. C. quae sit longa consuetudo quae omnia facias apparere in die. Et ideo etiam feruntur sententiae in criminalibus citato publico & generali concilio, ut si quis esset qui uellet

pellare uel dicere de nullitate, uel aliquid allegare ad rei defensionem, etiam sponte mori decerneretis, quod possit: ut l. non tantum, cum sua materia. ff. de appellation. * Et etiam si quis uellet dicere & allegare iura fiscali & reipublicae: quia hic agitur de uindicta publica quae possit, ne fiscus & res publica fraudetur, & ne delicta remaneant impunita, si forte iudex absolueret non absoluentum: igitur fit talis citatio concilii generalis. facit auth. si omnes. C. si ut se ab hereditate abstineat. & quod non ibi per doct. & etiam tene menti quod in criminalibus, ut puta etiam in accusatione, potest ferri sententia, etiam nulla parte instante: ut est casus in l. quannus indubitati. C. de adul.

ADNOT. a ¶ Citatus. Adde Angel. in consil. cclxx. ubi dicit, quod nec princeps possit damnare absentem absque citatione. & uide Francis. de Aret. in consil. cclxx. ubi quod papa in criminibus non potest tollere etiam de plenitudine potestatis citationem. & idem uoluit domi. Hiero. Tor. in consil. quod reddidit pro Florentinis. & Oldra. in consil. xliij. & quod in sententia principis requiratur citatio, uide Roma. in consil. cccclxxvij. Ber.

AVGVST. T. Tu autem in hac glo. adde ea quae dixi supra in additione, in illa glof. quae incipit, iudici licentiam dedit. & in alia glof. quam supra allegauit domi. Angel. hic. & uerum est, quod sententia in criminalibus in istis delictis grauioribus non potest ferri in absentem. l. absentem. & l. reos. C. de accusatio. & in l. absentem. ff. de poenis. quae omnia non habent locum de iure canonico, iuxta nota. in capit. qualiter & quando. extra de accusatio. & per

Innocen. in ca. ueritatis. extra de dolo & contuma. qui dicit, quod in causa degradationis, etiam de iure canonico, potest ferri sententia in absentem. & haec regula fallit etiam de iure civili in multis casibus, ubi sententia capitalis potest ferri in absentem, quos referunt doct. in locis supra allegatis, maxime Angel. in d. l. reos. qui dixit, quod Papa & Imperator in criminalibus possunt ferre sententiam in absentem, in quibuscunque criminibus, quantumcunque sententia sit capitalis, & ponit Ange. in l. reos. C. de accusationibus. dicens, quod ita fecit Bonifacius contra Petrum & Iacobum de columna. in ca. j. de schismati. libro vi. & ita fecit Federicus contra regem Robertum, cum priuauit eum regno & dignitatibus regalibus, per sententiam qua postea recitauit Clemens in clem. j. de re iudica. Intelligo tamen praedicta, quod ipsi ista faciunt de plenitudine potestatis: & ideo dicit Ange. in l. si accusationibus. C. de accusationibus. quod opus est, quod Papa & Imperator faciant ista, & suppleant de plenitudine potestatis, alias non tenerent de iure. * Et subdit Ange. ibi, quod licet Papa & Imperator de plenitudine potestatis possint in criminalibus condemnare absentem, non possunt tamen in criminalibus ferre sententiam contra omnino non citatum, uel contra citatum ad locum notorie non tutum: quia per hoc auferrent ius defensionis, quod est de iure naturali. & de hoc est factus hodie casus in clementi. pastoralis. extra de re iudicata. Tene tamen menti, quod si reus est in carceribus, adeo quod sententia condemnat

demnatoria sit ferēda, nedum q̄ de iure debeat citari, sed in persona super facie debet ferri sententia criminalis, & duci in palatium ante tribunal, & nō ferre sententiā in absentē, licet sit detentus in carceribus: quia isto casu diceretur absens ipse incarceratus in ista sententia condemnatoria, & ita obseruat totus mundus, ita dicit Ange. in l. pen. §. ad crimē. ff. de publi. iud. in iij. col. & Bal. in l. reos. C. de accus. quā omnia nota.

S V M M A R I V M.

- Sententia in criminalibus, quando est mortis uel mutilationis membri, est necesse quod sententia dicatur lata per potestatem uel provinciam praesidem.
- Vicarij constituti à potestate & à superiore, & uicereactoris constituti à re cloro & ab uniuersitate, differentia est non parua.

In Dei nomine. Amen.

HAEC est quaedam sententia & cōdemnatoria corporalis, & partim pecuniaria & c. lata per D. T. potestatem Bononiae & c. * Quod sententia dicatur lata per T. potestatem uel provinciae praesidem, est per necessarium, quando est mortis uel membri mutilatio: nam per eius uicarium, seu per eius uiceregentem, sententia corporalis executiua fieri non potest, non tantum praesente praeside, sed nec eo absente. Nam uicarius potestatis, uel eius uices gerens, omnia potest absente praeside, quae potest ipse praes, praeterquam inferre mortem, uel membri abscissionem realiter. Nam in cōtumaciam bene posset damnare quem ad mortem praeside existente absente: ut est text. & ibi gloss. ordinaria, & docto. in l. j. C.

de offic. eius qui uic. alte. ger. & h. nota: quia de facto habui plurimas assidente Perussi absente meo praeside. & hoc tenet Barto. in l. obli. re. in princ. ff. de offi. procon. & sic facit, quod not. in l. j. §. ij. ff. de leg. iij. Quod tamē intellige uerum, si uicarius à potestate constitutus, & autem esset substitutus, siue subrogatus à superiore in locum potestatis mortui, uel absentis, tunc talis substitutione realem facere in causis imperii: ita notanter sentit Barto. etiam glo. in l. j. ff. de officio eius qui manda. est iurisdic. * Ideo tempore aduertat, an sit mere uicarius constitutus à potestate, uel sit à superiore potestati substitutus. Facit quod uicimus de uicereatore uniuersitatis an sit constitutus à rectore, an à uniuersitate: quia si à rectore, non potest omnibus priuilegijs rectoris: si sit ab uniuersitate constitutus, ut not. Barto. in l. filius. ff. de leg. Prædicta tamen intelligas, ut ple. dixi institu. de exceptio. in rubric. in princip. aduertat etiam quod uicarius dicitur, lata per T. potestatem de qua de iure assessores possunt cognoscere, non tamen possunt nec curare etiam in causa ciuili: ut l. j. §. de totum. C. de assesso. unde caueat de semper in princip. officij, quod potestates terrarū in suis deputatiōibus deputent talē in sui uicarium, cōmittant & delegent omnes causas pertinentes ad sui officium, etiam ad sententiam inclusiue: quæ tamen delegatio nō porrigitur, nisi ad causas ciuiles, ad criminales uero causas nullo modo: quia nō sunt debiles, igitur nō est mirū, si sententia

2 minales, solummodo dantur in solo nomine rectoris ciuitatis uel potestatis, & nō in suis uicariis, siue la-trunculatoribus, & quod tales sententiae debeant formari in praesidis personā, de consilio tamen suorum assessorum, no. Bal. in l. j. C. qui accus. non poss. in illa quaest. quando dicatur nomen & c. receptū inter reos. & tene bene menti quod licet in ciuilibus sit necesse, quod sententia ad alicuius partis petitionē feratur, ut l. properandū. §. sin autē. & ibi no. C. de iudic. tamen in criminali & in ac-cusationibus fertur sententia, & ualet ex mero iudicis officio, siue alicuius partis petitione: ut est casus, & ibi Sal. in prin. l. quauis. la. j. C. de adul.

ADNOT. 1. Sententia criminalis. Adde quod hanc sententiam sequitur Capo. in consi. xvj. Ber.

2. AVG. Tu autē in hac materia adde & dic, quod nescio qui reuelauerit do. Ang. hic, quod Bar. & gl. in l. j. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. distinguat, quod si uicegerens uel substitutus, uel uicarius sit factus à potestate uel rectore, nō potest exequi sententias criminales & capitales: secus si à superiore sit factus ille uicegerēs: quia nego, quod Bar. in locis alleg. hoc dixerit. Et ideo uolui uidere quosdā Mod. qui digito credunt caelum tetigisse, post Lud. de Ro. in d. l. j. ff. de officio eius cui man. est iurisd. qui plenius attingentes istam materiā, dicunt quomodo Bar. ibi in d. l. j. reprehendit illā gl. in d. l. j. C. de officio eius qui uicē alterius gerit, ponderans gl. esse in cōtrarium in d. l. j. ff. de officio eius cui mand. est iurisd. & dicit præfati Mod. quomodo Guil. de Cun. & Ro. in d. l. j. ff.

de officio eius cui man. est iurisd. tenent cōtra illā gl. in d. l. j. quod imō talis uicegerens possit inferre ultimū supplicium delinquenti. Referunt etiā quomodo Bal. in auth. & ideo. circa v. col. C. ne uxor pro marito, sequitur glo. in d. l. j. Referunt postea quomodo Bal. i. auf. sed nouo iure. C. de seruis fugi. distinguit: Aut est substitutus à superiore talis uicegerēs, uel substitutus: & omnia potest facere, & inferre ultimū supplicium, & ita habet locum gl. in d. l. j. Aut talis substitutus est substitutus uel uicegerens ab ipso met absente, & tunc omnia potest praeter ultimū supplicium inferre, & dicit quod ita sentit Bar. in d. l. filius. ff. de lega. Certē miror quomodo isti illustres docto. in hac materia multa peregrina ignorauerint, ego aliās cū fuisset interrogatus ab illustrissimo domino meo duce Hercule, in indagando ueritatē & perscrutando libros meos, inueni doctores maxime auctoritatis examinantes istā materiā, an uera sit illa gl. illius l. j. quae uoluit uicegerentem omnia potest, praeter ultimū supplicium. Et ego contra istos doct. dico, quod ipse uicegerēs nullo modo potest criminaliter punire: & arguo sic. Nā doct. nostri semper intellexerunt tex. in d. l. j. C. de offi. eius qui uic. alt. ger. in illo substituto uel uicegerēte cōstituto à superiore, & non ab officiale. & ita intellexerunt doc. maximē Bart. in l. j. §. j. ff. de leg. iij. & Bar. & doc. in l. filius. ff. de leg. qui dicit quod ille tit. C. de offi. eius qui uic. alt. gerit. debet intelligi in uicegerēte cōstituto ab uniuersitate, uel superiore, & est uera ista conclusio: quia ille tit. intelligitur à uicegerēte

cōstituto in locū officialis mortui. Ergo sequitur, q̄ superior ipsum cōstituit & nō officialis: quia aliās mortuo illo officiale, expirasset eius officii, per ea quę habētur in l. & quia. ff. de iurisd. omn. iud. & not. doct. in c. j. extrā de offi. uicā. Si ergo illa iura loquūtur in tali uicēgerēte cōstituto à superiore, tamē gl. in d. l. ij. dicit, quōd talis prāter ultimū suppliciiū omnia potest. Nec huic gl. obstat. gl. in l. j. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. quia illa gl. quę dicit, quōd talis substitutus omnia potest, illa gl. ponit regulā, sed nō procedit ulterius, ponēdo exceptionem, scilicet omnia potest prāter ultimū suppliciiū: & ideo cōtra istos doc. reperio quōd uerius est illa gl. illius l. ij. C. de officio eius qui uicem alter. ger. quia Arch. in c. uobis. aliās in c. uobiscū. xij. q. i. expressē sequitur illā gl. in d. l. ij. qui dicit, quōd isti subrogati loco mortuorū uel absentium, omnia possunt prāter ultimū suppliciiū & mēbri mutilationem. & ibi Arch. dicit, quōd ita tenuit Goffre. in summa sua, extrā de offic. uicā. & Host. in summa in §. j. iuxta prin. in tit. de offi. uicā. extrā. & allegat illam gl. coniuētā cū tex. in l. ij. C. de officio eius qui uicē alter. ger. Et mouētur per text. in auth. de colla. §. antequā uerō. col. xj. Prāterea Azo ipse in summa dicti titu. de officio eius qui uicem alter. ger. expressē dicit, quōd hi suffecti loco mortuorū uel absentiu, omnia possunt quę pertinent ad merū imperium, uel ad iurisdictionē ciuiliū causarū, uel criminalium, & capitaliū cognitionē, non diffinitionē uel pœnā impositionē. & sic hęc fuit originalis opi-

nio Azo. & non Accur. Prāterea dico quōd in practica, cum reuerentia. Ang. & scribentū qui nolunt thudere, aut emere libros, opinio illius gl. d. l. ij. C. de officio, eius qui uicem alter. ger. est cōmunis opinio: quia illa gl. communiter approbatur à doct. & ita in hac materia in propriis terminis dixit Albe. de Rosin l. placet. C. de ped. iudic. in ij. col. Dicit tamen ibi Albe. quōd licet illa gl. in l. ij. communiter approbatur à doct. tamen Cy. ibi in d. l. placet. reprobatur illā gl. & tenet quōd talis suffectus loco mortui possit omnia, & etiā inferre mortē reo: & dicit, quōd illam opi. tenet Rosin. in libello in tit. quę causā pos. deleg. & quę non ultra principiū. Itē refert Alb. in d. l. placet. quomodo Cy. ibi dicit, quōd si præsides abesset non redituros, & alius uices eius gereret autoritate superioris, etiā talis suffectus possit inferre mortē. Rationes & iura ibi uide eleganter per eos. Sic ergo in proposito nostro non uideo in practica quomodo possumus recedere ab opi. illius gl. in d. l. ij. licet aliqui doc. teneant contrariū, & licet ipse Alb. sequatur opi. Cy. & hęc oīa nō de multis aliis hic tactis. uide Mōder. in d. l. j. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. uide Bal. in l. data operam. pe. char. C. qui accu. qui dicit, quōd locū tenentes seu uicarii, de iure ciuili non possunt pœnā mortis uel mutilationē membri infligere. Sed de iure canonico fecus: allegat gl. xxij. q. iij. c. illud. & uide Bald. allegantem ibi in l. ij. C. de offi. eius qui uicem alter. ger. hoc modo intelligas d. Ange. in l. ij. C. de pœnis. quę querit, an uicarii potestatis in criminalibus

nalibus possint ferre sententias, & multū eleganter in hac materia loquitur Lud. Ro. consi. suo lvij. quod incipit, ad discutiendū ueritatē propositę quæstionis. in ij. col. tandem approbat d. Bal. in d. auth. sed non iure. & dixit dom. Catal. in tractatu syndicus in q. clxxij. quōd ille qui uices alterius gerit, habet idē imperium. quod uerum est quando is qui committit uices, potest merum imperium committere. & allegat Bald. hoc dixisse, tibi uide.

ADNO. a ¶ Tu autem. Ultra ea quę ponit d. Augu. uide do. Alexan. in rub. de offi. eius cui mā. est iurisd. & Ro. in consil. ubi ponit de potestate data uicariis generalibus, an possint bona publicā care. & sententias sanguinis dicere. & uide Fede. consi. penul.

S V M M A R I V M.

- 1 Practica quōd in sententijs criminalibus dicatur de consensu & deliberatione omnium iudicū, unde sit tracta.
- 2 Anciani & præsidentes in ciuitate, si cogunt officialē facere iniustitiam, qua lege teneantur.
- 3 A seors quid facere debeat, si nō uult consentire, quādo uidetur sibi quōd sit at iniustitia ad hoc quōd nō teneatur.
- 4 Officialis an teneatur de iniustitia facta per principalem rectorem, siue per suum præsidentem.
- 5 Potestas iuris ignorans an teneatur in syndicato, si tulit sententiā iniustam, licet de consilio suorum iudicum.

De omnium suorum iudicium & c. *Ista practica dicitur introducā per legem, humanam. C. de leg. facit l. placet. C. de sacrosanc. eccle. ibi, cōsiliū tenore perpenso. & ibi Bald. facit l. dubium. C. de diuor. 4

& maximē cūm de hominis uita tractatur, quōd sit multis oculis subiecta, ut bene & maturē uideatur, si aliqua fraus uel error per aliquē committatur. l. si. C. de fideicomis. & ita etiam uult Bal. in l. j. in illa q. quādo dicatur nomen rei receptum inter reos. C. qui accu. non possunt. & aduertat prouincię præsides, ne cogat aliquē ex suis officialibus inuitum ad consentiendū sibi minis uel alio modo, ut faciunt proterui præsides, ut condemnentur qui non ueniebat condemnandum, uel puniatur acrius quā de iure debuerit, quōd ipse præsides in suo syndicato ex hoc solo de sicca. tenebatur. ita dicit Bar. in l. j. in prin. ff. de sicariis. *Cauet etiam anciani & in ciuitate præsidentes. ne cogant officialē ad condemnandum illum qui debebat absolui, & ad absolueudū qui ueniebat condemnandus, & sic cogunt officialē facere iniustitiā: quia Anciani deponunt officio l. Iul. de ui publica. tenentur: l. lege Iulia. & l. qui dolo. & ibi Bar. ff. ad l. Iul. de ui publi. Item tenentur de sicariis, ut no. Bar. in d. l. j. de sicariis. *Sis tamen cautus tu assessor, si non uis consentire, quādo uidetur tibi, quōd iniustitia nō ministratur, ne ex taciturnitate tua uidearis consentire, & per cōsequens tenearis quōd proteferis & pertinaciter resistas præsidentibus, & in actis appareat de tua protestatione, quid ius in dicta causa dicte. Iste est casus in appellatione à ciuili, ergo fortius in criminali, in l. quoniam iudices. C. de appellatio. Bart. in tractatu suo repræsalarum. in vj. q. princ. & quæst. ij. ubi ponit elegantia uerba. & an officialis teneatur de iniustitia

facta per principalem rectorē, siue per
suum præsidē, sic dicit: quidā sunt offi-
ciales qui iuuerunt, uel induxerunt,
præsidē ad talē iniustitiā faciendā, &
proculdubio talis officialis tenetur:
ut C. de aduo. diuer. iud. l. per hanc.
ibi, adiutores etiā eorū &c. & C. de
excū. mune. l. pe. li. x. Quidā sunt qui
expressē contradicūt & protestantur,
ut suprā dixi, & illi nō tenentur: ut di.
j. quoniā. Quidam tamē nec cōsen-
tiūt, nec cōtradiciūt, qui sunt absen-
tes uel ignorātes, & nec illi tenentur:
ut l. j. in fi. de magi. cōue. ibi, presen-
tes, & qui ibi positus sit &c. Quidā
sunt officiales præsentēs, qui nec cō-
tradiciūt nec cōsentitiūt: tunc aduer-
tendū est, q̄ quidā sunt officiales ad
id quod est meri facti, nec ad cōsi-
lia requiritur: ut sunt notarii & bi-
ruarii^b, & isti non tenentur: quia su-
periori resistere nō possūt sine de-
decore, ideo resistere nō tenentur: ut
l. j. §. officii. C. ut tam ciui. quā crimi-
n. nec obst. quod ibi dicit gl. esse
correctū, quia uerū est in illo casu,
quia quilibet resistere potest faciēti,
non autem in aliis casibus, ubi iuris
peritia requiritur: ut ar. l. j. ff. quod
quisque iur. & quod ibi not. Quidā
sunt officiales qui adhibētur ad cō-
sulendū, & hi tenentur si nō cōtradi-
cunt, ut d. l. quoniā. Sed si dubitatur,
an officialis fuerit præsens uel ab-
sēns, an sciēs uel ignorās, quid præ-
sumatur in dubio cogitādū reliquit
ibi Bar. Sed pro nunc tu potes dice-
re, quod ex facti qualitate & iniusti-
tiæ & personæ, præsumitur q̄ fuerit
præsens uel absēns, sciēs uel igno-
rans: nam si factū fuit multū agitātū
in curia & publicē sciebatur, præsu-
mitur quod etiam assessores sciue-

runt, & q̄ etiā cum ut plurimū hęc
reclusi in palatio, quod ipsi fuerint
præsentēs, argu. gl. in l. tutor. C. de
pericu. tuto. aliās autem præsumitur
ignorantia uel absentia, cum sit in
facto præsidis, & sic in facto aliēns
ut l. fi. ff. pro soc. quod no. ut scias ar-
ticulare, quādo uis cōuincere unum
assessorē, & quādo sciūt quod sunt
præses iniustitiā administrāuit, nec
ipse fecit resistentiam pertinaciter.

ADNOT. a **I**sta præctica
Vide ad propositum Old. in consil. ubi
consuluit & reprobat quandam senten-
tiam episcopi Rhegini, latam cūtra deo-
cum absque consensu sui capituli.

Biruarit. Adde & uide tu Alex.
consil. j. in ij. lib. ubi ponit de torto ini-
per ancianos Bononiæ & Biruaris pu-
sente potestate: & an officialis qui potest
aliquē ad torturā de consil. assessori, te-
neatur in syndicato. uide eundē Alex.
consil. lxxv. in j. uol. & an officialis negligē-
in administrāda iustitia obliget super-
rem, uide Rom. in consil. cccxxv. iij. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia
adde, q̄ illæ decisiones Bar. in tra-
repræfaliarū in vj. q. principalia iij.
q. ibi Bart. loquitur quādo repræ-
faliæ possunt cōcedi cōtra officiales:
qui stant cum alio officiale maiore,
& propriē Bart. ibi non loquitur, ut
tales officiales in syndicato tene-
tur: & si iste doctor de repræfaliis
uult arguere & inferre ad casum tu-
strum, ut uidetur uelle Bar. in d. q. ij.
dubitās de ista decisione quādo do-
mus in casu, quando sententia debe-
ret ferri per plures officiales, pro
per præsidē, per vicariū, & iudicē
malefictorū, etiā syndicū & mal-
ficiū, & esse in casu, q̄ in casu de
cordiæ maior pars obtineret: q̄

si minor pars expressē diceret &
protestaretur, & cōtradiceret, quod
non uult assentire sententiæ cōdem-
natoriæ capitaliter latæ contra talē,
an isti postea sic contradicentes te-
neantur in syndicato, si maior pars
& officialis maior iniustitiam fecit:
quia uideretur quod licet aliqui ho-
rum officialiū expressē contradice-
rent & protestarētur, tamē teneantur.
Et moueor per illa iura & rationes,
quæ mihi parū esset adducere, quæ
adducit Alb. de Rosa. in j. parte sta-
tutorū q. lviij. qui ponit materiā re-
præfaliarū, & ponit quando aliqui
de uniuersitate cōmiserunt delictū,
& aliqui sunt qui expressē cōtradi-
cunt & protestantur, an nihilominus
illi contradicentes teneantur ad re-
præfalias concessas contra illos de
uniuersitate. & uidetur quod nō, per
illa iura quæ allegauit Bart. suprā in
illa q. & allegat dictā l. quoniā. C. de
app. & omnia alia iura, per quæ iste
doctor fundat hęc istā suam conclu-
sionē, tamen ibi Albe. de Rosa. mul-
ta cōcludendo tenet contrariū, quia
potest esse quod aliquis contradicat
& protestetur, nihilominus tenetur,
quādo est pars illius corporis cuius
maior pars contradicit: & sic infero
ad casum nostrū, postquā de repræ-
faliis uolumus arguere ad materiā
syndicatus. Sed certē ista conclusio
mihi nō placet, & solutionē horum
contrariorū potes uidere ex dictis in
loco suprā allega. Item miror quod
iste doctor non allegauerit in hac
gl. sua bonum tex. & ibi Ang. in l. j.
C. de his qui latro. & tex. Ang. in l. fi
ille. C. de decurio. li. x. & tex. & Ang.
in auth. de litigio. §. omnem. in ult.
colū. quæ omnia fuerunt allegata à

quodā excellentissimo doctore do.
Cataldi. qui fecit quasdā addit. ad d.
Bal. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de
offi. procons. & leg. in materia syn-
dicatus, ut elegantissimē scripsit. &
præfatus doct. dicit, * quod licet po-
testas sit iuris ignorans, tenetur in
syndicato, si tulit sententiā iniustā,
licet de consilio suorū iudicū: quia
iudices ignorantes cōduxit, secun-
dum Ang. in l. j. ff. de uar. & extraor.
cogn. Sed postea subdit præfatus do-
ctor, q̄ potest dici, quod non tene-
tur potestas, sed iudex sub cuius exa-
mine, & consilio talis sententia latā
est. & dicit quod casus uidetur in l.
ij. ff. quod quisq. iur. & allegat Ang.
in illis tribus locis suprā allega. Cre-
do quod illē tractatus domi. Cataldi.
sit corruptus, & uelit dicere, q̄ non
tātum potestas isto casu tenetur, sed
etiā iudex ipse, sub cuius examine tā
lia processerūt iniusta: quia Ang. in
d. §. omnē. hoc expressē dicit: quem
Ange. ipse do. Cataldi. allegat. & ibi
do. Cataldi. in isto proposito istius
gl. allegat quandā doctri. Guido. de
Suza pulchrā, qui per illum tex. in l.
quoniā. C. de appel. dixit, quod si ui-
carius est ad banchū, dum potestas
profert sententiā iniustā, & ipse ui-
carius non contradicit, præsumitur
consuluisse ei: & ex hoc prouenit si-
cut si sententia cōtineret, quod effect
lata de suo consilio. unde subdit, q̄
cautē faciūt iudices, qui nō associāt
potestates ad tribunalia, quādo senti-
tiunt quod sententia quam uult ferre
potestas, est cōtra ius: & dicit quod
hoc scēpe uidit de facto. Et sic ex
prædictis potes ampliare illā doctri.
Bar. quam posuit in materia repræ-
faliarū, in illa vj. q. suprā allegata. &

fic etiā patet, quod si inferior officialis nō cōtradicit superiori, tenetur in syndicatu: quia præsūmitur cōsensisse. Ita etiam potes dicere, q̄ consensus præsūmitur, si associat superiorē ad locū ubi sentētia fertur, licet nō dicatur de cōsilio talis iudicis: & hæc nota, quia pulchra. & omnino uide Bald. & Ange. & Raph. Fulg. in d.l. quoniā. & maximē Ang. qui docet practicā quomodo officiales superiori debēt protestari ad hoc, ut in syndicatu nō teneātur: & bene faciunt not. per Bal. in auth. & omnino. in v. col. C. ne uxor pro marito. in uers. & quæro circa reos, utrū repræsentat extēdantur circa eos qui dederunt consiliū in hac materia. & ibi do. Cataldi. ponit, q̄ si miles, & familia potestatis decapitatur aliquem iniuste, q̄ cōtra militem non potest dari libellus tempore syndicati, ex quo de mādato superioris hoc fecit: sed ipsa potestas tenetur, & allegat bona iura, ibi uide: parum esset mihi transcribere hoc. Sed in contrarium allegat, quia si executor uidet sententiā iniustam, non debet exequi in causā criminali. not. Inno. in c. pastoralis, de offic. delega. facit quod not. eo. tit. c. cum in iure. & ibi do. Cataldi. non soluit. sed solue tu, ut dixit Alb. de Rosa. in d.l. quoniā. qui dicit, si certū est quod iustus maioris iudicis & superioris sit secundum legē, uel saltē est dubiū, an secundū legē, tunc excusat: ubi autem est certū, quod sit cōtra ius, non excusat: allegat multa, ibi uide, maximē not. in l. nō uidetur. §. qui iussu. ff. de reg. iur. cum simil. Et hæc sufficiant pro addi. quas ponere debēt in gl. sub examine do. Sabe. iudicis,

ubi do. Ange. allegat. Sed non uide Guido. de Suza. nec domi. Cataldi. in locis suprā allegatis.

SVMMARIUM.

1 Verba sub examine iudicis maleficiorum, quæ in sententijs criminalibus ponuntur, unde sumpta sint.

SVB examine D. S. iudicis maleficiorum &c. *Ista uerba sunt sumpta ex tex. l. ij. C. de his qui lat. & d. l. si ille. C. de decur. lib. x. & de lega. l. si. lib. x. cum alijs allegatis per Angel. in d. l. ij. & aduentu iudex maleficiorū, quia si inquisitio sit formata per d. potestatem lib. examine tui iudicis, tu etiam iudex: una cum d. potestate debes ferre sententiā, & ita ibi eleganter, & probatur per Ang. & etiam aduerte, ut ibi dicit idem Angel. quod si inquisitio sit facta per d. potestatem sub examine iudicis maleficiorum, quod si sententiā sit formata solummodo in personam solius potestatis, tamen hoc dicatur, quod fuit sub examine iudicis maleficiorū, & sententiā fertur iniusta & iniqua, propter hoc: tunc non euitat, quin in syndicato possit cōueniri: quod dicit esse singulariter notandū, idē not. Ange: aut. de litig. §. oēm uerō, & bene aduertat ne fiat iniustitia per potestatem sub examine tuo, aliās tu prosterteris, ut suprā dixi in gl. super uerbo, de consensu & deliberatione omnium iudicum.

ADNOT. 2 ¶ Ista uerba addi quod hanc formam sequitur Capozio in silio xvij. & uide ad materiam Altan in consil. lxxij. in j. uol. Ber.

AVG. Tu autē in hac diffinitate adde ea quæ dixi suprā in gl. prox. in addi. meis. & maximē in gl.

materia uide domi. Cataldi. in illo suo tractatu syndica. qui omnia ista allegauit, quæ allegat do. Ange. hic, & de ipso nullam mentionem fecit, qui eleganter loquitur.

SVMMARIUM.

- 1 Verba, ad nostrum solum iuris banchum, ponuntur in sententijs criminalibus: quia regulare est ut sententijs iudex ferat in loco maiorum suorum.
- 2 Index an possit ferre sententijs in criminalibus in alio loco quam in loco maiorum suorum.
- 3 Index ordinarius licet debeat ferre sententijs in loco maiorum, an possit alium locum eligere.
- 4 Locus in quo soluitur sententijs ferri, an possit de partium uoluntate omitti: si non opponitur de loco, an partes uidentur consentire.

NOS T. potestas prædixi sedēs pro tribunali ad nostrum solum iuris banchum maleficiorum &c. *Istud apponitur, quia hoc est regulare, quia etiā civilis debet ferre sententijs in loco maiorū suorum: ut l. si. ff. de iustitia & iure. & ibi Bartol. & alii. 2 *Quæro an possit in alio loco, q̄ in loco maiorū suorū ferre sententijs in criminalibus. Respondeo, aut hoc fecit ex partiu prorogatione, quādo agitur per accusationē, & tunc fieri potest: ut l. quæro. ff. de sol. aut nō sit ex prorogatione: & tūc aut non potest tibi iudicare aliquo impedimento, tunc potest alibi iudicare, & sententiā alibi lata tenet. ut no. gl. de eo q̄ sūt super equo, in l. ij. C. de sent. ex breui. recitā. aliās autē si potest iudicari loco maiorū, & consueto, in illo debet iudicare, aliās non ualet sententiā: ut d. l. si. Sed intellige uerū,

si est præfes prouinciæ residēs in loco, & qui potest in loco maiorū iudicare. Sin autem esset quidā Barifelus discurrens per comitatū uel prouinciā, dicendū est, q̄ etiā in agro potest ius dicere & sententiā ferre, maximē si res dilationē nō recipit: ut l. prouinciarū. C. de fer. & in l. cōstitutiones. ff. de appella. nam ubi te inuenero, ibi te iudicabo. ita dicit Bal. in effectu in dicta l. penul.

ANGELVS.

ADNO. a ¶ In loco maiorū. Adde tu & uide Cal. in cōsil. xj. in tit. de off. ord. Bal. in cōsil. cclxxxiij. in q. nol. & ibi, q̄ quis non dicitur prænuisse ex eo q̄ instrumentū procedit in camera iudicis. & commissū fuit nuncio citatio.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod Bart. in l. j. C. de sent. ex breui. reci. dicebat, q̄ uerū est, q̄ iudex in turri, uel super equo potest ferre sententiā. hoc intelligendū est in eo q̄ non habet locū maiorū deputatū, & sic in delegato: non autē in ordinario iudice. Sed tēpera d. Bar. quia si est suspicio uel timor, potest iudex etiā ordinarius ferre sententiā super equo uel in alio loco. Ita dixit tibi Alber. de Rosa. Bal. & Ang. & doct. in d. l. j. C. de sen. ex breui. reci. & hoc expressē contra Azo. tenet Host. in summa. de sent. & re iud. §. qualiter. uers. ij. Et de materia uide per Spec. in tit. de sen. §. iuxta positionis teris. uer. ti. & est hoc etiā argumentum ad quæst. *Tene tamen menti in hac materia, q̄ licet iudex ordinarius in loco maiorū debeat ferre sententiā, tamē potest ordinarius eligere sibi alium locum, & mutare illū, dū tamē publicē & notoriē hoc faciat: ita dicit Alber. de Rosa.

multum eleganter in l. cum sententia. C. de sent. & interlo. om. iu. & ita dicit quod uidit sepe fieri & practi-
cari: & sic intelligitur tex. in c. cum
episcop. extra de offi. ordi. li. vj. & ita
possimus intelligere d. Innoc. in c.
qua fronte. de appell. ibi. in camera
regis. & ibi uide canonistas. Et ad
hoc facit quod multum eleganter dixe-
runt Pet. de Anch. & Domin. de san-
cto Gemi. in d. c. cum episcopus. qui
allegando Hostien. dixerunt, quod locus
maiorum intelligitur in iudice ordi-
nario, omnis locus qui est intra ter-
ritorium illius iudicis ordinarii: quili-
bet ergo locus est sufficiens, dum-
modo sit intra territorium. Intellige ta-
men predicta, limita & tempera, nisi
consuetudo esset quod talis iudex etiam
ordinarius in camera uel in orto,
uel alibi ius diceret. allegatur gl. &
do. in l. cum sententia. C. de sen. & in-
terlo. om. iud. Sed uide glo. meliorem
in auth. de testib. §. multa. quae inci-
pit, apud eundem. quae uult quod con-
suetudo in hoc attendatur. per quam
gl. dicit Alb. de Rosa. in d. l. cum sen-
tentia, quod iudex etiam in alio loco,
quam in loco maiorum potest ferre
sententiam, puta in camera sua, uel in
domo comunis, si ita est consuetudo.
& ita sepe fit Pergami. dicit tamen
Alber. quod difficilis est probatio con-
suetudinis, & quod tutius est, quod fera-
tur sententia in loco maiorum. & uide
Bart. in l. j. §. dies. ff. quando appel. fir.
qui dicit, quod iudex de consuetudine
potest ferre sententiam in domo sua.

4 *Tene tamen menti ea quae dixit
Bal. in l. i. ff. de iur. om. iudi. qui di-
xit, quod de uoluntate partium potest
omitti locus solitus communis, & si
non opponitur ista exceptio, partes

uidetur consentire. Quinimo ibi
ait, quod si iudex debet sedere in loco
consueto, tamen si non sedet stando
palatio, uidetur quod ille locus
habilis, cum partes non opponant
de materia ista omnino uide Alber.
in d. c. qua fronte. & do. in d. l. c.
de sen. ex breui. reci. & per Bar. ubi
si ut proponis. la. j. C. quomodo
quando iudex. uide glof. Bartol. &
Angel. in l. ubi coemptum. ff. de iud. &
uide in l. si locus. ff. de iudi.

S V M M A R I V M

- 1 Clausula, salvo semper & reseruat, quando debeat poni in sententia.
- 2 Iudicis factum nihil operatur si plus debeat, uel minus quod debeat, nisi sit clausula, salvo semper & reseruat, in his partibus quae a lege imponuntur.
- 3 Practica est quod clausula, salvo semper & reseruat, apponatur a principio sententiae ante narrationem inquisitionis & delicti.
- 4 Iudex quando possit aliquam clausulam addere sententiae, uel ab ea detrahere.

SALVO semper & reseruat
to & c. *Ista clausula son-
apponi debet, quando est pecuniaria, non autem corporis ab-
ctiua: nam licet poena sit pecuniaria, si tamen sit hinc applicanda:
citur criminalis, secus autem si tu-
tum parti esset applicanda: ut in
glof. & ibi Bal. in l. j. §. j. ff. de test.
uiola. & in istis operari potest
clausula. Si autem fuisset corpus
afflictiva, tunc cum statim executio
fiat, uidetur quod non debeat
possit operari: quoniam cum ita
fiat executio, post executionem
facta parum aut nihil operatur
clausula, ut argu. l. si quis protur-
tione. C. de appel. nisi dicerem

Alte quando est sustinatio uel bulla-
tio, uel mitra contra ius uel statuta, &
esset talis clausula, operabitur, ut ui-
deatur redactum ad legitimum terminum
quod non sit infamis: ut l. i. §. i. ff. de iud. & l.
quid ergo. §. poena grauior. & quod
ibi plene habetur. ff. de infra. Sed hoc
etiam contingeret, si dicta clausula non
apponatur, quoniam non ictus fustium
sed causa uera, uel propter quam fusti-
gatur infamatur uel non, ut d. l. i. §. i. ff. de iud. &
quod ibi gl. & doc. Si uero esset poe-
na mortis & fieret statim executio,
dicta clausula nil operaretur: ut d. l.
si quis. unde dicta clausula solet appo-
ni, & operatur quando esset poena
pecuniaria: & tunc cautela est, quod in
principio sententiae apponatur ante
uermum condemnatum, non autem post
cum sit functus officio suo, non uidetur
quod debeat operari, de cuius clau-
sula uirtute not. Bart. & Imo. in l. iudex
postquam. ff. de re iud. & in l. j. in fi.
ff. de que. & in l. aut danu. §. iste fere.
ff. de poe. & in l. j. in prin. ff. ad Turp.
ibi, sed iuxta hoc queritur & c. & uide
Bal. in l. si quis a filio. §. ff. de iniusto
testam. *Ex quo sequitur, quod si plus
condemnaret uel minus quam deberet,
tunc etiam sine dicta clausula in his
poenis quae a lege imponuntur, ut in
infamia, tunc factum iudicis nihil ope-
ratur. nec impedit quin dicta poena
intelligatur imposta: ut l. non pos-
sunt. ff. de fur. Quaedam est poena quae
imponitur a iudice, & tunc suae sen-
tentiae stabimus, ut non possit augere
uel minuire nisi apposuisset dictam
clausulam: tunc de iudicis intentione
apparet manifeste reducere ad de-
bitum terminum & modum, & poena
condigna statuti uel iuris intelligi-
tur imposta: ut no. Bar. in d. l. j. ff. ad

Turp. & Imol. in d. l. iudex. Ideo sis
semper cautus iudex, ut dicta clausu-
lam semper apponas in prin. senten-
tiae ante uermum, condemnatum. Bar. in
d. l. iudex. facit differentiam an sit sen-
tentia conditionalis uel resolutiua in
certa conditione, & idem tenet Salic.
in l. ea quidem. uerfi. sed quia propter
denunciationem & c. & in uerfi. sed si
poena adiceretur. cum uerfi. seq. C. de
accu. Sed Ang. in d. l. iudex. tenet con-
tra Bar. uidelicet, quod imo semper
operetur dicta clausula, arg. gl. in l.
item Labeo. §. j. ff. famil. ercisc. Sed
Imol. in d. l. iudex, allegando etiam
glof. ordin. in c. praeicator. xvj. q. j.
quod dicit condemnatio Titium in cen-
tum, imo absoluo. multum latissime
concordat opi. ibi. Sed non est opus
hic apponere praefatorum doct. dis-
ceptationem quae esset multum lon-
ga, & impletet folia: quoniam ipsi
semper loquuntur, quando unum cum
uermo condemnatum, uel post dictam
clausulam apponit. *Sed pra-
ctica est, quod dicta clausula in prin-
cipio sententiae ante narrationem in-
quisitionis & delicti apponatur. unde
cum apparet de intentione iudi-
cis protestantis, quod iuris terminum non
uult transgredi & statutorum: tunc
sufficit, quod ipse declarat delictum, &
statim ius poenam condignam impo-
nit: ut l. j. §. j. ff. ad Turpil. & ibi Bar.
ergo dicta clausula operatur ad iudicis
excusationem, & perinde est ac si
tantummodo delictum declarasset, poe-
nam autem non imponit, nec intendit
imponere nisi iustam. igitur excusa-
tur: sicut quando dubitat utrum sit
probatum, pronunciat iudex, absoluo
uel condemnatio, si est probatum uel
non, ut no. Bar. in l. ait praetor. ff. de re

judica. quam sequuntur omnes. do. igitur &c. & de ista clausula uide Cy. & omnes doct. in l. terminato. C. de fruc. & lit. exp. & per Bal. in l. nō dubiū. C. de leg. in uer. sed iuxta hoc quæritur &c. & in prima cōstitutiōne C. §. quibus. & in l. si feruor. vij. col. uerū. tertio quæro quid si iudex &c. C. de infra. Si tu tamen uelles in hoc articulo concludere, dic ut dicit Imo. in d. l. iudex. * uidelicet, aut iudex uult addere uel detrāhere aliquam clausulam ex intervallo post sententiā, & nō potest: ut d. l. iudex. fallit in l. Paulus responder. ff. de re iudi. aut addit incontinētī, & tūc aut uult dictā clausulam apponere post sententiā habitā pro absoluta & perfecta, & non potest. ita uidetur uelle Bar. & Ang. in d. l. iudex. aut uult apponere clausulam antequam sententiā habeat pro absoluta & perfecta, & tunc aut illa clausula uenit ad modificationē & qualificationē sententiæ, aut uenit ad correctionē uel mutationē in totū uel in parte. Si uenit ad modificationē, tunc uideatur quod dictā clausulā possit addere, & hoc clarū, quando in contextu eiusdem orationis addit uerē uel interpretatiuē: ut quia dixit, ad iudicio talē fundū Titio, ita quod Seio debeat seruitutē uix: uel quia dixit, ad iudico Titio fundū, saluo eo quod infra dicā. Nā si postea addit in alia oratione de seruitute, uidetur q̄ possit: ut d. l. itē Labeo. cum glos. si uatē uellet hoc facere in diuersa oratione, & nō in eadem uerē uel interpretatiuē, & tūc uidetur q̄ facere non possit: ut d. l. itē Labeo. a cōtrario sensu. & Cy. in d. l. terminato. Sed Imo. tenet cōtrariū, quia ap-

ponitur antequam sententiā sit habitā pro perfecta & absoluta. uel tractus. C. de fide instr. Si autē dicta clausula uenit ad correctionē sententiæ, & tūc aut apponitur in eadē oratione aut in alia, argu. not. per glo. in exceptionem. C. de probat. & in quidē. C. de except. uel dic. quodē. in eodē orationis cōtextu apponitur, & tūc aut apparet iudicē lapsū linguæ errasse, & sic in eo q̄ potest fit nullatenus sensus, & tunc ualebit dicta adiectio: ut est glo. xvi. q. i. p. dicator. aut id non detegitur, & tūc aut ex uerbis clausulæ redditur sententia conditionalis, & potest adde. unde ualebit dico, cōdemno in certum, si uenit in certū cōdēndū ad formā statuti. l. ij. §. diuidū. ff. quæritur appell. si secus secundū Bar. est in cōditiōne resolutiua: ut l. ij. cū glos. ff. de in diem adiec. uel secundū eodē idem cū incontinētī dicitur: ut cū biduum. & l. lecta. ff. si cer. pet.

AD NOT. a ¶ Infamar. de & uide Oldra. in cons. xxiij. in fi. Bar. ¶ Cautela. Adde tu circa hoc, cōtra de Pau. de Ca. in cons. ccc. x. c. ubi xvij. & Pet. de Ancha. in cōs. c. lxxv. in cons. cclx. Cal. in cons. vi. in l. i. de iudi. & Ro. in cons. xiiij. & latinū omnes per Alex. in cons. lxx. in i. uel cons. cxxij. in iij. uol. Ber.

AVGV. Tu autē in hac materia adde Bal. in l. 2. toto ff. de in red. in fi. qui dū diffinit illā cōbitionē, quare iudex in sententiā expensas potest ad dicere illā clausulā, saluo & reseruato, dicit q̄ glo. in l. Labeo. §. j. ff. fami. erel. dicitur in in principali iudex potest ad dicere istā clausulā. Itē adde quod Bald. quid ergo. §. p. c. grauior. ff. de

qui notan. infra. multū eleganter loquitur in x. col. & ibi dicit quod ista clausula, & reseruatio quæ fit in sententiā, debeat multū operari. per d. l. Labeo. Secūdo quia cū iudex dixit saluo & reseruato &c. apparet quod de mente eius nō fuit uelle augere uel minuere, imo fuit de mēte eius uelle se referre ad statuta: & sententia non debet posse operari quān fuerit de mēte iudicantis, per l. quid tamē. in princ. ff. de arbi. Præterea dicit Bald. posito quod iudex errauerit in specificatione minoris pœnæ tantū, errorē suum statim corripit, quod potuit facere tā per uerba generalia, ut extrā de accu. c. quā liter. el primo. quān per uerba implicita & generalia: ut in c. damnatus. §. si. extrā de summa trini. & fide catholi. nec obst. si diceretur, species derogat generi: unde uerba specialia derogat generalibus: quia responderet quod hoc falsum: quia quālo genus uenit derogatiuē ad speciem, generalis locutio specialibus derogat: ut l. si ita scriptū. & l. talis scriptura. ff. de leg. j. R. refert postea Bald. quomodo in hac materia fuit altercatio & opi. inter Iacob. de bel. & Bar. & quomodo Bart. in hac materia distinguebat: an clausula apponatur in fine, an in principio: sed Bal. ibi damnat sententiā Bar. & sequitur opi. Iaco. de bel. quia dicit quod idem debet operari clausula apposta in principio, sicut clausula apposta in fine, per c. secundō requiritur. extrā de appell. Itē nō est uerū q̄ prius trāseat in sententiā una clausula quān altera: quia oēs clausulæ in fine cōcludunt, & in eodem instāti tēporis: ut l. contractus. C. de

fide instr. & in l. fidei cōmissaria. §. j. ff. de leg. iij. Et per prædicta dicit falsam esse sententiā Bart. & ueriores illā Iaco. de bel. quia prædicta clausula nō solū est generalis: sed incerta & generalis protestatio nō tollit factū speciale. c. cū M. Ferrā. extrā de confit. & dicit quod ita seruat ordo iudiciorū. Si ergo ita obseruat ordo iudiciorū, fatuus esset iudex qui recederet ab ista obseruatiā sequēdo Bar. & idē dixit Bal. in d. l. itē Labeo. §. j. nā ibi dicit q̄ iudices maleficiorum adiciūt in finibus sententiarū istā clausulā, saluo & reseruato, si sententia ista esset præter formā statutorum, q̄ ex nūc intelligatur redacta ad debitū modū: an ista clausula aliquid operetur. & dicit q̄ uidetur quod sic, per illā gl. ibi refert postea quomodo Iaco. de bel. disputauit cōtrariū, & hoc dixit Iaco. in l. si pacto quo pœnā. C. de pac. in addi. suis. & responderet ad illā glo. in d. l. itē Labeo. quia illa gl. debet intelligi circa nō decisā, sed ommissā. Sed circa ea que sunt specialiter declarata, nō ualeat reseruatio: quia esset sibi cōtrarius, & cōtrariæ sententiæ super eodē nō ualēt, sed prima præualet de iure: ut l. j. C. quādo prouo. nō est necess. Præterea dicit Bal. illa clausula cōtinet incertā quantitātē: ergo nō ualeat. Sed aduertas qa Rap. Fulg. in d. l. itē Labeo. §. j. dānat sententiā Iaco. de bel. & Bald. dicit, q̄ uidetur quod dicta clausula aliquid operetur, quia ex quo illa clausula est in eadē sententiā, ordo scripturæ nō est attendēdus: quia quod primū dictū est, habetur pro nō dicto. argu. l. lecta. ff. si cer. pet. & l. si certarū. C. de test. in li. nec obst. l. j. C. quando prouo. nō est

neces. quia illa lex loquitur in sententiis diuerso tempore factis, quia prior derogat posteriori: sed in eadem sententia posterior derogat priori. sic in pactis. l. pacta nouissima. C. de pact. sic in testamētis. l. si tibi. ff. de lega. j. nec obstat. quod sententia dicitur incerta: quia dicitur certa tanquam referēs se ad certū: argu. l. hæc uenditio. ff. de cōtrahe. emp. Aduertas tamē si quis istā opi. Fulg. uellet tenere pro se, uideat Bal. in l. certa. C. quādo pro uo. nō est neces. in si. qui per c. damnamus. extrā de summa tri. & fide catho. tenet istā partē, & ita dicit quod seruat cōmunis usus, & de materia uide aliquid per Bal. in addi. Spe. in ti. de sen. in iij. char. qui allegat dicit. gl. in d. l. item. Labeo. quam pro singulari allegat do. Card. in c. interposita. extrā de arbi. & Ang. in cōsiliis suis, cōsi. xxvj. & uide doct. in d. l. terminato. C. de fru. & lit. expen. & multa allegant Mod. in d. l. iudex. ff. de re iudi. Et adde Albe. de Rosa. in tract. statutorum. in secūda parte. q. clxxvj. & latē per Ange. in l. nō quē admodum. ff. de iudi.

S V M M A R I V M.

- 1 *Causa quæ mouit iudicem, quādo de necessitate debeat poni in sententia, & quid importent illa uerba, quia constat nobis, uel per confessionē inquisiti, & similia in sententijs.*
- 2 *Iudex uolens recedere à pœna legali, debet in sententia causam inferere.*
- 3 *Iudex licet non exprimat causam in sententia, in casibus in quibus debet exprimerē, tamen sententia ualeat.*
- 4 *Causa debet inferri in sententijs criminalibus.*

ET quia nobis constat &c.
*Nota quod licet in ciuili nō sit ne

cessaria apponi causa quæ mouit iudicem: ut nō. in c. cōsultuit. de re iudi. & in l. ij. §. fina. ff. de infā. & per Ange. & Imo. in l. qui Roma. §. si fratres. ff. de uer. obi. tamē in criminali uidetur quod causa sit inferenda: sicut dicimus in sententia excōmunicacionis, que non ualeat nisi in excōmunicacione: quare excōmunicacione: ut habetur in c. j. de sentē. extē. vj. & ibi not. Et sic uidetur quod causa de graui præiudicio tractetur: sicut in criminalibus, quod causa sit inferenda, sicut cū sententia excōmunicacionis profertur, quæ est magna in iudicio, & ligat animam: uel potest dici quod ista uerba nō importent causam inferentē, sed perinde in criminali apponuntur sicut in civilibus ista uerba apponuntur, Viso libris uisus &c. de quo per Bar. in auct. quis in aliquo documēto. C. de test. & ibi doct. unde tantū important uerba, uide licet, & quia constat: bis &c. uel per cōfessionē in quibus uel per testes uel per eius cōmunicacionē, & sic propter hęc cōfessiones &c. ac si diceretur, uisus eius cōfessione uel uisus attestationibus, uel uisus eius cōtumacia ex forma iudicis, ex qua habetur, pro cōfessione &c. quæ omnia cōstāt ex actibus ad talē peruenimus cōdēnationis uel absolutoriæ. Et nō est mirū quod in criminali procedatur ad similitudinē ciuiliū: ut absentē. ff. de pœ.

A V G V. Tu autem in hac materia, quia supra tactū est, an causam exprimēda in sententia: ista materia maxima est, & doct. & glo. uariis modo loquuntur, ideo remittitur per Spe. in titu. de prola. sententia: qualiter. uer. uerū. & ibi ponit hęc

tias, quādo causa sit exprimenda in sententia, & per Io. And. in c. sicut nobis. extrā de re iudic. ibi uide text. & doct. omnes scribētes, maxime do. Abb. uide gl. & Cy. Bal. Ang. & Sali. & omnes in l. proferandū. §. illo. C. de iudi. & per Jac. But. & Bart. in l. ij. §. ignominie. ff. de infā. latē per Bal. in l. præfes. C. de senten. & Bald. in l. generaliter. §. j. C. de rebus credi. & Ange. in l. sciendū. ff. de appel. recipien. & Ang. in l. utiq. ff. de rei uen. di. & Bal. in authen. sed nouo iure. C. de iudi. Io. And. & alii in c. finē liti. bus. extrā de dolo & cōt. Specu. in ti. de expēsis. §. postremo. circa principia. Sed aduertas quia iste doctor hic non allegat aliquid boni, an in sententia criminali sit causa inferenda: ergo in indiuiduo allego Bald. quod sic, in c. sicut nobis. extrā de re iudic. qui hoc dixit in terminis, qui dixit quod in sententia criminali causa esset inferenda. Quinimō dixit Albe. in d. §. illo. qui multa scripsit in hac materia allegando multas gloss. de iure ciuili & de iure canonico. dicit ibi quod Iac. de Are. dicebat, quod in causa criminali causa est inferenda in sententia. Itē quod do. Oldra. hoc uolebat, quia maius periculū ibi uertitur, per l. in seruatorū. ff. de pœn. * Sed aduertas quia possumus limitare prædicta ut procedāt cū iudex uult augere uel minuere pœnā in criminalibus, quia hoc ipse nō potest facere sine causa: tūc in tali sententia causa est inferenda, aliās non: ut uoluit Salic. in d. §. illo. & sic cū iudex uult recedere à pœna legali in criminalibus, debet inferere causam, & sic possumus tēperare prædicta. Tene tamen mētī quæ dixit domi.

Abb. in d. c. sicut nobis. & eleganter referunt Mod. in d. §. illo. ubi latissimē scribūt, quod in illis casibus species libus allegat. à doct. qui ponūt quod causa exprimi debet in sententia, tamen si nō exprimitur teneret sententia. * Et pro hac conclusione nostra bene facit quod dixit Bart. in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui notan. infā. in ij. col. qui dixit quod licet iudex in sententia sua, ubi auget uel minuit pœnam in criminalibus, debeat facere cū causa: tamen si in sententia sua nō exprimit causam, sententia tenet. * Scias tamen quod Albe. de Rosa. in d. §. illo. indistinctē dicit quod in criminalibus causa debet inferri in sententia, & dicit quod ita continue seruatur de facto: quia iudices maleficiozum ponunt in sententijs suis, quoniam talis accusatus fuit de tali maleficio, cōtra eū inquisitū, & doctū est per testes, uel eius confessionem ipsum maleficiū cōmississe, ideo eū cōdēnamus: uel quia nō est repertus culpabilis, ideo ipsum absoluiimus. Si ergo ista sunt in obseruatiā, nō recedamus ab ipsa: & hæc teneas mētī: quia ista fuerunt incognita nedum isti doctori hic, sed nec fuerūt allegata à Moder. in d. §. de illo. & de materia uide aliquid per Bal. in l. pe. C. de fideicom. lib. & in l. fi. C. de consti. pec. & per Bald. in d. §. si ignominie. & per Ange. in d. §. illo. & ibi per Fulgo.

S V M M A R I V M.

- 1 *Condemnatio in qua dicitur, cōdēnamus Titium pro dictis uulneribus in lib. ccc. an differat ab illa in qua dicitur, cōdēnamus in ccc. libris, ut delictet, pro tali in 50. pro tali, in 100. pro tali in alijs 50. et pro tali in 200.*

DICTVM Sempronium in
 ccc. lib. Bononien. sententia
 liter condēnamus. * Ista est pœna
 pecuniaria quando autē est corpo-
 ralis, infra dicam. Et advertas, q̄ est
 maxima differentia, an dicatur, pro
 dictis vulneribus cōdēnamus ipsū
 in ccc. lib. an pro tali vulnere in 50.
 & pro tali in aliis 50. & pro tali in
 centū: uel etiā si dicat, cōdēnamus
 in ccc. lib. uidelicet, pro tali vulne-
 re in 50. & pro tali in cc. & pro tali
 in 50. ut est gl. in l. ubi fideiussor. ff.
 de solu. quod facit si statuto caue-
 tur, q̄ bānitus à cētū libr. supra im-
 punē possit occidi, si sit condēna-
 tus supra dictis modis, exprimendo
 quāritatē pro quolibet vulnere, nō
 dicitur condēnatus ultra centū libr.
 licet unica sententia fuerit cōdēna-
 tus simul: & sic non poterit impunē
 occidi, ita dicit Bar. in l. ubi fideiussor.
 & in l. ij. ff. de condi. institu. & ibi
 Imo. facit quod not. Bar. plenē in si-
 mili. in l. qui fundum. §. cohæres. ff.
 ad legē Falcidiam. & quod not. Bar.
 & Imo. in l. quoties in stipulationis
 bus. ff. de uerb. obli. sed Ange. in l. si
 qui separatim. §. j. ff. de appella. dicit
 quod si dictæ summæ descendēt ex
 cōdēnatoria facta ex una accusa-
 tione & numero, dicitur bānitus in
 centū: aliās tene opin. Barto. Sed ibi
 Imo. indistinctē tenet opi. Bart. quia
 cū sumus in materia pœnali: & sic
 restringēda uidetur quod indistin-
 ctē dicta summarū coaceruatio non
 sit faciēda, ad hoc ut nō possit im-
 punē occidi. Quinimo fortius dico
 quod dicit Bar. in d. l. ubi fideiussor.
 si iudex dicit, cōdēno Titū in ccc.
 uidelicet, pro tali vulnere in xl. pro
 tali in 50. & pro tali in xc. an dica-

tur cōdēnatus ultra cētū lib. ita
 possit impunē occidi ex forma
 tuti: nā si attēdimus numerationem
 quantitātū, de per se nō est cōdē-
 tus ultra centū libras: si cumuli-
 dixit in trecētis libris, tūc est cōdē-
 natus ultra centū, & finaliter Bart.
 dicit q̄ attēdi debet quantitās
 numeratio & nō cumulus, & sic
 dicitur cōdēnatus ultra centū li-
 bras. alle. l. ediles aut. §. si cū gl. ff.
 edi. edic. & l. Lucius. §. q̄ habebat
 ad Treb. & hoc etiā tenet ibi Bart.
 & hoc etiā tenet Bal. in l. an & si
 ff. si cer. pe. facit quod non Bar. in
 ff. si de pappilo. §. si pluribus. Item
 Item sciendū. ff. de n. op. nūm. Se-
 contra hoc est tex. secundu Frānc.
 in l. oues. in prin. cōiuncto uer. q̄
 pius. ff. de arbi. ubi etiā in odiorū
 pœnalisibus sit cumulatio: facit
 nō. in l. si idem. cū eodem. ff. de uer-
 om. iu. unde fortē de iure ueniorē
 distinctio Ang. in d. l. qui separatim.
 Sed opi. Bar. maximē cū ab aliis
 probet ppter eius autoritatē, tenet
 in practica, quod tene mediū
 sæpe occurrit de facto.

ADDITIO a. ¶ Circa istam
 tuti cautēis q̄ condēnatus in centū
 impunē offendi: et un* fuit cōdēnatus
 in quinquaginta, nūquid possit impu-
 offendi tanquā cōdēnatus in centū:
 nō, ut hic habetur. adde etiam Bal.
 discipuli. in prima cōsi. ff. de uer. obli.
 cimus. in si. C. de dona. & Ang. in l. p-
 ties. ff. de uerb. obli. fallit quando cōdē-
 tus ad certā pœnā. & propter nō
 illam, incurrisset in aliā pœnam, sicut
 limitationem Ange. in l. scire debemus.
 uerb. obli. item quando eo tempore
 condēnatus in dictis duabus qua-
 ratibus, licet ex diuersis causis: sicut

diuerso tempore: facit id qd̄ habetur in l.
 si idem cū eo. ff. de iuris. om. iud. & in l. si
 plures. ff. de pac. uide omnino d. Alex. in d.
 l. si idem cum eodem. in si. princ. Adde Cyn.
 in rub. & in l. j. de crimi. stel. Quid si sta-
 tuto cauetur q̄ bānitus in quinquaginta
 libris possit impunē occidi. & an tale sta-
 tutū habeat locū in proditore occidente?
 Ange. dicit q̄ non. in l. j. C. de delat. lib. x.
 & in l. j. non fuit. ff. de dolo.

b ¶ De iure. Nā secundu opi. Ange. fuit in
 dicatum Vincens. in consulatione 1480. die
 17. Maꝝ. dum esset iudex malef. mag. do.
 Nico. Michael, in cause illorū de quinto,
 qui interfuerūt Zampetrum Martinel-
 lum, qui erat condēnatus in xxv. quas
 si nō soluerit intra duos menses, pena du-
 plicetur. stante statuto quod condēna-
 tus in 50. possit impunē offendi.

AVG. Tu autem in hac materia
 adde Ange. in l. scire debemus. ff. de
 uerbo. obli. qui hoc expressē afir-
 mauit dices, quod si statuto cauetur
 quod bānitus in eodē banno in cē-
 tum possit impunē offendi, quod si
 aliqs est bānitus in 50. & in aliis 50.
 in eodem bāno, non dicitur banni-
 tus in centum: & dicit q̄ de hoc est
 glo. magistralis in d. l. ubi fideiussor.
 & in l. quoties in inscriptionibus. ff. de
 uerb. obli. & sequitur Pau. de cast.
 in d. l. scire debemus. & uoluit Bal. in
 l. sancimus. §. si quis autem. el. j. C. de
 dona. & Ang. in l. si idem cum eodē.
 ff. de iuris. om. iud. & Imo. in l. si quis
 testamento. in prin. ff. de lega. j. nec
 obstat text. in l. si. ff. de abige. per
 quem tex. etiam Rom. in d. l. si idem
 cum eodē. ff. de iuris. om. iudi. tenuit
 contra Bar. quia non tantum dicitur
 abigeus qui decem oues furatus est,
 sed etiam ille qui sæpius decē oues
 furatus est. & uide Ange. in d. l. j. de

condi. insti. qui approbat dicta Bart.
 ibi. adde Ang. in l. si plures. ff. de pac.
 & ibi limitat istam materiam. & An-
 ge. in d. l. nam & si fur. & Pet. de anc.
 & Imo. in c. p. extra de dona. in viij.
 col. Et intellige prædicta non proce-
 dere ubi quis in eadem rixa fecit plu-
 ra delicta, propter que fuit condēna-
 tus in uno delicto in 50. puta p-
 pter insultum, & propter aliud deli-
 ctum, puta propter uulnus illatum in
 aliis 50. quia tunc habebit locum sta-
 tutum, quod bannitus in centum po-
 terit impunē offendere. legās est de-
 cisco Ang. in d. l. si idem cum eodem.
 ff. de iuris. om. iud. q̄ ita limitat præ-
 dicta: quia cum illa delicta sint facta
 in una & eadē rixa, censentur unum
 factum: ut not. gl. magna in l. j. C. un-
 de ui. & in l. hos accusare. §. lege. ff.
 de accu. & hoc etiam tenuerūt An-
 ge. & Rapha. in d. l. si quis separatim.
 §. j. & Pau. de ca. ibi, licet Imo. in d. l. si
 quis separatim. tenet contrarium. ibi
 Raph. in d. l. si idem cū eodem. & ma-
 lè. & hoc est quod uoluit dicere do.
 Ange. s. adde que dicta sunt per me
 post Moder. in d. l. scire debemus. ff.
 de uer. ob. & in l. quoties in stipula-
 tionibus. c. ti. Et adde do. Nellum in
 tracta. bannito. in secundo tempore
 de concurrentibus post perfectum
 bannum, q. vij.

- 1. Dānatus ex inquisitione an sit infamis.
- 3. Dānatus a cōsione iniuriarum, an sit infamis.
- 4. Dānat⁹ ex forma statuti, an sit infamis.

ANGELVS.

* AN dānatus ex inquisitione
 sit infamis a? istam q. format Bart. in
 l. infamem. ff. de public. iudic. & Ra-
 pha. Imo. & Angelus, in l. si uacan-
 tia. circa finem. C. de bon. uacan. &
 Sali.

Sal. in l. ea quidem. uer. sed quia propter denunciationem. & uer. ultimo querro. C. de accu. ubi in effectu concluditur: aut est damnatus ex inquisitione, & punitur aliqua coertione quæ eum infamat, & tunc est infamis: ut l. istus fustiu. ff. de infa. ut non punitur, sed simpliciter condemnatur, & tunc aut inquisitio permittitur tanquam à publico iudicio separata: ut l. nullu. C. de testi. in ulti. gl. & tunc non est infamis. Sin autem inquisitio succedit directo in locum accusationis publici iudicii, tunc condemnatus est infamis: ut probatur in l. athletas. §. calumniator. ff. de infa. & ibi uide Bar. & Bal. in l. etiã. C. de fur. & in l. j. C. de calu. & Ang. ultra alios in l. eum qui non proballe. eo. titu. & glo. Cyn. & doc. in l. f. C. de sup. te. & gl. & Dy. in l. iij. §. praterea. ff. de sup. tuto.

3 **d** * **Q**uæro an damnatus actione iniuriarum sit infamis. dic q sic, etiam pro leui iniuria: ut in c. cum te. de re iud. Consilium tamen est ad euitandam infamiã, ut non compareat perse, sed per procuratorẽ, quando potest procurator interuenire: ut l. furti. §. qui alieno. ff. de infa. uel q soluat ante cõdenationẽ ut absoluitur: ut l. si reus paratus. ff. de procu. & no. **4** Bar. Ang. & Imol. in d. l. infamẽ. * **A**utem damnatus ex forma alicuius statuti sit infamis, uel an cõfessus criminis sit infamis, siue in iudicio, siue extrã, dic ut plenẽ per Barto. & Imo. in d. l. infamẽ.

ADNOTA. ¶ **I**nfamis. Adde & uide Pau. de ca. in cõs. cccvii. in primo impressu. Bar. in cõs. clxxix. & Calde. in tit. de accu. cõs. j. Fulg. in cõs. lxxj. & Cap. lxx. Ber.

b ¶ **A**ctione. Adde & uide Ioã. de ana.

in cõs. xlviij. Ber.

AV G. Tu autem in hac materia adde, quæ dixit Bal. in l. earta. ne. C. quando proouo. non est nec qui dicit, quod licet regulariter condemnatus ex inquisitione sit infamis, tamen si condemnatus ex inquisitione sit condemnatus propter contumaciam, isto casu non erit infamis: & hoc dicit quod uoluit Dy. & quod omnes doct. hoc non sequuntur, quia contumacia non infamat. Sed si ex confessione sunt condemnati, isto casu sunt infames: si uerò verbis sunt condemnati, cum reus nunquã cõhiteri uoluerint, nullatenus cauere q sint infames, quia nullatenus dicit q merum officium iudicis famet: imò de iure cõi talis processus est phibitus: ut ff. de mun. l. lex rescripto. §. si quis accusator. alius sunt famosi: ut l. congruunt. offic. prest. & uide Alb. in l. j. C. de no. ges. qui dicit: hec gl. saepe allegatur per aduocatos, q damnatur quo crimine per inquisitionẽ cõdenatus sit infamis: secus si per accusationẽ d. l. infamẽ. & dicit quod hæc opinio nuit Dy. de facto cõsultus in cõtra Florentie: & illud consilium tenet quod Ser cõsultus laudino sit infamis &c. & dicit Alb. q Oldradus cõtraria opi. & multa allegat contra: ibi uide. & dicit Alb. q p sit in ista materia in l. i. in fine. de testi. in uer. & quia dignitate ma testiu. & istæ cõclusiones an de ueræ uel falsæ, uide de materia in l. si his. C. de fur. p canonice qualiter & quãdo. extrã de accu. to. & doc. in l. i. ff. de his q no. fa. per Bal. in l. edita. C. de eden. Bar. in d. l. j. C. si tut. nõ gesse.

in d. l. j. C. si tut. nõ gesse. per Bar. in d. l. j. §. praterea. adde Bal. in l. obseruare. §. proficisci. ibi, quinto querro. ff. de offi. procon. & leg. Bal. latẽ in l. j. ff. de senat. & adde pulchra uerba Bald. in l. athletas. §. caluniator. ff. de his qui no. infa. in j. col. qui ponit qn inquisitio sit facta secundum formã iuris: uel quando secundum formam statutorũ: & quomodo aduocati antiqui & Gand. habuerunt unam opi. & Bar. aliam in hac materia. & Bart. ibi approbat dicta sua in d. l. infamẽ. uide pulchra uerba Bal. in l. quoniã. & ibi Ang. ff. de his qui not. infa. qui ponunt de cõfessione uera uel ficta an infamet: & Bal. pulchrẽ in d. l. i. d. l. i. Titu. eo. titu. & in l. j. & in l. quid ergo. §. ex cõpromisso. ff. de his qui no. infa. & omnino Abb. in rub. extrã de iud. in h. unum longum consilium fecit Calde. in consiliis suis. in titu. de accu. in conti. j. qui per subtiles rationes defendit unum qui per inquisitionẽ fuerat cõdenatus, q falsos testes produxerat, q iste talis nõ sit infamis: & ultra omnes disputat istam materiam do. Nellus in tracta. banni torum. in secũdo tempore de cõcurrentibus post bannu pefectũ in xlix. a & in hac q. & ibi ponit, qd si est dñatus per inquisitionem, uel ex forma alicuius statuti, an sit infamis: de omnibus istis adde pulchrũ cõsiliu Bar. in consi. suo clxix. & Pau. de cast. in cõs. cxcvj. an autẽ condemnatus actione iniuriarum sit infamis, adde Bal. & Salic. in l. decuriones. C. de his qui no. infa. q nõ est infamis nisi sit atrox iniuria. & Ange. in d. l. infamẽ. dicit, q omnes doct. ita tenent, licet Imol. ibi alter recitet ipsum & gl. in c. cõ te, extrã de re iudi. uide tenere

hoc. & ibi Abb. põderat ipm & Imo. ibi allegat Spe. licet Bar. & Imo. in d. l. infamẽ. uideatur uelle, q etiam si sit modica iniuria, illa infamet. & hoc uoluerunt Inn. Host. Ioan. Andr. do Anto. de butr. & Imol. in d. c. cum te, extrã de re iudic.

5 **S**tatum tempore delicti imponebat penam grauem pro aliquo maleficio: tempore inquisitionis uel accusationis fuit factum statum imponens minorem penam: qd statum attendetur. **6** **S**tatum dicente quod pro tali delicto soluatur decem libra. si postea mutetur moneta, quæ moneta attendetur. **7** **S**tatum dicente quod homicida puniatur pena librarum mille. Titius occidit Seium: & antequam de illo homicidio accusaretur, superuenit statum imponens homicidis penam mortis, & Titius accusatur: quod statum attendetur.

AN G E L V S.

* **Q**U A E R O, tempore delicti erat unum statum imponens grauem penam pro aliquo maleficio: tempore uerò accusationis uel inquisitionis factũ fuit nouum statum imponens minorem: qd statum attendetur. **3** uide latẽ p Bar. in l. omnes populi. in xv. & xvj. col. de iusti. & iur. i. uer. iuxta prædicta quæro in delicto &c. ubi post multorum opiniones recitatas cõcludit, quod quædam est pœna ordinaria & propria delictorum, & in ista semper inspiciatur tẽpus delicti, siue sit publicum siue priuatum: ut l. j. ff. de pœ. & l. si quis decurio. C. de Fal. & in l. iniuriarum. ff. de iniur. & l. statuliberi à ceteris. ff. de statulib. Quædam est adiectio pœnæ quæ adicitur ex aliqua causa uel minoritur: ut l. quid ergo. §. pœna grauior. &

Z ibi no.

ibi no. ff. de his qui not. infra. & tamē in tali adiectione uel minutione faciēda inspiciatur tempus sententiā: ut l. pe. ff. si ex noxa. cā age. & istud sentit ibi gl. in ult. solutioe. & in §. oportet igitur. in authē. ut iudi. sine quoquo suffra. ex quo etiam subiungit ibi secundum quālam rationē Ray. aut per statutū imponitur pœna delinquenti: aut iam imposta mitigatur. Primo casu aut statutū continet pœnā delicti cōueniēte, & inspicitur tempus delicti: aut continet pœnam grauiorem quā conueniat, & inspicitur tempus sententiā, ut patet ex prædictis. Secundo casu quando pœna iam imposta mitigatur: uerbi gratia, dicit statutū quod bānitus liberetur soluendo centum, istud etiā porrigitur ad bānitos anterioris tēporis, secundum quā erat aliud statutū: ratio, quia talis modus liberationis contingit post delictū cōmissum, ut ex prædictis patet: & ita ibi intelligitur quod no. Cyn. in l. leges. C. de legi. * Quid autem si statutum dicat q̄ pro tali delicto soluatur decem

- 6 legi. * Quid autem si statutum dicat q̄ pro tali delicto soluatur decem
 b librā, postea moneta ^b mutatur, an debeat soluere secundum æstimationem antiquam uel nouam? uide Pet. de Anch. in cl. j. de deci. in pen. col. AD NOT. a ¶ Attendatur. Adde tu & uide Paul. de cast. in consil. xvij. & ibi quid si est statutum antiquum, & potest. u. non inquirat de delicto post menses quatuor: & fiat aliud statutum, quod deinceps inquiratur usque ad triennium, an poterit inquiri. Ber.
 b ¶ Moneta. Adde tu & uide Rom. pleb. nisi mē loquentem in consil. xxij. & ibi quid in rescriptis, quid in contrāctibus, & quid in testamento: & etiā per Abb. in consil. l. j. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod ex notatis per Bart. in l. ff. de pœn. potest colligi bona doctrina in hac materia. & uide Alb. de re. sa. in l. leges. C. de legi. in vii. col. in terminis ponit istam q. quā disputauit Richar. malum. quam de uerbis ad uerbum posuit Bart. in d. l. omnes populi. & ipse Albe. de rosa. sequente opi. dicti Richar. pro qua opi. dicit alleg. no. per Io. and. in cl. de eta. & quali. in c. ut hi qui. in gl. que incipit, quod posteris. & allegat Gād. in tra. suo malefic. de pœnis & percussioni. & in sultationibus. uerſi. pone me excusare Titium de quæstione illa, quā dicit etiam disputasse Ray. de for. studio Bononia, que talis est: ¶ statuto cauetur, q̄ homicida pœna mille librarum puniatur: Titius occidit. Scium: antequam de illo homicidio: casaretur, superuenit statutum nouum imponens homicidis pœnam mortis. Titius de dicto homicidio accusatur: quæritur utrum puniri debeat pœna mille librarum secundum statutū uetus, quia actus homicidii perfectus, & præteritus erat, aut puniri debeat pœna capitis secundum statutum nouum: ubi aliter loquuntur quæritur in hac materia. uide Pe. de anch. in c. j. extra de consil. in xij. q. que incipit, quæro à quo tēpore, & ad quā tempus, & usq; ad quod tēpus statutū uetus extendat. in uer. pro cuius declaratione ponit quæstio. Richar. malū. que talis est. ubi Pet. de ancha. recitat dicta Bar. in d. l. omnes populi. de uerbo ad uerbum, & sequitur ipse Bartol.

7 Condemnatio ipso iure ualeat, licet iudex excedat modum in condemnatione: puta quia quum deberet condemnare in centum, condemnauit in cl.

ligat condemnatum, nisi appellet.

ANGELVS.

- 8 * E T aduertat q̄ licet iudex excedat modū in cōdemnatione: ut puta debebat Sempronium condemnare in c. libris. & eū condemnauit in ccc. 9 tamē ipso iure ualeat sententiā, & ipm cōdemnatum ligat, nisi appellet: ut d. §. pœna grauior. sec^o esset in multa: quia iudex debet certa ratione & sine, multare: ut l. eos. C. de mo. mul. aliās autē si contra dictā l. & eius modū & statutum multā irrogauerit, firmitatem non obtinebit ^a, & sine appellatione potest rescindi: ut est text. & ibi not. in l. certa. ratione. C. quando prouo. non est necesse.

AD NOT. a ¶ Obtinebit. Adde & uide de hoc per Oldr. in consil. xv. B.

AVG. Tu autem in hac materia adde declarando prædicta, q̄ si iudex multauit aliquem in cētum, & sic stetit in finibus iurisdictionis suæ: sed ex causa iniusta hoc fecit, credes causam esse iustā: tunc isto casu opus est appellare: quia multa non est ipso iure nulla: & iste est casus in l. & in multis. C. de app. ubi habetur, q̄ si iudex circa multam facit iniustitiam alicui, opus est appellatiōe. dicta ergo do. Ang. hic intelligas in iudice, qui non poterat multare nisi in decē, & multauit in duodecim: & sic excessit fines iurisdictionis suæ. Sed causa fuit iusta: quia licet causa sit iusta & multauerit in duodecim, multa erit ipso iure nulla: & uide gl. & Bal. in d. l. certa rōne. & doct. in d. l. & in multis. & in d. l. eos. & dicit do. Catal. in tracta. syndi. in q. cxxlix. q̄ iste iudex q̄ condemnauit in plus, si scus nihilomin^o habebit illud plus, q̄ iudex tenetur ad interesse parti. argu. eorum quæ ha-

centur in l. fi. C. de mo. multan.

- 9 Iudex an possit contra unum ex inquisitis ferre sententiam, & contra alios suspendere processum.

ANGELVS.

* E T ut uideatis, hic inquirebatur contra plures, an iudex possit contra unum sententiam ferre, & contra alios interim suspendere processum. ^{rescindi} dic q̄ sic ut l. nō idcirco. & q̄ nō ibi gl. & Bar. ff. de iud. & no. ff. de re iud. ^{scqz l. uer} l. de unoquoq; & intantum q̄ Bart. dicit in d. l. nō idcirco. quod aliqui sunt contumaces & aliqui non, propter contumaces, non debet processus contra præsentēs retardari.

AVG. Tu uide Modern. in d. l. de unoquoq; & Bal. & Ang. q̄ sequitur Bal. ibi in d. l. nō idcirco. & ibi Pan. de ca. allegat no. p̄ Bart. in l. iij. §. si. ff. de duob. reis. & bene faciūt no. per Bal. in aut. si oēs. C. si ut se ab hære. absti.

10 Iudex sit bene cautus, cui faciat penā applicare, quia statuta diuersimode disponunt: statuto autem non disponere, quomodo sit applicanda, uide.

ANGELVS.

10 * E T tu iudex sis bene cautus, cui pœnam applicari facias: quia ut plurimum per statuta prouidetur, quod aliquando fisco, aliquando parti, aliquando pro parte fisco, aliquando p̄ parte læso. Sin autē statuta non prouident, tunc aut dant actionem & applicatur parti: aut dant accusationē, & applicatur fisco: aut simpliciter dicit, sub pœna centum, uel similia uerba: tunc aut certa persona est læsa, & eius respectu pœna imponitur & applicatur parti, ut l. fi. ff. de reli. nisi sit bonorum publicatio: ut l. iubemus. §. de his. C. de sacrosanct. eccle. de quo latē per Bar. in l. agraria. ff. de termi.

mo, & per Imo. in rub. de publi. iudic.

A V G. Tu autē in hac materia an pœna applicetur fisco, an parti, adde Abb. in rub. extrā de iud. referentem Bar. in d.l. agraria. & approbat dicta sua: licet Ang. in l. si id quod. ff. de iurisd. omn. iud. referat Bar. & damnat unam suam distinctionem in ultimo mēbro, qui dicit quod Bar. dixit contra tex. in l. pe. ff. de in ius uoc. ubi lex non faciebat mētionē de actore uel accusatore: & tamē pœna applicatur parti: dicit tamen q̄ si pœna imponitur propter publicā offensam, tūc bene applicatur fisco, contra gl. iulius l. si id quod. quam gl. sequitur Io. and. in tit. de dolo. §. restat. in princ. & in uers. seq. & ibi dicit Ioā. Andr. q̄ ubi pœna imponitur ex edito prætoris, illa applicatur parti, nisi lex contrariū dicat, & ideo in d.l. pen. allegata per Ang. loquitur in edito prætoris, q̄ sic potes limitare dicta Bar. in d.l. agraria. & saluare Bar. ab impugnatione Ang. uel aliter respon. ut dixit Imo. in d. rub. de pub. iudi. Et de materia per Bal. & doct. in l. ecclesie. C. de episcop. & cle. & latē per Sali. in l. multarū. C. de modo multan. Et uide pulchra uerba Ang. in l. prætor. ff. de sepul. uiol. & ibi etiā allegat aliqua.

11 *Fiscus an habeat bona delinquentis pro delicto hypothecata.*

ANGELVS.

11 * QVÆR O an pro delicto fiscus habeat bona delinquentis hypothecata. dic quod non. ^a facit qd not gloss. & Bartol. in l. rescriptum. ff. de pact. & quod not. Dyn. in l. placuit. ff. de iure fisci. & quod not. Bart. in l. aufertur. §. fiscus. eo. tit. & plenē per eundem in l. post contractum. ff. de donat. licet Cyn. teneat contra-

rium in l. si quis posthac. C. de bono proscrip.

ADNOTA ¶ Quod non. ad de Fulg. idem dicentem in consi. elector. pen. colum.

A V G V S T. Tu autem in hac materia uide pulchram decisionē Bald. in dicta l. rescriptum. & gloss. & doct. in l. j. C. de pœnis fisci. cre. prefer. l. x. & Ange. in dicta l. rescriptum. & in d.l. si quis posthac. Aduerte tamen quod post sententiam cōmunis sententia est, q̄ bona delinquentis sunt hypothecata: sed aduertas intelligēdo prædicta & declarando, quod præ istam hypothecam non excluduntur creditores illius condemnati, qui essent creditores, aliter quā ex delicto illius, per d. l. j. sed solum competeret hypothecaria contra debitorem possidentem, uel cōtra tertium possidentem qui creditor non esset: ita dicunt Guil. de cu. Iac. but. Bal. Ange. & Petr. de ancha. in d.l. rescriptum. & uide gl. & Barto. in l. si is qui. ff. de iure fisci. Adde quod ultra omnes locutus est Bald. in ista materia in l. j. C. de iure fil. lib. x.

12 *Statuto dicente, quod pater teneatur soluere condemnationem filij: an filius sit contumax, possit contra patrem sine aliqua inuestigatione delicti, (quia contumax ex forma statutum uelur pro confesso) exequi dictā sententiam.*

13 *Statutum quod ex delicto unius alter teneatur corporaliter, nō ualeat: & statuto dicente quod ex delicto filij facta condemnatione pater teneatur, quando contra patrem sententia habet executionem.*

14 *Patrem teneri pro delicto filij, an teneatur ligatur de forensi, & an habeat locum in an*

in auo, & nepote, & filio bastardo.

15 *Statutum q̄ pro delicto unius pater uel alius teneatur, siue pœna sit pecuniaria sine corporalibus, an ualeat.*

16 *Statutum quod illi de domo teneantur pro consorte, an ualeat.*

ANGELVS.

12 * QV I D si statuto cauetur, q̄ pater teneatur soluere cōdemnationē filij, an si filius sit cōtumax, possit cōtra patrē sine aliqua inuestigatione delicti, quia cōtumax ex forma statuti habetur pro cōfesso, exequi dictā sententiā: Bar. in l. cū filius. in princ. ff. de uer. ob. tenet q̄ sic. & idē Bal. in l. j. C. ne fil. p̄ pat. ex quo Bal. ibi not. q̄ ualeat statutū quod pater teneatur soluere cōdemnationem ex delicto filij in pecuniariis, quia hoc posset fieri pacto, ergo & statuto: ut in rub.

13 C. de decre. decur. lib. x. * Sed nō ualeat statutū, q̄ ex delicto unius alter teneatur corporaliter: ut no. gl. xxij. q. v. cū homo. & idem no. Imo. in d.l. cū filius. Si autem statutum dicat q̄ ex delicto filij facta condemnatione pater teneatur, tunc nisi filius fuerit præsens uel cōfessus, uel si non fuerit cōfessus, tamē de delicto fuit cōuictus, nunquā cōtra patrem habet executionem: ut no. gl. in l. i. de nox. §. si. & Bar. in d.l. cū filius. & quod ibi no. Imo. & Bal. in d. l. j. Si autē fuerit præsens & sponte confitetur, uel precedenti tortura uel testibus fuit superatus: tunc pater tenetur, etiā si non fuerit citatus in iudicio: ut l. j. C. ubi cau. f. & no. gl. & ibi Bar. in l. in cōditione. ff. ad Silla. An autē quod pater cogitur soluere pro filio possit in suā legitimā imputare: dic ut not. Bar. in l. Stichus. ff. de pec. leg. & Bal. in d. l. j. ne filius pro patre.

A V G. Tu autē in hac materia adde, q̄ id quod affirmat Bar. in hac materia in d. l. cū filius. affirmat etiā in sua disputatione, quē incipit, Perusina: ciuitatis. & multa allegauit Ro. in l. si filio. la. ij. ff. sol. mat. & uide tur inclinare in sententiā Bar. & Ange. in l. j. §. si. ff. si ex noxa. cau. aga & Bal. in additio. Spe. in titu. de prola. senten. in xvij. col. & Sal. in l. si filius. C. ne filius pro patre, quāuis Bal. cōtrariū dicat in l. si filius. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. & Bald. in l. j. §. si quis procurator. ff. si quis ius dic. nō obtempe. & Alber. de rosa. in prima parte statū. q. l. ubi latē disputat. uide in q. l. j. & l. ij. & l. iij. & l. iij. in eadē parte. De materia aliquid per do. Anto. de bu. in c. quāuis. de senten. & re iudi. Bal. in l. i. in vj. col. C. de bon. quæ lib. in §. j. & Bal. in l. ij. in vj. col. C. de eden. & Imol. in d. l. cū filius. Ego latissimē ibi posui post Moder. dic ut ibi. * Et de ista materia quando pater tenetur p̄ delicto filij, scias, q̄ nō intelligitur de patre forensi qui habet alibi domiciliū: licet in loco delicti habeat aliqua bona: & ita dixit d. Catal. in tracta. syndicatus. q. cxxx. & ibi uide q̄ nō habet locū in auo, nec in nepote, nec in filio bastardo: & ibi uide q̄ pater possit reuocare cōfessionē ipsius filij, & quod per procuratorem potest pater cōparere, & alias q̄st. ibi uide *. Inquātū autē tactū est suprā, an ualeat statutū, quod pro facto uel delicto unius, pater uel alius alius teneatur, siue in pecuniariis, siue in corporalibus pœnis, addatus qd Bald. in rubri. C. res inter alios acta. conclusiuē dicit statutum non tenere, si imponat pœnam corporale uel infamantem pro delicto alterius: &

Z 3 sequitur

sequitur Salic. ibi, de pœna infamiæ. Bal. pœsimè loquitur contra text. in l. quisquis. C. ad l. lu. maie. ubi pro delicto patris filii infamantur. & tenet Inn. in c. grauem. extrâ de sent. excô. Sed in pœna corporali fortè melius loquitur Bal. & sequitur Bal. in d. l. j. C. ne filius pro pat. & Pet. de Anch. in repeti. c. canonũ statuta. extrâ de confti. in uer. hoc quæro. ulterius scriptũ est in l. diuina. & idem Sal. in d. l. si filius. Sed ultra omnes uide Alber. de Ros. in prima parte statutorum. q. li. j. Et de materia uide Bal. & Ange. in l. lex Cornelia. ff. de uulg. & pupil. & Bal. in l. si quis in tantum. C. unde ui. & Bal. in l. si qua pœna. ff. solu. matri. & Bal. in aut. si captiui. C. de episc. & cleric. & in l. ij. ff. si ex noxa. cau. aga. Bal. in l. si filius. C. de bonis proserip. & per Bal. in l. si. §. j. C. de usur. rei iudi. Pet. de Anch. in c. ij. extrâ de delict. pue. uide pulchra uerba Bal. in l. sanctimus. C. de pœnis. ubi post Guid. de 16 Suza. dixit * ualere statutum, quod illi de domo teneantur pro consorte, quia subest causa, uidelicet ut magis abstineant à delicto: nam sufficit sola causa, licet nõ interueniat culpa eius qui punitur. c. quoniam. §. si uerò. ut lite non contestat. plenè not. in c. ij. extrâ de confti. & idem Bart. in l. iure prouisum. C. de fabr. lib. xj. Ange. in cons. lxxij. incipit, nobilis miles. domi. Ray. in tracta. repræsentariorum. in iij. q. principali primè q. licet Bar. aliter dixerit in l. hi penes. C. de agro. & cens. lib. x. & expressius Bal. in aut. & omnino. C. ne uxor pro marito. in iij. q. & la. de Belui. in aut. ut nõ fiant pigno. in q. ibi disputata per eũ, per lo. And. in c. non debet. de re iudica. in vj. Sed dicta istorũ intellige,

ubi non subesset causa: alijs non tenet statutum quod ad alia pœna quæ corporalem. per d. c. sine culpa. de re iudica. lib. vj. per ea quæ not. Bald. proœmio digestorũ, in prin. dumi. cludit ualere statutũ auferens docium rei meæ ex iusta causa. & Bart. l. j. §. familia. ff. de publ. tene. uel statutũ quod quis pro delicto familia teneatur: & aliquid per Bar. in l. Titius. ff. de testam. mili. faciũt pœna chrè not. in l. dotis. C. de iure dotũ per Imo. in c. p. de consue. qui dicit ualere statutum, quod filius teneatur ad debita patris, etiã si non sit heres: & de remedio, uide per Bal. in d. l. dotis. nunquã tamè uidi aliquã legem iniquã, quæ diceret mihi quod corporaliter quis puniatur pro delicto alterius: & credo tale statutum non tenere tãquã iniquũ, per rationes quas Bal. allegat in d. rubic. res inter alios acta. quod autem quis infamiam patitur pro delicto alterius, & quod patitur excommunicationem, illa filius possunt aboleri per superiorit sed pœna corporalis imposita non potest amplius tolli, per ea quæ habentur in l. ea quæ. ff. de reg. iur. Et ultimò uide pulchrum consiliũ Bart. quod incipit, in Christi nomine. & dicitur quod uigore dicti arbitrii, cui consuluit in splendida ciuitate Florentiæ, cum casus accidisset, cuiusmoda de magna domo occidissent assassinatores Florentie in ciuitate Actiij, fuit statutũ quod cõsanguinei haberentur pro rebellibus & expellerentur, & bona essent publicata, nisi intra annum præsentarent illos occisores uiuos aut mortuos: & ibi tenet tale statutum ualere, si ita esset iustitiam usitatum in similibus propter pacem

pacificam quietè populi, & eum refert & sequitur Pet. de Anch. in d. c. j. extrâ de cõstitui, ubi undecimo quæ- 2 ratur super quibus rebus. mihi in secunda charta illius q. & dicit quod effectus fuit magnus, quia illi de domo propria occidi fecerunt illos occisores. & omnino uide Albe. de Rosa. in parte prima statutorũ. q. ubi suprâ.

SVM MARIVM.

- 1 *Clauisula dandis & soluendis generaliter camerario, debet apponi in sententiis, quia tota pœna debet solui fisco: & postea fiscus facit diuisionem.*
- 2 *Fiscus debet facere partes bonorum applicatorum fisco, casu quo bona mereantur diuidi: & dare optionem alii qui debeat habere partem, ut puta delatori.*
- 3 *Iudex potest dare delatori maleficii partem condemnationis in præmium, ut homines instentur ad denuncian- dum.*

DANDIS & soluendis generaliter camerario &c. * Ista clausula apponitur & apponi debet, siue tota condemnatio solui debeat fisco ad sui utilitatem: siue etiam pars debeat sibi applicari: siue accusatori, siue delatori, uel alteri priuato: quoniam tota pœna debet solui & applicari fisco. Et postea ille qui debet habere partem, debet ire ad fiscum, & suam partem petere: ut not. Bart. in l. j. C. de uen. re. fis. cum priua. col. lib. x. & in l. dicitur. §. senatus. ff. de iure fisci. & hoc sequitur Sal. in l. iij. C. ad leg. Fal. uer. ulterius ab extra &c. qd singulariter tene menti: quia sæpe & sæpius occurrit de facto ne tu erres: quando fisco & accusatori debetur pars condemnationis dari, ut semper tota condemnatio uadat ad fi-

scum: & accusator partem suam à fisco postea petat: & ita prædicari multo- 2 ties. * Et aduertas quod in casu quod bona quæ diuisione mercantur quæ ex condẽnatione fuerint fisco applicata: tunc fisco debet facere partes, & dare optionem delatori, uel alii qui debeat habere partem. Ita dicit Barto. in d. §. senatus. quod est multum notandum & speciale in fisco, quoniam licet uulgares dicant quod maior frater cogitur facere partes, & dare opinionem minori fratri, tamen de iure hoc non reperitur, ut not. Bal. in l. si maior. C. com. diuidun. & in l. sius quoque. ff. de hare. insti. & Bart. in l. j. C. de his qui se defen. * Et etiam aduertas quod Bar. in d. §. senatus. dicit per illũ text. quod iudex iustè potest dare delatori maleficii partè condemnationis in præmium, ut homines inuicentur ad denuncian- dum ne delicta remaneant occulta: quod tene menti, quia tibi sæpe occurrit, quando est aliquod malificium occultum, uel ignoratur delinquens, uel scitur malefactor & stat occultus, quod non potest reperiri: tunc iudex ex suo officio & sine licentia superioris dicitur præmium dabit. Quod tamen præmium de quibus bonis soluatur, uide Barto. in l. lege. ff. ad Silla. Et adde quod dixi supra in glos. in uerbo, fama publica. uerfi. decimotertio quæro, an iudex &c. & uerfi. seq.

ADNOT. a ¶ Hoc non reperitur. Adde Roma. in consil. cccxli.

AVGVST. Tu autè adde quæ infra dicam in filiũ glo.

4 *Solutio condemnationis facta per unum ex condemnatis, quomodo cancellari debeat condemnatio.*

5 *Solutione facta ab uno, si tota sententia fuerit cancellata, an non solventes erunt liberati.*

6 *Cancellatione condemnationis non apparente in scriptis, si apparet de verbo superioris, quod uoluerit quod sit cancellatus, an sufficiat: & si aliquis condemnationem soluat, qui tamen uerè non erat ille qui erat condemnatus, an uerus delinquens erit liberatus.*

7 *Iudex an possit dare partem condemnationis accusatori in præmium, ut homines inuitentur ad accusandum ne delicta remaneant impunita.*

8 *Cancellatio an semper trahatur ad illam causam propter quam cancellatio fuit facta.*

9 *Cancellare tantum est quantum si in margine dictum est, mihi est satis factum de omnibus.*

ANGELVS.

- 4 * **E T** ut uides, plures in casu nostro eadē sententia cōdemnati sunt. pone unum ex dictis malefactoribus soluisse condemnationem suam: an dicta cōdemnatio debeat cassari? dic quod non. imò in dicto cōdemnationis margine debet apponi post nomen dicti solventis, qualiter talis soluit condemnationem suam prædictam. Et etiam si uis, potes nomen suum interlineare, non autem totam sententiam cancellare: ut dicit gl. & Bar. in l. cancellauerat. ff. de his quæ in testam. delē. * Sed ponamus quod aliquo casu propter solutionem factam ab uno totam sententiam cancellat, an alii non solventes suā condemnationem sint liberati, an ex dicta sententia cancellati possint conueniri & puniri? dicas quod sic, quia cācellatio simpliciter facta & de tota sententia semper refertur ad cau-

sam suam, ex qua facta fuerit, & non ad aliud. Sed dicta cancellatio facta fuit, quia unus soluit tantummodo suam condemnationem: ergo quod ad solventem dicta cancellatio refertur, & non quod ad alios non solventes: ita dicit singulariter Bart. in d. l. cōcellauerat. quod no. q. si in scriptura non apparet cācellatio unius condemnationis, sed constat de uerbo superioris, quod uoluerit quod sit cancellatus? dic quod sufficit: ita dicit Bart. per illum textum in l. emptor. §. Lucius. ff. de pac. Et tamen quod si quis fuerit cōdemnatus de aliquo maleficio in certa quantitate, & eam soluit, cum reuera non fuisset ille qui deliquisset, uerus delinquens nō liberatur: ita dicit Ange. in l. quoties. §. j. ff. solu. mat. pro quo Imo. allegat casum in l. qui seruuum. ff. de interroga. actio.

A D N O T A. ¶ Ita dicit Ange. Adde & uide eundē Ang. in consi. ca. d.

A V G V S T. Tu autem in illa primò adde, quod illam conclusionem quam dixit Barto. in d. §. senatus. probauit Nico. de mathe. in notabilibus suis, notabili suo lxxj. scilicet, camera debet totam condemnationem capere, & postea soluere sibi. Et inquantū do. Ang. hoc incidenter dixit, quod frater maior debet facere partē, & dare optionē fratri minor: adde quod hoc nō cadit propriè in materia, & multa possunt allegari ista materia: & ideo hīc non metendo. * Et inquantū domi. Ang. hic dixit, quod Bart. in d. §. senatus. dixit quod iudex iuste possit dare partem cōdemnationis accusatori uel reo in præmiū, ut homines inuitentur ad denunciandū, ne delicta occulta

remaneant impunita: dicatis q̄ Bar. nihil dixit de hoc in d. §. senatus. & domi. Ang. hic errauit. Et de materia uideatis quod dixi §. in gl. in uerbo, fama publica. uerfi. xij. quæro an iudex possit statuere & c. cū uer. seq.

8 * **E t** inquantū do. Ange. hic tractauit materia cancellationis, dicatis quod uera est ista, maximè in hac difficultate, ut semper cancellatio trahatur ad illā causam, propter quā cancellatio est facta, & non ad aliam causam: ut affirmarunt omnes docto. ibi etiā Bar. in l. pluribus. ff. de his quæ in testa. delen. & Bar. & docto. in l. acta. in fi. ff. de re iudi. unde non mirum, si cancellatio est facta per unū, non debet alteri prodesse, iuxta not. in rub. ¶ **E t** inter alios acta. In dubio autem præsumitur pro cancellatione, iuxta not. per Bal. in l. imperator. ff. de statu ho. & credo quod onus probandi transferretur in illum, qui cōtra cancellationē dicit. * & tene menti q̄ tā tum est cancellare, quantū si in margine dictum est: mihi est satis factum de omnibus. ita dicit Bart. in l. nihil interest. ff. de admē. lega. & uide Ro. in l. semel mora. ff. sol. mat. qui allegauit in hac materia illum tex. in d. l. qui seruuum. ff. de interroga. act. quē ad propositū Ang. allegauit Imo. de illo innocēte qui soluit pœnam pro nocente, ut nocens non liberetur.

S V M M A R I V M.

- 1 *Clausula, si non soluerit intra decem dies, soluat cum quarto pluri: an de iure procedat, & fieri possit per iudicem.*
- 2 *Condemnato non solvente, tunc illud quartum non dicitur pœna prima, sed pœna contumacia: & sic fideiusor præstitus in processu non tenetur ad*

illud quartum plus.

3 *Fideiusor interueniens in omnem causam in qua tenebatur, primus tenetur ad illud quartum plus.*

4 *Sententia dicente, quam si non soluerit & c. sufficiat quod soluat pœnam primam: uel etiam quartum plus, ad hoc ut euitet pœnam corporalem: in quod plus incurrit propter cēssationē solutionis pœna prima.*

5 *Reus ad hoc ut fugiat pœnam corporalem, an teneatur soluere non solum pœnam originariā, sed etiam quartum plus, in quod incurrit propter cēssationē solutionis pœna originariæ.*

QUAS si non soluerit intra decē dies, soluat cum quarto pluri. * Videtur quod ista clausula non procedat de iure, & quod per iudices fieri nō possit: quoniam post cōdemnationem factam multare nō possunt: & uidetur esse contra gl. in l. j. c. de usu. ff. lib. x. Sed Bar. & Ang. in l. ij. in fin. ff. de publi. iudic. dicunt quod hoc est uerum, nisi iudex habeat merum imperium: quia iudices habentes merū imperiū possunt multam apponere: sed domi. lo. de Imo. in d. l. ij. dicit, quod si istud quartum pluri est leuis pœna, non tantum ille qui habet merum imperiū potest talem multam ponere, sed etiam iudex causarū civilium: ut not. in l. j. ff. si quis ius dicen. non obtem. Sed tamē cōcedo in casu nostro indistinctē, & sic in omni iudice de maleficiis iniquitate, quod possit dictā multā imponere, quoniam dicti docto. loquuntur in iudicibus causarum civilium: nos uerò loquimur in criminalibus, & sic in maioribus iudicibus, qui habent merum imperium: & ideo omnimodo uidetur q̄ talem multā cōtra nō parientem

rentē sententiā suā imponere possit. ita dicit Bar. in d.l.j. de usur. ff. Et sic dicta clausula ualet & operatur: nec obstat quod post condemnationem non possit multare, quia illud uerū est purē & implicite: sed sub conditione sicut dicitur quādo mandat rēstitui, & si nō restituatur q̄ soluat tantū, uel quod iuret in litē. 4 argu. not. in l. qui restituere. ff. de rei uendi. l. j. ff. de acti. emp. & l. cōdūctores. C. loc. & l. j. & l. in actionibus. ff. de in litem iurā. uel quando condemnat. & dicit, saluo eo quod j. dicam, ut no. gl. in l. itē Labeo. §. j. ff. fami. erc. Et q̄ dicta annotatio cōdēnationis & p̄nā possit fieri in p̄nā cōtumacis & nō soluētis: tenet Bald. in l. quicunq;. C. de requi. re. ubi dicit, & sic facit pro statutis dicentibus q̄ nō cōparēs, & idē nō soluens, incurrit in p̄nam quarti plus &c.

2 * Et bene aduertat tu iudex, si nō soluit, & si sit cōtumax, q̄ illud quartū plus nō dicitur p̄na prima, sed p̄na contumacia: ita etiam uult Bald. in d.l. quicunq;. unde eius fideiusfor quem prelitit in processu, non tenetur ad istud quartum plus: ut l. j. & ibi gloss. & Barto. ff. de in litem iur. ita etiā dicit Bar. in d.l. j. de usur. ff.

3 sic. * quod intellige uerū nisi in omnem causam in qua tenebatur primus interuenerit fideiusfor. arg. no. in l. centū Capug. ff. de eo qd̄ cer. lo. unde sis cautus tu iudex in capiēdo istā fideiussione latē, ut etiam istam causam comprehendat: ut dicit Bart. in d.l. j. de in lit. iur. & dixi §. in gloss. super uerbo, pro quo autem fideius sit &c. Si uerō in ea diceretur, quā si nō soluerit intra x. dies, amputetur sibi manus: tūc talis sentētia, & eius pos-

na nō dicitur pecuniaria, sed corporalis: ut dicit Bar. in l. itē illa. ff. de offi. pec. aliās, custo. reo. & in l. j. de i. Imo. ff. de pub. iu. an etiā isto casu fideiusforibus relaxādis, dixi §. in gloss. super uerbo, pro quo Seius fideius sit &c. & in glo. in uerbo, fama p̄nā: p̄cedēte. uer. x. quaro an possit &c. cū uer. sequē. * sed bene aduertat ad istū casum quādo dicit, q̄ soluit, uel quā si soluere non potest: &c. an sufficiat q̄ soluat primā & originalē p̄nā: an etiā debeat soluere illud quartum plus in quo propter negationē incurrit, uel quia in primo termino nō soluit: uideatur quod soluendo primam & originariam condemnationē cūct corporalem: ut dicit Bar. in d.l. j. ff. de in lit. iur. & in l. i. j. uer. sed quare quid si non impunitur &c. dic ut ibi latē: ubi Barto. tur facere differentia, si statutum dicit quod pro falsitate soluat tantū p̄nitatē: & in quadruplo si nō soluit intra x. dies. in quo casu illud augmentum dicitur esse p̄na delicti, p̄nitentis cōtumacia: secus si dicat, quod nisi soluat condemnationē intra dies, condemnetur in quarto plus: quoniam tūc quæ sunt in cōditione sunt in dispositione, illud quinuplus dicitur esse p̄na contumacia: & nō delicti. arg. l. ita stipulatus: ff. de uerb. obli. & ita uidetur multariter: licet Imo. aliter dicat. Sed dicit Bal. Ang. & Sal. in d.l. j. de in litem iur. qui sequuntur opinionem Barto.

A D N O T. a ¶ Imponere potest. A d d e t u A l e. in consil. lxxv. no. 10.

¶ per Old. in consil. xv. Bern.

A V G V S T. Tu autem in hoc in prima conclusione, uide Albe-

in l. j. in fi. princ. ff. si quis ius di. non obtem. qui approbant illam gloss. in d.l. j. C. de usur. ff. lib. x. & uide Ange. in solenni sua repetitione. l. nemo in carcerem. C. de exac. trib. lib. x. in j. colū. ubi dixit q̄ debitori fisci non potest fieri p̄ceptū de soluendo, & in quantum non soluat intra terminum, quod habeatur pro exbānito in persona uel membro: sed in pecuniā sic. & alleg. gl. in l. fi. in fi. C. de iudic. subdit tamē quod contra hanc conclusionem facit, quia uideatur quod p̄na corporalis per sententiam potest inferri: sed dicit ibi Ange. quod hoc est uerū, si debitor est: tunc bene potest iudex habens merum imperium condemnare delinquentem ad soluendum intra terminum. Et in quantum non soluerit, cōdemnare eū in quarto plus: uel etiā ad p̄nam personalem: & ita dicit, fieri uidemus quotidie per rectores ciuitatū Tusciae: ubi uerō iudex non haberet merū imperium, tunc non posset ex causa omiſſe solutionis cōdemnare reum ad p̄nā quarti plus, uel aliam p̄nam: quia nō cōpeteret sibi multādi potestas. & alleg. l. j. C. de modo mul. & allegat illam gl. in l. j. C. de usur. ff. lib. x. Quinimo Bald. in l. cū iudex. C. de senten. in fi. dixit p̄derans ibi gl. q̄ inoleuit p̄ctica, q̄ ratione cōtumacia sub conditione in sententia imponitur p̄na corporalis in defectū pecuniaria: & tenet sententia. Et uide Alb. de ros. in prima parte statuto. q. xcii. quæ incipit, item quaro an ualeant condemnationes, quod si q̄s nō soluerit so. soluat duplū uel quadruplū. & alleg. Spe. in ti. de sen. §. j. uer. sed nunquid si iudex. & ibi Specu. dicit quod de

consuetudine ista obseruatur. Et p̄derat quod Spe. ibi multum generaliter loquitur. Item in quantum supra dictum est an fideiusfor teneatur ad istud augmentū quarti plus, ultra ea quæ supra dicta sunt in gl. super uerbo, pro quibus Ant. fideius sit, adde Bal. in l. fi. quia p̄na. ff. de his q̄ sunt sui uel alie. iur. in illa q. an pater q̄ tenetur soluere cōdēnationē p̄ filio, teneatur ad istud quartū plus. & Imo. in c. cōstitutus. extrā de fideiuf. in v. col. & Bart. in l. fideiusfor magistratuū. ff. de fideiuf. uide Bar. Imo. & docto. in l. fi. ff. de fideiuf. * Item in quantum actum est, an reus ad hoc ut fugiat p̄nā corporalem, teneatur soluere nedū p̄nam originalē, sed illā p̄nā quarti plus, in quā incurrit propter cessationē solutionis p̄næ originariae uel propter negligentia: adde ultra supra allegata Bal. in l. fi. C. de usur. rei iudic. & per Barto. in l. ideo. C. de compensa. & per Bar. in l. libertis quos. §. posthumus. ff. de ali. & cib. leg. per Bal. in l. siue. ff. qui fat. cogā. & per Bal. in l. data. in x. col. C. de appel. & per Bal. in addi. Specu. in tit. de senten. in xix. col. & in hac materia adde text. de quo Ange. i. multum exclamatur, dicens non esse meliorem in corpore iuris, quē doc. non uiderunt, in l. utrum. ff. de parri. & facit mentionē de diuis Bart. in d. l. publicorum. ff. de pub. iud. Et alleg. dicta per ipsum in l. si cum exceptione. §. quatenus. ff. quod met. causa.

6 Sententia dicente, qui centum non soluerit, amputetur ei manus: quantum tēpus intelligitur esse concessum intra quod soluere possit, antequam manus sibi possit amputari, & quando reus credit

- creditor communis possit cōpensatio-
nem obicere.
- 7 Sententia dicente, si homicida non sol-
uerit uel nō poterit soluere mille, quod
decapitetur: nūquid expectabitur diu
ut soluere possit.
- 8 Sententia dicente, si nō soluerit uel sol-
uere non poterit centum, cōdemnamus
in amputatione manus: an debeat re-
gulari secundum ultimas uoluntates,
uel contractus.
- 9 Casus isti, si non soluerit: uel quas si
non soluere poterit & c. licet cumulen-
tur, tamen multum differunt.
- 10 Iudex ex causa potest augere uel mi-
nuere pœnas à statuto statutas.
- 11 Iudex debet in sententia causas & ra-
tiones exprimere propter quas à pœna à
ordinaria recedit.
- 12 Condemnato Titio quod soluat centū,
& si non potest soluere, amputetur si-
bi manus: an requiratur monitio iudi-
cis, ut intra tempus soluat, aliter non
possit aliqua pœna infligi.
- 13 Iudex an ex causa possit augere uel
minuere pœnas inductas per statutū.
- 14 Statuto imponēte pœnam pro delicto,
si illud delictum nō fuerit commissum
ex proposito, id est dolo, sed per latam
aut leuem culpam, an cœset pœna sta-
tuti.
- 15 Iudex qui sine causa auget uel minuit
pœnas, qua pœna puniatur.
- 16 Iudex in pœnis arbitrariis, an possit
transgredi cōsuetudinem loci & stylū
illius curia in qua est rector: & an si-
cut iudex pœnam à lege impositā po-
test ex causa augere uel minuere, ita
& impositam ex consuetudine.

ANGELVS.

- 6 * QUID autem si simpliciter di-
catur in sententia, quæ centum si nō
soluerit, amputetur ei manus: quan-

tum tempus intelligitur esse datur
intra quod possit soluere, antequam
amputari possit sibi manus: nō
in litem ueniunt. §. j. ff. de pec. leg. & ff.
& in l. j. §. si. ff. de pec. leg. & ff.
dicam latus: quia Bar. ibi non dicit
rat: & aduerte quia licet in pœna
pœna non possit obicere compen-
sationem cōmuni: ut l. ob. neg. ff. de compen-
sa. & in l. ea que. C. tamē in illo quarto pluri, si erant
creditor communis, potest obicere
compensationem: ut not. Bar. per
lū tex. in l. deo. ff. de cōpen. *
autem si statutum dicat, quod si
homicida non poterit soluere uel nō
uerit mille, quod decapitetur, re-
quid expectabitur a diu ut possit
uere: Istam q. format Bal. in l. que. C. de ser. fugit. in uer. sed ut
statutum & c. ubi concludit quod
pectabitur diu: sed si eo tempore
parum post non potest, tunc uer-
cabitur illud: & dicitur non potest
soluere, quia hic actus, est adu-
non requirit moram temporis:
no. in l. ij. de his quib. ut indig. Bar.
ff. de hære. inst. l. i. §. quod
bes ergo tu iudex discutere accu-
uicinis & amicis: ut l. ij. C. quanc
uel priua. & dato discuffore ut
de fru. & litiū expen. & etia per
tarium & æstimum poteris litig-
gatiuā b probare: ut l. cum de leg.
ff. de prob. & in auth. de hære. l. i.
§. si uerō adsunt. Et si repenes
fit soluendo, & quod non possit
potes dictū homicidā cōdemna-
pradicta discussione, que apponit
in actis: quod tene metū quod
in litem liberatur. §. j. ff. qui
uel hypo. sol. sed tu in hac

latius dicas, quia Bar. istam q. forma-
uit in d. l. i. §. quod. §. si. in ff. de
hære. inst. & eam dimisit insolutam.
Hanc eandem q. formauit Ang. in l.
j. ff. de in iust. testa. & eam reassump-
sit in d. §. si. & ibi Bald. aliter dicit quā
dicat in d. l. quicumque, quia dicit quod
cum hoc de tēpore nō reperitur à
iure statutū, stabitur iudicis arbitrio,
quando nō dicatur posse soluere uel
non soluisse: ut l. j. ff. de iure delibe.
sed Ang. in d. l. j. dicit quod habebit tē-
pus quod datur iudicatis in ciuili: ut
l. fi. C. de excep. rei iudi. quia in crimi-
nali ad similitudinē ciuiliū procedi-
mus: ut l. absente. ff. de pœn. sed
Bal. in d. l. fi. tenet contrariū, quia de-
lictum tollit beneficiū: quod sequit-
ur Rapha. in l. si uictum. ff. de re iud.
secus si parti esset pœna soluenda, &
etiam propter delictū, & non fisco.
alleg. l. i. cum exceptione. §. quod si ho-
mo. ff. quod met. causa. & istud credo
uerius quā dicat Ange. Sed do-
meus Ioan. de Imo. in d. l. i. §. quod
que. §. fina. in fi. latius dicit, uel delictet
aut sententia à præcedēti dispositio-
ne incipit, aut à præcedenti conditio-
ne. Si à præcedēti dispositione: ut pu-
ta, condemnamus in centum, & si nō
soluerit uel soluere nō potuerit, cō-
demnamus in amputatione manus,
uel quod amputetur manus: & tunc
cum non fit differentia inter cōtra-
ctus & ultimas uoluntates: ut l. ita sti-
pulus. de uer. obli. coniuncta l. j. ff.
de pe. leg. cum si. quod dicitur nō posse
soluere, cum fuerit interpellatus à
syndico communi: & nō soluerit: ut
d. l. ita stipulus. dicit tamen ibi do-
meus quod cum sumus in actu cōdem-
nationis pecuniariæ, quod credit quod
isto casu cōdemnatus habebit tem-

pus quod datur iudicatis in causa ciuili:
quia isto casu pecuniaria est, licet p
delicto. argu. d. l. absente. & sic in hoc
sequitur opinionem Ange. de qua s.
& sic isto casu non est recurrendum
ad iudicis arbitrium. Secundo casu,
quando iudex incipit à præcedenti
conditione: ut puta, condemnamus
in manus amputationē si non solu-
erit uel soluere non poterit centum:
uel si, si non soluerit uel soluere nō
poterit centū, condemnamus in am-
putatione manus: tūc est dubiū, quia
in ultimis uoluntatibus dicitur desi-
nere posse soluere quamprimū po-
tuit & non impleuit: ut l. hæc condi-
tio. ff. de condi. & demonst. in cōtra-
ctibus autē expectatur quod uerē de-
finat posse adimplere: ut d. l. ita sti-
pulus. * unde uidetur dubiū an præ-
dicta sententia debeat regulari secū-
dum ultimas uoluntates uel contra-
ctus, de quo etiam latē per Bart. in l.
centesimis. §. si. ff. de uer. obli. Et fina-
liter cōcludit, quod debeat regulari se-
cundū ultimas uoluntates, & sic quā-
primum potuit soluere & nō soluit:
unde quamprimū fuit clarū, quod nō
potuit soluere, debet sibi amputari
manus, & addas tu quod in dubio sentē-
tia iudicis & statuti magis debet re-
gulari secundum ultimas uoluntates
quā secundū naturā contractus c,
tex. est in c. præterea requisisti. & ibi
Inno. lo. an. & Ant. de but. de appel.
& no. Bart. in l. obligationes ferē. §.
conditio. de act. & obli. & no. Ang.
& do. meus post Bar. in d. l. ceteris.
& no. Io. de Imo. in l. j. ff. de condi. &
demon. Et sic licet ipse non dicat, se-
quitur opin. Bal. in l. quicumque. aliās
autē si dicta sententia regularetur se-
cundum leges loquentes de contra-

ibus, sequeretur inconveniens: quia delictum remaneret impunitum, quia deberet expectare usque ad terminum vite: & sic in effectu non posset puniri: uel dicitur quod isto casu cum non sit tempus statutum, stabitur officio iudicis: & sic sequitur opinionem Bal. in d. l. suus quoque: quod dicitur fore ueritas: quare omnia nota, quia sunt quotidiana. * Sed unum aduertat, quod licet isti casus cumulerentur, uidelicet si non soluerit, uel, quas si non solvere poterit &c. tamen magna est differentia, quia quando dicitur, si non soluerit, posito quod daret fideiussores: tamen quia uerum est dicere, quod non soluit, debet amputari manus. Sin autem dicitur, quas si solvere non poterit &c. tunc dando fideiussores dicitur esse potens ad soluendum, & sic satisfecit sententia, licet adhuc non soluat, & sic poenam manus non patietur. ita eleganter dicit Bar. in d. l. item liberatur. §. j. quod est singulare: sed hoc potest esse ualde dubium per ea que not. Barto. in d. l. j. ff. de custo. reo. ubi uult, quod quamuis statutum dicat, si non potuerit soluere, non est fideiussoribus relaxandus, sed detinendus est, licet prestat idoneos fideiussores, uel depositum faciat: quia poterit esse quod fideiussores, licet tunc sint soluendo, efficiantur non soluendo, uel depositum periret: unde dat ibi consilium quod transferatur dominium in fideum, sub conditione si ueniret condemnandus: ut l. si sub conditione. ff. de sol. & istud plus placet. * Et menti habeas quod ex causa potest iudex a gere uel minuere poenas a iure statutas uel a statuto loci: ut est tex. glo. b. & Barto. in l. quid ergo. §. poena grauior. in fi. ff. de infami. & idem uoluit

Bal. in l. & sic feuerior. C. de infami. istud teneas, licet Bal. secundum l. but. in l. j. C. si aduer. dicit. dicitur quod d. l. hodie. ff. de poe. non habet locum in poenis statutorum, quia illas non precise imponere debet. * Et ad idem quod in d. §. poena grauior. Bar. uile & necessarium est, quod in intentione exprimat causas & rationes, quare a poena ordinaria recedat, uideatur an cum infamia delictum sit necesse: ut ibi facit ad practicandum hodie. & quod ibi no. ff. de poe. hoc clare potest comprehendere in poenis ordinariis, uidelicet utrum licet excesserit modum necesse. Sin autem sunt poene arbitrio iudicis impositae, dicitur tunc augere uel minuire, si excedit uel minuit de eo quod est suetum est alias imponi uel arbitrarium pro simili delicto. ita dicit glo. d. §. poena grauior. & ibi Barto. quod no. in d. l. hodie. & glo. & doct. & si feuerior. C. de infamia. Sed ad ueritas quod omnia ista que ponuntur ista glo. a ueris. si uero in ea dicitur &c. usque in hanc que bene & late melius itarent. in glo. super verbo, quam si non soluerit intra x. dies, amputetur sibi manus dextera: unde omnia ista ibi repetas, quia per errorem fuerunt posita.

AD NOT. a. Expectabitur. Adde tu quod monitio sit necessarium ad terminum non est assignatus. uoluntaria in consil. lv. & an cum quis tenet ad aliquid faciendum sub poena, si quod transuerit ratum tempus quod potuerit. uide Barba in consil. iij. uol. Ber. ¶ Negatiuam. Adde tu & uide tu consil. ccc. lv. Pau. de Cast. in consil. ij. imprefis. Ber.

¶ Naturam contractus. Adde tu & uide Franc. de are. in consil. lxxxix. ubi si aliquis est condemnatus in centum soluedis intra x. dies, & si illa non soluerit, amputetur sibi manus: quod hoc casu dicta condemnatio regulabitur secundum naturam contractus, & non secundum naturam ultimam uoluntatum: & ibi per te uideas rationem. Ber. AVGV T. Tu autem in hac materia adde Bal. in l. quod seruus. ff. de condic. ob cau. in fi. qui dicit in hac questione de eo qui per statutum debet soluere centum, & si non potest soluere, amputetur sibi caput: quod illud uerbum, potest, trahitur ad difficultatem, non autem ad potentiam abolutam, per l. continuus. §. illud. ff. de uer. obi. & l. iij. §. si quis sic. ff. de sta. libe. & l. nepos Proculo. ff. de uer. sig. & l. si. ff. si cer. pet. non enim est in consideratione quod pauper possit ditari & solui. l. circa. §. defici. ff. de mane. & honori. & uide Rema. in d. l. quod seruus. quomodo refert quod Bal. uario modo loquutus est in ista difficultate: nam unum dixit in l. quicunq;. C. de ser. fugi. & allegat Bald. aliter dixisse in l. suus quoque. §. sed si filio. ff. de here. insti. Et in hac materia adde quae dixit ultra omnes doc. Nelus in tra. bannito. in ij. parte secundum di temporis, in lxvij. quaest. qui multum diffusum disputat istam materiam, & tandem decidit, quod officialis tenetur ei assignare terminum ad soluendum ad similitudinem contractuum, & sic constituitur in mora, qui terminus non debet esse minus x. dierum, arg. eorum quae habentur in l. si debitori. ff. de iudi. & quae habentur in l. j. ff. de iure delib. & ibi ultra omnes disputat, an debeat isto casu talis materia adaptari

ad contractus uel ultimas uoluntates, dic ut ibi. Adde Ro. in rub. de arbit. in v. charta. ibi, septimo quod si statutum dicit. * Sed aduerte, quia teneo isto casu quod opus est quod requiratur monitio iudicis, ut intra tempus soluat: & non procedente tali monitione non poterit quis aliqua poena multari: quae regulam habemus in iure quod ubi sumus in facto negatiuo ad hoc, ut quis incidat in poenam, semper requiritur monitio. ista est illa singularis doctrina Inno. in c. extirpanda. extra de preben. quam sequuntur ibi Host. Io. an. do. Ant. de but. Abb. & Imo. & sequitur Arch. v. q. j. c. ij. & Arch. & Ioan. in c. licet canon. extra de elect. lib. vj. sequitur Bal. & Imo. in l. si mora. ff. sol. mat. & Io. an. in c. excommunicationi. extra de rescrip. & in c. ij. extra de magi. Bal. in l. j. C. de sponsa. Bal. in auth. & omnino. in pe. col. C. ne uxor pro marito. Bald. in l. & si post tres. in lectura in xvij. col. ff. si quis cau. & in repetitione in xxij. col. & Bald. in authen. hoc amplius. C. de fideicom. & Bald. in l. qui crimen. C. qui accusare. qui allegando doctrinam Inno. dixit quod si statutum dicit, quod si quis ingrediatur monasterium monialium, incidat in tale poenam: nam cum poena ponatur hic affirmatiue, ibi non requiritur monitio: secus si super facto negatiuo poena imponeretur, quia semper monitio requiritur: unde cum in isto casu poena capitis super facto negatiuo: quia statutum dicit, si quis non soluerit incidat in poenam capitis: nunquam iste non soluens incidat in poenam capitis, nisi quis primo a superiore monitus fuerit: quae conclusio Inno. in d. c. extirpanda. an sit uera uel falsa, adde quod ultra oes scribentes scripsi in l. diuortio. §. si fundum. ff. soluto

Nota

soluta matri. Illam tamen doctrinam Inno. in d. c. extirpandæ. limitat Abb. in c. ex cōmunicationi. & do. Ant. de but. in c. quoniam frequenter. §. si uerò. in vj. col. extrà ut lit. non contesta. & Pau. de Cast. in l. j. c. de his quib. ut indi. Domi. de sanc. Ge. in c. j. extrà de uita & hone. cle. lib. vj. & uide Bal. in c. j. §. publici latrones. de pace. Constant. unde si milies esset certum captū non posse soluere, nihilominus nunquam poterit sibi inferri pœna corporalis, nisi demū præcedat monitio iudicis, per prædicta, quæ monitio debet esse certa & nō incerta. l. aut qui aliter. & l. si is qui. ff. quod ui aut clam. per not. in c. j. extrà de iudi.

13 * Item in quantum suprà tactū est, an iudex ex causa possit diminuerē uel augere pœnas inductas per statutū: de iudi. de q. Bal. in d. §. pœna grauior. tenet etiam q. iudex non possit: secus in pœnis inductis à iure cōmuni. & Bal. in auth. hodie. C. de iudi. Sed cōtrarium tenuit Sal. post Bal. & Paul. de cast. in d. l. & si feuerior. & Bar. in l. 14. si. in fi. ff. de rece. * Et ideo dico q. si statutū imponit pœnā p homicidio uel pro alio delicto, & istud delictū nō fuerit commissum ex proposito, id est, per dolum: sed per latam culpam aut leuem culpam, pœna statuti cessabit: quia statuta debēt secundū ius commune interpretari, & ita notant Bal. & Salic. in d. l. serui uestri. C. de nox. & Bal. in l. data opera. C. qui accusare. in v. col. & Bal. in l. quicumque. in vj. col. C. de ser. fugit. per Bal. in l. j. ff. de leg. & Bal. in l. in actionibus. ff. de in lit. iur. & Bal. in l. pignus. C. de pign. actio. ubi hæc limitat. & per Bald. in l. ij. §. prætor. ff. ne quis eum qui in ius uo. per Bart. in l. j. §.

non autem. ff. si quis testa. libet ad ius. sue. per Salice. in l. j. c. de fide. Imo. & domi. Ant. de Butr. in c. j. extrà de constit. ubi hoc limitat. & etiam limitabat Salic. in d. l. serui. stri. Ad prædicta faciunt not. per Bal. in l. omnes populi. in vj. q. primo. ff. de iust. & iure. uide Baldum. quis ab alio. ff. de calum. in fi. qui. pressē uult quod potestas etiam pœnis inductis à statuto potest etiam sola augere & minuire per potestatis legis tibi datā. in d. §. pœna grauior. & in d. l. & si feuerior. adde Bald. obseruare. §. proficiat. in xxvj. q. 2. de offi. procon. & Bald. in c. j. in q. cau. feud. amit. in fi. j. colum. tenet. presse, quod iudex ex causa potest minuire pœnas à statuto taxatas. causa tn. Et uide Bar. in l. hos accu. re. §. omnibus. in fi. ff. de accus. pœna p statutū nō potest infligi nisi iudex imponet sibi aliā extra iuris. 15 * Qua autem pœna punietur iudex qui sine cā auget uel minuit pœnas. Lud. de rom. in notabilibus. no. lxxiij. in notabilibus primi. et dicit, q. legit hoc nesciūt. sed Bald. & Ioan. an. in c. de causis. extrà de deleg. decidunt: quia puniuntur pœna infamiae. l. seruos qui. C. ad l. iul. de publi. & dicit Ro. q. alia pœna punietur, scilicet pœna illa qua punietur reus. l. j. C. ne san. bap. * Item notandum suprà tactum est, an iudex in pœnis arbitrariis possit transgredi ius in qua est rector: adde comen. pulchra uerba Ang. in l. fi. ff. de iur. & per Bal. in l. reos. C. de accus. tanter loquitur in d. l. quicumque. Bal. in l. serui quoq. §. publici. procur. materia est trita. uide p.

der. in locis §. allegatis. Tene tamen menti unū singulare uerbum, quod posuit do. Abb. in c. de causis. extrà de offi. dele. in fi. quod sicut pœnam impositam à lege ex causa, iudex potest augere uel minuire: ita poterit augere uel minuire pœnā impositā per consuetudinem, quod not. ad ampliationem legistarum.

S Y M M A R I U M.

- 1 Clausula deducta iij. parte per beneficium confessionis, comprobatur de iure: scilicet soluenti ante tempus id in quo ueniet de iure condemnandus, minoratur de summa.
- 2 Minoratio pœna propter beneficium confessionis, an profit præstanti opem.
- 3 Pœna corporalis duplex est, & an tunc habeat locum beneficium confessionis.
- 4 Condemmandus pœna mortis, an in aliquo est alleuiandus propter confessionem dummodo moriatur.
- 5 Condemmandus pœna corporis afflictiua, an alleuiabitur in aliquo propter confessionem.
- 6 Condemmandus pœna corporis afflictiua, si propter confessionem puniretur pœna pecuniaria, non tamen euaderet infamiam.
- 7 Statuto dicente, quod una quarta debeat deduci propter confessionem, & alia propter pacem ab offenso: si alius quis confitetur delictū, & ab offenso pacem habeat, quomodo fiet deductio istarum duarum quartarum.
- 8 Reus qui confitetur se commississe homicidium, sed negat se commississe in illo loco: an gaudebit beneficio quod confitenti minoratur quarta pars condemnationis. & an primo negans & postea confitens antequam de mendacio cōuincatur, euitet pœnā quartæ pluri.
- 9 Reus qui partem inquisitionis confite-

tur, an gaudeat beneficio statuti minorantis pœnam in una quarta propter confessionem.

- 10 Statuto dicente quod de quolibet instrumento soluatur sex denarij pro libra, an cōprehendat casum quando instrumentū sit super re inestimabili: & quomodo statutū minuens quartā partem pœna propter confessionem, possit uerificari in pœnis corporis afflictiuis, & quomodo non.
- 11 Pœna in specie an possint duplicari, & in quantitate non: & de dicto statuto minuente quartam partem pœna propter confessionem, in quibus uerificatur.

DE DUCTA sibi quarta parte per beneficium confessionis, & etiam deducta alia quinta parte propter instrumentum pacis. & c. Andream in libris mille Bononiensibus. * Ista clausula de iure cōprobatur, qm̄ de eo qd̄ qs̄ deberet soluere, de iure ueniret cōdēnādus, & soluit ante tēpus, minoratur de summa, ut l. si cōstāte. §. quoties. ff. sol. mat. ita etiā si confitetur & alleuiat iudicem ab onere probandi: tunc ex statuto potest induci quod pœna minoretur: ut l. eū qui. in prin. ff. de iniur. & ibi Bar. Ita dicit Bald. de ista clausula in d. §. quoties. * Et de minoranda pœna propter beneficium confessionis, posuit etiā Bar. in l. libertis quos. §. posthumus. ff. de alimen. & ciba. leg. ubi etiā dicit an tale beneficiū profit opem præstanti. uide etiam de hoc quod no. Bal. in l. non eo minus. C. de accusa. qui uidetur contradicere Bar. Et supradicta procedunt, quādo est pœna pecuniaria: si autem esset corporalis, quid iuris? & eius formā

3 statim dicā. *Et aduertat quod corporalis est duplex: quia alia est inferens mortē, alia erit, cum alia pœna corporalis imponitur: ideo de utraque uideamus. Et quod pœna mortis sit duplex, probatur in l. prator. §. j. ff. de bono. pos. & in l. ij. & l. capitalium. in prin. ff. de pœ. & not. gl. in l. transigere. in uerbo, capitalium. C. de transact. Primò nanque casu quando mors naturalis debet imponi ex delicto intetato, tūc subdistingue: aut sola uitæ priuatio imponi debet: aut post ultra debet etiā bona publicari. Primò casu quoniā ultimū supplicium nullo modo recepit in se diminutionem, quoniā est indiuiduū. arg. l. ij. §. j. & l. in executione. §. pro parte. & l. si homo mortuus. ff. de uerb. ob. tunc tali casu dictum beneficiū diminutionis quartæ partis pœnæ nō debet habere locū: ergo dicto beneficio nō gaudebit diminutionis quartæ partis, & pœna mortis naturalis imponetur. arg. l. si seruus tibi. & l. iul. ait. & l. si non seruus. §. si solus. ff. ad leg. Fal. cōiunctis his que not. Bar. in l. si pupillus. & l. Nefennius. & l. in lege Falcidia. ff. eo. tit. ubi inducit illā materiam Falcidiæ ad gabellam: & sic ad debitū fiscale. *Aduertat tamen isto casu, quod propter suam confessionem, si in aliquo posset sibi prodesse concederetur, quia beneficiū dici debet: ut l. beneficio. & quod ibi Bar. ff. ad legē Falcidiam. Et ideo putarē, quod si de illo delicto acerbissima mors ueniret imponenda, quod genus mortis dummodo uita priuetur alleuabitur: ut d. l. capitalium. in prin. Secūdo uerò casu quādo ultra mortē debent bona duplicari: & tūc

quia in uita dictū beneficiū diminutionis quartæ non potest habere locū, tunc totū beneficiū quartæ detratur de dictis bonis, nō tantū respectu bonorū, sed etiam respectu uitæ que nō recipit defalcationē: ut ar. planē. §. si quid præterea. ff. ad legē Falcid. & quod not. gl. & doc. in auct. similiter. C. ad legē Falcidiā. *Secundo uerò casu principali, quando est pœna corporis afflictiua, & tunc cōiudex ex causa possit alterare pœnas: ut d. §. pœna grauior. & gl. in l. ij. C. ut intra certū tēpus. & d. l. hodie. conceditur sibi dictum beneficiū in minorando, si potest fieri: uel in alterādo pœnas, ut si damnari debeat in metallū, damnabitur in opus metalli, quod leuius est: ut d. l. capitaliū. §. est pœna. si uerò debebat damnari in opus metalli, deportabitur: si autem deberet deportari, bona publicari, alleuabitur in bonorū publicatione: si uerò deberet tantū deportari, relegabitur: si deberet ad tēpus relegari, defalcabitur tēpus relegationis. ar. §. relegati. cū ibi no. inst. qui. mo. ius. pa. po. so. & l. relegatorū. ff. de inter. & rele. ad tēpus. & ibi Bar. Si autē sibi deberet amputari utraque manus & oculi euelli, unū defalcabitur: si autē deberet mitrari uel simpliciter bullari in fronte, fastigabitur simpliciter: uel si deberet fugitari tantū, tunc alterabitur aliquo modo pœna, si quod nō sit sine pœna, & quod grauius deat beneficio prædicto aliquo modo: uel imponendo aliā corporis leuiorē, uel in pecuniariā transferendo. *Aduertat tamen, quod si in pecuniariā transferret, non tamen propter hoc euaretur infamatus.

7 §. pœna grauior. quod not. *Quid autem si statuto debeat deduci una quarta propter confessionem? alia quarta debet deduci propter beneficiū pacis habitæ ab offenso secundum formā statuti: pone ergo quod aliquis confitetur crimen, & etiā habuit pacē ab offenso, & illam produxit: & uidetur quod debeat in scriptis producere pacē: ut uidetur text. in c. pactū. extrā de uerbo. sig. ibi, scripturæ. Sed contrarium est uerū: ut l. ipsius. C. fa. erc. ibi, quod licet scriptura non probetur. Et sic in tali casu debet deducere duas quartas: quomodo sit ista deductio, uidelicet an unaqueque quarta deducatur de tota summa condēnationis: uel fiet primò una deductio quartæ de tota condēnatione: & de illo quod restat nō habito respectu ad totum fiet alia deductio: & uidetur quod quilibet quarta sit eque principalis, & sic unaquæque deducatur habito respectu ad totā summā: & sic si condēnatio erat ad centū, prima, secūda, quarta, deducēda erit ad xxv. & sic in totū cumulatē erunt quinquaginta. arg. no. per Bar. in l. cōtra negantē. C. ad legē Aquil. ubi ponit qualiter pœna debeat duplicari, & semper habet respectū ad simplū, & sic ad unā pœnā in unaquaque multiplicatione: igitur idē dicā in deductione & defalcatione quartarū, ut contrariorū eadē sit doctrina, arg. l. j. de his qui sunt sui uel alie. iur. In contrariū facit illud quod dicimus de filio grauato secundū legistas sub cōditione, q̄ habet duas quartas deducere, iuxta l. quēquā. C. ad le. Falc. cū simi. & c. Rayn. de test. nā de tota hēreditate primò deducitur legiti-

ma, quæ est tertia: ut aut. nouissima. C. de inof. test. & de residuo habito respectu solimodo ad id quod restat deducta legitimo, deducetur Treb. & sic de illis tribus partibus que restant, nō autē totius hēreditatis respectu fit cōputatio Trebe. ista habetur in d. l. quanquā. & in c. Rayn. & in l. in ratione. §. quod uulgō. & ibi per Bar. Ange. lo. de Imol. ff. ad leg. Fal. & sic dicendū credo in casu nostro: ex quo sequitur, quod si condēnatio originalis erat de centum, & primò deducitur xxv. propter confessionē: restāt lxxv. de illis lxxv. etiā habito respectu ad illas lxxv. tantum, non ad tota centum, deducetur alia quarta propter beneficiū pacis: & sic deducetur minus quā xix. & sic in totum deducetur xliij. & aliquantum minus: & tamen si de dicta tota summa, habito respectu semper ad totā summā, duæ quartæ deducuntur, fuissent deducta quinquaginta, quod not. & ita practicatur, quod est uerū nisi uerba statuti aliuē portarent: unde semper aduerte ad eius uerba. *Et aduertat, quod licet quis confiteatur cōmississe homicidium, negat tamen se in illo loco commississe, non gaudet beneficio quod cōfitemini minoretur quarta pars condēnationis. ita dicit Bar. in sua disputatione que incipit, Per Italiā cōmuniter sunt statuta. & in l. inde Neratius. §. si. cū l. se. ff. ad leg. Aquil. Et eōtra, si statuto augetur pœna neganti in quarto pluri: si primò neganti, & postea cōfiteretur, antequam conuincatur de mēdacio, euitat pœnam quarti pluris. ita dicit Ang. Bal. & Sali. & Bar. in auct. cōtra qui priuam. C. de non num. pecunia.

• **Q**uid autem si partem inquisitionis cōstitetur, an gaudeat beneficio dicti statuti uide Bal. in l. quidā aſti mauerunt. ff. si certum petatur.

ADNOT. a ¶ Alleuiabitur.

Adde tu ultra ea qua ſubiēt dom. Ang. quōd hoc poteſt eſſe propter beneficiū cōfeſſionis. unde tunc ſuccedit quod uoluit Ang. in conſil. lxxvij. & conſil. cccxvij. quē refert & ſequitur do. Alex. in cōſil. cccvij. in ij. uolu. ubi licet offendere uerba ſtatuti: ut deſeruiamus menti. & ut ceſſet abſonus intellectus. Sed quis diceret nō eſſe abſurdum, quōd ille qui uenit puniendus pecuniariter, gauderet beneficio ſtatuti, & non ille qui uenit puniendus corporaliter? cū ratio ſtatuti ita militet ſicut in alio: nam quādo ex forma ſtatuti quis pro delicto ueniret furca ſuspendendus, propter cōfeſſionem decapitabitur: quia eſt minor pœna. ita Bal. in conſil. cccxlvij. incip. præmittendū eſt. & hec ſententia uidetur aqua, pro qua facit, quia etiam de iure communi ſponte conſitens mitius punitur: ut habetur in c. presbyterum. l. diſt. & xv. q. ult. in cap. ſi quis presbyter. xxiiij. di. c. ſi. & c. quia ſimpliciter. l. ij. di. ponit Rom. in conſil. cccccxxij.

b ¶ Euitaret. Adde Ro. in conſil. xxj. Ber. A V G. Tu autem in hac materia adde, quōd iſte doctor multa in hac glo. dixit quæ parum ualēt, nec probat quæ dicit: quia Bal. in d. §. quoties, non dicit id ad quod ipſe allegat. Et inquantū uult quōd ſtatutum quod loquitur, ꝓ per confeſſionem uel per ſolutionē ante tempus minoretur pœna, in quantum ſtatuta dicunt deducta quarta parte per beneficium cōfeſſionis: nam dico quōd tale ſtatutum nullo modo poteſt militare & habere locum in pœna capitis, & mortis, uel corporis: quia

illa pœna quæ inferitur in corpora tione ſubiecti, ſcilicet corporis, conſetur eſſe indiuidua, iuxta not. iel. iij. §. Cato. ff. de uerbo. obl. ubi licet per Bart. Ange. Imol. Rap. & do. quæ multa allegant. & per l. ij. §. j. & i. in executioe. §. pro parte. ff. de uerbo. obligat. nec eſt uerū quōd in aliquo iſtorū caſu propter ſuam cōfeſſionem concedatur ſibi aliquod beneficium, hoc eſt, quōd ſi pœna mortis ueniret imponenda acerbiffima, ꝓ per confeſſionē dabitur ſibi pœna mortis, quæ erit leuior, uel minor: dabitur pœna corporis afflictiua, in aliam leuiorē ſecūdū exempla quæ poſuit: quia dico quōd tale ſtatutum deducta quarta parte per beneficium cōfeſſionis, non cōprehendit iſtos caſus, in quibus pœna corporis afflictiua imponitur: ſed in quibus dicitur pœna pecuniaria imponere: uideo quomodo tale ſtatutum poterit trahi ad iſtos caſus, in quibus pœna afflictiua corporis imponeretur: mouet ex doctri. Barto. ſententia in illo text. in l. iij. §. prætor ait. ff. de ſtatutorū non poſſunt adaptari: nec ibi eius diſpoſitio. & uoluit Baran. l. ita autem. in princ. ff. de admitt. tutorum. & ſequuntur Ange. l. i. de Pau. de Ca. in d. §. prætor ait. & Pau. de Ca. in l. benignus. ff. de legum. tamen ſequitur Cald. immutatio prædicta in ſolēni ſua diſpoſitione impiente, ſtatuto ciuitatis. & in d. Bald. & Ang. in l. quod conſtitu. ff. de teſtamēto milit. ¶ Uolunt præfati doct. quōd ſi ſtatutum ueretur, quōd de quolibet iſtorū ſoluantur ſex denarij ꝓ ꝓ ſtatutum non cōprehendit iſtos

quando instrumentū ſit ſuper re inæſtimabili: quia ubi non poſſunt adaptari uerba ſtatuti, licet ſtatutum generaliter loquatur, ibi nō extenditur eius diſpoſitio: ita in caſu noſtro neſcio uidere quomodo uerba ſtatuti loquentis, ſcilicet deducta quarta parte per beneficium cōfeſſionis, poſſint iſta uerba adaptari ad pœnā corporis afflictiua, ſcilicet quōd amputetur manus alicui, uel quod oculus ei effodiatur: quia, ut dixi, iſta omnia indiuidua ſunt: nec eſt uerū quōd iſto caſu poſſit minore pœnam, per §. pœna grauior. quia §. pœna grauior. habet locum, quando ad ſunt illæ cauſæ, de quibus ibi per gl. & doct. ſed iſta cauſa cōfeſſionis, non poteſt militare: quia, ut dixi, diſpoſitio ſtatuti nō pot. ibi habere locū, cū uerba ſtatuti adaptari ibi nō poſſint. teneo tamen, ꝓ ſi pœna, quæ imponeretur per ſtatutū, per nomina numeratiua imponeretur: putā ꝓ talis cōmittens tale delictū habeat octo ictus funis, uel ſulligetur cum centū uerberibus: & ſtatutū generaliter diceret quōd omnis pœna impoſita per ſtatutū minoretur deducta quarta parte per beneficium cōfeſſionis: iſto caſu talis pœna minorabitur: quia ubi adaptari poſſunt uerba ſtatuti, ibi adaptari eius diſpoſitio. nec obſt. iſto caſu ꝓ corpus hominis eſt quid indiuiduū: quia nō potes tangere partem quin tangas totū: quia reſpondeo, ꝓ ſtatutū iſto caſu non habuit reſpectū ad hoc, ſed ad numerū pœnæ impoſitæ: cū minor ſit pœna ſex ictuū funis, uel uerberum quàm octo. arg. l. capitaliū. ff. de pœ. ¶ adde tamē hic ea quæ dixi ſuprà in glo. in

uerbo, in platea cōmunis. in illo articulo quod pœnæ in ſpecie nō poſſunt duplicari: ſed tamē in quātitate ita intelligitur ſtatuta generaliter loquentia: ita iſto caſu cū ſtatutū dicit, deducta quarta parte, ueriffimiliter loquitur ſtatutū de pœnis in quātitate quibus adaptatur uerba ſtatuti. Item inquantū ſuprà tactum eſt, quando per confeſſionē conceditur beneficiū diminutiōis pœnæ, uel augmētatur pœna per negationem, uel quando negat in illo loco cōmiſſiſſe delictū, uel ſi primō negauit, & poſtea conſitetur, an augetur pœna, uel ſi parte in quāſitiōis cōſitetur: de omnibus iſtis uide Bal. & Salic. & Fulg. Pau. de Caſt. & doct. in d. leum qui. ff. de iureiur. & ibi Ange. notanter loquitur de eo, qui poſtea cōſitetur ante factas probatiōes, an ſaltē ueniat cōdemnandus in expenſis: de iſta materia, an negans poſſit poſtea cōſiteri, uide per Bal. de iſtis quæſtionibus in l. ea quæ. in x. & xj. q. C. de accuſa. & per Bal. in c. ij. in §. porro. quæ ſit prima cauſa beneficii, amitt. & per Bal. in l. de ætate. in §. ff. de interrog. actio. & per Bal. in l. error. in vj. colum. C. de iuris & facti ignoran. & per Bald. in l. j. C. de rurtis. Bald. in l. ſi unus ex focis. §. ſi. ff. pro ſocio. per Bald. in l. unica. in vj. colū. C. de confeſſ. per Bald. in l. electio. §. neque. ff. de noxa. Ang. in §. ſi enim. in auth. de triente & ſemiſſe. Sal. in l. contra negantē. C. ad legem Aquil. qui contradixit his quæ dixit in d. l. eum qui. lac. de Aret. Ange. & Imo. in l. ſed hoc ita. §. ꝓ autē. ff. de re iud. De qualitate autē negata uel confeſſata, uide per Bar. Salic. & doc. oēs, maxime Fulg. in l. eum qui. ff. de

iure iur. Ang. & Imo. & Ro. in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de verb. obli. per Bal. in l. cum quid. ff. si certum pet. & per Bal. in c. j. §. porro, que sit prima causa beneficii. amitt. qui ponit, an in appellatioe habeat locum poenitentia.

AD NO. 2. ¶ Inactimabili. Adde quod hoc in terminis consuluit Cu. in cō filio xvij. cui se subscripsit dom. Ioan. de Imol. & eandem sententiam tenet Rom. 3 in cōf. cccxxiii. & do. Alex. in cōf. l. vij. in ij. uolu. & quod dispositio statuti non extendatur, ubi uerba non cōueniūt. uide etiam per Barb. in cōf. xxxvj. Ber.

SVM MARIVM.

1. Sentētia dicente quod amputetur manus dextra, si dextram non habet, an iudex possit alterare in sinistram.
2. Poena existente quod amputetur manus, & non dicatur quæ, quid erit.
3. Poena existente amputationis manus, si habeat unam bonam, & unam aridam, quæ amputabitur.
4. Poena existente amputationis manus, si unam tantum habeat, quid erit.

QVAS si non soluerit intra decem dies, amputetur sibi manus dextra &c. * Quando autem non habet dextram, an iudex possit alterare in sinistram, not. Bar. in l. hos accusare. §. si. ff. de accus. & dixi s. in gl. super uerbo, in platea cōmuni. & not. Bart. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugi. & ibi Bal. & doc. in l. ij. C. ut intra cer. tēpus. & ibi glo. & cōcludūt, qd sic: qd iudex ex officio quādo uidet, quod poena à lege uel statuto ordinata non potest habere locum ex officio suo poenam alterat, & extra ordinē punit: quæ punitio dicitur extra ordinem fieri, non ex alia lege uel statuto, sed ex eodē ex quo poena imponebatur illa quæ

imponi impossibile est: ut est casus in d. l. hos accusare. §. si. cōiuncta l. i. criminis. C. ad legem Iul. de ui. & sic dicit Bar. in d. §. fin. * Quæro, quidē simpliciter dicatur, quod manus amputetur, nec dicat quam manū. glo. in d. auth. sed nouo iure. arguit pro & contrā. finaliter cōcludit, quod illa in qua minus potest amputetur. * Quod si habeat unam bonā & alteram aridam? Dyn. in d. auth. dicit quod bona amputabitur. arg. l. quoties. ff. qui satisf. cogantur. Sed But. in d. authen. tenet quod arida? quæ in obscuris, quod minus est, sequimur: ut l. in obscuris. ff. de reg. iuris. pro quo facit l. iij. ff. arbo. fur. ca. sed Bal. ibi dicit, quod ut prouisum est de certa manu, ut in nostra sentētia, quia dicit dextra, & tūc satisfactum est statuto, si illa amputetur, licet arida sit. pro quo facit, quia debitor speciei præstādo speciem in eo statu quo est, liberatur: ut l. domus. §. j. & quod ibi not. ff. de leg. j. si autem de certa manu per statutum prouisum non sit, & tunc aut illa manus est omnino inutilis, & tūc illa non abscinditur, sed utilis: si autē nō esse omnino inutilis, tūc illa quæ est minus utilis truncabitur. * Quod autē si quis non habet, nisi unam manum, an illa sola abscindatur? Iacobus de Aret. in d. authen. dicit quod nō, sed alterabit poenam: ut l. Scud. aut Pamphilum. ff. de solu. & in l. emptorem. §. penulti. ff. de contrah. emptione. sed Bald. ibi dicit, quod imō illa sit abscindenda, quia statutum hoc dicit, cuius uerbis standum est: uerūm quia remaneret omnino inutilis, debet alia poena, ut puta reparationis, uel pecuniaria allegari. &

l. illicitas. §. ne tenuis. cum glo. ff. de officio præsid. sed Flori. in d. auth. dicit quod opinio Bald. de iure est uerior opinio. Iaco. de æquitate autem hodie stylus, & curiæ confuctu do est attendenda: ut l. facularii. §. sunt quidā. ff. de extraord. crim. uide Ang. & Imo. in l. ij. ff. de iudic.

AD NOT. a. ¶ Arida. Adde tu in proposito, & uide ibi Capo. & Alex. in cōf. ciiij. in j. uolu. & ibi quod ita cōmuniter tenetur, & limita, ut per Capo. in d. auth. sed nouo iure. Ber.

A V G. Tu in his quæstio. adde primò ea quæ pulchrè dixit Bald. in cap. j. §. furtum. extrā de pace iur. fir. in usibus feudorum. in iij. colū. qui dixit, quod si reus à quo iudex debet facere abscindere unum membrū, & ille non habet illud membrū, quod in simile mēbrū immutabitur illa poena, & seruabit iudex æqualitatem quantum potest: subdit tamē, quod si iudex non potest hoc facere, punit iusto casu grauius quàm remissius. allegat d. l. ij. C. ut intra certum tempus, & reddit rationem, maxime in statuto loquente, quod qui debilitauerit membrum alicui, debilitetur sibi simile membrum: nam dicit Bald. offensum membrum perdidit innocenter, iste autem offendens punitur culpabiliter. Et ideo magis punitur, quia inter innocentiam & dolum, nulla est proportio: & adde hic omnino, quæ dixi supra in glo. in uerbo, in platea cōmuni. & uide Albe. in d. auth. sed nouo iure. adde Alberi. de Rosa. in iij. parte statutorum. lx. quæst. qui ponit, si debet amputari pes uel manus, nec dicitur quæ, de qua intelligatur. & in quantum s. factum est, si talis reus ha-

bet manū aridam, an illa debet amputari. Alberi. in loco s. allegato. in d. authen. sed nouo iure. expressè ibi decidit contra Cy. quod imò manus arida debet amputari, & Sali. in d. l. ij. C. ut intra cer. temp. in fi. tenet opi. Iaco. de Butr. contra Cyn. & respondet ad d. l. ij. cui legi non respōdebat Iac. Butr. & ibi Salice. adducit pro hac sententia bonum tex. quem ibi uide. & alium casum in hac materia ibi uideas allega. à domi. Abb. in c. j. extrā qui cle. uel uouentes. & ibi uide dominū Card. tangentē istā difficultatem: & licet in terminis istius q. soleat allegari doctri. Ioan. An. quam posuit in mercurialibus, in regula, in poenis. extrā de regul. iur. in vj. quam in indiuiduo in hac difficultate in terminis quæstionis nostræ allegauit Ioan. de Imol. in l. ij. ff. de pub. iudic. ubi post Ang. examinauit istam materiam: tamē allego ego Ioan. And. in addi. Specu. in rub. extrā de poenis. in fi. ubi expressè Ioan. Andr. dicit, quod communis doctrina in hac materia est contra Cy. in d. auth. sed nouo iure. scilicet quod manus arida debet abscindi reo. & in istis q. adde omnino dicta Raph. Fulg. qui ultra oēs locutus est in hac difficultate in d. auth. sed nouo iure. & certè ibi eleganter loquitur.

5. Statuto imponente penam alternatiuam, ut puta, amputetur manus uel pes, uel amputetur manus, uel stet perpetuo in carceribus, quis faciet electionem poenæ, iudex uel reus.
6. Poena existente arbitraria iudicis erit arbitrium.
7. Poena existente mixta alternatiua & arbitraria arbitrium est iudicis.
8. Poena existente unica, puta statutum

dicit de amputatione manus, & reus est ita puer uel ita senex, q. statim moreretur, tunc iudex potest dispensare.

9 *Statuto dicente, occidens occidatur, ut in quo deliquit puniatur: si Titius aliq. alapa non dolo percussit, & percussus mortuus est, Titius non morietur, & erit interpretatio, non dispensatio, & quo iure sit introducta interpretatio.*

10 *Consuetum fieri non dicitur arbitrarium, sed necessarium: & in arbitrarijs iudex in motiore inclinabit.*

11 *Reo mori debete, an iudex possit dare ei optionem mortis, puta furca uel capituli amputationem.*

12 *Electioe in penis alternatiuis existente ipsius rei, si reus eligat grauiorem, an sit audiendus.*

13 *Iudex in penis alternatiuis etiam si uerba dirigantur ad iudicem, debet eligere minorem.*

14 *Penam minorem in alternatiuis esse eligendam per iudicem intellige, quando ambae sunt corporales, ut puta quod amputetur sibi pes aut manus: si autem dicatur, aut soluat centum, aut manus amputetur, semper elegit pecuniariam, quia non est proprie pena alternatiua, sed corporalis subrogatur in defectum pecuniariae.*

15 *Statuto licet possit fur pro paruo furto sustedi, iudex poterit moderari illud penam citra mortem, & an iudex debeat aliter arbitrari, quam sit consuetudo.*

16 *Iudex an possit dare electionem mortis reo morturo.*

ANGELVS.

5 * **QVID** si statutum imponit penam alternatiuam, uidelicet, amputetur manus uel pes, uel quod amputetur manus, uel stet perpetuo in carceribus detentus, uel quod amputetur ma-

nus, uel soluat mille, & sit relegatur cuius erit electio dictae poenae, an iudicis uel rei? istam q. ponit glo. in l. quicumque. C. de ser. fugi. & ibi Cy. & Bar. & Bal. in l. si fugit. tit. & Bal. in authen. sed nouo iure. C. eo. tit. de Bar. in l. j. ff. de effra. & expil. & Imol. in d. l. ij. ff. de publi. iudi. nam in d. l. j. Bar. uidetur uelle quod in dubio sit electio rei, per l. penul. ff. de poenis. sed in d. l. quicumque. dicit illud uerum in poena pecuniaria: ut l. p. l. p. r. u. que. in fi. ff. de iure do. sed in corporali poena in dubio iudicis sit electio: ut l. j. ff. de effra. & expil. missa uerba dirigantur ad unum, quia ille ad quem diriguntur, habet electionem. ar. l. Lucio. cu. glo. ff. de leg. ij. sed Bald. in d. l. quicumque. uerfic. no. de poena alternatiua & c. dicit quod aut est alternatiua, aut est arbitraria, aut mixta, alternatiua & arbitraria, aut poena simplex. Primo casu aut est poena ciuili parti applicanda, & est electio debitoris: nam si habet electionem in alternatiuis sortis, quae est fauorabilis: ergo in alternatiuis poenis, quae est odiosa: ut no. glo. in d. l. quicumque. Aut poena est criminalis & pecuniaria fisco applicanda, & etiam isto casu reus eligat, per l. interpretatione. ff. de poe. Aut poena est criminalis & corporalis, puta aut manus uel pes, tunc etiam idem quod rei est electio: quia utraq. poena est orta, & purgat delictum: & de hoc ante sententiam interrogabitur per iudicem: & si non eligeret, tunc iudex eligeret potestate sibi data, per dictam l. hodie. & sententia fertur certa, & non alternatiua, cum trahere debeat fecu executionem: ut ff. de poe. l. qui uulmo. simile no. l. j. §. exa. C. de rei

uro. a. et. nec obstat. dicit ipse, quod habetur in d. l. Lucio: quia ibi loquitur in creditore fauorabili, hic in odio suo. C. communia de le. l. i. §. j. Licet ergo statutum dicat, iudex faciat extrahere oculum uel pedem amputari, interpretatur, quod reus eligat, & miserabile electionem sibi esse concessam, quamuis uerba statuti dirigantur ad iudicem: nam illa est mitior poena quae eligenti uidetur minor: ut intelligatur lex aliqua misericordia inter miserimas poenas inferuiff. 10
6 se. * Secundo casu principali, uidelicet in poena arbitraria, omnino iudicis est arbitrium: nam arbitrium in iudicis est nihil aliud est quam iurisdicatio, quae in priuato reo maxime non datur, idem si esset electio & declaratio, & reus nunquam idonee eligeret. ff. de 7
7 effra. & expil. l. j. §. expilatores. * Tertio casu principali, quando est mixta alternatiua & arbitraria, idem dicit si cut in poena arbitraria. allegat C. de seruis fugitiuis. l. si fugitiui. nam tunc intelligitur de simili poena: sed assimilari pertinet ad iudicem ut l. post. 8
8 sunt. ff. de legi. * Quarto casu principali, quando est unica & sola poena, ibi non cadit electio, sed dispensatio: & ideo ad iudicem ex causa pertinet: ut puta si statutum dicit de manus amputatione, & aliquis est ita puer uel ita senex quod statim moreretur, tunc iudex potest dispensare: non tamen cogitur, nec propter hoc potest appellari. ff. ad Silla. l. qui potest, in fi. in 9
9 ratione literae. * fecus esset hoc in casu statuti, quod dicit, quod occidens occidatur, ut in eo in quo deliquit puniatur. pone modo culpa & non dolo percussit te, & mortuus es, uti- b
que ego mori non debeo: & haec est

interpretatio non dispensatio: & mala interpretatio appellatur, nisi a principio sit specialiter interdicta. l. ij. de origine iur. praeterea introducta est interpretatio de iure naturali, & ideo locum habet etiam in statuto: naturali enim ratio est, ut non puniat quae ad mortem qui noluit delinquere. Item debet puniri dolus. l. j. §. sed si claua. ff. de scaris. & pro hoc l. iij. §. j. & quod ibi notat Bart. & istud est tenendum. aduersus tamem se 10
cudum Bal. in d. l. q. cu. q. in uer. * scias etiam quod illud quod cofertur est fieri, non dicitur arbitrium, sed necessarium: ut ff. de extraord. crim. l. accularii. & not. in l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de infam. & quia consuetudo est actus practicus, ideo seruanda: & etiam scias, ut ibidem subiungit Bal. q. in arbitrariis debet iudex in parte mitiore inclinare. de offi. delega. c. de causis. non tamen debet esse nimis graciosus. de reg. iur. ca. ij. in vj. & ibi per Io. And. in nouell. & quando plures poenae imponuntur, uel a iure communi, uel a statutis, uel diuersis legibus, uel a diuersis statutis, uel a statuto, uel lege, uel ab homine, quid faciendum sit ponatur in gl. super uerbo, caput a spatulis amputetur, & c. in uer. quid si plures leges & c. 11
* quando autem reus omnino mori debet, an iudex dare possit ei optionem qua morte mori debeat, uel furca, uel decapitari, est text. cu. gl. in l. aut damnatum. in prin. ff. de poe. quod sic.

ADNOT. 2 **Q**ui Dispensare. Adde tu & uide Roma. in consil. cccc. lxxij. & Fulg. in consil. clviij. & uide supra in uer. sicul. quas si non soluerit. Ber.

Qui Necessarium. Adde tu & uide Ang. in consil. cccc. lxxij. in fine.

AVGV. Tu autem in principali quaestione, quam tãgit domi. Ange. hic, adde Bal. in l. cuctos populos. C. de summa trinita. & fide catholica. in vij. col. qui dicit q̄ in alternatiuis in criminalibus est electio iudicantis, sicut in pœna incerta de certis. allegat d. §. expilatores. qui dicit, q̄ si electio esset rei, frustra caderet ibi alternatiua: quia affectio eius faceret quod semper acciperet minimam pœnã. Sed ego nõ curarem de hoc, quia imputetur legi que ita uoluit, sicut quãdo pœnã corporale commutat in pecuniariã: ut dixi s. in glo. præcedenti, uel ecõtra. uel fortasse possumus intelligere prædicta, nisi in arbitrariis pœnis: quia isto casu reus eligeret quid nimitiũ, & esset lex isto casu ridiculosa, contra ea que habetur j. dist. & erit autem l. cũ si. Albe. de Rosa. in l. serui fugitiui. C. de ser. fugit. dicit quomodo Odostr. tenuit, q̄ electio sit rei, per l. plerunq; ff. de iure do. sed dicit Albe. quod Cy. & Iaco. But. & alii doctores tenent, q̄ sit in arbitrio iudicis: & respõdet ad d. plerunq; dicit tamẽ Albe. in l. quicunq; C. de ser. fugit. quod si reus seruic pœnã efficeretur, isto casu perdit talẽ electionem. per l. ex facto. §. si quis rogatus. el. ij. ff. ad Trebel. Et dixit unũ notabil. Raph. Ful. in d. l. quicunq; C. de ser. fu. * q̄ in casu quo in pœnis alternatiuis electio est rei, tunc si in istis alternatiuis reus eligeret grauiorem pœnã, mos nõ est ei gerẽdus maximẽ si irrationabilis est: ut quia dicit statutũ, aut soluat centũ, aut fugietur. pone q̄ unus qui est soluentis, auaritia ductus magis uult fugari: certẽ iudex non debet eum

audire. Si autẽ iste talis aliqua rationabili ratione se moueret, audendus est: & illa pœna habebit locum licet sit acrior quã elegentur eorum quæ habentur in l. i. ff. de i. qui mor. sibi conseruerunt. & ceteri omnes in hac materia locutus est Abb. in c. à crapula. extrã de u. d. ne. cleri. qui multa noua adducit, tra sententiã legistaru in hac materia, ibi uide. Item adde do. Catal. tracta. syndi. in q. clxiiij. addi. qui ponit istã materiã. * & ibi etiã dicit, quod si etiã uerba diriguntur ad iudicem, q̄ iudex in istis alternatiuis debet eligere minorẽ pœnã, & eligat bona iura. & uide Pet. de An. in c. de causis. ibi aliquid per doct. extrã de offic. dele. & uide Bald. in data opera. in ij. col. C. qui accuset qui uidetur uelle, quod etiã in istis alternatiuis iudex eligit mitiorẽ iudex eligit, in istis pœnis altere uis, hoc nõ debet fieri sine citacione partis. ita uoluit Bal. in l. si fugit. in fi. C. de ser. fugi. Adde Bal. de ista materia in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui not. infra. in j. cõ. * Limita tamẽ prædicta, & intellegatur procedere, quãdo pœnã que potestur alternatiuẽ, ambe sunt corporales: puta quia statutũ dicit, q̄ amputetur sibi pes aut manus, quia prædicta procedunt, secus si una pecuniaria, altera corporalis: puta quia statutũ dicit, quod aut soluat centũ, aut amputetur manus: quia tẽpore iudex debet eligere isto casu pœnã pecuniariã. ita singulariter dicit Bald. in l. Lucio Titio. ff. de legi. quia isto casu illa non est pœnã pœna alternatiua: sed est pœnã corporalis in defectũ pecuniariã.

15 dinata. * Item inquantũ est dictum, quod iudex potest dispẽsare in pœnis, quãdo una est pœna: adde mirabile cõsiliũ Lud. de Ro. in consil. suo cccclxvij. qui cõsultit, quod licet per statutũ fur pro paruo furto possit suspẽdi: tamen iudex potest moderare pœnam illius statuti citra mortẽ: & est mirabile cõsiliũ, & mouetur per bonas rationes. Itẽ an iudex debeat arbitrari aliter quã cõsuetudo fuerit, uide eleganter dicta do. Anto. de But. in d. c. de causis. extrã de offi. deleg. & omnino limitata ut per Abb. ibi in fine. uide domi. Ant. de But. in ca. j. extrã de constitut. 16 & ibi per Mod. * Itẽ inquantũ do. Ange. hic per tex. in d. l. aut damnũ. a uult q̄ potest dare morituro electio nẽ mortis: addatis q̄ cũ supportatione ille tex. dicit totũ contrariũ: & ideo Ro. in singul. suis cxxiiij. dixit, q̄ Nero fecit hoc in magistrũ suum Senecam. Sed nõ est bonũ exẽplum imperatoris: quia alius iudex hoc nõ potest: ut dicit ibi ille tex. in l. aut damnũ. §. j. secus in imperatore, ut ibi habetur in tex. cũ glo. & ita dicit Roma. in l. si quis mihi bona. §. j. ff. de acqui. hæredi. 17 Statuto dicente, quod de tali delicto debeat puniri grauisima pœna, an flagellis cadendo debeat dici grauisima pœna.

ANGELVS.

17 * QUID autem si statutũ dicat, quod debeat de tali delicto affici, & puniri grauisima pœna, an flagellis cadendo dicatur grauisima pœna: tex. & ibi glo. & Bar. in l. sed & si. §. prator ait. ff. de in ius uocan.

AVGVSTI. Tu adde ea quæ dixit Ibi Ludo. de Roma. in suis re-

portatis in notabil. super tex.

18 Condemnatus fuit aliquis in centum, quæ si non soluerit intra decem dies, amputetur sibi manus: non soluit: an officialis possit exequi dictã cõtẽm in bonis condemnati.

ANGELVS.

* QVAERO, si aliquis fuerit damnatus in cõtẽ, quæ si nõ soluerit intra decem dies, amputetur sibi manus: non soluit tamen: officialis uult exequi in bonis condemnati, an possit: uidetur q̄ nõ: quia pœna est transfusa in corporalem: ut l. obliigationum ferẽ. §. fina. ff. de actio. & obli. tamen Bart. in l. cum duobus. §. idẽ respõdit si socio. ff. pro socio. tenet quod potest. a

ADNOTA. Quod potest. Ad de et uide Frã. de Are. in cõf. lxxxix. Ber.

AVGV. Tu adde quod doctores ibi sequuntur opi. Bar. Imo. Sali. & Raph. Fulg. & multũ exclamãt de illa doctrina Bar. ibi, & dicit Barto. ita cõsultuisse. & uide Ang. & Imo. in l. si stipulatus. in xviij. col. ff. de uerb. obli. approbantes Bart. & de materia uide omnino pulchra uerba Bal. in l. commissorie. C. de pact. inter emp. & uedi. & dicta Bal. in l. j. C. de his quæ pœnæ nomine. & doct. in l. ij. ff. de pub. iudi. uide tamen Ro. aliter sentientẽ in l. j. §. & post operis. ff. de ope. no. nũcia. Et adde pulchra uerba Rapha. Fulg. in l. quicunq; C. de ser. fugiti. qui refert quomodo Ang. ibi dicit, q̄ audiuit aliã à Bart. uiua uoce, quod ipse cõsultit in ista materia, & determinasse, quod licet tẽpus sit lapsũ, & reus in pœnam corporalem incidit ex eo quia nõn soluit intra tẽpus pœnã pecuniariã, quod nihilominus potest iudex exi-

gere pœnâ pecuniariam, quam reus poterat soluere & nō soluit, per d. §. idē respondit. sed Rapha. Fulg. ibi uidetur tenere cōtrarium, & arguit contra Bar. & respōdet ad d. §. idem respondit. & facit ea quæ dixi s. in proxima additio. ante quæst. proximâ istius quæstionis in hac materia.

19 *Officiales exigentes penam errarunt in calculo, & cōdemnatus fuit in bona fide, licet non soluerit integrâ cōdemnationem, an amputabitur sibi manus.*

20 *Cōdemnatio ad amputationem manus dextræ, fuit sinistra amputata per errorem executoris, an possit trunci cari dextra.*

ANGELVS.

19 * *QVID* si erratum fuit in calculo per officiales, uel ad gabellam deputatos, ita quod cōdēnatus non fuit in dolo, sed in bona fide: & tamen nō soluit in ueritate integram cōdemnationē: an debeat sibi amputari manus: dic quod non: ut not. Bal. Raph. & Imo. in l. quāuis. de cōdi. & demon. per illū text. quod not.

20 * *Quid* si cōdēnatus fuit quod debeat amputari manus dextra, & per errorem per executorē fuit abscissa sinistra, an iudex possit pro executione suâ sententiæ truncare dextrâ: dic quod nō, quia q̄ primō executor est in sinistra, restitui nō potest. ita dicit Bar. in l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pigno. actione.

AVGV. Tu autem in hac materia in prima quæstio. uide Moder. latē scribentes in d. l. quāuis. sed in alia quæstione adde quod Salice. in d. §. qui reprobos. expressē sequitur doctrinam Bar. quod isto casu si per executores manus sinistra fuit

abscissa per errorem, nō potest abscidi manum dextrâ abscindere. sed nota Fulgo. in d. §. qui reprobos. qui arguit cōtra illam decisionē dicitur: rationes suæ nō mihi placent: imo Albe. de Rosa. in d. authent. nouo iure. C. de ser. fu. in fin. ibi ponit istâ quæstionem, & arguit pro contra: & dicit q̄ quicquid dicitur, quod licet per errorem executor errauerit in una manu, tamen extinguitur in alia per bonâ rationem ipse idem Alberi. tenet contrarium, & istam teneo.

21 *Statutum dicit, quod homicida cōdemnetur in centum, & si non soluerit intra decem dies, decapitatur: homicidium est commissum non dolo, sed culpa tantum, & intra tempus non fuerunt soluta centum, an dicitur decapitari.*

22 *Pœnam pecuniariam ad euitandam corporalem uel corporis afflictionem non solū cōdemnatus soluere potest, sed etiam cōiunctus uel extraneus, etiam cōdemnato non mandant.*

23 *Pœna pecuniaria potest solui in corporalis euitetur, etiam cōdemnato inuito.*

ANGELVS.

21 * *QVID* si statutum dicitur: citer, quod homicida cōdemnetur in centū, & si nō soluerit intra decem dies, decapitetur: & homicidium est commissum dolo, sed culpa tantum: an si nō soluerit dicta centum intra decē dies, debeat decapitari: quæstio. format Bal. in l. data opera. C. qui accu. non pos. uerfi. & est infero ad talē quæstio. & cui dicitur minat, quod ubi culpa cōmissa est homicidium, quod cōdemnatus in centū tantū: & licet non soluit

intra decē dies, non decapitabitur. Et hoc est, quia dictū statutum de homicidio intelligitur quādo commissum est dolo. facit q̄ not. Bar. in l. j. §. j. ff. si quis te. lib. esse ius. fue. & hoc iudex debet in sua sententiâ declarare inserta causa, quia semper causa cōdemnationis quærēda est: ut ff. de re. mil. l. qui cū uno. §. ad tepus. quod bene not. Et adde & uideas quæ scripti s. in glo. quas si nō soluerit intra decem dies cū quarto pluri. in uer. si uero in ea dicetur. usq; ad finē illius glo. quia melius hæc cadunt, sed errore fuerunt

22 ibi posita. * Et tene mēti, quod non tantū dictâ pœnâ pecuniariâ potest soluere cōdemnatus, ut pœnâ corporalem euitet, uel corporis afflictionem: sed alius cōiunctus uel extraneus, etiâ si cōdemnatus nō mādauerit soluere, uel ratū non habuerit: etiam intra tempus. ita dicit Bald. & Imo. in l. si. circa princi. ff. de condi.

23 inlit. * Quinimo plus dico, q̄ etiâ inuito potest dicta pœna pecuniaria solui, ut corporalis euitetur: ut not. Bartol. in l. Stichus. de pec. le. & Bald. in l. si. de neg. gest. intantū q̄, ut dicit ibi Bal. potest per extraneū auferri de bonis dicti cōdemnati, etiâ dicto cōdemnato inuito, & soluere dictam cōdemnationē: ut ar. l. si pro. §. si ignorantes. ff. mand. & not. Bar. in l. iij. §. Cato. ff. de uer. oblig. & hoc ratione proprii interesse illius extranei soluentis. arg. l. nō tantum. ff. de appel. quod perpetuo no.

l. si quis id quod. in uer. in seruos. ff. de iurisdic. om. iudi. qui dicit quod stante dicto statuto, q̄ si quis intra mensē nō soluerit centū, amputetur sibi manus: nihilominus si constat ipsum nō posse soluere, tamen poterit alius soluere pro ipso. & allegat l. Stichus. ff. de pec. le. ubi Barto. etiâ hoc dicit, secundū quod domi. Ang. allegat s. Et inquantū do. Ang. hic allegauit illâ doctrinam Bald. quam posuit in l. si. C. de nego. gest. quod imō amicus uel cōiunctus, reo inuito, potest soluere illâ pecuniâ, ad hoc ut euiteret pœna corporalis, & poterit postea repetere illam pecuniâ: addatis quod illam doctrinam Bal. latē enucleauit, & examinauit postea Pet. de Ancha. in c. cū C. laicus. extrâ. de fo. compe. in penul. col. & ibi Pet. de Ancha. allegat quomodo Barto. in l. si Stichus. §. sed si alio. ff. de nouat. uult quod etiam si soluo pro aliquo alicui suo: creditori, & expresse debitor protestetur soluti, quod non soluat, quod soluti isto casu nō datur repetitio, propter expressam prohibitionē, etiam ex causa necessaria. Fallit solummodo in impensâ funeris: ut ibi per Bar. & sic Bar. loquitur etiam in causa necessaria. Sed ibi uide Pet. de Ancha. no. loquentē in ista materia: qui declarat quid de iure in isto passu dicere debemus, & uide Dominicum in d. c. cū C. laicus. qui dicit quod si soluens est amicus, debet protestari quod non animo donandi, sed repetēdi soluit: ad hoc ut fugiamus tex. in l. is qui amicitia. ff. de nego. gest. aliàs non repeteret. & uide do. Ange. hic j. in gloss. præsentē Caio & appellante. in uerfic. & not. quod

quod d.l. non tantum, habet locum.

SVMMARIVM

1 *Practica ducendi cōdemnatos per loca publica & confucta ut ab omnibus uideantur.*

CAIVM quod duci debeat per loca publica & cōfucta. *I*sta practica fuit introducta, ut publice uideatur ab omnibus, ut multis grassantibus locus fit exemplo: ut l. absentem. & l. aut facta. §. fin. ff. de pœnis.

AVGV. Adde quod iste doctor errauit, quia uoluit allegare l. aut facta. §. fin. ff. de pœnis. & ibi uide gloss.

SVMMARIVM.

1 *Executio aliquando fit in loco delicti ad maiorem exaggerationem, ut ante donum, in qua furtum commissum est, fure & aliquando eriguntur.*

VSQVE ad locum iustitiæ cōfuetū. Hoc fuit introductum per no. in l. pe. ff. de iust. & iure.

*I** Sed aduertat, qd aliquando in loco cōmissi delicti fit executio ad maiorem exaggerationem: unde ante domum, in qua furtū commissum est, futcæ aliquādo eriguntur. & ita semel obseruari feci cum casus occurreret Perusij: uel in loco ubi hominē interfecit, decapitatur: ut not. Barto. in l. capitalium. §. famofos. ff. de pœnis. Et etiam est ratio, ut ibi puniatur, ubi deliquit, ut cæteris sit exemplū: ut C. ad legem lul. repet. l. j. & l. si quis fortē. §. fin. ff. de pœnis. & §. si quis. & eod. titu. l. aut facta. §. fina. ita dicit Sali. in authenti. si uerō. C. de adult. & est casus, & ibi hoc not. Bald. in l. j. C. de Nil. aggerib. non rumpen.

AVGVSTI. Tu autem in hac

et

mate, adde, quod dubito, quod conclusio nō sit falsa: & damno istos iudices, qui in loco ubi delictum fuit factū, puniunt malefactores uel decapitando uel furcis suspendendo. Idem quando ad festas palatii suspendunt reos, uel in rengeriam suspendunt, ubi rebelles principū suspendūt, & non faciunt executiones suas in loco cōfuetū, ubi hūt aliæ executiones corporales: moueor ergo per tex. in terminia l. capitalium. §. famofos. ff. de furcis speciale est in latronibus famofos derobādo fecerūt homicidii, qui in loco cōfuetū iustitiæ, sed in loco ubi propriē delictum fecerunt, puniātur: & ratio redditur ibi in tex. quare ibi in illo loco debet suspicari & ibi etiā in tex. redditur ratio, quare specialiter introductū est in famosis reis: quia acrius puniūtur famosi rei, quā nō famosi. Locus ergo ubi fit executio corporalis, aggravatio famiā ipsius malefactoris. Itā ergo executiones debēt fieri in locis cōfuetis. Sed dico hoc nō militat, quia in famosis reis, uel in aliquo q. enormissimum delictū qualificatū fecisset, per prædicta: & ita aliās interrogatus, respondi de iure ita esse sciendum. cogita.

SVMMARIVM.

1 *Iudex quādo facit executionem corporalem, debet habere rem claram quæ ad similitudinem supplicij tenet.*
2 *Cautela pro iudice est quando non est probatum, & nulla fuit ab iudice, quod faciat citare in iudicium, & etiam syndicum cōmunis contradicendum: & quando non possit illum ex suo officio absolue*

ET ibi caput a spatulis amputetur, ita & taliter quod moriatur &c. * Ante oculos tu iudex habeas ius & iustitiam, & quādo facis executionem corporalem, facias quod res fit bene clara, nec sit iuris uel doc. altercatio: quoniam si postea in syndicatu conueniaris, diceris ius in carceribus. Cū enim iudex ad supplicij similitudinem teneatur, & est pœna capitalis, ut l. iij. C. qui acc. non pos. nō esset fideiussoribus relaxandus: facit ff. ad legem lul. de ui. l. lege lulia. & ibi Bar. unde bene caueas antequā sententiā proferas corporalē. * Quid autem si crimen non sit probatū, & ipse debet ferre abortoria: tunc cautela est, quod iudex ad sui exoneratiōem citari faciat iniuriatum, & etiam iudicio meo syndicū cōmunis ad cōtradicendum quicquid uoluit & possunt, ne ille reus absoluaatur: aliās autem talis absolutoria nō præiudicat iniuriato, quin etiā non probata conclusione ipse iniuriatus reum accusare possit, non obstante absolutoria facta per iudicē ab inquisitione formata. qd bene not. & fortē etiam ipse iudex tenebitur. ita dicit Ang. in d. l. si uacātia. in princip. iij. col. C. de bo. uac. lib. x. & alle. loā. an. hoc tenentem in c. exitus. de purg. cano. licet dicat quod contrarium tenet Spe. in ti. de inquisitione. §. nunc tractemus. uer. sed pone. sed Ang. tenet opi. lo. an. pro quo alleg. casum in l. si uacātia. quia debet fieri iniuriato præsentē, ergo eo citato. subdit tamē Ang. qd hæc cōfuetudo non feruatur, nisi Florētiæ, quod no. Tu etiā uide Sal. & glo. in d. l. qui de crimine. C. de accu. & quod no. Bart. in l. si cui. §. j. ff. de accu. & quādo cō-

stat iudici reū non esse culpabilē, an possit reū ex suo officio absoluerē: uide eleanter per Bar. in labfentē. in fin. prin. ff. de pœnis.

ADNOT. a ¶ Ex officio. Adde & uide Cap. in consi. xlij. ubi quod status firmas permittens absentem & nocentem condēnare, ita permittit absentē & innocentem absoluerē. & uide Franc. de arc. in consi. cxlix. Ber.

AVG. Tu cōsidera, quod hic articulus hodie est expeditus per stylum & cōfuetudinē pœnarū: quia semp in huiusmodi processibus criminalibus fit citatio per campanam, per quam campanam omnes citātur & actor & reus, quæ cōfuetudo & stylus faciūt ius, iuxta l. de quibus. ff. de legibus. cum simi.

- 3 *Statuto imponente unam pœnam, & ius commune aliā, quæ pœna erit attendenda.*
- 4 *Delinquentis quando de pluribus delictis puniri possit, & quando non.*
- 5 *Pœna pecuniaria imposta pro homicidio, quando delinquentis possit illa pœna iuris cōmunis puniri, & quādo per impositionem nouæ pœna uideatur recessum ab antiqua.*
- 6 *Pœna generali & speciali existente imposta super uno delicto, quid erit faciendum: & iudex nunquam debet recedere à pœna statuti, quam imponendo sufficit.*
- 7 *Pluribus pœnis & legibus si unum delictum puniatur, an mitior sit imponenda.*
- 8 *Pluribus pœnis impostis, siue alternatiuē, siue copulatiuē aut aliter, quid sit faciendum.*
- 9 *Pœna una si imponatur per ius commune, & alia per statutum, an prima pœna iuris communis sit sublata.*

ANGE.

ANGELVS.

3 * QUID autem si sunt plures leges loquentes de dicto delicto, & diuersas pœnas imponentes: ut puta ius commune imponit unam, statutum uero imponit aliam, quæ pœna sit attendenda: respondeo, quod in iudicis electione est, aut imponere pœnam iuris communis, aut statuti: quoniam per legem nouam statutariam non intelligitur sublata pœna legis antiquæ, imò utraq; pœnâ durasse: ut est casus in l. in eũ. ff. de fur. & in l. quoties. ff. de act. & ob. & not. Bar. in l. senatus. in princ. ff. de actio. Sal. lat. in l. qui de crimine. C. de accu. uer. oppono tertio ad eandem partem &c. * Et considera bene inquisitionem nostram, quia hic sunt plura delicta separata, & plura facta: quia uulnerauit eũ cù cultello, & uestem abstulit, qd est clarum, quod de furto & homicidio potest puniri: ut no. Bart. in d. l. senatus. facit l. nõquam plura. & ibi Bar. ff. de priua. delic. Sin autem ex unico facto nascantur duo delicta, uel ex unico delicto duo tituli criminis, uel plures agendi formæ uel nõ: an ex unica lege teneatur, & cõdemnetur, uel pluribus: & no. gl. in l. ij. §. si. ff. nau. cau. sta. Dy. Bar. & Imo. in l. j. §. dixerit. ff. de pub. & Bar. in d. l. senatus. & in d. l. nunquam plura, & Salic. in d. l. qui de crimine. dic ut ibi per eos. * Ex quo sequitur, quod si statuto imponit pœnâ pecuniaria pro homicidio, tamen pœna iuris communis non sit sublata: tu iudex potest punire homicidam de fica. ita semel de facto seruauit, quod no. quod uerum est, nisi ex aliquibus coniecturis appareat, quod pro impositione nouæ pœnæ per statutũ uel reforma-

tionẽ sit recessum à pœna antiqua: ut puta, si statuto caueatur, qd procedatur de similibus ad similia. & sic in statuto nõ reperitur simile, succedat ius cõmune: tunc apparet de eitate statuti, qd in subsidium uoluit imponi pœnam iuris communis: ut ab ea uidetur recessum. ita no. Bar. l. j. ff. ui bono. rap. & idẽ in similibus. detur tenere Bal. in l. j. C. de sum. uer. sexto opponitur, dicitur hic in uide Imo. qui idẽ tenet in l. j. ff. pub. in uer. quia aut per diuersas leges &c. Sed Salic. in l. qui sepulchra. C. de sepul. uiola. uer. quæro tunc cundo, quid si per statutum imponitur &c. aliter & plenius dicit, qd ibi per eum. Sed etiam Bar. in l. dicitio. in princ. ff. de pœn. aliter & plenius distinguit secundum Rayn. licet aliquando sunt duæ pœnæ generalis, & alia specialis, & tunc distingue, si quidem generalis imponitur per legem uel per statutum, & specialis per hominem, tunc utraq; currat, etiam quod ad executionem. l. non dubium. C. de leg. communis. iubemus. C. de sacrosan. ecc. Et intelligo per hominem, siue sit contra hẽtes, siue etiã per prætorum imperatorem. Si uero à statuto imponatur generalis & specialis: nunc specialis & generalis imponi potest: quia eadem est ratio: ut in l. i. ff. de legem Aqu. facit. l. pœnæ cõmuni. ff. de iniur. Si uero utraq; ueniunt imponenda per hominem, nunc quæ originem habent locum, nõ quæ executionem: ut d. l. prætor. dicit. * Ex quibus inferit, quod si quis super uno delicto reperitur pœnâ specialis & generalis: tunc si pœnâ pœna generalis est inuenitur.

traria, nõ refertur ad specificata, siue eadem lege uel statuto, uel eadẽ reformatione, siue diuersis, siue lege cõmuni & statutaria: ut d. l. sanctio. secũ dum lectũ. gl. Si uero utraq; pœna est certa & determinata: & tunc refertur an utraq; pœna imponatur eodem statuto uel eadem reformatione, & generalis non refertur ad specificata, secundum lecturam Dyn. in d. l. sanctio. & sic specialis tantum imponitur. Si uero imponuntur diuersis legibus, uel diuersis statutis, uel diuersis reformationibus, uel de iure communi una, ex statuto alia: & tunc aut una pœna inferitur à lege, alia ab homine: & tunc utraq; habet locum etiã quod ad executionem, aut utraq; inferitur ab homine, & tunc utraq; non habet locum quod ad executionem: ut patet ex prædictis secundum Barto. ibi, quod singulariter liga ad digitum: quia est not. De quo etiam uide Bal. in dista l. qui sepulchra. ubi etiã Angelus allegat Spec. in tit. de accus. circa princ. ubi dicit, quod propter pœnam impositam per statutum, non uidetur esse recessum à pœna iuris cõmunis. dat tamen Ang. cautelã iudicij, quod nunquã recedat à pœna statuti, & illã imponendo sufficit. * Adde tamen quod no. Innoc. in c. si pro debilitate. de offic. delegat. quod ubi unum delictum pluribus pœnis, uel legibus punitur, & diuersimode, minor pœna imponenda est, quod tu intelligas secundum supradicta. & uide Bart. in l. j. §. j. in penul. col. in fin. ff. de oper. noui nunc. & addas quod no. Iaco. but. & Bal. in l. placet. in penult. q. C. de sacrosan. ecc. * Quod autem pœnæ essent alternatiuæ: dicitur didum fuit suprã in gl. super uer-

bo, quod manus dextra amputet &c. Sed Bal. in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de infra. uersiculo. ad huius gl. declarationem &c. dicit quod si duplex pœna imponitur diuersis legibus, una tantum debet puniri: l. senatus. & quod ibi gl. & Bart. ff. de accusat. si in eadem lege uel statuto, & tunc aut copulatiuè, & tunc potest imponi utraq; l. nemo. la. j. C. de episc. audien. aut alternatiuè, & tunc una tantum: ut l. si fugitiu. C. de ser. fugit. aut imponitur ibi absolute: quia non est ibi neq; copulatiua neque distiunctiua cõiunctio: & tunc dicit assumẽdam benigniorem interpretationem, ut una tantum imponatur: ut d. l. si de interpretatione. ff. de pœn. licet alii forte dicant cõtrariũ in l. alienatio. nis. in fi. ff. de uerb. sign. quod est no. sed id quod dicit Bart. in d. l. sanctio est plenius.

ADNOTA. ¶ Nouæ pœnæ. Ad de quod tenet idem do. Abb. in c. de causa. ff. de offic. deleg. ubi plenè per cano. maxime Moder. & ultra ea que infra ponit Aug. adde quod ops. Bar. uoluit Oldra. in cõsi. xciiij. in iij. col. & Bal. in cõsi. cccxx. in ij. uoluit incipit in causa do. Miliani. ubi relata opinione sua subdit, & alij dicunt quod nisi legi per aliam non uidetur derogari, cum correctio sit euitanda. l. quo. ff. de act. & oblig. si tamen fieret executio unius pœnæ, restaret alia, nisi esset inuenta ad supplementum prime: quia delictum quod non est plenè purgatum, debet purgari: ut no. de iudic. in c. at si clerici. & in l. q. C. de spor. & de accus. l. senatus. & Deus non iudicat his in idylsum: & cum istis uerbis ultimo relatu transit Copo. in cõsi. xxiij. & uide Barto. in l. j. §. in bono. rapto. & Bal. in l. eum. C. de fur. ubi quã do per legem nouam sit sublata pœna le-

gis antiqua. & uide etiam aliud per Ro. in cons. cxvij. in fi. Bernard.

AVG. Tu autē in hac materia in quantum do. Angel. hic tractat istam materiam, quando dux pœnæ uel diuersæ imponuntur à lege siue à statutis, siue à lege una, & à statutis alia, qua pœna ferriatur reus. & dixit quod ipse practicauit de factō Nurfæ, qd decapitauit unum homicidam, licet statutum esset ibi, quod pœna pecuniaria imponeretur pro homicidio: addatis quod ego non ita fecissem: & credo istam suam sententiam falsam. Et moueor primò per illam autēam doctrinam do. Baldi. quam posuit in l. nō est nouum. ff. de legi. qui dixit. * Quæro si per ius commune imponitur una pœna, & per statutū imponatur alia pœna, an prima pœna iuris communis sit sublata. dicunt doctores communiter, quod nō: per l. quoties. ff. de actio. & oblig. & per l. qui sepulchra. C. de sepulchro uiolato. Alii dicunt, quod aut pœnæ sunt incompatibiles, & ius cōmune imponit mortem, & statutū minuit pœnam, & imponit membri mutilationē: & scimus statuto tanquam posteriori: nam statutum minuit pœnam à toto integrali ad partem, & quia restringit gladii potestatem, recessum est ab atrocitate legis, & sic ab eius pœna. l. j. ff. de his qui sunt sui uel alieni iuris. §. penul. & l. qui cum uno. §. qui post. de re militari. idem si pœna pecuniaria sit diminuta: nam in pœnis minimum debetur in eodē genere pœnæ, puta utraq; corporali uel utraque pecuniaria: quod enim immutatur, nō remanet in prima sua figura. l. cum in plures. §. lege data. ff. locati. Si autem sunt diuersorum generum,

non fit nouatio. l. senatus. ff. de accu. Subdit postea Bal. ibi indistinctē indicem debere sequi pœnam statutariam & ipsam imponere, & non pœnam iuris communis: & est ratio quia potestas iurauit seruare statuta, & iuramentum obligat in forma: unde est seruandum omnino: ut l. pecuniam. ff. de conditio. ob causam. Præterea pro hac parte contra dominum Angel. allego id quod elegantissimè dixit Petr. de Ancha. in c. canonum statuta. extrā de consi. in materia pœnali. quando tractat de statutis pœnibus delicta, in uer. quæro etiam uerificat statutum secundum tollit pœnam. ita declarat ius commune ali fore pœnam statutentis quam statutum. & multa ibi allegat dicens, referendo opin. quomodo Ioan. andr. addi. Spec. in titu. de pœna temeritigā. refert Vbertum de bob. tenesse, quod per pœnam impostam per statutum tollitur pœna iuris communis: & ita dicit iudicatū fuisse lanua. facit quod not. in statu. de officio iudic. princ. Alii dicunt hoc uerum, si apparet de mente statuentium ita uoluisse subrogari pœnam statutariam loco pœnæ legalis, alius fecus. canon. res. de baptis. & dicit Petr. de ancha ibi, quomodo Ioan. andr. in d. dicit refert postea opin. lac. de bel. quænet legem municipalē derogare iuri communi. Refert postea d. i. et. q. liter Bar. in l. j. ff. ui bono. raptorem quod per pœnam statutū non recessum in dubio à pœna iuris communis, nisi hoc appareat saltem ueritate, prout Bar. ibi exemplificat, & dicit suprā dixit do. Ang. hic refert postea Petr. de Ancha. quomodo præcepit suus Bald. in l. data opera. in l. d. d. d.

charta. C. qui accusare. in uer. si. item no. est. tenet quod per pœnam statutū uidetur recessum à pœna iuris cōmunis, & fatuus est index qui pœnam iuris cōmunis imponeret: quia potestas iurauit seruare statuta. Nam statutum se habet ad ius cōmune, ut species ad genus. l. omnes populi. ff. de iust. & iur. Illud eim habetur loco speciei quā min⁹ generale est, & illud loco generis, quod magis generale est. not. Dy. in regula. generi. de reg. iur. in vj. ergo statutū habet loco speciei: quia specialiter prouidet in esse tantum: unde dicimus, quod leges locales sunt leges speciales & non generales. C. de episcop. & cle. l. priuilegia. & l. generali. & postea refert ibi do. Petr. de ancha. quomodo Cyn. in l. qui sepul. C. de sepul. uiola. format istam questionem, & dicit communiterteneri pœnam statutū non tollere pœnam iuris communis in origine: quia ad utrunque agi potest. Sed in exactione, utrius una tollat aliam, uel cōcurrat saltem in eo, qd plus ibi uide, & per Bar. in d. l. j. subdit tamē ibi do. Petr. de ancha. qd si de factō ista q. contingeret, inclinaret ipse in opin. Bal. & semper imponeret pœnam statutariam, ut posteriorē & magis specialē: sic ergo ut uidetis Vbe. de bob. iaco. de bel. Ioan. andr. Bal. & Petr. de ancha. nō tenent opin. quam tenet Bar. in loco suprā allega. & illam opin. quam tenet iste bonus doc. hic. & hæc etiā mihi magis placet, maxime per dictā Bald. in l. j. C. de rebus credit. & iureiuran. in fi. qui per text. in dicta l. qui cum uno. §. qui post. ff. de re milita. dixit quod ubi per statutum minuitur pœna, uidetur recessum ab alia pœna capitali, hoc est maiori.

Quinimo allego Bald. hoc uoluisse in l. fina. C. de xdiñc. priuat. qui dixit quod ubi per legem antiquam imponitur pœna grauis, & per legem nouam imponitur pœna minor: per istā minorem intelligitur derogatum & recessum à maiori, per illum tex. no. in dicta l. qui cum uno. Addatis tamen quod Albericus de rosa. in prima parte statutorum, questio. viij. ibi latē disputat istam materiam: & in fi. allegat omnia quæ possunt allegari, & authorities multorum doctorum pro & contra: concludit quod totus mundus obseruat, quod per pœnam statutū sit derogatum pœnæ iuris cōmunis. Vide tamen ad istud propositum: si uis habere istam materiam integraliter, recurre ad doctrinam Ioan. andr. & ibi Dominicus de sancto Gemi. & Petr. de anchara. qui no. loquitur in cap. felicis. extrā, de pœnis. libr. vj. qui loquuntur de materia totius istius glossæ. quam materiam tetigit hic domi. Angel. & ibi Petrus de anchara. facit mentionem de doctrina Barto. in dicta lege prima. ff. ui bono. raptorū. per pulchra uerba Barto. in l. i. C. de aqua ductu. libr. vj. Ex cuius dictis potens etiam limitare dictā d. Angel. hic, & uide uiam pulchram doctrinam Bal. quam posuit in ista materia in cap. primo. in fine. prohi. fea. ali. per Lothia. Et omnino uide pulchra uerba Angel. qui latē loquitur in dicta l. j. ff. ui bono. raptō. qui multum clarē loquitur in ista materia. Et Bal. Ang. & omnes doctores in dicta l. qui sepulchra. & ibi Ang. multum subtiliter distinguit quasi omnes casus comprehendendos istius materiz: quæ omnia si uellē hic extendere, parum mihi esset sed

implerē chartas, uide Bal. in l. extat. ff. quod me. causa. Per que poteris limitare prædicta, & per Angel. in l. si quis ab alio. ff. de calum. & per Ang. in l. quoties. ff. de actio. & obli. & per doct. maxime per Domini. de sancto Gemina. post gl. in c. licet canon. extrā de electioni. libr. vj. per quæ poteris limitare prædicta; omnino per Bal. in l. data opera. in ij. colum. & uide etiā ipsum Bald. in loco quem supra allegauit Petr. de anch. in d. l. data opera, in secunda charta. qui ponit quod per statutū augetur quandoq; pœna iuris communis, aliquādo minuitur. & per gl. xliiij. distin. c. fraternitatis. & per glo. in c. de causis. extrā de offi. deleg. & per gl. xxi. quæstione ij. in princ. gl. lxxij. distin. in summa. per lo. and. in addi. Spec. in titu. de fur. circa medium. per Bal. & Ang. in l. qd ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui notantur infra. per Bal. in l. & si feuerit. C. de his qui notan. infra. & in omnibus istis locis uide an sint uera ea quæ dicit domi. Angel. hic. & Bald. in l. in eum. C. de furtis. Imol. in l. cum mulier. ff. sol. matrimo. & omnino per do. Cataldi. §. proficisci. in addi. clxx. & in quæstion. clxix. & in quæstio. clxviii. & ibi multum diffusè loquitur do. Catald. ubi multos casus distinguit, quando plures pœnæ imponuntur per legem.

10 *Damnato mandatore an intelligatur damnatus mandans, & alius auxiliator: & an damnato Titio quod produxit tales falsos testes, an sequatur q̄ testes sint falsi, & econtra.*

11 *Notario damnato quod fecerit falsum instrumentum, an sit præiudicatum ei ad cuius utilitatem confectum fuit instrumentum.*

12 *Damnato de falso uno ex reis stipulandi, an sit præiudicatum alteri.*

13 *Abfoluto uno ex reis, an intelligatur abfolutus alter.*

14 *Sententia lata contra falsos testes, an præiudicet producenti, uel econtra.*

15 *Iudicio falsi contra notarium metipsum, pars in cuius utilitatem est confectum instrumentum, citetur, an illi fiat præiudicium.*

16 *Iudicio falsi moto inter partes, si constaret notarium uel testes habuisse titiam, uel prestitisse patientibus illi iudicio, an illis esset factum præiudicium.*

A N G E L V S.

*** SED** quæro, an damnato Titio intelligatur etiam damnatus Andreas mandans, & alius auxiliator. Respondeo quod regula est in duobus reis, quod uno cōdemnato intelligatur damnatus alter: **1** intelligitur Bar. in l. denuntiasse. §. si perit. & in l. cum filius. in princip. ubi uerb. oblig. Ex quo ibi infert, quod ceter Titius sit damnatus, quia produxit A. & B. falsos testes: quod de necessitate non sequitur contra testes, quod ipsi sint falsi: & ita etiam econtra, si testes sunt cōdemnati defenso, non tamen intelligitur cōdemnatus, p̄ducēs, nec sibi præiudicatur, ut l. Lucius. cum ibi not. ff. de iudi. hoc determinat Bar. in l. si testamētum. in si. ff. de pet. hare. & optineat cit quod not. Bar. in l. iij. in princip. priua. delict. & quod no. Cyn. in l. i. de adu. diuer. i. & l. si quis homin. dii. C. de accusatio. *** Secundò** intelligitur, quod licet notarius sit damnatus quod fecit falsum instrumentum: tamen sententia non præiudicatur ad cuius utilitatem factum est dicitur

instrumentū. & idem etiā tenet Cyn. in l. j. C. qui accu. nō pos. & ibi de his quæstionibus uide Bal. & Sal. qui uidetur tenere contra Cy. & Barto. sed in practica seruaremus opin. Cyn. & Barto. & est text. in l. j. C. de fal. *** Tertio** infert, quod si unus ex reis stipulandi dānatus sit de falso, alteri non præiudicatur: ut l. si docueris. & ibi no. C. de fid. instr. *** Quarto** ibi quærit, an abfoluto uno ex reis, intelligatur alter abfolutus regulariter, dicit quod non: & est ratio, quia res inter alios acta &c. fallit in casu §. fin. l. denuncia. ff. de adult. sed in casu nostro non ualet in mandatore & auxiliatore. Et istam quæst. ponit Bar. in l. adulteram. §. j. ff. de adul. & ibi concludit quod aut pronūtiatur super iure, ut quia dicitur quod nō erat in culpa: tunc Dy. & Bar. uolunt q̄ aliis nō proficit. arg. no. in l. nihil interest. & quod ibi not. gl. ff. de fidei. aut pronūciatur super facto, ut quia dicitur præfatū delictū nō esse commissum: tunc Dy. uult quod proficit, ut l. cū duobus. §. si de iudic. ff. de iure iurando. Sed Barto. secundum Richard. malumb. tenet contrarium, per dictam legem adulteram. §. j. & ibi respōdet ad dilectum §. fidei iudic.

A D N O T A **¶** *Damnatus alter. Adde tu & uide Bal. in consil. xxxv. in uol. & Abb. in consilio lxxv. in fine, in uol. Bernar.*

¶ *Nec sibi præiudicatur. Adde tu & uide Ang. in consil. cccvii. qui in terminis consilii. Ber.*

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod in terminis quæstionis nostræ, an sententia lata contra mātatarium delinquentem noceat mātanti: adde quod istam quæst. in indi

uiduo tetigit Bal. in l. iurisconsultus. C. quibus res iudicata non nocet. & dicit quod non. & allega. l. nihil. ff. de adult. quam sic iuducere uolunt: ibi enim simul & sentiel mandans & consulēs pro eodem delicto, potest accusari unā cum mātatario delinquente: quod esse nō potest, si sententia lata cum uno faceret ius quod ad alium. l. j. in si. ff. si fa. fur. fecisse dica. & in terminis uide quid pro & contra, per Albe. de rosa. in prima parte statutorū. q. liiij. quæ incipit, an autē sententia abfolutoria. & ibi ponit etiā quando est cōdemnatoria. & latē per Albe. in l. non ideo minus. C. de accu. & latē dicitur est supra, de ista materia in uerbo, Sempronium mātatarium. in xix. q. in addi. meis. & uide de illas remissiones quas ibi dedi. Et an abfolutoria lata pro mātatario proficit mātatario, uel econtra: uide Bal. in d. l. non eo minus. C. de accusatio. & Bar. in l. j. §. si. ff. de quæstio. per lo. and. post Dyn. in dicto c. rati habitio. ne. & de opem & auxilium præstare, uide Bar. & Ang. in l. is qui rem. §. si ea mihi Titium. ff. de furt. & uide pulchra uerba Ange. & Salic. in l. j. C. de raptu uirg. *** An autem sententia lata cōtra testes falsos præiudicet producenti, uel econtra: adde quod licet Bart. in l. Lucius. ff. de his qui notan. infra. dicat quod talis sententia nō præiudicatur: tamē dicit, quod facit aliquam præsumptionē. & q̄ talis sententia plenē non noceat testibus. est bonus tex. in cap. cum dilectus. extrā de ordine cogni. in si. in l. si uteris. C. de fidei instrumento. & ibi Bart. remittit ad not. per Cyn. in l. j. C. qui accusa. & Bart. in l. præiuricationis. ff. de prædanti: adde quod istam quæst. in indi**

cio contra notariū moto fuisset pars
 citato, sed Bald. in l. Lucius. ff. de his
 qui notantur infamia. uidetur uelle
 quod in terminis illius legis senten-
 tia lata contra producentem testes,
 nō nocet testibus, etiam præsentibus
 uel citatis. Idem fuit de mēte Bal. in l.
 fi. C. de fide instrumētōrū. facit quod
 no. Spe. in tit. de fide instrumentorū.
 §. postremo. aliis §. incipit. instrumē-
 tum. uersiculo. seu pone tabellio. ad-
 de Bal. in l. ij. C. de edendo. in sexta
 col. & Bal. in l. fi. C. si mi. se maio. dix-
 rit. & in l. j. in penult. & ultima char-
 ta. C. qui accu. * Aliam limitationem
 dabant Ia. But. & Ang. in d. l. Lucius.
 nisi in iudicio moto inter partes con-
 staret notarium uel testes qui falsum
 dixerunt, habuisse scientiā, & presti-
 tisse patientiā illi iudicio: quia tūc ta-
 lis sententia præiudicat omnibus, &
 testibus & notario. Sed contrariū te-
 nent Nico. de mat. & Bald. in l. uter-
 ris. C. de fide instrumēt. & Ant. de Bu.
 in d. uersic. sed pone tabellio. & uide
 Alber. de Rosa. in iij. parte statutorū. 18

17 *Clauſula, decapitetur ita quod moria-
 tur, quando ponitur in ſententia quā-
 do reus eſt præſens: quando autem non
 eſt præſens, uide qua uerba ponenda
 ſunt, & ſi capiatur bannitus, quomodo
 fiet ſecundus proceſſus.*

18 *Bannito capto in formatione ſecundi
 proceſſus, quid probabit contra primā
 ſententiam.*

19 *Bannitus captus an poſſit per uiam
 exceptionis impedire executionem ſen-
 tentie.*

ANGELVS.

*ET quod hic dicitur, decapitetur
 ita quod moriatur, est uerū, quia
 reus est ibi præſens, ita quod extor-
 tio corporalis de eo fieri potest.
 autē nō fit in fortia poteſtatis, iur-
 ſicialis debet eum bannire de ciui-
 tate & cōmunitate, & condemnare ad
 mortē. Et ſi quo tēpore in fortia
 munis ueniret, quod ducatur ad
 cū iuſtitia, & ibi mors inferatur.
 ſingulariter dicit gl. in aut. de leno.
 §. ſi quis autem. in uerbo, expellatur.
 de qua gl. Iac. de Bel. ibi fecit fecit
 in aut. de pac. tenen. col. x. in prin.
 uide Bal. & Flo. in l. ij. C. ſi pen. app.
 mors interue. Et ſi poſtea ueniat
 fortiam communis, debet alius pro-
 ceſſus formari, in quo declarare
 ptam eſſe talem perſonā quæ re-
 tur in banno, & bannum execu-
 eſſe. ita dicit Bal. in ti. de ſeu. ſine.
 nō admi. c. j. & poſtea in d. proci.
 interim reus & bannitus recogno-
 ſe, iuxta not. per Bal. in l. diuus. ſi
 cuſto. reo. & dixit §. in gl. Caii Sem-
 pronii. dic ut ibi. * Aduertat tamen
 quod ſi dictus bannitus eſt captus
 iſto ſecundo proceſſu cōtra eum
 mādō, probabit primā ſententia
 bannum latū emanāſſe per falſas
 legationes, uel probationes falſas.
 Etas, quod impedit executionē
 ſententiæ. ita dicit Ang. in l. q. Roar.
 §. duo fratres. ff. de uerbo. oblig.
 ideo Imo. ibi. in uer. ex prædictis.
 quod inferitur bannitus maxima utilitas dicit
 cit l. prætor. §. Marcellus. ff. de iudi-
 AVGVST. Tu adde quod ego
 non ſcio inuenire illam gl. in di. §.
 quis autem. in uerbo, expellatur
 aut. de leno. niſi habeat librum cor-
 corruptum. Quinimo ego uolui

gere Iac. de Bel. in c. j. de pace tenen-
 da. in prin. col. x. ibi in libro meo la.
 de Bel. nullā facit mentionē, nedum
 de illa gl. nec aliquid de iſta materia.
 Et in quantum domi. Ang. hic querit,
 an poſtea contra illum qui poſtea eſt
 captus, debeat formari nouus proceſ-
 ſus, ſic aliquid non dicam: quia latē
 iſta materia ſuit dicta ſuprà in gl. in
 19 uerbo, Caii Sempronii. * Et in quan-
 tum domi. Ang. hic allegat dictā An-
 gel. in d. §. duo fratres. dicatis quod
 doctores Moderni ſequūtur ibi opi-
 nio. Ange. & aliam limitationē in iſta
 materia, quod talis bannitus captus
 qui habetur pro cōfeſſo delicto, poſ-
 ſit per uia exceptionis impedire exe-
 cutionem ſententiæ. uide per Bar. in
 l. nō uidetur. ff. de iudiciis. la. prima.
 & dixit §. in d. gl. Caium Sempronii.

20 *Condemnatus corporaliter ſi præſens
 ſit, an efficiatur ſeruus pœnæ: & quid
 ſi ſit abſens.*

21 *Condemnati ad mortem in præſentia,
 bis moriuntur: primò gladio oris iudi-
 cii ſecundo per ſeparationem anime à
 corpore.*

22 *Damnati ad mortem, an hodie effi-
 ciuntur ſerui pœnæ.*

23 *Damnatus ad mortem, quando teſta-
 ri poſſit.*

24 *Condemnatus ad mortem propter ali-
 quod delictum, quod de iure in aliquo
 loco mortem meretur, in alio uolunt
 ubique dicitur inſeſtabilis, niſi ſit re-
 ſtitutus.*

ANGELVS.

20 *ET bene no. quod quamuis ille
 qui eſt præſens dictæ ſententiæ cor-
 porali cōdemnatoria, ſtatim efficiatur
 ſeruus pœnæ: unde lata ſententia
 non ualeat eius teſtamentum, etiā
 ante inquisitionem formatam con-

ditum, etiā ſi eſſet abreptus per uim
 de manibus familia: ut l. qui ultimò.
 & ibi Bart. in principi. ff. de pœnis. &
 idem no. in l. cum ſolus populos. in pe-
 nultim. colum. C. de ſumma trinita.
 & eſt text. in l. ſi quis filio. §. irritum.
 & ibi Ange. Rapha. & Imo. ff. de in-
 iuſt. teſtamen. facit gl. & ibi docto. in
 aut. ſed hodie. C. de donatio. inter
 uirum & uxorem. tamen quando eſt
 abſens, & fertur ſententiā, ſi quo tem-
 pore uenerit in fortiam communis
 & c. ut ſuprà dixi: interim talis ſen-
 tentia cum uideatur lata ſub condi-
 tione, non ſortitur effectum, antequā
 uenerit in fortiam communis & c. &
 ſic non perdit ea quæ perdit ille qui
 eſt pure bannitus uel pure condem-
 natus. ita eleganter not. Bal. in l. ſer-
 uo legato. & ibi Imo. ff. de lega. j. &
 ſic interim poterit teſtari & alia fa-
 cere, quod bene nota. quod eſſet ue-
 rum, ſi ſententia ſub conditione fer-
 retur, uidelicet, cōdemnamus ſi quo
 tempore uenerit in fortiam commu-
 nis, & c. Sed ſi ſimpliciter cōdemna-
 retur ad pœnam captus, & executio
 differatur ſub conditione, ſi quo tem-
 pore & c. tunc non diceret uerum
 Bald. de qua ſententiæ prolatione
 dixi ſuprà in glo. ſuper uerbo, qui iudex
 cōmiſit A. præconi, quod ipſum
 bannit in hoc & c. & etiam in gl. ſu-
 præ proximi.

ADNOT. a. Eius teſtamen-
 tum. Adde tu quod imò damnatus ad
 mortem uel perpetuus carceres, de iure
 canonico, nō poteſt teſtari nec inſtitui, ſed
 eſt ſeruus pœnæ ſua uelz in conſ. xlij. &
 uide Bal. in conſ. cccclxx. in q. uol. uen.

AVGVST. Tu autem in hac
 materia adde Bal. in l. ſina. C. ſi non
 competentis iudicis. qui dicit quod

isti banniti ad mortē, qui sunt in carcere, non possunt testari: si tamē eua-derent de carcere & conferrēt se ad locum securū, dicit, fortē possunt testari. Et ideo si habent propriū in eadē ciuitate uel in alia, possunt testari. sed dicit Bal. quōd **communis** opi. est, quōd non ualeēt testamenta eorū qui sunt diffinitiuē dammati ad mortem, & est executio secuta. & allegat Io. And. in nouella. in c. quanquā. de usuris. in vj. qui dixit quōd licet nō ualeat ut testamentum, tamen ualeat ut quacūq; dispositio, puta si iuberet malē ablata restitui. dicit tamē Bal. quōd ualeret testamentū banniti ad mortē, nisi per statutū permitteretur ferri sententiam diffinitiuā ad mortem contra absentem: quo casu ante capturam nō est seruis pœnæ, sed pōst

21 quādo est in laqueo reipublice. * Adde Bal. in l. is qui. C. si pendēte appellatione mors interuene. q. dicit multū singulariter, quōd illi qui in p̄sentia damnātur ad mortē & confestim moriuntur, bis moriūtur: primō moriuntur gladio oris iudicis, quia sunt serui pœnæ: secundō moriūtur per separationem animæ, & testamētum inter has duas horas factū non ualeat: quia post mortem nemo testatur.

22 * Dicit tamē ibi multū mirabiliter, quōd hodie possumus dicere qd isti efficiūtur serui pœnæ, qui damnātur ad mortē: cum ipsi extra ordinem damnātur ex forma statutorū & decretorum ciuitatis. & dicit quōd istā opi. uidetur tenere Spe. in tit. de sen. in uer. potest. Et uide quæ dicam infra in gl. & eius bona publicamus. in uer. quod incipit, & quōd bona damnatorum hodie referuntur filiis. in additi. mea. Adde quod miror quōd

iste doctor non alleget Bar. in l. qui. §. j. ff. de testamentis. qui ponit ibi materiā de damnato ad mortē, & de bannito, qui postea est abbas, uel postea capitur: & omnino ibi de Bal. elegantissimē loquentē. Et uide Ang. qui allegat Bar. in l. cūus populos. C. de summa trinitate, c. de catho. in reper. sua. * Dicit tamen ibi Ang. limitatio prædicta, quōd est damnatus ad mortem poterit testari, si talis sententia egeret confirmatiōne, & non esset confirmata, quātinēneret testamētum. Secundō limitatio: idem erit si quis est dānatus ad mortem & executor nō uult exequi, per tex. in l. fin. ff. de leg. j. Tertiō limitatio: idem si per sententiā fuit illa pœna, quæ de iure imponi nō potest, quia ante executionē eius non trahitur dānatus intestabilis, per l. si quis exheredato. §. si quis fuerit ff. de iust. rup. irritōque testamento. unia nec occisus ad furorem populū intestabilis est: quia non licet populo interficere quemquam, ut dixerunt ledæi ad Pilatum. Et respondet ibi Ange. ad l. pe. ff. de fca. & ibi decidit: Christus fuerit testabilis: & cōcludit quōd non. Sed ego dico cōtrarium, ex qua conclusionē sequitur manus utilitas. Et arguo sic contra An. Næ sententia cōmunis doc. est, quōd dānatus ad mortē qui est in p̄sentia cōtra quē debet fieri executio, sit intestabilis. Tamē limitatur hoc, nisi iudex condemnauerit reum ad pacē mortis prohibita de iure: puta quando cum securi iudex facit occidere hominē, uel cum ueneno: ita per bonas rāiones & iura cōcludit dōdo maximē ipsemet Ang. in l. si quis nisi bona. §. j. ff. de acquiren. heredi. l.

Si quis talis sit. unde sequitur bene. in l. si quis. in l. si quis.

sequuntur ibi Imo. & Ro. & Rap. & dicitur infra. Quinimo ipse Ang. hoc uoluit in d. l. eius. §. j. cūm hæc in Crisostomo fuerit apposta pœna, ut in cruce moreretur & cū clauis fixis: quæ pœna fuit mors ultra omnes mortes acerbissima, iuxta illud, Aspiciat & uideat, si est dolor sicut dolor meus: & illa pœna penitus fuisse reprobata: non dico mori in cruce, sed crucifigi cū clauis in pedibus & manibus. Dico ergo Christū potuisse testari. quæ omnia nō tu contra istos iudices qui inferunt mortes insolitas: quia talis poterit testari. De ista materia an dānati ad mortē & banniti absentes, & banniti qui postea capiuntur, possint testari, maxima est ista materia. Adde si tu uis uidere materiam, & uide dista Pe. de Anch. in clem. j. extrā de pœnit. & remiss. & do. Bal. post Bart. in l. j. C. de sacrosan. eccle. qui eleganter loquitur. & Sal. in aut. sed hodie. C. de dona. & ibi per doc. Et de bannitis, si uis uidere ueram decisionē, uide dicta Bal. in l. j. C. de hered. instituen. & omnino multū eleganter locutus est Bal. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & posthu. & opi. Barto. sequitur do. Abbas in c. postulat. extrā de foro cōpe. & uide Pau. de Ca. in consiliis suis, consilio lxxx. iij. incipien. in Christi nomine Amē.

24 * Primum quæsitum habet duo dubia, & ibi dicit in fine, quōd condemnatus ad mortem propter delictum, quōd de iure in aliquo loco est delictum, quōd pœnā in mortis meretur: in altero loco non: tamen si est cōdemnatus ad mortem, ubique est intestabilis, nisi sit restitutus. & ibi uide an possit testari ad pias causas, & si allegat bonas remissiones. uide

Pe. de Anc. in c. scelicis. extrā de pœ. li. vj. qui loquitur etiā de bannitis: uide de materia dānati per sententiā, & postea appellauit, per Ang. in repletio. §. qui procurauit. in l. tale pactū. ff. de pactis. & in l. j. ff. nil. no. appellatione pendēte. Et tene menti quæ dicit Bal. in l. j. in vij. col. c. ne ex delictis defunctorū. quōd bannitus occisus à priuato uigore statuti hoc permittētis, nō decedit intestabilis, cum moritur per manus priuati. & uide Bal. in c. ueniētes. extrā de iureiu. qui no. loquitur in materia bannitorū, quādo in absentia dānātur, an teneat testamentū eorū. uide Pe. de Anc. in d. c. quāquā. & ibi Dom. de sancto Gem. & quomodo Pe. de Anch. limitat illā doctrinam Io. And. & restringit, dum dicit, quōd pro malē abstrinis ualebit dispositio. & omnino uide domi. Nellum in tractatu suo bannitorū, in ij. tempore de concurrentibus post perfectum bannum, in xlij. xliij. xliij. q. qui multū eleganter loquitur in ista materia. Ego uerō si omnia scriberē, facerē nimis maximū uolumē. Adde Albe. in tertia parte statutorū. q. xxij. & sequenti. & quādo bona per statutum sunt adempta, & hīco appli cantur, an tales possint testari. uide tex. & Bal. in l. iocestas. C. de incestis nup. Ang. in l. si quis. ff. de testa.

25 Sententia corporalis lata, an statim debeat mitti executioni.

26 Iudex originis si uult exequi sententiam iudicis loci delicti, uel e contra, an tunc possit uel requirantur literæ, uel debeat fieri remissio.

27 Remissio in delictis an fieri debeat.

ANGELVS.

* QUÆRO, an sententia corporalis lata statim mittatur executioni.

B b s ni

ni. Bar. in d. l. qui ultimò. in fi. dicit qd de consuetudine statim fit executio, nisi ipse uel alter p eo appeller: ut l. non tãtũ. ff. de app. de iure autẽ debet expectari quòd transierint decẽ dies, qui dantur ad appellandũ: arg. gl. in l. ex iudiciorum. ff. de accu. cõiuncto ti. nil. no. ap. pen. quo tempore elapso fieret executio per iudicẽ, qui tulit sententiã, uel per successorem in officio: uel etiam per aliũ officiale eiusdẽ ciuitatis, q etia habeat merũ imperium & sine literis: ut no. Bar. in l. a diuo Pio. §. j. ff. de re iudic.

26 * Si autem esset alius iudex, puta iudex originis^d, qui uult exequi sententiã iudicis loci delicti, uel econtrã: an tũc possit uel requirantur literæ, uel debeat fieri remissio: uide Cy. in auth. qua in prouincia. C. ubi de cri. agi oport. & Bart. in l. si cui. §. fi. ff. de accu. Sal. late in authen. si uerò. C. de adul. & per Imo. in l. inter accusatorem. ff. de pub. iudic.

A D N O T A ¶ Appellet. Adde tu quòd quando delictum est notorium, non admittitur appellatio: imò statim potest fieri executio, per ea quæ uoluit Oldra. in cons. xvij. Bar.

¶ Originis. Adde tu & uide Ange. in cons. cclvj. & ibi, an executio talis sententiã sit civilis uel criminalis, & quòd iudex unius territorij, possit exequi sententiã alterius territorij, uide Ang. in cons. cclxxv. & Raph. cu. in cons. l. quæ uide. & quando remissio sit fida, uide Oldra. in cons. cccxiiij. ubi an delinquens in Anglia, sit remittendus in Anglia. & uide de late Cap. in cons. lix. Bar.

A V G. Tu adde quòd Bal. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offic. proconsu. & lega. in xij. q. arguit, quòd potestas, qui intra tempus appellan-

di misit aliquem ad furcas, possit p̄niri in syndicatu: quia abstulit reo legitimam defensionem appellat: ergo punitur ac si innocentem occidisset. & alleg. l. hodie. ff. ad leg. Jul. re. In contrariũ arguit d. l. nõ tantum. ff. de app. Solut Bal. quòd s̄fit. cit hoc ex causa, quia erat confessus, & liquebat de crimine, non punitur: quia morte rei sententiã tranfit in eũ iudicatam: secus si esset appellatus: ut C. de app. l. addictos. & dicit Bald. quòd ita obseruat cõsuetudo, quòd nõ cõtra iudices qui faciũt istos cõfiteri: super quo dicit Bal. uide Cy. in l. ij. C. quorum appel. non recip. & Barto. in l. non tantum. ff. de appel. & gl. dicit quòd confessus etia non auditur appellans, nisi alleget causam. sed Bald. dicit hoc esse falsum, quia in l. nõ tantũ. ille erat cõfessus, & tamen recipitur appellatio eius, & cuiuscunque, a deo dicit quòd capui liter condemnatus non potest appellationi renunciare, per l. pactum inter hæredem. ff. de pactis. item uide Bald. in l. si. C. si a non competentis. dice. qui querit, an lata sententiã criminali possit statim executioni mandari, quantumcumque sit sententiã ultimi supplicij, & sic executio corporis. breuiter Bal. concludit quòd in altero ex tribus casibus iudex possit primò si fuit confessus, & conuictus reus. secundo si sit notoriũ reum deliquisse. tertio si sint indicia ita ualida cum confessione, quòd maleficia nõ possint negari, maxime si maleficia est ualde atrox, uel in alio casu, si subita desideret ultionẽ. Et uide in hac materia domi. Nellum in tractatu nitorũ, in quarta parte primi temporũ, ubi tractat materiã istius appellat

tionis

tionis, maxime in iij. q. qui allegat Gand. & do. Alb. de ros. in quæst. statutorum. & ipsum reprehendit. uide Bar. in l. furti. §. j. de his qui notã. infra. & per doct. & uide Bal. in l. addictos. C. de episco. audien. & per Bal. Ange. Ful. & Sal. in l. addictos. C. de app. & uide Bald. in l. j. C. ne ex delictis defunctorũ. qui ponit, quia pœna puniatur iudex, qui post appellationem malefactorẽ tradidit morti. & uide Bar. Imo. & doc. in l. non tantum. ff. de app. & uide do. Ant. de bu. in rubri. extra. de re iud. qui ponit multas fallentias, quia ante tempus appellatũ sententiã potest mitti executioni. & Abb. in c. ij. extra. de re iud. qui alleg. Spe. & aliqua bona iura de iure cano. in qbus casibus possit fieri statim ista executio: ibi uide, quòd ad pettionẽ principis debet fieri executio. Adde gl. in c. c. apud. xj. q. iij. & gl. in c. querenti. extra. de of. dele. quæ dicũt qd statim debeat fieri executio in criminalibus. uide doc. maxime Abb. & Imo. post Inn. in d. c. querentũ. & ibi Moder. qui scribũt bene per iij. colum. in isto passũ. dicit do. Catal. in tract. suo syndicatus, quæst. clxxxvij. quòd ad tumultum populi iudex potest accelerare executionẽ corporalem, etia pendẽte dilatione, si aliter tumultus sedari non potest: quæ cõclusio an procedat aliquantulum, facit ea quæ dixi s. in prox. ad di. ubi dixi, an ad tumultũ populi iudex debeat condẽnare aliquem: licet do. Catal. ibi multa bona alleget Imo. & Ange. in l. decurionum. C. de pœnis. Et in quantum do. Ange. hic tangit illam difficultatem, per quẽ debet fieri executio, uel per iudicẽ loci originis uel delicti: & dominus

Ange. allegauit Imo. in d. l. penult. ff. de public. iudic. tu uide bonam glo. & ibi per doct. maxime per Pet. de ancha. in repeti. sua c. postulasti. extra. de foro competen. & uide Bal. in l. executorem. C. de executio. rei iur. in vij. colum. & Salice. in l. j. C. ubi de cri. agi oportet. qui uoluerunt, quòd iudex loci domicilij delinquentis, etiam postquam cõdemnauerit delinquentem, teneatur ad requisitionem iudicis loci originis conuenireum ad ipsum remittere, & ad hoc allegat gloss. not. in l. a diuo Pio. §. j. sed dicit quòd Dy. tenuit contrariũ, & melius. idem uoluit Sal. in d. l. j. & sic post condẽnationem non fit remissio. & uide Bal. in auth. si quis liti gantũ. C. de episc. aud. & Io. an. in ti. de execut. sententiã. §. ij. uer. sed pone. Io primo. & canonice in c. pastoralis. §. prat. rea. de officio delega. passus iste est dubius. unde uide per Modern. in d. §. j. * Et quia domi. Ange. hic tetigit unum uerbum, an remissio in delictis debeat fieri. uide Barto. in l. sepulchri. ff. de sepul. uiola. qui dixit, qd de consuetudine hodie in Italia non habet locũ. §. si quis uerò comprehensorum. in authenti. ut nulli iudicium. quia nõ sit remissio. & ideo fac. de Belui. in d. §. si quis uerò comprehensorum. dicit quòd hodie inter istos dominos Italix non habet locum remissio: hoc est, quòd cõgatur remittere: sed si uolunt remittere, possunt. imò dicit do. Anto. de But. & Imo. in clem. pastoralis. de re iud. ubi bona est glo. qd si isti domini temporales, qui habent dominia distincta, nõ remittunt, peccat: quia de iure debent remittere. & uide omnino de materia Alber. de rosa. ultra

omnes

omnes disputantem istam materiam in aurtē, qua in provincia, C. ubi de crimi. agi oportet. qui allegat Ojdra. in consiliis suis. uide doct. in ca. si. extrā de fo. compet. maximē per Abb. qui elegantem loquitur. Pet. de Ancha. in repet. dicti ca. postulasti. Cald. in rep. ca. j. de rap. & per Ananiā, glo. & doc. omnes in l. j. C. ubi de crim. agi oportet. uide pulchra uerba Bal. in l. cum Archimedorā. C. ut in pos. leg. & doct. & Ang. in l. h. res. absens. ff. de iud. & uide Bal. in l. i. j. C. de ser. fugit. & uide Bal. in rub. de fide instrum. & in c. Romana. §. porro. extrā de senten. excō. per Ioā. And. & doct. & per doctores in d. ca. pastoralis. §. prateria. In hac materia remissionis in delictis uide omnino Old. in consi. suo cxxj. & ibi etiam decidit, quod non debet fieri, nisi primō aliquāter constet de crimine.

¹⁸ Statuto cauetur quod officialis ultimo mense sui regiminis non possit aliquē absoluerē uel cancellare de b. iuo. si inquisitus uenit absoluerē: an dicto mense poterit pronūciare absoluerē, uel cancellandū esse.

ANGELVS.

¹⁸ * QVAERO, quid si statuto cauetur, quod officialis ultimo mense sui regiminis nō possit aliquē absoluerē uel cancellare de banno, & tamē inquisitus ueniebat absoluerē. dic quod poterit pronūciare dicto mēse absoluerē^a uel cancellandū esse: quā sententia declaratoria non habebit effectum, nisi cōprobetur per suū successorē: debet tamē successor cōprobare dictā sententiā, si ius dictauerit, & nō aliter: ar. liure nostro. ff. de testa. ut. ita dicit Bal. Rappa. & Imo. in l. si filio. §. eius qui. ff. de in iust.

testa. & Bar. in l. solent. in prin. ff. de offi. procon. & leg. & no. Bal. in l. j. C. si aduer. liberta.

ADNOT. a ¶ Absolutendum. Adde tu & uide Ang. in consi. cxxvj. Bar.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, quod Bal. expressē tenet cōtrarium in d. l. solent. & in l. nec quicquam. §. ubi decretū. in si. ff. de offic. proconf. & leg. & uide Bal. in l. j. in si. ij. col. ff. de iurisdic. omnium iudic. Ange. in consilio cxxvij. uide Imo. & Moder. in l. j. §. si quis ita. ff. de uerb. obli. & in remissionibus ibi datis habebis ueritatem istius passus, an sint paria cōdemnare, uel absoluerē, uel pronūciare cōdemnandū, uel absoluerē. Et quia latē scriptū in d. §. si quis ita. nolo hic transcribere illas decisiones.

²⁹ Iudex imponens penam in consuetudine mortis, an faciat quod ille qui fuit intestabilis, sit non intestabilis: & an teneatur in syndacatu.

ANGELVS.

* ET bene aduertas tu iudex, quod penam consuetam apponas, ut puta quod debeat decapitari gladio: secus si diceret quod debeat mori ueneno, uel proici de fenestris palatii: quoniam licet moriatur, talis pœna non facit eum intestabilem, uel incapacē: quia effectus fuisse intestabilis & incapax, si pœna ordinaria fuisset imposita: ut l. aut damnū. in prin. ff. de pœnis. coniuncta dicta l. si quis filio. §. irritum. ff. de iniust. testa. ita dicit Ang. & Imo. in l. si quis mihi bona. §. j. ff. de acquir. h. redi. quod nota in practica. Quinimo plus dico respectu iudicis, quod si pœnā mortis in consuetam imponat, etiam illi qui debet mori: ipse iudex teneatur in

fyndi

syndacatu: ut est text. in d. l. aut damnū. in prin. quod no.

AVGVST. Tu in hac materia adde quā dixi in hac eadem glo. ubi tractat materiam, an isti damnati ad mortem possint facere testamētum. & no. bene quomodo Roma. in dicta l. si quis mihi bona. §. j. referent do Almanum, dicebat quod nō erat uera illa conclusio, per text. in l. eius qui. §. j. de testamentis. ubi habetur a quod ille qui est damnatus ad mortem per ferrum, nullo modo potest testari. Nec obstat ille text. in d. l. aut damnū. quia ibi dicitur, quod ille qui est cōdemnatus ad mortem cum gladio, non potest iudex uel executor inferre aliam mortem quā gladii, scilicet cum securi uel cum ueneno. Sed aduertas, quia per hęc non recedo à communi opi. ut satis dictū fuit suprā in ista glo.

³⁰ Statutum uiget Perusii, quod occidens forensē teneatur in ccc. libris. Perusinus occiditur Aretii, an occidens teneatur in ccc. libris. Quid si unus secūdam formam statuti debebat cōdemnari in ccc. libris, & iudex ipsum fecit decapitari sequendo formam iuris communis, an iudex decapitabitur.

ANGELVS.

³⁰ * QVAERO, Perusii uiget statutū quod occidens forensē teneatur in ccc. libris: an si Perusinus alibi occidatur, ubi tu asides, ut puta Aretii: an occidens etiam teneatur in ccc. libris. dic quod non, imō tantum de fisco. quia quilibet de populo non debet ui illo iure. ita no. Bart. in l. j. in prin. ff. quod quisque iur. Sed quid econtrā, unus secundum formam statutorum non debebat decapitari: sed omni-

no cōdemnari in libris ccc. tantummodo iudex noluit sequi dictum statutum tanquam odiosum, imō uoluit sequi formā iuris cōmunis, & ipsum decapitari fecit: nam tempore syndicatus ipse iudex dicere non poterit, quod sibi imponatur prædicta pœna pecuniaria pro homicidio prædicto, quod cōmisit, faciēdo ipsum homicidam decapitari. sed debet ei imponi pœna quam alteri imposuit^a, & sic decapitetur. ita elegantem dicit Bar. in l. j. in si. princip. ff. quod quisque iuris. Vnde tu iudex bene caueas & aduertas ad statuta, & noli sapere plus quā oporteat. Adde tamē quod circa hanc pœnam impositionē dixi in ea. glo. in uersu. quid autem si sint plures leges & c. & sic intellige hoc dictum Bar. quando per dictum statutū in toto recessum est à pœna iuris cōmunis.

ADNOT. a ¶ Imposuit. Adde & uide do. Iason. in d. l. j. Et an statutum ualeat, uide Franc. de Aret. in consi. lviij. Bernard.

AVGVST. Tu in hac materia in prima quæstione, adde quod opinio Barto. tenuerunt Ang. Sali. & Fulgo. sed Paulus de castro ibi tenet cōtrarium, dicens, quod istud statutum nō potest retorqueri contra populum, cum populus non possit decapitari: sed retorquetur cōtra singulos de populo, qui patiūtur uigere tale statutum: & ea quæ cadunt in uniuersitate, producantur ad singulos de populo, ut delictū sit punitū. alleg. ca. si sentētia. de sent. excō. in vj. sed aliqui Mode. ibi approbāt arg. Pau. de cast. quia illud ca. si sententia. loquitur in sententia medicinali, & sic in pœna medicinali, & leuis præiudicij: ut in

cap. j.

cap. j. co. titu. nos uero in aliis pœnis. d. l. j. ff. de magistrat. conue. & in quãtum do. Ang. hic terigit aliã ij. q. quã tangit Bart. in d. l. j. ff. q. quisque iur. qui dixit, q. potestas debeat decapitari, qui decapitauit illum qui in ecc. debebat condemnari: addatis q. idẽ dixit Bal. in rub. C. de pœna iudi. qui malẽ iudi. & uide Bal. in d. l. j. ff. quod quisque iur. q. si potestas pro uulnere illato decapitaret aliquẽ, decapitabitur ipse potestas, si intulit uulnus in aliquem: non sic in tortera: quia si tortis non torquendũ, nõ punietur simili pœna, sed agitur aetione iniuriarum. Idem uoluit Sali. in l. fi. C. de pœna iudi. qui malẽ iudi. de quo uide Bal. in l. decuriones. C. de questio. Itẽ cõsidera, q. illi præsupponit ualere statutũ, quod imponit pœnã pecuniariã pro homicidio. sed an tale statutũ ualeat, uide Ro. in singul. suis secundi anni in penul. singula. quod incip. iudex potestatis consuluit me. & ibi alleg. bonas decisiones, distinguens multũ notanter.

³¹ *Damnatus est aliquis ad mortem & iustẽ, an possit executio differri.*

ANGELVS.

³¹ * **QVAERO**, aliquis est damnatus ad mortem, & iustẽ, an possit differri executio. respondit Cyn. Pet. & alii in l. j. C. de bo. profcri. q. sic: si dicitur, q. erat obligatus reddere rationem sibi: ut est casus in l. seruo legato. §. pen. ff. de leg. j. quod not. facit l. si seruus uni. in princ. ff. de leg. j. a sed aduertas quia dicit Ang. & Imo. quod hoc non seruatur, quia possset committi fraus. facit l. j. cum ibi no. per Cyn. & doct. C. de bon. dam.

AVGVST. Tu autẽ in hac materia adde, & dic q. miror quod ille

doctor qui faciebat professionẽ, q. melius sciebat dicta Barto. quã al. quis alius doctor, ignorauerit dicta Bar. in hac materia quae posuit in l. j. §. j. ff. de cust. reo. ubi examinans sibi difficultatem dixit breuiter, q. excoctio corporalis nõ potest differri per exactiõnẽ pecuniariam, uel per reditiõnẽ rationis, quando aliquis peteret aliquam dilatiõnẽ longam: scilicet si breuẽ. & uide Ro. in notabilibus ij. anni, in notabili xl. in ordine meo, qui allegat Bart. in illo loco, & unum bonum tex. & ibi Barto. ita intelligit illum tex. in l. j. C. de bo. profcri. uide Ang. in l. is qui reus. in fin. ff. de pub. iud. & uide Ro. in singula. ij. anni, singulari xj. quod incipit, potestas unius loci, qui ponit alium modum differendi executionem corporalem, qui dicit, quod si ille erat inflex eximius, & ciuitas ipsa eo egeret, est iusta causa differendi. ibi uide.

³² *Statuto dicente uel sententia, pro tali delicto imponatur pœna capitalis uel capitalis, quid importent talia uerba: an poterit caput amputari.*

³³ *Statuto dicente non quod pœna capitalis, sed capitis imponatur, quomodo intelligetur.*

³⁴ *Damnandus pœna capitali ex forma statuti, si sit seruus, amputabitur uel non.*

ANGELVS.

³² * **QUID** si statutum dicat, q. pro tali delicto imponatur pœna capitalis, uel ² capitalis, uel quid: si iudex illud dicat in sententiã, quid importent dicta uerba, an possit amputari caput, ut dicit præsens sententiã illã q. format Imo. in l. j. uerfi. item adde, quid si statutum & c. ff. de pub. iud. ubi dicit uideri tex. in l. eos. §. super his. C. de

appel.

appella. q. non debeat decapitari, & ita dicit Ioan. And. in c. quanto. super j. glo. de iure iur. bene facit l. qui cum maior. §. is demum. ff. de bon. lib. bene facit l. j. eam glo. C. de fal. & sic uidetur dicta pœna uerificari in exilio, uel alia pœna, quã amputatio capitis: ut l. edicto. §. rei autem capitalis. ff. de bo. pos. & not. glo. in l. transigere. C. de transact. & in d. l. j. de publi. iudi. Quod intellige uerum, nisi aliter conitaret de mente statuentium: ut l. ij. C. de libe. prater. & etiam intelligit quãdo imponit pœnam alio casu, quã ius commune. nam aliis intelligeretur secundum iuris communis dispositionem. argumẽ. l. ij. C. de noxa. & cap. causam quã. de rescriptis.

ADNOTA. Quã dicatur pœna capitalis. Adde & uide Capto. in cõs. xvj. & uide Pet. de anch. in cõs. c. iij. ubi declaratur quod ubi & quibus casibus quis debet mori de iure ciuili, & de iure cano. habet locum pœna perpetui carceris. & ibi etiã, quod prelati translatus ad ecclesiam, & rapinam committit ergo & c. * Sed aduerte, quia dubio: quãdo statutum dicit, non q. pœna capitalis imponatur, sed q. pœna capitis imponatur. Nam Bald. in l. j. C. de fal. mo. dicit per illum tex. si statuto cauetur, q. pœna capitis quis puniatur, iudex quam pœnam mortis uult, potest imponere, uel comburere, uel decapitare, uel suspendere. præterea text. in l. hos accusare. §. omnibus. in uerbo, capitis. coninnã glo. uult quod isto casu intelligatur de pœna mortis. Idẽ est tex. ff. de pœnis. in l. relegatus. in uerbo, capitis. & ibi gl. sed aduerte, per hoc non recedere a cõmuni opi. per illũ tex. in l. j. & per doctrinam Cy. ibi, &

partem, ut comprehendat deportationem, & non mortem naturalem. allegat l. interpretatiõne. ff. de pœn. sed certẽ contra istam communẽ opinionẽ, de directo est tex. in l. licet. ff. de uerb. signifi. ubi ex omni pœna, quae infamiam irrogat, illa dicitur pœna capitalis: sequetur ergo, q. statutũ imponens pœnam capitalem, debet intelligi de leuiori pœna, quã sic deportationis, quã pœnã enumerat in l. capitalium. ff. de pœnis. & sic uideretur secundũ istos doc. q. pro uno maximo delicto imponere pœnam capitalem, si minor pœna debet attendi, q. attendatur & imponatur omnis minima pœna, dummodo infamia irrogetur: & hoc modo pœna nõ erit condigna delicto, contra dicta iura, nisi dicamus quod proprie & improprie capitur hoc uerbũ, pœna capitalis. improprie largo sumpto uocabulo, ut dixi in pœna infamiam irrogante, aliã secus, & ita dixit iurisconsultus in d. l. licet. In statutis uero uerba proprie debent sumi, ergo & c. * Sed aduerte, quia dubio: quãdo statutum dicit, non q. pœna capitalis imponatur, sed q. pœna capitis imponatur. Nam Bald. in l. j. C. de fal. mo. dicit per illum tex. si statuto cauetur, q. pœna capitis quis puniatur, iudex quam pœnam mortis uult, potest imponere, uel comburere, uel decapitare, uel suspendere. præterea text. in l. hos accusare. §. omnibus. in uerbo, capitis. coninnã glo. uult quod isto casu intelligatur de pœna mortis. Idẽ est tex. ff. de pœnis. in l. relegatus. in uerbo, capitis. & ibi gl. sed aduerte, per hoc non recedere a cõmuni opi. per illũ tex. in l. j. & per doctrinam Cy. ibi, &

Salic.

Sali. C. de fal. tantum est dicere pœna capitalis, quantum pœna capitis. Nec obſt. illa iura allegata per me: quia ibi pœna illa capitis nō poterat intelligi, niſi in pœna mortis: quia reſpectu illius, in quem debebat inferri pœna capitalis, uel capitis, non poterat cadere alia pœna capitalis, quæ erat ſeruus, in quem nō cadit amiſſio ciuitatis, uel libertatis, iuxta l. ij. ff. de pœn. & ideo dixerunt rectè ibi illæ glo. in d. §. omnibus. & in d. l. re-

34 legam. * Idem dico in ſtatu: ſi quis capitali ſententiã ueniret condẽnandus, & eſſet ſeruus: tũc ille decapitabitur, quia aliæ pœnæ capitales propriè non poſſunt cadere in ipſum. & propriè pœnæ capitales ſunt illæ, quæ enumeratæ ſunt in d. l. licet. & in l. ij. ff. de pœn. pro hac opin. cõmuſi eſt tex. in glo. in l. j. C. ne Chriſtianũ m̄cipiũ, in uerbo, capitali ſententiã. ubi tex. dicit, Iudæus emens Chriſtianum mancipiũ capitali iudicio feriat. & 35 glo. dicit, capitali iudicio. i. de portatione. & uide Moder. poſt do. Abb. in c. at ſi clerici. extrã, de iudicis. & de materia per Sali. in l. is qui cũ telo. in ſ. j. col. C. ad legẽ Cornelii. de ſica. & hæc intelligo, quando ſtatutum ſeu conſtitutio loqueretur inter laicos: ſecus ſi eſſet conſtitutio epiſcopi, & loqueretur contra clericos: quia etiã ſi diceretur morte moriatur, intelligeretur de excommunicatione per regulam traditã in c. per uenerabilẽ. extrã, qui filii ſunt legitimi. Adde quæ dicã infrã in proxi. addi. & uide Bar. in l. ſi. C. quæ res uend. non poſſint.

35 Clericus commiſit delictũ morte dignum, & ſententia lata eſt quòd decapitetur, an ſententia mittatur executioni.

36 Caſus degradatione digni qui ſunt & an hæreticus, licet non ſit incorrigibilis, debeat degradari.

37 Falfarius litterarum apoſtolicarum & coniuſans contra epiſcopum, an degradari poſſint, licet incorrigibilis non ſint.

38 Sorulegus & homicida licet incorrigibilis non ſint, an ualcant degradari.

39 Degradationis forma quæ ſit, & de gradatio eſt duplex.

40 Clericus in crimine hæreſis poſt depoſitionem, an tradatur curiæ ſeculari.

41 Falfarius litterarum apoſtolicarum, an poſt depoſitionem tradatur curiæ ſeculari.

42 Calumniam uel contumeliam inferri epiſcopo ſuo, uel ſortilegus, an depoſiti tradantur curiæ ſeculari.

43 Exceptio per identitatem rationis extenditur ad ſimilia, & an ſchisma de poſitus tradatur curiæ ſeculari.

ANGELVS.

* QUID autẽ, ſi eſt clericus qui commiſit tale delictũ ex quo debet mori, an ſimiliter lata ſententia, quòd debeat decapitari, ſit executioni dictæ ſententiæ: dic quòd nō, ſed debet fieri primò degradatio: iuxta c. degradatio. de pœ. in ſexto, quòd ſc̄to poteſt poſtea tradi morti naturali, ſed qualiter fiat iſta degradatio, ſc̄tim dicam: prius tamen uide dũmẽ ex quibus cauſis ſit permiſſa: quibus uis, uideamus poſtea formã & mo-

36 dum ipſius degradationis. * Caſus autẽ ex quibus heri poſſit & debeat, ponuntur maxime per Antonium de But. & alios, in c. at ſi clerici. de iudic. uerſi. quæ autẽ ſunt delicta degradatione digna. ubi dicit, q̄ omne graue delictũ, ſit iuſta cauſa degradationis ut c. qualiter & q̄n. de accu. de uerb. ſignifi.

ſigni. c. nouimus. & de pœnis. c. tua. quòd intelligit uerũ, dummodo concurrat etiã incorrigibilitas: ut c. cum non ab homine. eo. tit. aliàs autem ſi ſit graue delictũ, ſi tamen nō ſit incorrigibilis, regulariter non eſt degradatione dignũ: fallit tamen hoc quãuis nō ſit incorrigibilis, ſi tamẽ eſt graue delictũ, degradatur primò in crimine hæreſis. de hæret. ca. ad abolendã. & in c. excõmunicauimus. quòd nō placet. ibi Ant. de But. quoniam hæreticus non degradatur, niſi ſit incorrigibilis uerè uel præſum-

37 ptiuè: ut c. uergentis. eo. tit. * Secũdò fallit in literarũ falſario ſedis apoſtolicæ: extrã de falſis. c. ad falſarios. & iſtos caſus ponit gl. in d. c. cũ non ab homine. & d. c. ad abolendã. & c. nouimus. & xj. q. j. c. ſi quis ſacerdotũ. ubi gl. addit aliũ caſum, uidelicet in conuuratione contra epiſcopum. ſed doc. in d. c. cũ non ab homine. reſtringunt etiã ad incorrigibilitatem: & iſtã opinionem tanquam digniorẽ approbat Butr. & allegat gl.

38 de uerb. ſignifi. c. nouimus. * Tertio fallit in ſortilego: ut ij. q. vij. c. admo- neant. quid de homicida: dicit idẽ Butr. in d. c. at ſi clerici. quòd eſt dubium: & tamen dicit, quòd tenetur, quòd homicida non incidat in pœnã degradationis, ut extrã de homicid. c. ij. & ibi Hoſt. licet gl. aliter ſenſerit. qui cleri. uel mona. c. ij. in gl. ſi. & eſt caſus in d. c. cũ nō ab homine. nō obſt. tex. allegatus in cõtrarium, quia ibi degradatio ſumitur pro depoſitione uerbali: ut ibi nor. & ibi do. Ant. dat unã regulã, quòd quantumcumque in iure aliquando reperitur pro grauibz etiã imponere pœnã degradationis, intelligentur

de uerbali diſpoſitione, uel loquuntur de incorrigibili. Et de iſta pœna degradationis, & aliis multis, uide gl. ordinariã & plenã. de offic. ordi. c. ad comprimendum. in glo. ij. & de uariis pœnis ſuſpenſionis, uide glo. in clem. cupientes. de pœnis. adde quòd no. Abb. in d. c. at ſi clerici. ſecundũ quendam diſputationem do. Pet. de Anch. in uerſi. ad tertiuũ, quæ ſunt crimina actuali degradatione digna, quòd etiã clericus poteſt degradari & dari puniendus curiæ ſeculari, quãdo comiſit arduũ crimen & qualificatũ, ut homicidiũ, ſed non ſimplex: quia non traderetur curiæ ſeculari. ita intelligitur c. cũ nō ab homine. de iudic. ſed ſi eſſet qualificatum, ut quia proditoriẽ interfecit uel aſſaſinauit: iuxta c. j. de homicid. in vj. uel patrem aut aliũ coniunctũ interfecit, & ſic tenetur de parricidijs, tunc cũ eccleſia non habeat quid ultrã homicidã imponat, iuxta c. cũ non ab homine. debet degradari, & dari curiæ ſeculari puniendus: ut d. c. cũ non ab homine, in ſi. etiam ſi non eſſet incorrigibilis. idẽ erit in alijs grauibz delictis non ſimplicibus, ſed qualificatis, ut eſt in adulterio cũ raptu uel uolentia: & ſic de ſingulis, quòd no. quia Ferrarizã uidi de factõ in raptore adulterante quam mulierẽ. facit l. ſi adulteriuũ cum inceſtu. ff. de adulterijs. * Nunc reſtat uidere formam degradationis, poſtquã uidimus ex quibus cauſis poteſt fieri: nã duplex eſt degradatio, una uerbali, altera actualis ſiue ſolemnis: ut d. c. degradatio. de actuali & ſoleni dicamus, quæ eſt ad propoſitum noſtrũ: quæ actualis degradatio ſuit inuenta ad

similitudinē exautorationis armatae militiæ, quoniam miles cœlestis militiæ & armatae equiparantur: ut no. gl. & doc. in l. miles. in prin. ff. de re iudi. Et dicta exautoratio fit in militate armato, quia detrahuntur ab eo insignia militaria: ut dicit text. in l. ij. §. sed si exautorauerit. ff. de infamia. & ibi glo. dicit sic, episcopus degradat suum clericū, & allegat in auth. ut cleri. apud propri. episcopi. in fi. ita etiam dicit text. in d. c. degradatio. uer. actualis autem. Et ista est forma, quod si est sacerdos degradandus, uestitur ac si deberet celebrare, & ei datur calix in manibus: si autem est diaconus, uestitur ut diaconus cum libro euangelistarū in manu: si uero subdiaconus, uestitur ut subdiaconus, habens librū epistolarū in manu, ac si deberet officio suo solēniter ministrare. quo facto adducitur ad præsentiam episcopi, qui episcopo pas incipiendo ab eis quæ ultimo loco dicto degradando data fuerūt, cum ordinatus antea publicè fuerat, & postea descendendo gradatim usque ad primā uestē quæ traditur in collatione tonsuræ: quo facto raditur caput seu tondetur, ne clericatus uestigiū in eo remaneat: & ista actualis degradatio sufficit. potest tamen episcopus, si uult, in ipsa degradatione uti certis uerbis ad terrōre dicendo presbytero in remotione planetæ: auferimus tibi uestē sacerdotalē, & te honore sacerdotii priuamus: sicq; in remotione reliquorum in gmiū similibus uerbis utēs: in remotione autem ultimæ uestis quæ in collatiōe ordinū fuit prima, sic dicat: auctoritate Dei omnipotentis patris & filii, & spiritus sancti, ac

nostra, auferimus tibi habitū clericalem, & deponimus, degradamus & spoliamus, & exuimus te omni priuilegio clericali &c. ista sunt quasi uerba ad tex. d. c. degradatio, de quo uide Spec. in tit. de accu. §. ij. uerū, degradatur autē. & per doc. iuris ciuilibus: ut per Jac. Butr. & Bald. in auth. presbyteri. C. de episc. & cleri. per Bar. in l. qui cū uno. §. exautoratus, ff. de re mili. & in d. l. ij. §. ff. de infra, qui tamē legistæ alio modo loquuntur: quia in ueritate degradatio iuris ciuilibus est alia à degradatione laici ordinis.

AVG. Tu autem in hac materia quam tangit hęc dom. Ang. quæ est materia degradationis, & merè spiritualis, & satis trita per doct. adde primò, quod melior glo. quæ sit in corpore iuris, est illa gl. quæ est in c. ad abolendā. extrā de hære. quæ dicit quod in tribus casibus post depositionē clericus relinquitur curiæ: scilicet 40 curiæ. * Primus in crimine hæresis: & idē uolunt gl. in c. cū non ab homine. extrā de iud. & dic quod uera est ista conclusio, quod iste casus reus non excipitur: quia si uult pœnitere, non debet tradi curiæ seculari, sed debet retineri in carcere ad agendam pœnitentiā. c. pe. extrā de hære. & potest illa pœna commutari in aliam. c. commissi. extrā de hære. lib. vj. nisi esset relapsus: quia tunc sine uila audiētia traditur curiæ seculari. c. accusatorum: de hære. lib. vj. & in tali relapso uerificatur casus positus 41 in d. c. ad abolendā. * Secundus casus est in crimine falsi. c. ad falsariorum. extrā de crimine falsi. Et si opponitur de c. nouimus. extrā de uerb. sig. §. fin. dic. quod est speciale in casu illo.

42 illo. * Tertius casus propter calumniam uel contumeliā quam quis intulit episcopo suo: sed aduertas, quia doct. cōmuniter nō tenent hoc, nisi data incorrigibilitate in clerico. Absurdum enim esset dicere, quod propter homicidiū nō traditur clericus curiæ seculari: ut in d. c. cū non ab homine. sed bene propter contumeliā cōmissam in episcopum. Et istam partē quod nō tradatur curiæ seculari, nisi data incorrigibilitate propter simplex uitii cōmissam in episcopi, tenuit gl. in d. c. cum non ab homine. & ibi communiter doc. & doct. in c. fin. extrā de testi. cog. & ibi aliquater facit gl. & gl. in terminis, in ca. si quis sacerdotii. xj. q. j. & gl. in d. c. nouimus. & glo. in c. si qui sunt. ij. q. vij. incip. d. Ant. aliū casum de fortilego. sed do. Abb. ibi, contra licitū est extendere iura. Aduerte tamen pro opi. do. Anto. de Butr. facit quia casus excepti à regula propter identitatē rationis extenduntur ad similes. c. cum dilecto. de confirma. utili. uel inutili. ubi est melior tex. de corpore iuris. & in l. his solis. C. de reuo. do. ubi est melior text. de iure ciuili. & text. in c. j. §. porro. quæ sit prima causa benef. amit. ubi est tex. singu. secundū Bald. facit l. ob as. C. de prædiis minorū. sed iste casus in fortilego uidetur similis casibus exceptis à regula. * & per consequens 43 exceptio per identitatē rationis extenditur ad similes gl. uoluit lo. Cald. in c. series. extrā de test. per do. Abb. in c. iurauit. de probatio. ergo &c. Adest alius casus in schismatico. uide per Ioan. And. in d. c. cum non ab homine. ut cōprehēdat casum quando esset schismaticus contra Roma.

ecclesiam: secus si cōtra episcopum. uide ibi Abb. aliter distinguentem. & in quantum dom. Abb. referendo illam disputationē do. Pet. de Anch. in d. c. at si clerici. uoluit, & communis doct. doc. in c. cum non ab homine. limitare: ut ista nō procedant in uno delicto atroci qualificato, uel pluribus geminatis: quia dicit, quod si clericus cōmisit assassinamentum uel homicidiū sacerdotis proditoriē, cum spoliatione bonorum, uel cupiditate bonorum occidit patrem uel matrem, uel ecclesiam spoliavit rebus deputatis ad cultum diuinū, uel ordinauit proferre patriā, uel plura homicidia, falsitates, & latrocinia cōmisit: certē iste talis clericus debet degradari absque alia incorrigibilitate, & tradi curiæ seculari: & sic non habebit locum dispositio c. cum non ab homine. & certē stringunt rationem domini Petr. de Ancha. & domi. Abb. & ita aliās practicaui: quia multi doct. Mod. istam partem tenent post do. Abb. & aliās sui cum doct. iuris canonici in maxima disputatione, qui semper uolunt defendere clericos: & mouebat, quia hoc dixit in terminis text. in dicto capit. ad falsariorum. ubi Papa uult, quod in crimine falsificantis falsas bullas Papæ, uel alio atroci delicto, debet clericus degradari & tradi curiæ seculari: ego nescio cauillare illum tex. nec scio fugere ipsum, nisi quis uelit destruere eum. Præterea text. in c. j. extrā de homicid. in vj. & ibi Dominic. de sancto Geminiano. qui dicit per illum tex. quod si clericus cōmisit unum homicidii per assassinamentū, nedū debet degradari, sed potest per iudicem laicum pu-

niri absque alia degradatione: & uide quomodo eleganter inducit dominic. de sancto Gemi. illū tex. Præterea Bal. in d.c. cum non ab homine. dicit quod ille tex. & eius dispositio non habet locū in enormi delicto. & idem uoluit do. Pet. de Anc. in regula. ea quæ. extrā de reg. iuris. in vj. qui refert. q̄ quidam clericus. qui multa enormia fecit. ultimæ occidit proditorie quendam sacerdotem sancti Martini. & postea eū de-robauit: omnes clamabāt istum degradandum. Tandē dicit. q̄ ipse & multi doct. hic consulerūt istū degradandum propter atrocitatē delicti. & tradendum curiæ seculari: nō tamē episcopus ad hoc cogitur. sed potest. si uult. & idem uoluit Pet. de Anch. in d.c. cum nō ab homine. & in consil. cxlv. incip. ex narratis in facto. & in c. j. extrā de homic. & uide omnino domi. Abb. in d.c. cum non ab homine. qui approbat dicta per ipsum in d.c. at si clerici. & doc. non allegant do. Abb. in c. j. extrā de homici. ubi expressē hoc affirmat. certē condigna pœna esset in clerico in huiusmodi atrocibus delictis. in quibus si unus laicus esset particeps & confocius criminis. quod combureretur unus laicus. uel in frustra dilaniaretur. uel in mare proticeretur. uel ad bestias traderetur. & clericus autor delicti solum detruderetur in monasterium. uel incarceraretur. contra tex. non affectamus. xxiii. q. j. c. quæsiuit. de his quæ sūt in maiori parte c. ubi habetur. quod pœna debet commensurari delicto. & ideo rectē dixit Bal. in solēni sua repetitione l. cūctos populos. C. de summa trini. & fide cath. quod bene

faceret episcopus clericos committentes delictum punire simili pœna. qua punitur laicus committēs simile delictū. Nec obstat. quod in pœnibus non debemus facere extēssionē: quia fatis dictū est supra in aliis casibus. exceptis ultra glo. quia nos non extēdimus. sed lex: quia ubi est eadē ratio uel maior. non est extēssio. sed est legis dispositio. iuxta glo. not. in c. j. extrā de temp. ordinan. & ideo rectē dixit glo. in l. quisquis. C. ad legē lul. maieit. licet illa dispositio sit pœnalis. quæ loquitur in patre. tamē extenditur in matre. & illā glo. sequuntur doc. multa exēpla similia possem in mediū afferre quæ omitto. ne impleā folia. Formā autem degradationis uide in locis allegatis per do. Ang. hic. & uide per Pet. de Anch. in quadā disputatione sua. quæ incipit. quidā laicus. ubi nō loquitur de ista materia. uide tex. cū glo. in c. cleric. xlvj. di. uide c. j. de obl. ad ratio. quotuplex sit degradatio.

44 *Lex uel statutum pro aliquo delicto imponit pœnam ad arbitrium iudicis. an tunc iudex poterit arbitrari pœnam mortis.*

45 *Delicti qualitas si non suadet pœnam mortis. poterit appellari a sententia iudicis. licet lege. uel statuto fuerit pœna arbitrio iudicis commissa.*

46 *Arbitraria sunt in principe omnes pœnæ. & poterit etiam pœnam mortis arbitrari.*

47 *Statuto dicente quod incurrat in pœnam centum. uel in aliam pœnam arbitriariam. iudex imponere debet similem pœnam non capitalem. & si statutum imponat pœnam centū. uel maiorem. uel minorem. arbitrio iudicis non imponet pœnam capitalem.*

ANG.

ANGELVS.

- 44 ***Q**V A E R O. aliqua lege. uel statuto imponitur pœna ex aliquo delicto ad iudicis arbitriū. an tunc iudex possit arbitrari pœnam mortis? gl. sing. in §. in summa. in lit. de iniur. dicit quod sic. & idē dicit glo. in l. penul. C. si aduer. lib. in glo. parua. Sed Imo. in l. ij. ff. de publ. in uer. quid autē si aliquo casu pœna & c. dicit quod quadoque lex. uel statutum dicit. q̄ pœna sit in iudicis arbitrio. & usq; ad pœnam mortis: & tūc clarum est. quod eius arbitrium potest se extēdere ad pœnam mortis: ut l. facularii. §. sunt quædam. & ibi casus. ff. de uar. & extraord. crim. Quandoque lex uel statutum dicit pœnam esse iudicis arbitrio. dummodo se non extēdat ad pœnā mortis. & tunc clarū est. quod illā imponere nō poterit. probatur apertē in l. j. de fur. Bar. in l. j. §. expilatores. ff. de effrac. & expil. & l. iij. de crimin. stellationa. Quadoque lex uel statutum simpliciter dicit pœnā esse ad arbitriū iudicis: tūc uidetur tanquā bonus uir arbitrari debere. arg. l. uir bonus. ff. iudic. sol. & not. per glo. & Bart. in l. si qua pœna. ff. de uerb. sig. & c. super his. in glo. in uerbo. arbitriū. & in uerbo. astringēdo. de accus. & sic patet quod secūdu facti qualitatē aliter. & aliter debet arbitrari. arg. eius quod habetur in c. sicut dignū. de homic. in vj. & d. §. sunt quædam. *Et ex his patet quod si delicti qualitas non suadet imponi mortē. quod si iudex fuerit arbitratus mortem. quod ab eius arbitrio iniquo poterit appellari. uel peti. quod reducatur ad arbitriū boni uiri: ut nō. gl. singularis in d.c. super his. & not.

gl. & Bar. in d.l. si qua pœna. de quo dixi in glo. super uerbo. præsentē Caio & appellante. in uersū. & quod possit appellari & c. licet illam gl. in d. §. in summa. sequatur simpliciter Bald. in §. iniuria. in prin. in authen. de pace iura. firm. co. x. & in l. j. C. de his qui latro.

AD N O T. a ¶ **P**œnā mortis. Adde tu circa hoc. & uide Alex. in consil. cxj. in j. uol. & Capo. in consil. lxxij. latē per Fely. in c. ex literis. in si. extrā de consil. & Barb. in consil. xj. ubi dicitur. quod iudex non potest arbitrari pœnam mortis. sed Princeps sic. & ultra.

AV G. Tu autem in hac materia adde Imo. in c. ex literis. extrā de resc. qui allegat illā gl. in d. §. in summa. q̄ ubi pœna est arbitraria. iudex potest imponere pœnam mortis. & ibi Imo. multū elegatē loquitur: & ibi uide an possit appellari. si malē arbitrabitur. & illā gl. in d. §. in summa. sequitur Abb. in c. ex literis. dicens. q̄ in hac materia allegat bonū tex. in l. sacrilegii. ff. ad legē lul. pec. ubi tex. imponit pœnā arbitrariā. & tamē narrat aliquādo fuisse impostam pœnā mortis: & illā gl. in d. §. in summa. sequitur Imo. in ca. i. quisi-tionis. extrā de accus. Dicit tamen q̄ debet intelligi illa gl. quādo qualitas delicti hoc importat. aliā nō arbitrabitur tāquā bonus uir. q̄d face-re debet. allegat Bartol. in d.l. si qua pœna. & illā gl. in d. §. in summa. sequitur Bal. in l. si. ff. de rerum diui. & Bal. in c. j. §. iniuria. de pace iura. fir. & Bald. in l. j. C. de his qui latro. licet Bal. in c. j. de pace tenen. nō uideatur sequi illā gl. dum allegādo illam glo. in d. §. in summa. uult q̄ iudex qui imponere potest pœnā arbitra-

C c 3 riana

riam, nō poterit imponere pœnam publicationis bonorum, quæ minor est morte. arg. l. in feruorū. ff. de pœnis. sed considera, quia illa glo. in d. §. in summa. dicit quod potest imponi pœna capitis: non dicit quod debeat sibi amputari caput. unde doc. non intellexerunt illam gl. Ad hoc allego tex. cū gl. in terminis. in uerbo, capitis. in l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusa. quæ dicit quod triplex est pœna capitis: pœna mortis, pœna seruitutis, & pœna amissionis ciuitatis. Non sequitur: ergo potest imponi pœna capitis, ergo de necessario potest imponi pœna mortis: quia hoc est falsum. & ideo referunt Ioan. And. & alij in d. c. quanto. de iureiur. aliàs fuisse obtentū: si statūtū imponit pœnā capitis, intelligitur de minori pœna capitis, hoc est pœna deportationis: & dictū est latissimè suprà in addi. proximi. q. Et pro hoc est tex. bonus, & ibi doct. Bald. in l. immeris. C. de nauis. lib. xj. quod ille qui arripuit bona ex naufragio, debet puniri pœna arbitraria. & Bal. ibi dicit, usq; ad pœnā deportationis iste poterit puniri: nō dicit Bal. usque ad amputationem capitis. Et ideo refert Raph. Fulg. in l. presentis. C. de his qui ad eccle. confug. Old. diceret quod assessores practi cant, ut dicatur quod pœna capitis imponatur donec moriatur. Miror quod iste doctor, qui facit istum tractatū maleficiorum, non alleget ista in hac gl. & uide in hac materia bonū tex. in l. qui cū maior. §. his demum. ff. de bonis liber. an pœna capitis necessarii inferat pœnā mortis: & ibi dicitur quod non: licet pro illa glo. multum faciat text. in dicta

l. sacularis. §. sunt quidam. & ibi Angel. qui dicit, quod pœna capitis in dubio intelligitur pœna mortis: & illa doctrina destruit dictum doctorū in d. cap. quanto. & est text. in l. lex Iulia de repetundis. §. fin. ff. ad legem Iul. repetund. quoniam Bald. allegat in l. j. C. ne ex delict. defunc. quod pœna capitis intelligitur de amputatione capitis. Et ego in terminis allego tex. cum glo. in l. relegatis. in uerbo, capitis. ff. de pœnis. Sed responde ad illum text. cum gl. ut dixi suprà in addi. proximi. & uide tex. in c. omnis lex. iij. distin. Si quis autem uult tenere illam gl. in d. §. in summa pro illa glo. est bona glo. in c. dictum. lxxj. distin. quæ uult quod ubi pœna est arbitraria, iudex secundum qualitatem delicti potest imponere pœnam mortis, hoc est, tradere illum reum curiæ seculari. sed certe pro ista sententia est bonus text. in dicta l. lex Iulia de repet. §. si, dum uult, quod illa pœna extraord. & sic arbitraria potest extendi inclusiue, usque ad amputationem capitis ex qualitate delicti. Arbitrabitur tamen iudex illam pœnam quæ imponitur ex consuetudine, secundū Bald. in l. quicumq; C. de ser. fug. & satis dictū est suprà in ista glo. in addi. meis. in dubio tamē in arbitrando debet inclinari in mitiorem partē: ut not. in c. de causis. extrā de offic. delega. & satis dictum est suprà in hac eadem gl. Præterea iudex etiam non debet esse nimis graciosus. ita dixit Bal. in d. l. quicumq; C. de ser. fugi. allegando Ioan. And. in c. j. de re iudic. in vj. hoc intelligas in iudicibus: in principio autē omnes pœnæ sunt arbitrariæ, & poterit arbitrari pœnam mor

tis. casus est in l. j. C. de sacrosan. ecc. faciunt not. ibi per Bal. in repet. sua. 47* & suprà dicta nullū dubiū haberēt, si statuto caueretur, quod reus incurreret in pœnam centū ducatorū, uel in aliam pœnā arbitrariam: quia iudex similit̄ pœnā imponere debet: non autē capitalem. ista est sententia omnium, maxime Bal. in d. l. quicumq; & in l. conuentulam. C. de episc. & cleri. & Bal. in l. j. C. de proba. quod si statūtū imponat pœnam centum, uel maiorem, uel minorem arbitrio iudicis, quod non imponit isto casu pœnam capitalem. & Bald. in l. & si a post tres. in lectura. ff. si quis cau. qui uidetur limitare, nisi potestas haberet liberū, uel plenum arbitrium. & omnino uide pulchra uerba Roma. in rub. de arbi. in iij. char. Adde Mathe. in no. xlix. qui approbat gl. in d. §. in summa. dicit tamen, quod si iudex arbitratur, quod imponatur maior pœna, quam sit solita imponi, ubi de consuetudine appareat, dicitur partē grauare: & malè facit, nisi ex causa faciat, per l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui not. infra.

S V M M A R I V M.

- 1 *Iudex in crimine in quo tacite uenit bonorū adeptio, nō debet dicere in sententia, cōdemnamus dictū Caium cum bonorū confiscatione: & quare non.*
- 2 *Iudex in sententia, de qua supra, dicit sic, cōdemnamus ad mortē dictū Caium, & eius bona publicamus.*
- 3 *Bona damnatorum, an hodie regulariter intelligantur confiscata, quando aliquis est damnatus ad mortem.*
- 4 *Bona an aliquo casu confiscari possint alique sententia.*

Et eius bona publicamus, & c. presentibus T. D. G.

& I. restibus & c. * Sis bene cautus tu index, in crimine in quo tacite uenit bonorū adeptio, quod non dicas in sententia tua, cōdemnamus ad mortē dictū Caium cum publicatione seu confiscatione bonorū: quia tunc adeptio bonorum, cū sit accessoria ad pœnam corporale, fit interim pēdēte appellatione moreretur reus, sicut extinguit crimen corporale, ita etiam extingueretur quod ad bonorum confiscationē: ut l. iij. & ibi lac. Butr. C. si pend. appella. mors int. * Sed facis bonorum publicationem æque principaliter, sicut pœnam corporalem per copulā, & quæ principaliter, & qualiter copulat: ut glo. in rub. ff. de iur. & fac. igno. & sic dicas, & eius bona publicamus. ita dicit Bar. Bal. & alij in d. l. iij. cum si. & Bart. in l. j. ff. eo. & Ang. & Imo. in l. de functo. ff. de publi. iudi. & idem tenet Salic. in l. si quis. C. si reus, uel ac. mor. fue. & uide Bart. Bald. Ang. & Raph. & Ioan. de Imol. in l. qui à latronibus. §. si. ff. de testa. & not. Bart. in l. iij. ff. de leg. j. & hoc est pernecessarium, quoniam hodie quando uis quod bona confiscentur, in sententia expressè de confiscatione fiat mentio: nam licet olim propter damnationem ad mortem bona essent confiscata, excepta certa parte, quæ filiis reuebatur: ut l. j. ff. de bo. dam. & ibi per Bar. * tamen hodie bona damnatorum regulariter nō intelliguntur confiscata, quāuis quis sit ad mortē damnatus, nisi expressè in sententia capitali etiā bona publicentur, nisi in crimine læsæ maiest. & in aliis certis, de quibus j. dicitur. & nisi quando quis bannitur quod nudus debeat exulare: ut l.

*J. b. m. l. ex c. c. 4 amiss
p. r. e. s. e. q. b. o. c. in h. a. r. d. j.
s. d. h. v. §. 7. n. 30*

amissione. §. qui deficiunt. ff. de ca. dimi. & not. Bart. per illum tex. in l. tutelae. §. fin. eod. tit. & hodie etiam isto casu nisi expressè in banno, & sententia dicatur, non incorporantur in fiscum, imò bona descendentibus, & aliis reseruantur, ut in auth. bona damnatorum. C. de bo. damn. quinimò etiam ipsi bannito potest pars honorum per iudicem in sententia reseruari, ut est casus in l. si qua militi. §. j. ff. ex quibus cau. maio.

AD NOT. a ¶ Aequè principaliter. Adde tu & vide Io. de Ana. in consi. j. ix. & vide etiam Bar. in consi. clv. j. incip. In Dei nomine, super his quæ supra dicta sunt. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia licet Bart. fuerit primus, qui in mediū adduxit illā nouam conclusionē in hac materia publicationis bono- 4 rum, quādo uenit tacitè in sententia capitali, an iudex loquatur per dictionem, & an per dictionē, cum: & uideatur cōmunis esse sententia doc. quam approbat etiam Rapha. Ful. in d. l. iij. tamen reperio Salic. in d. l. si quis. C. si reus uel accusa. mor. fue. multum singulariter limitatē istam materiam, nisi iudex in sententia dicat ista uerba, cum ista clausula, qd si sententia esset supra, uel ultra ius, quod eam reducebat ad ius commune: quia cum tunc appareat, qd non uult partē grauare, tantū est si iudex loquatur per dictionem, & siue per dictionem, cum: quia tunc illa copula, & coniungit accessorie, & non principaliter ex proferentis mente. Et ideo si iudex dicat, talem deportamus, & bona publicamus, & postea subiungit illam clausulam quam posuit ibi Salic. mortuo reo, non est

opus appellare per prædictas rationes allegatas à docto. in locis supra allegatis. certè ista est notabilis limitatio ad prædicta, & miratus sum scæpenumero, quod Salic. qui solet esse merus recitator, de suo capite hoc dixerit. Sed postea reuoluenus mēbranas, inuenio ista fuisse illius acutissimi ingenii Bal. ubi alibi ponens istam materiā hæc dicebat de uerbo ad uerbū in ista materia, nam Bal. in l. j. C. ne ex delict. defun. in iij. col. hoc expressè dicebat. quinimò in hac materia ibi uidetur mordere Bart. quod dicta sua non placent contra ea quæ ipse Bart. dixit contra Bartoluciu illū de Prato, qui disputauit istam materiam, & ideo Bal. in d. l. iij. C. si pēden. appell. mors inter. ue. reprehendit etiā Bart. quod non intellexit d. Bartoluciu. * Et aduente quia do. Ang. hic dicit, quod hodie bona non confiscantur, nisi hæc in sententia dicatur. Aduertas tamen si sumus in casu quo bona confiscantur, possunt bona confiscari absque sententia, putā si constat per cōfessionem reū deliquisse: quia licet non riatur reus ante sententiam, tamen bona confiscata sunt. ita eleganter dixit Spec. in tit. de accu. §. j. uer. uid. si latro. quæ refert & allegat Ball. in hac materia cōfiscationis de dicto in l. j. C. ne ex delict. defun. in iij. col. idē dicit Bal. si erat cōclusum in causa, & nō restabat nisi ferre sententia, & de illo d. Spe. uide ad aliud nō positū Bar. in l. j. ff. de priua. dek. & latē per Imo. in l. defuncto. ff. de publi. iudi. & per Ioan. And. ibi, in add. & de illo d. Specu. possem mutari in mediū adducere: sed quia do. ng. hic principaliter hoc non disputat.

nolo amplius aliquid aliud allegare: quia esse extra materiā d. Ang. & ostenderem quomodo docto. diuersimodè intelligunt, limitant, & restringunt illam doctrinam Spec.

1 Bona si expressè publicentur in sententia, an bona in alieno territorio existentia sint publicata.

2 Bona si expressè publicentur in sententia, an bona in alieno territorio posita confiscentur fisco proprio ubi sita sunt.

3 Iudex quando pronunciat super eo super quo delictum est delictum de iure communi, sed ordo procedendi & condegnandi est de iure municipali, putā quod contumax habeatur pro cōfesso: an talis sententia afficiat bona extra territorium sita.

4 Confiscatio olim & hodie quando fit, si bona non excedunt summam quincentorum aureorum, fiscus non uidetur curare: & de modica quantitate, quid possit iudex facere.

5 Creditores unius territorij an possint agere contra fiscū alterius territorij.

ANGELVS.

1 * QVAERO, bona expressè in sententia publicantur, an bona in alieno territorio existentia sint publicata. 2 Bart. in l. cunctos populos. in fi. C. de summa trin. & in l. fi. §. diuus. ff. de publ. in effectu concludit, quod de iure ciuitates non possunt publicare sibi propter delicta: ut l. j. & ibi not. C. de bo. uacant. Item quia de iure nō habent merū & mistū imperiū, neque delictorū grauiorū cognitionem: ut C. de defen. ciuita. l. defensor ciuitatis. illæ ergo ciuitates Italiae quæ iurisdictionē exercēt, & illa ciuitas quæ sibi bona publica uit, hoc fecit uel ex priuilegio à principe sibi concessio, uel aliqua cōsue-

tudine quæ haberetur instar priuilegij: ut l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quoti. & æstiu. hæ sunt ciuitates quæ hodie in camera fiscali possunt dici procurator in rem suam: nam ad sui utilitatem utuntur iure fiscali ex tacito, uel expresso principis consensu: ut dictum est in litem ueniunt. §. aut senatus. ff. de pe. hære. hoc præmissio in quæstione prædicta, Bart. sic dicit, aut iurisdictiones sunt separatæ, sed bursa fisci est una in effectu in utroque loco: aut iurisdictiones & burse fiscales sunt separatæ. primo casu, aut illa iurisdictione fit de iure cōmuni, & bona utriusque loci erunt publicata: ut l. si quando. C. de bo. uac. & quod ibi not. & fiet executio per officiales illius loci, ubi sunt bona: unde dicit si præfes qui est in marchia pro ecclesia Romana, publicaret bona alicuius de iure cōmuni, quod intelligeretur publicata illa, quæ habet in ducatu. Sed in illis bonis fieret executio per pcuram. fisci, qui est in ducatu: ut l. cum unus. §. fi. ff. de bo. auto. iud. possi. aut publicatio fit secundum constitutiones & statuta particularia: & tunc aut illæ leges speciales sunt in utroque loco, ubi sunt bona: exemplum, plures iudices sunt deputati ab uno rege per diuersa territoria regis: unus publicat secundum constitutionem regalem: & tunc omnia bona quæ essent in regno eadem ratione per easdē leges sunt publicata. Si uerò dictæ leges speciales non sunt communes ad utrūque locū: exemplum, in marchia sunt quædam constitutiones, quæ non sunt in ducatu: tunc talis publicatio non extenditur ad bona, quæ sunt extra locum ad quem

protenditur cōditio: ut l. extra territoriū. ff. de iurisd. om. iud. Secundo casu quādo iurisdictiones sunt distincte, & burse etiā fiscales distincte: tūc aut publicatio fit de iure cōmuni, & tūc extenditur ad alia bona alibi sita, per dictas leges: tamē quilibet ciuitas habet bona in suo territorio sita, secundum quod dicebat Guil. de Cug. quod probat Bar. quia quælibet ciuitas dicitur procur. fiscali, ut supra dictū est. sed si esset procur. fiscali, & ad utilitatē fiscalē, & ad eius officium spectaret eius acceptatio, & incorporatio districtorū bonorum in fiscū: ergo nunc ad ipsum pertinet, & ad eius utilitatē. Et pro hoc est casus in l. si. de auto. tu. & de foro cōpe. c. postulasti. & etiā ibi dicit, qd sibi nō placet quod distinguatur, an iudex habeat iurisdictionem a lege cōmuni, uel municipali: quia nō curo unde iurisdictionem habeat: sed hoc fō ū, an pronūciat super eo qd est de iure cōi dispositū, an uerō super eo quod lex uel statutū particulare loci disponit. de ista quæstione etiā uide Ioan. de Imo. in l. ex facto. ff. de hære. in fiti. & Anto. de But. in c. postulasti. de foro cōpe. & Ioā. And. in addi. Spec. in tit. de accu. §. sequitur in additione magna. uide etiam Bal. in d. l. j. in si. tu etiā addas qd not. Dy. Ray. & Bal. in l. si pluribus. ff. de leg. quādo iudex originis incēpit inquirere cōtra eundē hæreticū, sed citius expedit processum suum, queritur cuius bona & quæ bona publicentur. dicit ibi: & ibi Ang. & Io. de Imo. quæ omnia sunt notāda, sed istis casibus cū fiscus teneat locum hæredis, ut l. j. C. ad legē lul. de ui. & talis delinquens habeat credito-

res, an tales creditores unius territorii possint agere cōtra fiscū alterius territorii in solidū, uel pro parte, & quomodo. not. Bald. in d. l. j. de Bald. Ange. & Imo. latē in l. ex facto. ff. de hære. in fiti.

ADNOTATIO. a. Publicata. Ad te tu quis possit bona publicare. & uide Ro. in consil. lix. & Capella consil. xvij. & an si publicentur bona delinquentis in uno territorio, bona alterius territorij sint publicata. uide P. de Ca. in consil. lxxxvj. in primo impresso. & do. Alex. in consil. cxj. in iij. lib. Et si uide an nomina debitorū censentur esse illius territorij, ubi delinquens habet domicilium: uel illius domini ubi sunt delictores, & quid de bonis mobilibus & mercibus. & uide etiā in consil. xxxv. j. uol. & Cap. in dicto consil. xvij. Fra. de Aret. in consil. xj. & ibi de amna. p. statione, quod Bononien. delinquentibus in Ferrariensi. & uide do. Abb. in c. si. vi. in ij. uol. & ibi an domus delinquentis debeat deuastari. si tate statuo & si tate cōuentione, quod pene maleficiores uidentur inter commune & dominum. & uide eundē Abb. in cōsi. xciiij. ad al. & ibi an si una ciuitas se submittit alteri, uideatur in eā transferre iura fiscalia. & adde ad quæ spectent bona patrimonialia clerici delinquentis. & uide P. Oldr. in consil. xvij. ubi late. & uide P. de Ca. in consil. cluij. ubi ponit, an si laici qui habebat feudum ecclesiasticum, publicentur, ad quem pertinet feudum. Ber.

AVGV. Tu autem in hac materia adde, qd reperio quod do. Nellus in tracta. bannitorū in secūdo tempore, scilicet de cōcurrētibus post factum bannū. in xvij. q. late. dicitur istam materiā: & ibi dicit quomodo

Iaco. de Are. primò mouit istā quæstionē in l. si. §. j. ff. de pub. & ibi uidetur cōcludere, quod omnia bona perdat. idem dixit Richar. malumb. omnia quæri ciuitati publicari: ut refert Ioā. And. in c. cū secundū. extra de here. lib. vj. Guil. de Cug. in l. ij. ff. de ca. di. tenuit quod unaquæq; ciuitas habebit bona in suo comitatu existentia. Tertia fuit opi. Nico. de mate. in sua disputatione, quæ incipit, quidam inculpatus, quam ponit de uerbo ad uerbū. Alb. de Rosā. in quæst. statutorum. q. cxxxij. & dicit etiā do. Nellus quod illā refert etiā Ioā. And. in addi. Spec. in tit. de accu. §. sequitur. uer. quid si aliq. qui distinguit, aut ille qui iudicat habet iurisdictionē a iure communi, aut à iure municipali. R. refert postea prædictus do. Nellus quomodo quarta fuit opi. Bar. in d. l. cunctos populos. in fi. & ibi de uerbo ad uerbū refert ea quæ dixit do. Ange. hic, referēdo uerba Barto. Sed dicit do. Nellus qd cū aliās fuisset ista quæstio Ianuæ de uno qui fuit cōdemnatus, qui habebat bona Ianuæ, & Florentiæ, multa fuerunt allegata: tamē ibi ipse nō sequitur doctrinā Bart. in d. l. cunctos populos. maximē in illo mēbro suæ distinctionis, dum dicit omnia bona publicari, quādo burse & iurisdictiones sunt separatae, & diuersæ. Sed unaquæq; ciuitas habebit bona in suo territorio sita: nā dicit quod hoc nō uidetur sibi uerū p. omnia: quia cōmuniter in sentētia cōfiscationis apponitur uerba sonantia in camera fiscalē, eius qui condemnatur, siue illius qui officialis est: quomodo ergo in hac sententia poterit se fundare ciuitas habens aliā camerā

diuersam, non in uerbis sententiæ. I. quicquid astringēdæ. ff. de uer. obli. Et si diceretur, doctrina Bart. procedet, quādo simpliciter publicantur & cōfiscantur bona. quo casu intelligitur secūdū qd iura uolūt. l. libertus. §. pe. ff. ad municip. respondetur qd alteri per alterū quari non potest. stipula. ista. §. alteri. ff. de uer. obli. nec iste est casus specialis ubi aliter possit alteri stipulari, ut patet ibi in fallentis: unde ipse do. Nellus aliter distinguit. & est quinta opinio in hac materia, qd licet burse fiscales & iurisdictiones sint distinctæ & separatae, tamē sententia cōfiscationis fertur ab illo, qui habet iurisdictionē à superiore utriusq; ciuitatis, nō in tēporalibus, sed in spiritua libus: ut in inquisitore hereticæ prauitatis cōfiscate bona hæretici. & de hoc dicit uoluit Ioā. And. in d. c. cū secundū. de hære. in vj. & dicit qd uidentur dicta Guil. de Cug. in d. l. ij. C. de hæredi. decu. ubi ponit cui applicentur bona clerici dānati de crimine per episcopū, ex quo laicus perderet bona: & allegat dicta Ioā. And. in addi. Spe. in tit. de feudo. §. pe. in fin. in magna addi. ubi tractat quæstio. cui applicentur bona feudalia, quæ clericus cōdēnatus ab episcopo tenebat à laico in diocesi episcopi. Si uerò sententia fertur ab illo qui solū habet iurisdictionē à ciuitate, à qua est officialis constitutus, uel à domino eius: & tunc si ille officialis ponit in bāno hominē habentem ibi bona, & in aliis ciuitatibus, tūc quantū ad se spectat, si ad ciuitatē condemnatē, siue loquitur in cōdēnato siue in bāno, nunquam ciuitas illā poterit habere alia bona sita

fit in alieno territorio, per iura supra allegata. * Si autē queris an bona in alieno territorio posita confiscentur fisco proprio ubi sita sunt, tūc dicit do. Nellus, q̄ Bal. in l. cunctos populos. in ult. q. ibi multū no tanter loquitur, sed dicit do. Nellus quod suo iudicio plenē nō loquitur: quia ibi Bald. uult q̄ si status rei adeo mutatur, q̄ non potest habere proprietatē bonorū: pro isto casu ciuitas quæ nō cōdemnat, nō iure cōfiscationis, sed ut bona uacantia, occupabit illa bona: aliās dānatus retinebit illa bona: sed hac conclusio est falsa: ut suprā probauit do. Nellus: quia sentētia condēnātis aliquo casu non extenditur ad ista bona. Vnde subdit do. Nellus, iudex iste nō intelligit cōfiscare nisi bona exi stentia in suo territorio & suæ cameræ: licet ipse Bal. aliter dixerit in l. propter litē. §. licet. ff. de excus. tut. Sed dicit do. Nellus, tunc doctrina Bal. militat quoties sumus in casu in quo iudex cōdemnauit & executio nem fecit: quia ciuitas que nō cōdē nauit, nō iure fisci, sed iure occupationis, habebit illa bona: quia ille fuit effectus seruus pœnæ. l. qui ult. ff. de pœ. & sic nō poterit habere hæredē: si uerō loquitur in banni to qui non potest perdere ea quæ sunt de iure ciuili & gētū, & sic potest bona retinere: distinguendum est, aut talis bannitus erat oriundus ciuitatis cōfiscantis, & ibi deliquit: tunc ciuitas alia habēs bona in suo territorio ei auferre aliquo iure nō poterit: & ita uerificatur secūdū dictū Bal. quia ille bānitus est capax. Si uerō in ciuitate in qua fuit bānitus nullū aliud habebat domiciliū, nec

ibi aliter fortiebatur forū, nisi ratio ne delictū, tūc ciuitas in qua oriundus est, si habet bona istius rei ubi sita, non ex ui alterius ciuitatis, sed suo iure poterit cōtra illū procedere, & bona cōfiscare, per no. in l. i. c. ubi de crimi. agi oportet. & adde Pet. de Anch. in c. postulasti. in repetit. extra de fo. cōpe. qui licet uideatur approbare doctrinā Bar. in d. l. cunctos populos. de uerbo ad uerbū, tamen ex dictis suis potes colligere unū argumentū pro saluādo Bart. impugnatione do. Nelli, qui per d. c. postulasti. & l. magis puto. §. illud. ff. de reb. eo. dicit q̄ ibi est tex. q̄ re tione personæ subiecte iudex interponit decretū super rebus alibi sitis & allegat Inno. in c. pastoralis. extra de priu. & Bar. in l. re legatorum. §. interdicere. ff. de inter. & re legat. ideo uerbū iudicis operatur hic, extendatur ad bona undecunq; sita sint: nisi saluādo do. Nellū respōdētibus quod ideo ibi est, quia utilitas ibi quam cōsequatur ille, remaneat: bat penes illū qui erat subiectus illi iudici proferētū illud decretum. Sed in casu nostro utilitas remanet: penes aliā ciuitatē penitus extraneā à persona iudicis proferentis: unde ex separatis nō inferitur. ar. l. c. uol. §. si quis. ff. de bo. au. iud. Adde tamen q̄ latius loquitur Albe. de Rol. i. ij. parte statutorum. q. ij. ubi refert ibi opi. aliorū antiquorū in hac materia: & ibi latissimē scribit, quod do. Nellus nō uidit in effectu. Facit mentionē ibi de his quæ dixit in ij. parte statutorū. q. cxxxiiij. & tandē ibi etiā recitat opi. antiquorum approbat do. Nic. de mate. & idē facit Albe. l. j. c. de hære. insti. Item adde Pet. de

Ancha. in repe. c. canonū statuta. extra de cōsti. in uerfco. subsequenter postquam est plenē discussum de effectu statutorū, circa loca, personas & bona, in prohibitis & cōcessis, est uidendū de statutis quæ puniunt delicta. ibi, in uerbo, postremo circa ista statuta punitiua discutiendū esset, ut nō porrigat effectū extra territoriū statuentis. & ibi de uerbo ad uerbū approbat doctrinā Bald. in d. l. cunctos populos. nisi in uno casu: quia dicit q̄ quādo burfæ & iurisdictiones sunt diuersæ, licet iudex pronūciat super eo super quo delictū est delictū de iure cōmuni: * sed ordo procedēdi & cōdēnandi est de iure municipalis: putā q̄ contumax habeatur pro cōfesso: tūc talis sentētia nō afficit bona extra territoriū sita, per cle. pastoralis. extra de re iudi. licet Bar. uelit contrariū, quādo bona de iure cōi ueniūt publicanda: ut in crimine læsæ maiestatis. Nā indistinctē uult Bar. q̄ isto casu bona undecunq; quæ sita publicentur, etiā ciuitati alienæ in bonis ibi sitis. quod contrariū dicitur in d. cle. pastoralis. adde do. Ant. de But. in c. postulasti. extra de fo. cōpe. recitantē Bart. de uerbo ad uerbū, in d. l. cunctos populos. & eū approbantē, nisi q̄ discrepat à doctrina Barto. in hoc: quia dicit q̄ etiā si de iure municipalis bona ueniūt cōfiscāda, bona alibi sita cōfiscabūtur: quia in persona subiecta potest iudex & superior disponere de rebus alibi sitis: & hoc si statutū expresse dicit, quod omnia bona ueniāt cōfiscāda. ibi uideat sunt somnia. Abb. ibi in d. c. postulasti. sequitur Bart. in d. l. cunctos populos. de uerbo ad uerbū, &

ibi dicit, q̄ cū publicatio sit de iure cōmuni, bona alibi sita publicabuntur: sed illa ciuitas non iure fisci, sed iure bonorum uacantiū occupabit: ibi uide. Imo, uerō in d. c. postulasti. ibi, in hac materia, allegat dicta loā. And. in d. c. cū secūdū. & dicit q̄ do. Ant. de But. ibi sequitur dicta Bar. in l. cunctos populos. & ibi nihil aliud dicit. Itē adde Pau. de Ca. in cōf. suo lxxxiiij. incip. in Christi nosse amen. Primū quæsitū habet duo dubia: & ibi decidit in effectu, q̄ quā iurisdictiones & burfæ fiscales sunt diuersæ, & confiscatio sit de iure specialis: & licet generaliter fiat super bonis delinquentis, intelligitur tantū de bonis super illo territorio sitis, ubi fertur cōdemnatio: si uerō fieret publicatio bonorum de bonis alibi sitis, tūc dicit q̄ fiet executio per iudicē ubi sita. & intellige hæc dicta Pau. de Ca. in hoc ultimo casu, quādo cōfiscatio fieret de iure cōi: quia postea subdit Pau. de Ca. ibi, q̄ si cōfiscatio fieret de iure municipalis, ut erat in casu suo, etiam si iudex cōfiscaret omnia bona alibi sita, non potest hoc facere: & certē ibi multū eleganter & subtiliter declarat istam materiam, & aperit intellectū nō intelligētibus istā materiam. & ibi dicit, q̄ si sententia mortis fuerit lata in cōtumacem, & sic nō fuerit facta executio, & sic status rei non fuerit mutatus, quin potuerit alibi acquirere bona, & retinere: tūc clarū est quod bona alibi sita nullo casu mūdi possunt in confiscationē uenire, per doctrinam Bal. in d. l. cunctos populos. Adde Bal. in l. iuris peritos. §. j. ff. de excu. tu. & Bal. in l. sed si plures. §. in arrogato. ff. de uul. & pup. Itē adde quæ

quæ dicit Lud. de Ro. in suis sing. se cūdi anni singu. 50. q. dicit q. ista est cōis opinio legistarū & canonistarū, q. bona ubiq. sita debeāt publicari, & applicari illi fisco ubi sita sunt: intelligitur de bonis immobilib. casus est sing. secūdū ipsū in l. quicūq. §. uniuersū. C. de here. secus in bonis mobilibus: quia illa mobilia applicātur fisco cōfiscantis & feren tis sentētiā, etiā si illa bona mobilia sita sunt in alieno territorio diuerso. tex. allegat quē dicit singu. in c. j. §. si iudex. de pa. tenen. licet Bal. cōtradicat, & maximē per text. in d. c. j. §. si quis hominē. & dicit Ro. in suis singu. ij. an. in singu. xix. q. licet per statutū bona omnia ueniāt cōfiscanda: tñ ista bona mobilia, putā annulus, corrigia, & similia, iudex potest conuētere in necessitate sui officii. tex. allegat singu. in l. diuus. ff. de bo. dam. dū loquitur de particula. * Sed aduerte q. doct. maximē Ange. in l. quādo. C. de bo. dā. p. illū tex. dicit q. quādo olim & hodie cōfiscatio fit, si nō excedūt bona summa quingētorū aureorū, fiscus nō curat aliās de alia modica quantitate: sed iudices ipsi possunt applicare pro se ad fabricandā unā camerā, uel pingere, & similia. idē dixit do. Catal. in trac. syn dica. in q. xc. iij. Ange. uerō in d. l. cū unū. remittit se ad dictā p. Bar. & Bal. in d. l. j. C. de summa tri. & fide cath. idē fecit in l. si. §. ut diui. & alle. Dy. ibi, & Guil. de Cug. in l. tutel. ff. de ca. di. & an hodie ciuitates habeant fiscū, uel ex priuilegio, uel ex cōsuetudine, uel ex præscript. & multa pulchra per Bal. in l. j. C. de hære. uel actio. nō. & ibi etiā si de facto nō recognoscūt superiorē & tene menti

quæ dicit Bar. in l. infamē. ff. de pub. iudi. in si. q. ciuitates nō recognoscētes superiorē saltē de facto, ut est in Tuscia, tantū possunt in terris suis, quātū Imperator ipse in uniuersis. & uide in l. apud hostes. ff. de suis & legi. & l. si Publicanus. ff. de publi. & in l. j. ff. de aqua pluuiā. uide Bar. in l. j. C. de bo. ua. li. x. q. ponit de fisco. Bar. in l. ex quibusdā. ff. de in sic. de ista q. latissimē per Albe. in iij. parte statut. q. xix. an reges, ciuitates, uel principes, habeāt ius cōfiscandi, uel ex priuilegio, uel consuetudine, & quō. Bald. in rub. ff. de sta. Bald. in l. si. ff. de off. præf. uig. Bal. in c. j. in ij. col. de pace ten. & eius uol. dicit q. de iure cōi ciuitates nō habent ius cōfiscandi, nisi quia in pace Cōfiscāte hoc fuit cōcessum quibusdā ciuitatibus in Lōbardia. & uide Ro. in cōl. suo lviij. incip. ad discutendā ueritatē propositā q. in ij. col. qui ponit quō modo locū tenētes & uicarij publici habent ius cōfiscandi. * Et inquit do. Ange. hic tangit illā questionē: an creditores unius territorij possint agere cōtra fiscū alteri territorij. & remittit se maximē ad do. in d. l. x. ff. de ho. adde q. licet Imo. ibi cōtrariū ueat eius qd dixerunt Cy. Pet. Bal. Ange. ibi: & etiam ibi Imo. tāquā illa difficultatē quam tetigit Bald. in l. j. C. ad leg. Iul. de ui. tamen nō est recedendū ab illa cōmuni opi. Cy. & Pet. quia præfati doc. noluerunt nec uolunt habere in consideratione illud interessē creditorū, quōd ipsi persētūm debitoris cōdenati tollatur cōfiscatio eligendi, quam primō ante cōdemnationem habebāt ipsi creditores, super quo fundamētō tantū fundauit se Imo. nec mirū: quia uideatur

etiā q. interest nostra, ne debitū nostrum in plures partes distinguatur, q. cōditio obligationis ex psona heredi nō immutetur. l. ij. §. j. ff. de uer. ob. cum si. tamē uidemus q. propter delictum rei cōdemnati in hoc præiudicatur creditori: quia pro parte cōfiscata fisco, est liberatus ipse debitor, & sic ex facto suo in præiudiciū creditoris, ut creditor nō agat pro illa parte confiscata contra reum, sed cōtra fiscū, & pro residuo cōtra cōdenatū uel eius heredes: ut est casus in l. ij. C. ad legem Iul. de ui. præterea durior est ex actio cōtra fiscū, quā contra priuātū: ut nō. in l. j. C. de priu. actio. nisi mirum ergo si præfati doc. Cy. Pe. & sequaces ita uoluerunt. & sic patet q. illæ cōsiderationes Imo. in d. l. ex facto. parū ualent. Idē dico in illa ultima sua questio. quam ipse tangit ibi, allegando Bal. in d. l. ij. C. ad legē Iul. de ui. & ponit ibi casum in eo qui habebat bona Ferrariæ & Venetiis, & bona Ferrariæ fuerūt cōfiscata: quia dico q. fiscus Ferrariæ nō tenetur, nisi ad creditores sui territorij. Præterea in fraudē fisci possent uenire omnes creditores Veneti cōtra fiscū Ferrariæ, ubi erāt tantū illa bona confiscata, & saluare bona quæ Venetiis erāt ipsi cōdenato in præiudiciū fisci, q. nō est fatendum, per ea quæ habentur in l. in fraudē. in prin. ff. de iur. hif. faciūt ea quæ habentur in l. post contractū. ff. de dona. cū simi. in hoc nō saluarem dictā Io. de Imo. ibi, in l. ex facto. quando bona quæ erant Venetiis nō satisfacerent creditoribus: quia tunc ad bona cōfiscata Ferrariæ possent habere recursū, ne ex facto debitoris in totū fieret præiudiciū creditori, per re-

gū. nō debet. de reg. iur. & ita intellego dicta Pe. Cy. Bal. & Ang. Itē uidi Guil. de cu. latissimē scribentem in ista materia, in l. ij. ff. de capi. di. & tenet q. quilibet fiscus tenetur creditoribus suis ibi in illo territorio existētib. pro rata bonorū, put quifq. habet bona. & non pro uirili.

Publicationem in bonorum dānati, & incorporationem in fiscū, an quis impediere possit.

ANGELVS.

* QVÆRO, quis possit impedire publicationē bonorū dānati, & etiam incorporationē. dic q. nullus, nisi doceat de dominio rei uel possessione: ut l. si. & q. ibi not. C. de bo. uac. facit gl. & doc. in l. ob maritorū. C. ne uxor pro ma. Ex quo Bal. Ang. Rapha. & Imo. in l. si marito. in prin. ff. solu. mat. dicunt, q. licet uxor habeat bona mariti obligata, p. dote, tamen non potest impedire quin omnia bona uiri publicētur, & in fiscū incorporentur, cū ipsa mulier tātmōdo habeat bona obligata, nō autem dominiū uel possessionē dātorum bonorum: sed postea à fisco dote repetet: ut C. ad l. Iul. de ui. li. i. quod nō. allegat Ludo. text. in l. res quæ. §. res autem. ff. de iur. hif. qui tamen text. continēt glōss. non bene probat subtiliter intuenti.

ADNOTA. Nullus. Adde tu & uide Ro. in consi. cxxviij. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde pulchra uerba Ange. quæ possunt in terminis istius questio. in l. si quis. C. de bo. damna. qui dixit per illum tex. quōd licet cautum sit de iure q. in re propria quis non habeat manuum iniectionem, per l. si quis in tantam. C. unde ui. & l. extat. ff. quod met.

me. cau. tamē quādo maritus est cō-
dēnatus, & bona eius sunt publica
 uxor pōt in res sua detētas per uirū
 ingerere manus autoritate propria,
 ne occupētur per fiscū: & ibi reddi
 bonā rationē: unde fundata est ista
 cōclusio in iure. Et ideo subdit quōd
 cauta debet esse uxor, ut cū timet q̄
 bona mariti cōfiscēt, uel uideat bo-
 na cōfiscata, q̄ nō expectet autorita-
 tē iudicis, pro occupando bona sua:
 sed ipsamet manū iniiciat quantū
 cunq; illa bona per uirū detineātur:
 & hoc probat per illū tex. ubi, in uer-
 bo, ueluti, &c. & no. q̄a certē est pul-
 chra limitatio ista ad proximi. dicta. &
 hoc intellige nisi bona defuncti de-
 berēt deualtari, nō dico publicari: q̄a
 tūc de iure uxor pōt pro dote impe-
 dire illā deuastationē. ita dixit Albe-
 de ros. in iij. parte statuto. q. vij. dicit
 tamen q̄ de facto nō obseruatur, q̄a
 deualtant. Sed ciuitas isto casu satisfi-
 facit uxori & aliis creditorib⁹, quod
 no. & uide doc. maximē Bal. & Imo.
 in l. si marito. in prin. ff. sol. ma. & ui-
 de no. in l. i. j. C. de bo. uacand. lib. x.

11 Bonorum publicationem quis iudicū
 facere possit.

ANGELVS.

11 * QV AERO, quis iudicū a pos-
 sit facere bonorū publicationē. dic
 secundum Bal. & Sal. in l. j. C. ne sine
 ius. princ. q̄ aliquādo bona ueniunt
 principaliter cōfiscanda, & de per se
 ex legis dispositione: ut in eo q̄ cō-
 traxit inestas nup. ut in auth. de in-
 ce. nup. in prin. & talis cōfiscatio po-
 test fieri per quēlibet iudicē: ut not.
 ff. mand. l. si tibi mandauero. §. si Ti-
 tius. Quādoq; ueniūt cōfiscanda in
 consequentia, ut in deportatione: &
 tunc is potest confiscare qui potest

deportare, & nō alius, uel illicitus, §.
 qui uniuersas. ff. de offic. praef. Qui-
 doq; lex nō statuit de bonorū confis-
 catione, sed iudex habet ex arbitrio
 & officio: ut in extraordinariis crimi-
 nibus: ut l. j. §. expilatores. ff. de effra.
 & expil. uel etiā in ordinariis perac-
 cidens: ut l. hodie. ff. de pœ. & tūc aut
 uult omnia bona confiscare, quasi
 hoc posset ex arbitrio: ut l. si scue.
 rior. C. de infra. & tunc hoc nō posset
 nisi sit de summis magistratibus, uel
 nisi consulto & principe permitten-
 te: ita no. Azo. in summa d. tūc. in fi.
 ius. prin. & c. q̄ sequitur Cyn. ex quo
 Bal. ibi infert, quōd si potestati con-
 cedatur arbitrium quia est magnus
 magistratus, potest publicationē bono-
 norū facere: si uerō arbitriū cōceda-
 tur iudici inferiori, tunc non posset
 nisi consultis & permittētibus rep-
 tib⁹ ciuitates, quā omnia no.

AD NO. a ¶ Quis iudicium.

Adde tu & uide Rom. in cons. lxx. Cap.
 in cons. xvij. Oldra. in cons. xvij. q̄ de
 Alex. in cons. xxxij. in j. uol. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia
 adde ea quē dixit Bal. in l. si. ff. de ob-
 si. praefec. uig. qui dixit quōd publica-
 tio bonorū est meri imperii: & ne-
 mo potest publicationē istam facere,
 nisi expresse hoc habeat a prin-
 ce. & alleg. d. l. j. C. ne sine iussu prin-
 cipis. & dicit quōd princeps debet
 uerbis specialibus hoc facere. Sed
 opus est ut intelligas praedicta, quā-
 do princeps donaret castrum alio, re-
 retēto sibi mero imperio: quia opo-
 ad utilitatē hęc procedūt. Nā si prin-
 ceptus donaret castrum alicui, retēto
 sibi mero imperio: nihilominus in il-
 lo castrō fieret cōfiscatio ipso iure,
 in casib⁹ in quibus sit cōfiscatio ipso

iure

iure: & ita intelligas dicta ibi Bald. q̄
 omnia pulchre declarat Ang. in d. l.
 j. C. ne sine iussu principis. qui ponit
 quōd licet isti habentes merum im-
 perium, possint facere publicationē
 bonorum, tamen intelligitur, quōd
 faciant camerae Papae uel Imperato-
 ris, nō camerae illius ciuitatis, ubi sunt
 officiales: nisi illa ciuitas habeat re-
 galia. ibi uide, & de potestate Paduae
 an possit facere istā publicationē. &
 uide Bal. in c. j. de pace tenen. qui di-
 cit q̄ iudex qui habet arbitriū in cri-
 minalibus, non potest imponere pœ-
 nā publicatis in criminalibus: & mo-
 uetur per d. l. j. C. ne sine iussu prin-
 & licet Bal. soleat allegare ad hoc, tū
 si recte ponderentur uerba sua, ibi
 Bal. hoc nō decidit: sed dicit in fi. dic
 ut dicit in d. l. j. C. ne sine iussu prin-
 c. Adde Alb. de rosa. multum elegāter
 loquētem in tertia parte statutorum.
 q. xvij. in illa q. an autē bona dānato
 rū hodie sint correcta. circa mediū.

12 Lata sententia seu publicatione bono-
 rum, quae bona contineantur.

13 Statuto dicente, confiscentur bona sua,
 an ueniant iura, & actiones, & here-
 ditatis delatio, & similia ipsius dāna-
 ti, & appellatione publicationis bo-
 norum quid ueniat.

14 Publicatis bonis an ueniant iura quae
 per mortē civilem expirāt, & ea quae
 non transeunt nisi ad certum genus
 personarum, ut emphyteosis ecclesiae.

15 Confiscatio bonorum an apprehendat
 ius patronatus ecclesiae: & an acquisitio
 ex dicta confiscatione ipso iure fiat
 in fisco: & quando fiat incorpora-
 tio: & possit opponi de iure fisci.

16 Publicatis bonis an ueniat fundus em-
 phyteoticus, habitus ab extraneo pri-
 nato uel ecclesiae.

17 Publicatis bonis, an ueniat ius patro-
 natus: & an ueniant bona praesentia
 uel futura.

ANGELVS.

* E T nota quōd facta dicta publi-
 catione sine sententia publica lata, o-
 mnia bona & iura praesentia, sed nō
 cōditionalia cōtinentur: ut est text.
 cum gl. in l. nam ad ea. ff. de cōdit. &
 demon. & l. quoties in fi. & ibi glo. &
 Imol. ff. de dona. unde si dicto dāna-
 to factū fuisset legatum sub condi-
 tione, si nauis ex Asia uenerit: uel ali-
 quid debitū fuisset sub alia cōditio-
 ne: tūc tale legatū cōditionale non
 intelligit publicatis, qd̄ not. Nec etiā
 ueniret futura substitutio: ut est ca-
 sus. & ibi Bald. in l. ex facto. §. si. ff. de
 uul. & pupil. & ideo esse potest q̄ in
 generali cōfiscatione nō ueniūt bo-
 na futura, sed tātū praesentia: ut l. si ti-
 bi mādauro. §. is cuius. ff. man. ita di-
 xit Imo. in d. §. si. Et diligenter aduer-
 tas, ut singulariter dicit Bald. in l. j. ff.
 de statu ho. * quōd si statutū dicat
 bona sua, & sic per istud possessiuum
 suus, sua, suū, nūquā appellatione bo-
 norū ueniunt iura & actiones, & sic
 nomina debitorū nō ueniūt, nec her-
 editatis delatio, & similia ipsius dā-
 nati, quod est singulare. Et quid ue-
 niat appellatione publicationis bono-
 norū, uide plenē per Lud. in l. si con-
 stāte. §. si. ff. sol. ma. ubi inter alia dicit
 secundū Bar. quōd in publicatione bo-
 norū nō uenit res prohibita aliena-
 ri, p̄ per tex. in l. Imperator. ff. de fi-
 deic. li. licet ille text. secundū Lud. hoc
 nō probet. dic ut ibi per eū. * Ac etiā
 aduertas quōd non cōfiscantur iura
 quae per mortē civile expirāt, ut l. in-
 sulā. in prin. & ibi Bal. & Imo. ff. solu-
 mat. nec etiā cōfiscantur ea quae nō

D d transeunt

adde
 omnia l
 cōditio nā
 cum gl. in l. nam ad ea. ff. de cōdit. &
 demon. & l. quoties in fi. & ibi glo. &
 Imol. ff. de dona. unde si dicto dāna-
 to factū fuisset legatum sub condi-
 tione, si nauis ex Asia uenerit: uel ali-
 quid debitū fuisset sub alia cōditio-
 ne: tūc tale legatū cōditionale non
 intelligit publicatis, qd̄ not. Nec etiā
 ueniret futura substitutio: ut est ca-
 sus. & ibi Bald. in l. ex facto. §. si. ff. de
 uul. & pupil. & ideo esse potest q̄ in
 generali cōfiscatione nō ueniūt bo-
 na futura, sed tātū praesentia: ut l. si ti-
 bi mādauro. §. is cuius. ff. man. ita di-
 xit Imo. in d. §. si. Et diligenter aduer-
 tas, ut singulariter dicit Bald. in l. j. ff.
 de statu ho. * quōd si statutū dicat
 bona sua, & sic per istud possessiuum
 suus, sua, suū, nūquā appellatione bo-
 norū ueniunt iura & actiones, & sic
 nomina debitorū nō ueniūt, nec her-
 editatis delatio, & similia ipsius dā-
 nati, quod est singulare. Et quid ue-
 niat appellatione publicationis bono-
 norū, uide plenē per Lud. in l. si con-
 stāte. §. si. ff. sol. ma. ubi inter alia dicit
 secundū Bar. quōd in publicatione bo-
 norū nō uenit res prohibita aliena-
 ri, p̄ per tex. in l. Imperator. ff. de fi-
 deic. li. licet ille text. secundū Lud. hoc
 nō probet. dic ut ibi per eū. * Ac etiā
 aduertas quōd non cōfiscantur iura
 quae per mortē civile expirāt, ut l. in-
 sulā. in prin. & ibi Bal. & Imo. ff. solu-
 mat. nec etiā cōfiscantur ea quae nō

dote defendere, ne domus mariti destruat. ^a & dicit quòd sic, tanquã domus sit sibi hypothecata, & omnibus præferatur. quòd tamen intellige, ut supra dixi in eadem gl. uersicu. quæro quis possit impedire &c.

AD NOT. a. ¶ Destruatur. Ad de quòd idem dicit Ro. in consil. cxxvij. Bernard.

AVG. Tu autem in hac materia adde Salice. in dicta l. si pignus. C. de pigno. actio. qui faciens mentionem de hac altercatione inter Iacob. de aret. & Barto. saluat utrosque, quòd in diuerso casu loquantur. & ibi uide Alberic. qui ponit casum, quando econuerso, quòd bona alicuius debeant deuastari, & ille reus habebat res alterius nomine pignoris. Et inquantum in hac materia domi. Angel. hic allegauit Alber. de Rosa. in quarta parte statutorum. in quæst. an uxor pro dote sua possit defendere, ne domus mariti destruat: addatis quòd errauit domi. Angel. quòd Alberic. ibi in iij. parte hoc non dixit: sed est in tertia parte statutorum, qui ponit istam quæstionem de uxore, in quæst. vij. Sed miror de isto doct. qui postquam facit professionem, quòd uidit Alberic. de Rosa. ignorauerit dicta Alber. de Rosa. in individuo in ista quæstione in proprijs terminis, quam posuit in tertia parte statutorum q. xiiij. quæ incipit, item quæro si ex forma statuti bona creditoris debeant deuastari, & homicida pignora uerat: antè domum suam, an illa deuastabitur, & ibi arguit ad partes pro & cõtrà multum eleganter: tandem dicit, quòd opinio Iaco. de aret. procedet de iure ubi ex deuastatione integre possit satisfieri creditori,

aliàs non potest deuastari in præiudiciũ creditoris, per d. l. j. C. de pæn. si. credi. præfer. libr. x. & dicit, quòd istam opin. tenet Ray. de for. in d. l. j. §. seruus pignori.

19 *Quæstum si debeat fieri in bonis delinquentis propter delictum, an debeat fieri in fructibus quos coluit quidam colonus.*

20 *Bona omnia sua si deuastari debeant propter delictum, an deuastabuntur fructus, qui sunt pignorati uel uenditi.*

ANGELVS.

* QUID autem si propter delictum debet fieri quæstum in bonis delinquentis, an debeat fieri in fructibus quos coluit quidam colonus? & uidetur quòd sic: ut l. apes. §. iure constat. ff. de furtis. & l. cum in plures. §. messem. ff. locati. contrarium tamen tenet Bald. in dicto loco: qui delinquens debet taliter puniri, ne colonus innocens puniatur: ut l. secunda. C. de his qui latro. * Quis si pignorati sunt uel uediti omnes fructus, & propter delictum debeant omnia bona sua deuastari: an tales fructus deuastabuntur? Alber. in dicto loco tenet quòd non. per text. notabilem, in l. uenditor. §. j. de bon. auct. u. poss. sed Ludo. in dicta l. j. §. seruus. ff. ad Silla. dicit quòd hoc non credit uerum in uenditione, per text. in l. si fundum quem. ff. locat. ubi publicatis bonis fundus uenditus propter passam publicationem, non rãmẽn traditus in publicatione uenit, restituito tamen pretio emptori.

AVGVSTI. Tu autem in hac materia adde Salice. in l. si pignus. C. de pignora. actio. qui tenet quòd isti coloni ratione fructuũ non possunt impedire talem deuastationẽ pro-

pter delictum malefactoris, quia nõ habet ius in re. Et ultra omnes, latissime examinauit istã materiam Gand. in trac. malef. in quæstio. lxxxiij. in q. incipiente, an fructus pendentes in possessionibus homicidæ locatus colonis debeant destrui. & ibi concludit ipse pro ea parte quã coloni debeant percipere, secũdum consuetudinem regionis, pro illa parte possessiones nõ debent deuastari. ibi uide arg. l. si fundus. ff. loca. & l. nihil. §. si. ff. de adulte.

21 *Bona alicuius ex delicto si debent publicari, ex forma statuti, domus deuastari: si iste habeat turrim cõmunem cũ alio, quid faciet magistratus.*

ANGELVS.

* ET tene mēti, quòd si ex aliquo delicto bona debeant publicari, ex forma statuti, domus deuastari: si delinques habeat turrim cõmunẽ cũ alio, potestestas siue magistratus loci qui cõdemnauit delinquentem, cõmittere executori quòd dictã turrim diuidat cũ suo confocio, & partem superiorem capiat, & postea destruat: an ualeat talis diuisio & destructio: dic q. sic. ut no. Bar. in l. cum alicui. ff. de neg. gest. quia talis magistratus potuit dare curatorem bonis necessariõ diuidendis: & sic potuit facere alienationem necessariam: ut l. j. ff. de fun. do. igitur &c.

AVG. Tu autem in hac materia adde doc. maximẽ Raph. in d. l. cum alicui. & omnino uide Gand. in trac. malef. in q. lxxxv. incip. item quæritur, aliquis commisit delictum propter quòd omnia eius bona. ubi uult q. si potest fieri separatio sine læsione alterius partis, fiet tũc separatio, licet referat Odrofe. indistincte uo-

luisse semper diuisionem esse sciendam, quia non debet alteri per alterum iniqua conditio asserri. l. sancimus. C. de pœ. Sed omnino uide pulchra uerba Albe. de rosa. in quæstio. ne statutorum, in tertia parte, q. xlvj. & in dicta tertia parte, xlvij. & xlvij. ubi habebis ueram decisionẽ istius quæstionis.

22 *Sententia lata contra homicidam, an habeat effectũ confiscationis bonorũ, & executionem paratam contra heredes absq; alia probatione.*

ANGELVS.

* ET sic bene aduertas, quòd gl. in l. in cognitione. ff. ad Silla. quam ibi sequitur Barto. determinat: quia sententia lata contra homicidam habet effectum confiscationis bonorum, & executionem paratam contra heredes absq; alia probatione. sed Bald. in l. j. C. ubi causã fi. tenet contrarium per l. denunciasse. §. cõqueritur. ff. de adult. unde quòd Bardic. habet locum quantum ad ordinem, non quantum ad ipsos conueniendos sine probatione. Sed Ludo. in dicta l. in cognitione. dicit quòd si quis uellet tenere opinionem Bart. posset respondere ad dictum §. conqueritur. quòd non præiudicat sententię. & quæ principalis. Sed ista quæstio loquitur quando præiudicat hæredibus in consequentiam, ut accessorii: tamen pro Bald. allegat lã sententia. ff. de appel. ubi etiam in consequentia aliis non præiudicat, si sit lata contra homicidam hæredibus præsentibus & scientibus.

AVG. Tu autem in hac materia adde pulchra uerba Bald. quæ posuit in l. iuris. C. quibus res iudi. non nocet. quia ibi in illo text. dicitur quòd

in criminalibus sententia lata contra unum alii nō praiudicat . statim Bal. opponit ibi de l. in cognitione. ff. ad Silla. & quod ibi not. ubi habetur q̄ si testator fuit occisus à familia, & qui dam tertius accusavit occisores: hæres autē negligit, quōd cōdemnatis occisoribus videntur hæredes condemnati in confiscationē hareditatis: & sic sententia cōtra alios lata habet effectū bonorū confiscandorum cōtra aliū. unde Bal. dicit ibi, quōd dicta gl. in d. l. in cognitione. quam sequitur ibi Dyn. quōd ordo & pœna ita erat ordinata expressē in lege: un de non est recedendū à lege: aliās secus. sed dicit Bal. in d. l. iuris. quod Ia. But. dicebat, & bene, quōd ibi hæres scriptus fuit citatus, aliās si ipso ignorante hoc factum fuisset, sententiā bonorum confiscandorum non posset mitti executioni contra ipsum. Ia. de Aret. dicebat, quōd imō oportet no-uam sententiā cōhscationis bonorū ferri. & idē Cy. sed uide ibi omnino Bal. multū subtiliter loquentē & ponentem suam opinio. in d. l. iuris. & multum mihi placet sententia Bald. ibi adde Moder. in l. sc̄pe. ff. de re iudi. Et in hac materia uide qd uoluit Sal. in l. j. in prin. C. de his quibus ut indignis. qui ponit intellectum dictæ l. in cognitione. & pulchrē per Sal. in d. l. j. C. ubi causæ s̄c.

23 Accusatio contra homicidam que durat uiginti annis, quanto tempore durat quantum ad effectum confiscationis bonorum.

ANGELVS.

23 * QV AERO, licet accusatio cōtra homicidam duret uiginti annis de iure: ut l. querela. C. de fal. quanto autem tempore duret quantum ad

effectum confiscationis bonorum. dic quōd durat quinquennio tantū: ut est casus in d. l. in cognitione. qd dicit Ang. ibi fore mirabile: quod intellige, secundum annos ante accusationem finitam cōtra homicidam: sed post eam finitā potest fiscus agere contra hæredem ciuili actione petito. hæredi. ut l. j. C. de his quib. ut indig. & durat per decem annos. ut l. Caius. ff. ad Silla.

AVGVST. Tu autem in hac materia adde quæ dixit Bal. ^a in l. iij. C. quibus res iudic. non nocet. quia dixit quōd causa confiscationis bonorum debet exequi intra quinquennium. hoc uerum inter hæres extraneos: sed si hæredes essent de numero eorum qui occidendo tenerentur lege Pompeia de parricidiis: tūc intra xx. annos durat effectus confiscandorum bonorum: quia seuerius agitur cum hæredibus sanguinis, quā cum aliis in ista negligetia puniēda. & dicit quōd de hoc est casus notabilis, in d. l. in cognitione. de qua materia ibi uide gl. Bart. Bal. & Modernos.

ADNOT. a ¶ Bald. in l. iij. Adde hoc dictum Bal. refert & sequitur Fran. de Are. in consi. lx. Bern.

24 Bona si intelliguntur confiscata ipso iure propter aliquod enorme delictū, uel per formam iuris uel statutorum, an fructus omnes intelliguntur confiscati à tempore commissi delicti citra: & quid si confiscatio debeat fieri per sententiam iudicis.

ANGELVS.

24 * ET bene aduertas, quōd si bona intelliguntur confiscata ipso iure propter aliquod enorme delictum, uel per formam iuris uel statutorū

tunc intelliguntur etiam confiscati omnes fructus à tempore commissi delicti citra. Secus autem si dicta confiscatio debet fieri per sententiam iudicis: quia tunc non ueniunt fructus, nisi à tempore latē sententiæ. ita dicit gl. singularis in autē. de incestis nupin princip.

AVGVST. Tu adde quōd illā gl. in autē. de incestis nup. approbant Ia. de Fel. Bart. & Ang. ibi. & Petr. de Anch. n. c. fœlicis. extrā de pœ. in ix. col. lll. vj. Item adde quōd potest esse quōd fiscus iure confiscationis habebit bona alicuius, & non ipso iure: & tamen habebit fructus etiā ante sententiam, ut est tex. gl. Bar. Bald. & Sa. declarat ibi in l. j. C. de his qui bus ut indignis. & declarat Bar. in l. eum qui. ff. de his quibus ut indignis. nam quis non uendicat mortē defuncti ipso iure, fiscus habet bona, & tamen lata sententia fiscus habebit illa bona cum omnibus fructibus à die negligentie citra: secus in usuris. ²⁵ ita uident doct. per illū tex. in d. l. j.

25 Cōdemnatus est aliquis in mutilatione membri, uel bannitus, & eius bona sunt publicata: an intelligatur tantum de bonis presentibus, an etiam de futuris.

ANGELVS.

25 * QV AERO, aliquis est condemnatus in membri mutilatione, uel bannis, & eius bona sunt publicata: an intelligatur tantummodo de presentibus, uel etiam de futuris. ^a dic ut s̄. dix; quia est gl. singularis in l. nam ad ea: ibi Bart. Ang. & Imo. ff. de condi. demon. & nō. Bar. in l. j. in fi. ff. de b. dam. Et sic si aliquid in futurum acquirat, non intelligitur confiscatum, nō pro se acquirat: ut

l. si tibi māda uero. §. is cuius ff. man. de hoc tamen uide Bar. in l. si finita. §. si de uestigalibus. ff. de damn. infec. & ibi Ang. & Imo. uide omnino l. j. C. de bon. prosc̄rip. & quod ibi not. gl. & de flo.

ADNOT. a ¶ Futuris. Adde do. Alex. in consi. lxxviij. in iij. uol. Bern. dinn.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde quæ dixi s̄. in hac eadem glossa, in addi. in illa quæstione quæ incipit, Et nota quōd facta dicta publicatione, & uide Bald. in l. fi. C. que res pig. oblig. pos. & Bart. in l. certa forma. C. de iure fisci. & Ia. But. in d. l. is cuius. uide Modernos post Bart. in l. si uictum. ff. de re iudi. & nō. in l. j. C. de hæred. institui.

26 Sententia dicens, & eius bona publicamus: in quo differat quō ad effectum à dicente, & eius bona sunt publicanda.

ANGELVS.

* ET IAM diligenter aduertas ad uerba sententiæ: nam si dixit, & eius bona publicamus: statim dicta sententia habet & trahit secum executionem, & in fiscum transfert ipso iure dominium: ut not. in l. duobus. §. idem scribit. ff. pro socio, secus autem si iudex in sua sententia dixerit, & eius bona sunt publicanda: quoniam talis sententia non trahit secum executionem, sed aliam publicationis sententiam expectat. ut l. j. C. si aduer. libe. & illa sunt uerba Bal. in prin. unde tu iudex semper in sententiā dicas, & eius bona publicamus: non autem dicas, declaramus eius bona publicanda & c. ut patet ex prædictis.

AVGVST. Tu autē in hac materia

teria adde quæ dixi s. in gl. quæ incipit, & caput à spatalis amputetur. in illa q. quæ incipit, quæro si statuto ea uetur quod ultimo mense. & latè dixi post omnes Moder. in l. j. §. si quis ita. ff. de uerb. obli. ubi feci mentionē de doctrina Bar. in d. l. j. C. si aduersus libe. dic ut ibi.

17 *Damnato filiosu. & publicatis eius bonis, an intelligatur publicatum eius peculium: & si bona patris sunt publicata, an erunt publicata peculia profectitia filiorum: & an damnato patre crimine læsæ maiestatis, intelligatur publicatum beneficium ecclesiasticum filii, uel eius præbenda.*

ANGELVS.

27 * QUID si filius fa. damnatur, & eius bona publicantur: an intelligatur eius peculium publicatum? gl. in l. j. ff. de bo. dam. dicit quod etiam peculium castrense non intelligitur publicatum: de quo in l. iij. §. sed utrū. circa fi. ff. de mino. & not. plenè Bar. Ang. & Imo. in d. §. si de uectigalibus. ubi no. Bart. hic, per l. iij. C. de bon. dam. quod publicatis bonis filii, non intelligitur publicatū peculii aduentitium: etiā quod ad proprietatē quæ erat ipsius a filii. Et ecōtra, si bona patris sunt publicata, an intelliguntur publicata peculia profectitia filiorū: & ibi determinat quod nō, per tex. in d. §. sed utrū. tantum quod si pater in crimine læsæ maiestatis esset condemnatus, non intelligitur publicatum beneficium ecclesiasticum filii, uel sua præbenda: imò filio seruandum est, ut not. gl. in clemen. pastoralis. de re iudi. & Imo. in l. cum filius. ff. de uerbo. obli. ga.

AD NOT. a ¶ Erat ipsius. Ad de iu. & uide Panor. in consil. lxxvj. in j.

uol. ubi tenuit quod etiam si inter patrem & filium processit compromissum, & fuerit laudatum quod de bonis in quibus pater habebat usum fructum, si uis possit liberè disponere, quod tamen si bona publicentur, talis diuisio nō præiudicat. & uide Moder. in d. §. si de uectigalibus. Bern.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde, quod ista est maxima altercatio inter docto. & iste bonus doctor. ita succinctè loquitur. Et dedit quod Pau. de Cast. in d. §. si de uectigalibus. tenet opi. Bar. ut nō censeatur publicatū peculii profectitium. Ro. uerò in d. §. si de uectigalibus tenet contrariū, quod imò peculii castrense censeatur esse publicatū. & allegat Angel. hoc uoluisse in l. si filius. ff. de dam. infe. & allegat Spe. in ti. d. seu. §. quoniam. uer. iij. Sed non reuertitur quod Spe. hoc dixerit, & multas rationes adducit Ro. pro opi. me. Imo. in d. l. si filius. tenet opi. Bar. sed Bar. in l. j. ff. de bo. dam. in gl. magna approbat illam gl. ibi, & dicit zo. in summa ita tenere, ut non censeatur peculium castrense publicatū & concordat lo. And. in add. Spec. i. tit. de acc. in tertia parte, in fi. in add. incipien. ut intra certū tempus. prope mediū illius addi. idem Guide cug. in d. l. iij. §. sed utrū. ff. de mino. & Bal. in l. si filius. ff. de his q. sunt sui uel alic. iu. & Cy. Pe. & Bal. Ang. & Sal. in l. iij. C. de bo. dam. ista. affirmat: licet referant la. de Are. contrarium tenuisse. Idem in peculio aduentitio dicunt do. Et cū opi. Barran. sit Imo. in l. cum filius. ff. de uerb. obli. & uide quæ dixerūt Ang. & Imo. multum eleganter in d. l. si filius. ff. de dam. infe. quod si filius habere peculium profectitium cum expressi potestate donandi

mandi & dissipandi, & dispensandi, tale peculium non potest publicari: tenet Bar. in d. §. si de uectigalibus. & Bart. in l. j. ff. de bon. dam. & Bal. in l. executor. e. in xij. col. C. de execu. rei iudica. & Guil. de cu. in d. l. iij. §. fed utrū. & Sal. in l. si filius. C. de bo. dā. & licet Moder. in d. §. si de uectigalibus. multum prolixè multa transcripserint ibi in isto passu, quæ breuius poterant dici: tamen ultra ipsos allego do. Nellum latè tetigisse istā difficultatem in suo tractatu bannitorū, in secundo tempore post bannū perfectū in xxv. q. ubi do. Nellus ibi transit cum opi. Bar. in d. §. si de uectigalibus. in peculio castrensi expressè determinat contrarium, & multum elegat, subtiliter, & clarè loquitur ibi. & sequitur expressè opi. Ang. in d. l. si filius. & dicit opi. Ang. esse uerriorem. Adde Alber. de Ros. in tertia parte statutorū, q. xij. ibi expressè tenet contrarium, quod peculium castrense nō ueniat in publicationem bonorum. idem dixit in d. l. si filius. & uide Sal. in l. j. C. de bo. liber. & ibi uide Alber. in d. xij. q. qui ponit, quid e contra, si bona patris sunt publicata, non censeatur etiam publicatū profectitium peculium filii. de hoc uide do. Nellum in dicto tracta. in secunda parte, ubi s. in xxij. q. & Adde glo. in hac materia in c. satis peruersum. lvi. dist. qui dicit quod propter defectum patris, filius non perdit beneficium ecclesiasticū. & ibi uide doct.

18 *Damnata matre & eius bonis publicatis, an filii debeant aliquid habere.*

ANGELVS.

28 * QUID si mater dānetur & eius bona publicentur, an filii debeant

aliquid habere: dic quod non: ut est text. & ibi glo. & docto. in l. de bonis matris. C. de bonis damna.

AVGVST. Tu adde quod omnes doct. indistinctè in locis s. allegatis approbant istam conclusionē: & uide Sali. ibi in d. l. de bonis. remittentem fe ad dicta in l. fi. C. eod.

19 *Damnata uxore & eius bonis publicatis, an intelligatur dos publicata.*

ANGELVS.

29 * AN uxore damnata, si eius bona publicentur, intelligatur dos publicata? dicit, si hoc est dissoluto matrimonio, & sic in uidua, clarum est quod publicatur: ut l. si constante. in fi. & ibi doct. ff. solu. mari. aut constante matrimonio, & non publicatur, nisi in quinque casibus: ut l. quinq; legibus. ff. de bon. dam. si autem maritus debeat ex pacto uel statuto lucrari partem dotis, agat postea contra fiscū, & summam probet matrimonium, dotem, & pactum, uel statutū producat, & cōsequetur à fisco partē lucri prædictæ dotis: ita dicit Bart. in d. l. quinq; legibus. per l. dos. §. à reo. ff. de iure & fisci.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde do. Nellum in dicto tractatu banni. in secundo tempore, post bannum perfectū, in xxvij. q. qui dicit quod ista est cōmunis opinio, & indistinctè solu. mat. dos publicatur. Si uerò cōstante matrimonio, est altercatio inter glo. & Dy. sed dicit q. opin. Dy. est approbata à lac. de Are. & à Bar. in d. l. quinq; legibus. & ipse etiā ibi eam sequitur. & ibi in proxima sequen. q. ponit illā difficultatē, quādo uxor bannita est propter adulteriū, possit maritus ad dotē cōueniri: uide per Alber. de Rosa. in tertia

parte statutorū. q. iiii. v. & vj. & ibi uide si est factū pactū de dote lucrada. & Pe. de anc. in c. decreuit. de hered. lib. vj. An autem in præiudicium patris publicabitur dos talis filia, uide quæ dicuntur doc. in d. §. si de uectigalibus. in l. si finita. ff. de dā. inf. p. tex. in auth. qui cōtra. C. de incest. nup. q. dicitur q. nō nō examinā nūc, q. iste doctor nō examinā hic istū passum.

30 *Bona dānatorum an referuētur filiis: & episcopi debēt applicare bona dānatorū camera apostolica, non autem sibi nec suæ curiæ.*

31 *Damnatus si tantūm perdat bona, an referuētur filiis.*

32 *Bona contumacis etiā hodie omnino extantibus liberis annotantur, & per talem annotationem perduntur.*

33 *Damnato perdite tantū statum, tunc iura antiqua remanent incorrepta.*

34 *Damnato perdente statum uel ciuitatem, uel libertatem, aut uitam, an bona referuētur filiis.*

35 *Damnato perdente uitam tantummodo partem bonorum, uel condēnato in aliqua pecunia: tunc iura uetera remanent incorrepta.*

36 *Statuto cauetur quōd bona homicidæ publicari debeant, reserua ta parte filiis: an ex illa parte debent alere patrem: & si damnatur quis ex forma statuti ad mortem, an in consequentiā ueniunt bona, si non habeat descendentes neque transuersales, uel applicantur aliis cōiunctis usque ad decimum gradum.*

37 *Dānatus ad mortē extra ordinem, ex forma statutorū perdit factionē testamenti: tamen non habebit locū auth. bona damnatorum. sed etiam omnes agnati usque ad decimum gradū succedunt ab intestato.*

38 *Damnatus secundum formā inuicem communis de crimine capitali, licet publicetur publicationem bonorum, sicut tamen: si quis est damnatus in personæ forma statutorū pro crimine capitali.*

ANGELVS.

30 * *ET* quōd bona damnatorū hodie referuētur filiis, secundūm auth. bona damnatorum, fallit in crimine a lase maieftatis: ut l. quisquis. C. ad leg. lul. maie. aduertas tamen ad id quod not. Bal. in d. authen. bona damnatorum. q. episcopi hodie faciunt condēnationes, & sibi & suæ curiæ applicat condēnationes, & bona damnatorū, cum debeāt applicari camera apostolica: & sic male faciūt, quōd no. b. ut scias opponere cū occurrerit de facto. Pro plena declaratione an bona dānatorum publicentur, uide gl. & Bar. in l. i. de bo. dam. & Bal. in ti. de pace tenen. in prin. & Bald. in aut. bona damnato. C. de bo. dam. & ibi Ang. & Salic. & Ange. in aut. ut nel. iudic. §. finit. concludit secundūm Bald. & Angel.

31 * *aut damnatus perdit bona tantum, aut statum & non bona: aut debet perdere statum uel ciuitatem uel libertatem: aut nō perdit statum neque bona, sed condēnatur ad aliquam partem pecuniæ uel bonorum. Primo casu quando damnatus perdit tantūm bona, tunc indubitanter bona damnati filiis non referuantur, sed confiscantur: aliis ex ipso delicto nulla pœna applicaretur fisco: & per consequens non puniretur criminaliter: ut in authent. de incest. nup. in prin. * Ex quo inferitur quōd etiam hodie bona contumacis non extantibus liberis annotantur: quia per talem annotationem perdūtur bona: aliis*

aliis nō esset alia pœna ipsius cōtumacia, & sic titulus de requirendis reus non est correctus *. Secūdo casu quādo perdit statum & nō bona, tunc iura antiqua remanent incorrepta: ut l. raptiores. C. de episc. & cle. & l. i. uer. si quidem. C. de rapt. uirgi.

34 * *Tertio casu quando quis debet perdere statum uel ciuitatem, uel libertatem, uel uitam: tunc habet locū distinctio d. auth. bona damnatorū: ut bona referuētur filiis: ut ibi. quod etiam tenet ibi Ange. secundum Iacob. bu. procederet, quando pœna confiscationis uenit in consequentiā pœnæ personalis: exemplum in deportato: ut l. J. C. de bo. damnato. & l. deportatorum. C. de pœ. Sed ubi bona olim confiscabantur expressē nō in consequentiā, ut cōtingit in relegatis qui ciuitatē non perdunt, & sic nō moriūtur ciuilitate, nec natura liter: tūc iura antiqua de publicatione loquentia nullatenus sunt correcti **

35 *Quarto casu quando perdit tantummodo partem bonorum, uel condēnatus est in aliqua quantitate, tunc iura uetera remanent incorrepta. Et si quis damnatus est in mille, existentia liberorum non posset istam condēnationem impedire, ita dicunt prædicti doc. * Quæro, statuto cauetur, quōd bona homicide debeāt publicari, reserua ta parte filiis, an illi filii ex ea parte debeant alere patrem: dic quōd non, ut est tex. no. in auth. de pa. tenen. & eius uio. c. j. §. si habet. ita dicit Bal. in d. authent. bona damnatorum. & tene menti secundum Iacob. butr. & Ange. in dicta authent. bona damnata. quōd si ex forma statuti quis punitur ad mortem, non tamen in consequentiā ueniunt*

bona, etiam si damnatus non habet descendentes neque transuersales: quōd illa bona applicantur aliis cōiunctis usque ad decimum gradum. & allegatur rationē: quia omnis dānatus quātūcunq; de crimine publico, ex forma statuti, dicitur dānatus ex lege priuati iudicii, & damnatis tali lege non auferuntur bona, nisi caueatur expressē, quod non. dic ut ibi.

A D N O T A. Fallit in crimine. Adde tu & uide Capo. in consilio xxvj. Bernardi.

¶ Quod not. Adde & uide Oldra in consilio. xvij. Ber.

¶ Quod not. Adde tu & uide Cæsar. in consilio. xxij. & Ioan. de ana. in consilio. lix. Ber.

¶ Transuersales. Adde de hoc per Bar. in consilio. clvj. Ber.

A V G. Tu autem in hac materia adde quæ dixit Bal. in d. liij. C. si pēden. appel. mors interue. qui per gl. in l. ij. C. q. test. face. pos. dixit, q. quādo quis damnatur ex crimine, quod non enumeratur inter publica crimina, bona non confiscantur. & idem dixit Bal. in tit. de pace Cōstantiæ. in uerbo, criminalibus. ubi dixit quōd si fur dānatus est pro furto ad mortem, & sic pro crimine priuato, eius bona non publicantur. Et ideo dixit Bal. in d. liij. C. qui testa. fa. pos. quōd si quis non de iure communi est dānatus ad mortem, sed damnatus est ad mortem uigore statuti: tunc bona non publicantur. & isto casu habebit locum authent. bona damnatorum. sed succedat tali damnato omnes succedentes ab intestato in infinitum, secundum substitutionem iuris cōmuni. & hoc approbant Ang. & Salic. in d. liij. licet Pau. de cast. ibi tenens

contrarium: & licet ipse Pau. de cast. contrarium tenuerit, in l. eius qui. §. j. ff. de test. alleg. Bal. in d. l. ij. C. qui test. fa. pos. & dicit qd ex hoc dicto colligitur, * quod licet quando quis pro delicto captus ex forma statutorum, est condemnatus ad mortem, quia pro primo furto statutu condemnat ad mortem, quod est contra ius commune, certe talis condemnatus perdit factione testamenti: & eius testamentu ante uel postea factu, non ualeat: tamē nō habebit locu auct. bona damnatoru, sed omnes agnati etiam usq; ad x. gradū succedēt ab intestato. & hoc tenet Bald. in l. data opera. C. qui accusa. in xliij. col. & ipse Bald. hoc affirmat in l. ij. C. si pē. ap. mors interu. ubi dicit qd illi qui hodie dānantur extra ordinē ex forma statuti ciuitatis, nō efficiātur serui pœnæ, & possunt relinquere heredē ex testamento & ab intestato: & cessabit in eis dispositio, auct. bona damnatoru. & ita allegat Specul. hoc uoluisse: & uide Bal. in l. j. in antepen. col. C. de hered. insti. qui dicit qd * licet iste qui secundum formā iuris communis est condemnatus de crimine capitali, patiatur pœnā publicationis bonorū: tamen secus est, si quis pro crimine capitali est bānitus in persona ex forma statutorum, dicentiū qd accusatus uel inquisitus de aliquo crimine, si fuerit contumax, habeatur pro confesso, & ponatur in bāno, nam postquā statutum nihil dicit de publicatione bonorū, nec nos debemus illud supple-re: & hoc est de mēte Cyn. & Salic. in d. l. j. in fi. C. de hered. insti. & istud de bānito reallumpfit Bal. in c. j. in prin. de pace tenen. & Bal. in l. fi. C. si a non cōpet. iudi. in fi. & Bal. in l. Gallus. §.

& quid si tantū. ff. de lib. & postu. & in dic. l. eius qui. & ibi Imo. & Pet. de anch. in repe. c. canonū statuta. extra de constitu. in uersu. quæro ulterius si aliquis. & per Bal. & Ange. in l. si quis filio. §. irritū. & §. eius. ff. de in iur. test. & per Ang. latē in disputatione inci. duo adinuicē. ubi declarat quomodo in proposito debeat intelligi gl. in situ. quib. mo. ius pat. pot. fol. in §. relegati. dum glo. dixit interdū bona bannitorū publicari de iure, uel de cōsuetudine: & per Imol. in l. qui a l. tronibus. ff. de testa. §. j. & per Io. an. in addi. Spe. in tit. de instr. ed. §. cō. pēdioso. in addi. incipien. per hanc l. & ibi tenet quod imo si quis est bannitus ex tali crimine, ex quo de iure cōmuni debuisset deportari, uel in metallū dānari, uel alia pœna, p. quā de iure sequi debeat tacite publicatio bonorū: intelligitū bona hoc et su tacite confiscata. & uide Moder. optimē distinguentes & cōcordates opi. in d. l. ij. C. qui testa. fa. pos. & adde in ista materia dicta Albe. de rosa. in tertia parte statutorū. q. xviij. que incip. Itē quero, an hodie sint correctā. Nā iura loquētia de publicatione bonorū, per auct. bona damnatorū. C. de bo. dam. & dicit Albe. qd Cyn. placet opi. alleg. ibi not. licet non sit sine uolentia literæ, quæ est in auct. de incest. nu. & ideo refert ibi Albe. de rosa. uerba Pet. qui dixit, aut bona adimuntur tacite per legē, eo ipso qd quis est condēnatus: tūc olim ueniebat fiscus, hodie ueniūt ueniētes ab intestato, secundū formā dictæ auct. bona dam. aut bona expressē per sententiā adimuntur, & tunc obtinet d. authen. de incest. nupt. & hæc uerba in confiscatione omniū bonorū. & dicit quod

quod iura nō sunt correctā, quæ loquuntur de publicatione partis bonorum, & dicit Alb. de rosa. ibi qd illa opi. alleg. est intelligēda in casibus in quibus olim bona publicabātur: nō aut intelligas qd bona cuiuslibet delinquentis publicentur eo casu quo quis retinet ciuitatē, licet glo. aliter uoluerit: qd est fallum, secundū Dy. nam dicta auct. bona damnatorū. facta fuit ut nō solum corporales, sed etiā pecuniariæ pœnæ mitigarētur: ut dicit litera expressē in corpore, un de sumitur. non ergo debet pœnarū exacerbationē inducere, arg. l. legata inutiliter. ff. de leg. j. & ibi Alb. ponit multos casus, ubi habet locū dicta auct. bona damnatorū. & ibi dicit etiā quomodo episcopi nō habēt ius confiscandi bona: & reddit rationē, & uide d. Nellū in trac. bāni. in ij. tempo. post bannū perfectū in xlij. q. circa mediū, cui applicētur bona clerici, quādo bona laici propter delictū confiscata essent, in illa quæst. an bona in alterius territorio sita, censentur confiscata. & de omnibus istis uide Pet. de anch. in c. cum secundū. extrā, de hære. lib. vj. & ibi dicit qd cōmuniter teneantur, etiā circa intelligentiā d. auct. bona dam. & ibi ponit quid de bonis clericorū. & ponit Albe. in tertia parte statutorum. q. xvij. Pet. de anch. in c. felicitis. extrā de pœnis. in vj. Bald. in l. j. C. de priuileg. fisci. dicit qd episcopus nō habet fiscū. Et omnino uide do. Nellū in trac. bāni to. in secūdo tēpore post bannū perfectū in xj. q. qui notanter loquitur, & ibi ponit quid in bānitis, an bona ipsorū publicētur: & tenet opin. Bal. in d. l. Gallus. §. & quid si tantū. ff. de lib. & posthu. & Bal. in c. j. de pa. tenē.

& ita dicit fuisse consultū & obseruatum in magnis causis: & ibi ponit in quo corrigat iura antiqua, dicta auct. bona dānat. & uide doc. & Ang. in d. auct. de incestis nupt. in ij. col. & latissimē omnes istos casus posuit Ang. in d. auct. bona dānato. & examinat latē omnes supradictas conclusiones. & ibi uide etiam Salic. lac. de bel. in authen. de ince. nupt. & in authē. ut nulli iudi. posuit ibi aliqua pulchra. ibi uide.

39 Crimina quedam ita enormia sunt, quod quamprimū commissa sunt statim administratio & alienatio bonorum est ipsi delinquentis interdicta.

ANGELVS.

39 * E T aduertas qd sunt quedā crimina enormia, quæ quamprimū sunt cōmissa, statim administratio & alienatio bonorū delinquentis est interdicta: etiā ante inquisitionē & condēnationē de delicto factā. unde si quid interim esset alienatū, etiā bona fide & titu. oneroso, reuocaretur: de quibus criminalibus habetur per tex. gl. & Barto. in l. ex iudiciorū. ff. de accu. Regulariter autem nunquā intelligitur interdicta administratio bonorū bona fide: ut d. l. ex iudiciorū. & ibi no. facit qd plenē no. Bar. in l. post cōtractū. ff. de do. & quod no. Cy. in l. si quis posthac. C. de bonis proscript.

AVGVST. Tu autē in hac materia adde quæ dixit Pet. de ancha. in c. cum secundū, extrā de hære. lib. vj. in prin. qui dixit in j. no. qd regula est qd nemo debet priuari ipso iure dominio rerū suarū: regulariter enim propter delictū ex quo bona ueniūt publicanda, delinquens non perdit ante sententiā dominium, nec admistratōne. unde alienationes factæ ante

ante & post delictū, & ante cōdemnationē, ualent. Secus quādo lex priuat statum & ipso iure ipsum delinquentē de ipso dominio, ut ibi in illis casibus: quia tunc alienationes postea factae ueniunt rescindendae, etiā si per mille manus res transisset: & si scus etiam nō restituito pretio uēdicabit illas res. quod est uerū secundū Ioan. an. ibi, nisi pretiū soluti, uel ali quid loco pretii esset in bonis delinquentis. Ita uoluerunt ibi Io. an. & Pet. de anc. in l. imperator. §. si. ff. de leg. ij. An autē ista militent in eo qui cogitauerat facere illa delicta, per quae ipso iure bona cōfiscantur: & de materia ibi, uide doct. in locis alleg. per d. Ang. hic, & omnino quae dicta sunt in gl. (Che hai tradito la tua patria) in uerfi. & bene scias quod quando.

40 *Confiscatis bonis usufruarij, usufructuarij, feudatarij, emphyteotae, superficialarij, linellarij, precarij, uel alterius qui habet ius in re: an in publicatione ueniant dicta iura.*

41 *Publicatis bonis domini, an ueniat proprietatis rei feudalis.*

ANGELVS

40 * QUID si usufrarij, usufructuarij, feudatarij, emphyteotae, uel superficialarij, uel illius qui habet ad liuellū, precarium, uel alterius qui habet ius in re, bona publicentur? dic quod etiam in publicatione uenient dicta iura quae habent in dictis rebus, & sic si scus succedit in dicto iure: ut l. si finita. §. si de uectigalibus. ff. de dam. infec. & ibi plenē per Bar. Ang. Raph. & Imo.

AVGV T. Tu autē in hac materia adde do. Nellū in tract. bannit. in secundo tempore, in xxvj. q. qui loquitur in usufructuario, & in q. xxij.

ponit de uasallo. & uide Angei in eorum. ff. ad leg. iul. maieft. & de materia per Pet. de anch. in c. decreuit. extrā, de hære. lib. vj. qui approbat dicta Barto. in d. §. si de uectigalibus. & Alber. de rosa. in tertia parte statuto, quæst. xvj. & xviij. & de uasallo materiam uide in c. felicis. extrā de pen. in vj. per omnes, maximē per Pet. de ancha. per Imo. in c. j. extrā de feu. & Bal. in c. j. an ille q. interfe. fratrem domini sui. & Bald. in l. ff. de rerū dicit. in iij. q. & tene menti q. Ro. in d. §. si de uectigalibus. dicit q. magis communis opinio est, ut cōfiscatus bonis feudū non dicatur cōfiscatū, ut uoluit Bar. ibi. & Old. in cōs. xvij. & Bal. in l. j. C. de bon. lib. & in c. imperialē, de prohi. feu. ali. limitat tamē Rom. nisi feu. etiā ad personā extraneā posset transire: & sequitur ibi Imo. in materia emphyteosis. & uide Pet. de anch. in c. postulasti. extrā, de fo. cōp. & uide Ang. & Imo. in l. eorum. ff. de dam. infec. And. de iser. in c. j. §. si q. hominē. de pace tenē. & in c. j. §. p̄terea. quæ sit prima causa bene. aut. in c. j. si uasallus feudo priuetur. ali. quid per Paul. de Cast. in l. insula. ff. sol. mat. Pau. de cast. in cōs. suo cxxij. qui ponit de feudo an ueniat in publicatione bonorū. & in cōs. cxxvj. qui ponit an laicus delinquēdo perdat feudū datum ab ecclesia*. Tene tamen singulariter secundū Ro. in d. §. si de uectigalibus. q. in publicatione bonorum domini, non uenit ipsa proprietatis rei feudalis: sed cōsolidat cū utili dominio uasalli. duo bona iura ibi alleg. ibi uide. Adde text. bonū ibi. Bal. in c. j. in prin. hic finitur. & uide Ang. in d. auth. bona dānato. qui ponit an ususfructus ueniat in public

publicatione bonorū publicatis bonis usufructuarij, & quid si sunt publica bona proprietarij.

SVM MARIVM.

- 1 *Appellatio in criminalibus uiua uoce, & in scriptis fieri potest & interponi, non solum per se, sed etiam per procuratorem.*
- 2 *Appellatio in criminalibus interponi potest per quemcunque de populo, etiā si festinans mori uollet interponi, & deferretur executio.*
- 3 *Appellationem in criminalibus, an clericus interponere possit.*
- 4 *Appellatio in criminalibus, an possit fieri nomine clammati & nomine appellantis, & simpliciter non exprimes do cuius nomine appellatur.*
- 5 *Appellatione in criminalibus per reū interposita, casu quo tertius appellat, an prosequi possit isle tertius.*
- 6 *Appellans tertius, an possit non solum appellare, sed etiam causam appellationis sine alio mandato prosequi.*

PRAESNTE DICTO CAIO & 3 Appellante, qui dominus po-
telias, & dicitur iudex maleficiorum, & quilibet eorum uisus & intellectus p̄dictis, & uisa forma iuris & statutorum Bononiae. Appellationē dicti Caii nō admiserunt, imō ut friuolam & contrā, uel prater formam iuris & statutorū Bononiae nō detulerunt. quinimō nō obstant dicta appellatione mandauit A. militi suo, q. dictā executionē realem faciat, prout habuit in cōmissione & mandato. Qui A. miles dicta die de dicta executione corporali fidem fecit per publicum instrumentum &c. * Quae appellatio & in scriptis^a & uiua uoce potest fieri, ut in ciuili: ut l. litigatoribus. C. de appel.

& intra decē dies, sicut in ciuili. auth. hodie. C. de appel. & c. Rom. §. si uerō uocatus. de app. in vj. & sentit Bar. Ang. Rapha. & Imo. in l. non tantū. ff. de appella. & in libello appellatorio seruanda sunt nota. per tex. glof. Bart. Ang. & Imo. in l. j. §. si. ff. de appella. & non tantū ipse per se, sed etiam per procuratorem potest appellare in quocunque crimine, etiā ultra relegationē, maximē quando sententia nō potest eludi, ut quia est in carceribus^b: ut l. j. ff. an per aliquem cause appel. Et * etiam potest appellatio interponi per quemcunque de populo, etiam nō coniunctum: quoniam homo homini propter humanitatem tenetur: ut l. non tantū. ff. de appel. & l. addictos. C. eo. tit. & ibi doct. & Bal. in l. addictos. C. de episc. audien. Intantū q. etiam si festinans mori non uellet appellationē interponi, potest interponi, & superferretur in executione: ut d. l. non tantū. * Et bene aduertat, an etiam clericus isto casu possit appellare pro condē nato. Spec. in tit. de aduoca. §. j. uer. in causa autem criminali. dicit, quod tutius est, quod clericus à tali causa abstineat. facit qd. habetur in c. sententiam. extrā ne cleri. uel monach. & ita etiam tenet Ang. in d. l. non tantū. sed ibi Imo. dicit, quod cum appellatio tendat ad defensionem, ecclesia etiam pro defensione talium possit se intromittere. xxxij. q. iij. c. reos. Et sic uideur quod etiam clericus isto casu possit appellare & reum defendere. pro quo etiam facit d. l. non tantū. quae dicit causam prouocantem audiri. * Et tene menti, quod dicta appellatio potest fieri nomine dānati, & nomine ipsius appellatis, & simplici

c pliciter, nec exprimere cuius nomine appellat: quia tunc intelligit appellare omni meliori modo quo potest, nec iudex debet eum arctare ad exprimendum quo nomine appellat. b
 facit quod not. Inno. in simili in ca. cum olim. extra, de testi. ita dicit Barto. &
 5 Imo. in d. l. non tantum. Sed an isto casu quo tertius pro condemnato appellat, possit appellacionem per reum interpositam prosequi? Bald. in d. l. ad dictos. de epis. aud. dicit quod non, nisi postea habeat mandatum, ne alius per factum suum praedictet reo. allegat e
 not. per Inno. in c. ueniens. de accus.
 * Sed Imo. in d. l. non tantum. non tenet hoc: quia est contra d. l. non tantum. quia etiam inuito reo potest appellari. nec obstat ratio Inno. quia factum appellantis non habetis mandatum, non nocet damnato, sed probationes sine quibus de delicto damnari non potest: ut l. absentem. ff. de poenis.

A D N O T. a ¶ In scriptis. Adde an si iudex dicat notario quod non scribat appellacionem, an elapsis x. diebus iudex possit appellantem reponere in eo statu in quo erat, vel remaneat in terminis iuris communis, uide d. Card. in cons. lxxij. in viij. di. ¶ appellatio tunc dicitur rationabiliter interposita, cum intra decem dies a die latae sententiae sit interposita: ut ff. quando ap. sit. l. i. §. si aduersus. item cum scit appellans sententiam contra se uel in suum praedictum latam: ut est casus in c. concertationi. extra de ap. ¶ ita dicit Ro. in cons. cxxliij. ¶ an dies interpositae appellacionis sit inferendus, dicit Cal. in cons. xij. de ap. quod tunc appellatio dicitur manifeste frivola. ¶ dicit Old. in cons. cccxiiij. quod in ap. est inferendum nomen iudicis ad quem possit appellari, quia forte appellans appellabit ad inferiorem. Bar. ¶ si quis

appellat primo uina uoce, & postea in scriptis, quam appellacionem prosequi debet, uide Ro. in cons. xli. ¶ Pau. de Cast. in cons. xxv. in primo impressis.

¶ In carceribus. Adde ut per Cal. in cons. iij. in tit. de ap. ¶ an appellatio possit condemnatis per quemcumque interpretari, uide Cap. in cons. lxxij.

¶ Nec exprimere. Adde tu & uide Cap. in cons. lxxij. supra alleg. ¶ adde cuius nomine appellat, debet intra x. dies ratificare. ita d. Alex. in cons. c. in q. uol. b. ¶ Quod non. Adde Cap. in cons. lxxv. ¶ Etiam ciuilitate. Adde in terminis Franc. de are. in cons. lxxix.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quia iste doct. multum tradidit materiam d. l. non tantum. ff. de ap. primo uide Specu. in tit. de ap. §. i. uerbi. & praemissa. qui ponit quomodo in criminalibus alius potest ap. interponere. & ibi bonas gl. allegat de iu. canonico. & in quantum do. Ang. hic quaerit de clerico, an in casu d. l. non tantum. possit appellacionem interponere, multa allegando, maxime Spec. & attribuit quod Ang. in l. non tantum. ff. de ap. allegauerit Spec. in hac materia addatis, quod miror quod isti doct. illustres non allegent glo. in terminis. in Laddictos. C. de epi. au. ubi glof. ibi hoc in terminis decidit, quia gl. nemo reprobatur ibi: ubi doct. sequuntur illam gl. quod imo isto casu cum appellatio ueniat ad defensionem, clericus potest interponere appellacionem. & ibi uide Alb. quod multa ad propositum illius gl. in iure canonico. allegat. Et in quantum d. Ang. hic dicit, quod licet quis possit appellare nomine damnati, & nomine illius quod appellacionem iudex debet arctare appellante, uerum et primat quo nomine appellat. Ad dandum dubito de ista conclusionem: quia maxime dicit

differentia, an quis appellet nomine rei, an nomine extranei appellantis: ut pulchre declarat Ang. in l. ij. §. si ff. quando ap. sit. propter tempora quae datur ad appellandum. nam si ratione pietatis in casu l. non tantum ff. de ap. quis appellat, tunc propter causam alienam quis appellat: & ideo diuersa tempora habet ad appellandum, quam si propter causam propriam appellaret: quia cotinens, uel nomine alieno appellaret: quia aliud tempus habet ad appellandum. Et ideo cum maxima sequatur utilitas ex hoc, iudex isto casu poterit arctare partes ad ostendendum quo nomine causam ille appellauit, per ea quae ibi notatur. ¶ Et in quantum do. Ang. hic quaerit, an ille tertius qui appellauit, possit nedum appellare, sed etiam causam appellacionis sine alio mandato prosequi: addatis quod Bald. in l. forti. in fi. prin. ff. de his qui not. infra. in ult. q. dicit ista uerba, quod licet in causa capitali appellatio possit interponi per alium, per d. l. non tantum. tamen persecutio debet fieri personaliter contra ipsum reum. & mouetur per l. ij. ff. an per alium causa ap. & uide Bald. in l. ij. §. j. in ij. col. ff. si ex nox. causa aga. quasi dicat, quod ubi non uertitur pecuniarium interesse, sed poena sit personalis, non solum admittitur persona, sed quaelibet cotinenda persona ad reuocandum confessionem & ad probandum contrarium & appellandum si est opus: per l. ij. & ij. ff. de libe. cau. & allegat d. l. non tantum. ff. de ap. Et si tu recte consideras d. Bal. ibi Bal. sentit quod nedum ad appellandum, sed etiam ad quemlibet alium actum in fauorem ipsius condemnandi uel cotinendi aliena persona admittatur. Et istam partem credo ueram: quia

istae executiones sunt irretractabiles per d. l. non tantum. licet gl. in d. l. ad dictos. dum tractat illam materiam, utrum clericus in casu l. non tantum. possit interponere appellacionem: ubi uideatur uelle quod solum iste tertius possit appellare, non autem prosequi appellacionem. dum gl. dicit quod ex eo non est causa praesumptio: quia appellacionem non prosequitur. & intelligit praedicta quando quis in criminalibus potest appellare: quia ut j. uidebis in hac glo. multi sunt casus in quibus appellatio non deuoluit in criminalibus. & tene meum, quod licet iste tertius possit appellare inuito reo: si tamen iste reus sponte confiteretur in appellacione, & perseveraret in confessione, non debet differri executio. ita uoluit Ang. in l. ij. C. quorum ap. non recidi. dum gl. ibi alleg. d. l. non tantum. quae conclusio an sit uera uel falsa, depedit ab illa conclusionem, an confessus tantum possit appellare. etiam dicam j. in hac eadem gl. in uerbo, quero quis damnatus audiatur appellans.

- 7 Appellare potest quis pro alio condemnato, non solum ad mortem, sed & ad membri abscissionem, quae morti aequiparatur.
- 8 Appellare potest quis pro alio etiam ad mortem ciuilem condemnato: & potest quilibet soluere inuito reo, ne deportetur uel abscindatur membrum: etiam si fuerit protestatus ne pro eo solueretur: imo si reus sit diues, & tamen neque ipse, nec alius pro eo uult solvere: potest iudex facere executionem in bonis rei.
- 9 Soluere potest quis pro condemnato cotinentaliter, si non soluerit, quod de portetur, eo etiam inuito & c. ut supra in uerbi. immediate praecedenti.

ANGELVS.

7 *E T no. quod lex nō tantū habet locū, siue sit cōdēnatus ad mortem siue ad mēbrī abscissionē, quē mēbrī abscissio mortī xquiparatur: quia salte illud membrū moritur. & not. in l.ij. C. de offic. eius qui ui. al. ge. fa cit in aut. de col. §. adhuc prohibemus. & in aut. de quaest. §. super hoc.

8 ita dicit Ang. in d. l. nō tantū. *Et etiā habet locū si quis damnatus fuerit ad mortē ciuile, per ea quā no. Bar. in simili in l. Stichus. ff. de pecc. l. ubi dānatus conditionaliter, si in mensem non soluerit centū, quod deponitur: quod potest quilibet pro illo inuito soluere, ne incidat in mortē ciuile, uel mēbrī abscissionē, in tantum quod etiā si à prin. protestatus fuerit, ne pro eo soluatur, potest solui: ut no. Bal. in l. fi. C. de neg. ge. Plus dico quod Bar. cōsultuit, quod si ipse non uult soluere, nec aliquis pro eo offerat: si tamen sit diues & soluere possit, q̄ tūc iudex potest facere executionē in bonis, & nō expectare q̄ ipse incidat in illas poenas mortis, etiam ciuilis. allegat ff. pro socio. l. cum duobus. §. idē respondit.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod d. l. nō tantū, in uer. si. uel. lit. habeat locū in mēbrī abscissionē, uideatur esse de mente Bald. in l. ij. §. j. in ij. col. ff. si ex noxa. causa agatur. dū dicit quod d. l. nō tantum, habet locum, si poena est personalis. idē dixit Bal. in l. furti. in fi. princ. ff. de his qui no. infā. qui dicit, habet locū d. l. non tantū, in causa capitali: & causa capitalis potest esse etiā si infamia tantum irrogatur. l. licet. ff. de uer. signi. ubi est casus. *Et inquantū do. Ang. hic tangit illā difficultatem, a

quando quis est cōdēnatus sub conditione, si nō soluerit, quod deponitur, & quod alter potest pro illo inuito soluere, etiam facta protestatione ne pro eo soluatur. & allegat Bar. in d. l. Stichus. & Bal. in l. fi. ff. de neg. ge. imō iudex potest facere executionē in bonis ipso inuito, si illeratur diues, per l. cum duobus. §. si. ff. pro socio. & ibi Bar. addatis ea quae dixi s. in gl. quas si nō soluerit intra dies. in ult. q. in addi. meis. & in uer. quæro, si aliquis fuerit damnatus in centum, quæ si non soluerit.

10 *Appellationi: causa ciuili, siue ante sententiam, siue post, licet renunciant possit in criminalibus, tamē quando tractatur de morte ciuili uel naturali, aut abscissione membri, nō potest condemnandus uel condemnatus, neque appellationi sue, neque per alium interponende renunciare: & sic in criminali potest à qualibet sententia appellari, & an ab excommunicatione appellari possit.*

11 *Appellationi in criminali an renunciant possit ubi delictum est notorium: & quando res ita conuictus est, quod delictum negare non possit.*

12 *Appellari an possit de iure canonico sententia excommunicationis.*

ANGELVS.

10 *E T teneanti, quod licet in causa ciuili, siue ante sententiam, siue post, possit appellari renunciant: ut l. fi. §. si. C. de temp. ap. facit h. ale. pactū. §. qui prouocauit. ff. de pacta inē in criminali quādo tractatur de morte ciuili uel naturali, uel mēbrī mutilatione, nō potest per cōdēnātū uel condēnandū, neque appellationi suæ neque per quolibet alium interponēde renunciari: ut est casus

in d. l. non tantū. & no. Bal. in d. l. fi. §. fi. Et sic à qualibet sententia criminali potest appellari, de quo infra. sed nō potest appellari à sententia excommunicationis: ut c. pastoralis. de app. licet glo. dicat cōtrariū in l. fi. & ibi uide Bar. & doc. Cui à nō compe. in.

AD NO. a ¶ Renunciari. Adde tu an ualeat statutum quod in criminalibus non appellatur. & uide Ca. in cons. l. xij. supra allegato. Ber.

b ¶ Excommunicationis. Adde tu & uide Car. Alex. in c. peruenit. & in c. praterea. de ap. & d. de Ro. deci. cclij. de ap.

A V G. Tu autem in hac materia adde, quod Albe. de Rosa. in tertia parte statuto. q. xliij. in illa q. an ualeat statutū quod in criminalibus nō possit appellari: alleg. Dyn. tenuisse quod in criminalibus per pactū quis potest renūciare appellationi. & idē uidetur uelle Bar. in l. qui ultimō. ff. de poenis. licet Rap. Ful. reprehēdat ibi in l. addictos. C. de ap. & Bal. etiā expressē teneat, quod nō potest renūciare appellationi, in l. obseruare. §. proficiisci. ff. de offi. procōsul. & leg. in xij. q. per d. l. non tantū. Sed aduerte, si quis uellet tenere cōtrariū, potest respondere ad l. nō tantum, quia ibi nō constabat expressē de expressa renūciatione facta, per pactū, per ea quae no. in l. j. C. de pac. cum simi. Et ad hoc uide omnino d. Ang. in l. tale pactum, §. qui prouocauit. ff. de pac. in repe. in xij. & xij. col. dū allegat d. l. nō tantū. limita tamē prædicta, quod inquantū esset uera conclusio, quod non possit in criminalibus appellationi renūciare,

11 per d. l. non tantū. *Tamen d. l. non tantū, nō militat, ubi delictum esset notorium: quia tūc teneret renūcia-

tio in casu d. l. non tantū. hoc uoluit Bal. in l. raptore. C. de epi. & cle. Idē uoluit Ang. in d. l. pactum inter haredē. dum allegat d. l. non tantum. in illa q. an in capitali causa reus possit renūciare suis defensionibus: quia renūciare app. est renūciare dilationi datē à lege ad appellandū: ut declarat Bald. in l. addictos. C. de epi. & cle. & quod d. l. nō tantū. non habeat locū etiā in notoriis, in isto casu uoluit hoc do. Abb. in l. ij. extrā de re iud. Ita quando esset ita cōuictus reus, quod delictū negare non posset, non uideo quare nō teneret talis renūciatio, uel reus esset cōfessus & conuictus: quia ut dicā j. in hac gl. multi sunt casus, in quibus de iure appellatio in criminalibus non deuoluit, adeo quod reus appellare nō potest. & uidebitis in questionibus in hac eadem gl. & adducas hic omnia ea quae dixi s. in gl. qui index statuit terminū ad eorū defensionē faciendā, in ult. q. in addi. meis. ubi late sunt tractatū an reus possit renūciare termino trium dierū, qui datur cōmuniter post ratificationē factam per reos. Sed non potest appellari à sententia excommunicationis, ut c. pastoralis. extrā de aplicēt gl. dicat cōtrariū in l. fi. C. si à nō cōpe. iudi.

12 Adde, quod idem dicit gl. in l. qui ult. ff. de poenis. & dic quod de iure cano. à sententia excom. non appellatur, nisi in duobus casibus, scilicet cū lata est post appellationē legitimā: uel cū cōtinet intolerabile errorem, puta quia excommunicatione te, quia credis in Deū, uel quia facis elecemosynam: ut no. per glo. in summa. de sent. excō. §. si. & habetur in c. per tuas. extrā de senten. exc. & uide late

per Host. & in Spe. in ti. de sent. exc. & per Spe. in tit. de app. §. j. uer. xvij. qui multas remissiones in hac materia allegat de iure canonico. contra uidetur notari in cap. j. de his que uel metus causa fiunt. lib. vj. uide xj. q. in c. nemo condemnat. & per Arch. in c. cum medicinalis. & ibi per doc. extrā de sent. excō. in vj. & uide Alb. de Rosa. latē ponentem omnia ista in d. l. fi. C. si a non compe. iu.

33 *Appellari potest per procuratorē idoneum à sententiā corporali, à relegatione infra lata contra absentem: à relegatione uero supra, non: & an isto casu possit quilibet de populo pro suo interesse appellare.*

34 *Procuratorem non posse secundū iura interuenire in causa criminali, an sit uerum in causa appellationis.*

ANGELVS.

33 *SIN AUTE M absens esset, & in cōtumaciā ferretur sententiā corporalis, tunc à relegatione infra potest appellari per procur. idoneū. ut d. l. j. an per aliū causā app. sed à relegatiōe supra, nō potest: ut ibi. Sed an isto casu, quādo absens est dānatus, possit quilibet de populo pro suo interesse, propter humanitatem & cōmunionē, quam habet cū dicto condēnato, appellare: uidetur quod nō, quia cessat ratio. l. nō tantū, quia ibi fiebat executio: unde ad eā impediendā quilibet admittitur. facit l. in prouincia. §. fi. cū l. seq. ff. de ope. nō. nun. unde cū hic non fiat executio, uidetur quod tali ratiōe cessante, nō admittatur ad appellandū contrariū. tamē uerū est, quia negari nō potest, q. talis sententiā ex forma statuti nō afficiat condēnatū: igitur quia perdit ciuitatē, & si unquā in fortiā

cōmunis rediret, fieret executio: poralis: igitur cuiuslibet de populo interest q. talis sententiā, si esset in qua, cōdemnatum nō afficiat, & tractetur: ideo pōt appellare, & hoc sentit Ang. in d. l. nō tantū. cogita.

AVG. Tu autē in hac materia adde, q. dubito de ista conclusiōe, quādo sententiā fertur contra absentē, & sic contumaciē uerē uel fidei: q. statuta sunt per Italiā, q. ille nō comparēs habeatur pro cōfesso. Quinimō statuta dicunt, q. habeatur pro cōuictō & cōfesso, quod est fortuitū: quomodo isti tales possunt appellare, nō uideo quomodo, & maxime, quia uerus contumax possit appellare. Et ideo pro ueritate istius passus, uide do. Nellū in tract. bānito. in quarta parte primi tēporis, in prima q. qui multū eleganter loquitur: & uidebis omnino d. Imo. in creditor. §. iustus. ff. de app. ubi multas decisiones allegat, & dicitur infra, quāro quis cōdemnatus audiat appellans. & an isti banniti per contumaciā possint appellare, uide Bal. latē in l. ij. C. de epif. aud. & Bal. in l. ij. C. si pend. appel. Adde tamen q. Spec. in titu. de appel. §. j. uer. fi. & permissa tenet*, quod iura dicentiā, q. in causa criminali non possit interuenire procurator, hoc nō habet locū in causa appellationis: quia indistinctē in omni casu in causa appellationis pōt interuenire procurator: & sic intelligitur ibi illo modo l. nō tantū. nec habet respectū ibi Spec. q. in casu dicti l. nō tantū. reus esset in carceribus: t intellexit Bar. istā materiā in d. l. nō tantū. quia Bar. aliquo modo non uult, q. dispositio d. l. nō tantū. procedat, nisi reus con-

dem

demnatus ad mortē fuisset in carceribus: & sic fuisset absens, cum nō immineret illud periculū, non habet locū dispositio d. l. nō tantū. & alter possit appellare pro eo. Spec. uerō hoc non considerauit, & ideo Bald. in addi. Spec. in tit. de appel. in xliij. col. ibi facit mentionē de alteratione inter Bart. & Spec. circa intellectū dicti legis, nō tantū. mirantes prefati doctores quomodo possit interuenire alia persona ad defensam alterius in causa mortis: quia ut dixi, Spec. nō habuit illū respectū, q. ille reus fuisset incarceratus, & sic præsens, uel absens: sed Bar. bene hoc considerauit. intellige tamē sanē, q. licet constitutus in carcere possit per procuratorē cōparere, intelligas si procurator solū uult defendere: sed si uellet per procuratorē respōdere in casu quo ipse possit respondere, hoc nō est uerū: ta declarat Rapha. d. Bar. in l. eos. §. super his. C. de app.

ADNOT. a ¶ Tu autē. *Ultra dicta hic per Ang. adde & uide d. Ang. j. in uer. & q. dixi. & uide Cap. in consi. xij. & specialius in consilio. lxxij. per ea que uult Fran. de Are. in cōf. c. lxxij. Ber. 15 Appellari an possit in crimine læsæ maiestatis.*

ANGELVS.

25 *ET not. per d. l. nō tantum. quā indistinctē loquitur, & per glo. quæ reputatur singularis in l. Pōponius. §. rei perduellionis. ff. de acqui. hær. uidetur quod in crimine etiā læsæ maiest. possit appellari. & illas duas gl. ponderat ibi Nic. de Neap. & miratur, q. nemo ad eas aduerterit. sed licet gl. in d. §. perduellionis. ita dicat, nō credo quod in crimine læsæ maiestatis possit appellari: moueor

primō per rationē literæ l. constitutiones. ff. de app. uidelicet q. nō admittuntur ad appellandū, quos interest reipubli. statim puniri, sed hi sunt huiusmodi: ut patet C. ad legē Iul. maiest. igitur &c. & de hoc uidetur casus in extrauaganti, ad reprimendū. ubi dicitur q. in tali delicto puniō non retardatur aliqua lege non obstante. Itē uidetur casus in d. l. constitutiones. in uerbo, factionū. cōiuncta d. l. quisquis. in princ. nam factio sumitur pro productiōe, quæ fit contra principem, uel reipub. & sic idem est factio, quod crimē læsæ maiest. & etiā probat tex. in d. extrauaganti. in uerbo, factionibus. & pro hoc est tex. notab. in l. si quis filio. §. hi autē omnes. ff. de iniusto test. ubi dicitur q. condēnati in causa capitali appellant, nisi sit latro insignis, ibi, factione cruenta &c. & sic sola factio, id est proditio, impedit appellationē. Præterea tria sunt criminā excepta, hæresis, simonia, & læsæ maiest. iuxta nō. per gl. in c. j. de testi. in vj. & sic illa tria equiparātur. in crimine uerō hæresis nō appellatur: ut in c. inquisitiōis. de hære. in vj. ergo nec in crimine læsæ maiest. ex quo a pari procedūt. & pro hoc est tex. secundū unā expositionē Arch. in c. fecelicis. de pœ. in vj. ut ibi refert Io. An. in iij. col. & ibi post Arc. dicit, quod speciale est in crimine læsæ maiest. propter criminis immanitatē: quia si in aliquibus criminibus, quæ non sunt ita graua, sicut est crimē læsæ maie. nō appellatur, ut d. l. cōstitutio nes. ergo multo minus debet posse appellari à dicto crimine, quod est grauius. Et ad gl. d. §. rei pduelliois. respōdeo, q. appellatio ibi de iure

Et 3 non

nō debuit admitti, sed ex principis pmissu admissa fuit: sic in simili in l. chirographi. §. j. ff. de admin. tur. uel dici pot, q̄ prima gl. expositio, uide licet, q̄ cognitio erat suspensa in cā principali, ut uerior de iure p. d. d. c. t.

AVG. Tu autem in hac materia adde, & uidetur q̄ uera sit illa conclusio, q̄ in crimine læsæ maiest. nō admittitur appellatio: nā arguo sic, qui facit falsam monetā, committit crimē læsæ maiest. l. ij. ibi, maiestatis crimen committit. C. de falsa mone. sed fabricās falsam monetā non pōt appellare. l. j. C. de falsa mo. igitur & c. Et multo minus debet posse appellare, qui in primo capite committit crimē læsæ maiest. cū acrius puniatur. d. l. qui quis. C. ad leg. Iul. maiest. & l. j. ff. ad leg. Iul. maiest. patet quia acrius punitur. Sed aduerte, q̄ ego sum in contraria opi. quia cum expressē nō reperiatur prohibitū, non uideo quare non possit appellare, iuxta not. in l. & in minoribus. C. de appel. nec obft. l. j. C. de falsa mone. quia respōdeo, q̄ crimē læsæ maiest. multis & multis modis pōt committi. iuxta l. j. ij. & iij. ff. ad leg. Iul. maiest. sed nō sequitur hoc, cum crimē læsæ maiest. hoc modo committitur, tali pœna afficitur, ergo & in aliis capitibus idem dicendū: quia hoc falsum, iuxta ea quæ dixi latissimē. in gl. tota illa, che hai tradito la tua patria. probatur in l. qui quis. C. ad leg. Iul. maiest. & ibi per docto. maximē per Ang. in l. j. ff. ad leg. Iul. maiest. Nam aliquādo filij dānantur, & aliquando non: secūdū q̄ reus in aliquo capite criminis læsæ maiest. incidit. Præterea in l. j. C. de fal. mo. ibi dicitur, q̄ committēs crimen læsæ ma-

iest. fabricādo falsam monetā, perdit domū etiā alienā: ergo debet. mus dicere, idē erit in quocūq; alio capite criminis læsæ maiest. Certe hoc non credo, quia odia & pœnæ sunt restringēda, in regula, odia de reg. iur. de cōsec. dist. j. c. pœnæ. Præterea aliquādo committēs crimē læsæ maiest. dānatur etiā quō ad successione, aliquādo nō, ut declarat Cyn. in d. l. qui quis. nō sequitur ergo ista conclusio, & ista pœna est statuta in uno crimine læsæ maiest. ergo indistinctē debemus idē dicere in omnibus capitibus: q̄a falsa est ista conclusio. Nec obft. illa glo. in d. §. rei perduellionis. q̄a loquitur in illo crimine læsæ maiest. rei perduellionis: & hodie illos hostes appellamus: ut ff. de uer. sig. l. hostes. & ff. de captiuis. l. hostes. & dicitur ille, q̄ indicebat bellū, uel imperator dicebat illi, siue esset sub obediētia principis, siue non, q̄ poterat à quocūq; occidi, etiā priuato. l. iij. ff. de ficiariis. & ideo nō erat opus aliqua appellatione. faciūt ea quæ habētur in c. j. de homic. in vj. & ibi uide Dom. de S. Gem. & no. in d. l. hostes. & hoc modo possemus saluare illā gl. in d. §. rei perduellionis. & ideo mirabar quō iste bonus doctor hic dom. Ang. ita terribiliter arguat cōtra illā gl. ad §. rei perduellionis, postea reperio de uerbo ad uerbū, do. Lud. Ro. ibi terribiliter arguēt cōtra illā gl. & adducēt omnia ista motiua, quæ adducit do. Ang. hic, & multo plura: & facit mētionē de illa doctri. lo. And. in d. c. felicitis. postea Ro. nititur cōcordare opi. & eius saluatio nihil ualet, dic ut ibi. Cōcludo ergo, q̄ in casibus in quibus expressē sublata est appellatio, in illis nō appellab

pellabitur, aliās secus, per prædicta: & liuita ista, ut dicā j. in illa q. quæro q̄s cōdēnatus audiatur appellari.

16 *Appellatione in criminali interposita, an debeat reus relaxari, & quando appellatur à captura. an iudex à quo appellatur, statim debeat dimittere appellantem, & quando ab interlocutoria appellatur, an prohibeatur innouari, donec sit inhibutum.*

17 *Reus captus qui fecit suas probationes ad sui defensionem, ita q̄ pro eo debet ferri sentētia absolutoria, etiam ante sentētia debet relaxari, licet dicatur, quod lite pendente nihil innouetur.*

ANGELVS.

16 *QVAER O*, an appellatiōe in criminali interposita debeat reus relaxari, dic q̄ nō. ita dicit Bar. in l. ab executiōe. C. quo. app. nō reci. facit qd̄ no. Inn. in c. ut fama. de sent. exc. & no. Bal. in simili, in l. j. C. de episc. aud. uer. sed incidēt quæro & c. ubi quærit quādo appellatur à captura, qd̄ sit iudicis officium, à quo appellatur, an statim debeat dimittere appellatē: & primō arguit. q̄ sic. q̄ nihil innouari debeat cōtra eū, sed innouari postea detinēdo eū in carcere: igitur & c. finaliter cōcludit, & dicit, q̄ nō debet ipsum dimittere, donec tibi per iudicē ad quē, mādatur, allegat. l. eos. §. pe. C. de appel. & dicit q̄ ratio est, q̄a quādo ab interlocutoria appellatur, nō prohibetur innouari donec sit inhibitū: ut c. nō solū. de app. li. vj. tamē dicit esse aduertēdū, q̄ si per formā cōstitutionis uel statuti, nō possit cōtra appellatē ab interlocutoria innouari, tūc non possit appellās detineri, nisi appellatio esset manifestē frustratoria: q̄a tūc ei nō est deferēdū: ut in c. cū ap-

pellationibus. de appellatiōibus. in vj. sed Pe. de An. in clem. frequēs. de excel. præla. in uer. quærit Lau. pone q̄ iudex & c. dicit q̄ nō dubitat hoc uerū, quādo appellatur ab interlocutoria, si nō fuerit appellatū à diffinitiuā. tūc cū tota iurisdicō sit in iudicē appellatiōis trāsata, & abdicata à iudicē à quo, uidetur etiā ad ipsum deuoluta custodia carcerati: nā carceratio est de p̄cessu: ergo sibi carcerat⁹ tradi pōt, sicut rei: iuris processus: ut l. si is ad quē. C. de edē. maximē cū ad eū spectet executio, si cōt. ngat sentētia cōfirmari, nō per iudicē à quo: ut no. in c. Romana. de app. in vj. & hoc etiā firmat Bar. in l. eos. §. super his. C. de app. ubi dicit, q̄ appellans debet detineri ad petitionē iudicis ad quē: sed ego simpliciter sub dubio forte dico, q̄ si primō quādo sentētia fuit lata, captus erat in fortia iudicis, licet à tali sentētia criminali & diffinitiuā appellatē, tamē nō debet relaxari, q̄a pēdēt appellatiōe oīa debēt esse eo modo & forma, quo erāt tempore latæ sentētiæ: & tūc si q̄ psequitur in eo iure, i quo tūc erat, nō dicitur aliqd̄ innouare: ut est gl. no. in d. c. nō solū. & in l. pe. C. de pig. act. sed tēpore primæ sentētiæ & ante, iudex à quo erat in quali possessione detentionis istius malefactoris. p̄seuerādo ergo in sua detētiōe nō dicitur aliqd̄ innouare, sed ius suū psequi: & ideo aliquo modo nō est relaxād⁹, q̄a ius suū defendit & conseruat. cogita, q̄a in practica seruatur qd̄ dixi: & hoc uidetur tenere Bald. in aut. si q̄s litigantū. C. de episc. ubi dicit q̄ in criminali iudex primus detinet reū in carcere: & ipse sententiā exequitur.

AVG. Tu autem in hac materia adde inquantū do. Ang. hic allegat d. Inn. in c. ut infamē. extrā de senten. excōm. dicatis quōd Bal. in l. seruum quoque. §. publicē. ff. de procura. in iij. col. intelligit illud d. Inno. quando per appellationem causā capitalis deuoluitur ad iudicē alterius territorii: quia tūc reus debet retineri in carcere iudicis à quo, & sic nolūt prafati doctores: quōd secus esset si in eodē territorio esset iudex appellationis: quia in carceribus iudicis ad quē, debet reponi reus & custodiri. adde tamen quōd latē posuit istā materiā Bal. in l. furti. in fi. princ. ff. de his qui no. infā. Et primō arguit quōd reus debet retineri in carcere iudicis à quo, per l. j. ff. nil no. appel. pē. Præterea possibile est quōd appellans deserat appellationē, & sic executio pertinebit ad primū iudicem: ergo interim persona rei sibi offerenda non est. l. fundū. & l. fundi. ff. de excep. rei iudi. in cōtrarium allegat: quia licet capitalis causā per aliū possit agitari. l. non tantū. ff. de app. tamē persecutio debet fieri per ipsum in persona. l. j. an per alium. quod fieri nō potest, nisi in persona remittatur ad iudicē ad quē. & dicit, pone quōd ex prouincia per appellationē causā transferatur ad urbē, nisi persona transmittatur, nō poterit personaliter interesse: ergo uidetur per persona trāsmittenda sit ad hoc, C. de app. l. eos. §. super his. & dicit quōd uidenda sunt d. Inn. in c. ut famā. extrā de senten. excō. postea dicit Bal. cogita. & sic ibi Bal. reliquit istā materiā indecisā. Adde Bal. in l. minimē. C. de appel. qui dicit quōd iudex à quo debet reum retinere in

carceribus, donec est tēpus remittēdi reū ad iudicē ad quē: quia interim donec est incertū, an & ad quē debet pertinere executio, nihil est circa carcerē innouā. tum: nisi forē transmittat eū personaliter ad pagendū actus, qui nō possunt explicari per procuratorē, & debet eum mittere sub fida custodia: & expectato illo actu, necesse est ut faciat rō ad se adduci: & non dimittere eum apud iudicē ad quē, ne sibi sua iustitia subtrahatur, quā habere potest, appellatione deserta. uel dicit Bal. q. obediēdū est iudici appellationis tanquā superiori. & ibi Bald. cit. quō aliqui dicit q. isto casu potest in causā appellationis cōparari procurator, & quōd hæc opinio de æquitate potest defendi: sed etiam Bal. nō stat in ista opin. In hac materia mihi placet opinio Alb. de Rosā, referēdo pe. in l. eos. §. super his. C. de app. quōd reus rem anebit in carceribus primi iudicis: sed cum opus fuerit, & ex necessitate presentabitur corā iudice appellationis, ut celā ipso causā dicat: ut l. j. ff. de cor. reorū. l. lege Corne. §. j. ff. ad Sil. & si opus fuerit, tradetur etiā iudici appellationis, ut per eū sententiā mandetur executioni. & allegat Alb. dicit per ipsum ad hoc in d. l. eos. in prin. Adde tamē quod dixit Ro. in singularibus primi anni cccclxxij. * qui dixit, q. si sententiā absolutoria debet ferri p. reo capto, quia fecit probationes ad sui defensionē: tunc captus etiā ante sententiā debet relaxari & potest relaxari per iudicē, licet datur q. lite pēdētē nihil innouetur, & incipit illud singulare sūi, accusatus de crimine capitali, & ibi allegat

gat casum singularem. ibi uide.

18 Iudex nō debet esse proteruus in admittēdo appellationē, maxime quando nō est manifestē friuola, quoniā nō admittēdo teneretur l. iul. de ui publica.

19 Appellatio manifestē friuola quā sit, & iudex eam admittens peccat.

ANGELVS.

18 *TV autē iudex sis docilis & nō proteruus in admittēdo appellationē, maxime quando nō est manifestē friuola: quoniā si nō admitteres, tenereris lege Iul. de ui publica, ut est tex. & ibi Bart. in l. lege. Iul. ff. ad leg. Iul. de ui publi. nā cū per appellationē sententiā sit rescissa, executio fieri nō potest: & si fieret, iudex capitaliter puniretur: quia paria sunt occidere innocētē, & occidere qui cōfugit ad iustā iuris defensionē: ut ff. ad leg. Iul. rep. l. j. §. si. ita dicit Bal.

19 in l. additōs. C. de episc. audiē. * Sed aduertas, quia si esset manifestē friuola, ut quia sponte cōfessus fuit, & testibus conuictus, uel crimen est notoriū: tunc si non admittis nō teneris, quinimō si admitteres, peccares: ut in c. eū appellationibus friuolis de appellatio. in vj. imō etiā non obstante appellatione statim debet fieri executio, & maxime in delictis enormibus: ut l. prouinciariū. C. de feriis. & l. cū reis. C. de pcc. & l. cōstitutiones. ff. de app. & l. si quis filio. §. irritū. ff. de iniusto testamē. & quod ibi notant doct. & maxime Raph. & sic de facto Nursia obseruauit.

ADNO. 2 ¶ Conuictus. Adde quando confessus & conuictus possit appellare. & uide Car. Ale. in c. j. requirū. extrā de app. & quōd notoriē criminosus nō appellat, uide eundem in c. cum sit Romana. co. tit. adde tamen quod Rom.

in cōf. cccclxxij. tenet quōd appellatio admittitur in notorijs causā inserta. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde ea quæ dixit Bal. in l. si quis filio. §. hi autē. ff. de in off. testament. qui dixit, quōd iudex qui appellationē nō admittit, sed fecit executionem, punitur pœna mortis. l. lex. §. si ff. ad leg. Iul. rep. & uide Bal. in l. j. C. ne ex deli. defun. to. in vij. colum. quōd iudex qui post appellationem executionem fecit, uel impediuit ne reus appellaret, tenetur legelulia. de ui publ. allegat d. l. Iul. & l. qui dolo. ff. ad leg. Iul. de ui publ. dem uoluit Pet. de Anch. in cle. j. de excel. præla. ut iudex qui non admittit appellationem, teneatur lege Iul. de ui publica. Et intellige prædicta in casu quo appellatio deberet admitti: quia nō est notoriū reum deliquisse, uel in alijs casibus, ut uidebis nūc j. in sequen. q. Ita dicit Bal. in l. iudices. C. de appel. ubi habetur de materia in c. quoniā. extrā de immu. ecclesi. lib. vj. & j. in sequen. quidebis quando non obstat app. statim debet fieri executio. dic ut ibi.

20 Condemnatus omnis an appellans audiatur, & casus in quibus nō auditur.

21 Confessus & conuictus uerē, licet appellans non audiatur, tamen secus est in contumaci, qui ex forma statuti habetur pro confesso & conuicto.

22 Confessus in causā capitali si appellat, an debeat exprimerē causam in appellatione: & an ille qui habetur pro confesso & conuicto, per statutum audiatur appellans.

ANGELVS.

*QVAERO, an omnis condemnatus audiatur appellans. dic, quōd non, ut suprā dixi, si crimē est

Ac s not

notorif: ut in d.c. Ro. §. pe. in vj. de appella. Secundò in certis casibus & delictis enormibus, quae enumerantur in d.l. constitutiones. & aliis iuribus alleg. §. & etiam in casu l.j. C. de rap. uirg. & ibi Sali. & in fabricantibus falsas monetas. ut l.j. C. de falsa mo. & ibi Salice. quonia publicè intereſt qd statim fiat executio. Tertio si sit confessus & testibus cõuictus, uel aliis actis: ut l.j. C. quorũ appel. nõ reci. nã cõfessus tantũ etiã spõte, & si in confessione perseverasset ante cõdénatione, uel etiã in cõfessione perseverasset post cõdénatione. ut est tex. in d.l. nõ tantũ. tũ auditur in appellatione, ut per se uel per procuratorẽ appellare possit, uel per quẽlibet de populo: ut §. dixi: & d.l. nõ tantũ. & d.l. ij. & ibi glo. Cy. & Bal. facit quod not. gl. in d.c. Roma. 21 in uerbo, uel de quo &c. * Et quod dixi qd cõfessus & cõuictus nõ auditur appellã, uerũ est si uerè sit confessus, & cõuictus: si uerò fuit cõtumax, & sic ex forma statuti habetur pro cõfesso & cõuicto: tamẽ qa pro cõfesso per uñ fictionis, auditur appellans: ut l.j. §. ac. C. de iura. calũ. & l. creditor. §. j. & ibi glo. de appel. & Bar. & Bal. in lita demũ. in ulti. q. C. de procur. quod bene not.

AD NOT. a ¶ Monetas. Adde & uide Bal. in cõst. clxxv. & ibi an dans cõsilium aliã facturo falsam mouetam, possit appellare. Ber.

b ¶ Quod bene not. Adde do. de Ro. in deci. cccxxij. in tit. de do. & contu. incip. cum iura clament. & uide Capol. in cõst. lxxij. Ber.

AVGV. Tu autem in hac materia adde Spec. in tit. de appella. §. in quibus. in uersũ. ij. & in sequenti. & in

uer. itẽ in notoriis. ubi ponit in quibus criminibus nõ licet appellare. multos casus in delictis ponit gloss. nostra in authen. de iudiciis. col. vij. §. nostros. & ibi uide doct. & domi. Ant. de But. in rubri. extrã. de re iud. & do. Abb. in c. ij. extra de re iud. de confesso & cõuicto, an audiat appellans, uide in locis s. allega. & de cõfesso tantũ & nõ cõuicto. & certè iste passus est dubius: nã Pet. de Ancha. in c. Romana. §. sin autem. extrã de appel. in vj. multos doctores maxime autoritatis refert, tenentes qd cõfessus tantũ in criminalibus, potest appellare: maxime Hosti. Ioan. Imo. & Bar. idẽ uoluit ibi Archi. sed multos doct. antiquos & maxima autoritatis refert Albe. de Ro. in d. l. ij. C. quorũ appel. nõ re. qui tenent istud idẽ. sed Bald. in l. j. in vj. col. C. ne ex deli. defun. dicit quod glossa d. §. sin autẽ. obseruatur in practica, qd cõfites tantũ, nõ reuocã suã confessione, nõ auditur appellã, & traditur iustẽ morti, & dicit qd assessores obseruant illã glo. quinimo do. Abbas per rationes bonas dicit qd ista conclusio est uera, & ipsum sequitur: & hoc expressè affirmat, & dicit quod in hoc nõ est aliqua differẽtia inter ius ciuile & canonicũ, quicquid dicat ibi do. Ant. de But. & ita uoluit Ange. in l. j. C. quorũ appella. nõ reci. approbã ibi dicta Ioã. And. in glos. in d. §. sin autẽ. qd si appellatio est indiscreta, & sine cautã insertione, postquam ille sine tormentis est cõfessus, nõ auditur appellans. & certè hoc uoluit etiam Imo. in d. §. iustus. ubi latè examinat istũ passum, licet postea in fin. uideatur se inuoluere. & ibi certè multa alle

allegat, licet postea uideatur uelle cõcordare opinionẽ. & in locis supra allegatis uidebis per Imo. & per Pet. de Ancha. & per do. Abb. & per do. Albe. multas quoras glo. & doct. in iure canonico & ciuili. quicquid sit, ego semper admitterẽ appellationem, propter multa quae possent occurrere: etiam maxime ubi tractatur de uita hominis: per ea quae habentur in §. nostros. in authen. de iudiciis. & in lã pro consulibus. C. de appel. & per ea quae tradita sunt per Pet. de Ancha. in d. §. sin autẽ. etiã de materia uide per Bal. in l. obseruare. §. proficisci. in xij. q. ff. de offic. procon. & lega. & per Bal. in addi. Spec. in titu. de appel. & de materia uide omnino per Lud. Ro. in l. Panto. §. rei perduellionis. ff. de acq. her. qui ibi in si. multũ exclamabat de quadam singulari limitatione Ang. qui dixit qd in istis casibus supradictis nõ tenet appellatio: tamen si iudex, a quo appellatur, admisit appe. deuoluit talis appellatio, puta in grauissimis delictis, etiam si appellatio est prohibita de iure, etiã si est confessus & cõuictus: qa iurisdicctio iudicis a quo. penitus est sibi abdicata per talem declaratione. ita dicit Ange. multũ elegãter in l. cõstitutio nes. ff. de app. sed certè hoc nõ ibi originale uerbũ Ange. parcat mihi tãtus doc. qui omniũ singulariũ memoriam habebat. sed fuit originale uerbũ Bal. in l. j. C. de cõfessis. in viij. col. qui Bal. notã illã glo. Io. And. in d. §. sin autẽ. qd spõte cõfessus nõ appellat, dicit declarãdo illã glo. & Io. And. nõ dicit ibi, nõ appellat: sed dicit, qd iudex a quo. nõ tenetur deferre illi appellatiõni, & sic statim po-

test iudex exequi sententiã suã, maxime in casibus in quibus nõ licet appellare, nisi uellet allegare errore, uel nisi superioris inhibeat, uel nisi iudex a quo. detulerit appellatiõni: quia statim trãmissã est iurisdicctio ad superiorem, uel nisi steterit per xx. dies, qd appellãti nõ dederit apostolos: nam nec caret iurisdicctio, per c. ab eo. de appel. in vj. §. illud autẽ. Si ergo tu iudex uis tenere sententiã illius glo. §. sin autẽ. Io. An. teneas ipsum cũ illis cõditionibus & limitationibus quas tradidit Bal. in d. l. j. C. de cõfessis. uel intellige, ut dixit Bal. in l. f. C. si a nõ cõpe. iudi. in ulti. col. quãdo cum cõfessione erãt talia iudicia quae essent multũ urgentia, & uideatur sequi Abb. in d. ca. j. extrã de sentẽ. & re iudic. & de omnibus istis uide per Bal. in l. addictos. C. de episco. au. Adde hĩc pulchra uerba Bal. quae posuit in l. minoribus. ff. de his quib. ut indig. * quod cõfessus in causa capitali, si appellat, an debeat exprimere causam in appellatione. Itẽ de eo qui habetur pro cõuicto & confesso per statutũ, an audiat appellans. multa allegat Imo. in d. §. iustus. & uide Bald. in l. j. C. de epif. au. & Bal. in l. j. C. si pãden. app. inors interue. Et uide quae dixi §. in addi. in uersũ. sin autem absens damnatus esset. in hac eadem glo.

23 Appellatio sicut deuoluit nullitatẽ in ciuili, an sic in criminali: & sicut in ciuili appellat. pendens. nihil est inuandũ, an sic in criminali, & sicut in ciuili appellans est sub protectione iudicis ad quem, an sic in criminali: & an sicut in ciuili petuntur apostoli, sic in criminali: & an sicut in ciuili sit inhihibitio in interlocutoria, non

autem in diffinitiuaita in criminali.
ANGELVS.

23 * **QVAERO**, an sicut in civili appellatio deuoluit nullitatem: ut l. quaedam mulier. ff. famil. erc. & l. Car melia pia. de iure pa. & not. Bart. in l. si expressum. ff. de ap. an idem in criminali. Itē sicut in civili appellatio ne pendēte nihil est innouandū, ita etiam in criminali: nā sicut in civili nil est innouandū appellatione pendente: ut in toto tit. ff. nil no. ap. pen. ita etiam in criminali. Itē sicut in civili appellans est sub protectione iudicis ad quē, ita etiam in criminali. Item sicut in civili petuntur apostoli: ut l. j. ff. de libel. dimis. & intra xxx. dies: ut l. iudicibus. C. de app. ita etiam in criminali. Itē sicut in civili in sentētia interlocutoria fit inhibitiō per iudicem ad quē, nō autem in diffinitiuaita: ut d. c. nō solū. ita etiam in criminali. dico quōd sic: quia eadem est ratio, cū in criminali ad similitudinem ciuiliū procedatur: ut Lab. sentem. ff. de pcc. quod not.

AVGV. Tu autem in hac materia adde quōd Bal. arguēdo in causa capitali, in l. furti. in fi. prin. in ult. colū. tenet, quōd rubrū & nigrū, nil no. ap. pendē. habeat locū in causa capitali: & ad idē allegat c. nō solū. de app. in vj. idē dixit Bar. in l. iij. §. si seruus. ff. de acqui. pos. in ult. q. & de apostolis. & de inhibitoria idē dixit Bal. in l. j. C. de cōfess. in viij. col. dum examinat an cōfessus in criminalibus audiatur appellās. & uide Bal. in l. iij. C. de epif. audi. in illo articulo, an captus debeat relaxari appellatione interposita. limita tñ p̄dicta secundū Ang. q̄ licet nil nouari debeat appellatione interposita, etiā

in criminali, hoc nō habet locū, nisi appellatione interposita per tenēt, respectu pietatis, reus p̄seueret in sua cōfessione: q̄a executio tūc non differtur: ita uoluit Ang. in l. obseruare. C. quorū ap. nō recipi. in j. col. 24 **Condemnatus licet nō appellat, si a**
men alio modo reclamet, puta quia dicit banum uel sententiā post x. dies nullam: an sententiā exequi possit per iudicem, uel per alium possit impune occidi.

ANGELVS.

24 * **Sin** autē non appellauit, sed aliō modo reclamauit, ut quia dicit banū uel sententiā post x. dies nullā: an possit sentētia exequi per iudicē, uel per alium, possit impune occidi? Istam q. ponit Dy. Bart. Ang. Imo. & Ro. in l. iij. §. si seruus. ff. de acq. pos. & Bal. & do. Io. in l. qui a latronibus. §. j. ff. de testa. ubi in effectu cōcluditur. aut est manifestē iniusta petitiō, & potest fieri executio. argu. l. factū apertē. C. de fal. aut est manifestē iniusta, & nō potest exequi: ut l. emptorem. in prin. ff. de act. emp. aut dubitatur: & tūc aut obtulit cōdemnatus se incōtinenti probaturū. & idem. ut not. Bar. in d. §. cōdemnatus. & l. iij. de re iudi. aut nō obtulit se incōtinenti probaturū, & tunc uidetur q̄ nō impediatur executio: per no. in d. §. cōdemnatus. sed non est uerū, quā isto casu executio esset irretactabilis, merito nō habet fieri: ut not. Pau. de liazar. in cle. j. de re iudi. ut §. dixi.

AVGV. Tu autem in hac materia adde d. Bal. in l. appellatione interposita. C. de ap. referēs etiam loā mona. quōd sicut lite pendēte nihil innouandū est, etiā p̄dēte querela, quādo proceditur per uā simpliciter

querela. & opi. Bar. tenet Ang. in d. l. cū uerō. ff. de fideicō. libertatibus. & de materia uide per Bal. in l. j. C. si a nō cōpe. iij. & per Sali. in l. eū qui duas. C. de adulteris. & per Bald. in d. l. appel. interposita. & per Bal. in l. lite ordinata. C. de libe. causa. & per Bal. in l. quae supplicatio. C. de precibus impera. offer. & per doc. in l. si quis filio exheredato. §. si quis. ff. de iniur. rup. & irri. testa. Adde tamē q̄ si p̄debat lis super nullitate, nec eui denter apparebat de calūnia: tunc nō dubito bannitū nō posse offendit lite pendente super nullitate. & ratio est, quia aliās allegatio nullitatis lite p̄dēte nō impediret executionē sentētia. d. l. iij. §. cōdemnatum. ff. de re iud. & l. fi. C. de ordi. cogniz. fallit ubi executio esset irretactabilis. ita uoluit Bal. in l. ab executione. C. quorū appel. nō reci. & Bal. in l. j. in ult. colū. C. qui accusare. & Bal. in l. iij. ff. de feriis. & Bal. in l. j. C. de integ. resti. postu. & Bal. in d. l. eū qui duas. & Bald. in l. si feriatis. ff. de feriis. sent. Bal. in l. j. C. ne liceat tertiō prouocare. dum sentit cle. j. de re iudi. nō habere locū in criminalibus. & not. Imo. in d. §. fi. & Imo. & Roma. in l. nō solū. §. morte. ff. de ope. no. nuncia. & ibi limitat dicta Barto. in d. §. si seruus. & uide Ro. in singula. cclxxxix. quod incipit, cle. de calumnia. & Ange. in terminis nostris in l. fi. C. si ex falsis instrumētis. ubi dicit ita intelligere dicta Barto. post. Dy. in d. §. si seruus. licet Ange. errauerit, & alleget Bart. & Dy. in l. iij. §. in admittēda. ff. de acq. pos. & si uis uidere plenē istā materiam, uide do. Nellū. in tracta. bannitorū, in quarta particula primi tēporis, in

v. q. quae incipit, an bannitus agens causam nullitatis banni & c. & ibi allegat Gandinū in tractatu maleficiorum, & Albe. de Ro. in iij. parte statutorum tenuisse opi. Dy. postea ibi refert opi. Bart. & ibi eam postea multū elegat limitat. & sequitur illā limitationem Pau. de liazar. in d. cle. j. de re iudi. & ipsam approbat & limitat. ibi uide.

25 **Statutum auferens appellationem in criminali, an ualeat.**

ANGELVS.

25 * **AN** ualeat statutum quod tollit appellationē in criminali: uideatur quōd sic, q̄a per pactū potest renunciari appellationi, ut l. fin. §. si cū ibi no. per glo. C. de tēpo. appel. ergo etiā per statutū: ut l. nō impossibile. & quod ibi no. glo. & Bar. ff. de pac. Sed dubito & credo statutū nō ualere, quoniam tollit ius naturale, scilicet defensionem corporalē, quam licet qualitercuq; redimere: ut l. j. ff. de bon. dam. & c. ergo non ualet. argu. clemē. pastoralis. de re iudica. Præterea hoc uidetur cōtra l. nō tantū. ff. de appella. nā ille dānatus licet cōfessus fuerit delictū post sententiā festinans mori, & appellationi renunciādo: tamē quilibet auditur appellans: ergo uidetur quōd licet in civili, ubi nō uertitur tantū p̄iudiciū, possit appellationi renunciari, nō tamē uidetur quōd possit in criminali: ergo si pacto priuatorū renunciari nō potest, igitur etiam nō potest fieri per statutū, cū disponat cōtra ius naturale: ut §. dixi. Cogita quoniam aliqua possunt fieri per leges, quae nō possunt per pactum: ut not. Bar. in l. omnes populi. ff. de iust. & iure. & d. l. nō est impossibile.

& ibi

& ibi uideas, quia per eius dicta poteris determinare istam quaestio. quoniam negari non potest, quin dictum statutum sit contra ius naturale. & sic non ualeat, sicut dicimus in simili quando statuto tollitur secunda appellatio, quae deuoluitur ad superiores, quia tale statutum non ualeat: ut no. Bar. & Imo. in l. fin. ff. de aqua plu. arcen. & in l. oēs populi. in xvi. col. ff. de iu. fi. & iure. & Bal. & Sali. in l. i. §. si. C. de temp. appel. cogita ergo.

AD NOT. a. Cogita. Adde tu ultra ea qua ponit j. do. a. quia quod tale statutum non ualeat. tenet Cap. in cons. liij. & uidetur etiam fuisse de mente do. Alex. in cons. clxxxvii. ubi postquam late examinavit an renunciari possit appellatio: ut dicit, omnia praedicta restringo ad causas civiles: in criminali autem, an possit renunciari, non est nostrum. & an quod potest fieri per statutum possit fieri per pactum: ut de Cal. in titu. de pa. cons. iij. Ber.

Ad superiorem. Adde tu & uide Ang. in cons. clxxxvii. & Roma. in cons. lxxxvii. Ber.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod in propriis terminis ista qua formauit Alb. de Rosa. in q. statu. in iij. parte q. liij. quae incipit, ite quaeritur an ualeat statutum quod in criminalibus non possit appellari. & primo arguit quod uidetur quod tale statutum non ualeat: quia appel. est species defensionis, & defensio est de iure natura huius, quae non uidetur tolli posse per statutum: de qua materia dicit Alb. de Ros. late in iij. parte statut. in q. quae incipit, sed quod si ex uerbis statuti expressè cauetur. dicit tamen quod Dy. tenet contrarium: quia per pactum potest appellatio renunciari: ut C. de tē. ap. l. si. §. si. & l. j. §. si. his. ff. qui. app. non lic. ergo p

statutum potest hoc fieri: ut l. fin. C. de fidei. uel. & ff. de pac. l. si non impositibile. Præterea multi sunt casus in quibus appellare non licet: ut C. quorū app. non reci. p. totū. & maxime l. iij. ubi uidetur expressam. & dicit Albe. quod ita seruatur. Sic ergo patet quod conclusio d. Angel. est falsa, & ad ea quae dixit Bar. in l. fin. ff. de aqua plu. arc. & in d. l. oēs populi. ultra oēs examinari Ro. in d. l. si. de aqua plu. ar. ubi multa allegat de iure ciuili & canonico, & per cano. in c. uenietes. extra, de iur. reu. maxime p. Bal. & d. Abb. ex quibus potes habere ueritatē istius passus. & p. Bal. in l. si. §. si. C. de tē. app. sed Ro. in d. l. si. multas decisiones allegat: ibi uide. & dicit Alb. de Ros. in l. si appell. C. de app. quod uidet feruati contrarium, tenere statutum subditōriū & populorū non posse appellare ad uicariū imperatoris, non ob. d. c. uenietes, & ideo dixit Bal. in d. §. fin. quod uenietes. non seruatur in foro Iustiniani.

26 Sententia corporali confirmata, quae eam mandabit executioni.

ANGELVS.

*** QVAERO,** quando sententia corporalis confirmatur per iudicē appellationis, quis eam mandabit executioni, respondeo & credo, quod primus iudex: quia ipse habet habilitatē prosequendi, cum habeat reum detentum: quia ut supra dixi, per appellationē non debet relaxari, ergo ipse exequitur, & maxime hodie cum non fiat remissio: ut no. Bar. in l. si cui. §. j. ff. de acc. & in l. sepulchri. ff. de supul. uo. sicut dicimus in ciuili: quia ille mittit adualiter in possessionem est iudex loci & fundi in quo fit missio: & quod habet facultatē actualiter mitti dicit l. ad unum. in fi. & ibi Bar. ff. de bon. aut. iu. pol.

posset tamen quod dixi in ista gl. uer. quæro. an appellatione in criminali interposita debeat captus & c.

AVG. Tu autem in hac materia adde, quod Bal. in l. minime. C. de app. uidetur sentire, quod aliquando iudex ad quem, & similiter uide quae dixi supra in gl. ista. uer. illo, quæro, 27 in appellacione criminali interposita. in addi. meis. uide doc. ibi in decisionibus ibi allegatis per me. sed Albe. de rosa. in l. addictos. C. de app. dicit quod de hac materia dixit in auth. in quis litigatiū. C. de epis. au. & in l. eos. in fi. C. de app. & Hof. in summa de app. §. si quis sit effectus. uer. sed quis mandabit. dicit Alb. dicit latius si utraq; sententia est absolutoria, non est opus aliqua executione: si uero primus absoluit, secundus condēnauit, tunc primus non potest exequi: quia primus nihil iudicauit, quod executione indigeat. si uterq; condēnauit, tunc dicit, quod aut primus iudex habet ius in criminoso, puta, quia deliquit in sua iurisdictione: & sic habet ius tale, quod ubicūq; sit, potest criminosum petere, ut sibi remittatur, per d. l. si cui. & tunc primus iudex debet hanc sententiam criminalē mandare executioni, ea ratione, quia solatiū est cognatis & afribus offensoriū, ut uideat offendentes punitos. l. capitaliū. §. si. de pœnis. nā hoc casu per appellationē non deuoletur ad iudicem appellationis, nisi sola cognitio iustitiae: ut no. Inn. extra de elec. c. dudū Rotomagensis. in gl. quae incipit, quidā dicit, si uero iudex primus nullū ius habet in criminoso, nisi ratione originis uel domicilii: tunc appellatiōe sequuta, & lata sententia per iudicē appella-

tionis, mandabitur executioni per iudicē appellacionis: ut probatur in d. l. addictos. in fi. & sic doc. ibi hoc uidentur tenere, maxime Raph. Fulg. 27 *Syndicus communis an citandus sit, quando appellatur à sententia in criminali.*

ANGELVS.

*** QVAERO,** quādo appellatur à sententia in criminali, an syndicus cōmunis sit citandus. hanc quaerit Bart. in l. j. §. fina. ad Turpil. ubi pro utraq; parte allegat: nā primò uidetur quod sic, quoniam fisco est condēnatus, & ex tali condēnatione ius ipsi fisco quaesitum est: ergo ipse uel eius procurator est citandus: quia post sunt lædi, ergo citandi sunt: ut l. de unoquoq; ff. de re iud. & maxime cum principaliter fisco lædi possit, ergo citandus: ut no. glo. & Bar. in l. nam ita diuus. ff. de adop. facit l. j. §. pen. ff. de uen. in spi. sed contrarium tamē determinat: quia ipse accusator debet causam appellationis prosequi: ut d. §. si. uideat enim lex sensisse & fecisse talē accusatorē syndicum, & fisci procura. ad talem causam: præterea inter priuātū & priuātū, præses est iudex, inter priuātū & fiscū est procur. Cæsaris. sed causa criminalis, licet tractetur de pecunia applicanda fisco, debet corā præside tractari: ut l. j. C. ubi cause fisci ergo patet quod inter priuatos tractatur, igitur fisci procurator non est citandus: ut ibi per Bart. Quod tamē credo uerū, quādo per accusatiōnē proceditur: & ita loquitur Bar. quia tūc dicta causa appellationis habet, & habere potest aliquem qui eam defendat, uidelicet accusator remiscus quādo proceditur per inquisitiōnem, quia tūc cum iudex succedat in locum

locum patris accusantis: ut no. Bart. in l. ij. §. si publico. ff. de adul. sicut ac cusator secūdū Bar. est citād⁹, & ipse causam appellationis defendet. ita quando per inquisitionē aliquis qui causam posset defendere est citandus, & sic aut iudex: ut sentit Inno. in c. cum speciali. de app. & Bart. in d. l. j. §. si ad Turpil. aut syndicum uel fisci pcur. cuius interest: ut d. l. de uno quoq. est citādus. & ita uidetur practicari. & Sal. in l. si qs. in fin. C. si reus uel ac. mor. fuer. allegat Inno. in d. c. cū speciali. q. imō iudex etiā per inquisitionem procedens, nō est citādus: nā appellatio non immutat causam. unde sicut coram iudice principalis causae procedebatur, ita coram iudice ad quē. Item tunc primus iudex redderet suspectus, si corā superiore, ad quē appellatū est, se partem faceret, & cum eo iudicium ageretur: fatetur tamen eū ut iudicem posse instruere superiore allegat etiā quōd iudex per sententiam fundus est officio suo: igitur & c. ut iudex. ff. de re iudic. & pro hoc allegat casum l. eos. §. super his. C. de appel. ubi habetur q. copiam sententiae & actorū, unā cū reo debet corā iudice ad quē transmittere. sed cautius esse credo q. reus faciat debitū suum, ut processus su⁹ aliquo modo nō possit impugnari, q. citet aut syndicum communis, aut etiam iudicem. Et ita uidi semel practicari, quando poena erat aut ad uindictam publicam, aut fisco applicanda.

a A V G. Tu autem in hac materia in quantum d. Ang. tangit hic de illa altercatione inter Bart. in d. l. si. & Salic. in d. l. si quis. adde quōd Bal. in l. fancimus. C. de iudi. in xiiij. q. in illa

q. nūquid iudex inquirēs debeat, demnari in expēsis, dū procedit per inquisitionem. dicit, q. quando quæstio deuoluitur corā iudice appellationis, cōsuevit ipse iudex citari, tamen tenet processus, licet nō citetur: q. nō agitur principaliter corā iudicē. alleg. Inno. ita uoluisse in c. nostra. extrā de procu. uide tamen Inn. & do. Ant. de bu. in d. c. de cætero. extrā de transac. qui dicit, q. iudex non necessariō citatur, uel citatur ut suum defendat processum, q. v. j. c. hoc etiā, licet quādo uoluerit, id est quādo procederet ex officio suo, posset suū defendere processum. alleg. d. c. cū speciali. idem dicit do. Ant. de bu. in d. c. in nostra. q. iudex nō est citandus ad defendendū suum processum corā suo superiore, nisi quādo sua interest: hoc est q. male, uel iniuste, uel dolo iudicatus non autem quādo agitur ad infirmationē uel corroborationē sententiae, & probatur: quia aliās, cū solū agitur de infirmitate sententiae, si deberet iudex citari coram superiore, sequeretur q. fraudulēter posset postea suam sententiā reuocare, cōtra l. j. C. sen. rescin. nō poss. limitat tamen prædicta ibi Anto. de but. in pen. col. in d. c. de cætero. nisi iudex procederet ex officio per inquisitionē: tunc bene est citādus, ex quo petitur sententiā reuocari, per c. cū speciali. extrā de app. & qd̄ ibi not. sed aduertit, q. do. Ant. ibi nō dicit, an de necessitate sit citād⁹. & uide Imo. in d. c. de cætero. tenet q. quādo iudex nō ad infirmitatē partis processit, sed ex officio de necessitate sit citādus. & ideo dicit d. Abb. in d. c. cū speciali. allegando Fed. de Se. in cōsi. c. iij. q. processus Superior

ANGELVS.

superioris est null⁹, si iudex q. ex officio processit, nō ad peti. partis, non fuit citatus per iudicē. ad quē allegat Inn. in c. p. extrā de re iudic. & dicit d. Abb. q. hoc satis sibi placet: q. tūc iudex succedit ad hoc loco aduersarii. miror certē q. d. Abb. ibi ignorauerit d. Arch. loā. And. Pet. de Anch. Domi. de sancto Gemi. in c. uenerabilibus. extrā, de sen. excom. libr. vj. ubi est melior tex. in hac materia, q. posset allegari, pbans hoc, an iudex debeat citari. & dicit ibi Pet. de Anch. q. nō est tex. clarior in iure, q. non debet citari iudex quando tractat de reuocatione sententiae, sed solū q. agitur de poena infligenda iudici, uel q. soluat interesse parti. dicit tamen Pet. de Ancha. iudex sententiā per se latam potest defendere. ij. q. v. j. c. hoc etiā, per no. p. loā. And. in ca. dilectus. extrā de retē. & dicta Inn. in locis supra alleg. dicit tū ibi Pet. de Anch. q. iudex qui processit per uia inquisitionis, debet defendere suā sententiam coram superiore: quia tūc obtinet locū partis. ego nō recederē à gl. in c. sacro. in uerbo, constiterit. cōiuncto text. qui uidet uelle q. iudex de necessitate debet citari, cū ex officio processit: q. succedit in locū partis. & ita uī uoluisse glo. illa in d. c. cū speciali.

AD DIT. a ¶ In hac materia. Adde tu ultra hic dicta, q. quando iudex procedit ex officio, sit citandus ad defensionem suae sententiae. tenet Rom. in cons. cccxliij. ubi refert allegata per Ange. & ibi consuluit ad iritationē commissionis factae per archiepiscopum.

13 Iudex quid facere debeat si appellatur à sententia criminali, & illam non recipiat, & an à reiectione appellationis sit appellandum.

28 * QVAERO, quid si appellatur à sententia criminali, & dicta appellatio noc recipiatur, quid sit faciendum. dic q. non debet ulterius procedi, nec exequi sententiā, sed rescribere debet superiori, & causam exprimere quare non recipit dictā appellationem: ut est tex. & ibi Bal. Rapha. & Imo. in l. si quis folio. §. li. q. ff. de iniust. test. quinimo à tali reiectione appellationis potest, & debet iterum appellari: ut est casus, & ibi Bar. in si. & doct. in l. j. C. quo. app. nō reci. A V G. Tu adde & declara ista secundum Bar. in l. sciendum. ff. de app. reci. qui dixit, q. haec non procederent quando notorium esset appel. non debere recipi. haec autem supra dicta procedunt, quando erat certum appel. debere recipi, uel erat dubiū, & superior debet cognoscere de hoc, an appel. debeat recipi, & q. cognitio uel probatio requiratur. uide ibi Bar. allegantem dicta Inn. & Host. in c. pastoralis. extrā, de offic. dele. & uide quae infra nunc dicentur.

19 Iudex qui non admisit appellationem quam recipere & admittere debebat, si non obstante appellatione suam exequatur sententiā, qui poena ferietur. 30 Officiali iniuste exequenti an de facto resistere liceat, & exequatur non debet exequi sententiam capitalem, si eam uidet esse iniustam.

ANGELVS.

* QUID autem si non obstante appellatione, quam iudex non admisit, & quā admittere & recipere debebat, exequatur suam sententiam? dicas quōd talis iudex debet capite puniri: ut est casus in l. lex Iulia. §. si. ff. ad leg. Iulia. repetund. & ita singuliter

F f laiter

lariter dicit Bal. in dicto §. hi. qui. & si iudex de facto uelit exequi talē sententiam, quā est postea irrettractabilis, iuxta l. si quis prouocatione. C. de appell. ita etiam de facto per amicos & beneuolos talis condemnati potest resisti^a: ut not. glo. in simili, in l. minor. §. j. de euid. & impunē resisti potest, ratio quia per talem appellationem sublata est iurisdicō iudici à quo, secundū Inno. in c. si quando. de offic. deleg. & pro hoc facit quod not. Paul. de Leaza. in clemen. j. de re iud. nam ut dicit Inno. in c. pastoralis. de offic. delega. nunquam executor pœnæ corporalis debet illam exequi, quando uidet sententiam iniustam, sed debet referre superiori^b: ut l. j. in fi. C. de quæstio. sed iniusta est quando appellatum est, quia pronuntiatum extinguitur: ut l. j. in fin. ff. ad Turp. ergo etiam miles socius, cui talis executio cōmissa est, uidens appellationem interpositam, potest & debet dictā sententiam non exequi, quod no. & pro hoc uide etiam quæ supra scriptū in gl. super uerbo, fama publica & c. uer. ij. quæro quando aliquis esse iam captus & c.

A D N O T. a ¶ Resistit. Adde & dicitur per Alex. in consi. cxliij. in ij. uol.

b ¶ Superiori. Adde tu & uide Ange. in consi. cxxij. Ber.

A V G. Tu autem in hac materia adde dicta Bald. in l. addictos. C. de episcopo. au. qui uoluit quod iudex, qui uenit ad executionem capitalē pendente appellatione, uel non annuente, puniatur capitaliter, per d. l. lege Iulia. Limita tamen prædicta nō habere locum in certis casibus, in quibus appellatio nō deuoluitur: quos tu uidiſti supra, in uersic. quæro quis

condemnatus audiatur appellans: ubi etiam multū declarat Bald. quod si pendente appellatione iudex uel exequi sententiā corporalem, quæ isto casu possunt amici uel contanguinei de facto resistere & impedire ne executio fiat: quia per appellationē ablata est iurisdicō, secus: Inno. in d. c. si quādo. & pro hac sententiā facit id quod dicit Cy. in lab. executor. C. quorum appel. non recedendo legando Pet. quod ubi est tale factū quod potest reparari per remediū appellationis, tunc non potest resisti: primo iudici exequenti: secus si est tale factū quod non potest reparari, quia tunc de facto licitum est resistere iudici exequenti pendente appellatione, quam doctrinam approbauit do. Car. in c. ex literis. extra, de off. fi. deleg. & do. Pet. de Ancha. in cad. aures. extra, de tempo. ordin. & uide dicit Ange. in l. quoniam. C. de app. fuisse obseruatum in Romandiole, quod postquam est appellatū, iudex desit esse iudex: & ideo licitum est iudici resistere impunē. & dicit Inno. But. ita uoluisse. & idem dicit Ange. in l. addictos. C. de appel. quod potest resisti ut sententiā capitalis non mittatur executioni si est appellatū, secus si sumus intra tempora appellandi, quia non licet resistere. nec mirum, si quando factum est irrettractabile, ista sunt permissa: quia refer. Alberic. de Rosa. in l. addictos. C. de episcopo. audi. quod imō etiam clerici, si uident aliquem iniuste damnatum ad mortem, possunt eripere de manu familiarē. allega. xliij. quæst. ij. c. hi. qui. & potest manu armata se defendere ille qui est iniuste damnatus, allegat Arch. ita uoluisse in capitulum

licet solēat aliqua allegari in cōtrarium, uide Ro. not. respondentem in d. l. admonēdi. & sic respondebis ad dicta Bal. in l. ubicunque. ff. de interrog. act. qui alleg. Spe. dicētem quod non potest appellari. & responde ut dicit Io. And. in ad. l. Spe. uer. sed nunquid. & Io. And. & d. Ant. de But. in d. c. cum speciali. extra de appel. tenet quod possit appellari. & d. Ant. in c. super hoc. extra de renun.

A D N O T. a ¶ Tu autem. Adde tu ultra hoc, quod per arbitriū datū potest fieri, non possit ipse imponere pœnās legibus interdicitas, & si imponit, potest iniuriarum contra ipsum experiri. ita Ang. in consi. cxvj. & Ale. in consi. lxx. in j. uol. & consi. cxiiij. ubi dicitur quod iudex habens arbitriū, nō potest imponere pœnam mortis, sed melius uide consi. cxj. eo uol. Ber.

33 Condemnatis pluribus, si unus appellat, & absolutoria sequatur, an aliis proficit, & an appellans uideatur renūciare appellationi consortis.

A N G E L V S .

33 * **E T** quia in nostra inquisitione fuerunt plures condemnati, & tamē Caius tantummodo appellauit, uide dūm est, an si dictus Caius obtineat absolutoriam, proficit aliis suis cōfocis similiter condemna. & quia, ut dixi, in criminalibus proceditur ad similitudinem ciuiliū, ut d. l. absentem. ff. de pœnis. ideo dicendum de hoc ut habetur in l. scio. §. j. & ij. & in l. qui separatim. in prin. & §. fin. & ibi gl. Bar. Ang. Imo. & Raph. ff. de appe. & in l. j. & ij. C. si unus ex plurib. app. in quo concludunt, quod regulariter uictoria unius prodest aliis: ut d. l. scio. §. ij. & ibi gl. & in d. l. j. & ij. C. si unus ex plurib. Fallit primō si alii acquieuerunt sententiæ: ut not. gl. in d.

l. ij. §. sed illud. Secundo fallit si omnes cōdemnati appellauerunt: quia ille qui appellat, uidetur renunciare appellationi consortis, & sic alterius uictoria ei non proderit: ut not. Inno. in c. cum super. de re iud. & ibi Ant. de But. & habetur in l. ab executeore. §. j. ff. de appel. & Bart. in l. à sententiā. eod. tit. Tertio fallit, quando causæ defensionis sunt distinctæ, & sic non est unica & eadem causa defensionis: ut d. l. separatim. §. fi. Quarto fallit, quando sunt plures sententiæ late, ut d. l. qui separatim. in prin. & nō unica sententiā cōtra plures. Quinto fallit, si ille qui non appellat acquieuit sententiæ, non tantum expressē, ut dixi in prima fallentia, sed etiam si tacitē: ut puta quia in casu nostro ignorauerunt Caium appellasse, & tamen alii condemnati non appellauerunt: facit, quia paria sunt quid fieri tacitē uel expressē: ut l. cum quid. ff. si cer. pet. Si autem uterque appellat, & postea alter nō prosequitur suam appellationem de appellatione consortis, confisus tunc cum possit capi ista cōiectura, non capiatur illa quod uideatur approbasse sententiā, & sic uictoria prosequētis appell. sibi proderit. ita dicit Ange. & Imo. in d. l. qui separatim. §. fi. An appellatiōe pēd. interposita à Caio, potest contra alios fieri executio in casu quo uictoria unius pēderet aliis. dic qd nō. ar. in ti. mi. nouā. app. pē. & no. Imo. d. l. q. separatim. & ibi et scripti.

A D N O T. a ¶ Aliis. Adde de hoc ut etiam per Cap. in consi. lxxij.

A V G. Tu autē in hac materia adde, quod dubito quod dicta in d. l. si quis separatim. §. fi. & in d. l. scio. non habēt locū in causa capitali, quicquid dixerit

rit d. Ang. hic in fi. allegando Imo. in d. l. si quis separatim. §. si appellatio-
ne pendē. interposita à Caio non po-
test fieri executio contra alios : nam
hæc omnia confunduntur per tex. in
l. minorib'. C. de his quib. ut indi. ubi
expressē in causa capitali dicitur cō-
trarium, & cōtra d. Bar. & doct. & do.
Ang. hic. per quē tex. in terminis no-
stris dixit Bal. in rubr. si unus ex plur.
q̄ ille ut. si unus ex pluribus, ubi ap-
pellatio unius prodest alteri: ut patet
ibi, in l. j. quia si sunt plures cōdem-
nati, app. unius prodest alteri. nō ha-
bet locū, quādo sunt plures accusati
de homicidio, & unus appellauit, po-
test fieri executio cōtra condēnatos,
per tex. in d. l. minoribus. quia dicit
Bal. q̄ ista iura nō habēt locū in cau-
sa capitali, nisi saluādo cōmunē opi-
dicam? q̄ cū supportatione. Bal. ibi,
qui appellabāt, habebāt diuersam cau-
sam defensionis. Nō mirū ergo si ap-
pellatio unius nō prodest alteri, per
ea quē suprā dicta sunt: quia in d. l. mi-
noribus. poterat esse q̄ illi occide-
rāt, sed ille qui appellauit, nō mādā-
rat fieri homicidiū, & sic erat diuersa
defensio. & istę limitationes quas po-
suit d. Ang. hic, colligūtur ex distin-
ctione d. Bar. in d. l. si separatim. §. fin.
ibi uide plenē per doct. & adde Bal.
in l. j. C. si plur. una sent. uide ibi per
doct. & uide latē cano. maximē d. An-
to. de Bu. in c. pe. extrā de ap. faciētēs
mentionē de doctrina Bar. in d. l. si se-
paratim, uide Spec. in tit. de app. §. j.
uer. itē si plures, & uer. seq. Itē adde
q̄ inquantū dictū est suprā, quōd ubi
quis tacitē acquieuit sentētia, tamen
ex appella. alterius, & eius uictoria,
nō potest iuari: quia dubito de ista
doctrina, per ea quē dixit Ang. in l. ab

executore. §. si. ff. de app. qui alleg.
do Inn. in d. c. cū super. dixit, q̄ potest
tertius pro suo interesse appellari,
etiā si appeller postquā sentētia trā-
iuit in rem iudicatā cōtra uictū, per
lapsum decē dierū. & insurgit tunc
mirabile q̄ sentētia ferēda pro ibi
appellāte, proderit ei qui tacito con-
sensu suo sentētia cōfirmauit, nō ap-
pellādo: secus autē si sentētia ipsam
cōfirmasset ipse appellans expressē,
quia tūc nō proderit talis uictoria in
appellatione. & similiter dicit q̄ nō
proderit, inquantū appellauit semel
& bis, & succubisset: quia isto casu
unusquisque conuolauit ad suū substi-
diū, & talis sentētia non proderit al-
teri, per d. Inn. in d. c. cū super.

34 *Appellatione interposita si reus moriatur, an quo ad crimē sentētia extinguitur, & an cadauer puniri possit.*

35 *Condemnatus si decedat, nondum appellatione interposita, intra tamen decem dies, qui dantur ad appellandum, an crimen extinguitur, etiam quō ad bona per sententiam confiscata.*

ANGELVS.

34 * QUID si reus moriatur appel-
latione interposita? dic quōd clarum
est, quōd quo ad crimē, sentētia extin-
guitur, & sic cadauer puniri non po-
test: ut l. i. j. C. si pē. app. mors interue.
& l. j. ff. eod. & l. si. C. si reus uel accu-
mor. fue. & ideo errāt latrunculator-
es, qui suspēdunt uel cōburūt cada-
uera delinquentiū. ita dicit Cyn. in l.
j. j. C. qui testa. fac. poss. & Bal. in l. j. C.
ne ex delic. defunc. & Imo. in l. defun-
cto. ff. de pub. iu. dic ut ibi per cū. & p.
Ang. in d. l. si. C. si reus uel acc. q̄ dicitur
prædicta uera, nisi quando hominis
memoria ex delicto esset condē-
nāda, quōd cōtingit iuxta no. infra de
hære

30cūm homo. xxiij. quæstio. vj. * Et an
liceat de facto resistere officiali in iu-
stis exequenti, uide omnino per Mo-
der. latē post Abb. & capi. si quando.
& per Bar. & Bal. in l. prohibitum. C.
de iure fisci. lib. x. & de materia uide
per doct. maximē per Pet. de Anc. in
c. dilecto. extrā de sententia excom-
municata. lib. vj. qui approbat dicta per
ipsum in d. c. ad aures. uide gl. & do-
cto. in l. ut uim. ff. de iustitia & iure. &
adde Bal. in d. l. addictos. qui ponit,
quōd executor nō debet exequi sen-
tentiam capitale, si eam uidet ini-
ustam, & dicit hoc esse uerum, & de
bet referre superiori, & omni inge-
nio quo potest, executionem differ-
re, uel impedire, per leg. primam. §.
si quis ultro. ff. de quæstionibus. & al-
leg. Inn. in d. c. pastoralis. extrā de of-
fi. deleg. & ibi uide latissimē doct. &
adde quæ dicta sunt suprā in glo. in
uerbo, fama publica. in uers. ij. quæ-
ro. & omnino pulchra uerba in l. ut
uim. ff. de iusti. & iur. Pet. de Anch. in
d. c. dilecto. allegat Bal. in repe. l. j. C.
uide ut ibi uide.

31 *Appellatione non obstante, quam iudex non admittit, si in iudicio, uel inquisitione principali reus negauit, an possit postea cōfiteri, ut habeat locū statutum minuens penam consentienti.*

ANGELVS.

31 * QUID autem si non obstante ap-
pellatione, quam iudex non admittit,
si in iudicio uel in inquisitione prin-
cipali negauit reus, an possit postea
in appellatione cōfiteri, & sic habeat
locum pœnitētia, & in appellatione
confitendo habeat locum beneficiū
statuti, quod minuit pœnam confite-
ntis? istam q̄ format Bal. in c. j. §. porro.
circa si. uers. i. quæro utrum in causa

appellationis & c. ti. quæ fuit cau. be-
nef. amit. & ibi concludit quod sic. &
allegat gl. in l. si cum excep. §. hæc a-
ctio. ff. quod met. cau. & l. j. in princ. ff.
de actio. em. & facit quod not. glo. in
l. creditor. §. si iustas. ff. de app. & be-
ne facit l. qui cum maior. §. accusaf-
se. ff. de bon. lib. er.

AVGVST. Tu in hac materia
cōsidera quōd illæ gl. allegatæ à Bal.
in d. c. porro. uidentur innuere con-
trarium eius quod dicit, sed pro ue-
ritate istius passus opus esset ut uide-
res dicta doct. in locis alleg. per me
suprā in gl. quæ incipit, deducta iij.
parte per beneficium cōfessionis, in
ulti. addi. mea, in finalibus uerbis. ex
quibus apparebit, quōd doctrina Bal.
di. in d. c. porro. est falsa.

32 *Appellari à sententia iudicis in criminali an liceat, siue pœna sit ordinaria à lege uel statuto, siue sit arbitraria de iure uel statuto.*

ANGELVS.

* ET quōd possit appellari à sen-
tentia iudicis in criminali, procedit
quādo est pœna ordinaria à lege uel
statuto imposita, iuxta l. hodie. ff. de
pœ. Sin autem ex aliquo delicto esset
pœna arbitraria, uel de iure uel sta-
tuto, iuxta no. in l. quid ergo. §. pœna
grauior. ff. de infra. & iudex fuerit ar-
bitratus secundum mentē suā infra
mortē, uel usque ad mortē, iuxta gl.
in §. pe. inst. de iniur. & alleg. gl. simi-
lem. in l. pe. C. si aduer. lib. & an à tali
pœna pecuniaria uel corporali eius
arbitrio imposita possit appellari: di-
cas q̄ sic, ut no. glo. & Bar. in l. si qua
pœna. ff. de uer. sig. intantū q̄ gl. tin-
gu. in c. super his. de ap. in uer. arbi-
trii. in uerbo, astringe. lo. plus sentit,
uidelicet, q̄ à tali sentētia nō tantum

Ff 2 potest

potest appellari, ut dixi, sed etiā potest peti reductio ad arbitriū boni uiri. erit ergo duplex uia reclamandi à tali sententia, uel appellare, secundū gl. & Bar. in d. l. si qua poena. uel petere eam reduci ad arbitriū boni uiri: quoniam ex certa cōsuetudine uel interpretatione, de aliquo delicto cōsuetū est imponi, & interpretari certa poena, & ipse iudex illā excessit, secundū quod habetur in l. quid ergo. §. poena grauior. allegata. ita singu. dicit Imo. in l. ij. nec. quid autem si in aliquo casu & c. ff. de publ. iudi. quod sing. not. in practica: quoniam saepenumero statuta Italix in multis delictis imponunt poenam ad arbitrium officialis: unde quando uirtute talis arbitriū sententiam protulerit, tu fecis quod remedium habes intentare.

AUGVST. T. 2 autem in hac materia adde d. Ant. de But. in c. j. extrā de dil. ubi infert ex illa glo. quod quādo aliquid committitur arbitrio alicuius, licitum est appellare, si inique arbitretur. & ita noluit d. Ant. de But. in c. j. extrā de cōst. in prin. ult. col. ubi approbat glo. in c. super his. extrā de accu. quae loquitur in causa capitali: quā in hac materia approbat etiam Imo. in c. quinta uallis. extrā de iureiu. in xxxiij. col. & approbat d. Bar. in d. l. si qua poena. de uer. sig. & multū eleganter loquitur Io. And. in add. Spē. in tit. de cita. §. sequitur. uer. sed nunquid. ibi Io. And. hoc idē affirmat. ut & licet do. Anto. de Butr. alleget Bar. in l. eius. ff. de ap. nā noluit allegare Bar. in l. si. ff. de app. reci. & hoc dicit d. Pet. de An. in c. j. de cōfess. in vj. & Bal. in l. admonēdi. ff. de iureiu. ibi uide Ro. arguentē pro & cōtrā, in pe. char. & tenet quod potest appellari.

& Abb. in cle. sepe. extrā de uerb. & uide do. Abb. in d. c. super his. cōcordat quare aliquādo nō appellatur, & reducatur ad arbitriū boni uiri. uide de materia latissimē per Do. mi. de sanct. Gem. in c. j. extrā de iur. cal. in vj. & per doc. in c. epif. extrā de excess. pra. in vj. licet Inn. in c. i. extrā de fer. tenuerit, q̄ in istis arbitriis nō possit appellari, quē uideret sequi Bal. in l. ij. C. quomodo & quādo iud. Sed pōt saluari dictū Inn. quōdo iudex in arbitriis modicū legit. secundū Bal. qui ita limitat in c. j. de m. li. uaf. qui cōtū. est. in vj. col. nec m. q̄ quia in istis arbitriis lex multū uet. & presumitur pro iudice: ut patet ex his quae dixit Inn. in c. innotuit. extrā de eo qui fur. ord. susce. & sequitur Pe. de Anc. in c. j. extrā de iur. cal. in vj. in si. unde nō mirū si in istis minimis isto casu non appellatur, & sic nō. l. & in maioribus & in minoribus. C. de ap. uel intelligas quādo in istis arbitriis iudex nō iudicauit per dō. lū. secundū d. Bal. in l. si fugitiui. C. de ser. fug. dum alleg. c. eū qui. extrā de re iud. in vj. & uide gl. in c. Roma. in uerbo, minus legitima. extrā de app. in vj. qui tenet quod appellari possit. gl. in c. statu. §. allefforem. de reser. vj. glo. in cle. j. de iureiu. aliquid per Io. And. in c. de commissi. de har. in vj. & gl. in c. j. in si. gl. h. de cōfess. in vj. & etiā uide dicta d. Ant. de But. in d. c. j. extrā de cōst. q. no. loquitur circa intellectū illius gl. in d. c. super his. & cā limitat. & uide gl. & Io. And. in d. c. j. extrā de iur. cal. & gl. in c. j. extrā de cor. uit. & dominos de Rot. deci. c. cclxxvij. uide no. per Bar. & alios in l. si sit. de leg. j. & in l. alio. ff. de ali. & cib. leg. & in extrauad. ad reprimen. & licet

sta. & sic non potest habere heredē. ergo frustra disputatur, an haeres debeat appellare, & maxime si bona sunt principaliter adēpta. & hoc dicit sibi plus placere in d. l. de finctio. In hac itaq; quaestione, ut uides, multae sunt uarietates & opinio. glos. & doct. unde ut omnium saluetur opinio ex dictis omnium potest sic distingui: aliquando in sententia corporali bona nō sunt expressē adempta, uel publicata; aliquando in sententia sunt expressē adempta, & publicata. Primo casu tunc aut bonorū publicatio non uenit de iure ex tali delicto, aut ipso iure ex tali delicto uenit publicatio bonorū ex eius natura, licet in sententia hoc expressē nō dicatur: ut est in crimine lese maiesta. iuxta l. pe. & si. C. ad leg. Iul. maiesta. & facit auct. bona damnatorū. C. de bo. damna. Primo casu, quādo publicatio bonorū non uenit à lege ex delicto intētato, nec iudex in sententia expressē publicat bona, & tūc aut talis condemnatus fecerat testamentum, aut non: quando condidit testamentū, quia statim cū fuit cōdemnatus, fuit effectus seruus poene. d. §. irritū. & d. l. qui ultimo. & l. quidam sunt serui. & l. in seruorum. §. j. de poen. Et quia sententia ipso iure traxit secum executionem iuris: ut l. furti. §. j. & quod ibi no. Barto. Bal. & Ang. & not. Bar. & doct. in l. ff. de re iudi. & Bar. & doct. in l. ff. nil no. ap. pen. & per consequens eius testamentū effectū fuit ipso iure irritū: ut d. §. irritum. ibi, & nō tunc cōsumptus est & c. coniuncta glo. ibi, quae dicit, q̄ hęc sententia traxit secū executio. nec dictū eius testamentū reuoualescit, nisi appellauerit: ut d. §. hi autem. Et

ideo tali casu succedunt uenientes ab intestato: ut habet in d. auct. bona damnatorū. & l. j. & ibi Bar. ff. eo. facit quod no. in l. j. & l. si pater. C. de here. insti. aut talis condemnatus nō fecerat testamentū, & tunc quia nec à lege, nec à iudice in sua sententia bona sunt publicata, necessariō sequitur, q̄ uenientes ab intestato in eius bonis succedunt: ut d. auct. cū si. etiā si non appellauerint. Aliquando bona non sunt expressē in sententia publicata: quia iudex omisit, sed publ. bonorū ipso iure ex natura delicti intentati uenit, ut ex crimine lese maiesta. ut dixi, & tūc licet pendēte tēpore ad appellandū moriatur, tamen heredes nō consequentur bona: quia statim lex traxit secum executionem. l. j. §. j. ff. ad Turpi. & ibi Bar. etiam si dicti haeres appellauerint: quoniam secundum ueritatem à tali sententia non potest appellari: ut l. cōstitutiones. ff. de appel. & supra dixi. Et quia hominis memoria tali delicto potest damnari: ut insti. de here. ab intesta. §. per contrariū. Secundo casu principali, quādo bona expressē sunt in sententia publicata, & tunc aut aequē principaliter: ut quia dixit, & eius bona publicamus. aut accessorie: ut quia dixit, cōdēnamus ad mortem cum bonorū publicatione. Primo casu tot sunt sententiae quot capitula: ut l. etiam. §. j. ff. de min. & ibi no. Et duo sunt capitula aequē principalia, unū de morte, aliud de bonorū publi. & ideo licet illa pars sententiae extingatur q̄ debeat mori, quia mortuus est naturaliter post sententia: tamē dicta sententia nō extinguitur quō ad illā aliā partē siue capitulū publicatio. bonorū: unde cum

illa sententia respectu bonorū principaliter aggrauat ipsos hāredes, ipsi pro suo interesse & nomine suo non nomine defuncti poterunt appellare: quā appellatq; ad finē debēt profequi, secundū Bal. in d.l. iij. ahās talis sententia etiā quo ad bona, lapsu decem dierū confirmaretur. Secundo casu, quando bonorum publicatio uenit accessoriē, & tunc extincta sententia in principali, uidelicet in crimine propter mortē naturaliter sequantur, extinguatur in accessoriis, & sic in bonorū publica. arg. l. ij. & iij. ff. de pecul. leg. & c. accessoriū. de reg. iur. in vj. & sic in tali casu non est opus, quod ipsi hāredes appellent merito & c.

AVGVST. Tu adde q; nō reperio q; Ange. in l. fi. dicat id, ad qd allegat eum d. Ang. hic, quando memoria hominis uenit damnāda. Adde tamen q; licet Iaco. de Arc. & Pe. & Ang. in d. l. ij. C. qui test. fa. pos. hoc dicant, q; mortuo reo cadauer non debet amplius puniri, & errant iudices quando faciunt suspendere delinquentes mortuos. & Ang. hoc dixit in l. qui a latronibus. §. si quis. ff. de testa. & dicit Ang. in d. l. defuncto, q; potest agi iniuriarum contra talē iudicem: quia etiā mortuo potest inferri iniuria. l. j. §. quoties. ff. de iniur. Sed aduerte, quia Bal. in d. l. ij. aliter loquitur, & dicit hoc esse arbitrariū, per gl. in cle. j. de pēn. & remis. Sed Raph. Ful. dicit, q; nihil inuenit in d. cle. j. & ideo Ro. in d. l. ij. dicit q; opi.

Bal. procedet in famoso latrone, per not. per glo. in l. ij. ff. arb. fur. cas. que glo. singu. est, & sic latrones mortuos bestis subici. & allegat etiā quāzā alia, quāz allegauit Imo. in d. l. defuncto. & ita etiam affirmat Ro. in l. si uerō. §. de uiro. ff. sol. ma. in xlvi. fol. lētia. Et adde quāz latius dixi §. in gl. Qui iudex uidens quod non cōparent dicti inquisiti, in uer. & bene no. qd in crimine: & posui addi. ubi post quāstionē sequentem. Et in hac ultima q. quam tangit hic d. Ang. primō uide & adde quāz dixit do. Nellus in tract. bannitorū. in iij. particula primi temporis, in iij. q. qui faciens mentionem de doctrina Bar. & aliorum, qui in hac materia allegant illā glo. pro singulari. in d. l. ex iudiciorū in hac materia similē ipse alle. ubi uide, reprehendens doct. ubi in hoc, q; possūmus etiam reprehēdere. Arg. in l. & post. ff. de transac. qui dicitur etiam ipse ibi, illā glo. in d. l. iudiciorum, esse singu. quāz non est singularis, secundū do. Nellū, ubi uide. & omnino uide p̄fatum d. Nellū in dicto tract. bannito. in ultimo tēpore in ij. parte. q. vij. quāz incipit, pone Titius fuit bānitus & eius bona fuerūt confiscata & c. Et de materia uide omnes illas remissiones quas allegauit in addit. meis in glo. qui iudex uidens q; dicti inquisiti & quilibet eorum non comparent, in uer. quid si reus decessit post appellationem. in q. sequen. in addit. meis,

F I N I S.

hāre. quāz ab intest. §. per contrariū. facit l. h. §. si. ff. de bo. eo. & ibi p̄ Bar. * Sed quid si cōdēnatus decedat nōdū interposita appellatione, intra tamen decē dies qui dātur ad appellādū, iuxta auct. hodie. C. de app. an crimē extinguatur etiā quod ad bona per sententiā cōfiscata? ego dixi me dicturū hic §. eo. in gl. in uerbo, qui iudex uidēs, q; dicti inquisiti & quilibet eorū cōparēt, in uer. qui si reus decessit post appellationē & c. & dicit q; gl. in l. ex iudiciorū. ff. de accu. tenet q; sic: quia ista iudicatur a pari fore expressē appellatū, uel esse intra tēpora quāz dātur ad appellādū. Sed licet subtiliter intelligit illa gl. hoc dicat, tamē hoc habetur in c. nō solū. de app. in vj. & nō. gl. in l. j. in prin. ff. nō. ap. pen. & de hoc uidetur mihi tex. in d. l. si. C. si reus uel ac. mor. fue. in uer. idē obseruatur & c. se. d. ult. tram. ut refert Cy. in d. l. h. in ij. q. tē nēt cōtrariū: quia cū uerū sit q; reus sit dānatus, & sic iudiciū fuerit cōtra eū cōptū, & lis cōt. est, & sententiā fuerit iudicium finitū, trāsit effectus sententiā quod ad bona cōtra hāredes: ut d. l. iudiciorū. in prin. facit l. j. cum nō. ubi plenē per Bar. ff. de priua. delictis. Debet ergo heres appellare, si uult dicto beneficio gaudere, aliās nō gaudet: ut d. l. iij. & hāc opi. ultra sequitur Bar. in d. l. ex iudiciorū. per l. si qua p̄na. ff. de uerb. sig. pro qua opin. potest allegari l. furti. §. j. ff. de infra. sed opi. gl. sequitur simpliciter Dy. in d. l. ex iudiciorū. quā glo. etiā sequitur Imo. in d. l. defuncto. in prin. ij. col. ff. de pub. iud. quia ex quo p̄na bonorū uenit in consequentiam p̄nē capitalis, si antequā sententia perfectē effectū suū cōsummaret, su-

perueniat mors, & sic defect⁹ in principali: quia ipsa principalis p̄na extinguitur, uidetur q; in consequentiā extinguitur accessoriū: ut l. si. ff. unde lib. nec huic determinationi, nec dicitur glo. obstare uidetur d. l. furti. §. j. quia licet dānatus sit statim infamis, ut ibi: tamen uidetur q; ex quo reus moritur, interim pen. termino dato a lege ad appellādū, extinguatur etiā crimē infamiē: & ideo non mirum si etiā extinguitur p̄na publi. bonorū. qd dicit esse uerū, quādo nihil expressē dictū est de bonis, uel si in sententiā dictū fuerit accessoriē, uidelicet, cōdēnamus eū ad mortē cū bonorū publi. scus si dixerit eque principaliter p̄ copulā & fuerit lata sententiā, ut d. l. iij. & dixi suprā in glo. in uerbo, & eius bona publicamus, ar. l. ij. & iij. ff. de pec. leg. & hāc sententiā gl. & Di. sequunt⁹ est, etiā in d. l. si. C. si reus uel ac. quia ut proximē dixi, adēptio bonorum ueniebat in cōsequentiā: ergo extincto principali crimine, extinguitur & accessoriū. Præterea ubi est eadem ratio, debet esse idem ius: ut l. a Titio. ff. de uerbo. obli. sed ratio decidēdi, & diuersitas quāz facit Imperator in d. l. iij. C. si pen. ap. est solū, utrū adēptio sit facta tacitē uel expressē: ista ratio uidetur habere locum quādo quis moritur p̄dēte termino dato ad appellādū: si igitur eadē ratio habet locū, ergo eadē iuris dispositio debet etiā habere locū. nec obstat d. l. ex iudiciorū. dū dicit cōdēnationem sequuta: quia illud limitatur, ut intelligatur de cōdēna. quāz iam trāsiuit in rē iudicatā. ar. l. j. ff. de re iud. sed intra tēpora appellationū nōdū trāsiuit in rem iudicatā: ut nō. gl. in d. l. j. igitur & c. & sic

Pf 4 leguma

legū interpretatione pœnæ mollietur: ut uoluit glo. in d. l. ex iudiciorū. nec ob. d. l. si qua pœna. q̄a ibi loquitur q̄ a pœna nō pōt appellari: quia à legis grauamine appellari nō potest. sed à multa bene pōt, quia est graua men iudicis: & sic prima appellatio cōtra legis iniquitatē nō admittit̄ tanquā inep̄ta: secus in multa, q̄ a sententia iudicis iniqua bene pōt appellari: ut l. j. in prin. ff. de app. & appellatio debet admitti. s̄tate ergo dicta p̄cedentia appellādi, & mortuo cōdē nato, quia poterat appellari, ut à multa iudicis procedat dicta gl. in d. l. ex iudiciorū. & h̄c sententiā gl. sequutus est Bal. in d. l. ij. C. si pen. app. & c. uer. quæro deportat⁹ & c. tali ratiōe: quia q̄ sententiā lata nō posset retractari, nō est hoc cōfirmatū, per prædictū lapsum tēporis dati ad appellandū, & ideo cū sententiā nō sit adhuc cōfirmata, p̄det adhuc eius effectus. facit l. cū hic status. in prin. ff. de dona. inter uir. & uxo. Hac igitur ratione attenda, q̄ adhuc eius effectus p̄deat, infertur, q̄ si testamētū qd̄ interim fecit dānatus ad mortē, contra quē facta fuit executio intra decē dies, ualeat, si institutus appellet ratione bonorum: secus si nō appellet. Sit tamē h̄eres cautus in appellādo, ut non appellet nomine defuncti, sed suo, & pro suo interesse bonorū quærendorū, sed idem Bal. ut sui moris est, in l. qui à latronibus. ff. de test. tenuit contrariā opi. ultra. & Barto. contra dictam gl. quoniam appellatio in potētia nō debet plus operari quā appellatio in esse. p̄ducta & in actū: ut ff. de condi. in debiti. l. Iulianus. ex quo apparet quōd quantū ad bona, sententiā lata cōtra

defunctū, afficeret h̄eres: ut d. l. ex iudiciorum. in prin. nā si h̄eres appellarent, & appellatiōe non prolequerentur, eis non prodesset: ut d. l. fin. §. illud. C. de tempo. appel. ergo eodē modo si reus decedat intra tempus, quo possit appellari, si nō sit appellatum, & h̄c sententiā ultra Bar. sequutus est Ray. in l. si ff. si pen. app. quia si reus moriatur intra tempora data ad appellandū, & si sententiā traxit secū executionem, non potest seruitus irrogata per sententiā tolli, ob defectum extremi à quo: quia fictio debet habere duo extrema habilia, unum à quo, uidelicet mors rei, aliud extremū ad quod non. plenē in l. si is q̄ pro emptore. ff. de usucap. & in l. eadē. in prin. ff. de duo. reis. mortuo ergo reo extinguitur extremū à quo: quia mortuus nō potest dici q̄ delinat esse seruus. h̄c quia aut h̄eres uult appellare tanquā quilibet de populo, & nō potest: quia tali casu non habet locū humanitas, de qua in l. non tantum. ff. de appell. propter mortem dicti rei iam secuta, & hanc sententiā ultra & Bar. postea sequutus est Imol. asserens se melius cogitasse in d. l. qui à latronibus. §. uidelicet, q̄ dicta temporis pendentia dati ad appellandum, nō operatur idē quod ipsa appellatio, quō ad effectum. d. l. ex iudiciorum, quia eo ipso q̄ quis est condēnatus per sententiā, statim surgit effectus iuris: quia factus est intestabilis, & perdit omnia ea quæ sunt iuris ciuilibus: ut l. quidā sunt serui pœnæ. & l. qui ultimo. ff. de pœn. Ex quo apparet, q̄ ex quo nō fuit appellatū eo existerē uiuo, q̄ ipse postea decessit intestabilis: ut l. si q̄ filio. §. irritū. ff. de in iur. te

flamen

T A B V L A V E R B O R V M I N

P R A C T I C A D O . A N G E L I C O N T E N T O R V M .

ANDRÆAM auxiliatorem.	Etiam uestem cœlestem.	507
pagina.	Emergentibus & contingentibus.	560
Admouit.	Et quia nobis constat.	716
CAIVM Sempronii.	Et ibi caput à spatulis.	751
Caum quōd duci debeat.	Et eius bona publicamus.	775
Che hai adulterato la mia dona.	FAMA publica.	216
Cicatrix.	Fecit insultum.	330
Contra uoluntatem dicti Titii.	Falsario.	411
Contra formam iuris.	HÆC est quædam inquisitio.	8
Comparuerunt dicti inquisiti & negauerunt totum.	Hæc est quædam sententiā pecuniaria.	74
Comparuerunt dicti inquisiti & confitentur totum.	IN festo omnium sanctorum.	308
Comparent dicti inquisiti & partim negant.	In platea communi.	335
Comparent dicti inquisiti in termino defensionis.	In scalis sancti Petronii.	351
DE Bononia.	Incendario.	438
De anno præsentis.	In facie.	472
De nocte.	Inchoata & facta.	561
Dictus Andræas armatus.	Iudex commisit quod Caius.	574
Dicto maleficio semper asstitit.	MERO officio.	57
De consensu & deliberatione.	Metidore de mali dadi.	449
Dictum Sempronium.	Membrum.	477
Dandis & soluendis.	NECNON & ad querelam.	58
Deducta quarta parte.	Necnon ad denunciationem.	141
ET ad querelam.	Non quidam à maliuolis.	287
Et hai tradito la tua patria.	Non semel tantum.	288
Etiam per modum notorii.	Nos T. potestas fedens.	711
Existens Florentiæ.	PER iudicem maleficiorum.	54
Et ad hoc colloquium & tractatū.	Per pannos siue caputium.	463
Et appensatē.	Pluribus & pluribus.	476
Et ipsum Titium percussit.	Petro publico & iurato nuncio.	583
Et dictus Titius se defendendo.	Pro quibus Antonius fideiuscit.	655
Et ex interuallo.	Præsentē.	799
	QVAE fit & quæ fieri intenditur.	54
	Qui iudex ut suprā pro tribunali fedens.	573
	Qui	

INDEX VERB. ANG.

Qui dominus iudex addidit.	586	soluat cum quarto pluri.	759
Qui iudex uidens quod inquisiti non comparent.	597	Quas si non soluerit intra decem amputetur sibi manus.	829
Qui iudex fecit sibi dari licentiam.	653	SEMPRONIVM mandatore.	74
Qui iudex monuit.	654	Scienter & dolosè.	315
Qui iudex dictum Caium.	663	Sanguis exiuit.	458
Qui iudex statuit terminum.	667	Super quibus omnibus.	613
Qui iudex ad probationem suæ inqui- sitionis.	689	Sub examine D. S.	710
Qui iudex dictum processum publica- uit.	692	Saluo semper & reseruato.	710
Qui iudex statuit terminum ad oppo- nendum.	695	VNO sticho.	314
Qui iudex commisit L. præconi.	702	Verba contumeliosa.	314
Quas si non soluerit intra decem dies,		Vna alia percussione.	469
		Valoris & æstimationis.	531
		Vsq̄ ad locum.	710

FINIS.

